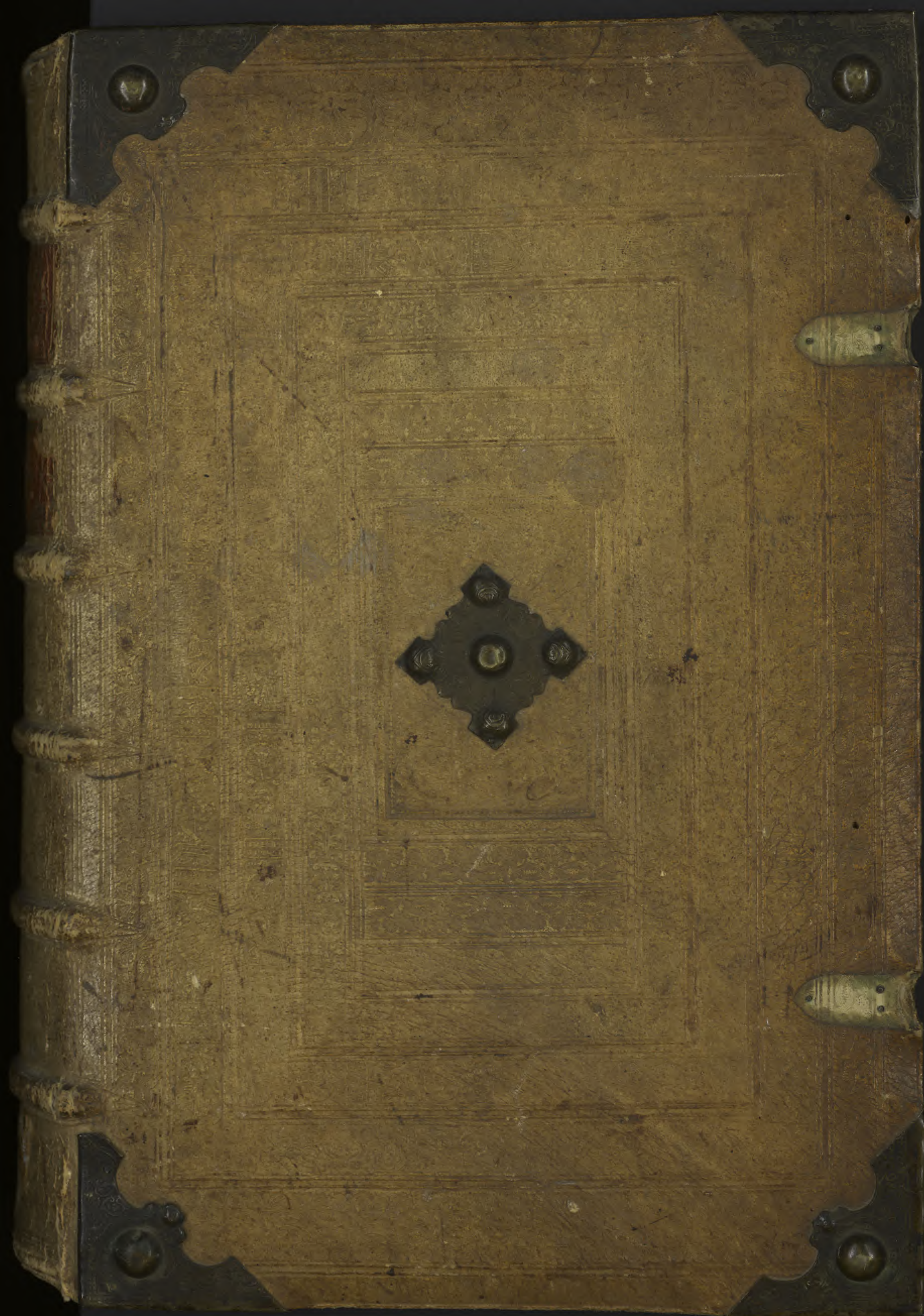

Res.
1348 H.

Pillars
1604
11021

Res.
1348 A.

Hic Liber est Bibliotheca hujus Monas-
terii Lisbonensis Ordinis S. Pauli Primi Ermita

De mandato N. R. ^{mi} Magistri, ac Doc-
toris Fr. Dionysii de Deo, Rectoris Generalis em-
ptus anno 1779

~~4~~
~~7~~
~~1~~

R²⁵
1348 H.

SACRORVM
BIBLIORVM
TOMVS
PRIMVS.

RES
13484

2 A C R O R V M

B B L I O R V M

T O M V S

P R I M I S

C R E C T

L A T I N

BIBLIA SACRA

HEBRAICE,
(CHALDAICE,
GRÆCE, &
Latine

PIETATIS CONCORDIÆ. Isaia, II.

PHILIPPI II. REG. CATHOL. PIETATE,
ET STUDIO AD SACROSANCTÆ
ECCLESIAE VSVM

CHRISTOPH. PLANTINVS EXCVD. ANTVERPIA.

STETITQVE REX SUPER GRADVM, ET FOEDVS
PERCVSSIT CORAM DOMINO, VT AMBVLA-
RENT POST DOMINVM; ET CVSTODIRENT
PRAECEPTA EIVS, ET SVSCITARENT VE-
RBA FOEDERIS HVIVS, QVAE SCRIPTA
ERANT IN LIBRO ILLO. 4. REG. 23.

Posqua is dicitur
fedit
Rex in
suo suo
decebat
sibi Deute

וידעו כי דוד
היה יושב
בירושלם
והיה יושב
בירושלם
והיה יושב
בירושלם

DEUS
PATRVM
NOSTRO-
RVM

AVT
GLADIO

AVT
VERBO

PHILIPPO II. HISPANIAR. REGI CATHO-
LICO, QVOD RELIGIONEM EXPIANDAM
PIETATEMQ. INSTAVRANDA CVRAVERIT
POS.

IOSIAE MO-
NVMEN-
TVM RE-
NOVAT

OB TEMPLI
SARTATECTA
CVRATA.
4. REG. 22.

OB DELETOS A-
RVSPICES BAAL.
4. REG. 22.

MVLTIFARIAM MVLTISQ. MODIS OLIM
DEVS AD PATRES LOCVTVS EST.
Hebr. I.

ARCANI CONSILII APPARATIO.

I. Corinth. 10.

Declaratio sermonum tuorum illuminat.

Psal. 118.

VERE
DOMVS
DEI
ISTA

ET HAC
PORTA
CALI.

BENEDICTI ARIÆ MONTANI
HISPALENSIS IN SACRAM
BIBLIORVM QVADRIQVINGVVS
REGIAM EDITIONEM

De diuina scripturae dignitate. Inguentum vnde
Cartholici Regis consilio
P R A F A T I O

INTER omnes cogitationum, consiliorum
actionum curam, studiorumque rationes
quibus humanitas in hac nostra aetate
non solum exercere potest, nullum est
quod vel naturae ipsius magis proprium
sit, vel utilitas, et necessarium magis
ad vitam sustinendam, et ad
clarum ipsius cognitionem, nec non
et carum, quoniam eorum natura, et
nam eorum, prout vel ad ipsius
vel ad existantiam felicitatem
exacta, opportunaque subdita sunt.
Nam prout in tanto corde
et extensa ac perspicua quodam
consilium esse constat, prout
factum, prout vndeque pariter
extensa esse existantiam. Ad
necnon exemplum illud, in
ad hunc potestatem, prout
ad personam magis, prout
potestatem, prout ad
indiget illis, prout
indiget illis, prout
causam prout

BENEDICTI ARIÆ MONTANI
HISPALENSIS IN SACRORVM
BIBLIORVM QVADRILINGVIVM
REGIAM EDITIONEM,

De diuinæ scripturæ dignitate , linguarum vsu &
Catholici Regis consilio,

P R Æ F A T I O.

INTER omnes cogitationum , consiliorum,
actionum, curarum, studiorumque rationes,
quibus humanus animus in hac mortali vita te-
neri atque exerceri potest , nullum genus est
quod vel naturæ ipsius magis proprium & con-
sentaneum, vel vtile ac necessarium magis, vel
ad vitam instituendam commodius aptiusque sit, quàm certa &
clara sui ipsius cognitio, nec nō vera ac perspicua originis propriæ,
& causæ, quam obrẽ editus natúsq. fuerit, notitia, ac demū om-
nium eorum, quæ vel ad ipsius dignitatem & amplitudinẽ face-
re, vel ad extremam felicitatem conducere ac pertinere possunt,
exacta , optimẽque subducta ratio . Omnibus enim naturis
rerum quæ in mundo conditæ conspiciuntur, finem quendam,
& certum ac præscriptum quoddam negotii actionisque genus
constitutū esse constat. quod vbi rectè excultum præstitumque
fuerit, suis vniuscuiusque partibus, dignitati ac perfectioni sa-
tisfactum esse existimatur. Ad huiusmodi autem rerum defi-
nitionem exempla illa pertinent, in quibus aues ad volatū, equi
ad cursū, pisces ad frequentādas aquas, dracones, & cete grandia,
ad percurrentum mare, nata esse dicuntur : atque, vt altius etiam
spectemus, nubes ad imbuendā imbribus terram, Solisq. tempe-
randos æstus, Sol, Luna atque astra ad dierum noctiumq. vicissi-
tudines cōstituendas, & ad gubernanda, fouenda, temperandāq.
ea omnia quæ sub cælo sunt corpora, atque adeò ad orbem terra-

Iob.

Pf. 113.

Gene. 1.
Pf. 113.

P R A E F A T I O.

rum perlustrandum constituta esse, vel usu ipso comprobantur. Quanquam verò non omnia hæc, quæ cōmemorauimus, rerū genera, munerū & officiorum suorū perfectam cognitionem sortita sunt, nihilominus tamen impositas sibi à natura partes, adeò apto & certo cursu, adeò decenti atque eleganti dexteritate singula trāfigunt, vt perfectissimæ cuiusdam cognitionis ac perspicientiæ rationem præeuntem sequi videantur: atque illud certè constanti & definita agendi ratione probent, sapientissimam & prouidentissimam mentem quandam principem esse, cuius nutū pene intueri, & arbitrium reuereri videantur, consiliúmque tantò aptius ac diligentius exequantur singula, quantò digniores partes altiorémque naturæ locum sortita sunt. Etenim si, à primis rerum elemētis initio ducto, omnia earum naturarum, quæ ex illis constant, loca vsque ad cælum, cælorumque ignes, atque luces percurramus, nullum profectò reperietur genus, quod, tametsi sensus & cognitionis participem naturam non obtineat, iis tamen qui id sentire & cognoscere possunt, non manifestè arguat & probet, quicquid ab ipsis fit, non alienū esse à ratione, ordine & consilio cuiusdam omnium rerum gubernatricis mentis, quam Deum appellamus: cuius numen omnia assiduo, apto, & perpetuo obsequio reuerentur, efficientia obseruant, ac pro voce & eloquio, muneribus suis certissimè & aptissimè exequendis, laudant: sicut scriptum est: Benedicite omnia opera Domini, Domino: laudate & superexaltate eum in secula.

OMNIV M autem rerum quæ sub primo cælo conditæ conspiciuntur, hominem præstantissimā naturam sortitum esse, ipsa rationum, caussarum, efficientiarum & pulchritudinis singulorū generū, sapienter obseruata & collata dignitas apertissimè comprobant. cæterarum quippe naturæ formarum singulæ, vniuersi mundi partem aliquam obtinere & tueri, nonnullaque cum aliis cognatione & similitudine coniunctæ, rursus etiam diuisæ & propria muneris & actionis virtute inter se distinctæ obseruantur. Vna autem hominis natura cæterarum perfectionibus omnium,
dignitate,

P R A E F A T I O.

dignitate, pulchritudine, virtute, habilitate, & aptitudine adeo antecellit, vt nihil egregii in cæteris inueniatur, cuius ille virtutem & viuam imaginem magna ex parte in se agnoscendam non ostendat: neque inferiores tantum species rerum exprimat, sed mentis vi & rationis, (cuius est præcipuè particeps) ipsum optimum atq. maximum Deum, cognatione ferè quadam, aut certè illustrissima & præstantissima similitudine attingat, quandamq. in se vniuersi veluti summam vel reipsa habeat, vel specie referat. Quamobrem ab iis qui sapienti iudicio rerum dignitatem atque virtutem aestimauerunt, homo ipse *μικρόκοσμος* est appellatus. Hinc autem illud apertè consequi videtur, vt cum omnes aliæ res munus aliquod, in quo versentur, quodque efficiant, atque propriū & certum finem, quò peruenire contendant, propositum habeant, eoque præstantiorem, quò vnaquæque digniores naturæ partes fuerit sortita; necesse sit vt homini quoque suus sit finis constitutus, quò propriarum actionum, totiùsque vitæ dirigatur vsus, & suum etiam negotii & muneris præcipuè obeundi genus definitum; idque adeo pro naturæ ac dignitatis suæ ratione, cæterorum infra se omnium præstantissimum statuatur.

Q V O N I A M verò in hominis natura singularem ac præcipuam quandam virtutem, qua cætera omnia animantium genera carent, eamq. vltra agendi facultatem ad consequendum proprium finem vim quandam esse constat, qua finis ipse, atque eæ res, quæ ad eum maximè faciunt, cognosci & optari; eæ etiam quæ non aptæ, aut incommodæ iudicantur, dignosci, vitari, ac reiici possunt; cumque huiusmodi in ipso virtus vt præstantissima, purissima, atq. efficacissima, ita præcipuè propria sit: consentaneum maximè fuerit, omnes vitæ actionumque rationes, huius tantæ virtutis, vbi facultas arbitriumq. per ætatem accesserit, vsu exercitationeq. instituere, atque hoc modo, tam admirabili dignitati respondere, sibi que constare, ac nobili & probato cursu ad optatum exitum peruenire. Itaque homini non solum iter suum diligenter facere, sed vnde initium, quæ viæ ratio, quis modus, & quis tandem sit finis, quænam

P R A E F A T I O.

nam bene confecti itineris gloria constet, imprimis cognoscere, exploratúmque habere maximè conuenit. Verùm enimuerò communis cuiusdam humanæ naturæ hostis & aduersarii infensissimi callida excogitataque malitia & opera accidit, vt hæc tam propria & necessaria, quam indicauimus, in hominibus notitia perturbata fuerit, vt, postquam homo de proprio illustri & celso statu conuulsus, deque adiunctis vltra naturalem facultatem ex diuina gratia magnarum dotum præfidiis deiectus in eum locum, quem nunc tenet, miserè deuenit, si tantùm homo & nullo præterea maiori auxilio instructus, nullo superiori duce vsus, nulla maiori luce illustratus fuerit, quamuis multum cogitet, coniectet, atque exerceatur, nunquam tamen tantum cogitatione & notitia consequatur, vt maxima & copiosissima pars earum rerum quas cognouerit & explorauerit, cum minima earum, quas ignorat, portione conferri compararique possit (vt de aliarum etiam virtutum damno in illa prima ruina accepto nihil impræsentiarũ dicamus) ita vt post multum studium, multámque operam adhibitam, tamen in plurimis rebus atque rationibus, quas sibi notas exploratásque esse arbitretur, falli, labi, atque errare tandem deprehendatur. Quanquã enim humana mens veri inueniendi & cognoscendi auida & capax natura sua, atque adeò inuenti amantissima sit: quòd tamen ad illius inuentionem ratiocinatione plerunque vtatur; sæpenumero accidit ex permixta boni & mali, qua præditus est, cognitione, atque ex communis aduersarii artibus & dolis, vt aut in ipso ratiocinandi vsu, vel malè explicandis initiis, vel perperã ineunda ratione, decipiatur. Aliquando enim falsa pro veris, incerta pro certis admittuntur, ex quibus nihil verum, nihilve certum deduci queat: & tametsi maximè certa atque explorata principia sint; tamen quòd cum propositi & quæsi generis ratione non cohæreant, totam argumentationem labefactant. Quòd si hanc cognitionis primam lucem turbatam & obscuratam esse contingat, cæteram omnem actionem & vitæ hinc instituendæ viam vel peruersam, vel certè ancipitem, atque dubiam fore necesse

P R A E F A T I O.

cessè est: maximè quòd certa quædam vis grauißimi ponderis in hominum membris sentiatur, quæ in deteriore plerunque partem agentes impellat, atque spreto mentis iudicio & consilio ad sensuum & appetitus obsequium trahat, & quæ maximo conatu suscipi, summòque studio curari atque effici oportuerat, ea vel negligere, vel leuissimè curare; quæ verò cõtemni, despici, ac vitari par fuerat, ea diligentissimè & studiosissimè capeßere atq. appositissimè agere & conficere penè cogat, adeò vt vnã hæc ex grauissimis & molestissimis hominũ miseriis D. Paulus apertè docuerit.

Q V A M quidem ob rem nonnulli olim magno iudicio præditi viri cùm intellexissent quantum ad actionum humanarum rectè iacienda fundamenta, atque absoluenda etiam incepta referret, à necessariarum rerum notitia, atque ipsius hominis originis & finis cõstitutione rationem instituere, ad suam vtilitatem aliorũque doctrinam, quantum assidua meditatione & contẽto studio inuenire in hoc genere potuerũt, inuestigare & cõsequi conati sunt; quæ verò inuenta ab ipsis essent, tum sermone cũ suæ ætatis hominibus, tum scriptis etiam, cum posteritate communicarunt, multaque reliquerunt præcepta atque instituta, non solum ad rerum causarũq. cognitionẽ, sed ad rectam studiorum & officiorum institutionem capiendam, certũq. statuendum finem, quem ipsi beatitatem vel felicitatẽ appellauẽre. Atque ex hoc loco nata est illa humanæ vitæ institutrix disciplinæ pars, quæ Philosophia dicitur; atque ea, triplici partitione, in naturæ, morum, diuinarũque rerum contemplationem diducitur.

A T V E R O quòd hi quos indicauimus auctores homines, hoc est eadem cũ cæteris, post naturæ lapsum, imbecillitatis & ignorantia cõditione, fuere, eundẽq. verorum bonorum in omni genere de rectatorem sortiti sunt cõmunem illũ humano generi inimicũ, (cuius ea mens, isq. animus perpetuò fuit, vt iis maiori studio, maioriq. contentione, callidior dolo ac fraude insidietur, qui quidẽ à vulgo separari, cæterisq. hominibus bonorũ studio & vsu anteire conantur;) his, inquã, de causis effectum fuisse depre-

P R A E F A T I O.

deprehenſum eſt, vt pleriq. omnes tum in hominis ipſius natura, & origine, ac finibus cognoſcendis, tum in vitæ præceptis, & inſtitutis tradendis à certa veritatis via non leuiter aberrauerint, ac propriati vel conſilii, vel ſtudii ratione ſuos vnusquiſque bonorum fines variè ſtatuert; illis autem, ita in varias diuerſasque ſectas & familias diductis, accidit, vt veritatis inueniendæ ſemitæ tunc fortasſe magis, quàm antea, obſcuræ, turbatæ, incertæque redditæ ſint: deinde verò plerique ſic in hoc diſquirendi genere priores ſunt ſecuti, vt iam non tam ſapientiæ, quàm contentionis, & obtreſtationis, priuatæque gloriæ ſtudio aliorum excogitata & inuenta opprimerent & perturbarent. Atque hoc vnum ex callidiſſimis & optatiſſimis aduerſarii noſtri commentis fuit, qui huiusmodi propriæ ſententiæ in hominibus cognito ſtudio uſus, diſcordias & contentiones induxit, quibus ea etiam impediret & opprimeret, quæ comuni, concordique ſtudio & opera in cognoſcendæ veritatis ratione inueniri potuiſſent: quæ tametſi nec plurima, nec valde etiam exacta fortasſe fuiſſent; iis tamen, quæ inuenta ſunt, plura & meliora experiri contigiſſet.

Q V A N Q V A M verò nonnulli ex illis minus etiam quàm cæteri aberrantes, in veri inueniendi ſtudio tempus operamque non malè poſuiſſe, meliusque cæteris inuenta iudicaſſe, atq. morum, officiorumque humanorum commoda præcepta tradidiſſe videantur: tamen in maximarum & vtiliſſimarum rerum inuentione ac definitione vel nimium à veritate deuiare, vel quò intenderant, longiſſimo interuallo non peruenerunt: itaque parum etiã iſti ſuis laboribus attulere adiumenti ad eam rem, quam hominis natura maximè requirebat, hoc eſt ad propriam originem, certumque finem cognoſcendum, atque actiones, ſtudiæque ſua certis rationibus ad propoſitam ſibi metam exoptatamque beatitudinem referenda. Etenim in iis ſcriptis, quæ vel huiusmodi auctoribus edita extant, vel aliis lecta referuntur, manifeſtò apparet, quanta naturæ atque originis hominum, eorumque auctoris & conditoris, & cauſarum mundi primarum ignoratio fuerit, quàm parum

aut

P R A E F A T I O.

aut potius nihil prorsus de animorum natura & dignitate ab iis cognitū. Quis enim in illorū scriptis hoc non videt, nimirum qua ratione omnino latens obscuraq. humanæ infirmitatis, imperfectio-
nis, siue, vt ita dicamus, nequitiae caussa est, eadem quoq. certū ac verū huiusmodi vitii remediū non solū nō adhibitum, sed neq. vel ab ipsis sapiētissimis ac perspicacissimi ingenii hominibus in-
uentū, nec excogitatum fuisse: vt etiam obscurè, ieiunè, & ambi-
guè de animorū immortalitate disputatū sit? adeò vt maxima hu-
iuscemodi rerum & argumentorū pars, ab iis, qui acutissimi, sub-
tilissimiq. habiti fuere, vel sublata omnino atq. negata, vel indi-
gnissimè tractata fuerit. quanuis enim illorū, in hoc genere, sentē-
tias defendere, affirmare atq. exponere nōnulli ex iis, qui eorū se-
ctas sequebātur, conati postea sint: illo tamē labore & studio pror-
sus inutili, quid, obsecro, aliud præstiterūt, quā vt à magistris fal-
sò tradita, suis suffragiis obscurè, insulsè, ineptè ac ambiguè con-
firmarent? Iam verò de corporū resurrectione quis vnquā ex istis
quicquam, non dicam, affirmavit, sed vel somniauit, vel emen-
dicata aliqua voce significauit? Profectò, si humanorum ingenio-
rum inuenta, monumentaque à principio repetamus, diligentis-
simèque euoluamus, nihil certum exploratūque magis ex diu-
turna lectione & interpretatione emerget, quā vt intelligamus, Plato.
veritatem plurimis & maximi momenti rebus, vel humanæ men- Lucian.
de veri-
tate.
tis imbecillitate, vel aduersarii opera, vel indagatorum ambitione
& contentione, occultatā; in cæteris verò vel obscuratā & celatā
fuisse, vel rarissimè nudā & simplicem apparuisse: quā si nonnun-
quam extitisse quibusdam in locis concedamus; tamē varia & fal-
laci, inani & ambigua fabularū specie inuolutam, vel tantis quæ-
stionū, argumentationū & artificiorū difficultatibus implicitā, vt
non magis ferè prodesse ita traditā, quā omnino desideratā affir-
mare possimus. Hac itaq. ratione, quarum rerum cognitio planè
erat necessaria, earum, inquam, cognoscendarum via hominibus
fermè occlusa fuerat, rursusq. mille errorum semitæ iam patebāt,
quibus alii aliter ingressi proprium exitium miserè subibant.

P R A E F A T I O.

V E R V M enim uerò benignissimus & clementissimus Deus, qui hominum genus maximi boni atque honoris causa à se ultro creatum atq. editum, eiusdem misericordiae & propositi constantia prouehere, amplificare & beare destinarat, magna ad eam rem atq. abdita consilia sapientissimè à se inita, quoad rem totā perfecit, suis temporibus est executus: ex quibus vnum illud fuit, vt, qua tempestate vera diuinarum humanarumq. rerum cognitio, maxima errorum, fabularum & idololatriae confusione, & obscurissima caligine detentis hominum mentibus, tegebatur, clarissima & suauissima verbi sui lux, fidelissimorum ministrorum operæ ac diligentiae credita, tandem mundo illucesceret, eademque propria voce hominibus clarissimè audita, miraculis, portentis, *Heb. 2.* signis, & Spiritus sancti varia distributione, ac demum grauissimis in obrectatores & contumaces animaduersionibus comprobata confirmaretur.

D I V I N V M hoc in homines beneficium adeò magnum, adeòq. admirabile esse intelligimus, vt si pro dignitate aestimare ac prædicare velimus, ultra præfationis modum ad immensum conscribendum librum transire cogamur: nec tamen multo tempore, magno labore, omnibusq. ingenii consumptis viribus vel minimam quidem eius laudum partem attingere possimus. Siquidem nemo hominum adeò celeri & exercitata lingua est, vt ea excipere atque explicare valeat, quæ de diuini verbi dignitate atque usu cogitare humana potest mens: nemo præterea tantum mente atq. ingenio pollet, vt huius tantæ rei magnitudinem atque præstantiam, non dicam consequi & exæquare, sed assequi cogitatione possit.

H O C enim sacrum verbum à diuinæ sapientiae consilio & auctoritate profectum, veritas ipsa est, quæ breuibus librorum voluminibus, inexhaustos diuinarum & humanarum rerum cognitionis thesauros continet, in quibus, quæ hominibus & cognitu dignissima & utiliss. facillimæq. sunt, & quædam maximi etiā momenti, quæ prouectioribus & sanctioribus aperiri solent, mysteria continentur. Hæc lux est quæ humanam illustrans mentem, omnium necessariarum

rerum

P R A E F A T I O.

rerum veritatem docet: hæc animos ad difficile virtutis iter strenuè ac studiosè capeffendum incitat atque accendit: hæc ad doctrinarum, disciplinarum, atque artium omnium rationes examinandas, veràque à falsis, & honesta à turpibus discernenda, iudicium illustrat & informat. Hoc etiam verbum fundamentum iacit veritatis, & certitudinis earum omnium rerum quas humana mens confingere rectè potest. Hoc demum rationum omnium, quas hominibus subductas esse oporteat & expediat, integram summam præfinit. Nam quid mundus, quid homines, quod eorum initium, cuiusmodi natura & partes, quis omnium auctor ac moderator, quæ nam caussa sit quamobrè editi fuerint, quis vitæ finis, quis vsus ac modus, quæ veri boni inueniendi ratio, & quæ eius consequendi & obtinendi via certissima sit, apertè docet: errorum præterea & deceptionis incommodorumque pericula & discrimina quàm multa & varia sint, commonet: quo auctore illa, quibus artibus, viribus & conatu creentur, significat. Præterea malorum omnium expulforem, & bonorum auctorem Deum Christo filio eius pontifice & conciliatore ostendit, ac totum humanæ salutis, tum ab ipso afferendæ, tum hominibus ipsis obtinendæ consilium negotiùmque exponit. Denique tum breues definitiones, tum longas & apertas explicationes; adhæc viarū atq. semitarum, quas in omni vitæ parte rectè obeunda maximè nosse, inire expediat ac tenere, declarat: præterea difficultatum, incommoditatum, & offensionum ac detrimentorum, quæ accidere possent, omnium causas, qua ratione euitari, effugi vel corrigi ea possint, qua in omni tēpestare & procella arte instrui deceat; quē in toto vitæ curriculo modum tenere; quæ signa & præcepta obseruare oporteat, donec tutus & trāquillus teneatur portus, apertè demonstrat. Summas profectò & diuinas laudes, vario & multiplici argumentorū genere refertas, huius sacrosancti verbi legitimi, & à Spiritu sancto comprobati, ministri ac interpretes colligere diligenter sunt conati, quas tamen oratione complecti non potuerunt, vt & res ipsa docuit, & ipsi vltro confessi sunt.

P R A E F A T I O.

At verò omnes ingenii & animi vires in eam rem direxerūt, vt huius diuini verbi vtilissimum, & ad vitam omnem instituendam atque felicitatem inueniendam opportunissimum studium mortalibus commendarent.

ps. 118. D V A E autem verbi huius partes communi & notissimo diuisionis vsu habētur ab vno eodémq. diuino spiritu, vnico cōsilio, hoc est, humanæ salutis causa profectæ; pro temporū verò ac ministrorū rationibus, & efficientia, atq. vsu distinctæ. quarū alterā Vetus, alterā Nouū testamentū dicimus. Illa legem cōplectitur, quam scriptā vocant, cum vaticiniis, & expositionibus, cūmq. alterius partis, hoc est, noui testamenti prophetiis quæ Christum illius ministrum prædicant: Hæc legem, quam gratiæ appellamus, Euangelio & cæteris, ex eo deductis, voluminibus explicatam demonstrat. Altera lucerna est, quæ mortalium pedibus adhibita, semitas vitæ illustrat, & ad clariorem expectandā lucē excitat. Altera lumē est etiam ad mentes interius illustrandas aptissimum & cōmodissimū, quo lumine clarius ea omnia, quæ maximè hominibus nosse expedit, ipsis innotescunt, in quos expeditiora Spiritus sancti dona promissa cōferuntur, cuius efficiētia vtriusq. testamēti mysteria cognosci, ac re ipsa cōprobari possunt, propter egregiā quandam virtutē, quā in seipsis ex diuino beneficio experiri fideles noui testamēti cultores possunt, qui quidē id in cordibus conscriptū agnoscūt, quod antea lapidibus incisum legebāt. Ex quo fit, vt magis inflammentur, vehementiorique teneantur studio earum rerum quas melius iam norunt, & beneficii, quod à diuino hoc verbo acceperūt, magnitudinem apertiūs intelligant.

Job. M A X I M V M quidē & nullis laudibus æquandū, nullo precio æstimandū cælestis illius veteris testamēti doctrinæ, tum verbis, tum verò etiā scriptis sibi creditæ, munus veteres esse existimauerunt, idque perpetuis laudibus celebrarunt, & summopere commendarunt. Sed qui alteram partem, priori quidem illa maiorem, adepti sunt, multò maiori admiratione perpetuāq. gratulatione, diuinū verbū, totis viribus & cōtento quodā studio, celebrarunt;

vtpote

PRÆFATIO.

vt pote qui non sementis tantum participes, sed messe etiam & fructibus maxime aucti euasissent. Huius admirandi beneficii verbi Dei rectæ ac piæ mentis homines, concepta atque amplificata ex diuinæ gratiæ muneribus fide, & Christi liberatoris mysteriis imbuti, ac salutis veræ animati spe, totius ætatis agendæ viam certam, concinnatamque obtinebunt, atque ad studia rectè vtiliterque sibi paranda, actionesque omnes peroptato exitu concludendas, ineundi consilii commodissima facultate vtentur. huiusmodi namque studium magnas & oportunas prudentiæ ac sapientiæ rationes suppeditat, & quid petendum, quid fugiendum sit, apertè declarat, certa quoque ac necessaria præcepta præbet, quibus in omnes partes vsus vitæ confirmari potest. Præcipuè verò id euenit, quòd diuinam gratiam atque beneuolentiam ad omne sapienter institutum opus prompto auxilio, subsidiòque conciliat: sicut in plurimis diuinorum librorum locis apertè est promissum: ex quibus ille est: Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: & folium eius non defluet, & omnia quæcunque fecerit prosperabuntur. Quoniam nouit Dominus viam iustorum. Atque hæc quidem res, plurimis iis-que apertissimis tam priuatè quàm publicè editis exemplis, in orbe terrarum, ac gentibus omnibus confirmata est. Scimus enim eas vel personas, vel familias, vel integras etiam Respublicas, quæ Christo, eiúsque Ecclesiæ nomen dederant, atque huius verbi præceptis & institutis gubernatæ fuerant, sub diuina tutela & præsidio magnopere floruisse. contra verò florentissimas Respublicas, & antiquis & nostris seculis ab Ecclesiæ communione ac dignitate discedentes, ob repulsum diuinum verbum grauissimis casibus intercidisse, vt Apostolus testatur: Qui per Angelos dictus est sermo, firmus factus est, & omnis præuaricatio & inobedientia iustam habuit mercedis retributionem. Atq. huius sacræ disciplinæ vtilissimū & maxime necessariū, aptissimūq. studiū iis penes quos rerū summa est, Regibus, Principibus

P R A E F A T I O.

Magistratibúsque summopere commendatur; eiusedémque ob-
 servantia & cultus in publicis & priuatis obeúdis recteq. gerendis
 negotiis proponitur, sicut de Israelitis regibus, quos pietatis stu-
 dio atq. etiam diuinæ disciplinæ auscultatione à Christianis supe-
 rari oportet, scriptum est: Postquam autem sederit Rex in solio
 deut. 17. regni sui, describet sibi Deuteronomiũ Legis huius in volumine,
 „ accipiens exemplar à sacerdotibus Leuiticæ tribus, & habebit se-
 „ cum, legetque illud omnibus diebus vitæ suæ, vt discat timere
 „ Dominum Deum suum, & custodire verba & ceremonias eius,
 „ quæ in Lege præcepta sunt. Ob huiusmodi igitur & complures a-
 „ lias causas, quas enumerare & referre longum sit, & ab institu-
 to nostro alienum, hic diuinæ doctrinæ thesaurus antiquis genti-
 bus & populis, quibus aliquando cognitus est, maximo in pre-
 cio habitus, summóque studio optatus, & summa religione ob-
 seruatus atque cultus: & cum iis, apud quos desiderabatur, stu-
 diosè ac benignè communicatus est: atque ita summa diligentia
 & optima fide (quoad fieri potuit) ex iis linguis, quibus primùm
 conscriptus ac editus fuerat, in alias pluribus gentibus familiares,
 ad publicam vtilitatem, fuit translatus.

N V L L V M quamuis maximum laborem, nullum vel effu-
 fissimum sumptum, ad sacras literas intelligendas & cū iis qui cu-
 perent communicandas, non suscipiendum, sustinendum, atque
 impendendum, & veteres olim censuere, & ii nunc etiam cen-
 sent, quibus eximia ipsarum præstantia, & insignis fructus, qui
 ex iis percipitur, cognitus ac perspectus est. Ideoq. fuere permul-
 ti, qui cū illos patrio ac familiari sermone redditos legere ac
 tractare nondum satis esse existimarent, peregrinas linguas, qui-
 bus dictatos olim, & conscriptos, vel exactiùs expositos accepe-
 rant, summa cura, assiduáque diligentia didicere, fontesq. ipsos
 insignis vtilitatis opinione & spe cõcepta, adiungere: quos nullius pro-
 fectò, in hac re, impensæ & operæ vnquam pœnituisse, imò omnes
 pro suo vnumquemque labore magnum operæ pretium ex ea re
 percepisse, & percepturos eos qui se imitarètur, prædicasse & cõ-
 firmasse

P R A E F A T I O.

firmasse constat. Atque ad hanc rationem pertinet studiosa illa, & diligens, ac multis locis apud antiquos Ecclesiasticos auctores ^{Conc. Florent.} obseruata laus & commendatio linguarum Hebraicæ, Chaldaicæ, ac Græcæ; quæ partim originales (vt ita dicam) partim ad originalium interpretationem & explicationem commodissimè ^{August. de doct. Christi.} præ cæteris referuntur. neque verò earum linguarum periti solùm, verùm etiam qui eas nondum degustarunt, rem ipsam non ex proprio affectu, sed ex veritate & ratione æstimantes, & vtiliter, & (penè dixerim) necessariò addisci eas & sciri debere suis testimoniis comprobarunt: quippe in quibus sacri libri olim conscripti, ac traditi, & ad nostra vsq. tempora sunt conseruati: & ex quibus duæ genuinæ, siue originales sunt; veteris quidem testamenti, Hebraica; noui verò, aut omni, aut certè maiori ex parte Græca: id quod vltra communem scriptorum omnium sententiam à nobis etiam suo loco opportunè demonstrabitur.

A T V E R O infensissimus ille & sempiternus humani generis hostis, ac diuinæ gloriæ aduersarius impudentissimus, qui sacros cælestis verbi libros, non solùm ad humanæ felicitatis rationes cōstituendas, sed ad suam ipsius malitiam & fraudem detegendam, immanitatem & crudelitatem euitandam & contemnendam, etiam aptissimum, oportunissimùmque instrumentum esse cognouerat (vtpote quibus rerum omnium, quæ hominibus maximè expediunt, cognoscendarum integra continetur summa) omni astu, & calliditate, omni ingenio, & totis viribus illud præter cætera molitus est, vt hæc tam commodam hominum generi, tamque sibi, consiliis, studiisque suis incommodam, imò prorsus aduersariam diuinorum beneficiorum rationem, homines ipsi vel omnino ignorarent, vel secus quàm oportebat, atque decebat, vsurparent: namque eos ex vtriusque vitii causa maximis tanti illius boni commoditatibus carituros esse intellexerat.

Quanquam verò complures artes, modosque tentauerit, vt hominibus tanti boni vsum interturbaret; hæc duo tamen inter cætera potissimùm spectauit, vt scilicet omni consilio, indu-

stria,

P R A E F A T I O.

stria, ingenio, conatu & labore cui ad hanc vsq. diem nō pepercit, efficeret vt diuini verbi notitia, fides, & vsus prorsus de terrarum orbe adimeretur, & illius vtilitati paulatim ab hominibus neglectæ (quod mox in promptu est) in tantæ lucis locum, densissimæ caliginis, & ignorantiae tenebræ succederent: quibus obsiti homines in varios errores, & grauiss. pericula deducerentur: vt *Psalm. 119.* scriptum est: Maledicti qui declinant à mandatis tuis: Et, Longè à peccatoribus salus, quia iustificationes tuas non exquisierunt. Etenim simulac hostis ille diuinum verbum in eum neglectio- nis locum, apud homines deducere potuit, quàm certam ipsis mi- seriam, quantas calamitates importarit, Iosiae regis ætatem mox confecuta tempora apertè satis declarauère.

Psalm. 119. A L T E R V M verò consilium quod aduersarius instituit, vt cū diuinum verbum labefactare, & ex orbe terrarum penitus excludere non posset: id enim in æternum duraturum omnino esse & audierat, & non sine dolore cognouerat: (scriptū est enim: In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cælo) hoc est, vt scilicet, illud saltem curaret, vt sese ipsius verbi interpretem, at- que explicatorem præberet, suæquæ in ea re diligentiae vicarios supponeret ministros mendaces quā plurimos, quos suo ipsius spi- ritu actos, sacrorum librorum interpretationem, cum veritate ipsa ac Spiritus sancti sententia & consilio omnino pugnantem, susci- pere atq. aggredi cogeret. Perspiciebat enim idem omnino detri- mentum, similēque miseriam ferè hominibus, ex utrōuis com- mento afferri: eosdem enim ferè exitus habet, si quis medicina vel non vtatur omnino, vel abutatur. Curauit itaque hominibus per- suadere, primū, ipsorum res citra diuinum verbum aliis modis, rationibúsque geri & administrari commodissimè posse. Atq. hoc errore gentes olim cunctas & eos omnes qui infideles appellantur, obcæcauit: in quem errorem tamen cū omnes homines indu- cere non potuerit, eorum mentibus saltē tenebras infundere co- natus est, vt à veritate, & simplici, ac genuina sententia & ratione deductos, vel inutiles & pueriles diuini verbi interpretationes, vel falsas,

P R A E F A T I O.

falsas, impias, erroribus fallaciisque refertas, aut ob varias & inter se pugnantes commentationes, planè confusas definitiones obtruderet. Atque adeò insitum sibi huiusmodi propositum fuisse, ipse manifestis exemplis, in astutissima & callidissima illa tentatione, à Christo Domino, ad vtilitatem, eruditionem, disciplinamque nostram perlata, & superata, declarauit. Initio enim nulla diuini verbi mentione facta, humanis rationibus & subtilissimis argumentis experiri atq. agere cū illo coepit: quæ cū diuini verbi auctoritate, à propugnate Christo, excipi, retundi ac disuici videret; alteram à se iam diu munitam, ac sæpius probatā instituit viam. magistrū itaque cū ageret, diuini verbi auctoritate, non ex germana sententia, sed ex sua calliditate & fallacia expositi, abusus est.

O M N I A in vniuersum ab illo, ad intercipiendum hominibus diuini verbi fructum, & commenta, & consilia, ex huiusmodi capitibus, alterum respiciunt. Sacrarum enim Scripturarū studium, simplicis & parum ingeniosæ operæ falsa notatione, neglectū aliquando fuisse, quòd ornamentis & subtilitatibus minime decoratū videatur, quas quidē in Philosophica exercitatione inueniri quidā putant, apud quāplures ex iis qui elegantiores literas excolūt, sæpius deprehēdimus. deinde etiam in scholis & locis publicis, in quibus sapientia coli dicitur, aut nullas, aut certè postremas partes, diuinū verbū, quorundā hominū iudicio obtinuisse; quosdam etiam ab eo, obscuritatis & maximæ difficultatis opinione concepta, abhorruisse obseruauimus: ab aliis verò facilitatis, & perspicuitatis, ac nullius omnino negotii persuasione, id in quo multū & temporis & laboris consumi oporteret, indignū habitū esse vidimus. præterea multorū animis eam opinionem insedisse intelleximus, vt, scilicet, antiquarū linguarū ad sacras literas referendum studium, vel nocens & improbandum, vel superuacaneum & inutile à plerisque existimatum sit. (neque verò hic vllā studiosorum vel conditionem vel classem notamus, sed quorundam hominum indicamus sententias.) Cætera porrò commenta quæ in

P R A E F A T I O.

quæ in hoc genere frequenter audita lectaque sunt, eò tendunt & spectant omnia, vt diuini verbi imminuta æstimatione, eius quoq. studium paulatim remissum tandē negligatur: idq. exco-
gitatis argumentis agitur; quæ cū primo quidē aspectu quandā
aut ingenii, aut zeli atque studii speciem habere videantur, re ipsa
tamen inania sunt, & eorum, à quibus producuntur, vel veri igno-
rationem, vel priuatam tantū ambitionem, æmulationem, con-
tentionēmq. arguunt. Illud enim (vt iam alia omittamus) exēplis
omnibus est abundē demonstratum, huiusmodi homines, qui aut
diuinorū librorum dignitati, aut linguarum, in quibus illi conscri-
pti fuerant, vtilitati & studiis obtrectauēre, eiusmodi artium & re-
rum, de quibus sententiam ferebant, ignaros prorsus atque ex-
pertes fuisse, non intelligentes (vt D. Pauli vtamur verbis) quæ
^{1. Timot.} loquuntur, neque de quibus affirmant.

R V R S V S autem alteram etiam nocendi sequutus viam, ma-
xima quoque hominibus intulit detrimenta, dum cuiusdam,
sacræ scripturæ legendæ vehementis studii simulatione, & ficto
quodam fructus, qui ex eius lectione percipi potest, desiderio,
mendaces, audacissimósque magistros excitauit, qui ambitione
corrupti, inscitia, stultitia & insolētia turgidi, malitia exagitati, vel
diuini verbi partem aliquam turbulento ac temerario incepto,
contaminare, violare, & peruertere auderent, vel eius propriam &
germanam sententiam, mendosis & falsis interpretationibus adie-
ctis perturbarent, atq. à vero argumento & instituto deuii, priuati
commodi & studii rationem tantū haberent: quo quidem
in genere alii aliis, alii autem omnibus, nonnulli verò pluribus,
quidam paucioribus diuinorum oraculorum partibus, magna
tamen omnes & temeritate & impietate iis abusi sunt. Cū-
que vnā tantū sapientiam diuinā, simplicem, sanctā,
sibi que constantem semperque similem, repugnantiae dissensio-
nisque totius expertem, sacra contineant scripta, ab istis tamen,
per summum nefas, à certa veritatis ipsius, quam definiunt, ratio-
ne, ad suos vniuscuiusque errores, priuatas sectas, opiniones,
hæreses,

P R A E F A T I O.

hæreses, seditionesque detorta sunt, idque tanta incommodatione, ineptitudine & repugnantia, quantam, inter verum & falsum, lucem & tenebras esse constat. Ita per diuersa tempora huiusmodi machinationes aduersarius ille, ad diuinarum scripturarum auctoritatem labefactandam, vel ad verum earum usum hominibus adimendum, est commolitus. Interdum autem hac ratione, interdum verò illa, per sæpe vtraque, ille generis nostri capitalis hostis, honoris diuini obtrektor, mendaciorum parens, hæresum magister, dissidiorum artifex; atque, vt vno verbo eius & naturam & actiones denique omnes concludam, ille, inquam, diabolus, concepta hac fraude, postea hominibus imposuit.

N V L L A verò post hominum memoriam præteritorum temporum ætate, maiorem & nocentiorum hominum animis zizaniorum copiam, in hoc veritatis & sapientiæ aruo, malignus ille spiritus disseminasse deprehenditur, quàm miserrima & turbulentissima hac tempestate, cùm maximam totius Europæ Christianorum partem, variis & grauib; erroribus ductam, atque ab Ecclesiæ Romanæ omnium catholicorum & legitimorum ministrorum capitis communi obseruantia abalienatam, odiis, dissidiis, discordiis, pluribusque sectis & factionibus, quàm linguis olim gentes apud famosam illam Babylonem distinctæ, dissipatæ, & in varias familias, atque adeò in varia studia diductæ fuisse leguntur, miserè distraxerit, & tandem seditionibus penè euertir: ex quo quidem loco ac tempore tot tantasque discordias, contentiones, ac teterrima bella orta, & diutius, quàm par esset, in orbe terrarum grassata esse existimamus.

N E M O prudens ac pius non videt, & magno affectus dolore gemit: nullus est etiam cæterorum, quin sentiat atque experiatur, quo in motu temporum, & in quàm misera rerum conuersione & perturbatione versemur; vt in plerisque Europæ partibus nec vna natio cum alia de religionis rationibus, nec de communi & ciuili vita ac pace consentiat, imò in eadem regione, in eadem ciuitate, atque adeo in vna eadèmq; familia, quanta sit & sententiarum,

P R A E F A T I O.

tiarum, & studiorū diuersitas à veræ & simplicis pietatis & charitatis Christianæ definitionibus prorsus aliena; quot inter fratres discordiæ, inimicitia, infidiæ, contentiones, pugna, direptiones, exspoliationes, fraudes, latrocinia, terra & mari creata pericula, cæteraque mala & incommoda, quæ hoc loco persequi superuacaneum omnino sit: potissimum, cū aperto & manifesto theatro acta quotidie spectentur. Nec profectò celari dissimularive potest ætatis huius dedecus: de quo vtinam leuiora multò, quàm diximus, confiteri satis sit. Maxima enim pars Christianorū, qui non ita pridē summa pace ac tranquillitate fruebantur, atq. vnius fidei concordia & pietatis professione, iisdem Ecclesiasticæ disciplinæ ministeriis, iisdē institutis parebant, eiusdem omnes capitis ductu & prudentia gubernabantur; & in eadem sacramentorū communionē, in eodē instituto, in eadem etiam confessione, & spiritaliū beneficiorum vsu permanebant, & eadem spe viuebāt, nunc miserandis & variis modis obcæcati, omnium inimiciarum exercent artes, non sine summa diuinæ maiestatis offensione, magnòque Christiani nominis opprobrio & dedecore, suòque ipsorum malo, ac detrimento grauissimo. Itaque facile coniicere licet, ex quo, tum ex diuino verbo, tum ex scripturarum lectione, Dei ipsius, ac veræ pietatis cognitionem adepti sumus, nunquam à cōmuni omnium hoste tantum, adeòq. perniciosum & commune incendium inter populos qui Deum norunt, fuisse excitatum.

N E Q V E verò quemquam fugit, quonam artium suarum genere vsus, Christianos homines in hanc fraudem aduersariusegerit, peruersa, videlicet, & malitiosa nimis & indigna sacrorum sermonum & librorum interpretatione, quam, adhibita ad eam rem audacissimorum ministrorum copia, instruxit, multò maiore, quàm ea olim fuerat sacrificulorum, qui Achabi & Iezabelis ætate & impio iussu, aduersus veri numinis præcepta, & pietatis concordiam, contra ius ac fas, falsorum deorum sacrilegos cultus secuti sunt: atque adeò ad eam quam dicimus inferendam calamitatem, eius quæ tum proximè effluerat ætatis vitio, occasio-

P R A E F A T I O.

occasionem nactus est, cùm diuinarum scripturarum studia inter Christianos nimium remissa, imò sepulta penè, ac disciplinæ ferè omnes aspera & inculta quadam barbarie obductæ essent: hac inquam negligentia humanæ occasione arrepta, ad errores, doctrinâsque falsas edocendas rationem instituit callidissimam. Inprimis enim diuinarum literarum auctoritatem & dignitatem commendatam, atque humanæ sapientiæ, prudentiæ, & iudicio omni (vt par erat) prælatam: postea peruersarum interpretationum & deprauationum exitiali veneno insperfit; cuius vi plurimorum hominum ingenia & iudicia corripit, innumerabilesque perdidit animas, ac denique Christianam miserè perturbauit Rempubicam.

A T V E R O vel in ipsis huius perturbationis initiis, horum hominum machinationes, quæ, diuini verbi deprauato vsu, prætendebantur, probissimorum, pientissimorum, & veritatis, pacis atque concordia studiosissimorum virorum diligentia & opera, veris, certis, atque validissimis, ex eodem verbo depromptis telis, ictibusque impugnari, labefactari, ac dirui coeperant. (illa enim, ad mendacium, mendaciorumque Principis ipsius commenta omnia redarguenda, euertenda, atque diluenda, aptissima & validissima arma sunt.) Igitur cùm hæc diuinæ veritatis ratio aduersariis ex animi sententia non succederet, alius illicò dolus adhibitus est, excogitata aduersus Latinas interpretationes, quibus iã tot seculis ad hanc vsq. diem catholica Ecclesia vsa fuerat, cõtentioniosissima reprehensione, atq. aduersus eam præcipuè, quæ propter singularem, inter cæteras, auctoritatem, antiquumque vsu, Vulgata, siue Communis appellata, & à plerisque Diuo Hieronymo adscripta est. His autem impudenter atque insolenter reprehensis ac repudiatis, aliæ substituebantur interpretationes, ex propria magis auctorum, quàm, ex diuini spiritus sententia, aut ex linguarum ipsarum examinata, diligentique investigatione profectæ: in quibus plurima loca ad suas ipsorum factiones & contentiones promouendas consultò deprauata &

P R A E F A T I O.

corrupta deprehendimus, quæ tamen illi nunquam existimassent fore, ut à nostris deprehēderentur, quos à linguarum studio & cognitione prorsus alienos, & eos, qui nullum ea in re laborem consumere vellent, omnino credebant: atque peruerso hoc adducti consilio, Babylonicum illud opus vrgentes, ad finem perducere contendebant, ut saltem nomen aliquod sibi quærerent antequā disperderentur sub cælo. Itaque elati insolentia quadam & audacia, quæ ne ipsis quidem gigantibus cedunt, veritatem impugnare, & cæli lucisque puram simplicitatem & integritatem, salebrosis illis ac præruptis interpretationū rupibus, & montibus eo deductis, & admotis, violare & corrumpere moliti sunt. Sed tamen hæc non minori negotio, quàm cætera pessimarum rerum instituta initia, contrarios omnino illorum consiliis exitus habuere. Illud enim solùm effecerunt, ut nostris ad oppugnandum animi adderētur, qui ad linguarū capeſſenda studia incitati, labore & diligentia illis & cultiores, & longè doctiores, atq. adeò veritatis acerrimi propugnatores euaserunt. Iam enim extiterunt quàm plurimi catholici viri, sacrarū linguarū peritissimi, à quibus aduersarii, de illo suarum interpretationum præsidio, veritatis, & germanæ sententiæ demonstratione, & cōstanti assertionē deiecti, & manifestæ tum linguarum imperitiæ, tum etiam fraudis & deprauationis conuicti sunt: quandoquidē nullum caput eorū quæ vel ad pietatem & fidem, vel ad morum probitatē & integritatem informandā & instituendā facere, & spectare possunt, in antiquioribus linguis repertum est, quod in Latinis veterum interpretationibus non abundē cōtineretur. Quanquā enim in oratione, ac sermonis serie, dicendi vario genere, verborūmq. numero, alia sit huius, alia verò illius linguæ ratio; rerū tamē & sententiarum pōdus, ad pietatem docendam idem ab omnibus afferri comprobatur. quæ in re inuestigāda, inueniēda, tractāda & iudicanda multò profectò plura & elegantiora illarū linguarū mysteria à nostris obiter verè indicata & aperta sunt, quā ab istis, magno labore vel cognita & celata, vel mentiendi studio cōficta & enuntiata fuerint. Id quod facile docetur

P R A E F A T I O.

docetur & cōfirmatur ex frequentibus & manifestis exēplis apud catholicos, & Romanæ Ecclesiæ studiosos auctores, linguarū peritos, qui hactenus extitere, & indies etiā plures, cū summa Christianæ totius Reip. vtilitate, & laude, doctissima scripta in lucem proferēt. Hoc loco diuinæ dignitatis ac gloriæ callidissimus obtrector, quamuis, quod moliebatur, per sæpe expertus sit; efficere tamen non potuit, vt antiquarum & receptarum interpretationum auctoritas & fides ab aduersariis infirmaretur, aut eius studium parui fieret; quasi verò eo studio homines ad pietatem aut parum aut nihil omnino incitarentur; quinimo eius ope ad schismata & errores amplectendos conuolarent. Etenim huiusmodi antiquarum linguarum cognitio à nonnullis (vt diximus) despici, atque negligi aliquando cœpit, qui zelo magis, quàm rectè instituta ratione, de hac re vel familiari sermone, vel publicis disputationibus, vel scriptis etiam libris agentes, ea magis improbabant, quæ minus cognouerant. fuit hæc profectò maxima & astutissima communis hostis calliditas ad vtrarūmq. partiū fouendā discordiā, confusionēmq. religionū promouendā, auferendūmq. diuinarum scripturarū vsum, vt scilicet moliretur, vt ab alteris interpretationū Latinarū fides; ab alteris verò antiquarū linguarum germana & vera dignitas imminueretur, & magna proinde, præter veritatis confirmationē, vtilitas quæ ex eis percipitur, negligeretur.

A T V E R O illustrator ille mentium diuinus Spiritus, qui ex supremis sedibus, vt potentissimus Aquilo spirans, errores omnes arguit, ac detegit, & nubes veritatis luci obiectas dissipat, huiusmodi temporis caliginē, quæ scripturarū sacrarū vtilitatem & splendore hominibus absconditū obscurabant, validissimè discussit. Nam & ille plurimos ex catholicæ Ecclesiæ filiis ad linguarū capessenda studia, illarūmq. præsidio aduersariorū diruēdas moles, nostrarūmq. interpretationum fidē & integritatē defendendam & piissimis ac doctissimis scriptis asserendā animauit, eandēmq. rem Ecclesiasticis sanctionibus, & grauissima Conciliorū auctoritate cōfirmavit: tū interpretationibus receptis & approbatis, tum

P R A E F A T I O.

sacrarum linguarum commendato studio, quarum vtilitati & dignitati nullo tempore ab Ecclesia detractum, sed perpetuò potiùs consultum, illustribusque nominibus & titulis cum in veteri Testamento Hebraicæ veritatis; tum in nouo Græci textus plurimùm tributum, cæterisque linguis & earum explicationibus pro cuiusque & dignitatis & vsu ratione fuit prospectum.

Q V O N I A M verò à sceleratissima illa hostis malitia, & rabiosa nocendi cupiditate, ad quoduis impium facinus perpetrandũ, nullam occasionem prætermittendam fore, ex renouatis persæpe exemplis arguere non immeritò possumus; suspicari valde, vel potius certò scire oportuit, hac turbulentissima tempestate eiusmodi insolentissimos ministros illi inueniendos atque excitandos esse; quibus, cum falsarum interpretationum consilium ex animi sententia non succederet; illico ad diuinam scripturam, in quouis antiquarum linguarum genere deprauandam & corrumpendam, audacia & temeritas adderetur, atque Hebraicam veritatem, & Græcam lectionem, quò sua instituta & studia, falsaque dogmata obtruderent, & vtcunque tuerentur, contaminare & mutare nulla religio esset: quippe quibus nullum iam, in sacrorum librorum simplici & germana lectione, fundamentum, nulla antiquarum linguarum cognitio, quam se adeptos existimabant, amplius superesset.

A T Q V I non iniuria huiusmodi periculi & maleficii suspicio in eos cadere potuit, qui dum altero illo oppugnationis genere, quod quidem vsui sibi fore sperabant, aduersus veritatem magno impetu experiri in animo habebant; non nisi validissimis & certissimis linguarum ipsarum telis propulsati destiterunt. Vt enim in cæteris omnibus rebus, omnes, quod aiunt, neruos intendebant, vt suum illud ædificium perficerent; ita in hoc etiam genere nihil non experturi erant, quò veritatem ipsam contaminari, fraudari, atque imminui posse arbitrarentur; maxime verò in Hebraica lingua, cuius quidem exacta interpretatio cum vulgatissimis & frequentissimis nostri seculi erroribus
& fal-

P R A E F A T I O.

& falsis dogmatibus magnopere pugnat. Neque verò ab huiusmodi vel consiliis, vel incoëptis, aut timore, aut pudore, aut religione vlla deterreri potuissent perfidi hi mendaciorum auctores & assertores, quibus nec Dei timor, nec hominum reuerentia ob oculos versatur, quemadmodum ex ipsis eorum impiis conatibus & studiis ac nefario euentu apertissimè arguitur: potissimū verò in tanta diuinarum & humanarum rerū perturbatione, atq. in turbulentissimo hoc Ecclesiæ Christianæ statu, luctuosissimoque tempore, quo quidem & charitas & omnis ferè pietas ab hominū mentibus discessit. Nam, qui huiusmodi sunt, nec dilectionis ducuntur, nec timoris coërcentur spiritu; tantum ambitionis propriæ impetu, ac mendaciorum patris spiritu concitati aguntur. Etenim apud nonnulli auctores legimus, huius errorum spiritus impulsu, aut fraude, quosdam olim ex Iudæorum gente, eò vel insolentiæ vel insipientiæ deuenisse, vt Christianæ Ecclesiæ initio, nonnulla verba immutarint quæ suam illam oppugnandæ Christianæ veritatis contentionem omnino interfingere possent: verum huiusmodi ab illis contaminata loca rarissima fuere, & in nostrorum scriptorum libris, tum etiam in ipsorum Iudæorum excusis & manu scriptis exemplaribus omnia ferè notata atque indicata sunt. Nam tametsi vel hominum illorum fraude, vel librariorum inscitia, vel temporum iniuria nonnulla in iis, quibus vtimur, Hebraicis libris mutatio facta fuerit; nullum tamen vel verbum, nullum item elementum, vel punctum olim fuisse commemoratur, quod in locupletissimo illo thesauro, quem Mazzoreth appellant, asseruatum non reperiatur. In eo enim, tanquam in sacra & fida quadam custodia, summa diligentia, & magno studio constituta, antiquæ lectionis reliquiæ, monumenta, indicia, vestigia, exemplaq. omnia continentur, & ratio conferendæ veteris ac nouæ lectionis ostenditur: ex quibus quidē simul collatis, certa quædam via extat, ad cuius præscriptā normā sacra mysteria indicari possunt. cuius rei exēpla nos, suo loco, in hoc opere aliquādo, & aliàs etiā, Deo iuuante, apponemus.

P R A E F A T I O.

QUAMVIS autem nullam omnino suspensionem habemus, fore ut religionis Catholicæ aduersarii, qui nostris temporibus Ecclesiæ pacem turbauere, scripturarum loca vlla contentionis causa mutarent: nihilominus tamen, diuini verbi integritatem & sanctitatem, in reddendis sacræ scripturæ libris, tum verò maximè in ipsis exemplaribus, & linguis, quæ interpretationum examen continent, summo studio procurari, & sanctam te-ctam conseruari oporteret: ut hoc modo & pietatis studium erga Deum, & dignum erga Christianam Rempublicam præstaretur officium: quod vnà secum illam trahit cautionem, ne integrum vnquam sit hæreticorum audaciæ nefaria fraude sacræ scripturæ loca corrumpere, & ad suos detorquere errores: quod alioquin fortasse tentare veriti non essent, idq. tot in locis, quot errores susciperent tuendos, ut nullus finis eorum pertinaciæ statui posset.

CÆTERTVM veritatis ille pater, & piorum omnium protector, Ecclesiæ Catholicæ illustrator, verbique sui assertor Deus, hodierno die etiam effecit, ne res tanti ponderis ac momenti ab illo malorum omnium auctore, illiusque ministris, in id, quod expectari ac timeri poterat, discrimen, adduceretur; eamque mentem **PHILIPPO II.** Catholico Hispaniarum Regi, & Principi potentissimo, & Christianæ pietatis studiosissimo, iniecit, ut inter quamplurima consilia, quæ pietatis, & diuini cultus, publicæ utilitatis sacrosanctæ Ecclesiæ, ac denique totius Reipubl. Christianæ gratia, ab ipso prudentissimè inita, fortissimè suscepta, felicissimèque sunt peracta, de sacris etiam libris, antiquis linguis, & earum optimis interpretationibus, qua fieri potest diligentia, inter se collatis, excudendis, et etiā deliberaret; utpote, cui inter plurimas ad communē salutem, & tranquillitatē multarum gentium, & nationum à se gubernandarū diuinitus datas, & fidelissimè susceptas curas, vnum pietatis ac religionis puræ studium, præcipuum, & maximum, atque ad omnem publicam rem stabiliendam firmissimum fundamentum esse constat. Cui etiam in comperto est, aptissimam rationem qua ad religionem sanctissimè

P R A E F A T I O.

mè colendam homines perducì possint, in diuinorum oraculo-
rum cognitione, eorúmque legitima obseruatione contineri: id-
que ei, & piorum hominum iudiciis & omnium ætatum exem-
plis confirmatum est. Igitur & à doctissimis, & peritissimis viris,
quales in Hispaniis quamplurimi ex publicis Academiis, & ex sa-
cræ religionis Magistratibus, censores & iudices, atque adeò ex
omni Ecclesiastico ordine ministri conspiciuntur, ad tantam rem
deliberandam adhibitis; communi omnium sententia confirma-
tum est huiusmodi Regis consilium, non tanquam vtile tan-
tùm, sed etiam veluti planè necessarium ac diuinum com-
probari, & omnium suffragiis postulari, omniùmque piorum
studio, vt expleretur, orari oportere. Id quod Rex ipse libentissi-
mè susceptum, maturè exsequi atque perficere instituit: præ-
sertim verò, cùm eorum omnium, quæ ad eam rem parandam
& oportuna, ac etiam necessaria erant, magnam copiam a-
pud se esse intelligeret: seque iis viris, qui tanto huic operi & ex-
ordiando, expoliendo, & omnibus suis numeris, & partibus ab-
soluendo præesse possent, quales ipse rei literariæ amantissimus
quamplures continuò fouet, omnino nō carere cōspiceret. Tantū
igitur Catholici Regis cōsilio, studio, auctoritate atq. benignitate
præstitum est, vt operis huius admiranda moles, maximis rerum
difficultatibus superatis, extructa, & ad publicum Catholicæ Ec-
clesiæ vsum, æternūmq. Christianæ veritatis monumentum, sta-
bilita & exposita denique fuerit: cuius inspectionē, nulli Christia-
næ pietatis studioso non gratissimam, vtilissimamque fore arbi-
tramur; cùm propter eximiam omnis generis charactèrum ele-
gantiam, & egregiam optimi & celeberrimi Typographi operam;
tum verò maximè propter summam integræ, & incorruptæ le-
ctionis perfectionem, quam, præter assiduam doctissimorum,
& linguarum omnium peritissimorum hominum diligentiam,
variorum quoque & correctissimorum exemplarium, Romano-
rum videlicet, Venetorum, Constantinopolitanorum, & Germa-
norū collatio nobis præstitit: Complutensibus verò potissimū

P R A E F A T I O.

hac in parte vſi ſumus, quæ quidẽ à celebratiſſimo ac pientiſſimo viro Franciſco Ximenio Toletano Archiepiſcopo, Hiſpan. præfide ſummo, S. R. E. Cardinali, magno ſtudio, incredibili ſumptu, inſigni diligentia, vtiliſſimóque euentu edita quondam fuerant, & apud doctos homines magno in pretio habita: quæ tamen, quia propter miram eorum paucitatem & raritatem deſiderabantur, hoc in opere non modò inſtaurata, ſed multis etiam in partibus aucta, integrata, locupletata, magno etiam appoſitiſſimóque rerum & verborum apparatu exornata ſunt. Nam præter excellentem formarum, chartæ, & characterum præſtantiam: integras etiam Chaldaicas, in veteri teſtamento, paraphraſes, & Syriacæ, in nouo, lectionis libros, eoſdẽmque diligenti ſtudio & cenſura examinatos, & commoda latinarum interpretationum copia inſtructos, opus hoc Complutenſibus Bibliis addit; &, quod ad lectionis & ſententiarum diſtinctionem, explicationẽmque plurimũ confert, accentus omnes, Hebraicóſque apices, (quos nunquam perire Chriſtus patietur) diligentiffimẽ obſeruatos adiungit. Inſignem præterea rerum & verborum ſupellectilem aliàs variis codicibus diſperſam, hoc vnum opus continet, quæ magis vſu percipi, quàm oratione indicari poſſunt. His accedunt variarum, in omnibus linguis, lectionum propoſita exempla: quæ quidem quot, & quantos lectoribus fructus allatura ſint, nemo facilẽ æſtimare poteſt. Sunt præterea integra Hebraica Biblia, nouũmque Teſtamentum Græcum, cum Latinis ad verbum interpretationibus, maiori, quàm vnquam antea, diligentia & ſedulitate elaboratis, quæ, præterquam quod ad ſententiarum cognoscenda myſteria plurimũ adiumentum afferunt, Latinum hominem Hebraicã & Græcam; Græcum verò & Hebraicum Latinam linguam ſine præceptore, ac nullo penè negotio docere poſſunt. Addita præterea ſunt oportunis locis difficiliſſimorum verborum Hebraicorum, Græcorum & Syriacorum themata, quas radices Hebræi dicunt. Poſtremũ verò & vtiliſſimũ illud volumen adiungitur, quod, quia multarum, & ad familiares

P R A E F A T I O.

miliares diuini verbi explicationes, commodissimarum rerum copiosam, ac multiplicem suppeditat materiam, S A C R O - R V M L I B R O R V M A P P A R A T V M inscripsimus; quo in opere dictionaria, obseruationes, arcanorum sermonum interpretationes, multaque alia cognitu dignissima continentur. Atq. hæc quidem omnia magnæ sacrarū literarum studiosis, utilitati; magnóq. vsui Catholicæ Ecclesiæ futura à P H I L I P P O Catholico Rege curata; eiúsq. tum auctoritate ac dignitate, tum liberalitate Regia expedita, & insigni rerum omnium diuersitate ac elegancia insignita, ad optimum & felicissimum exitum, diuinæ prouidentiae summo beneficio, tandē perducta sunt. Etenim tantum opus, quod maximos sumptus, insignem artificum diligentiam, exemplarium oportunam copiam, operarum frequentiam assiduam, multorūque iudiciorum sententias ex variis Europæ partibus collectas, exigebat, sine præsentis Dei numine & auxilio effici & absolui non potuit: adeò vt ipsam tot rerum atq. personarum vnanimē, perpetuam & indefessam facultatem, non tam hominū opera & studio comparatā, quàm diuinitus oblatam & concessam fuisse palàm sit fatendum; opusque ipsum vt argumento & re planè diuinū est, ita etiam vt hoc modo, atq. hoc tēpore, huius Regis tanto studio ederetur, ex diuino consilio profectum fuisse, dubitandū minimè sit: quod quidem vel ex eo cōstat, quòd Pius V. P. M. qui hodierno die Catholicæ Ecclesiæ pro Christo sanctissimè præest, vbi hoc præclarissimū & vtilissimum opus, Regis studio & sumptu Antuerpiæ institutū, inchoatūmq. intellexisset, misso à se ad Albanum Ducem, Belgii præfectū, gratulationis & honoris causa, in tantæ victoriæ ab eo reportatæ gratiā, legato, præter alia in mandatis dederit, vt opus ipsum, operisq. promotores omnes fausto & grato Sanctitatis suæ nomine, nutu, assensu atque auspiciis, benedictione etiam adiuncta, prosequeretur: qua quidem re nulla alia sub cælo vel Regi ipsi gratior, vel Regiis hominibus, in eo opere, continuis laboribus, augendo & expoliendo incendendis aut aptior, aut magis accommodata esse potuit.

P R A E F A T I O.

tuit. Quamobrem omnium bonorum, totiúsque felicitatis auctori Deo summa & eximia gratulatio inprimis facienda est, qui Regi, tantis publicarum rerum curis distento, & grauissimis negotiis occupato, eam mentem iniecit, vt præter cætera pietatis, prudentiæ, & communis vtilitatis studiosissima consilia, quibus abundat; hoc etiam diuini verbi colendi, asserendi, atque exornandi studium ad cæteras eius animi dotes adderetur, atque hac ratione optimè de vniuersa Christianorum Ecclesia mereretur. Deinde etiam communia & assidua vota sunt facienda, vt is erga verbi sui studium atque legitimum cultum omnibus totius orbis hominibus spiritus afferatur; isque addatur & confirmetur animus, qui ad numinis sui laudem & gloriam amplificandam, atque ad æternæ salutis vsum percipiendum sit ipsis aptissimus.

EIVSDEM BENEDICTI ARIAE

MONTANI ALIA AD LECTOREM PRÆFATIO.

In qua de totius operis usu, dignitate, & apparatu
ex ordine differitur.

AMPLISSIMOS, & uberrimos fructus, qui ex illustri hoc opere percipiuntur, Lector, nulla sanè faciliore ratione tibi representare potuimus, quam si, singulas eius partes, eo quo collocatae sunt ordine, diligenti explicatione persequeremur. Ita enim fiet, ut nullo prorsus dispendio, sed certa, & compendiaria via ad singula capita, rectè deducaris, & tanto labore, ipse absq; ullo negotio commodè utaris. Sed quia ex veterum exemplarium cum nostro hoc diligenti collatione, quid alij, qui in eodem opere non mediocrem diligentiam aliàs adhibuerunt (quorum laboribus nihil detrahimus) & quid deinde nos in hac parte præstiterimus, planius, & apertius cognoscetur: Complutensibus Bibliis, quæ communi omnium, penè, doctorum virorum consensu, ex iis omnibus quæ hæcenus in lucem prodierunt, potissima, atq; antiquorum idiomatum insigni diuersitate maximè illustrata conspiciuntur, ad unguem examinatis, & cum nostris hisce, quæ fieri poterit, diligentia collatis, quid per nos in nostra hac editione effectum sit, quò res tota clarius pateat, breuiter exponemus. In iis itaque, ut characterum elegantiam, quibus pollent, & ordinem, ac seriem dictionum suis locis dispositarum, missam faciamus: Hebraica veritas puris dictionibus, & clausulis bene distinctis, atq; omnibus, ut par erat, suo ordine collocatis, dilucidè conspicitur. Græcum item contextum ea habent, cui interposita est Latina interpretatio, quæ ad verbum aptè respondet. His additur Vulgata editio, Sancto Hieronymo plerunq; adscripta, quæ inter Hebraum, & Græcum textum medium obtinet locum. Præterea in eorum infima pagina legitur Onkelosii in quinque libros Moysis Chaldaica paraphrasis, cui è regione addita est Latina interpretatio. Opus certè omni laude dignum, & (temporibus illis) satis eruditum, atq; elaboratum. Verum enimverò, ut nihil est simul & inuentum & perfectum; nonnulla in iis aut omnino desiderantur, aut etiam, si ad doctissimorum monumentorum, quæ hodierno die extant, exactiorem normam reducantur, minus accuratè descripta, atque imperfecta, passim offenduntur: cum Latina interpretatio, ob literarum alphabeti frequentem interiectionem, lectorem nonnunquam remoretur: vulgata autem editio Hebraica non satis è regione respondeat: nulliq; Hebraici accentus, qui antiquam Musices rationem indicat, & qui singulas periodos distinguunt, ibi conspiciantur: atque ex Hebraicorum vocabulorum thematis, seu radicibus (quas vocant) quæ ibi ferè consistunt, in verbis perfectis, quæ vel ab ipsis Hebraici idiomatis Tyronibus facile inuestigari possunt, omisiss interim difficilioribus, parum omnino utilitatis antiquissima lingua studiosis afferat. Deinde excepta Onkelosii paraphrasi, cuius supra meminimus, ceteri omnes libri παραφρασεις versæ, partim à Ionathâ Vzielis filio in posteriores prophetas, partim à Ioseph (æco, atq; aliis antiquis auctoribus in reliquos sacra scripturae libros, in iis planè desiderantur. Id verò consultò, ob eam potissimum causam, quòd quædam in Chaldaico textu reperirentur, quæ vel superuacanea, aut etià apocrypha viderentur, alia etiam nondum latinitate donata essent, factum esse existimatur. Atque hæc quidem omnia Ximeno illi (cardinali excelsi ingenij viro, & de Christiana ecclesia ob eius in ea adiuuanda, atq; omni ex parte exornanda, insignè liberalitatē optimè merito, correctissimè descripta atq; latina interpretatione aucta, in Christiana Reip. utilitatē excusa, sacrarum literarum studiosi iam accepta referrent, nisi supremū eius fatū una die unaq; hora tantū virum nobis eripuisset. Quas quidem Chaldaicas paraphrases in Latinum sermonem conuersas, atq; adeo de verbo redditas, & ad fidem tum Hispanorum, tum Venetorum exemplarium summa diligentia castigatas & correctas, in regio hoc opere non desiderari comperies. Eæ verò præter illas, quæ, ut diximus, aliàs in quinque libros Moysis editæ fuerunt, hæ sunt: Historiarum libri qui

PRÆFATIO.

qui priores Prophetæ dicuntur: Quindecim posteriorum Prophetarum explanatio: Psalterium, ac Proverbiorum libri qui una voce nō appellantur. Qui omnes, quanta cura, studio, & diligentia & expurgati, & Latini facti fuerint, & res ipsa docet, & nos etiam, suis locis, Deo dante, commodius demonstrabimus. Habent itaque Theologi, & sacrarum linguarum studiosi vetus testamentum: illud quidem Hebraicum, Chaldaicum, Græcum, ac Latinum: Nouum verò Syriacè, Græcè, & Latine conscriptum. Quibus accedit, in eorum gratiam qui minus in antiquis linguis sunt exercitati, triplex, Latino idiomate, veteris testamenti interpretatio, quæ Hebraicam veritatem, cui cetera lingua se interpretes præbent, ita reddit, ut non mediocrem, sed certè amplissimum fructum ex ea sint reportaturi. Opus procul dubio, omnibus suis partibus absolutum. quod quidem nullis annotationibus magis illustrari potest: cum in eo, veluti primario, & summa auctoritatis exemplari, vberimi quatuor linguarum fontes continentur. Cetera verò quæ ad veteris testamenti tempora referuntur, eodem idiomatis genere, quo scripta reperiuntur, Græca scilicet, Græcè, & Latina Latine, diligenter correctæ his annexa conspiciet. Nouum denique testamentum, quod antehac Græcè tantum, & Latine à Christianis legebatur, iam Syriaca (ut diximus) lingua conscriptum, ex optimis quibusque exemplaribus expressum prodit: idque duplex: alterum Syriacis, & genuinis characteribus, ut huius idiomatis dignitas suorum characterum forma appositissime representata, & ut par est, ornata, apud nos perpetuò conseruaretur: alterum verò in infima margine, ceu limbus in extrema veste, Hebraicis literis, & omnibus suis punctis, & numeris constans huc etiam accessit, ut iis qui in Hebraica, quàm in Syriaca lingua exercitatiores sunt, hac ratione consuleretur. Ne verò Hebraici, aut Syriaci idiomatis ignari, nobilissima huius linguae fructu carerent, Latina interpretatio, summa fide, & diligentia adhibita est à Guidone Fabritio Boderiano, viro de quouis linguarum genere optimè merito, & ecclesiastica disciplina studiosissimo, qui & hanc suam interpretationem summo studio elaboratam, atque adeo se ipsum unà cum fratre Hebraica lingua peritissimo, nulla patria, affinium, domesticorum, ac denique priuata utilitatis habita ratione, alacri promptoque animo obtulit. Ne verò quidquam, quod ad regij planè operis splendorem pertinere videbatur, prætermissum existimes: singula tabula, ære artificiosè celata, suis locis inserta sunt. quibus tabulis singulorum textuum, ac diuinorum mysteriorum, quæ sub eis latent, explicatio, licet exiguo loco contenta, longo tamen ac diuino prorsus argumento tractatur, ut studiosus quisque animaduertere poterit. In summa nihil omnino ad dignitatem, ac amplissimum tanti operis ornamentum desiderari potest, quod huc non accesserit: ita ut verè regium sit, & regie munificentie, ac liberalitatis specimen præ se ferat. Denique ut præclarissimum hoc munus, quod Christianæ Reip. exhibetur, omni ex parte auctum, atque illustratum prodiret, nihilque in eo planè desideraretur, quod ad sacros usus pertinere posse existimetur, postrema ea volumina librorum calci subiecimus, quæ ex multiplici, quam supeditare possunt, rerum & verborum copia, APPARATVS SACER, à nobis inscripta sunt. In iis singularum linguarum varias lectiones, quæ vel ad Grammaticam rationem, ut in Hebraicis dictionibus plerunque, aut etiam ad ipsius sententiæ explicationem pertinent, ut in ceteris linguis, veluti in refertissimo promptuario, reperies. Quæ quidem inter se collata, quantum utilitatis allatura sint, deprehendent ipsarum studiosi. eas certè ex optimis quibusque, & non solum nostro, verum etiam multorum doctorum suffragio approbatissimis exemplaribus, quæ ad manus nostras peruenerunt, non sine labore desumpsimus. Quibus addo quatuor Grammaticæ artis tractatus, vniuscuiusque scilicet ex quadruplici antiquissimarum linguarum genere, Hebrææ, nempe, Chaldaæ, Syriacæ, & Græcæ suum. His autem, quatuor etiam Dictionaria sacra lectioni perutilia annexa sunt. Atque hac quidem in priore Apparatus parte habentur. In posteriore verò rerum in sacra potissimum lectione necessariarum non paenitenda tibi supellex exhibetur. Primò enim sese offert liber Idiotismorum, qui quidem in Hebraica lingua satis frequentes occurrunt: isque rerum copia, & varietate ita insignis, ut quidquid ad Hebraicam, aut etiam Latinam lectionem de verbo redditam spectare videtur, abundè tibi præbeat. Præterea duos

libros

PRÆFATIO.

libros reperies: quorum alter, eo quod rerum ferè omnium naturas, actionesque subindictet, & sermonem ex rebus ipsis natum exponat, De arcano sermone inscriptus est. Alter verò quo pars illa significationis tractatur, quæ gestu, atque habitu instituitur, Actionis nomen sortitus est. Sed quia cuius patet, tum ad res explicandas, tum etiam ad certam rerum veritatem indagandam, ac tandem etiam constituendam, ex locorum, temporumque ratione, & ponderum, ac mensurarum exacta cognitione plurimum lucis, & delectationis accedere: omnia Geographia, & Topographia præcepta, quæ quidem ad sacrarum lectionum explicationem satis esse possunt, ab ipsis sacris descriptionibus, & annotationibus excerpta, duobus libris prosecuti sumus. Temporis deinde, ac ætatis illius, quæ iam inde à condito orbe ad Christum usque longa serie effluxerat, exquisita, certam quandam, ac breuem rationem tradidimus. Sub finem, ponderum æstimationem diligenter examinatam, ac sacra architectura præceptionibus, atque exemplis iucundis omnino, & dignis quæ ab omnibus perdiscantur, concinnè exornatam exhibemus. quibus nihil ad arcanos & occultos diuinorum oraculorum sensus explicandos, aut aptius, aut magis accommodatum requiri, aut desiderari potest. Nulla enim ratione unquam fiet, ut veram cognitionem earum historiarum, quas hic egregiè calatas, apteque, & appositè, ut supra admonuimus, suo loco collocatas, conspicias, sub ipsis imaginibus absconditam, & quodammodo (ut ita dicam) latentem, quis rectè assequatur, nisi prius artificiosa, ac diuina planè imaginum structura ei cognita, ac perspecta sit. Index denique his omnibus additus est; brevis ille quidem; sed sua præstantia, insignique utilitate, quod satis est, prolixus. In eo enim non singula tantum verba, verumetiam omnia in locos communes redacta & copiosissima sacrarum locorum concordantiæ (quas vocant) in cõpendium redacta, magno labore Lectorem subleuabunt. Ne verò quidquam antiquissima lingua tyrones ab incæpto dimoueret, quinimo, ut ad eius purissimos fontes amplius eis pateret aditus; non sine doctissimorum, ac piissimorum virorum limato, subtiliq; iudicio effecimus, ut Hebraica Biblia integra cum Latina interpretatione, in qua verbum verbo redditur, separatim excusa, Octauum in regio hoc opere totum complerent. Qua in parte perficienda, & pro operis dignitate exornanda, quantum laboris, studiij, ac diligentie adhibitum sit, & res ipsa clarè docere poterit, & nos in eius præfatione, Deo iuuante, apertè demonstrabimus. Nam præter versus qui versibus, & verba quæ verbis respondent, atque alia aliis ita coherent, ut absque ullo negotio Hebræa & Latina simul legi, & conferri possint: interpretatio Latina Pagnini appositæ est, quæ quidem interdum in marginem reiecta, aliam commodiorem omnino substituiumus, ut durior plerumque Latina interpretatio ipsam Hebræicæ phrasæ veritatem aptius exprimeret: quod facile animaduertent qui diligentius ambas conferent. Isq; tomus nobis aptissimus omnino visus est, cui, maiori cum fructu, & utilitate, quàm in superioribus, Hebræorum vocabulorum themata infererentur. In ipsis autem radicibus annotandis, potissimarum sanè, ac difficillimarum certus delectus in studiosorum gratiam habitus est. faciliores verò suis locis collocauimus. Hæc ferè sunt, Lector, quorum te admonitum volumus, ut apparatissimo, atque amplissimo hoc opere, quod in totius Christianæ Reip. gratiam prodit, commodissimè utaris. neque enim de eius utilitate nobis hoc loco pluribus propositum est dicere: quippe quod eius præstantiam ne eloquentissimus quidem orator, ut par est, copiosissima oratione consequi possit. Sed quid in hac parte præstitum sit, si ei operam dabis, ex te ipse verè cognosces. Id enim, bona omnium venia, liberè ausim affirmare, nullum unquam ex Typographica arte tantum adeoque insigne beneficium in Christianam Remp. fuisse collatum. si enim operis ipsius magnitudinem, splendorem & dignitatem attentè considerabis, Lector, quid prius, aut etiam quid magis admirari debeas, haud facile scies. Te enim tot idiomatum diuersitas, fideles ubique interpretationes, characterum præstantia, tabularum elegantia, ac denique totus hic præstantissimus Apparatus ita oculos atq; animum tenebit tuum, ut verè dicas, tanti huius muneris, Deo Opt. Max. cuius ope, & auxilio inchoatum, ac denique non sine manifesto ac summo eius fauore, & singulari beneficio ad optatissimum finem tandem

aliquan-

PRÆFATIO.

aliquando perductum est; mox etiam doctissimis ac vigilantissimis viris quorum opera & industria tibi, quale est, exhibetur, ingentes & nunquam intermorituras gratias esse habendas.

VOS ITAQUE ARCHITECTI, PONDERVM, AC MENSVRARVM PERITI, ARITHMETICI, HEBRÆÆ, CHALDÆÆ, GRÆCÆ, SYRIACÆ, ET LATINÆ LINGVÆ STVDIOSI, VOS DENIQUE ERVDITISSIMI THEOLOGI, QVICQVID IN AVREO AC PLANE DIVINO HOC MVNERE VOBIS EXHIBETVR, ID TOTVM PHILIPPI REGIS POTENTISSIMI, AC DE RE LITERARIA OPTIME MERITI, CVIVS MANDATO NOS PRO EIVS ERGA LITERATOS HOMINES STVDIO, AC AMORE HVIC TANTO OPERI PRÆFVIMVS, INSIGNI PIETATI, FLAGRANTI SACRARVM LITERARVM DESIDERIO, MAGNIFICENTISSIMIS SVMPTIBVS, AMPLISSIMÆ MVNIFICENTIÆ, VEREQVE PRINCIPE HOMINE DIGNÆ LIBERALITATI ACCEPTVM REFERTE. DENIQUE NE SOLVM LITERATORVM TVRBA, QVÆ HODIERNO DIE EXTAT, VERVMETIAM POSTERI TANTORVM LABORVM, AC VIGILIARVM, INGENIO PRÆSTANTIBVS, ET ERVDITIONE PERFECTA HOMINIBVS, QVI, QVANTVM LABORIS ET OPERAE, IN SACRATISSIMO HOC OPERE IMPENDERINT, ET RES IPSA DOCET ET CHRISTIANA RESPVBLICA ABVNDE COGNOSCET, DEBITVM HONOREM, AC OPTIMO IVRE DEBITAS TANTI BENEFICII GRATIAS AGANT, (NIHIL ENIM MAIORI DIGNVM ET COMMENDATIONE, ET MEMORIA, ET SEMPITERNA GLORIA IN INFINITA POSTERITATE AB ILLIS EXPECTARI POTERAT) EORVM NOMINA ET COGNOMINA PERPETVVM LABORIS, OPERÆ, STVDII, DILIGENTIÆ, ERVDITIONIS, DOCTRINÆ, ANIMIQVE AD CHRISTIANAM REMPVBLICAM PRO VIRIBVS IVVANDAM ADMODVM PROPENSI, CLARVM ET ILLVSTRE TESTIMONIVM HOC LOCO ADSCRIBI CVRAVIMVS.

Istaque, ne quamplurimos Hispanos, Italos, & Gallos, qui nos sua ope, & auxilio plurimum iuuerunt, hoc loco referamus: eos tantum recensebimus, qui ab ipso operis initio ad finem usque, tum in eo parando, describendo, vertendo, adornando, immutando, aut corrigendo multum laboris, opera, ac diligentia adhibuerunt. ex quorum numero, CHRISTOPHORI PLANTINI viri de Typographica arte, qua cetera omnes illustrantur & viuunt, optime meriti, summam ingenij dexteritatem, admirabilem prudentiam, sedulam operam, infinitos labores, ac denique omnibus in rebus insignem diligentiam, nemo satis admirari, ac dignis laudibus extollere potest. nec est, Lector, quod pluribus hac de re tecum agam: res enim per se ipsa loquitur. Non solum enim infinita, tum veterum, tum etiam recentiorum, in omni artium, & scientiarum genere volumina, quæ ab eius prelo in totius Christianæ Reip. gratiam continuo prodeunt, quàm mirifice is rem literariam augeat, amplificet, & exornet, literatis omnibus fidem faciunt: verumetiam præstantissimus hic sacrosanctæ Theologiæ, & antiquissimarum linguarum Thesaurus, quoniam ille sua industria & labore in adiuuanda Rep. sit animo, & huius, & futuri seculi hominibus luculentissimum erit testimonium.

Maximam verò partem eorum, quæ hic diligenter correctæ, exornata, perpolita & elaborata sunt, FRANCISCI RAPHELINGII, quem sibi generum Plantinus adsciuit, summa industria, incredibili diligentia, continua sedulitati, perspicaci ingenio, & præstanti iudicio, acceptam referre debes. Te enim Lector iudicem appello, ut ex operis ipsius magnitudine, præstantia, & dignitate tute æstimes quot & quales fuerint huius viri labores, & quàm insignis antiquarum linguarum peritia; qua, meo quidem iudicio, nemini suo iure cedit. Amplissimus enim hic scientiarum, & linguarum Thesaurus se, huius viri ope, & industria ita ut vides, correctissimum in lucem prodiiisse, sua raritate & excellentia aperte testatur.

GVIDONEM

GUIDONEM FABRICIVM, cuius suprà meminimus, tum genere, tum ob præclaras animi dotes, verè nobilem, atque inter clarissimos Gallia Poetas non immeritò connumerandum, Catholica Ecclesia, ac religionis Christiana studiosissimum, Hebraici idiomatis peritissimum, atque adeo Syriacæ linguæ insigni cognitione ornatum, (quod quidem vel ex ipsa Noui Testamenti Syriaci latina interpretatione apertè cognosci potest) non est quod meis verbis hoc loco commendem: eius quippe insignis eruditio, & opera, qua nos in hoc opere mirificè iuuit, ipsa per se satis prædicant à studiosis omnibus huic viro plurimum deberi.

NICOLAVM FABRICIVM Guidonis fratrem, in antiquis, ac potissimum in Hebraica lingua non infelicitè versatum, qui sua diligentia & continuis laboribus, in hoc opere transcribendo, interpretando & corrigendo inter ceteros nobis etiam adiumento fuit, huic catalogo meritò inferendum duximus.

In primis autem sacrarum literarum studiosi, AVGVSTINO HVNNÆO, & CORNELIO GOVDANO, duobus Louaniensis Gymnasij luminibus, sacra Theologiæ Doctoribus, & publicis professoribus, ac toti rei literariæ addictissimis, ingentes habeant gratias. his enim propter insignem eruditionem, & sacrarum linguarum non vulgarem cognitionem, optimi Regis mandato, hoc opus euoluendum, ac diligenter examinandum, à Louaniensi Academia commissum est. Qui quidem, quo sunt felici ingenio, & maturo, & ad grauissimas quasq; res apto iudicio (adhibito ad eam rem IOANNE HARLEMIO sacra Theologiæ Licentiato, in omni linguarum genere exercitatissimo, S. Scripturæ & Hebraica lingua apud Louanienses in Societate Iesu professore) suo munere, ut à tantis viris expectari poterat, cum summa laude perfuncti sunt: atque, hac quidem in parte, ipsorum decretum, pro ea, quam obtinent, auctoritate, interpositum est.

De me autem, ac de meo labore & industria (quantulacumq; ea est) nihil profiteor. Hoc tamen vnum non reticebo: me, scilicet, continuo immortales Deo gratias agere, quòd decem idiomatum cognitionem pro sua clementia & benignitate, mihi impertitus sit. Quorum idiomatum gratia, (cum sapientissimo, & potentissimo Regi nostro, eiusq; à Consiliis amplissimis viris, ingratus non sim,) dum plerique grauissimi ac doctissimi viri in Hispania, publicis muneribus, pro sua quisque doctrina, & dignitate funguntur: mihi, in hac mea peregrinatione, tantum munus demandatum est. In quo quidem, qua ratione sim versatus, aliorum esto iudicium.

AT, NE ERGA EOS, qui in transmittendis ad nos correctissimis exemplaribus, aut etiam nobis suo consilio, ope & industria in hoc opere adfuerunt, ingrati animi vitio laborare videamur: atque, ut tuo, Lector, desiderio, hac etiam in parte abundè satisfaciamus; nomina præstantissimorum quorundam virorum, qui egregiam operam nobiscum consumpserunt, & quibus non parum debent sacrarum literarum studiosi, hoc loco ceteris adiecimus. Inter quos CARDINALI SPINOSÆ, Regij, in Hispaniis summi consilij, & sanctæ Inquisitionis Præsidi Amplissimo, non parua sunt habenda gratia. eius enim consilio & fauore, conuocatis etiam ad eam rem præstâtissimis viris, Regiq; à Consiliis, Rex noster optimus & sapientissimus, præstantissima hæc Biblia inchoari, & ad finem perducere voluit.

COMPLVTENSI ACADEMIÆ multum debent literati homines. Illa enim, duobus & quadraginta Theologiæ Doctoribus undique collectis, suo suffragio Regis institutum velut sanctissimum comprobauit.

Nec verò GRANVELLANVS CARDINALIS Amplissimus hoc loco nobis defuit: pro eo enim quo erga rem literariam, ac potissimum sacrosanctæ Theologiæ studia est propenso animo, Bibliorum Græcorum exemplaria, suis impensis ad Vaticanorum fidem descripta, ac diligentissimè collata, ad nos opportunè transmisit.

Nec possum, Lector, SIRLETI etiam CARDINALIS operam, laborem, industriam, ac doctrinam propè singularem tibi non vehementer commendare. Is enim, præter grauissimas occupationes, quibus Amplissimus & sacratissimus Cardinalium ordo distineri solet, ani-

PRÆFATIO.

num ad sacrarum literarum studia ita conuertit, ut iam Theologorum labor in perquirendis sacrorum voluminum variis lectionibus, magna ex parte sit subleuatus: tanta enim industria & iudicio eas collegit, & quas sequi, & quas reicere oporteat, ita doctè admonuit, ut meritò tanti beneficij immortales gratias amplissimo huic viro habere debeas.

IOANNES REGLA felicissima memoria Caroli Quinti Caesaris Inuictissimi Confessor (quem vocant) instituti Hieronymiani apud Hispanos suam hac etiam in parte præstitit operam.

PETRVS SERRANVS Cordubensis, in Complutensi Academia Theologia Doctor, F. LVDOVICVS STRADA Theologus Abulensis, AMBROSIVS MORVS Cordubensis omni disciplinarum genere ornatus, & GABRIEL ZAYAS regionum (quos vocant) Statuum à secretis, suis votis, & diligenti procuratione, ut hoc opus quale est, in lucem prodiret, pro viribus effecerunt.

Ab ANDREA MASIO viro à Consiliis, & secretis Ducis Cluuiæ, plerisque valde doctis annotationibus, & Chaldaica Paraphrasi in priores Prophetas, Psalmos, Ecclesiasten, & Ruth, ope Hispani exemplaris à se Romæ inuenti, & quod maximum est, Dictionario Syriaco cum eiusdem idiomatis doctissima Grammatica aucti sumus. summam certè cōmendationem præstantissimus & antiquarum linguarum peritissimus hic vir apud omnes studiosos meretur.

Est etiam nobis à CLEMENTE ANGLO Philosophia, & Medicina Doctore, qui in hisce regionibus propter Christianam religionem exulat, exhibitum Pentateuchi Græci, ex Thomæ Mori Bibliotheca elegantissimum exemplar.

His autem omnibus addo GVLIELMVM CANTERVVM, virum præter generis nobilitatem, & rei familiaris amplitudinem, in Græcis, & Latinis literis feliciter versatum, rei publicæ studiosissimum, atque adeo de hoc opere omni ex parte benemeritum.

Detulimus & nos ex Complutensi Bibliotheca posteriorum Prophetarum Paraphrasim Latinam ex Chaldaica factam: Atque adeo ex nostra antiquissimum exemplar posteriorum Prophetarum Hebraicè, & Chaldaicè scriptum.

CHRISTOPHORVS PLANTINVS habuit penes se Complutensia Biblicorum exemplaria excusa. Præterea Veneta, Hebraica, Chaldaica, & Græca, & Germanica Hebræa, & alia suis typis aliàs impressa: deinde Græca omnia, quæ quidem in Galliis, & Germania extant celeberrima.

DANIEL BOMBERGVVS pius & doctus vir, & paterni tum nominis, tum ingenij haeres, Noui Testamenti antiquissimū exemplar Syriacum Colonia Agrippina ad nos attulit. quod quidem magno nobis fuit vsui, & commodo. Id enim contulimus cum ijs nostris, quæ Ferdinandi optimi ac piissimi Imperatoris beneficio, paucos ante annos cum Latina Ecclesia communicata fuerant.

Itaque iam ex te ipse, Lector, facile potes conicere, quale & quantum munus tibi offeratur: cum ad id parandum tot, & tam insignium virorum industria, & singularis, qua præditi sunt, doctrina accesserit. Superest tantum, ut omnes uno ore à Deo Opt. Max. continuis precibus exoptulemus, ut Christiana Resp. cuius utilitati omnes hi labores consecrati sunt, tanto hoc munere, quàm fieri potest diutissimè ac felicissimè fruatur. Vale. Datum Antuerpiæ. X. CAL. SEXTILES. CLD LD LXXI.

PHILIPPVS II. HISPANIARVM

REX FERDINANDO ALBÆ DVCI, SVO

APVD BELGAS PRAEFECTO,

Affini charissimo S.

NON es nescius, vt opinor, quantā Catholica Ecclesia perceperit vtilitatem ex præstantissimo illo Bibliorum trilinguū opere, Francisci Ximenij Cardinalis, atq. Archiepiscopi, dum viueret, Toletani singulari industria, & maximis sumptibus, iā ante multos annos Compluti excuso. Vix enim dici potest quam gratiam inierit, & quantā apud omnes sacrarum literarum studiosos præ cæteris auctoritatem obtinuerit. quod quidē vel ex eo aperte cognosci potest, quod in tota passim Europa id ita feliciter distractū est, vt hodierno die, non modò non venale alicubi exhibeatur, sed vt ne vnus quidem illorum apud quos est, vt eo careat, aliquo pretio adduci possit. Ea quippe rerum pretiosarum solet esse raritas. Qua quidem ex re non minimū rei literariæ incommodum afferri palàm est. Infinitos enim esse quorum studia, eo quod tanto thesauro carent, retardantur, nemo est qui dubitet. Quamobrem cū à Christophoro Plantino ciue Antuerpiensi, de arte Typographica, vt accepimus, benemerito, opus Complutensi illi simile, aut illo etiam maius & elegantius parari intellexerimus, eiusque rei magnitudini hominum industriam, tum etiam diligentiam sufficere posse cognouerimus: ad Regiæ dignitatis, quam cælestis Maiestatis beneficio obtinemus, præcipuas curas maximè pertinere existimauimus, hac quoq. in parte, Christianæ Reip. non deesse. Re igitur cum supremi nostri & sanctæ Inquisitionis Consilij Præsides, atq. aliis compluribus viris, quorum erga Deum pietatem, & erga nos fidem, & sacrarum literarum insignem peritiam iam diu cognitam perspectamque habemus, communicata; & nostro hoc consilio non solum omnium suffragiis valde comprobato, verum etiā summè collaudato: Deo nos opus gratissimum, Christianæ verò Reip. vtilissimum facturos existimauimus, si vt præstantissima ea Biblia linguarum diuersitate, characterum elegantia, ac omni denique ornatu & splendore illustrata in lucem prodirent, efficeremus, ac piis eius viri conatibus nostro auxilio & auctoritate adessemus. Vt igitur consilium hoc nostrum ad eum, quem optamus, finem perducatur: ex eorum sententia, qui à nobis ad hanc deliberationem adhibiti sunt, Benedicto Ariæ Montano Doctore Theologo ex aulicis & sacerdotibus nostris, cuius linguarum ferè omnium opportunam cognitionem, & bonarum omnium artium ac disciplinarum non vulgare peritiam, atque adeo insignem morū probitatem nobis abundanti exemplo, atque tibi omnibus his nominibus noto perspectā habemus, eius negotij executionē cōmisimus. Eum itaq. in istas regiones quibus tu nostro nomine præses, missum & auctoritate nostra communitum & nostro instructum consilio, vt ex diplomate quod ei dedimus, atq. ex ipso abundè cognosces, pro eo quo es erga religionē Christianam studio, atque erga nos reuerentia, & humaniter, & honorificè à te exceptum iri confidimus. Gratam certè nobis rem feceris, si, in iis quæ ad totius operis procurationem & incrementum, ipsiusque Montani commoditatem, aut etiam amplitudinem pertinebunt, ei non deeris. Simulac igitur ex hisce literis nostris totius nostri consilij rationem acceperis; Plantino quo loci fueris accersito, eique hac de re, voluntate nostra, præter eas quas ad eum dedimus literas, per te coram exposita, vt omnem operam & sedulitatem in toto hoc opere adhibeat, nostro nomine commendabis. Literas præterea ad Antuerpiensem Magistratum dabis, quibus, vt eo, quo decet, honore ipsum Montanum veluti ex familia nostra hominem excipiant, eiusque procurationem, quo ad fieri poterit,

commendatam habeant nostro etiam nomine significabis. Spes certè nos magna fouet, fore, vt hoc Christianæ Reip. adeo necessarium opus ad eum, quem speramus exitum feliciter, diuina fauente clementia, tandem aliquando perducatur, si tu, vt confidimus, quam in rebus nostris vigilantiam & curam ponere solitus es, hac etiam in parte adhibe- bis. Vale. Datum Madriti .viii. Cal. April. M. D. LXVIII.

EGO REX

Cayas.

PHILIPPVS DEI GRATIA REX
HISPANIARVM, VTRIVSQUE
SICILIAE, HIERVSALEM, &c.

Fideli nobis dilecto Christophoro Plantino
Typographo Antuerpiensi.

FIDELIS nobis dilecte, Ex literis à Caya datis, intellexisse te arbitramur, quantum nobis Bibliorum quinquelinguium, quæ ad Complutensis exem- plaris formam excudere paras, & characteres ipsi, & specimen omne pla- cuerit, quamq; vehementer consilium istud, inceptumq; tuum, ob commu- nem Catholica Ecclesia utilitatem fuerit etiam probatum, dignumq; iudica- tum, quod auctoritate dignitatēque nostra, atque omni opportuno subsidio prosequeremur, cum officij, studijq; nostri sit, diuinas res, & quæ ad veram pietatem, Catholi- camq; Eccl siam pertineant, in primis procurare, promouere, & tueri. Quamobrem Bene- dictū Ariam Montanum, Doctorem Theologum, ex aula nostra sacerdotibus istuc cum literis, & commoda, ad eam administrandā rem, facultate, legare decreuimus. Ubi igitur consilij no- stri rationem ex Albano Duce (qui nostro nomine, & belli et pacis rebus in istis regionibus no- stris præst) atque ex ipsius Benedicti expositione cognoueris, gratissimum sanè nobis, atque ista tua in nos reuerentia et fide dignum officium feceris, si ad sacros libros, illis linguis et characte- ribus excudendos, omni diligentia atque opera perquam maturè accingaris, remq; ipsam ad eum, quem speramus, exitum perducas. Aderit tibi nostro nomine atque auctoritate ipse Be- nedictus Arias, cui cum et Theologiae facultatis, et linguarum non vulgarem peritiam esse co- gnouerimus, id cura atque oneris imposuimus (homini aliàs ex familia aulæque nostra, atque satis spectatæ erga nos fidei) vt te in ea re quàm plurimū, tum consilio atque opera, tum etiam recognoscendo opere ipso adiuuet. tibi autem voluntatem nostram obseruandam proponimus, ne- quid, videlicet, hac in adornanda atque expedienda impressione, præter eius Montani cognitio- nem sententiamq; fiat. Nam præterquam quod id operis ipsius magnitudo, grauitas, et digni- tas, atque vniuersæ Christianæ religionis vsus postulat, nostra etiam, de eo opere ornando atque amplificando, voluntati satisfiet. Et ea re, nos ad omnem honestam, opportunāque causam tuam, benignè paratos reddes. Datum Madriti, Octauo Cal. April. M. D. LXVIII.

Philippus.

Gab: de Cayas.

PHILIPPVS DEI GRATIA REX
HISPANIARVM, VTRIVSQUE
SICILIAE, HIERVSALEM, &c.

*Venerabilibus deuotis nobis dilectis Rectori, Decanis, ac
Doctoribus filiae nostrae Vniuersitatis Louaniensis.*

ENERABILES deuoti nobis dilecti, Benedictus Arias Montanus Doctor Theologus, Capellanus, & familiaris noster, certiores nos per epistolam fecit, & se à vobis gratè, ac liberaliter exceptum, & nostrum de imprimendis, ad publicam vtilitatem, quinquelinguis Bibliis, consilium (cuius rei causa ille istuc venerat) vehementer probatum, laudatumque fuisse, vtpote, quibus ex sacrarum disciplinarum cognitione, & perpetuo religionis Catholicae studio, horum etiam Bibliorum summa vtilitas, & maxima ad totius Catholicae Ecclesiae vsum commoditas explorata sit, cuius quidem Ecclesiae omni ex parte iuuandae, summa atque optima cura nos praecipue tangimur. Idem etiam Benedictus sibi, ab istius Academiae Theologis operam, sedulitatem, & omne, ad hanc, quam molimur, impressionem, opportunum officium, vltro ac libenter oblata, promissaque esse, narrauit, atque ea in re, vestrum erga sacrosanctam religionem, ergaque nos eximium studium, & singularem fidem, plurimum commendans: quantum etiam sibi istius Vniuersitatis pietas, ordo, decor, disciplina, exercitatio, denique vniuersa ratio placuerit, significauit. Quae quidem omnia, etsi ex diuturna vestrarum rerum obseruatione, & notitia nobis perspecta iam pridem sunt, tamen eius testimonio cognouisse gratum fuit, cuius erga religionem studium, & erga nos fides, cum non vulgari bonarum literarum peritia, probata sunt. Placuit igitur nobis, has ad vos literas dare, quibus ea, quae ille de vobis, de officiis, studiisque vestris, ac de integra istius insignis Vniuersitatis re, scripserit, iucunda fuisse testemur, atque oblata à vobis ad dictorum Bibliorum commodissimam expeditionem omnia consilij, operae, ac sedulitatis officia, praeter publicam Ecclesiasticae rei (quae in hoc opere agitur, & vobis communis quoque esse debet) curam, fidelis etiam nos obsequij, & diligentis studij nomine, inter alia vestra, quae iam constant, quaeque porro expectantur, peculiariter acceptum iri confirmemus. Si quid praeterea in priuata eiusdem Montani causa à vobis praestitum fuerit, id etiam pergratum nobis fore recipimus; quod illum, tum ob alia, tum ob spectatam in nos fidem, & grata obsequia, diligamus. Datum Madriti, xviij. Cal. Septembris. M. D. LXVIII.

Philippus.

Gab: de Cayas.

ACTORVM PVBLICORVM

AD REPRIMENDVM ABUSVS

IN REBUS PUBLICIS

ET IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

IN REBUS PRIVATIS

IN REBUS PUBLICIS

ACTORVM PVBLICOR.
AD REGIA BIBLIA ET
SACRV M APPARATVM PERTI-
NENTIV M EXEMPLA
P R Æ C I P V A.

PHILIPPVS II. HISPANIARVM
REX FERDINANDO ALBÆ DVCI, SVO
APVD BELGAS PRÆFECTO,

Affini charissimo S.

NON es nescius, vt opinor, quantam Catholica Ecclesia perceperit vtilitatem ex præstantissimo illo Bibliorum trilinguium opere, Francisci Ximenij Cardinalis, atque Archiepiscopi, dum viueret, Toletani singulari industria, & maximis sumptibus, iam ante multos annos Compluti excuso. Vix enim dici potest quam gratiam inierit, & quantam apud omnes sacrarum literarum studiosos præ cæteris auctoritatem obtinuerit. quod quidem vel ex eo aperte cognosci potest, quòd in tota passim Europa id ita feliciter distractum est, vt hodierno die, non modò nō venale alicubi exhibeatur, sed vt ne vnus quidem illorum apud quos est, vt eo careat, aliquo pretio adduci possit. Ea quippe rerum pretiosarum solet esse raritas. Qua quidē ex re non minimum rei literariæ incommodum afferri palàm est. infinitos enim esse, quorum studia, eò quòd tanto thesauro carent, retardantur, nemo est qui dubitet. Quamobrem cum à Christophoro Plantino ciue Antuerpiensi, de arte Typographica, vt accepimus, bene merito, opus Complutensi illi simile, aut illo etiam maius & elegantius parari intellexerimus, eiusque rei magnitudini hominis tum industriam, tum etiam diligentiam sufficere posse cognouerimus: ad Regiæ dignitatis, quam cælestis Maiestatis beneficio obtinemus, præcipuas curas maximè pertinere existimauius, hac quoque in parte Christianæ Reip. non deesse. Re igitur cum supremi nostri & sanctę Inquisitionis Consilij Præsides, atque aliis compluribus viris, quorum erga Deum pietatem, & erga nos fidem, & sacrarum literarum insignem peritiam iam diu cognitā perspectamque habemus, communicata; & nostro hoc consilio non solum omnium suffragiis

fragiis valde comprobato, verum etiã summè collaudato : Deo nos opus gratissimum, Christianæ verò Reip. vtilissimum facturos existimauimus, si vt præstantissima ea Biblia linguarũ diuersitate, characterum elegantia, ac omni denique ornatu & splendore illustrata in lucem prodirent, efficeremus, ac piis eius viri conatibus nostro auxilio & auctoritate adessemus. Vt igitur consilium hoc nostrum ad eum, quem optamus, finem perducat; ex eorum sententiã, qui à nobis ad hanc deliberationem adhibiti sunt, Benedicto Ariæ Montano Doctore Theologo ex aulicis & sacerdotibus nostris, cuius linguarum ferè omnium opportunam cognitionem, & bonarum omnium artium ac disciplinarum non vulgarem peritiã, atque adeò insignem morum probitatem nobis abundanti exemplo, atque tibi omnibus his nominibus noto perspectam habemus, eius negotij executionem commisimus. Eum itaque in istas regiones, quibus tu nostro nomine præes, missum & auctoritate nostra communitum, & nostro instructum consilio, vt ex diplomate quod ei dedimus, atque ex ipso abundè cognosces, pro eo quo es erga Religionem Christianam studio, atque erga nos reuerentia, & humaniter, & honorificè à te exceptum iri confidimus. Gratam certè nobis rem feceris, si in iis, quæ ad totius operis procurationem & incrementum, ipsiusque Montani commoditatem, aut etiam amplitudinem pertinebunt, ei non deeris. Simulac igitur ex hisce literis nostris totius nostri consilij rationem acceperis; Plantino quò loci fueris accersito, ei que hac de re, voluntate nostra, præter eas quas ad eum dedimus literas, per te coràm exposita, vt omnem operam & sedulitatem in toto hoc opere adhibeat, nostro nomine commēdabis. Literas præterea ad Antuerpiensem Magistratum dabis, quibus, vt eo, quo decet, honore ipsum Montanum veluti ex familia nostra hominem excipiant, eiusque procurationem, quoad fieri poterit, commēdatam habeant, nostro etiam nomine significabis. Spes certè nos magna fouet, fore, vt hoc Christianæ Reip. adeò necessarium opus ad eũ, quem speramus, exitum, feliciter, diuina fauente clementia, tandem aliquando perducatur, si tu, vt confidimus, quam in rebus nostris vigilantiam & curam ponere solitus es, hac etiam in parte adhibebis. Vale. Datum Madriti, VIII. Calend. April. M. D. L X V I I I.

EGO REX.

Çayas.

PHILIPPVS DEI GRATIA

REX HISPANIARVM, VTRIVSQUE

SICILIAE, HIERVSALEM, &c.

Fideli nobis dilecto Christophoro Plantino
Typographo Antuerpiensi.

 IDELIS nobis dilecte, Ex literis à Caya datis, intellexisse te arbitramur, quantum nobis Bibliorum quinquelinguium, quæ ad Complutensis exemplaris formam excudere paras, & characteres ipsi, & specimen omne placuerit, quamq̃ vehementer consilium istud, inceptumq̃ tuum, ob communem Catholicæ Ecclesiæ utilitatem fuerit etiam probatum, dignumq̃ indicatum, quod auctoritate dignitateq̃ nostra, atque omni opportuno subsidio prosequeremur, cum officij, studiijq̃ nostri sit, diuinas res, & quæ ad veram pietatem, Catholicamq̃ Ecclesiam pertineant, in primis procurare, promouere, & tueri. Quamobrem Benedictum Ariam Montanum, Doctorem Theologum, ex aule nostræ sacerdotibus istuc cum literis, & commoda, ad eam administrandam rem, facultate, legare decreuimus. Vbi igitur consilij nostri rationem ex Albano Duce (qui nostro nomine & belli & pacis rebus in istis regionibus nostris præest) atque ex ipsius Benedicti expositione cognoueris, gratissimum sane nobis, atque ista tua in nos reuerentia & fide dignum officium feceris, si ad sacros libros, illis linguis & characteribus excudendos, omni diligentia atque opera perquam maturè accingaris, remq̃ ipsam ad eum, quem speramus, exitum perducas. Aderit tibi nostro nomine atque auctoritate ipse Benedictus Arias, cui cum & Theologiae facultatis, & linguarum non vulgarem peritiam esse cognouerimus, id cura atque oneris imposuimus (homini aliàs ex familia aulaq̃ nostra, atque satis spectata erga nos fidei) ut te in ea re quàm plurimum, tum consilio atque opera, tum etiam recognoscendo opere ipso adiunget. Tibi autem voluntatem nostram observandam proponimus; nequid, videlicet, hac in adornanda atque expedienda impressione, præter eius Montani cognitionem sententiamq̃ fiat. Nam præterquam quòd id operis ipsius magnitudo, grauitas, & dignitas, atque vniuersæ Christianæ Religionis usus postulat, nostra etiam, de eo opere ornando atque amplificando, voluntati satisfiet. Et ea re, nos ad omnem honestam, opportunamq̃ causam tuam, benignè paratos reddes. Datum Madriti, octauo Cal. April. M. D. LXVIII.

Philippus.

Gab: de Cayas.

BENED. ARIÆ MONTANI

A P V D L O V A N I E N S E M

ACADEMIAM LEGATIONIS SVÆ

EXPOSITIO FACTA X. CAL. IVN. AN. M. D. LXVIII.

PHILIPPVS Rex noster, idemque dominus meus, cuius regiae aulae familiaris ego sum, ut est ille maxima in rebus omnibus, quæ ad Christianam remp. & Catholicæ Ecclesiæ utilitatem pertinere possunt, providentia & cura; inter cæteras animi sui cogitationes, quibus assiduè ut sacrosanctæ Religioni prospiciat, intentus est; illud non postremo loco habuit, providere videlicet, quemadmodum sacra Biblia, iis linguis, quæ antiqua Ecclesiæ probatione & sententia exemplares habentur, integra, incorrupta, augusta, sanctaque, cum cura, tum dignitate auctoritateque sua tueretur: atque illustria illa & celeberrima exemplaria, quæ à Cardinale olim Ximeno, Hispaniarum præfecto, Complutensis Academiæ institutore magnis sumptibus excusa, nunc magno multorum desiderio petuntur, doctis omnibus & piis viris communicaret. Igitur cum diu multumque de ea re deliberasset, ad id tandem consilium est adductus, ut huiusmodi sanctissimos libros in hac Belgica regione (quæ non minùs ab illo quàm propria patria diligitur) excudendos decerneret, vtereturque ad eam rem Christophori Plantini Antuerpiensis civis opera; cuius fides & in typographica arte diligentia & elegantia, magno cum provinciæ huius honore, tum Regi ipsi cognita, tum omnium etiam doctorum per vniuersam Europam iudicio probata est. Id verò negotij atque oneris mihi imposuit, ut nomine auctoritateque sua functus, huic operi procurando præessem: id quod ipse quanquam difficile admodum atque tædiosum existimarem, tamen reuerenter subij; non quòd me ea facultate præditum putem, ut ad ferendum idoneus esse possim (equidem non hac modò, sed quacunque etiam minori gerenda re longè inferiorè me agnosco,) sed quòd Dei auxilium (cuius causa in hoc negotio agitur) assiduis precibus expetendum mihi non defuturum sperauerim primùm; deinde omnè ex vobis in hac re operam, sedulitatem, atque diligentiam, & Regi ipsi nostro & mihi promitterem. qui qua estis eruditione, & doctrina maxima, & ardētissimo in Ecclesiæ utilitatem & publicam literariam rem studio, singulari etiam in Regem nostrum obseruantia & fide, communem hanc catholicæ Religionis & studiosorum omnium causam iuuare plurimùm & promouere poteritis. id quod Rex ipse noster à vobis, si quando res id exigat, & sibi pollicitus est & sperat, ac demum præstitum grato ac Regio animo ita excipiet, ut neminem vnquam vestrum benignitatis erga se illius penitere possit. Ut autem muneris atque legationis meæ fides vobis fiat, Albani Ducis summi in his prouinciis Regia auctoritate & nomine imperatoris ac præsidis literas, Regis ipsius iussu ad vos datas, reddo.

PHILIPPVS DEI GRATIA

REX HISPANIARVM, VTRIVSQUE

SICILIÆ, HIERVSALEM, &c.

*Venerabilibus deuotis nobis dilectis Reſtori, Decanis, ac
Doſtoribus filiaſe noſtræ Vniuerſitatis Louaniſis.*

ENERABILES deuoti nobis dilecti, Benedictus Arias Montanus Doſtor Theologus, Capellanus, & familiaris noſter, certiores nos per epiſtolam fecit, & ſe à vobis gratè ac liberaliter exceptum, & noſtrum de imprimendis, ad publicam vtilitatem, Quinquelinguibus Bibliis cõſilium (cuius rei cauſa ille iſtuc venerat) vehementer probatum, laudatumque fuiſſe, vtpote, quibus ex ſacrarum diſciplinarum cognitione, & perpetuo religionis Catholicæ ſtudio, horum etiam Bibliorum ſumma vtilitas, & maxima ad totius Catholicæ Eccleſiæ vſum commoditas explorata ſit; cuius quidem Eccleſiæ omni ex parte iuuandæ, ſumma atque optima cura nos præcipuè tangimur. Idem etiam Benedictus ſibi, ab iſtius Academiaſe Theologiſe operam, ſedulitatem, & omne ad hanc, quam molimur, impreſſionem opportunum officium, vltro ac libenter oblata promiſſaque eſſe, narrauit, atque ea in re, veſtrum erga ſacroſanctam Religionem, ergaque nos eximium ſtudiũ, & ſingularem fidem, plurimũ commendans: quantum etiam ſibi iſtius Vniuerſitatis pietas, ordo, decor, diſciplina, exercitatio, denique vniuerſa ratio placuerit, ſignificauit. Quæ quidem omnia, etſi ex diuturna veſtrarum rerum obſeruatione, & notitia nobis perſpecta iam pridem ſunt; tamen eius teſtimonio cognouiſſe gratum fuit, cuius erga Religionem ſtudium, & erga nos fides, cum non vulgari bonarum literarum peritia, probata ſunt.

Placuit igitur nobis, has ad vos literas dare, quibus ea, quæ ille de vobis, de officiis, ſtudiisque veſtris, ac de integra iſtius inſignis Vniuerſitatis re, ſcripſerit, iucũda fuiſſe teſtemur, atque oblata à vobis ad dictorum Bibliorum commodiſſimam expeditiõnem omnia conſilij, operæ, ac ſedulitatis officia, præter publicam Eccleſiaſticaſe rei (quæ in hoc opere agitur, & vobis communis quoque eſſe debet) curam, fidelis etiam nos obſequij, & diligentis ſtudij nomine, inter alia veſtra, quæ iam conſtant, quæque porrò expectantur, peculiariter acceptum iri confirmemus. Si quid præterea in priuata eiufdem Montani cauſa à vobis præſtitum fuerit, id etiam pergratum nobis fore recipimus; quòd illum, tum ob alia, tum ob ſpectatam in nos fidem, & grata obſequia, diligamus. Datum Madriti, xviii. Calend. Septemb. M. D. lxxviii.

Philippus.

Gab: de Cayas.

DELIBERATIONIS A BENED.
ARIA MONTANO LOVANIENSI
ACADEMIÆ PRIDIE FESTI OMNIVM SANCTORVM
ANNI M. D. LXVIII. PROPOSITAE EXEMPLVM.

BENEDICTVS Arias Montanus Hispalensis Doctor Theologus, Philippi Regis Catholici aulae familiaris ac sacerdos, atque in hanc prouinciam Regia auctoritate ad eam rem legatus, vt excudendis Antuerpiae quadrilinguis Bibliis adsit, & quicquid ad eius operis perfectionem cōferre possit intellexerit, diligenter curet, vt in legationis suae exemplis & mandatis plenius cōtinetur, in signi huic & piissimae atque catholicae Louanienſi Academiae, quam semel iam inuiserat & salutauerat, Christianam pacem omnemque amplitudinem & felicitatē publicē ac priuatē imprimis cupit & precatur. Deinde verò, praeclarum opus hoc, quod ad totius Catholicae Ecclesiae vtilitatem institutum inceptumque est, vt communein causam, denuo commēdat. Siquidem cum ipse apud Complutensem Academiam, unde huius operis exemplum primum extiterat, ex Regis mandato ac supremi inquisitionis Senatus Praefidis sentētia libera legatione fungeretur, illam tantum rem agendam sibi esse duxit, vt de operis ipsius instaurandi vtilitate consultaretur; quam cum maximam, certissimam & perpetuam fore, omnibus omnium sententiis esset iudicatum, de cæteris omnibus rebus, quae ad huius operis commoditatem, splendorem atque amplitudinem facere possent, accuratē inspiciendis & iudicandis, ad hunc pientissimum & doctissimum senatum, vtpote loco ipsi, in quo opus instruitur vicinissimū, & omnibus partibus opportunissimum, referre constituit. Igitur duo nunc in primis apud amplissimam hanc Academiam agenda illi in hac causa sunt, quorum alterum illud est: Cum Catholicus Rex noster opus hoc, non modò oportunis Dictionariis instructum, sed omnibus partibus, quaecunque ad vsum commoditatemque studiosorum facere possunt, auctum esse voluerit, videri multis doctis ac piis viris, non huius regionis tantum, sed Hispanis maximē ex Complutensi Academia, quibus hoc consilium est communicatum, Italis & Gallis etiam, versionem aliquam ex Hebraeo literalem, siue ad verbum, vt vocant, addi oportere, vt iis, qui in illa lingua sese exercere voluerint, hac commoditate consulatur, sicut Graecis & Chaldaeis, versione etiam adiuncta, consulitur. Sed cum iis, quae per singulas paginas impressae sunt, columnis nihil addi possit, quod operis dignitatem ac puritatem quodammodo non premat, eiusmodi versio seorsim imprimenda atque inter cæteras Apparatus partes collocanda videtur. Ex versionibus verò iis quae ad verbū haecenus extitere, illa praecipuē doctis probatur quae à Xante Pagnino Vaticanæ bibliothecae quondam praefecto edita fuit, tum quod summorum Pontificum priuilegiis comprobata, tum etiam quod ea ad eum, propter quem edita est, vsum, commoditatis plurimum, suspicionis & offensionis minimum habere censeatur. Huius autem rei statuendae consilium & iudicium penes praeclaram Louanienſem Academiam hanc ex Regis nostri mandato esse decreuit legatus, vt qui probē intellexerit, nihil vestris sententiis statuendum fore quod maturē deliberatum recteque perspectum non fuerit.

Quærit igitur primum: An ad studiosorum vtilitatem & operis ornamentum versionem aliquam ex Hebraico ad verbum in Apparatu addi placeat: Et si placuerit, quænam ex iis, quae circumferuntur, potissimum probetur. Deinde orat, vt eam, quae maximē probata fuerit, doctissimis ex senatu vestro in Theologiae disciplina & linguarum peritissimis viris relegendam committatis, vt si quid vel correctione vel annotatione indigere deprehensum fuerit, quod cum sanctis ac receptis dogmatis pugnet, id animaduersione oportuna obseruetur.

Alterum verò, quod curari cupit, illud est: Vt Chaldaica paraphraseos Latinam versionem, quae in Complutensibus Bibliis, praeterquam in Pentateucho desiderabatur, quam is Compluto ex Regis nostri iussu allatam suis locis additurus est, antequam praelo mandetur, eruditis ac piis vni vel pluribus simul aut per partes commissa relegatur, & ex more approbetur. Nam cum in Hispania iam olim Cardinalis Ximenius Complutensium Bibliorum auctor paraphrasin illam Latine ex verbo reddi curatam & pene correctam atque expurgatam edere seorsim moliretur, morte praeventus absoluere quod instituerat non potuit. Orat igitur vt hunc laborem subire non pigeat, qui Deo imprimis & Regi nostro gratissimus, Ecclesiae vtilissimus, atque Academiae huic honestissimus est futurus.

PHILIPPO II. REGI

CATHOLICO, ET MONARCHÆ

POTENTISSIMO,

*Sacrofanctæque & diuinitus acceptæ Religionis propugnatori
acerrimo, perpetuam felicitatem.*

ESTRÆ Regiæ & Catholicæ Maiestatis literas, Philippe Rex inuictissime, omni erga nos amore atque benignitate & erga vniuersam remp. Christianam pietate atque charitate refertissimas eruditissimus sacre Theologiæ doctor vestriq; sacerdotalis collegij venerandus presbyter Benedictus Arias Montanus nobis reddidit : quæ quidem licet obseruantiam nostram, qua Regiam Maiestatem vestram hætenus semper coluimus, sedulamq; quam in eius mandatis exequendis præstitimus fidem (eæ enim, vt ingenuè quod verum est fateamur, antea summæ erāt) augere vix potuerint; incredibile tamen dictu quantum omnium nostrū animos exhilararint, & in pristino officio prioreq; erga vestram Regiam Maiestatem obseruantia noui & incōparabilis beneficij, quo nos vniuersamq; remp. Christianam Regia vestra Maiestas pro sua munificentia afficere constituerat, denuntiatione confirmarint. His enim diligenter & attentè perlectis, expositioneq; mandatorum, quæ commemoratus dominus Arias Montanus ad nos habebat, audita, quum intelligeremus vestram Regiam Maiestatem in medio grauissimorum & periculosissimorū bellorum feruore de Catholica religione non tantum armis fortiter propugnanda, sed etiam salutaris doctrinæ & veritatis cognitione insigniter exornanda atque instruenda cogitare, ideoq; iubere vt sacra Biblia cum optimis antiquissimisq; ipsorum versionibus summa cura summaq; fide nitidissimis exquisitissimisq; Christophori Plantini typographi præstantissimi typis imprimeretur, ac ad huius operis (quo nullum præclarius, nullum magnificentius post typographicam artem in lucem prodiit) celeriore & expeditiore absolutionem ingentem pecuniæ vim ad subleuandos typographi sumptus liberaliter offerre, maximam nobis omnibus hæc res commouit admirationem, & vt moderationem qua Maiestas vestra Regia amplissimas & longissimè latissimeq; patentes regiones iam multos annos feliciter administrat, non tam humano quàm diuino consilio niti atque dirigi certò crederemus, effecit. Itaque Deo opt. max. in primis, qui hanc mentem proculdubio vestræ Regiæ Maiestati inspirauit, & deinde vestræ Maiestati Regiæ, quæ diuinæ inspirationi tam prompto animo obediuit, tum nostræ huius Louaniensis academix (ad quam non vtilitas modò, sed etiam non contemnendus honor tam præclari operis & beneficij omnibus seculorū ætatibus prædicandi redundat, quòd singulas

Bibliorum partes antequam prælo mandentur, examinandi, & de iis sententiam ferendi prouinciam vestra Regia & catholica Maieſt. nobis commiserit) tum vniuerſæ catholicæ Eccleſiæ nomine pro hoc tanto & tam illuſtri beneficio quàm poſſumus maximas agimus gratias: atqui licet par reddere beneficiũ neque Deo (cui omnia noſtra bona accepta ferre debemus) neq; veſtræ Regiæ Maieſtati (cui poſt Deum & corporis & animi vitam catholici Belgicæ præſertim regionis conſeruata referre debent) poſſimus, ſedulò tamen nauabimus operam hoc tam eximium & inſigne beneficium perpetua ſempiternaque colendo memoria, noſtrisque qualibuſcunque officiis præſtandis, ne in ingratos hoc beneficium collatum fuiſſe veſtra Regia Maieſtas vnquam meritò conqueri poſſit. Cæterum qua fide, diligentia & ſedulitate in ea prouincia quam veſtra Regia Maieſtas ſuis literis nobis mandauerat, verſati ſimus, partim reipſa, noſtri laboris atque diligentiae teſte fideliffima, partim domini Benedicti Ariæ Montani (viri cum propter ſingularem animi cãdorem & probitatem eximiam, tum propter raram vel potius inauditam eruditionis excellentiam eo loco & honore, quo apud veſtram Regiam Maieſtatem eſt, digniſſimi) literis abundè edoctrum opinamur. Qua quidẽ opinione quum iamdiu noſter animus eſſet imbutus, ea vna cauſa fuit cur hætenus ad literas veſtræ Maieſtatis nihil à nobis reſcribendo ſit reſponſum. Huic & altera acceſſit noſtro iudicio grauiffima: quum enim veſtræ Maieſtatis literis ſolicitudinẽ, diligentiam, atque operam nobis imperatam videremus, officiij perſolutionem potius quàm literarum reſponſionem à nobis poſtulari atque expectari iudicauimus; ob idque maiori nobis curæ fuit, vt diligentia & opera præſtanda in mandatis veſtræ Regiæ Maieſtatis ſedulò fideliterque exequendis voluntati veſtræ ſatiſfaceremus, quàm vt in eo quod iam reſcriptum ſciebamus denuo inculcando, vulgari & vſitatæ inter homines reſcribendi conſuetudini inferuiremus. Ne tamen noſtrum tam diuturnum ſilentium ſecus quàm res habet, & iam expoſuimus, veſtra Regia Maieſt. interpretaretur, huic quoque parti ſatiſfaciendum tandem duximus, maluiſſeque literis non magnopere neceſſariis ſcribendis parum prudentes auſteris cenſoribus videri, quàm ſi id non feciſſemus, parum officioſi à veſtra Regia Maieſtate iudicari. Quod reliquum eſt, per ſplendidiffimi nominis veſtri gloriam, quam ſempiternæ hominum memoriæ conſecrari ſummopere cupimus, veſtram Regiam & Catholicam Maieſtatem oramus atque obſecramus, vt noſtram operam, quam in inchoato Bibliorum opere pro noſtra virili parte iam præſtare cœpimus, & ad finem uſque operis Deo adiuvante nos præſtituros eſſe prompto & lubenti animo ſpondemus, noſtrumque tam diuturnum ſilentium quo hætenus nullo quidem literarũ veſtræ Maieſt. neglectu, ſed magno (vt nobis videbatur) iudicio uſi ſumus, æqui bonique conſulere, noſtræque Louaniensis academiæ clientulæ ſuæ obſequentiſſimæ & addictiſſimæ vtilitatẽ, dignitatem, ornamẽtaque omnia, ea quam hætenus noſtro maximo bono ſummaque quiete ſumus experti,

perti, paterna cura atque diligentia tueri, conseruare, atque amplificare
omni reliquo tempore dignetur. Deus opt. max. vestram Regiam &
Catholicam Maiestatem, ad vniuersi orbis Christiani pacem restauran-
dam felicitatemque tuendam atque prouehendam, quàm diutissimè in-
columem seruare dignetur. Louanij, pridie Calendas Octobres, anno
Domini M. D. L X I X.

*Catholicæ & potentissimæ vestræ Regiæ Maiestat. deditissimi,
Rector, doctores, & vniuersa Louaniensis academia.*

Sic subscriptum,

Augustinus Hunnæus Machlinianus S^c.

Supra scriptio erat,

Serenissimo & re & nomine Catholico
Hispaniarum Regi Philippo II. mo-
narchæ omnium quos Christianus or-
bis habet potentissimo.

NIVERSIS & singulis presentes literas inspecturis, lecturis, seu audituris, G Y S B E R T V S S C H O O C K vtriusque Iuris Doctor, Almae Vniuersitatis studij generalis oppidi Louanienfis Mechlinienfis diocesis Rector, salutem in Domino sempiternam, cum agnitione veritatis infrascriptorum. Notum facimus & presentibus attestamus, excussis & diligenter inuestigatis actis nostrae Vniuersitatis, nos comperisse, quod anno à Natiuitate Domini millesimo, quingentesimo, sexagesimo octauo, septimo Idus Octobris, in consessu praedictae Vniuersitatis comparuit nobilissimus vir & eruditissimus S. Theologiae Doctor, plurimarumque linguarum cognitione admirandus, Dominus & Magister B. A R I A S M O N T A N V S, aulae Regiae Catholicae Maiestatis in Hispania sacerdos, ab eadem Regia Catholica Maiestate in has inferioris Germaniae prouincias, ad sacra Biblia variis linguis, quibus primum à suis auctoribus in lucem edita sunt, cum optimis quibusque eorum versionibus, tum veteribus, tum nouis, aliisque eorundem ornamentis, atque appendicibus per C H R I S T O P H. P L A N T I N V M imprimenda legatus. Qui porrexit nobis, & antedictae Vniuersitatis consessui Serenissimi Regis nostri Catholici literas. Quibus cum magna reuerentia & humili exosculatione susceptis & lectis, eadem Vniuersitas pium ac deuotum erga Catholicam religionem de huiusmodi Bibliis imprimendis institutum regium, summopere laudandum, & omni diligentia iuuantum promouendumque censuit, eidemque Regiae Catholicae Maiestati de singulari fauore bonoque affectu erga studia Theologica, & vniuersam nostram Academiam, gratias egit quàm potuit maximas, omnemque operam atque diligentiam ad praedictum opus promouendum, & ad optatum finem, quantum in se esset, perducendum promisit. Deinde, iam nominatus dominus B. A R I A S M O N T A N V S, circa opus praedictum perficiendum, eidem almae Vniuersitati praedicti Regis nomine, & incumbentis sibi muneris ratione, quaedam in dicto consessu proposuit. Et imprimis cum Rex Catholicus hoc opus suum, non modò idoneis Dictionariis & Grammaticis instructum, sed omnibus partibus, quaecunque ad vsum commoditatemque studiosorum, momenti aliquid haberent, auctum esse vellet, cumque multis doctis & piis viris non huius modò regionis, sed Hispanis quoque, Italis, Gallis, & aliis videretur versionem aliquam ad verbum textui Hebraeo addi oportere, vt iis qui in illa lingua sese exercere vellent, hac etiam in parte consuleretur, deliberandum proposuit: An ne expediret ad studiosorum vtilitatem & operis ornametum, talem ad verbum ex Hebraeo versionem in fine operis addi? Deinde si hoc probaretur, quanam ex his quae hactenus extiterunt, potissimum deligi deberet? Et an ne Santis Pagnini versio maximè ad hoc praeter aliis nouis versionibus idonea esset? praesertim cum illa (licet non semper Hebraicam phrasim, & vim satis exprefferit) tamen propius quàm ceterae, ad eam accedat, & ex illustribus summorum Pontificum priuilegiis, probationibusque multum auctoritatis habeat. Ad haec idem D. B. A R I A S M O N T A N V S petiuit à nobis, vt deligerentur viri doctrina ac diligentia praestantes, linguarumque cognitione instructi, qui in eiusmodi versione (si qua in parte opus esset) repurganda, ac praeterea in Graecis, Hebraeis, Chaldaeis, & Syriacis Dictionariis, Grammaticis, & versionibus, aliisque ad horum Bibliorum apparatus & ornamentum facientibus partibus, antequam praelo committerentur, examinandis & diiudicandis, censorum munere fungerentur. Quibus ita propositis, matura deliberatione hac de re habita, Visum est nobis, ex omnium facultatum, praecipue verò Theologicae facultatis decreto, non modò conueniens, verum etiam valde vtile & necessarium esse; vt huic praeclearo operi Regio perficiendo versio ad verbum Hebraico textui superponeretur, atque inter eas, quae recens editae sunt, Santis Pagnini versio omnium commodissima tutissimaque est iudicata. Atque ad eam versionem examinandam, ceteraque omnia quae per dictum D. B. A R I A M M O N T A N V M proposita fuerant, rectè atque ex sententia Regiae Maiestatis exequenda nostro iudicio, ac ceterorum omnium concordibus suffragiis, Censores delecti sunt venerabiles & eximij viri D. D. & Magistri A V G V S T I N V S H V N N A E V S, Regius & ordinarius, & C O R N E L I V S R E Y N E R I G O V D A N V S, Ordinarius, in dicta nostra hac Academia S. Theologiae professores. Qui eam commissionem cum reuerentia suscipientes, omnem sollicitudinem, diligentiam atque operam, ad dictum opus Regium consummandum promptè & libenter promiserunt. Atque vt munus sibi commissum melius & perfectius explerent, celeriusque & expeditius absoluerent, honorabilem virum Dominum & Magistrum I O H A N N E M V V I L H E L M I H A R L E M I V M, sacrae Theologiae Licentiatum, ac societatis Iesu in dicto oppido Louanienfi, sacrae Scripturae, & Hebraicae linguae professorem publicum, necnon quinque linguarum ad eam Dictionariorum, Grammaticarum, & versionum examinationem, de qua supra diximus, faciendam necessariarum peritissimum, sibi socium & adiutorem assumpserunt. Idemque Censores quum iam duorum annorum diligentia & labore munus sibi commissum expleuissent, Regiumque Bibliorum opus ex ea parte, quae ad suum pertinebat officium, ad finem perduxissent: tandem die quo praesentes literae scriptae sunt, coram nobis & dictae nostrae Vniuersitatis deputatis ordinariis, aliisque per nos in maiori numero assumptis, praesente etiam antedicto Domino & Magistro B E N E D I C T O A R I A M O N T A N O, in loco Capellari Ecclesiae collegiatae S. Petri dicti oppidi Louanienfis comparentes, omnes sacri operis Regij, & apparatus Bibliorum partes diligenter antea lectas & examinatas, à se approbatas fuisse, seseque approbare declararunt & affirmarunt, eademque nobis & dictis Dominis de concilio nostro exhibuerunt, & quicquid in commemorato negotio ipsis à nobis commissio egissent, per partes singulas, prout sequitur, retulerunt. Imprimis videlicet, quod versionem Santis Pagnini, ad diuersarum editionum eiusdem auctoris exemplaria diligenter cum Hebraico exemplari, atque vulgata versione Latina, nec non eiusdem Pagnini linguae sanctae Thesauro contulerunt, & erratis correctis approbarunt. Item quod noui Testamenti Latinam versionem, quam ad textum Graecum antenominatus D. B. A R I A S M O N T A N V S quoad fieri poterat, accommodauit, examinarunt & approbarunt: illamque vtiliter textui Graeco superponendam, vt verbo verbum respondeat (sicut in Hebraico textu veteris Testamenti factum erat) iudicarunt. Praeterea quod antenominati D. B. A R I A M O N T A N I versionem paraphraseos Chaldaicae in libros Iosue, Iudicum, Regum, Esther, Psalmorum, Ecclesiasticae, & item Paraphraseos Chaldaicae in Prophetas maiores & minores ex Complutensi Bibliotheca allatam, & ad Hebraicam & Chaldaicam veritatem, ab eodem B. A R I A M O N T A N O correctam Latinam interpretationem diligenter examinarunt, examinatamque & repurgatam Calend. April. Anno millesimo, quingentesimo, septuagesimo, ita probarunt, vt ad ipsum textum Hebraicum, Latinumque plurimis in locis illustrandum, vtilem iudicaret. Quodque insuper ipsi Domini Censores Noui Testamenti Syriaca lingua conscripti, Latinam versionem à nobili viro Domino & Magistro G V I D O N E F A B R I T I O B O D E R I A N O confectam, per integros tres menses cum eodem Magistro G V I D O N E attentè legerunt: & cum Syriaco ac Graeco exemplari

exemplari diligenter contulerunt; eamque ad textum vulgatæ editionis Latinæ illustrandum, perutilem esse, Calendis Iuliis anni suprapositi asseruerunt. Præter hæc autem exhibitam ipsis Dominis Censoribus Grammaticam Syriacam, vnâ cum Dictionario eiusdem linguæ, à doctissimo ac Orientalium linguarum peritissimo viro ANDREA MASIO Bruxellensi confectam, ea, vt sacrarum literarum studiosis non mediocrem allatura vtilitatem, postridie Calend. Augusti anno prædicto se approbasse dixerunt. Idem quoque Domini Censores Dictionarium Syro chaldaicum Domini ac Magistri GVIDONIS FABRICII BODERIANI viri Hebraicæ, Syriacæ & Chaldaicæ linguæ doctissimi, post diligentem eius examinationem sese approbare testificati sunt. Probasse quoque sese iam antea pridie Calendas Apriles, Anno millesimo, quingentesimo, sexagesimo nono Epitomen Thesauri linguæ Hebraicæ, auctore Sante Pagnino Lucensi, eamque magno cum fructu Hebrææ linguæ studiosorum imprimendam & diuulgandam censuisse asseruerunt. Lexicon denique Græcū, diligentia & impensis CHRISTOPHORI PLANTINI ad sacrorum Bibliorum vsum concinnatum, iidem Domini Censores à se probatum fuisse, Anno millesimo quingentesimo septuagesimo primo, die octauo Calendas Apriles dixerunt. Qua quidem relatione audita, omnes ad vnum, nullo reclamante, quicquid à dictis Dominis Censoribus in negotio prædicto factum erat, vehementer laudarunt & approbarunt, agentes sapedicto Domino & Magistro BENEDICTO ARIÆ MONTANO, pro sua in obeunda legatione sibi commissâ, Regiisque mandatis expediendis fide ac vigilantia, suo atque Christianæ Reipublicæ nomine, ingentes gratias. Similiter quoque commemoratis Dominis Censoribus, AVGVSTINO HVNNÆO, CORNELIO GOVDANO, & IOHANNI HARLEMIO, quod magna cum cura, & diligentia in hoc sacro opere Regio (quo nullum sacrarum literarum studiis prouehendis vtilius, nullum præclarius aut magnificentius post Typographicam artem inuentam, in lucem prodiit) versati, negotiū sibi commissum fideliter exequuti essent, gratias maximas egerunt. Ad quorum omnium & singulorum præmissorum fidem & testimonium præfentes literas fieri, & per Notarium publicum dictæ almæ Vniuersitatis Scribam iuratum subsignari, sigilli que Rectoratus dictæ Vniuersitatis iussimus & fecimus appensione communiri. Datum & actum Louanij, Anno à Natiuitate Domini millesimo quingentesimo septuagesimo primo, mensis Martij die vigesima sexta.

*Conrardus Syluius dictæ Vniuersitatis
Notarius.*

CENSURA DOCTORVM PARISIENSIVM.

Nos Doctores Theologi infra subscripti, de hac re consulti, iudicauimus versionē XANTIS PAGNINI Lucensis addendam esse ad Biblia Complutensia, quæ nunc recuduntur à Plantino Typographo Antuerpiensi, vt sit adiumento studiosis linguæ sanctæ, ad cuius proprietatem inter eas, quæ hætenus prodierunt, ea versio proximè videtur accedere. Datum Parisiis, Anno 1569. die 8. Martij.

Subsig.

H. Nebriſius.

I. Faber.

G. Postel. Reg. Lector.

I. Benedictus S. Theolog. Decanus.

Dequictebeufius.

Genebrardus Hebr. lit. Regius Professor.

Nos subscripti Doctores facultatis Parisiensis sacra Biblia Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici mandato, opera verò Benedicti Ariæ Montani Theologi Hispalensis, & Guidonis Fabricij Boderiani natione Galli, iuuentibus Francisco Raphelingio & Nicolao Fabricio, in lucem emissa, cum ipsorum Dictionariis & reliquo apparatu, à Plantino typis Hebraicæ, Syriacæ, Græcæ, & Latinè expressâ ad formam Complutensium Bibliorum olim in Hispania impressorum, vidimus, approbauimus, digna denique censuimus quæ à Catholicis legerentur, & opponerentur falsis & impiis hereticorum translationibus, quibus fucum imperitis linguarum facere conantur. Scriptum & chirographis nostris signatum, Anno Domini 1572. die quarta Aprilis.

P. Danesius Episcopus Vauroñ.

De Sainctes.

I. Cogneu.

S. Vigor.

De Quictebeuf.

Prouost.

Genebrard.

COPIE DVNE LETTRE
DV DVC D'ALVE A
L'EUESQVE D'ANVERS.

DON Fernando Aluarez de Toledo, Duc d'Alue, &c. Lieutenant,
Gouverneur, & Capitaine general.

RESREVEREND Pere en Dieu, treschier & bien amé. Oultre la Bible vniuerselle, que le Roy auoit donné charge au docteur Arias Montanus de faire imprimer en ceste ville en quatre langues avec ses interpretations, lon est aussi apres pour imprimer autres volumes de chose seruāt à l'intelligēce de ladicte Bible & parties d'icelle, lesquelles s'intitulent *Apparato sacro*; & entre icelles y a plusieurs escriptz composez par ledict docteur Arias Montanus, & autres personnes doctes, qui ont trauaillé & trauaillent à enrichir cest œuure. Mais comme semblables choses nouuelles, ou non imprimees auparauant, ne se peuuent imprimer sans visitation & approbation precedente, estant cest œuure plus solemnel que les ordinaires; il conuient que ladicte approbation se face avec toute auctorité & solemnité possible. Et d'autant que ledict docteur Arias Montanus ne peult estre iuge de ses propres escriptz; nous vous requérons, que quand ledict docteur Arias Montanus vous presentera lesdicts escriptz, & pieces seruantes audict œuure, vous les commettiez à la personne ou personnes du college des visitateurs, que à nostre ordonnance & par auctorité de sa Maiesté vous auez esleu, afin qu'ils les visitent & approuuent, pour autant que touche la sanité de la doctrine; & que icelle approbation soit aussi solemnizee avec le suffrage de tous ceulx du college, ou la plus grande partie, & l'interuention de vostre auctorité: afin que ceste approbation se face comme requiert vn œuure si principal. Ce que nous vous recommandons tant plus à certes pour auoir entendu par lettres de sa Maiesté, que telle est son intētion. Tresreuerend Pere en Dieu treschier & bien amé, nostre Seigneur vous ait en sa sainte garde. D'Anuers, ce dernier iour de Feburier 1570.

Le Duc d'Alue.

Subsigné

Courte ville.

EPISTOLA LOVANIENSIVM

A D S V M M V M

P O N T I F I C E M.

BEATISSIME PATER,

VLTORVM fide dignissimorum sermonibus, certoque relatu ad nos perlatum est, Philippum I I. Catholicum Hispaniarum Regem, Apostolicæ & Catholicæ Ecclesiæ inclytum atque inuictum propugnatorē, nostriq̃ue Belgij monarcham præstantissimum, vestræ Sanctitati muneris loco librarium opus, vnum in suo genere post hominum memoriam excellentissimum, & proculdubio Reip. Christianæ longè utilissimum (nimirum sacra Biblia, ex parte quidem veteris Testamenti, Hebraica, Græca, Latina, & maxima ex parte Chaldaica; ex parte verò noui Testamēti Græca, Latina, atque Syriaca, à Christophoro Plantino Catholicæ Maiestatis architypographo Antuerpiano, artifice in sua professione excellētissimo, opera quatuor integrorū annorum, & sumptu incredibili, ex Complutensi exemplari, quatenus id exemplar extendebatur, summa fide atque diligentia expressa) mittere. In quo opere, quantum ad vetus Testamentum attinet, quod paraphrasi Chaldaicæ in Complutensi editione deerat, id ex Bibliis Venetis, collatis tamen prius cum m.s. Chaldaico exemplari, quod Cardinalis Ximenius ante mortem suam Compluti per viros doctos fideliter corrigi iusserat, suppletum est. Nouum verò Testamentum in hac memorabili editione, Syriaco textu (ex eo Syriaco Noui Testamenti exemplari, quod nuper mandato & liberalitate Ferdinandi Imperatoris, felicitis memoriæ, in gratiam Syrorum Christianorum, Viennæ typis mandatum est, expresso) cum eiusdem catholica & doctissima versione è regione respondente, auctum atque locupletatum est. His omnibus in ista editione accessit Apparatus sacer, lectissimos libros, & ad sacra Scripturæ verum germanumque sensum eruditè inuestigandū & feliciter inueniendum vtilissimos, continens. Est enim hic Apparatus in tres tomos distributus: Quorum primus libros ad earum linguarum, quibus in istis Bibliis sacra Scriptura expressa est, prima rudimenta facile addiscenda vtilissimos continet. Secundus verò tomus ad earundem linguarum primam exercitationem atque meditationem plurimum earum studiosis adiumenti allaturus est. Tertius verò tomus variarum rerum ad sacra Scripturæ verum germanumque sensum perspiciendum cognitu necessarium, copia est refertus. Quorum trium tomorum, quemadmodum ipsorum sacrorum Bibliorum singulæ partes (vt ex subscriptione ipsis ad calcem adiecta cernere licet) à doctis & catholicis viris, magno & considerato iudicio, ad id munus ex nostra potissimum Louaniensi Academia delectis, sedulo examinatæ, correctæ, & legitimè approbatæ sunt. Itaque sicut Catholica Maiestas, suum amplificandæ Catholicæ Religionis pium studium,

studium, singularemque erga sedem Apostolicam amorem atque reuerentiam hoc tam magnifico opere atque munere, quod suo iussu & nutu, atque etiam sumptu, vestri Pontificatus tempore in lucem prodit, ad vestram Sanctitatem mittendo declarat; ita nostra Louaniensis Academia (cuius doctoribus Theologis, vnà cum D. Benedicto Aria Montano Hispalensi doctore Theologo, cum propter singularem eius probitatem, & magnam eruditionem, tum propter peregrinarum vulgoque ignotarum linguarum eximiam peritiam, ad hanc functionem electo, & ex Hispania auctoritate Regia Antuerpiam misso, Catholica Maiestas iam cōmemoratorum Bibliorum recognoscendorum, corrigendorum, approbandorumque munus, secundum Tridentini Concilij decretum commisit) operam atque diligentiam, quam in isto Bibliorum opere, Regioque munere per quadriennij spatiū strenuè, fideliter, alacriterque præstitit, vestræ Sanctitati offerēdo, suamque erga vestram Sanctitatem obseruantiam & animi propensionem testando, se totam quàm potest humillimè vestræ Sanctitatis patrocinio & protectioni committendam atque credendam putauit, & nominatim istos duos doctores Theologos (nimirum M. Augustinum Hunnæum Machlinianum, ordinarium & Regium S. Theologiæ professorem, Theologicæque facultatis hoc tempore Decanum, & M. Cornelium Reyneri Goudanum, sacræ etiam Theologiæ professorem ordinarium, viros cū vitæ probitate, tum eruditionis excellentia, & variarum linguarum peritia clarissimos) vnà cum illorū adiutore M. Iohanne Harlemio, venerādo Societatis Iesu sacerdote, & doctissimo Theologiæ Licentiato, multarumque linguarum peritissimo, qui in istis Bibliis recognoscēdis atque approbandis Censorum munere diligenter, fideliterque functi sunt, vestræ Sanctitati præcipuè commēdandos existimauit. Simul quoque testificatur eadē Louaniensis Academia Sanctitati vestræ, atque Maiestati Catholicæ addictissima, quemadmodum in hoc pio & sancto negotio, diuinæ gloriæ illustrandæ, & orthodoxæ fidei Catholicæque Ecclesiæ dilatandæ studio, nullis neque laboribus, neque vigiliis, neque adminiculis, quæ potuit impertiri, pepercit. Ita quoque ad idem in omnibus aliis rebus, quascunque ad Dei gloriam Catholicamque Religionē amplificandam vestræ Sanctitati nobis imperare libebit, præstandum, sese paratissimam propensissimamque esse. Deus opt. max. pro sua immensa bonitate vestram Sanctitatem Reip. Christianæ, cui maximè necessaria est, quàm diutissimè incolumem seruare dignetur. Datum Louanij, x i i i. Calend. Maias, Anno Domini M.D.LXXII.

*Vestræ Sanctitatis obseruantissima ei que deditissima
Louaniensis Academia.*

B. ARIÆ MONTANI

LEGATI AD SVMMVM

PONTIF. ORATIO.

*V*M me in Hispania catholicis, piis, & honestis parentibus ortum & educatum, atque ab infantia in bonarum literarum studiis, à iuuentute verò in Theologicis disciplinis exercitatum, catholica Religionis, quam usque ad mortem profitebor, amore flagrantem; nulla maior cupiditas, imò nulla cura maior & puerum & iuuenem & iam virum teneret, quàm ut hanc sanctam Apostolicam sedem, quam totius Christiana Ecclesia caput esse cognoueram, aliquando inuiserem & salutare; meq; ei filium, ut decebat, fidelissimum & obedientissimum offerrem, atque eiusdem gratiis maternaq; benedictione oblectarem & reficerem. idq; cum sepe animo constituissem meo, & inire parassem; tamē semper, vel eorum, quos charos habere debebam, morbis aut funeribus, vel mea ipsius aduersa valetudine, vel aliis necessariis impedimentis, quò minus tandem perficere possem, retinebar. Cum autem aliud exequi non valerem consilium, studiumq; meum, Deo, cui probari credideram, omnino permittebam; illud perpetuò sperans, fore, ut in melius commodiusq; tempus reseruarer, quo maiore cum animi mei fructu Sedi huic sanctissima me filium, famulum & cultorem, illustri aliquo argumento exhiberem. Hanc demum spem, quam animo fouebam meo, Deus ipse, qui corda hominum inspicit & honesta vota secundat, mihi certissimam euentu ipso effecit, tanta votorum meorum amplificatione, ut & illi gratulari perpetuò debeam, qui longè plura mihi ac maiora quàm peterem aut intelligerem, contulerit; ac me ipsum felicem dicere, qui hoc tempore ad hunc locum tam honesta & sancta causa, tam illustri auctoritate, peruenerim. Video enim me Romæ esse incolumem, superatis omnibus difficultatibus, laboribus ac periculis, quibus longum & varium iter ex Belgio huc institutū infestari frequenter solet. At quo tempore? felicissimo initio Pontificatus Gregorij tertij decimi, quem pietatis, sanctitatis, Ecclesiasticarum atque aliàs publicarum rerum omnium maxima cognitio, & ceterarum virtutum, quæ ad Christianam Ecclesiam gubernandam necessaria sunt, plurima ac perpetua per omnes Ecclesiasticorum magistratuum gradus explorata & perspecta, ad hunc supremum locum, summo omnium patrum cōsensu, latissimo totius Christiana reipub. plausu euexerunt. Missus verò sum à Philippo Hispaniarum Rege, cognomēto, re, ac virtute Catholico; cuius erga hanc sacrosanctam Sedem ardentissimum studium, & erga omnem Christianam remp. merita cum plurimis aliis argumentis iam sæpius constiterint, indiesq; magis consent; ea etiam res, cuius præcipuè causa ipse legatus huc adueni, apertè demonstrat. quam vobis, Pater sanctissime, quanta breuitate potero (quòd iam aliàs utcunque notam intellexerim) exponam.

Nemo vel mediocriter in bonis disciplinis ac sacris literis eruditus est, qui ignoret, quanta cum utilitatis laude & experientia à studiosis Catholica veritatis exceptum fuerit opus illud Bibliorū, quod ante annos octoginta illustrissimus Franciscus Ximenius, huius S. R. E. Cardinalis, Hispania Præsēs, Compluti maximis impensis imprimendum curauit. Sed quoniam longo iam tempore ex illis exemplaribus, quæ per totum fere orbem dispersa erant, vix unum aut alterum reperiri poterat, idq; plerunque mutilum ac mancum, nec nisi ingenti pecunia summa redimendum; creuerat mirum in modum iam illius desiderium apud
diuinarum

diuinarum literarum catholicos studiosos omnes. Nam cetera quæ ab hæreticis edebantur Hebraico-Latina, vel Græco-Latina Biblia, etsi lectionem ipsam Hebraicam vel Græcam integram conseruarent (si tamen conseruabant;) tamen versiones per eosdem deprauatissimas habebant Latinas, neque legi sine periculo poterant magno. Quamobrem cum Philippus Catholicus Rex, qui omni studio, facultate, & opera in eam rem intendit, ut piis ac doctis, catholicaq; Religionis studiosis quàm maximè prosit, intellexisset Christophorum Plantinum, virum catholicum ac pium, apprime eruditum, probatissimis moribus, atque in typographica arte omnium qui hæcenus extitèrè facile principem, Antuerpia esse, qui huiusmodi magnum opus ad communem piorum & Catholicorum utilitatē libenter susciperet, modò Regia liberalitate in eo suscipiendo iuuaretur; noluit piissimus Rex viro bono in tam honesta ac tam utili Christiano orbi causa deesse, maximè cum videret hoc publicè ab insignibus Hispania Academiis etiam per literas ad se datas postulari. Verum ut maiori cura, diligentia ac sedulitate res ageretur omnis, communicato consilio cum Inquisitionis ac supremi consilij Præside, decreuit optimus Rex, ut præter pecuniam summam, quam ipse in hoc opere impensurus erat, ego, qui illius Regia aula familiaris sacerdosq; omnium minimus sum, in Belgium legatus procuratorq; mitterer, omni operi expediendo interfuturus: eo quòd præter Theologia disciplinam, quam profitebar, in illis sacris linguis, Hebraica, Chaldaica, Syriaca, Græca & Latina aliquam eruditionis partem diuino beneficio fuerim affecutus. Adfuit mihi Albanus Dux optimus & pientissimus, huiusq; sanctæ Sedis deuotissimus filius; cuius prudentia ac dexteritate tantam prouincia illa pacem obtinuit, ut ego legationem meam viris doctis quàm plurimis ad hoc opus inductis curare potuerim. Fuimus in labore per quatuor integros annos, à quinta decima Maij mensis, quo ego in Belgium perueni, anni millesimi quingentesimi sexagesimi octauis, usque ad ultimam Martij huius anni septuagesimi secundi; cum tamen nemo esset qui credere posset, tantum opus, tanta elegantia, tantaq; maiestate, tanto sumptu, tanta denique mole absolutum iri, propter summam rerum omnium caritatem, maximè verò propter bellorum tempestates in Galliis, & in aliis prouinciis, unde nobis chartarum & operarum, totiusq; materia copia petenda erat. Atque his difficultatibus omnibus gratia, prouidentia, atque ope Dei, in cuius honorem opus hoc à Philippo Catholico instituebatur, superatis, tandem structura omnis magnis quidem sumptibus, sexaginta perpetuis operis, magnis virorum doctorum laboribus est absoluta.

Initio autem cum ego ex Hispania proficiscebam, iussus à Rege meo sum, ut aliquot præcipuè exemplaria in membranis imprimenda curarem; ex quibus unū huic sanctæ Sedi primitiarum sacrarum nomine offerretur. Cum primum itaque opus absolutum esse cognouit Catholicus Rex, primum omnium illud exemplar in membranis excusum, Sanctitati vestræ ab initio destinatum, deferri in hanc urbem iussit, meq; ipsum huc legauit, qui illius nomine hæc sacra Biblia, suumq; erga sacram & catholicam Religionem studium, & satis alias perspectum animum Sanctitati vestræ offerrem: atque ut ipse meo etiam nomine in reddenda totius operis ratione, & singulis partibus indicandis, meas partes agerem.

Ipse igitur Philippi Catholici Regis nomine ad sacros Sanctitatis vestræ prouolutus pedes, sacrosancta Biblia, tribus linguis, Hebraica, Græca, & Latina, ex Complutensi exemplari expressa, cum paraphrasi Chaldaica integra, & Nouo Testamento Græco, Latino ac Syriaco, vobis Pater sanctissime offero, opus characterum elegantia, librorum forma planè Regia, & prorsus digna hoc felici tempore, in quo Gregorius XIII. Ecclesiæ Dei præest; quam Philippus Catholicus filius magno studio, omni officio ac pietate prosequitur.

Quod

Quod verò ad operis integritatem attinet, ego Benedictus Arias Montanus sacerdos omnium minimus & indignissimus, homo catholicus, huius sanctæ Sedis filius studiosissimus, inter pios atque eruditos ab infantia versatus, harum sacrarum linguarum non ignarus, offero Sanctitati vestræ Biblia ipsa (de Bibliis nunc loquor) à me à prima pagina ad ultimam usque diligenter Græcè, Latine, & Chaldaicè perlecta, & cū exemplaribus fidelissimè collata, tanta fide, ut non solum si verbum aliquod deprauatum deprehendatur, sed si vel unus apex aut iota unum in illis merito desideretur, ceteris coadiutoribus meis exceptis & à culpa liberatis, ipse perpetuam ignorantia & negligentia notam subire velim, meq; unum omni correctioni obnoxium exhibeam. Atque erga Bibliorum ipsorum opus, & integritatis professionem, sic meam fidem coram Sanctitate vestra profiteor.

Est etiam aliud opus, sanctissime Pater, quod non tam Biblia ipsa, quam linguarum sacrarum studiosos spectet. id interea dum sacra Biblia imprimerentur, adornandum apparandumq; curabam, magis adeò ex consilio ac desiderio studiosorum & piorum virorum, quam ex Regis mei iussu, qui mihi Bibliorum procuracione præcipue demandauerat. Eius operis illa ratio est:

Cum multi hætenus extiterint Grammatica artis libri ad Hebraeam, Chaldaeam, & Græcam linguam discendam compositi, quorum alij longiora, breviora alij, nonnulli minus dilucida præcepta contineant; visum est & illud consilium commodissimum, si iis qui has discere linguas cupiunt, præcepta proponeremus eiusmodi, quæ cum perspicuitate magna, magnum etiam compendium exhiberent: ad eandem etiam rationem Vocabularia siue Dictionaria instrueremus. Ex huiusmodi itaque Præceptionibus ac Dictionariis unum totum confecimus, cuius inscriptio est, **DE VERBORVM COPIA.**

Sed quoniam non satis est præceptorum & verborum notitiam habere, nisi & **EXERCITATIO** ipsarum linguarum accedat; alterum construximus tomum, in quo Biblia Hebraica essent, cum interpretatione interlineari ad verbum & ad phrasim, ex Xantis Pagnini Lucensis, huius sanctæ Sedis quondam bibliothecarij, laboribus & lucubrationibus potissimum apposita, nostrum etiam huic interpretationi aptanda studium addentes; & Novum quoque Testamentum Græcum ad eandem exercitationis rationem, ex vulgata editione Latina, quam integram semper scripsimus, atque ubi à Græca phrasi variaret, in margine adnotauimus.

TERTIVM TOMVM totum ferè ipse conscripsi, in quo multa continentur, quæ iis qui sacrarum librorum quacunque lingua studiosi sunt, magnum non modò compendium, sed opera pretiū allatura esse existimabam. Hæc omnia, nec Biblia sunt quæ à me Regio nomine offeruntur, nec illorum Bibliorum partes; sed sunt doctorum virorum ac mei labores, quos piis catholicis, et sacrarum disciplinarum studiosis iuvandis impendimus, quorum omnium nomine per me quoque Sanctitati vestræ offeruntur. cui si placeant, & probentur, magni nobis præmij loco fuerit. Certè illa doctis viris per multis placuerunt: quæ tamen nos, non pro optimis omnium quæ extare possunt, sed omnium quæ hætenus extitere tutissimis exhibemus; cupientes maximè aliquorum doctorum virorum diligentia & studio his nostris meliora ac præstantiora ad publicam utilitatem exhiberi.

Et quoniam opus ipsum, quod Regio nomine Sanctitati vestræ offertur, suam dignitatem, suasq; quas mereatur laudes predicabit, nihil ipse de ea re amplius addam. neque enim commendatione indiget mea id, quod suam speciem aperte præfert æstimandam. Sed id quod constare maximè cupimus, ac Rex cum primis Catholicus profitetur, se omni studio, industria, auctoritate ac liberalitate semper præsto esse ac fore, tam in literis ac disciplinis bonis promouen-

promouendis, quàm in cateris omnibus procurandis rebus, quæ ad pietatis & ad huius Sanctæ Ecclesiæ Romana cultum faciant. Quæ quidem Ecclesiæ non solum bonas literarum disciplinas, & sacras linguas, Hebraicam, Græcam, Latinam, & Chaldaicam; sed & alias elegantes humani ingenij artes, Musicen, Architecturam, Picturam & Sculpturam conseruauit hactenus. quæ si hoc uno Catholica Ecclesiæ presidio destituta forent, omnino iam periissent. Atque huius pietatis exemplo, præter alia multa quæ iam exhibita à Rege Catholico fuere testimonia, hæc sacra Biblia ad Sanctitatem vestram mitti, & se ac suum studium commendatum vobis semper, semperq; gratum esse percipit. Ego verò illorum qui in hoc sancto negotio mecum suos labores contulerunt, & meo nomine, hunc Apparatum, veluti appendicem, hoc est Vidua illius Christo Domino probata exemplo æra minuta duo, si quid illa ad Catholica pietatis sarta tecta valere possunt, in hoc sacrum ararium, quò, quicumque religione ac pietate calent, sua donaria pro facultatis ratione conferre debent, deuotissimo animo, & magno ac prompto ad plura præstandum si possem, ante Sanctitatis vestra pedes confero.

APOSTOLICARVM LITERARVM
AD REGEM CATHOLICVM
EXEMPLVM.

CARISS. IN CHRISTO
FILIO NOSTRO PHILIPPO,
HISPANIARVM REGI
CATHOLICO.

CARISSIME in Christo Fili noster, salutem &c. Præclarum Maieſtatis tuæ conſilium, diligentemque operam à tuis tuo iuſſu poſitam in ſacris libris, quæ Biblia appellantur, emendandis, tuaque magna impenſa quadruplici lingua edendis, vehementer probamus. eſt enim opus verè Regium, tuaque inſigni virtute & pietate digniſſimum. Siquidem in tantis occupationibus, tamque multis exercitiis, populis, Regnis, tanta tua cum laude, & Chriſti, atque eius Eccleſiæ gloria adminiſtrandis, horum quoque ſic emendatorum librorum beneficio Chriſtianam remp. afficiendi curam ſuſcipere voluiſti. Quod quidem beneficium permagnū eſt. Nam quod ad Theologiam attinet, quæ eſt ſumma Philoſophia, his libris omnia noſtræ Religionis, & Diuinitatis myſteria explicantur. Quod verò attinet ad eam partem, quæ Moralis nominatur, hinc quoque omnia
ad

ad omnes virtutes præcepta colliguntur, quibus quidem duabus partibus omnis nostræ salutis & felicitatis ratio continetur; vt nihil possit esse horum librorum lectione dignius, nihil fructuosius, nihil omni hominum generi accommodatius, nihil maiori doctrina & sapientia refertius. quæ omnia Gregorius quodā in loco diuinitus explicat, & alibi sic breuissimè complectitur: Quid est Scriptura sacra, nisi epistola quædam omnipotentis Dei ad creaturam suam? Nihil autem sapientius Deo, nihil melius, nihil nostri amantius; nihil igitur eius scriptura præstantius, nihil vtilius, nihil necessarius. Hunc fructum agnoscentes hæretici, dum insito quodam & implacabili in Christum atque eius Ecclesiam odio nobis inuidēt sempiternam beatitudinē, conanturque eam fidem, quam Christus suo ipsius sanxit sanguine euertere; corrumpunt codices, eosque ad suas impietates accommodant, veteri suo scilicet artificio, atque à sanctis Patribus multis locis cognito, & detecto. id enim scribit Gregorius fecisse eos in Synodo Ephesina, & Chalcedonensi. Idemque aliis in locis factitasse deprehenderunt Leo, Basilius, alijque permulti. quo scelere nihil potest fieri perniciosius. deprauata enim lege & norma rectè pieque viuēdi, sentiendique, vniuersæ Religionis & sanctitatis interitus cōsequatur necesse est. Quòd si tantum in incorrupta horum librorum auctoritate vtilitatis positum est vniuersæ Reipublicæ Christianæ; perspicuum est, optimè de eadē repub. pietatem tuam meritam esse, meditanda & curanda quàm emendatissima horum librorum editione; vnde te neque rei ipsius difficultas, neque tanta, quantam sustines, tot, tantarumque, & tam longè terra marique disunctarum rerum moles detertere potuit. Vtinam autem, qui hos libros legerint, sanctissimo spiritui eorum auctori in amore respondeant, suasque omnes cogitationes, curas, actiones dirigant ad illum, qui principium est sine fine, & finis sine principio, Deus benedictus, trinus & vnus, qui viuit & regnat in sæcula sæculorum, Amen. Datum Romæ apud S. Marcum, die XXIII. Aug. M. D. LXXII. Pontificatus nostri anno primo.

Ant. Buccapadulus.

GREGORIUS PP. XIII.

AD FUTVRAM REI MEMORIAM. Vniuersalis Ecclesia
 tāquam generalis omnium Christi fidelium mater &
 tutrix, tunc verò officij sui partes opportuna dispen-
 sat, cū ad cunctas orbis regiones considerationis suę
 dirigens intuitum, singulis singulas beneficentię suę
 partes ita impartitur, vt & cuilibet quod suum est in-
 tactum reſeruetur, & quisque honeſto laborum ſuo-
 rum fructu minimè defraudetur. Cū itaque, ſicut accepimus, & res
 ipſa nos docuit, chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Hiſpaniarū
 Rex Catholicus, qui non minùs per arma, & leges, quàm per doctorum
 virorum conuentus ſummo ſemper zelauit ſtudio, vt in Regnorū & Do-
 miniorum ſuorum partibus fides catholica præſeruarietur illæſa; prouidè
 cōſiderans nullo id modo faciliùs certiusque conſequi poſſe, quàm ſi præ-
 cipua adhibeatur diligentia, vt ſalutaris doctrinæ candor incōtaminatus,
 & inconcuſſa fidei veritas ex ipſis ſacrarum literarum voluminibus elicia-
 tur, qui muti magiſtri fidelium eſſe ſolent; atque adeò ſi volumina ipſa iu-
 xta natiuam, & receptam cuiusque linguę veritatem vndique prodierint
 quàm integerrima, in eam proinde curam & cogitationem incubuerit, vt
 Bibliorum libri quatuor antiquis linguis conſcripti, addita etiam Syra, ad
 ipſam antiquā veritatem redacti, ac multis etiam figuris exornati, vniuer-
 ſis fidelibus legendi proponerentur; quin etiam vt eis adiungerētur non-
 nulli tomi, Sacri apparatus nuncupati, per quos ipſorum Bibliorum intel-
 lectus facilior & explicatio appareret. Dilecto itaque filio Benedicto
 Arię Montano preſbytero Hiſpalenſi, capellano ſuo, id oneris impoſuit;
 vt adhibitis aliquibus aliis viris doctrina & pietate præſtantibus, ac collatis
 quibuſque melioris notæ exemplaribus, illo præcipuè quod Compluten-
 ſe nuncupatur, quippe quod pridem antequam hæreſes huius temporis ir-
 reperent, excuſum, multam vſque adeò apud Catholicos auctoritatē ob-
 tinuiſſe dignoſcitur; opus illud quàm diligentiffimè emulgandum cura-
 ret, Apparatusque ipſos componeret. Quod cū is non ſine ſuo ac alio-
 rum doctorum virorum maximo ſtudio, aſſiduoque labore tandem præ-
 ſtitiffet; idem Philippus Rex opus ipſum Biblicum, ſacrumque in illud
 Apparatum tribus tomis contentum, per dilectum etiam filium Chriſto-
 phorum Plantinum, ciuem Antuerpienſem, Regium Prototypographū,
 elegantiſſimis typis ad ſingulas eas linguas accōmodatis imprimi, & per di-
 lectos etiā filios Vniuerſitatem Louanienſem, ac doctores Theologicę fa-
 cultatis Pariſienſis diligēter examinari & approbari procurauit; vnumque
 totius eius operis exemplar in membranis excuſum, tanquam fructus eiuf-
 modi

modi curæ suæ primitias, ad nos per eundem Benedictum Ariam offerri curauit. quod nobis libenter acceptum, & studiosè visum, adeò gratum fuit, adeoque elegans iudicatum, vt in nostra bibliotheca Vaticana reponi iusserimus, perpetuum ipsius ornamentum, & Regiæ pietatis monumentum futurum. Et licet idem Philippus Rex, vt etiam accepimus, pro sua liberalitate & munificentia in eo ipso opere adornando, componendo, & excudendo magnos sumptus fecerit; nihilominus vt res ipsa docet, idem Christophorus Plantinus præter maximam curam, diligentiam, atque operam, non minimam etiam pecuniæ vim in ea re perficienda contulisse videtur. quorum omnium iusta mercede laborum fraudaretur, si alij eiusmodi Bibliorū opus cum Apparatu, aut Apparatum ipsum, eiusve partes aliquot seorsum excuderent. Nos igitur volentes ipsius Christophori, tanquam de bonis & piis studiis benemerentis, indemnitati & vtilitati in hac parte consulere; Motu proprio, & ex certa nostra scientia, eidem Christophoro per præsentem concedimus, ne quis per viginti annos proximè futuros Bibliorum opus cum Apparatum tomis coniunctis, vel Apparatus ipsos, vel eorum partem aliquam seorsum, sine ipsius Christophori licentia imprimere, aut ab aliis impressa vendere, seu in eorum apothecis, vel aliàs tenere possit. Præsentem quoque edicto inhibemus omnibus, & singulis Christi fidelibus in quibuscunque locis, tam in Italia quàm extra Italiam existentibus, præsertim Typographis & Bibliopolis, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis maioris eo ipso incurrenda, à qua non nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem, aut in mortis articulo constituti absolui possint. in terris verò, & locis nobis & Romanæ Ecclesiæ mediatè vel immediatè subiectis, sub eadem, nec non duorum millium ducatorum auri de Camera, partim Cameræ Apostolicæ, partim verò ipsi Christophoro applicandis; & insuper amissionis eorum omnium librorum pænis toties ipso facto, & absque alia declaratione quoties contrauentum fuerit incurrendis, ne intra dictos viginti annos eos Bibliorum libros cum tomis Apparatum huiusmodi, vel tomos ipsos, aut eorum aliquem seorsim, sine eiusdem Christophori, aut eius qui ab ipso Christophoro ius & causam habuerit, licentia & permissione imprimere, seu ab ipsis, vel aliis, præterquam ab ipso Christophoro, vel ab eo ius & causam habente impressos, & imprimendos vendere, aut venales habere, seu proponere audeant, vel præsumāt. Mandantes vniuersis venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, eorumque in spiritualibus vicariis generalibus; & in Dominiis nobis mediatè vel immediatè subiectis, existentibus legatis, vicelegatis, gubernatoribus, & aliis officialibus; vt quoties pro parte dicti Christophori, vel ab eo ius & causam habentis, fuerint requisiti, vel eorum aliquis fuerit requisitus, eidem in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, eadem præinserta cōtra inobedientes, & rebelles per censuras Ecclesiasticas illas etiā sæpius aggrauantes, & per alia iuris remedia necessaria & opportuna exequantur,

quantur, inuocato etiam ad hoc auxilio brachij secularis. Insuper, quia difficile foret, præsentes literas ad singula quæque loca deferri, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod earundem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides adhibeatur. quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Ac insuper ex nunc irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit, attentari decernimus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quorumcunque locorum & terrarum, etiam Almæ vrbis, & illorum impressorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibuscunque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis in genere vel in specie concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die prima Septembris, M. D. LXXII. Pontificatus nostri anno primo.

Cæ. Glorierius.

Et super sigillum erat scriptum,

Habet signaturam.

ALIARVM LITERARVM A
PONTIFICE AD REGEM CATHOL.
POST DISCESSVM ARIÆ MONTANI EX
VRBE EXEMPLVM.

CARISSIME in Christo fili noster, salutem
& Apostolicam benedictionem. Reuertitur ad
Maiestatem tuam dilectus filius Benedictus Arias
Montanus, quem in iis sermonibus quos cum eo
habuimus de sacris Bibliis, Maiestatis tuæ iussu
tam multiplici lingua, tamque accuratè editis, atque ad nos allat-
tis, deque aliis rebus ad Religionem pertinentibus, cognouimus
pium, doctum, ac prudentem; quibus de causis non dubitamus
Maiestati tuæ commendatum fore, atque ubi restulerit, à tua be-
nignitate fautum, atque adiutum iri. Datum Romæ, apud
Sanctum Petrũ, sub Annulo Piscatoris, die xxv. mensis Octob.
M. D. lxxii. Pontificatus nostri anno primo.

Ant. Buccapadulus.

CAESAREVM

PRIVILEGIUM.

 MAXIMILIANVS SECVNDVS, Diuina fauente clementia, electus Romanorū Imperator, semper Augustus; ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, & Sclauoniæ, &c. Rex; Archidux Austriæ; Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Vuirtembergæ, &c. Comes Tirolis, &c. Notum esse volumus vniuersis. Cū Serenissimi Hispaniarum Regis Catholici, fratris, sororij, & patruelis nostri charissimi, prototypographus Antuerpiensis, Christophorus Plantinus, nobis quā humillimè exposuerit, se in imprimēdis omnis generis auctoribus hactenus non mediocrē duntaxat nauasse operam atque diligentiam; verū etiam ab hinc elapso quadriennio, sub auspiciis & patrocinijs eiusdem Regis Catholici, in reipublicæ Christianæ commodum & vtilitatem Ecclesiæ, ingens Bibliorum volumen, velut Hexaplum Complutense, in lucem edere decreuisse; vereri autem, ne id ipsum opus ab alijs quoque, qui alienis laboribus & vigilijs insidiantur, ac proprijs commodis cum aliorum iactura inhiare solent, imprimatur; & proinde humillimè à nobis petierit, vti ipsum fauore nostro Cæsareo, ac firmissimo Priuilegio contra æmulorum fraudes ac dolos, tutum ac munitum clementer reddere dignaremur. Nos itaque, qui eruditorum hominum conatus, cū in rempublicam literariam multa quotidie commoda liberaliter conferunt, fauore & gratia nostra prouehendos esse semper duximus; eiusdem Plantini humillimis precibus clementer annuentes, antedictum Bibliorum opus ab ipso publicandum, Priuilegio nostro donauimus, adeoque hisce scienter, ac animo bene deliberato, & Cæsarea auctoritate nostra disertè donamus, & proinde omnibus iis, qui in sacro Romano Imperio, ac Regnis Dominijsque nostris hæreditarijs, vel imprimendis vel vendendis libris vacant, seu quacunque alia ratione librariam negotiationem exercent, tenore præsentium seriò inhibemus, & vetamus, ne quis eorum superscripta opera, posteaquam eiusdem Plantini studio ac diligentia in lucem prodierint, ad decennium ab editionis die numerandum intra Sacri Romani Imperij, & omnium Regnorū ac Prouinciarum nostrarum fines, eodem vel alio charactere recudere, aut vbicunque recudenda dare, vel alibi impressa adducere, vendere vel distrahere palàm vel occultè ausit. Quisquis verò aliter fecerit, & interdictum hoc nostrum neglexerit, is debet non solum eiusmodi libris impressis, quos nimirum præfatus Plantinus, vel eius hæredes, aut manda-

mandatum habentes ab eo, auxilio magistratus eius loci, aut sua quoque auctoritate apprehendere, & sibi vendicare poterunt, priuari; verum etiā insuper decem marchis auri puri nostro Imperiali fisco, fraudis vindici, & dicto Plantino, eiusve hæredibus ex æquo soluendis & numerandis, mulctari. Dummodò tamen prædictus Plantinus prædictorum Bibliorum exemplar quamprimùm suis sumptibus ad Imperialem Cancellariam nostram transmittat. Quod si neglexerit, hac nostra gratia & Priuilegio neququam gaudere poterit, sed eo statim priuatus & exutus esse censeatur. Proinde mandamus vniuersis ac singulis nostris & S. Rom. Imperij subditis ac fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis quàm secularibus, cuiuscunque gradus, status & conditionis fuerint, præsertim verò iis qui in Magistratu constituti sunt, vel superiorum suorum, vel suo ipsius nomine ac loco Iuris & Iustitiæ administrationem exercent; ne quenquam hoc Priuilegium seu interdictum nostrum impunè violare, spernere, vel negligere patiantur. Sed si quos contumaces compererint, præscripta pæna plecti, & quibuscunque rectè fieri potest modis, coerceri curent. Quatenus & ipsi grauissimam indignationem nostram, ac eandem mulctam incurrere noluerint. Quòd autem hæc rata ac firma sint, hisce literis nostris testatum esse volumus, quas dedimus manus nostræ subscriptione, & sigilli nostri appensione roboratas. Data in ciuitate nostra Vienna Austriae, vigesima sexta die mensis Ianuarij, anno &c. septuagesimo secundo: Regnorum nostrorum, Romani decimo, Hungarici nono, Bohemici verò vigesimo tertio.

Maximilianus.

Ad mandatum sacrae Cæsareæ
Maiestatis proprium,

A. Erstenberger.

Re^{sta} Braun.

PRIVILEGIA REGNORVM
ET PROVINCIARVM PHILIPPI II.
REGIS CATHOLICI.

REGNI CASTILIÆ
PRIVILEGIUM.

ON PHILIPPE SEGUNDO, por la gracia de Dios Rey de Castilla, de Leon, de Aragon, de las dos Sicilias, de Hierusalem, de Nauarra, de Granada, de Toledo, de Valencia, de Galizia, de Mallorca, de Seuilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corçega, de Murcia, de Iáen, de los Algarues, de Algezira, de Gibraltar, de las yslas de Canaria, de las Indias, yslas y tierra firme del mar Oceano: Conde de Barcelona: Señor de Vizcaya, y de Molina: Duque de Athenas, y Neopatria: Conde de Rossellon, y de Cerdania: Marques de Oristan, y de Gociano: Archiduque de Austria: Duque de Borgoña, y de Brabante, y Milan: Conde de Flandes, y de Tyrol, &c. Por quanto por parte de vos Christophoro Plantino vezino dela villa de Anuers, y nuestro Prototypographo en los nuestros estados baxos, nos ha sido hecha relacion, Que por nuestro mandado (con interuencion y asistencia del Doctor Benito Arias Montano nuestro Capellan de la orden de Santiago, que por nos fue embiado particular y expressemente para este efecto) auéis trabajado de quatro años à esta parte en imprimir la sagrada Biblia en cinco lenguas, es assaber, Hebrea, Chaldea, Griega, Latina, y Syriaca, y al fin de toda ella se ha hecho y puesto de nuevo vna obra intitulada, *Apparatus sacer*, que contiene diuersos tratados muy prouechosos para la inteligencia de la misma Biblia, laqual por ser grande se ha partido en muchos tomos, y el titulo de toda ella es el que se sigue: *Integra in uetus Testamentum paraphrasis Chaldaica, cum sua interpretatione Latina. Noui Testamenti textus Syriacus, caractere Syro & Hebræo impressus, cum respondente sua interpretatione Latina, per M. Guidonem Fabricium. Veteris Testamenti libri Hebraico sermone conscripti, cum interpretatione Latina ad Hebraicam phrasim accommodata & textui superposita. Nouum Testamentum uniuersum Græcum, cum Latina uersione ad Græcam phrasim expressa & Græco textui superposita. Apparatus sacer, cuius partes sunt: Dictionarium Syriacum, Syrochaldaicum, & Græcum, earumq; quatuor linguarum, quatuor Grammatica introductiones. Variarum lectionum sacra Scriptura in diuersis linguis libellus. Liber de Hebraicis Idiotismis. Liber de Arcano sermone. Liber de Actione siue habitu. Liber de Geographia sacra. Liber de Ponderibus & mensuris sacris. Liber de Saculis & temporibus. Liber de sacris fabricis.* Todos los quales dichos libros, ò tomos estan ya acabados de imprimir con sus propios caracteres de las dichas lenguas, corregidos con mucho cuydado y diligencia, y vistos y aprobados por las insignes Vniuersidades de Louayna y Paris, y auiendolos embiado à Roma con el dicho Doctor Arias Montano à nuestro muy sancto Padre el Papa Gregorio XIII. los mando visitar y reconocer con el miramiento que la qualidad de la obra requeria, y auiendole constado ser de grande vtilidad, seruicio y beneficio

ficio à la vniuersal Yglesia Catholica, en testimonio dello nos escriuio vn Breue loan-
dola, y mando dar vn Motu proprio, para que solo vos la pudiesdes imprimir, y ven-
der por tiempo de veinte años, como se vera por el tenor de los dichos Breue y Motu
proprio de su Sanctidad, que se ha de poner y imprimir en el principio de la misma
Biblia, y nos supplicastes que acatado lo referido, nos assi mismo os mandassemos dar
priuilegio para que por el tiempo que fuessemos seruido, vos, ò, quien vuestro poder
huuiere tan solamente, pudiesdes imprimir y vender en estos nuestros Reynos la
dicha Biblia, y los tratados del Apparato sacro, à ella añadidos, ò, como la nuestra
merced fuesse, y nos acatandolo susodicho, y conformado nos con la voluntad y con-
cession de su Sanctidad, y el beneficio y vtilidad que dello se sigue, y el trabajo, cuyda-
do, diligencia, y gasto que en la dicha impressiõ auéis puesto, lo auemos auido por
bien, y por la presente damos licencia y facultad à vos el dicho Christophoro Planti-
no, para que por tiempo de veinte años primeros siguientes (que se cuenten des de el
dia dela data desta nuestra carta adelante) vos, ò, quien vuestro poder huuiere, y no
otra persona alguna, podeis imprimir y imprimais en estos nuestros Reynos y Seño-
rios la dicha Biblia, y tratados del dicho Apparato sacro à ella añadidos. Y prohibi-
mos y defendemos, que (durante el tiempo de los dichos veinte años) otras personas
algunas, de qualquier estado, qualidad, ò condicion, que sean, no puedan imprimir, ni
hazer imprimir directa ni indirectamente la dicha Biblia, ni ninguna cosa ni parte
della, ni del dicho Apparato, ni impressa por otros en todo ni en parte taerla de fuera
à estos nuestros Reynos, ni venderla en ellos, sino tan solamente vos el dicho Christo-
phoro Plantino, ò quien vuestro poder huuiere, so pena de perder la tal impressiõ, ò
impressions, y los moldes y aparejos con que la imprimieren, y mas treinta mill ma-
rauedis por cada vez que lo contrario hizieren. laqual pena applicamos en esta ma-
nera : La tertia parte para nuestra camara, y la otra tertia parte para el denunciador,
y la otra tertia parte para el Iuez que lo sentenciare. Y mandamos à qualesquier Iue-
zes y Iusticias destos nuestros Reynos y Señorios, y à cada vno en su iurisdiccion, que
siendo requeridos por vos el dicho Christophoro Plantino, ò por quien vuestro poder
tuuiere, executen en los tales las dichas penas, y assi mismo mandamos à los del nue-
stro Consejo, Presidente, y oydores de las nuestras Audiencias, Alcaldes, Alguaziles
de la nuestra casa, y Corte, y Cancillerias, y otros qualesquier nuestros Iuezes, y Iu-
sticias destos nuestros Reynos y Señorios, que guarden y cumplan, y hagan guardar
y cumplir esta nuestra carta, y lo en ella contenido. Fecha en la nuestra villa de Ma-
drid, à veynte y dos dias del mes de Hebrero del año del nascimiento de nuestro Sal-
uador Iesu Christo, de mill y quinientos y setenta y tres.

Yo el Rey.

Yo Iuan Vazq. de Salazar Secret^o. de su Catholica Mag^t. la fize screuir por su mandado.

Regist^{do}.

Iorge de Olaal de Bergara.

El Doctor Velasco.

Por Canciller, Iorge de Olaal de Bergara.

El Doctor Francisco Hernandez de Lieuana.

El Licenciado Fuen-mayor.

REGNI ARAGONIÆ

PRIVILEGIUM.

OS DON PHILIPPE, por la gracia de Dios Rey de Castilla, de Aragon, de las dos Sicilias, de Hierusalem, de Vngria, de Dalmacia, de Croacia, de Leon, de Nauarra, de Granada, de Toledo, de Valencia, de Galicia, de Mallorca, de Seuilla, de Cerdeña, de Cordoua, de Corsega, de Murcia, de Iaën, de los Algarbes, de Algezira, de Gibraltar, de las islas de Canaria, de las islas Indias, y tierra firme del mar Oceano: Archiduque de Austria: Duque de Borgoña, de Brabante, y de Milan: Conde de Barcelona, de Flandres, y de Tyrol: Señor de Vizcaya, y de Molina: Duque de Athenas, y de Neopatria: Conde de Rossellon, y de Cerdeña: Marques de Oristan, y Gociano. Por quanto vos el amado nuestro Christophoro Plantino vezino dela villa de Anuers, y nuestro Prototypographo en los nuestros estados baxos, segun por vuestra parte se nos ha refferido, haueis entendido por nuestra orden y mandado, con interuencion y asistencia del Doctor Benito Arias Montano nuestro Capellan de la ordē de Sanct Yago, que por nos fue embiado para este efecto, de quatro años à esta parte en imprimir la sagrada Biblia en cinco lenguas, es assaber, Hebreá, Chaldea, Griega, Latina, y Syriaca, y al fin de toda ella se ha hecho y puesto de nuevo vna obra intitulada, *Apparatus sacer*, que cōtiene diuersos tractados muy provechosos para la intelligencia de la misma Biblia, laqual por ser grande se ha partido en muchos tomos, y el titulo de toda ella es el que se sigue: *Integra in vetus Testamentum paraphrasis Chaldaica, cum sua interpretatione Latina. Novi Testamenti textus Syriacus, caractere Syro & Hebræo impressus, cum respondente sua interpretatione Latina, per M. Guidonem Fabricium. Veteris Testamenti libri Hebraico sermone conscripti, cum interpretatione Latina ad Hebraicam phrasim accommodata & textui superposita. Nouū Testamentum vniuersum Græcum, cum Latina versione ad Græcam phrasim expressa & Græco textui superposita. Apparatus sacer, cuius partes sunt: Dictionarium Syriacum, Syrochaldaicum, & Græcum, earumq; quatuor linguarum, quatuor Grammatica introductiones. Variarum lectionum sacra Scriptura in diuersis linguis libellus. Liber de Hebraicis Idiotismis. Liber de Arcano sermone. Liber de Actione siue habitu. Liber de Geographia sacra. Liber de Ponderibus & mensuris sacris. Liber de Saculis & temporibus. Liber de sacris fabricis.* Todos los quales libros, ò tomos estan ya acabados de imprimir con sus propios caracteres de las dichas lenguas, corregidos con mucho cuydado y diligencia, y vistos y aprobados por las insignes Vniuersidades de Louayna y Paris, y hauiendolos embiado à Roma con el dicho Doctor Arias Montano à nuestro muy sancto Padre Gregorio Papa XIII. su Sanctidad los mando ver y reconocer con el miramiento que la qualidad de la obra requeria, y constádole ser de grande vtilidad, seruicio y beneficio à la vniuersal Yglesia catholica, en testimonio dello nos scriuió vn Breue loandola, y mando dar vn Motu proprio, para que solo vos lo pudiesdes imprimir y vender por tiempo de veynte años, como mas largamente se contiene en los dichos Breue y Motu proprio, que se han de poner y imprimir en el principio de la dicha Biblia. Por loqual nos fizistes supplicar humilmente fuéssimos seruido dar os licencia y facultad, para que por tiempo de veynte años vos ò la persona que vuestra orden

orden y poder tubiere pudieffedes imprimir, hazer imprimir, y vender en los Reynos y Señorios de nuestra Corona de Aragon la dicha Biblia, y los tractados de Apparato sacro à ella añadidos, con prohibition que ninguno otro los pudieffe imprimir, ni hazer imprimir, ni vender sin vuestra orden y facultad. E nos hauida confideration à lo sobredicho, y al beneficio y vtilidad que dello se sigue, y al trabajo, cuydado, diligencia, y gasto, que en la dicha impressiõ haueis puesto y sostenido, conformando nos assi mismo con la voluntad de su Sanctidad, hauemos tenido por bien condescender à vuestra peticiõ. Porende con tenor de las presentes de nuestra cierta sciencia y Real auetoridad, deliberadamente y cõsulta Damos licencia, permisso, y facultad à vos el dicho Christophoro Plantino, y à quien vuestra orden y poder tuuiere, que por tiempo de veynte años contaderos del dia presente e infracripto en adelante podais imprimir, ò hazer imprimir en quales quiere ciudades, villas, y lugares de los dichos nuestros Reynos y Señorios dela Corona de Aragon al impressor, ò impressores que quisiereis la dicha Biblia, y tractados del dicho Apparato sacro à ella añadidos. Prohibiendo, segun que con las presentes prohibimos y vedamos, que ninguna otra persona los pueda imprimir, ni hazer imprimir, ni vender en todo ni en parte, ni llevar à vender en los dichos nuestros Reynos y Señorios de la corona de Aragon los impressos en otros lugares, sino vos el dicho Christophoro Plantino, ò la persona, ò personas que vuestra orden y poder tuuieren, por tiempo de los dichos veynte años, So pena de dozientos florines de oro de Aragon, y perdimiento de moldes y libros, diuididera en tres yguales partes, vna para nuestros Reales cofres, otra para vos, y otra para el accusador, en laqual pena se incurra todas las vezes que se hiziere, y contraui-niere à esta nuestra licencia. Mandando con el mismo tenor de las presentes de la dicha nuestra cierta sciencia y Real auetoridad, à quales quiere Lugartenientes y Capitanes generales, Regentes la Cancelleria, Regente el officio de general Gouernador, y Portantes vezes de aquel, Aguaziles, porteros, vergueros, y à otros qualesquiere officiales y ministros nuestros mayores y menores en lo dichos nuestros Reynos y Señorios constituydos y constituyderos, y à sus Lugartenientes, y Regentes los dichos officios, So incorrimiẽto de nuestra ira e indignation, y pena de mil florines de oro de Aragon, de los bienes del que lo contrario hiziere exigederos, y à nuestros Reales cofres applicaderos, que la presente nuestra licencia y concessiõ, y todo lo en ella contenido tengan, guarden y obseruen, tener, guardar, y obseruar hagan sin contradicciõ alguna, si nuestra gracia les es chara, y de mas de nuestra ira e indignacion en la pena sobredicha desean no encorrer. En testimonio de loqual mandamos dar las presentes con nuestro sello Real comun en el dorso selladas. Dato en le Pardo, à veynte dias de Hebrero, año del nascimiento de nuestro Señor mil, quinientos, setenta y tres.

To el Rey.

Vidit Don Benedictus Vicus.

Vidit Comes G. Th.

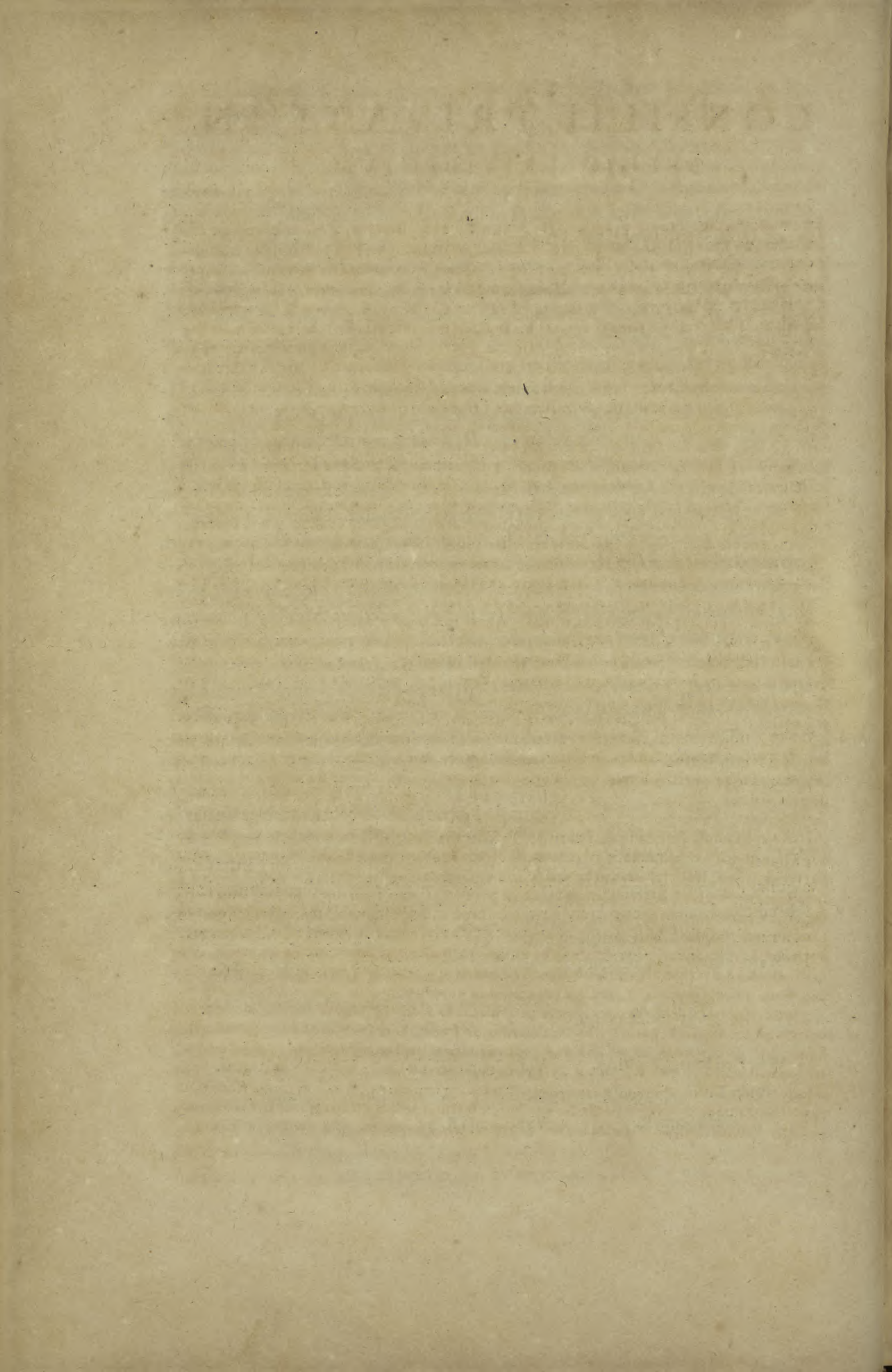
Vidit Sapena Regens.

Vidit Talajero pro conseruatore generali.

Vidit Episcopus Vrgellensis R.

Vidit Sentis R.

Vidit Campi R.

CONSILII PRIVATI IN BELGIO PRIVILEGIUM.

Philippe, par la grace de Dieu Roy de Castille, de Leon, d'Arragon, de Navarre, de Naples, de Sicille, de Maillorque, de Sardaigne, des isles Indes, & terre ferme de la mer Oceane : Archiduc d'Autriche : Duc de Bourgoinne, de Lothiers, de Brabant, de Lembourg, de Luxembourg, de Seldres, & de Milan : Conte de Habsbourg, de Flandres, d'Arthois, de Bourgoinne : Palatin & de Haynnau, de Hollande, de Zeelande, de Namur, & de Zutphen : Prince de Esbaue : Marquis du saint Empire : Seigneur de Frise, de Salins, de Malines, des cités, villes, & pays d'Utrecht, d'Ouerlyssel, & Groeninge : & Dominateur en Asie & en Afrique. A tous ceulx qui ces presentes verront salut.

Peceu auons l'humble supplication de nostre chier & bien amé le Docteur Benedictus Arias Montanus nostre Chappelain domestique, contenant, comme depuis enuiron quatre ans en ça, il a esté par nous enuoyé en nos pays de par de ça, avec charge & commission expresse de faire (à l'édification commune de la sainte Eglise Catholique, & à la commodité de toutes personnes studieuses des saintes lettres) bien & deuement imprimer, par Christophle Plantin nostre prototypographe, les saintes Bibles Catholiques, es trois langues, Hebraicque, Grecque, & Latine, avec l'entiere paraphrase Chaldaicque ancienne, & les interpretations Latines du Grec, & du Chaldee, selon la copie des Bibles iadis imprimees en nostre Vniuersité de Complute en Espagne, en y adioustant les Grammaires, Dictionnaires, & autres traictes, qui pourroient plus distinctement, commodieusement, & amplement seruir, pour plus facilement apprendre lesdictes langues, & les phrases ou manieres de parler d'icelles, qu'il n'auoit esté fait ausdictes Bibles de Complute : & avec ce d'y adiouster plusieurs figures & pourtraicts, & le tout en beaucoup meilleur papier, & caracteres que n'estoient lesdictes Bibles. Et comme par la grace diuine l'oeuvre quasi paracheuée, doit selon nostre intention, dessein, & desir, de brief estre mis en lumiere, & que oultre une bonne somme de deniers par nous y employez, ledict Christophle Plantin y a semblablement par l'espace de quatre ans fait & employé, & continue encoires iournellement de faire maints cousts, fraix, & despenches, avec le continuel travail, diligence, soing, & industrie, sans riens y auoir espargné pour recouurer & faire faire toutes sortes de caracteres propices, & toutes autres choses propres pour la commodité & dignité de telle oeuvre : il nous a supplié, luy accorder nos lettres d'octroy & preuilege, contenant deffence à tous autres de ne imprimer lesdictes Bibles endans les vingt ans prochainement venans. Pource est il que nous, les choses susdictes considerees, & heue l'attestation de ceulx de nostre Vniuersité de Louvain, touchant les susdictes Bibles, audict Christophle Plantin prototypographe suppliant, inclinans à sa supplication & requeste, auons octroyé, consenty et accordé, octroyons, consentons, & accordons, en luy donnant congie & licence, de grace especial par ces presentes, que doreseuuant durant le temps & terme de vingt ans prochainement venans & entre luy & l'autre, à commencer de la date de cestes, il pourra imprimer, ou faire imprimer, vendre, & distribuer, en & par tous nos pays & seigneuries, les susdictes Bibles Catholiques en trois langues, sicomme, Hebraicque, Grecque, & Latine, avec la paraphrase Chaldaicque ancienne, & les interpretations Latines du Grec, & Chaldee, ensemble les Grammaires, Dictionnaires, & autres traictes en dependans. Et enoultre afin que ledict suppliant ne perde ses paynes, fraix, mises, labeurs & despens que luy a conuenu & conuendra faire & supporter à la cause dicte, Interdisons & deffendons par cesdictes presentes à tous autres Imprimeurs, Libraires, et autres quelconques, de quelque estat ou condition ils soient, de nosdicts pays & seigneuries, que durant lesdicts vingt ans, ils ne sauanchent de imprimer ou vendre, ne faire imprimer ou vendre, directement ou indirectement lesdictes Bibles en la forme susdicte, en iceulx nos pays, à paine de confiscation desdictes Bibles qui ainsi seroient apres luy imprimees, & de cinquante florins, du pris de quarante gros chascun florin, d'amende pour le tout, & pour chascun desdicts liures à part, de six semblables florins, à applicquer mortie par mortie à nostre prouffit & dudict suppliant.

Si donnons en mandement à nos amez & feaulx les Chies President & gens de nos priué et grand Consaulx, President & gens de nostre chambre de Conseil en Flandres, grand Bailly et gens de nostre Conseil à Mons, President & gens de nostre Conseil provincial d'Arthois, Souuerneur, Cancelier, Presidents & aultres de nos Consaulx de Hollande, Utrecht, & Frise, Et à tous nos aultres Justiciers & Officiers cui ce regardera, leurs Lieutenants, & à chascun d'eulx endroit soy, & sicomme à luy appertiendra, que de nostre presente grace, octroy, accord, & de tout le contenu en cesdictes presentes, durant le temps seloy & par la maniere que dict est, ils facent, seuffrent, & laissent ledict suppliant plainement & paisiblement iour & nuyt, sans luy faire meure ou donner, ne souffrir estre fait, mis ou donné aucun destourbier ou empeschement au contraire, procedant & faisant proceder contre les transgresseurs par execution de ladicte payne, & aultrement en la maniere dicte. Car ainsi nous plaist il. En tesmoing de ce auons fait mettre nostre seel à ces presentes. Donnée en nostre Ville de Bruxelles, le xj. iour de Januier, l'An de nostre Seigneur Mil, cinq cens, soixante onze. De nos Regnes, assçauoir d'Espagne, Sicillie &c, le xvj. et de Naples le xvij.

Par le Roy,

En son Conseil.

I. De la Torre.

Le mesme Priuilege de la Maiesté Catholique pour le mesme temps & sur les mesmes peines a esté aussi octroyé au susdict Plantin au Conseil de Brabant, le douzième iour de Februrier, audict an.

Soubsigné,

Par le Roy.

I. De Perre.

REGNI NEAPOLITANI

PRIVILEGIUM.

PHILIPPVS DEI GRATIA REX

CASTELLÆ, ARAGONVM, VTRIVSQUE
SICILIÆ, HIERVSALEM, VNGARIÆ, DALMATIÆ, ET CROATIÆ, &c.

NTONIVS Perrenotus, S.R.C.tit. Sancti Petri ad Vincula Presbyter, Cardinalis de Granuela, præfatæ Regiæ & Catholicæ Maiestatis à consiliis status, & in hoc Regno locum tenens, & Capitaneus generalis, &c. Mag^{co} viro Christophoro Plantino, ciui Antuerpiensi, & præfatæ Catholicæ Maiestatis Prototypographo fideli Regio, dilecto, gratiam Regiam & bonam voluntatem. Cùm ex præclarorum virorum literis certiores facti simus, opus Bibliorum quinque linguarum, cum tribus Apparatum tomis, celeberrimum, rei que publicæ Christianæ vtilissimū, eiusdem serenissimæ Maiestatis iussu, ope atque auspiciis, ad publicam totius Christiani orbis commoditatem & ornamentum, typis longè elegantissimis, & præstantissimi viri Benedicti Ariæ Montani præcipua cura & studio, quàm emendatissimè à te excusum esse, eiusdemque exemplar sanctissimo Domino nostro PP. Gregorio XIII. oblatum, ita placuisse, vt præfatæ Maiestatis sanctos conatus, & Regi Catholico in primis conuenientes, summopere laudarit, & amplissima tibi priuilegia ad hoc opus tuendum Motu proprio concesserit, Nos quoque cum naturali genio impellimur ad fouendum præclara quæque ingenia, quæ insigni quopiam conatu ad publica commoda promouenda atque augenda aspirant; primū quidem longè præclarissimū hoc suæ Maiestatis studium, vt verè Heroicum & Ptolomei, Eumenis, aliorumque olim conatibus in Bibliothecis instruendis eò præstantius, quòd non vanæ stimulo gloriæ, vt illi, sed rectæ Religionis conseruandæ & propagandæ zelo susceptum, meritò suspicientes; deinde eximiam operam doctissimi B. Ariæ Montani, ac immortalī laude dignam admirantes, rebusque tuis, quemadmodū tuo nomine expetitur, prospicere cupientes, ne meritis frauderis fructibus tantæ operæ, & impensæ, quæ summa sollicitudine & industria in opus ad finem feliciter perducendum à te etiam insumpta esse accepimus, cumque certò constet, opus hoc nunquam hætenus hoc in Regno excusum esse, dignumque ipso S. sedis Apostolicæ suffragio sit iudicatum vt diuulgetur ac priuilegiis ornetur. Tuis igitur iustissimis votis, vt deliberato consilio, ita alacri & exporrecta fronte lubenter annuentes; tenore præsentium ex gratia speciali, præfatæ Maiestatis nomine, cum deliberatione & assistentia Regij collateralis consilij, statui-
mus & decreuimus, ne quis intra viginti annos proximos, à die dat. præsentium deinceps numerandos, in hoc Regno dictum Bibliorum opus, cum Apparatum tomis coniunctis, vel Apparatus ipsos, aut eorū partem aliquam seorsum, citra ipsius Christophori, aut causam & ius ab ipso habentis, licentiam imprimere, aut ab aliis impressa vendere, aut in suis officinis vel aliàs tenere possit. Volentes & decernētes expressè,

quòd si quis contra nostrā præsentem ordinationē & inhibitionē facere vel attentare præsumpserit, ipso facto incurrat pro qualibet vice pēnam vnciarū auri viginti quinque, tibi vel causam & ius à te habenti pro medietate, & pro alia medietate Regio fisco applicandam, opusque ipsum vt suprā, siue per exemplum alibi impressum, & in Regnum ipsum importatum, tibi deuoluatur, & sit tuum, aut causam & ius à te habentium. Mandantes propterea per præsentes omnibus & singulis Officialibus, & subditis Regiis maioribus & minoribus, quocunque nomine nuncupatis, officio, auctoritate, potestate, & iurisdictione fungentibus, quatenus tibi, vel ius à te habenti, aut alteræ legitimæ personæ pro tua parte, præstent & præstari faciant omne auxiliū, consilium & fauorem opportunum & necessarium super consecutione dictæ pēnæ pecuniariæ, dictorumque librorum in casibus prædictis tibi deuolutorum, adeò vt pro prædictis ad nos recursum habere tibi necesse non sit. Et si secus factum fuerit, statim incurrant iram & indignationem Regiam atque nostram, ac pēnam ducatorum mille. In quorum fidem præsentes fieri iussimus, solito sigillo à tergo impressas, pñtanti singulis vicibus remansuras. Datum Neapoli, die xxvi. Septemb. M. D. LXXII.

Ant. Card. Granuelanus.

Vidit Reberterius R.

Vidit Salernitanus.

Vidit Montenegro.

Dominus locum tenens & Capitaneus generalis mandauit mihi
Ludouico de Lobera pro secretario.

In Par^m. xii^o. R. 265.

CAROLI IX. GALLIÆ REGIS

PRIVILEGII EXEMPLVM.

Charles par la grace de Dieu Roy de France, A tous ceulx qui ces presentes lettres verront, salut. Sçauoir faisons, que suruant la requeste & supplication à nous faicte de la part de nostre cher & bien amé Chzistophe Plantin, Prototypographe & maistre Imprimeur de nostre tresamé frere le Roy d'Espaigne, demeurant en la Ville d'Anuers, contenant que depuis quatre ans il a incessamment travaillé, par l'expres commandement de nostre dict frere, à faire nouvellement imprimer la sainte Bible en cinq langues, à sçauoir, Hebraïque, Chaldee, Grecque, Latine, & Syriaque: en quoy luy auroit tousiours assisté Sng Docteur en Theologie Espagnol, nommé Benedictus Arias Montanus, enuoyé expres par nostre dict frere

en la Ville d'Anuers pour ce seul effect: laquelle Bible est en plusieurs volumes, dont l'inscription sensuit: *Integra in vetus Testamentum paraphrasis Chaldaica, cum sua interpretatione Latina. Noui Testamenti textus Syriacus, caractere Syro & Hebræo impressus, cum respondente sua interpretatione Latina, per M. Guidonem Fabricium. Veteris Testamenti libri Hebraico sermone cōscripti, cū interpretatione Latina ad Hebraicam phrasim accommodata & textui Hebræo superposita. Nouū Testamentum uniuersum Græcū, cum Latina versione ad Græcā phrasim expensa & Græco textui superposita. Apparatus sacer, cuius partes sunt: Dictionarium Hebraicum, Syriacum, Syrochaldaicum, & Græcum, earumq; quatuor linguarum, quatuor Grammatica introductiones. Variarū lectionum sacra Scriptura in diuersis linguis libellus. Liber de Hebraicis Idiotismis. Liber de Arcano sermone. Liber de Actione siue habitu. Liber de Geographia sacra. Liber de Ponderibus & mensuris sacris. Liber de Saculis & temporibus. Liber de sacris fabricis.*

Tous lesquels liures ayans esté veus & soigneusement examinez par plusieurs bons & sçauants Docteurs en la faculté de Theologie, tant de nostre Vniuersité de Paris que aussy de celle de Louain, ont esté approuuez & iugez tresdignes pour estre mis en lumiere, & estre veus & leus de tous bons Chrestiens, ainsi que appert par les attestations cy attachées. Pour l'impression de laquelle Bible & autres liures dessus declairez, ledict Plantin a travaillé iournellement durant quatre ans en grand soing & vigilance, & y a employé grandes sommes de deniers, tant pour auoir toutes sortes de caracteres propres, papier, & autres choses propres pour la commodité & dignité d'une telle oeuvre: & aussy pour auoir entretenu durant ledict temps de quatre ans plusieurs gens doctes en toutes langues pour seruir de correcteurs: Desquelles despeses, fraiz, & mises, il luy seroit tresmal aisé de retirer, s'il estoit permis à autres imprimeurs de nostre Royaume d'imprimer cy apres lesdicts liures, ou aucuns d'iceulx sur ses exemplaires. & cela aduenant seroit le fruster de tous ses labeurs, & des grandes despeses qu'il y a employées. Pour à quoy obuier auroit obtenu de nostre dict frere le Roy d'Espaigne le priuilege cy attaché, par lequel est defendu à tous autres imprimeurs de ses pays, terres, & seigneuries, de ne imprimer lesdicts liures, ny aucuns d'iceulx, durant le temps & espace de vingt ans: nous ayant ledict Plantin faict supplier, que luy voulussions octroyer semblables graces. Pource est il que nous, inclinant liberallement à la supplication et requeste dudict Plantin, en consideration des choses susdictes, & pour le singulier desir qu'auons tousiours eu d'exalter & accroistre, d'autant que faire se pouuons, l'honneur & gloire de Dieu, & la sainte Vfoy Catholique, à la confusion & extirpation de tous heretiques, apres auoir faict veoir à nostre priué Conseil les certifications des Docteurs en Theologie desdictes Vniuersitez de Paris, & de Louain, & iceluy Plantin & à ses facteurs & commis auons de nos grace speciale, plaine puissance & auctorité Royale permis, & permettons de pouuoir vendre ladicte sainte Bible, & autres liures dessus declairez en & par toutes les places & prouinces de nostre Royaume, pays, terres, &

seigneuries de nostre obeissance. Deffendant tresexpressément à tous autres imprimeurs & libraires de reimprimer ladicte Bible, ny aucun desdicts liures, soit en particulier & par interposition parmy d'autres liures, ny d'apporter, vendre, ny debiter en cestuy nostre Royaume aucuns semblables liures, qui pourroient estre imprimez ailleurs hors de nostre dict Royaume sur les exemplaires dudict Plantin, soit en tout ou partie, & ce durant le temps & espace de singt ans prochainement venans, à compter du iour & date de ces presentes, Sur peine de confiscation desdictes Bibles & liures qui se trouveront d'autre impression que celle dudict Plantin, & oultre de cinq cents liures tournois d'amende, applicable moitié à nous, & moitié audict Plantin pour ses dommages & interests. Si donnons en mandement à nostre preuost de Paris, & tous nos Baillifs, Seneschaulx, ou leurs lieutenans, & à chascun d'eulx endroit soy, que de nos presentes grace & privilege ils souffrent & facent plainement & paisiblement iour ledict Plantin, ses facteurs & commis, en mulctant ceulx qui contreviendront en nosdictes deffences des peines & amendes dessus declarees, sans aucune moderation. Car tel est nostre plaisir, Mon obstant toutes choses à ce contraires. Donnée à Blois, le xiiij. iour d'Auril, L'an de grace Mil, cinq cens, soixante douze. Et de nostre Regne le douziesme.

Par le Roy.

M^e. Anthoine de S^t. Pol. M^e. des req^{tes}. ordinaire de l'hostel p^{nt}.

Fifes.

CENSURA, ET APPROBATIO THEOLOGORVM PARISIENSIVM.

Nos subscripti Doctores facultatis Parisiensis sacra Biblia Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici mandato, opera verò Benedicti Ariæ Montani Theologi Hispalensis, & Guidonis Fabricij Boderiani natione Galli, iuvantibus Francisco Raphelengio, & Nicolao Fabricio, in lucem emissa, cum ipsorum Dictionariis & reliquo Apparatu, à Plantino typis Hebraicè, Syriacè, Grecè, & Latinè expressa ad formam Complutensium Bibliorum olim in Hispania impressorum, vidimus, approbauimus, digna denique censuimus quæ à Catholicis legerentur, & opponerentur falsis & impiis hæreticorum translationibus, quibus fucum imperitis linguarum facere conantur. Scriptum, & chirographis nostris signatum, Anno Domini 1572. die quarta Aprilis.

P. Dancius Episcopus Vauron.

De Sainctes.

S. Vigor.

Prouost.

I. Cogneu.

De Quietebeuf.

Genebrard.

VENETI PRIVILEGII

E X E M P L V M.

LOYSIVS Mocenigo, Dei gratia, Dux Venetiarum, &c. Vniuersis, & singulis Rectoribus, Magistratibus, Officialibus, & aliis ministris nostris tam presentibus quam futuris, ad quos harum litterarum executio spectat et pertinet, fidelibus dilectis salutem, & dilectionis affectum. Significamus vobis, hodie in Consilio nostro Rogatorum captam fuisse partem tenoris infra scripti, videlicet:

Hà ricercato alla Sig^{ria} nostra il Sig^r Ambasciator del Ser^{mo} Re Catholico, qui residente in nome di sua Catholica Maestà, che vogliamo conceder Priuilegio à D. Christophoro Plantino, cittadino d'Anuersa, stampatore Regio, per l'impressione, che la Maestà sua hà fatta fare della sacra Biblia, & del sacro Apparato contenuto in tre tomi; & essendo conueniente darle ogni satisfattione; L'anderà parte, che sia concesso al sudetto D. Christophoro Plantino, cittadino d'Anuersa, stampator Regio, che niun altro, che lui, ò chi hauerà causa da lui, non possa per il spatio de anni vinti prossimi, stampar, ne far stampar, ne altroue stampata vender, l'opra della sacra Biblia conguinta con i tomi delli Apparati, ouero essi Apparati, ò parte di essi separatamente, sì in questa Città, come in alcun luogo del Dominio nostro, Sotto pena di perder i libri, che si ritrouassero, quali siano del sop^{to} D. Christophoro Plantino, & de pagar ducati trecento, vn terzo de quali sia applicato alla Casa nostra dell' Arsenal, vno all' Hospedal della Pietà, & l'altro à quell' offitio, ò Magistrato, che farà l'effecutione. Essendo però obligato il sopranominato Plantino, ò altri per suo nome, offeruar quanto è disposto per le leggi nostre in materia di stampe. Dat. in nostro Ducali Palatio, die xxv. Octob. Indictione prima. M. D. LXXII.

Ita signatum,

PHILIPPI II. HISPAN. REGIS

EX CONSILIO BRABANTIAE

PRIVILEGII EXEMPLVM.

Philippe par la grace de Dieu Roy de Castille, de Leon, d'Arragon, de Nauarre, de Naples, de Sicille, de Mailloque, de Sardaigne, des isles Indes, & terre ferme de la mer Occidentale: Archiduc d'Autriche: Duc de Bourgogne, de Brabant, de Brabant, de Luxembourg, de Sedres, & de Milan: Comte de Habsbourg, de Flandres, d'Artois, de Bourgogne: Palatin & de Haynau, de Hollande, de Zelande, de Namur, & de Zutphen: Prince de Zwauc: Marquis du saint Empire: Seigneur de Frise, de Salins, de Malines, de cités, villes, & pays d'Orreicht, d'Ouerghet, & Groeninge: & Dominateur en Asie & en Afrique. A tous ceulx qui ces presentes verront salut. Accu auons l'humble supplication de nostre chier & bien ame le Docteur Benedictus Arias Montanus nostre Chappelain domestique, contenant, comme depuis enuiron quatre ans en ça, il a esté par nous enuoyé en nos pays de par de ça, avec charge & commission expresse de faire (à l'estude commune de la sainte Eglise Catholique, & à la commodité de toutes personnes studieuses des saintes lettres) bien & deuement imprimer, par Christophle Plantin nostre prototypographe, les saintes Bibles Catholiques, en trois langues, Hebraïque, Grecque, & Latine, avec l'entiere paraphrase Chaldaïque ancienne, & les interpretations Latines du Eueq, & du Chalde, selon la copie des Bibles indies imprimées en nostre Vniuersité de Complute en Espagne, en y adioustant les Grammaires, Dictionnaires, & autres traittez, qui pourroient plus distinctement, commodement & amplement seruir, pour plus facilement apprendre lesdictes langues, & les phrases ou manieres de parler d'iceles, qu'il n'auoit esté fait ausdictes Bibles de Complute: & avec ce d'y adiouster plusieurs figures & poutraicts, & se tout en beaucoup meilleur papier & caracteres que n'estoient lesdictes Bibles. Et comme par la grace diuine l'oeuvre quasi paracheuée, doit selon nostre intention, & seing, & desir, & brief esté mis en lumiere, & que outre snt bonne somme de deniers par nous y employez, ledit Christophle Plantin y a semblablement par l'espace de quatre ans fait & employé, & continue encores iournellement de faire maints coistes, fraiz & despences, avec le continuel travail, diligence, soing & industrie, sans rien y auoir espargné pour recouurer & faire faire toutes sortes de caracteres propres, & toutes autres choses propres pour la commodité & dignité de telle oeuvre: il nous a supplié, luy accorder nos lettres d'octroy & preuilege, contenant & ffence à tous autres de ne imprimer lesdictes Bibles endans les vingt ans prochainement venans. Pour ce est il que nous les choses susdictes considerées, & seue l'attestation de ceulx de nostre Vniuersité de Louvain, touchant les susdictes Bibles, audict Christophle Plantin Prototypographe suppliant, inclinans à sa supplication & requeste, auons octroyé, consenty & accordé, octroyons, consentons, & accordons, en luy donnant congie & licence, & grace especial par ces presentes, que dorenavant durant le temps & terme de vingt ans prochainement venans & entre suruans l'en l'autre, à commencer de la date de cesces, il pourra imprimer, ou faire imprimer, vendre, & distribuer en & par tous nosdits pays de Brabant les susdictes Bibles Catholiques en trois langues, siccome, Hebraïque, Grecque, & Latine, avec la Paraphrase Chaldaïque ancienne, & les interpretations Latines du Eueq, & Chalde, ensemble les Grammaires, Dictionnaires, & autres traittez en dependans. Et enuolue afin que ledit suppliant ne perde ses paynes, fraiz, misce, labours & despens que luy a conuenu & conuendra faire & supporter à la cause dicte, Interdisons & defendons par cesdictes presentes à tous autres Imprimeurs, Libraires, & autres quelconques, de quel que estat ou condition ils soient, de nosdits pays de Brabant, que durant lesdictes vingt ans, ils n'auanchent de imprimer ou vendre, ne faire imprimer ou vendre, directement ou indirectement, lesdictes Bibles en la forme susdicte, en iceulx nosdits pays. A payne de confiscation desdictes Bibles qui ainsi seroyent apores luy imprimées, & de cinquante florins, du pris de quarante gros chascun florin, d'amende pour le tout, & pour chascun desdictes liures à part, de six semblables florins, à applicquer moitié par moitié à nostre prouffit & dudict suppliant. Si donnons en mandement à nos amez & feaux les Chanceliers & gens de nostre Conseil en Brabant, Marguer de Louvain, Amptman de Bruxelles, Esoutees d'Anvers & de Boisleduc, & à tous nos autres Justiciers & Officiers luy ce regardera, leurs Vicutenans, & à chascun d'eulx endroit soy, & siccome à luy appartiendra, que de nostre presente grace, octroy, accord, & de tout le contenu en cesdictes presentes, durant le temps selon & par la maniere que dict est, ils fassent, sceussent, & laissent ledict suppliant plainement & paisiblement iour & nyer, sans luy faire mettre ou donner, ne souffrir estre fait, mis ou donné aucun desbourcier ou empeschement au contraire, procedant & faisant proceder contre les transgresseurs par execution de la dicte payne, & autrement en la maniere dicte. Car ainsi nous plaist il. En tesmoing de ce auons fait mettre nostre seel à ces presentes. Donné en nostre ville de Bruxelles, le douzieme iour du mois de february, l'An de nostre Seigneur Mil, cinq cens, soixante onze, selon la coustume de nostre Court de Brabant. De nos Regnes, assauid d'Espagne, Sicille &c. le xvi. & de Naples le xviii.

Par le Roy.

Soubsigné

I. De Perre.

DOCTORVM VIROVVM

CARMINA ENCOMIASTICA.

וישא בנידיכטוש אריאש מונטאנוס את משלו ויאמר

מעתה אעשה לעזופל מגן בכל עת לי הויה לבית פלנטינוס חביב לי בעזר אל עם אנשים עם חתנו וכל ביתו על יופייהן הנחמדות ולו כוהן דל אנוכי יקר ואין יכול לאבד אורו נראה מפה עד כוש לא ירצץ לא ימרץ ואור חודו לא יכלה זחב ופז והאבנים קטנה זאת ובתהילה שלמלכי תחת או עיל או בשולים ובאופניו כל ישומם על מראיהם :	לכן את שהיה אפל אשוב אבוא בעזרת יה אבוא אנוי'שה לזבולי אשר הוא ברוב חדשים מחיר ונכון למלאכתו באותיות דפוס חדות בגד לפיליפוס מלכי בגד עשה לו לכבוד וכי נלבש הוא זה רכוש ובגד זה לא יפרץ ובימים לא יבלה אקח אני הפנינים שמצאתים במגילה אשים אותם בזה מעיל אחור בקץ או בפניו בכל מקום אשר שם הם	במהוללה עיר רומיים כתוב קלו בחגיגין אין ערך לו בכל גלות אחרי אותו פזר האל ששוררים במשורה שהם יפים ונבחרים טעם שלם ישר פתרון משקל שוה ואין שונים באותיות בכל שורה גדול ורב שונה ותם וחכמתם בכל מנים תמצא בו דעת תכונה דעת רופא דעת רמז מכל מלמד ומפרש סתום בכח מעוצר זחב ופז אבן נוצר	בהיותי בארץ כתיים בא לי לירי גליון מלא חכמה ורב שכלות אין קם כמוהו בישראל אשר יכול בכל שירה למשול משל בדברים אחד לשון אחד כשרון כל הכנין מהאבנים שאין כל חילוף והסורה אבל כלו טעם דעתם בהלול אל עתיק שנים תמצא בו דעה טמונה תמצא עיון דעת כמות וכל אשר אני דורש הן מצאתי במקום צר אני אומר הן לי אוצר
--	---	---	--

יחבל כל כלי חבל וכחלי ויאלח ויכלה האוילי גלילי חילך חילי וגואלי לאשי לא לאישי ואוילי לחשא אאכל אבל אגיל באבלי ואלו אהבלה אוכל כלילי בהלבב לבב חובל בחבלי לכידודי ולא אוכל בגחלי והוחל לו בחבלי וחבולי בחזיל לבבי אטבול בגלי וגוזלי ליר חובלי וגוזלי לאיר אללה ולא אבלי בגילי וטלשלה לאחלי כטלשלי לררך בגלולי גלילי ולבו אל גליל טלה וברלי וכלה כחלה בכלי וכחלי לאב חולה חילית והחליא ואל אילי חלולי כשלי ואדול ואגאל ביובלי דלה כלי בלא חבל וכולי לאש אולין בחיכלי ואילי אויל האוחלי האכיל וחלי וחיל אהלה ואהליבה באהלי ואולי גולך וכל גלילי כאליה וחכלילי כלילי לך אלי בגלגלי זבולי :	זהכלח בכלח וחחילה כגל יוטל ויוכל לאבדו כדל בדל ובחלך אלחך וכחלך אהלך אהלך לזבח לך חלבי כליל וכנבלה לחכי להגך ולב חליו יכלכל כלכלהו זכל יוכל ללהב חיל ויאבר בגלגולי הלא אלה אלוה ולב לחט בלהבה ולבה בחכלא בזוללי ילירי זכלי יחליט לחי וגלירי זכלה אכלה לוח אהלי כלי גולה ולא כליל וגליר טלה חלב יכלוהו לבאיו ואיליה לחגור הלטאה חבליה כיולדה וחולה לך אלי אלוה כל יחולל זהואל לאהוב ילירי לביאה זבגללך ולא בכלל כלואי ואולי הלכו בכולה ואולי זכל גולי בגיל חוביל והאכיל ויחולו דגלי לאגורה זיחולו לויך בחלל בחכלא גואלי אגיל ויגאל כזול חילי בגלילה ואיחל	גדולה לא אגולך ברגלי ולא אוכל להלך ביכלי הלא חולל לכוכבי והלי ולא לוחך יגול גלילי אלהי בטלו אילי וחילי לבשא אחולה אכלה יכולי ולכבודי אחלל בחלילי ואבהל בחלולי ואהלי להודך והלא אחלל בחלילי כאילי ולא אזל אילי ואלודה לחילי לא לכולי ברלחי ויברל ברילי לחי אוכל ביובלי ויכלי לך אכלה ולא אכלה ביחלי ואל היכלך לך אטיל חללי ולא יחדל בכל לילי וילי ולולי גאלך אללי לו ולירי ולגדולי וחילי וחבלי לבדו חלדי וחבלי כאלו כפולא אלך בככלי ואגיליה בילדי חיל כגילי ולך יגל בהגדילי גלילי זככלובי בהגדילך גבולי הלא אוכל לחחבא ולכלי ובהלה ובלחה בחדלי והחבל אכל חלדי בהבלי וגריאל וחיל היחלללי	לך אלי בגלגלי זבולי גדול הכל יכל ויוכל הדל חולל בחלי ללך יהולל להביט להטך אלאה ואלהה להגיר חילך החל וכלה ולא גודל כלליך אכלכל וחלילה לכבודך בכלי אכל אגול בהגדיל להגילי הלא אחול ואחול אל בחללי ולי לבב ליחודך לרגל ולי לבב לגי ידל ויכלי ובהלל אגולך בגודל לך אגולה חלי לבי והגלי זככלואי לגבי בחלאי ולב כלל ולכאבי בחלל בחלילה וחיל כלל וילי להט גואל בהגאילי לטוחי כלי לאח וגואל הגאולה אכל חבל לבבי לי לבדי ואלכט וילוח חליכי בהואל אלכב לאוילי לדל אסבול ולי אחדל לחטיב ולא אאחל לחחבא ככלאי ולא אוכל אלי כלכל ואוכל וחילי וחילירי לבתו וחאכל והחבל בחלירי להכל חובלו הכל ואובל
---	---	--	--

חפץ לראות אור יראנו
זמר בליל אל ומצאנו :

בית אל מוס שיר משירי
דורש תכלית פלא בנקים

תכלית לכל נוצר בעץ המתיק מרי מים כהעתירו לטול שמים אכן בעת געת במימך קנרה חכמתך וימתקו המים

מרום מראשון מקומם מקדשנו מצויים מאין מחולל משמרות סרומו מאפס מעמיד מערכות מחברת מבהילות סתוחו מוחלט מתאר מבלי מה מחוגת מזלות מכוונות מקבילות מצבי מראשית מעגלים מסובלים מערכה מול מערכה מקשר מכימה מעדנות מושכות מכסיל מפתח מונה מספר משרתים מכתירים מלקטים מפניו משאת מסדר מוסדותיו מדרגות משתלשלות מבריל מים ממים מרתוח מסיר מצולה מוריד מטרות מעוזו משקה מוצק מעליותיו מלאה מחקר מבקשיו מרוממותו מחליש מבט מציעיו מגבהו מחואר משוללות מקצר מבטא מליצים מעומק מחלליו מסתתר מלב מחוכמים מגאותו מוצק מחסריו מודיע מורכיו :

מלך מלכי מלכים מי מקדושים מתקרב מסביבות מקומך מבוא מדורך מנשק מקים מתנשא ממקומות מגבילים מדור מתעלה ממדורות מקיפים מערוכך מאורות מהאימות מרכבת משנה משרתיך מזרים מזחירים מפזרים משלך מתועעים מתשוקה מסבתם מעודלת מוצאים משתנים מהלכם מאסף מחצבים מפורדים מתנגה ממסך מקצתם מתרכב מתחדשת מקריבתם מתכונת מיושרת משביב מאורך מקדם מקור מושפע מנגוד מתפשט מתפרר מחנה מדעים מופלאים מזוקק מציאותו מושכלים מנפשם מוסכלים מבלתם מכוסים מסוראים מופשטים מגאות מתעלסים מויוך מבלי מסך מחוכם משרת מעון מצבך מאפל מיוסדים מאדמה מלביש מהדרו מורכבים מוכנים מקבלי מעשהו מלאכתו מלאכה מיוקרת מיוחדת מזג משכיל מחוקה מהמונות מרום מנבחר מיתר מזוגה מטה מרוחו מנורת מזמח משלחת מקטרת מור מסתעפת מטהרת מקדש מעלה מתפארת מכבודה מחוקק מחמל מצוי מגונה מתופה מנויה מצמידה מתקשט מי מטרה משכלת מחפשה מסתרו מצפוננו מכבדת מפרסמת מחצבת מגרה מולדתה מרימה מכוול מלך מלמדת מקלט ממוקשי מור :

מי מלל מפלאותיך מלפנו מבהמות מחכמו ממעופף מדריכנו מסלול מסוקל מהנובות משומר ממויקין מנחילנו מצות מצומדות מכלות מכחישים מחיות מזחירים מחבטות מעבטי מעגל מצותך מחסה מביניהם מסתור מנוקים מעון מהמורת מורד מעות מישור מדוכה מפשעים מוכן מלפנים מטבח מעול מעקם מסילתם מוריש מקהלו סרוה מצחם משלחת מלאכים מחבלים מבורך מבנים מאושר מגבר מדרשם מקימם מאתבה מוצל מאש מתלהטת משכן מלירה מקובלת מסיני משרת משרה מבחוריו מה מחוק מרבש מנעמך מנופת מתנוהך מה מר מעלת מרורותיך משפטיך מאזני משפט מדת מלאכה מחשבת משקל מרבדים משורת מפעלים מהלכים מפלס מוסרך מסעד מטיבי מצעד משקט מרוצת מכעיסים מרכב מוקרי מלעוב מגורש מערן מקול מלחשים :

מלכי משפטיך מחמאות מעודדי משמים מניעי מתעצל מקיצי מתיב מאשמיים מנעורי מרותי מאמרם מחקרים מכתבם מחדרי משכיתם משרתי מסך משוכה מיועץ מתנכר מאותי משוך מנהרות מר מדלי מטרת משואות מחצוני מקול מכאיבים מחצצים מבין משאבי משבר מעכוני מועף מקדים מבחירי מנוח משכחי מרגוע מרטוני מנעורי מוצאת משוחרר מפרך מעבירי מאמצי מטולם מוך מסוער מגורן :

משגיח מצאת מרחם מהרתי מצוא מוצאות מכאובות מגרוני מסבות מששתי מעינותי מה מצאתי מעלה מתודרת מנוחתי מעלפת מנור מסגרות מעילי מוסבות משבצות מרפש מעוטרות מארה מצנפתי מקופת מדורות מטעמי מבצרי מחרסות משושי מעצבה מספר מר מלולי מגרעת מכל מעברי מקומה משלנת מצעד מבוכות מראשותי מרגליתי מחשך מורשי מהאוננים מלינים מזמיני מבריתי מהסתפח משכיות מבטחים מתנכני מגרי מרום מנודיו מכיר מנודת מועילי ממושך מורט מריבי משיח משמן מעודי מערו מתני מאויי משוכים ממשוכה מחלתי מסרני מטרות מכוסות סאריבות סדרה ספנים מפה מאיחור מקצה מזה מעי מפלה מהוסה מות מנתק מיתרי מחוק מתריבי מכלכל מגורלי משכל מקבץ מפרידי מעצם מנידי מבטוח מחריבי מבחירת מעבריו מאסריו מנהג משגעים מנהגו מהעלם מכשירי מתרשר מתשועה מחזיקי משענתו מתיאש מקוויו מתראה משתדל מוסכלת מועצות מסוכן מתרפה מאויבו מבקש מותו מזה מותרו מסבל מצוקותיו מזה מנתי מחלרי מעניקי סתן משחתו מחר מאת טונים משכורותי מחליף מה מזיפת משקלותיו מידעיו מענגי משמניו מתי מספר מזוריו מסותו משטמתו מרובים מארבה מאר מאר מחושקיו מקלנו משיגים מחכמה מכבוד מעט :

מנהיג מבטן משכב מתרשש מאשפות מרים מרודים מסצולה משה מתהום מעמסות מעדה מחלואים מדור מתפלל משולל מטובה מהורה ממעמקים מצפצף מארץ מהורה משליך מרי מחסרים מפשיט מלבושי משי מכלול מחלצות מתכסה מחצלות משחה מאיש מראהו מרוע מעלליו מסתרו מחשכים מגולחו מעקשים מחשכו מבוע מקולקל מעשיו מקור משחת מבית מחץ מצופה מרמז מטעים מהלכו מנתיב מגעו מטעם מחטיאיו משיאיו משרשו מוסרם משפילו משרהו מפילי מסוכתו ממנו מוצאם מקלל מוראיו מתגאה מחבר מהחלות ממשל משלים מלנו מעדה מנאפים מרבץ מרצחים מרעה מריחים פלא מרינתו מכינס מאכלות מתלעותיו מה מחשבתו מראה מלוטשת מראה מאמין מזולתו מקבלת מראה מומיו מהכיר מחסורו מתעלמת מקים מצבת מסה מי מריכה מנסך מים מרים מאררים מחבת משפתי מספח מתענג כך מואם מעדנת מלך מוציא מההה מאוצרתיו מביע מביאש מסתק מוסר מולידיו משדר מכל מלמדיו מתחשב משכיל מצריו משצף מקשה מצור מצחו מביט מפלה מוסרים מחיצב סגור מנגד מביט מוקרות מרעים מהרה מושיעם מחיר מהלומות מלשמים מיקר משך מחשבות מפנינים מישא מלך מואב משיחו מושל מקשיב משואות מדוחים מרש סרשנא ממוכן מרעיו מגנבי ממוץ מלומדי מלחמה משגיח מהלוניו מחרכיו מציץ מפרשי מכמורת מפזר מתחסר מכבד משה מתלאות מקטב מרירי מורף מראה מדבר מוסדותיו מפותחים משתגער מרוחה מפתם מריו מתנבא מלבו מבזה מחזה מתנבאין מוכיחין מצעק ממסגר מצרים מעי מוהלי משמים מפרי מצולותי משביעי מחמם מרורותי מושב מרחב מנוחה מתנבל מוסות מורא מפרק מפליג משגה מבראשונה מהדמה מבכירה מצרה מתחלחלת מחבליה מקללת מאבנים משכבי מזדוג מחרתה מתנחמת מעמלה מאהביה מנשקת :

מרחם מקימי מעפר מסכן מציל מעונה מחוק ממנו מחה מעות מתרחץ מטומאתו מתעצב מקרומות מתרעם מנפשו משפטיך מצדיק מחזיק מררי מעליו מבקש מחילתך מתבייש מהביא מענהו משכנותיך מוחה משתאות מחריש מתאחר מהתנפל משתחות מרחוק :

מלכי מצודה טחצי סקנאים משגבנו מגרודי מתקומם מפלטנו מלשון מגדף מתי מועד מבשר משמיע מושעות מוכש ממשלות מקצה מועד מועדים מהצות מרעדים מתי מועד מתנוססך מבקעי מגדלים מהמית מנענעים טרגשת מצלהים מרע מקדש ממלכה מקום מקנה משכן מחוקק מושב מחוקקים מושב מלוצצים מנגנים מנגינת משטרם מנצחי מזמור מנוצחים מחללים מחוללים מחזיק מנגנים מרותי מגנה מרוע מכסנו מחמודות מושלכים מרגליות משתכחות מתצאות מגנזיך מטמוני מופה מוקדשים מרורות מטולים מנבלים מטפחות מבחניך מטולאות מזבחותיך מרמם מנאצים משמרי משמרתך מאוספי משמר משחרין מגולפים מאין מנחם מבקריך מדוקרים מאין מתום מכתם מכוער מזורם מגלעד מתעתע משתעשע מוחליך משהוסם מתאזה מחנק מות מעצמותיו מניעים מסעינו מרחקים מזרח מפורדים משמרות מאסרנו מערב מתוחים מיתרי מסגריו מעורר מחרף מצהלותינו מתאנות מקוננותינו מתמרות מדורותינו סרקד מגדלות מרחקנו מגדול מצחותינו מפוז מפחי מאשים מכבירי מנורותינו מכרכר מקול מפצים מקרקרי מבצרותינו משיג מקלות מסכה מקלסין משבית מעבדך מאבד מנום מנהם מלכנו מחוננו מעולם מלט מעתיריך מצפיך מארצות מאויביהם משוך מצפוננו מלאך מליץ מערב מבהילנו מסיר מסתננו מועקה מתג משפתינו מחיינו מיומים מי מנוחות מנהלנו מרים מאגג מלכנו מנשא מלכותנו :

תם

הימים עולות תשע מאות וששים ותשעה מספרם :

זאת חבקשה תחלת כל מילותיה מם חברתיה אני הדל באלפי ידעיה הפניני בר אברהם בדרשו לחתפלל לאשר ממנו הטובה והתועלות האמיתיות ולו יאות המהלל וההוד על כל זולתי הפלגתי במילי הפלג ופלא להראות העמים וחשרים את כבוד הלשון ומעלתו ואת דקר תפארת גדולתו :

והחכם אדוני אבי יצ בראותו תכונת חבקשה ורוחב דרכיה וחמדת פליאותיה מחר למצא ונח אמר

בני חיצב להב כשורי מיזהב ראה ערכם ורחב בהמנע כפרם :

ראה אם מימך אוני באדומיך היאמר עמך ונתתני מכרם :

שיר לגילברטוס גניברדרוס מורה חכמה
האלהים ומלמד לשון עברית על ספרי
הקודש שנדפסו במצורת פילפוס מלך
ספר יורה

שני שרים מה שלא י- כלו לעשות בלתי יגזן
ביום זה מלך המלכים לבדך אחת עושה:
לעם האל מלך פרס ברכות ונכסים נתן
ובנה מקדש לאלהים אשר חרם אויב קשה:
ותלמי שלטון מצרים יונת ספרי הקדש
לכל עולם הכריו ללמוד בשבעים איש מצווח עשה:
ואתה בן גזע קדוש מאוד נכבדת משניהם
בכורש בתי המקדש הלא טהרת מכושרת:
כמו מלך מצרי תהיה לכל אדם כתבי קדש
ברוב הצורות ולשונות להודיע סודות השה:
בבן בשתי פנים את עיר קדוש ישראל בניתה
למען חצמח מבית ומבחוץ על כל מעשה:
בבן שדי שהיה עם שניהם יצליח ורכך
והרבה מהמה יומיך וכאלה אתך יעשה:

H A E C sua Hebraica sic Latinè
adumbravit Gilbertus Gene-
brardus Theologus Parisiensis,
& Lutetiae diuinarum Hebrai-
carumque literarum professor
Regius.

ANTI QVIS bini quod vix potuere diebus
Reges, nunc Regum maxime solus agis.
Persa Cyrus Domino sacratam condidit adem,
Dona Dei populo, iuraque multa dedit.
Vulgauit Pharius diuina volumina princeps
Septenùm decies percitus arte virum.
Sancta patris Caroli soboles tu vincis vtrūque;
Cum Persa à Mauris diruta templa pias.
Cum Rege Aegypti toti das Biblia mundo,
Pluribus & linguis, pluribus atque typis.
Sic sanctam adificas duplici ratione Sionem,
Viuat vt exterius, viuat & interius.
Ergo quod Numen Regem tunc rexit vtrūque,
Nunc te in perpetuū dirigat vsq; & amet.

ויפתח יוחנן בנדיקטוס צרפתי ובמונסטירון בישיבת
אנקנים פרנקישקנוס את פיו בזה שיר פשוט על רנת
הגדול המקרא שנדפס במצות הגדול והאדיר במאד מאד
פילפוס מלך ספרדים ירה בבית כרישטופורו פלנטין
הדופס ואיש נוצרי פה אנוירשרה העיר הגדולה
והמהוללה בשנת לגאולתינו שעל לפק ועל רנת שנזכר
המלך ועל רנת הרב אריאש מונטנוס והרב פאבר
ויזמור עליהם לאמור

דור הקדמון	זרע נח	גם דור עבר	כלם בינו
הנה ראוי	נו נפלאות	כי פעל פ	על בימינו:
הן ספר י	חיד בספרים	חיום נדפס	כל המקרא
קראו בו נא	וקחו איתו	כי כולל דב	רי אל נזרא:
מוס אן שקר	אין בו כי אם	חכמה אנך	יורה אתכם תאל
על בן חתנו	בו יום וליל	ויהי תמיד	בלבבכם:
אז תצליחו	את דרכיכם	גם לא תבא	לכם הנה
אך תקחו את	חסד את חן	גם ברכות ה	טוב מיהוה:
עתה צרפת	יודעת אל	לא כן יודעה	בית ישראל
וספרד ה	תורה יודעה	לא כה אבר	זכרון האל:
אשריך ארץ	שמלכין נא	מן פילפוס	ישנו מולך
לא קם כמו	הו על דורו	שאת האל	הים יתהלך:
רב אריאש	רב פאבר במ	לא כה זאת ה	יו ראש פינת
לכבוד צרפת	וספרד ול	למוד לבני	הן הבינה:
אשריכם	כיציון מע	חה תחקור מ	כס החורה
חכמתם בתי	יעקוב כיעל	ידכם דעת	עבר ספרהו
מי יגיד את	מעשים האיש	ים שעשו	על זה ספר
גם זעה גם	חוקף מעב	דיהם אם לא	רב מספר:
ואלהים י	כור וזכור ע	מל שהטו	בואת נוצרים
וביום שלום	שקר להם	ינתן מ	שר השכרים

אביר

IN EDITIONIS SYRIACÆ
ἐγχαύλιον pfallebat F. Iochannes Benedictus
Gallus, necnon instituti Franciscani alumnus.

עתה אהלל האישים יקרים גם כן אגדל מעשיו בתי לוח:
לא קם כמו פוסטל נבון לשונות יצא שמו כל ארצות או גב לוח:
פבר לשון פשדים אהב והפרה אותו לאור הוציא מתוך אפ לוח:
אכן יהיה הרחיב את לבבו לעשות עתיקה הזאת גם לב לוח:
דופס פלנטין אשריהו בדורו גם יש שמו נכבד אורב פע לוח:
קראו בספר זה דברי אמונה נשקו לספר כל ימים ולי לוח:
הן הרו מספר עז גניבי נדפס בבית כופרין חולכים בעז לוח:
אך זאת עתיקה רב פבר חתל ויהי כבודו גדול ב קת לוח:

בגלך

השירה:

אני מודה לאל פודה
מבזר תחתית גויתי
ולעטרת ותפארת
אתכון תמיד תפילתי:
אתה כתר אתה סתר
צנה רצון לנשמת
אתה ישר אתה נשר
רוחך על מי אדמת:
ואתה יה לך הנה
ראשית חכמה וגז עז
וביהוי אשר קוי
בבנה בינה כמו ארן:
האל חסד אתה יוסר
את העולם בסוד רחמים
אתה מים משמים
ושל מניף בהחכמים:
אלהים חר לך פחד
הדיו קשה ואש בוערה
וביהוי בהוך נורה
עץ החיים ותפארת:
נצח סדר הוד והדר
היו לכם צבאות צבאות
אל חי שדי אשר לו די
צדיק אביר ברית ואות:
יסוד עולם יכול כלם
שיר שדים וצרנו
שמור נפשי בטוב חפשי
פן אכשל בצורנו:

ברח סופר רע וכופר
בצור עיקר מקור חיים
פן הוא ימת כל האמת
בארץ בים ותוך אים:
לך אהל אשר יהל
על עבדך את ארני
שכינתי תכונתי
לכי ציון והר סיני:
לכי ספה לכי חפיה
ארוץ ברית לכה כלה
אתה חדש תחת קדש
מלכות לכי וכל כלה:
לך שלטון אני קטון
אשיר השיר ותחורה
עלי ספר מלא שפר
ארנין נפשי וטוב אודה:
אב בן רוח אתלה לוח
בתוך היכל שכינתי
כל ישיח במשית
בי על ידו זה קניתי:
ישועתה אני עתה
אמר מזמור על כנור
ואגילה על מגילה
שמאירה כל הון אורי:
אני מעתיק בכתב עתיק
ספר ראשון בספרים
אשר בו אל פדות מלל
ונדבר הוא את דברים:

אני מודה לאל פודה
מבזר תחתית גויתי
ולעטרת ותפארת
אתכון תמיד תפילתי:
אתה כתר אתה סתר
צנה רצון לנשמת
אתה ישר אתה נשר
רוחך על מי אדמת:
ואתה יה לך הנה
ראשית חכמה וגז עז
וביהוי אשר קוי
בבנה בינה כמו ארן:
האל חסד אתה יוסר
את העולם בסוד רחמים
אתה מים משמים
ושל מניף בהחכמים:
אלהים חר לך פחד
הדיו קשה ואש בוערה
וביהוי בהוך נורה
עץ החיים ותפארת:
נצח סדר הוד והדר
היו לכם צבאות צבאות
אל חי שדי אשר לו די
צדיק אביר ברית ואות:
יסוד עולם יכול כלם
שיר שדים וצרנו
שמור נפשי בטוב חפשי
פן אכשל בצורנו:

HANC DEO OPT. MAX. CANEBAT ODAM
GVIDO FABRICIVS BODERIANVS, TOTO
BIBLIORVM OPERE REGIO FELICITER
ABSOLVTO, M. D. LXXI. CAL. MAII.

Εἰς Ἱερά Βιβλία Ἐπίγραμμα.

Ἡ σελίδων ἀγίων ἀγῶλιάτη, ἡ θεοπνύσων
πασῶν τῶν γραφῶν πανθεοπνυσδιάτη.
Ἡ ὀφιδὼν ὀφίη, βίβλων βίβλου, ἐνθεν ἔφθυρε
καὶ βιβλεφωνυμίων σεμνολάτω, Βιβλία.
Τὸ παλαιότερον θείης χρησέμελον ὁμφης
τῇ θείῃ δυνάμει εἰσέλι σωζόμενον.
Μήπως ψευδογραφοῖτ', ἡ ψευδογραφήθεν ἀνὸρθοῖ
γλώσση ἐπαλήθη ψυδῶ ἐλεγχόμενον.
Εὐσεβέῃ βασιλῆος ἀπ' εὐσεβέωντε Φιλίππου
ἀδοκίμῃ γλώσσαις ποικίλον ὀξέδοθη.
Εἶδε μέγα κλέος Παισιεράτω λῶ βασιλῆϊ
ψευδογραφῆς ψυδῶ ρύσαι αἰδοπόλον.
Πόσῳ μείζον ἔοι τὸ κλέος βασιλῆϊ Φιλίππῳ
ψυδέων ἀψύδη ρυσαμένῳ λογία.

τέλος.

B. ARIAE MONTANI HISPAL. AD CHRISTIANVM

LECTOREM DE SYRIACIS NOVI

TESTAMENTI LIBRIS

ADMONITIO.

VM Tridenti in sacro Ecclesia Catholica Concilio essemus, Syriaci exemplaris, Ferdinandi Imperatoris felicitis memoria iussu & liberalitate ad Orientalium Ecclesiarum utilitatem impressi, inq̃ lucem publicam nobis etiam editi, copiam Pragensis Archiepiscopi Caesaris ipsius Legati opera nactus sum. quod cum nouitate characteris non antea visi, quanquam ab Arabica forma non longè abscedentis, tum studio ipso cognoscenda illius lingua, mihi mirū in modum placuit. Dolui autē quòd in illo exemplari quadam desiderarentur volumina, quae apud Gracos & Latinos integrum Noui Testamenti librorum numerū conficiunt, nimirum ex Canonicis epistolis aliqua, & integra Ioannis Euangelista Apocalypsis, & cuiusdam apud eundem Joannem in Euangelio capitis pars, in qua adultera mulieris, ad tentandum Christi iudicium malitiosè à Scribis & Phariseis producta, historia narratur. Sed multò etiam grauius & uehementius eundem voluminū illorum defectum biennio post dolui, ubi linguae illius peritiam diuino beneficio sum affectus: quippe cum tantam in illo libro commoditatem, ad Testamenti Noui Graecè & Latine intelligendi & sum capi posse intellexerim, quantam mortalium nemo aestimare queat, antequam vel illud ipsum exemplar Syriacum lingua rectè cognita, vel eius fidelem uersionē cum Gracis & Latinis contulerit & composuerit. Quandoquidem multa loca subobscura in iis familiaribus apud nos linguis reperiuntur, quae ex illius exemplaris lectione sunt apertissima, sibiq̃ ipsis & cum nostris & cum re, de qua sermo sit, mirè constant. Cum autem in Canonicis illis ultimis Ioannis Epistolis atque in Apocalypsi maxime plurima difficillima passim inueniantur loca, ad quorum explicationem non parum lucis illius antiquissima & Christo Apostolisq̃ familiaris lingua observatione afferri posse crediderim; non potui non dolere, quòd illi libelli nobis etiam in eodem exemplari non constarent: quos tamen si Graeca lingua primum scriptos scirem, tamen inde in Syricam, ut nobis in Latinam, à Syris translatos fuisse oportere intelligebam. Et quanquam archetypa quidem lingua, quae Graeca, ut diximus, est, exemplar nobis integrum superesset, tamen illam Syricam uersionē extare quoque cupiebam, idq̃ diligenter cognoscere studebam; atque ita esse intellexi primum ex Alberti Vuidmanstadij, viri pijsimi ac doctissimi sacri Imperij Nomophylaci, & aliorū praeclarissimorum testimonio, qui illi operi Ferdinandi Caesaris iussu imprimendo operam nauarunt. deinde ex Andrea Diacono Babylonico, mihi familiariter noto, atque illius linguae peritissimo, qui mecum diu ac frequenter conuersatus est in Regia curia apud Mantuanam Carpentanam. Demum etiam idem Roma cognoui, multis summis uiris reuerentibus Mosis Mardeni, & Calebi Babylonici sermones, si quidem uterque propria nationis Patriarcha, Roma per idem tempus ante decem & octo annos fuēr, atque illas
Epistolas

Epistolas, nec non Ioannis Apostoli & Euangelista Apocalypsim apud illarum regionum Christianos esse, magnâq; illic veneratione utpote diuina eloquia & habita & credita observari asserebant. Verum enimvero quod multo tempore post alias Novi Testamenti partes illis ex Græca lingua in suam conuersa sunt, seorsum in iusto volumine contineri unâ cum aliis Legis, Prophetarum, & Hagiographorum libris, neque adeo communem horum voluminum lectionem populo esse, quod multis mysteriis & intellectu difficillimis refertam crederent. Recepisse autem Mosem illum in se curam volumina illa Apocalypsis & Canonicae Ioannis, cum Veteris etiam Testamenti codicibus, ad nos transmittendi; existimari vero eundem morte occupatum id præstare non potuisse. Cum igitur sacra Biblia Philippi Catholici Regis iussu imprimenda omnibus partibus absolutissima edere studeremus, quanquam dolebamus vehementer volumina illa ministris Germanicis & Bomburgianis exemplaribus Novi Testamenti desiderari; tamen non ideo existimauimus sacrorum oraculorum studiosos illo aliorum omnium librorum, qui nobis suppetebant, thesauro esse defraudandos, in quo tantum utilitatis ad nostrarum archetyparum linguarum & versionum explicandam sententiam esse manifestò sciremus. Præsertim cum Apocalypsis & Canonica illa Epistola & in Græcis exemplaribus salua nobis constarent, & in Latina lingua feliciter versæ haberentur. Nam de Veteris Testamenti Syricis libris non adeo laborauimus, eò quod ex iis fragmentis, quæ nobis videre contigit, illam sacrorum librorum partem non ex Hebraica & primæua lingua, sed ex Græca ab Origene permixta versione ad Syros esse translata cognouerim, id quod instituto nostro non multum conferre existimabamus. Vt autem optandum est & curandum diligenter, ut Apocalypsim cum Canonicis illis aliquando habeamus, atque id Regia cura & liberalitate futurum propediem speramus; sic etiam non committendum fuit, ut iis interim libris, qui nobis contingunt, careamus, præsertim cum maximum ex illis opera pretium studiosis nostris necessarium esse certò sciremus, & ad locorum, qui in nostris linguis subobscura videntur, explicationem, & ad confirmationem sacrorum rituum & diuini cultus iam ab antiquis temporibus in Catholica Romana Ecclesia obseruati. Ad altera historia verissima est, & ab Euangelista Ioanne descripta; sed quæ nonnulla Græca exemplaria caruerint, ex quibus unum Chrysostomo contigit, unum etiam simile Syris olim, ex quo illi sibi Euangelium illud verterint, contigisse arbitramur. Quod vero de Ioannis Euangelista, Apostoli & Theologi, variis agnomentis quidam commentantur, falsò existimantes tres aut duos illos fuisse Ioannes: quoniam non huius loci disputare est, nos in aliud tempus consultò reservamus, docturi manifeste, re ipsa eundem Ioannem Apostolum tribus illis agnomentis varias ob causas fuisse appellatum.

DANIELI BOMBERGO

I. V. DOCTORI BENED. ARIAS

MONTANVS S. P. D.

*V*M anno quinquagesimo nono Venetiis essem, certis auctoribus accepi, duo Novi Testamēti Syrici manuscripta exemplaria patrem tuum Daniēlem habuisse, veneranda vetustatis & magna auctoritatis volumina. Ea cum nobis hoc tempore ad sacrorum librorum (quos ex Catholici Regis consilio & auctoritate excudimus) expeditionem utilissima, imò necessaria existimarem; omni diligentia inuestiganda curavi, nec aliam commodiorem reperiendi rationem hactenus cognoui, quàm ut te, qui ut generis & nominis, ita etiam cruditionis haeres patri tuo successisti, de ea re nobis curanda adirem. Cum verò propter assiduas occupationes praesentem alloqui non possem, epistola compellare constitui, atque ea quidem breui & tumultuaria (propter negotia quibus distineor perpetuo,) sed tamen quam apud te perinde valere cupiam, atque ipse ego si praesens agerem. Scis quantum totius Christiana reipub. & studiosorum omnium intersit, ut Biblia hac omnibus auxiliis, subsidiis aucta, apparatusq; instructa omni, quàm optimè & quàm citissimè absoluantur. Perfecimus iam ferme totū Vetus Instrumentum, atque Novum propediem inchoare paramus. Et quoniā in Syricis non habemus manuscripta exemplaria, quibus utamur ad collationem & correctionem impressorum, praeter unum Hebraicis literis exaratum, illis patris tui quarendis operam damus. quorum (si tu vel alterum vel utrumque habes) copiam nobis facias oro. sin verò non habes, ubi autem illa sunt nosti, & publica Ecclesiasticaq; rei causa, & Regij nominis auctoritate postulo, ut omni diligentia adhibita, undecunque illa perquisita nobis accommodes, tibi aut cui tu volueris post usum nostrum integra fide reddenda. Fuere qui mihi affirmarent illa Colonia esse (nam Francofurti ipse inquirenda curaveram.) Non autē existimo graue me tibi onus impositurum, si ubicūque ea sint, ad nos afferendi causa, cum opus fuerit, eò usque excurras. Omnino enim carere nollemus huiusmodi exemplaribus, etiam si Venetias usque aut longius tibi esset excurrendum. Officium igitur & pietate tua dignum, & Regi nostro gratissimum facies, si quod postulo, quàm maturrimè & diligentissimè curaveris, atque in ea efficienda re omnē tuam operam posueris. Vale. Antuerpia, 10. Calend. Iunias, 1570.

T E S T I M O N I U M

C O L O N I E N S I V M.

NIVERSIS & singulis, cuiuscunque status, præminentia, & dignitatis fuerint, ad quos hæ patentis literæ nostræ dirigentur, easdem legerint, viderint, vel audiuerint, Nos Cōsules & Senatus Imperialis ciuitatis Colonia Agrippinæ, salutem & omne bonum. Noueritis, quòd coram nobis personaliter constituti fuerint honesti ac discreti viri & conciuēs nostri, Marcus Velberger mandatarius honesti Caroli Bombergers Doctoris, Daniel Bomberger, Georgius vom Steine, & Dominicus Petitpass. Quibus sic constitutis, dictus Marcus Velberger nomine quo suprà narrabat, quòd dictus Doctor Carolus Bomberger Exemplar Noui Testamenti Syriaca lingua, duobus voluminibus comprehensum, miræ antiquitatis, quondam Danielis Bombergers, patris sui bonæ memoriæ, impensis Venetias ex Syria delatū, noluit Danieli fratri suo, id requirenti nomine, interpellatione, & petitione D. Benedicti Ariæ Montani, Catholici Regis in sacra causa legati, concedere, nisi vel octuaginta aurei coronati pignoris loco ipsi numerentur, asseruandi ab eo quoad exemplar, vbi impressioni inseruierit, restituatur; vel aliàs sufficienter per ciuem aliquem Coloniensem ei caueatur de dicto exemplari infra sex menses restituendo. Et quoniam dictus Daniel Bomberger in præsentiarum commoditatem prælibatos aureos exponendi non habeat, eapropter à discreto Georgio vom Stein conciuē nostro præsentī obtinuit, vt pro se cauere dignaretur. Qui ad manus nostras legitimè stipulando, cauit in illum effectum, quòd dicto Carolo Bombergio prælibatum exemplar in hac nostra ciuitate, & infra sex menses proximè sequētes sanum & integrum restitui debeat. Sin minùs, quòd tunc modò dictus Georgius vom Stein tanquam principalis debitor dicto Carolo, eiusve supramemorato mandatario, prælibatos aureos octuaginta, ad xxij. Batzeos numerando, sine aliqua mora, exceptione vel contradictione vlla, exoluere debeat ac velit, absque fraude. Ne autem eiusmodi voluntariæ obligationis dictus Georgius vom Stein damnum aliquod patiatur, discretus Dominicus Petitpass, etiam conciuis noster, ad manus nostras stipulando promisit, se sæpedictum Georgium vom Stein etiam sine aliqua exceptione vel tergiversatione suprafactæ obligationis indemnem habiturum. Porro Daniel Bomberger similiter ac solenniter stipulando obligauit se, quòd si iusto ac præmisso tempore exemplar prælibatum non restituatur, ac Dominicus Petitpass, cæterique fideiussores prædicti, seu aliquis eorum exinde damnum aliquod paterentur, se eiusmodi damnum cum omnibus inde secutis bona fide, & vt virum bonum decet, restitutorū, dictosque promissores omninò indemnes habiturum esse, exceptionibus quibuscunque in contrarium facientibus exclusis. In cuius rei fidem & testimonium præsentēs literas sigilli nostri ad causas appensione muniri mandauimus. Data xiiii. Iunij, Anno lxx.

Ita signatum,

Laur. Creb.

TABVLARVM IN REGIIS BIBLIIS

DEPICTARVM BREVIS
EXPLICATIO,

Per Christophorum Plantinum:

In primo tomo sunt tabula tres.

PRIMA tabula continet significationem concordiae omnium Imperiorum in Christianae Religionis cultum & studium. Assyriorum enim & Persarum, nec non Graecorum & Latinorum nationes certis animantium imaginibus indicantur: quas omnes in Christi Regni obedientiam conspiraturas Isaias praedicebat, Habitabit lupo cum agno, & pardus cum haedo accubabit: vitulus, & leo, & ovis simul morabuntur, & puer paruulus minabit eos. Vitulus & vrsus pascentur, simul requiescent catuli eorum, & leo quasi bos comedet paleas. Isai. II.

Huic tabulae addita est corona quatuor arborum ramis connexa, quae usum quatuor linguarum sacrarum ad vnam Christianae Religionis disciplinam significat. Constat enim Israeliticam regionem generosarum palmarum copia insignem fuisse, Babylonicam falicibus abundasse, Graecos oliuae imagine fuisse significatos, apud quos Athenae celeberrimum gymnasium Palladi consecratum fuit, Palladi autem oliua dedicabatur. Latinorum vero symbolum quercus fuit, Saturno prisco sacra.

In supremae tabulae fastigio columba est, sancti Spiritus significatione notissima, cuius auctoritate vtriusque Testamenti liber nobis constat.

Sub columnarum basibus duo symbola sunt, ex altera parte Archimedis nudi cum libro procurrentis imago, ab Aria Montano iamdiu delecta, certa quadam suorum studiorum significatione. Ex altera vero parte Plantini Typographi symbolum est circinus, altero pede fixo, altero laborante.

Secunda primi tomi tabula.

HAEC tabula à Benedicto Aria posita est, ad Philippi Regis pietatem significandam, & studium erga Catholicam Religionem ostendendum. Huius enim Regis cura & felicitas maxima multis exemplis in vtraque administrandi Regni ratione probatur. Nam si bellicas artes spectemus, constat illum nemini vltro bellum intulisse, vtpote ab omni iniuriae inferendae cogitatione alienum principem, & tamen saepe illatum sibi suisque regionibus, aut tentatum ab aliis fortissime sustinuisse, & felicissime superasse. Hanc rationem palma significat ad dexterum tabulae latus constituta, bellorum exuuiis atque trophaeis ornata, & inscriptione adiuncta, **OB DELETOS ARVSPICES BAAL**. hac significatione videlicet, Philippum Regem Iosiae optimi Regis exemplo armis, ferro atque igni omnium haereticorum & schismaticorum feces ex suis regionibus expurgasse. Si vero pacis commoda obseruemus, affirmare etiam possumus, nullum multis ab hinc annis Principem extitisse, qui in Religione colenda, Iustitia administranda, literarum promouendis studiis, & eruditis viris ornandis, denique literis, pictura, sculptura, ceterisque liberalibus aut honestis artibus aut vitae commodissimis, quales sunt agricultura & nauigatio, illustrandis & amplificandis, huic anteponi possit. Hanc autem rationem oliua indicat sinistro tabulae latere constituta, omnium artium, quas pax alit & confirmat, instrumentis ornata. cui inferius inscriptio additur, **OB TEMPLI SARTA TECTA CVRATA**. Non solum enim aruspices Baal, hoc est, schismaticos & haereticos ex suis regionibus delendos curauit Philippus, sed diuini cultus cognitionem, studium, & exercitationem summa auctoritate, cura, atque diligentia promouit & promouet.

Ex altera autem parte, qua bellorum trophæa sunt, manus est in lapide titulari constituta, gladium tenens, quæ alterum Regis munus significat, hoc est, Iustitiæ plenam & seueram administrationem in eos qui publicam honestatem & pacem vel vi, vel iniuria inferenda, vel fraude facienda violant. Ex altero verò caduceus siue Regium sceptrum est, oculis adhibitis vigilantibus: hoc altera manu tenetur, quæ in lapide etiam titulari constituta est. Hæc verò imago Regiam sedulitatem, vigilantiam, diligentiam & constantiam significat in emendandis legibus ac moribus, adornanda republica. Illius partis inscriptio est, *AVT GLADIO*: huius verò, *AVT VERBO*. nam vel hoc vel illo modo (vt magis expedire pro rerum, personarum ac temporum ratione videatur) perpetuò Regem in gubernanda repub. attentum esse oportet.

In hac tabula basis constructa est, inque basi Pietatis Regiæ imago constituta, eademque sacrorum Bibliorum quadrilinguium exemplum manu tenens, quod ante aram ad Catholicæ Ecclesiæ vsum offert. Aræ verò inscriptio sic habet: *DEO P. F. SS.* hoc est, Patri, Filio, Spiritui sancto, *PATRVM NOSTROR. SACRVM.* Quòd nullam religionem aut agnoscat Rex, aut in suis ditionibus admitti velit, nisi eam quam patres nostri coluerunt, hoc est, Catholicam Romanam. Nouas has & cæteras omnes sectas falsissimas censeat, & repudiet. Huius autem Catholicæ Religionis fouendæ, colendæ, & propagandæ causa hoc sacrorum Bibliorum omnibus antiquis atque sacris linguis constans opus, diligentissimè atque integerrimè impressum, instaurandū curauerit, ad Iosifæ Regis pientissimi exemplum, qui inuentum in templo diuinæ legis exemplar in multa exempla descriptum populo exhibuerit, lege lata, vt ille solus Deus coleretur, eoque modo quem liber ille præscriberet. Hanc autem totam rationem ex sacre Scripturæ locis petitam antiqua inscriptionum phrasi basis ipsa exponit.

Tertia tabula explicatio.

TERTIA tabula Veteris Testamenti, hoc est quinque librorum Mosis, auctoritatem indicat, cuius ratio breuiter exponetur. Testamentum Vetus diuinarum humanarumque rerum notitiam imprimis continet, & diuinorum etiam de humana salute promissorū, Dei que voluntatis, humanorumque officiorum doctrinam, tum aperto & perspicuo, tum figurato & anigmatico sermone hominibus exhibet. Tantorum verò argumentorum fidem, reuerentiam, obseruantiamque maximam esse oportet hominibus, dummodo constet eorundem auctoritatem esse diuinam, neque esse hominem horum librorum auctorem primum. Hoc autem ita se habere, Diuus Paulus in primo epistolæ ad Hebræos capite confirmat, asserens Angelorum ministerio Dei nomine olim nō semel nec vno modo, sed multifariam multisque modis illorum librorum & rerum, quæ in illis continentur, auctoritatem & fidem spectatissimam certissimamque fuisse, idque nobis constare multis & maximis testibus à Deo delectis. Nam post salutem orbi ab aquis restitutam Deus per angelum Noe alloquutus, in fide & spe salutis expectandæ confirmauit, & promissi ac propositi sui repetitione & expositione animauit, sicut scriptum est, Statuam pactum meum vobiscum. Gen. 9.

Deinde verò post trecentos & amplius annos eorundem promissorum clariorem etiam & explicatorem rationem Abrahamo inter diuisorum cadauerum partes dormienti instaurauit, sicut scriptum est, Scito prænosces, quòd peregrinum futurum sit semen tuum &c. Et paulò post, In illa die pepigit Dominus fœdus cum Abraham.

Post hæc verò centum circiter annis transactis, Iacob in visione scalæ illa omnia mysteria indicata sunt: eidem demum confirmata, iam mutato Iacob in Israelis nomine, & appellatione populi in illius familiam constituta, sicut scriptum est, Gen. 32. Non dimittam, nisi benedixeris mihi. ait ergo, Quod est nomen tibi? Respondit, Iacob. At ille, Nequaquam, inquit, appellabitur nomen tuum Iacob, sed Israel &c. Atque in illo loco magna mysteria continentur.

Præterea Mosem apud ardentem atque illæsum rubum Angelus Dei nomine, de parata iam proximeque futura filiorum Israel salute alloquutus est, in qua humanæ salutis ratio vt in figura continebatur. Tandem verò Mosis legislatoris auctoritas, & legis ipsius totiusque Veteris Testamenti fides publicè facta est, non vni aut paucis & raris, quanquam maximis aliis viris, vt olim, sed omni in vniuersum Israelitarum populo audienti tonitrua & sonum tubæ de medio igni, in sublimi aëris loco & vocem humana maiorem, qua decem legis præcepta pronuntiata sunt, & Moses ipse verus Dei minister & interpret est confirmatus. Quibus ex testimoniis omnibus apertè constat, Pentateuchi auctoritatem esse diuinam.

Secundi tomi tabula explicatio breuis.

PRIMA tabula continebat legis à Deo latæ certissimam fidem, omni populo publicè factam, vt ex postrema illius imagine obseruauimus. Sed quia Vetus Testamētum non solum leges à Deo sancitas, verum

verum etiam promissa terrena continebat, quibus velut umbra aut imagine quadam cælestis regni promissa significabantur; oportuit illa præstari & expleri, atque illorum exemplo edito confirmari etiã spem cælestium promissorum, quæ tandem credentibus atque obedientibus obtinenda erant. Ideoque in secundo tomo, qui Iosue, libros Iudicum ac Regum continet, appingitur ingressus filiorum Israel in regionem promissam: quem, ubi tempus à Deo præscriptum accessit, nullæ vires, aut opes, nulla potentia, nulla consilia humana impedire potuerunt: immò & flumina ipsa contra naturæ cursum reducta, admirabili concessione iuuerunt. atque ita qui per Angelos dictus est sermo, factus est firmus. id enim constitit populo Israelitico in regionem deducto promissam, ibidemque diutissime commorante, atque populorum labores, ut Psaltes ait, possidente.

Quarti tomi tabula explicatio.

QVARTVS tomus Prophetarum scripta continet, qui variis legationum, vaticiniorum & actionum generibus Israelitarum populum diuinæ voluntatis cognoscendæ, ac puræ religionis colendæ rationes docuerunt, atque in huiusmodi administrando munere multa eademque grauissima multi ex illis pertulerunt. Quamobrem vineæ Domini exercituum imagine hic tomus ornatur, cuius descriptionem ex Isaia vaticinio, atque ex Evangelica lectione petere licebit. Est autem hæc tabula argumento maximæ sollicitudinis, curæ, ac diligentia, quam Deus in Ecclesia sua excolenda, ornanda, amplificandaque ponit.

Quinti tomi tabula explicatio.

NOVI Testamenti fidem non secus atque Veteris diuina auctoritate constare, tabula hæc indicat: eamque tanto digniorem esse, quanto Angelis Dei ipse Dei filius, huius Testamenti minister & interpres, præstat: quantoque maiori & illustriori rerum & testimoniorum apparatu confirmari hoc Testamentum voluit Deus. Antè enim quam Euangelium à Christo enuntiaretur, Iohannes Baptista, multis miraculis ac manifestis signis ab ipso infantis à matre concipiendi tempore ad baptismi exerciti usque dies, illustris extitit. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine. Hic verò testimonio diuino edoctus cognouit Iesum Nazarenum eum esse, quem antiqua vatum oracula prædixerant, tempora omnia expectauerant, hoc est, Dei filium dilectum, Noui Testamenti ministrum, & publicæ salutis procuratorem atque pontificem. Hoc itaque testimonium Ioannes ipse constantissimo animo integerrimoque officio hominibus publicè pronunciauit.

De Apparatus tabulis.

IN Apparatu sunt multæ tabulæ, quarum rationes ex ipsis libris, quibus adduntur, petendæ sunt.

ORDO LIBRORVM

VETERIS TESTAMENTI.

<i>In primo tomo est</i>	Genesis.	<i>In quarto tomo est</i>	Isaia Prophetia.
	Exodus.		Ieremiae.
	Leuiticus.		Baruch.
	Numeri.		Ezechielis.
	Deuteronomium.		Danielis.
<i>In secundo tomo est</i>	Iosue.	<i>In quarto tomo est</i>	Osee.
	Liber Iudicum.		Ioëlis.
	Ruth.		Amos.
	Regum I. II. III. IIII.		Abdiae.
	Paralipoménon I. II.		Ionæ.
<i>In tertio tomo est</i>	Esdrae I. II. III. IIII.	<i>In quarto tomo est</i>	Michææ.
	Tobias.		Nahum.
	Iudith.		Habacuc.
	Esther.		Sophonias.
	Iob.		Aggei.
	Liber Psalmorum,		Zachariae.
	Prouerbia Salomonis.		Malachiae.
	Ecclesiastes.		Machabeorum I. II.
	Canticum Canticorum.		
	Liber Sapientiae.		
	Ecclesiasticus.		

ORDO LIBRORVM NOVI TESTAMENTI.

<i>Quintus tomo continet libros Novi Testamenti, qui sunt</i>	Euangelium secundum Mattheum.	Ad Thessalonicenses I. II.
	Euangelium secundum Marcum.	Ad Timotheum I. II.
	Euangelium secundum Lucam.	Ad Titum.
	Euangelium secundum Iohannem.	Ad Philémonem.
	Acta Apostolorum.	Ad Hebraeos.
	Pauli Epistola ad Romanos.	Iacobi Epistola.
	Ad Corinthios I. II.	Petri Epistolae I. II.
	Ad Galatas.	Ioannis Epistolae I. II. III.
	Ad Ephesios.	Iudae Epistola.
	Ad Philippenfes.	Apocalypsis.
	Ad Colossenses.	

SACRI APPARATVS PARTIVM

SERIES COMPACTORIBVS

OBSERVANDA.

Primus tomus De verborū copia cōtinet { GRAMMATICAM Hebraicam cum Hebraico Dictionario.
Grammaticam Chaldaicam cum Syrochaldaico Dictionario.
Grammaticam Syricam, cum Syro Dictionario, siue Syrorum peculio.
Grammaticam Græcam cum Dictionario Græco.

Secundus tomus De linguarum exercitatio- ne continet { Biblia Hebraica Veteris Testamenti, cum interpretatione Latina ad verbum interlineali, & verborum radicibus in margine.
Nouum Testamentum Græcum, cum interpretatione Latina interlineali.
Hebraicorum idiotismorum librum.

{ Ioseph, siue De arcani sermonis interpretatione.

Ieremias, siue de actione.

Tubal Cain, siue de mensuris sacris, cum tabula ænea sicli in fine.

Phalegh, siue de gentium sedibus primis, cum tabula orbis in fine.

Canaan, siue de duodecim gentibus, cum tabula terre Canaan in fine.

Caleb, siue de terre promissę partitione, cum tabula terre Israel in fine.

Noah, siue de sacris fabricis, cum tabulis decem, hoc ordine :

Tab. I Arca Noe.

II Sacri tabernaculi ichnographia.

III Sacri tabernaculi orthographia ex interiori prospectu.

IIII Sacri tabernaculi orthographia ex prospectu exteriori.

V Tabernaculi absoluti &c. exemplum.

VI Candelabri, altarium, & arcę foederis exemplum.

VII Castrametationis ordo.

VIII Templi Ierosolymitani antiqui, cū atriis &c. ichnographia.

IX Sacre ædis ichnographia, & sciographię pars.

X Templi cum porticu, cellis &c. orthographia.

Aaron, siue de sanctorū vestimentorum &c. cum tabula sacerdotis depicti in fine.

Neemias, siue de antiquę Ierusalem situ, cum tabula in fine.

Daniel, siue de sæculis codex integer.

Index Biblicus.

Hebręorum, Chaldeorum, Gręcorum & Latinorū nominū propriorum.

Variarum lectionum Chaldaicarum.

Variarum lectionum Hebraicarum, siue מסורת.

Variarum lectionum Gręcarum.

Variarum lectionum Latinarum.

{ Tabula titulorum totius Noui Testamenti.

Tertius tomus De copia rerum continet libros

DE TRIBVS MAIORIBVS D. HIERONYMI
PROLOGIS AD PROPRIA LOCA
REFERENDIS.

*Q*VONIAM sacrorum librorum initia, iuxta receptam & obseruatam Typographica legis honestatem, non patiebatur aliquid in iisdem foliis preponi sine magno vacantis pagina nec satis decenti intervallo; necesse fuit tres longiores D. Hieronymi prologos, suo unumquemque folio imprimi. quorum longissimus, ante titularem paginam quinque librorum Legis immediatè ponendus est: secundus ante titularem paginam libri Iosue immediatè etiam: tertius eodem modo ante prologum eiusdem sancti Doctoris in Matthæi Euangelium. Titularem paginam appellamus, in qua portæ cuiusdam imago est, cum librorum contentorum inscriptione.

EPISTOLA

EPISTOLA B. HIERONYMI

AD PAVLINVM PRESBYTERVM, DE

OMNIBVS DIVINÆ

HISTORIÆ LIBRIS.

RATER Ambrosius tua mihi munuscula^{CAP. I.} perferēs, detulit simul & suauissimas literas, quæ à principio amicitiarū, fidem probatæ iam fidei & veteris amicitiae noua præferebant. Vera enim illa necessitudo est, & Christi glutino copulata, quā non vtilitas rei familiaris, non præsentia tantum corporum, non subdola & palpans adulatio: sed Dei timor, & diuinarum scripturarum studia conciliant. Legimus in veteribus historiis quosdā lustrasse prouincias, novos adiisse populos, maria transisse: vt eos, quos ex libris nouerant, coram quoque viderent. Sic Pythagoras Memphiticos vates, sic Plato Aegyptum & Architam Tarentinum, eamque oram Italiae, quæ quondam magna Græcia dicebatur, laboriosissimè peragrauit: vt qui Athenis magister erat & potens, cuiusque doctrinā Academiae Gymnasia personabant, fieret peregrinus atque discipulus: malens aliena verecundè discere, quàm sua impudenter ingerere. Denique cum literas quasi toto orbe fugientes persequitur, captus à piratis & venundatus, etiā tyranno crudelissimo paruit, ductus captiuus, vinctus & seruus: tamen quia philosophus, maiore mente se fuit. Ad Titum Liuium lacteo eloquentiæ fonte manantē, de vltimis Hispaniæ Galliarūque finibus quosdam venisse nobiles legimus: & quos ad contemplationem sui Roma non traxerat, vnius hominis fama perduxit. Habuit illa ætas inauditum omnibus seculis, celebrandumque miraculum, vt urbē tantam ingressi, aliud extra urbem quærerent. Apollonius, siue ille magus (vt vulgus loquitur) siue philosophus, vt Pythagorici tradunt, intrauit Persas, pertransiuit Caucaſum, Albanos, Scythas, Massagetas, opulentissima India regna penetrauit: & ad extremum, latissimo Phi-
†
fon

son amne transmissio, peruenit ad Brachmanas, ut Hiarcham in throno sedentem aureo, & de Tantalio fonte potantem, inter paucos discipulos de natura, de moribus ac de cursu dierum & syderum audiret docentem. Inde per Elamitas, Babylonios, Chaldaeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phoenices, Arabes, Palaestinos: reuersus Alexandria, perrexit ad Aethiopia, ut Gymnosophistas, & famosissimam Solis mensam videret in fabulo. Inuenit ille vir ubique quod disceret, & semper proficiens, semper se melior fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibus Philostratus.

II. Aet. 9. c.
2. cor. 13. a. Quid loquar de seculi hominibus? cum Apostolus Paulus, vas electionis, & magister Gentium, qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur, dicens: An experimentum quaeritis eius qui in me loquitur Christus? post Damascum Arabiamque lustratam ascendit Hierosolymam, ut videret Petrum, & mansit apud eum diebus quindecim. Gala. 1. d.
Gala. 2. d. Hoc enim mysterio hebdomadis & octidinis futurus Gentium praedicator instruendus erat. Rursumque post annos quatuordecim, assumpto Barnaba & Tito, exposuit cum Apostolis Evangelium, ne forte in vacuum curreret, aut cucurrisset. Habet nescio quid latentis energiae viuae vocis actus, & in aures discipuli de auctoris ore transfusa, fortius sonat. Vnde & Aeschines, cum Rhodi exularet, & legeretur illa Demosthenis oratio, quam aduersus eum habuerat, mirantibus cunctis atque laudantibus, suspirans ait: Quid si ipsam audissetis bestiam sua verba resonantem?

III. Aet. 22. a.
2. cor. 13. b. Nec hoc dico, quod sit aliquid in me tale, quod vel possis a me audire, vel velis discere: sed quo ardor tuus & discendi studium etiam absque nobis per se probari debeat. Ingenium docile & sine doctore laudabile est. Non quid inuenias, sed quid quaeras consideramus. Mollis cera, & ad formandum facilis, etiam si artificis & plastae cessent manus, tamen virtutis totum est quicquid esse potest. Paulus Apostolus ad pedes Gamalielis legem Moyse & Prophetas didicisse se gloriatur: ut armatus spiritualibus telis, postea doceret confidenter. Arma enim nostrae militiae non carnalia sunt, sed potentia Deo, ad destructionem munitionum, & cogitationes destruentes, & omnem altitudinem extollentem se aduersus scientiam Dei, & captiuantes

ptiuantes omnē intellectum ad obediendum Christo, & parati
subiugare omnē inobedientiam. Timotheum scribit ab infantia ^{2. Tim. 3. d.}
sacris literis eruditū, & hortatur ad studium lectionis, ne negligat ^{1. Tim. 4. d.}
gratiam quæ data sit ei per impositionē manus presbyterii. Tito ^{Tit. 1. b.}
præcipit, vt inter cæteras virtutes episcopi, quas breui sermone
depinxit, scientiam quoq; non negligat scripturarū. Obtinētem,
inquit, eum, qui secundū doctrinam est, fidelem sermonē: vt po-
tens sit exhortari in doctrina sana, & contradicentes reuincere.

Sancta quippe rusticitas solū sibi prodest, & quantum ædifi- ^{IIII.}
cat ex vitæ merito Ecclesiam Christi, tantū nocet si destruentibus
non resistat. Malachias Propheta, imò per Malachiam Dominus ^{Malac. 2. b.}
interrogauit sacerdotes legē: intantum sacerdotis officiū est, inter-
rogatū respōdere de lege. Et in Deuteronomio legimus: Interro- ^{Deut. 32. a.}
ga patrem tuū, & annuntiabit tibi: seniores tuos, & dicent tibi. In
Psalmo quoque cxviii. Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ
in loco peregrinationis meæ. Et in descriptione iusti viri, cū eū
arbori vitæ Dauid, quæ est in paradiso, compararet: inter cæteras
virtutes hoc etiam intulit: In lege Domini voluntas eius, & in lege ^{Psal. 1. a.}
eius meditabitur die ac nocte. Daniel in fine sacratissimæ visio- ^{Dan. 12. b.}
nis ait, iustos fulgere quasi stellas: & intelligētes, id est, doctos, quasi
firmamentum. Vides quantum inter se distant iusta rusticitas, &
docta iustitia. alii stellis, alii cælo comparantur. quanquam iuxta
Hebraicam veritatē vtrunq; de eruditis possit intelligi. Ita enim
apud eos legimus: Qui autem docti fuerint, fulgebūt quasi splen-
dor firmamenti: & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ
in perpetuas æternitates. Cur dicitur Paulus Apostolus vas ele- ^{Act. 4. c.}
ctionis? nempe quia vas legis, & Scripturarū sanctarum erat arma-
rium. Pharisei stupent in doctrina Domini: & mirantur in Petro
& Iohanne quomodo legem sciant, cū literas non didicerint.
Quicquid enim aliis exercitatio, & quotidiana in Lege meditatio
tribuere solet, illis hoc Spiritus sanctus suggerebat: & erant, iuxta
quod scriptum est, docibiles Deo. Duodecim annos Saluator ^{Isa. 54. d.}
impleuerat, & in templo senes de quæstionibus Legis interrogās, ^{Iohan. 6. e.}
magis docet dū prudenter interrogat. Nisi fortè rusticū Petrum, ^{Luc. 2. f.}
^{2. Cor. 11. b.}

rusticum Iohannem dicimus: quorū vterque dicere poterat, Et si imperitus sermone, non tamen scientia. Iohannes rusticus, piscator, indoctus: & vnde illa vox, obsecro, In principio erat Verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum? λόγος Græcè multa significat: nam & verbum est, & ratio, & supputatio, & causa vniuscuiusque rei, per quam sunt singula quæ subsistunt: quæ vniuersa rectè intelligimus in Christo.

v. Hoc doctus Plato nesciuit, hoc Demosthenes eloquēs ignorauit. Perdam (inquit) sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. Vera sapientia perdet falsam sapientiam. & quanquā stultitia prædicationis in cruce sit: tamē Paulus sapientiam loquitur inter perfectos: sapientiam autem non seculi huius, quæ destruitur, nec principum huius seculi, sed loquitur Dei sapientiam in mysterio absconditam, quā prædestinauit Deus ante secula: Dei sapientia Christus est. Christus enim, Dei virtus & Dei sapientia. hæc sapientia in mysterio abscondita est: de qua & noni Psalmi titulus prænotatur, Pro occultis filii: in quo sunt omnes thesauri sapiētiae & scientiae Dei absconditi. Et qui in mysterio absconditus erat, prædestinatus est ante secula: prædestinatus autem & præfiguratus in Lege & Prophetis. Vnde & Prophetæ appellabantur Videntes: quia videbant eum quem cæteri non videbant. Abraham vidit diem eius, & lætatus est. Aperiebantur cæli Ezechieli, qui populo peccatori clausi erāt. Reuela, inquit David, oculos meos, & considerabo miracula de lege tua. Lex enim spiritalis est, & reuelatione opus est, vt intelligatur, ac reuelata facie Dei gloriam contemplemur. Liber in Apocalypsi septem sigillis signatus ostenditur: quem si dederis homini scienti literas vt legat, respōdebit tibi: Nō possum, signatus est enim. Quanti hodie putant se nosse literas, tenent signatum Librum, nec aperire possunt, nisi ille reserauerit, qui habet clauem David: qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit. In Actibus Apostolorū sanctus Eunuchus, imò sanctus vir (sic enim eū Scriptura cognominat) cū legeret Isaiā Prophetā, interrogatus à Philippo: Putāsne intelligis quæ legis? respōdit: Quomodo possū, nisi aliquis me docue-

docuerit? Ego (vt de me loquar interim) nec sanctior sum hoc Eunuchus, nec studiosior, qui de Aethiopia, id est, de extremis finibus mundi venit ad templum: reliquit aulam regiam: & tantus amator legis diuinæque scientiæ fuit, vt etiam in vehiculo literas legeret sacras. Et tamē cum librū teneret, & verba Domini cogitatione cōciperet, lingua volueret, labiis personaret, ignorabat eum, quem in libro nesciens venerabatur. Venit Philippus, ostenditei Iesum, qui clausus latebat in litera. O mira doctoris virtus! Eadē hora credidit Eunuchus: baptizatur, fidelis & sanctus est, ac magister de discipulo, plus in deserto fonte Ecclesiæ, quàm in aurato synagogæ templo reperit.

Hæc à me perstricta sunt breuiter (neque enim epistolaris angustia euagari longiùs patiebatur) vt intelligeres te in Scripturis sacris sine præuio & monstrante semitam non posse ingredi.

Taceo de Grammaticis, Rhetoribus, Philosophis, Geometris, Dialecticis, Musicis, Astronomis, Astrologis, Medicis, quorum sciētia mortalibus satis vel vtilissima est: & in tres partes scinditur: in doctrinā, rationē, & vsum. Ad minores artes veniam, & quæ nō tam lingua quàm manu administrātur. Agricola, cæmentarii, fabri metallorū, lignorūmq; cæsores: lanarii quoque & fullones, & cæteri qui variam supellectilē, & vilia opuscula fabricant, absque doctore esse non possunt quod cupiunt. Quod medicorum est, promittunt medici: tractant fabrilia fabri. Sola Scripturarum ars est, quam sibi passim omnes vendicāt. Scribimus indocti doctiq; poemata passim. Hanc garrula anus, hanc delirus senex, hanc sophista verbosus, hanc vniuersi præsumunt, lacerant, docent antequā discant. Alii obducto supercilio, grandia verba trutinātes inter mulierculas de sacris literis philosophantur. Alii discunt (proh pudor) à foeminis, quod viros doceant: & ne parum hoc sit, quadā facilitate verborū, imò audacia edisserunt aliis quod ipsi nō intelligunt. Taceo de mei similibus: qui si fortè ad Scripturas sanctas post seculares literas venerint, & sermone composito aures populi mulserint, quicquid dixerint, hoc legem Dei putant: nec scire dignātur quid Prophetæ, quid Apostoli senserint, sed ad sensū suū

incongrua aptant testimonia, quasi grande sit, & non vitiosissimū dicendi genus, deprauare sententias, & ad volūtatē suam sacra scripturam trahere repugnantē. Quasi non legerimus Homero-centonas, & Virgiliocentonas: ac si non sic etiā & Maronem sine Christo possimus dicere Christianū, quia scripserit: Iam redit & virgo, redeunt Saturnia regna, Iam noua progenies cælo demittitur alto. Et Patrem loquentem ad filium: Nate meæ vires, mea magna potētia solus. Et post verba Saluatoris in cruce: Talia perstabat memorans, fixusque manebat. Puerilia sunt hæc, & circulatorum ludo similia, docere quod ignores: imò, vt cum stomacho loquar, nec hoc quidem scire quod nescias.

VII. *Genesis.* Videlicet manifestissima est Genesis, in qua de creatura mundi, de exordio generis humani, de diuisione terræ, de confusione linguarū, de descensione vsque ad Aegyptū scribitur Hebræorū.

Exodus. Patet Exodus cum decem plagis, cum decalogo, cum mysticis diuinisque præceptis.

Leuiticus. In promptu est Leuiticus Liber, in quo singula sacrificia, imò singulæ penè syllabæ, & vestes Aaron, & totus ordo Leuiticus spirant cælestia sacramenta.

Numeri. Numeri verò, nōne totius Arithmeticæ, & Prophetiæ Balaam, & quadraginta duarum mansionum per eremum mysteria continent?

Deuteronomium. Deuteronomium verò secunda Lex, & Euangelicæ Legis præfiguratio, nōne sic ea habet quæ priora sunt, vt tamen noua sint omnia de veteribus? Hucusque Moyse, hucusque Pentateuchus: quibus quinque verbis loqui se velle, Apostolus in Ecclesia gloriatur.

Iob. Iob exemplar patientiæ, quæ non mysteria suo sermone complectitur: Prosa incipit, versu labitur, pedestri sermone finitur: omnesque leges dialecticæ, propositione, assumptione, confirmatione, cōclusionē determinat. Singula in eo verba, plena sunt sensibus. Et (vt de cæteris fileam) resurrectionem corporum sic prophetat, vt nullus de ea manifestiūs & cautiūs scripserit. Scio (inquit) quòd redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surre-

surrecturus sum: & rursum circūdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum, quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspiciuntur sunt, & non alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo.

Veniam ad Iesum Naue, qui typū Domini nō solū in gestis, ^{Iosue, siue Iesus Naue.} verū etiā in nomine præfert: transit Iordanem, hostium regna subuertit, diuidit terram victori populo, & per singulas vrbes, viculos, montes, flumina, torrentes atque confinia, Ecclesiæ cælestisque Ierusalem spiritualia regna describit.

In Iudicum libro, quot principes populi, tot figuræ sunt. ^{Lib. Iudicū.}

Ruth Moabitis, Isaia explet vaticiniū, dicentis, Emitte agnum ^{Ruth. Isa. 16. a. 1.} Domine dominatōrē terræ, de Petra deserti, ad montē filiæ Sion.

Samuel in Heli mortuo, & in occisione Saul, veterē legem abolitam monstrat. Porro in Sadoc atque Dauid, noui sacerdotii, nouique imperii sacramenta testatur. ^{Reg. 1. & 11.}

Malachim, id est, tertius & quartus Regum liber, à Salomone ^{Reg. 1. 11. & 1111.} vsque ad Iechoniam, & à Ieroboam filio Nabath vsque ad Osee, qui ductus est in Assyrios, regnū Iuda & regnum describit Israel. Si historiam respicias, verba simplicia sunt: si in literis sensum latentem inspexeris, Ecclesiæ paucitas, & hæreticorum contra Ecclesiam bella narrantur.

Duodecim prophetæ in vnius voluminis angustias coartati, multò aliud quàm sonant in litera, præfigurant.

Osee crebrò nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Iezrahel, ^{Ose.} & vxorem fornicariam, & fornicationis filios, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere viduam, & sub veste lugubri viri ad se reditum præstolari.

Ioël filius Phatuel describit terram duodecim tribuum, eruca, ^{Ioel. Act. 2. c.} brucho, locusta, rubigine vastante consumptam: & post euersionem prioris populi, effusum iri Spiritum sanctū super seruos Dei & ancillas, id est, super centū viginti credentium nomina, & effusum iri in coenaculo Sion. Qui centum viginti ab vno vsque ad quindecim paulatim, & per incrementa surgentes, quindecim graduum numerū efficiunt, qui in Psalterio mysticè cōtinentur.

Amos pastor, & rusticus, & ruborum mora distringens, paucis ^{Amos.} verbis

verbis explicari nō potest. Quis enim dignè exprimat tria & quatuor scelera Damasci, & Gazæ, & Tyri, & Idumææ, & filiorum Ammon, & Moab: & in septimo et octauo gradu Iudæ & Israel? Hic loquitur ad vaccas pingues, quæ sunt in Samariæ monte, & ruituram domum maiorem minoremque testatur. Ipse cernit fictorem locustæ, & statem Dominum super murū litum vel adamantinum, & vncinum pomorum attrahentem supplicia peccatoribus: et famem in terra, non famem panis, nec sitim aquæ: sed audiendi verbum Dei.

Abdias. Abdias, qui interpretatur seruus Domini, pertonat contra Edom, & sanguineum terrenumque fratrem, fratris quoque Iacob semper æmulum, hasta percutit spiritali.

Ionas. Iona pulcherrima columba naufragio suo passionem Domini præfigurans, mundum ad pœnitentiā reuocat: & sub nomine Niniue, Gentibus salutem nuntiat.

Michæas. Michæas de Morasthi cohæres Christi, vastationem annuntiat filiæ latronis, et obsidionem ponit contra eam: quia maxillam percusserit iudicis Israel.

Nahum. Nahum consolator orbis, increpat ciuitatem sanguinum: & post euerfionem illius loquitur: Ecce super montes pedes euangelizantis, et annuntiantis pacem.

Habacuc. Habacuc luctator fortis et rigidus, stat super custodiam suam, & figit gradum super munitionem, vt Christum in cruce cōtempletur, & dicat: Operuit cælos gloria eius, et laudis eius plena est terra. Splendore eius vt lux erit: cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius.

Sophonias. Sophonias speculator, & arcanorum Dei cognitor, audit clamorem à porta piscium, et eiulatum à Secunda, & contritionem à collibus. Indicit quoque vlulatum habitatoribus Pilæ: quia conticuit omnis populus Chanaan, dispersi sunt vniuersi qui inuoluti erant argento.

Aggæus. Aggæus festiuus et lætus, qui seminauit in lachrymis, vt in gaudio meteret, destructū templum ædificat, Deumq; Patrem inducit loquentē. Adhuc vnū modicumq; & ego commouebo cælū

&

& terram, & mare, & aridam: & mouebo omnes gentes, & veniet desideratus cunctis gentibus.

Zacharias memor Domini, multiplex in prophetia, Iesum vestibus sordidis indutum, & lampadem oculorum septem, candelabrumque aureum cum totidem lucernis quot oculis: duas quoque oliuas à sinistris lampadis cernit & à dextris: vt post equos rufos, nigros, varios, & albos, & dissipatas quadrigas ex Ephraim, & equum de Hierusalem, pauperem regem vaticinetur & prædicet, sedentem super pullum filium asinæ subiugalis.

Malachias apertè, & in fine omniũ Prophetarum, de abiectiōe Israel, & vocatione gentium, Non est mihi, ait, voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim solis vsque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus: & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.

Isaiam, Ieremiam, Ezechiel, & Daniel, quis potest vel intelligere vel exponere? Quorum primus non prophetiam videtur mihi texere, sed Euangelium.

Secundus virgam nuceam, & ollam succensam à facie Aquilonis, & pardum spoliatum suis coloribus, & quadruplex diuersis metris nectit alphabetum.

Tertius & principia & finē tantis habet obscuritatibus inuoluta, vt apud Hebræos ipsæ partes cum exordio Geneseos ante annos triginta non legantur.

Quartus verò, qui & extremus inter quatuor Prophetas, temporum conscius, & totius mundi philohistoricus, lapidem præcisum de monte sine manibus, & regna omnia subuertentem, claro sermone pronuntiat.

Dauid Simonides noster, Pindarus & Alcæus, Flaccus quoque, Catullus, atque Serenus, Christum lyra personat, & in decachordo psalterio, ab inferis excitat resurgentem.

Salomon pacificus, & amabilis Domini, mores corrigit, naturā docet, Ecclesiam iungit & Christum, sanctarumque nuptiarum dulce canit epithalamium.

Esther

Esther.

Esther in Ecclesiæ typo populum liberat de periculo, & interfecto Aman, qui interpretatur iniquitas, partes conuiuii, & diem celebrem mittit in posteros.

Paralipomenon.

Paralipomenon liber, id est, instrumēti veteris epitome, tantus actalis est, vt absque illo si quis sciētiam Scripturarum sibi voluerit arrogare, seipsum irrideat. Per singula quippe nomina iuncturæque verborum & prætermisæ in Regum libris tanguntur historiæ, & innumerabiles explicantur Euangelii quæstiones.

*Esdra.
Nehemias.*

Esdra, & Nehemias, adiutor videlicet, & consolator à Domino, in vno volumine arctantur: instaurant templum, muros extruunt ciuitatis: omnisque illa turba populi redeuntis in patriam: & descriptio Sacerdotū, Leuitarum, Israelitarum, profelytorū: ac per singulas familias murorum ac turrium opera diuisa; aliud in cortice præferūt, aliud in medulla retinent. Cernis me Scripturarum amore raptum, excessisse modū epistolæ, & tamen non implexisse quod volui. Audiuius tantū quid nosse, quid cupere debeamus, vt & nos quoque possimus dicere: Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Cæterū illud Socraticū impletur in nobis: Hoc tantū scio, quod nescio. Tangam & Nouum breuiter Testamentum.

*Matthæus.
Marcus.
Lucas.
Iohannes.*

Matthæus, Marcus, Lucas, & Iohannes, quadriga Domini, & verum Cherub, quod interpretatur Scientiæ plenitudo, per totum corpus oculati sunt, scintillæ emicant, discurrunt fulgura, pedes habent rectos, & in sublime tendētes, terga pennata & vbi que volantia; tenent se mutuò, sibi que perplexi sunt, & quasi rota in rotam voluuntur, & pergunt quocunque eos flatus Spiritus sancti perduxerit.

Paulus Apostolus.

Paulus Apostolus ad septem scribit Ecclesias: octaua enim ad Hebræos à plerisque extra numerum ponitur. Timotheum instruit ac Titum, & Philemonem pro fugitiuo famulo deprecatur. Super quo meliùs tacere puto, quàm pauca scribere.

Actus Apostolorum.

Actus Apostolorū nudam quidē videntur sonare historiā, & nascentis Ecclesiæ infantiam texere: sed si nouerimus scriptorem eorū Lucam esse medicū, cuius laus est in Euangelio, animaduertimus

timus pariter omnia verba illius, animæ languentis esse medicinam.

Iacobus, Petrus, Iohannes, Iudas, septem epistolas ediderunt tam mysticas quàm succinctas, & breues pariter ac longas: breues in verbis, longas in sententiis: vt rarus sit, qui non in earum cæcutiat lectione.

Apocalypsis Iohannis tot habet sacramēta quot verba. Parum dixi, & pro merito voluminis laus omnis inferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligentiæ. Oro te frater charissime, inter hæc viuere, i sta meditari, nihil aliud nosse, nihil aliud quære: nōne videtur tibi iam hīc in terris regni cælestis habitaculum? Nolo vt offendaris in Scripturis sanctis simplicitate, & quasi vilitate verborū, quæ vel vitio interpretum, vel de industria sic prolatae sunt, vt rusticam concionem facilius instruerent, & in vna eademque sentētia aliter doctus, aliter sentiret indoctus. Non sum tam petulans & hebes, vt hæc me nosse pollicear, & eorum fructus capere in terra, quorum radices in cælo fixæ sunt: sed velle fateor. Sediti me præfero: magistrum renuens, comitem spondeo. Petenti datur, pulsanti aperitur, quærens inuenit. Discamus in terris, quorum scientia nobis perseueret in cælo. obuiis te manibus excipiam, & (vt ineptè aliquid ac de Hermagoræ tumiditate effundam) quicquid quæsieris, tecum scire conabor.

Habes hīc amantissimum tui fratrem Eusebium, qui literarū tuarum mihi gratiam duplicauit, referens honestatem morū tuorum, contemptum seculi, fidem amicitiae, amorem Christi. Nam prudentiam & eloquii venustatem, etiam absque illo ipsa epistola præferebat. Festina, quæso te, & hærēti in salo nauiculæ funem magis præscinde quàm solue. Nemo renuntiaturus seculo bene potest vendere quæ contempsit vt venderet. Quicquid in sumptus de tuo tuleris, pro lucro computa. Antiquum dictum est: Auaro deest tam quod habet quàm quod non habet. Credenti totus mundus diuitiarum est: infidelis autē etiam obolo indiget. Sic viuamus quasi nihil habentes, & omnia possidentes. Victus atque vestitus diuitiæ Christianorum sunt. Si habes in potestate rem

Matth. 5. 2. rem tuam, vende : si non habes, proiice. Tollenti tunicam & pal-
lium relinquendū est. Scilicet nisi tu semper recraftinans, & diem
de die trahens, cautē & pedetentim tuas possessiunculas vendide-
ris, non habet Christus unde alat pauperes suos. Totum Deo
Matth. 4. c
Mar. 12. d.
Luc. 21. a. dedit, qui se obtulit. Apostoli tantū nauem & retia relinqui-
runt. Vidua duo æra misit in gazophylacium, & præfertur Crœ-
si diuitiis. Facile contemnit omnia, qui se semper cogitat esse
moriturum.

PENTATEV-

שער בית יי הקדמוני

ח מ ש ה
ח ו מ ש י
ת ו ר ה

תרנום על אורייתא

PENTATEUCHOS.

QUINQUE LIBRI
MOYSI.

פִּלְגֵי מַיִם לֵב-מֶלֶךְ בֵּינֵי-יְהוּדָה
עַל-כֵּל-אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יִטְנוּ:

CAPVT PRIMVM.

IN principio creauit Deus cælum & terrā. * Terra autem erat inanis & vacua: & tenebræ erant super faciē abyssi: & spiritus Dei ferebatur super aquas. * Dixitq; Deus, Fiat lux. Et facta est lux. * Et vidit Deus lucem quod esset bona: & diuisit lucem à tenebris. * Appellauitq; lucem diem; & tenebras noctē. Factumq; est vespere & mane dies vnus. * Dixit quoque Deus, Fiat firmamentū in medio aquarum; & diuidat aquas ab aquis. * Et fecit Deus firmamentum, diuisitq; aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentū. Et factum est ita. * Vocauitq; Deus firmamentū, cælum: & factum est vespere, & mane dies secundus. * Dixit verò Deus, Congregentur aquæ quæ sub cælo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et factum est ita. * Et vocauit Deus aridā, terram: congregationesq; aquarum appellauit maria. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et ait, Germinet terra herbā virentem & facientem semen; & lignum pomiferū faciens fructū iuxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factū est ita. * Et protulit terra herbam virentē, & facientē semen iuxta genus suū; lignumq; faciens fructū, & habens vnumquodq; sementem secundū speciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et factum est vespere & mane dies tertius. * Dixit autē Deus, Fiant luminaria in firmamento cæli; & diuidant diem ac noctē; & sint in signa & tempora & dies & annos: * Vt luceat in firmamento cæli, & illuminent terrā. Et factum est ita. * Fecitq; Deus duo luminaria magna: luminare maius, vt præesset diei: & luminare minus, vt præesset nocti: & stellas. * Et posuit eas Deus in firmamento cæli, vt lucerēt super terrā: * Et præessent diei ac nocti; & diuiderent lucem ac tenebras. Et vidit Deus quod esset bonū. * Et factum est vespere, & mane dies quartus. * Dixit etiam Deus, Producant aquæ reptile animæ viuētis, & volatile super terram sub firmamento cæli.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: * והארץ היתה תהו ובהו וחסך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: * ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: * וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: * ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: * ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: * ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: * ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: * ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: * ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: * ויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: * ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: * ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: * ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתרת ולמועדים ולימים ושנים: * והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: * ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: * ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: * ולמשל ביום ובלילה להבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: * ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: * ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:

תרגום אונקלוס

ברא ימי ירח שמיא ונת ארעא: * וארעא הות צדיא ורקניא וחשוכא על אפי תהומא ורוחא דיי מנשבא על אפי מיא: * ואמר יי יהא נהורא ויהא נהורא: * וחזא יי ירח נהורא ארי טב ואפרש יי בין נהורא ובין חשוכא: * וקרא יי לנהורא יומא ולחשוכא קרא ליליא ויהא רמש ויהא צפר יומא חד: * ואמר יי יהא רקיעא במציעות מיא ויהא מפרש בין מיא למיא: * ועבר יי ית רקיעא ואפרש בין מיא דמלרע לרקיעא ובין מיא דמלעל לרקיעא ויהא כן: * וקרא יי לרקיעא שמיא ויהא רמש ויהא צפר יום חגן: * ואמר יי יתכנסון מיא מתחות שמיא לאתר חד ותתחזי יבשתא ויהא כן: * וקרא יי ליבשתא ארעא ולבית כנישור מיא קרא ימי וחזא יי ארי טב: * ואמר יי תדאי ארעא ותאחא עשבא דבר זרעא מזרעא אילן פרין עבר פרין לנהורא דבר זרעא בה על ארעא ונהורא כן: * ואפקת ארעא ותאחא עשבא דבר זרעא מזרעא לזנורא ואלן עבר פרין דבר זרעא בה לזנורא ויחזא יי ארי טב: * ויהא רמש ויהא צפר יום חליקאי: * ואמר יי יהון נהורין ברקיעא דשמיא לאנהרא על ארעא ויהא כן: * ועבר יי ית חרין נהורין רברבין ית נהורא רבא למשלט ביממא וית נהורא זעירא למשלט בליליא וית כוכביא: * ויהב יתחזן יי ברקיעא דשמיא לאנהרא על ארעא: * ולמשלט ביממא ובליליא ולאפרשא בין נהורא ובין חשוכא וחזא יי ארי טב: * ויהא רמש ויהא צפר יום רביעי: * ואמר יי יתחשון מיא רחשא נפשא חיתא ועופא דפרח על ארעא על אפי אויר רקיע שמיא:

בקרמין

CAPVT PRIMVM.

IN principio fecit Deus cælum & terrā. * At terra erat inuisibilis et incōposita, et tenebrae super abyssum: & spiritus Dei ferebatur super aquam. * Et dixit Deus, Fiat lux, & facta est lux. * Et vidit Deus lucē, quod bona: & diuisit Deus inter lucem, & inter tenebras. * Et vocauit Deus lucē diē: & tenebras vocauit noctē: & factū est vespere; & factū est mane, dies vnus. * Et dixit Deus, Fiat firmamentū in medio aquarū: & sit diuidēs inter aquā, & aquā. * Et fecit Deus firmamentū, & diuisit Deus inter aquā, quae erat sub firmamento: & inter aquā, quae super firmamentū. * Et vocauit Deus firmamentū cælū: & vidit Deus, quod bonū. Et factū est vespere, & factū est mane, dies secundus. * Et dixit Deus, Cōgregetur aqua quae sub cælo, in cōgregationē vnā, & appareat arida. Et factū est ita, et cōgregata est aqua quae sub cælo, in cōgregationes suas: et apparuit arida. * Et vocauit Deus aridā, terrā: et cōgregationes aquarū, vocauit maria. Et vidit Deus quod bonū. * Et dixit Deus, Germinet terra herbā fœni seminantē semē secundū genus et secundū similitudinē: & lignū pomiferū faciens fructū, cuius semen ipsius in ipso secundū genus super terrā. Et factum est ita. * Et protulit terra herbā fœni seminantē semē secundū genus & secundū similitudinē: & lignū pomiferū faciens fructū, cuius semē eius in ipso, secundum genus super terrā. Et vidit Deus quod bonū. * Et factū est vespere, & factū est mane, dies tertius. * Et dixit Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, vt luceant super terrā, ad diuidendum inter diē, & inter noctē; & sint in signa, & in tēpora, & in dies, & in annos. * Et sint in illuminationē in firmamento cæli, vt luceant super terram. Et factū est ita. * Et fecit Deus duo luminaria magna: luminare magnum in principatus diei: & luminare minus in principatus noctis: et stellas. * Et posuit eas Deus in firmamento cæli: vt lucerēt super terrā, * Et praessent diei, & nocti, & diuiderēt inter lucē et inter tenebras: et vidit Deus quod bonū. * Et factū est vespere, & factū est mane, dies quartus. * Et dixit Deus, Producant aquae reptilia animarū viuentiū, & volatilia volātia super terrā: secundū firmamentū cæli: & factū est ita.

ΚΑΙ ὁ θεὸς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. * καὶ ἡ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐπέφερετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, γρηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. * καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτός. * καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκοτός ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτω σφερόμακρον ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος. καὶ ἐξωχωρήζον ἀναμέσον τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ὕδατος. * καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ σφερόμακρον. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ σφερόματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἐπάνω τοῦ σφερόματος. * καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ σφερόμακρον οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθῇ ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο ἔτσι. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῆς, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. * καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηράν, γῆν. καὶ τὰς συστήματα τῶν ὕδατων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, βλασησάτω ἡ γῆ βολάντων χόρτον σπείρον σπέρμα καὶ γένετο καὶ καθ' ὁμοιότητά, καὶ ξύλον καρπύμον ποιεῖν καρπὸν ὡς τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς καὶ γένετο. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξέλκεν ἡ γῆ βολάντων χόρτον σπείρον σπέρμα καὶ γένετο καὶ καθ' ὁμοιότητά, καὶ ξύλον καρπύμον ποιεῖν καρπὸν ὡς τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς καὶ γένετο. * καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. * καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ σφερόματι τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἡ φαίνουσα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διαχωρίζον ἀναμέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀναμέσον τῆς νυκτός. καὶ ἐξωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς. * καὶ ἐξωσαν εἰς φαῖναι ἐν τῷ σφερόματι τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἡ φαίνουσα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ἔτσι. * καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς δεξιὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσονα εἰς δεξιὰς τῆς νυκτός. καὶ τοὺς ἀστέρας. * καὶ ἔθηκε αὐτοὺς ὁ θεός ἐν τῷ σφερόματι τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἡ φαίνουσα ἐπὶ τῆς γῆς, * καὶ ἀρχὴν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. καὶ διαχωρίζον ἀναμέσον τοῦ φωτός καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτός. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. * καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τέταρτη. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξαγαγέτω ἡ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων, καὶ πετεινὰ πτερόδια ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὸ σφερόμακρον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAPVT PRIMVM.

IN principio creauit Deus cælum & terram. * Terra autem erat deserta & vacua; & tenebrae super faciem abyssi: & spiritus Dei insufflabat super faciem aquarum. * Et dixit Deus, Sit lux: & fuit lux. * Et vidit Deus lucem quod esset bona. Et diuisit Deus inter lucem & inter tenebras. * Appellauitque Deus lucem diem, & tenebras vocauit noctem. Et fuit vespere & fuit mane dies vnus. * Et dixit Deus, Sit firmamentum in medio aquarum: & diuidat inter aquas & aquas. * Et fecit Deus firmamentum: & diuisit inter aquas quae erant subter firmamentum: & inter aquas quae erant super firmamentum: & fuit ita. * Et vocauit Deus firmamentum cælum. Et fuit vespere & fuit mane, dies secundus. * Et dixit Deus, Congregentur aquae quae sub cælo sunt, in locum vnum: & appareat arida. Et fuit ita. * Et vocauit Deus aridam terram: & locum congregationis aquarum appellauit maria. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et dixit Deus, Germinet terra germinationem herbæ, cuius filius sementis seminatur: arboremque fructiferam facientem fructus secundum genus suum; cuius filius sementis in ipso sit super terram. Et fuit ita. * Et produxit terra germen herbæ, cuius filius sementis seminatur secundum genus suum; & arborem facientem fructus, cuius filius sementis in ipso secundum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. * Et fuit vespere & fuit mane, dies tertius. * Et dixit Deus, Sint luminaria in firmamento cæli, vt diuidant inter diem & noctem: & sint in signa & in tempora: & vt numerentur per ea dies & anni. * Et sint in luminaria in firmamento cæli ad illuminandum super terram: & fuit ita. * Et fecit Deus duo luminaria magna: luminare maius, vt dominaretur in die: & luminare minus, vt dominaretur in nocte: & stellas. * Et posuit eas Deus in firmamento cæli ad illuminandum super terram: * Et vt dominarentur in die & in nocte: & vt diuiderent inter lucē & tenebras: & vidit Deus quod esset bonū. * Et fuit vespere & fuit mane, dies quartus. * Et dixit Deus, Serpent aquarū reptile animæ viuentis: & auem quae volat super terrā super faciē aëris firmamenti cælorum.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתְּנִינִים הַגְּדֹלִים וְאֶת-כָּל-נֶפֶשׁ
הַחַיָּה הַרְמִשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֶת-כָּל-
עֹף כְּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיִּבְרַךְ אֹתָם
אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף
יִרְבַּ בָּאָרֶץ׃ וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בַּהֶמָּה
וּרְמִשׁ וְחַיֵּית-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת-חַיֵּית הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת-כָּל-
רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ וַיִּרְדּוּ בְדִגְתַּת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַרְמִשׁ
הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ׃ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבַשְׁתֶּהּ וַיִּרְדּוּ בְדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיֵּית-הָרְמִשׁ עַל-הָאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשְׂבִיזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר-עַל-
פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע
לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ׃ וְלָכָל-חַיֵּית הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכָל-רֶמֶשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-
כָּל-יֶרֶק עֹשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-
אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
הַשִּׁשִּׁי׃ ב׃ וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְיָתָם׃
וַיִּכְלֹ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכֹל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיִּבְרַךְ
אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל-
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֱלֹהִים
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּהֲבֵרָאם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם׃ וְכָל-שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֶם יִהְיֶה
בָּאָרֶץ וְכָל-עֹשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֶם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה

21 Creavitque Deus cete grandia, & omnem a-
nimam viuentem atque motabilem, quā pro-
duxerāt aquę in species suas, & omne volatile
secūdum genus suū. Et vidit Deus quod esset
22 bonum: 23 Benedixitq; eis, dicens; Crescite &
multiplicamini, & replete aquas maris; auesq;
23 multiplicent super terram. 24 Et factum est ve-
spere & mane, dies quintus. 25 Dixit quoque
Deus: Producat terra animam viuentē in ge-
nere suo, iumēta & reptilia & bestias terræ se-
25 cundū species suas. Factumq; est ita. 26 Et fecit
Deus bestias terræ iuxta species suas, iumēta &
omne reptile terræ in genere suo. Et vidit De-
26 quod esset bonū. 27 Et ait, Faciamus hominem
ad imaginē & similitudinē nostrā, & præsit
piscibus maris & volatilibus cæli & bestiis, v-
niuersęq; terræ, omniq; reptili quod mouetur
27 in terra. 28 Et creauit Deus hominē ad imaginē
D suā, ad imaginē Dei creauit illum; masculū &
28 foeminā creauit eos. 29 Benedixitque illis Deus,
& ait: Crescite & multiplicamini, & replete
terrā, & subiicite eam: & dominamini piscibus
maris & volatilibus cæli & vniuersis animan-
29 tibus quę mouētur super terrā. 30 Dixitq; Deus:
Ecce dedi vobis oēm herbā afferentē semē sup
terrā, & vniuersa ligna quę habēt in semetip-
sis semētē generis sui, vt sit vobis in escā & cū-
30 ctis animatibus terrę: 31 Omniq; volucri cæli &
vniuersis quę mouētur in terra; & in quibus
est anima viuēs: vt habeāt ad vescendū. Et fa-
31 ctū est ita. 32 Viditq; Deus cūcta quę fecerat, &
erāt valde bona. Et factū est vespere & mane,
dies sextus. CAP. II.
1 Gitur perfecti sunt cæli & terra, & omnis or-
2 natuseorū. 3 Cōpleuitq; Deus die septimo o-
pus suū quod fecerat, & requieuit die septimo
3 ab vniuerso opere quod patrarat. 4 Et benedi-
xit diei septimo, & sanctificauit illum: quia in
ipso cessauerat ab omni opere suo quod crea-
4 uit Deus vt faceret. 5 Istę sunt generationes cę-
li & terræ quādo creatę sunt, in die quo fecit
5 Dñs Deus cælū & terrā. 6 Et omne virgultū agri
anteq̃ oriretur in terra, omnemq; herbā regio
nis priusquā germinaret, nō enim pluerat dñs

תרגום אונקלוס

21 וַיִּבְרָא יְיָ תְּנִינִים רַבִּינִים וְיָת כָּל נֶפֶשׂ חַיָּה וְיָת חַיֵּית דְּרָחִישָׁא דְּרָחִישָׁא וְיָת כָּל עוֹפָא דְּפִרְחָא לְזִנְהֵי וְיָת אֲרִי טַב׃
22 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
23 חֲפִיק אֲרֶעָ נֶפֶשׂ חַיָּה לְזִנְהָ בְּעִירָא וְחַיֵּית אֲרֶעָ לְזִנְהָ וְיָתוֹן כֵּן׃
24 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
25 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
26 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
27 וַיִּבְרָא יְיָ יָתוֹן אָדָם בְּצַלְמֵהּ בְּצַלְמֵהּ דִּינִי בָרָא יְיָ דְּכָר וְנִקְבָּא בָרָא יְיָ וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
28 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
29 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
30 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
31 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
32 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
33 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
34 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
35 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
36 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
37 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
38 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
39 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
40 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
41 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
42 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
43 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
44 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
45 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
46 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
47 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
48 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
49 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
50 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
51 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
52 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
53 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
54 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
55 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
56 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
57 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
58 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
59 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
60 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
61 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
62 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
63 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
64 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
65 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
66 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
67 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
68 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
69 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
70 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
71 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
72 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
73 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
74 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
75 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
76 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
77 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
78 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
79 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
80 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
81 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
82 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
83 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
84 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
85 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
86 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
87 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
88 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
89 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
90 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
91 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
92 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
93 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
94 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
95 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
96 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
97 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
98 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
99 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
100 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
101 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
102 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
103 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
104 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
105 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
106 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
107 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
108 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
109 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
110 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלֵאוּ יָת מַיָּא בְּיַמֵּי וְעוֹפָא יִסְגּוּ בָּאֲרֶעָ׃
111 וַיַּעַשׂ אֲרֶעָ דְּאֲרֶעָ לְזִנְהֵי וְיָתוֹן יְיָ אֲרִי טַב׃
112 וַיִּבְרַךְ יְיָ וְיָתוֹן יְיָ לְמִימַר פּוֹשׁוּ וּסְגּוּ וּ

* Et fecit Deus cete grandia, & omnem animam animalium reptilium, quæ producerūt aquæ secundū genera eorū, & omne volatile pennatū secundū genus. Et vidit Deus quod bona. * Et benedixit eis Deus, dicens, Crescite et multiplicamini, et replete aquas in maribus, & volatilia multiplicentur super terrā. * Et factū est vespere & factū est mane, dies quintus. * Et dixit Deus: Producat terra animā viventē secundū genus, quadrupedia, et reptilia et bestias terræ, & iumenta, & omnia reptilia terræ secundū genus eorū. Et factum est ita. * Et fecit Deus bestias terræ secundū genus, et iumenta, & oīa reptilia terræ secundū genus eorū. Et vidit Deus quod bona. * Et dixit Deus: Faciamus hominē ad imaginē nostrā et ad similitudinē, & præsent piscibus maris, & volatilibus celi, et iumentis, et omnibus terræ, et omnibus reptilibus reptantibus super terrā. * Et fecit Deus hominē, ad imaginē Dei fecit illū, masculū et feminā fecit eos. * Et benedixit eis Deus, dicens: Crescite & multiplicamini & replete terrā, et dominamini ei, et imperate piscibus maris, et volatilibus celi, et omnibus iumentis, et omni terræ, & omnibus reptilibus reptantibus super terrā. * Et dixit Deus: Ecce dedi vobis omnem herbā seminiferā seminātem semen, quod est super terrā: et omne lignū, quod habet in semetipso fructū seminis seminiferi, vobis erit in escā. * Et omnibus bestiis terræ, et omnibus volatilibus celi, et omni reptili reptanti super terrā, quod habet in semetipso animā vitæ: et oēm herbā viridem in escā. Et factum est ita. * Et vidit Deus omnia quæcūq; fecit, et ecce bona valde. Et factū est vespere, et factum est mane, dies sexta.

CAP. II.

ET perfecti sunt cælum et terra, et omnis ornatu eorum. * Et perfecit Deus in die sexta opera sua, quæ fecit, & requieuit Deus in die septima ab omnibus operibus suis, quæ fecit. * Et benedixit Deus diei septimo, & sanctificavit illum: quia in illo cessavit ab omnibus operibus suis, quæ incepit Deus facere. * Hic liber generationis celi & terræ, quando facta sunt, qua die fecit Deus cælum & terram. * Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, & omnem herbam agri antequam germinaret; non enim pluerat Dominus

* καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἰα κήτη ἰα μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε ἰα ὕδατα καὶ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν καὶ γέν. καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ. * καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεός· λέγων, αὐξάνετε καὶ πληθύνετε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις· καὶ ἰα πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. * καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν καὶ γέν. ἰετέρα ποδα καὶ ἐρπετα καὶ θηρία τῆς γῆς, καὶ ἰα κήνη, καὶ πᾶν ἰα τὰ ἐρπετα τῆς γῆς καὶ γέν. αὐτῶν. καὶ ἐγένετο ἕως. * καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ γέν. καὶ τὰ κήνη καὶ πᾶν ἰα τὰ ἐρπετα τῆς γῆς καὶ γέν. αὐτῶν καὶ εἶδεν ὁ θεός ὅτι καλὰ. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, ποιήσω μὴ ἀνθρώπον καὶ εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κίλων, καὶ πάντων τῆς γῆς, ἐκ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. * καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὸν ἀνθρώπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὸς. * καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ θεός, λέγων, αὐξάνετε καὶ πληθύνετε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατεκυριεύσατε αὐτῆς· ἐρχεστε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἐκ πάντων τῶν κίλων, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἰδὲ δέδωκα ὑμῖν πάντα χορτὸν ἀπόρρονον σπέρμα, ὅ ἐστιν ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος ἀπορίμω, ὑμῖν ἔσται βρώσιν. * καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἐρπετῷ ἐρπόντι ἐπὶ τῆς γῆς· ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χορτὸν χλωρὸν εἰς βρώσιν. καὶ ἐγένετο ἕως. * καὶ εἶδεν ὁ θεός ἰα πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδὲ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἑκτη.

β. * Καὶ σὺ ἐλέεισθης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. * καὶ σὺ ἐτέλεσεν ὁ θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν ὁ θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησεν. * καὶ εὐλόγησεν ὁ θεός τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγάσεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ θεός ποιεῖν. * αὕτη ἡ βίβλος ἡρώσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἡρώεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χορτὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξε κύμα

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Et creavit Deus colubros magnos, & omnem animam viventē reptilium, quæ producerant aquæ secundū species suas; & omnē volucrē, quæ volat, secundum genus suum; & vidit Deus quod esset bonum. "Et benedixit eis Deus, dicens: Crescite & multiplicamini & replete aquas maris: & volucris multiplicetur in terra. "Et fuit vespere & fuit mane, dies quintus. "Et dixit Deus, Producat terra animam viventem secundum genus suū, iumentum & reptile & bestiam terræ secundum species suas: & fuit ita. "Et fecit Deus bestiam terræ secundum genus suum, & iumentum iuxta genus suum, & omne reptile terræ iuxta genus suum: & vidit Deus quod esset bonum. "Et dixit Deus, Faciamus hominem ad imaginem nostram, sicut similitudo nostra; & dominetur in pisces maris & in volatilia cælorum, & in iumenta, & in omnem terram; & in omne reptile quod reptat super terram. "Et creavit Deus hominem ad imaginem suam; ad imaginem Dei creavit illum; masculum & feminam creavit eos. "Et benedixit eis Deus, & dixit eis Deus, Crescite & multiplicamini, & replete terram, & roboramini super eam; & dominamini piscibus maris, & volatili celi, & omni animanti quod reptat super terram. "Et dixit Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam, cuius granum sementis seminatur, quæ est super faciem vniuersæ terræ, & omnem arborem in qua est fructus arboris, cuius granum sementis seminatur; vobis erit ad vescendum: "Et omni bestiæ terræ, & omni volatili celi, & omni reptili quod reptat super terram, in quo est anima vivens; omnem virentem herbam ad vescendum. Et fuit ita. "Et vidit Deus cuncta quæ fecerat: & ecce bona valde. Et fuit vespere & fuit mane, dies sextus.

CAP. II.

ET perfecti sunt celi & terra, & omnis exercitus eorum. "Et delectatus est Deus in die septimo opere suo quod fecerat, & requieuit in die septimo ab vniuerso opere suo quod fecerat. "Et benedixit Deus diei septimo & sanctificauit eum: quia in ipso requieuit ab vniuerso opere suo quod creauit Deus ut faceret. "Istæ sunt generationes celi & terræ quando creatæ sunt, in die quo creauit Dominus Deus terram & cælum. "Et omnem arborem agri, antequam esset in terra; & omnem herbam agri antequam germinaret, quia non pluerat Dominus

אלהים על הארץ ואדם אין לעבד ארץ האדמה:
 * ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה:
 * ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: * ויטע
 יהוה אלהים גן בעדן מקדש וישם שם ארץ האדס
 אשר יצר: * ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ
 נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
 ועץ הדעת טוב ורע: * ונהר יצא מעדן להשקות את
 הגן ומשם יפד והיה לארבעה ראשים: * שם האחד
 פישון הוא הסבב ארץ כל ארץ החויל והוא אשר שם
 הזהב: * וזהב הארץ הוא טוב שם הברדלח ויבן
 השהם: * וישם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל
 ארץ כוש: * וישם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך
 קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: * ויקח יהוה
 אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה:
 * ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
 תאכל: * ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי
 ביום אכלך ממנו מות תמות: * ויאמר יהוה אלהים
 לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו:
 * ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה וארץ
 כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא
 לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:
 * ויקרא האדם שמות לכל רחבהמה ולעוף השמים
 ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו:
 * ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח
 אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: * ויבן יהוה
 אלהים ארץ הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
 ויבאה אל האדם: * ויאמר האדם זאת רפעי
 עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
 כי מאיש לקחה זאת:

B Deus super terrā: & homo nō erat qui opera-
 6 retur terrā. * Sed fons ascēdebat ē terra irrigās
 7 vniuersam superficiē terræ. * Formauit igitur
 Dñs Deus hominē de limo terrę, & inspirauit
 in faciē eius spiraculū vitę: & factus est homo
 8 in animā viuētē. * Plantauerat autem Domi-
 nus Deus paradysum voluptatis à principio,
 9 in quo posuit hominē quē formauerat. * Pro-
 duxitq; Dñs Deus de humo omne lignū pul-
 chrū visu; & ad vescendū suaue: lignū etiā vitę
 in medio paradisi; lignūq; sciētię boni & ma-
 10 li. * Et fluuius egrediebatur de loco volupta-
 tis ad irrigadū paradysum: qui inde diuiditur
 11 in quatuor capita. * Nomē vni Phison: ipse est
 qui circuit omnē terrā Euilath vbi nascitur au-
 12 rū. * Et aurum terrę illius optimū est. ibiq; in-
 13 uenitur bdeliū, & lapis onychinus. * Et nomē
 fluuij secūdi Geon. Ipse est qui circuit oēm ter-
 14 rā Æthiopiæ. * Nomē verò fluminis tertij Ti-
 C gris: ipse vadit contra Assyrios. Fluuius autem
 15 quartus ipse est Euphrates. * Tulit ergo Dñs
 Deus hominē, & posuit eum in paradysum vo-
 luptatis, vt operaretur & custodiret illum.
 16 * Præcepitq; ei, dicens: Ex omni ligno paradisi
 17 comedē. * De ligno autē scientiæ boni & mali
 ne comedas; in quacunq; enim die comederis
 18 ex eo, mortē morieris. * Dixit quoq; Dominus
 Deus, Non est bonū hominem esse solū: facia-
 19 mus ei adiutoriū simile sibi. * Formatis igitur
 Dñs Deus de humo cunctis animātibus terrę
 & vniuersis volatilibus cæli: adduxit ea ad A-
 dam, vt videret quid vocaret ea. Omne enim
 quod vocauit Adam animæ viuētis, ipsum est
 20 nomē eius. * Appellauitq; Adā nominibus suis
 D cuncta animantia & vniuersa volatilia cæli, &
 oēs bestias terræ. Adā verò non inueniebatur
 21 adiutor similis eius. * Immisitq; Dñs Deus so-
 porē in Adā. Cūq; obdormisset, tulit vnā de
 22 costis eius, & repleuit carnem pro ea. * Et ædi-
 ficauit Dominus Deus costam quam tulerat
 de Adam, in mulierem; & adduxit eam ad A-
 23 dam. * Dixitque Adam: Hoc nunc os ex ossi-
 bus meis & caro de carne mea. Hæc vocabi-
 tur virago, quoniam de viro sumpta est.

תרגום אונקלוס

אלהא על ארעא ואנש לית למפלח ית ארעא: *
 6 ועננא הוה סליק מן ארעא ומשקי ית כל אפי ארעא: *
 7 ונציב יי אלהא גנתא בעדן מלקדמין וישן דתמן ית אדם
 8 ויצמח יי אלהא מן האדמה ויפח באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 9 ויצמח יי אלהא מן האדמה ויפח באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 10 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 11 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 12 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 13 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 14 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 15 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 16 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 17 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 18 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 19 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 20 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 21 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 22 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *
 23 ונהר יצא מעדן להשקה את האדמה ויבן יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
 באפיו נשמת רחי והוה אדם לרוח ממללא: *

Deus super terram; & homo non erat ad operandum eam. * Fons autem ascendebat ex terra, et irrigabat omnem faciem terræ.

* Et formavit Deus hominem; pulverem accipiens de terra; et inspiravit in faciem eius spiraculum vitæ: & factus est homo in animam viventem. * Et plantavit dominus Deus paradysum in Eden ad orientem, & posuit illic hominem, quem formavit.

* Et produxit Deus adhuc de terra omne lignum pulchrum ad visum, et bonum ad cibum: & lignum vite in medio paradysi; & lignum sciendi scientiam boni & mali. * Fluvius autem egreditur ex Eden ad irrigandum paradysum: inde diuiditur in quatuor principia. * Nomen uni Phison: hic qui circuit omnem terram Euilat, illic ubi est aurum.

* Et aurum terræ illius bonum. illic est carbunculus & lapis prasinus. * Et nomen fluuii secundo, Geon: hic circuit omnem terram Æthiopie.

* Et fluuius tertius, Tigris: hic qui vadit contra Assyrios. At fluuius quartus, hic Euphrates.

* Et accepit dominus Deus hominem quem formavit; & posuit eum in paradiso voluptatis, ad operandum eum & custodiendum. * Et præcepit dominus Deus Adæ, dicens: Ex omni ligno quod in paradiso, escam comedes: * Ex autem ligno cognoscendi bonum & malum, non comedatis ex eo; qua autem die comederitis ex eo, morte moriemini.

* Et dixit dominus Deus, non bonum esse hominem solum; faciamus ei adiutorem secundum eum.

* Et formavit Deus adhuc ex terra omnes bestias agri, & omnia volatilia celi. Et adduxit ea ad Adam; ut videret quid vocabit ea: & omne quodcumque vocauit ipsum Adam animam viventem, hoc nomen illi. * Et vocauit Adam nomina omnibus iumentis, & omnibus volatilibus celi, & omnibus bestiis terræ. At Adam non inuentus est adiutor similis sibi. * Et immisit Deus soporem in Adam, & dormiuit; & tulit unam costam eius, & repleuit carnem pro ea.

* Et edificauit dominus Deus costam quam accepit ab Adam, in mulierem; & adduxit eam ad Adam. * Et dixit Adam, Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur mulier, quoniam de viro suo assumpta est hæc.

ὁ θεὸς ἔπλῃ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν.
 6 * πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσω-
 7 πον τῆς γῆς. * καὶ ἐπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χορὴν λαβὼν
 8 ἀπὸ τῆς γῆς. ὃς ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς,
 9 καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. * ὃς ἐφύτρωσεν κύ-
 10 ρειον ὁ θεὸς παράδεισον ἐν ἐδὲν καὶ ἀνατολάς. καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν
 11 ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασεν. * καὶ ἔξανετείλεν ὁ θεὸς ἐπὶ ἐκ τῆς
 12 γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρώσιν. καὶ τὸ ξύ-
 13 λον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέ-
 14 ναι γινώσκον καλὸν καὶ πονηρὸν. * ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ
 15 ἐδὲν ποτιζέειν τὸν παράδεισον. ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας
 16 δὲ ῥαχάς. * ὄνομα τῷ ἐνὶ φισὼν· ὅστις ὁ κυκλῶν πᾶσθαι τὴν
 17 γῆν εὐιλάτ· ἐκεῖ οὗ ἐστὶ τὸ χερσίον. * καὶ τὸ χερσίον τῆς γῆς
 18 ἐκείνης καλὸν· ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἀνθερξ καὶ ὁ λίθον ὁ πρᾶπνον.
 19 * καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, γεὼν· ὅστις ὁ κυκλῶν
 20 πᾶσαν τὴν γῆν αἰθιοπίας. * καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος,
 21 τῆρις· ὅστις ὁ πορδύμηνον κατέναντι ἀσσυρίων· ὁ δὲ πο-
 22 ταμὸς ὁ τέταρτος, ὅστις εὐφράτης. * καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ
 23 θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασεν, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδεί-
 24 σω τῆς τευχῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. * καὶ ἐνε-
 25 τέλετο κύριος ὁ θεὸς τῷ ἀδάμ, λέγων, ἀπὸ πάντος ξύλου
 26 τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. * ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου
 27 τοῦ γινώσκον καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ
 28 δὲ ἂν ἡμέρα φαγεῖτε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ὑποθανεῖτε.
 29 * καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός, οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον,
 30 ποιήσωμιν αὐτῷ βοηθὸν κατὰ αὐτόν. * καὶ ἐπλασεν ὁ θεός
 31 ἐπὶ ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ πάντα τὰ πε-
 32 τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν ἀδάμ, ἵδεν
 33 τί καλέσει αὐτά· καὶ πᾶν ὃ ἂν ἐκάλεσεν αὐτὸ ἀδάμ ψυ-
 34 χὴν ζῶσαν, τὸτο ὄνομα αὐτῷ. * καὶ ἐκάλεσεν ἀδάμ ὀνό-
 35 ματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ,
 36 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· τῷ δὲ ἀδάμ οὐχ εὐρέθη βοη-
 37 θὸς ὅμοιος αὐτῷ. * καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεός ἑκαστὸν ἐπὶ τὸν
 38 ἀδάμ, καὶ ὑπνώσεν· καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ
 39 ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. * καὶ ὠκοδόμησεν κύριος
 40 ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἀδάμ εἰς γυναῖκα·
 41 καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν ἀδάμ. * καὶ εἶπεν ἀδάμ, τὸτο
 42 νῦν ὅσθον ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη
 43 κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Deus super terram: & homo non erat ad operandum terram. * Et nubes ascendebat de terra; & irrigabat uniuersam faciem terræ. * Et creauit dominus Deus hominem pulverem de terra; & inspiravit in faciem eius animam vitæ: & fuit homo in spiritum loquentem. * Et plantauit dominus Deus hortum in loco voluptatis à principio; & posuit ibi hominem quem creauit. * Et germinare fecit dominus Deus de terra omnem arborem quæ erat desiderabilis ad videndum, & bona ad vescendum; & arborem vitæ in medio horti; & arborem cuius fructus manducantes scient inter bonum & malum. * Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum hortum. Et inde diuidebatur; & erat in quatuor capita fluminum. * Nomen unius Phison: ipse est qui circuit omnem terram Euila; ubi est aurum. * Et aurum terræ illius bonum: ibi est bdellium & lapis onychinus. * Et nomen fluuii secundi, Geon: ipse est qui circuit omnem terram Æthiopie. * Et nomen fluuii tertij, Hidcel: ipse est qui vadit ad orientem Assyriæ. Et fluuius quartus est Euphrates. * Et tulit dominus Deus hominem; & collocauit eum in horto voluptatis, ut operaretur eum, & custodiret illum. * Et præcepit dominus Deus Adæ, dicens, Ex omni arbore horti comedens comedes. * Et de arbore cuius fructum comedentes scient inter bonum & malum, non comedes ex ea; quoniam in die qua comederis ex ea, morte morieris. * Et dixit dominus Deus, Non est bonum esse hominem solum; faciam ei adiutorium quasi eum. * Et creauit dominus Deus de terra omnes bestias agri & omnia volatilia celi; & adduxit ad Adam ut videret quid vocaret ea: & omne quod vocabat Adam anime viventis, ipsum est nomen eius. * Et vocauit Adam nominibus omne iumentum & volatile celi, & omnem bestiam agri: & Adæ non inuenit adiutorium quasi eum. * Et immisit dominus Deus soporem in Adam, & dormiuit; & tulit vnam de costis eius, & posuit carnem pro ea. * Et edificauit dominus Deus costam quam tulerat de Adam in mulierem; & adduxit eam ad Adam. * Et dixit Adam: Hæc nunc os de ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur mulier, quia de viro suo assumpta est ista.

*Propter hoc relinquet homo patrem suum & matrem, & adhærebit ad uxorem suam, & erunt duo in carne una. *Et erant duo nudi, & Adam et uxor eius, & non erubescabant.

CAP. III.

A T serpens erat prudentissimus omnium bestiarum. **A**qua super terram, quas fecit Dominus Deus: & dixit serpens mulieri, Quare dixit Deus, non comedatis ab omni ligno quod in paradiso? *Et dixit mulier serpenti, Ab omni ligno paradisi vescimur: *Ab autem fructu ligni quod est in medio paradisi, dixit Deus, Non comedatis ex eo, neque tangatis illud, ut non moriamini. *Et dixit serpens mulieri, Non morte moriemini. *Scit enim Deus, quod quacunque die comederitis ex eo; aperientur vestri oculi, & eritis sicut dii, scientes bonum et malum. *Et vidit mulier quod bonum lignum in escam, & quod placidum oculis ad videndum, & pulchrum est ad intelligendum: & accipiens mulier de fructu eius comedit: & dedit & viro suo cum ea, & comederunt. *Et aperti sunt oculi amborum: & cognouerunt quia nudi erant; & consuerunt folia ficus; et fecerunt sibi perizomata. *Et audierunt vocem domini Dei deambulantis in paradiso in meridie; & absconditi sunt et Adam et uxor eius a facie domini Dei in medio paradisi. *Et vocauit dominus Deus Adam: & dixit ei, Vbi es? *Et dixit Adam, Vocem tuam audiui deambulantis in paradiso, & timui, quia nudus sum, et absconditus sum. *Et dixit ei, Quis indicauit tibi quod nudus es, nisi a ligno quod præcepi tibi hoc solo non comedere, ab eo comediti? *Et dixit Adam, Mulier quam dedisti mecum, hæc mihi dedit a ligno, & comedi. *Et dixit Deus mulieri, Quid hoc fecisti? Et dixit mulier, Serpens decipit me, et comedi. *Et ait dominus Deus serpenti: Quia fecisti hoc, maledictus tu præ omnibus bestiis, & præ omnibus iumentis quæ super terram: super pedes et ventrem gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. *Et inimicitiam ponam inter te & inter mulierem; et inter semen tuum, & inter semen illius; ipse tuum conteret caput; et tu conteres illius calcaneum. *Et mulieri dixit: Multiplicans multiplicabo tristitias tuas, & gemitus tuos: in doloribus paries filios: & ad

24 *ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἁνδρὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὁμοκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 25 καὶ ἔσονται ὡς εἷς σὰρκα μίαν. *καὶ ἦσαν ὡς δύο γυμνοὶ, ὁ, τε ἀδάμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠχύνοντο.

1 γ. *Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε κύριος ὁ θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ ἐν τῷ ὀρεαίῳ; *καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει, ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ ὀρεαίου φαγόμεθα. *ἀπὸ τοῦ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ ὀρεαίου, εἶπεν ὁ θεός, οὐ φάγετε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδε μὴ ἀψησθε αὐτόν, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. *καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· οὐ θανάτῳ ἀποθνήσκει. *ἠδὲ γὰρ ὁ θεός, ὅτι ἡ ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. *καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βεῶσιν, καὶ ὅτι ὀρεῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὠρεῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι. καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. *καὶ διανοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, & ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν. & ἔρραψαν φύλλα συκῆς, & ἐποίησαν αὐτοῖς ὀβεζώματα. *καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατῶντος ἐν τῷ ὀρεαίῳ τοδεῖνον. καὶ ἐκρύβησαν ὁ, τε ἀδάμ & ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὀρεαίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ὀρεαίου. *& ἐκάλεισεν κύριος ὁ θεός τὸν ἀδάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ποῦ εἶ; *& εἶπεν ἀδάμ, τὴν φωνὴν σε ἤκουσα περιπατῶντος ἐν τῷ ὀρεαίῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, & ἐκρύβην. *καὶ εἶπεν αὐτῷ, τίς ἀνήγγελέ σοι ὅτι γυμνός εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου ὃ ἐνετείλαμην σοι τὸ μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; *& εἶπεν ἀδάμ, ἡ γυνὴ ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, & ἔφαγον. *& εἶπεν ὁ θεός τῇ γυναικί· τί τὸ ἐποίησας; & εἶπεν ἡ γυνὴ, ὁ ὄφις ἠπάτησέν με, & ἔφαγον. *& εἶπεν κύριος ὁ θεός τῷ ὄφει· ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἡ καταράσῃ σου ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτενῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπὶ τῇ σῇ καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. *& ἔχθραν θήσω ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς γυναικός, & ἀναμέσον τοῦ σπέρματος σου, & ἀναμέσον τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. αὐτός σε τειρήσει κεφαλὴν, & σύ τήρῃς τοὺς ἑστέρας. *& ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἶπεν· πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου & ὅσον γεννησέαι σε. ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, & πρὸς

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Propterea relinquet homo lectulum patris sui & matris suæ, & adhærebit uxori suæ, & erunt in carnem vnā. *Et erant ambo nudi, Adam & uxor eius, & non erubescabant.

CAP. III.

E T serpens erat sapientior cunctis bestiis agri quas fecit Dñs Deus: & dixit mulieri, Verumne est quod dixit Deus: non comedatis ex omni arbore horti? *Et dixit mulier serpenti, De fructu arboris horti comedemus. *Sed de fructu arboris quæ est in medio paradisi, dixit Deus, Non comedetis ex eo; neque accedatis ad eum: ne forte moriamini. *Et dixit serpens mulieri, Non morte moriemini. *Quoniam manifestum est coram Deo quod in die qua comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut principes scientes inter bonum & malum. *Et vidit mulier quod bona esset arbor ad vescendum, & quod salutifera esset oculis, & delectabilis arbor ad intueundum in eā: & tulit de fructu eius & comedit, & dedit etiā marito suo, & comedit cum ea. *Et aperti sunt oculi amborum: & cognouerunt quod nudi essent: & consuerunt sibi folia ficus; & fecerunt sibi cinctoria. *Et audierunt vocem verbi domini Dei deambulantis in horto ad auram diei; & absconderunt se Adam & uxor eius a facie domini Dei in medio arboris horti. *Et vocauit dominus Deus Adam; & dixit ei, Vbi es tu? *Et ait, Vocem verbi tui audiui in horto, & timui quoniam nudus sum ego, & abscondi me. *Et ait, Quis indicauit tibi quod nudus esses tu? nunquid de arbore, de qua præcepi tibi ut non comederes, ex ea comediti? *Et dixit Adam, Mulier quam dedisti mecum, ipsa dedit mihi de arbore, & comedi. *Et dixit dominus Deus mulieri, Quid hoc fecisti? & dixit mulier, Serpens seduxit me, & comedi. *Et dixit dominus Deus serpenti; Quia fecisti hoc: maledictus tu præ omnibus iumentis & præ omnibus bestiis agri: super ventrem tuum gradieris; & puluerem comedes omnibus diebus vitæ tuæ. *Et inimicitiam ponam inter te & inter mulierem, & inter filium tuum, & inter filium eius: ipse obseruabit tibi quod fecisti ei a principio, & tu obseruabis ei in finem. *Mulieri dixit, Multiplicans multiplicabo tribulationes tuas, & conceptiones tuas: & in tribulatione paries filios, & ad

17 אישך תשוקתך והוא ימשל בך: * ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חיך: * וקוץ ודרדר תצמיח לך
18 ואכלת את עשב השדה: * בזעת אפך תאכל לחם
עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה
ואל עפר תשוב: * ויקרא האדם שם אשתו חוה כי
20 הוא היתה אם כל חי: * ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם: * ויאמר יהוה
אלהים הן האדם הידע כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
לעלם: * וישלחהו יהוה אלהים מן עדן לעבד את
23 האדמה אשר לקח משם: * ויגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן ארז וברבים וארז לחט וחרב
המתהפכת לשמר ארז דרך עץ החיים:

ד * והאלים ידע את חוה אשתו ותולד
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: * ותקף
ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין
היה עבד אדמה: * ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי
האדמה מנחה ליהוה: * והבל הביא גם הוא מבכורות
צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו:
* ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאוד ויפלו
פניו: * ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו
פניך: * הלא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו:
* ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם
בשדה ויקס קין אל הבל אחיו ויהרגהו: * ויאמר
יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר נא אחי נאכי: * ויאמר מה עשית קול
דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה:

viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.
17 * Adē verò dixit, Quia audisti vocē vxoris tuę,
& comedisti de ligno ex quo præceperā tibi ne
comederes: maledicta terra in opere tuo. In la
boribus comedes ex ea cūctis diebus vitę tuę.
18 * Spinas & tribulos germinabit tibi: & come
des herbas terrę. * In sudore vultus tui vesceris
pane, donec reuertaris in terrā, de qua sum
D ptus es: quia puluis es & in puluerē reuerteris.
20 * Et vocauit Adam nomē vxoris suę Eua, eo qđ
21 mater esset cūctorum viuentiū. * Fecit quoq;
dominus Deus Adē & vxori eius tunicas pel
liceas: & induit eos. * Et ait: Ecce Adam quasi
vnus ex nobis factus est sciens bonum & ma
lum. Nunc ergo ne fortē mittat manū suā &
sumat etiā de ligno vitę & comedat; & viuat
23 in æternū. * Emisit eum dñs Deus de paradiso
voluptatis, vt operaretur terram de qua sum
24 ptus est. * Eiecitq; Adā: & collocauit ante pa
radisum voluptatis Cherubim & flammeum
gladium atque versatilem ad custodiendam
viam ligni vitę. CAP. II II.

1 A Dam verò cognouit vxorē suam Euā, quę
A cōcepit & peperit Cain, dicēs: Possedi ho
minem per dominū. * Rursūmq; peperit fra
trem eius Abel. Fuit autē Abel pastor ouiu, &
3 Cain agricola. * Factum est autem post multos
dies vt offerret Cain de fructibus terrę mune
4 ra Domino: * Abel quoq; obtulit de primoge
nitis gregis sui & de adipibus eorū. Et respexit
5 Dñs ad Abel & ad munera eius. * Ad Cain au
tem & ad munera illius non respexit. Iratusq;
6 est Cain vehemēter, & cōcidit vultus eius. * Di
xitq; Dominus ad eū, Quare iratus es, & cur
7 cōcidit facies tua? * Nōne si bene egeris, reci
pies: sin autē male, statim in foribus peccatum
aderit? Sed sub te erit appetitus eius, & tu do
8 minaberis illius. * Dixitq; Cain ad Abel fratrem
B suū: Egrediamur foras. Cūq; esset in agro: cō
surrexit Cain aduersus fratrem suū Abel, & inter
9 fecit eū. * Et ait dñs ad Cain, Vbi est Abel frater
tuus? qui respōdit, Nescio. Nunquid custos fra
10 tris mei sum ego? * Dixitq; ad eū, Quid fecisti?
Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.

תרגום אונקלוס

17 ולאדם אמר ארי קבלת למימר אתה ואתה לא תוכל מנה לטא ארעא
18 וכוון ואטריז תצמח לך ותוכל ית עשבא דחקלא: * 19 בזעתא דאפך תוכל לחמא עד דתחוב
לארעא דמנה אחרייתא ארי עפרא את העפרא תחוב: * 20 וקרא אדם שום אתה חנה ארי חנה אמה דכל בני אנשא: * 21 ועבד ויי אלתא
לאדם ולאחתה לבושין דיקר על משך בשרהון ואלבשיגון: * 22 ואמר ויי אלתא חנה אדם חנה ויחירי בעלמא מנה למדע טב וביש וכען ולמא
יושט וידה ויסב אף מאילן חנה ויכל ויחי לעלם: * 23 ושלחה ויי אלתא מנחא דעדן למפלח ית ארעא דאתברי מתמן: * 24 ויחרד ית אדם
ואשריה ממדנח לגנחא דעדן ית ברוביא וית שגן חרבא דמתהפכא למטר ית ארז אילן חיים:
ד * 1 ואדם ידע ית חנה אשתה ועדיאת וילדת ית קין ואמרת קניתי גבר קדם ויי: * 2 ואוספת למילד ית אחוהי
ית הבל וחוה הבל רעי ענא וקין חנה גבר פלח בארעא: * 3 וחוה מסוף יומין ואיתי קין מאבא דארעא תקרובתא קדם ויי: * 4 והבל איתי
אף הוא מבוכרי עאניה ומתריהון וקבל ויי ברענא להבל ולתקרובתה: * 5 ולקין ולתקרובתה לא קבל ברענא ותקף לקין לחדא ונפלו
אפוהי: * 6 ואמר ויי לקין למה תקוף לך ולמה דנו נפלו אפך: * 7 חלא אם תוטיב עובדך ושתבק לך ואם לא תטיב ליום דינא חטאך נסיר
דהוא עתיד ליתפרעא מך אם לא תחוב ואם תחוב ושתבק לך: * 8 ואמר קין להבל אחוהי וחוה במחויחון בחקלא וקם קין על הבל אחוהי וקטלה:
9 ואמר ויי לקין אן הבל אחיך ואמר לא ידעית הנטר אחי אנא: * 10 ואמר מה עבדת קל דם זרעון דעתידין למפק מן אחיך קבלן קדמי מן ארעא:

virū tuū cōuersio tua, & ipse tui dominabitur. * Et 17
 Adā dixit: Quia audisti vocē vxoris tuæ, et comedi-
 sti de ligno, quo præcepi tibi hoc solo nō comedere, ab
 eo comedisti: maledicta terra in operibus tuis, in tri-
 stitiis comedes eā cunctis diebus vitæ tuæ. * Spinās 18
 & tribulos germinabit tibi: & comedes herbam a-
 gri. * In sudore vultus tui vesceris pane tuo, donec 19
 reuertaris tu in terrā ex qua sumptus es: quia terra
 es & in terrā redibis. * Et vocauit Adā nomen vxo- 20
 ris suæ vitæ: quoniā ipsa fuit mater cunctorum vi-
 uentium. * Et fecit Dominus Deus Adā & vxori 21
 eius tunicas pelliceas, & induit eos. * Et dixit eis: 22
 Ecce Adā factus est vt vnus ex nobis ad sciendum
 bonū & malum; & nunc nequando extendat ma-
 num suam; & sumat de ligno vitæ, & comedat, et
 viuet in aternū. * Et emisit eum Dominus Deus de 23
 paradiso voluptatis, vt operaretur terram, de qua
 sumptus est. * Et eiecit Adam, & collocauit eum 24
 ante paradisum voluptatis, & posuit Cherubim &
 flammeum gladium versatilem ad custodiendam
 viam ligni vitæ.

CAP. IIII.

Adā autem cognouit Euam vxorem suam, 1
 & concipiens peperit Cain, & dixit: Possedi
 hominem per Deum. * Et addidit parere fratrem 2
 eius Abel: & fuit Abel pastor ouium: Cain au-
 tem fuit operans terram. * Et factum est post dies, 3
 obtulit Cain de fructibus terræ sacrificium Domino.
 * Et Abel obtulit & ipse de primogenitis ouium sua- 4
 rum, & de adipibus eorum: & respexit Deus ad
 Abel & ad munera eius. * Ad autem Cain & ad 5
 sacrificia eius non attendit. & tristificauit Cain
 valde: & concidit vultus eius. * Et dixit Domi- 6
 nus Deus Cain: Quare tristis factus es, & quare
 concidit facies tua? * Non si rectē obtuleris, re- 7
 ctē autem non diuiseris: peccasti? quiesce. ad te con-
 uersio eius: et tu ipsius dominaberis. * Et dixit Cain 8
 ad Abel fratrem suum, Egrediamur in agrum. &
 factum est cum essent ipsi in agro: surrexit Cain
 in Abel fratrem suum: & interfecit eum.
 * Et ait Deus ad Cain: Vbi est Abel frater tuus? 9
 & dixit, Non scio. nunquid custos fratris mei sum
 ego? * Et dixit Deus: Quid fecisti hoc? vox san- 10
 guinis fratris tui clamat ad me de terra.

τὸν ἄνδρα σὴ δποσροφὴ σε. καὶ αὐτὸς σε κυριεύσει. * καὶ τὰ 17
 ἀδάμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας τὴν φωνὴν τῆς θυγατρὸς σου, καὶ ἔφαγες
 ἀπὸ τοῦ ξύλου, ὃ ἐνετείλαμην σοι. οὗτο μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπὸ
 αὐτοῦ ἔφαγες, & ἡκατάραται ἡ γῆ ἐν ταῖς ἐργοῖς σου. ἐν λύ-
 18 πταις φαγῇ αὐτὴν πάτας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. * ἀκάν-
 θας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν κόπον τοῦ ἀ-
 19 γροῦ. * ἐν ἰδρώτι τοῦ ποσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως
 τοῦ δποσρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ὃς ἦς ἐλήφθης ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς
 20 γῆν ἀπελεύσῃ. * καὶ ἐκάλεσεν ἀδάμ τὸ ὄνομα τῆς θυγατρὸς
 21 αὐτοῦ ζωή, ὅτι αὐτὴ ἦν μήτηρ πάντων τῶν ζώντων. * καὶ ἐποίη-
 σεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ἀδάμ καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερ-
 22 ματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς. * καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ἀδάμ
 γέγονεν ὡς εἷς ὃς ἡμεῖς τοῦ γινώσκειν καλὸν & πονηρὸν καὶ νῦν
 μήποτε ἐκλήνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς
 23 ζωῆς, καὶ φαγῇ, καὶ ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. * καὶ ὃς ἀπέστειλεν
 αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὀρεοῦ τοῦ τρυφῆς ἐργάζεσθαι
 24 τὴν γῆν ὃς ἦς ἐλήφθης. * καὶ ὃς ἐβάλετο τὸν ἀδάμ, καὶ κατώ-
 κισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ ὀρεοῦ τοῦ τρυφῆς. καὶ ἔταξε τὰ
 χειρουργίμια καὶ τὴν φυλογίμια ῥομφαίᾳ τὴν σφερομένῃ φυ-
 1 λάσσει τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. δι. * Ἀδάμ
 ὃς ἔγνω εὖ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν
 2 καὶν. καὶ εἶπεν, ἐκλήσαμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ποσέ-
 θετο λεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ἄβελ. & ἐγένετο ἄβελ ποιμὴν
 3 ποσβάτων. καὶ ὃς ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. * καὶ ἐγένετο
 μεθ' ἡμέρας ἦνεγκε καὶν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυ-
 4 ρίῳ. καὶ ἄβελ ἦνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρῶτόκων τῶν ποσ-
 βάτων αὐτοῦ, & ἀπὸ τῶν σεάτων αὐτοῦ. καὶ ἐπέιδεν ὁ θεὸς τῷ
 5 ἄβελ καὶ τῷ τῷ τοῖς δώροις αὐτοῦ. τῷ καὶν & τῷ ταῖς θυ-
 σίαις αὐτοῦ & ποσέχευεν. καὶ ἐλύπησε τὸν καὶν λίθῳ, καὶ σπινέ-
 6 πεσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. * καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ καὶν, ἰνατί
 7 πείλυσθαι ἐγένε, καὶ ἰνατί σπινέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; ὅτι
 ἂν ὀρεθῶς ποσενέγκης, ὀρεθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἡμαρτες; ἡσύχα-
 8 σον. πρὸς σὴ δποσροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ αὐτοῦ ἀρξῇς. * καὶ εἶπεν
 καὶν πρὸς ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον.
 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη καὶν τῷ
 9 ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκλιθεν αὐτόν. * καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
 πρὸς καὶν, ποῦ ἐστὶν ἄβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, ὃς γινώσκω. μὴ
 10 φύλαξαι τὸν ἀδελφόν μου εἰμὶ ἐγώ. * καὶ εἶπεν ὁ θεὸς, τί ἐποίησας
 τετο; φωνὴ αἱματὸς τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς.

* CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

virum tuum erit conuersio tua: & ipse dominabitur tui. 17 Adā quoque dixit: Quia obedisti verbo vxoris tuæ, & comedisti de arbore de qua præcepi tibi, dicens: Ne comedas ex ea; Maledicta terra propter te: in tribulatione comedes eam omnibus diebus vitæ tuæ. 18 Et spinas & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam agri. 19 In sudore vultus tui comedes panem: donec reuertaris in terram de qua creatus es: quia puluis tu, & in puluerem reuertēris. 20 Et vocauit Adam nomen vxoris suæ Euam; eo quod ipsa esset mater omnium filiorum hominis. 21 Et fecit Dominus Deus Adā & vxori eius vestimenta honoris super cutem carnis suæ, & induit eos. 22 Et dixit Dominus Deus, Ecce Adam est vnus in seculo, ex se sciens bonum & malum; & nunc fortē extendet manum suam, & sumet etiam de arbore vitæ, & comedet & viuet in æternum. 23 Et emisit eum Dominus Deus de horto voluptatis, vt operaretur terram de qua creatus fuerat. 24 Et eiecit Adam: & collocauit ad orientem horti voluptatis Cherubim & acutum gladium versatilem, ad custodiendam viam arboris vitæ.

CAP. IIII.

Et Adam cognouit Euam vxorem suam: & concepit & peperit Cain, & dixit: Possedi virum coram Domino. 1 Et addidit vt pareret fratrem eius Abel. Fuitque Abel pastor ouium: & Cain fuit vir agricola. 2 Et factum est post aliquot dies; & adduxit Cain de fructu terræ munus coram Domino. 3 Et Abel adduxit etiam ipse de primogenitis ouium suarum & de adipibus earum: & suscepit Dominus cum beneplacito Abel & munus eius. 4 Cain autē & munus eius non suscepit cū beneplacito: & iratus est Cain vehementer, & ceciderunt vultus eius. 5 Dixitque Dominus ad Cain, Cur irasceris tu; & quare ceciderunt vultus tui? 6 Nonne si bene egeris opera tua, dimittetur tibi; & si nō bene egeris, in diem iudicii peccatū tuum seruātū est; in qua futurū est vt vliscatur de te, si nō conuerteris; & si cōuerteris, dimittetur tibi. 7 Et loquens Cain ad Abel fratrem suum: fuitque cum essent in agro, & surrexit Cain contra Abel fratrem suum & occidit eum. 8 Et dixit Dominus ad Cain, Vbi est Abel frater tuus? Et dixit. Nescio. Nūquid custos fratris mei ego sum? 9 Et ait, Quid fecisti? vox sanguinis generationū quæ futuræ erāt succedere de fratre tuo, clamāt corā me de terra.

11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
 12 לקחת את דמי אחיך מידך: * כי תעבד את האדמה
 13 לא תספק תת כחה לך נע ונדר תהיה בארץ: * ויאמר
 14 קין אל יהוה גדול עוני מנשא: * הן גרשת אתי היום
 מעל פני האדמה ומפניך אסתרו והייתי נע ונדר בארץ
 15 והיה כל מצאי ירגני: * ויאמר לו יהוה לכן כל
 הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי
 16 הכות אותו כל מצאו: * ויצא קין מלפני יהוה וישב
 17 בארץ נוד קדמת עדן: * וידע קין את אשתו ותהר
 ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר בשם
 18 בנו חנוך: * ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
 מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד
 19 את למך: * ויקח לו למך שתי נשים שם האחת
 20 עדה ושם השנית צלה: * ותלד עדה את יובל הוא
 21 היה אבי יושב אהל ומקנה: * ושם אחיו יובל הוה
 22 היה אבי כל תפש כנור ועוגב: * וצלח גם היה
 ילדו את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל
 23 ואחות תובל קין נעמה: * ויאמר למך לנשיו עדה
 וצלח שמען קולי נשי למך האנרה אמרתי כי גיש
 24 הרגתי למצעי וילד לחברתי: * כי שבעתים יקם קין
 25 ולמך שבעים ושבעה: * וידע אדם עוד את אשתו
 ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע
 26 אחר תחת הבל כי הרגו קין: * ולשת גם הוא ילד
 בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:
 ה
 1 תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
 2 אלהים עשה אותו: * זכר ונקבה בראם
 ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם:
 3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
 בצלמו ויקרא את שמו שת:

11 * Nunc igitur maledictus eris super terrā, quę
 aperuit os suū, & suscepit sanguinē fratris tui
 12 de manu tua. * Cum operat⁹ fueris eā, nō dabit
 tibi fructus suos. Vagus & profugus eris super
 13 terrā. * Dixitque Cain ad dominum, Maior est
 14 iniquitas mea, q̄ vt veniā merear. * Ecce eiicis
 C me hodie à facie terrę, & à facie tua abscondar,
 & ero vagus & profugus in terra. Omnis igitur
 15 qui inuenerit me, occidet me. * Dixitq; ei
 dñs, Nequaquā ita fiet: sed omnis qui occiderit
 Cain, septuplū punietur. Posuitq; dñs in Cain
 16 signū, vt nō interficeret eū omnis qui inuenisset
 eum. Egressusq; Cain à facie dñi habitauit
 17 profugus in terra ad oriētalē plagā Eden. * Co
 gnouit autē Cain vxorē suā, quę cōcepit & pe
 perit Enoch. Et ædificauit ciuitatē, & vocauit
 18 nomen eius ex nomine filij sui Enoch. * Porro
 Enoch genuit Irad, & Irad genuit Mauiael, &
 Mauiael genuit Mathusael, & Mathusael ge
 19 nuit Lamech. * Qui accepit duas vxores: nomē
 20 vni Ada, & nomē alteri Sella. * Genuitq; Ada
 Iabel, qui fuit pater habitatiū in tētoriis, atq;
 21 pastorū. * Et nomē fratris eius Iubal. Ipse fuit
 22 pater canētiū cithara & organo. * Sella quoq;
 D genuit Tubal-cain, qui fuit malleator & faber
 in cūcta opera eris & ferri. Soror verò Tubal
 23 cain Noema. * Dixitq; Lamech vxoribus suis
 Ade & Selle, Audite vocē meā vxores Lamech,
 24 auscultate sermonē meū. Quoniā occidi virū
 in vulnus meū, & adolescētulū in liuorē meū.
 25 * Septuplū vltio dabitur de Cain, de Lamech
 verò septuagies septies. * Cognouit quoq; ad
 26 huc Adā vxorē suā, & peperit filiū. Vocauitq;
 nomē eius Seth, dicēs: Posuit mihi Deus semē
 26 aliud pro Abel, quę occidit Cain. * Sed & Seth
 natus est filius, quem vocauit Enos. Iste cœpit
 inuocare nomen Domini. CAP V.
 1 Hic est liber generationis Adam in die qua
 A creauit Deus hominem, ad imaginem Dei
 2 fecit illum. * Masculū & foeminā creauit eos, &
 benedixit illis, & vocauit nomen eorū Adā in
 3 die qua creati sunt. * Vixit autē Adam centum
 triginta annis, & genuit filiū ad imaginē & si
 militudinē suam: vocauitq; nomen eius Seth.

תרגום אונקלוס

11 וכען ליט את מן ארעא דפתחת ית פמהא למסב ית דמי אחיך מן ידך:
 12 בארעא: * ויאמר קין קדם יי רב חובי מלמשבך: * הא תרכתא יתי יומא דין מעל אפי ארעא ומן קדשך אחא מטטר ואחא מטלטל וגלי
 13 בארעא ויתא כל דישכחני יקטלני: * ויאמר לה יי בכן כל דקטלני לקין לשבעה דרין ותפרע מנה ושוי יי לקין אתא בדיל דלא למקטל
 14 ויתא כל דישכחני: * ויפק קין מן קדם יי ויתב בארעא דנוד לקדומא דעדן: * וידע קין את אשתה ועריאת וילדת ית חנוך ויתא בני קדומא
 15 ויקרא שמה דקדומא בשמה דברה חנוך: * ואתילד לחנוך ית עירד ועירד ילדת ית מחויאל ומחויאל ילדת ית מתושאל ומתושאל ילדת ית למך:
 16 וימב לה למך חרתינ נשין שום תרא עדה ושום תניתא צלה: * וילדת עדה ית יובל הוא הוה רבהון דיתבי משכנין ומרי נתין: * ושום אחותי
 17 יובל הוא הוה רבהון דכל די ממנ על פום כנורא ואבובא: * וצלח אף היא ילדת ית תובל קין הוא הוה רבהון דכל ידעי עבדת נחשא ופרזלא
 18 ואחחיה דתובל קין נעמה: * ויאמר למך לנשיו עדה וצלח שמען קולי נשי למך האנרה אמרתי כי גיש הרגתי למצעי וילד לחברתי: * כי שבעתים יקם קין
 19 ולמך שבעים ושבעה: * וידע אדם עוד ית אשתה ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: * ולשת גם הוא ילד
 20 בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה: * ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת:
 ה
 1 ויהוה וברך ויתוהו וקרא ית שמותהון אדם ביום הבראיו:
 2 ויחי אדם מאה ותלתין שנין ואוליד בדמותה בצלמה וקרא ית שמה שת:

* Et nunc maledictus tu à terra, quæ aperuit os suum ad suscipiendum sanguinem fratris tui à manu tua. * Quoniam operaberis terram, & non addet virtutem suam dare tibi. suspirans & tremens eris super terrā. * Et dixit Cain ad Dñm: Maius delictū meū, quàm vt remittatur mihi. * Et eijcies me hodie à facie terræ: & à facie tua abscondar. & ero gemens & tremens super terrā: & erit oīs inueniēs me, occidet me. * Et dixit ei dñs Deus: Nō sic omnis qui occiderit Cain, septem vindictas exoluet. & posuit dominus Deus signum Cain, vt non interficeret eum omnis qui inuenisset eum. * Et egressus est Cain à facie Dei: & habitauit in terra Naid, contra Eden. * Et cognouit Cain vxorem suā: & concipiens, peperit Enoch. & fuit edificans ciuitatem: & nominauit ciuitatem in nomen filij sui Enoch. * Natus est autem Enoch Gaidad: & Gaidad genuit Mauiael: & Mauiael genuit Mathusala. & Mathusala genuit Lamech. * Et accepit sibi Lamech duas uxores: nomen vni, Adda: & nomen secundæ, Sella. * Et peperit Adda Jobel. hic fuit pater habitantium in tentoriiis pastorum. * Et nomen fratri suo Iubal, hic fuit, qui ostendit psalterium & citharam. * Sella autem peperit & ipsa Thobel. & fuit malleator faber æris & ferri: soror autem Thobel, Noema. * Dixit autem Lamech vxoribus suis Adda & Sella: Audite meam vocem uxores Lamech, auscultate meos sermones: quoniam virū occidi in vulnus mihi, & adolescentulum in liuorem mihi. * Quia septies vindicatum est Cain; ex autem Lamech, septuagesies septem. * Cognouit autem Adam Euam vxorem suā: & concipiens, peperit filium; & nominauit nomen eius Seth: dicens, Suscitauit enim mihi Deus semen aliud pro Abel, quem occidit Cain. * Et Seth fuit filius: nominauit autem nomen eius Enos, hic sperauit inuocare nomen domini Dei.

CAP. V.

Hic liber generationis hominum. qua die fecit Deus Adam: ad imaginem Dei fecit illum. * Masculum & fœminam fecit eos; & benedixit eis: & nominauit nomen eius Adam, qua die fecit eos. * Vixit autem Adam annos ducentos triginta: & genuit ad figuram suam, & ad imaginem suam: & nominauit nomen eius Seth.

11 * Ἐνὺν ἑπικατάρους σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἥ ἐχθρε τὸ σόμα αὐτοῦ
12 δέξαο τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου. * ὅτι ἐργά-
την γῆν, καὶ ἐπεσοῦθῃσιν τὴν ἰσχύν αὐτῆς δυνάϊσθαι. σένων καὶ
13 τρέμων ἐσθὶν ἐπὶ τῆς γῆς. * Ἐεῖπε καὶ πρὸς κύριον, μείζων ἢ
14 αἰτία μου τοῦ ἀφθῆναι με. * καὶ ἐκβάλης με σήμερον ἀπὸ
πρωσώπε τῆς γῆς, & ἀπὸ τοῦ πρωσώπε σε κρυβήσομαι καὶ ἐ-
θμαι σένων & τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, & ἔσθαι πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀ-
ποκτενεῖ με. * Ἐεῖπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεός, ἔχ' ἕτως πᾶς ὁ ἀπο-
κτείνας καὶν, ἐπὶ ἀνδικήματα ᾧδ' ἀλύσει. & ἔθετο κύριος ὁ
θεός σημεῖον τῷ καὶν, ὅτι μὴ ἀνελθῇ αὐτὸν πᾶν τὸ ἐν εὐρίσκοντα
16 αὐτόν. * καὶ ἔζηλθε καὶν ἀπὸ πρωσώπε τοῦ θεοῦ. & ᾤκησεν ἐν
17 γῆν αἰδ, κατέναντι ἐδέν. * καὶ ἔγνω καὶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. &
συλλαβέζα, ἔτεκε τὸν ἐνώχ. καὶ ἦν οἰκοδομῆς πόλιν. & ἐπω-
νόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐνώχ.
18 * ἐχρημάθη ὁ τῷ ἐνώχ γαϊδάδ. & γαϊδάδ ἐγέννησε τὸν
μαήλ. καὶ μαήλ ἐγέννησε τὸν μαθεζαλά. & μαθεζαλά
19 ἐγέννησε τὸν λάμεχ. * καὶ ἔλαβεν αὐτὸς λάμεχ δύο γυναῖ-
κας ὀνομα τῇ μιᾷ, ἀδδὰ. καὶ ὀνομα τῇ δευτέρᾳ, σέλλα.
20 * καὶ ἔτεκεν ἀδδὰ τὸν ἰωβήλ. ἔτ' ἦν παλῆς οἰκόντων ἐν σκη-
21 ναῖς κτηνοτρόφων. * καὶ ὀνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἰουβάλ. αὐ-
22 τ' ἦν, ὁ κατὰ εἶδος ψαλτήριον καὶ κιθάραν. * σέλλα δ' ἔτε-
κεν & αὐτὴ τὸν θοβέλ. & ἦν σφυροκόπος χαλκοῦς χαλκοῦ &
23 σιδήρου. ἀδελφὴ δ' ἰουβέλ, νοεμά. * εἶπε δ' ὁ λάμεχ ταῖς γυ-
ναῖξιν αὐτοῦ ἀδδὰ καὶ σέλλα, ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυ-
ναῖκες λάμεχ, ἐνωτίσατέ μου ὅτι λόγοις. ὅτι ἄνδρα ἀπέ-
24 κτενα εἰς τραῦμα ἐμοί, καὶ νεκρῶσεν εἰς μῶλωπα ἐμοί. * ὅτι
ἐπ' ἀκίς ἐκδεδίκη) καὶν, ἐκ δ' ὁ λάμεχ, ἐδομηκοντάκισ ἐπ' αἶ.
25 * ἔγνω δ' ἀδὰμ εὐὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβούζα,
ἔτεκεν υἱόν. & ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ σήθ. λέγασα, ἔξα-
νέστησε γάρ μοι ὁ θεός σπέρμα ἕτερον ἀντὶ ἀβελ, ὃν ἀπέπλει-
26 νε καὶν. * Ἐτῷ σήθ ἐγένετο υἱός. ἐπωνόμασε δ' τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, ἐνώς. αὐτ' ἦλπισεν ἑπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ
1 θεοῦ. ἔ. Αὐτὴ ἡ βίβλος γένεσεως ἀνθρώπων.
ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεός τὸν ἀδὰμ. κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν
2 αὐτόν. * ἄρσεν & θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. & ἡνυλόγησεν αὐτούς.
& ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀδὰμ, ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐ-
3 τούς. * ἔζησε δ' ἀδὰμ ἐπὶ διακόσια τριάκοντα. & ἐγέννησε
κτ' τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, & κτ' τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, & ἐπωνόμασε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, σήθ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Et nunc maledictus tu de terra quæ aperuit os suum, vt susciperet sanguinem fratris tui de manu tua. " Quando operatus fueris terram, non dabit amplius tibi virtutem suam: instabilis & transmigrans eris in terra. " Et dixit Cain coram Domino: Magna est iniquitas mea, vt dimittatur. " Ecce eiecisti me hodie de superficie terræ: & à facie tua ero absconditus; & ero instabilis & transmigrans in terra: & erit omnis qui inuenerit me, occidet me. " Et dixit ei Dominus: Propterea omnes qui occiderint Cain, in septem generationes vindicta assumetur ex eo: & posuit Dominus in Cain signū, vt non occideret eū omnis qui inuenisset eū. " Et egressus est Cain à facie Dñi; & habitauit in terra Nod, ad Orientē Eden. " Et cognouit Cain vxorē suā; & cōcepit & peperit Enoch: & fuit edificator ciuitatis, & vocauit nomen ciuitatis sicut nomē filij sui Enoch. " Et natus est ipsi Enoch Irad. Et Irad genuit Mauiael, & Mauiael genuit Mathusael, & Mathusael genuit Lamech. " Et accepit sibi Lamech duas vxores: nomen vnius Ada, & nomē alterius Sella. " Et peperit Ada Iabal: ipse fuit magister habitantium in tabernaculis, & possidētū pecora. " Et nomē fratris sui Iubal: ipse fuit magister canētū in cithara & organo. " Et Sella etiā ipsa peperit Tubal-Cain: qui fuit magister eorū oīm sciētū opus æris & ferri: & soror ipsius Tubal-Cain fuit Naama. " Et dixit Lamech vxoribus suis Adæ & Selle: Audite vocem meā uxores Lamech, auscultate sermonem meum. Quoniam non occidi virum, vt propter eum ego portem peccatum: neque adolescentulum disperdidi, vt propter eum consumatur semen meum. " Quoniam si in septem generationes vindicta dabitur de Cain, nōne de Lamech in septuaginta & septem? " Et cognouit Adam rursum vxorem suam, & peperit filium: & vocauit nomen eius Seth: quoniam posuit Deus mihi filium alium pro Abel: quia interfecit eum Cain. " Et Seth quoque natus est filius: & vocauit nomen eius Enos. tunc incēperunt filij hominum orare in nomine Domini. CAP. V.

Hic est liber generationis Adā, in die qua creauit Deus hoīem: ad similitudinē Dei fecit illū. Masculū & fœminā creauit eos; & benedixit illis: & vocauit nomē eorū Adā, in die qua creati sunt. Et vixit Adā cētū & triginta annis: & genuit ad similitudinem suā secundum imaginem suam: & vocauit nomen eius Seth.

וַיְהִיו יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
 שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וּבָנוֹת׃ * וַיְהִיו כָּל־יְמֵי אָדָם
 אֲשֶׁר־חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת׃
 * וַיְחִי־שֵׁשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־
 אֱנוֹשׁ׃ * וַיְחִי־שֵׁשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־אֱנוֹשׁ שֶׁבַע
 שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וּבָנוֹת׃ וַיְהִיו
 כָּל־יְמֵי־שֵׁשׁ שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת׃ * וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־קִינָן׃
 * וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־קִינָן חֲמֵשׁ עָשָׂר שָׁנָה
 וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וּבָנוֹת׃ * וַיְהִיו כָּל־
 יְמֵי אֱנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃
 * וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מֶחֱלָאֵל׃
 * וַיְהִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶחֱלָאֵל אַרְבָּעִים
 שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וּבָנוֹת׃
 * וַיְהִיו כָּל־יְמֵי קִינָן עָשָׂר שָׁנִים וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיָּמָת׃ * וַיְחִי מֶחֱלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 וַיּוֹלֶד אֶת־יָרֵד׃ * וַיְחִי מֶחֱלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
 אֶת־יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד
 בְּנִים וּבָנוֹת׃ * וַיְהִיו כָּל־יְמֵי מֶחֱלָאֵל חֲמֵשׁ
 וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ * וַיְחִי־
 יָרֵד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־חֲנוֹךְ׃
 * וַיְחִי יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיּוֹלֶד בְּנִים וּבָנוֹת׃ * וַיְהִיו כָּל־יְמֵי יָרֵד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים
 שָׁנָה וּתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת׃ * וַיְחִי חֲנוֹךְ חֲמֵשׁ
 וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח׃ * וַיְהִי חֲנוֹךְ
 חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בְּנִים וּבָנוֹת׃
 * וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוֹךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה׃ * וַיִּתְּחֶלֶךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי־
 לָקַח אֱתֹו אֱלֹהִים׃

4 * Et facti sunt dies Adá, postquam genuit
 Seth, octingenti anni: genuitque filios & fi-
 5 lias. * Et factum est omne tempus quod
 vixit Adam, anni nongenti triginta; & mor-
 6 tuus est. * Vixit quoque Seth centum
 quinque annis: & genuit Enos.
 7 * Vixitque Seth postquam genuit Enos, o-
 ctingentis septem annis: genuitque filios &
 8 filias. * Et facti sunt omnes dies Seth
 nongentorum duodecim annorum: & mor-
 9 tuus est. * Vixit verò Enos nonaginta annis: & ge-
 10 nuit Caïnan. * Post cuius ortum vi-
 xit octingentis quindecim annis: & genuit
 filios & filias.
 11 * Factique sunt omnes dies Enos nongenti-
 quinque anni: & mortuus est.
 12 * Vixit quoque Caïnan septuaginta annis:
 & genuit Malalehel.
 13 * Et vixit Caïnan postquam genuit Malalehel,
 octingētis quadraginta annis: genuitque fi-
 lios & filias.
 14 * Et facti sunt omnes dies Caïnan nongenti
 decem anni: & mortuus est.
 15 * Vixit autem Malalehel sexagintaquinque
 16 annis: & genuit Iared. * Et vixit Malalehel
 postquam genuit Iared, octingentis triginta
 17 annis: & genuit filios & filias. * Et facti sunt
 omnes dies Malalehel octingenti nonaginta
 quinque anni: & mortuus est.
 18 * Vixitque Iared centum sexaginta duobus
 annis: & genuit Enoch.
 19 * Et vixit Iared postquam genuit Enoch, o-
 ctingentis annis: & genuit filios & filias.
 20 * Et facti sunt omnes dies Iared nongēti sexa-
 gintaduo anni: & mortuus est.
 21 * Porro Enoch vixit sexagintaquinque an-
 nis: & genuit Mathusalem. Eccl. 44
 Heb. 11
 22 * Et ambulavit Enoch cum Deo. Et vixit E-
 noch postquam genuit Mathusalem trecen-
 23 tis annis: & genuit filios & filias.
 24 * Et facti sunt omnes dies Enoch trecenti
 sexaginta quinque anni. * Ambulavitque cū
 Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus.

תַּרְגּוּם אוֹנְקֵלוֹס

4 וַיְהִיו יְמֵי אָדָם בְּתַר דְּאוֹלִיד יַת שְׁתַּת חֲמֵנִי מֵאָה שָׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבָנוֹת׃ 5 וַיְהִיו כָּל יְמֵי אָדָם דְּחֵי תִשַׁע מֵאָה וְתַלְתִּין שָׁנִין וּמֵיַת 6 וַיָּמָת
 שְׁתַּת מֵאָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וְאוֹלִיד יַת אֱנוֹשׁ׃ 7 וַיְחִי אֶת בְּתַר דְּאוֹלִיד יַת אֱנוֹשׁ חֲמֵנִי מֵאָה וּשְׁבַע שָׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבָנוֹת׃ 8 וַיְהִיו כָּל
 יְמֵי שֵׁשׁ חֲמֵשׁ מֵאָה וְתַרְתֵּי עָשָׂר שָׁנִין וּמֵיַת׃ 9 וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִין שָׁנִין וְאוֹלִיד יַת קִינָן׃ 10 וַיְחִי אֱנוֹשׁ בְּתַר
 דְּאוֹלִיד יַת קִינָן חֲמֵנִי מֵאָה וְחֲמֵשׁ עָשָׂר שָׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבָנוֹת׃ 11 וַיְהִיו כָּל יְמֵי אֱנוֹשׁ חֲמֵשׁ וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וּמֵיַת׃
 12 וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִין שָׁנִין וְאוֹלִיד יַת מֶחֱלָאֵל׃ 13 וַיְחִי קִינָן בְּתַר דְּאוֹלִיד יַת מֶחֱלָאֵל חֲמֵנִי מֵאָה וְאַרְבָּעִין
 שָׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבָנוֹת׃ 14 וַיְהִיו כָּל יְמֵי קִינָן עָשָׂר שָׁנִין וּתִשַׁע מֵאָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וּמֵיַת׃ 15 וַיְחִי מֶחֱלָאֵל שְׁתִּין וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וְאוֹלִיד
 יַת יָרֵד׃ 16 וַיְחִי מֶחֱלָאֵל בְּתַר דְּאוֹלִיד יַת יָרֵד חֲמֵנִי מֵאָה וְתַלְתִּין שָׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבָנוֹת׃ 17 וַיְהִיו כָּל יְמֵי מֶחֱלָאֵל
 חֲמֵנִי מֵאָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וּמֵיַת׃ 18 וַיְחִי יָרֵד מֵאָה וְשִׁין וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וְאוֹלִיד יַת חֲנוֹךְ׃ 19 וַיְחִי יָרֵד בְּתַר
 דְּחֵי חֲמֵנִי מֵאָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וּמֵיַת׃ 20 וַיְהִיו כָּל יְמֵי יָרֵד שְׁתִּין וְחֲמֵשׁ מֵאָה וְשִׁין וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וּמֵיַת׃ 21 וַיְחִי חֲנוֹךְ
 חֲנוֹךְ יַת חֲנוֹךְ חֲמֵנִי מֵאָה שָׁנִין וְאוֹלִיד בְּנִין וּבָנוֹת׃ 22 וַיִּתְּחֶלֶךְ חֲנוֹךְ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח׃ 23 וַיְהִיו כָּל יְמֵי חֲנוֹךְ חֲמֵשׁ וְחֲמֵשׁ שָׁנִין
 וּשְׁלֹשׁ מֵאָה וְחֲמֵשׁ שָׁנִין וּמֵיַת׃ 24 וַיִּתְּחֶלֶךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי־

* Facti sunt autem dies Adam quos vixit, postquam genuit ipse Seth, anni septingenti: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Adam, quos vixit, anni nongenti triginta: & mortuus est.

* Vixit autem Seth annos ducentos quinque: & genuit Enos.

* Et vixit Seth postquam genuit ipse Enos, annos septingentos septem: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Seth, anni nongenti duodecim: & mortuus est.

* Et vixit Enos annos centum nonaginta: & genuit Cainan.

* Et vixit Enos postquam genuit ipse Cainan, annos septingentos quindecim: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Enos, anni nongenti quinque: & mortuus est.

* Et vixit Cainan annos centum septuaginta: & genuit Malalehel.

* Et vixit Cainan postquam genuit ipse Malalehel, annos septingentos quadraginta: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Cainan, anni nongenti decem: & mortuus est.

* Et vixit Malalehel annos centum sexaginta quinque: & genuit Iared.

* Et vixit Malalehel postquam genuit ipse Iared, annos septingentos triginta: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Malalehel, anni octingenti nonaginta quinque: & mortuus est.

* Et vixit Iared annos centum sexaginta duos: & genuit Enoch.

* Et vixit Iared postquam genuit ipse Enoch, annos octingentos: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Iared, anni nongenti sexaginta duo: & mortuus est.

* Et vixit Enoch annos centum sexaginta quinque: & genuit Mathusala.

* Placuit autem Enoch Deo. & vixit Enoch postquam genuit ipse Mathusala, annos ducentos: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Enoch, anni trecenti sexaginta quinque.

* Et placuit Enoch Deo. & non inueniebatur, quia transtulit eum Deus.

4 * ἐγένοντο οὖν αἱ ἡμέραι ἀδὰμ, αἷς ἐζήσεν μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὴν σὴθ, ἔτη ἐπιακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

5 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι ἀδὰμ, αἷς ἐζήσεν, ἔτη ἐπιακόσια τετράκοντα, καὶ ἀπέθανεν.

6 * ἐζήσεν οὖν σὴθ ἔτη διακόσια πέντε· καὶ ἐγέννησεν τὸν ἐνώχ.

7 * καὶ ἐζήσεν σὴθ μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν ἐνώχ, ἔτη ἐπιακόσια ἐπτά· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

8 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι σὴθ, ἔτη ἐπιακόσια δεκάδύο, καὶ ἀπέθανεν.

9 * καὶ ἐζήσεν ἐνώχ ἔτη ἑκατὸν ἐννενήκοντα· καὶ ἐγέννησεν τὸν καϊνάν.

10 * καὶ ἐζήσεν ἐνώχ μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν καϊνάν, ἔτη ἐπιακόσια δεκαπέντε· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

11 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι ἐνώχ, ἔτη ἐπιακόσια πέντε, καὶ ἀπέθανεν.

12 * καὶ ἐζήσεν καϊνάν ἔτη ἑκατὸν ἐβδομήκοντα· καὶ ἐγέννησεν τὸν μελελεήλ.

13 * καὶ ἐζήσεν καϊνάν μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν μελελεήλ, ἔτη ἐπιακόσια τεσσαράκοντα· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

14 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι καϊνάν, ἔτη ἐπιακόσια δέκα· καὶ ἀπέθανεν.

15 * καὶ ἐζήσεν μελελεήλ ἔτη ἑκατὸν ἐξηκόντα πέντε· καὶ ἐγέννησεν τὸν ἰάρεδ.

16 * καὶ ἐζήσεν μελελεήλ μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν ἰάρεδ, ἔτη ἐπιακόσια τετράκοντα· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

17 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι μελελεήλ, ἔτη ὀκτακόσια ἐννενήκοντα πέντε· καὶ ἀπέθανεν.

18 * καὶ ἐζήσεν ἰάρεδ ἔτη ἑκατὸν ἐξηκόντα δύο· καὶ ἐγέννησεν τὸν ἐνώχ.

19 * καὶ ἐζήσεν ἰάρεδ μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν ἐνώχ, ἔτη ὀκτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

20 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι ἰάρεδ, ἔτη ἐπιακόσια ἐξηκόντα δύο· καὶ ἀπέθανεν.

21 * καὶ ἐζήσεν ἐνώχ ἔτη ἑκατὸν ἐξηκόντα πέντε· καὶ ἐγέννησεν τὸν μαθουζαλά.

22 * εὐηρέσησεν οὖν ἐνώχ τῷ θεῷ· καὶ ἐζήσεν ἐνώχ μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν μαθουζαλά, ἔτη διακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα.

23 * καὶ ἐγένοντο πάντα αἱ ἡμέραι ἐνώχ, ἔτη τετρακόσια ἐξηκόντα πέντε.

24 * καὶ εὐηρέσησεν ἐνώχ τῷ θεῷ. καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθετεκεν αὐτὸν ὁ θεός.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

4 Et fuerunt dies Adam postquam genuit Seth, octingenti anni: & genuit filios & filias.

5 Et fuerunt omnes dies Adam quibus vixit, nongenti & triginta anni: & mortuus est.

6 Et vixit Seth postquam genuit Enos, octingentis & septem annis: & genuit filios & filias.

7 Et vixit Seth postquam genuit ipse Enos, annos septingentos septem: & genuit filios & filias.

8 Et fuerunt omnes dies Seth, anni nongenti duodecim: & mortuus est.

9 Et vixit Enos postquam genuit ipse Cainan, annos septingentos quindecim: & genuit filios & filias.

10 Et vixit Enos postquam genuit ipse Cainan, annos septingentos quindecim: & genuit filios & filias.

11 Et fuerunt omnes dies Enos, anni nongenti quinque: & mortuus est.

12 Et vixit Cainan postquam genuit ipse Malalehel, annos septingentos quadraginta: & genuit filios & filias.

13 Et vixit Cainan postquam genuit ipse Malalehel, annos septingentos quadraginta: & genuit filios & filias.

14 Et fuerunt omnes dies Cainan, anni nongenti decem: & mortuus est.

15 Et vixit Malalehel postquam genuit ipse Iared, annos septingentos triginta: & genuit filios & filias.

16 Et facti sunt omnes dies Malalehel, anni octingenti nonaginta quinque: & mortuus est.

17 Et vixit Iared postquam genuit ipse Enoch, annos septingentos triginta: & genuit filios & filias.

18 Et facti sunt omnes dies Iared, anni octingenti nonaginta quinque: & mortuus est.

19 Et vixit Enoch postquam genuit ipse Enoch, annos octingentos: & genuit filios & filias.

20 Et facti sunt omnes dies Enoch, anni nongenti sexaginta duo: & mortuus est.

21 Et vixit Enoch postquam genuit ipse Enoch, annos octingentos: & genuit filios & filias.

22 Et facti sunt omnes dies Enoch, anni nongenti sexaginta duo: & mortuus est.

23 Et vixit Enoch postquam genuit ipse Enoch, annos octingentos: & genuit filios & filias.

24 Et facti sunt omnes dies Enoch, anni nongenti sexaginta duo: & mortuus est.

25 Et placuit Enoch Deo. & non inueniebatur, quia transtulit eum Deus.

* וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח שִׁבְעַת וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלֵּד
 אֶת-לָמֶךְ: * וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-לָמֶךְ
 שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בָּנִים
 וּבָנוֹת: * וַיְהִי כָל-יְמֵי מֵתוֹשֶׁלַח תִּשְׁעֵי וּשְׁשִׁים שָׁנָה
 וְתִשְׁעֵי מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָוֶה: * וַיְחִי-לָמֶךְ שְׁתַּיִם
 וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֻּלֵּד בֶּן: * וַיִּקְרָא אֶת-
 שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׂנוֹ וּמִעֲצָבוֹן יְדֵינוֹ מִן-
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה: * וַיְחִי-לָמֶךְ אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ הַמֵּשׁ וְתִשְׁעֵים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
 וַיֻּלֵּד בָּנִים וּבָנוֹת: * וַיְהִי כָל-יְמֵי-לָמֶךְ שִׁבְעֵי וּשְׁבַע
 שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָוֶה: * וַיְהִי-נֹחַ בֶּן-חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת שָׁנָה וַיֻּלֵּד נֹחַ אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת:
 * וַיְהִי כִי-הִחֵל הָאָדָם לָרֹב
 עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם: * וַיִּרְאוּ בְנֵי-
 הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם
 נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: * וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יִדּוֹן
 רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשֶׁגֶם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאֵרָה
 וְעֲשָׂרִים שָׁנָה: * הַנִּפְלְאִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם
 וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת
 הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם אֲנָשִׁי
 הָשָׁם: * וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם
 בָּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר מַחְשְׁבֹתָם לְבוֹרָק רָע כָּל-הַיּוֹם:
 * וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעֹב
 אֶל-לְבוֹ: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-
 בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ
 וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִי עָשִׂיתָם: * וְנֹחַ מָצָא חֵן
 בְּעֵינֵי יְהוָה: * אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ אִישׁ צֶדִיק
 תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ:
 * וַיֻּלֵּד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת:
 * וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְתִמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס:

25 * Vixit quoque Mathusalem centum octo-
 ginta septem annis: & genuit Lamech.
 26 * Et vixit Mathusalem postquam genuit La-
 mech, septingentis octoginta duobus annis:
 27 & genuit filios & filias. * Et facti sunt om-
 nes dies Mathusalem nongenti sexaginta no-
 28 uem anni: & mortuus est. * Vixit autem
 Lamech centum octoginta duobus annis: &
 29 genuit filiū: * Vocauitque nomen eius Noe: di-
 cens, Iste cōsolabitur nos ab operibus & labo-
 ribus manuū nostrarum, in terracui maledixit
 30 Dñs. * Vixitque Lamech postquam genuit
 Noe, quingētis nonagintaquinq; annis: & ge-
 31 nuit filios & filias. * Et facti sunt omnes
 dies Lamech septingenti septuaginta septem
 32 anni: & mortuus est. * Noe verò cū quin-
 gentorum esset annorum, genuit Sem, Cham
 & Iaphet. C A P. V I.

1 C Vmque cœpissēt homines multiplicari su-
 A per terram, & filias procreassent:
 2 * Videntes filij Dei filias hominum quòd ef-
 fent pulchræ; acceperunt sibi vxores ex omni-
 3 bus quas elegerant. * Dixitque Dominus:
 Non permanebit spiritus meus in homine in
 eternum; quia caro est: Eruntque dies illius
 centum viginti annorum.
 4 * Gigantes autem erant super terram in die-
 bus illis. Postquam enim ingressi sunt filij
 Dei ad filias hominum; illęque genuerunt: isti
 sunt potentes à seculo viri famosi.
 5 * Videns autem Dominus quòd multa mali-
 tia hominum esset in terra; & cūcta cogitatio
 cordis intēta esset ad malum omni tempore:
 6 * Pœnituit eum quòd hominē fecisset in ter-
 B ra. & tactus dolore cordis intrinsecus:
 7 * Delebo, inquit, hominem quem creavi à fa-
 cie terræ, ab homine vsque ad animantia: à re-
 ptili vsque ad volucres cæli. pœnitet enim me
 8 fecisse eos. * Noe verò inuenit gratiā corā dño.
 9 * Hę sunt generationes Noe. Noe vir iust' atq;
 perfectus fuit in generationibus suis: cū Deo
 10 ambulauit. * Et genuit tres filios, Sem, Cham,
 11 & Iaphet. * Corrupta est autem terra co-
 ram Deo; & repleta est iniquitate.

תרגום אונקלוס

25 * וַיְחִי מֵתוֹשֶׁלַח מֵאֵרָה וְחֲמִשָּׁן וּשְׁבַע שָׁנִים וַיֻּלֵּד יֶתֶר לָמֶךְ:
 וַיֻּלֵּד בְּנֵי וּבָנוֹת: * וַיְחִי כָל-יְמֵי מֵתוֹשֶׁלַח תִּשְׁעֵי וּשְׁשִׁים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָוֶה:
 26 * וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׂנוֹ וּמִמַּעַשְׂבוֹן יְדֵינוֹ מִן-
 27 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה: * וַיְחִי-לָמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-נֹחַ הַמֵּשׁ וְתִשְׁעֵים שָׁנָה וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָוֶה:
 28 * וַיִּרְאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:
 29 * וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשֶׁגֶם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאֵרָה וְעֲשָׂרִים שָׁנָה:
 30 * הַנִּפְלְאִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם
 31 וַיִּלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם אֲנָשִׁי הָשָׁם: * וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם
 32 בָּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר מַחְשְׁבֹתָם לְבוֹרָק רָע כָּל-הַיּוֹם: * וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ
 1 * וַיִּתְּעֹב אֶל-לְבוֹ: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
 2 מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִי עָשִׂיתָם: * וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה:
 3 * אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ אִישׁ צֶדִיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ:
 4 * וַיֻּלֵּד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת:
 5 * וְתִשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְתִמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס:
 6 * וַיִּרְאֵהוּ יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר מַחְשְׁבֹתָם לְבוֹרָק רָע כָּל-הַיּוֹם:
 7 * וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעֹב אֶל-לְבוֹ:
 8 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בְּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ
 9 וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִי עָשִׂיתָם: * וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה:
 10 * אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ אִישׁ צֶדִיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ:
 11 * וַיֻּלֵּד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת:

Et vixit Mathusalem annos centum sexagin-
ta quinque: & genuit Lamech. * Et vixit Ma-
thusalem postquam genuit ipse Lamech, annos octin-
gentos duos: & genuit filios & filias. * Et facti
sunt omnes dies Mathusala, quas vixit, anni non-
genti sexaginta novem: & mortuus est.

* Et vixit Lamech annos centum octuaginta octo:
& genuit filium: * Et nominavit nomen eius Noe,
dicens: Hic requiescere faciet nos ab operibus no-
stris, & à tristitia manuum nostrarum, & à terra
cui maledixit dominus Deus. * Et vixit Lamech
postquam genuit ipse Noe, annos quingentos sexa-
ginta quinque: & genuit filios & filias.

* Et facti sunt omnes dies Lamech, anni septin-
genti quinquaginta tres: & mortuus est. * Et
Noe erat annorum quingentorum: & genuit Noe
tres filios, Sem, Cham, Japheth. CAP. VI.

Factum est quando cœperunt homines multi-
feri super terram: & filiae natae sunt eis.

* Videntes autem filij Dei filias hominum, quod
pulchrae sunt, acceperunt sibi uxores ex omnibus
quas elegerant.

* Et dixit dominus Deus: Non permanebit spi-
ritus meus in hominibus istis in aeternum: eo quod
sunt ipsi carnes. erunt autem dies illorum centum
viginti anni.

* At gigantes erant super terram in diebus illis.
& post illud, postquam ingressi sunt filij Dei ad fi-
lias hominum, & genuerunt illis. isti fuerunt gi-
gantes à seculo, homines nominati.

* Videns autem Dominus Deus, quod multi-
plicatae sunt malitiae hominum super terram, & om-
nis cogitat in corde suo diligenter ad mala omnibus
diebus. * Et consideravit Deus, quod fecit ho-
minem in terra: & cogitavit: * Et dixit Deus,
Delebo hominem, quem feci, à facie terrae, ab homine
usque ad iumentum, & à reptilibus usque ad vo-
latilia caeli: quia consideravi quoniam feci eum.

* Noe autem invenit gratiam coram Domino
Deo. * Haec autem generationes Noe: Noe homo ius-
tus, perfectus existeret in generatione sua: Deo placent
Noe. * Genuit autem Noe tres filios, Sem, Cham, Ia-
pheth. * Corrupta est autem terra coram Deo, &
repleta est terra iniquitate.

15 * καὶ ἔζησε μαθσαλά ἐτη κατὰν ἑξηκονταπέντε· καὶ
16 γέννησε τὸν λάμεχ. * καὶ ἔζησε μαθσαλά, μὲν τὸ γεν-
νῆσαι αὐτὸν τὸν λάμεχ, ἔτη οὐκ ἑκατόσια δύο· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
27 καὶ θυγατέρας. * καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι μαθσα-
λά, αἵ ἔζησεν, ἔτη ὀκτακόσια ἑξηκονταεννέα· καὶ ἀπέθανεν.
28 γεν. * καὶ ἔζησε λάμεχ ἔτη κατὰν ὀγδοηκονταοκτώ· καὶ
29 ἐγέννησεν υἱόν. * ὃ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ νῶε· λέ-
γων, οὗτος θαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ
ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὃ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηρά-
30 σατο κύριος ὁ θεός. * καὶ ἔζησε λάμεχ μὲν τὸ γεννῆσαι
αὐτὸν τὸν νῶε, ἔτη πεντακόσια ἑξηκονταπέντε· καὶ ἐγέννησεν
31 υἱοὺς καὶ θυγατέρας. * καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
λάμεχ, ἔτη ἐπὶ ἑκατόσια πεντηκοντατρία· καὶ ἀπέθανεν.
32 * καὶ νῶε ἦν ἐτῶν πεντακοσίων· ὃ ἐγέννησεν νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν
σὴμ, τὸν χάμ, τὸν ἰάφεθ. 5.

1 * Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγενήθησαν αὐτοῖς.

2 * εἰδότες γὰρ οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξε-
3 λέξαντο. * καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός, οὐ μὴ καταιμάνη τὸ πνεύ-
μα μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις· οὗτοι εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐ-
τοὺς σάρκες. ἔσον) γὰρ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἰκοσιέτη.

4 * Ὁ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις· καὶ μετ' ἐκείνο, ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς
τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγέννησαν ἑαυτοῖς. ἐκείνοι
ἦσαν οἱ γίγαντες ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.

5 * ἰδὼν γὰρ κύριος ὁ θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν
ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ· πᾶσας τὰς ἡμέρας.

6 * καὶ ἐνεθυμήθη ὁ θεός, ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ
7 τῆς γῆς· καὶ διανοήθη. * καὶ εἶπεν ὁ θεός, ἀπαλεί-
ψω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα ἀπὸ ὡροσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πελειῶν τοῦ ἔρα-
νου· ὅτι ἐνεθυμήθην ὅτι ἐποίησα αὐτόν.

8 * νῶε γὰρ εὗρε χάριν ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ.

9 * αὗται γὰρ αἱ γενεαὶ νῶε. νῶε ἄνθρωπος, δίκαιος, τέλειος
ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τὰ θεῶν εὐηρέσθησε νῶε.

10 * ἐγέννησε γὰρ νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν σὴμ, τὸν χάμ, τὸν ἰάφεθ.

11 * ἐφθάρη γὰρ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ· ὃ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et vixit Mathusalach centum & octoginta & septem annis: & genuit Lamech.
septingentis & octoginta & duobus annis: & genuit filios & filias.

28 Et vixit Lamech centum & octoginta & duobus annis: & genuit filium.

30 Et fuerunt omnes dies Mathusalach nongenti & sexaginta & no-
vem anni: & mortuus est.

32 Et vixit Lamech septingenti & octoginta & septem annis: & mortuus est.

32 Et fuit Noe filius quingentorum annorum: & genuit Noe, Sem, Cham & Iaphet.

32 Et vidissent filij principum filias

32 Et dixit Dominus: Non permanebit genera-

32 Et dixit Deus: Delebo hominem quem creavi super faciem terrae, ab homine usque ad

32 Noe autem invenit mi-

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et genuit Noe tres filios, Sem, Cham & Iaphet.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

32 Et corrupta est terra coram Deo: & impleta est terra rapinis.

* Et vidit dominus Deus terram; & erat corrupta; quia corrumpit omnis caro viam suam super terram.

* Et dixit Deus ad Noe: Tem-
pus omnis hominis venit coram me: quia repleta est terra iniquitate ab eis. & ecce ego disperdam eos, & terram.

* Fac igitur tibi arcam de lignis quadratis: mansiunculas facies in ea. & bituminabis eam intrinsecus & extrinsecus bitumine.

* Et sic facies arcam: trecentorum cubitorum longitudo arcae, & quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo.

* Colligens facies arcam: & in cubitum consummabis eam desuper: at portam facies ex latere: inferiora bicamerata & tricamerata facies eam.

* Ego autem ecce inducam diluvium, aquam super terram, ut interficiam omnem carnem, in qua est spiritus vitae subter calum: & quaecunque sunt super terram, morientur.

* Et statuam fœdus meum tecum. Ingredieris autem in arcam tuam, & filij tui, & uxor tua, & uxores filiorum tuorum tecum: * Et ab omnibus iumentis, & ab omnibus bestiis, & ab omni carne bina bina; ab omnibus induces in arcam, ut nutrias tecum. masculus & femina erunt;

* Ab omnibus avibus volatilibus celi secundum genus, & ab omnibus iumentis secundum genus, & ab omnibus reptilibus reptantibus super terram secundum genus eorum: bina bina de omnibus ingredientur ad te, ut nutriantur tecum, masculus & femina.

* Tu autem accipies tecum ex omnibus escis quas comeditis, & congregabis apud te ipsum: & erunt tibi & illis ad manducandum.

* Et fecit Noe omnia quaecunque præcepit ei Deus: sic fecit.

CAP. VII.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

Et dixit dominus Deus ad Noe: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: quoniam te vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex autem iumentis mundis, introduce ad te septem septem, masculum & feminam: & ex iumentis non mundis, bina bina, masculum & feminam: Et de volucribus celi septem septem, masculum & feminam, ut nutriatur semen super omnem terram. * Adhuc enim diebus septem, ego inducam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem resurrectionem, quam feci a facie terræ, ab homine usque ad pecus.

* καὶ εἶδεν κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν· καὶ ἦν κατεφθαρμένη· ὅτι κατέφθειρε πάντα σαῶσαι τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

* καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς νῶε· καὶ εὖ πάντες ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον ἐμοῦ· ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς, καὶ τὴν γῆν.

* ποιήσον ἐν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων, νοστιάς ποιήσεις ἐπ' αὐτῆς· καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἐσωθεν καὶ ἐξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ.

* καὶ ὅτως ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, τριακοσίων πηχέων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πενήκοντα πηχέων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πηχέων τὸ ὕψος.

* Ἀπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, εἰς πῆχυν σμιλέσεις αὐτὴν ἀνωθεν τῶν θυρῶν ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγεια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν.

* ἐγὼ δ' ἰδοὺ ἐπάξω τὸν κατακλυσμὸν, ὃν ὡς ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πάντα σάρκα, ἐν ᾗ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, λελυθήσεται.

* καὶ σῶσω τὴν διαθήκην μου μετ' ὁ. εἰσελεύσῃ δ' εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ γυναῖξ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετ' ὁ.

* καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κίλων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς δύο δύο, ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετ' σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἕσονται.

* ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πτερυγίων τοῦ οὐρανοῦ καὶ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κίλων καὶ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γενος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σε, τρέψῃς μετ' ὁ ἄρσεν καὶ θῆλυ.

* σὺ δὲ λήψῃς μετ' σεαυτοῦ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἐδεσσεύετο, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν καὶ ἔσονται ὡς ἐκείνοις φαεῖν.

* καὶ ἐποίησε νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός· ὅτως ἐποίησεν.

* Καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς νῶε· εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν· ὅτι σὺ εἶδον δίκαιον ἐν σοὶ ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

* ἀπὸ δὲ τῶν κίλων τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἐπὶ ἑκάστην ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ τῶν κίλων τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ.

* καὶ ἀπὸ τῶν πτερυγίων τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ ἑκάστην ἄρσεν καὶ θῆλυ, διατρίψαι σπέρμα ἐπὶ πάντας τὴν γῆν.

* ἐπὶ γὰρ ἡμερῶν ἐπὶ ἑγὼ ἐπάξω ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ ὅσα ἐλάττω πασαν τὴν ἔξαρσασιν, ἣν ἐποίησα ἀπὸ τοῦ ὕδατος τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et vidit Deus terram: & ecce erat corrupta; quoniam corruperat omnis caro, unusquisque viam suam super terram.

Et dixit Deus ad Noe: Finis vniuersæ carnis venit coram me: quoniam repleta est terra rapinis a facie operum suorum pessimorum: & ecce ego disperdam eos cum terra.

Fac tibi arcam de lignis cedri: mansiones facies in arca. & operies eam intus & foris bitumine.

Et sic facies eam: trecentorum cubitorum erit longitudo arcae: quinquaginta cubitorum latitudo; & triginta cubitorum altitudo eius.

Fenestram facies in arca; & in cubito consummabis eam desuper: & ostium arcae in latere eius pones: mansiones inferiores, secundas & tertias facies in ea.

Et ecce ego adducam diluvium aquarum super terram, ut disperdat omnem carnem in qua est spiritus vitae sub cælo: omnia quæ in terra sunt, morientur.

Et statuam pactum meum tecum: & ingredieris in arcam tuam, & filij tui, & uxor tua, & uxores filiorum tuorum tecum.

Et de omni viventi de vniuersa carne, bina de omnibus introduces in arcam: ut sustententur tecum, masculus & femina erunt.

De volucribus secundum species suas, & de iumentis secundum species suas, & de omni reptili terræ iuxta species suas: bina ex omnibus ingredientur tecum, ut permaneant.

Et tu fume tibi de omni esca quæ comeditur, & repones apud te; & erit tibi & eis ad vescendum.

Et fecit Noe iuxta omnia quæ præcepit ei Dominus: ita fecit.

CAP. VII.

Et dixit Dominus ad Noe: Ingredere tu, & omnes homines domus tuæ in arcam: quia te vidi iustum coram me in generatione hac.

Ex omnibus animantibus mundis tolles septena septena, masculum & feminam: de bestiis quoque immundis bina, masculum & feminam.

De volucribus quoque celi septena septena, masculum & feminam; ut conservetur semen super faciem vniuersæ terræ.

Quia adhuc post tempus septem dierum, ego descendere faciam pluuiam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem substantiam quam feci desuper faciem terræ.

ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה : * ונח בן שש
מאות שנה והמבול היה מים על הארץ :
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מפני מי המבול : * מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר
רמש על האדמה : * שנים שנים באו אל נח
אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח :
* ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ :
* בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש רישני
בשבעה עשר יום לחדש ביום הור נבקעו כל
מעיינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו :
* ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה : * בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת
בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל
התבה : * המה וכל החיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל
העוף למינהו כל צפור כל כנף : * ויבאו אל נח
אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח
חיים : * והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו
כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בערו :
* ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
וישא את התבה ותרם מעל הארץ : * ויגברו
המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
המים : * והמים גברו מאד מאד על הארץ
ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים :
* חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
ההרים : * ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ
וכל האדם : * כל אשר נשמת רוח חיים באפו
מכל אשר בהרבה מתו :

5 * Fecit ergo Noe omnia quæ mandauerat ei
6 Dominus. * Eratque sexcentorum annorum,
quando diluuij aquæ inundauerunt super ter-
7 ram. * Et ingressus est Noe & filij eius, vxor
B eius, & vxores filiorum eius cum eo in arcam,
8 propter aquas diluuij. * De animantibus
quoque mundis & immundis, & de volucris
9 * Duo & duo ingressi sunt ad Noe in arcam,
masculus & foemina; sicut præceperat Deus
10 Noe. * Cumque transissent septem dies, a-
quæ diluuij inundauerunt super terram.
11 * Anno sexcentesimo vitæ Noe, mense secū-
do, septimo decimo die mensis, rupti sunt o-
mnes fontes abyssi magnæ; & cataractæ cæli
12 apertæ sunt. * Et facta est pluuia super terram
C quadraginta diebus & quadraginta noctibus.
13 * In articulo diei illius ingressus est Noe, &
Sem, & Cham & Iaphet filij eius, & vxor illi,
14 & tres vxores filiorum eius cum eis in arcam:
* Ipfi, & omne animal secundum genus suū,
vniuersaque iumenta in genere suo, & omne
quod mouetur super terrā in genere suo, cun-
ctumque volatile secundum genus suum.
15 * Vniuersæ aues, omnesque volucres ingressæ
sunt ad Noe in arcam bina & bina ex omni
16 carne in qua erat spiritus vitæ. * Et quæ in-
gressæ sunt, masculus & foemina ex omni car-
ne introierunt; sicut præceperat ei Deus: &
17 inclusit eum Dominus de foris. * Factūq; est
diluuium quadraginta diebus super terram: &
multiplicatæ sunt aquæ, & eleuauerunt arcā
18 in sublimē à terra. * Vehementer enim inūda-
uerunt, & omnia repleuerunt in superficie ter-
19 ræ. Porro arca ferebatur super aquas. * Et aque
D præualuerunt nimis super terrā: apertiq; sunt
20 oēs montes excelsi sub vniuerso cælo. * Quir-
decim cubitis altior fuit aqua super montes
21 quos operuerat. * Consumptaque est om-
nis caro quæ mouebatur super terram, volu-
crum animantium bestiarum, omniumq; rep-
tilium quæ reptant super terram. vniuersi
22 homines, * Et cuncta in quibus spiracu-
lum vitæ est in terra, mortua sunt.

תרגום אונקלוס

5 ועבד נח ככל דפקדיה יי :
6 ונח בר שירת מאה שנים וסופנה הנה מים על ארעא :
7 ואתה נח ובנותי
8 מן בעירא דכיתא ומן בעירא דליתתא דכיתא ומן עופא וכל דרחיש על
9 תרין תרין עלו עם נח לתיבותא דכר ונקבא כמא דפקיד יי ית נח :
10 ותורה לזמן שבעא יומין ומי טופנה
11 בשנת שירת מאה שנים לחיי נח בירחא תנינא בשבעא עשרא יומא לירחא כיומא תרין ותקועו כל מבועי החומא
12 והנה מטרא נחיר על ארעא ארבעין יומין וארבעין לילין :
13 בכרן יומא תרין על נח ושם
14 אינן וכל חיתא לזנה וכל בעירא לזנה וכל רחשא דרחיש על ארעא
15 ועלו עם נח לתיבותא תרין תרין מכל בשרא דביה רוחא דחיי :
16 ועליא
17 ותורה טופנה ארבעין יומין על ארעא וסגיא מים
18 ותקיפו מים וסגיא לחדא על ארעא וסגיא לתיבותא על אפי
19 ומי תקיפו לחדא על ארעא ואתחפאו כל טורא רמא דתחת כל שמיא :
20 חמש עשרה
21 ומית כל בשרא דרחיש על ארעא בעופא ובבעירא בתיבותא ובכל
22 כל דנשמתא רוחא דחיי באפוהי מכל דביבשתא מיתו :

* Et fecit Noe omnia quaecunque praecepit ei dominus Deus. * Noe autem erat annorum sexcentorum, & diluuium aquae fuit super terram.

* Ingressus est autem Noe, & filij eius, & uxor eius, & uxores filiorum eius, cum eo in arcam, propter aquam diluuij: * Et de iumentis mundis, & de iumentis non mundis, & de volucribus, & de omnibus reptilibus reptantibus super terram:

* Duo duo de omnibus ingressa sunt ad Noe in arcam, masculus & femina, sicut praecepit Dominus Deus Noe.

* Et factum est post septem dies, & aqua diluuij facta est super terram.

* In sexcentesimo anno, in uita Noe, secundo mense, septima & vigesima mensis: in die hac rupti sunt omnes fontes abyssi, & cataractae caeli apertae sunt. * Et facta est pluuia super terram quadragintadiebus & quadraginta noctibus.

* In die hac ingressus est Noe, Sem, Cham, Iapheth, filij Noe, & uxor Noe, & tres uxores filiorum eius cum eis in arcam:

* Et omnes bestiae terrae secundum genus, & omnia iumenta terrae secundum genus, & omne volucre volatile secundum genus, & omne reptile quod mouetur super terram secundum genus,

* Ingressa sunt ad Noe in arcam; bina bina ex omni carne, in qua est spiritus vitae.

* Et quae ingressa sunt masculus & femina ex omni carne ingressa sunt ad Noe in arcam; sicut praecepit dominus Deus Noe. & clausit dominus Deus de foris eius arcam.

Et factum est diluuium quadraginta diebus & quadraginta noctibus. & multiplicata est aqua, & eleuauit arcam: & exaltata est à terra. * Et inualluit aqua, & multiplicata est valde super terram: & ferebatur arca super aquam. * At aqua inualluit nimis valde super terram: & cooperuit omnes montes excelsos qui erant subter caelum. * Quindecim cubitos de super exaltata est aqua: & cooperuit omnes montes. * Et mortua est omnis caro quae mouebatur super terra, volatilium, & iumentorum, & bestiarum, & omne reptile quod mouetur super terram, & omnis homo: * Et omnia quaecunque habent spiritum vitae, & omnis qui erat super aridam, mortuus est.

5 * καὶ ἐποίησε νοὲ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. * νοὲ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἦν ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. * εἰσῆλθε δὲ νοὲ & οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυναὶκὶς αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ ἔκατακλυσεν.

8 * καὶ ἀπὸ τῶν κτελῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτελῶν τῶν μὴ καθαρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. * δύο δύο, ἀπὸ πάντων εἰσῆλθε πρὸς νοὲ εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θήλυ· κατὰ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεός τῷ νοῷ.

10 * καὶ ἐγένετο μετ' ἐπὶ αἱμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. * ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ νοὲ, ἔδωκεν μωσὲς, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι ἑβδόμης· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πάντα αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, & ἡ καταράκη ἐβράνε ἠνεώχθησαν.

12 * καὶ ἐγένετο ἕτερος ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα αἱμέρας & τεσσαράκοντα νύκτας. * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε νοὲ, σῆμ, χαμ, ἰάφεθ οἱ υἱοὶ νοὲ, καὶ ἡ γυναὶκὶς αὐτοῦ, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν κιβωτὸν.

14 * καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς κτ' ἐγένετο, καὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς κτ' ἐγένετο, καὶ πάντοτερον πετεινὸν κτ' ἐγένετο, καὶ πᾶν ἐρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κτ' ἐγένετο.

16 * εἰσῆλθε πρὸς νοὲ εἰς τὴν κιβωτὸν, δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾗ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς. * καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θήλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθε πρὸς νοὲ, εἰς τὴν κιβωτὸν· καθὰ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεός τῷ νοῷ. & ἔκλεισε κύριος ὁ θεός ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν. * & ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα αἱμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· & ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν, & ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς.

18 * καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνθη σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεφύετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω ὡς ὕδατος.

19 * τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφοδρῶς ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, ἀνω ὡς ὅτι κατὰ ὕψος. * δεκαπέντε πήχεις ἐπάνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη.

21 * καὶ ἀπέθανε πάντα τὰ ζῶον ἐπὶ τῆς γῆς, τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτελῶν, καὶ τῶν θηρίων· καὶ πᾶν ἐρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος.

22 * καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνεῦμα ζωῆς, καὶ πᾶς ὃς ἔστι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ἀπέθανεν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Et fecit Noe iuxta omnia quae praecepit ei Dominus. 2 Et Noe erat filius sexcentorum annorum: & diluuium aquae fuit super terram. 3 Et ingressus est Noe, & filij eius, & vxor eius, & uxores filiorum eius cum eo in arcam, à facie aquae diluuij. 4 De animalibus mundis, & de animalibus immundis, & de volucribus, & de omnibus quae reptant super terram; 5 Bina & bina intrauerunt cum Noe in arcam, masculus & femina; sicut praecepit Deus Noe. 6 Et factum est post tempus septem dierum, & aquae diluuij fuerunt super terram. 7 In anno sexcentesimo vitae Noe, in mense secundo, in decima septima die mensis, in die hac rupti sunt omnes fontes abyssi magnae: & fenestrae caeli apertae sunt. 8 Et pluuia descendit super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus. 9 In articulo diei huius ingressus est Noe, & Sem, & Cham, & Iaphet, filij Noe; & vxor Noe, & tres uxores filiorum eius cum eis in arcam. 10 Ipsi, & omne animal secundum genus suum, & omnia iumenta secundum genus suum, & omnia reptilia quae reptant super terram secundum genus suum, & omnes volucres secundum species suas, omnis avis, & omne quod volat. 11 Et ingressi sunt cum Noe in arcam bina & bina, ex omni carne in qua est spiritus vitae. 12 Et quae ingressa sunt masculus & femina ex omni carne introierunt; sicut praecepit ei Dominus: & protexit Dominus super eum. 13 Et fuit diluuium quadraginta diebus super terram: & creuerunt aquae, & eleuauerunt arcam: & eleuata est de super terram. 14 Et praeualuerunt aquae, & creuerunt valde super terram: & ferebatur arca super faciem aquarum. 15 Et operiti sunt omnes montes excelsi qui sunt sub omnibus caelis. 16 Quindecim cubitis altitudine praeualuerunt aquae; & operuerunt montes. 17 Et mortua est omnis caro quae mouebatur super terram, in volucribus, & in animalibus, & in bestiis, & in omni reptili quod reptat super terram; & omnes homines. 18 Omnia in quibus est spiraculum spiritus vitae in naribus suis;

וַיִּמַח אֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם
 עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן-הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁאַר אֶךְ-נֹחַ וְאִשְׁרָתוֹ בַּתְּבָה׃ * וַיִּגְבְּרוּ-הַמַּיִם
 עַל-הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאָה יוֹם׃
 ח * וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-
 כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ-עַל-
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם׃ * וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנֵת תְּהוֹם וְאֶרֶב
 הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַנֶּשֶׁם מִן-הַשָּׁמַיִם׃ * וַיִּשְׁבּוּ הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּךְ וַיָּחֲסֹרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים
 וּמֵאָה יוֹם׃ * וַתֵּנַח הַתְּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבָעָה-
 עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אָרָרַט׃ * וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּךְ
 וַיִּחְסֹרוּ עַד-חֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֲשִׂירִי בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאָוּ
 רָאשֵׁי הַהָרִים׃ * וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ
 אֶת-חֲלוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ * וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֶרֶב
 וַיֵּצֵא יֵצֵא וַיָּשׁוּב עַד-יָבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ׃
 * וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת הַקְּלוֹ הַמַּיִם מֵעַל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ * וְלֹא-מָצָא הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף-רַגְלָהּ
 וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-הַתְּבָרָה כִּי מַיִם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ
 וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּקְחָהּ וַיָּבֵא אֶתָּהּ אֵלָיו אֶל-הַתְּבָרָה׃
 * וַיַּחֲלֵ עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּסָּף שִׁלַּח אֶת-הַיּוֹנָה
 מִן-הַתְּבָה׃ * וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לָעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה
 עֲלֵהּ זֵית טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל
 הָאָרֶץ׃ * וַיַּחֲלֵ עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּשְׁלַח
 אֶת-הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסָפָה שׁוֹב-אֵלָיו עוֹד׃ * וַיְהִי בְּאַחַת
 וָשֶׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ
 הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסָּר נֹחַ אֶת-מִכְסֵּה הַתְּבָה וַיֵּרָא
 וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ * וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁבָעָה
 וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ׃
 * וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ לֵאמֹר׃
 * צֵא מִן-הַתְּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ וְנִשְׁי-בְנֶיךָ אִתְּךָ׃

23 * Et deleuit omnem substantiam quæ erat su-
 per terram, ab homine usque ad pecus, tam re-
 ptile, quàm volucres cæli: & deletæ sunt de
 terra. Remansit autem solus Noe, & qui cum
 24 eo erant in arca. * Obtinueruntq; aquæ terrâ
 centum quinquaginta diebus. CAP. VII. I.
 1 R Ecordatus autem Deus Noe, cunctorum-
 A que animantium, & omnium iumento-
 rum quæ erant cum eo in arca: adduxit spiri-
 tum super terram, & imminutæ sunt aquæ:
 2 * Et clausi sunt fontes abyssi, & cataractę cę-
 3 li: & prohibita sunt pluuiæ de cælo. * Reuer-
 sęque sunt aquæ de terra, euntes & redeuntes:
 & coeperunt minui post centum quinquagin-
 4 ta dies. * Requieuitque arca mense septimo,
 5 vicesimo septimo die mensis super montes Ar-
 menia. * At verò aque ibant & decresebāt
 usque ad decimum mensem. Decimo enim
 6 mense, prima die mensis, apparuerunt cacu-
 mina montium. * Cumque transissent qua-
 7 draginta dies, aperiens Noe fenestram arcæ
 quam fecerat, * Dimisit coruum, qui egre-
 8 diebatur & reuertebatur, donec siccarëtur a-
 9 quæ super terram. * Emisit quoque colum-
 B bam post eum, vt videret si iam cessassent aquæ
 9 super faciem terræ. * Quæ cum non inue-
 nisset vbi requiesceret pes eius, reuersa est ad
 eum in arcam. Aquæ enim erant super vniuer-
 10 sam terram. Extenditque manum suam, & ap-
 prehensam intulit in arcâ. * Expectatis autē vl-
 11 tra septē diebus aliis, rursus dimisit columbā
 ex arca. * At illa venit ad eum ad vespërâ, portans
 ramū oliuæ virentibus foliis in ore suo. Intel-
 12 lexit ergo Noe qd cessassent aquæ super terrâ.
 * Expectauitq; nihilominus septē alios dies, &
 13 emisit colubā, quæ nō est reuersa vltra ad eum.
 14 Igitur sexcentesimo primo anno, primo men-
 C se, prima die mensis, imminutæ sunt aquæ su-
 per terram. Et aperiens Noe tectum arcæ, a-
 15 spexit, viditque quod exiccata esset superfi-
 16 cies terræ. * Mense secundo, septimo & vicesi-
 17 mo die mēsis, arefacta est terra. * Locutus est au-
 18 tē De⁹ ad Noe, dicens: * Egredere de arca tu, &
 vxor tua, filij tui, & vxores filiorū tuorū tecū.

תרגום אונקלוס

23 וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח וַיִּמָּח
 בְּתִבְתָּהּ׃ * וַיִּקְיֹפוּ מֵיָּא עַל אֶרְעָא מֵאָה וְחֲמִשִּׁין יוֹמִין׃
 1 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 ח וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 2 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 3 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 4 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 5 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 6 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 7 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 8 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 9 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 10 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 11 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 12 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 13 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 14 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 15 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה
 16 וַיִּזְכֹּר יְיָ יֵת נֹחַ וְיֵת כָּל חַיָּה וְיֵת כָּל בְּעִירָא דְעַמִּיָּה

** Et deleuit omne surgens quod erat super faciem 23
terra, ab homine usque ad pecus, & reptilia, &
volucres cæli: & deleta sunt de terra. & remansit
Noe solus, & qui cum eo in arca.*

Et exaltata est aqua super terram diebus centum quinquaginta.

CAP. VIII.

ET recordatus est Deus Noe, & omnium bestia-
 rum, & omnium iumentorum, & omnium vo-
 latilium, & omnium reptilium reptantium, quacun-
 que erant cum eo in arca. & induxit Deus spiri-
 tum super terram, & cessauit aqua: * Et cooperti
 sunt fontes abyssi, & cataraetes celi. * Et remis-
 sa est aqua vadens à terra: & imminuebatur aqua
 post centum quinquaginta dies. * Et sedit ar-
 ca in septimo mense, septima & vigesima mensis, su-
 per montes Ararat. * Aqua diminuebatur vs-
 que ad decimum mensem. apparuerunt autem capi-
 ta montium in decimo mense, prima mensis.

Et factum est post quadraginta dies, & aperuit. 6
Noe fenestram arcae, quam fecit: ^z Et misit cor- 7
uum ad videndum, si cessauit aqua. & exiens, non
est reuersus, donec siccaretur aqua à facie terræ.

* Et emisit columbam post eum, vt videret, 8
si cessauit aqua à facie terre. * Et non inue- 9
niens columba requiem pedibus suis, reuersa est ad
eum in arcam; quia aqua erat super omnem faciem
terre: & extendens manum suam, accepit eam, &
induxit eam ad se in arcam.

² Et expectans ultra septem dies, emisit colum-
bam ex arca: ² Et reuersa est ad eum columba,
& habebat folium oliuæ festucam in ore suo. & co-
gnouit Noe, quòd cessauit aqua à facie terræ.

² Et expectans adhuc septem dies, emisit colum-
bam: & non addidit reuerti ad eum vltra.

** Et factum est in vno & sexcentesimo anno, in
vita Noe, primo mense, defecit aqua à facie terræ.
& aperuit Noe tectum arcæ, quam fecit: & vidit
quòd defecit aqua à facie terræ.*

** In autem secundo mense, septima & decima
die, arefacta est terra. & septima & vigesima mē-
sis aperuit arcam. * Et ait Dominus Deus Noe,*

dicens: * Egredere de arca tu, & filij tui, 16
& vxor tua, & vxores filiorum tuorum tecum.

23 * καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ τοῦ ὁρώπου
τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κήνους, καὶ ἐρπετῶν, καὶ πετεινῶν τοῦ
ὕδατος· καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ κατελείφθη νῶε
24 μόνος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. * καὶ ὑψώθη τὸ ὕ-
δωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πενήκοντα. η'.

Καὶ ἀνεμήθη ὁ θεὸς ἰνῶε, ἔκ πάντων τῶν θηρίων, ἔκ πάντων τῶν κίλυων, ἔκ πάντων τῶν πελεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἄνω μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωλίον. ἔκ ἐπ' ἡγάγεν ὁ θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τῆς γῆς, ἔκ ἐκόπασεν τὸ ὕδωρ.

2 * καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ κατα-
3 ράκ) ἔβρανον. * καὶ ἐνεδίδετο ὕδωρ πορδύμηνον ἀπὸ
τῆς γῆς. καὶ ἡ λατίνουτο τοῦ ὕδατος, μὲν ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέ-
4 ρας. * ἔκαθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν τῷ ἐβδόμῳ μυνί, ἐβδόμη
5 ἑκατάδι ἔμυνος, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὄραράτ. * τοῦ ὕδατος ἡ-
λατίνουτο ἕως ἑδεκάτου μυνος. ὤφθησαν ὅτι αἱ κεφαλαίῳ
6 ὀρέων ἐν τῷ δεκάτῳ μυνί, τῇ πρώτῃ ἔμυνος. * ἔγένε-
το μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας. ἔαλέωξε νῶε τὴν θυρίδα τῆς
7 κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. * ἔαπέσειλε τὸν κόρακα εἶδεν, εἰ κε-

κόπακε τὸ ὕδωρ. ἔξελθὼν, ὅτε ἀνέσχευεν, ἕως ἡ ξηραθῆ-
8 ναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς γῆς. ἔξ' ἀπέσειλε τὴν
τοῖς ἕρποντι ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς γῆς. εἰς κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ
9 σώματος τῆς γῆς. ἔμνη ἐρρῶσα ἡ τοῖς ἕρποντι ἀνάπαυσιν

Τῷ προσὶν αὐτῆς, ὑψέσρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι
 ὕδωρ ἰω^ν Ἰπὶ πᾶν τὸ πρὸς ὡπον τῆς γῆς· Ἐκλείνας τὴν χεῖ-
 ρα αὐτῆς, ἔλαβεν αὐτήν, Ἐεῖσήγαγεν αὐτήν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν
 κιβωτόν. * ἘἸπὴ γὼν ἐπέπῃ ἡμέρας. Ἰξαπέσειλε τὴν

11. ὡς ἐξερᾶν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. * Ἐὰν ἐξερῇ πρὸς αὐτὸν ἡ
ὡς ἐξερᾶ· Ἐεῖχεν φύλλον ἐλαίας κάρφον ἐν τῷ σόματι αὐ-
τῆς. Ἐγνω νῶε, ὅτι κεκόπανε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς
12. γῆς. * Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῇ ἀῆμέρας, ἔξαπέστειλε τὴν πε-

13 εἰσεράν, ἔπειτα ᾤχετο τὸ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι.
ἔπειτα ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ ἔξακτοσῷ ἔτει, ἐν τῇ ζῳῇ τοῦ νῶε,
τὸ πρῶτον μὲν οὖν ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ὧρου τοῦ γῆς.
ἔπειτα ἀπεκάλυψε νῶε τὴν σέλην τοῦ κυβώτου, ὡς ἐποίησεν. ἔπει-
τα δὲ, ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ὧρου τοῦ γῆς.

14 * ἐν τῷ ἴδιῳ δαυιδέρῳ μιλῶ ἐπὶ αὐτὴν δεκάτῃ ἡμέρᾳ ὡς ἡρᾶνθη
15 ἡ γῆ. καὶ ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μιλῶτος ἀνέωξεν τὴν κιβωτόν. * καὶ
16 εἰπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς νῶε, λέγων. * ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ
σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυναῖξ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Et deleuit omnem substantiam quæ erat super faciem terræ, ab homine vsque ad iumentum, vsque ad reptile, & vsque ad volucres cæli: & deleta sunt de terra: & relictus est solummodo Noe, & qui cum eo erant in arca. 24 Et præualuerunt aquæ super terram centum & quinquaginta diebus.

CAP. VIII.

ET recordatus est Deus Noe, & omnium animalium & omnium iumentorum quæ erant cum eo in arca: & transire fecit Deus ventum super terram: & cessarunt aquæ.
² Et clausi sunt fontes abyssi, & fenestræ cali: & prohibita est pluuia de calo.

⁴ Et quieuit arca in mense septimo, in decima septima die mensis, super montes Cardu. Et aquæ ibant & diminuiebantur

aperuit Noe fenestram arcæ quam fecerat: ⁷ Et emisit corvum: & egrediebatur & reuertebatur, donec siccarentur aquæ desuper terram.

Et emisit columbam à se, vt videret si alleuiatæ fuissent aquæ desuper faciem terræ. ⁹ Et non inuenit columba requiem plantæ pedis sui: & re-
uersa est ad eum in arcam: quoniam aquæ erant super faciem vniuersæ terræ: & extendit manum suam, & tulit eam, & induxit eam secum in arcam.

¹⁶ Et expectauit adhuc septem diebus aliis: & rursum emisit columbam ex arca. ¹⁷ Et venit ad eum columba in tempore uespertino: & ecce folium oliuæ quod decerpserat ore suo: & cognouit Noe quod aqua imminuta erat desuper terram. ¹⁸ Et expectauit ultra septem diebus a-

Et factum est in sexcentesimo & vno anno, prima die mensis, siccate sunt aquæ de super terram; & abstulit Noe rectum arce: & vidit: & ecce siccata erat facies terre. Et in mense secundo, vigesima septima die

menfis, arefacta est terra. ¹⁵ Et locutus est Deus cum Noe, dicens: ¹⁶ Egredere de arca tu, & vxor tua, & filij tui, & vxores filiorum tuorum tecum,

17 *כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו
18 בארץ ופרו ורבו על הארץ: *ויצא נח ובניו ואשתו
19 ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף
כל רמש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה:
20 *ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל בהמה הטהרה
ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: *וירח יהוה
את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל
עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעריו ולא אסף עוד להכזר את כל חי כאשר
עשיתי: עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ
וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

ט
1 *ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: *וכוראכם
וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם
נתנו: *כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה
כירק עשב נתתי לכם את כל: *אך בשר בנפש
דמו לא תאכלו: *ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרש את נפש האדם: *שפך דם האדם באדם
דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: *ואתם
פרו ורבו שרצו בארץ ורבו ברה:

*ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר:
*ואני הנני מקים את בריתי אתכם וארצכם
אחריכם: *ואת כל נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי
התבה לכל חית הארץ: *והקמתי את בריתי
אתכם ולא יכזר כל בשר עוד ממי המבול ולא
יהיה עוד מבול לשחת הארץ:

17 *Cuncta animantia quæ sunt apud te, ex omni carne tam in volatilibus, quam in bestiis, & vniuersis reptilibus quæ reptant super terram, educ tecum; & ingredimini super terram. Cre
18 scite & multiplicamini super eam. *Egressus
D est ergo Noe, & filij eius, & vxor illius, & vxores filiorum eius cū eo. *Sed & omnia animantia, iumēta, & reptilia quæ reptant super terram
20 secūdū genus suū, egressa sunt de arca. *Aedificauit autē Noe altare Dño: & tollens de cūctis pecoribus & volucris mundis, obtulit
21 holocausta sup altare. *Odoratusq; est Dñs odorē suauitatis: & ait ad eū, Nequaquā vltra maledicā terrē ppter homines. sensus enim & cogitatio humani cordis in malū prona sunt ab adolescētia sua. Nō igitur vltra percutiā omnē
22 animā viuētē, sicut feci. *Cunctis diebus terrę semētis & messis, frigus & æstus, æstas & hyēs, nox & dies non requiescent. CAP. IX.

1 B enedixitq; De⁹ Noe & filiis ei⁹: & dixit ad
A eos: Crescite & multiplicamini, & replete
2 terrā. *Et terror vester ac tremor sit sup cuncta animalia terrę, & super oēs volucres celi, cū vniuersis quæ mouētur sup terrā. oēs pisces maris manui vestrę traditę sūt: *Et oē q; mouetur & viuit, erit vobis in cibū. Quasi olera virētia
4 tradidi vobis omnia: *Excepto q; carnē cū sanguine nō comedetis. *Sanguinē enim animarū vestrarū requirā de manu cūctarū bestiarū, & de manu hominis. de manu viri & fratris eius
6 requirā animā hominis. *Quicūq; effuderit humanū sanguinē, fūdetur sanguis illius. Ad imaginē quippe Dei factus est homo. *Vos autem
7 crescite & multiplicamini; & ingredimini sup
8 terrā, & implete eam. *Hæc quoq; dixit Deus
9 ad Noe, & ad filios eius cum eo. *Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos: *Et ad omnē animā viuētem quę est vobiscum, tā in volucris, quam in iumentis & pecudibus terrę; cunctisq; quę
B egressa sunt de arca, & vniuersis bestiis terrę.
11 *Statuam pactum meū vobiscū, & nequaquā vltra interficietur omnis caro aquis diluuij: neque erit deinceps diluuium dissipans terram.

תרגום אונקלוס

17 כל חיתא דעמך מכל בשרא בעופא ובבעירא ובכל
18 ונפק נח ובנותיו ואחתי ונשי בנותיו עמיה:
19 ובנא נח מדבחא קדם יי ונסים מכל בעירא וכל עופא וכל רמשא וכל רחיש על ארעא לזרעיהו ונפקו מן
20 קורבניה ואמר יי במימריה לא אוסיף למילט עוד ית ארעא כדיל חובי אנשא ארי יצרא לנפשא ביש מועיריה ולא אוסיף עוד לממחי ית
21 כל חיתא כמא דעבדית: עוד כל יומי ארעא וזרעא וקוצא וחימא וקישא וסיתוא ויומי ולילי לא יבטלון:
ט
1 וברך יי ית נח וית בנותיו ואמר להון פושו וסגו ופלו ית ארעא:
2 ואימתיכון תהא על כל חתא ארעא ועל כל עופא דשמיא בכל דתרחיש ארעא ובכל נגי וסא בידיוכון יהון מסירין:
3 כל רחשא דהוא חי לכוון יהא למיכל בירוקא דעשבא ויהבית לכוון ית פולא:
4 ברם בשרא בנפשיה דמיה לא תיכלון: וברם ית דמכוון לנפשתיכון
5 אהבע מיד כל חיתא אהבעיניה ומידא דאנשא מידא דגבר דישוד דמא דאחיהי אהבע ית נפשא דאנשא:
6 דישוד דמא דאנשא בסהדין על מימר
7 ונפא דמיה יתשד ארי בצלמא ויי עבד ית אינשא:
8 ואחון פושו וסגו אתילדו בארעא וסגו בה:
9 ואנא תא אנא מקים ית קיימי עמכוון ועם בניכוון בתריכוון:
10 וית כל נפשא חיתא דעמכוון בעופא ובבעירא ובכל חיתא דארעא עמכוון מכל
11 נפקי חיתא לכל חיתא דארעא: ואקים ית קיימי עמכוון ולא ישתצו כל בשרא עוד מימי טופנא ולא יהא עוד טופנא לחבלא ארעא:

3 * ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה :
 4 * ובני יון אלישח ותרשיש כתים ודדנים :
 5 * מאלה נפרדו איי הנזים בארצתם איש ללשנו
 6 למשפחתם בנזיהם : * ובני חם כוש ומצרים
 7 ופוט וכנען : * ובני כוש סבא וחזילה וסבתה
 8 ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן : * וכוש
 9 ילד את נמרד הוא החל להיורג גבר בארץ :
 10 * הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד
 11 גבור ציד לפני יהוה : * ותהי ראשית ממלכתו
 12 בכל וארץ ואכד וכלנה בארץ שניער : * מן הארץ
 13 ההוא יצא אשור ויבן ארץ נינוה וארץ רחבת עיר
 14 ואת כלח : * ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
 15 העיר הגדלה : * ומצרים ילד את לודים ואת
 16 ענמים ואת להבים ואת נפתחים : * ואת
 17 פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
 18 ואת כפתרים : * וכנען ילד את צידן
 19 בכור ואת חת : * ואת היבוסים ואת האמורים ואת
 20 הגרגשי : * ואת החזים ואת הערקי ואת הסיני :
 21 * ואת הארורים ואת הצמרים ואת החמתי ואחר נפצו
 22 משפחות הכנעני : * ויהי גבול הכנעני מצידן
 23 באכה גררה עד עזר באכה סדמה ועמרה ואדמה
 24 וצבים עד לשע : * אלה בני חם למשפחתם
 25 ללשנותם בארצתם בנזיהם : * ולשם ילד
 26 גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול : * בני
 27 שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם : * ובני
 28 ארם עוז וחול וגתר ומש : * וארפכשד ילד את
 29 שלח ושלח ילד את עבר : * ולעבר ילד שני בנים
 30 שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו
 31 יקטן : * ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף
 32 ואת חצרמור ואת ירח :

3 * Porro filij Gomer, Assenez, & Riphath, &
 4 Thogorma. * Filij autem Iauan, Helisa, &
 5 Tharhis, Cethim, & Dodanim. * Ab his diui-
 6 se sunt insule gentium in regionibus suis, vnus-
 7 quisq; secūdu linguā, & familias in nationib⁹
 8 suis. * Filij autem Cham, Chus, & Mesraim, &
 9 Phuth, & Chanaan. * Filij autem Chus, Saba,
 10 Euila, & Sabatha, & Regma, & Sabathaca. Fi-
 11 lij Regma, Saba & Dadā. * Porro Chus genuit
 12 Néroth. ipse cepit esse potēs in terra: * Et e-
 13 rat robustus venator coram Domino. Ab hoc
 14 B exiuit prouerbiū, Quasi Néroth robustus ve-
 15 nator corā Domino. * Fuit autem principium
 16 regni eius Babylon, & Arach, & Acad, & Cha-
 17 lanne in terra Sennaar. * De terra illa egressus
 18 est Assur, & ædificauit Niniuē, & plateas ciui-
 19 tatis, & Chale: * Resen quoq; inter Niniuē &
 20 Chale: hæc est ciuitas magna. * At verò Mesraī
 21 genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Ne-
 22 ptuim; * Et Phetrusim, & Celluim: de quibus
 23 egressi sunt Philistiim, & Capturim. * Chanaā
 24 autem genuit Sidonem primogenitum suum,
 25 Ethæum; * Et Hiebusæum, & Amorræum, &
 26 Gergesæum; * Et Euæum, & Arachæum, Cy-
 27 næum; * Et Aradium, Samaræū, & Amathæū:
 28 C & per hos disseminati sunt populi Chananæ-
 29 orum. * Factique sunt termini Chanaan ve-
 30 nientibus à Sidone Ieraram, vsque ad Ga-
 31 zam, donec ingrediaris Sodomam & Go-
 32 morram, & Adamam, & Seboym, vsque Le-
 33 fa. * Hi sunt filij Cham in cognationibus, &
 34 linguis, & generationibus, terrisq; & gētibus
 35 suis. * De Sem quoque nati sunt patre om-
 36 nium filiorum Heber, fratre Iapheth maio-
 37 re. * Filij Sem, Helam, & Assur, & Ar-
 38 phaxad, Lud, & Aram.
 39 * Filij Aram, Hus, & Hul, & Gether, &
 40 Mes. * At verò Arphaxad genuit Sa-
 41 le: de quo ortus est Heber. * Natiq; de
 42 Heber filij duo: nomen vni, Phaleg: eo
 43 quod in diebus eius diuisa sit terra: & no-
 44 men fratris eius, Iectan.
 45 * Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph,
 46 & Afarmoth, Iare.

תרגום אונקלוס

3 * ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה :
 4 * ובני יון אלישח ותרשיש כתים ודדנים :
 5 * מאילין אתפרדו נגות עממא בארעהון גבר
 6 * ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען :
 7 * ובני כוש סבא וחזילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה
 8 * וכוש אוליד נמרד הוא שרי למחוי גבר בארעא :
 9 * הוא הנה גבר תקיף קדם יי על כן יתאמר כנמרד גבר תקיף קדם
 10 * מן ארעא ההוא נפק אשור ובכא ית נינוה וית רחובת קרתא
 11 * ומצרים אוליד ית לודים וית ענמים וית להבים וית נפתחים :
 12 * וכנען אוליד ית צידן וכנעניה וית חת :
 13 * וית ארורים וית צלמודאי וית חמתי ובתר כן אתפרדו ורעית
 14 * אילין בני חם לזרעיהון :
 15 * אילין בני חם לזרעיהון :
 16 * בני שם עילם ואשור
 17 * וארפכשד אוליד ית שלח ושלח אוליד ית
 18 * ולעבר ילד שני בנים
 19 * שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו
 20 * יקטן :
 21 * ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף
 22 * ואת חצרמור ואת ירח :

* Et filij Gomer Afchonez, & Rhipbath, et Thogorma. * Et filij Iaynan, Eliffa, & Tharfis, Citiij, Rhodij. * Ab iis diuifæ sunt infulæ gentium in terra eorum: unusquisque secundum linguam in familiis suis, & gentibus suis.

* Filij autem Cham, Chus, & Mesraim, Phuth, & Chanaan. * Filij autem Chus, Saba, & Euila, et Sabatha, & Regma, & Sabathaca. filij autem Regma, Seba & Dadan.

* Chus autem genuit Nemrod. hic cœpit esse gigas super terram. * Iste erat gigas venator coram domino Deo. propter hoc dicent, quod Nemrod gigas venator coram Domino Deo. * Et fuit principium regni eius, Babylon, & Arach, & Acad, & Chalanne, in terra Sennaar.

* Ex terra illa egressus est Asur, & edificauit Ninuien, & Rhooboth ciuitatem, & Chalac:

* Et Dasein, inter Ninuien & inter Chalac. hæc ciuitas magna. * Et Mesraim genuit Ludim, & Ananiim & Labiim, & Nephthiim.

* Et Phetrusim, & Celiim: unde egressi sunt inde Philistiim, & Caphthurim.

* Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum, & Etteum, * Et Iebusaum, & Amor-rheum, & Gergeseum: * Et Eueum, & Aracheum, & Cynaum, * Et Aradium, & Samarium, & Amathæum. & post hæc disseminate sunt tribus Chananeorum. * Et facti sunt termini

Chananeorum à Sidone, donec veniatur in Gerara & Gazan, donec veniatur Sodomam & Gomorram, Adama & Seboim vsque ad Lasa. * Hi filij Cham, in tribubus suis, secundum linguas suas, in regionibus suis, & in gentibus suis. * Et Sem natus est & ipsi patri omnium filiorum Heber, fratri Iapheth maioris. * Filij Sem, Elam & Asur, & Arphaxad, & Luth, & Aram, & Cainan:

* Et filij Aram, Hus & Ul, & Gether, & Mes. * Et Arphaxad genuit Cainan: Cainan autem genuit Sale. Sale autem genuit Eber.

* Et Eber nati sunt duo filij: nomen vni, Phalec: quia in diebus eius diuifa est terra: & nomen fratri eius, Iectan.

* Iectan autem genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, & Iared.

* καὶ υἱοὶ γάμερ, ἀφχανάζ, καὶ ρειφάθ, καὶ θοῶρμα. * καὶ υἱοὶ ἰωναν, ἐλίσσα, & θαρσίς, κίτιι, & ῥόδιοι. * ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν τῆς τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ἕκαστος τῆς γλώσσης ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, & τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

* υἱοὶ δὲ χὰμ, χους, & μεσαραίμ, φούθ, καὶ χαναν. * υἱοὶ δὲ χους, σάβα, καὶ εὐεϊλά, & σαβαθά, καὶ ρέιμα, & σαβαθακά. υἱοὶ δὲ ρέιμα, σέβα, & δαδάν.

* χους δὲ ἐγέννησε τὸν νεμβρώδ. οὗτος ἦρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῇ γῆς. * ἔτι δὲ ἦν γίγας κυνηγὸς ἐνδωπ κυρίως θηρῶν. διὰ τοῦτο ἐρῶσιν, ὡς νεμβρώδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ. * & ἐγένετο ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, βαβυλῶν, καὶ ὀρέχ, & ἀρχάδ, & χαλάνη, ἐν τῇ γῇ σεναάρ.

* ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν ἀβούρ. & ὠκοδόμησε τὴν νινευί, καὶ τὴν ῥοβώθ πόλιν, καὶ τὴν χαλάκ.

* καὶ τὴν δασέμ, ἀναμέθον νινευί, καὶ ἀναμέθον χαλάκ. αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη. * καὶ μεσαραίμ ἐγέννησε

φούθ λουδείμ, καὶ φούθ αἰνειαμείμ, & φούθ λαβείμ, καὶ φούθ νεφθουείμ. * καὶ φούθ πατρὸς ρονείμ, & φούθ χασλωνείμ, ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν φυλιστείμ, & φούθ καφθορείμ.

* χαναν δὲ ἐγέννησε τὸν σιδῶνα πρῶτόγον αὐτοῦ, καὶ τὸν χετταῖον. * καὶ τὸν ἰεβουσαιῖον, & τὸν ἀμορραῖον, καὶ τὸν γεργεσαιῖον, * καὶ τὸν εὐαῖον, καὶ τὸν δρουκαῖον, καὶ τὸν ἀσενναῖον, * καὶ τὸν δαράδον, & τὸν αμαραῖον, & τὸν ἀμαδί. καὶ μετὰ ταῦτα διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν χαναναίων.

* & ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν χαναναίων ἀπὸ σιδῶνος ἕως εἰσελθεῖν εἰς γέγραφα καὶ γάζαν, ἕως εἰσελθεῖν σοδόμων καὶ γομόρρας. ἀδάμα καὶ σεβωείμ ἕως λασά. * ἔτι οἱ υἱοὶ χὰμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, τῆς γλώσσης αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

* καὶ τὰ σῆμ ἐξηνήθη καὶ αὐτῶν πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν ἔβερ, ἀδελφῶν ἰάφεθ ὁ μείζωνος.

* υἱοὶ σῆμ, αἰλάμ, καὶ ἀβούρ, καὶ δαφθαζάδ, καὶ λαδ, καὶ ἀράμ, καὶ καϊνάν. * καὶ υἱοὶ ἀράμ, ὧς καὶ οὐλ, καὶ γαδέρ, καὶ μοσόχ.

* & δαφθαζάδ ἐγέννησε τὸν καϊνάν. καϊνάν δὲ ἐγέννησε τὸν σαλά. αλαὰς δὲ ἐγέννησε τὸν ἔβερ.

* καὶ τὰ ἔβερ ἐξηνήθησαν δύο υἱοὶ ὄνομα τῶ ἐνὶ, φαλέκ. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, διμερίσθη ἡ γῆ. καὶ ὄνομα τῶ ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἰεκτάν. * ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰελμοδάδ, & τὸν αλαέφ, & τὸν ἀααραμῶθ, καὶ ἰεράχ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et filij Gomer, Afchenez, & Riphath, & Togarma. * Et filij Iauan, Helisa & Tharfis, Cethim & Dodanim. * Ab his diuifæ sunt infulæ gentium in terris suis, unusquisque secundum linguam suam, secundum familias suas in populis suis. * Et filij Cham, Chus, & Mesraim, & Phut, & Chanaan. * Et filij Chus, Saba, & Euila, & Sabatha, & Regma, & Sabathaca: & filij Regma, Saba & Dedan. * Et Chus genuit Nemrod: ipse cœpit esse potens in terra. * Ipse erat vir robustus coram Domino: propterea dicebatur, Quasi Nemrod vir robustus coram Domino. * Et fuit principium regni sui Babylon, & Erech, & Achad, & Calane in terra Babylonis. * De terra illa egressus est Asur; & edificauit Ninuien, & Rooboth ciuitatem, & Chale; * Et Resen, quæ est inter Ninue & inter Chale. hæc est ciuitas magna. * Et Mesraim genuit Ludim, & Ananiim, & Laabim, & Neptuim: * Et Phetrusim & Celiim: de quibus egressi sunt Philistiim & Cappadoces. * Et Chanaan genuit Sidon primogenitum suum, & Etthæum: * Et Iebusaos, & Amorraeos, & Gergesaos: * Et Euaos, & Arachaos, & Cineaos: * Et fuit terminus Chananeorum à Sidone, pertingens Geraram vsque Gazam, pertingens Sodomam & Gomorram, & Adama, & Seboym vsque Lassa. * Isti sunt filij Cham per cognationes suas, & linguas suas in terris suis, in populis suis. * Et de Sem nati sunt: ipse quoque est pater omnium filiorum Heber, frater Iapheth maior. * Filij Sem, Helam, & Asur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. * Et filij Aram, Hus, & Hul, & Gether, & Mes. * Arphaxad autem genuit Sale: & Sale genuit Heber: * Et de Heber nati sunt duo filij: nomen vnus Phaleg: quia in diebus suis diuifa est terra: & nomen fratris sui, Iectan. * Iectan autem genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, & Iare:

27 * ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה :
 28 * ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא :
 29 * ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני
 30 יקטן : * ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם :
 31 * אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארצות לגויהם :
 32 * אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
 נפרדו הגוים בארץ אחר המבול : יא

1 * ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחרים : * ויהי
 2 בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם :
 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
 4 לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן ותחמר היה להם
 5 לחמר : * ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
 6 בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ :
 7 * וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו
 8 בני האדם : * ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
 9 לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
 10 אשר יזמרו לעשות : * הבה נרדה ונבלה שם שפתם
 11 אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : * ויפץ יהוה אתם
 12 משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר : * על
 13 כן קרא שמה בכל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ
 14 ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ :
 15 * אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד ארם
 16 ארפכשד שנתים אחר המבול : * ויחי שם אחריו
 17 הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
 18 ובנות : * וארפכשד חי חמש ושלשים שנה
 19 ויולד את שלח : * ויחי ארפכשד אחריו הולידו את
 20 שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים
 21 ובנות : * ושלח חי שלשים שנה ויולד את
 22 עבר : * ויחי שלח אחריו הולידו את עבר שלש שנים
 23 וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות :

27 * Et Adoram, & Iazal, & Decla; * Et Hebal,
 28 & Abimahel, Saba; * Et Iophir, & Euila, &
 29 Iobab. omnes isti filij Iectan. * Et facta est ha-
 30 bitatio eorum de Messa, pergētibus vsque Se-
 31 phar montem Orientalem. * Isti sunt filij Sem
 32 secundum cognationes, & linguas, & regiones
 in gentibus suis. * Hæ familiæ Noe iuxta po-
 pulos & nationes suas. Ab his diuisæ sunt gē-
 tes in terra post diluuium.

CAP. XI.

1 Rat autem terra labij vnus, & sermonum
 2 eorundem. * Cumq; proficiscerentur de O-
 3 rientem, inuenerunt capum in terra Sennaar, &
 4 habitauerunt in eo. * Dixitq; alter ad proximū
 5 suum: Venite, faciamus lateres, & coquamus
 6 eos igni. Habueruntq; lateres pro saxis, & bi-
 7 tumen pro cemento. * Et dixerunt: Venite, fa-
 8 ciamus nobis ciuitatē & turrē, cuius culmen
 9 pertingat ad cælū, & celebremus nomen no-
 10 strū antequam diuidamur in vniuersas terras.
 11 * Descendit autē Dominus vt videret ciuitatē
 12 & turrē quam edificabant filij Adā. * Et dixit:
 13 Ecce vnus est populus, & vnum est labium
 14 omnibus. Cœperuntq; hoc facere, nec desistēt
 15 à cogitationibus suis, donec eas opere com-
 16 pleant. * Venite igitur, descendamus, & cōfun-
 17 damus ibi linguam eorū, vt non audiat vnus-
 18 quisque vocem proximi sui. * Atque ita diuisit
 19 eos Dominus ex illo loco in vniuersas terras:
 20 & cessauerunt ædificare ciuitatē. * Et idcirco
 21 vocatū est nomen eius Babel, quia ibi confu-
 22 sum est labium vniuersæ terræ. Et inde disper-
 23 sit eos Dñs super faciem cunctarū regionum.
 24 * Hæ sunt generationes Sem: Sem erat cētum
 25 annorum quando genuit Arphaxad, biennio
 26 post diluuium. * Vixitq; Sem postquam genuit
 27 Arphaxad, quingētis annis: & genuit filios &
 28 filias. * Porro Arphaxad vixit triginta quinque
 29 annis: & genuit Sale. * Vixitq; Arphaxad post-
 30 quam genuit Sale, trecentis tribus annis: &
 31 genuit filios & filias. * Sale quoque vi-
 32 xit triginta annis: & genuit Heber. * Vixitq;
 C Sale postquam genuit Heber, quadringentis
 tribus annis: & genuit filios & filias.

תרגום אונקלוס

27 ויהי הדורם ויהי אוזל ויהי דקלה :
 28 ויהי עובל ויהי אבימאל ויהי שבא :
 29 ויהי אופר ויהי חוילה ויהי יובב כל אילין בני
 30 יקטן : * ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם :
 31 * אילין בני שם ללשונותם לשנתם בארצות לעממיהון :
 32 * אילין משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלין
 נפרדו הגוים בארץ אחר המבול : יא
 1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחרים : * ויהי
 2 בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם :
 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
 4 לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן ותחמר היה להם
 5 לחמר : * ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
 6 בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ :
 7 * וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו
 8 בני האדם : * ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
 9 לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל
 10 אשר יזמרו לעשות : * הבה נרדה ונבלה שם שפתם
 11 אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : * ויפץ יהוה אתם
 12 משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר : * על
 13 כן קרא שמה בכל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ
 14 ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ :
 15 * אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד ארם
 16 ארפכשד שנתים אחר המבול : * ויחי שם אחריו
 17 הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
 18 ובנות : * וארפכשד חי חמש ושלשים שנה
 19 ויולד את שלח : * ויחי ארפכשד אחריו הולידו את
 20 שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים
 21 ובנות : * ושלח חי שלשים שנה ויולד את
 22 עבר : * ויחי שלח אחריו הולידו את עבר שלש שנים
 23 וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות :

* Et Adoram, et Auzal, & Decla, * Et Ebal, & Abi-
mael, & Saban, * Et Vphir, et Euilat, et Jobab. omnes
isti filij Iectan. * Et facta est habitatio eorum de Messa,
vsq; ad Sephar montē Oriētis. * Isti filij Sē in tribu-
bus suis, secundū linguas suas, in regionibus suis, &
in gentibus suis. * Hæ tribus filiorū Noe secundū cog-
nationes eorum, secundū gentes eorum. ab istis dissemi-
nata sunt in solæ gentium in terra, post diluuium.

CAP. XI.

Erāt omnis terra labiū vniū, et vox vna omni-
bus. * Et factū est cū moueretur ipsi ab Oriente,
inuenerūt capū in terra Sēnaar; et habitauerūt ibi.
* Et dixit homo proximo suo: Venite, laterificemus
laterē, & coquamus eos igni. * Et factus est illis later
in lapidē, et bitumen fuit illis lutū. * Et dixerūt, Ve-
nite, ædificemus nobis ciuitatē & turrim, cuius erit
caput vsq; ad cælum: & faciamus nobis nomē, an-
tequā dispergamur nos à facie vniuersæ terræ. * Et
descēdit dñs Deus vt videret ciuitatē & turrim,
quā ædificauerūt filij hominum. * Et dixit Dominus:
Ecce genus vnum, & labium vnum omnium. et hoc
cœperunt facere, & nunc non deficiet ab eis omnia,
quæcūque aggressi sunt facere. * Venite, & descen-
dentes, confundamus eorum linguā, vt non audiant
vnusquisque vocem proximi. * Et dispersit Domi-
nus ipsos inde super faciem omnis terræ: & cessau-
runt ædificātes ciuitatē & turrim. * Propter hoc vo-
catum est nomē eius, Cōfusio: quia ibi confudit Dñs su-
per faciē omnis terræ. * Et hæ generationes Sē: Sē au-
tē erat filius centum annorū, quādo genuit Arpha-
xad, secūdo anno post diluuiū. * Et vixit Sē postquā
genuit ipse Arphaxad, annos quingētos, & genuit
filios & filias: & mortuus est. * Et vixit Arpha-
xad annos cētū triginta quinq; & genuit Cainan.
* Et vixit Arphaxad postquam genuit ipse Cai-
nan, annos quadringentos triginta: & genuit filios
& filias: & mortuus est. et vixit Cainan annos
cētū triginta, et genuit Sala. et vixit Cainā postquā
genuit ipse Sala, annos trecentos triginta: et genuit
filios & filias: & mortuus est. * Et vixit Sala an-
nos centum triginta, & genuit Eber. * Et vixit
Sala postquam genuit ipse Eber, annos trecentos tri-
ginta: & mortuus est.

17 * Ἐ τὸν ὁδορραῦ, & αἰζήλ, & δεκλά: * καὶ γεβάλ, καὶ τὸν ἀβί-
18 μεήλ, καὶ σαβάν. * καὶ ὑφείρ, καὶ τὸν εὐελάτ, καὶ ἰωβάβ. πάν-
19 τες οὗτοι υἱοὶ ἰεκτάν. * καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν, ἀπὸ
20 μαοσῆ ἕως εἰς σωφρηὰ ὄρεος ἀνατολῶν. * Ἐ τὸι υἱοὶ σῆμ ἐν ταῖς
21 φυλαῖς αὐτῶν, καὶ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ
22 ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. * αὐταὶ αἱ φυλαὶ ὧν νῶε καὶ συγγε-
νείας αὐτῶν, καὶ ἔθνη αὐτῶν. ἀπὸ τούτων διεσπάρεσαν ἡσσοὶ
τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὸν κατακλυσμόν. ια'.
1 * Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι. * Ἐ ἐγέ-
2 νετο ἐν τῇ κινήσει αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν, εὖρον πεδίον ἐν γῇ
3 σενναὰρ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. * καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον
αὐτοῦ, δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθος, καὶ ὀπθήσωμεν αὐτάς πυ-
ρί. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς
4 ὀπλήρος. * καὶ εἶπον, δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ
πύργον, ἥ ἑσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ποιήσωμεν ἑ-
αυτοῖς ὄνομα, ὥστε τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου
5 πάσης τῆς γῆς. * καὶ κατέβη κύριος ὁ θεὸς ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ
6 τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. * Ἐ εἶπε
κύριος ὁ θεός, ἰδοὺ γένεθ ἐν καὶ χεῖλος ἐν ἀπάντων. καὶ τοῦτο ἤρξαντο
ποιῆσαι. Ἐ νῦν ὁ κύριος ἐκλείψεται ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἀν' ἐπί-
7 θεν ποιῶν. * δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν γλώσ-
8 σαν ἵνα μὴ αἰκούσωσιν ἑκαστὸς τῆς φωνῆς τοῦ πλησίον. * καὶ
διέσπειρε κύριος αὐτοὺς ἐκείθεν ἐπὶ πρὸς ὅσον πάσης τῆς γῆς.
9 καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. * διὰ
τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, σύγχυσις. ὅτι ἐκεῖ συνέχεε κύριος
τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς ὁ κύριος ἐπὶ
10 πρὸς ὅσον πάσης τῆς γῆς. * καὶ αὐταὶ αἱ γενεαὶ σήμε. σήμε ὃ ἦν
ὕος ἑκατὸν ἐτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν ἀρφαξάδ, ὁ δὲ βίβας ἔτεας μετ' αὐτὸν
11 κατακλυσμόν. * Ἐ ἐζήσε σήμε, μετ' τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν δρ-
φαξάδ, ἔτη πεντακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρα. καὶ
12 ἀπέθανεν. * Ἐ ἐζήσεν δρφαξάδ, ἔτη ἑκατὸν τριακονταπέντε,
13 καὶ ἐγέννησε τὸν καϊνάν. * Ἐ ἐζήσεν δρφαξάδ, μετ' τὸ γυνῆσαι
αὐτὸν τὸν καϊνάν, ἔτη τετρακόσια τριακοντα. καὶ ἐγέννησεν υἱὸς
καὶ θυγατέρα. καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἐζήσε καϊνάν ἔτη ἑκατὸν τρια-
κοντα. καὶ ἐγέννησε τὸν σαλά. καὶ ἐζήσε καϊνάν, μετ' τὸ γυνῆσαι
αὐτὸν τὸν σαλά, ἔτη πεντακόσια τριακοντα. καὶ ἐγέννησεν υἱὸς
14 καὶ θυγατέρα. καὶ ἀπέθανεν. * Ἐ ἐζήσε σαλά, ἔτη ἑκατὸν
15 τριακοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν ἑβερ. * Ἐ ἐζήσε σαλά, μετ' τὸ γεν-
νῆσαι αὐτὸν τὸν ἑβερ, ἔτη πεντακόσια τριακοντα. καὶ ἀπέθανεν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

27 Et Adoram, & Vzal, & Decla: 28 Et Hobal, & Abimael, & Saba: 29 Et Ophir, & Euila, & Jobab: omnes isti filij Iectan. 30 Et fuit ha-
bitatio eorum à Messa, pertingens vsque Sephar montem Orientalem. 31 Isti sunt filij Sem per cognationes, & linguas suas, in terris suis, in popu-
lis suis. 32 Istæ sunt cognationes filiorum Noe per generationes suas in populis suis: & ab his diuisi sunt populi in terra post diluuium.

CAP. XI.

Erātque omnis terra linguæ vnius, & loquelæ vnius. * Et factum est cū proficiscerentur in principio, & inuenissent campum in terra Babylo-
nis, habitauerunt ibi. 3 Dixeruntque vnusquisque ad proximum suum: Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni: & erat eis later pro la-
pide, & bitumen erat eis pro luto. 4 Et dixerunt, Venite, ædificemus nobis ciuitatem & turrim: & culmen eius pertingat vsque ad cælum: & facia-
mus nobis nomen, ne forte dispergamur super faciem vniuersæ terræ. 5 Et apparuit Dominus, vt videretur super opera ciuitatis & turris, quas
ædificauerunt filij hominum. 6 Et dixit Dominus: Ecce populus vnus, & lingua vna est omnibus illis. & hoc est quod cœperunt facere, &
nunc non prohibetur ab eis omne quod cogitauerunt facere. 7 Venite, appareamus, & confundamus ibi linguam eorum, vt non audiat
vnusquisque linguam proximi sui. 8 Et dispersit eos Dominus inde super faciem vniuersæ terræ: & prohibiti sunt ab ædificatione ciuitatis.
Idcirco vocatum est nomen eius Babel: quoniam ibi confudit Dominus linguam vniuersæ terræ. & inde dispersit eos Dominus super faciem
vniuersæ terræ. 9 Hæ sunt generationes Sem: Sem filius centum annorum erat, quando genuit Arphaxad, duobus annis post diluuium.
10 Et vixit Sem postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios & filias. 11 Et Arphaxad vixit triginta & quinque
annis, & genuit Sale. 12 Et vixit Arphaxad postquam genuit Sale, quadringentis & tribus annis: & genuit filios & filias.
13 Et Sale vixit triginta annis, & genuit Heber. 14 Et vixit Sale postquam genuit Heber, quadringentis & tribus annis: & genuit filios & filias.

16 * ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג:
 17 * ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה
 וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
 18 * ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו:
 19 * ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
 20 * ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג:
 21 * ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים
 ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
 22 * ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור:
 23 * ויחי שרוג אחרי
 הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות:
 24 * ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את
 25 תרח: * ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע
 עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות:
 26 * ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם
 27 את נחור ואת הרן: * ואלה תולדות תרח
 הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את
 28 לוט: * וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו
 29 באור כשדים: * ויקח אברם ונחור להם נשים שם
 אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן
 30 אבי מלכה ואבי יסכה: * ותהי שרי עקרה אין לה
 31 ולד: * ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן
 בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
 מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד הרן וישבו
 32 שם: * ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
 וימת תרח בחרן:
 יב * ויאמר יהוה אל-
 אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך
 אל הארץ אשר אראך: * ואעשך לגוי גדול ואברכך
 ואגדלה שמך והיה ברכה:

16 * Vixit autem Heber triginta quatuor an-
 17 nis, & genuit Phaleg. * Et vixit Heber post-
 quam genuit Phaleg, quadringentis triginta
 18 annis, & genuit filios & filias. * Vixit quoque
 19 Phaleg triginta annis, & genuit Reu. * Vixit-
 que Phaleg postquam genuit Reu, ducentis
 nouem annis: & genuit filios & filias.
 20 * Vixit autem Reu triginta duobus annis, &
 21 genuit Sarug. * Vixit quoque Reu postquam
 genuit Sarug, ducentis septem annis: & ge-
 22 nuit filios & filias. * Vixit autem Sarug tri-
 ginta annis, & genuit Nachor.
 23 * Vixitque Sarug postquam genuit Nachor,
 ducentis annis: & genuit filios & filias.
 24 * Vixit autem Nachor viginti nouem an-
 25 nis, & genuit Thare. * Vixitque Nachor post-
 quam genuit Thare, centum decem & nouem
 26 annis: & genuit filios & filias. * Vixitque
 Thare septuaginta annis, & genuit Abram,
 27 & Nachor, & Aran. * Hæ sunt autem genera-
 tiones Thare. Thare genuit Abram, Nachor,
 & Aran. Porrò Aran genuit Loth.
 28 * Mortuusque est Aran ante Thare patrem
 suum, in terra natiuitatis suæ in Vr Chaldæo-
 29 rum. * Duxerunt autem Abram & Nachor
 vxores: nomen vxoris Abram, Sarai: & no-
 men vxoris Nachor, Melcha, filia Aram, pa-
 tris Melchæ & patris Iesche.
 30 * Erat autem Sarai sterilis, nec habebat li-
 31 beros. * Tulit itaque Thare Abram filium
 suum, & Loth filium Aran, filium filij sui, &
 Sarai nurum suam, vxorem Abram filij sui: &
 eduxit eos de Vr Chaldæorum, vt irent in
 terram Chanaan. Veneruntque vsque Aran,
 32 & habitauerunt ibi. * Et facti sunt dies Tha-
 re, ducentorum quinque annorum: & mor-
 tuus est in Aran.

CAP. XII.

1 Dexit autem Dominus ad Abram: Egredere
 A de terra tua, de cognatione tua, & de do-
 mo patris tui; & veni in terram quam mon-
 2 strauero tibi. * Faciamque te in gentem
 magnam; & benedicam tibi; & magnificabo
 nomen tuum: erisque benedictus.

תרגום אונקלוס

16 ויחיה עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג:
 17 ויחיה פלג ארבע מאות ושלשים שנה ויולד את רעו:
 18 ויחיה רעו ארבע מאות ושלשים שנה ויולד את שרוג:
 19 ויחיה שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד את נחור:
 20 ויחיה נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח:
 21 ויחיה תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד את אברם
 22 ואת נחור ואת הרן:
 23 ואלה תולדות תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן
 24 והרן הוליד את לוט:
 25 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:
 26 ויקח אברם ונחור נשים להם שרי מלכה בת הרן
 27 ואבי מלכה ואבי יסכה:
 28 ותהי שרי עקרה אין לה ולד:
 29 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו
 30 ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אל הארץ אשר אראם
 31 ואעשם לגוי גדול ואברם ואגדלם שמם והיה ברכה
 32 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך
 אל הארץ אשר אראם ואעשם לגוי גדול ואברם ואגדלם שמם
 והיה ברכה ואעשם לגוי גדול ואברם ואגדלם שמם והיה ברכה

* Et vixit Eber annos centū triginta quatuor, 16
& genuit Phalec. * Et vixit Eber postquam 17
genuit ipse Phalec, annos trecentos septuaginta: &
genuit filios & filias: & mortuus est.

* Et vixit Phalec annos centum triginta qua- 18
tuor, & genuit Ragau. * Et vixit Phalec 19
postquam genuit ipse Ragau, annos ducentos nouē:
& genuit filios & filias: & mortuus est.

* Et vixit Ragau annos centum triginta duo, 20
& genuit Seruch.

* Et vixit Ragau postquam genuit ipse Seruch, 21
annos ducentos septem, & genuit filios & filias:
& mortuus est. * Et vixit Seruch annos 22

centum triginta, & genuit Nachor. * Et vixit 23
Seruch postquam genuit ipse Nachor, annos ducen-
tos: & genuit filios & filias: & mortuus est.

* Et vixit Nachor annos centum septuaginta 24
nouem, & genuit Thare. * Et vixit Na- 25

chor postquam genuit ipse Thare, annos centum vi-
ginti quinque: & genuit filios & filias: & mor-
tuus est. * Et vixit Thare annos septua- 26

ginta, & genuit Abram, & Nachor, & Aran.

* Hæ generationes Thare: Thare genuit Abram, 27
& Nachor, & Aran. Aran genuit Loth. * Et 28
mortuus est Aran coram Thare patre suo in terra
qua natus est, in regione Chaldaeorum.

* Et acceperunt Abram & Nachor sibi uxores: 29
nomen uxori Abram, Sara: & nomen uxori Na-
chor, Melcha, filia Aran, & pater Melcha, & pater
Iescha. * Et erat Sara sterilis: & non genuerat. 30
* Et accepit Thare Abram filium suum, & Loth filium 31
Aran, filium filij sui, & Sarai nurum suam, uxo-
rem Abram filij sui: & eduxit eos de regione Chal-
daeorum, ut irent in terram Chanaan. & venerunt
vsque ad Charan, & habitauerunt illic.

* Et facti sunt dies Thare in terra Charan, inni 32
ducenti quinque: & mortuus est Thare in Charan.

CAP. XII.

ET dixit Dominus Abram: Egredere de terra 1
tua, & de cognatione tua, & de domo pa-
tris tui, & veni in terram, quam tibi monstra-
bo. * Et faciam te in gentem magnam. & 2
benedicam te, & magnificabo nomen tuum: & e-
ris benedictus.

16 * ἔζησεν ἔβερ ἐπὶ ἑκατὸν τριακοντατέσσαρα, (ἔγέννη-
17 σέ τὸν φαλέκ. * καὶ ἔζησεν ἔβερ, μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν
φαλέκ, ἐπὶ τριακόσια ἐβδολμήκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ

18 θυγατέρας· καὶ ἀπέθανεν. * καὶ ἔζησε φαλέκ ἐπὶ ἑ-
κατὸν τριακόντα τέσσαρα· καὶ ἐγέννησε τὸν ραγαῦ.

19 * καὶ ἔζησε φαλέκ μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν ραγαῦ, ἐ-
πὶ διακόσια ἑννέα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸς καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέ-
20 θανεν. * ἔζησε ραγαῦ ἐπὶ ἑκατὸν τριακονταδύο, καὶ

21 ἐγέννησε τὸν σερχύχ. * ἔζησε ραγαῦ, μετὰ τὸ γυνῆσαι
αὐτὸν τὸν σερχύχ, ἐπὶ διακόσια ἑπτά· καὶ ἐγέννησεν υἱούς καὶ

22 θυγατέρας· καὶ ἀπέθανεν. * καὶ ἔζησε σερχύχ ἐπὶ ἑ-
κατὸν τριακόντα, καὶ ἐγέννησε τὸν ναχώρ.

23 * ἔζησε σερχύχ, μετὰ τὸ γυνῆσαι αὐτὸν τὸν ναχώρ,
ἐπὶ διακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱὸς ἔβρατέρας· καὶ ἀπέθανεν.

24 * καὶ ἔζησε ναχώρ ἐπὶ ἑκατὸν ἐβδολμηκονταεννέα, καὶ ἐ-
25 γέννησε τὸν θαραῖ. * καὶ ἔζησε ναχώρ, μετὰ τὸ γυνῆσαι

αὐτὸν τὸν θαραῖ, ἐπὶ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε· καὶ ἐγέννησεν υἱούς
26 καὶ θυγατέρας· καὶ ἀπέθανεν. * καὶ ἔζησε θαραῖ ἐπὶ ἐβδω-
μήκοντα, ἔγέννησε τὸν ἄβραμ, καὶ τὸν ναχώρ, ἔτι τὸν δραν.

27 * αὗται αἱ γυνεῖς θαραῖ· θαραῖ ἐγέννησε τὸν ἄβραμ, ἔτι τὸν
28 ναχώρ, καὶ τὸν δραν. δραν ἐγέννησε τὸν λώτ. * καὶ ἀπέθα-
νεν δραν ἐνώπιον θαραῖ πατρὸς αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγυνήθη, ἐν

29 τῇ χώρᾳ τῶν χαλδαίων. * ἔλαβον ἄβραμ καὶ ναχώρ ἑαυ-
τοῖς γυναῖκας· ὄνομα τῇ γυναικὶ ἄβραμ, σάρα· καὶ ὄνομα τῇ

γυναικὶ ναχώρ, μελχά, θυγατρὸς δραν, ἔτι πατὴρ μελχά, καὶ
πατὴρ ἰεσχά.

30 * καὶ ἦν σάρα στείρα, καὶ οὐκ ἔτεκνοποίη· * ἔλα-
31 βε θαραῖ τὸν ἄβραμ υἱὸν αὐτῆς, καὶ τὸν λώτ υἱὸν ἄβραμ,

υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν ἰσχαρὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, γυ-
ναῖκα ἄβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ τῆς

χώρας τῶν χαλδαίων, πορεύσθαι εἰς γῆν χαναάν. καὶ ἦλ-
32 θον ἕως χαράν· καὶ ὤκησαν ἐκεῖ.

* καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι θαραῖ ἐν γῇ χαράν, ἐπὶ διακόσια
πέντε· καὶ ἀπέθανε θαραῖ ἐν χαράν. 16.

1 * Καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἄβραμ, ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου,
καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ

δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν αὖτε δείξω.

2 * καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα· καὶ ἐυλογήσω σε, ἔτι μετὰ-
λυσῶ τὸ ὄνομα σου, ἔτι ἐσὶ ἐυλογημένον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Et vixit Heber triginta & quatuor annis, & genuit Phaleg.

17 Et vixit Phaleg triginta annis, & genuit Reu.

18 Et vixit Reu triginta & duobus annis, & genuit Saruch.

19 Et vixit Saruch triginta annis, & genuit Nachor.

20 Et vixit Nachor postquam genuit Thare, centum & decem annis: & genuit filios & filias.

21 Hæ sunt generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, & Aran: Aran autem genuit Loth.

22 Et mortuus est Aran viuentē Thare patre suo, in terra natiuitatis suæ, in Vr Chaldaeorum.

23 Et acceperunt sibi Abram & Nachor uxores: no-
men vxoris Abram, Sarai: & nomen vxoris Nachor, Melcha, filia Aran, patris Melchæ, & patris Ieschæ.

24 Eratque Sarai sterilis: nec erat ei filius.

25 Et tulit Thare Abram filium suum, & Loth filium Aran filium filij sui, & Sarai nurum suam, vxorem Abram filij sui: & egressi sunt simul de Vr Chaldaeorum, ut irent in terram Chanaan. veneruntque vsque Aran; & habita-
uerunt ibi.

26 Et fuerunt dies Thare, ducenti & quinque anni: & mortuus est Thare in Aran.

CAP. XII.

ET dixit Dominus ad Abram: Proficiscere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui, ad terram quam monstrauero tibi.

* Et faciam te in populum magnum: & benedicam tibi: & magnificabo nomen tuum: & eris benedictus.

* ואברכו מברכך ומקללך וארונכוכו בכל
משפחת האדמה: * וילך אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים
שנה בצאתו מחרן: * ויקח אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען: * ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: * וירא
יהוה אל אברם ויאמר לו רעך אתן את הארץ הזאת
ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: * ויעתק משם
ההרה מקדש לבית אל ויט אהלה בית אל מיס והעי
מקדש ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה:
* ויסע אברם הלך ונסוע הנגב:

* ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור
שם כי כבד הרעב בארץ: * ויהי כאשר הקריב
לבו מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנגב
ידעתי כי אשה יפת מראה ארץ: * והיה כי יראו
אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך
יחיו: * אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך
והייתה נפשי בגללך: * ויהי כבוא אברם מצרימה
ויראו המצרים את האשה כי יפה הוגא מאד:
* ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה
ותקח האשה בירת פרעה: * ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים
ושפחר ואתנת וגמלים: * ויננע יהוה את פרעה
נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם:
* ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי
למה לא הגדת לי כי אשתך הוא: * למה אמרת
נאחתי הוגא ואקח אתה לי לאשה ועתה הגד
נא שתך קח ולך:

* Benedicā benedicētibus tibi, & maledicā ma-
ledicētibus tibi. atq; in te benedicetur vniuer-
4 se cognationes terræ. * Egressus est itaq; Abrā
sicut præcepit ei Dñs, & iuit cū co Loth. Sep-
5 tuagintaquiq; annorū erat Abrā, cū egredere-
tur de Aran. * Tulitq; Sarai vxorē suā, & Loth
B filiū fr̄is sui, vniuersamq; substantiā quā posside-
derant; & aīas quas fecerant in Arā: & egressi
sunt vt irēt in terrā Chanaā. Cūq; venisset in
6 eā. * Pertrāsīuit Abrā terrā vsq; ad locū Sichē,
& vsq; ad cōuallē illustre. Chananæus autē tūc
7 erat in terra. * Apparuit autē Dñs Abrā, & dixit
ei: Semini tuo dabo terrā hāc. Qui edificauit
8 ibi altare Dño, qui apparuerat ei. * Et inde trās-
grediēs ad mōtē q̄ erat cōtra oriētē Bethel, & tē-
dit ibi tabernaculū suū ab occidēte habēs Be-
C thel, & ab oriēte Hai. * Edificauit quoq; ibi al-
9 tare Dño, & inuocauit nomē eius. * Perrexitq;
Abram vadēs & vltra p̄grediēs ad Meridiem.
10 * Facta est autem fames in terra: descenditque
Abram in Ægyptum, vt peregrinaretur ibi.
11 præualuerat enim fames in terra. * Cūque
propē esset vt ingrederetur Ægyptum, dixit
Sarai vxori suę: Noui quod pulchra sis mu-
12 lier. * Et quod cū viderint te Ægyptij, dictu-
ri sunt, Vxor illius est: & interficient me, & te
13 referuabunt. * Dic ergo, obsecro te, quod soror
Inf. 29.4
D mea sis, vt bene sit mihi propter te; & viuat a-
14 nima mea ob gratiam tui. * Cū itaque ingres-
sus esset Abram Ægyptum; viderunt Ægy-
15 ptij mulierem quod esset pulchra nimis. * Et
nuntiauerunt principes Pharaoni; & lauda-
uerunt eam apud illum. Et sublata est mulier
16 in domum Pharaonis. * Abram verò bene vfi
sunt propter illam. Fueruntque ei oues & bo-
ues, & asini, & serui, & famulæ, & asinæ & ca-
17 meli. * Flagellauit autē Dominus Pharaonem
plagis maximis, & domum eius propter Sarai
18 vxorem Abram. * Vocauitque Pharaon Abrā,
& dixit ei: Quid nā est hoc quod fecisti mihi?
19 Quare nō indicasti mihi quod vxor tua esset?
* Quā ob causam dixisti esse sororem tuam;
vt tollerem eam mihi in vxorem? Nunc igitur
ecce coniunx tua: accipe eam, & vade.

תרגום אונקלוס

* ואברך מברכך ומלסטך אלוט ויתכרכו בך לך כל זרעית ארעא: *
שבעין וחמש שנים במפקיה מחרן: *
לאוריתא בחרן ונפקו למיזל לארעא דכנען ואתו לארעא דכנען: *
בכין שרי בארעא: *
מחמן לטורא ממרנח לבית אל ופרסיה למשכניה בית אל ממערבא ועי ממד נחא ובנא חמן מדבכא קדם יי דאתגלי ליה: *
אברם אזל ונטל לדרומא: *
ויהוה כד קריב למעל למצרים ואמר לשרי אחתיה הא כען ידענא ארי אחתא שפירת חיו את: *
אחתיה דא ויקטלון יתי ויתך וקמון: *
על אברם למצרים וחזו מצראי ית אחתא ארי שפירא היא לחרא: *
לבית פרעה: *
מכתשין רברבין ועל אינש ביתיה על עיסק שרי אחת אברם: *
חיות לי ארי אחתך היא: *
למה אמרת דאחתי היא ודברית יתה לי לאנתו וכען תא אחתך דבר ואזיל: *

* Et benedicam benedicentes te, & maledicentes te, maledicam. & benedicentur in te omnes tribus terræ. * Et abiit Abram sicut locutus est ei Dominus: & iuit cum eo Lot. Abram autem erat annorum septuaginta quinque, quando egressus est de Charan. * Et accepit Abram Sarā uxorem suam, & Lot filium fratris sui, & omnem substantiam eorum quæcunque possidebant, & omnem animam quam possiderunt in Charan: & egressus est ut iret in terram Chanaan. * Et pertransiuit Abram terram usque ad locum Sichem, ad quercum excelsum, at Chanaanæ tunc habitabant terram.

* Et apparuit Dominus Abram, & dixit ei: Semini tuo dabo terram hanc. & edificauit illic Abram altare Domino, qui apparuit ei. * Et recessit inde ad montem ad Orientem Bethel. & statuit tabernaculum suum in Bethel versus mare, & Hay ad Orientem: & edificauit ibi altare Domino: & inuocauit in nomine Domini. * Et discessit Abram, & vadens castrametatus est in deserto.

* Et facta est fames in terra. & descendit Abram in Ægyptum, ut habitaret ibi: quia inualuit fames in terra. * Factum est autem quando appropinquauit Abram ut ingrederetur in Ægyptum, dixit Abram Saræ uxori suæ: Noli ego quod mulier pulchra es: * Erit ergo cum viderint te Ægyptij, dicet quod uxor illius est hæc, & interficient me: te autem vendicabunt. * Dic ergo quod soror illius sum, ut bene mihi sit propter te, & uiuet anima mea propter te.

* Factum est autem quando ingressus est Abram in Ægyptum, videntes Ægyptij mulierem quod pulchra erat nimis. * Et viderunt eam principes Pharaonis, & laudauerunt eam ad Pharaonem: & induxerunt eam in domum Pharaonis. * Et Abram bene vsi sunt propter eam. & fuerunt ei oues, & vituli, & asini, & serui, & famulæ, & muli, & cameli. * Et cruciavit Dominus Pharaonem cruciatibus magnis & malis, et domum eius propter Sarā uxorem Abram. * Vocans autem Pharaon Abram, dixit: Quid hoc fecisti mihi, quia non renunciaſti mihi, quod uxor tua est?

* Et quare dixisti, quod soror mea est? et accipi eam mihi uxorem. et nunc ecce uxor tua coram te, accipiens recede.

* & εὐλογῆσω & εὐλογούντάς σε, & εὐκαταρωμένους σε, κατὰ ῥά μου. & εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. * καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος. & ὥχθη μετ' αὐτὸν Λώτ. Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομηκονταπέντε, ὅτε ἔξῃλθεν ἐκ χαράν.

* & ἔλαβεν Ἄβραμ ῥαῖαν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, & τὸν Λώτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, & πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκ τῆς οὐρῆς, & πάντες ψυχῶν, ἦν ἐκ τῆς οὐρῆς ἐκ χαράν. & ἔξῃλθε πορεύθησαν εἰς γῆν χαναάν. * & διώδυσεν Ἄβραμ τὴν γῆν ἕως τοῦ ἔργου συχέμ, ἐπὶ τὴν δρυὶν τὴν ὑψηλὴν. & ὁ χαναναῖος τότε κατώκει τὴν γῆν. & ὥφθη κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, & ὁκοδόμησεν ἐκεῖ Ἄβραμ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

* & ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κτ' ἀνατλάς βαυθὴλ. καὶ ἔστησε τὴν σκηνὴν αὐτῆς ἐν βαυθὴλ κτ' ἀνατλάς, & ἀγγέ κτ' ἀνατλάς. & ὁκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. & ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου. * καὶ ἀπῆρεν Ἄβραμ, & πορεύθεις ἐσσεύετο πᾶσα ἡ γῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

* & ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. & κατέβη Ἄβραμ εἰς αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ· ὅτι ἐνίχυνεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς.

* & ἐγένετο ὅτι ἦν ἡμεῖς Ἄβραμ εἰσελθεῖν εἰς αἴγυπτον, εἶπεν Ἄβραμ σάρα τῇ γυναίκε αὐτῆς, γνώσκω ἐγὼ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ. * ἔσαί οὖν ὡς ἀνιδρώσιν σε αἱ αἰγύπτιοι, ἐρεῖσιν ὅτι γυνὴ αὐτῆς ἐστὶν αὕτη, & ἀποκτενοῦσί με, σὲ δὲ ὅτι πεποιθήσονται.

* εἶπε οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτῆς εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται διὰ σέ, & ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκά σου.

* & ἐγένετο ὅτι ἦν ἡμεῖς εἰσῆλθεν Ἄβραμ εἰς αἴγυπτον· ἰδόντες αἱ αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα, ὅτι καλὴ ἦν ῥόδοις.

* & εἶδον αὐτὴν αἱ ἀρχόντες φαραῶ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς φαραῶ, & εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον φαραῶ.

* & τῷ Ἄβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτήν. & ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα, & μόσχων, & ὄνοι, & παῖδες, & παιδικαί, & ἡμίονοι, & κάμηλοι.

* καὶ ἤγαγε κύριος τὸν φαραῶν εἰς τοὺς μεγάλους καὶ πονηροὺς, & τὸν οἶκον αὐτῆς πᾶσι σάρα τῆς θυγατρὸς Ἄβραμ.

* καλέσας δὲ φαραῶν τὸν Ἄβραμ, εἶπε, τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι ὅτι ἀπῆλθας μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστὶς; & ἵνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστὶς; & ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ θυγατρῶν. καὶ νῦν ἰδὲ ἡ θυγάτηρ σου ἐναντίον σου, λαβὼν ἀποστείχε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Benedicamque benedicentibus tibi, & maledicentibus tibi maledicam: & benedicentur propter te omnes cognationes terræ. * Et abiit Abram sicut locutus est cum eo Dñs: & abiit cum eo Loth. Abram autē erat filius septuaginta & quinque annorū, cū egrederetur de Aran. * Et tulit Abram Sarai uxorem suam, & Loth filium fratris sui, & omnē possessionē suam quam possederant, & omnes animas quas subiecerant legi in Aran: & egressi sunt ut irent in terram Chanaan: & venerunt in terram Chanaan. * Et pertransiuit Abram per terram usque ad locum Sichem, usque ad planiciem More. Chanaanus autem tunc morabatur in terra. * Et apparuit Dominus Abram, & dixit: Filiis tuis dabo terram hanc: & edificauit ibi altare Domino, qui apparuerat ei. * Et ascendit inde in montem qui erat ad Orientem Bethel, & tetendit tabernaculum suum, ab Occidente habens Bethel, & ab Oriente Hai. & edificauit ibi altare coram Domino: & orauit in nomine Domini. * Et profectus est Abram vadens & proficiens ad Meridiem. * Et fuit fames in terra. descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinaretur ibi: quoniam præualuerat fames in terra. * Et factum est cū appropinquaret ut ingrederetur in Ægyptum, dixit Sarai uxori suæ: Ecce nunc cognoui quod mulier pulchra aspectu tu es: * Et erit cū viderint te Ægyptij, & dicent, Vxor eius est hæc: interficientq; me, & te referuabunt. * Dic nunc quod soror mea sis tu: ut bene sit mihi propter te, & sustentetur anima mea propter verba tua. * Et factum est cū ingressus esset Abram in Ægyptum, viderunt Ægyptij mulierem quod pulchra esset nimis. * Et viderunt eam principes Pharaonis: & laudauerunt eam apud Pharaonem: & sublata est mulier in domum Pharaonis: * Et Abram benefecit propter eam. Et fuerunt ei oues, & boues, & asini, & serui, & ancillæ, & asinæ, & cameli. * Et adduxit Dominus super Pharaonem plagas magnas, & super homines domus eius, propter Sarai uxorem Abram. * Vocauitque Pharaon Abram, & dixit: Quid est hoc quod fecisti mihi? quare non nuntiaſti mihi quod uxor tua esset? * Quare dixisti, soror mea est: & tuli eam mihi in uxorem: & nunc ecce uxor tua: tolle, & vade.

וַיֵּצֵא עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:

יג וַיַּעַל אֲבֹרָם מִמִּצְרַיִם הַזֶּה וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הִנְגָּבָה: * וְאֲבֹרָם כָּבֵד מְאֹד
בְּמִקְנֵה בָכָסָף וּבִזְהָב: * וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד־
בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אֶהְלֹל בְּתַחֲלָה
בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי: * אֶל־מָקוֹם הַמּוֹזֵב אֲשֶׁר־
עָשָׂה שָׁם בְּרֹאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבֹרָם בְּשֵׁם יְהוָה:

* וְגַם לָלוֹט הִהָלֵךְ אֶת־אֲבֹרָם הָיָה צֹאן וּבָקָר וְאֶהְלִים:
* וְלֹא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשִׁבְתָּהּ יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם
רָב וְלֹא־יָכְלוּ לְשִׁבְתָּהּ יַחְדָּו: * וַיְהִי־רִיב בֵּין רָעֵי מִקְנֵה־
אֲבֹרָם וּבֵין רָעֵי מִקְנֵה־לוֹט וַהֲכִנְעֵנִי וַהֲפָרְדֵּי אֹז יֹשֵׁב
בָּאָרֶץ: * וַיֹּאמֶר אֲבֹרָם אֶל־לוֹט אֵל־נָא תְּהִי מְרִיבָה
בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רָעֵי וּבֵין רָעֵיךָ כִּי־אֲנָשִׁים אֲחִים אֲנַחְנוּ:
* הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ הִפְרֵד נָא מֵעָלַי אִם־הִשְׁמָאֵל
וְאִי־מָנָה וְאִם־הַיָּמִין וְאִשְׁמָאֵל לָהּ:

* וַיֵּשֶׁא לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־כָּל־כְּבֹד הָיִרְדֵּן כִּי
כָּלָה מִשְׁקָהּ לִפְנֵי שַׁחַת יְהוָה אֶת־סְדוֹם וְאֶת־עֲמֹרָה
בִּנְגַן יְהוָה כְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּאֲבָרָה צֹעַר: * וַיִּבְחַר־לוֹ
לוֹט אֶת־כָּל־כְּבֹד הָיִרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ
אִישׁ מֵעַל אֶחָיו: * אֲבֹרָם יֹשֵׁב בָּאָרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט
יֹשֵׁב בְּעָרֵי הַכְּכַר וַיֵּאֱחָל עַד־סְדוֹם: * וְאֲנָשֵׁי סְדוֹם
רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה מְאֹד: * וַיְהִי־הָיָה אָמַר אֶל־
אֲבֹרָם אַחֲרֵי הִפְרֵד לוֹט מֵעַמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה־
מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אַתָּה שָׂם צַפְנָה וּנְגִבָה וּקְדָמָה
וַיֹּמַר: * כִּי־אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה רֹאֶה לָךְ
אֲתַנְנֶה וְלֹרְעֶךָ עַד־עוֹלָם: * וַיִּשְׁמָתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כַּעֲפַר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אִם־יֹכֵל אִישׁ לְמִנּוֹת אֶת־עַפְרָה הָאָרֶץ
גַּם־זֶרְעֶךָ יִמָּנֶה: * קוֹם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאַרְכָּה
וּלְרַחֲבָהּ כִּי לָךְ אֲתַנְנֶה:

20 * Præcepitque Pharaon super Abram viris, & deduxerunt eum, & vxorē eius, & omnia quæ habebat.

CAP. XIII.

1 Scendit ergo Abrā de Ægypto, ipse, & vxor eius, & oīa quæ habebat, & Loth cum eo ad austrālē plagā. * Erat autem diues valde in possessione auri & argenti. * Reuersusq; est per iter quo venerat à meridie in Bethel, vsq; ad locū vbi prius fixerat tabernaculū inter Bethel & Hai: * In loco altaris quod fecerat prius, & inuocauit ibi nomē Domini. * Sed & Loth, qui erat cum Abram, fuerunt greges ouium, & armenta, & tabernacula: * Nec poterat eos capere terra, vt habitarent simul. Erat quippe B substantia corū multa, & nequibant habitare 7 cōmuniter: * Vnde facta est rixa inter pastores gregū Abram, & Loth. Eo autē tempore Chanaanæus & Pherezæus habitabāt in terra illa. 8 * Dixit ergo Abrā ad Loth: Ne, quæso, sit iurgium inter me & te, & inter pastores meos & pastores tuos: fratres enim sumus. * Ecce vniuersa terra coram te est: recede à me, obsecro. Si ad sinistrā ieris, ego dexteram tenebo: si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram pergā. * Eleuatīs itaq; Loth oculis, vidit omnem circa regionē Iordanis, quæ vniuersa irrigabatur anteq̃ subuerteret Dominus Sodomā & Gomorā, sicut paradisus Dñi, & sicut Ægyptus venientibus in Segor. * Elegitq; sibi Loth regionē circa Iordanem, & recessit ab Oriente. diuisi- 12 que sunt alterutrū à fratre suo. * Abrā habitauit in terra Chanaā. Loth verò moratus est in oppidis quæ erant circa Iordanē: & habitauit 13 in Sodomis. * Homines autē Sodomitę pessimi erāt, & peccatores corā Dño nimis. * Dixitque Dñs ad Abrā, postq̃ diuisus est ab eo Loth: Leua oculos tuos, & vide à loco in quo nūc es ad Aquilonē & Meridiē, ad Oriētē & Occidē 15 tē; * Omnē terrā q̃ cōspicis, tibi dabo, & semini tuo vsq; in sempiternū. * Faciāq; semē tuū sicut puluerē terræ. Si quis potest hominū numerare puluerē terre, semē quoq; tuū numerari poterit. * Surge ergo, & pābula terrā in lōgitudine & in latitudine sua; quia tibi datur sū cā.

תרגום אונקלוס

20 וַיִּקְדֵּי עָלָיו פַּרְעֹה גְבָרִין וְאֶלְוִיָּאֵי יִתִּיָּה וְיִתִּיָּה אֲחֵיתִיָּה וְיִתִּיָּה כָּל־דִּילִיָּה:
מִמִּצְרַיִם הָיָה וְאֶת־יִתִּיָּה וְכָל־דִּילִיָּה וְלוֹט עִמּוֹ לְדְרוֹמָא: * וְאֲבֹרָם יָקִיר לְחֵדָא בְּכַעֲרָא בְּכַסְפָּא וּבִזְהָבָא: *
בֵּית־אֵל עַד־אֲתָרָא דְּפִרְסִיָּה חֲמֵן לְמִשְׁכְּנֵיהּ בְּקִדְמִיתָא בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין עֵי: * לְאַחַר מִדְּבַחָא דְּעֵבֶד חֲמֵן בְּקִדְמִיתָא וְעָלִי חֲמֵן אֲבֹרָם בְּשֵׁמָא דְּיִי: *
וְאֶף לָלוֹט דְּאֵל עִם אֲבֹרָם הָיָה צֹאן וְתוֹרִין וּמִשְׁכְּנִין: * וְלֹא סוֹכְרַת יִתְהוֹן אֲרַעָא לְמִיתָב כְּחֵדָא אֲרִי הָיָה קִנְיָנָהוֹן סְגִי וְלֹא יָכִילוּ לְמִיתָב: *
כְּחֵדָא: * וְהָיָה מִצְוֹתָא בֵּין רָעֵי דְּאֲבֹרָם וּבֵין רָעֵי דְּלוֹט וּכְנַעֲנָה וּפְרִזְזָא בְּכִין יִתִּיב בָּאָרֶעָא: * וַיֹּאמֶר אֲבֹרָם לָלוֹט לֹא כַעַן
חֵתָא מִצְוֹתָא בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רָעֵי וּבֵין רָעֵיךָ אֲחִין אֲנַחְנָא: * הֲלֹא כָל־אֲרַעָא קִדְמָךְ אֲתַפְרֵשׁ כַּעַן מְלוֹתִי אִם־אֲתַלְצְפּוֹנָא אֲנָא
לְדְרוֹמָא וְאִם־אֲתַלְצְפּוֹנָא אֲנָא לְצַפּוֹנָא: * וְזָקָף לוֹט יִתִּי עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־כָּל־בְּרִיתָא דְּסְדוֹם וְעֲמֹרָה וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אֶחָיו: *
כְּנַגְתָּא דְּיִי בְּאֲרַעָא דְּמִצְרַיִם לְמִסְעָיו: * וּבְחָר לִיָּה לוֹט יִתִּי כָל־מִישַׁר יִרְדְּנָא וְנָטַל לוֹט בְּקִדְמִיתָא וְאֲתַפְרֵשׁ גְּבָר מְלוֹת אֲחֵיתִי: * אֲבֹרָם
יִתִּיב בָּאָרֶעָא דְּכְנָעַן וְלוֹט יִתִּיב בְּקִרְיֵי מִישַׁרָא וּפְרִסָא עַד סְדוֹם: * וְאֲנָשִׁין דְּסְדוֹם בִּישִׁין בְּמִזְבְּחָהוֹן וְחִיבִין בְּגִיְתָהוֹן קִדְם יִי לְחֵדָא: * וַיִּי
אָמַר לְאֲבֹרָם בְּתַר דְּאֲתַפְרֵשׁ לוֹט מְלוֹתִיָּה זָקָף כַּעַן עֵינְךָ וַיִּרְא מִן אֲתָרָא דְּאֵת חֲמֵן לְצַפּוֹנָא וּלְדְרוֹמָא וּלְמִדְּבַחָא וּלְמַעֲרָבָא: * אֲרִי יִתִּי כָל־אֲרַעָא
דְּאֵת חֵי לָךְ אֲתַנְנֶה וְלֹרְעֶךָ עַד עוֹלָמָא: * וְאֲשִׁי יִתִּי בְּנֵךְ סְגִיָּין כַּעֲפָרָא דְּאֲרַעָא כְּמָא דְּלִית אֲפִשֵׁר לְגְבַר לְמַמְנִי יִתִּי עַפְרָא דְּאֲרַעָא אֲפִ
בְּנֵךְ לֹא יִתְמָנֵן: * קוֹם הִלֵּךְ בָּאָרֶעָא לְאַרְכָּהּ וּלְרַחֲבָהּ אֲרִי לָךְ אֲתַנְנֶה:

* Et præcepit Pharaon viris de Abram comitari eum, & uxorem eius, & omnia quaecunque erant ei, & Lot cum eo.

CAP. XIII.

Ascendit autem Abram de Aegypto, ipse, & vxor eius, & omnia sua, & Lot cum eo in desertum. * Abram autem erat diues valde, in pecoribus, & argento, & auro.

* Et abiit vnde egressus est in desertum, vsque Bethel, vsque ad locum ubi fuit tentorium eius prius, inter Bethel et inter Hai: * In locum altaris, quod fecit illic prius. & inuocauit Abram nomen Domini.

* Et Lot, qui simul ibat cum Abram, fuerunt oues, & boues, & armenta: * Et non capiebat eos terra, vt habitarent simul: quoniam substantia eorum multa, & non poterant habitare simul.

* Et facta est pugna inter pastores pecorum Abram, & inter pastores Lot. at Chananai & Pherezei tunc habitabant terram.

* Dixit autem Abram Lot: Ne sit pugna inter me & te, & inter pastores meos, & inter pastores tuos: quia homines fratres sumus nos.

* Non ecce omnis terra coram te est? recede à me: si tu ad sinistram, ego ad dexteram: si tu ad dexteram, ego ad sinistram.

* Et eleuans oculos suos Lot, vidit omnem circa regionem Jordanis: quia irrigata erat antequam subuerteret Deus Sodomam & Gomorram, sicut paradisus Dei: et sicut terra Aegypti, donec veniatur in Segor. * Et elegit Lot sibi omnem circa regionem Jordanis: et recessit Lot ab Oriente: et diuisi sunt vnusquisque à fratre suo. * Abrahā autē habitauit in terra Chanaā. Lot autē habitauit in terra finitimorum: & habitauit in Sodomis.

* At homines qui in Sodomis, mali et peccatores coram Deo nimis. * Dixit autē Deus ad Abram, postquā diuisus est Lot ab eo: Sufficiens oculis tuis, vide à loco ubi tu nūc es, ad aquilonem, et meridiem, et orientem, & mare. * Quia omnem terram quā tu vides, tibi dabo eā, & semini tuo vsque in seculum. * Et faciam semen tuum sicut arenā terræ. si potest aliquis numerare arenam terræ, & semen tuum numerabit. * Surgens perambulā terram in longitudinem suam, & in latitudinem: quia tibi dabo eam, & semini tuo in seculum.

20 * Ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι πρὸς Ἀβραμ συμπορεύεσθαι αὐτόν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὅσα αὐτῷ, καὶ Λὼτ μετ' αὐτοῦ.

1 * Ἀνέβη δὲ Ἀβραμ εἰς Αἰγύπτου αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ Λὼτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον.

2 * Ἀβραμ δ' ἦν πλούσιος σφόδρα, ἐν κτήνεσι, καὶ ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ.

3 * καὶ ἐπορεύθη ὅθεν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον, ἕως Βαιθλῆλ, ἕως δὲ τόπου ὃν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ ὁρᾷ ἔτι, ἀναμέθεν Βαιθλῆλ καὶ ἀναμέθεν ἀγλῆ.

4 * εἰς τὸν τόπον δὲ δυσισαγρίας, ὃς ἐποίησεν ἐκεῖ τήναρχον. καὶ ἐπεκαλέσατο Ἀβραμ τὸ ὄνομα κυρίου.

5 * Ἐλὼτ τὰ συμπορευομένῳ μετ' Ἀβραμ, ὡς πρὸς Βαβυλῶνα, καὶ Βόες, καὶ κλήνη. καὶ ὅτε ἐχώρει αὐτοῦ ἡ γῆ κατεκίεν ἅμα ὅτι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά.

6 * καὶ ἐγένετο μάχη ἀναμέθεν τῶν ποιμένων τῶν κίλων δὲ Ἀβραμ, καὶ ἀναμέθεν τῶν ποιμένων τοῦ Λὼτ.

7 * ὁ χαναναῖος καὶ ὁ φερεζαῖος τότε κατέκωκυ τὴν γῆν.

8 * εἶπε δὲ Ἀβραμ τῷ Λὼτ· μὴ ἔσω μάχη ἀναμέθεν ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέθεν τῶν ποιμένων μου, καὶ ἀναμέθεν τῶν ποιμένων σου· ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἐσμεν ἡμεῖς.

9 * ὅτε ἰδὲ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστὶ διαχωρίσθη ἀπ' ἐμοῦ· εἰ σὺ εἰς δεξιερὰς, ἐγὼ εἰς δεξιὰ· εἰ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς δεξιερὰς.

10 * καὶ ἐπάρας δὲ τὸ ὄφθαλμὸς αὐτοῦ τὸν Λὼτ, ἐπεὶ εἶδε πᾶσαν τὴν περὶχωρὸν τὴν ἰορδάνου, ὅτι ποτιζομένη ἦν πρὸς τὴν κατὰ ἑρῆψαι τὸν θεὸν σόδομα καὶ γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ, καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ἰόρδαν.

11 * Ἐξελέξατο δὲ ὁ Λὼτ ἑαυτῷ πᾶσαν τὴν περὶχωρὸν τὴν ἰορδάνου, καὶ ἀπῆγε τὸν Λὼτ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ διεχώρισθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

12 * Ἀβραμ δὲ κατέκωκυσεν εἰς γῆν χαναναίαν· ὁ δὲ Λὼτ κατέκωκυσεν ἐν γῇ τῶν περὶχωρῶν, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν γόδομοις.

13 * οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν γόδομοις πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ θεοῦ σφόδρα.

14 * εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἀβραμ· καὶ τὸ διαχωρῶναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδεῖς ἀπὸ τῆς ῥοπῆς σὺ νῦν εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ

15 λιβᾶ, καὶ ἀνατολὴν, καὶ θάλασσαν· ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἡν σὺ ὁρᾷς, ἐγὼ δώσω αὐτήν, καὶ τὰ ἀνέματά σου ἕως αἰῶνος.

16 * καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς. εἰ δὲ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμῆσαι.

17 * ἀναστὰς δὲ δώδου τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος· ὅτι ἐγὼ δώσω αὐτήν, καὶ τὰ ἀνέματά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

20 Præcepitque super eum Pharaon viris: & comitati sunt eum, & uxorem suam, & omnia quæ habebat. CAP. XIII.
E T ascendit Abram de Aegypto ipse & vxor eius, & omnia sua, & Lot cum eo ad Austrum. * Et Abram erat honoratus valde in pecoribus & argento & auro. * Et abiit per mansiones suas à meridie, & vsque Bethel, & vsque ad locum in quo tetenderat prius tabernaculum suum inter Bethel, & inter Hai; * ad locum altaris quod ibi fecerat prius: & orauit ibi Abram in nomine domini. * Sed & Lot qui abiit cum Abram, fuerunt oues, & boues, & tabernacula. * Et non poterat sustinere eos terra vt habitarent simul: quia erat substantia eorum multa: & non poterant habitare simul. * Et facta est rixa inter pastores pecorum Abram, & pastores pecorum Lot: Chananæus autem & Pherezeus tunc habitabant in terra. * Et dixit Abram ad Lot, Ne sit nunc iurgium inter me & inter te, & inter pastores meos & inter pastores tuos: quoniam viri fratres sumus nos. * Ecce omnis terra coram te est, recede nunc à me; si tu ad Aquilonem, ego ad Meridiem; & si tu ad Meridiem, ego ad Aquilonem. * Et leuauit Lot oculos suos, & vidit omnem planiciem Iordanis quia tota esset irrigua antequam disperderet Dominus Sodomam & Gomorram, sicut hortus Domini, & sicut terra Aegypti ad introitum Sogor. * Et elegit sibi Lot omnem planiciem Iordanis, & profectus est Lot prius: & diuisi sunt vnusquisque à fratre suo. * Abram habitabat in terra Chanaan, & Lot habitabat in vrbibus campestribus, & tetendit tabernacula vsque ad Sodomam. * Viri autem Sodomæ erant iniqui cum suo mamona, & pessimi in corporibus suis coram Domino nimis. * Dixitque Dominus ad Abram postquam diuisus est Lot ab eo: Leua nunc oculos tuos, & vide à loco in quo tu es, ad Aquilonem & ad Meridiem, & ad Orientem, & ad Occidentem. * Quoniam omnem terram quam tu vides, tibi dabo eam, & filiis tuis vsque in seculum. * Et ponam filios tuos multos sicut puluerem terræ: sicut enim non est possibile viro numerare puluerem terræ: sic filij tui non numerabuntur. * Surge ambula per terram in longitudine & in latitudine sua: quia tibi dabo eam.

18 * וַיֵּאָהֶל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלֵי מִמְרָא אֲשֶׁר
בְּחִבְרוֹן וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה:
19 * וַיְהִי בַיּוֹם אֲמֹרְפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר
וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר כְּדָר לַעֲמֹר מֶלֶךְ עִילָם וְתַדְעַל
מֶלֶךְ גּוֹיִם: * עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־כָּרַע מֶלֶךְ סֹדֶם וְאֶת־
בִּרְשָׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שְׂנָאֵב מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֶר
מֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בָּלַע הֵיאָ צֶעֱר: * כָּל־אֵלֶּה חִבְרֵי
אֶל־עֶמֶק הַשְּׂדִים הוּא יָם הַמֶּלַח: * שְׁתֵּים עָשָׂר
שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלַעֲמֹר וְשָׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה
מָרְדּוּ: * וּבְאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה בָּא כְּדָרְלַעֲמֹר
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיָּבֹאוּ אֶת־רִפְאִים בְּעֶשְׂתֵּית
קָרְנִים וְאֶת־הַזּוֹזִים בָּהֶם וְאֶת־הָאִמִּים בְּשׁוֹר
קָרִיתִים: * וְאֶת־הַחֲרִי בְּחֶרֶם שְׁעִיר עַד אֵיל
פָּאֶרָן אֲשֶׁר עַל־רֹמְדָר: * וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין
מִשְׁפֵּט הוּא קָדֵשׁ וַיָּבֹאוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵי הָעֲמֻלָּקִי וְגַם
אֶת־הָאֲמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחֶצְצֵן תָּמָר: * וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם
וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בָּלַע
הוּא צֶעֱר וַיַּעֲרְבוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעֶמֶק הַשְּׂדִים:
20 * אֶת־כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עִילָם וְתַדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם
וְאֲמֹרְפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר אַרְבַּעַר
מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁרָה: * וְעֶמֶק הַשְּׂדִים בְּאֶרֶץ
בְּאֶרֶץ חֲמַר וַיִּנָּסוּ מֶלֶךְ סֹדֶם וְעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה
וְהַנִּשְׁאָרִים חָרָה נָסוּ: * וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סֹדֶם
וְעֲמֹרָה וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכוּ: * וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט
וְאֶת־רֶכֶשׁוֹ בֶּן־אָחִי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם:
21 * וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיֵּגַד לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלֵי
מִמְרָא וְהָאֲמֹרִי אָחִי אֲשָׁכַל וְאָחִי עֶנְר וְהֵם בְּעָלֵי
בְּרִית־אַבְרָם: * וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרָק
אֶת־חַנְיָכּוֹ יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֵּף עַד־דֵּן:

18 * Moués igitur tabernaculū suū Abrā, venit & habitauit iuxta cōuallē Mābre, quē est in Hebrō: ædificauitq; ibi altare Dño. C A P. XIII.
19 Actū est autē in illo tēpore, vt Amraphel rex Sēnaar, & Arioch rex Ponti, & Chodorlaomor rex Elamitarū, & Thadal rex gētiū, Inirēt bellū cōtra Basa regē Sodomorū, & contra Berfa regē Gomorre, & contra Sēnaab regē Adamæ, & contra Semeber regē Seboim, cōtrāque regē Bale: ipsa est Segor. * Omnes hi conuenerunt in vallem filuestrem, quæ nunc est mare salis. * Duodecim enim annis seruierant Chodorlaomor, & tertio decimo anno recefferunt ab eo. * Igitur quarto decimo anno, venit Chodorlaomor, & reges qui erant cū eo, & percusserunt Raphaim in Astaroth Carnaym, & Zuzim cū eis, & Emim in Saue Cariathaï: * Et Chorræos in montibus Seyr, vsque ad cāpestria Pharā, quē est in solitudine. * Reuersiq; sunt, & venerūt vsque ad fontem Mesphat, ipsa est Chades: & percusserunt omnem regionē Amalechitarū, & Amorreorum qui habitabāt in Asafonthamar. * Et egressi sunt rex Sodomorum, & rex Gomorre, rexq; Adamæ, & rex Seboim, necnon & rex Bale, quæ est Segor: & direxerunt aciem contra eos in valle filuestri: * Scilicet aduersus Chodorlaomor regē Elamitarū, & Thadal regē Gētium, & Amraphel regem Sēnaar, & Arioch regē Ponti; quatuor reges aduersus quinq;. * Vallis autē filuestris habebat puteos multos bituminis. Itaq; rex Sodomorū & rex Gomorre terga verterunt, ceciderūtq; ibi: & qui remanserāt, fugerūt ad mōtem. * Tulerunt autē omnē substantiā Sodomorū & Gomorreorū, & vniuersa quæ ad cibū ptinēt, & abierūt. * Necnō & Loth & substantiā eius filiū fr̄is Abrā qui habitabat in Sodomis. * Et ecce vnus qui euaferat, nūciauit Abrā Hebræo, q̄ habitabat ī cōualle Mābre Ammorrei fratris Eschol & fratris Aner. Hi enim pepigerāt fœdus cū Abrā. * Quod cū audisset Abrā, captū videlicet Loth fratrē suum; numerauit expeditos vernaculos suos, trecētos decem & octo: & persecutus est eos vsque Dan.

תרגום אונקלוס

18 * וַפְּרַם אַבְרָם וְאֵתָא וַיְתִיב בְּמִישְׁרֵי מִמְרָא דִּי בְּחִבְרוֹן וּבָנָא חֲמֵן מִדְּבָחָא קָדִים יְיָ:
1 * וְהָיָה בַּיּוֹם אֲמֹרְפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר וְכָדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עִילָם וְתַדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם
2 * כָּרַע מֶלֶךְ סֹדֶם וְעָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת־כָּרַע מֶלֶךְ סֹדֶם וְאֶת־בִּרְשָׁע מֶלֶךְ עֲמֹרָה שְׂנָאֵב מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בָּלַע הֵיאָ צֶעֱר:
3 * כָּל־אֵלֶּה חִבְרֵי אֶל־עֶמֶק הַשְּׂדִים הוּא יָם הַמֶּלַח: * שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה עָבְדוּ אֶת־כְּדָרְלַעֲמֹר וְשָׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה מָרְדּוּ:
4 * וּבְאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה בָּא כְּדָרְלַעֲמֹר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר גָּזְלוּ וַיָּבֹאוּ אֶת־רִפְאִים בְּעֶשְׂתֵּית קָרְנִים
5 * וְאֶת־הַזּוֹזִים בָּהֶם וְאֶת־הָאִמִּים בְּשׁוֹר קָרִיתִים: * וְאֶת־הַחֲרִי בְּחֶרֶם שְׁעִיר עַד אֵיל פָּאֶרָן
6 * אֲשֶׁר עַל־רֹמְדָר: * וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־עֵין מִשְׁפֵּט הוּא קָדֵשׁ וַיָּבֹאוּ אֶת־כָּל־שְׂדֵי הָעֲמֻלָּקִי
7 * וְגַם אֶת־הָאֲמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחֶצְצֵן תָּמָר: * וַיֵּצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם וּמֶלֶךְ עֲמֹרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה
8 * וּמֶלֶךְ צִבְיִים וּמֶלֶךְ בָּלַע הוּא צֶעֱר וַיַּעֲרְבוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעֶמֶק הַשְּׂדִים:
9 * אֶת־כְּדָרְלַעֲמֹר מֶלֶךְ עִילָם וְתַדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאֲמֹרְפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסַר
10 * אַרְבַּעַר מְלָכִים אֶת־הַחֲמִשָּׁרָה: * וְעֶמֶק הַשְּׂדִים בְּאֶרֶץ בְּאֶרֶץ חֲמַר וַיִּנָּסוּ מֶלֶךְ סֹדֶם
11 * וְעֲמֹרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנִּשְׁאָרִים חָרָה נָסוּ: * וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־רֶכֶשׁ סֹדֶם וְעֲמֹרָה
12 * וְאֶת־כָּל־אֲכָלָם וַיִּלְכוּ: * וַיִּקְחוּ אֶת־לוֹט וְאֶת־רֶכֶשׁוֹ בֶּן־אָחִי אַבְרָם וַיִּלְכוּ
13 * וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם: * וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיֵּגַד לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלֵי מִמְרָא
14 * וְהָאֲמֹרִי אָחִי אֲשָׁכַל וְאָחִי עֶנְר וְהֵם בְּעָלֵי בְּרִית־אַבְרָם: * וַיִּשְׁמַע אַבְרָם
כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרָק אֶת־חַנְיָכּוֹ יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת
וַיִּרְדֵּף עַד־דֵּן:

* Et mouens tabernaculum Abram, veniens
habitauit iuxta quercum Mambre, quæ erat in Che-
bron: & edificauit ibi altare Domino.

CAP. XIII.

Factum est autem in regno Amraphel regis Sen-
naar, Arioch rex Elasar, Chodorlaomor rex Elā,
& Thargal rex gentium, * Fecit bellum cum
Ballarege Sodomorum, & cum Barsarege Gomor-
reæ, & Sennaar rege Adama, & Symor rege Se-
boim, & rege Balac: hæc est Segor.

* Omnes hi conuenerunt in uallem falsam. hoc
mare salis. * Duodecim annis ipsi seruiuerunt Cho-
dorlaomor: & tertio decimo anno recesserunt.

* In autem quartodecimo anno venit Chodorla-
omor & reges cum eo: & trucidauerunt gigantes in
Astaroth, Carnaim, & gentes fortes cum eis: & Em-
meas in Sane ciuitate: * Et Chorraeos in mon-
tibus Seir, usque ad terebinthum Pharam: quæ est
in solitudine. * Et reuersi uenerunt ad fontem
iudicij: ipsa est Cades. & trucidauerunt omnes prin-
cipes Amalec, & Amorraeos, & habitantes in A-
saphonhamar.

* Egressus est autem rex Sodomorum, & rex Go-
morreæ, & rex Adama, & rex Seboim, & rex Ba-
lac: hæc est Segor: et occurrerunt cum acie eis in præ-
lium in ualle falsa, * Aduersus Chodorlaomor re-
gem Elam, & Thargal regem gentium, & Amra-
phel regem Sennaar, et Arioch regem Elasar, et qua-
tuor reges aduersus quinque. * At uallis falsa,
putei putei bituminis. fugit autem rex Sodomorum,
& rex Gomorreæ: et ceciderunt illic. at qui reman-
serunt fugerunt in montana. * Acceperunt
autem equitatum omnem Sodomorum et Gomorreæ,
& omnes cibos eorum, & abierunt.

* Acceperunt autem & Lot filium fratris A-
bram, & suppellectilem eius, & abierunt: erat enim
habitans in Sodomis.

* Adueniens autem quidam saluatorum, nuntia-
uit Abræ transitori: ipse autem habitabat apud quer-
cum Mambre Ammor fratris Eschol, & fratris
Aunan: qui erant confederati Abram. * Audiens
autem Abræ quod captiuatus est Lot nepos eius, nu-
merauit proprios uernaculos suos, trecentos decem
& octo, & persecutus est usque ad Dan.

18 * & ἀποκλινῶν ἄβραμ, ἐλθὼν κατώκησε πρὸς τὴν
δρυὶν τὴν μαμβρή· ἢ ἦν ἐν χειβρών. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυ-
σαστήριον τῷ κυρίῳ. ιδλ'.

1 * Εγένετο δ' ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ ἀμαρφὰλ βασιλέως σεν-
ναάρ, δρυὼχ βασιλεὺς ἐλασαρ, χοδολλογομῶς βασιλεὺς αἰ-
2 λὰμ, καὶ θαργάλ βασιλεὺς ἐθνῶν. * ἐποίησε πόλεμον μετ'
βαλλὰ βασιλέως θόδωμων, & μετ' βαρσὰ βασιλέως γομόρε-
3 ρας, καὶ σενναὰρ βασιλέως ἀδάμα, & συμὸς βασιλέως σε-
4 βωείμ, καὶ βασιλέως βαλάκ· αὕτη ἐστὶ σηγῶς. * πάντες
οὗτοι συνέφωνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἀλικίν. αὕτη θά-
5 λασσα τῶν ἀλῶν. * δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδίδουσαν τῷ χο-
δολλογομῶς· καὶ τῷ τρισκαίδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν.

6 * ἐν δ' τῷ τῷ τεσσαρῆσκαίδεκάτῳ ἔτει ἦλθε χοδολλογομῶς &
7 ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτῶν, καὶ κατέκοψαν οὗτον γίγαντας οὗτον ἐν
ἀσάρωθ, καρναῖν, καὶ ἐθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς· καὶ οὗτον ἐμ-
8 μαίσις ἐν Σανῇ τῇ πόλει, * καὶ οὗτον χειβεραίσις οὗτον ἐν τοῖς
ὄρεσι σείρ ἕως τερεβίνθου τῆς φάραμ· ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 * καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως·
αὕτη ἐστὶν κάδης· καὶ κατέκοψαν πάντας οὗτον ἀρχοντας ἀμα-
10 λήκ, & οὗτον ἀμορραίσις, καὶ οὗτον κατοικούντας ἐν ἀσασονθα-
μαρ. ἔξηλθε δ' ὁ βασιλεὺς θόδωμων, καὶ βασιλεὺς γομόρερας,
καὶ βασιλεὺς ἀδάμα, καὶ βασιλεὺς σεβωείμ, καὶ βασι-
11 λεὺς βαλάκ· αὕτη ἐστὶ σηγῶς· & παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πό-
λεμον ἐπὶ τῇ κοιλάδι τῇ ἀλικῇ, * πρὸς χοδολλογομῶς
βασιλέα αἰλὰμ, καὶ θαργάλ βασιλέα ἐθνῶν, καὶ ἀμαρ-
12 φὰλ βασιλέα σενναάρ, καὶ δρυὼχ βασιλέα ἐλασάρ, καὶ οἱ
τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς οὗτον πέντε. * ἢ δὲ κοιλάς ἡ ἀλι-
13 κή, φρέατα φρέατα ἀσφαλτοῦ. ἐφυγε δὲ βασιλεὺς θόδωμων,
& βασιλεὺς γομόρερας, καὶ ἐνέπεσον ἐκεῖ. οἱ δ' καταλάβαν-
14 τες, ἐφυγον εἰς τὴν ὄρεινὴν. * ἔλαβον δ' τὴν ἵππον παρὰ τὴν
θόδωμων & γομόρερας, & πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν, & ἀπῆλθον.

15 * ἔλαβον δ' & τὸν λῶτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ ἄβραμ, καὶ τὴν ἀπο-
16 σκιδνὴν αὐτῶν, & ἀπώχοντο. ἦν γὰρ κατακλινῶν ἐν θόδωμοις. πα-
ραχρόμην δ' ἐλθὼν τῶν ἀνασωθέντων, ἀπήγειλε τὸν ἄβραμ
τῷ περὶ αὐτῶν· αὐτὸς δὲ κατώκει πρὸς τὴν δρυὶν τὴν μαμβρή ἀμ-
17 μωρ τοῦ ἀδελφοῦ ἐχὼν, καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· οἱ δ' ἐσαν συνέ-
18 μόται τοῦ ἄβραμ. * ἀκούσας δ' ὁ ἄβραμ, ὅτι ἠχημαλώ-
19 τεν λῶτ ὁ ἀδελφιδόους αὐτῶν, ἠείρημησε οὗτον ἰδίους οἰκογενεῖς
αὐτῶν, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ κατεδίωξεν ἕως δαν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 * Et tetendit Abram tabernaculum & venit, & habitauit in planicie Mamre, quæ est in Ebron: & edificauit ibi altare coram Domino.

CAP. XIII.

Factum est in diebus Amraphel regis Babylonis: Arioch, rex Elasar, Codorlaomor, rex Elam; & Tadaal rex gentium, * fecerunt prælium
cum Bera rege Sodomæ, & cum Bersa rege Gomorreæ, Sennaab rege Adama, & Semeber rege Seboim & rege Balac: ipsa est Segor. * Omnes
hi congregati sunt in ualle campestri quæ est mare salis. * Duodecim annis seruiuerant Codorlaomor, & in tertio decimo anno rebellauerunt.

1 In quartodecimo autem anno venit Codorlaomor, & reges qui erant cum eo: & percusserunt gigantes qui erant in Astaroth Carnaim, & robu-
stos qui erant in Ham: & horrendos qui erant in Saue Cariatthaim: * Et Chorraeos qui erant in montibus Seyr usque ad planiciem Pharam,
quæ est iuncta deserto. * Et reuersi sunt & uenerunt ad planiciem diuisionis iudicij, quæ est Cades: & percusserunt omnem regionem
Amalech & Amorreum, qui habitabat in Engadi. * Et egressus est rex Sodomæ, & rex Gomorreæ, & rex Adama, & rex Seboim, & rex Ba-
lac quæ est Segor: & inierunt cum eis certamen in ualle campestri,

6 Cum Codorlaomor rege Elam, & Tadaal rege Gentium, & Amraphel
rege Babylonis, & Arioch rege Elasar: quatuor reges contra quinque.
7 Vallis autem campestris habebat puteos ex quibus effodiebatur
bitumen: & fugerunt rex Sodomæ, & rex Gomorreæ, & ceciderunt ibi: & qui remanserant, in montem fugerunt. * Et depredati sunt om-
nem substantiam Sodomæ & Gomorreæ, & omnes cibos eorum: & abierunt. * Ceperunt quoque Loth filium fratris Abræ, &
substantiam eius, & abierunt: & ipse habitabat in Sodomæ.

14 Et venit qui euaserat, & nunciauit Abræ Hebræo qui morabatur in
campestribus Mamre Amorrei fratris Eschol, & fratris Aner: & hi erant confederati Abræ. * Et audiuit Abram quod captus esset
frater suus, & armauit pueros suos natos in domo sua trecentos & decem & octo, & persecutus est usque ad Dan.

15 * ויחלק עליהם לילה הוּא ועבדיו ויבס וירדפם
16 עד חובה אשר משמאל לדמשק: * וישב את כל
הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את
17 הנשים ואת העם: * ויצא מלך סדם לקראתו
אחרי שובו מהכות את בדר לעמר ואת המלכים
18 אשר אהו אל עמק שוה הוא עמק המלך: * ומלכי
צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל
19 עליון: * ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
20 קנה שמים וארץ: * וברוך אל עליון אשר מגן
21 צריך בידך ויתן לו מעשר מכל: * ויאמר מלך סדם
22 אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: * ויאמר
אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון
23 קנה שמים וארץ: * אם מחוט ועד שרוך נעל
ואם אקה מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
24 את אברם: * בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם
יקחו חלקם:

טו

* אחרי הדברים האלה היה דבר
יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: * ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק
ביתי הוּא דמשק אליעזר: * ויאמר אברם הן
לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: * והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זרע כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך: * ויצא אתו החוצה ויאמר
הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר לו כה יחיר זרעך: * והאמן
ביהוה ויחשבה לו צדקה: * ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ
הזאת לרשתה:

15 * Et diuifis focis, irruit super eos nocte: per-
Cussitq; eos; & persecut⁹ est vsque Hoba, quæ
16 est ad leuā Damasci. * Reduxitq; omnem sub-
stantiā, & Loth fratrem suum cum substantia
17 illius; mulieres quoque & populū. * Egressus
est autē rex Sodomorū in occursum eius, post-
quā reuersus est à cæde Chodorlaomor, & re-
gum qui cum eo erant in valle Saue, quæ est
18 vallis regis. * At verò Melchisedech rex Salem
proferēs panem & vinum: erat enim sacerdos
19 Dei altissimi. * Benedixitq; ei, & ait: Benedi-
ctus Abrā Deo excelfo, qui creauit celū & ter-
20 ram. * Et benedictus De⁹ excelsus, quo prote-
gente hostes in manibus tuis sunt. Et dedit ei
21 decimas ex omnibus. * Dixit autem rex Sodo-
morū ad Abram: Da mihi animas; cetera tolle
22 tibi. * Qui respondit ei: Leuo manū meam ad
D dominū Deum excelsū, possessorem cæli &
23 terræ: * Quod à filo subteginis vsq; ad cor-
rigiā caligæ non accipiā ex omnibus quæ tua
24 sunt: ne dicas, Ego ditauī Abrā. * Exceptis his
quæ comederunt iuuenes, & partibus virorū
qui venerunt mecū Aner, Eschol, & Mambre;
isti accipiant partes suas.

CAP. XV.

1 **H**is itaque tráfactis, factus est sermo Domi-
ni ad Abrā per visionē, dicens: Noli time-
re, Abram: ego protector tuus, & merces tua
2 magna nimis. * Dixitque Abram: Domine
Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque li-
beris, & filius procuratoris domus meæ iste
3 Damascus Eliezer. * Addiditq; Abram: Mihi
autem non dedisti semen: & ecce vernaculus
4 meus heres meus erit. * Statimque sermo Do-
mini factus est ad eum, dicens: Non erit hic
hæres tuus; sed qui egredietur de vtero tuo, i-
5 psū habebis hæredem. * Eduxitque eum fo-
ras, & ait illi: Suspice cælum, & numera stellas
6 si potes. & dixit ei: Sic erit semen tuum.
7 * Credit Abram Domino; & reputatum
est illi ad iustitiam. * Dixitque ad eum:
Ego Dominus qui eduxi te de Vr Chaldæo-
rum, vt darem tibi terram istam; & posside-
res eam.

תרגום אונקלוס

15 * ואתפליג עליהוּז בלילה הוּא ועבדיו ויבסו וירדפוּ
16 ויבסוּ מלכא דסדום לקדמותיה בדר דתב מלממחי ית מלכא דעמיה למשר
17 ומלכי צדק מלכא דירושלם אפיק לחם וחמר והוא משמש קדם אל עלאה: * וברכיה
18 וברך אל עלאה דמסר שגאך בידך ויחב ליה חר מן עשרה מכולא:
19 ויאמר אברם למלכא דסדום צרימית ידי בצלו קדם וי אל עלאה
20 ואמר אברם מכל דילך ולא תימר אנא עתרת ית אברם: * בר מדאכלו
21 אם מחוטא ועד ערקת מסנא ואם אסב מכל דילך: * ויאמר אליו יהוה
22 אברם תן לי הנפש והרכש קח לך: * ויאמר אברם אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון
23 קנה שמים וארץ: * אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקה מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
24 את אברם: * בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם:

* Et irruit super eos nocte, ipse, & pueri eius: 15
& percussit eos; & persecutus est usque ad Cho-
bal, quæ est in sinistra Damasci. * Et reduxit om- 16
nem equitatum Sodomorum: et Lot nepotem suum
reduxit, & substantiam suam, & mulieres, & po-
pulum. * Egressus est autem rex Sodomorum, et 17
rex Gomorra in occursum eius, postquam reuersus
est à cæde Chodorlaomor, & regum qui cum eo in
valle Saue. hic erat campus regis Melchisedec.

* Et Melchisedec rex Salem protulit ipsi panes 18
& vinum: erat autem sacerdos Dei altissimi.

* Et benedixit ei Melchisedec: & dixit, Bene- 19
dictus Abram Deo altissimo, qui creauit cælum &
terram. * Et benedictus dominus Deus altis- 20
simus, qui tradidit inimicos tuos captiuos tuos. &
dedit ei Abram decimam ex omnibus.

* Dixit autem rex Sodomorum ad Abram: Da 21
mihi viros: at equitatum accipe tibi ipsi.

* Dixit autem Abram ad regem Sodomorum: 22
Extendam manum meam ad Deum altissimum,
qui creauit cælum & terram: * Si à filo usque 23
ad corrigiam calceamenti accipiam ex omnibus tuis:
ut non dicas, quòd ego ditauì Abram:

* Præter ea quæ comederunt iuuenes, & par- 24
tem virorum qui venerunt mecum, Eschol, Aner,
Mambre: isti accipient partem.

CAP. XV.

Post autem verba hæc, factum est verbum Do- 1
mini ad Abram in visione, dicens: Ne timeas,
Abram: ego protegam te. merces tua multa erit
nimis. * Dicit autem Abram: Domine, quid 2
mihi dabis? ego autem dimittor sine liberis: at filius
Masec vernacule meæ, hic, Damascus Eliezer.

* Et ait Abram, Quoniam mihi non dedisti fi- 3
lium, at vernaculus meus hereditabit me.

* Et statim vox Dei facta est ad eum, dicens: Nō 4
hereditabit te hic, sed qui egredietur de te, hic hæ-
reditabit te. * Eduxit autem eum foras: & dixit 5
ipsi: Respice in cælum, & numera stellas, si poteris
numerare ipsas. & dixit: Sic erit semen tuum.

* Credidit autem Abram Deo, & reputatum 6
est illi ad iustitiam. * Dixit autem ad eum: Ego 7
Deus qui eduxi te de regione Chaldaeorum, ut darē
tibi terram hanc hereditare.

15 καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες
αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ κατεδίωξεν ἕως χοβάλ· ἥ ἐστιν
16 ἐν δρισερᾷ δαμασκῶ. * καὶ ἀπέσρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον
θόδμων· & τὸν λῶτ τὸν ἀδελφιδόν αὐτοῦ ἀπέσρεψε, καὶ τὰ
17 ὑποάρχοντα αὐτοῦ, & τὰς γυναῖκας, & τὸν λαόν. * ἔζηλθε ὁ
βασιλεὺς θόδμων, & βασιλεὺς γομόρρας εἰς συνάντησιν αὐ-
τοῦ, μετὰ τὸ ἀπεσρεῖσθαι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῆς χοδολλογομῶς, & τῶν
βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τὴν σαυή. ἔτ' ἔτι

18 πεδίον βασιλείας μελχισεδέκ. * καὶ μελχισεδέκ βασιλεὺς
σαλήμ ἔξηνεγκεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἔ-
19 ὑψίστου. * καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν μελχισεδέκ· & εἶπεν, εὐλογη-
μένος ἄβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσεν τὸν ἔρρανον & τὴν γῆν.

20 * & εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος· ὃς παρέθηκε ὅ-
τι ἐχθρὸς σου ὑποχείριός σου, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἄβραμ δεκάτην
21 ἀπὸ πάντων. * εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς θόδμων πρὸς ἄβραμ,

22 ὁὗ μοι ὁδὸν ἀνδρας, τὴν δὲ ἵππον λάβε σεαυτῷ. * εἶπε δὲ ἄ-
βραμ πρὸς τὸν βασιλέα θόδμων, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου πρὸς
23 τὸν θεόν τὸν ὑψίστον, ὃς ἐκτίσεν τὸν ἔρρανον & τὴν γῆν, * εἰ ἀπὸ
σπαρτίου ἕως σφερωτῆς ὑποθήματός σου λήψομαι ἀπὸ
πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτησα τὸν ἄβραμ.

24 * πλὴν ὧν ἐφαθόν νεανίσκοι, & τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν
τῶν συμποροθυθέντων μετ' ἐμοῦ, ἐχὼν, ἀνὴρ, μαμβρή· ἔτι λή-
ψον μερίδα. 15. Μετὰ δὲ ταῖς ῥήμασι

ταύταις, ἐγγήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς ἄβραμ ἐν ὁράματι, λέγων,
μὴ φοβοῦ ἄβραμ, ἐγὼ ὑπερασπίσω σου. ὁ μισθός σου περὶ τῶν
2 ἔσται σφόδρα. * λέγει δὲ ἄβραμ, δέσποτα τί μοι δώσεις; ἐγὼ
δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱός μου ἐκ τῆς οἰκογενείας μου, ἔ-
τι δαμασκὸς ἐλίζερ.

3 * καὶ εἶπεν ἄβραμ, ἐπειδὴ ἐμοὶ ὅσα ἔδωκας τέκνον, ὁ δὲ
οἰκογενεὺς μου κληρονομήσει με.

4 * & ἐν θυῷ φωνὴ θεοῦ ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγων, & κλη-
ρονομήσει σε ἔτι, ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σου, οὗτος κλη-
ρονομήσει σε. * ἔξηγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω· & εἶπεν αὐτῷ, ἀ-
νάβλεψον εἰς τὸν ἔρρανον, καὶ δρισημὸν ὅδον ἀσέρας, εἰ διωθή-
σῃ ἔξαριθμῆσαι αὐτούς. & εἶπεν, ὅπως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

6 * ἐπίδυσσε δὲ ἄβραμ τὰ θεῶν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δι-
7 καιοσύνην. * εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν, ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ἔξαγα-
γὼν σε ἐκ χώρας χαλδαίων, ὥς τε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην
κληρονομήσαι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et diuini seruis suis contra eos, percusserunt eos nocte, & persecutus est eos usque Hobab: quæ est ad Aquilonem Damasci. 16 Et re-
duxit vniuersam substantiam, & etiam Lot fratrem suum, & substantiam eius reduxit, mulieres quoque & populum. 17 Et egressus est rex
Sodomæ in occursum eius postquam reuersus est à cæde Codorlaomor, & regum qui erant cum eo in valle plana: quæ erat locus refrigerij regis.

18 Et Melchisedech rex Ierusalem adduxit panem & vinum: & ipse erat minister coram Deo excelso. 19 Et benedixit ei: & dixit, Benedictus
Abram coram Deo excelsso, cuius possessio est cælum & terra. 20 Et benedictus Deus excelsus qui tradidit hostes tuos in manu tua. Et dedit
ei vinum ex decem de omnibus.

21 Et dixit rex Sodomæ ad Abram: Da mihi animas, & substantiam tolle tibi. 22 Et dixit Abram regi
Sodomæ: Leuo manum meam in oratione coram Deo excelsso, cuius possessio cælum & terra est: Si à filo & usque ad corrigiam calceamenti acci-
piam ex omnibus quæ tua sunt: & non dices, ego ditauì Abram.

23 Exceptis his quæ comederunt iuuenes, & parte virorum qui venerunt me-
cum, Eschol, Aner, & Mamre: illi recipiant partes suas. CAP. XV.

Post verba hæc factus est sermo à facie Domini ad Abram in prophetia dicens: Ne timeas Abram: verbum meum erit fortitudo tua, merces tua
multa nimis. 2 Et dixit Abram: Domine deus quid dabis mihi? & ego vado absque liberis, & filius gubernator iste qui in domo
mea est; ipse est Damascenus Eliezer.

3 Et dixit Abram: Ecce mihi non dedisti generationem: & ecce filius domus meæ heres
tuus. 4 Et ecce sermo à facie Domini factus est ad eum dicens, Non erit hic heres tuus, sed filius quem genueris, ipse erit
5 Et eduxit eum foras: & dixit: Respice nunc cælum, & numera stellas, si potes numerare eas. Et dixit ei: Sic erunt
6 Et credidit in verbo Domini, & reputatum est ei ad iustitiam. 7 Dixitque ei,
Ego Dominus qui eduxi te de Vr Chaldaeorum, ut darem tibi terram hanc in hereditatem.

8 * ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנך :
9 * ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת
10 ואיל משלש ותר וגזל : * ויקח לו את כל
אלה ויבחר אתם בתוך ביתו איש בתר לקראת
11 רעהו ואת הצפר לא בחר : * וירד העיט על
12 הפגרים וישב אתם אכרם : * ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אכרם והנה אימה חשבה
13 גדלה נפלה עליו : * ויאמר לאכרם ידע חדע
כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו
14 אתם ארבע מאות שנה : * וגם את הגוי אשר
15 יעבדו הן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול : * ואתה
תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה :
16 * ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלום עון האמרי
17 עד הנה : * ויהי השמש באה ועלטה היה והנה
תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה :
18 * ביום ההוא כרת יהוה את אכרם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד
19 הנהר הגדול נהר פרתי : * את הקניזי ואת הקניזי
20 ואת הקדמני : * ואת החתי ואת הפרזי ואת
21 הרפאים : * ואת האמרי ואת הכנעני ואת
הגרנשי ואת היבוסים :

12 * ושרי אשר אכרם
לא ילדה לו ולוה שפחה מצרית ושמה הגר :
2 * ותאמר שרי אל אכרם הנה נא עזרני יהוה
מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
3 וישמע אכרם לקול שרי : * ותקח שרי אשת אכרם
את הגר המצרית שפחה מקץ עשר שנים לשבת
אכרם בארץ כנען ותתן אתה לאכרם אישה לו
4 לאשר : * ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה :

8 * At ille ait : Domine Deus, unde scire pos-
9 sum, quod possessor sum eam? * Et respondit
Dominus : Sume, inquit, mihi vaccā triennē,
& capram trimam, & arietē annorum trium,
10 turturem quoque & columbam. * Qui tollens
C vniuersa hæc, diuisit ea per medium; & vtra-
que partes contra se altrinsecus posuit. aues
11 autem non diuisit. * Descenderuntque volu-
cres super cadauera, & abigebat eas Abram.
12 * Cumque sol occumberet, sopor irruit super
Abram; & horror magnus & tenebrosus inua-
13 sit eum. * Dictumque est ad eum: Scito præ-
nosces quod peregrinum futurum sit semen
tuum in terra non sua; & subiicient eos serui-
14 tuti; & affligent quadringentis annis. * Ve-
runtamen gentem cui serituri sunt, ego iudi-
cabo. & post hæc egredientur cū magna sub-
15 stantia. * Tu autem ibis ad patres tuos in pa-
16 ce, sepultus in senectute bona. * Generatione
autem quarta reuertentur hac. necdum enim
17 completæ sunt iniquitates Amorrhæorum vs-
que ad præsens tempus. * Cū ergo occubui-
D set sol, facta est caligo tenebrosa: & apparuit
clibanus fumans, & lampas ignis transiens in-
18 ter diuisiones illas. * In illo die pepigit Do-
minus fœdus cum Abram, dicens: Semini tuo
dabo terram hanc, à fluuio Ægypti, vsque ad
19 fluuium magnum Euphratem: * Cinæos, &
20 Cenczæos, Cethmonæos, * Et Ethæos, & Phe-
rezæos; Raphaim quoque,
21 * Et Ammorreos, & Chananæos, & Gergezæos,
& Iebuzæos.

CAP. XVI.

1 Gitur Sarai vxor Abram non genuerat sibi
A liberos: sed habens ancillam Ægyptiam, no-
2 mine Agar. * Dixit marito suo, Ecce con-
clusit me Dominus ne parerem: ingredi ad
ancillam meam, si forte saltem ex illa susci-
piam filios. Cūq; ille acquiesceret deprecā-
3 ti. * Tulit Agar Ægyptiam ancillam suam post
annos decem quā habitare cœperant in ter-
ra Chanaan; & dedit eam viro suo vxorem.
4 * Qui ingressus est ad eam. At illa conce-
pisse se videns, despexit dominam suam.

תרגום אונקלוס

8 * ואמר יי אלהים במה אדע ארתינך :
9 * ויאמר שרי אל אכרם הנה נא עזרני יהוה
מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
3 וישמע אכרם לקול שרי : * ותקח שרי אשת אכרם
את הגר המצרית שפחה מקץ עשר שנים לשבת
אכרם בארץ כנען ותתן אתה לאכרם אישה לו
4 לאשר : * ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה :
9 * ואמר ליה קריב קדמי עגלין תלתא ועזין תלתא וזכרין תלתא ושפנינא ובר
10 * וקריב קדמותי ית כל ארין ופליג יתהון בשות ויתב פלגא פלג לקביל חכריה וית עופא לא פליג :
11 * ונחת עופא על
12 * והנה שמשא למיעל ושנתא נפלת על אכרם והא אימה קבל רב נפלת עלוהי :
13 * ואמר
14 * ואף ית עמא
15 * ואת תתכניש לות אבתך בשלם תתקבר בשיבו טובא :
16 * וירא
17 * והנה שמשא עלת וקבלא הוה והא תנור דתנן ובעור דאשא
18 * ביוםא ההוא גזר יי עם אכרם קיים למימר לברך יתהבית ית ארעא דא מנהרא דמצרים עד נהרא
19 * ויתחיתאי ויתפרזאי ויתגבראי :
20 * וית אמרתי וית כנענאי
21 * ושרי אחת אכרם לא ילדת ליה ולוה אמתא
2 * ואמרתי שרי לאכרם תא כען מענני ויי מלמילד עול כען לות אמתאי מאים אמתני מינה וקביל אכרם
3 * ודברתי שרי איתת אכרם ית הגר מצריתא אמתה מסוף עשר שנין למיתב אכרם בארעא דכנען ויהבת
4 * ועל לות הגר ועזיאת ונחת ארי עזיאת וקולת ריבונתה בעינתא :

* Ait autem: Dominator Domine Deus secundum quid sciam, quod hereditabo eam? * Dixit autem illi: Accipe mihi vitulam triennem, & capram trimam, & arietem trimum, & turturem, & columbam. * Et accepit ipsi omnia hæc: & diuisit ea media; & posuit ea contraria ad inuicem: at aues non diuisit. * Descenderunt autem volucres super corpora & diuisiones eorum: & sedit cum eis Abram. * Circa autem solis occasus, extasis cecidit super Abram: & ecce caligo tenebrosa irruit in eum. * Et dictum est ad Abram: Cognoscens scies, quod peregrinum erit semen tuum in terra non sua: & subicient seruituti eos; & affligent, & humiliabunt annis quadringentis. * Et gentem cui seruiunt, iudicabo ego, dicit Dominus. post autem hæc regredientur huc cum suppellectili multa. * Tu autem ibis ad patres tuos cum pace, sepultus in senectute bona. * Quarta autem generatione reuertentur huc. nondum enim completa sunt iniquitates Amorrhæorum usque nunc. * Postquam autem iam fuit sol ad occasum, flamma facta est. & ecce clibanus fumans; & venerunt lapides ignis, quæ pertransierunt per medium diuisionum istarum.

* In die illa disposuit Dominus fœdus Abram, dicens: Semini tuo dabo terram hanc, à flumine Ægypti, usque ad flumen magnum Euphratem;

* Cenezæos, & Cenezæos, & Cedmonæos, & Et Chettaeos, & Pherezæos, & Raphaim, & Et Amorrhæos, & Chananæos, & Gergesæos, & Jebusæos.

CAP. XVI.

Sara autem vxor Abram non peperit ei. erat autem ipsi ancilla Ægyptia, cui nomen Agar.

* Dixit autem Sara ad Abram: Ecce iam conclusit me Dominus ne parerem: ingredere igitur ad ancillam meam, vt suscipiam filios ex ea. Audiuit autem Abram vocem Saræ.

* Et accipiens Sara vxor Abram Agar Ægyptiam suam ancillam, post decem annos habitationis Abram in terra Chanaan; & dedit eam Abram viro suo ipsi uxorem.

* Et ingressus est ad Agar; & concepit. & vidit, quod in ventre habet: & inhonorata fuit domina coram ipsa.

* εἶπε δὲ, δέσποτα κύριε θεέ κτ' τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; * εἶπε δὲ αὐτῷ, λάβε μοι δάμαλιν τρεῖς ἐτῶν, καὶ αἶγα τρεῖς ἐτῶν, καὶ κριὸν τρεῖς ἐτῶν, καὶ πτερυγὸνα, καὶ πεντεπτεράν. * ἔλαβεν αὐτῷ πάντα ταῦτα· καὶ διέλεν αὐτὰ μέσῃ. ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα

ἀλλήλοις· τὰ δ' ὄρεα ἐδιείλε. * κατέβη δὲ τὰ ὄρεα ἐπὶ τὰ σώματα ἑκατέρωθεν αὐτῶν. ἔκωκαθισεν αὐτοῖς ἄβραμ.

* καὶ ὅτε ἦλθον δυσμαὶς ἕκαστος ἐπέπεσε τῷ ἄβραμ, καὶ ἰδοὺ γνόφος σκοτεινὸς ἐπιπύπλει αὐτῷ.

* ἔρεθίσθη πρὸς ἄβραμ, γνώσκων γνώσῃ, ὅτι πάρεγκον ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν γῇ ὅτε ἰδὲ καὶ δελώσῃσιν αὐτῷ, καὶ κακώσῃ, ἔκωκαθισεν ἐπὶ τετρακόσια.

* καὶ τὸ ἔθνος ὃ αὐτῷ ἐκλεύσεται, κρινῶ ἐγὼ, λέγει κύριος. * μὲν δὲ ταῦτα ἐξελύσονται ὡς ἐμὲ, ἀποσκηνοῦσιν πολλῆς.

* σὺ δὲ πορεύσῃ πρὸς τὸν πατέρα σου μετ' εἰρήνης, ταφείς ἐν γῇ σου καλῶ. * τελέσῃ δὲ ἡ γυνὴ ἀποσκηνοῦσιν

ὡς ἐμὲ. ἐπὶ γὰρ ἀναπεπλήρωται αἱ ἀμαρτίαι τῶν ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν. * ἐπεὶ δὲ ἦδη ἐγένετο ὁ ἥλιος πρὸς δυσμαὶς, φλόξ ἐγένετο· καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνίζόμενος, καὶ ἦλθον λαμπάδες πυρός· αἱ δὲ ἦλθον ἀναμέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων.

* ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος διαθήκην τῷ ἄβραμ, λέγων, τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ μεγάλου ἑυφράτου,

* τὸν κεναϊστὴν, καὶ τὸν κερεζαϊστὴν, καὶ τὸν κεδμωναιστὴν, καὶ τὸν χετταϊστὴν, καὶ τὸν φερεζαϊστὴν, καὶ τὸν ραφαὶμ, καὶ τὸν ἀμορραϊστὴν, καὶ τοὺς χαναναϊστὴν, καὶ τοὺς γεργεσαϊστὴν, καὶ τοὺς ιεβυσαιστὴν.

* Σάρρα δὲ ἡ γυνὴ ἄβραμ ὅτε ἐκίλει αὐτῷ ἦν δὲ αὐτῇ τῇ παιδίσει αἰγυπτία, ἥ ὄνομα ἄγαρ. * εἶπε δὲ Σάρρα πρὸς ἄβραμ, ἰδοὺ δὴ σκεῖν μοι κύριος ὅτι μὴ τίκω. εἰσελθε ἐν πρὸς τὴν παιδίσει μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἐξ αὐτοῦ. ἐπήκουσε δὲ ἄβραμ τῆς φωνῆς Σάρρας. * καὶ λαβὼσα Σάρρα ἡ γυνὴ ἄβραμ ἄγαρ τὴν αἰγυπτίαν τὴν ἐαυτῆς παιδίσει, μὲν δέκα ἐτὶ οἰκῆσαι ἄβραμ ἐν γῇ χαναν, ἔδωκεν αὐτὴν ἄβραμ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῇ γυναικί.

* ἔκωκαθισεν πρὸς ἄγαρ, καὶ συνελάβε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐν γαστρίᾳ, καὶ ἦν ἡμάρτη ἡ κυρία ἐν δαίμονι αὐτῆς.

* εἰσελθε πρὸς ἄγαρ, καὶ συνελάβε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐν γαστρίᾳ, καὶ ἦν ἡμάρτη ἡ κυρία ἐν δαίμονι αὐτῆς.

* εἰσελθε πρὸς ἄγαρ, καὶ συνελάβε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐν γαστρίᾳ, καὶ ἦν ἡμάρτη ἡ κυρία ἐν δαίμονι αὐτῆς.

* εἰσελθε πρὸς ἄγαρ, καὶ συνελάβε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐν γαστρίᾳ, καὶ ἦν ἡμάρτη ἡ κυρία ἐν δαίμονι αὐτῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit: Domine Deus, in quo sciam, quod hereditabo eam?

* Et dixit ei: Offer coram me vitulos tres, & capras tres, & arietes tres, & turturem, & filium columbæ.

* Et obtulit coram eo omnia hæc, & diuisit ea equaliter: & posuit diuisiones, vnamquamque

est cum sol occumberet, & somnus cecidit super Abram: & ecce horror tenebrosus magnus cecidit super eum.

* Et dixit ad Abram: Sciens scies quia peregrini erunt filij tui in terra non sua; & in seruitutem redigent eos, & affligent eos quadringentis annis.

* Et tu colligèris ad patres tuos in pace, sepelieturque in senectute bona.

* Generatione autem quarta reuertentur huc: quoniam non est completum peccatum Amorreorum usque adhuc.

* Et factum est cum occubisset sol, & caligo facta esset: & ecce clibanus fumans, & lampas ignis quæ transibat inter diuisiones illas.

* In die illa pepigit Dominus pactum cum Abram, dicens: Filiis tuis dabo terram hanc à fluuiio Ægypti usque ad fluuium magnum Euphratem:

* Salameos, & Cenezæos, & Cedmonæos; Et Ethæos, & Pherezæos, & Gergesæos, & Jebusæos.

* Et Amorrhæos, & Chananæos, & Gergesæos, & Jebusæos.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.

* Et ingressus est ad Agar, & concepit. Et videns quia concepit, despexit dominam suam in oculis suis.</

* ותאמר שרי אל-אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותראני ואתה ואקל בעיניך
ישפט יהוה ביני ובינך: * ויאמר אברם אל-
שרי הנני שפחתיך בידך עשי לך הטוב בעיניך
ותענייה שרי ותברח מפניך: * וימצאה מלאך
יהוה על-עין המים במדבר על-העין בדרך שור:
* ויאמר הנני שפחתי שרי אי-מורי באת ואנני
הלכתי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי:
* ויאמר לך מלאך יהוה שובי אל-גברתיך
והתעני תחרת ידיו: * ויאמר לך מלאך
יהוה הרבה אברהם ארץ ורעה ולא יספר מרב:
* ויאמר לך מלאך יהוה הנני הרה וילדת בן וקראת
שמו ישמעאל כי-שמע יהוה אל-עניך: * והנני
יהוה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל-פני כל-
אחיו ישכן: * ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה
אל-ראי כי אמרה הגם הלא ראיתי אחרי ראי:
* על-בן קרני לבאר באר לחי ראי הנני בין-קדש
ובין ברד: * ותלד הנני לאברהם בן ויקרא אברם
שם-בנו אשר ילדה הנני ישמעאל: * ואברהם בין-
שנים שנה ושש שנים בלדת הנני את-ישמעאל
לאברהם:

* ויהי אברהם בן-תשעים
שנה ותשע שנים וירא יהוה אל-אברהם ויאמר
אליו אני אל-שדי התהלך לפני והיה תמים:
* ואתנה בריתי ביני ובינך ואברהם אותך במגד
מאד: * ויפל אברהם על-פניו וידבר אתו אלהים
לאמר: * אני הנני בריתי אתך והיית לאב-המון
גוים: * ולא יקרא עוד את-שמיך אברהם והיה
שמיך אברהם כי אב-המון גוים נתתיך: * והפרתי
אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו:

* Dixitq; Sarai ad Abrā, Iniquè agis cōtra me.
B Ego dedi ancillā meā in sinū tuū: quē vidēs q;
cōcepit; despectui me habet. iudicet Dñs in-
ter me & te. * Cui respōdit Abrā: Ecce, ait, an-
cilla tua in manu tua est, vtere ea vt libet. Af-
figente igitur eā Sarai, fugā inuit. * Cūq; inue-
nisset eā angelus Dñi iuxta fontē aquæ in soli-
tudine quæ est in via Sur in deserto: * Dixit ad
Cillā, Agar ancilla Sarai, vnde venis: & quò va-
dis: quē respōdit, A facie Sarai domine mee ego
fugio. * Dixitq; ei angelus Dñi, Reuerrere ad
dominā tuā: & humiliare sub manu illius. * Et
rursū, Multiplicās, inquit, multiplicabo semē
tuū & nō numerabitur præ multitudinē. * Ac
deinceps ecce, ait, cōcepisti & paries filiū: vo-
cabisq; nomē eius Hismael: eo q; audierit Dñs
afflictionē tuā. * Hic erit ferus homo: manus
eius contra omnes: & manus omnium contra
Deum, & è regione vniuersorū fratrum suorum
figet tabernacula. * Vocauit autem Agar no-
men Domini qui loquebatur ad eā: tu Deus
qui vidisti me. Dixit enim, Profectò hic vidi
posteriora vidētis me. * Propterea appellauit
puteum illum, puteum viuentis & videntis
me. Ipse est inter Cades & Barad.
* Peperitq; Agar Abræ filium, qui vocauit
nomen eius Hismael. * Octoginta & sex an-
norum erat Abram, quando peperit ei Agar
Hismaelem.

CAP. XVII.

P Ostquam verò nonaginta & nouem an-
A norum esse cœperat, apparuit ei Domi-
nus. Dixitq; ad eum, Ego Deus omni-
potens. Ambula coram me, & esto perfectus.
* Ponamq; fœdus meum inter me & te,
& multiplicabo te vehementer nimis.
* Cecidit Abram pronus in faciem. Dixit-
que ei Deus: * Ego sum, & ponam pactum
meum tecum, erisq; pater multarum gen-
tium. * Nec vltra vocabitur nomen tuum
Abram, sed appellaberis Abraam, quia patrem
multarum gentium constitui te. * Faciamq; te
crescere vehementissimè, & ponam te in
gentibus, regēsque ex te egredientur.

תרגום אונקלוס

* ויאמר שרי לאברהם דין לי עלך אנא יתבית אמתך בידך ונחית ארי עדותך וקלית בעינתא ודין יי ביני ובינך: * ויאמר אברם לשרי הנני
אשתך בידך עבדתי לה כדתקין בעיניכי וענייה שרי וערקת מן קדמתא: * ויאמר הנני אמתא דשרי מן את אחתא ולא את אולא ואמרת מן קדם שרי ריבונתי אנא ערקת: * ויאמר לה מלאכא
דיי תובי לות ריבונתיך ואשתעבדי תחזור ידחא: * ויאמר לה מלאכא דיין הנני את מעדנא ותיליד בר ותקרי שמיא ושמעאל ארי קביל יי צלותיך: * והוא ויהא ערוד באינשא הוא ויהא צריך
לכולא ואף כל בני אינשא והון צריכין ליה ועל אפי כל אחותי ושרי: * וצליאת בשמא דיין ויתמלל עמא אמרת את הוא אלתא חזי
פולא ארי אמרת תא אנא שריתי תזנא בתר דיתגלי לי: * על מן קרא לבידא בידא דמלאך קיימא ותחזי עלתא תא בין ריקם ובין
חגרא: * וילידת הנני לאברהם בר וקרא אברם שום בריתא דילדת הנני ושמעאל: * ואברהם בר תמנין ושית שנין
בדילדת הנני וישמעאל לאברהם: * והוה אברם בר תשעין ותשע שנין
ויתגלי יי לאברהם ואמר ליה אנא אל-שדי פלח קדמי ותחי שלים: * ואחז קיימי בין מימרי ובינך ואסגי יתך לתרא לתרא: * ונפל אברהם
על אפוחי ומליל עמיה יי למימר: * אנא תא גזר קיימי עמך ותחי לאב סגי עממין: * ולא יתקרי עוד ית שמך אברם ויהא שמך אברהם
ארי אב סגי עממין ויתבךך: * ואפיש יתך לתרא לתרא ואחזניך לכנשין ומלכין דשלישין בעממא מן יפקין:

* Dixit autem Sara ad Abram: Iniurias patior ex te. ego dedi ancillam meam in sinum tuum. videns autem quod in utero habet, inhonorata fui coram ipsa: iudicet Deus inter me & te.

* Dixit autem Abram ad Saram: Ecce ancilla tua in manibus tuis: utere ea ut tibi placitum est. & afflixit eam Sara, & fugit à facie eius.

* Inuenit autem eam angelus Domini super fonte aque. * Et dixit illi angelus Domini: Agar, ancilla Sara, unde venis? & quò vadis? & ait: A facie Sara dominae meae ego fugio.

* Dixit autem ei angelus: Reuertere ad dominam tuam, & humiliare sub manibus eius.

* Et dixit ei angelus Domini: Multiplicans multiplicabo semen tuum, & non numerabitur pra multitudine. * Et ait ei angelus Domini: Ecce tu in utero habes, & paries filium: & vocabis nomen eius, Ismael: quia exaudiuit Deus humiliationem tuam. * Hic erit ferus homo. manus eius contra omnes, & manus omnium contra eum. & ante faciem omnium fratrum suorum habitabit. * Et vocauit nomen Domini loquentis ad eam, Tu es Deus qui vidisti me: quia dixit, Et enim coram vidi eum qui apparuit mihi. * Propterea appellauit puteum, Puteum ubi coram vidi: ecce inter Cades & inter Barad. * Et peperit Agar Abram filium, & vocauit nomen filij sui, quem peperit ipsi Agar, Ismael.

* Abram autem erat annorum octoginta sex, quando peperit Agar Ismael Abram.

CAP. XVII.

Et Rat autem Abram annorum nonaginta: & apparuit Dominus Abram, & dixit ei: Ego sum Deus tuus: complace coram me, & esto irreprehensibilis.

* Et ponam fœdus meum inter me & inter te, & multiplicabo te valde.

* Et cecidit Abram super faciem suam: & locutus est ei Deus, dicens:

* Et ecce fœdus meum tecum, & eris pater multitudinis gentium. * Et non vocabitur ultra nomen tuum Abram, sed erit nomen tuum Abraham, quia patrem multarum gentium posui te.

* Et faciam crescere te valde nimis: & ponam te in gentes, & reges gentium ex te erunt.

* Et dixit Abram ad Sarai: Iudicium habeo contra te: ego dedi ancillam meam in sinum tuum. videns autem quod in utero habet, inhonorata fui coram ipsa: iudicet Deus inter me & te.

* Dixit autem Abram ad Saram: Ecce ancilla tua in manibus tuis: utere ea ut tibi placitum est. & afflixit eam Sara, & fugit à facie eius.

* Inuenit autem eam angelus Domini super fonte aque. * Et dixit illi angelus Domini: Agar, ancilla Sara, unde venis? & quò vadis? & ait: A facie Sara dominae meae ego fugio.

* Dixit autem ei angelus: Reuertere ad dominam tuam, & humiliare sub manu eius.

* Et dixit ei angelus Domini: Multiplicans multiplicabo filios tuos, & non numerabuntur pra multitudine. * Et ait ei angelus Domini: Ecce tu concepisti & paries filium: & vocabis nomen eius Ismael: quia suscepit Dominus orationem tuam. * Et ipse erit onager in hominibus. ipse indigebit omnibus, & etiam omnes filij hominum indigebunt eo. & de regione omnium fratrum suorum morabitur. * Et orauit in nomine Domini qui locutus est cum ea dicens: Tu es Deus videns omnia: quia dixit, Ecce ego cepi videre postquam apparuit mihi. * Propterea appellauit puteum: Puteum super quem apparuit Angelus vitae. ecce est inter Recam & Agara. * Et peperit Agar Abrahæ filium, & vocauit nomen filij sui quem peperit Agar, Ismaelem. * Et Abram filius octoginta & sex annorum erat quando peperit Agar Ismaelem Abrahæ.

CAP. XVII.

Et Ratque Abram filius nonaginta & nouem annorum, & apparuit Dominus Abrahæ, & dixit ei: Ego Deus omnipotens: seruias coram me, & esto perfectus. * Et dabo fœdus meum inter verbum meum, & inter te, & multiplicabo te vehementer nimis. * Et cecidit Abram super faciem suam: & locutus est cum eo Deus, dicens:

* Et ecce ego pepigi pactum meum tecum, & eris in patrem multarum gentium. * Et non vocabitur ultra nomen tuum Abram: sed erit nomen tuum Abraham: quia patrem multarum gentium dedi te.

* Et multiplicabo te valde nimis, & ponam te in gentes, & reges qui dominabuntur populis, ex te egredientur.

* εἶπε ὁ σάρα πρὸς ἄβραμ, ἀδικοῦμαι ἐν σοὶ. ἐγὼ δέ-
δωκα τὴν παιδίον μου εἰς τὸν κόλπον σου. ἰδοὺ ὅτι
ἐν γαστρὶ ἔχει, ἡμάρτυρον ἐναντίον αὐτῆς, κτείναι ὁ θεὸς ἀνα-
μέθεν ἐμοῦ καὶ σοῦ. * εἶπε δὲ ἄβραμ πρὸς σάραν, ἰδοὺ
ἡ παιδίον σου ἐν ταῖς χερσίν σου, κτείνω αὐτὴν ὡς ἂν σοὶ δέξῃς τὸν
ἦ. καὶ ἐνάκωσεν αὐτὴν σάρα· καὶ ἀπέδρα ἀπὸ τοῦ σώματος
αὐτῆς. * εὗρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ τῆς πη-
γῆς τοῦ ὕδατος. * καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου, ἄ-
γαρ παιδίον σάρας, πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶ-
πεν, ἀπὸ τοῦ σώματος σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω.

* εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος, ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίδου
σου, καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς.

* καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου, πληθύνων πληθυνῶ
τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ ἐριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. * ὅ-
τι εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου, ἰδοὺ σύ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν,
ὃ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἰσμαήλ, ὅτι ἐπήκωσεν ὁ θεὸς τῇ τα-
πεινώσει σου. * οὗτος ἔσται ἄγροικος ἄνθρωπος· αἱ χεῖρες αὐτοῦ
ἐπὶ πάντας, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν. καὶ κτὴν πρὸς
σωπὸν πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατεκλήσει.

* καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα κυρίου ὃ λαλοῦντο πρὸς αὐ-
τήν· σύ εἶ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδὼν με· ὅτι εἶπε, καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὁ-
φθέντα μοι. * ἐνεκα τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ, φρέαρ
ἐνώπιον εἶδον· ἰδοὺ ἀναμέσον κάδης καὶ ἀναμέσον βαράδ.

* καὶ ἔτεκεν ἄγαρ τῷ ἄβραμ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνο-
μα ὃ υἱὸς αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ ἄγαρ, ἰσμαήλ.

* ἄβραμ ὁ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκὸν ἑξῆς, ἡνίκα ἔτεκεν ἄγαρ τὸν
ἰσμαήλ τῷ ἄβραμ.

* Εγένετο δὲ ἄβραμ ἐτῶν ἐνενηκὸν τεσσάρων· καὶ ὥφθη
κύριος τῷ ἄβραμ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου· ἐνα-
ρέσεις ἐνώπιόν μου, καὶ γίνεαι ἄμεμπτος.

* καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνα-
μέσον σου καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα.

* καὶ ἔπεσεν ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν
αὐτῷ ὁ θεός, λέγων· * καὶ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ·
καὶ ἔση πατήρ πλήθους ἐθνῶν.

* καὶ ἐκληθήσεται ἐπὶ τὸ ὄνομά σου ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται
τὸ ὄνομά σου ἄβραμ· ὅτι πατήρ πολλῶν ἐθνῶν τέλεικά σε.

* καὶ αὐξάνῃ σε σφόδρα σφόδρα· καὶ θήσω σε εἰς ἐθνη·
ὃ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐκ σε ἐξέλθουσι.

Et dixit Abram ad Sarai: Iudicium habeo contra te: ego dedi ancillam meam in manu tua: & videns quia concepit, despecta sum in oculis eius: iudicet Dominus inter me & te.

Et dixit Abram ad Sarai: Ecce ancilla tua in manu tua est, fac ei sicut placuerit in oculis tuis. Et afflixit eam Sarai, & fugit à facie eius.

Et inuenit eam Angelus Domini iuxta fontem aquarum in solitudine iuxta fontem, quæ est in via Agara.

Et dixit Agar ancilla Sarai, Unde venis? & quò vadis? Et dixit: A facie Sarai dominae meae ego fugio.

Et dixit Angelus Domini: Reuertere ad dominam tuam, & subicere sub manu eius.

Et dixit ei Angelus Domini: Multiplicans multiplicabo filios tuos, & non numerabuntur pra multitudine.

Et dixit ei Angelus Domini: Ecce tu concepisti & paries filium: & vocabis nomen eius Ismael: quia suscepit Dominus orationem tuam.

Et ipse erit onager in hominibus. ipse indigebit omnibus, & etiam omnes filij hominum indigebunt eo. & de regione omnium fratrum suorum morabitur.

Et orauit in nomine Domini qui locutus est cum ea dicens: Tu es Deus videns omnia: quia dixit, Ecce ego cepi videre postquam apparuit mihi.

Propterea appellauit puteum: Puteum super quem apparuit Angelus vitae. ecce est inter Recam & Agara.

Et peperit Agar Abrahæ filium, & vocauit nomen filij sui quem peperit Agar, Ismaelem.

Et Abram filius octoginta & sex annorum erat quando peperit Agar Ismaelem Abrahæ.

CAP. XVII.

Et Ratque Abram filius nonaginta & nouem annorum, & apparuit Dominus Abrahæ, & dixit ei: Ego Deus omnipotens: seruias coram me, & esto perfectus.

Et dabo fœdus meum inter verbum meum, & inter te, & multiplicabo te vehementer nimis.

Et cecidit Abram super faciem suam: & locutus est cum eo Deus, dicens:

Et ecce ego pepigi pactum meum tecum, & eris in patrem multarum gentium.

Et non vocabitur ultra nomen tuum Abram: sed erit nomen tuum Abraham: quia patrem multarum gentium dedi te.

Et multiplicabo te valde nimis, & ponam te in gentes, & reges qui dominabuntur populis, ex te egredientur.

* Et statuam pactum meū inter me & inter te, & 7
inter semen tuum post te in generationes suas, in fœ-
dus sempiternum, vt sim tuus Deus, & seminis tui
post te. * Et dabo tibi (t) semini tuo post te terrā 8
quam habitas, omnem terram Chanaan in possessio-
nem æternam. & ero illis in Deum.

³ Et dixit Deus ad Abraam: Tu autem pactum
 meum custodies, & semen tuum post te in genera-
 tiones suas. ³ Et hoc pactum quod obseruabis
 inter me & vos, & inter semen tuum post te; cir-
 cuncidetur vobis omne masculinum: ³ Et cir-
 cuncidetur carnem præputij vestri: & erit in signũ
 fœderis inter me & vos. ³ Et infans octo die-

rum circumcidetur vobis; omne masculinum in generationes vestras. * Vernaculus domus tuæ; & emptitius ex omni filio alieno, qui non est de semine tuo, circumfisione circumcidetur. et erit pactum meum in carne vestra in fœdus æternum. * Et incircumciscus masculus, qui non circumcidetur carnem præputij sui in die octaua, exterminabitur; & delebitur anima illa de genere suo: quia pactum meum dissipauit. * Et dixit Deus Abraam: Sara uxor tua non vocabitur nomen eius ultra Sara, sed Sarra erit nomen eius.

² *Benedicam autem ei: & dabo tibi ex ea filiiū.* 16
& benedicam ei: & erit in gentes. & reges gentiū
ex illo erunt. ² *Et cecidit Abraam in faciem* 17

suam, & risit: & ait in mente, dicens: Si centenario nascetur filius? & si Sarra nonaginta annorum pariet?

* Dixit autem Abraam ad Deum: Jfmael hic 18
viuat coram te.

* Dixit autem Deus ad Abraam : Ecce Sarra vxor tua pariet tibi filium : & vocabis nomen eius Isaac. & ponam pactum meum ad eum, in fœdus sempiternum, & semini eius post eum.

² De autem Jfmaelece exaudinite . ecce bene-
dicam ei, & augebo eum, & multiplicabo eum val-
de. duodecim gentes generabit : & dabo illum in
gentem magnam.

⁴ At pactum meum statuam ad Isaac, quem pa- 21
riet tibi Sarra in tempore hoc, in anno altero.

** Perfecit autem loquens ad eum : & ascendit 22.
Deus ab Abraam.*

7 * καὶ ῥησὼ τὴν διαθήκην μετὰ ἀναμέθ' ἐμοῦ καὶ ἀναμέθ' σε, καὶ
ἀναμέθ' ὁσπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς δια-
θήκην αἰώνιον εἶναι· ἡμεῖς ὁ Θεός, καὶ ὁσπέρματός σου μετὰ σὲ.

9 ὁμομα αὐτοῖς εἰς θεόν. * ὁ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς ἀβελράμ· σὺ γ'

τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, καὶ τὸ πνεῦμα (8μτ) σὲ εἰς
 10 τὰς ἡμέρας αὐτῶν. * καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διατηρήσεις ἀνα-

με(ονέμου καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον τοῦ πνεύματος καὶ
 ἰΙ σέ· ἀειμνηθήσε) ὑμῶν πᾶν δόξενικόν. * Ὁ ἀειμνηθήσε-

¹² Τῆς ἀναμέλῃς ἐμῆς καὶ ὑμῶν. * Ἐπαυρόν ὁκλῶ ἡμερῶν πε-

13 * ὁ οἰκοφύτης τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ ἀγγεῶν αὐτοῦ ἀπὸ παν-

τοῦ σου ἀλλοτρίος ὅς ἐστιν καὶ πατέρα σου, ἀδελφὴν
ἀδελφωθήσῃ· ὁ ἕως αὐτῆς διαθήκη μετὰ τῆς σαρκὸς ὑμῶν

14 εἰς διατήρησιν αἰωνίων. ὁ ἀπεριτμητὸς ἀρχὴ, ὁ οὐ
 ἀειτμηθὲς) τὴν σάρκα τ' ἀρχεβυσίας αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ

τη ογοση, εξολοφρευθη(ε), εαφανισθησει αι η ψυχη και
 η εν του γενοις αυτης· οτι την διαθήκην μου διεσκεδασε·

15 ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴

16 αὐτης. ἐυλογησῶ ὑαυτην· (ὡδῶ σοι ἐξ αὐτης τέκνον·) (ἐυλογησῶ αὐτό· καὶ ἔσται εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτῆς·

17 εσονται. καὶ ἐπέσεν αἰσρά αὐ ἐπὶ προσώπον αὐτοῦ,
καὶ ἐγένετο καὶ εἶπε τῇ διανοίᾳ, λέγων· εἰ πᾶς ἐκείνους αὐτοῦ

18 * εἶπε δὲ ἀβραάμ πρὸς θεόν, ἰσμαήλ οὗτος ζήτω

19 ὁ ὅποιον (8. εἰπε ὁ θεὸς πρὸς ἀβραάμ, ἰδοὺ σὰβ-
ρα ἡ γυνὴ σου τέξεταί σοι υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἰσαάκ· καὶ ἔσται πρὸς θεοῦ ἡμεῖς· καὶ πάλιν· ὁ θεὸς

10 αακ. καὶ εἰς τὴν διασπικω μόν πρὸς αὐτὸν, εἰς διασπικω αἰώνιον, καὶ τὰ σπέρματι αὐτῶ μετ' αὐτόν.

αὐτὸν, καὶ αὐξήσῃ αὐτὸν, καὶ πληθυνθήσῃ αὐτὸν σφόδρα. δώ-

21 τὴν δὲ διαθήκην μου ἔσω πρὸς Ἰσραὴλ, ὃν ἔξε-

22 ² Σιωπῆτέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν· καὶ αἰέβη ὁ θεὸς
ὑπὸ ῥοβῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Et statuam pactum meum inter verbum meum, & inter te; & inter filios tuos post te in generationibus suis in pactum sempiternum: vt sim tibi in Deum, & filius tuus post te. 8 Et dabo tibi & filiis tuis post te, terram habitationis tuæ, vniuersam terram Chanaan in hæreditatem eternā: & ero eis in Deum. 9 Et dixit Deus Abraham: Tu autem pactum meum seruabis: tu & filij tui post te in generationibus suis. 10 Hoc est pa-

cum meum quod seruabitis inter verbum meum & inter vos, & inter filios tuos post te : vt circuncidatur in vobis omnis masculus. ¹¹ Et circuncideris carnem preputij vestri : & erit in signum fœderis inter verbum meum, & inter vos. ¹² Et filius octo dierum circuncidetur in vobis : omnis masculus in generationibus vestris ; tam natus domi quàm emptus argento ab omnibus filiis populorum qui non sunt de filiis tuis.

11 Et dixit Deus ad Abraham: Sarai vxorem tuam non vocabis nomen eius Sarai: sed Sara est nomen eius. 16 Et benedicam ei, & insuper dabo tibi ex ea filium: & benedicam ei, & multiplicabo eum, & faciam eum in gentem: & regnum dabo ei. 17 Et cecidit Abraham super faciem suam, & adoravit deum.

18 Et dixit Abraham coram Deo: Vtinam Ismael permaneat coram te. 19 Et dixit deus: In veritate Sara vxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Isaac: & statuum pactum meum cum eo in pactum æternum, & filiis suis post eum. 20 Et super Ismael suscepi ora-

Et cum consummasset loqui cum eo; ascendit gloria Domini de super Abraham.

וַיָּקָח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֶת־כָּל־יְלִידֵי
בֵּיתוֹ וְאֶת־כָּל־מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל־זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵּית אַבְרָהָם
וַיְמַל אֶת־בָּשָׂר עֶרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֱתוֹ אֱלֹהִים׃ * וְאַבְרָהָם בֶּן־תְּשַׁע־וְשָׁנָה
בְּהַמְלוֹ בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ׃ * וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנוֹ בֶּן־שָׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלוֹ אֶת־בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ׃ * בְּעֶצֶם
הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנוֹ׃ * וְכָל־
אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ יְלִיד בֵּית וּמִקְנֵת כֶּסֶף מֵאֲרַת בֶּן־נָכָר
נִמְלוּ אִתּוֹ׃

יח * וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי
מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם׃
* וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו
וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתָּחוּ אֲרָצָה׃
* וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם־נָא מֵצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל־נָא
תַּעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ׃ * יִקַּח נָא מֵעֵט מִיָּם וּרְחֹצוּ
רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ׃ * וְאִקְחָה פֶת־לֶחֶם
וְסִעְדּוּ לְבָבְכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־בֶּן עֲבָדְתִּים עַל־
עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ בֶּן־תְּעִשָׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃ * וַיִּמָּחֵר
אַבְרָהָם וְהָאֹהֶל נָא־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שְׁלֹשׁ
סָאִים קֶמַח סֵלֶת לֹשִׁי וְעֹשִׂי עֲגוּרָה׃ * וְאֵל־הַבָּקָר
רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־דֹּחַלֵּעַ
וַיִּמָּחֵר לַעֲשׂוֹרָה אִתּוֹ׃ * וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֹלֶב וּבֶן־
הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם
תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ׃ * וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִי־הָיָה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֹהֶל׃ * וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ
כְּעֶרְתְּ הַיּוֹם וְהִנֵּה בֶּן־לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שֹׁמְעֶת
פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרֵיהֶם׃ * וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים
בָּאִים בַּיָּמִים הַדֵּל לְהָיוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח כְּנָשִׁים׃
* וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלַתִּי הִיתִי־
לִי עַדְנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן׃

23 * Tulit autem Abraam Hismael filium suū,
& omnes vernaculos domus suæ, vniuersosq;
quos emerat, & cunctos mares ex omnibus
viris domus suæ: & circumcidit carnē præpu-
tij eorum statim in ipsa die, sicut præceperat
24 ei Deus. * Abraam nonaginta & nouem e-
rat annorum, quando circumcidit carnē præ-
25 putij sui: * Et Hismael filius suus tredecim
annos impleuerat tempore circūcisionis suæ.
26 * Eadem die circumcissus est Abraam, & Hif-
27 mael filius eius: * Et omnes viri domus illius,
tam vernaculi, quàm emptitij, & alienigenæ
pariter circumcissi sunt. CAP. XVIII.

1 A Pparuit autē ei Dominus in conualle Mā-
bre, sedenti in ostio tabernaculi sui, in ip-
2 so feruore diei. * Cumq; eleuasset oculos, ap-
paruerunt ei tres viri stantes prope eū. Quos
cū vidisset, cucurrit in occursum eorum de
ostio tabernaculi sui: & adorauit in terra.
3 * Et dixit: Domine, si inueni gratiam in ocu-
4 lis tuis, ne transeas seruum tuum. * Sed afferā
pauillum aquæ, & lauentur pedes vestri: &
5 requiescite sub arbore. * Ponamq; buccel-
lam panis; & confortetur cor vestrum: postea
trāsibitis. idcirco enim declinastis ad seruum
vestrum. Qui dixerunt: Fac vt locutus es.
6 * Festinauit Abraam in tabernaculum ad Sa-
ram: dixitq; ei: Accelera, tria fata similæ com-
7 misce; & fac subcinericios panes. * Ipse verò ad
armentum cucurrit, & tulit inde vitulum te-
nerrimum & optimum: deditq; puero; qui
8 festinauit & coxit illum. * Tulit quoque bu-
tyrum, & lac, & vitulum quem coxerat; & po-
9 suit coram eis. Ipse verò stabat iuxta eos sub
arbore. Cūque comedissent: * Dixerunt ad
eum, Vbi est Sara vxor tua? Ille respondit: Ec-
10 ce in tabernaculo est. * Cui dixit: Reuertens
veniam ad te tempore isto, vita comite: & ha-
11 B bebit filium Sara vxor tua. Quo audito Sara,
risit post ostium tabernaculi. * Erant autē am-
12 bo senes prouectæq; ætatis: & desierant Sa-
ræ fieri muliebria. * Quæ risit occultè di-
cens: Postquàm consenui, & dominus meus
vetulus est, voluptati operam dabo?

תרגום אונקלוס

23 ודבר אברהם ית ושמעאל בריה וית כל ילדי ביתיה וית כל זבית כספיה כל דכורא באינשי בית אברהם וגזר ית בשר ערלתהון
בכרן יומא תרין כמא דמליל עמיה ויי׃ 24 ואברהם בר תשעין ותשע שנין במגזריה בשרא דערלתיה׃ 25 וישמעאל בריה בר תלת עשרה
שנין כדגזר ית בשרא דערלתיה׃ 26 בכרן יומא תרין ותגזר אברהם וישמעאל בריה׃ 27 וכל אנשי ביתיה וילדי ביתא וזבני כספא מן בר
ועתגלי ליה ויי במישרי ממרא והוא
יח
2 וקף עינוחי ותא תלתא גזברין קימין עלוויחי ותא ורחט לקדמותהון מתרע משכנא וסגד על
3 ואמר ויי אם כען אשכחית רחמין קדמך לא כען תעבר מעל עבדך׃ 4 וסבון כען ועיר מנא ואסחו רגליכון
5 ואסב פתא דלחמא וסעודו לככון בתר כן תעברון ארי על כן עברתון על עבדכון ואמרו כן תעבדו כמא
6 ואוחי אברהם למשכנא לות שרה ואמר אוחי תלת סאין קמחא וסולתא לוישי ועבדי גריסין׃ 7 ולות תורין
8 ונסב שמר וחלב ובר תורי דעבר ויהב קדמיהון והוא משמש
9 ואמרו ליה אן שרה אחתך ואמר תא במשכנא׃ 10 ואמר מיתב אחוב לותך כעידן
11 ואברהם ושרה שמעת בתרע משכנא והוא אחורתי׃ 12 וחיכת שרה במעחא למימר בתר דסיבת תחא לי ערימו ורבוני סוב׃

* *Accipit autem Abraam Ismael filium suum,* 23
 & omnes vernaculos suos, et omnes qui empti sunt,
 & omne masculinum virorum qui in domo Abraam;
 & circumcidit præputia eorum, in tempore diei il-
 lius, sicut locutus est ei Deus.

* *Abraam autem erat annorum nonaginta no-* 24
uem, quando circumcidit carnem præputij sui.

* *Ismael autem filius eius annorum tredecim e-* 25
rat, quando circumcisus est carnem præputij sui.

* *In tempore diei illius circumcisus est Abraam,* 26
 & Ismael filius eius; * *Et omnes viri domus* 27
eius, & vernaculi eius, & emptitij ex alienigenis
gentibus.

CAP. XVIII.

Apparuit autem illi Deus ad quercum Mam- 1
bre, sedente ipso in ostio tabernaculi sui in me-
ridie. * *Suspiciens autem oculis suis, vidit:* 2

& ecce tres viri steterunt super eum. & videns,
 cucurrit in occursum eis, de ostio tabernaculi sui: et
 adoravit super terra. * *Et dixit: Domine,* 3

si vtrique inueni gratiam coram te, ne transeas ser-
uum tuum. * *Accipiat aqua, & lauent pe-* 4
des vestros: & refrigerate sub arbore.

* *Et accipiam panem, & comedetis: & post hoc* 5
transibitis in viam vestram; cuius causa declinasti
ad seruum vestrum. & dixit: Sic fac, sicut dixisti.

* *Et festinavit Abraam ad tabernaculum, ad Sar-* 6
ram, & dixit ei: Accelera, & commisce tres men-
suras simile, & fac subcineritias. * *Et ad boues* 7
cucurrit Abraam, & tulit vitulum tenerum et bo-
num, & dedit puero, & festinavit facere illum.

* *Accipit autem butyrum, et lac, & vitulum quæ* 8
fecit: & apposuit eis: & comederunt. ipse autem
astabat eis sub arbore.

* *Dixit autem ad eum: Vbi Sarra vxor tua?* 9
Ille autem respondens, dixit: Ecce in tabernaculo.

* *Dixit autem: Reuertens veniam ad te secun-* 10
dum tempus hoc in horas, & habebit filium Sarra
vxor tua. Sarra autem audiuit ad ostium taberna-
culi existens post eum.

* *Abraam autem & Sarra prouecti erant die-* 11
bus, defecerant autem Sarra fieri muliebria. * *Risit* 12
autem Sarra in seipsa, dicens: Nondum quidē mihi
fuit usque nunc. at dominus meus senex.

23 * ἔλαβε ὁ ἀβραάμ ἰσμαὴλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πάντας
 τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους, ὅσοι ἦσαν
 σεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἀβραάμ, ὅσοι ἐφείετο μετὰς ἀ-
 κροβυσίας αὐτῶν, ἐν τῇ καὶ τῇς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἀ-
 λάλησεν αὐτῷ ὁ θεός.

24 * ἀβραάμ ὁ ἦν ἐτῶν ἐννεήκοντα ἐννέα, ἡνίκα ἐφείετο με-
 25 τὴν ἰσμαὴλ τῇς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐ-
 τοῦ ἐτῶν δεκατριῶν ἦν, ἡνίκα ἐφείετο μετὰ τὴν σάρα τῇς

26 ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ἐν τῇ καὶ τῇς ἡμέρας ἐκείνης
 27 ἐφείετο μετὰ ἀβραάμ καὶ ἰσμαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ
 ἀργυρωνῆται ὅσοι ἦσαν ἀλλοθρῶν ἐθνῶν. ἡ.
 1 * Ωφθη ὁ αὐτῷ ὁ θεός πρὸς τὴν θύρην τῆς μαμβρῆ, κα-
 2 θήμενον αὐτῷ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας.

3 * ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε καὶ ἰδοὺ
 τρεῖς ἄνδρες εἰσῆλθον ἐπ' αὐτῷ καὶ ἰδὼν, προσέειπεν αὐ-
 τοῖς, ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ
 4 προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ εἶπεν, κύριε εἰ ἄρα
 εὗρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου.

5 * ληφθῆτω δὴ ὕδωρ, ὅπως ἵψαται τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ
 6 καὶ ἵψαται ὑποὶ τῷ δένδρῳ. καὶ λήψομαι ἄρτον, ὅπως
 7 φάγεσθε καὶ μετ' ἐμοῦ, ὅπως παρέλθῃς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, ὅπως
 8 ἐκκλῖνατε πρὸς τὸν παῖδά ὑμῶν. καὶ εἶπεν, ὅπως ποιήσῃς, καὶ
 9 ὅπως εἰρηκας. καὶ ἔσθυσεν ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκη-
 10 νὴν πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, σπείλον, ὅπως φέρονται τρία μέ-
 11 τρια σέμιδαλεως, καὶ ποιήσῃς ἐγκυφίας.

12 * καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν ἀβραάμ, καὶ ἔλαβε μοσχά-
 13 ριον ἀπαλὸν καὶ καλόν, καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ
 14 ποιῆσαι αὐτό. καὶ ἔλαβε ὁ βότρυον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μο-
 15 σχάριον ὃ ἐποίησε, καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον. αὐτὸς δὲ
 16 παρέθηκεν αὐτοῖς ὑποὶ τῷ δένδρῳ.

17 * εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν, ποῦ σάρα ἡ γυνὴ σου; ὁ δὲ ἀποκρι-
 18 θείς, εἶπεν, ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δὲ, ἐπὶ δωσρέφων
 19 ἦξω πρὸς σε καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Ἰσραὴλ
 20 ἡ γυνὴ σου. Ἰσραὴλ δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς οὗ-
 21 σα ὅτι οὕτως αὐτῷ. καὶ ἀβραάμ ὁ καὶ σάρα παρεβέθη-
 22 κότες ἦσαν ἡμερῶν. ἔξελπε ὁ σάρα γίνεσθαι τὰ γυναικεία.

23 * ἐγέλασε ὁ σάρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, οὐπω μὲν μοι
 24 γέγονεν ἕως τοῦ νῦν ὁ κύριός μου πρεσβύτης.

25 * εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν, ποῦ σάρα ἡ γυνὴ σου; ὁ δὲ ἀποκρι-
 26 θείς, εἶπεν, ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δὲ, ἐπὶ δωσρέφων
 27 ἦξω πρὸς σε καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Ἰσραὴλ
 28 ἡ γυνὴ σου. Ἰσραὴλ δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς οὗ-
 29 σα ὅτι οὕτως αὐτῷ. καὶ ἀβραάμ ὁ καὶ σάρα παρεβέθη-
 30 κότες ἦσαν ἡμερῶν. ἔξελπε ὁ σάρα γίνεσθαι τὰ γυναικεία.

31 * ἐγέλασε ὁ σάρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα, οὐπω μὲν μοι
 32 γέγονεν ἕως τοῦ νῦν ὁ κύριός μου πρεσβύτης.

33 * εἶπε ὁ πρὸς αὐτὸν, ποῦ σάρα ἡ γυνὴ σου; ὁ δὲ ἀποκρι-
 34 θείς, εἶπεν, ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. εἶπε δὲ, ἐπὶ δωσρέφων
 35 ἦξω πρὸς σε καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Ἰσραὴλ
 36 ἡ γυνὴ σου. Ἰσραὴλ δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς οὗ-
 37 σα ὅτι οὕτως αὐτῷ. καὶ ἀβραάμ ὁ καὶ σάρα παρεβέθη-
 38 κότες ἦσαν ἡμερῶν. ἔξελπε ὁ σάρα γίνεσθαι τὰ γυναικεία.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Et tulit Abraham Ismaelem filium suum, & omnes vernaculos domus suæ, & omnes quos emerat argento suo; cunctos masculos ex viri s
 domus Abraham; & circumcidit carnem præputij eorum in ipsa die; sicut locutus est cum eo Deus. 24 Et Abraham erat filius nonaginta & no-
 uem annorum, quando circumcidit carnem præputij sui: 25 Et Ismael filius eius erat filius tredecim annorum, quando circumcisa est caro
 præputij sui. 26 In ipsa die circumcisus est Abraham, & Ismael filius eius; 27 Et omnes viri domus suæ, tam verna-
 culi, quam emptitij de filiis populorum, circumcisi sunt cum eo.

CAP. XVIII.

1 Et apparuit ei Dominus in conualle Mamre; & ipse sedebat in ostio tabernaculi, cum incaluisse dies. 2 Et leuauit oculos suos, &
 vidit: & ecce tres viri stantes iuxta eum. & vidit, & cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi: & adorauit super terram. 3 Et dixit:
 Domine, si inueni nunc gratiam coram te, ne transeas, obsecro, à seruo tuo. 4 Accipiant nunc pauxillum aquæ, & lauate pedes vestros: & re-
 cumbite sub arbore. 5 Et accipiam buccellam panis, & confortate cor vestrum: postea transibitis; quia idcirco transistis iuxta seruum vestrum.
 Et dixerunt: Sic facies, sicut locutus es. 6 Et festinavit Abraham in tabernaculo ad Saram: & dixit, Accelera, tria sata farinæ simile commisce, &
 fac placentas. 7 Et ad boues cucurrit Abraham, & tulit vitulum tenerum & optimum; & dedit puero; & festinavit ut coqueret eum. 8 Et
 tulit butyrum, & lac, & vitulum quem coxerat; & posuit coram eis: & ipse ministrabat iuxta eos sub arbore: & comederunt. 9 Et dixerunt ei: Vbi
 est Sara vxor tua? 10 Et dixit: Ecce in tabernaculo est. Et ait: Reuertens reuertar ad te in tempore isto quo vos eritis viui: & ecce filius erit Saræ
 vxori tuæ. & Sara audiebat in ostio tabernaculi: & ostium erat à tergo eius. 11 Abraham autem & Sara senuerant, & prouectæ erant ætatis: &
 defecerat esse Saræ consuetudo mulierum. 12 Et risit Sara intra se, dicens: Postquam consenui, erit mihi iuuentus; & dominus meus senex est.

* ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה
 לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי * היפליא
 מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ושרה
 בן * ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
 ויאמר לא כי צחקת * ויקמו משם האנשים
 וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם
 * ויהוה אמר המכסר אני מאברהם אשר אני
 עשרה * ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
 ונברכו כל גויי הארץ * כי ידעתיו למען אשר
 יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך
 יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה
 על אברהם את אשר דבר עליו * ויאמר
 יהוה ועקרת סדם ועמורה כי רבה וחטאתם
 כי כבדה מאד * ארדה נא ואראה הכצעקתה
 הבארה אלי עשו כלה ואם לא אדערה
 * ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו
 עמד לפני יהוה * ויגש אברהם ויאמר האף תספה
 צדיק עם רשע * אולי יש חמשים צדיקים בתוך
 העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים
 הצדיקים אשר בקרבה * חללה לך מעשת בדבר
 הזה להמיר צדיק עם רשע והיה כצדיק ברשע
 חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט
 * ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים
 בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם * ויען
 אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל יאדני
 ואנכי עפר ואפר * אולי יחסרון חמשים הצדיקים
 חמשה חמשים בחמשה את כל העיר ויאמר לא
 אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה * ויקם
 עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים
 ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים

* Dixit autem Dominus ad Abraam: Quare
 risit Sara vxor tua, dicens: Num verè paritura
 sum anus? * Nūquid Deo quicquā est diffici-
 le? Iuxta cōdictum reuertar ad te hoc eodem
 tempore, vita comite; & habebit Sara filium.
 * Negauit Sara, dicens: Non risi; timore perter-
 rita. Dominus autē, Non est, inquit, ita, sed ri-
 sisti. * Cū ergo surrexissent inde viri, direxe-
 runt oculos contra Sodomā: & Abraam simul
 gradiebatur, deducēs eos. * Dixitq; Dominus:
 C Num celare potero Abraā quæ gesturus sum?
 * Cū futurus sit in gentem magnam ac robu-
 stissimā; & benedicendæ sint in eo omnes na-
 tiones terræ? * Scio enim quòd præcepturus sit
 filiis suis, & domui suæ post se, vt custodiant
 viam Domini; & faciant iudicium & iustitiā:
 vt adducat Dominus propter Abraam omnia
 quæ locutus est ad eum. * Dixit itaque Domi-
 nus: Clamor Sodomorum & Gomorræorum
 multiplicatus est; & peccatum eorum aggra-
 uatū est nimis. * Descēdam, & videbo, vtrum
 clamorem, qui venit ad me, opere cōpleuerit:
 an non est ita, vt sciam. * Conuerteruntque se
 inde, & abierunt Sodomam. Abraam verò ad-
 huc stabat coram Dño: * Et appropinquās, ait:
 Nunquid perdes iustum cum impio? * Si fue-
 rint quinquaginta iusti in ciuitate, peribūt si-
 mul; & non parces loco illi propter quinquā-
 ginta iustos, si fuerint in eo? * Absit à te vt rem
 hanc facias; & occidas iustum cū impio: fiat-
 que iustus sicut impius. Non est hoc tuū, qui
 iudicas omnem terram: nequaquam facias iu-
 diciū hoc. * Dixitq; Dominus ad eum: Si inue-
 nero Sodomis quinquaginta iustos in medio
 ciuitatis, dimittā omni loco propter eos. * Re-
 spondit Abraam, & ait: Quia semel cœpi, lo-
 quar ad Dominū meum, cū sim puluis & ci-
 nis. * Quid si minus quinquaginta iustis quī-
 que fuerint, delebis propter quinque vniuer-
 sam vrbem? Et ait: Non delebo, si inuenero i-
 bi quadraginta quinque. * Rursusque lo-
 cutus est ad eum: Si autem quadraginta ibi
 inuenti fuerint, quid facies? Ait: Non percu-
 tiam propter quadraginta.

תרגום אונקלוס

* ואמר יי לאברהם למה דנן חייכה שרה למימר הברם בקשטא אילד ואנא סיבית
 בעידן דאחון קימין ושרה בר * וכדכח שרה למימר לא חייכית ארי דחלית ואמר לא אלחין חייכת
 על אפי סדום ואברהם אזל עמהון לאלוהיהון * ויי אסר המכסי אנא מאברהם דאנא עבד
 ומקיף ותברכו בדיליה כל עממי ארעא * ארי ידעת יגיה בדיל דיפקיד ית בנוהי וית אנש ביתיה בתרוהי וישרון אורחן דתקנן קדם יי
 למעבר צדקתא ודינא בדיל דאיתתי יי על אברהם ית דמליל לאותתא עלוהי * ואמר יי קבלת דסדום ועמורה ארי סגית וחובתהון ארי
 תקיפת לחדא * אתגלי כען וארון חקבילתהון דעלת לקרמי עבדו אעביד עמהון גמירא אם לא תיבין ואם תיבין לא אתפרע
 * ואחפניאו מתמן גבריא ואזלו לסדום ואברהם עד כען משמש בצלו קדם יי * וקרב אברהם ואמר הכרגו חשצי וזכאה עם חייבא
 מאים אית חמשיין וזכאין בגו קרתא הכרגו חשצי ולא תשבוק לאתרא בדיל חמשיין וזכאין די בגוה * קשטא אינון דינך מלמעבר
 כפתגמא דרין לשצאה וזכאה עם חייבא ויהא וזכאה כחייבא קשטא אינון דינך דרין דכל ארעא לא ברם יעביד דינא * ואמר יי אם
 אשבכ בסדום חמשיין וזכאין בגו קרתא ואשבוק לכל אתרא בדילהון * ואתיב אברהם ואמר חא כען אסגית למללא קדם
 יי ואנא עפר וקטם * מאים יחסרון חמשיין וזכאין חמשה החחבל בחמשה ית כל קרתא ואמר לא אחבל אם אשבכ חמסן ארבעין
 וחמשה * ואוסף עוד למללא עמיה ואמר מאים ישתכחון חמסן ארבעין ואמר לא אעביד גמירא בדיל ארבעין

* Ait autem Dominus ad Abraam, dicens: 13
Quare risit Sarra in seipsa, dicens: Num verè pa-
riam? ego consenui. * Nunquid impossibile erit a- 14
pud Dominum verbum? in tempus hoc in horas re-
uertar ad te: & erit Sarra filius.

* Negavit autem Sarra, dicens: Non risi. timuit 15
enim. Et ait illi, non, sed risisti.

* Cum surrexissent autem viri, inde respexerunt 16
in faciem Sodomorum & Gomorrae. Abraam au-
tem simul gradiebatur cum eis, comitans eos.

* At Dominus dixit: Non celabo ab Abraam 17
seruo meo quæ ego facio. * Abraam autem fu- 18
turus erit in gentem magnam & multam. & bene-
dicentur in ipso omnes gentes terræ.

* Scio enim quod præcipiet filiis suis, & domui 19
sue post se: & custodient vias Domini, ut faciant
iustitiam & iudicium; ut adducat Dominus super
Abraam omnia quæcunque locutus est ad eum.

* Dixit autem Dominus: Clamor Sodomorum et 20
Gomorrae multiplicatus est apud me: & peccata eo-
rum magna valde. * Et descendens igitur vi- 21
debo, si secundum clamorem eorū qui venit ad me,
perficiunt. si autem non, ut sciam. * Et reuersi 23
viri inde, venerunt in Sodomam. Abraam autem
erat stans coram Domino. * Et appropinquans A- 23
braam, ait: Nunquid simul perdes iustum cum im-
pio? & erit iustus sicut impius? * Si fuerint quin- 24
quaginta iusti in ciuitate, perdes eos? non remittes
omni loco propter quinquaginta iustos, si fuerint in
ea? * Nequaquam facias verbum hoc, occidere 25
iustum cum impio: & erit iustus sicut impius? ne-
quaquam. qui iudicas omnem terram, non facies iu-
diciū? * Dixit autem Dominus: Si fuerint 26
in Sodomis quinquaginta iusti, remittam omni ciui-
tati, & omni loco propter eos.

* Et respondens Abraam, dixit: Nunc cæpi lo- 27
qui ad Dominum. ego autem sum terra & puluis.

* Si autem minus fuerint quinquaginta iusti, in 28
quadraginta quinque, perdes propter quadraginta
quinque omnem ciuitatem? Et dixit: Non perdam,
si inuenero illic quadraginta quinque. * Et ad- 29
didit ultra loqui ad eum, & dixit: Si inuenti fue-
rint illic quadraginta. & dixit: Non perdam pro-
pter quadraginta.

* εἶπε ὁ κύριος πρὸς ἀβραάμ, λέγων· τί ὅτι ἐγέλασα 13
Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· ἀεὶ γὰρ ἀληθῶς τέξομαι· ἐγὼ γε-
νήσκα. * μὴ ἀδυνατήσῃς ὡς ἡ κυρία ῥῆμας εἰς τὴν 14
καιρὸν τοῦτον εἰς ὥρας ἀναστρέψω πρὸς σε· ἔσται τῇ Σάρρα
ἕξις. * ἠρνήσατο ὁ σάββα, λέγουσα· οὐκ ἐγέλασα· ἐ- 15
φοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἔχι, ἀλλ' ἐγέλασας.

* Ἰξθυσάντες ὁ οἱ ἄνδρες ἐκείθεν κατέβλεψαν ἐπὶ 16
πρὸς ὄψον θόδμων καὶ γομόρεας. ἀβραάμ ὁ συνεπορεύετο
μετ' αὐτῶν συμπροπέμπων αὐτούς.

* ὁ δὲ κύριος εἶπεν· ἐμὴ κρύψω ἀπὸ ἀβραάμ τοῦ παι- 17
δός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ. * ἀβραάμ ὁ γνώμενος ἔσται εἰς 18
ἐν ὅττι μέγα καὶ πολὺ· καὶ ἐνδολογηθήσεται ἐν αὐτῷ πάντα
τὰ ἔθνη τῆς γῆς. * ἦδεν γὰρ ὅτι ζητάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, 19
καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν· καὶ φυλάξαι τὰς ὁδούς κυρίου
τοῦ ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν, ὅπως αὖ ἐπαγάγῃ κύριος
ἐπὶ ἀβραάμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.

* εἶπε δὲ κύριος, κραυγὴ θόδμων καὶ γομόρεας πε- 20
πλήθυται πρὸς με· ἔτι αἰμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαί σφό-
δρα. * καὶ κατὰ βάς ἐν ὄψομαι, εἰ κτ' τὴν κραυγὴν αὐ- 21
τῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με, (μετελῶν). εἰ δὲ μὴ, ἵνα γινώ-
σκῃς ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἐκείθεν, ἦλθον εἰς σόδο-
μα. ἀβραάμ δὲ ἦν ἐσηκὼς ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ ἐγγίσας ἀβραάμ, εἶπε· μὴ ζηναπολέσης δίκαιον 22
μετ' ἀσεβῶν· ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής; * εἰ ἂν ὥσπερ 23
πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολέσεις αὐτούς· οὐκ ἀνή-
κεις πάντα τὸν τόπον ἐνεκα τῶν πενήκοντα δικαίων, εἰ ἂν ὥσπερ ἐν 24
αὐτῇ; * μὴ δαμῶς ποιήσης τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἀποκτεῖναι δίκαιον
μετ' ἀσεβῶν· ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μὴ δαμῶς ὁ κρὶνων 25
πάντας τὴν γῆν, ἐποιήσεις κρίσιν; * εἶπε ὁ κύριος, εἰ ἂν ὥσπερ ἐν 26
θόδμοις πενήκοντα δίκαιοι, ἀνήσω ὅλην τὴν πόλιν· ἔτι αἰὶν 27
τὸν τόπον δι' αὐτούς. * καὶ ἀποκριθεὶς ἀβραάμ, εἶπε·
ἵν' ἡρεξάμην λαλήσαι πρὸς τὸν κύριον· ἐγὼ δὲ ἐμὴ γῆ ἔσσο-
ν δός. * εἰ ἂν ὁ ἐλαττωθῶσιν ὅτι πενήκοντα δίκαιοι εἰς 28
τεσσαράκοντα πέντε, ἀπολεῖς ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα πέντε
πᾶσιν τὴν πόλιν; καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω, εἰ ἂν εὗρω ἐ-
κεῖ τεσσαράκοντα πέντε.

* καὶ προσέθηκεν ἐπὶ λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· 29
εἰ ἂν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα· καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

* εἶπε δὲ κύριος, κραυγὴ θόδμων καὶ γομόρεας πε- 20
πλήθυται πρὸς με· ἔτι αἰμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαί σφό-
δρα. * καὶ κατὰ βάς ἐν ὄψομαι, εἰ κτ' τὴν κραυγὴν αὐ- 21
τῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με, (μετελῶν). εἰ δὲ μὴ, ἵνα γινώ-
σκῃς ὅτι ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἐκείθεν, ἦλθον εἰς σόδο-
μα. ἀβραάμ δὲ ἦν ἐσηκὼς ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ ἐγγίσας ἀβραάμ, εἶπε· μὴ ζηναπολέσης δίκαιον 22
μετ' ἀσεβῶν· ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής; * εἰ ἂν ὥσπερ 23
πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολέσεις αὐτούς· οὐκ ἀνή-
κεις πάντα τὸν τόπον ἐνεκα τῶν πενήκοντα δικαίων, εἰ ἂν ὥσπερ ἐν 24
αὐτῇ; * μὴ δαμῶς ποιήσης τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἀποκτεῖναι δίκαιον
μετ' ἀσεβῶν· ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μὴ δαμῶς ὁ κρὶνων 25
πάντας τὴν γῆν, ἐποιήσεις κρίσιν; * εἶπε ὁ κύριος, εἰ ἂν ὥσπερ ἐν 26
θόδμοις πενήκοντα δίκαιοι, ἀνήσω ὅλην τὴν πόλιν· ἔτι αἰὶν 27
τὸν τόπον δι' αὐτούς. * καὶ ἀποκριθεὶς ἀβραάμ, εἶπε·
ἵν' ἡρεξάμην λαλήσαι πρὸς τὸν κύριον· ἐγὼ δὲ ἐμὴ γῆ ἔσσο-
ν δός. * εἰ ἂν ὁ ἐλαττωθῶσιν ὅτι πενήκοντα δίκαιοι εἰς 28
τεσσαράκοντα πέντε, ἀπολεῖς ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα πέντε
πᾶσιν τὴν πόλιν; καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω, εἰ ἂν εὗρω ἐ-
κεῖ τεσσαράκοντα πέντε.

* καὶ προσέθηκεν ἐπὶ λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· 29
εἰ ἂν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα· καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

* καὶ προσέθηκεν ἐπὶ λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· 29
εἰ ἂν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα· καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

* καὶ προσέθηκεν ἐπὶ λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· 29
εἰ ἂν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα· καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

* καὶ προσέθηκεν ἐπὶ λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· 29
εἰ ἂν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα· καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

* καὶ προσέθηκεν ἐπὶ λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· 29
εἰ ἂν εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα· καὶ εἶπεν, οὐ μὴ ἀπολέσω
ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

13 Et dixit Dominus Abraham: Quare risit Sara, dicens: Nunquid in veritate paritura sum, & ego consenui? 14 Nunquid occultabitur a facie Domini verbum? In tempore reuertar ad te, sicut nunc quo eritis viui: & Sara erit filius.

15 Et negavit Sara, dicens: Non risi: quia timuit. & ait: Nequaquam, sed risisti. 16 Et surrexerunt inde viri, & respexerunt contra faciem Sodomæ: & Abraham ibat cum eis, ut comitaretur eos.

17 Dixitque Dominus: Nunquid celabo ego ab Abraham quod ego facio? 18 Abraham autem erit in gentem magnam & robustam: & benedicentur propter eum omnes populi terræ.

19 Quia noui quod præcipiet filiis suis, & viris domus suæ post se, ut custodiant vias quæ re-
tæ sunt coram Domino: ut faciant iustitiam & iudicium: ut adducat Dominus super Abraham, quod locutus est ut adduceret super eum.

20 Dixitque Dominus: Clamor Sodomæ & Gomorrae, quia multus est; & peccatum eorum, quia forte est nimis. 21 Apparebo nunc, & diiudicabo, utrum sicut clamor qui venit coram me fecerint, consumabo eos, si non egerint penitentiam. si autem egerint penitentiam, non visitabo.

22 Et accessit Abraham & dixit: Nunquid in furore consumes iustum cum impio? 23 Si forte sunt quinquaginta iusti in medio ciuitatis, num in furore consumes: & non dimittes loco propter quinquaginta iustos, qui sunt in medio eius?

24 Vera sunt iudicia tua: ne facias sicut rem hanc, ut consumes iustum cum impio, ut sit iustus sicut impius: vera sunt iudicia tua. Nunquid iudex vniuersæ terræ non utique faciet iudicium? 25 Dixitque Dominus: Si inuenero in Sodoma quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos.

26 Et respondit Abraham, & dixit: Multum locutus sum coram Domino, cum sim ego puluis & cinis. 27 Fortè deficient de quinquaginta iustis, quinque: nunquid disperdes propter quinque omnem ciuitatem? Et dixit: Non disperdam, si inuenero ibi quadraginta & quinque.

28 Addiditque rursus loqui cum eo, & dixit: Fortè inuenientur ibi quadraginta. Et dixit: Non faciam consumptionem propter quadraginta.

² Et ait: Nunquid si locutus fuero, Domine? Si ³⁰
autem inuenti fuerint illic triginta. & dixit: Non
perdam propter triginta. ³¹ Et dixit: Postquam
habeo loqui ad Dominum, Si autem inuenti fuerint
illic viginti. & dixit, Non perdam, si inuenero illic
viginti. ³² Et dixit: Nunquid, Domine, si locu-
tus fuero adhuc semel: Si autem inuēti fuerint illic
decem. & dixit, Non perdam propter decem.

³³ Abijt autem Dominus, ut cessauit loquens A-
braam. & Abraam reuersus est in locum suum.

CAP. XIX.

¹ Venerunt autem duo angeli in Sodomam vespere.
Lot autem sedebat apud portam Sodomerū.
videns autem Lot, surrexit in occursum illis: et ad-
orauit facie in terram.

² Et dixit: Ecce, do-
mini, declinate in domum pueri vestri, & manete,
& lauate pedes vestros: & manucantes, proficisce-
mini viam vestram. Dixerunt autem: Non, sed in
platea manebimus.

³ Et coegit eos, & decli-
nauerunt ad eum. & ingressi sunt in domum eius:
& fecit illis conuiuium, & azymos coxit eis: et co-
mederunt.

⁴ Antequam dormierant autem
viri ciuitatis Sodomitæ, circuierunt domum à puero
vsque ad senem, omnis populus simul.

⁵ Et vocauerunt Lot, & dixerunt ad eum: U-
bi sunt viri qui ingressi sunt ad te nocte?

⁶ Educ illos ad nos, ut coeamus cum eis. egressus
est autem Lot ad vestibulum, at ostium adaperuit
post se. ⁷ Ait autem eis: Nequaquam viri fratres,
ne malum feceritis.

⁸ Sunt autem mihi due filiae, quæ non cognoue-
runt virum: educam eas ad vos, & utimini eis,
sicut placuerit vobis, solum in viros istos ne facia-
tis iniustum: cuius causa ingressi sunt sub tegmine
trabium mearum.

⁹ Dixerunt autem illi: Recede
illuc, ingressus es habitare, nunquid & iudicium
iudicare? nunc ergo te affligemus magis quam illos.

¹⁰ & coegerunt virum Lot vehementer: & appro-
pinquauerunt confringere ostium. ¹¹ Extendentes
autem viri manus, attraxerunt Lot in domum
ad se, & ostium domus clauserunt.

¹² At viros existentes ad ianuam, percusserunt
in cecitate à minimo vsque ad magnum: & fatiga-
ti sunt quærentes ostium.

³⁰ καὶ εἶπε, μή τι εἰάν λαλήσω κύριε· εἰάν ᾧ εὐρεθῶσιν ἐ-
κεῖ τριάκοντα. καὶ εἶπεν, ἐμὴ δ' ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τριάκοντα.

³¹ καὶ εἶπεν, ἐπεὶ δὴ ἔχω λαλήσαι πρὸς τὸν κύριον, εἰάν δὲ
εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι. καὶ εἶπεν, οὐ μὴ δ' ἀπολέσω, εἰάν εὐρω ἐκεῖ
εἴκοσι.

³² καὶ εἶπε, μή τι κύριε εἰάν λαλήσω ἐπ' ἅπαζ· εἰάν
ᾧ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα. ἔειπεν, ἐμὴ δ' ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα.

³³ ἀπῆλθε ὁ κύριος, ὥς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ ἀβραάμ·
ἔαβραάμ ἀπὲς ῥέψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

¹ Ἦλθον δὲ δύο ἄγγελοι εἰς σόδομα ἑσπέρως. λῶτ
ᾧ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλιν τῶν πόλεων. ἰδὼν δὲ λῶτ, ἀνέστη εἰς
κυάνησιν αὐτοῖς· καὶ προσεκύνησε τὰ πόδια αὐτῶν ἐπὶ τὴν
γῆν.

² καὶ εἶπεν, ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκόν τοῦ
παιδὸς ὑμῶν, καὶ καταλύσατε, καὶ νύψαθε σὺν πόδας ὑ-
μῶν, καὶ ὀρεθίσαντες, ἀπελεύσεσθε τὴν ὁδὸν ὑμῶν· εἶπον δὲ,
οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσμεν.

³ ἔκαλεβιάσατο αὐτοὺς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν· καὶ
εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἄζυ-
μος ἐπέψεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον.

⁴ πρὸ ἧς κοιμηθῆναι ᾧ, ἄνδρες τῆς πόλεως ἔδομι-
ται, ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦ τοῦ ἔξω ἕως πρὸς βύτου,
πᾶς ὁ λαὸς ἅμα.

⁵ ἔπροσεκάλεσαν τὸν λῶτ· ἔειπον
πρὸς αὐτόν, ποῦ εἰσὶν ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σε τὴν
νύκτα.

⁶ ἐξάγαγε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγχρώ-
μεθα αὐτοῖς. ἐξῆλθε δὲ λῶτ πρὸς τοὺς πρὸ θυρῶν, τὴν ᾧ θύραν
προσεώξεν ὁπίσω αὐτοῦ.

⁷ εἶπε ὁ αὐτοῖς, μηδαμῶς ἄνδρες ἀδελφοί, μὴ πονηρέυ-
σθε.

⁸ εἰσὶ δὲ μοι δύο θυγατέρες, αἱ ὅσας ἐγνωσάν-
θρα· ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χεῖρα αὐταῖς, καὶ ὁ
ἄνδρες οἱ ὑμῶν μόνον εἰς αὐτάς ἄνδρας τυτρί μὴ ποιήσῃτε ἄ-
δικον, ἕνεκεν εἰσῆλθον ὑποὶ τῷ σκέπῳ τῶν δοκῶν μου.

⁹ εἶπαν δὲ αὐτῷ, ἀπόστα ἐκεῖ· εἰσῆλθες παρρηκεῖν, μὴ ἔ-
κρίσιν κρίνειν· νῦν σὺν σέ κακῶς μεν μάλλον ἢ ἐκείνοις· ἔπα-
ρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν λῶτ σφόδρα· ἔηλθον συντρέψαι

¹⁰ τὸν θυρῶν· ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας,
εἰσεπάσαντο τὸν λῶτ εἰς τὸν οἶκον πρὸς ἑαυτοὺς, ἔκλειψεν ὁ
θυρῶν ὁ οἶκον ἀπέκλεισαν.

¹¹ σὺν δὲ ἄνδρας σὺν ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας ἐπάταξαν
ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· καὶ παρελύθησαν
ζητούντες τὸν θυρῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁰ Et dixit. Ne, obsecro, irascatur furor Domini, & loquar. Fortè inuenientur ibi triginta. Et dixit: Non faciam consumationem, si inuenero ibi
triginta.

³¹ Et dixit: Ecce nunc multum locutus sum coram Domino: fortè inuenientur ibi viginti. & dixit: Non disperdam propter viginti.

³² Et ait: Ne, obsecro, irascatur furor Domini, & loquar tantummodo hac vice: Fortè inuenientur ibi decem. & dixit: Non disperdam prop-
ter decem.

³³ Et eleuata est gloria Domini cum cessasset loqui cum Abraham. & Abraham reuersus est in locum suum. CAP. XIX.

¹ Venerunt duo angeli Sodomam vespere: & Lot sedebat in porta Sodoma. Et vidit Lot, & surrexit in occursum eorum: & adorauit pronus
super terram.

² Et ait: Obsecro nunc, domini mei, declinate nunc in domum serui vestri: & manete, & lauate pedes vestros: & ma-
ne surgentes, ibitis in viam vestram. & dixerunt: Nequaquam, sed in platea manebimus.

³ Et compulit eos valde; & declinauerunt ad
eum, & ingressi sunt in domum eius: & fecit eis conuiuium, & azyma coxit eis: & comederunt.

⁴ Priusquam autem irent cubitum, viri
ciuitatis Sodoma vallauerunt domum à puero vsque ad senem, omnis populus simul.

⁵ Et vocauerunt Lot, & dixerunt ei: Vbi sunt
viri qui venerunt ad te nocte? educ eos ad nos, & cognoscemus eos.

⁶ Et egressus est ad eos Lot ad portam; & ostium clausit post se.

⁷ Et ait: Obsecro nunc, fratres mei, nolite malè facere. Ecce nunc habeo duas filias, quæ non cognouerunt virum: educam nunc eas
ad vos, & facite illis sicut placuerit in oculis vestris: tantummodo viris istis ne faciatis quicquam; quia propterea ingressi sunt sub vmbra tegminis
mei.

⁸ Et dixerunt: Recede illuc: & dixerunt, Vnus venit ad peregrinandum, & ecce iudicat iudicium. nunc malefaciemus tibi magis,
quam eis: & compulerunt virum Lot valde; & accesserunt ad confringendam ianuam.

⁹ Et extenderunt viri manus suas, & introdu-
xerunt Lot ad se in domum; & ianuam clauserunt.

¹⁰ Et viros qui erant in porta domus, percusserunt cecitate à minimo vsque ad maxi-
mum. defatigatiq; sunt ut inuenirent portam.

* ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך
 ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום :
 * כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה
 צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה :
 * ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר
 קומו צאו מן המקום הזה כי משחת יהוה את
 העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו : * וכמו השחר
 עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את
 אשתך וארשת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה
 בעון העיר : * ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
 וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלרת יהוה עליו
 ויצאהו וינחהו מהוצ לעיר : * ויהי כהוציאם
 אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט
 אחריך ואל תעמוד בכל דוכר ההרה המלט פן
 תספה : * ויאמר לוט אלהם אל נא אדני :
 * הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
 אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
 להמלט ההרה פן תדבקני הרע וימתי :
 * הנה נא העיר הזאת קרבה לנו שמה ויהא מצער
 אמלטה נא שמה הלא מצער הוצא ותחי נפשי :
 * ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי
 הפכי את העיר אשר דברת : * מהר המלט שמה
 כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא
 שם העיר צוער : * השמש יצא על הארץ ולוט בא
 צערה : * ויהוה המטיר על סדום ועל עמורה
 גפרית ואש מאת יהוה מן השמים : * ויהפך את
 הערים האלו ואת כל הכפר ואת כל יושבי הערים
 וצמח הארמה : * ותבט אשתו מאחריה ותהי נציב
 מלח : * וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר
 עמד שם את פני יהוה :

12 * Dixerūt autem ad Loth : Habes hic quem-
 13 piam tuorum generum , aut filios , aut filias ?
 13 omnes qui tui sunt , educ de vrbe hac . * De-
 14 lebimus enim locum istum ; eò quòd increu-
 14 rit clamor eorum coram Domino : qui misit
 14 nos , vt perdamus illos . * Egressus itaque Loth ,
 15 locutus est ad generos suos , qui accepturi e-
 15 rant filias eius , & dixit : Surgite , & egredimi-
 15 ni de loco isto ; quia delebit Dominus ciuita-
 16 tem hanc . & visus est eis quasi ludens loqui .
 16 * Cumque esset manè , cogeant eum ange-
 16 li , dicentes : Surge , tolle vxorem tuam , & duas
 17 filias quas habes , ne & tu pariter pereas in sce-
 17 lere ciuitatis . * Dissimulante illo , apprehen-
 17 derunt manum eius , & manū vxoris , ac dua-
 18 rum filiarum eius , eò quòd parceret Dominus
 18 illi . eduxeruntque eum , & posuerunt extra
 19 ciuitatem . * Ibiq̃ue locuti sunt ad eum , di-
 19 centes : Salua animam tuam . noli respicere
 20 post tergū , nec stes in omni circa regione : sed
 20 in monte saluum te fac , ne & tu simul pereas .
 21 * Dixitque Loth ad eos : Quæso , domine
 21 mi . * Quia inuenit seruus tuus gratiam co-
 22 ram te , & magnificasti misericordiam tuam ,
 22 quam fecisti mecū , vt saluares animam meā :
 23 nec possum in monte saluari , ne fortè appre-
 23 hendat me malum , & moriar . * Est ciuitas hec
 24 Eiuxta , ad quam possum fugere , parua , & salua-
 24 bor in ea . nunquid non modica est , & viuet
 25 anima mea ? * Dixitque ad eum : Ecce etiam
 25 in hoc suscepi preces tuas , vt nō subuertā vr-
 26 bem , pro qua locutus es . * Festina , & saluare
 26 ibi : quia non potero facere quicquam , donec
 27 ingrediaris illuc . idcirco vocatum est nomen
 27 vrbis illius , Segor . * Sol egressus est super
 28 terram ; & Loth ingressus est Segor . * Igitur
 28 Dominus pluit super Sodomam & Gomor-
 29 ram sulphur & ignem à Domino de cælo :
 30 * Et subuertit ciuitates has , & omnem circa
 30 regionem , vniuersos habitatores vrbium , &
 31 cuncta terræ virentia . * Respiciensque v-
 31 xor eius post se , versa est in statuam salis .
 32 * Abraam autem confurgens manè , vbi ste-
 32 terat prius cum Domino :

תרגום אונקלוס

12 * ויאמרו גבריה ללוט עוד מאן לך חכא הלא חתנך ובניך ובנותיך וכל הך בקרתא אפיק מן אתרא :
 13 * ארי מחבלין אנחנו אתה ואת
 14 * ונפק לוט ומליל עם חתנותי נסבי בנתייה ואמר קומו פקו מן אתרא הדין
 15 * וכמסק צפרא הוה ודחיקו מלאכיה בלוט למימר קום דבר ית אתהך וירת
 16 * ואתעכב ואתקופו גבריה ובידא דאתתיה וביד תרתין
 17 * ויהוה כד אפיק ויהוה לברא ואמר חוס על נפשך לא תסתכי לאחורך
 18 * ואמר לוט להון כבעו כען רבוני :
 19 * הא כען אשבח עבדך
 20 * ויהוה המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים : * ויהפך את
 21 * הערים האלו ואת כל הכפר ואת כל יושבי הערים וצמח הארמה : * ותבט אשתו מאחריה ותהי נציב
 22 * מלח : * וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה :

* Dixerunt autem viri ad Lot : Sunt tibi hic 12
generi, aut filij, aut filiae? aut si quis tibi alius est in
ciuitate? educ de loco isto: * quia perdimus nos locum 13
istum: quia exaltatus est clamor eorum coram Do-
mino. & misit nos Dominus delere eam.

* Egressus est autem Lot, & locutus est ad ge- 14
neros suos, qui acceperunt filias suas; & dixit: Sur-
gite, & egredimini de loco isto: quia delebit Domi-
nus ciuitatem. visus est autem deridere coram gene-
ris suis. * Ut autem diluculum factum est, vr- 15
gebant angeli Lot, dicentes: Surgens accipe uxorem
tuam, & filias quas habes; & egredere, vt non pe-
reas cum iniquitatibus ciuitatis. * Et turbati 16
sunt. & tenuerunt angeli manum eius, & manum
uxoris eius, & manus duarū filiarum eius, eò quod
parceret Dominus illi.

* Et factum est quando eduxerunt eos foras, et 17
dixerūt: Saluans salua tuam ipsius animam. ne re-
spexeris in retrorsum, neque steteris in omni circum-
regione. in montem saluare, ne fortè simul compre-
hendaris. * Dixit autem Lot ad eos: Quaso, Do- 18
mine: * Quia inueni puer tuus gratiam coram te, 19
& magnificasti iustitiam tuam, quid facis super me
vt uiuat anima mea. ego autem non potero saluari
in monte, ne apprehendant me mala, & moriar.

* Ecce ciuitas hac iuxta, vt fugiam ego illuc: quæ 20
est parua, & saluabor. non parua est, & saluabi-
tur anima mea propter te?

* Et dixit ei: Ecce admiratus sum tuam faciem. 21
& in verbo hoc ne euertam ciuitatem, de qua lo-
cutus es. * Festina ergo saluari illic: non enim 22
potero facere rem, donec venias tu illuc. propter hoc
vocaui nomen ciuitatis illius, Segor.

* Solegressus est super terram, & Lot ingressus 23
est in Segor.

* Et Dominus pluit super Sodomā & Gomor- 24
ram sulphur & ignem à Domino de calo.

* Et subuertit ciuitates has, et omnem circa re- 25
gionem, & omnes habitantes in ciuitatibus, et ger-
minantia super terram.

* Et respexit vxor eius retrorsum: & facta est 26
statua salis.

* Manicauit autem Abraam diluculo, in locum 27
vbi steterat coram Domino.

12 * εἶπον δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν λῶτ, εἰσὶ σοὶ ὧδε γαμβροὶ
ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες; ἢ εἴ τις θι' ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει; ἔξαλα-
13 γε ἐκ τοῦ τόπου τούτου. * ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἡμεῖς τὸν τόπον
τούτον· ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου· καὶ ἀπέ-
στειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτείνῃ αὐτὸν.

14 * ἔξηλθε ὁ λῶτ, καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐ-
τοῦ, οὓς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ· ὅς εἰπεν, ἀνάστητε, &
ἔξελθετε ἐκ τῆς πόλεως τούτης, ὅτι ἐκτείνῃ κύριος τὴν πόλιν.
ἔδοξε ὁ γελιάζειν ἐνώπιον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ.

15 * ὥς ὁ ὅρσος ἐγένετο, ἐπαυδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν λῶτ,
λέγοντες· ἀναστὰς παράλαβε τὴν γυναῖκά σου, & τὰς θυ-
γατέρας αἷς ἔχεις, καὶ ἔξελθε, ἵνα μὴ συνάπολη ταῖς ἀνο-
16 μίαις τῆς πόλεως. * καὶ ἐταράχθησαν· καὶ ἐκράτησαν
οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναίκος αὐ-
τοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῇ φείδῃ αὐτοῦ
κύριον αὐτοῦ.

17 * καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἔξηγαγον αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπον, ὦ-
ζων σῶζε τὴν ψυχὴν σου· μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπί-
σω, μὴ ὅς τις ἐν πάσῃ τῇ περικύκλῳ· εἰς τὸ ὅρσος σῶζου, μὴ
18 ποτε συμπύλαισθαι.

19 * εἶπε δὲ λῶτ πρὸς αὐτοὺς, δέο-
μαι κύριε· * ἐπεὶ δὲ εὗρον ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου,
καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὅ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ τοῦ
ζῆσαι τὴν ψυχὴν μου· ἐγὼ δὲ ἐδωθήμαι σωθῆναι εἰς
20 τὸ ὅρσος, μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ὑποθάνω. * ἰδοὺ
πόλις αὕτη ἐγὼ, & καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἢ εἰς μικρά, καὶ σω-
θήμαι· ὅ μικρά ἐστὶ, καὶ (ἴσῃ) ἡ ψυχὴ μου, ἐνεκὲν σου.

21 * καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἰδοὺ ἐθαύμασα σε τὸ πρόσωπον· καὶ
ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν, ὡς
22 ἦς ἐλάλησας. * ἀπελθὼν οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ. οὐ γάρ
δωθήμαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως ἔλθῃ σε ἐκεῖ. διὰ τὸ
23 ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης σωγώρ.

24 * ὁ ἡλίου ἔξηλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, & λῶτ εἰσῆλθεν εἰς ση-
25 γώρ. * καὶ κύριος ἐβρεξεν ἐπὶ σόδομα καὶ γόμορρα
ῥεῖον, καὶ πῦρ ὡς θάλασσα κυρίου ἐξ οὐρανοῦ.

26 * καὶ κατέσενε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πάντα τὴν πε-
27 ρίαν, & πάντα τὰς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν, καὶ τὰ ἀ-
νατέλλοντα ἐπὶ τῇ γῇ. * ὅς ἐβλέψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ
28 ὀπίσω, καὶ ἐγένετο σήλη αἰλός. * ὥς θρῖσε δὲ ἀβραάμ
τὸ πρῶτον εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐν ὄντι κυρίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Dixeruntque viri ad Lot: Quoscunque habes hic generos tuos, & filios tuos, & filias tuas, & omnia quæ habes in ciuitate, educ de loco isto: 13 Quoniam disperdemus nos locum istum: quia magnus est clamor eorum coram Domino. & misit nos Dominus, vt disperderemus eum. 14 Et egressus est Lot, & locutus est cum generis suis, qui accepturi erant filias suas: & ait: Surgite, egredimini de loco isto, quia disperdet Dominus ciuitatem. & fuit quasi ridiculum in oculis generatorum suorum. 15 Et cum ascendisset aurora, & esset manè, coegerunt angeli Lot, dicentes: Surge, & tolle uxorem tuam, & duas filias tuas quæ inuentæ sunt fideles tecum; ne fortè percutiaris in peccatis ciuitatis. 16 Et cum moram fecisset, apprehenderunt viri manus eius, & manum duarum filiarum eius, eo quod miseretur Dominus illius; & eduxerunt eum, & posuerunt eum extra ciuitatem.

17 Et factum est cum eduxissent eos foras, ait: Miserere animæ tuæ: non respicias post tergum tuum; neque stes in omni planicie: sed in monte saluum te fac, ne fortè pereas. 18 Et ait Lot ad eos: Obsecro nunc, domini mei: 19 Ecce nunc inuenit seruus tuus misericordiam in oculis tuis; & multiplicasti bonitatem tuam quam fecisti mecum, sustentando animam meam: & ego non possum saluari in monte, ne fortè occurrat mihi malum, & moriar. 20 Ecce nunc ciuitas hæc iuxta est ad fugiendum ibi, & est parua. saluabor nunc ibi: nōne parua est? & viuet anima mea. 21 Dixitque ei: Ecce suscepi faciem tuam etiam pro hac re, vt non subuertam ciuitatem pro qua rogasti. 22 Festina, saluare ibi; quia non possum quicquam facere, donec venias illuc. Propterea vocaui nomen ciuitatis Sogor. 23 Solegressus est super terram: & Lot venit in Sogor. 24 Et Dominus pluit super Sodomam & Gomorram sulphur & ignem à facie Domini de calo. 25 Et subuertit ciuitates has, & omnem planiciem, & omnes habitatores urbium, & germen terræ. 26 Et respexit vxor eius post se: & facta est statua salis. 27 Et surrexit A-

* וישקף על פני סדם ועמורה ועל כל פני ארץ
 הכנען וירא והנה עלה קיטור הארץ בקיטור
 הכבשן: * ויהי בשחרת אלהים את ערי הכנען
 ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
 ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט:
 * ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי
 ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו:
 * ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש
 אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ:
 * לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה
 מאבינו זרע: * ותשקין את אביהן יין בלילה
 הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע
 בשכבה ובקומה: * ויהי ממחרת ותאמר הבכירה
 אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין
 גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:
 * ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם
 הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה:
 * ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: * ותלד הבכירה
 בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום:
 * והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא
 אבי בני עמון עד היום:

תרגום אונקלוס

* ואסתכי על אפי סדם ועמורה ועל כל אפי ארעא דמישרא ונחא ונחא סלק תננא דארעא כחננא דאחנא: * ותוה בחבלות ייית קרוי
 מישרא ודכיר ייית אברהם ושלח ית לוט מגו הפכה כד הפך ית קרוי דתוה יתב בהן לוט: * וסלק לוט מצוער ויתב בטורא ותרחין
 בנותיה עמיה ארי רחיל למיחב בצער ויתב במערותא הוא ותרחין בנותיה: * ואמרת רבתא לזעירתא אבונא סיב וגבר לית בארעא למעל עלנא
 באורח כל ארעא: * אמתא נשקי ית אבונא חמרא ונשכוב עמיה ונקיים מאבונא בנין: * ואשקינאן ית אבונא חמרא בליליא הוא ועלת
 רבתא ושכבת עם אבונה ולא ידע במשכבה ובמקמה: * ותוה ביומא דבתרוהי ואמרת רבתא לזעירתא הא שכבית רמשא עם אבא נשקיניה
 חמרא אף בליליא ועולי שכבי עמיה ונקיים מאבונא בנין: * ואשקינאן אף בליליא ההוא ית אבונא חמרא וקמת זעירתא ושכבת עמיה ולא
 ידע במשכבה ובמקמה: * ועדיאן תרחין בנת לוט מאבונא: * וילדת רבתא בר וקרת שמייה מואב הוא אבונא עד יומא
 דין: * וזעירתא אף היא ילדת בר וקרת שמייה בר עמי הוא אבונא עד יומא דין:

* ונחל מהמן אברהם לארעא דדרומא ויתב בין ריקם ובין חגרא ואחזב בגר: * ואמר אברהם על שרה אחותיה
 אחתי היא ושלח אבימלך מלכא דגרר ודבר ית שרה: * ואמתא מימר מן קדם ייית אבימלך בחזנא דליליא ואמר ליה תא את מאית על עיסק
 אחתא דנשבת והיא אחת גבר: * ואבימלך לא קרב לותה ואמר ייית העם אף זכאי תקטול: * תלא
 הוא אמר לי אחתי היא והיא אף היא אמרת אחי הוא בקשיטות לבי ובזכאות ידי עבדית דא:

* Intuitus est Sodomā & Gomorrā, & vniuersā
 terrā regionis illius. viditq; ascēdētē fauillā de
 terra, quasi fornacis fumū. * Cū enim subuerte
 Fret De⁹ ciuitates regionis illius, recordatus est
 Abrahā; & liberauit Loth de subuersione vrbiū
 in quib⁹ habitauerat. * Ascēditq; Loth de Se-
 gor; & māsit in mōte: duę quoq; filiæ eius cū
 eo. timuerat enī manere in Segor. Et māsit in
 spelūca ipse & duę filię eius cū eo. * Dixitq; ma-
 ior ad minorē: Pater noster senex est: & nullus
 virorū remāsit in terra, q̄ possit ingredi ad nos
 iuxta morē vniuersę terrę. * Veni, inebriem⁹ eū
 vino; dormiam⁹q; cū eo, vt feruare possimus
 ex patre nostro semē. * Dederunt itaque patri
 G suo bibere vinum nocte illa. Et ingressa est ma-
 ior; dormiuitq; cum patre. At ille non sensit,
 nec quādo accubuit filia, nec quādo surrexit.
 * Altera quoq; die dixit maior ad minorē: Ecce
 dormiui heri cum patre meo. Demus ei bibe-
 re vinum etiā hac nocte, & dormies cum eo,
 vt saluemus semen de patre nostro. * Dederūt-
 que etiam & illa nocte patri suo bibere vinū.
 ingressaq; minor filia, dormiuit cū eo: & nec
 quidē tunc sensit quādo cōcubuerit, vel quā-
 do illa surrexit. * Conceperunt ergo duę filiæ
 Loth de patre suo. * Peperitq; maior filiū, & vo-
 cavit nomē eius Moab. ipse est pater Moabi-
 tarū vsque in pręsentē diem. * Minor quoque
 peperit filium, & vocauit nomen eius Ammō,
 id est, filius populi mei. ipse est pater Ammo-
 nitarum vsque hodie. CAP. XX.

* P Rofectus inde Abraam in terram Austrā-
 lem, habitauit inter Cades & Sur: & pere-
 grinatus est in Geraris. * Dixitque de Sara
 vxore sua, Soror mea est. Misit ergo Abime-
 lech rex Geraræ, & tulit eā. * Venit autē Deus
 ad Abimelech per somnium nocte, & ait illi,
 En morieris propter mulierem, quā tulisti; ha-
 bet enim virum. * Abimelech verō non tetige-
 rat eam. & ait: Domine, Nū gentem ignoran-
 tem & iustam interficies? * Nōne ipse dixit
 mihi, Soror mea est? & ipsa ait, Frater meus est.
 In simplicitate cordis mei, & mundicia ma-
 nuum mearum feci hoc.

* Et respexit super faciē Sodomorum & Gomorro-
rū, & super faciē circa regionis, & uidit: & ecce
flamma de terra, sicut vapor fornacis. * Et factū est
cū subuerteret Deus omnes ciuitates regionis, recor-
datus est autē Deus Abrahā: & emisit Lot de medio
subuersionis, cū subuerteret ciuitates in quibus habi-
tauit in eis Lot. * Egressus est autē Lot de Segor, et se-
dit in monte, ipse & duæ filiae eius cū eo. timuit enī ha-
bitare in Segor: & habitauit in spelūca, ipse, et duæ
filiae eius cū eo. * Dixit autē senior ad iuniorē: Pater
noster senior: & nemo est super terram qui ingredie-
tur ad nos, sicut conuenit vniuersæ terræ. * Veni, et
potemus patrem nostrū vino, & dormiamus cū eo,
& suscitemus ex patre nostro semen. * Potauerunt
autē patrē suum vino in nocte illa: & ingressa se-
nior, dormiuit cum patre suo in nocte illa. & nō sci-
uit, cū dormiret ipse, & cū resurgeret. * Factum est
autē in crastinū, & dixit senior ad iuniorē: Ecce dor-
miui heri cū patre nostro: potemus eū vino & in no-
cte hac, & ingressa, dormi cū eo, et suscitemus ex pa-
tre nostro semen. * Potauerūt autē in nocte illa patrē
suū vino: & ingressa iunior, dormiuit cū patre suo.
& nō sciuit cū dormiret ipse, & resurgeret. * Et cō-
ceperūt ex patre suo duæ filiae Lot. * Et peperit senior
filium, & vocauit nomen eius Moab, dicens de patre
meo. hic pater Moabitarū vsq; in hodiernū diē. * Pe-
perit autē & iunior filium, & vocauit nomen eius
Ammō, filius generis mei. hic pater Ammonitarum
vsque in hodiernum diem.

CAP. XX.

ET mouit Abrahā illinc ad Austrū, & habita-
uit inter Cades et inter Sur, et habitauit in Ge-
raris. * Dixit autē Abrahā de Sarra vxore sua, quia
soror mea est: timuit enim dicere, quia vxor mea est,
ne fortē interficerent illum viri ciuitatis propter il-
lam. Misit autem Abimelech rex Gerarum, & ac-
cepit Sarram. * Et ingressus est Deus ad Abimelech
nocte, & dixit: Ecce morieris tu, pro vxore quam
accepisti: hac autem est cohabitans viro. * Abime-
lech autem non tetigit eam. & dixit: Domine,
gentem ignorantem & iustam non interficies.
* Non ipse mihi dixit, Soror mea est? & ipsa mi-
hi dixit, Frater meus est? in puro corde, & iustitia
manuum feci hoc.

* Ἐπέβλεψεν δὲ πρὸς ὧπον Σόδομων καὶ Γομόρρων, καὶ ἐπὶ
πρὸς ὧπον τῆς περὶ τὰς πόλεις, καὶ εἶδε. Ἐκ δὲ φλόξ ἐκ τῆς γῆς, ὡς αἰ-
μὴς καμίνου. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἐκτείνεσθαι τὸν θεὸν πᾶσι τοῖς πό-
λεσι τῆς περὶ τὰς πόλεις. ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς τῆς ἀβραάμ. καὶ ἐξαπέστειλε
τὸν λῶτ ἐκ μέσου τῆς κατὰ τὴν ἐρημίαν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἐρημίαν τὰς πό-
λεις ἐν αἷσι καὶ ἐν αὐταῖς λῶτ. * Ἐξῆλθε δὲ ὁ λῶτ ἐκ σιγῶος.
Ἐκάλησεν δὲ τὸν ὄρεα αὐτῶν, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτῶν μετ' αὐτῶν.
ἐφοβήθη γὰρ κατὰ τὴν ἐρημίαν ἐν σιγῶος. Ἐκατάκησεν δὲ ἐν τῇ σπηλαίῳ
αὐτῶν καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτῶν μετ' αὐτῶν. * εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα
πρὸς τὴν νεωτέρα· ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ
τῆς γῆς, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς κατέθηκε πάσι τῇ γῇ. * δεῦρο
καὶ ποίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτῶν.
καὶ ἐξῆλθον αὐτῶν ἐκ τῆς πατρὸς ἡμῶν σπέρματος. * ἐπόπισαν δὲ
τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ εἰσελθούσας ἡ πρε-
σβυτέρα ἐκοιμήθη μετ' αὐτῶν πατρὸς αὐτῶν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐκ τῆς
ἐν τῇ κοιμηθῆναι αὐτῶν ἀνασῆναι. * ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον,
καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέρα· ἰδοὺ ἐκοιμήθη ἡ χήρα
μετ' αὐτῶν πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτῶν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ
εἰσελθούσας κοιμηθήσονται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθον αὐτῶν ἐκ τῆς πατρὸς
ἡμῶν σπέρματος. * ἐπόπισαν δὲ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν
οἶνον. καὶ εἰσελθούσας ἡ νεωτέρα, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῶν πατρὸς αὐτῶν καὶ
ἐκ τῆς ἐν τῇ κοιμηθῆναι αὐτῶν ἀνασῆναι. * καὶ σιμῶλαβον ἐκ
τῆς πατρὸς αὐτῶν αἱ δύο θυγατέρες λῶτ. * καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυ-
τέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῶν μωάβ, λέγουσα ἐκ τῆς πα-
τρὸς μου ἔστος πατὴρ μου αἱ δύο θυγατέρες λῶτ. * καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυ-
τέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῶν αμμών, ὅτις γένους μου ἔστος πατὴρ μου αἱ δύο θυγατέρες λῶτ. * καὶ ἐκείνη πρὸς λίβαν
καὶ ὤκησεν ἀναμέθεν κάδης, καὶ ἀναμέθεν θύρας καὶ παρώκησεν
ἐν γεράροις. * εἶπε δὲ ἡ ἀβραάμ πρὸς τὸν γεράρην τὸν γυναικὸς αὐ-
τῆς, ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν. ἐφοβήθη γὰρ εἶπέν, ὅτι ἡ γυνὴ μου ἐστὶ μὴ
πολεῖ ἀποκτείνωσιν αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν. ἀπέστειλε
δὲ ὁ ἀβιμέλεχ βασιλεὺς γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν σάρκα. καὶ
εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς ἀβιμέλεχ τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἀποθνή-
σκεις σὺ πρὸς τὸν γυναικὸς, ἧς ἔλαβες· αὕτη δὲ ἐστὶ ἡ συζυγὴ σου
καὶ ἀνδρὶ. * ἀβιμέλεχ δὲ οὐκ ἤφατο αὐτῆς. καὶ εἶπε, κύριε ἐ-
στὶν ὁ ἀγνοεῖν καὶ δίκαιον ὅτι ἀποκτενεῖς. * ὅτι αὐτὸς μοι εἶ-
πεν, ἀδελφὴ μου ἐστίν, καὶ αὐτὴ μοι εἶπεν, ἀδελφὸς μου ἐστίν, ἐν
καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ δικαιοσύνη χειρῶν ἐποίησα τοῦτο.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et aspexit contra faciem Sodomæ & Gomorræ, & contra faciem terræ campestris: & vidit: & ecce ascendit fumus de terra sicut fumus for-
nacis. * Et factum est cū disperderet Dominus ciuitates campestris, recordatus est Dominus Abrahæ, & misit Lot de medio subuersionis, quā-
do subuertit ciuitates in quibus habitabat Lot. * Et ascendit Lot de Segor, & habitauit in monte, & duæ filiae eius cum eo: quia timuit habitare in
Segor: & habitauit in spelunca, ipse & duæ filiae eius. * Et dixit maior minori: Pater noster senex est: & non est vir in terra, ut ingrediatur ad nos
iuxta consuetudinem vniuersæ terræ. * Veni, potemus patrem nostrum vino: & cubemus cum eo, & reseruabimus de patre nostro filios.
* Et potauerunt patrem suum vino in nocte illa: & ingressa est maior, & concubuit cum patre suo. & nesciuit quando cubuit, nec quando sur-
rexit. * Et factum est in die sequenti, & dixit maior minori: Ecce concubui heri cum patre meo. potemus eum vino etiam in hac nocte, & ingre-
dere, cuba cum eo, ut reseruemus de patre nostro filios. * Et potauerunt etiam in nocte illa patrem suum vino: & surrexit minor, & concubuit
cum eo: & nesciuit quando cubuit, nec quando surrexit. * Et conceperunt duæ filiae Lot de patre suo. * Et peperit maior filium, & vocauit
nomen eius Moab. ipse est pater Moabitarum vsque in diem hanc. * Et minor etiam ipsa peperit filium, & vocauit nomen eius, filium populi
mei. ipse est pater filiorum Amon vsque in diem hanc.

CAP. XX.

ET profectus est inde Abraham in terram Australem; & habitauit inter Recam & Agara; & peregrinatus est in Gerar. * Et dixit Abraham
de Sara vxore sua: Soror mea est. Et misit Abimelech rex Gerar, & tulit Sarram. * Et venit verbum à facie Dei ad Abimelech in visione no-
ctis: & ait illi: En tu morieris propter mulierem quam tulisti: est enim vxor viri. * Et Abimelech non accessit ad eam. & ait: Domine, nunquid
gentem etiam iustam interficies? * Nonne ipse dixit mihi: Soror mea est. & ipsa quoque ait: Frater meus est? in rectitudine cordis mei, & in
munditia manuum mearum feci hoc.

* ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי
בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אתך מחטור
ליעל בן לא נתתיך לנגע אליה: * ועתה השב
אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם
אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך:
* וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר
את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים
מאד: * ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה
עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל
מלכתי חטא זה גדלה מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי: * ויאמר אבימלך אל אברהם
מה ראית כי עשית את הדבר הזה: * ויאמר
אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום
הזה והרגוני על דבר אשתי: * וגם אמנה
אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה:
* ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר
נבוא שמה אמרי לי אחי הוא: * ויקח אבימלך
צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב
לו את שרה אשתו: * ויאמר אבימלך הננה
ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: * ולשרה אמר הננה
נרתי מאלף כסף לאחייך הננה הונאת לך כסות
עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת:
* ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו: * כי
עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר
שרה אשר אברהם:
כא * ויהוה פקד את שרה כאשר אמר
ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: * ותהרות לך שרה
לאברהם בן לזקנו למועד אשר דבר אתו אלהים:

6 * Dixitque ad eū Deus: Et ego scio quod sim-
plici corde feceris; & ideò custodiui te, ne pec-
cares in me: & non dimisi vt tangeres eam.
7 * Nunc ergo redde viro suo vxorem: & orabit
pro te; quia propheta est: & viues. Si autem
nolueris reddere, scito quod morte morieris
8 tu, & omnia quæ tua sunt. * Statimque de no-
cte confurgēs Abimelech, vocauit omnes ser-
uos suos, & locutus est vniuersa verba hæc in
auribus eorum. timueruntq; omnes viri val-
9 de. * Vocauit autē Abimelech etiam Abraam,
C & dixit ei: Quid fecisti nobis? quid peccaui-
mus in te, quia induxisti super me & super re-
gnum meum peccatum grande? quæ nõ de-
10 buisti facere, fecisti nobis. * Rursusque expo-
stulans, ait: Quid vidisti vt hoc faceres?
11 * Respondit Abraam: Cogitauī mecum, dicēs:
Forſitan non est timor Dei in loco isto; & in-
12 terficiēt me propter vxorem meam. * Aliās
autem & verē soror mea est, filia patris mei, &
non filia matris meæ: & duxi eam in vxorem.
13 * Postquam autem eduxit me Deus de domo
patris mei; dixi ad eam: Hanc misericordiam
facies mecum: in omni loco ad quem ingre-
14 diemur, dices quod frater tuus sim. * Tulit
igitur Abimelech oues, & boues, & seruos, &
D ancillas; & dedit Abraam. reddiditque illi Sa-
15 ram vxorem suam. * Et ait: Terra coram vobis
est: vbicunque tibi placuerit, habita.
16 * Saræ autem dixit: Ecce mille argenteos de-
di fratri tuo: hoc erit tibi in velamen oculo-
rum ad omnes qui tecum sunt: & quocunque
perrexeris, memento te deprehensam.
17 * Orante autem Abraam, sanauit Deus A-
bimelech, & vxorem, ancillāsque eius; & pe-
pererunt.
18 * Concluserat enim Dominus omnem
vuluam domus Abimelech, propter Saram
vxorem Abraæ.
CAP. XXI.
1 * Iſtauit autem Dominus Saram, sicut pro-
A miſerat; & impleuit quę locutus est.
2 * Concepitque & peperit filium in ſenectute
sua, tempore quo prædixerat ei Deus.

תרגום אונקלוס

6 ואמר ליה ויבחלמא אף קדמי גלי ארי בקשיותות לוכך עבדת דא ומנעית אף אנא יתך מלמחטי קדמי על כן לא שבקתיך למקרב לותה:
7 ובען אחיב איתת נברא ארי נביאה הוא ויצלי עלך ותחי ואת ליתך מיחיב דע ארי מימת תמות את וכל דילך: * ואקדים אבימלך בצפרא
יקרא לכל עבדו ומליל ית כל פתגמא האלון קדמיהון ודחילו גברא לחדא: * וקרא אבימלך לאברהם ואמר ליה מה עבדת לנא ומה חבית
לך ארי אחיתא עלי ועל מלכותי חובא רבה עובדין דלא בשרין לאתעבדא עבדת עמי: * ואמר אבימלך לאברהם מה חזית ארי עבדת ית
פתגמא תדין: * ואמר אברהם ארי אמרית לחוד לית דחלא דיני באתרא תדין ויקטלונני על עיסק אחתי: * וברם בקושטא אחתבת אבא
היא ברם לא בת אמי ותות לי לאנתו: * ויהוה פד טעו עממיא בחר עובדי ודיהון יתי קריב וי לרחלתייה מבית אבא ואמרית לה דין סיבותיך
ותעבדיו עמי לכל אתרא דנעול לתמן אמרי עלי אחי הוא: * ונסב אבימלך עאן ותורין ועבדין ואמתן ויהיב לאברהם ואחתי ליה
ית שרה אחתייה: * ואמר אבימלך הא ארעי קדמך בדשפיר בעינך חב: * ולשרה אמר הא יתבית אלף סלעין דכסף לאחייך הא
הוא ליד כסות דיקר חלף דשלחית דברתיך וחזית יתיך וית כל דעמך ועל כל מה דאמרית ואתוכחת: * וצלי אברהם קדם וי
ואסי וי ית אבימלך וית אחתייה ואמתיה ואתרוחו: * ארי מיחד אחד וי באפי כל פתח וידא לבית אבימלך על
עסק שרה איתת אברהם: * וידיכיר ית שרה כמא דאמר ועבד וי
כא * ואעדנאת וילדת שרה לאברהם בר לסכתוהי לזמן דמליל יתיה וי:
לשרה כמא דמליל:

* Dixit autem illi Deus per somnium: Et ego cognoui, quod in puro corde fecisti hoc: & peperi tibi, ne peccares in me: propter hoc non dimisi te tangere illam. * Nunc autem redde mulierem homini; quia propheta est: & orabit pro te, & viues. si autem non reddideris, scito quod morieris tu, et omnia tua.

* Et manicauit Abimelech diluculo, & vocauit omnes seruos suos: & locutus est secundum omnia verba hæc in aures eorum. timuerunt autem omnes viri valde. * Et vocauit Abimelech Abraham, & dixit ei: Quid hoc fecisti mihi? nunquid peccaui in te, quia fecisti super me & super regnum meum peccatum grande? opus quod nullus fecit, fecisti mihi. * Dixit autem Abimelech Abraham: Quid videns fecisti hoc?

* Dixit autem Abraham: Dixi enim, Forsitan non est cultus Dei in loco isto: meque interficient propter uxorem meam. * Et enim verè soror mea est, ex patre, sed non ex matre: facta est autem mihi in uxorem.

* Factum est autem, quando eduxit me Deus de domo patris mei: & dixi ei, Hanc iusticiam facies in me, in omnem locum, quocunque ingressi fuerimus illuc, dic me, quia frater meus est.

* Accepit autem Abimelech mille didrachmas, & oves, & vitulos, & seruos, & ancillas; & dedit Abraham. & reddidit illi Sarram uxorem suam. * Et dixit Abimelech Abraham: Ecce terra mea coram te: vbicunque tibi placuerit, habita.

* Et Sarra dixit: Ecce dedi fratri tuo mille didrachmas: hæc tibi erunt in precium faciei tuæ, & omnibus qui tecum; & omnia verè loquere.

* Orauit autem Abraham ad Deum; & sanauit Deus Abimelech, & uxorem suam, & omnes ancillas eius, & omnia iumenta eorum, & pepererunt.

* Quia concludens conclusit Deus de foris omnem vuluam in domo Abimelech, propter Sarram uxorem Abraham.

CAP. XXI.

ET Dominus visitauit Sarram, sicut dixit: & fecit Dominus Sarra sicut locutus est.

* Et concipiens peperit Abraham filium in senectute, in tempus sicut locutus est ei Dominus.

6 * εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς κατ' ὕπνον· καὶ γὰρ ἔγνων, ὅτι ἐν καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐφείλαμην σου, ὥστε μὴ ἀμαρτῆσαι εἰς ἐμὲ ἐνεκα τούτου, ὅτι ἀφῆκά σε· & ἄψαθ' αὐτῆς.

7 * νῦν δὲ ἀπόδο' τὴν γυναῖκα τὴν ἀνδρώπῳ· ὅτι περὶ τῆς ἐμοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἐξ ἐμοῦ εἶμι, καὶ ζήσεις. εἰ δὲ μὴ ἀποδοῖς, γινώσκω ὅτι ἀποθνήσκῃς σύ καὶ πάντα τὰ σά.

8 * καὶ ὥρτισεν ἀβιμέλεχ τοὺς παῖδας, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησε πρὸς πάντας τοὺς ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν. ἐφοβήθησαν ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες σφόδρα.

9 * καὶ ἐκάλεσεν ἀβιμέλεχ τὴν ἀβραάμ· καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί τοῦτο ἐποίησάς μοι, μή τι ἡμαρτὸν εἰς σέ, ὅτι ἐποίησας ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μου ἀμαρτίαν μεγάλην; ἔργον ὃ ἐθέεις πεποιήκην, πεποιήκάς μοι.

10 * εἶπε δὲ ἀβιμέλεχ τῷ ἀβραάμ, τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο;

11 * εἶπε δὲ ἀβραάμ· εἶπα γάρ, ἄρα οὐκ ἔστι θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ· ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἐνεκα τῆς γυναῖκος μου.

12 * καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφὴ μου ἐστίν ἐν πατρὶ, ἀλλ' οὐκ ἐν μητρὶ· ἐγλήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα.

13 * ἐγένετο ὅτι ἤνικα ἐξήγαγέ με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου· καὶ εἶπα αὐτῇ, ταύτῃ τῇ δικαιοσύνῃ ποιήσεις εἰς ἐμὲ, εἰς πάντα τόπον, ὥστε ἀνείσθλωμεν ἐκεῖ· εἶπον ἐμὲ, ὅτι ἀδελφός μου ἐστίν.

14 * ἔλαβε δὲ ἀβιμέλεχ χίλια δίδραχμα, & πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ παῖδας, καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ ἀβραάμ· & ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

15 * & εἶπεν ἀβιμέλεχ τῷ ἀβραάμ, ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐνδουτίον σου· ὥστε ἐάν τι δέσκη κατ' αὐτήν.

16 * & τῇ Σάρρᾳ εἶπεν, ἰδοὺ δέδωκα τῷ ἀδελφῷ σου χίλια δίδραχμα· ταῦτά σοι ἐσμεῖς πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ πᾶσι τοῖς υἱοῖς σου· καὶ πάντα ἀλήθειά σου.

17 * περσύνετο δὲ ἀβραάμ πρὸς τὸν θεόν· καὶ ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς παιδίσκας αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῶν, & ἔτεκον.

18 * ὅτι συγκλείων συνέκλεισεν ὁ θεὸς ἐξώθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ ἀβιμέλεχ, ἐνεκα Σαρρας τῆς γυναῖκος ἀβραάμ.

1 * καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, κατὰ εἶπε, & ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ κατὰ ἐλάλησεν.

2 * & συλλαβῆσα, ἔτεκε τῷ ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν κατὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et ait illi Deus per somnium: Manifestum est etiam coram me, quod in rectitudine cordis tui fecisti hoc: & prohibui quoque ego te, ne peccares coram me: propterea non dimisi te, ut accederes ad eam. * Et nunc redde uxorem viro; quia propheta est; & orabit pro te, & viues. & si nolueris reddere, scito quod morte morieris tu, & omnia quæ tua sunt. * Et surrexit Abimelech mane, & vocauit omnes seruos suos; & locutus est vniuersa verba hæc coram eis: & timuerunt viri valde. * Et vocauit Abimelech Abraham, & dixit ei: Quid fecisti nobis, & quid peccaui tibi; quia induxisti super me, & super regnum meum peccatum grande? opera quæ non erant digna fieri, fecisti mecum. * Et ait Abimelech ad Abraham: Quid vidisti, quod fecisti rem hanc?

11 Dixitque Abraham: Quia dixi, fortè non est timor Dei in loco isto; & interficient me propter uxorem meam. * Sed & in veritate soror mea est, filia patris mei, sed non filia matris meæ; & fuit mihi in uxorem. * Et factum est cum aberrassent populi post opera manuum suarum, me applicauit Dominus ad timorem suum ex domo patris mei. Et dixi ei: Hæc est misericordia tua quam facies mecum; in omni loco in quem ingrediemur, dic de me, Frater meus est. * Et tulit Abimelech oves, & boues, & seruos, & ancillas; & dedit Abraham: & reddidit ei Sarram uxorem suam. * Dixitque Abimelech: Ecce terra mea coram te est; vbicunque placuerit oculis tuis, habita. * Sarra autem dixit: Ecce dedi mille siclos argenti fratri tuo. ecce illud est tibi velamen honoris: pro eo quod miserim tollere te, & viderim te, & omnia quæ tecum sunt, & super omnia quæ dixisti, estoque reprehensa. * Et oraui Abraham coram Deo, & sanauit Deus Abimelech, & uxorem eius, ancillasque eius, & refrigerati sunt. * Quoniam concludens concluderat Dominus omnem aperturam vuluæ domus Abimelech, propter Sarram uxorem Abraham.

CAP. XXI.

RECORDATUSQUE est Dominus Sarra, sicut dixerat: & fecit Dominus Sarra sicut locutus est. in senectute sua, in tempore quo locutus fuerat ei Deus.

* Et concepit & peperit Sara Abraham filium

* Et vocavit nomen filij sui, qui fuit illi, quem peperit illi Sarra, Jsaac.

* Circumcidit autem Abraam Jsaac die octava, sicut præcepit ei Dominus.

* Et Abraam erat annorum centum, quando natus est ei Jsaac filius eius.

* Dixit autem Sarra: Risum mihi fecit Dominus. qui enim audierit, congaudebit mihi.

* Et dixit, Quis annuntiabit Abraam, quod lactat puerum Sarra, quia peperit filium in senectute mea?

* Et crevit puer, & ablaetatus est. & fecit Abraam convivium magnum, quæ die ablaetatus est Isaac filius eius.

* Videns autem Sarra filium Agar Ægyptiæ, qui fuit Abraam, ludentem cum Jsaac filio suo.

* Et dixit Abraam: Ejice ancillam & filium eius. non enim hereditabit filius ancillæ cum filio meo Isaac.

* Durum autem apparuit verbum valde coram Abraam de filio suo Jsmael.

* Dixit autem Deus Abraam: Ne durum sit coram te de puero & de ancilla. omnia quæcunque dixerit tibi Sarra, audi vocem eius: quia in Isaac vocabitur tibi semen.

* Et filium autem ancillæ in gentem magnam faciam eum, quia semen tuum est.

* Surrexit autem Abraam manè, & accepit panem & utrem aquæ, & dedit Agar. & imposuit puerum super humeros eius, & dimisit eam. abiens autem errabat per desertum, iuxta puteum iuramenti.

* Defecit autem aqua utris: & proiecit puerum subter unam abietem. * Et abiens, sedit à regione eius de longè, quasi arcus iactum. dixit enim: Non videbo mortem filij mei. & sedit contra. clamans autem puer flexit.

* Exaudiuit autem Deus puerum de loco ubi errat. & vocavit angelus Domini Agar de celo, & dixit ei: Quid est Agar? ne timeas. exaudiuit enim Deus vocem pueri de loco ubi est.

* Surge, accipe puerum: & tene manum eius. in enim gentem magnam faciam eum.

* Et aperuit Deus oculos eius: et vidit puteum aquæ vivæ: & abiit, & implevit utrem. & potavit puerum suum.

* Et fuit Deus cum puero. & crevit, & habitavit in deserto. factus est autem sagittarius.

* καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῇ σάρρα, ἰσαάκ. * καὶ ἐτίθει αὐτῇ τὸν ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ. καὶ ἀνετίλει αὐτῇ κύριος.

* καὶ ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἠνίκα γέγονεν αὐτῇ ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. * εἶπε δὲ σάρρα, γέλωτά μοι ἐποίησε κύριος. ὅς γ' αὖ ἀκούσῃ συγχαρίζαι μοι.

* καὶ εἶπε, τίς ἀναγέλει τῷ ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον σάρρα, ὃν ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γήρακι. * καὶ ἠνέζηθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη. & ἐποίησεν ἀβραάμ δοχλὸν μέγαν, ἥ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

* ἰδοὺ αὖ δὲ σάρρα τὸν υἱὸν ἄγαρ τῆς αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ ἀβραάμ, παίζοντα μετ' ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

* καὶ εἶπε τῷ ἀβραάμ, ἐβάλε τι τὸ παιδίον μου καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅς γ' μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετ' τοῦ υἱοῦ μου ἰσαάκ.

* σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον ἀβραάμ. καὶ τὸ υἱὸς αὐτοῦ ἰσμαήλ.

* εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ. μὴ σκληρὸν ἔσῳ ἐν θυτίον σου τῷ ἀβραάμ, & τῷ υἱοῦ τῆς παιδίσκης. πάντες οὖν αὐτῇ πάλαι ὅτε αὐτῇ εἶπεν ὁ κύριος, ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ὅτι ἐν ἰσαάκ κληθήσεται ἡ ἐκκλησία σου.

* καὶ τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης εἰς ἐθὺς μέγα ποιήσω αὐτὸν ὅτι σπέρμα σὸν ἔστιν.

* ἀνέστη δὲ ἀβραάμ τοπρῶι, καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσπὸν ὕδατος, & ἔδωκε τῇ ἄγαρ. & ἐπέθηκε τὸ παιδίον ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, & ἀπέστειλεν αὐτὴν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανήθη καὶ τὴν ἔρημον, καὶ ῥέεαρ τοῦ ὄρεος.

* ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ τοῦ ἀποδοῦ. καὶ ἐρεμύει τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης.

* & ἀπελθοῦσα ἐκλήθη ἀπὸ ἀνδρὸς μακροῦ, ὡς τὸ ξου βολῶ. εἶπε γάρ, ἐμὴ ἰδὼ τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου. & ἐκάθισεν ἀπὸ ἀνδρὸς. ἀναβοήσας δὲ τὸ παιδίον ἐκλαυσεν.

* ἐπήκουσε δὲ ὁ θεὸς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου ὃ ἦν. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὴν ἄγαρ ἐκ τοῦ ἔρεινου, καὶ εἶπεν αὐτῇ. τί ἐστίν ἄγαρ; μὴ φοβοῦ. ἐπακήκοε γάρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου ὃ ἐστίν.

* ἀνάστηθι λάβε τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῆς χειρὸς αὐτοῦ. εἰς γὰρ ἐθὺς μέγα ποιήσω αὐτό.

* καὶ ἀνέβλεψεν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄφθαλμοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶδε ῥέεαρ ὕδατος ζῶντος. καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπλησε τὸν ἀτκὸν. καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον αὐτοῦ.

* καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' τοῦ παιδίου. & ἠνέζηθη, & κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐγένετο δὲ τὸξότης.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Vocavitq; Abraham nomen filij sui qui natus est ei, quem peperit ei Sara, Isaac. * Et circumcidit Abraham Isaac filium suum, filium octo dierum, sicut præcepit ei Deus. * Abraham autem erat filius centum annorum quando natus est ei Isaac filius suus. * Et dixit Sara, Gaudium mihi fecit Deus, omnis qui audierit, congratulabitur mihi.

* Et crevit puer, & ablaetatus est. Et fecit Abraham convivium magnum in die quo ablaetatus est Isaac. * Et vidit Sara filium Agar Ægyptiæ quem peperit Abraham ludentem. * Et dixit Abraham, Ejice ancillam hanc & filium eius, quia non erit hæres filius ancillæ huius cum filio meo Isaac.

* Et displicuit verbum nimis in oculis Abraham, propter filium suum. * Et surrexit Abraham mane, & tulit panem & lagenam aquæ, & dedit ipsi Agar, ponens super humerum eius & puerum, & dimisit eam, & abiit & errabat in deserto Bersabeæ.

* Et consumptæ sunt aquæ de lagena, & proiecit puerum subter vnam arborem. * Et abiit, & sedit à regione, longe quantum potest arcus iacere; quia dixit, non videbo mortem pueri. Seditque à regione, & leuavit vocem suam & fleuit.

* Et audita est coram Deo vox pueri. Et vocavit Angelus Dei Agar de celo; & dixit ei: Quid tibi Agar? ne timeas: quoniam audita est coram Domino vox pueri in loco in quo ipse est.

* Surge tolle puerum & apprehende manu tua eum, quoniam in populum magnum ponam eum. * Et aperuit Deus oculos eius & vidit puteum aquæ, & abiit, & implevit lagenam aqua, & dedit puero bibere.

* Et fuit verbum Dei in adiutorium pueri, & crevit, & habitavit in deserto, & fuit iaculator arcus.

* וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשר מארץ מצרים : * ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופילך שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה : * ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולגני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתי בה : * ויאמר אברהם אנכי אשבע : * והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך : * ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : * ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : * ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן : * ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדהן : * ויאמר בי ארבע שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי ארץ הבאר הזאת : * על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם : * ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופילך שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : * ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם : * ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים :

כב

ימים רבים :

* ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם הנני : * ויאמר קח נא את בנך ארם יחידך אשר אהבת את יצחק ולך אל ארץ המריה והעלה שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך : * וישבם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקסו ולך אל המקום אשר אמר לו האלהים :

* Habitauitque in deserto Pharan : & accepit illi mater sua vxorem de terra Ægypti. * Eodem tempore dixit Abimelech, & Philcol princeps exercitus eius ad Abraam : Deus tecum est in vniuersis quæ agis . * Iura ergo per Deum, ne noceas mihi, & posteris meis, stirpique meæ: sed iuxta misericordiam quam feci tibi, facies mihi, & terre in qua versatus es aduena. * Dixitque Abraam: Ego iurabo. * Et increpauit Abimelech propter puteum aquæ, quem vi abstulerant serui eius. * Responditque Abimelech : Nesciui quis fecerit hanc rem. sed & tu non indicasti mihi, & ego non audiui præter hodie. * Tulit itaque Abraam oues & boues, & dedit Abimelech, percusseruntque ambo fœdus. * Et statuit Abraam septem agnas gregis seorsum. * Cui dixit Abimelech: Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum? * At ille, Septem, inquit, agnas accipies de manu mea, vt sint mihi in testimoniũ quoniam ego fodi puteum istum . * Idcirco vocatus est locus ille, Bersabee; quia ibi vterque iurauit. * Et inierunt fœdus pro puteo iuramenti. Surrexit autem Abimelech, & Philcol princeps exercitus eius, reuersique sunt in terram Palestinorum. * Abraam verò plantauit nemus in Bersabee : & inuocauit ibi nomen Domini Dei æterni. * Et fuit colonus terræ Palestinorum diebus multis.

CAP. XXII.

* Væ postquam gesta sunt, tentauit Deus Abraam, & dixit ad eum: Abraam, Abraam. At ille respondit: Adsum. * Ait illi : Tolle filium tuum vnigenitum, quem diligis Isaac, & vade in terram visionis; atque ibi offeres eum in holocaustum super vnum montium, quem monstraucro tibi. * Igitur Abraam de nocte confurgens, strauit asinum suum, ducens secum duos iuuenes, & Isaac filium suum. Cùmque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum quæ preceperat ei Deus.

תרגום אונקלוס

* ויחב במדבר פארן ונמכה ליה אמוה אהתא מצרעא דמצרים : * ויהוה בעדנא ההוא ויאמר אבימלך ופילך רב חיליה לאברהם למימר מימרא דיי בסעדך בכל ראת עבר : * וכעז קיים לי במימרא דיי תקא דלא תשקר לי ולברי ולבר ברי כטיביתא דעבדית עמך תעבר עמי ועם ארעא דאתותבתא בה : * ויאמר אברהם אנא אקיים : * ויאמר אבימלך לא ידעית מאן עבר ית פתגמא דרין ואף את לא חוית לי ואף אנא לא שמעית אלהין יומא דין : * ויכרת אברהם עאן וחורין ויהב לאבימלך וגורו חרויהון קיים : * ואקיים אברהם ית שבע חורפאן דעאן בלחור הון : * ויאמר אבימלך לאברהם מה אגנין שבע חורפאן האלין דאקיימת בלחוריהון : * ויאמר ארי ית שבע חורפאן תיסב מן ידי בריל דתהא לי לסתיד ארי חפרית ית בירא דרין : * על כן קרא לאתרא ההוא באר שבע ארי תמן קיימו חרויהון : * וגורו קום בבאר שבע וקם אבימלך ופילך רב חיליה ותבו לארע פלשתאי : * ואתותב אברהם בארע פלשתאי יומין סגיאין : * ואתגמא האלין ויי נסויה אברהם ויאמר ליה אברהם ואמר נא אנא : * ואזיל לך לארעא פלשתא ואסקיה קדמי תמן לעלתא על חר מן טורא דאימר לך : * ית חרין עלימוהי עמיה וית יצחק בריה וצלח אפי דעלתא וקם ואזיל לאתרא דאמר ליה יי :

* Et habitauit in deserto Pharan: & accepit il-
li mater eius uxorem de Aegypto.

* Et factum est in tempore illo: & dixit Abi-
melech & Hozoz ad pronubus eius, & Phichol
princeps exercitus eius ad Abraam, dicēs: Deus te-
cum in omnibus quacunque feceris.

* Nunc ergo iura mihi Deum, ne noceas mihi,
neque semini meo, neque nomini meo: sed secundum
iustitiam quam feci tecum, facies mecum, & terræ
quam habitasti in ea.

* Et dixit Abraam: Ego iuro.

* Et increpauit Abraam Abimelech pro puteis
aqua, quos abstulerant serui Abimelech.

* Et dixit ei: Non sciui quis fecit verbum hoc:
neque tu mihi annunciaſti; neque ego audiui, nisi ho-
die.

* Et accepit Abraam oues & vitulos, &
dedit Abimelech: & disposuerunt ambo testamen-
tum.

* Et statuit Abraam septem agnas ouium
solas.

* Et dixit Abimelech Abraam: Quid sunt
septem agnæ ouium harum, quas statuiſti solas?

* Et dixit: Quia septem agnas accipies à me, vt
ſint mihi in testimonium, quia ego fodi puteum hūc.

* Propter hoc vocauit nomen loci illius, Pu-
teum iuramenti: quia illic iurauerunt ambo.

* Et posuerunt fœdus super puteum iuramenti.
Surrexit autem Abimelech, & Ochoz ad pronubus
eius, et Phichol princeps exercitus eius, & reuerſi
ſunt in terram Philistiym.

* Et plantauit Abraam
agrum super puteum iuramenti: & inuocauit ibi
nomen Domini, Deus æternus.

* Habitauit autem Abraam in terra Philistiym
dies multos.

CAP. XXII.

ET factum est post verba hæc, Deus tentauit A-
braam, & dixit ei: Abraam, Abraam. & di-
xit: Ecce ego. * Et dixit: Accipe filium tuum
dilectum, quem dilexiſti Iſaac, & vade in terram
excelsam. & offer eum ibi in holocaustum super v-
num montium, quos tibi dixerō.

* Surgens autem Abraam manè, ſtrauit aſi-
num ſuum. aſſumpſit autem ſecum duos pueros, &
Iſaac filium ſuum. & ſcindens ligna in holocau-
ſtum; ſurgens abiit: & venerunt in locum quem
dixit ei Deus.

21 * καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ φαράν· καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ
22 μήτηρ αὐτοῦ γυναῖκα ἐκ τῆς αἰγύπτου. * καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
καρῷ ἐκείνῳ· καὶ εἶπεν ἀβιμέλεχ, καὶ ὀχοζὰδ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ,
καὶ φιχώρ ὁ δρχιστράτηγος δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς
ἀβραάμ, λέγων· ὁ θεὸς μὲν τοῦ ἐν πᾶσιν οἷς αὐτὸς ποιεῖς.

23 * νῦν οὖν ὁμολογῶ μοι τὸν θεὸν μὴ ἀδικήσῃς με, μὴ δὲ τοῦ
σπέρματός μου, μὴ δὲ τὸ ὄνομά μου· ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην
ἣν ἐποίησα μὲν τοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ἣ παρώκη-
24 σας ἐν αὐτῇ. * καὶ εἶπεν ἀβραάμ· ἐγὼ ὁμῶμαι.

25 * ὁ ἤλεγξεν ἀβραάμ τὸν ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων
τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες ἀβιμέλεχ.

26 * ὁ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἐγὼν τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο· ἐγὼ δὲ
σύ μοι ἀπήγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκαμα, ἀλλ' ἡ σήμερον.

27 * καὶ ἔλαβεν ἀβραάμ πρόσβατα ὁμοῦ τοῦ, καὶ ἐδώκεν
ἀβιμέλεχ, καὶ διέθεντο ἀμφοτέροι διαθήκην.

28 * ὁ ἐξήσεν ἀβραάμ ἐπὶ τὰς ἀμνάδας τῶν προσβάτων μόνας.

29 * καὶ εἶπεν ἀβιμέλεχ τῷ ἀβραάμ· τί εἰσιν αἱ ἐπὶ τὰς ἀμνά-
δες τῶν προσβάτων τούτων, αἷς ἐξήσας μόνας;

30 * καὶ εἶπεν, ὅτι τὰς ἐπὶ τὰς ἀμνάδας λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα
ὡς ἰμοὶ εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὠρεῖξά το φρέαρ τοῦτο.

31 * διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τοῦ ἐκείνου, φρέαρ ὀρε-
κισμοῦ· ὅτι ἐκεῖ ὠμώσαν ἀμφοτέροι.

32 * καὶ ἐθήκη διαθήκην ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὀρεκισμοῦ. ἀνέ-
στη δὲ ἀβιμέλεχ, καὶ ὀχοζὰδ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ
φιχώρ ὁ δρχιστράτης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἀπέστρε-
ψαν εἰς τὴν γῆν τῶν φυλισαίμ.

33 * ὁ ἐφύτωσε ἀβραάμ ἄργυρον ἐπὶ τὰ φρέατα τοῦ ὀρε-
κισμοῦ. ὁ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου, θεὸς αἰῶνι.

34 * παρώκησε δὲ ἀβραάμ ἐν τῇ γῇ τῶν φυλισαίμ ἡμέ-
ρας πολλὰς.

1 * Καὶ ἐγένετο μὲν τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ θεὸς ἐπέειρασε τὸν
ἀβραάμ, ὁ εἶπεν αὐτῷ· ἀβραάμ, ἀβραάμ. καὶ εἶπεν, ἰδὲ
2 ἐγὼ. * ὁ εἶπεν, λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας
τὸν ἰσαάκ· καὶ πορεύθη εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν· καὶ ἀνένεγκε
αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὄλοκάσπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὄρεων, ὧν αὐτὸς εἶπε.

3 * ἀναστὰς δὲ ἀβραάμ τοπρωτὶ ἐπέεραξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ.
παρέλαβε δὲ μετ' αὐτοῦ δύο παῖδας, καὶ ἰσαάκ τὸν υἱόν αὐ-
τοῦ. καὶ χίσας ξύλα εἰς ὄλοκάσπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ
ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et habitauit in deserto Pharan: & accepit ei mater eius uxorem de terra Aegypti. 22 Et factum est in tempore illo: & dixit Abi-
melech, & Phicol princeps exercitus eius ad Abraham, dicens: Verbum Dei est in adiutorium tuum in vniuersis quæ tu agis. 23 Et
nunciura mihi per verbum Domini hic, ne noceas mihi, & filio meo, & filio filij mei: iuxta misericordiam quam feci tecum, facies mecum, & cum
terra in qua peregrinatus es.

24 Et ait Abraham: Ego iurabo. 25 Et increpauit Abraham Abimelech propter puteum a-
quæ, quem vi abstulerant serui Abimelech. 26 Et ait Abimelech: Nescio quis fecit rem hanc: & tu quoque non indicaſti mihi; ne-
que ego audiui, nisi hodie.

27 Et tulit Abraham oues & boues, & dedit Abimelech; & pepigerunt ambo fœdus. 28 Et statuit
Abraham septem agnas ouium ſeorſum. 29 Dixitque Abimelech ad Abraham: Quæ ſunt iſtæ ſeptem agnæ, quas statuiſti ſeorſum?

30 Et ait: Quoniam ſeptem agnas accipies de manu mea, vt ſit mihi in testimonium, quoniam fodi puteum iſtum. 31 Propterea
vocaui locum illum, Berſabee: quia ibi iurauerunt ambo. 32 Et inierunt pactum in Berſabee. Surrexitque Abimelech, & Phicol
princeps exercitus eius, & reuerſi ſunt in terram Philistinorum.

33 Et plantauit plantationem in Berſabee: & orauit ibi in nomine do-
mini Dei æterni. 34 Et peregrinatus eſt Abraham in terra Philistinorum diebus multis.

CAP. XXII.

ET factum est post verba hæc, & Deus tentauit Abraham, & dixit ei: Abraham. & ait: Ecce ego. 2 Et dixit: Tolle nunc filium tuum vni-
cum tuum, quem diligis Iſaac; & vade in terram diuini cultus, & offer illum coram me ibi in holocaustum super vnum montium, quem dixerō
tibi. 3 Et surrexit Abraham manè, & ſtrauit aſinum ſuum, & tulit duos pueros ſuos ſecum, & Iſaac filium ſuum: & concidit ligna in ho-
locaustum: & surrexit, & abiit in locum quem dixerat ei Deus.

* ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את-
 המקום מרחק: * ויאמר אברהם אל נערו שבו-
 לכם פה עם החמור ואני והנער נלכנו עד כור-
 ונשתחוה ונשובה אליכם: * ויקח אברהם את-
 עצי העליון וישם על יצחק בנו ויקח בידו אר-
 האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: * ויאמר
 יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני
 בני ויאמר הננה האש והעצים ואיה השה לעלה:
 * ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני
 וילכו שניהם יחדו: * ויבאו אל המקום אשר אמר
 לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את-
 העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
 ממעל לעצים: * וישלח אברהם את ידו ויקח את-
 המאכלת לשחט את בנו: * ויקרא אליו מלאך יהוה
 מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני:
 * ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
 מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
 ולא חשבת את בנך את יחידך ממני:
 * וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
 אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את-
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: * ויקרא
 אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
 יאמר היום בחר יהוה יראו: * ויקרא מלאך
 יהוה אל אברהם שנית מן השמים: * ויאמר כי
 נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר
 הזה ולא חשבת את בנך את יחידך: * כי ברכך
 אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
 וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
 אֵיבוי: * והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר
 שמעת בקלי:

* Die autem tertio, eleuatis oculis, vidit
 locum procul. * Dixitque ad pueros suos,
 Expectate hic cum asino: ego & puer illuc
 usque properantes, postquam adorauerimus,
 reuertemur ad vos. * Tulit quoque li-
 gna holocausti, & imposuit super Isaac filium
 suum. ipse verò portabat in manibus ignem
 B & gladium. Cumque duo pergerent simul,
 * Dixit Isaac patri suo: Pater mi. at ille respon-
 dit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis & ligna,
 vbi est victima holocausti?
 * Dixit autem Abraam: Deus prouidebit si-
 bi victimam holocausti, fili mi. pergebant er-
 go pariter: * Et venerunt ad locum quem
 ostenderat ei Deus: in quo ædificauit altare:
 & desuper ligna composuit. Cumque alligaf-
 set Isaac filium suum, posuit eum in altare su-
 per struem lignorum. * Extenditque ma-
 num, & arripuit gladium, vt immolaret filiū
 suum. * Et ecce angelus Domini de cælo cla-
 mauit, dicens: Abraam, Abraam. qui respon-
 dit: Adsum. * Dixitque ei; Non extendas
 manum tuam super puerum; neque facias illi
 quicquam. Nunc cognoui quòd timeas Deū;
 & non pepercisti vnigenito filio tuo propter
 me.
 * Leuauit Abraam oculos suos; viditque
 post tergum arietem, inter vepres hærentem
 cornibus. quem assumens, obtulit holocau-
 stum pro filio.
 * Appellauitque nomen loci illius, Domi-
 nus videt. vnde usque hodie dicitur: In mon-
 te Dominus videbit.
 * Vocauit autem angelus Domini Abraam
 secundo de cælo,
 * Dicens: Per memetipsum iuraui, dicit Do-
 minus: quia fecisti hanc rem, & non peperci-
 sti filio tuo vnigenito:
 * Benedicam tibi, & multiplicabo semen
 tuum sicut stellas cæli, & velut arenam quæ
 est in littore maris. Possidebit semen tuum
 portas inimicorum suorum.
 * Et benedicentur in semine tuo omnes ge-
 tes terræ, quia obedisti voci meæ.

תרגום אונקלוס

* ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: * ויאמר אברהם אל נערו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכנו עד כור ונשתחוה ונשובה אליכם: * ויקח אברהם את עצי העליון וישם על יצחק בנו ויקח בידו אר האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: * ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הננה האש והעצים ואיה השה לעלה: * ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: * ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: * וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: * ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: * ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממני: * וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: * ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראו: * ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: * ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך: * כי ברכך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אֵיבוי: * והתברכו בזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת בקלי:

* Die tertia, & respiciens Abraam oculis suis, vidit locum à longè.

* Et dixit Abraam pueris suis : Sedete hic cum asino: ego autem & puer transibimus vsque huc: et postquam adorauerimus, reuertemur ad vos.

* Accepit autem Abraam ligna holocausti, & imposuit Isaac filio suo. accepit autem & ignem in manibus & gladium: & abierunt duo simul.

* Ait autem Isaac ad Abraam patrem suum, dicens: Pater. ille autem dixit: Quid est, fili? dixit autem: Ecce ignis & ligna, ubi est ovis in holocaustum?

* Dixit autem Abraam: Deus videbit sibi ouem in holocaustum, fili. pergentes autem uterque pariter:

* Venerunt in locum, quem dixit ei Deus. & edificauit Abraam altare: & imposuit ligna. & cum colligasset Isaac filium suum, imposuit eum in altare super ligna.

* Et extendit Abraam manum suam ad accipiendum gladium, ut iugularet filium suum.

* Et vocauit eum angelus Domini de celo, & dixit ei: Abraam, Abraam. ille autem dixit: Ecce ego.

* Et dixit: Ne iniicias manum tuam super puerum, neque facias ei nihil. nunc enim cognoui, quod times tu Deum: & non pepercisti filio tuo dilecto propter me.

* Et afficiens Abraam oculis suis, vidit: ecce aries vnus detentus in planta sabec ex cornibus. & abiit Abraam, & accepit arietem: & obtulit eum in holocaustum, pro Isaac filio suo.

* Et vocauit Abraam nomen loci illius, Dominus vidit. ut dicant hodie, In monte Dominus visus est.

* Et vocauit angelus Domini Abraam secundo de celo:

* Dicens: Per memetipsum iuravi, dicit Dominus: propterea quod fecisti verbum hoc, & non pepercisti filio tuo dilecto propter me:

* Profectò benedicens benedicam te, & multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas celi, & sicut arenam iuxta labium maris: & hereditabit semen tuum ciuitates aduersariorum.

* Et benedicentur in semine tuo omnes gentes terre: quia obedisti meæ voci.

* τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἀναβλέψας ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον ἀπὸ μακρόθεν.

* καὶ εἶπεν ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καθίσαιτε αὐτὸς μετὰ τοῦ ὄνου· ἐγὼ δὲ τὸ παιδάριον διελυσόμεθα ἕως ὧδε. καὶ προσκυνήσωτες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς.

* ἔλαβε δὲ ἀβραὰμ τὰ ξύλα τὸ λοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν ἰσαὰκ τὰ ὑψὺ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρας, καὶ τὴν μάχαιραν· καὶ ἐπορεύθησαν ὁ δὺο ἄμα.

* εἶπε δὲ ἰσαὰκ πρὸς ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εἰπας· πάτερ. ὃ δὲ εἶπεν, τί ἐστὶ τέκνον; εἶπε δὲ, ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, ποῦ ἐστὶ τὸ πρόσβατον τὸ εἰς ὀλοκαύτωσιν;

* εἶπε δὲ ἀβραὰμ, ὁ θεὸς ὁψείσθαι ἐαυτῷ πρόσβατον εἰς ὀλοκαύτωσιν τέκνον. προσδύνεις δὲ ἀμφοτέρω ἄμα.

* ἦλθον δὲ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ὠκοδόμησεν ἀβραὰμ θυσιαστήριον· καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα. καὶ συμπόησας ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων.

* ὁ ἐξέτεινεν ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάζειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

* καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὁ εἶπεν αὐτῷ, ἀβραὰμ, ἀβραὰμ· ὃ δὲ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγώ.

* καὶ εἶπεν, μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μὴ δὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν. νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῆσθαι τὸν θεόν· ὁ δὲ ἔφεισεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ.

* ὁ ἀναβλέψας ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε καὶ ἰδὲ κερὸς εἰς κατεχόμενον ἐν φυτῷ λαβὲν ἐκ τῶν κερμάτων. ὁ ἐπορεύθη ἀβραὰμ, ὁ ἔλαβε τὸν κερὸν, ὁ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωσιν, ἀντίσταθς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

* ὁ ἐκάλεσεν ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, κύριος εἶδεν. ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη.

* ὁ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

* λέγων, κατ' ἐμαυτοῦ ὡμοῶσα, λέγει κύριος. οὐ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ὁ δὲ ἔφεισεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ.

* ἡ μὲν ἐυλογῶν ἐυλογήσῃ σε, ὁ πλὴν ὧν πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς ὅτι ἀστέρων· καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν ὡς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ὁ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπερνατίων.

* ἡ ἐυλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς· ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Die autem tertia, leuauit Abraham oculos suos, & vidit locum à longè.

* Et dixit Abraham pueris suis: Expectate vos hic cum asino: ego autem & puer accedemus vsque illuc: & adorabimus, & reuertemur ad vos.

* Et tulit Abraham ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: & accepit in manu sua ignem & gladium, & abierunt ambo simul.

* Aitque Isaac ad Abraham patrem suum, dicens: Pater mi. & ait: Ecce ego, fili mi. Et ait: Ecce ignis & ligna, ubi ergo est agnus in holocaustum?

* Et dixit Abraham: Coram Deo reuelabitur sibi agnus in holocaustum, fili mi. & abierunt ambo simul:

* Et venerunt ad locum quem dixerat ei Deus. & edificauit ibi Abraham altare, & ordinauit ligna: & ligauit Isaac filium suum, & posuit eum super altare desuper ligna.

* Et extenditque Abraham manum suam, & tulit gladium, ut immolaret filium suum.

* Et vocauit angelus Domini de celo, & dixit: Abraham, Abraham.

* Et dixit: Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: nunc enim scio quod times Deum tu es: & non pepercisti filio tuo vnico propter me.

* Et leuauit Abraham oculos suos, & vidit: & ecce aries, postquam apprehensus est in arbore cornibus suis.

* Et abiit Abraham, & tulit arietem, & obtulit eum in holocaustum pro filio suo.

* Et orauit, atque immolauit Abraham in loco illo. Et dixit coram Domino: Hic erunt seruientes generationes. Propterea dicebatur in die hac, In monte isto Abraham coram Domino immolauit.

* Et vocauit angelus Domini Abraham secundo de celo:

* Et ait: Per verbum meum iuravi, dicit Dominus, quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo vnico:

* Quoniam benedictione benedicam te, & multiplicans multiplicabo filios tuos sicut stellas celi, & sicut arenam quæ est in littore maris: & hereditabunt filij tui ciuitates inimicorum suorum:

* Et benedicentur propter filios tuos omnes populi terræ, pro eo quod obedisti verbo meo.

* Et dixit Abraham pueris suis: Expectate vos hic cum

* Et tulit Abraham ligna holocausti, & po-

* Aitque Isaac ad Abraham patrem suum, dicens:

* Et dixit Abraham: Coram Deo re-

* Et venerunt ad locum quem dixerat ei Deus. & edificauit

* Et extenditque Abraham

* Et vocauit angelus Domini de celo, & dixit: Abraham, Abraham.

* Et dixit: Ne extendas manum tuam ad puerum, neque facias illi quicquam: nunc enim scio quod times

* Et leuauit Abraham oculos suos, & vidit: & ecce aries, post-

* Et abiit Abraham, & tulit arietem, & obtulit eum in holocaustum pro filio suo.

* Et orauit, atque immolauit Abraham in loco illo. Et dixit coram Domino: Hic erunt seruientes generationes. Propterea dicebatur in die

* Et vocauit angelus Domini Abraham secundo de celo:

* Et ait: Per verbum meum iuravi, dicit Dominus, quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo vnico:

* Quoniam benedictione benedicam te, & multiplicans multiplicabo filios tuos sicut stellas celi, & sicut arenam quæ est in littore maris: &

* Et benedicentur propter filios tuos omnes populi terræ, pro eo quod obe-

19 * Reuerſus eſt Abraam ad pueros ſuos:
abieruntque Berſabee ſimul; & habitauit ibi. Gal. 3.
20 * Hiſitaque geſtis, nunciatum eſt Abraam
quòd Melcha quoque genuiſſet filios Nachor
21 fratri ſuo; * Huſ primogenitum, & Buz fra-
trem eius, & Chamuel patrem Syrorum;
22 * Et Caſeth, & Aſau; Pheldas quoque &
23 Iedlaſ, * Et Bathuel, de quo nata eſt Rebec-
ca. Octo iſtos genuit Melcha Nachor fratri
24 Abraam. * Concubina verò illius, nomine
Roma, peperit Thabee, & Gaom, & Thaas,
& Maacha. CAP. XXIII.

1 Vixit autem Sara cētum viginti septem an-
2 nis. * Et mortua est in ciuitate Arbee,
A quæ est Hebron in terra Chanaan. Venitque
Abraam, vt plangeret & fleret eam.
3 * Cumque surrexisset ab officio funeris, lo-
cutus est ad filios Heth, dicens:
4 * Aduena sum & peregrinus apud vos: da-
te mihi ius sepulchri vobiscum, vt sepeli-
5 mortuum meum. * Responderunt filij Heth,
6 dicentes: * Audi nos, domine: Princeps Dei
es apud nos: in electis sepulchris nostris se-
peli mortuum tuum: nullusque te prohibere
poterit, quin in monumento eius sepelias
mortuum tuum.
7 * Surrexit Abraam, & adorauit populum
B terræ, filios videlicet Heth.
8 * Dixitque ad eos: Si placet animæ vestræ,
vt sepeliā mortuum meum; audite me: &
intercedite pro me apud Ephron filium Scor:
9 * Vt det mihi speluncam duplicem, quam
habet in extrema parte agri sui. pecunia dig-
na tradat eam mihi coram vobis in possessio-
nem sepulchri.
10 * Habitat autem Ephron in medio filio-
rum Heth. Responditque Ephron ad Abraā
cunctis audientibus qui ingrediebantur por-
tam ciuitatis illius, dicens:
11 * Nequaquam ita fiet, domine mi: sed tu
magis ausculta quod loquor: Agrum trado
tibi, & speluncā quæ in eo est, præsentibus fi-
liis populi mei: sepeli mortuum tuum.
12 * Adorauit Abraam coram populo terræ.

תרגום אונקלוס

¹ וְתָב אֲבָרְהָם לְעֵלְיֹמֹהוּ וְקָמוּ וְאָזְלוּ כְּחֵדָא לְבִירָא דְשִׁבְעָה וַיִּתֵּב אֲבָרְהָם בְּבִירָא דְשִׁבְעָה : ²⁰ וַהֲוֹה בְּתֵר פִּתְגָמָא תְּאֵלִיָּן וְאַתְחִיָּה לְאַבְרָהָם
 לְמִימֵר הָא יֵלִידָה מְלָכָה אֵף הִיא בְּנִין לְנַחֲזֹר אַחֲדָא : ²¹ יֵרַע עוֹץ בּוֹכְרִיָּה וַיִּתְּ בּוֹז אַחוּהִי וַיִּתְּ קִמּוּאֵל אֲבוּהִי דְאַרְם : ²² וַיִּתְּ פֶּשֶׁר וַיִּתְּ חֲזוֹ
 וַיִּתְּ פִּלְדֵּשׁ וַיִּתְּ יֶדְלָף וַיִּתְּ בְּחוּאֵל : ²³ וּבְחוּאֵל אֲזֵלִיד יֵת רִבְקָה תִּמְנָא אֵילִין יֵלִידָה מְלָכָה לְנַחֲזֹר אַחוּהִי דְאַבְרָהָם : ²⁴ וּלְחִינְחִיָּה
 וּשְׁמָה רְאוּסָה וַיִּלִּידָה אֵף הִיא יֵת טַבַּח וַיִּתְּ גַּחַם וַיִּתְּ תַחַשׁ וַיִּתְּ מַעֲכָה : ^{כג}
¹ וַהֲוֹ חַיִּי שָׂרָה מֵאָה וְעֶשְׂרִין וְשִׁבְעָה שָׁנִין שְׁנֵי חַיִּי שָׂרָה : ² וּמִיַּתָּה שָׂרָה בְּקִרְיָת אֶרְבֶּעַ הִיא חֲבֵרוֹן בְּאַרְעָא דְכְּנַעַן וְאַתְּ
 אֲבָרְהָם לְמַסְפָּדָא לְשָׂרָה וְלִמְבָּרָה : ³ וְקָם אֲבָרְהָם מֵעַל אֲפִי מִיתָהוּ וּמִלִּיל עִם בְּנֵי חֵיתָאָה לְמִימֵר : ⁴ דִּיִּר וְחֹתֵב אֲנָא עִמְכוֹן
 תְּבוּלִי אַחְסָנִת קְבוּרָה עִמְכוֹן וְאַקְבֵּר יֵת מִתִּי מִן קֶרְמִי : ⁵ וְאַתְיָבוּ בְּנֵי חֵיתָאָה יֵת אֲבָרְהָם לְמִימֵר לִיה : ⁶ קְבִיל מִינָא רְבוּנָא רַב קֶרְם
 וְיֵאֵת בִּינָא בְּשַׁפֵּר קְבִרְנָא קֶבֶר יֵת מִתְךָ אֵינֶשׁ מִנָּא יֵת קְבִרְיָה לֹא יִמְנַע מִינְךָ מְלִמְקֶבֶר מִתְךָ : ⁷ וְקָם אֲבָרְהָם וּסְגֵר לַעֲמָא דְאַרְעָא לְבְנֵי
 חֵיתָאָה : ⁸ וּמִלִּיל עִמְהוֹן לְמִימֵר אִם אֵית רַעוּא לְנַפְשִׁיכוֹן לְמִקְבֵּר יֵת מִתִּי מִן קֶרְמִי קְבִיל מִנִּי וְכַעַן לִי בְּעַפְרוֹן בֶּר צֹחַר :
⁹ וַיִּחַן לִי יֵת מַעֲרָת כַּפִּילָתָא דִּילִיהּ דִּי בְּסִטֵּר חִקְלִיהּ בְּכֶסֶף שְׁלִים וַחֲנִינָה לִי בִינִיכוֹן לְאַחְסָנִת קְבוּרָא : ¹⁰ וְעַפְרוֹן יִתֵּב בְּגוֹ בְּנֵי
 חֵיתָאָה וְאַתְיָב עַפְרוֹן חֵיתָאָה יֵת אֲבָרְהָם קֶרֶם בְּנֵי חֵיתָאָה לְכָל עַל לְתַרַע קֶרְתִּיהּ לְמִימֵר : ¹¹ לֹא רְבוּנִי קְבִיל מִנִּי חִקְלָא יִתְבִּירָא לְךָ
 וּמַעֲרָתָא דְבִיהּ לְךָ יִהְיִיתָה לְעִינֵי בְנֵי עַמִּי וַיְהִיתָה לְךָ קֶבֶר מִתְךָ : ¹² וּסְגֵר אֲבָרְהָם קֶרֶם עַמָּא דְאַרְעָא :

* Reuersus est autem Abraam ad pueros suos: 19
 & surgentes, abierunt simul ad puteum iuramenti:
 & habitauit Abraam super puteum iuramenti.

* Factum est autem post verba hæc, & nuncia- 20
 tum est Abraam, dicentes: Ecce peperit Melcha &
 ipsa filios Nachor fratri tuo: * Hus primogeni- 21
 tum, & Buz fratrem eius, & Camuel patrem Sy-
 rorum; * Et Chazad, & Asau, & Phalas, & Iel- 22
 dad, & Bathuel: * Et Bathuel genuit Rebeccam. 23
 Oſto isti filij, quos peperit Melcha Nachor, fratri
 Abraam. * Et concubina illius, cui nomen Roma, 24
 peperit & ipsa Tabee, & Gaon, & Thaas, &
 Maacha.

CAP. XXIII.

Vit autem vita Sarra, anni centum viginti se- 1
 ptem. * Et mortua est Sarra in ciuitate Ar- 2
 boc, quæ est in conuallibus: hæc est Chebron in terra Cha-
 naan. Venit autem Abraam plangere Sarra &
 flere. * Et surrexit Abraam à mortuo. & di- 3
 xit filiis Het, dicens: * Aduena & peregrinus
 ego sum vobiscum: date ergo mihi possessionem vo- 4
 biscum; & sepeliam mortuum meum à me.

* Responderunt autem filij Het ad Abraam: 5
 dicentes: Non, domine. * Audi autem nos: Rex 6
 à Deo es tu in nobis: in electis sepulchris nostris se-
 peli mortuum tuum. nullus enim nostrum non pro-
 hibebit sepulchrum suum à te, vt sepelias mortuum 7
 tuum illic. * Surgens autem Abraam, ado-
 rauit populum terræ, filios Het. * Et locutus 8

est ad eos Abraam, dicens: Si habetis in anima ve-
 stra, vt sepeliam mortuum meum à facie mea, audi-
 te me: Loquimini pro me Ephron filio Saar:

* Et det mihi speluncam duplicem, quæ est eius, 9
 exeuntem in parte agri sui. argento digno det mihi
 illam in vobis, in possessionem sepulchri.

* Ephron autem sedebat in medio filiorum Het. 10
 Respondens autem Ephron Hettaus ad Abraam,
 dixit, audientibus filiis Het, & omnibus ingredien-
 tibus in ciuitatem, dicens:

* Apud me est, domine: & audi me: A- 11
 grum, & speluncam quæ in eo, tibi do; coram
 omnibus ciuibus meis dedi tibi. sepeli mortuum
 tuum.

* Et adorauit Abraam coram populo terræ. 12

* ἀπεστράφη ὁ ἀβραάμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. & ἀνα- 19
 σάντες, ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. καὶ κα-
 τώκησεν ἀβραάμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου.

* ἐγένετο ὁ μὲν τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀνηγγέλη τῷ ἀβραάμ, 20
 λέγοντες, ἰδοὺ τέκεν μελχὰ καὶ αὐτὴ ἦν τῶν ναχωρ τῶν
 ἀδελφῶν σου, * τὸν ὧς πρωτότοκον, & τὸν βαυζ ἀδελφὸν
 αὐτοῦ, καὶ τὸν καμουήλ πατέρα Συρων, * & τὸν χαζαδ,
 καὶ τὸν ἀζαδ, καὶ τὸν φαλας, καὶ τὸν ἱελδὰδ, καὶ τὸν βα- 21
 δουήλ. * & βαδουήλ ἐγέννησε τὴν ῥεβέκκαν. ὁκτώ οὖν
 τοῖς υἱοῖς, οὗς ἔτεκε μελχὰ τῶν ναχωρ τῶν ἀδελφῶν ἀβραάμ. 22

* καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἥ ὀνομαζομένη ῥομα, ἔτεκεν & αὐτὴ τὸν
 ταὰδ, καὶ τὸν γαὲν, καὶ τὸν τοχὸς, καὶ τὸν χωμὰ. 23

καὶ.

* ἐγένετο ὁ γὰρ ζωὴν ἀβραάμ ἑτήκατον εἰκοσιεπτά. 24
 * & ἀπέθανε ἀβραάμ ἐν τῇ πόλει δρεβὸκ, ἥ ἐστίν ἐν τῷ κοι-
 λώματι. αὐτὴ ἐστὶ χεβρών ἐν τῇ γῇ χαναναίᾳ. ἦλθε ὁ ἀβραάμ
 κόνιας ἀβραάμ καὶ πενήτηται.

* καὶ ἀνέστη ἀβραάμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ. & εἶπε τοῖς υἱοῖς καὶ
 λέγων. * πάροικος ἐπαρεπίδημι ἐγώ εἰμι μεθ' υἱῶν.
 δότε οὖν μοι κλῆσιν μεθ' υἱῶν. & θάψω τὸν νεκρόν μου ἀπ' ἐ-
 μου. * ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἀβραάμ, λέγον- 3
 τες. μὴ κύριε. * ἀκχοὺν ὁ γὰρ βασιλεὺς τοῦ θένος εἶ
 σὺ ἐν ἡμῖν. ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νε-
 κρόν σου. ἔδεις γὰρ ἡμῶν καὶ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖόν σου ἀπὸ 4
 τοῦ θένος θάψαι τὸν νεκρόν σου ἐκεῖ. * ἀναστὰς ὁ ἀβραάμ
 περσεκύνησε τὰ λαβὰ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρὸς.

* & ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν ἀβραάμ, λέγων. εἰ ἔχεις τὴν ψυ- 5
 χὴν υἱῶν, ὥς τε θάψαι τὸν νεκρόν μου ἀπὸ περσεκύνησε μου, ἀ-
 κχοσάτε μου, λαλήσατε πρὸς ἐμὲ ἐφ' ὧν τῷ πατρὶ.

* & δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλὲν, ὃ ἐστὶν αὐτῷ, τὸ ἐν 6
 μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. δρυγίς τῆς ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑ-
 μῖν εἰς κλῆσιν μνημείου.

* ἐφ' ὧν ὁ καὶ ἐπὶ τὸν μέσῳ τῶν υἱῶν καὶ. ἀποκριθεὶς ὁ 7
 ἐφ' ὧν ὁ καὶ ἐπὶ τὸν μέσῳ τῶν υἱῶν καὶ. ἀποκριθεὶς ὁ
 καὶ ἐπὶ τὸν μέσῳ τῶν υἱῶν καὶ. ἀποκριθεὶς ὁ καὶ ἐπὶ τὸν μέσῳ
 τῶν υἱῶν καὶ. ἀποκριθεὶς ὁ καὶ ἐπὶ τὸν μέσῳ τῶν υἱῶν καὶ. ἀποκριθεὶς ὁ

* παρ' ἐμοὶ γίνε κύριε. & ἀκχοὺν μου τὸν ἀγρόν & τὸ σπή- 8
 λαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δίδωμι. ἐν σφῳτίον πάντων τῶν πολιτῶν
 μου δέδωκά σοι. θάψον τὸν νεκρόν σου.

* & περσεκύνησεν ἀβραάμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. 9

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Et reuersus est Abraham ad pueros suos: & surrexerunt, & abierunt simul ad Bersabee: & habitauit Abraham in Bersabee. 20 Et factum est post verba hæc, & nunciatum est Abraham, dicendo: Ecce peperit Melcha etiam ipsa filios Nachor fratri tuo: 21 Hus primogenitum eius, & Buz fratrem eius, & Camuel patrem Aram, 22 Et Caseth, & Azau, & Pheldas, & Iedlaph, & Bathuel. 23 Bathuel autem genuit Rebeccam. 24 Istos octo peperit Melcha Nachor, fratri Abraham. 25 Concubina autem eius, cuius nomen Roma, ipsa quoque peperit Thabee, & Gaam, & Thaas, & Maacha.

CAP. XXIII.

Vit autem vita Saræ, centum & viginti & septem annorum, qui fuerunt anni vitæ Saræ.

Est Hebron in terra Chanaan. Et venit Abraham, vt lugeret Saram, & fletet eam.

Et locutus est cum filiis Heth, dicens:

Vt sepeliam mortuum meum à facie mea.

Mine noster: princeps coram Deo tu es inter nos: in meliori sepulchrorum nostrorum sepeli mortuum tuum. Non prohibebit vir ex nobis sepulchrum suum à te, quin sepelias mortuum tuum.

Locutusque est cum eis, dicens: Si est voluntas animæ vestræ, vt sepeliam mortuum meum à facie mea, acquiescite mihi; & rogate pro me Ephron filium Seor;

Vt det mihi speluncam duplicem suam, quæ est in latere agri sui: pecunia digna tradat eam mihi inter vos in possessionem sepulchri.

Ephron autem stabat in medio filiorum Heth: & respondit Ephron Ethaus ad Abraham coram filiis Heth, ingredientibus portam ciuitatis illius, dicens:

Nequaquam, domine mi: sed acquiesce mihi: agrum tibi dabo, & speluncam quæ in eo est tibi dabo; coram filiis populi mei tradam eam tibi: sepeli mortuum tuum.

Et adorauit Abraham coram populo terræ.

Et mortua est Sara in Cariatharbe. ipsa

Et surrexit Abraham à conspectu mortui sui.

Et responderunt filij Heth ad Abraham, dicendo ei:

Acquiesce nobis, domine.

Et surrexit Abraham, & adorauit populum terræ, filios videlicet Heth.

Et locutus est cum eis, dicens: Si est voluntas animæ vestræ, vt sepeliam mortuum meum à facie mea, acquiescite mihi; & rogate pro me Ephron filium Seor;

Vt det mihi speluncam duplicem suam, quæ est in latere agri sui: pecunia digna tradat eam mihi inter vos in possessionem sepulchri.

Ephron autem stabat in medio filiorum Heth: & respondit Ephron Ethaus ad Abraham coram filiis Heth, ingredientibus portam ciuitatis illius, dicens:

Nequaquam, domine mi: sed acquiesce mihi: agrum tibi dabo, & speluncam quæ in eo est tibi dabo; coram filiis populi mei tradam eam tibi: sepeli mortuum tuum.

Et adorauit Abraham coram populo terræ.

וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך
אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את מתי שמה : * ויען עפרון את
אברהם לאמר לו : * אדני שמעני ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר :
* וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם
לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חרם ארבע
מאות שקל כסף עבר לסחר : * ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בבל גבלו
סביב : * לאברהם למקנה לעיני בני חת בלוי
שער עירו : * ואחרי כן קבר אברהם את שרה
אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הווא
חברון בארץ כנען : * ויקם השדה והמערה אשר בו
לאברהם לאחות קבר מאת בני חרם :

* ואברהם

כד

זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל :
* ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ירך תחת ירכי : * ואשבועך ביהוה
אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם : * כי אל
ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק :
* ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת
אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל
הארץ אשר יצאת משם : * ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני שמה : * יהוה אלהי
אשמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר
דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה
לבני משם :

13 * Et locutus est ad Ephron, circumstante ple-
be eius : Quæso ut audias me. Dabo pecuniã
pro agro : suscipe eam. & sic sepeliã mor-
14 tuum meum in agro. * Responditque Ephro:
15 * Domine mi, audi me. Terra quam postulas
quadringentos siclos argenti valet. Istud est
precium inter me & te: sed quantum est hoc?
16 sepeli mortuum tuum. * Quod cum audisset
D Abraam, appendit pecuniam quam Ephron
postulauerat, audientibus filiis Heth, quadri-
gentos siclos argenti probatæ monetæ publi-
17 cæ. * Confirmatusq; est ager quondam Ephro-
nis, in quo erat spelunca duplex, respiciens
Mambre, tã ipse quàm spelunca, & omnes ar-
bores eius, in cunctis terminis eius per circui-
18 tum, * Abraæ in possessionem videntibus fi-
liis Heth, & cunctis qui intrabant portam ci-
19 uitatis illius. * Atque ita sepeliuit Abraam Sa-
ram vxorem suam in spelunca agri duplici quæ
respiciebat Mambre: hæc est Hebron in terra
20 Chanaan. * Et confirmatus est ager, & antrum
quod erat in eo Abraæ, in possessionem mo-
numenti à filiis Heth.

CAP. XXIIII.

1 Rat autem Abraam senex, dierumq; mul-
A torum : & Dominus in cunctis benedixe-
2 rat ei. * Dixitque ad seruum seniore domus
suæ, qui præerat omnibus quæ habebat: Pone
3 manum tuam subter femur meum; * Vt adiu-
rem te per dominum Deum cæli & terræ, ut
non accipias vxorẽ filio meo de filiabus Cha-
4 nanæorum inter quos habito: * Sed ad terram
& cognationem meam proficiscaris, & inde
5 accipias vxorem filio meo Isaac. * Respondit
seruus: Si noluerit mulier venire mecũ in ter-
ram hanc, nõquid reducere debeo filiũ tuum
6 ad locum de quo tu egressus es? * Dixitque A-
braam: Caue ne quãdo reducas filium meum
7 illuc. * Dominus Deus cæli & terræ, qui tulit
me de domo patris mei, & de terra natiuitatis
meæ, qui locutus est mihi, & iurauit mihi, di-
cens: Semini tuo dabo terram hanc; ipse mit-
tet angelum suum coram te : & accipies inde
vxorem filio meo.

תרגום אונקלוס

11 ומליל עם עפרון קדם עמא דארעא למימר ברם אם את עבד לי טיבו קבל מני אתן כסף דמי חקלא קבל מני ואקבר ית מתי לתמן :
14 ואתיב עפרון ית אברהם למימר ליה :
15 רבוני קבל מני ארע שווא ארבע מאה סלעין דכסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר :
16 וקבל אברהם מן עפרון וחקל אברהם ית כסף דמלל קדם בני חיתא ארבע מאה סלעין דכסף דמתקבל
17 וקם חקל עפרון די בכפלה די קדם ממרא חקלא ומערתא דיביה וכל אילנא די בחקלא די בכל
18 לאברהם לזבינוהי לעיני בני חיתא בכל עלל תרע קרתיה :
19 ובחר בן קבר אברהם ית שרה
20 וקם חקלא ומערתא דיביה לאברהם לאחסנה
1 ואברהם סוב על ביומין ויני
כד
2 ואמר אברהם לעבדיה סבא דבינוהי דשליט בכל דיליה שו כען ורך תחזת ירכי :
3 ואקיים עלך במימרא
4 אלהין לארעי ולילדתי תחל ותסב אתמא
5 ואמר ליה עבדא מאים לא חביי אתמא למיתי בחרא לארעא הנא האתבא אחיב ית בך לארעא דנפקת מתמן :
6 ואמר ליה אברהם אסתמר לך דלמא חתיב ית ברי לתמן :
7 ויאלתא דשמיא דדברני מבית אבא ומארעא ילדתי ודמלל לי
8 וישלח מלאכיה קדמך ותסב אתמא לברי מתמן :

* Et dixit Ephron in aures coram populo terræ: 13
Quoniam apud me es, audi me. argentum agri acci-
pe à me, & sepeliam mortuum meum illic.

* Respondit autem Ephron Abraam, dicens: 14
* Nequaquam, domine. audiui enim quadrin- 15
gentarum didrachmarum argenti: sed quid utique
esset hoc inter me & te? tu autem mortuum tuum
sepeli.

* Et audiuit Abraam Ephron: & re- 16
stituit Abraam Ephron argentum, quod locutus est
in aures filiorum Het, quadringentas didrachmas
argenti probati mercatoribus.

* Et stetit ager Ephron, qui erat in spelunca du- 17
plici, quæ est secundum faciem Mambræ, ager et spe-
lunca quæ erat in eo, & omnis arbor quæ erat in a-
gro, quæ est in terminis eius in circuitu,

* Abraam in possessionem coram filiis Het, & 18
omnibus ingredientibus in ciuitatem.

* Post autem hæc sepeliuit Abraam Sarram u- 19
xorem suam in spelunca agri duplici, quæ est coram
Mambræ. hæc est Hebron in terra Chanaan.

* Et confirmatus est ager, & spelunca quæ in eo, 20
Abraam in possessionem sepulchri, à filiis Het.

CAP. XXIIII.

ET Abraam erat senior prouectus diebus: & 1
Dominus benedixit Abraam per omnia.

* Et dixit Abraam seruo suo seniori domus suæ, 2
principi suorum omnium: Pone manum tuam sub-
ter femur meum.

* Et adiurabo te domi- 3
num Deum celi & Deum terræ, ut non accipias
uxorem Isaac filio meo de filiabus Chananæorum,
cum quibus ego habito inter ipsos:

* Sed in terram meam ubi ego natus sum ibis, 4
& in tribum meam: & accipies uxorem filio meo
Isaac inde.

* Dixit autem ad eum seruus: Si igitur non vo- 5
luerit mulier venire mecum retrò in terram hanc,
reducam filium tuum in terram, unde egressus es
inde? * Dixit autem ad eum Abraam: Caue 6
tibi ne reducas filium meum illuc.

* Dominus Deus celi, & deus terræ, qui tulit 7
me de domo patris mei, et de terra qua genitus sum:
qui locutus est mihi, & iurauit mihi, dicens: Tibi da-
bo terram hanc & semini tuo: ipse mittet angelum
suum ante te: & accipies uxorem filio meo inde.

13 καὶ εἶπε τῷ ἐφρών εἰς τὰ ὦτα ἐνδητίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.
ἐπεὶ δὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἀκούσον με· τὸ δρυγύριον τοῦ ἀγροῦ λάβε
παρ' ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ.

14 * ἀπεκρίθη ὁ ἐφρών τῷ ἀβραάμ, λέγων· * οὐχὶ κύριε.
15 ἀκήκοα γὰρ τετρακοσίων διδράχμων δρυγυρίου· ἀλλὰ τί ἀν-
εἶη τοῦτο ἀναμέθρι ἐμῶ καὶ σοῦ; σὺ δὲ τὸν νεκρόν σε θάψον.

16 * ὁ ἤκουσεν ἀβραάμ τὰ ἐφρών καὶ ὑποκατέστησεν ἀβρα-
άμ τῷ ἐφρών τὸ δρυγύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὦτα τῶν υἱῶν
χέτ, τετρακόσια διδράχμα δρυγυρίου δοκίμου ἐμπορίου.

17 * ὁ ἔστη ὁ ἀγρός ἐφρών, ὃς ἦν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶ
καὶ πρὸς ὤπον μαμερῆ, ὁ ἀγρός ὁ καὶ σπηλαιὸν ὃ ἦν ἐν αὐ-
τῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃ ἐστὶ ἐν τοῖς ὄρεσις αὐ-
τοῦ κύκλῳ,

18 τὰ ἀβραάμ εἰς κλήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν τοῦ
χέτ, καὶ πάντων τῶν ἐπαροδομένων εἰς τὴν πόλιν.

19 * μὲν δὲ ταῦτα ἐθαψεν ἀβραάμ σάρκα τὴν γυναικᾶ αὐ-
τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι μα-
μερῆ. αὐτὴ ἐστὶ χεῖρ ἐν τῇ γῇ χαναν.

20 * καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρός καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ τῷ ἀ-
βραάμ εἰς κλήσιν τάφου, ὡς τῶν υἱῶν τῶν χέτ. καὶ.

1 * Καὶ ἀβραάμ ἦν πρεσβύτερος & περὶ βεβηκώς ἡμερῶν.
καὶ κύριος ἐυλόγησε τὸν ἀβραάμ καὶ πάντα.

2 * καὶ εἶπεν ἀβραάμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ τῷ ἀρχόντῃ τῶν αὐτοῦ πάντων· θές τῳ χεῖρά σου ὑπὸ
τὸν μηρόν μου·

3 * ὁ ὅρκισέ σε κύριον τὸν θεὸν τῶ οὐρανοῦ καὶ τὸν θεὸν τῆς
γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα ἱσραὴλ τῷ υἱῷ μου ἐκ τῶν θυ-
γατέρων τῶν χαναναίων, μετ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς·

4 * ἀλλ' εἰς τὴν γῆν μου ἐγὼ ἐγενόμην πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν
φυλὴν μου. καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἱσραὴλ ἐκεῖθεν.

5 * εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς, εἰς οὗν μὴ βούλη) ἡ γυνὴ πο-
ρευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην, ἀποστέψω
τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν, ὃθεν ὤκλῃς ἐκεῖθεν;

6 * εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ἀβραάμ· πρόσσεχε σεαυτῷ μὴ ἀπο-
στέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.

7 * κύριος ὁ θεὸς τῶ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἐλάβε
με ἐκ τῶ οἴκου τῶ πατρὸς μου, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐξηνήθην,
ὃς ἐλάλησέ μοι, & ὡμσέ μοι, λέγων· θὶ δώσω τῳ γῆν ταύ-
την & τῷ σπέρματί σου· αὐτὸς ἀποστέλει τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἐμ-
πορεύσῃ & λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et locutus est cum Ephron coram populo terræ, dicens: Si tu utique facis mecum misericordiam, acquiesce mihi: dabo pecuniam pro a-
gro; accipe illam à me, ut sepeliam ibi mortuum meum.

12 Responditq; Ephron ad Abraham, dicens ei: 12 Domine mi, acquiesce
mihi: terra quæ valet quadringentos siclos argenti, inter me & te quæ est? & mortuum tuum sepeli.

13 Et acquieuit Abraham Ephron: &
appendit Abraham argentum, quod Ephron locutus fuerat coram filiis Heth, quadringentos siclos argenti, quod recipiebatur pro mercimoniis in
vnaquaque prouincia.

14 Et confirmatus est ager Ephron, in quo est spelunca duplex, quæ est ante Mamræ; tam ager quàm spelunca quæ in
eo est, & omnes arbores quæ sunt in agro, & in omni termino eius per circuitum;

15 Abraham in emptionem, videntibus omnibus filiis
Heth, qui intrabant portam ciuitatis illius.

16 Et post hæc sepeliuit Abraham Saram uxorem suam in spelunca duplici, in agro qui est con-
tra faciem Mamræ. ipsa est Hebron in terra Chanaan.

17 Confirmatusque est ager, & spelunca quæ in eo est, Abraham in possessionem se-
pulchri à filiis Heth.

18 CAP. XXIIII.
ET Abraham erat senex, prouectusque ætatis: & Dominus benedixit Abraham in omnibus.

19 Dixitque Abraham seruo suo seniori domus
suæ, qui præerat omnibus quæ habebat: Pone nunc manum tuam subter femur meum:

20 Et adiurabo te per verbum Domini Dei cæ-
li & Dei terræ, quod non accipias uxorem filio meo de filiabus Chananæorum, inter quos ego habito.

21 Sed ad terram meam, & ad gene-
rationem meam ibis; & accipies uxorem filio meo Isaac.

22 Dixitque ei seruus: Fortè nolet mulier venire post me in terram hanc: nunquid
reducens reducam filium tuum ad terram de qua egressus es?

23 Et dixit ei Abraham: Caue ne fortè reducas filium meum illuc.

24 Dominus Deus celi, qui tulit me de domo patris mei, & de terra natiuitatis meæ: & qui locutus est mihi, & qui iurauit mihi, dicens: Filius
tuus dabo terram hanc, ipse mittet angelum suum coram te; & accipies uxorem filio meo inde.

8 * ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקיית
משבעתי וארץ רק ארץ בני לא תשב שמה:
9 * וישם העבד ארץ ידו תחת ירך אברהם אדניו
10 * וישבע לו על הדבר הזה: * ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
11 * ויקסו וילך אל ארם נחורים אל עיר נחור: * ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לער ערב
12 * לעת צאת השאבר: * ויאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרר נא לפני היום ועשרו חסד עם
13 * אדני אברהם: * הנה אנכי נצב על עין המים ובנות
14 * אנשי העיר יצאת לשאב מים: * והיה הנער אשר
אמר אליה הטי נא כדך ואשתך ואמרה שתה
וגם גמליך אשקרו אתה הכחלת לעבדך ליצחק
15 * ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: * ויהי היום
טרם כלל ללכת ונהגו רבקה יצאת אשר ילדה
לבתואל בן מלכה אשר נחור אחי אברהם
16 * וכדה על שכמה: * והנער טבת מראה מאד בתורה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל:
17 * וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט
מים מכדך: * ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה
18 * על ידה ותשקהו: * ותכל להשקותו ותאמר גם
לגמליך אשאב עוד אם כלו לשתת: * ותמהר ותער
כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב
20 * לכל גמליו: * והאיש משתאה לה מחריש לדעת
21 * ההצליח יהוה דרכו אם לא: * ויהי כאשר כלו
הגמלים לשתת ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו
22 * ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: * ויאמר
בת מי את הנדי נא לי היש בית אביך מקום לנו
23 * ללין: * ותאמר אליו ברת בתואל אנכי בן מלכה
אשר ילדה לנחור:

8 * Sin autem mulier noluerit sequi te, nō tene-
beris iuramento. filium tantū meum ne redu-
9 cas illuc. * Posuit ergo seruus manū sub femo-
B re Abraam domini sui; & iurauit illi super ser-
10 mone hoc. * Tulitq; decem camelos de grege
dñi sui: & abiit, ex omnibus bonis eius portās
secum. profectusq; perrexit in Mesopotamiā
11 ad urbē Nachor. * Cumq; camelos fecisset ac-
cūbere extra oppidū, iuxta puteum aquæ, ve-
sperē, eo tempore quo solent mulieres egredi
12 ad hauriendā aquā: * Orauit Dñm, dicēs: Dñe
Deus domini mei Abraā, occurre, obsecro, mi-
hi hodie: & fac misericordiam cū dño meo A-
13 braā. * Ecce ego sto prope fontē aquæ, & filia ha-
bitatorum huius ciuitatis egrediētur ad hau-
14 riendā aquam. * Igitur puella cui dixero, incli-
na hydriam tuā vt bibam: & illa responderit,
bibe; quin & camelis tuis dabo potū: ipsa est
quā præparasti seruo tuo Isaac: & per hoc in-
telligā, quod feceris misericordiā cū dño meo
15 Abraam. * Necdum intra se verba cōpleuerat,
& ecce Rebecca egrediebatur, filia Bathuel, fi-
C lij Melche, vxoris Nachor fratris Abraā, habēs
16 hydriam in scapula sua: * Puella decora nimis,
virgoq; pulcherrima, & incognita viro. descē-
derat autē ad fontem, & impleuerat hydriam
17 aquæ, ac reuertebatur. * Occurritq; ei seruus,
& ait: Pauxillum aquæ mihi ad bibendū pre-
18 be de hydria tua. * Quæ respōdit: Bibe, domi-
ne mi. celeriterq; deposuit hydriam super vl-
19 nam suam, & dedit ei potum. * Cumq; ille
bibisset, adiecit: Quin & camelis tuis hauriā
20 aquam, donec cuncti bibant. * Effundensq; ue
hydriam in canalibus, recurrit ad puteum, vt
hauriret aquam, & haustam, omnibus came-
21 lis dedit. * Ipse autē contemplabatur eam taci-
tus, scire volens vtrū prosperum iter suū fecis-
22 set Dominus, an non. * Postquā autē biberunt
cameli, protulit vir in aures aureas appenden-
tes siclos duos, & armillas totidem pondo si-
23 clorū decem: * dixitq; ad eam: Cuius es filia?
indica mihi. Est in domo patris tui locus ad
24 manendū: * Quæ respōdit: Filia sum Bathue-
lis, filij Nachor, quem peperit ei Melcha.

תרגום אונקלוס

8 * ואם לא תיבוי אחתא למיתי בתרך ותהא זבאי ממוכתי נא לחזרה ברי לא תחייב לחמן:
9 * ודבר עבדא עשרה גמלין מגמלי רבוניה ואזל וכל שפר רבוניה בידיה וקם ואזל לארם
10 * ואשרי גמליא מברא לקרחתא לבירא דמין לעידן רמשא לעידן דנפקן מלייתא: * ואמר יי אלהא
11 * הא אנא קאים על עינא דמין ונכח אנשי קרחתא נפקן
12 * ותהא עלימתא דאמר לה ארכיני כען קלחין ואשת ותימר אשת ואף גמלך אשקי יתה ומינתא לעבדך ליצחק
13 * ותהא הונא עד לא שצי למלא ותהא רבקה נפקת דיתלידה לבתואל בר מלכה אחת
14 * ועלימתא שפירת חזו לחדא בתולתא וגבר לא ידעה ונחתת לעינא ומלת קלחה וסליקת:
15 * ואמרת אשת רבונא ואוחיאת ונחתת קולחה על ידה ואשקי
16 * ואוחיאת ונפצת קולחה לבית שקניא ורהשת עוד
17 * וגברא שחי בה מסחכל שתיק למידע ההצלח ויי ארחה אם לא:
18 * ותהא כד ספקו גמליא למשתי
19 * ותאמר בת סן את חוי כען לי
20 * ואמרת ליה בח בתואל אנא פר מלכה דילדת לנחור:
21 * ואמרת ליה בח בתואל אנא פר מלכה דילדת לנחור:

* Si autem noluerit mulier venire tecum in ter-
ram hanc, mundus eris à iuramento meo hoc. tan-
tum filium meum ne reducas illuc. * Et posuit
seruus manum suam sub femore Abraam domini sui.
& iurauit ei de verbo hoc. * Et accepit ser-

uus decem camelos de camelis domini sui, & de om-
nibus bonis domini sui cum ipso. & surgens abiit
in Mesopotamiam, in ciuitatem Nachor.

* Et fecit quiescere camelos extra ciuitatem, a-
pud puteum aquæ ad vesperum, quando egrediun-
tur aquatrices. * Et dixit: Domine Deus do-

mini mei Abraam, prosperum fac coram me hodie:
& fac misericordiam cum domino meo Abraam.

* Ecce steti in fonte aquæ, at filia hominum habi-
tantium ciuitatem egrediuntur ad hauriendam a-
quam. * Et erit virgo cui utique ego dixerò, In-

clina hydriam tuam, vt bibam: & dixerit mihi,
bibe: & camelos tuos potabo, donec utique cessent
bibentes, hanc præparasti seruo tuo Isaac. & in hoc

cognoscam, quod fecisti misericordiam cum domino
meo Abraam. * Et factum est antequam perficeret

ipse loquens in mente, & ecce Rebecca egrediebatur
genita Bathuel, filio Melchæ vxoris Nachor fratris
Abraam, habens hydriam super humeros.

* At virgo erat decora aspectu valde. virgo erat:
vir non cognouit eam. Descendens autem ad fontem,
impleuit hydriam, & ascendit. * Cucurrit autem ser-

uus in occursum ipsi, & dixit ei: Pota me parum a-
quæ de hydria tua. * Illa autem dixit: Bibe, domine.

& festinauit, & deposuit hydriam super brachium
suum, et potauit eum: * Donec cessauit bibens. et di-

xit, Et camelis tuis hauriam aquam, donec utique
omnes bibant. * Et festinauit, & euacuauit hy-

drium in adaquatorium: & cucurrit iterum ad pu-
teum, vt hauriret. & hausit aquam omnibus ca-

melis. * At homo considerabat eam: & tacebat,
vt cognosceret si prosperam fecit Dominus viam

suum, an non. * Factum est autem quando cessi-
uerunt omnes cameli bibere, accepit homo duas in au-

res aureas, drachmæ ponderis, & duas armillas in
manibus eius; decem aureorum pondus earum. et in-

terrogauit eam, * Et dixit: Filia cuius es? indica mihi.
et si est apud patrem tuum locus nobis ad manendum. * Et di-

xit ei: Filia Bathuel sũ Melchæ, quæ peperit Nachor.

* εἰ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορεύθῃαι μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν γῆν
ταύτην, καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου τούτου. μόνον τὸν υἱόν μου
μὴ ἀποστέψῃς ἐκεῖ. * ὃ ἔθηκεν ὁ παῖς τῷ χεῖρι αὐτοῦ ὑ-

πὸ τὸν μηρὸν ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ
τοῦ ῥήματος τούτου. * ὃ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν

καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου
αὐτοῦ μετ' ἐαυτοῦ. ὃ ἀναστὰς, ἐπορεύθη εἰς μεσοποταμίαν

εἰς τὴν πόλιν ναχὼρ. * ὃ ἐκοίμισε τὰς καμήλους ἐξω τῆς
πόλεως ἵδῃ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψιν· ἡνίκα ἐκπο-

ρεύον) αἱ ὑδρεύουσαι. * ὃ εἶπε, κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου
ἀβραάμ, ἐν ὁδῷ ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, καὶ ποιήσῃς ἔλεος

μετ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου μου ἀβραάμ. * ἰδὲ ἔστηκα ἐπὶ τῇ πηγῇ
τοῦ ὕδατος, αἱ δὲ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῶν οἰκούντων τὴν

πόλιν ἐκπορεύον) ἀντλήσαι ὕδωρ. * καὶ ἔσαμ' ἡ παρθέν-
ος ἡ ἃν ἐγὼ εἶπω, ἐπικλινόν τῷ ὕδατι τοῦ ἵνα πίω. ὃ εἶ-

πη μοι, πίε, καὶ τὰς καμήλους τοῦ ποπῶ, ἕως ἂν παύσωνται
πίνουσαι, ταύτῃ ἡ τοίμαζας τῷ παιδί τοῦ ἱζαάκ· καὶ ἐν τού-
τῳ γνώσεται, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετ' ἐμοῦ τοῦ κυρίου μου ἀβραάμ.

* καὶ ἐγένετο ὡς τοῦ συντελέσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ
διανοίᾳ· καὶ ἰδὲ ῥεβέκκα ἔξεπορεύετο ἡ τεχθῆσα βαθοῦλ,

ἡ ὧ μελχὰς, τῆς θυγατρὸς ναχὼρ τοῦ ἀδελφοῦ ἀβραάμ, ἔχου-
σα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων. * ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ

ὄψει σφόδρα. παρθένος ἦν· ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτῇ. κατεβῆ-
σα δὲ ἐπὶ τῇ πηγῇ, ἐπλησε τὴν ὑδρίαν, καὶ ἀνέβη. * ἔδραμε

ὃ ὁ παῖς εἰς κυανίτην αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ, πότισόν με μι-
κρόν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου. * ἡ δὲ εἶπε, πίε κύριε. ὃ ἔστυ-

ξε, καὶ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς, καὶ ἐ-
πότισεν αὐτόν. * ἕως ἃ ἐπαύσατο πίνων. καὶ εἶπε, καὶ ταῖς

καμήλοις τοῦ ὑδρεύθωμαι, ἕως ἂν παύσαι πίωσι. * ὃ ἔ-
στυξε, ὃ ἔξεκένωσε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸ ποτίσθαι. ὃ ἔδρα-

με πάλιν ἐπὶ τῷ φρέαρ ἀντλήσαι· καὶ ὑδρεύσας τὰς κα-
μήλους. * ὃ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτῇ.

ὃ παρεσιώπα τοῦ γινῶναι εἰ ἐνόηκε κύριος τῷ ὁδὸν αὐτοῦ, ἡ
οὐ. * ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσατο πᾶσαι αἱ καμήλοι πίνε-

σαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος δύο ὀνότια χρυσᾶ ἀνά δραχμὴν ὀλ-
κῆς, ὃ δύο ψέλια ἐπὶ ταῖς χεῖρας αὐτοῦ. δέκα χρυσῶν ὀλκῆ αὐ-

τῶν. ὃ ἐπηρεώτησεν αὐτὴν. * ὃ εἶπεν, θυγάτηρ τίνος εἶ; ἀνάρχου
μοι. ὃ εἶπε, ὡς τῷ πατρί σου ἰσὺς ἡμῶν κατελύσαι. * ὃ εἶ-

πεν αὐτῇ, θυγάτης βαθεὶλ εἰμι· μελχὰς, ὃν ἔτεκε τῷ ναχὼρ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et si noluerit mulier venire post te, eris innocens à maledictione mea hac: tantummodo filium meum ne reducas illuc. * Et posuit seruus manum suam sub femore Abraham domini sui: & iurauit illi super verbo hoc. * Et tulit seruus decem camelos de camelis domini sui: & abiit, & omnia optima domini sui portans in manu sua. & surrexit, & abiit in Syriam, quæ est iuxta Euphratem, in ciuitatem Nachor. * Et accumbere fecit camelos extra ciuitatem, iuxta puteum aquæ, in tempore vespertino, in quo mulieres egrediuntur ad hauriendam aquam. * Et ait: Domine Deus domini mei Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie; & fac misericordiam cum domino meo Abraham. * Ecce ego sto prope fontem aquæ, & filia hominum ciuitatis egrediuntur ad hauriendam aquam. * Et erit puella cui dixerò: Inclina, obsecro, hydriam tuam vt bibam. & dixerit, bibe, & camelos quoque tuos adaquabo; ipsam præparasti seruo tuo Isaac: & in hoc cognoscam, quod fecisti misericordiam cum domino meo. * Et factum est antequam ille cessasset loqui, ecce Rebecca egrediebatur, quæ nata est Bathuel, filio Melchæ vxoris Nachor, fratris Abraham; & hydria sua super humerum eius. * Et puella erat pulchra aspectu valde; virgo, & vir non cognouerat eam. & descendit ad fontem, & impleuit hydriam suam; & ascendit. * Et cucurrit seruus in occursum eius, & ait: Fac me gustare, obsecro, paululum aquæ de hydria tua. * Et ait: Bibe, domine mi. & festinauit, & deposuit hydriam super manum suam; & dedit ei bibere. * Et cum cessasset bibere, dixit: Etiam camelis tuis hauriam, donec cessent bibere. * Et festinauit, & effudit hydriam suam in canali: & cucurrit iterum ad puteum ad hauriendum, & hausit omnibus camelis eius. * Vir autem admirabatur eam tacitus contemplando, vt sciret vtrum prosperasset Dominus viam suam, an non. * Et factum est quando cessauerunt bibere cameli, tulit vir in aurem auream appendentem solum vnum, & duas armillas super manus eius, appendentes decem siclos auri. * Et ait: Cuius filia es tu? indica, obsecro, mihi, si est in domo patris tui locus sufficiens nobis ad manendum. * Et dixit ei, Filia Bathuelis ego sum, filij Melchæ, quem peperit de Nachor.

* Et dixit ei: Paleæ & pabula multa apud nos; 25
& locus ad manendum. * Et complacens homo, 26
adoravit Dominum: * Et dixit: Benedictus do- 27
minus Deus domini mei Abraam, qui non reliqui-
si iustitiam tuam, & veritatem à domino meo A-
braam, meque prosperè duxit Dominus ad domum
fratris domini mei, ad accipiendam uxorem filio suo.

* Et currens puella, nunciauit in domum matris 28
sue, secundum verba hæc.

* At Rebecca erat frater, cui nomen Laban. & 29
cucurrit Laban ad hominem foras ad fontem.

* Et factum est quando vidit in aures & ar- 30
millas in duabus manibus sororis sue; & quando
audiuit verba Rebecca sororis sue, dicentis: Sic lo-
cutus est mihi homo. & venit ad hominē, stante ip-
so iuxta camelos prope fontem. * Et dixit ei: 31

Huc ingredere, benedicte domini: & cur stetisti fo-
ris? ego autem preparavi domum, et locum camelis.

* Ingressus est autem homo in domum, et destra- 32
uit camelos: & dedit paleas & pabula camelis, &
aquam pedibus ipsius, & pedibus virorum qui cū
eo. * Et apposuit illis panes ad comedendum. & 33
dixit: Non comedam, donec loquar ego verba mea.

& dixit: Loquere. * Et dixit: Seruus Abraam sum 34
ego. * Dominus autē benedixit domino meo valdè. 35

& exaltatus est. & dedit ei oves & vitulos, au-
rum, & argentum, & seruos, & ancillas, camelos
& asinos. * Et peperit Sarra mulier domini mei 36

filium unum domino meo, postquam consenuit ipse.

& dedit ipsi quæcunq; erant ei. * Et adiuravit me 37
dominus meus, dicens: Non accipies uxore filio meo

de filiabus Chanaanorum, inter quos ego habito in
terra eorum: * Sed ad domum patris mei perges, 38

& ad tribum meam, & accipies uxorem filio meo.

* Et dixi domino meo: Ne fortè non veniat mulier 39
mecum. * Et dixit mihi: Dominus Deus cui cōpla-

cui coram eo, ipse mittet angelum suum tecum; &
prosperabit viam tuam: & accipies uxore filio meo

de tribu mea, & de domo patris mei. * Tunc inno- 40
cens eris à maledictione mea; quando enim veneris

ad meam tribum, & non tibi dederint, eris innocēs
à iuramento tuo. * Et veniens hodie ad fontem, 41

dixi: Domine Deus domini mei Abrahā, si tu prospe-
ram facis viam meam, in qua nūc ego ambulo in ea.

25 καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡ-
μῖν, καὶ τόπος ὅς ἐστι κατὰ λυγρὰ. καὶ εὐδοκῆσας ὁ ἀνδρῶ-

26 πος, προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπεν, εὐλογητὸς κύ-
ριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ· ὅς ἐκατέλιπες τὴν δι-

27 κήρυξίν μου ἐν τῇ ἀλήθειᾳ ἀπὸ τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ·
ἐμέ τε εὐλόγησε κύριος εἰς τὸν οἶκόν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου

28 λαβεῖν γυναῖκα τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ. & ὁραμίσσα ἡ παῖς ἀνὴρ-
γαίην εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα.

29 καὶ τῇ ᾗ ῥεβέκκα ἦν ἀδελφὸς, ὃ ὄνομα λαβάν· καὶ ὁραμίσ-
σα λαβάν πρὸς τὸν ἀνδρῶπον ἐξω ἐπὶ τῇ πηγῇ. & ἐγένε-

30 νε τὸ ἡνίκα εἶδε τὰ ἐνώπια & τὰ ψέλια ἐπὶ τὰς δύο χεῖρας τῆς
ἀδελφῆς αὐτῆς, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα ῥεβέκκας τῆς ἀδελ-

31 φῆς αὐτῆς, λεγούσης· ἔγω λέλαλθην μοι ὁ ἀνδρῶπός· & ἤλ-
θε πρὸς τὸν ἀνδρῶπον, ἐσηκότος αὐτῆς ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῇ

32 πηγῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, δεῦρ εἰσελθε εὐλογητὸς κυρίου·
καὶ ἵνα τί ἐσηκας ἐξω; ἐγὼ δὲ ἡτίμαζα τῇ οἰκίᾳ, καὶ τόπον

33 ταῖς καμήλοις. εἰσῆλθε δὲ ὁ ἀνδρῶπος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ
ἀπέκραξε τὰς καμήλους· & ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα

34 ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ τοῖς ποσὶν αὐτῶν, & τοῖς ποσὶ τῶν ἀν-
δρῶν τῶν μετ' αὐτῶν. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν·

35 καὶ εἶπεν, ἐμὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλήσαι μετὰ ῥήματαί μου·
καὶ εἶπε, λάλησον. καὶ εἶπε, παῖς Ἀβραάμ εἰμὶ ἐγώ.

36 κύριος δὲ εὐλόγησε τὸν κύριόν μου σφόδρα· καὶ ἐψώθη &
ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχους, χρυσίον & ἀργύριον, & παῖ-

37 δας καὶ παιδίσκας, καμήλους καὶ ὄνους. καὶ ἔτεκε Σάρρα
ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου ἑνὸς υἱόν· τῷ κυρίῳ μου, καὶ τὸ ὄνομα αὐ-

38 τῶν υἱῶν χαλαναίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῇ. ἀλλ'
εἰς τὸν οἶκόν σου πατέρός μου πορεύσῃ & εἰς τὴν φυλὴν μου, & λήψῃ

39 γυναῖκα τῷ υἱί μου. & εἶπα τῷ κυρίῳ μου, μή ποτε ἐπο-
ρεύθῃ ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ. καὶ εἶπέ μοι, κύριος ὁ θεός σου ἐν ἡμέρᾳ

40 σηκα ἐναντίον σου, αὐτὸς ἀποστείλει τὸν ἄγγελόν σου μετὰ σοῦ,
& εὐδοκήσῃ τὴν ὁδόν σου, & λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱί μου ἐκ τῆς φυ-

41 λῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατέρός μου. τότε ἀθῶος ἐ-
σῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μου· ἡνίκα ᾧ εἰς τὴν ἐμελὴν φυλὴν,

42 & μή σοι δοῶσι, ἕως ἡμετέρας ἀπὸ τοῦ ὅρκου σου. & ἐλθὼν Σή-
μερον ἐπὶ τὴν πηγὴν, εἰπον, κύριε ὁ θεός σου κύριός μου Ἀβραά-

43 μ, εἰ σύ εὐδοκήσῃ τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

25 Et ait ei: Etiam palearum & pabuli multum est apud nos: locus quoque sufficiens ad manendum. 26 Et flexit vir genua sua: & ad-
oravit coram Domino.

27 Et ait: Benedictus Dominus Deus domini mei Abraham, qui non dimisit misericordiam suam, & veritatem
suam à domino meo: & recta via duxit me Dominus in domum fratris domini mei.

28 Et cucurrit puella, & nunciauit in domo matris sue. 29 Et factum est,
erat autem Rebecca frater, & nomen eius Laban: & cucurrit Laban ad virum foras ad fontem.

30 Et factum est, cum vidisset in aurem & armillas in manibus sororis sue, & cum audisset verba Rebecca sororis sue, dicentis, Hæc locutus est mecum vir, venitque
ad virum; & ecce stabat iuxta camelos prope fontem.

31 Et ait: Ingrederere, benedicte Domini: cur stas foris? ego autem preparavi domum,
& locum aptum camelis.

32 Et ingressus est vir in domum, & soluit camelos, & dedit paleas & pabulum camelis; & aquam ad lauandos pe-
des eius, & pedes virorum qui erant cum eo.

33 Et posuerunt coram eo cibum: & ait: Non comedam, donec loquar sermones meos. & di-
xit, Loquere.

34 Et ait: Seruus Abraham ego sum. 35 Et Dominus benedixit domino meo valdè: & magnificatus est: & dedit ei oves
& boues, & argentum & aurum, & seruos, & ancillas, & camelos & asinos.

36 Et peperit Sara vxor domini mei filium domino meo post-
quam senuit: deditque illi omnia quæ habebat.

37 Et adiuravit me dominus meus, dicens: Non accipies uxorem filio meo de filiabus Cha-
naanorum, in quorum terra ego habito.

38 Sed ad domum patris mei ibis, & ad cognationem meam; & accipies uxorem filio meo.

39 Et dixi domino meo: Fortè non veniet mulier post me.

40 Et dixit mihi: Dominus in cuius conspectu ego serui, mittet angelum
suum tecum; & diriget viam tuam: & accipies uxorem filio meo de cognatione mea, & de domo patris mei.

41 Tunc eris innocens à male-
dictione mea, quando ieris ad cognationem meam: & si non dederint tibi, eris innocens à maledictione mea.

42 Et veni hodie ad fontem: &
dixi: Domine Deus domini mei Abraham, si est voluntas coram te, ut dirigas viam meam in qua nunc ego ambulo.

43 * הנה אנכי נצב על-עין המים והיה העלמה
היצאה לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט-
מים מכרך: * ואמרה אלי גם-אתה שתה וגם
לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן-
45 אדני: * אני טרם אכלה לדבר אל-לבי והנה
רבקה יצאה וכדה על-שכמה ותדר העינה ותשאב
46 ואמר אליה השקיני נא: * ותמהר ותורד כדה
מעליה ותאמר שתה וגם-גמליך אשקה ואשרת
47 וגם הגמלים השקתה: * ואשאל אותה ואמר
ברת מי את ותאמר ברת-בתואל בן-נחור אשר
ילדה לו מלכה ואשם הנזם על-אפריז והצמידים
48 על-ידיה: * ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את-
יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת
49 לקחת את-ברת אחי אדני לבני: * ועתה
אם ישכם עשים חסד ואמת את-אדני
הגידו לי ואם-לא הגידו לי ואפגור על-ימין או
50 על-שמאל: * ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה
יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב:
51 * הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן-
אדניך כאשר דבר יהוה: * ויהי כאשר שמע עבד
אברהם את-דבריהם וישתחו ארצה ליהוה:
53 * ויוצא העבד כלי-כסף וכלי זהב ובגדים ויתן
54 לרבקה ומגדנרת נתן לאחיה ולאמה: * ויאכלו
וישתו היום והאנשים אשר-עמו וילינו ויקומו
55 בבקר ויאמר שלחני לאדני: * ויאמר אחיה ואמה
תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך:
56 * ויאמר אלהם אל-תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
57 שלחוני ואלכך לאדני: * ויאמרו נקרא לנער
58 ונשאלה את-פיה: * ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:

43 * Ecce sto iuxta fontem aquæ: & virgo quæ
egredietur ad hauriendâ aquâ, audierit à me,
da mihi pauxillum aquæ ad bibendû de hy-
44 dria tua: * Et dixerit mihi: Et tu bibe, & camel-
lis tuis hauriam: ipsa est mulier quam præpa-
45 ravit Dominus filio domini mei. * Cumq; hæc
tacitus mecum voluerem, apparuit Rebecca,
veniens cum hydria quâ portabat in scapula:
descenditq; ad fontem, & hausit aquam. Et aio
46 ad eam: Da mihi paululû bibere. * Quæ festi-
nans deposuit hydriâ de humero, & dixit mi-
hi, Et tu bibe, & camelis tuis tribuam potum.
47 Bibi, & adaquavit camelos. * Interrogaviq; eam,
& dixi: Cuius es filia? quæ respondit: Fi-
48 lia Bathuelis sum, filij Nachor, quem peperit
ei Melcha. suspendi itaque in aures ad ornan-
dam faciem eius; & armillas posui in manibus
49 eius. * Pronusq; adoravi Dominum, benedicens
domino Deo domini mei Abraam, qui perduxit me recto itinere, vt fumerem filiâ fra-
50 tris dñi mei filio eius. * Quamobrem si facitis
misericordiam & veritatem cum domino meo,
indicate mihi. sin autem aliud placet, & hoc
dicite mihi; vt vadam ad dexteram siue ad si-
51 nistram. * Responderuntq; Laban & Bathuel:
A Domino egressus est sermo. non possumus
extra placitum eius quicquâ aliud loqui tecû.
52 * En Rebecca coram te est: tolle eam, & pro-
ficiscere: & sit vxor filij dñi tui, sicut locutus
53 est Dñs. * Quod cum audisset puer Abraâ, pro-
cidens adorauit in terrâ Dñm. * Prolatisq; vasis
argenteis & aureis, ac vestibus, dedit ea Rebec-
54 cæ p munere. fratribus quoq; eius & matri,
dona obtulit. * Inito conuiuio vescentes pari-
ter & bibetes, manserunt ibi. Surgens autē ma-
nē, locutus est puer: Dimittite me vt vadam ad
55 dominum meum. * Responderuntq; frater ei
& mater: Maneat puella saltem decem dies a-
56 pud nos, & postea proficietur. * Nolite, ait,
me retinere: quia Dñs direxit viam meam. Di-
57 mittite me, vt pergam ad dñm meum. * Et di-
xerunt: Vocemus puellâ, & quæramus ipsius
58 volūtate. * Cūq; vocata venisset, sciscirati sunt:
G Vis ire cum homine isto? Quæ ait: Vadam.

תרגום אונקלוס

44 * ותימר לי אף את אשת
45 עד לא שצייתי למללא עם לבי והא רבקה נפקת וקולתה על כתפה
46 ואזחית ונחתת קולתה מעלה ואמרת אשת ואף גמליך אשקי ושתייתי ואף
47 ושאלית ותה ואמרית בת מן את ואמרת בת-בתואל בר-נחור דילדת ליה מלכה ושתייתי קדשא על אפתא
48 וכרעית וסגריית קדם יי וברכית יי אלהיה דרבוני אברהם דרבני בארץ קשוט למסב ית-בת
49 וכעזאם איתכון עבדיו קשוט עם רבוני חו לי ואם לא חו לי ואפגור על ימינא או על שמאלא:
50 ואחייב לבן ובתואל ואמרו מן קדם יי נפק פתגמא לית אנחנו וכלין למללא עקב ביש או טוב:
51 ותה אשתא לבר רבונך כמא דמלל יי:
52 ותה כר שמע עבדא דאברהם ית פתגמיהון וסגור על ארעא קדם יי:
53 ואפיק עבדא
54 ואכלו ושתיאו הוא וגבריא דעמיה ובייתו וקמו
55 ואמר אחיה ואמה תתיב עלימתא עמנא עידן בעידן או עשרה ירחין בתר כן תול:
56 ואמר להון
57 ואמרו נקרי לעלימתא ונשמע מה דהיא אמרת:
58 ויקרו לרבקה ואמרו לה תתולין עם גברא דדין ואמרת איתל:

* Ecce steti supra fontem aqua, & filia hominū 43
ciuitatis egrediuntur ad hauriendum aquam. et erit
virgo, cui utique ego dixero, Pota me parum aqua
de hydria tua: * Et dixerit mihi: Bibe tu: & 44

camelis tuis hauriam aquam, hæc mulier quam præ-
parauit Dominus suo seruo Isaac. & in hoc cogno-
scam, quòd fecisti misericordiā domino meo Abraā.

* Et factum est, antequam ego perficerem loqui 45
in mente mea: & ecce statim Rebecca egressa est, ha-
bens hydriam super humeros: & descendit ad fon-
tem; & hausit aquam. & dixi ei: Pota me parum
aque. * Et festinans deposuit hydriam suam à se- 46
ipsa. & dixit, Bibe tu, & camelis tuis potū dabo:
& bibi, & camelos meos adaquauit. * Et in- 47

terrogaui eam, & dixi: Cuius filia es? nuncia mihi.
illa autē dixit: Filia Bathuel sum ego, filij Nachor,
quem peperit ei Melcha. & circumposui ei in aures,
& armillas circa manus eius. * Et complacens, 48

adorauit Dominum. & benedixi dominum Deum
domini mei Abraam, qui prosperauit me in via ve-
ritatis, ut acciperem filiam fratris domini mei filio
suo. * Si ergo facitis uos misericordiam & iusti- 49
tiam cum domino meo, nunciate mihi. si autem non,
nunciate mihi, ut reuertar ad dextram vel ad sini-

stram. * Respondentes autem Laban & Bathuel, 50
dixerunt: A Domino egressa est res hæc. non poteri-
mus tibi contradicere malum aut bonum. * Ecce 51

Rebecca coram te, tollens reuertere: & sit uxor fi-
lio domini tui, sicut locutus est Dominus. * Factum 52
est autem cum audiret puer Abraam uerba eorum,
adorauit super terram Dominum. * Et proferens 53

seruus uasa argentea & aurea, & uestem, dedit
Rebecca: & dona dedit fratri eius, & matri eius.

* Et comederunt & biberunt, ipse & uiri 54
cum eo existentes; & dormierunt. & surgens puer
manē, dixit: Dimittite me, ut uadam ad dominum
meum. * Dixerunt autem fratres eius & mater: 55

Maneat uirgo nobiscum dies quasi decem: & post
hoc proficietur. * Ille autem dixit ad eos: Ne 56
detineatis me. & dominus prosperauit uia meam:
dimittite me, ut pergam ad dominum meum. * Dixe- 57

runt autem: Vocemus puellam: interrogemus os eius.
* Et uocauerunt Rebeccam, & dixerunt ei: fbis 58
cum homine isto? illa autem dixit, Uadam.

* ἰδὲ ἐφύσηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέ-
ρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ.
καὶ ἔσαί ἡ παρθένος, ἥ ἂν ἐγὼ εἶπω, πόσον με μικρὸν ὕδωρ 43

ἂπὸ τῆς ὑδρίας σου, * καὶ εἶπη μοι, πῖε σύ, καὶ ταῖς καμή-
λοις σου ὑδρεύσθαι· αὐτῇ ἡ γυνὴ ἦν ἡ τίμασε κύριος τὸ εἶναι
τοῦ θεράποντος ἱσαάκ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκω ὅτι ἐποίησας ἐ- 44

λέει τῷ κυρίῳ μου ἄβραάμ. * καὶ ἐγένετο ὡς τοῦ μέ-
λει ἐλέει λαλοῦντα τῇ διανοίᾳ μου· καὶ ἰδὲ ἐν θυῷ ῥέει-
κα ἔξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ κα- 45

τέβη ἐπὶ τῇ πηγῇ, ἔδρευεν αὐτή. καὶ εἶπα αὐτῇ, πό-
σον με μικρὸν ὕδωρ. * ἔσπευσεν αὐτὴ καθεῖλε τὴν ὑδρίαν
αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς· καὶ εἶπε, πῖε σύ, καὶ τὰς καμήλας σου πο- 46

τῶ. καὶ ἔπον, καὶ τὰς καμήλας μου ἐπότισε. * καὶ ἠρώ-
τησα αὐτήν, καὶ εἶπα, τίνος θυγάτης εἶ, ἀνάγειλόν μοι. ἡ δὲ
εἶπε, θυγάτης βαθουὴλ εἰμὶ ἐγὼ τοῦ ναχὼρ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ
μελχά· καὶ διεῖδον αὐτὴ τὰ ἐνώπια καὶ τὰ ψέλια τοῦ 47

τὰς χεῖρας αὐτῆς. * ἔευδοκήσας ὡς σκεῦη αὐτῆς
καὶ ἐυλόγησα κύριον τὸν θεὸν τῷ κυρίῳ μου ἄβραάμ· ὃς ἐνό-
δωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελ- 48

φροῦ τοῦ κυρίου μου τῷ ὕμῳ αὐτῆς. * εἰ ἔν ποιεῖτε ὑμεῖς ἔλεος ἔ-
δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου, ἀπαγγείλατέ μοι. εἰ δὲ μή,
ἀπαγγείλατέ μοι ἵνα ἴψω εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά. 49

* Ἀποκριθέντες δὲ λαβὼν καὶ βαθουὴλ, εἶπον· ὡς τῷ κυρίῳ
ἔξηλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὃ διωησόμεθα θεῷ ἀντιπεῖν κακὸν
ἢ καλόν. * ἰδὲ ῥέεικα ἐν θυῷ σου, λαβὼν ἀπότρεχε· καὶ 50

ἔσω γυνὴ τῷ ὕμῳ τοῦ κυρίου σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος.
* ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἄκρῳ τὴν παιδα τῷ ἄβραάμ τῶν ῥημά-
των αὐτῶν, ὡς σκεῦη αὐτῆς ἐπὶ τὴν γῆν ἰσραὴλ κυρίου. * ἔ- 51

σπένεγκας ὁ παῖς σκεῦη χρυσοῦ καὶ χρυσῆς, καὶ ἱματισμὸν, ἔδωκε
τῇ ῥέεικα. ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς, καὶ τῇ μητρὶ αὐ-
τῆς. * ἔφαλον δὲ ἔπον αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτῶν ὄντες, 52

καὶ ἐκοιμήθησαν. ἔανασας ὁ παῖς, τοπρωί, εἶπεν· ἐκπέμψατέ
με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. * εἶπον δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς
ἔῃ μήτηρ, μὴνάτω ἡ παρθένος μετ' ἡμῶν ἡμέρας ὥστε δέκα· ἔ- 53

μυ τῷ ἄβραάμ. * ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, μὴ καλέσειέ με.
ἔκύριος ἐν ὁδῷ μου, ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλ-
θω πρὸς τὸν κύριόν μου. * εἶπον δὲ, καλέσωμεν τὴν παιδα, 54

ἔρωτήσωμεν τὸ σῶμα αὐτῆς. * ἔκαλεσαν τὴν ῥέεικα, ἔειπον
αὐτῇ· πορεύσῃ μετ' ἡμῶν ἄνθρωπος τούτος, ἡ δὲ εἶπε, πορεύσομαι. 55

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

43 Ecce ego sto iuxta fontem aquæ: & erit puella quæ egressa fuerit ad hauriendum: & dixero ei, Da mihi, obsecro, paululum aquæ ad bibendum de hydria tua: 44 Et dixerit mihi: Tu quoque bibe, & etiam camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quam præparauit Dominus filio domini mei.

45 Antequam cessarem loqui cum corde meo; ecce Rebecca egrediebatur, & hydria sua super humerum eius erat: descenditque ad fontem, & impleuit illam. & dixi ei: Da mihi bibere, obsecro. 46 Et festinauit, & deposuit hydriam suam desuper se: & dixit, Bibe; & etiam camelis tuis potum dabo. & bibi; camelos quoque adaquauit. 47 Et interrogaui eam, & dixi: Cuius filia es tu? & ait: Filia Bathuelis, filij Nachor, quem peperit ei Melcha. & posui in aurem super faciem eius, & armillas super manus eius. 48 Et flexi genua, & adorauit coram Domino: & benedixi domino Deo domini mei Abraham, qui duxit me in uiam rectam, ut acciperem filiam fratris domini mei filio suo. 49 Et nunc si vos facitis misericordiam & ueritatem cum domino meo, annunciate mihi. si autem non, indicate mihi; & diuertam ad dexteram aut ad sinistram. 50 Responditque Laban & Bathuel, & dixerunt: A facie Domini egressus est sermo: non possumus nos loqui tecum malum aut bonum. 51 Ecce Rebecca coram te est. tolle eam, & uade; & sit uxor filio domini tui, sicut locutus est Dominus. 52 Et factum est cum audisset seruus Abraham uerba eorum, adorauit in terra coram Domino. 53 Et protulit seruus uasa argentea, & uasa aurea, & vestes, & dedit Rebecca; & munera dedit fratri eius & matri. 54 Et comederunt & biberunt, ille & uiri qui erant cum eo: & dormierunt, & surrexerunt manē. Et dixit: Mittite me ad dominum meum. 55 Et dixit eis: Ne retineatis me: Dominus autem direxit uiam meam: dimittite me ut uadam ad dominum meum. 56 Dixeruntque, Vocemus puellam, & audiamus quid ipsa dicat. 57 Vocaueruntque Rebeccam, & dixerunt ei: Nunquid ibis cum viro isto? & dixit, Vadam.

59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה
60 ואת עבד אברהם ואת אנשיו : * ויברכו את
רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי אלפי רבקה
61 ויירש זרעך את שער שנאיו : * ותקם רבקה ונערתיה
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש
62 ויקח העבד את רבקה וילך : * ויצחק בא מבוא
63 באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב : * ויצא
יצחק לשוח בשדה לפני ערב וישב עיניו וירא
64 והנה גמלים באים : * ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל :
65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה הלך בשדה
לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר
66 ותתבס : * ויספר העבד ליצחק את כל הדברים
67 אשר עשה : * ויבאה יצחק האלה שרה אמו ויקח
את רבקה ותהי לו לאשה ויאברה וינחם
יצחק אחרינאמו : כה

1 * ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה :
2 * ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מרן ואת מדין
3 ואת ישבק ואת שוח : * ויקשן ילד את שבע
4 ואת דרן ובני דרן היו אשורם ולטושם ולאמים :
5 * ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבדע ואלדעה כל
6 אלה בני קטורה : * ויתן אברהם את כל אשר
7 לו ליצחק : * ולבני הפילגשים אשר לאברהם
נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם : * ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים :
8 * ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף
9 אל עמיו : * ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר
על פני ממרא :

59 * Dimiserunt ergo eam & nutricem illius,
60 seruumque Abraam, & comites eius. * Im-
precantes prospera sorori suæ, atque dicen-
tes: Soror nostra es. Crescas in mille millia: &
possideat semē tuum portas inimicorum suo-
rum. * Igitur Rebecca & puellæ illius, a-
scensis camelis, secutæ sunt virum; qui festi-
nus reuertebatur ad dominum suum.

62 * Eo autem tempore deambulabat Isaac
per viam quæ ducit ad puteum, cuius nomen
est Viuentis & Videntis. habitabat enim in
63 terra Australi. * Et egressus fuerat ad me-
ditandum in agro inclinata iam die. Cūque
eleuasset oculos, vidit camelos venientes pro-
64 cul. * Rebecca quoque conspecto Isaac,

65 descendit de camelo. * Et ait ad puerum,
Quis est ille homo, qui venit per agrum in oc-
cursum nobis? dixitque ei: Ipse est dominus
meus. At illa tollens citò pallium suum, ope-
ruit se. * Seruus autem cuncta quæ gesse-
rat, narrauit domino suo Isaac.

67 * Qui introduxit eam in tabernaculum
Saræ matris suæ: & accepit eam vxorem: &
in tantum dilexit eam, vt dolorē qui ex mor-
te matris eius acciderat, temperaret.

CAP. XXV.

1 Braam verò aliam duxit vxorem, nomine
2 Cethuræ. * Quæ peperit ei Zaran, & Iecsan,
3 & Madā, & Madiā, & Iesboch, & Sue. * Iecsan
A quoque genuit Saba & Dadan. Filij Dadan
fuerunt Assurim, & Lathusim, & Laomim.

4 * At verò ex Madiā ortus est Ephā, & Ephē,
& Enoch, & Abida, & Helda. oēs hi filij Ce-
5 thuræ. * Deditq; Abraam cuncta quæ possede-
6 rat Isaac. * Filiis autē concubinarū, largitus est
munera: & separauit eos ab Isaac filio suo, dum
adhuc ipse viueret, ad plagam Orientalem.

7 * Fuerunt autem dies vitæ Abræ, centum
8 septuaginta quinque anni. * Et deficiens
mortuus est in senectute bona, prouectæq; e-
tatis, & plenus dierum: congregatusq; est ad
9 populū suum. * Et sepelierunt eū Isaac & Hif-
mael filij sui, in spelūca duplici, quæ sita est in
B agro Ephrō filij Seor Ethei, è regione Mābre.

תרגום אונקלוס

59 וישלחו את רבקה אחתהון ואת מינקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיהון :
60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי אלפי רבקה
וירש זרעך את שער שנאיו : * ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש
61 ויקח העבד את רבקה וילך : * ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב : * ויצא
יצחק לשוח בשדה לפני ערב וישב עיניו וירא והנה גמלים באים : * ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל :
62 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה הלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר
ותתבס : * ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה : * ויבאה יצחק האלה שרה אמו ויקח
את רבקה ותהי לו לאשה ויאברה וינחם יצחק אחרינאמו : כה
1 * ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה :
2 * ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח : * ויקשן ילד את שבע
3 ואת דרן ובני דרן היו אשורם ולטושם ולאמים : * ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבדע ואלדעה כל
4 אלה בני קטורה : * ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק : * ולבני הפילגשים אשר לאברהם
נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם : * ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים :
8 * ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו : * ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא :

* Et dimiserunt Rebeccam sororem eorum, & substantiam eius: & seruum Abraam, & eos qui cum eo. * Et benedixerunt Rebeccam sororem eorum: & dixerunt ei: Soror nostra es. fias in millia decem millium: & hereditet semen tuum ciuitates aduersariorum.

* Surgens autem Rebecca, & ancilla eius, ascenderunt super camelos, & abierunt cum homine. Et accipiens puer Rebeccam, abiit.

* Isaac autem ambulabat per desertum iuxta puteum visionis. ipse autem habitabat in terra ad Aphricum.

* Egressus est autem Isaac exerceri in agro ad Meridiem. & respiciens oculis, vidit camelos venientes. * Et respiciens Rebecca oculis, vidit Isaac. & desiliit à camelo.

* Et dixit puero: Quis est homo ille qui venit in agro in occursum nostrum? dixit autem puer: Hic dominus meus. at illa accipiens pallium, cooperuit se.

* Et narrauit seruus Isaac cuncta verba quæ fecit.

* Intrauit autem Isaac in domum matris suæ. et accepit Rebeccam, et fuit illius uxor. & dilexit eam; & consolatus est Isaac de Sarra matre sua.

CAP. XXV.

* Dicens autem Abraam, accepit uxorem, cui nomen Chetura. * Peperit autem illi Zambran, & Jectan, & Madal, & Madian, & Jesboc, & Sobe.

* Jectan autem genuit Saba, & Dedan. Filij Dedan fuerunt, Assurim, & Latusim, & Laomim. * Filij autem Madian, Gephthar, & Apher, & Enoch, & Abida, & Raga. omnes isti fuerunt filij Cheturae.

* Dedit autem Abraam omnem substantiam suam Isaac filio suo.

* Et filiis concubinarum suarum dedit Abraam munera: & misit eos ab Isaac filio suo, adhuc vivente ipso, ad Orientem in terram Orientis.

* Isti autem anni dierum vitæ Abraam, quos vixit, centum septuaginta quinque anni.

* Et deficiens, mortuus est Abraam in senectute bona, senex & plenus dierum; & appositus est ad populum suum. * Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij eius, in spelunca duplici, in agro Ephron Saar Ethei, qui est è regione Mambre.

59 * καὶ ἔξέπεμψαν τὴν ῥεβέκκην τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα αὐτῆς, καὶ τὸν παῖδα Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. * καὶ εὐλόγησαν ῥεβέκκην τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, καὶ εἶπον αὐτῇ· ἀδελφὴ ἡμῶν εἶ. γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων καὶ κληρονομήσῃ τὰς πόλεις τῶν ὑποενδυνάτων. * ἀναστὰς ἡ ῥεβέκκα, καὶ αἱ ἀβραμ αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετ' τοῦ ἀνδρώπυ. καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν ῥεβέκκην, ἀπῆλθεν. * ἰσαὰκ δ' ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὁράσεως. αὐτὸς δ' κατῴκει ἐν τῇ γῇ πρὸς λίβαν. * ἔξῃλθε δ' ἰσαὰκ ἀδολεσχῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς δαίλιν. καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδε καμήλους ἐρχομένας. * καὶ ἀναβλέψασα ῥεβέκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδε τὸν ἰσαὰκ. καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου. * καὶ εἶπε τῷ παιδί· τίς ἐστὶν ὁ ἀνδρῶπις ἐκεῖνος ὁ πορεύομενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς ζωνάντησιν ἡμῶν; εἶπε δ' ὁ παῖς, οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ θῆλυς ἔργον, ᾤκει βάλαντον. * καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐποίησεν. * εἰσῆλθε δ' ἰσαὰκ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὴν ῥεβέκκην· καὶ ἐγένετο αὐτῷ θυγάτηρ. καὶ ἡγάπησεν αὐτὴν· καὶ παρεκλήθη ἰσαὰκ ὡς ἰσραὴλ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καί.

1 * Προσέειπεν δ' ἰσαὰκ, ἔλαβε γυναῖκα, ἥ ὄνομα ἡ χεῖρα. * ἔτεκε δ' αὐτῷ τὸν ζεμβραν, καὶ τὸν ἰεκλάν, καὶ τὸν μαδάλ, καὶ τὸν μαδιάν, καὶ τὸν ἰεσβόκ, καὶ τὸν ῥεβέ.

3 * ἰεκλάν δ' ἐγέννησε τὸν λαβάν, καὶ τὸν δεδάν. υἱοὶ δεδάν ἐγένοντο ἀσβερίμ, καὶ λαθιπείμ, καὶ λαωμείμ. * υἱοὶ δ' ἰσραὴλ, γεφθάρ, καὶ ἀφείρ, καὶ ἐnoch, καὶ ἀβιδά, καὶ ῥαγά. πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ χεῖρας. * ἔδωκε δ' ἰσαὰκ πάντα τὰ ὑποάρχοντα αὐτοῦ ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. * καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ, ἔδωκεν ἀβραμ δόματα· καὶ ἔξαπ' ἐξήλθεν αὐτοῦ ἀπὸ ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ ζωντῶν αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.

7 * Ταῦτα δ' αἵ ἐτὶ ἡμερῶν τῆς ζωῆς ἀβραμ ὅσα ἐζήσεν, ἕκατόν ἐβδομηκονταπέντε ἐτὶ.

8 * καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν ἀβραμ ἐν γῆρα καλῶ πρεσβυτησίᾳ, καὶ πληρὴς ἡμερῶν· καὶ ᾤκει τετάρτη πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ.

9 * καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἰσαὰκ καὶ ἰσμαὴλ. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, εἰς τὸν ἀγρὸν ἐφρών τοῦ λαβάν τοῦ χετταίου, ὅς ἐστιν ἀπέναντι μαμβρῆ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Dimiseruntque Rebeccam sororem suam, & nutricem eius, & seruum Abraham, & viros eius. atque dixerunt ei: Soror nostra tu sis in millia millium: & possideant filij tui ciuitates inimicorum suorum. & puella eius, & ascenderunt super camelos; & ibant post virum. & tulit seruus Rebeccam, & abiit.

20 Et egressus est Isaac ad orandum in agro in tempore vespertino. & leuauit oculos suos, & vidit; & ecce cameli veniebant. 21 Et leuauit oculos suos Rebecca, & vidit Isaac; & inclinauit se super camelum.

22 Et ait seruo: Quis est vir ille, qui ambulat in agro in occursum nostrum? Et ait seruus: Ipse est dominus meus & tulit pallium, & operuit se.

23 Et narrauit seruus Isaac omnia quæ fecerat. 24 Et introduxit eam Isaac in tabernaculum. & vidit: & ecce opera eius recta erant, sicut opera Saræ matris suæ. Et accepit Rebeccam, & fuit ei in uxorem: & dilexit eam: & consolatus est Isaac postquam mortua est mater eius.

CAP. XXV.

1 Addidit Abraham, & accepit uxorem; & nomen eius Cethura. 2 Et peperit ei Zamran, & Iecsan, & Madan, & Madian, & Iesboch, & Sue.

3 Iecsan autem genuit Saba & Dadan. Filij autem Dadan fuerunt in castris, & in tabernaculis, & in insulis. 4 Et dedit Abraham omnia sua Isaac. 5 Filiis autem concubinarum Abraham, dedit Abraham munera: & misit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse viveret ad Orientem, in terram filiorum Orientis.

6 Et defecit, & mortuus est Abraham in senectute bona, senex & plenus dierum: congregatusque est ad populum suum. 7 Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij sui, in spelunca duplici, in agro Ephron filij Seor Ethei, è regione Mamre.

* השדה אשר קנה אברהם מאת בני חר שמה
 קבר אברהם ושרה אשתו: * ויהי אחרי מות
 אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
 עם באר לחי ראי: * ואלה תולדות ישמעאל
 בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחה
 שרה לאברהם: * ואלה שמות בני ישמעאל
 בשמותם לתלדתם בכר ישמעאל נבית וקדר
 ואדבאל ומבשם: * ומשמע ודומה ומשא:
 * חדר ותימא יטור נפיש וקדמה:
 * אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
 ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם: * ואלה שני
 חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים
 ויגוע וימר ויאסף אל עמו: * וישכנו מחויליה
 עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני
 כל אחיו נפל:
 * ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
 יצחק: * ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
 רבקה בת בתואל הארמי מפרץ ארם אחות לבן
 הארמי לו לאשה: * ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו
 כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
 * ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זר
 אנכי ותלך לדרש את יהוה: * ויאמר יהוה
 לה שני גימ' בבטן ושני לאמים ממעיך יפרדו
 ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: * וימלאו
 ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: * ויצא הראשון
 אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו:
 * ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
 שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם:
 * ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה
 ויעקב איש תם ישב אהלים:

10 * Quam emerat à filiis Heth. ibi sepultus
 est ipse & Sara vxor eius.
 11 * Et post obitum illius, benedixit Deus Isaac
 filio eius, qui habitabat iuxta puteum, nomi-
 ne Viuentis & Videntis.
 12 * Hæ sunt generationes Hismael filij Abrae,
 quem peperit ei Agar Ægyptia, famula Saræ.
 13 * Et hæc nomina filiorum eius in vocabulis
 & generationib⁹ suis. Primogenitus Hismael,
 Nabaioth, deinde Cedar, & Adbehel, & Mab-
 14 sam, * Masma quoque & Duma, & Massa,
 15 * Adad, & Thema, & Iatur, & Naphis, &
 16 Cedma. * Isti sunt filij Hismael: & hæc
 nomina per castella & oppida eorum: duode-
 cim principes tribuum suarum.
 17 * Et facti sunt anni vitæ Hismaelis, centum
 triginta septem. deficiensque mortuus est; &
 18 appositus ad populum suum. * Habitauit
 C autem ab Euila vsque Sur, quæ respicit Ægy-
 ptum introeuntibus Assyrios. Coram cunctis
 fratribus suis obiit.
 19 * Hæ quoque sunt generationes Isaac filij
 20 Abraam. Abraam genuit Isaac. * Qui cum
 quadraginta esset annorum, duxit vxorem Re-
 beccâ, filiam Bathuelis Syri de Mesopotamia,
 21 sorore Laban. * Deprecatus est Isaac Dominum
 pro vxore sua, eo quod esset sterilis. Qui exau-
 22 diuit eum: & dedit cõceptum Rebeccæ. * Sed
 collidebantur in vtero eius paruuli. quæ ait:
 Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit cõ-
 cipere? Perrexitq; Rebecca, vt cõsuleret Dñm.
 23 * Qui respondens, ait: Duæ gentes sunt in vte-
 ro tuo: & duo populi ex vêtre tuo diuidetur:
 populûsq; populû superabit, & maior seruiet
 24 minori. * Iam tempus paricendi aduenerat: &
 25 ecce gemini in vtero eius reperti sunt. * Qui
 prim⁹ egressus est, rufus erat, & totus in morè
 pellis hispidus. vocatûq; est nomen eius Esau.
 26 * Protinus alter egrediens, plantâ fratris tene-
 bat manu: & idcirco appellauit eum, Iacob. Sc-
 27 li. * Quibus adultis, factus est Esau vir gnarus
 venandi, & homo agricola. Iacob autem vir
 simplex, habitabat in tabernaculis.

תרגום אונקלוס

10 חקלא ויזבן אברהם מן בני חיתא חקלא ושרה אשתו:
 11 יצחק עם בירא דמלאך קיימא אחיו עליה:
 12 ואלין תולדות ישמעאל בר אברהם וילדת הגר מצריא אמתא דשרה לאברהם:
 13 ואלין שמות בני ישמעאל בשמותיהון לחולדתיהון בוכרא וישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
 14 ומשמע ודומה ומשא:
 15 חדר ותימא יטור נפיש וקדמה:
 16 אלהים בני ישמעאל ואלין שמותיהון בחצריהון ובטירתיהון שנים עשר נשיאם לאמתיהון:
 17 ואלין שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימר ויאסף אל עמו:
 18 וישכנו מחויליה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:
 19 ואלין תולדות יצחק בר אברהם אברהם הוליד את יצחק:
 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:
 21 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
 22 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זר אנכי ותלך לדרש את יהוה:
 23 ויאמר יהוה לה שני גימ' בבטן ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
 25 ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו:
 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם:
 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
 28 ויהוה בחר דמית אברהם ויברך יי יצחק בריה ויתב
 29 ואלין תולדות ישמעאל בר אברהם וילדת הגר מצריא אמתא דשרה לאברהם:
 30 ואלין שמות בני ישמעאל בשמותיהון לחולדתיהון בוכרא וישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם:
 31 ומשמע ודומה ומשא:
 32 חדר ותימא יטור נפיש וקדמה:
 33 אלהים בני ישמעאל ואלין שמותיהון בחצריהון ובטירתיהון שנים עשר נשיאם לאמתיהון:
 34 ואלין שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימר ויאסף אל עמו:
 35 וישכנו מחויליה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל:
 36 ואלין תולדות יצחק בר אברהם אברהם הוליד את יצחק:
 37 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי לו לאשה:
 38 ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו:
 39 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זר אנכי ותלך לדרש את יהוה:
 40 ויאמר יהוה לה שני גימ' בבטן ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
 41 וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה:
 42 ויצא הראשון אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו עשו:
 43 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם:
 44 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
 45 ויהוה בחר דמית אברהם ויברך יי יצחק בריה ויתב

* Agrum & speluncam, quam possedit Abraam à filiis Het: illic sepelierunt Abraam & Sarram uxorem suam.

* Factum est autem postquam mortuus est Abraam, benedixit Deus Isaac filio eius. & habitavit Isaac iuxta puteum visionis.

* Hæ autem generationes Ismael filij Abraam, quem peperit Agar Ægyptia, famula Sarre Abraam.

* Et hæc nomina filiorum Ismael, & nomina generationum eius, secundum nomen generationum eius primogenitus Ismael, Nabaioth, & Cedar, & Nabdebel, & Massam,

* Et Masman, & Iduma, & Masse, * Et Adad, & Theman,

* Et Iatur, & Naphes, & Cedma. * Isti sunt filij Ismael: & hæc nomina eorum in mansionibus eorum, & in tabernaculis eorum: duodecim principes secundum gentes eorum.

* Et isti anni vite Ismael, centum triginta septem anni. & deficiens mortuus est: & appositus est ad genus suum.

* Habitavit autem ab Euila usque ad Sur, quæ est ante faciē Ægypti, donec veniatur ad Assyrios.

ante faciem omnium fratrum suorum habitavit.

* Et hæc generationes Isaac filij Abraam. Abraham genuit Isaac.

* Erat autem Isaac annorum quadraginta, quando accepit Rebeccam, filiam Bathuel Syri, sibi uxorem.

* Deprecatus est autem Isaac pro Rebecca uxore sua Dominum, quia erat sterilis.

exaudivit autem eum Deus: & concepit Rebecca in utero uxor eius.

* Saltabant autem pueruli in ea, dixit autem: Si sic mihi futurum est fieri, quare mihi hoc? abiit autem interrogare à Domino.

* Et ait Dominus illi: Duæ gentes in utero tuo sunt: & duo populi ex ventre tuo diuidentur. & populus populum superabit: & maior seruiet minori.

* Et impleti sunt dies ut pareret ipsa: & huic erant gemini in utero eius.

* Egressus est autem primogenitus rufus totus, & sicut pellis, hispidus.

vocavit autem nomen eius, Esau. * Et post hoc egressus est frater eius, & manus eius apprehendens calcaneum Esau: & vocavit nomen eius, Jacob.

Isaac autem erat annorum sexaginta, quando peperit eos Rebecca.

* Creuerunt autem iuuenes. et fuit Esau homo sciens venari rusticus. Jacob autem fuit homo simplex, habitans domum.

10 * τὸν ἀγρὸν & τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκλήσατο ἀβραάμ πατρὶς τῶν υἱῶν τοῦ χέτ· ἐκεῖ ἐθαψάν ἀβραάμ καὶ σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

11 * ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ἀβραάμ, ἐυλόγησεν ὁ θεὸς ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ κατώκησεν ἰσαὰκ πατρὶς τῆς ὁράσεως.

12 * αὐταὶ δὲ αἱ γένεσις ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν ἄγαρ ἡ αἰγυπτία, ἡ παιδίσκη σάρρας τῆς ἀβραάμ.

13 * καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἰσμαὴλ, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν γένων αὐτοῦ· κατ' ὄνομα τῶν γένων αὐτοῦ πρῶτον ἰσμαὴλ· ναβεώθ, καὶ κηδὰρ, καὶ ναβδεὴλ,

14 καὶ μαζάν, καὶ μαζμάν, καὶ ἰδουμά, καὶ μαζή,

15 * & χολδάδ, καὶ θεμάν, & θητούρ, & ναφεί, καὶ κεδεμά.

16 * οὗτοι εἰσιν οἱ υἱοὶ ἰσμαὴλ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν· δώδεκα ἄρχοντες καὶ ἔθνη αὐτῶν.

17 * καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς ἰσμαὴλ, ἑκατὸν τριακονταεπτά ἔτη. καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθνηκεν καὶ ὤθησεν ἐν τῇ γαστρὶ αὐτοῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

18 * κατώκησεν δὲ ἀπὸ ἐνὶ λατῆρος ἕως τοῦ ἔσθαι καὶ πρὸς ὅσον αἰὺν ἕως ἐλθεῖν πρὸς ἀσσυρίους· καὶ πρὸς ὅσον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατώκησεν.

19 * καὶ αὐταὶ αἱ γένεσις ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ ἀβραάμ. ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν ἰσαὰκ.

20 * ἦν δὲ ἰσαὰκ ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὅτε ἔλαβε τὴν ῥεβέκκα, θυγατέρα βαθεὴλ τοῦ σύρου ἐαυτοῦ γυναῖκα.

21 * ἐδέετο δὲ ἰσαὰκ πατρὶς ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ κυρίου· ὅτι ἡ στείρα. ἐπήκουσε δὲ αὐτοῦ ὁ θεός· καὶ συνέλαβε ῥεβέκκα ἐν γαστρὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

22 * ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ· εἶπε δὲ εἰς τὸν κοιλίᾳ μου μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πρὸς κύριον.

23 * καὶ εἶπε κύριος αὐτῇ· δύο ἔθνη ἐν τῇ γαστρὶ σου εἰσὶν· καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασπλήθονται. καὶ λαὸς λαὸν ὑπερέξῃ· καὶ ὁ μείζων δαλεύσει τὸν ἐλάσσονα.

24 * καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτῇ· καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῇ.

25 * ὤξηλε δὲ ὁ πρῶτος πύρρακι· ὅλος, καὶ ὥσει δόρα, δασύς. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαὺ.

26 * καὶ μετὰ τοῦτο ὤξηλεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἦν χειρὸς αὐτοῦ ἐπιλημμένη τῆς πτέρνης ἡσαῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ. ἰσαὰκ δὲ ἦν ἐτῶν ἑξήκοντα, ὅτε ἔτεκεν αὐτῷ ῥεβέκκα.

27 * ἦν δὲ ἡσαῦ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν ἀγροικῶς. ἰακώβ δὲ ἦν ἄνθρωπος ἀπλῆς, οἰκῶν οἰκίαν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Quem agrum emit Abraham à filiis Heth. ibi sepultus est Abraham & Sara uxor eius. 11 Factumque est postquam mortuus est Abraham, & benedixit Deus Isaac filio eius: & habitavit Isaac iuxta puteum super quo apparuit angelus vitæ.

12 Et hæc sunt generationes Ismael, per nomina sua in generationibus suis. Primogenitus Ismael, Nabaioth, & Cedar, & Adbeel, & Masman, 13 Et Masma, & Duma, & Massa, 14 Adad & Theman.

15 Hi sunt filij Ismael: & hæc nomina eorum in villis suis, & in ciuitatibus suis: duodecim principes per nationes suas. 16 Et hi sunt anni vitæ Ismaelis, centum & triginta & septem anni. & defecit & mortuus est: & congregatus est ad populum suum.

17 Et habitauerunt ab Euila usque Agara, quæ est è regione Ægypti, pertingens usque ad Assyriam: è regione omnium fratrum suorum habitauit. 18 Et hæc sunt generationes Isaac, filij Abraham. Abraham genuit Isaac.

19 Erat autem Isaac quadraginta annorum ætatis, quando accepit sibi Rebeccam filiam Bathuelis Syri, de Mesopotamia Syria, sororem Laban Syri in uxorem. 20 Oravitque Isaac coram Domino pro uxore sua: quoniam sterilis erat. & suscepit Dominus orationem eius, & concepit Rebecca uxor eius.

21 Et ait: Si sic mihi futurum erat, ad quid ego concepi? & abiit, ut quæreret oraculum à facie Domini. 22 Et collidebantur filij in utero eius. 23 Et ait ei Dominus: Duo populi sunt in visceribus tuis: & duo regna de utero tuo diuidentur: & regnum regno fortius erit: & maior seruiet minori.

24 Et impleti sunt dies eius ut pareret: & ecce gemini in utero eius erant. 25 Et egressus est primus rufus totus, quasi pallium hispidum: & vocauit nomen eius, Esau.

26 Et postea egressus est frater eius, & manus eius tenebat plantam Esau. & vocauit nomen eius, Jacob. Isaac autem erat sexaginta annorum ætatis, quando genuit eos.

27 Et creuerunt pueri: & fuit Esau vir venator, vir egrediens in agrum. Jacob autem erat vir perfectus, minister domus doctrinæ.

28 * ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה
29 אהבת את יעקב: * ויזד יעקב נזיר ויבא עשו
30 מן השדה והוא עיף: * ויאמר עשו אל-
יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי
31 עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: * ויאמר
32 יעקב מכרה ביום את בכרתו לי: * ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למורת ולמה זה לי בכרה:
33 * ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכרה את-
34 בכרתו ליעקב: * ויעקב נתן לעשו לחם ונזיר
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את-
הבכרה:
כו

* ויהי רעב בארץ מלכד הרעב
הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-
אבימלך מלך פלשתים גררה: * וירא אליו יהוה
ויאמר אל הטר מצרימה שכן בארץ אשר אמר
אליך: * גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך
כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי
את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך:
4 * והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך
את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי
הארץ: * עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר
משמתי מצותי חקותי ותורתי: * וישב יצחק בגרר:
7 * וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא
כי ירא לאמר אשתי פן יחרגני אנשי המקום על-
8 רבקה כי טובת מראה הוא: * ויהי כי ארכו לו
שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:
9 * ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנרה אשתך
הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי
אמרתי פן אמות עליה:

28 * Isaac amabat Esau, eo quod de venationi-
bus illius vesceretur: & Rebecca diligebat Ia-
29 cob. * Coxit autem Iacob pulmentum.
Ad quem cum venisset Esau de agro lassus,
30 * Ait: Da mihi de coctione hac ruffa, quia
oppidò lassus sum. Quam ob causam voca-
tum est nomen eius, Edom.
31 * Cui dixit Iacob: Vende mihi primogenita
32 tua. * Ille respondit: En morior: quid mi-
hi proderunt primogenita?
33 * Ait Iacob: Iura ergo mihi. Iuravit ei Esau:
34 & vendidit primogenita. * Et sic accepto
pane, & lentis edulio, comedit & bibit. & abi-
it, paruipédens quod primogenita vèdidisset.

CAP. XXVI.

1 O Rta autem fame super terram, post eā ste-
A rililitatem quæ acciderat in dieb' Abraam,
abiit Isaac ad Abimelech regem Palæstino-
rum in Gerara.
2 * Apparuitque ei Dominus, & ait: Ne de-
scendas in Ægyptum: sed quiesce in terra quā
3 dixero tibi; * Et peregrinare in ea. eroque
tecum, & benedicam tibi. Tibi enim & semini
tuo dabovniuerfas regiones has, cōplens iura-
mentum, quod sponendi Abraam patri tuo.
4 * Et multiplicabo fermen tuum sicut stellas
cæli. Daboque posteris tuis vniuerfas regio-
5 nes has: & benedicetur in femine tuo omnes
6 gentes terræ: * Eo quod obedierit Abraam
B voci meæ, & custodierit præcepta & mandata
mea, & caeremonias, legesque seruauerit.
6 * Mansit itaque Isaac in Geraris.
7 * Qui cum interrogaretur à viris loci illius
super vxore sua, respondit: Soror mea est. Ti-
muerat enim confiteri, quod sibi esset sociata
coniugio; reputans ne fortè interficeret eum
propter illius pulchritudinem.
8 * Cūque pertransissent dies plurimi, & i-
bidem moraretur; prospiciens Abimelech rex
Palestinarum per fenestram, vidit eum iocan-
9 tem cum Rebecca vxore sua. * Et accerli-
to eo, ait: Perspicuū est quod vxor tua sit. Cur
mentitus es eam sororem tuam esse? Respon-
dit: Timui ne morerer propter eam.

תרגום אונקלוס

28 * ורחם יצחק את עשו ארי מצידיה הנה אכל ורבקה רחמה את יעקב:
29 * ויאמר עשו ליעקב אטעימני כען מן סמוקא סמוקא הריני ארי משלחי אנא על כן קרא שמה אדום: * ויאמר יעקב זבן כיום דילהין את
30 בכרתך לי: * ויאמר עשו הנה אכל לממת ולמה דנן לי בכרתך? * ויאמר יעקב קיים לי כיום דילהין וקיים ליה זבן את בכרתך
31 ליעקב: * ויעקב יהב לעשו לחם ותבשיל דטלופחין ואכל ושתי וקם ואזל ושט עשיות בכרותא:
כו
1 * ויהוה כפנא בארעא בר מכפנא קדמא דהנה ביומי אברהם ואזל יצחק לזר
2 * ואחגלילה ויאמר לא תחות למצרים שרי בארעא דאימר לך: * דור בארעא
3 * ויהי מימרי בסענד ואברכינך ארי לך ולבנך אחז ית כל ארעא האלזין ויתברכין בדיל בנך כל עממי ארעא:
4 * ויהי מימרי פקודי קיימי ואוריתי:
5 * ויהי מימרי פקודי קיימי ואוריתי:
6 * ויהי מימרי פקודי קיימי ואוריתי:
7 * וישאלו אנשי אתרא על עסק אחתיה ואמר אחתי היא
8 * והוה כד סגיא ליה תמן יומא ואסתכי
9 * וקרא אבימלך ליצחק ואמר ברם הא אתתך

* Dilexit autem Isaac Esau, quia Venatio illius 28
cibus ei. Rebecca autem diligebat Iacob.

* Coxit autem Iacob coctionem lentis. Venit au- 29
tem Esau de agro deficiens. * Dixit autem Esau 30
Iacob: Ciba me de coctione tua ruffa hac: quia defi-
cio. propter hoc vocatum est nomen eius Edom.

* Dixit autem Iacob Esau: Vende mihi hodie 31
primogenita tua. * Dixit autem Esau: Ecce ego 32
vado mori; & ut quid mihi ista primogenita?

* Et dixit ei Iacob: Iura mihi hodie. & iuravit 33
ei. vendidit autem Esau primogenita sua.

* Iacob autem dedit Esau panem & coctionem 34
lentis. & comedit & bibit: & surgens abiit. &
vilipendit Esau primogenita sua.

CAP. XXVI.

Acta est autem fames super terram, absque fa- 1
me priore, quæ fuit in tempore Abraham. et abi-
it Isaac ad Abimelech regem Philistinum in Gerara.

* Apparuit autem ei Dominus, & dixit: Ne 2
descendas in Ægyptum: habita autem in terra,
quam tibi dixerò.

* Et habita in terra hac. & ero tecum: & be- 3
nedicam tibi. tibi enim & semini tuo dabo terram
hanc. & statuam iuramentum meum, quod iuravi
Abraham patri tuo.

* Et multiplicabo semen tuum sicut stellas cali: 4
& dabo semini tuo omnem terram hanc: & bene-
dicentur in semine tuo omnes gentes terræ:

* Eo quod obediuit Abraham pater tuus mea 5
voci, & custodiuit omnia præcepta mea, & man-
data mea, & iustificationes meas, & omnia legiti-
ma mea.

* Habitauit autem Isaac in Geraris. 6

* Et interrogauerunt viri loci de Rebecca vxore 7
sua. & dixit: Soror mea est. timuit enim dicere,
quod vxor mea est; ne fortè interficerent eum viri
loci pro Rebecca: quia erat pulchra aspectu.

* Fuit autem multo tempore illic. Prospiciens au- 8
tem Abimelech rex per fenestram, vidit Isaac luden-
tem cum Rebecca vxore sua.

* Vocauit autem Abimelech Isaac, & dixit ei: 9
Utique vxor tua est. cur dixisti, quod soror mea est?
Dixit autem ei Isaac: Dixi enim, ne fortè moriar
propter illam.

28 * ἠγάπησε ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἠσαὺ, ὅτι θήρεα αὐτῷ βρώσις αὐ-
τῷ. ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ.

29 * ἤψωσε ὁ Ἰακώβ ἐλθὼν φακὸς. ἦλθε δὲ ὁ Ἠσαὺ ἐκ τοῦ πε-
30 δὴς ἐκλείπων. * εἶπε δὲ ὁ Ἠσαὺ τῷ Ἰακώβ, γεῦσόν με ἐκ τῆς

31 ἐψήματός σου τοῦ πυρεθοῦ τούτου. ὅτι ἐκλείπω. διὰ τοῦτο ἐ-
32 κλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐδώμ. * εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἠσαὺ,

32 ἀπόδος μοι σήμερον τὰ πρωτόκιά σου. * εἶπε δὲ ὁ Ἠσαὺ,
ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν. καὶ ἵνατί μοι ταῦτα τὰ πρω-

33 τόκια; * καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακώβ, ὁμοσόν μοι σήμερον. ὅ-
τι ὁμοσεν αὐτῷ. ἀπέδοτο δὲ ὁ Ἠσαὺ τὰ πρωτόκία αὐτοῦ.

34 * Ἰακώβ δὲ ἔδωκε τῷ Ἠσαὺ ἄρτον καὶ ἐψήμα φακῶν. καὶ
ἔφαγε καὶ ἔπε. καὶ ἀναστὰς ἀπώχετο. καὶ ἐφάυλισεν ὁ Ἠσαὺ
τὰ πρωτόκία αὐτοῦ.

XXV.

1 * Εγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς τοῦ λιμὸς τοῦ
προτέρου, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ ἀβραάμ. καὶ ἐπορεύ-
θη Ἰσαὰκ πρὸς ἀβιμέλεχ βασιλέα φυλιστικὸν εἰς γέγραχα.

2 * ὥφθη δὲ αὐτῷ κύριος, καὶ εἶπε, μὴ κατὰ δόξιν εἰς αἴγυ-
3 πτον. κατέκλινον δὲ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἂν σοι εἴπω. * καὶ παροίκα ἐν

τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ ἐθμαιμὲν σοι, καὶ ἐυλογήσω σε. ὅτι γὰρ καὶ
τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ σήσω τὸν ὄρκον
μου, ὃν ὥμοσα ἀβραάμ τῷ πατρί σου.

4 * καὶ πληθύνω τὸ σπέρμα σου, ὡς ὅτε ἀσέρας τοῦ ἔρα-
νοῦ. καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πάντα τὴν γῆν ταύτην. ὅτι
ἐυλογηθήσῃ ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 * ἀνδρῶν ὧν ὑπήκουσεν ἀβραάμ ὁ πατήρ σου τῆς ἐμῆς φω-
νῆς, καὶ ἐφύλαξε πάντα τὰ περὶ ἀγγαγμάτων μου, καὶ τὰς ἐν-
τολάς μου, ὅτι πάντα τὰ νόμιμά μου.

6 * κατώκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν γεγράχιν.

7 * καὶ ἐπληρώθησαν αὐτῷ ἄνδρες τοῦ τόπου τοῦ τοῦ ῥεβέκκας τῆς
γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ἀδελφὴ μου ἐσίν. ἐφοβήθη γὰρ εἰ-
πεῖν, ὅτι γυνὴ μου ἐσίν. μή ποτε διπολείνωσιν αὐτὸν αὐτοὶ ἄνδρες
τοῦ τόπου τοῦ τοῦ ῥεβέκκας. ὅτι ἡ ὥραία τῇ ὄψει.

8 * ἐγένετο δὲ πολυχρόνιον αὐτῷ. ὡσαύτως δὲ ἀβιμέλεχ
ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς θυγῆτός, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παίζοντα μετὰ ῥε-
βέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

9 * ἐκάλεσε δὲ ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀραγε
γυνὴ σου ἐσίν. τί ὅτι εἶπας, ὅτι ἀδελφὴ μου ἐσίν; εἶπε δὲ αὐτῷ
Ἰσαὰκ, εἶπα γὰρ, μή ποτε διποθάνω δι' αὐτῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et dilexit Isaac Esau, quia de venatione eius edebat: & Rebecca diligebat Iacob. 12 Et coxit Iacob pulmentum: & venit Esau de agro: & ipse erat lassus.

13 Et dixit Esau ad Iacob: Da mihi de coctione hac ruffa, quia lassus sum ego. propterea vocatum est nomen eius, Edom. 14 Et ait Iacob: Vende mihi hodie primogenita tua. 15 Et dixit Esau: Ecce ego vado ad mortem: & ad quid mihi primogenita?

16 Et dixit Iacob: Iura mihi hodie. & iuravit ei, & vendidit primogenita sua Iacob. 17 Iacob autem dedit Esau panem & edulium lentium: & comedit & bibit: & surrexit & abiit: & parvipendit Esau primogenita.

CAP. XXVI.

18 Fuit fames in terra, præter famem priorem quæ fuit in diebus Abraham: & abiit Isaac ad Abimelech regem Philistinorum in Gerara. 19 Et apparuit ei Dominus, & dixit ei: Ne descendas in Ægyptum: sed morare in terra quam dixerò tibi.

20 Et benedicam tibi: quia tibi & filiis tuis dabo vniuersas terras has: & confirmabo iuramentum quod iuravi Abraham patri tuo. 21 Et multiplicabo filios tuos sicut stellas cali: & dabo filiis tuis vniuersas terras has: & benedicentur propter filios tuos omnes populi terræ:

22 Eo quod obediuit Abraham verbo meo, & custodiuit custodiam verbi mei, præcepta mea, pacta mea, & leges meas. 23 Habitauitque Isaac in Geraris. 24 Et interrogauerunt viri loci super vxore sua. Et ait: Soror mea est: quoniam timuit dicere, Vxor mea est: ne fortè interficerent eum viri loci illius propter Rebeccam: quoniam pulchra aspectu ipsa erat.

25 Et factum est cum multis diebus ibi moraretur, prospexit Abimelech rex Philistinorum per fenestram: & vidit; & ecce Isaac ludebat cum Rebecca vxore sua.

26 Et vocauit Abimelech Isaac, & ait: Ecce utique vxor tua est: quomodo ergo dixisti, Soror mea est? Et dixit ei Isaac: Quia dixi, ne fortè moriar propter eam.

10 * ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שבב
11 אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם * ויצו
אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הוזה
12 ובאשתו מות יומת * ויזרע יצחק בארץ חתום
וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה
13 * ויגדל האיש וילך הלוד ויגדל עד כי גדל מאד
14 * ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדו רבו
15 ויקנאו אתו פלשתים * וכל הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
16 * ויאמר אבימלך אל יצחק לך
17 מעמנו כי עצמת ממנו מאד * וילך משם יצחק ויחזן
18 בנחל גרר וישב שם * וישב יצחק ויחפר את
בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו
ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא
19 להן שמות בשמות אשר קרא להן אביו * ויחפרו
עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים
20 * ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים
21 ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו * ויחפרו
באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנר
22 * ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה
ויקרא שמה רחוב * ויאמר כי עתה הרחיב יהוה
23 לנו ופרינו בארץ * ויעל משם באר שבע
24 * וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך
25 והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי * ויבן
שם מזבח ויקרא בשם יהוה וישם אהלה ויכרו
26 שם עבדי יצחק באר * ואבימלך הלך אליו מגרר
27 ואחותו מרעהו ופיכל שר צבאו * ויאמר אלהם
יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אותי
ותשלחוני מאתכם

10 * Dixitque Abimelech : Quare imposuisti
nobis? Potuit coire quispiam de populo cum
uxore tua: & induxeras super nos grande pec-
11 catum. * Præcepitque omni populo, dicens:
Qui tetigerit hominis huius uxorem, morte
12 morietur. * Seminavit autem Isaac in ter-
ra illa, & inuenit in ipso anno centuplum. be-
13 nedixitque ei Dominus. * Et locupletatus
est homo. & ibat proficiens atque succrescēs,
14 donec magnus vehementer effectus est. * Ha-
buitque possessiones ouium, & armentorum,
& familiæ plurimum. Ob hoc inuidentes ei
15 Palestini, * Omnes puteos, quos foderant ser-
ui patris illius Abraam, illo tempore obstruxe-
16 runt, implentes humo: * In tantum vt ipse A-
bimelech diceret ad Isaac: Recede à nobis:
27 quoniam potentior nobis factus es valde. * Et
Dille discedēs, vt veniret ad torrētē Gerarē, habi-
18 taretq; ibi: * Rursū fodit alios puteos, quos fo-
derāt serui patris sui Abraā: & quos illo mor-
tuo, olim obstruxerāt Philistiim: appellauitq;
eos eisdē nominibus, quibus antē pater voca-
19 uerat. * Foderuntque in torrente, & repere-
20 runt aquam viuā. * Sed & ibi iurgium fuit pa-
storum Gerarē, aduersus pastores Isaac, di-
centium: Nostra est aqua. Quamobrem nomē
putei ex eo quod acciderat, vocauit Calum-
21 niam. * Foderunt autem & alium; & pro illo
quoque rixati sunt: appellauitque eum, Ini-
22 micitias. * Profectus inde, fodit alium puteū;
pro quo nō contēderunt. itaq; vocauit nomē
eius Latitudo: dicēs: Nūc dilatauit nos Dñs,
23 & fecit crescere sup terrā. * Ascēdit autem Isaac
24 ex illo loco in Bersabee: * Vbi apparuit ei Dñs
E in ipsa nocte, dicēs: Ego sum Deus Abraā pa-
tris tui. noli timere: quia ego tecū sum. Bene-
25 dicā tibi, & multiplicabo semētū propter ser-
uum meū Abraā. * Itaq; ædificauit ibi altare: &
inuocato nomine Dñi, extendit tabernaculū.
26 præcepitq; seruis suis, vt foderent puteū. * Ad
quē locū cū venissent de Gerar, Abimelech,
& Ochozath amicus illius, & Phicol dux mi-
27 litum. * Locutus est Isaac: Quid venistis ad
me, hominē quē odistis, & expulistis à vobis?

תרגום אונקלוס

10 * ויאמר אבימלך מה דא עבדת לנא כזעיר פוז שכיב חר דמיחד בעמא עם אחתך ואיתתא עלנא חובא
11 ותכל עמא למימר דונק בגברא חרין ובאחתה אתקטלא ותקטל
12 וזרע יצחק בארעא ההיא ואשכח בשתא חתיה על חר מאה
13 ורבא גברא ואזל סגי ורבי עד דרבא לחדא
14 וחתו ליה גית ענא וגיתו חורי ופלחנא סגי
15 וכל ביריא דחפרו עבדי אבותי ביומי דאברהם אבותי פלשתאי ומלונן עפרא
16 ויאמר
17 ואזל מתמן יצחק ושרא בנחלא דגרר ויתב תמן
18 ויתב יצחק וחפר
19 ויבירין דחפרו ביומי דאברהם אבותי וסתמונן פלשתאי בחר דמית אברהם וקרא להן שמתן דחור קרי להן אבותי
20 ונצו רעיתא דגרר עם רעיתא דיצחק למימר דילנא מנא וקרא
21 וחפרו בירא אחורי ונצו אף עלה וקרו שמה שטנר
22 ואסתלק מתמן וחפר בירא
23 ויסתלק מתמן לבירא דשבע
24 ואתגלי
25 ליה יי בלילא ההוא ואמר אנא אלהיה דאברהם אבך לא תירא ארי בסעוד מימרי ואברכינך ואסגי ית בנך בריל אברהם עבדי
26 ואבימלך אזל לחתיה מגרר וסיעת מרחמותי
27 ואמר להון יצחק מה חרין אתיתון לחי ואחון סניתון יתי ושלחתונני מלכותון

* Dixit autem illi Abimelech: Quid hoc fecisti nobis? ferè quis dormiisset ex genere meo cum vxore tua, & induxisses super nos ignorantiam. * Precepit autem Abimelech omni populo suo, dicens: Omnis qui tetigerit hominem hunc, & uxorem eius, mortis reus erit. * Seminauit autem Isaac in terra illa: et inuenit in anno illo centuplicatū ordeum. benedixit autem ei Dominus. * Et exaltatus est homo. & proficiens, maior factus est: donec magnus factus est valde. * Fuerunt autem ei armenta ouium, & armenta bouum, & agricolationes multe. Inuiderunt autem ei Philistim: * Et omnes puteos, quos foderant serui patris sui, obstruxerunt eos in tempore patris sui Philistim: & impleuerunt eos terra. * Dixit autem Abimelech ad Isaac: Recede à nobis: quoniam potentior nobis factus es valde. * Et discessit Isaac inde, & mansit in valle Gerarorum, & habitauit illic. * Et rursus Isaac fodit puteos aquarum, quos foderunt serui Abraam patris sui, et obstruxerunt eos Philistim, postquam mortuus est Abraam pater eius. & cognominauit eis nomina, secundum nomina quæ nominauit pater eius. * Et foderunt serui Isaac in valle Gerarorum, & inuenit illic puteum aquæ viuentis. * Et pugnaverunt pastores Gerarorum cum pastoribus Isaac, dicentes suam esse aquam. & vocauerunt nomen loci illius, Inimicitia. inimicitia affecerunt enim eum. * Profectus autem inde, fodit puteum alterum. rixati sunt autem & de illo, & vocauit nomen loci illius, Inimicitia. * Profectus autem inde, fodit puteum alterum. & non pugnaverunt pro eo: & vocauit nomen eius, Latitudo: dicens, quia nunc dilatauit Dominus nobis, et auxit nos super terram. * Ascendit autem inde ad puteum iuramenti. * Et apparuit illi Dñs in nocte illa: et dixit: Ego sum Deus Abraam patris tui. ne timeas. tecum enim sum: & benedicam tibi: et multiplicabo semen tuum, propter Abraam patrem tuum. * Et edificauit ibi altare: & inuocauit nomē Dñi. & fixit illic tabernaculum suum. foderunt autē ibi serui Isaac puteum in valle Gerarorum. * Et Abimelech inuit ad eum de Gerar, & Hochoz at pronubus eius, & Phicol dux exercitus eius. * Et dixit eis Isaac: Ut quid venistis ad me? Vos autem odistis me; & expulistis me à vobis.

10 * εἶπε ὁ αὐτῷ ἀβιμέλεχ, τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ πρὸς ἐκποιμήν ἐστιν τοῦ γένους μου καὶ τῆς γυναίκός σου, καὶ ἐπήγαγες 11 ἐφ' ἡμᾶς ἀγνοίαν. * ἐπετάξατο ὁ ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων, πᾶς ὁ ἀψάμνηται τὸν ἀνδρῶνα τοῦτο καὶ τῆς γυναίκός αὐτοῦ, θανάτου ἐνοχὸς ἔσται. * ἔσπευσε ὁ ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ· καὶ εὗρεν ἐν τῇ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατὸς εὐουσαν κριθῶν. 12 ἐυλόγησε ὁ αὐτὸν κύριος. * καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος· 13 καὶ πλεονάζοντες ἔγενετο, ἕως ὅτι μέγας ἐγένετο σφόδρα. 14 * ἐγένετο ὁ αὐτῷ κλῆνη περὶ βοῶν, καὶ κλῆνη βοῶν, καὶ γεωργίας πολλῆς. 15 ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ φυλισαῖμοι. * ἐπῆλθον αὐτῷ φρέατα, ὧστε οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οἱ φυλισαῖμοι, καὶ ἐπληρώσαν αὐτὰ γῆς. 16 * εἶπε ὁ ἀβιμέλεχ πρὸς ἰσαὰκ, ἀπέλθε ἀφ' ἡμῶν· ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν εἶναι σφόδρα. * ἐπαῆλθεν ἰσαὰκ ἐκεῖθεν· καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγι γεράρων, καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. 17 * ἐπάλιν ἰσαὰκ ὤρυξε τὰ φρέατα τὰ ὑδατῶδη· ὧστε οἱ παῖδες ἀβραάμ πατρὸς αὐτοῦ. 18 ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ φυλισαῖμοι, καὶ τὸ ἀποθνήσκειν ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα τὰ ὧν ὠνόμασεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. 19 * ἐπῆλθον οἱ παῖδες ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγι γεράρων. 20 καὶ εὗρεν ἐκεῖ φρέαρ ὑδατός ζώντος. * καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες γεράρων κατὰ τῶν ποιμένων ἰσαὰκ, φασκόντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. 21 καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς φάρας ἐκείνης ἀδικία· ὅτι ἐκίνησαν τὸν αὐτόν. * ἀπάρας ὁ ἐκείθεν, ὤρυξε φρέαρ ἑτέρον. 22 ἐκρίνοντο ὁ ἐπ' ἐπὶ ἐκείνης· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τῆς φάρας ἐκείνης ἐχθρία. * ἀπάρας ὁ ἐκείθεν, ὤρυξεν φρέαρ ἑτέρον. 23 καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐρυχωρία· λέγων, διότι νῦν ἐπλάτυνε κύριος ἡμῖν, καὶ ἡνέχθη ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. 24 * ἀνέβη ὁ ἐκείθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τῆς φάρας. * καὶ ὥφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου. μὴ φοβῆ· καὶ τοῦ γὰρ εἰμι. καὶ ἐυλογήσω σε, καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, διὰ ἀβραάμ τὸν πατέρα σου. 25 καὶ ὁκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ ἐπῆξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ· ὤρυξαν δὲ οἱ παῖδες ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγι γεράρων. * καὶ ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ γεράρων, καὶ ὀχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ φηγὼς ὁ δρχιστάτης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. 27 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰσαὰκ, ἵνα τί ἦλθετε πρὸς με; ὑμεῖς ὁ ἐμισήσατέ με, καὶ ὥστε ἐλάτете με ἀφ' ὑμῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et ait Abimelech: Quid est hoc quod fecisti nobis? parum affuit, quin dormisset vnus de populo cum vxore tua: & induxisses super nos peccatum. 11 Et precepit Abimelech omni populo, dicens: Qui nocuerit huic viro & vxori suæ, morte morietur. 12 Et seminauit Isaac in terra illa, & inuenit in anno illo centuplum quàm aestimauerat: & benedixit ei Dominus. 13 Et creuit vir, & ibat multiplicans & crescens, donec creuit vehementer. 14 Et fuerunt ei greges ouium, & greges bouum, & familia magna: & inuidebant ei Palæstini. 15 Et omnes puteos quos foderunt serui patris sui in diebus Abraham patris sui obthurauerunt Palæstini, & impleuerunt eos puluere. 16 Et ait Abimelech ad Isaac: Recede à nobis, quoniam fortior nobis factus es valde. 17 Et abiit inde Isaac, & habitauit iuxta torrentem Geraræ: & moratus est ibi. 18 Et reuersus est Isaac, & fodit puteos aquarum, quos foderant in diebus Abraham patris sui: & obthurauerunt eos Philistim postquam mortuus est Abraham: appellauitque eos eisdem nominibus, quibus vocabat eos pater eius. 19 Et foderunt serui Isaac in torrente: & inuenerunt ibi puteum aquarum manantium. 20 Nostra est aqua: & vocauit nomen putei, Litigium: eo quod litigauerunt cum eo. 21 Et foderunt alium puteum: & super eum quoque rixati sunt: & vocauit nomen eius Aduersarium. 22 Et ascendit inde, & fodit puteum alium: & non sunt rixati super eum: & vocauit nomen eius Rooboth: & ait: Quoniam nunc dilatabit nos Dominus, & crescere nos faciet super terram. 23 Et ascendit inde in Bersabee. 24 Et apparuit ei Dominus in nocte illa: & ait: Ego Deus Abraham patris tui. ne timeas: quia in adiutorium tuum erit verbum meum: & benedicam tibi: & multiplicabo filios tuos propter Abraham seruum meum. 25 Et edificauit ibi altare: & orauit in nomine Domini. & tendit ibi tabernaculum suum: & foderunt ibi serui Isaac puteum. 26 Abimelech autem abiit ad eum de Gerar, comitatus amicis suis, & Phicol principe exercitus sui. 27 Et dixit eis Isaac: Ut quid venistis ad me? vos autem odistis me, & dimisistis me à vobis.

28 * ויאמרו ראו ראינו כי הויה יהוה עמך ונאמר
תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונברכה בריה
29 עמך : * אם תעשה עמנו רעה כאשר לא
נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
30 אתה עתה ברוך יהוה : * ויעש להם משתה
31 ויאכלו וישתו : * וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו
32 וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום : * ויהי
ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים :
33 * ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע
34 עד היום הזה : * ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי חתני
35 ואת בשמת בת אילן החתי : * ותהיין מרת רוח
ליצחק ולרבקה :

כז * ויהי כי זקן יצחק
ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל
2 ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני : * ויאמר הנח
3 נא זקנתי לא ידעתי יום מותי : * ועתה שא נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה :
4 * ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי
ואכלה בעבור תברכה נפשי בטרם אמור :
5 * ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו
6 השדה לצוד ציד להביא : * ורבקה אמרה אל
יעקב בנה לאמר הנח שמעתי את אביך מדבר
7 אל עשו אחיך לאמר : * הביאה לי ציד ועשה
לי מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה לפני
8 מותי : * ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה
9 אתך : * לך נא אל הצאן וקח לי משם שני
גדי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב :

28 * Qui responderunt: Vidimus tecum esse
Dominum: & idcirco nos diximus: Sit iura-
mentum inter nos; & ineamus foedus;
29 * Ut non facias nobis quicquam mali; sicut
& nos nihil tuorum attigimus; nec fecimus
quod te laderet: sed cum pace dimisimus au-
ctum benedictione Domini.
30 * Fecit ergo eis conuiuium: & post cibum,
31 & potum, * Surgentes manè, iurauerunt fi-
bi mutuò. dimisitque eos Isaac pacificè in lo-
32 cum suum. * Ecce autem venerunt in ipso
die serui Isaac, annunciantes ei de puteo què
foderant, atque dicentes: Inuenimus aquam.
33 * Vnde appellauit eam, Abundantiam: &
G nomè vrbi impositum est Bersabee, vsque in
34 præsentem diem.
34 * Esau verò quadragenarius duxit vxores
duas, Iudith filiam Beeri Ethæi, & Basemath
35 filiam Elon eiusdem loci: * Quæ ambæ
offenderant animum Isaac & Rebeccæ.

CAP. XXVII.

1 Enuit autem Isaac, & caligauerunt oculi
A Scius; & videre non poterat. vocauitque E-
sau filium suum maiorem, & dixit ei: Fili mi.
Qui respondit, Adsum.
2 * Cui pater, Vides, inquit, quòd senuerim;
& ignorem diem mortis meæ.
3 * Sume arma tua, & pharetram, & arcum,
& egredere foras. Cùmque venatu aliquid
apprehenderis,
4 * Fac mihi inde pulmentum, sicut velle me
nosti: & affer vt comedam: & benedicat tibi a-
nima mea, antequàm moriar.
5 * Quod cùm audisset Rebecca; & ille abiit
in agrum, vt iussionem patris impleret:
6 * Dixit filio suo Iacob: Audiui patrem tuum
loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei:
7 * Affer mihi de venatione tua; & fac cibos
vt comedam: & benedicam tibi coram Do-
mino, antequàm moriar.
8 * Nunc ergo, fili mi, acquiesce con filiis meis.
9 * Et pergens ad gregem, affer mihi duos he-
B dos optimos, vt faciam ex eis escas patri tuo,
quibus libenter vescitur.

תרגום אונקלוס

28 ויאמרו חזינא ארי הוה מימרא דיי בם ערך ואמרנא התקיים כען מוסתא דהות בין אברהמא ביננא ובינך ונגזר קים עמך :
29 אם תעבר עמנא בישא כמה ולא אנן וקנא דעברנא עמך לחוד טוב ושלחונך בשלם את כען בריכא דיי : * ועבר להוז משחיה
ואכלו ושתו : * ואקדימו בצפרא וקנימו גבר לאחיה ושלחנן ויצחק ואלו מלותיה בשלם : * והוה ביומא ההוא ואתו עבדי
יצחק ותיאו ליה על עיסק פירא דחפרו ואמרו ליה אשמכנא מנא : * וקרא יתה שבעה על כן שמה דקרתא בירא דשבע עד יומא הרין :
30 והוה עשו בר ארבעין שנין ונסיב אחתא ית יהודית בת בארי חתתא וית בשמת בת אילן חיתתא : * ותואה מסרבן ומרגנן על
מימ יצחק ורבקה : * כז
31 וקרא ית עשו בריה רבא ואמר ליה ברי ואמר ליה הא אנא : * ואמר הא כען סיבית לא ידעית יומא דאמור : * וכען סב כען
32 ויגדו עבדי וקשתך ופוק לחקלא וצוד לי צידא : * ועבר לי תבשילין כמה דרחמית ואעיל לי ואיכל בדיל דתברכיןך נפשי עד לא
אמור : * ורבקה שמעת כד עשו ברה ואזל עשו לחקלא למיצד צידא לאיתארה : * ורבקה אמרת
33 לעקב ברה למימר הא שמעית ית אבוןך ממלל עם עשו אחונך למימר : * אית לי צידא ועבר לי תבשילין ואיכל ואברכיןך
34 קדם יי קדם מותי : * וכען ברי קבל במימרי למרה דאנא מפקדא יתך : * אזל כען לענא
וסב לי סחמן תרין גדי עזים טבין ואעבר ויתוון תבשילין לאבוןך כמה דרחים :

* Et dixerunt ei: Videntes vidimus, quia Do-
minus erat tecum: & diximus, sit imprecatio inter
te & inter nos; & disponemus tecum fœdus:

* Non facere nobiscum malum, sicut non abo-
minati sumus te nos. & quemadmodum vñ sumus
te benè, & dimisimus te cum pace: & nunc bene-
dictus tu à Domino.

* Et fecit eis conuiuium; & comederunt & bi-
berunt.

* Et surgentes manè, iurauit unus-
quisque proximo: & dimisit eos Isaac.

* Et discesserunt ab eo cum salute. Factum est au-
tem in die illa: & venientes serui Isaac, nunciaue-
runt ei de puteo quem foderunt: & dixerunt ei:
Inuenimus aquam.

* Et vocauit eum Jura-
mentum: propter hoc vocauit nomen ciuitati illi, Pu-
teus iuramenti, vsque in hodiernum diem.

* Erat autem Esau annorum quadraginta, &
accepit uxorem Iudith, filiam Beor Ethæi: & Ba-
semath, filiam Elom Ethæi.

* Et erant contendentes cum Isaac & Rebecca.

CAP. XXVII.

Factum est autem cum senuisset Isaac, hebetati
sunt oculi eius ad videndum. & vocauit Esau
filium suum seniore, & dixit: Fili. & dixit: Ecce
ego.

* Et dixit: Ecce consenui, & non scio
diem mortis meæ.

* Nunc ergo sume apparatus tuum, & phare-
tram & arcum: & egredere in agrum, & venare
mibi venationem:

* Et fac mihi edulia, sicut amo ego: & offer mi-
hi, vt comedam: & benedicat tibi anima mea, ante-
quam moriar ego.

* Rebecca autem audiuit loquentem Isaac ad E-
sau filium suum. Abijt autem Esau in agrum, ad
venandum venationem patri suo.

* Et Rebecca dixit ad Iacob filium suum iunio-
rem: Vide, ego audiui loquentem patrem tuum ad
Esau fratrem tuum, dicentem:

* Venare mihi venationem; & fac mihi edulia;
& comedens benedicam tibi coram Domino.

* Nunc ergo, fili mi, audi me, sicut ego tibi præ-
cipio.

* Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos
hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri
tuo, sicut amat.

* καὶ εἶπον αὐτῷ, ἰδόντες ἑωράκαμεν, ὅτι κύριος μετὰ
σοῦ. καὶ εἶπομεν, χυθῶ δὲ ἀναμένον σοῦ καὶ ἀναμένον ἡ-
μῶν. καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκην.

* μὴ ποιῇσαι μετ' ἡμῶν κακὸν, καθότι σοὶ ἐβδελυξά-
μεθα σε ἡμεῖς. ὅτι τὸν τρόπον ἐχρησάμεθα σοὶ καλῶς. & ὁ ὁ-
πλὸς ἐλάμεν σε μετὰ εἰρήνης. καὶ νῦν ἐυλογημένον σου ὑποκύ-
πτου.

* καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχλῶν. & ἔφαγον & ἔπιον.

* καὶ ἀναστάντες ὁ πρῶτος, ὥμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ
ὁ ὁπλὸς ἐπέσειλεν αὐτοῦ ἱσασίαν.

* καὶ ἀπώχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ ζωτηρίας. ἐγένετο δὲ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὡς γενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἀπήγα-
γον αὐτῷ ὡς τοῦ φρέατος οὗ ὠρύξαν. καὶ εἶπον αὐτῷ, εὐ-
λογοῦ ὕδωρ.

* καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ὄρχος. διὰ τοῦτο ἐ-
κάλεσε τὸ ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ φρέαρ ὅρκου ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἡμέρας.

* ὡς δὲ ἦσαν ἑτῶν τεσσαράκοντα. καὶ ἔλαβε γυναῖκα ἑνὴν
Ἰσθὶθ, θυγατέρα βεὼρ τοῦ χεθαιῶ. καὶ τὴν βασεμαθ, θυ-
γατέρα ἐλὼμ χεθαιῶ.

* & ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαὰκ
καὶ τῇ ρεβέκκᾳ.

κζ.

* Εγένετο δὲ ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, ἡμετέραν τὴν οὐ-
ρα. καὶ εἶπεν, ἰδέ. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγώ.

* & εἶπεν, ἰδὲ γεγήρακα, καὶ ἐγνώσκω τὴν ἡμέραν τὴν
τελευτῆς μου.

* νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φά-
ρεάν σου, καὶ τὸ ῥέον, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ θήρευσόν
μοι θήραν.

* καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ.
καὶ ἐνεγκέ μοι, ἵνα φάγω. & ἐυλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου, πρὶν
ἢ ἀποθῆναι με.

* ρεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσραὴλ πρὸς ἡσαὺ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ. ἐπορεύθη δὲ ἡσαὺ εἰς τὸ πεδίον θηρεύσαι θήραν τῷ πα-
τρί αὐτοῦ.

* καὶ ρεβέκκα εἶπε πρὸς Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν νεώτερον. ἰδέ, ἐγὼ ἤκουσα λαλοῦντος τοῦ πατρός σου πρὸς
τὸν Ἰσαὺ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος.

* θήρευσόν μοι θή-
ραν, & ποιήσόν μοι ἐδέσματα, & φάγων ἐυλογήσω σε ἐναν-
τίον κυρίου.

* νῦν ἐν ἡμέρᾳ μου ἀκυσόν με, καθὰ ἐγώ σοι
ἐντέλλομαι.

* καὶ πορεύθεις εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι
ἐκεῖθεν δύο ἐρίφοις ἀπαλούς καὶ καλούς. & ποιήσω ἐδέσμα-
τά τῷ πατρί σου, ὡς φιλεῖ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et dixerunt: Videntes vidimus, quoniam erat verbum Domini in adiutorium tuum. & diximus: Confirmetur nunc iuramentum quod erat inter patres nostros, & inter nos & te: & ineamus pactum tecum.

Si feceris nobiscum malum, sicut non nocuimus tibi, & sicut fecimus tecum tantummodo bonum, & dimisimus te in pace. tu nunc benedictus es Domini.

Fecitque eis conuiuium; & comederunt & biberunt.

Et surrexerunt manè, & iurauerunt unusquisque fratri suo. & dimisit eos Isaac, & profecti sunt ab eo in pace.

Et vocauit eum Isaac.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

Et abiens ad oues, accipe mihi inde duos hædos teneros & pulchros: & faciam edulia patri tuo, sicut amat.

והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכה לפני
 מותו: * ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי
 איש שער ואנכי איש חלק: * אולי ימשני אבי
 והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קלל וולא
 ברכה: * ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך
 שמע בקלי ולך קח לי: * ולך ויקח ויבא לאמו
 ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אבי:
 * ותקח רבקה את בני עשו בנה הגדל החמדת
 אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן:
 * ואת ערוג גדי העצים הלבשה על ידיו ועל
 חלקת צואריו: * ותתן את המטעמים ואת
 הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: * ויבא אל
 אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני:
 * ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בדרך עשיתי
 כבשר דברתי אלי קום נא שבה ואכלה
 מציתי בעבור תברכני נפשך: * ויאמר יצחק אל
 בנו מה זה מהררת למצא בני ויאמר כי הקרה
 יהוה אליה ללפני: * ויאמר יצחק אל יעקב
 גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם
 לא: * ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו
 ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו:
 * ולא הכירו כי היו ידי עשו אחיו שערו
 ויברכהו: * ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:
 * ויאמר הגש לי ואכלה מציד בני למען תברכה
 נפשי ויגש לו ואכל ויבא לו יין וישת:
 * ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני:
 * ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
 ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה:
 * ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ
 ורב דגן ותירש:

10 * Quas cum intuleris, & comederit, bene-
 dicat tibi priusquam moriatur.
 11 * Cui ille respondit: Nosti quod Esau frater
 meus homo pilosus sit, & ego lenis.
 12 * Si attrectauerit me pater meus & senserit,
 timeo ne putet me sibi voluisse illudere: &
 inducat super me maledictionem, pro bene-
 13 dictione. * Ad quem mater: In me sit,
 ait, ista maledictio, fili mi: tatum audi vocem
 meam, & pergens affer quæ dixi.
 14 * Abiit, & attulit, deditque matri. parauit
 C illa cibos, sicut velle nouerat patrem illius.
 15 * Et vestibus Esau valde bonis, quas apud
 se habebat domi, induit eum:
 16 * Pelliculasque hædorum circundedit ma-
 17 nibus, & colli nuda protexit. * Deditque
 pulmentum, & panes quos coxerat tradidit.
 18 * Quibus illatis, dixit: Pater mi. At ille re-
 spondit: Audio: Quis es tu, fili mi?
 19 * Dixitque Iacob: Ego sum primogenitus
 tuus Esau. feci sicut præcepisti mihi. Surge, se-
 de, & comede de venatione mea, vt benedicat
 20 mihi anima tua. * Rursumque Isaac ad filium
 suum, Quomodo, inquit, tam citò inuenire po-
 tuisti, fili mi? qui respondit: Voluntas Dei fuit,
 21 vt citò occurreret mihi quod volebam. * Di-
 xitque Isaac: Accede huc, vt tagam te, fili mi,
 & probè, utrùm tu sis filius meus Esau, an nò.
 22 * Accessit ille ad patrem, & palpato eo, dixit
 D Isaac: Vox quidem, vox Iacob est; sed manus,
 23 manus sunt Esau. * Et non cognouit eum:
 quia pilosæ manus similitudinem maioris ex-
 24 presserant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es fi-
 25 lius meus Esau? respondit: Ego sum. * At ille:
 Affer, inquit, mihi cibos de venatione tua, fili
 mi, vt benedicat tibi anima mea. Quos cū ob-
 26 latos comedisset, obtulit ei etiam vinum. * Quo
 hauſto, dixit ad eum: Accede ad me, & da mihi
 27 osculū, fili mi. * Accessit, & osculatus est eum.
 Statimque vt sensit vestimentorum eius fragran-
 tiam, benedicens illi, ait: Ecce odor filij mei si-
 cut odor agri, cui benedixit Dominus.
 28 * Det tibi Deus de rore cæli, & de pinguedi-
 ne terræ abundantiam frumenti, vini, & olci.

תרגום אונקלוס

10 ותעיל לאבך ויכל בריל דברכיך קדם מותה:
 11 מאים ימושינני אבא ואחיי בעיניו כמתלעב ואייתי עלי לוטין ולא ברכן:
 12 עלך אלהין ברכן ברי ברם קבל מני ואול סב לי:
 13 ונסכת רבקה יר לבושי עשו ברה רבא דכיתא דעמה בביתא ואלבשת ית יעקב ברה זעירא:
 14 אלבשת על ידוהי ועל שעיעות צואריה:
 15 ואמר הא אנה מאן את ברי:
 16 בריל דיתברכינני נפשך:
 17 יצחק לי יעקב קרב כען ואמושך ברי האת דין ברי עשו אם לא:
 18 יעקב וידע דעשו:
 19 אנה:
 20 לית יצחק אביו קריב כען ונשיק לי ברי:
 21 ותקלא דברכיה יי:
 22 ויתן לך מטלא דשמא ומטובא דארעא ומגורת עכור וחמר:
 23 ויאמר יעקב לרבקה אמה הא עשו אחי גבר שער ואנא גבר שעי:
 24 ואמרת ליה אמה עלי אתאמר בנבואה דלא יתון לוטין:
 25 ואול ונסכ ואייתי לאמה ועבדת אמה תבשילין כמה דרחים אבותי:
 26 וית משכי דגדיי פר עזי:
 27 ויהבת ית תבשיליא וית לחמא דעכדת ביד יעקב ברה:
 28 ואמר יעקב לאביו אנה עשו בוכרך עבדית כמה דמלילתא עמי קום כען אסתחר ואכל מציתי
 29 ואמר יצחק לבריה מה דין אוחית לאשכחא ברי ואמר ארי זמן יי אלהך קדמי:
 30 וקרב יעקב לית יצחק אביו ומשיה ואמר קלא קליה:
 31 ואמר את דין ברי עי ויאמר:
 32 וקרב ונשק ליה וארח ית ריחא דלבושוהי וברכיה ואמר חזי ריחא דברי בריחא:
 33 ויתן לך יי מטלא דשמא ומטובא דארעא ומגורת עכור וחמר:

* Et inferes patri tuo, & comedet, ut benedicat tibi pater tuus antequam moriatur.

* Dixit autem Jacob ad Rebecca matrem suā, Est frater meus vir pilosus: ego autem vir lenis.

* Ne forte ergo attrectet me pater meus: & ero coram eo sicut despiciens. & inducam super me maledictionem, & non benedictionem.

* Dixit autem ei mater: Super me maledictio tua, fili. solum exaudi vocem meam: et pergens affer mihi.

* Abiens autem, accepit & attulit matri. & fecit mater eius edulia, sicut amabat pater eius.

* Et accipiens Rebecca vestem Esau filij sui senioris pulchram, quæ erat apud ipsam in domo, induit eam Jacob filium suum iuniorem.

* Et pelles hædorum circumposuit circum brachia eius, & circa nuda colli eius.

* Et dedit edulia & panes quos fecit in manus Jacob filij sui.

* Et intulit patri suo, & dixit, Pater. ille autem dixit, Ecce ego. quis es tu fili?

* Et dixit Jacob patri suo: Ego Esau primogenitus tuus, feci sicut locutus es mihi. surgens sede, & comede de venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.

* Dixit autem Isaac filio suo: Quid hoc, quod citò inuenisti, fili? ille autem dixit, quod tradidit dominus Deus tuus coram me.

* Dixit autem Isaac Jacob: Appropinqua mihi, et contrectabo te, fili, si tu es filius meus Esau, an non.

* Appropinquavit autem Jacob ad Isaac patrem suum: & contrectavit eum, & dixit: Ipsa quidem vox, vox Jacob: at manus, manus Esau. * Et non cognovit eum. erant enim manus eius, sicut manus Esau fratris eius pilosæ: & benedixit ei.

* Et dixit, Tu es filius meus Esau? ille autem dixit, Ego.

* Et dixit: Affer mihi, & comedam de venatione tua, fili; ut benedicat tibi anima mea.

* & attulit ei, & comedit: & obtulit ei vinum, & bibit.

* Et dixit ei pater eius Isaac, Appropinqua mihi, & osculare me, fili. * Et appropinquans, osculatus est eum: & odoratus est odorem vestimentorum eius. & benedixit ei, & dixit: Ecce odor filij mei, sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus.

* Et dabit tibi Deus de rore cali, & de pinguedine terræ multitudinem frumenti & vini.

* καὶ εἰσίοις τὰ πατέρι σου, & φάγε, ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν. * εἶπε δὲ ἰακώβ πρὸς ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἔστιν ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς,

* ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖψ. * μὴ ποτε οὖν ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου, καὶ ἔθωμαι ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν; καὶ ἐπάξω

* ἐπ' ἐμαυτὸν κατάρα, καὶ οὐκ εὐλογίαν. * εἶπε ὁ αὐτῷ ἡ μήτηρ, ἐπ' ἐμὲ ἢ κατάρα σου τέκνον· μόνον ἐπάκουόν τ' φωνῆς μου· καὶ πορεύσεαι ἐνεγκέ μοι.

* πορεύσεαι ὃ ἐλάβες & ἤνεγκε τῇ μητρί· & ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, κατὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ.

* καὶ λαβοῦσα ῥεβέκκα τὴν σολὴν ἢ σαυτὴν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἢ τὴν παρ' αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον.

* καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκε περιεὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ περιεὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ.

* καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοῦ ἀρτοῦ οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. * & εἰσήνεγκε τὰ πατέρι αὐτοῦ.

* καὶ εἶπε, πατέρ· ὃ ὃ εἶπεν, ἰδὲ ἐγώ. τίς εἶ σύ τέκνον.

* καὶ εἶπεν ἰακώβ τῷ πατέρι αὐτοῦ, ἐγὼ ἢ σαυτὸς ὁ πρεσβυτέρός σου. πεποίηκα καθὼς λελάληκάς μοι· ἀναστὰς κάθισον, καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.

* εἶπε ὁ ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· τί τοῦτο ὃ τὰ χυ εἶρες ὧς τέκνον, ὃ ὃ εἶπεν, ὃ παρέδωκε κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον ἐμοῦ.

* εἶπε ὁ ἰσαὰκ τῷ ἰακώβ, ἐγγίσον μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σύ εἶ ὁ υἱός μου ἢ σαυτὸς ὁ οὐ.

* ἤγγισε ὁ ἰακώβ πρὸς ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν, & εἶπεν, ἡ μὲν φωνὴ, φωνὴ ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες ἢ σαυτοῦ.

* καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτὸν ἢ σαυτὸς καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες ἢ σαυτοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν.

* καὶ εἶπεν, σύ εἶ ὁ υἱός μου ἢ σαυτὸς ὁ οὐ, ὃ ὃ εἶπεν, & εἶπε, πρὸς ἀγαγέ μοι, & φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου. & περιέθηκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγεν. & εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, & εἶπεν.

* & εἶπεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἰσαὰκ· ἐγγίσον μοι, & φίλησόν με τέκνον. * καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτὸν. & ὡς φράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ. & εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ὅς μ' ἔξῃς μου, ὡς ὅς μ' ἔξῃς ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε κύριος.

* καὶ δώσει σοι ὁ θεός σου ἀπὸ τῆς θρόσκου τοῦ ἐρανοῦ, & ἀπὸ τῆς πότις τῆς γῆς πληθύνῃ σίτου & οἴνου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et afferes patri tuo, & comedet; ut benedicat tibi ante mortem suam.

11 Fortè contrectabit me pater meus, & ero in oculis suis quasi illudens, & inducam super me maledictiones, & non benedictiones.

12 Et dixit ei mater sua: Mihi dictum est per prophetiam, quod non venient maledictiones super te, nisi benedictiones, fili mi: tantummodo acquiesce mihi, & vade, tolle mihi.

13 Et tulit Rebecca vestimenta Esau filij sui maioris, quæ erant munda, quæ secum erant in domo; & induit Jacob filium suum minorem:

14 Et pelles hædorum induit super manus eius, & super lenitatem colli sui.

15 Et ingressus est ad patrem suum, & ait: Pater mi. & dixit: Ecce ego. quis es tu fili mi?

16 Et ait Jacob patri suo: Ego sum Esau primogenitus tuus: feci sicut mihi locutus es: Surge, obsecro, recumbe & comede de venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.

17 Et ait Isaac filio suo: Quid est hoc, quod tam citò inuenisti, fili mi? & ait: Quoniam præparavit Dominus Deus tuus coram me.

18 Et dixit Isaac ad Jacob: Accede, obsecro, & attrectabo te, fili mi; utrum tu sis filius meus Esau, an non.

19 Et accessit Jacob ad Isaac patrem suum; & attrectavit eum; & ait: Surge, obsecro, recumbe & comede de venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.

20 Et ait Isaac filio suo: Quid est hoc, quod tam citò inuenisti, fili mi? & ait: Quoniam præparavit Dominus Deus tuus coram me.

21 Et dixit Isaac ad Jacob: Accede, obsecro, & osculare me, fili mi.

22 Et accessit, & osculatus est eum: & odoratus est odorem vestimentorum suorum; & benedixit ei. Et ait: Ecce odor filij mei, sicut odor agri, cui benedixit Dominus.

23 Et dabit tibi Deus de rore cali, & de bono terræ, & multitudinem frumenti & vini.

11 Et dixit Jacob Rebecca matri suæ: Ecce Esau frater meus vir pilosus est, & ego vir lenis.

12 Ne forte contrectabit me pater meus, & ero in oculis suis quasi illudens, & inducam super me maledictiones, & non benedictiones.

13 Abiens autem, accepit & attulit matri suæ. Et fecit mater eius edulia, sicut dilexit pater eius.

14 Abiens autem, accepit & attulit matri suæ. Et fecit mater eius edulia, sicut dilexit pater eius.

15 Et accipiens Rebecca vestem Esau filij sui senioris pulchram, quæ erat apud ipsam in domo, induit eam Jacob filium suum iuniorem.

16 Et pelles hædorum circumposuit circum brachia eius, & circa nuda colli eius.

17 Et dedit edulia & panes quos fecit in manus Jacob filij sui.

18 Et intulit patri suo, & dixit, Pater. ille autem dixit, Ecce ego. quis es tu fili?

19 Et dixit Jacob patri suo: Ego Esau primogenitus tuus, feci sicut locutus es mihi. surgens sede, & comede de venatione mea, ut benedicat mihi anima tua.

20 Et dixit Isaac filio suo: Quid hoc, quod citò inuenisti, fili? ille autem dixit, quod tradidit dominus Deus tuus coram me.

21 Et dixit Isaac Jacob: Appropinqua mihi, et contrectabo te, fili, si tu es filius meus Esau, an non.

22 Appropinquavit autem Jacob ad Isaac patrem suum: & contrectavit eum, & dixit: Ipsa quidem vox, vox Jacob: at manus, manus Esau. * Et non cognovit eum. erant enim manus eius, sicut manus Esau fratris eius pilosæ: & benedixit ei.

23 Et dixit, Tu es filius meus Esau? & dixit, Ego.

24 Et dixit: Affer mihi, & comedam de venatione tua, fili; ut benedicat tibi anima mea.

25 Et attulit ei, & comedit: & obtulit ei vinum, & bibit.

26 Et dixit ei pater eius Isaac, Appropinqua mihi, & osculare me, fili.

27 Et appropinquans, osculatus est eum: & odoratus est odorem vestimentorum eius. & benedixit ei, & dixit: Ecce odor filij mei, sicut odor agri, cui benedixit Dominus.

28 Et dabit tibi Deus de rore cali, & de bono terræ, & multitudinem frumenti & vini.

29 * יַעֲבֹדוך עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאִמִּים הוּא גִבִּיר
לְאֹחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ אַרְרִיךְ מְרֹר וּמִבְּרֹכְךָ
בְּרוּךְ : * וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק לִבְרֹךְ אֶת-יַעֲקֹב
וַיְהִי אֲךָ יָצָא יַעֲקֹב מֵאֶת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו
וַיַּעַשׂ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ : * וַיַּעֲשֶׂם הוּא מִטְעָמִים
וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקָם זָבִי וַיֹּאכֵל מִצִּיד
בָּנָו בְּעֶבֶר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ : * וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו
מִי-אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנִי בֶנְךָ כְּכֹךְ עָשָׂו : * וַיַּחֲדֵד יִצְחָק
חֲדָדָה גְּדֹלָה עַד-מָאד וַיֹּאמֶר מִי-אֲפֹנָה הוּא
הַצֵּד-צִיד וַיָּבֵא לוֹ וַאֲכָל מִכָּל בְּטָרִם הַבּוֹא
וַאֲבָרַכְהוּ גַם-בְּרוּךְ יִהְיֶה : * כִּשְׁמֹעַ עָשָׂו אֶת-
דְּבָרֵי זָבִיו וַיַּעֲקֹק צַעֲקָה גְּדֹלָה וּמְרֹר עַד-מָאד
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם-אָנִי אָבִי : * וַיֹּאמֶר בָּא
אֲחֶיךָ בְּמֶרְמֶה וַיִּקַּח בְּרֹכְתֶךָ : * וַיֹּאמֶר הֲכִי קֶרֶב
שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבנִי זֶה פְעָמִים אֶת-בְּכֹרְתִי לָקַח
וְהִנֵּה עַתָּה לָקַח בְּרֹכְתִי וַיֹּאמֶר הֲלֹא-אֶצְלָתִי לִי
בְּרָכָה : * וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂו הֵן גִּבִּיר שְׁמִיתִי
לָךְ וְאֶת-כָּל-אָחִיו נָתַתִּי לְךָ לְעֹבְדִים וְדָגַן וְתִירָשׁ
סִמְכִיתִי וְלִכְרֵה אֲפֹנָה מֶרֶה אַעֲשֶׂה בְנֵי : * וַיֹּאמֶר
עָשׂו זָל-אָבִיו הַבְּרָכָה אַחֶרֶת הוּא לָךְ אָבִי בְּרַכְנִי
גַם-אָנִי אָבִי וַיֵּשֶׁב עָשׂו קְלוֹ וַיִּבֶד : * וַיַּעַן יִצְחָק
אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשְׁבֶךָ
וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל : * וְעַל-חֲרֹבְךָ תַחֲיֶה וְאֶת-
אֲחֶיךָ תַעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדּוּ וּפָרַקְתָּ עָלָם מֵעַל
צוּאָרְךָ : * וַיִּשְׁטֹם עָשׂו אֶת-יַעֲקֹב עַל-הַבְּרָכָה
אֲשֶׁר בָּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂו בָּלְבוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי זָבִיל
אָבִי וְאֶהְרֹגָה אֶת-יַעֲקֹב אָחִי : * וַיִּגַּד לְרֵבְקָה
אֶת-דְּבָרֵי עָשׂו בְּנִי הַגָּדֹל וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב
בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂו אֲחֶיךָ מֵרְמָס
לָךְ לְהָרְגֶךָ :

29 * Et seruiant tibi populi, & adorent te tri-
bus. Esto dominus fratrum tuorum: & incur-
uentur ante te filij matris tue, qui maledixerit
tibi, sit ille maledictus: & qui benedixerit ti-
bi, benedictionibus repleatur. * Vix Isaac ser-
monem impleuerat; & egresso Iacob foras, ve-
nit Esau: * Coctosque de venatione cibos
E intulit patri, dicens: Surge, pater mi: & come-
de de venatione filij tui, vt benedicat mihi a-
nima tua. * Dixitque illi Isaac: Quis enim es
tu? qui respondit: Ego sum filius tuus primo-
genitus Esau. * Expauit Isaac stupore vehe-
menti; & vltra quam credi potest admiras, ait:
Quis igitur ille est, qui dudum captam vena-
tionem attulit mihi, & comedi ex omnibus,
priusquam tu venires? Benedixique ei, & erit
benedictus. * Auditis Esau sermonibus pa-
tris, irrugiit clamore magno; & consternatus,
ait: Benedic etiam & mihi, pater mi. * Qui ait:
Venit germanus tuus fraudulenter, & accepit
benedictionem tuam. * At ille subiunxit: Iuste
F vocatum est nomen eius Iacob. Supplantauit
enim me, in altera vice. primogenita mea ante-
tulit, & nunc secundo surripuit benedictionem
mea. Rursumque ad patrem: Nunquid non re-
seruasti, ait, & mihi benedictionem? * Respondit I-
saac: Dominum tuum illum constitui, & omnes fratres
suos seruituti eius subiugauit. frumento & vino
stabiliui eum; & tibi post haec, fili mi, vltra quid
faciam? * Cui Esau: Nunc vnus, inquit, tantum be-
nedictionem habes, pater? mihi quoque; obsecro,
vt benedicas. Cumque eiulatu magno fleret, * Mo-
tus Isaac, dixit ad eum: In pinguedine terrae,
& in rore caeli desuper erit benedictio tua.
* Viues in gladio: & fratri tuo seruias: tem-
pusque veniet cum excutias & soluas iugum
eius de ceruicibus tuis. * Oderat ergo ipse
Esau Iacob, pro benedictione qua benedixe-
rat ei pater. Dixitque in corde suo: Venient
dies luctus patris mei, & occidam Iacob fra-
trem meum. * Nunciata sunt haec Re-
becca. quae timens, & vocans Iacob filium
suum, dixit ad eum: Ecce Esau frater tuus mi-
natur, vt occidat te.

תרגום אונקלוס

29 וַיִּפְלַחוּנָךְ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ מַלְכֶךָ הוּא רַב לְאֹחֶיךָ וַיִּסְגְּדוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ לִישׁוֹן וּמִבְּרֹכְךָ יַחֲזֹן בְּרִיכִין :
30 וְהוּא כִּד שְׁצִי יִצְחָק לְבָרְכָה יֵת יַעֲקֹב וְהוּא בְּרַם מִפֶּק נֶפֶק יַעֲקֹב מִן קִדְם יִצְחָק אָבִיו וַיַּעַשׂ אָחִיו עֲלֵי מִצִּידָה :
31 הוּא תְּכַשִּׁילִין וְאִתִּי לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקָם זָבִי וַיֹּאכֵל מִצִּיד בְּרֹכְךָ אָבִיו :
32 וַיֹּאמֶר לִיה יִצְחָק אָבִיו :
33 וְהוּא יִצְחָק תְּהוּהָ רַבָּא עַד לְחֵדָא וַיֹּאמֶר מִן הוּא דִּיבִי דְצַד צִידָא וַאֲעִיל לִי וַאֲכָלִית מִכּוֹלָא :
34 כִּד שְׁמַע עָשׂו יֵת פְּתָגְמִי אָבִיו וַיִּזְנוּ צוּחָא רַבָּא וּמְרִירָא עַד לְחֵדָא וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי אָף :
35 וַיֹּאמֶר יָאוֹת קִרָּא שְׁמִיה יַעֲקֹב וַאֲכַמְנִי דְנָן חֲרָמִין זְמִינִין יֵת בְּכִירוֹתִי :
36 וַיֹּאמֶר יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂו הִנֵּה מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשְׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל :
37 וְעַל-חֲרֹבְךָ תַחֲיֶה וְאֶת-אֲחֶיךָ תַעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדּוּ וּפָרַקְתָּ עָלָם מֵעַל צוּאָרְךָ :
38 וַיִּשְׁטֹם עָשׂו לְאָבִיו הַבְּרָכָה חֲדָא הוּא לָךְ אָבִי בְּרַכְנִי אָף אָנָּה אָבִים וְאֶרֶם :
39 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אָבִיו וַיֵּשֶׁב עָשׂו קְלוֹ וַיִּבֶד :
40 וְעַל-חֲרֹבְךָ תַחֲיֶה וְאֶת-אֲחֶיךָ תַעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְדּוּ וּפָרַקְתָּ עָלָם מֵעַל צוּאָרְךָ :
41 וַיִּשְׁטֹם עָשׂו אֶת-יַעֲקֹב עַל-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂו בָּלְבוֹ יִקְרְבוּ יָמֵי זָבִיל :
42 וַיִּגַּד לְרֵבְקָה אֶת-דְּבָרֵי עָשׂו בְּנִי הַגָּדֹל וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן וְתֹאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂו אֲחֶיךָ מֵרְמָס לָךְ לְהָרְגֶךָ :

* Et seruiant tibi gentes: & adorabunt te principes. & esto dominus fratris tui: & adorabunt te filij patris tui. qui maledixerit tibi, maledictus: at benedicens tibi, benedictus.

* Et factum est postquam cessauit Isaac benedicens Jacob filio suo: & factum est ut egressus est Jacob à facie Isaac patris sui, & Esau frater eius venit de venatione. * Et fecit & ipse edulia, & obtulit patri suo: & dixit: Surgat pater meus, & comedat de venatione filij sui, ut benedicat mihi anima tua.

* Et dixit illi Isaac pater eius: Quis es tu? ille autem dixit: Ego sum filius tuus primogenitus Esau.

* Expauit autem Isaac stupore magno valde, & dixit: Quis igitur qui venatus est mihi venationem, & intulit mihi, & comedi de omnibus antiquam tu venires? & benedixi ei, & benedictus erit.

* Factum est autem quando audiuit Esau verba Isaac patris sui; & clamauit voce magna et amara valde: & ait, Benedic & mihi, pater.

* Ait autem illi: Veniens frater tuus cum dolo, accepit benedictionem tuam.

* Et dixit: Iuste vocatum est nomen eius Jacob. supplantauit enim me iam secundo, & primogenita me tulit: & nunc accepit benedictionem meam. et dixit Esau patri suo: Non relicta est mihi benedictio pater?

* Respondens autem Isaac, dixit Esau: Si dominum illum feci tuum, & omnes fratres eius seruos: frumento & vino stabiliui eum: tibi autem quid faciam, fili?

* Dixit autem Esau ad patrem suum: Num benedictio vna tibi est, pater? benedic & mihi, pater. Compuncto autem Isaac, exclamauit voce Esau, et fleuit.

* Respondens autem Isaac pater eius, dixit ei: Ecce de pinguedine terræ erit habitatio tua, & de rore calis desuper. * Et in gladio tuo viues: & fratri tuo serues. erit autem quando deponas & detrahas iugum eius de collo tuo. * Et iratus est Esau Jacob, pro benedictione qua benedixit ei pater eius. Dixit autem Esau in mente sua: Appropinquant dies luctus patris mei, ut occidam Jacob fratrem meum.

* Nunciata sunt autem Rebecca verba Esau filij sui senioris. & mittens, vocauit Jacob filium suum iuniorem, & dixit ei: Ecce Esau frater tuus minatur tibi occidere te.

* καὶ δουλοσάτωσάν τοι ἔσονται καὶ προσκυνησού σοι ἄρχοντες. καὶ γίνε κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου. καὶ προσκυνηθού σοι υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ὁ κατὰ νόμόν σου, ἡ πικαλίαν σου.

* ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. * καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς ἔζηλθεν ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἦσαν οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας.

* καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τὰ πατρί αὐτοῦ. καὶ εἶπεν· ἀναστήτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου.

* καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ· τίς εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν, ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος ἡσαῦ.

* ἔζησεν δὲ Ἰσαὰκ ἐκασιν μεγάλην σφόδρα, καὶ εἶπεν· τίς εἶναι ὁ θηρεύων μοι θήραν, καὶ εἰσήνεγκέ μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων τῶν ὅσα ἐλθεῖν. καὶ εὐλόγηται αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἔσται.

* ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν ἡσαῦ τὰ ῥήματα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη φωνὴ μεγάλη καὶ πικρὰν σφόδρα. καὶ εἶπεν, εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ πατέρα. εἶπε δὲ αὐτῷ, ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου.

* καὶ εἶπε, δικάως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰακώβ. ἐπείρηκε γὰρ με ἡ δούτερον, καὶ ἐγὼ τὸ πρῶτόν μου εἴληφε. καὶ νῦν ἐλαβε τὴν εὐλογίαν μου. καὶ εἶπεν ἡσαῦ τῷ πατρί αὐτοῦ· οὐχὶ ὑπολέλειπτό μοι εὐλογία πατέρων; ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ ἡσαῦ· εἰ κύριον αὐτὸν ἐποίησά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οἰκέτας. τίτω καὶ οἶνω ἐσερέωσα αὐτόν. σοὶ δὲ τί ποιήσω τέκνον;

* εἶπε δὲ ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστὶ πατέρων; εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ πατέρα. καὶ αὐτοὶ χέεντες δὲ Ἰσαὰκ, αἰετοῦ φωνὴ ἡσαῦ, καὶ ἐκλαυσεν.

* ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατήρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πότι τῆς γῆς ἔσαι ἡ κατὰ κησὶς σου, καὶ ἀπὸ τῆς ὁροῦ σου ἔσται ἡ ἀνάθεσις σου. καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ. καὶ τὰ ἀδελφὰ σου δουλεύσεις. ἔσαι δὲ ἡνίκα αὐτὸν κατέλῃς καὶ ἐλκύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου.

* καὶ ἐνεκότησιν αὐτοῦ τῷ ἰακώβ πατρὶ τὴν εὐλογίαν ἣς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ. εἶπε δὲ ἡσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ἐχθισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πατρὸς μου, ἵνα ἀποκλένω ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου.

* ἀπηγγέλη δὲ ῥεβέκκα τὰ ῥήματα ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ πρεσβυτέρου. καὶ πέμψασα, ἐκάλεσεν ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεώτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἰδὲ ἡσαῦ ὁ ἀδελφός σου ἀπληξάται σοὶ τοῦ ἀποκλέναί σε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Seruiant tibi populi, & subiiciantur tibi regna. esto princeps fratribus tuis: & adorabunt te filij matris tuae. maledicentes tibi, erunt maledicti: & benedicentes tibi, erunt benedicti.

20 Et factum est cum consummasset Isaac benedicere Jacob, Jacob egrediente à facie Isaac patris sui, Esau frater eius veniebat de venatione sua.

21 Et fecit quoque ipse edulia, & intulit patri suo, & dixit ei: Surgat pater meus, & comedat de venatione filij sui, ut benedicat mihi anima tua.

22 Et ait illi pater eius: Quis es tu? & dixit: Ego filius tuus primogenitus tuus Esau.

23 Quando audiuit Esau verba patris sui, clamauit clamore magno & amaro usque nimis: & dixit patri suo: Benedic etiam mihi, pater mi.

24 Et ait: Rectè vocatum est nomen eius, Jacob. supplantauit enim me iam duabus vicibus: primogenita mea tulit; & ecce nunc suscepit benedictionem meam. Et dixit: Nunquid non reseruasti mihi benedictionem?

25 Responditque Isaac, & dixit ad Esau: Ecce principem constitui eum tibi; & omnes fratres suos dedi ei in seruos: & frumento & vino stabiliui eum: & nunc tibi quid faciam ultra, fili mi?

26 Et ait illi: Venit frater tuus sapienter, & accepit benedictionem tuam.

27 Et dixit: Iuste vocatum est nomen eius, Jacob. supplantauit enim me iam duabus vicibus: primogenita mea tulit; & ecce nunc suscepit benedictionem meam. Et dixit: Nunquid non reseruasti mihi benedictionem?

28 Responditque Isaac, & dixit ad Esau: Ecce principem constitui eum tibi; & omnes fratres suos dedi ei in seruos: & frumento & vino stabiliui eum: & nunc tibi quid faciam ultra, fili mi?

ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי
 חרנה : * וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
 תשוב חמת אחיך : * עד שוב אף אחיך ממך
 ושבה את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם
 למה אשכל גם שניכם יום אחד : * ותאמר
 רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חרנה אם
 לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ
 למה לי חיים :

וכן ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
 אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען :
 * קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח
 לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך : * ואל שדי
 יברך אתך ויפרד וירכך והיית לקהל עמים :

* ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
 לרשתך את ארץ מגיד אשר נתן אלהים
 לאברהם : * וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה
 ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם
 יעקב ועשו : * וירא עשו כי ברך יצחק את
 יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם
 אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
 מבנות כנען : * וישמע יעקב אל אביו ואל אמו
 וילך פדנה ארם : * וירא עשו כי רעות בנות כנען
 בעיני יצחק אביו : * וילך עשו אל ישמעאל ויקח
 את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביון
 על נשיו לו לאשה :

* ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : * ויפגע
 במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
 וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא : * ויחלם והנה
 סולם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
 אלהים עלים וירדים בו :

43 * Nunc ergo, fili, audi vocem meam: & cō-
 G surgens fuge ad Laban fratrem meum in Arā:
 44 * Habitabisque cum eo dies paucos, donec
 45 requiescat furor fratris tui: * Et cesset indigna-
 tio eius; obliuiscaturque eorum quæ fecisti in
 eum. postea mittam & adducam te inde huc.
 46 Cur utroque orbabor filio in vno die? Dixit-
 q; Rebecca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ pro-
 pter filias Heth. Si acceperit Iacob vxorem de
 stirpe huius terræ, nolo viuere.

CAP. XXVIII.

1 V Ocauit itaq; Isaac Iacob, & benedixit eū:
 A præcepitque ei, dicens: Noli accipere con-
 2 iugem de genere Chanaan: * Sed vade &
 proficiscere in Mesopotamiam Syriæ, ad do-
 mum Bathuel patris matris tuæ; & accipe ti-
 3 bi inde vxorem de filiabus Laban auūculi tui.
 4 * Deus autem omnipotens benedicat tibi, &
 crescere te faciat atque multiplicet, vt sis in
 5 turbas populorum. * Et det tibi benedictio-
 nes Abraæ, & semini tuo post te; vt possideas
 6 terram peregrinationis tuæ, quam pollicitus
 est auo tuo. * Cumque dimisisset eum Isaac,
 profectus peruenit in Mesopotamiam Syriæ,
 ad Laban filium Bathuel Syri fratrem Rebec-
 7 cæ matris suæ. * Videns autē Esau quod bene-
 B dixisset pater suus Iacob, & misisset eū in Me-
 sopotamiam Syriæ, vt inde vxorem duceret: &
 post benedictionem præcepisset ei, dicens: Nō
 8 accipies vxorē de filiabus Chanaan: * Quodq;
 obediens Iacob parentibus suis, isset in Syriā.
 9 * Probans quoque quod non libenter aspi-
 ceret filias Chanaan pater suus. * Iuit ad Hif-
 10 maelem, & duxit vxorem absq; his quas prius
 habebat, Melech filiam Hifmael filij Abraam,
 11 sororem Nabaioth. * Igitur egressus Iacob de
 Bersabee, pergebat Aran. * Cūque venisset
 ad quendam locum, & vellet in eo requiescere
 C post solis occubitum, tulit de lapidibus qui
 iacebant: & supponens capiti suo, dormiuit
 12 in eodem loco. * Viditque in somnis scalam
 stantem super terram, & cacumen illius tan-
 gens cælum: angelos quoque Dei ascenden-
 tes & descendentes per eam.

תרגום אונקלוס

43 ובעת כן קבל מפי וקום ללך ללך אחי לחרן :
 44 ותחתב עמיה יומין ועירין עד דיתחוב רגזא דאחור :
 45 ורגזא דאחור מנך ויתנשית ויעבדת לה ואשלח ואדבריןך מתמן למה אהפל מתרובין יומא חד :
 46 ואמרת רבקה ליצחק עקית בחיי מן
 קדם בנת חת אם נסב יעקב אחתא מבנת חתאדא כאלין מבנת ארעא למה לי חיון :
 כח
 1 ויקרא יצחק ליעקב וברך ויאמר ליה לא תסב אחתא מבנת כנען :
 2 קום אזל לפדן ארם לבית בתואל אביו וסב לך מתמן אחתא מבנת לבן אחות דאמך :
 3 ואל שדי יברך יתך ויפשינך ויסגיןך ותהי
 4 לזרעך שבתין :
 5 ויתן לך ית ברכתא דאברהם לך ולבנך עמד למיתך ית ארע חותביתך דיהב יי לאברהם :
 6 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל אחי רבקה ויעשו :
 7 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ועשו :
 8 ויעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תסב אחתא מבנת כנען :
 9 וישמע יעקב אל אביו ואל שדי וילך פדנה ארם :
 10 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו :
 11 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביון על נשיו לו לאשה :
 12 ויערע בארעא וכתחין ארי עאל שמשא ונסב מאבני ארעא וישוי איסתרותי ושכיב בארעא ההוא :
 ויהא סלמא נעוץ בארעא ורישה סטי עד צוית שמיא ותא מלאכיא דיי סלקין ונתחין ביה :

* Nunc ergo, o fili, audi meam vocem: & sur-
gens fuge in Mesopotamiam ad Laban fratrem meum
in Charran: * Et habita cum eo dies aliquot,

donec auertatur furor, * Et ira fratris tui à te; &
obliviscatur quæ fecisti ei. & mittens accersam
te inde, ne forte orber à duobus vobis in die vna.

* Dixit autem Rebecca ad Isaac: Infensa sum
vitæ meæ propter filias filiorum Het. Si accepero Ia-
cob uxorem de filiabus terræ huius, ut quid mihi
vivere?

CAP. XXVIII.

Advocans autem Isaac Iacob, benedixit ei. &
A præcepit ei, dicens: Non accipies uxorem de fi-
liabus Chananæorum. * Surgens fuge in Mesopo-
tamiam, in domum Bathuel patris matris tuæ: &
accipe tibi ipsi uxorem de filiabus Laban fratris ma-
tris tuæ. * At Deus meus benedicat tibi, fili,
& multiplicet te, & eris in congregationem gen-
tium. * Et dabit tibi benedictionem Abraam
patris mei tibi, & semini tuo post te, ad hereditan-
dum terram incolatus tui: quam dedit Deus A-
braam.

* Et misit Isaac Jacob: & abiit in Mesopota-
miam, ad Laban filium Bathuel Syri, fratrem Re-
becca matris Jacob & Esau.

* Vidit autem Esau quod benedixit Isaac Iacob,
& misit in Mesopotamiam Syria, accipere sibi ux-
orem inde cum benediceret ei: & præcepit ei, dicens:
Non accipies uxorem de filiabus Chananæorum.

* Et audiuit Jacob patrem & matrem suam: &
profectus est in Mesopotamiam.

* Et vidit Esau quod malæ sunt filiae Chanaan co-
ram Isaac patre suo.

* Et abiit Esau ad Ismael: & accepit Maeleth
filiam Ismael filij Abraam, sororem Nabeoth, ad u-
xores suas uxorem.

* Et egressus est Iacob de puteo iuramenti: &
abiit in Charran.

* Et occurrit loco: & dormiuit ibi. occiderat e-
nim sol. & tulit de lapidibus loci, & posuit ad caput
suum: & dormiuit in loco illo.

* Et somniauit. & ecce scala firmata in ter-
ra, cuius caput perveniebat in cælum: & angeli Dei
ascendebant & descendebant super eam.

43 * ὃν οὖν ὁ τέκνον ἀκουσὸν μου τῆς φωνῆς, καὶ ἀναστὰς ἀ-
πόδρα δι εἰς τὴν μεσοποταμίαν πρὸς λάβαν τὸν ἀδελφόν μου
44 εἰς χαρραν. * καὶ οἰκῆθον μετ' αὐτῆς ἡμέρας πλείους, ἕως τοῦ
45 ἀποσρέψαι τὸν θυμόν, * καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ ἀδελφοῦ σου
ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐπιλάθῃαι ἀπεποίηκας αὐτῷ. καὶ ἀποστείλα-
σα μετ' ἐμψομαί σε ἐκεῖθεν, μή ποτε ἀποτεκνωθῶ ἀπὸ
τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

46 * εἶπε ὁ ῥεβέκκα πρὸς ἰσαὰκ, πρὸς ὅσον καὶ τῇ ζωῇ μου
διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν χέτ. εἰ λήψωμαι ἰακώβ γυναῖ-
κα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης, ἵνα τί μοι τὸ ζῆν;
κὴ.

1 * Προκαλεσάμενος ὁ ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ, ἐυλόγησεν
αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων, ἐλήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν
2 θυγατέρων τῶν χαναναίων. * ἀναστὰς ἀπόδρα δι εἰς τὴν
μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον βαθουὴλ πατρὸς τῆς μητρὸς σου.
καὶ λάβε σεαυτῷ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων λάβαν τοῦ ἀ-
3 δελφοῦ τῆς μητρὸς σου. * ὁ δὲ θεὸς με ἐυλογήσῃ σε τέ-
κνον, καὶ πληθύνῃ σε, καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν.

4 * ὅτε δὴ οὕτως ἐυλογίῳ ἀβραάμ τὸν πατέρα σου, καὶ τῷ
σπέρματί σου μετ' σέ, κληρονομήσῃ τὴν γῆν τῆς παροικί-
5 σεώς σου. ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀβραάμ. * ὅτε ἀπέστειλεν ἰσαὰκ
τὸν ἰακώβ. καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν μεσοποταμίαν, πρὸς λάβαν
ὑὸν βαθουὴλ τὸν κύριον, ἀδελφὸν ῥεβέκκας τῆς μητρὸς ἰακώβ καὶ
6 ἡσαὺ. * εἶδε δὲ ὁ ἡσαὺ ὅτι ἐυλόγησεν ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ, ὅτε ἀπέ-
στειλεν εἰς τὴν μεσοποταμίαν τὴν συρίαν, λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖ-
κα ἐκεῖθεν ἐκ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ, λέγων,
οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν χαναναίων.

7 * ὅτε ἤκουσεν ἰακώβ τὸν πατέρα σου τὸν μητέρα σου. ὅτε ἐπορεύθη
8 εἰς μεσοποταμίαν. * ὅτε εἶδεν ἡσαὺ, ὅτι πονηραί εἰσιν αἱ θυγατέ-
9 ρες χαναναίων ἐναντίον ἰσαὰκ τῷ πατρὸς αὐτοῦ. ὅτε ἐπορεύθη ἡσαὺ
πρὸς ἰσμαὴλ. καὶ ἔλαβε τὴν μαλεθ θυγατέρα ἰσμαὴλ
τοῦ υἱοῦ ἀβραάμ, ἀδελφῷ ναβεὼθ πρὸς ταῖς γυναῖξιν
10 αὐτοῦ γυναῖκα. * καὶ ἐξῆλθεν ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος
11 τοῦ ὄγκου. καὶ ἐπορεύθη εἰς χαρραν. * καὶ ἀπῆντησε τῷ
πῶ. καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδωκε γὰρ ὁ ἡλιος. καὶ ἔλαβεν ἀπὸ
τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἐθηκεν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. ὅτε ἐκοι-
12 μήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ. * ὅτε ἐνυπνιάθη. ὅτε ἰδὲ κλίμαξ ἐση-
εργμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. ὅτε ὁ
ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

43 Et nunc, fili mi, acquiesce mihi: & surge, vade ad Laban fratrem meum in Aran: 44 Et habitabis apud eum dies paucos, donec quies-
cat ira fratris tui: 45 Donec reuertatur ira fratris tui à te: & obliviscatur eius quod fecisti ei. Et mittam adducamque te inde: cur orabor am-
bobus vobis die vna? 46 Et dixit Rebecca ad Isaac: Pœnitet me vitæ propter filias Heth. si acceperit Iacob uxorem de filiabus Heth similem
illis de filiabus terræ, ad quid mihi est vita?

CAP. XXVIII.

Vocavitque Isaac Iacob, & benedixit ei: & præcepit ei, & dixit ei: Non accipies uxorem de filiabus Chanaan. 1 Surge, vade in Mesopo-
tamiam Syria, in domum Bathuelis patris matris tuæ, & accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban fratris matris tuæ. 2 Et Deus om-
nipotens benedicat tibi: & crescere te faciat & multiplicet te: & sis in turbas tribuum. 3 Et det tibi benedictionem Abraham, & filiis tuis te-
cum, ut possideas terram habitationis tuæ, quam dedit Deus Abraham. 4 Et dimisit Isaac Iacob, & abiit in Mesopotamiam Syria, ad Laban fi-
lium Bathuelis Syri, fratrem Rebecca matris Iacob & Esau. 5 Et vidit Esau quod benedixit Isaac Iacob, & misit eum in Mesopotamiam
Syria, ut acciperet inde sibi uxorem: & quod quando benedixit ei, præcepisset ei, dicens: Non accipies uxorem de filiabus Chanaan. 6 Vicens igitur Esau quod displi-
cissent filiae Chanaan in oculis Isaac patris sui: 7 Abiit quoque Esau ad Ismael, & accepit Maalath filiam Ismaelis, filij Abra-
ham, sororem Nabaioth sibi in uxorem super uxores suas. 8 Et egressus est Iacob de Bersabee, & ibat in Aran. 9 Et venit ad quendam locum: & mansit ibi, quoniam occubuit sol: & tulit de lapidibus loci, & supposuit capiti suo: & cubuit in loco illo. 10 Et somniauit: & ecce scala erat defixa in terra, & caput illius pertingebat usque ad cælum: & ecce angeli Domini ascendebant & descende-
bant per eam.

* והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
 עליה לך אתננה ולזרעך: * והיה זרעך בעפר
 הארץ ופרצת ימיה וקדמה וצפנה ונגברה ונגברו
 בך כל משפחת האדמה ובזרעך: * והנה
 אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתך אל-
 האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם-
 עשיתי ארץ אשר דברתי לך: * וייקץ יעקב
 משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא
 ידעתי: * ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה
 אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים:
 * וישכם יעקב בבקר ויקח ארץ האבן אשר שם
 מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה:
 * ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו
 שם העיר לראשנה: * וידר יעקב נדר לאמר אם-
 יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזו אשר
 אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש:
 * ושבתני בשלום אל בית אבי והיה
 יהוה לי לאלהים: * והאבן הזאת אשר שמתני
 מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר
 אעשרנו לך:

כט

* וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם:
 * וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרים-
 צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
 והאבן גדולה על פי הבאר: * ונאספו שמה
 כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר
 והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
 למקמה: * ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם
 ויאמרו מחרן אנחנו: * ויאמר להם הירדעתם את-
 לבן בן נחור ויאמרו ידענו:

תרגום אונקלוס

* והוא יקרא דיי מעתה עליו ויאמר אנא יי אלהא דאברהם אביך ואלהיה דיצחק ארעא דאחא לך אחינא ולבנך:
 * ויהוה בנך סגיאין בעפרא דארעא וחקק למערכא ולמינחא ולצפונא ולדרכא ויהב רכון בדילך כל זרעית ארעא ובדיל בנך: * והוא
 מימרי בסעוד ואשרינך בכל אתר דחק ואחיינך לארעא דארי לא אשכניך עד דאעבר ית דמלח לך: * ואחער יעקב משנתיה
 ואמר ברם בקשטא יקרא דיי שרי בארעא דרין ואנא לא תוית ידע: * ורחיל ואמר מה דחילו אתרא דרין לית דין אתר דר וט אלהין
 אתר דרעא ביה מן קדם יי דרין חרע קביל שמיא: * ואקדם יעקב בעפרא ונסב ית אבנא דשוי איסודוהי ושוי יתה קסא ואריק
 משמיא על רישה: * וקרא ית שמיא דאתרא ההוא בית אל וברם לזו שמיא דקרתא בקרמיתא: * וקנים יעקב קנים למימר
 אם יתא מימרא דיי בסעדי ויטרינני באורחא דרין דאנא אויל ויתן לי לחסא למיכל וכסוי למלבש: * ואחוב בשלם לבית אבא
 ויתא מימרא דיי לי לאלהא: * ואבנא דרא דשוית קסא חתא דאחי פלח עלה קדם יי וכל דחתן לי חר מן עשרה אפרישה
 דרסך: * ונטל יעקב רגלוהי ואול לארע
 כט
 * וחזא והוא בירא בחקלא ויהא חסן חלמא עדרין דעאן רביעין עלהא ארי מן בירא ההוא משקן עדריא ואבנא רבתא
 * ומתכנסין חסן כל עדריא ומגדרין ית אבנא מעל פומא דבירא ומשקן ית ענא ומתיבין ית אבנא על פומא דבירא
 * ואמר להון יעקב אחי מן אתון ואמרו מחרן אנחנו: * ואמר להון הירדעתון ית לבן בן נחור ואמרו ידענו:

* Et Dominum innixum scalæ, dicentem
 sibi: Ego sum dominus Deus Abraam patris
 tui, & Deus Isaac. Terram in qua dormis, tibi
 dabo & semini tuo.

* Eritque semen tuum quasi pulvis terræ.
 Dilataberis ad Orientem & Occidentem, &
 Septentrionem & Meridiem: & benedicen-
 tur in te & in semine tuo cunctæ tribus terræ.

* Et ero custos tuus quocunque perrexeris:
 & reducam te in terram hanc: nec dimittam,
 nisi complevero vniuersa quæ dixi.

* Cumque euigilasset Iacob de somno, ait:
 D Verè Dominus est in loco isto; & ego nescie-
 bam.

* Pauensque, Quàm terribilis est,
 inquit, locus iste! Non est hic aliud, nisi do-
 mus Dei, & porta cæli.

* Surgens ergo Iacob manè, tulit lapidem
 quem supposuerat capiti suo, & crexit in titu-
 lum, fundens oleum de super.

* Appellauitque nomen vrbis, Bethel, quæ
 prius Luza vocabatur.

* Vouit etiam votum, dicens: Si fuerit Deus
 mecum, & custodierit me in via per quam ego
 ambulo, & dederit mihi panem ad vescendû,
 & vestimentum ad induendum:

* Reuersusque fuero prosperè ad domû pa-
 tris mei, erit mihi Dominus in Deum.

* Et lapis iste quem crexi in titulum, voca-
 bitur Domus Dei: cunctorumque, quæ dederis
 mihi, decimas offeram tibi.

CAP. XXIX.

* Profectus ergo Iacob, venit in terram O-
 rientalem.

* Et vidit puteum in agro; tres quoque gre-
 ges ouium accubantes iuxta eum. nam ex illo
 adaquabantur pecora: & os eius grandi lapi-
 de claudebatur.

* Mósque erat, vt cunctis ouibus congrega-
 tis, deuoluerent lapidem: & refectis gregibus,
 rursus super os putei ponerent.

* Dixitque ad pastores: Fratres, vnde estis?
 qui responderunt, De Aran.

* Quos interrogans: Nunquid, ait, nostis
 Laban filium Nachor? Dixerunt: Nouimus.

* At Dominus firmatus erat super eam. & dixit: Ego Deus patris tui Abraam, et Deus Isaac. ne timeas: terra in qua tu dormis super eam, tibi dabo eam, & semini tuo.

* Et erit semen tuum sicut arena terræ: & dilatabitur ad mare, & Austrum, & ad Aquilonem, & ad Orientem. & benedicentur in te omnes tribus terræ, & in semine tuo.

* Et ecce ego tecum, custodiens te in terra omni quocunque perrexeris. et reducam te in terram hanc: quia non te derelinquā, donec faciam ego omnia quaecunque locutus sum tibi.

* Et surrexit Iacob de somno suo, et dixit: Quia est Dominus in loco isto, ego autem non sciebam.

* Et timuit: & dixit: Quam terribilis locus iste! non est hoc nisi domus Dei, & hæc porta cæli.

* Et surrexit Iacob manē, & tulit lapidem, quem supposuit illic ad caput suum: & statuit eum titulum, & effudit oleum super summitatem eius.

* Et vocavit nomen loci illius, Domus Dei. & Lammaus erat nomen civitati prius.

* Et vouit Iacob votum, dicens: Si fuerit Dominus Deus meū, & custodierit me in via hac qua ego ambulabo; & dederit mihi panem ad comedendum, & vestimentum ad induendum:

* Et reuersus fuero cum salute in domum patris mei, & erit mihi Dominus in Deum: * Et lapis iste quem statui titulum, erit mihi domus Dei. et omnium quæ mihi dederis, decima decimabo ea tibi.

CAP. XXIX.

Et leuans Iacob pedes, abiit in terram Orientis, ad Laban ex Bathuel Syro, fratrem Rebecca, matris Iacob & Esau.

* Et uidet: & ecce puteus in agro. erant autem illic tres greges ouium, requiescentes in eo. ex enim puteo illo adaquabant pecora. lapis autem erat magnus super os putei.

* Et congregabantur illic omnia pecora & pastores, & reuoluebant lapidem ab ore putei: & adaquabant oves, & rursus reponebant lapidem super os putei in locum suum.

* Dixit autem illis Iacob: Fratres, unde estis vos? illi autem dixerunt: Ex Charran.

* Ait autem illis: Nunquid cognoscitis Laban filium Nachor? illi autem dixerunt: Cognoscimus.

13 * ὁ δὲ κύριος ἐπέστη ἐπ' αὐτῆς. καὶ εἶπεν, ἐγὼ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πατρός σου ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ. μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ ἐφ' ἣν σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ δώσω αὐτῇ, & τὸ σπέρματί σου.

14 * καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς. & πλατυθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβαν, & ἐπὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολὰς. καὶ ἐνδουλογηθήσονται ἐν σοὶ παῖδες αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, & ἐν τῷ σπέρματί σου.

15 * καὶ ἰδὼν ἐγὼ μὲν, ὅτι διαφυλάσων σε ἐν τῇ γῇ πάση, ἔξω πορεύσῃ. καὶ ἀποστέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐμὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησα σοί.

16 * καὶ ἐξηγέρθη ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ὅτι ἐστὶ κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν.

17 * καὶ ἐφοβήθη. καὶ εἶπεν, ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἔστι τοῦτο ἄλλ' ἢ οἶκος θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

18 * καὶ ἀνέστη ἰακώβ τοπρῶν, & ἔλαβε τὸν λίθον, ὃν ὑπέθηκεν ἑκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐσήλιν, καὶ ἐπέχεεν ἑλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς.

19 * & ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοπρῶτερον. καὶ ἤνυστο ἰακώβ ἐν χιτῶνι, λέγων,

20 * εἰ ἂν κύριος ὁ θεός μετ' ἐμοῦ, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δώῃ μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἱμάτιον περιβαλέω.

21 * καὶ ἀποστέψομαι μὲν σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔσται μοι κύριος εἰς θεόν.

22 * ὁ δὲ λίθος ὅστις ὃν ἐσήλιν, ἔσται μοι οἶκος θεοῦ. & πάντων ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτῃν ἀποδεκτώσω αὐτῷ σοί.

καὶ.

1 * Καὶ ἔξαρσεν ἰακώβ τὸν πόδα, ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν, πρὸς λαβὰν τὸν ἐκ βαθὲλ τῆς σύρου, ἀδελφὸν ῥεβέκκας μητρὸς ἰακώβ & ἡσαῦ.

2 * καὶ ὄρα· & ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ. ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια περιβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ. ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια· λίθος δὲ ὡς μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος.

3 * καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια καὶ οἱ ποιμένες· & ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, & ἐπότιζον τὰ πρόβατα, & πάλιν ἀποκαθίσαν τὸν λίθον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

4 * εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰακώβ, ἀδελφοί πόθεν ἐστέ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν, ἐκ χαρραν.

5 * εἶπε δὲ αὐτοῖς, μὴ γινώσκετε λαβὰν τὸν υἱὸν ἀχῶρ; οἱ δὲ εἶπαν, γινώσκομεν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et ecce gloria Domini stabat super eam: & ait, Ego dominus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac: terram super qua tu cubas, tibi dabo eam, & filiis tuis.

12 Et erunt filij tui multi, quasi pulvis terræ: & praeualebis ad Occidentem, & ad Orientem, & ad Aquilonem, & ad Austrum: & benedicentur propter te omnes cognationes terræ, & propter filios tuos.

13 Et ecce verbum meum in adiutorium tuum erit: & custodiam te in omni loco quod ibis: & reducam te ad terram hanc: quoniam non derelinquam te, donec faciam quod locutus sum tibi.

14 Euigilauitque Iacob de somno suo, & ait: Vtique in veritate gloria Domini habitat in loco isto: & ego nesciebam.

15 Quam terribilis est locus iste! non est locus communis, sed locus in quo beneplacitum est coram Deo: & è regione loci huius est porta cæli.

16 Et surrexit Iacob manē, & tulit lapidem quem supposuerat capiti suo: & statuit eum in titulum: & effudit oleum super caput eius.

17 Et vocavit nomen loci illius, Bethel: nomen autem ciuitatis Luz prius vocabatur.

18 Et vouit Iacob votum, dicens: Si fuerit verbum Dei in adiutorium meum, & custodierit me in via hac in qua ego ambulo; & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum:

19 Et reuersus fuero in pace in domum patris mei: & erit mihi verbum Domini in Deum: Et lapis iste, quem posui in titulum, erit super quem seruiam coram Domino. & omnium quæ dederis mihi, vnum ex decem separabo coram te.

CAP. XXIX.

Et leuauit Iacob pedes suos, & abiit in terram filiorum Orientis. Et vidit: & ecce puteus in agro, & ecce ibi tres greges ouium accubantes iuxta eum: quia de puteo illo adaquabantur greges: & lapis grandis erat super os putei.

Et congregabantur ibi omnes greges: & deuoluebant lapidem ab ore putei, & adaquabant oves; & reducebant lapidem super os putei in locum suum.

Dixitque eis Iacob: Fratres mei, unde estis? & dixerunt: De Aran nos sumus. Et dixit eis: Nunquid nostis Laban filium Nachor? & dixerunt: Nouimus.

* ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה
 רחל בתו באה עם הצאן : * ויאמר הן עוד היום
 גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו :
 * ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
 ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן :
 * עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן
 אשר לאביה כי רעה הוא : * ויהי כאשר ראה
 יעקב את רחל ברת לבן אחי אמו ואת צאן לבן
 אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
 וישק את צאן לבן אחי אמו : * וישק יעקב לרחל
 וישא את קלו ויבך : * ויגד יעקב לרחל כי אחי
 אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרג ותגד לאביה :
 * ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ
 לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביא אותו אל ביתו
 ויספר ללבן את כל הדברים האלה :
 * ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו
 חדשימים : * ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
 ועבדתני חנם הגידה לי מר משכרתך :
 * וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה
 רחל : * ועיני לאה רבו ורחל היתה יפה תאר
 ויפת מראה : * ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך
 שבע שנים ברחל בתך הקטנה : * ויאמר לבן טוב
 תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי :
 * ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והיו בעיניו כימים
 אחדים באהבתו אתה : * ויאמר יעקב אל לבן
 הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבוא אליו :
 * ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה :
 * ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו
 ויבא אליה : * ויתן לבן לרה ארת זלפה שפחתו
 ללאה בתו שפחה :

6 * Sanusne est, inquit ? Valet, inquit. &
 Bece Rachel filia eius venit cum grege suo.
 7 * Dixitque Iacob : Adhuc multum diei su-
 perest : nec est tempus vt reducantur ad cau-
 las greges. date ante potum ouibus; & sic eas
 ad pastum reducite.
 8 * Qui responderunt: Non possumus, do-
 nec omnia pecora congregentur: & amouea-
 mus lapidem de ore putei, vt adaquemus gre-
 ges. * Adhuc loquebantur, & ecce Rachel
 Cveniebat cum ouibus patris sui. nam gregem
 ipsa pascebat.
 10 * Quam cum vidisset Iacob, & sciret conso-
 brinam suam, ouesque Laban auunculi sui, a-
 mouit lapide quo puteus claudebatur. & ad-
 aquato grege, * Osculatus est eam. Et ele-
 11 uata voce, fleuit: * Et indicauit ei quod fra-
 ter esset patris sui, & filius Rebecce. At illa fe-
 12 stinans, nunciauit patri suo. * Qui cum au-
 didisset venisse Iacob filium sororis sue, occur-
 13 rit obuiam ei: complexusque eum & in oscu-
 la ruēs, duxit in domum suam. Auditis autem
 14 causis itineris, * Respondit: Os meum es
 & caro mea. Et postquam impleti sunt dies
 15 mensis vnus, * Dixit ei: Num quia frater
 meus es, gratis seruius mihi? Dic quid merce-
 16 dis accipias. * Habebat verò duas filias: no-
 17 men maioris Lia, minor verò appellabatur Ra-
 18 chel. * Sed Lia lippis erat oculis: Rachel
 decora facie, & venusto aspectu.
 18 * Quam diligens Iacob, ait: Seruiam tibi
 pro Rachel filia tua minore septem annis.
 19 * Respondit Laban: Melius est vt tibi eam
 dem, quàm alteri viro. mane apud me.
 20 * Seruiuit ergo Iacob pro Rachel septem an-
 nis: & videbantur illi pauci dies præ amoris
 21 magnitudine. * Dixitque ad Laban: Da mi-
 22 E hi vxorem meam, quia iam tempus impletum
 23 est, vt ingrediar ad illam. * Qui vocatis mul-
 24 ptias. * Et vespere Liam filiam suam in-
 24 troduxit ad eum: * Dans ancillam filie
 Zelpham nomine. Ad quam cum ex more Ia-
 cob fuisset ingressus:

תרגום אונקלוס

6 ויאמר להון השלום לה ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן
 בעירא אשקו ענא ואזילו רעו :
 7 ויאמרו לא נכל עד דיתכנשו כל עוריא ויגדרון ית אבנא מעל פומא דבירא ונשקי ית
 ענא :
 8 עד דהוה ממלל עמהון ורחל אמת עם ענא די לאבנה ארי רעיתא היא :
 9 ויחנה כד חזא יעקב ית רחל ברת
 לבן אחותא דאמה וית ענא ולבן אחותא דאמה :
 10 ויחוי יעקב לרחל ארי בר אחת אבנהא הוא וארי בר רבקה הוא ורחשה וחיאת
 11 ונשק יעקב לרחל וארים ית קליה ויבא :
 12 ויחנה כד שמע לבן ית שמע יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותיה וגפף לה ונשיק לה ואעליה לביתיה ואשתעי
 13 ויאמר לה לבן ברם קריבי ובשרי את ויתב עמיה ירח יומין :
 14 וללבן תרחין בגן שום רפתא לאה ושום זעירתא רחל :
 15 ויחנה כד שמע לבן ית שמע יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותיה וגפף לה ונשיק לה ואעליה לביתיה ואשתעי
 16 ויאמר לה לבן ברם קריבי ובשרי את ויתב עמיה ירח יומין :
 17 וללבן תרחין בגן שום רפתא לאה ושום זעירתא רחל :
 18 ויחנה כד שמע לבן ית שמע יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותיה וגפף לה ונשיק לה ואעליה לביתיה ואשתעי
 19 ויאמר לה לבן ברם קריבי ובשרי את ויתב עמיה ירח יומין :
 20 וללבן תרחין בגן שום רפתא לאה ושום זעירתא רחל :
 21 ויחנה כד שמע לבן ית שמע יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותיה וגפף לה ונשיק לה ואעליה לביתיה ואשתעי
 22 ויאמר לה לבן ברם קריבי ובשרי את ויתב עמיה ירח יומין :
 23 וללבן תרחין בגן שום רפתא לאה ושום זעירתא רחל :
 24 ויחנה כד שמע לבן ית שמע יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותיה וגפף לה ונשיק לה ואעליה לביתיה ואשתעי

* Ait autem illis: Sanus est? illi autem dixerunt, 6
Sanus est. & ecce Rachel filia eius venit cum ouibus patris sui. * Et dixit eis Jacob: Adhuc est 7
dies multus nondum ut congregentur greges. adaquantes oves, abeuntes pascite. * Illi autem dixe- 8
runt: Non possumus, donec congregentur omnes pastores, & reuoluant lapidem a puteo, & adaquemus oves.

* Adhuc eo loquente illis, & ecce Rachel 9
filia Laban veniebat cum ouibus patris sui. hæc enim pascebat oves patris sui.

* Factum est autem ut vidit Iacob Rachel filiam 10
Laban fratris matris suæ, & oves Laban fratris matris suæ: et accedens Iacob, reuoluit lapidem ab ore putei: & adaquauit oves Laban fratris matris suæ. * Et osculatus est Iacob Rachel: et clamās 11
voce sua, fleuit. * Et indicauit Rachel, quod frater patris sui est, & quod filius Rebecca est. et currens, nunciauit patri suo, secundum verba hæc. * Factum 12
est autem ut audiuit Laban nomen Iacob filij sororis suæ, cucurrit in occursum eius. & complexus eum, osculatus est: & induxit illum in domum suam: & narrauit Laban omnia verba eius. * Et dixit 13
ei Laban: Ex osibus meis & ex carne mea es tu. et fuit cum eo mensem dierum. * Dixit autem Laban 14
Iacob: Quia enim frater meus es, non seruias mihi gratis? nuncia mihi, quid tua merces est. * At Laban 15
duæ filiae erant: nomen maiori Lia, & nomen secunda Rachel.

* At oculi Lia infirmi: Rachel autem pulchra aspectu, & decoras facie valde. 16
* Dilexit autem Rachel Iacob: & dixit, Seruiam tibi septem annos, pro Rachel filia tua iunior. 17
* Dixit autem Laban: Melius tibi dare me eam, quam dare me eam viro alteri. habita mecum. 18
* Et seruiuit Iacob pro Rachel annos septem. & erant coram eo quasi dies pauci, eo quod diligeret ipse eam. 19
* Dixit autem Iacob ad Laban: Da mihi uxorem meam: impleti sunt enim dies, ut ingrediar ad illam. 20
* Congregauit autem Laban omnes viros loci, & fecit nuptias. 21
* Et facta est vespere: & accipiens Liam filiam suam, introduxit ad Iacob: & ingressus est ad eam Iacob. 22
* Dedit autem Laban Lia filiae suæ Zelphan ancillam suam, illi ancillam. 23

* Et ait: Ecce adhuc multum diei superest: non est tempus ut colligantur pecora: adaquate oves, & ite ad pastum.

* Et dixerunt: Non possumus, donec congregentur omnes pastores, & reuoluant lapidem ab ore putei, & potum demus ouibus.

* Adhuc ille loquebatur cum eis, & Rachel venit cum ouibus patris sui: nam oves ipsa pascebat.

* Et factum est cum vidisset Iacob Rachel filiam Laban fratris matris suæ, & oves Laban fratris matris suæ, accessit Iacob, & reuoluit lapidem ab ore putei: & adaquauit oves Laban fratris matris suæ.

* Et osculatus est Iacob Rachel: & leuauit vocem suam, & fleuit.

* Et narrauit Iacob Rachel, quod filius sororis patris sui ipse esset, & quod filius Rebecca esset. & currens, & nunciauit patri suo.

* Et factum est cum audisset Laban rumore de Iacob filio sororis suæ, cucurrit in occursum eius: & amplexatus est eum, & osculatus est eum, & introduxit eum in domum suam: & narrauit Laban omnia verba hæc.

* Et ait ei Laban: Quia enim frater meus es, & caro mea tu es. & habitauit cum eo mensem dierum.

* Et dixit Laban ad Iacob: Nunquid quia frater meus es, seruias mihi gratis? indica mihi quæ erit merces tua.

* Habebat autem Laban duas filias, nomen maioris Lia, & nomen minoris Rachel.

* Oculi autem Lia erant pulchri: & Rachel erat decora forma & decora aspectu.

* Et dilexit Iacob Rachel, & ait: Seruiam tibi septem annis pro Rachel filia tua minori.

* Et dixit Laban: Melius est ut dem eam tibi, quam ut tradam viro alteri: habita mecum.

* Et seruiuit Iacob pro Rachel septem annis: & fuerunt in oculis eius quasi dies pauci, eo quod diligeret eam.

* Et dixit Iacob ad Laban: Da mihi uxorem meam, quoniam impleti sunt dies seruitutis meæ, & ingrediar ad illam.

* Congregauitque Laban omnes viros loci, & fecit conuiuium.

* Et facto vespere, tulit Liam filiam suam, & introduxit eam ad eum, & ingressus est ad eam.

* Et dedit Laban Zelpham ancillam suam Lia filiae suæ in famulam.

* εἶπε ὁ αὐτοῖς, ὕγιαίνει; ὁ δὲ εἶπον, ὕγιαίνει. καὶ ἰδὲ ῥα- 6
χήλ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἤρχετο μὲτ' αὐτῶν πατρὸς αὐ- 7
τῆς. * καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰακώβ· ἐπὶ ἐστὶν ἡμέρα πολλὴ οὐκ ἔστι 8
συναχθῆναι τὰ ποίμνια. ποτίσαντες τὰ πρόβατα, ἀπελ- 9
θόντες βόσκετε. * ὁ δὲ εἶπον, ἐδυνάμεθα, ἕως ἂν συνα- 10
χθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, & ἀποκυλίσωσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ 11
φρέατος, & ποτιέμεν τὰ πρόβατα. * ἐπὶ αὐτῷ λαλοῦντι 12
αὐτοῖς, ὁ ἰδὲ ῥαχήλ θυγάτηρ λάβαν ἤρχετο μὲτ' αὐτῶν πατρὸς 13
αὐτῆς. αὐτὴ γὰρ ἐβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς 14
αὐτῆς. * ἐγένετο ὡς εἶδεν ἰακώβ ῥαχήλ θυγατέρα λάβαν ἀ- 15
δελφῆς τῆς μητρὸς αὐτῆς, & τὰ πρόβατα λάβαν ἀδελφοῦ τῆς 16
μητρὸς αὐτῆς. καὶ προσελθὼν ἰακώβ, ἀπεκύλισε τὸν λίθον 17
ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ φρέατος. καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα 18
λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτῆς. * καὶ ἐφίλησεν ἰα- 19
κώβ τὴν ῥαχήλ. καὶ βόησας τῇ φωνῇ αὐτῆς, ἔκλαυσε. * ὁ 20
ἀπήγγειλε τῇ ῥαχήλ, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστὶ, καὶ ὅτι 21
υἱὸς ῥεβέκκας ἐστὶ. ὁ δὲ ἔδραμον σα ἀπήγγειλε τῇ πατρὶ αὐτῆς, κα- 22
τὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. * ἐγένετο ὡς ἤκουσε λάβαν τὸ ὄνομα 23
ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς, ἔδραμον εἰς Συρίαν πρὸς αὐτὴν. 24
ὁ δὲ φιλαδὼν αὐτὴν, ἐφίλησεν. ὁ δὲ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον 25
αὐτῆς. καὶ διηγῆσά τὴν λάβαν πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς.

* καὶ εἶπεν αὐτῇ λάβαν, ἐκ τῶν ὀστέων μου, & ἐκ τῆς σαρκὸς μου 26
εἶ σύ. ὁ δὲ ἦν μετ' αὐτῆς μῆνα ἡμερῶν. * εἶπε ὁ λάβαν τῷ ἰακώβ· 27
ὅτι γὰρ ἀδελφὸς μου εἶ, & δαλεύσεις μοι ὠρεάν; ἀπάγγειλόν μοι, 28
τί σοι ὀμιῶν ἐστὶ. * τῷ δὲ λάβαν δύο θυγατέρες ἦσαν ὄνομα 29
τῇ μείζονι, λέια· καὶ ὄνομα τῇ ὀβιέρα, ῥαχήλ. * ὁ δὲ ὀφθαλ- 30
μοὶ λέιας ἀδενεῖς· ῥαχήλ δὲ καλὴ τῷ εἶδει, & ὠραία τῇ ὄψει 31
σφόδρα. * ἠγάπησεν ὁ τῷ ῥαχήλ ὁ ἰακώβ. ὁ δὲ εἶπε, δαλεύ- 32
σω σοὶ ἐπὶ ἅπῃ τοῦ ῥαχήλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας.

* εἶπε ὁ λάβαν, βέλιον σοὶ δοῦναί με αὐτῇ, ἢ δοῦναί με 33
αὐτῇ ἀνδρὶ ἑτέρῳ· οἴκηθον μετ' ἐμοῦ. * καὶ ἐδούλωσεν ἰα- 34
κώβ τοῦ ῥαχήλ ἐπὶ ἐπὶ ἅπῃ. καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι 35
ὀλίγαι, ὥστε τὸ ἀγαπᾶν αὐτὴν αὐτῷ. * εἶπε ὁ ἰακώβ πρὸς 36
λάβαν, δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπληρωμένη γὰρ αἱ ἡμέραι, 37
ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτὴν. * συγγάγε ὁ λάβαν πάντας τοὺς 38
ἀνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον. * καὶ ἐγένετο ἑσπέρα. ὁ 39
λάβαν λέϊαν τῇ θυγατέρῃ αὐτοῦ, εἰσῆγαγε πρὸς ἰακώβ. 40
ὁ δὲ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν ἰακώβ. * ἔδωκε ὁ λάβαν λέϊαν τῇ θυγα- 41
τρὶ αὐτοῦ (ἐλφὰν τῇ παιδίσκῃ αὐτοῦ, αὐτῇ παιδίσκῃ).

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit eis: Nunquid pax est ei? & dixerunt: Pax. Et ecce Rachel filia eius veniebat cum ouibus. 7 Et ait: Ecce adhuc multum diei superest: non est tempus ut colligantur pecora: adaquate oves, & ite ad pastum.

* Et dixerunt: Non possumus, donec congregentur omnes pastores, & reuoluant lapidem ab ore putei, & potum demus ouibus. 8 Adhuc ille loquebatur cum eis, & Rachel venit cum ouibus patris sui: nam oves ipsa pascebat.

* Et factum est cum vidisset Iacob Rachel filiam Laban fratris matris suæ, & oves Laban fratris matris suæ, accessit Iacob, & reuoluit lapidem ab ore putei: & adaquauit oves Laban fratris matris suæ.

* Et osculatus est Iacob Rachel: & leuauit vocem suam, & fleuit. 11 Et narrauit Iacob Rachel, quod filius sororis patris sui ipse esset, & quod filius Rebecca esset. & currens, & nunciauit patri suo.

* Et factum est cum audisset Laban rumore de Iacob filio sororis suæ, cucurrit in occursum eius: & amplexatus est eum, & osculatus est eum, & introduxit eum in domum suam: & narrauit Laban omnia verba hæc.

* Et ait ei Laban: Quia enim frater meus es, & caro mea tu es. & habitauit cum eo mensem dierum. 14 Et dixit Laban ad Iacob: Nunquid quia frater meus es, seruias mihi gratis? indica mihi quæ erit merces tua.

* Habebat autem Laban duas filias, nomen maioris Lia, & nomen minoris Rachel. 16 Oculi autem Lia erant pulchri: & Rachel erat decora forma & decora aspectu.

* Et dilexit Iacob Rachel, & ait: Seruiam tibi septem annis pro Rachel filia tua minori. 18 Et dixit Laban: Melius est ut dem eam tibi, quam ut tradam viro alteri: habita mecum.

* Et seruiuit Iacob pro Rachel septem annis: & fuerunt in oculis eius quasi dies pauci, eo quod diligeret eam. 20 Et dixit Iacob ad Laban: Da mihi uxorem meam, quoniam impleti sunt dies seruitutis meæ, & ingrediar ad illam.

* Congregauitque Laban omnes viros loci, & fecit conuiuium. 22 Et facto vespere, tulit Liam filiam suam, & introduxit eam ad eum, & ingressus est ad eam.

* Et dedit Laban Zelpham ancillam suam Lia filiae suæ in famulam.

וַיְהִי בִבְקֹרְהֶנָּה הוּא לֹאֵה וַיֹּאמֶר אֶל־לֶבֶן מַה־זֹּאת
עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְּרַחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רָמִיתָנִי׃
וַיֹּאמֶר לֶבֶן לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוֹמִנִי לְתֵת הַצֵּעִיר־
לִפְנֵי הַבְּכִירָה׃ * מֵלֹא שִׁבְעַת וְנִתְּנָה לְךָ גַּם־אֶת־
זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר־תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַת־שָׁנִים
אַחֲרֵית׃ * וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֹא שִׁבְעַת וְזֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ
אֶת־רַחֵל בְּתוּלוֹ לְאִשָּׁה׃ * וַיִּתֵּן לֶבֶן לְרַחֵל בְּתוּ אֶת־
בְּלָהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה׃ * וַיָּבֹא גַם־אֶל־רַחֵל
וַיֹּאֲהֵב גַּם־אֶת־רַחֵל מִלֹּאֵה וַיַּעֲבֹד עִמָּו עוֹד שִׁבְעַת־שָׁנִים
אַחֲרֵית׃ * וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה לֹאֵה וַיִּפְתַּח אֶת־
רַחֲמֵהּ וּרְחֵל עָקְרָה׃ * וַתַּהַר לֹאֵה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵנָיִי כִי־עָתִיד
יֵאָהֲבֵנִי אִישִׁי׃ * וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע
יְהוָה כִּי־שְׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן־לִי גַם־אֶת־זֶה וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן׃ * וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתִיד
הַפֶּעַם יִלּוּהָ אִישִׁי אֵלָיִי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־
בֶּן־קָרְנִי שְׁמוֹ לֹוִי׃ * וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
הַפֶּעַם אוֹדֶה אֶת־יְהוָה עַל־בֶּן־קָרְאִי שְׁמוֹ יְהוּדָה
וַתַּעֲמִד מִלְדָּת׃

3 ותרם רחל

כִּי לֹא יִלְדֶּה לִיעֲקֹב וְתִקְנֶנּוּ רַחֵל בְּאַחֲתָהּ וְתֹאמַר
אֶל־יִעֲקֹב הִבְרֶה לִּי בָנִים וְאִם־אֵין מִתָּה אָנֹכִי׃
* וַיַּחֲרֶה אִם יִעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי
אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־בֶטֶן׃ * וְתֹאמַר הִנֵּה אִמָּתִי
בִּלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתִלְדַּעַל־בְּרָכִי וְאִכְנֶה גַם־אֲנֹכִי
מִמֶּנָּה׃ * וְתִתֵּן לּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא
אֵלֶיהָ יִעֲקֹב׃ * וַתַּהַר בִּלְהָה וְתִלְדַּעַל־יִעֲקֹב בֶּן׃
* וְתֹאמַר רַחֵל דְּנִנִּי אֱלֹהִים וְגַם־שָׁמַע בְּקִלִּי וַיִּתֵּן־לִי
בֶּן־עַל־כֵּן קָרָאתָ שְׁמוֹ דָּן׃ * וַתַּהַר עוֹד וְתִלְדַּעַל־בִּלְהָה
שִׁפְחַת רַחֵל בֶּן־שְׁנֵי לִיעֲקֹב׃

25 * Facto manè, vidit Liam : & dixit ad socerum suum: Quid est quod facere voluisti? nōne pro Rachel seruiui tibi? quare imposuisti
26 mihi? * Respondit Laban: Non est in loco nostro consuetudinis, vt minores antè tradamus ad nuptias. * Imple hebdomadam
27 dierum huius copulæ : & hanc quoque dabo tibi pro opere quo seruiturus es mihi septem
28 annis aliis. * Acquieuit placito: & hebdomada transacta, Rachel duxit vxorem:
29 * Cui pater seruam Balam tradiderat.
30 * Tandemque potitus optatis nuptiis, amorem sequentis priori prætulit, seruiens apud
31 eum septem annis aliis. * Videns autem Dominus quòd despiceret Liam, aperuit vuluam eius, sorore sterili permanente.
32 * Quæ conceptum genuit filium, vocauitque nomen eius, Ruben, dicens : Vidit Dominus humilitatem meam. Nunc amabit me vir
33 meus. * Rursumque concepit & peperit filium, & ait: Quoniam audiuit me Dominus haberi contemptui, dedit etiam istum mihi.
34 vocauitque nomen eius, Simeon. * Concepitque tertio, & genuit alium filium: dixitque: Nunc quoque copulabitur mihi maritus meus, eo quòd pepererim ei tres filios. & idcirco appellauit nomen eius, Leui.
35 * Quarto concepit & peperit filium, & ait: Modò confitebor Domino. & ob hoc vocauit eum, Iudam. Cessauitque parere.

CAP. XXX.

1 **C**Ernens autem Rachel quòd infœcunda es-
A set, inuidit sorori suę: & ait marito suo: Da
mihi liberos, alioquin moriar.
2 * Cui iratus, respondit Iacob: Num pro Deo
ego sum, qui priuauit te fructu ventris tui?
3 * At illa; Habeo, inquit, famulam Balam:
ingredere ad illã, vt pariat super genua mea,
4 & habeam ex illa filios. * Deditque illi Balã in
5 cõiugiũ. quæ ingressa ad se viro, * Cõcepit &
6 peperit filium. * Dixitque Rachel: Iudicauit
mihi Deus, & exaudiuit vocem meam, dãs mi-
hi filiũ. & idcirco appellauit nomen eius Dan.
7 * Rursũmque Bala concipiens, peperit alterũ.

הרגום אונקלוס

וְהָיָה בַּצִּפּוּרָא וְהָאָהּ הָיָה לְאָה וַיֹּאמֶר לְלֶבֶן מַה דָּא עֲבֵדְהָ לִּי תֵּלַא בְּרַחֵל פְּלַחִית עִמָּךְ וְלִמָּה שְׁקִרְתָּ בִּי :
 בְּאַחֲרָנָא לְמַתָּן וְעִירְתָּא קָדָם רַבְתָּא :
 אַחֲרָנָן :
 וְעֵבֶר יַעֲקֹב כְּדִין וְאַשְׁלָם שְׁבוּעָתָא דְדָא וְיִתֵּב לָהּ יֵת רַחֵל בְּרַחֲמֶיהָ לָהּ לְאַנְתּוּ :
 לָהּ לְאַמְתּוּ :
 וְעָאֵל אָף לֹת רַחֵל וְרַחֵם אָף יֵת רַחֵל מִלֵּאָה וּפְלַח עֲמִיהָ עוֹד שְׁבַע שָׁנִין אַחֲרָנָן :
 לְאָה וְיִתֵּב לָהּ עַדוּי וְרַחֵל עֲקָרָא :
 בְּעָלֵי :
 עוֹד וְיִלְדַת בְּרָא וְאַמְרַת אַרְי שְׁמִיעַ קָדָם וְיִי אַרְי שְׁנִינְתָּא אֲנָא וְיִתֵּב לִי אָף יֵת דִּין וְקִרְתָּ יֵת שְׁמִיהָ שְׁמַעוּן :
 עוֹד וְיִלְדַת בְּרָא וְאַמְרַת עוֹד וְיִלְדַת בְּרָא שְׁמָה לִּי :
 הָרָא זִמְנָא אַדְרֵי קָדָם וְיִי עַל כֵּן קִרְתָּ שְׁמִיהָ וְיִתְּרָה וְקִמַּת מִלְמִילָר :
 וְיִתְּרָה רַחֵל אַרְי לֹא יִלְדַת לְיַעֲקֹב וְקִנְיָנָא רַחֵל בְּאַחֲרָתָהּ וְאַמְרַת לְיַעֲקֹב הֵב לִי בְּנִין וְאַם לֹא מִיתָא אֲנָא :
 וְהָאָהּ דְיַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר הִמְנִי אֵת בְּעִיָּא הָאָה מִן קָדָם וְיִי תִּכְעִין דְּמַנְעַ מִנִּיךְ וְלֵדָא דְּמַעִיר :
 וְאַנָּא אַרְבִּי וְאַחֲבָנִי אָף אֲנָא מִנָּה :
 וְיִתְּבַת לִיָּה יֵת בְּלָתָהּ אֲמַתָּה לְאַתּוּ וְעָאֵל לֹתָהּ יַעֲקֹב :
 וְאַמְרַת רַחֵל דְּנִי וְיִי וְאַף קִבֵּל צְלוּתִי וְיִתֵּב לִי בְּרַעַל כֵּן קִרְתָּ שְׁמִיהָ דָּן :
 וְעָאֵל עוֹד וְיִלְדַת בְּלָתָהּ אֲמַתָּא וְרַחֵל בְּרַחֲמֶיהָ לְיַעֲקֹב :
 וְעָאֵל עוֹד וְיִלְדַת בְּרַחֵל אֲמַתָּא וְרַחֵל בְּרַחֲמֶיהָ לְיַעֲקֹב :

* Et factum est autē manē, & ecce erat Lia. Dixit autem Jacob ad Laban: Quid hoc fecisti mihi? non pro Rachel seruiui tibi: & quare decepisti me?

* Dixit autem Laban, Non est sic in loco isto, dare iuniorē antequā seniorē. * Imple ergo septena huius, & dabo tibi & hanc pro opere quod operatus fueris apud me, annos septem alios.

* Fecit autem Jacob sic; & impleuit hebdomadam eius. & dedit illi Laban Rachel filiam suam illi uxorem. * Dedit autem Laban Rachel filiae suae Ballam ancillam suam, illi ancillam. * Et ingressus est ad Rachel. Dilexit autem Rachel magis quā Liam: & seruiuit ei septem annos alios.

* Videns autem Dominus, quod odio habetur Lia, aperuit vuluam eius. Rachel autem erat sterilis.

* Et concepit Lia, & peperit filium Jacob: & vocauit nomen eius Ruben: dicēs, Quia vidit Dominus humilitatem meam: nunc me diligit vir meus.

* Et concepit rursum Lia, & peperit filium secundū Iacob. & dixit, Quia audiuit Dominus quod odio habeor, & addidit mihi & hunc. Vocauit autem nomen eius Symeon. * Et concepit adhuc, & peperit filium. & dixit: In hoc tempore apud me erit vir meus. peperit enim ei tres filios: propter hoc vocauit nomen eius Leui.

* Et concipiens adhuc, peperit filium. & dixit, Nunc adhuc hoc confitebor Domino. propter hoc vocauit nomen eius Iudam. & cessauit parere.

CAP. XXX.

Videns autem Rachel, quod non peperit Jacob, & inuidit Rachel sorori suae: et dixit Jacob: Da mihi filium, alioquin moriar ego.

* Iratus est autem Jacob Rachel, et dixit ei: Nunquid pro Deo ego sum, qui priuauit te fructu vētris?

* Dixit autem Rachel Iacob: Ecce ancilla mea Balla: ingredere ad illam, & pariet super gēua mea, et habebō filios ex illa. * Et dedit Ballam ancillam suam illi uxorem. ingressus est autem ad eam Jacob.

* Et concepit Balla ancilla Rachel, & peperit Jacob filium. * Et dixit Rachel: Iudicauit mihi Deus, & exaudiuit vocem meam: & dedit mihi filium. propter hoc vocauit nomen eius Dan.

* Et concepit adhuc Balla ancilla Rachel, & peperit filium secundum Jacob.

* καὶ ἐγένετο ὁ ὅτι πρῶτον, καὶ ἰδοὺ ἡ Λία. εἶπε δὲ ἰακώβ πρὸς τὸν λάβαν· τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ καὶ ῥαχήλ ἐδόξα-
26 λυσάσθαι; καὶ ἵνα τί παρελογίσω με; * εἶπε δὲ λάβαν, ὅτι
ἔστιν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν τῆς
27 πρεσβυτέρας. * Σωτέλεθον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ
δώσω σοι & ταύτῃ ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἧς ἐργάζεσθαι παρ' ἐμοί, ἔτι
28 ἐπὶ ἄλλοις ἔτεσι. * ἐποίησε δὲ ἰακώβ ὅτις & ἀνεπλήρωσε τὰ
ἑβδομα αὐτῆς. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ λάβαν ῥαχήλ τὴν θυγατέ-
29 ρα αὐτῆς, αὐτῇ γυναῖκα. * ἔδωκε δὲ λάβαν ῥαχήλ τὴν θυ-
γατέρα αὐτῆς βαλλὰν τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῇ παιδίσκην.

* & ὅτι ἤλθε πρὸς τὴν ῥαχήλ. ἠγάπησε δὲ ῥαχήλ μᾶλ-
30 λον ἢ Λίαν. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἐπὶ ἄλλοις ἔτεσι. * ἰδὼν δὲ
κύριος, ὅτι μισεῖται Λία, ἠνοίξε τὴν μήτραν αὐτῆς. ῥα-
32 χήλ δὲ ἔτεκε υἱόν. * & Σωτέλαβε Λία & ἔτεκεν υἱὸν τῷ ἰα-
κώβ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ῥεβέκκα· λέγουσα, διότι πείδε
κύριος τὴν ταπεινωσίν μου, νῦν με ἀγαπήσει ὁ ἀνὴρ μου.

* καὶ Σωτέλαβε πάλιν Λία, καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῷ
ἰακώβ. καὶ εἶπεν, ὅτι ἠκούσε κύριος, ὅτι μισοῦμαι καὶ περισ-
33 ἔδωκέ μοι καὶ τούτον. ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Συμεών.

* καὶ Σωτέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπεν, ἐν τῷ νῦν
καιρῷ πρὸς ἐμὸν ἔσται ὁ ἀνὴρ μου. ἔτεκεν γὰρ αὐτῇ τρεῖς υἱούς· διὰ
34 τούτου ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Λεὺι.

* καὶ Σωτέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε, νῦν ἐπὶ τούτῳ ὁμομολογήσεται κυρίῳ.
35 διὰ τούτου ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἰούδαν. καὶ ἔσθ' οὗτος τεκεῖν.

λ.

* Ἰδοὺσα δὲ ῥαχήλ, ὅτι οὐ τέκεται τῷ ἰακώβ. καὶ ἐζήλωσε
ῥαχήλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. καὶ εἶπε τῷ ἰακώβ, δός μοι
2 τέκνον· εἰ δὲ μὴ, τελευτήσω ἐγώ. * ἐθυμώθη δὲ ἰακώβ τῇ
ῥαχήλ. καὶ εἶπεν αὐτῇ, μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι, ὃς ἐσέφησέ σε
3 καρπὸν κοιλίας; * εἶπε δὲ ῥαχήλ τῷ ἰακώβ· ἰδοὺ ἡ παιδίσκη
μου βαλλὰ· εἰσελθε πρὸς αὐτήν. & τέξε' ἐπὶ τῶν γονάτων
4 μου καὶ τεκνοποιήσεται ἕξ αὐτῆς. * καὶ ἔδωκε βαλλὰν τὴν
παιδίσκην αὐτῆς αὐτῇ γυναῖκα. εἰσήλθε δὲ πρὸς αὐτὴν ἰα-
5 κώβ. * καὶ Σωτέλαβε βαλλὰ ἡ παιδίσκη ῥαχήλ, καὶ ἔ-
τεκε τῷ ἰακώβ υἱόν.

* καὶ εἶπε ῥαχήλ, ἔκρινέ μοι ὁ θεός. & ἐπήκουσε τῆ φωνῆς μου·
6 & ἔδωκέ μοι υἱόν. διὰ τούτου ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, δάν.

* καὶ Σωτέλαβεν ἔτι βαλλὰ ἡ παιδίσκη ῥαχήλ, καὶ ἔτε-
7 κεν υἱὸν δεύτερον τῷ ἰακώβ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Et factum manē, ecce ipsa erat Lia: & dixit ad Laban: Quid est hoc quod fecisti mihi? nonne pro Rachel seruiui apud te? quare ergo mentitus es mihi? 2 Et ait Laban: Non solet fieri hoc in loco nostro, ut detur minor antequam maior. 3 Imple hebdomadam huius, & dabimus tibi etiam hanc, pro seruitute qua seruius mihi adhuc septem annis aliis. 4 Et fecit Iacob sicut dixerat: & impleuit hebdomadam huius. & dedit ei Rachel filiam suam in uxorem. 5 Et dedit Laban Rachel filiae suae Balam ancillam suam in famulam. 6 Et ingressus est etiam ad Rachel: dilexit & Rachel magis quam Liam. & seruiuit apud eum rursus aliis septem annis. 7 Et manifestum fuit coram Domino quod odiosa esset Lia: & dedit ei ut conciperet: & Rachel erat sterilis. 8 Et concepit Lia & peperit filium, & vocauit nomen eius Ruben: quia dixit, Quoniam manifesta fuit coram Domino iniuria mea, nunc enim diligit me maritus meus. 9 Et concepit rursum & peperit filium, & ait: Quia auditum est coram Domino quoniam odio habita essem ego: & dedit mihi etiam hunc: & vocauit nomen eius Simeon. 10 Concepitque iterum & peperit filium, & ait: Nunc hac vice copulabitur mihi maritus meus: quia peperit ei tres filios: propterea vocauit nomen eius Leui. 11 Et concepit ultra & peperit filium, & ait: Hac vice confitebor coram Domino. propterea vocauit nomen eius Iuda. cessauitque parere.

CAP. XXX.

1 Et vidit Rachel quod non pepererat ex Iacob: & inuidit Rachel sorori suae: & dixit ad Iacob: Da mihi filios, alioquin moriar. 2 Et iratus est furor Iacob in Rachel, & ait: Nunquid à me tu petis filios? nonne à facie Domini debuisses petere, qui prohibuit à te generationem ventris tui? 3 Et ait. Ecce ancilla mea Bala: ingredere ad eam, ut pariat: & ego ero nutrix, & suscipiam quoque ego filios ex ea. 4 Et dedit ei Balam ancillam suam in uxorem: & ingressus est ad eam Iacob. 5 Et concepit Bala, & peperit filium Iacob. 6 Et ait Rachel: Iudicauit me Deus, & suscepit orationem meam, & dedit mihi filium: idcirco vocauit nomen eius Dan. 7 Concepitque rursum & peperit Bala ancilla Rachel filium secundum Iacob.

* ותאמר רחל נפתולי ⁸ * ואלהים נפתלתי עם
 * נאחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי :
 * ותרא לאה כי עמדה מלדה ותקח ארז זלפה
 * שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה : * ותלד זלפה
 * שפחת לאה ליעקב בן : * ותאמר לאה בנך ותקרא
 * ארז שמו בן : * ותלד זלפה שפחת לאה בן שני
 * ליעקב : * ותאמר לאה באשרי כי אשורני בנור
 * ותקרא ארז שמו אשר : * וילד ראובן
 * בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא
 * אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני
 * נא לי מדודאי בנך : * ותאמר לה רחמני קחתך
 * את אישי ולקחת גם ארז דודאי בני ותאמר רחל
 * לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך : * ויבא
 * יעקב מן השדה בערב ותצא לארז לקראתו
 * ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני
 * וישכב עמה בלילה הוא : * וישמע אלהים אל
 * לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי : * ותאמר לאה
 * נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא
 * שמו יששכר : * ותהר עוד לארז ותלד בן ששי
 * ליעקב : * ותאמר לארז זבדני אלהים אתי זכר
 * טוב הפעם וזבדני אישי כי ילדתי לו ששה בנים
 * ותקרא את שמו זבולון : * ואחר ילדה בת ותקרא
 * את שמה דינה : * ויזכר אלהים את רחל וישמע
 * אליה אלהים ויפתח את רחמה : * ותהר ותלד בן
 * ותאמר אסף אלהים את חרפתי : * ותקרא את שמו
 * יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר : * ויהי כאשר ילדה
 * רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לכן שלחני ואלכר
 * אל מקומי ולארצי : * תנה את נשי ואת ילדי אשר
 * עבדתי אתך בהן ואלכר כי אתה ידעת ארז עבדתי
 * אשר עבדתיך :

* Pro quo ait Rachel: Comparauit me Deus
 cum sorore mea: & inualui. vocauitque eum,
 9 Neptalim. * Sentiens Lia quod parere de-
 fisset, Zelpham ancillam suā marito tradidit.
 10 * Qua post conceptum edente filium,
 11 * Dixit: Feliciter. & idcirco vocauit nomē
 12 eius Gad. * Peperit quoque Zelpha alte-
 13 rum. * Dixitque Lia: Hoc pro beatitu-
 dine mea. beatam quippe me dicent mulie-
 res. propterea appellauit eum Aser.
 14 * Egressus autem Ruben tempore messis
 triticeę in agrum, repperit mandragoras; quas
 matri Lię detulit. Dixitque Rachel: Da mihi
 partem de mandragoris filij tui.
 15 * Illa respondit: Parum ne tibi videtur quod
 pręripueris maritum mihi, nisi etiam man-
 dragoras filij mei tuleris? Ait Rachel: Dor-
 miat tecum hac nocte pro mādragoris filij tui.
 16 * Redeuntique ad vesperam Iacob de a-
 gro, egressa est in occursum eius Lia. & ait: Ad
 me, inquit, intrabis: quia mercede conduxī te
 pro mandragoris filij mei. dormiuitque cum
 C ea nocte illa.
 17 * Et exaudiuit Deus preces eius. concepit-
 18 que & peperit filium quintum. * Et ait: De-
 dit Deus mercedem mihi: quia dedi ancil-
 lam meam viro meo. appellauitq; nomen eius
 19 Isachar. * Rursum Lia concipiens peperit
 20 sextum filium: * Et ait: Dotauit me Deus
 dote bona. Etiam hac vice mecum erit mari-
 tus meus; eo quod genuerim ei sex filios. & id-
 circo appellauit nomen eius Zabulon.
 21 * Post quem peperit filiam, nomine Dinam.
 22 * Recordatusque Deus Rachelis, exaudiuit
 23 eam: & aperuit vuluam eius. * Quę con-
 cepit & peperit filium: dicens: Abstulit Deus
 24 opprobrium meum. * Et vocauit nomen
 Dillius Ioseph: dicens: Addat mihi Dominus
 25 filium alterum. * Nato autem Ioseph, di-
 xit Iacob focero suo: Dimitte me, vt reuertar
 26 in patriam meam, & ad terram meam.
 * Da mihi vxores & liberos meos, pro qui-
 bus seruiui tibi, vt abeam. Tu verò nosti ser-
 uitutem qua seruiui tibi.

תרגום אונקלוס

* ואמרת רחל קבל בעותי וי בהתחננותי בצלותי חמדת דיהא לי ולר באחתי אף יתייב ליעקב שמיא נפתלי :
 * וילדת זלפה אמתא דלאה ליעקב בר :
 * וילדת זלפה אמתא דלאה בר תנן ליעקב :
 * ואזל ראובן ביומי חצד חטין ואשכח יברוחין בחקלא ואיתי יתהון ללאה אמה ואמרת רחל
 * ואמרת לה הזעיר דדברת ית בעלי ותסבין אף ית יברוחי דברי ואמרת רחל בכן ושכב
 * ועאל יעקב מן חקלא ברמשא ונפקת לאה לקדמותיה ואמרת לוית תעול ארי מיגר אנרתך
 * וקבל וי צלותא דלאה ועדיא וילדת ליעקב בר חמשאי :
 * ועדיא עוד לאה וילדת בר שתימאי ליעקב :
 * ובחר בן ילדת ברמא וקרת ית שמה דינה :
 * ועדיא וילדת בר ואמרת כנש וי ית חסדי :
 * ותנה בר ילדת רחל ית יוסף ואמר יעקב ללבן שלחני ואיתך לאחרי ולארעי :
 * ואמרת רחל קבל בעותי וי בהתחננותי בצלותי חמדת דיהא לי ולר באחתי אף יתייב ליעקב שמיא נפתלי :
 * וילדת זלפה אמתא דלאה ליעקב בר :
 * וילדת זלפה אמתא דלאה בר תנן ליעקב :
 * ואזל ראובן ביומי חצד חטין ואשכח יברוחין בחקלא ואיתי יתהון ללאה אמה ואמרת רחל
 * ואמרת לה הזעיר דדברת ית בעלי ותסבין אף ית יברוחי דברי ואמרת רחל בכן ושכב
 * ועאל יעקב מן חקלא ברמשא ונפקת לאה לקדמותיה ואמרת לוית תעול ארי מיגר אנרתך
 * וקבל וי צלותא דלאה ועדיא וילדת ליעקב בר חמשאי :
 * ועדיא עוד לאה וילדת בר שתימאי ליעקב :
 * ובחר בן ילדת ברמא וקרת ית שמה דינה :
 * ועדיא וילדת בר ואמרת כנש וי ית חסדי :
 * ותנה בר ילדת רחל ית יוסף ואמר יעקב ללבן שלחני ואיתך לאחרי ולארעי :

Et dixit: Auxiliatus est mihi Deus. & com-
parata sum cum sorore mea. & inualui. & voca-
uit nomen eius Nephtalim.

* Vidit autem Lia quod cessauit parere: & ac-
cepit ancillam suam, & dedit eam Iacob uxorem.

* Concepit autem Zelpha ancilla Lie: & pepe-
rit Iacob filium. * Et dixit Lia: Felix facta sum.

& vocauit nomen eius Gad. * Et concepit adhuc
Zelpha ancilla Lia, et peperit Iacob filium secundū.

* Et dixit Lia: Beata ego, quia beatam dicunt
me mulieres. & vocauit nomen eius Aser.

* Abijt autem Ruben in die messis tritici: & in-
uenit poma mandragoræ in agro: & attulit ea ad
Liam matrem suam. Dixit autem Rachel Lia sorori
sue: Da mihi de mandragoris filij tui.

* Dixit autem Lia: Non satis tibi, quod accepisti
virum meum; nunquid & mandragoras filij mei
accipies? dixit autem Rachel: Non sic: dormiat tecum
nocte ista pro mandragoris filij tui.

* Ingressus est autem Iacob ex agro vesperè: &
egressa est Lia in occursum ei. & ait: Ad me ingre-
dieris hodie. mercede conduxisti enim te pro mandra-
goris filij mei. & dormiuit cum ea nocte illa.

* Et exaudiuit Deus Liam. & concipiens, pepe-
rit filium quintum Iacob. * Et ait Lia: Dedit

mihi Deus mercedem meam; eo quod dedi ancillam
meam viro meo. & vocauit nomen eius Issachar,

quod est merces. * Et concepit adhuc Lia, & pe-
perit filium sextum Iacob. * Et dixit Lia: Dona-

uit mihi Deus donum bonum in hoc tempore. eliget
me vir meus: peperit enim illi sex filios. & vocauit

nomen eius Zabulon. * Et post hoc peperit filiam,
& vocauit nomen eius Dina.

* Recordatus est autem Deus Rachel, & exau-
diuit eam Deus. & aperuit eius vuluam.

* Et concipiens peperit filium Iacob. Dixit autem
Rachel: Abstulit meum Deus opprobrium. * Et

vocauit nomen eius Ioseph: dicens: Addidit mihi
Deus filium alterum. * Factum est autem vt pe-

perit Rachel Ioseph, dixit Iacob Labā: Dimitte me,
vt reuertar in locum meum & in terram meam.

* Redde mihi uxores meas & filios meos, pro
quibus seruiui tibi; & abibo. tu enim scis seruitu-
tem quam seruiui tibi.

* καὶ εἶπε, Συνελάβετό μοι ὁ θεός· ἢ Συνανέστραψέν με τῇ
ἀδελφῇ μου. καὶ ἐδυνάσθην. ἢ ἐκάλεισε τὸ ὄνομα αὐτῆς, νε-
φθαλίμ. * εἶδε δὲ ἡ λεία, ὅτι ἀπέστη ἡ τίχλειν· καὶ ἔλαβε τὴν
παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν ἰακώβ γυναῖκα.

* Συνέλαβε δὲ Ζελφὰ ἡ παιδίσκη λείας· ἔτεκε τὴν ἰακώβ
ὑῖον. * καὶ εἶπε λεία, εὐτύχηκα. ἢ ἐπυνόμασε τὸ ὄνομα αὐ-
τῆς, γὰδ.

* καὶ Συνέλαβεν ἐπὶ Ζελφὰ ἡ παιδίσκη λείας. ἔ-
τεκε τὴν ἰακώβ ὑῖον δεύτερον. * καὶ εἶπε λεία, μακαρία ἐγώ·

ὅτι μακαρίζουσίν με αἱ γυναῖκες. ἔκάλεισε τὸ ὄνομα αὐ-
τῆς, ἄσερ.

* ἐπορεύθη δὲ ῥούβεν ἐν ἡμέρᾳ θερισμοῦ πυ-
ρῶν. καὶ εὗρε μῆλα μανδραγοῶν ἐν τῇ ἀγρῷ. ἔπεινε αὐ-
τὰ πρὸς λείαν τὴν μητέρα αὐτῆς. εἶπε δὲ ῥαχήλ λείᾳ τῇ ἀ-
δελφῇ αὐτῆς, δός μοι τῶν μανδραγοῶν τῶν υἱῶν σου.

* εἶπε δὲ λεία, οὐχ ἰκανόν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου; μὴ
ἔσθω μανδραγοῦ τῶν υἱῶν μου λήψῃ; εἶπε δὲ ῥαχήλ, οὐχ
οὕτως, κοιμηθήτω μετὰ σοὶ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μαν-
δραγοῶν τῶν υἱῶν σου.

* εἰσῆλθε δὲ ἡ ἰακώβ εἰς ἀγροὺς ἐσπεί-
ρας. ἔξῃλθε λεία εἰς Συάντησιν αὐτῆς. καὶ εἶπε, πρὸς με εἰσ-
ελεύσῃ σήμερον. μεμίδωμαι γὰρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγο-
ῶν τῶν υἱῶν μου. καὶ ἐκοιμήθη μετὰ αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην.

* ἔπῃκουσεν ὁ θεὸς λείας. καὶ Συνλαβοῦσα, ἔτεκεν ὑῖον
πέμπτον τὴν ἰακώβ.

* ἔειπε λεία· δέδωκέ μοι ὁ θεὸς τὸν
μισθόν μου, ἀντὶ ὃν ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρί μου.

ἔκάλεισε τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἰσάχαρ, ὅ ἐστι μισθός. * ἔκυν-
εἰσεν ἐπὶ λεία· καὶ ἔτεκεν ὑῖον ἕκτον τὴν ἰακώβ.

* καὶ εἶπε
λεία· δεδώρηταί μοι ὁ θεὸς δῶρον καλόν ἐν τῇ νύκτι καὶ ῥαχί. αἰ-
ρεῖται με ὁ ἀνὴρ μου, ἔτεκεν γὰρ αὐτῇ ἕξ υἱούς. ἔκάλεισε τὸ ὄ-
νομα αὐτῆς, ζαβουλόν.

* ἔκυνε τὸ τοῦτο ἔτεκεν θυγατέρα. καὶ ἐ-
κάλεισε τὸ ὄνομα αὐτῆς, δίνα.

* ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς ῥαχήλ, καὶ
ἐπῃκουσεν αὐτῆς ὁ θεός. καὶ ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν.

* καὶ συλαβοῦσα ἔτεκεν ὑῖον τὴν ἰακώβ. εἶπε δὲ ῥαχήλ,
ἀφείλετό μοι ὁ θεός τὸ ὄνειδός.

* καὶ ἐκάλεισε τὸ ὄνομα αὐτῆς, ἰωσήφ. λέγουσα, ποσέ-
θετό μοι ὁ θεός ὑῖον ἕτερον.

* ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκεν ῥαχήλ
τὸν ἰωσήφ, εἶπεν ἰακώβ τῷ λαβῶν, ἀπόσειλό με, ἵνα ἀπέλ-
θω εἰς τὸν ῥῆπόν μου. καὶ εἰς τὴν γῆν μου.

* ἀπόδοτό μοι τὰς γυναῖκάς μου ἔτι τὰ παῖδιά μου, ὥστε
ὧν δεδούλωκά σοι, καὶ ἀπέλθω. σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν
ἣν δεδούλωκά σοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et ait Rachel: Suscepit Deus deprecationem meam, cum deprecata sum in oratione mea: concupivi ut esset mihi filius sicut sorori meae; quod
vtique concessum est mihi. & vocauit nomen eius Neptali. * Et vidit Lia quod cessasset parere: & tulit Zelpham ancillam suam, & dedit eam Ia-
cob in uxorem. * Et peperit Zelpha ancilla Lia Iacob filium. * Et dixit Lia, Venit felicitas: & vocauit nomen eius Gad. * Et peperit

Zelpha ancilla Lia filium secundum Iacob. * Et ait Lia: Laus erit mihi: quoniam nunc laudabunt me mulieres. & vocauit nomen eius Aser.

* Et abiit Ruben in diebus messis tritici, & inuenit mandragoras in agro; & attulit eas Lia matri suae. Et dixit Rachel ad Liam: Da mihi, obse-
cro, de mandragoris filij tui. * Et ait ei: Nunquid parum est quod tulisti maritum meum, nisi quod accipias etiam mandragoras filij mei? Et ait

Rachel: Propterea cubabit tecum hac nocte pro mandragoris filij tui. * Et venit Iacob de agro vesperè, & egressa est Lia in occursum eius. &
ait: Ad me ingredere; quoniam mercede conduxisti te pro mandragoris filij mei. & cubuit cum ea nocte illa. * Et suscepit Deus orationem

Lia; & concepit & peperit filium quintum Iacob. * Et ait Lia: Dedit Deus mercedem meam; quia dedi ancillam meam marito meo. &
vocauit nomen eius Issachar. * Et concepit rursus Lia, & peperit filium sextum Iacob. * Et ait Lia: Dedit mihi Deus

optimam partem: hac vice erit habitatio mariti mei apud me; quoniam peperit ei sex filios. & vocauit nomen eius Zabulon.

* Et postea peperit filiam, & vocauit nomen eius Dinam. * Et venit memoria Rachelis in conspectu Dei: & suscepit Deus
orationem eius; & dedit ei ut conciperet. * Et concepit & peperit filium: & ait, Abstulit Deus opprobrium meum. * Et voca-

uit nomen eius Ioseph, dicens: Addat mihi Dominus filium alterum. * Et factum est cum peperisset Rachel Ioseph, & dixit Iacob ad La-
ban: Dimitte me, vt vadam in locum meum & in terram meam. * Da mihi uxores meas & filios meos, pro quibus seruiui tibi; vt vadam.

quoniam tu nosti seruitutem meam qua seruiui tibi.

* ויאמר אליו לכן אם נגא מצאתי חן בעיניך
 נחשתי ויברכני יהוה בגללך: * ויאמר נקבה שכרך
 עלי ואתננה: * ויאמר אליו אתה ידעת את אשר
 עבדתיו וארת אשר היה מקנך אתי: * כי מעט
 אשר הירה לך לפני ויפרץ לרב ויכרך יהוה אתך
 לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי:
 * ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
 מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
 צאנך אשמר: * אעבר בכל צאנך היום הסר משם
 כל שר ונקד וטלוא וכל שר חום בכשבים
 וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: * וענתה כי
 צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל
 אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים
 גנוב הוא אתי: * ויאמר לכן הן לויחי בדברך:
 * ויסר ביום ההוא את התישים העקרים
 והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות
 כל אשר לכן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו:
 * וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב
 רעה את צאן לבן הנותרות: * ויקח לו יעקב
 מקל לבנה לחלוו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות
 מחשף הלבן אשר על המקלות: * ויצג את
 המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים
 אשר תבאן והצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה
 בבאן לשתות: * ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן
 הצאן עקרים נקדים וטלאים: * והכשבים הפריד
 יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן
 וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן:
 * והירה בכל יחם הצאן והמקשות וישם
 יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים
 ליחמנה במקלות:

27 * Ait illi Laban: Inueniam gratiam in conspe-
 ctu tuo. Experimento didici, quia benedixerit
 28 mihi Deus propter te. * Constitue mercedem
 29 tuam quam dem tibi. * At ille respondit: Tu
 nosti quomodo seruijerim tibi, & quāta in ma-
 30 nibus meis fuerit possessio tua. * Modicum ha-
 buisti antequam venirem ad te; & nūc diues
 effectus es: benedixitq; tibi Dñs ad introitum
 meum. Iustū est igitur vt aliquando providea
 31 domui meæ. * Dixitq; Laban: Quid tibi dabo?
 E At ille ait: Nihil volo: sed si feceris quod po-
 stulo, iterum pascam & custodiam pecora tua.
 32 * Gyra omnes greges tuos, & separa cunctas
 oues varias & sparso vellere, & quodcunque
 fuluum, & maculosum, variumque fuerit, tā
 in ouibus, quā in capris, erit merces mea.
 33 * Respondebitq; mihi cras iustitia mea, quādo
 placiti tēpus aduenerit corā te, & omnia quæ
 non fuerint varia & maculosa & fulua, tam in
 34 ouibus quā in capris, furti me argues. * Di-
 35 xitque Laban: Gratum habeo quod petis. * Et
 separauit in die illa capras, & oues, & hircos,
 & arietes varios & maculosos. Cunctum autē
 F gregem vnicolorē, id est, albi & nigri velleris,
 36 tradidit in manu filiorū suorū. * Et posuit spa-
 ciū itineris trium dierū inter se & generum, q
 37 pascebat reliquos greges eius. * Tollēs ergo Ia-
 cob virgas populeas virides, & amygdalinas,
 & ex platanis, ex parte decorticauit eas. dextra-
 ctisq; corticibus, in his quæ spoliata fuerant,
 cādor apparuit. illa verò quæ integra fuerat, vi-
 ridia pmāserunt: atq; in hunc modū color ef-
 38 fectus est varius. * Posuitq; eas in canalibus vbi
 effundebatur aqua, vt cū venissēt greges ad bi-
 bēdū, ante oculos haberēt virgas; & i aspectu
 39 earū conciperēt. * Factūq; est vt in ipso calore
 coit⁹ oues intuerētur virgas, & parerēt macu-
 40 losa & varia, & diuerso colore resperfa. * Diui-
 G sitq; gregē Iacob, & posuit virgas in canalib⁹
 añ oculos arietū. Erāt autē alba & nigra quęq;
 Labā, cetera verò Iacob sepatis iter se gregib⁹.
 41 * Igr qñ primo tēpore ascēdebāt oues, ponebat
 Iacob virgas in canalibus aquarū ante oculos
 arietū & ouiu, vt in earū cōtēplatione cōcipēt.

תרגום אונקלוס

27 ויאמר ליה לכן אם בענן אשכחית רחמין בעיניך נסיתי ויברכני יי בדילך
 28 ארי ועיר דתוה לך קדמי ותקף לסגי וברך יי יתך בדילי וכען אימתי אעבד אף אנא
 29 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מדעם אם תעבד לי ית פתגמא דרין אהוב ארעה ענך אשר
 30 אעבר
 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
 32 צאנך אשמר
 33 ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר
 34 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שר ונקד וטלוא וכל שר חום בכשבים וטלוא ונקד
 35 בעזים והיה שכרי וענתה כי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא
 36 בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי ויאמר לכן הן לויחי בדברך
 37 ויסר ביום ההוא את התישים העקרים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לכן
 38 בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן
 39 הנותרות ויקח לו יעקב מקל לבנה לחלוו וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות
 40 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן והצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות
 41 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקרים נקדים וטלאים והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד
 42 וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן והירה בכל יחם הצאן והמקשות וישם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות

* Dixit autem ei Laban: Si inveni gratiam coram te, augurarer utique. benedixit me Deus tuo ingressu. * Distingue mercedem tuam ad me, et dabo. * Dixit autem illi Iacob: Tu scis seruitutem quam seruiui tibi. & quanta erant pecora tua mecum. * Parua enim erant quaecunque tibi erant coram me. & aucta sunt in multitudinem. & benedixit te Dominus in pede meo. nunc ergo quando faciam & ego mihi ipsi domum? * Et dixit Laban illi: Quid tibi dabo? ait autem illi Iacob: Non dabis mihi nihil. si feceris mihi verbum hoc, iterum pascā oues tuas, & custodiam. * Transcant omnes oues tue hodie: & separa inde omnem ouem fuscā in agnis, & omne subalbum & sparsum in capris: erit mihi merces. * Et exaudiet me iustitia mea in die crastina: quia est merces mea in conspectu tuo. omne quod non fuerit sparsum aut subalbum in capris, et fuscum in agnis, furatum erit apud me. * Dixit autem illi Laban: Sit secundum verbum tuum. * Et distinxit in die illa hircos sparsos, & subalbos, & omnes capras sparsas & subalbas, & omne fuscum quod erat in agnis, & omne quod erat album in ipsis. & dedit per manum filiorum suorum, gregem singulariter. * Et posuit spatium viam trium dierum, inter eos & inter Iacob. Iacob autem pascebat oues Laban reliquas. * Accepit autem sibi Iacob virgam styracinam viridem, & nuceam, & platani: & decorticauit eis Iacob cortices albas, circumtrahens viride. apparuit autem in virgis album, quod decorticauit, varium. * Et apposuit virgas quas decorticauit in canalibus concharum aquarum: ut cum venirent oues ad bibendum, in conspectu virgarum venientibus ipsis ad bibendum, conciperent oues in virgas. & perpererunt oues subalbas et varias & cineratas sparsas. * Et agnos separauit Iacob, & posuit coram ouibus arietem subalbum, & omne varium in agnis, & separauit sibi greges per seipsum, & non miscuit eos ad oues Laban. * Factum est autem in tempore quo conceperunt oues in utero accipientes, posuit Iacob virgas coram ouibus in canalibus, ut conciperent ipsæ secundum virgas.

* εἶπε ὁ ἀνὴρ λάβαν, εἰ εὖ εἶδον χάριν ἐναντίον σου, οἰωνισαίμην ἄν. ἐυλόγησέ με ὁ θεὸς τῇ σῇ εἰσόδῳ. * διάσειλον τὴν μισθὸν σου πρὸς με, καὶ δώσω. * εἶπε ὁ ἀνὴρ ἰακώβ, σὺ γινώσκεις τὴν δουλείαν, ἣν δεδούλευκά σοι. καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ. μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἦν ἐναντίον μου. & ἠνέχθη εἰς πλῆθος. & ἐυλόγησέ σε κύριε. ἔπι τὰ πόδια μου. νῦν ἔν ποτε ποιήσω καὶ γὰρ ἐμαυτῷ οἶκον. * καὶ εἶπε λάβαν ἀντὶ τῆς δώσας, εἶπε ὁ ἀνὴρ ἰακώβ, οὐ δώσεις μοι ἔθρονον. εἰὰν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φυλάξω. * παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, & διαχώρισον ἐκείθεν πᾶν πρόβατον φαῖον ἐν τοῖς δρόμοις, & πᾶν διάλθικον & ῥαυτὸν ἐν ταῖς αἰξίν, ἔσαι μοι μισθός. * & ἐπακέσεται με ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐτοῦ. ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου. πᾶν δ' αὖ μὴ ἦ ῥαυτὸν ἢ διάλθικον ἐν ταῖς αἰξίν, καὶ φαῖον ἐν τοῖς δρόμοις, κεκλεμμένον ἔσαι παρ' ἐμοῦ. * εἶπε ὁ ἀνὴρ λάβαν, ἔσω καὶ τὸ ῥῆμά σου. * & διέσειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὗτος τράγοις οὗτος ῥαυτοῦ καὶ οὗτος διαλεύκας, καὶ πάσας τὰς αἰξας τὰς ῥαυτὰς & τὰς διαλεύκας, καὶ πᾶν φαῖον, ὃ ἦν ἐν τοῖς δρόμοις, καὶ πᾶν, ὃ ἦν λυκὸν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ποιμνιον κατὰ μόνας. * & ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, ἀναμέθρι ἀντὶ τῶν ἀνὰ μέθρι ἰακώβ. ἰακώβ δ' ἐποίμεινε τὰ πρόβατά λαβαν τὰ ὑπολειφθέντα. * ἔλαβε δ' ἑαυτῷ ἰακώβ ῥάβδον συρακίνην χλωράν, & καρύνην, καὶ πλατάνου. & ἐλέπισεν αὐτὰς ἰακώβ λεπίσματά λαυκά, περιούρων τὸ χλωρόν. ἐφαίνετο δ' ἔπι ταῖς ῥάβδοις τὸ λυκόν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον. * καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους, αἷς ἐλέπισεν ἐν τοῖς λυκοῖς τῶν ποδιστηρίων τοῦ ὕδατος. ἵνα ὡς αὐτὸς ἔλθῃ τὰ πρόβατά πίνειν, ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πίνειν. * ἐγκισίωσι τὰ πρόβατά εἰς τὰς ῥάβδους. & ἐπικτόντα πρόβατά διάλθικα & ποικίλα & αποδοιδῇ ῥαυτὰ. * οὗτος δ' ἐἀμνοὺς διέσειλεν ἰακώβ, καὶ ἔθηκεν ἐναντίον τῶν προβάτων κτὶν διάλθικον, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἀμνοῖς & διεχώρισεν ἑαυτῷ ποιμνία κατ' ἐαυτόν, & οὐκ ἐμίξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατά λαβαν. * ἐγένετο δ' ἐν τῇ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσων τὰ πρόβατά ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἔθηκεν ἰακώβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς λυκοῖς, τοῦ ἐγκισίῃαι αὐτὰ καὶ τὰς ῥάβδους.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

27 Et dixit ei Laban: Si nunc inveni gratiam in oculis tuis, expertus sum quod benedixerit mihi Deus propter te. 28 Et ait, Constitu mercedem tuam mihi; & dabo tibi. 29 Et dixit ei: Tu nosti quomodo seruiuerim tibi; & quanta erant pecora tua apud me. 30 Quoniam pauca quæ erant tibi coram me, creuerunt in multitudinem. Et benedixit tibi Dominus propter me: & nunc quando faciam etiam ego pro domo mea? 31 Et dixit: Quid dabo tibi? Et ait Iacob: Non dabis mihi quicquam: sed si feceris mihi verbum hoc, reuertar & pascā oues tuas, & custodiā eas. 32 Transibo per vniuersas oues tuas hodie. aufer inde omnem agnum varium & sparso vellere, & omnem agnū nigrum in agnis, & sparsum & maculosum in capris: & hoc erit merces mea. 33 Et testificabitur mihi iustitia mea in die crastino, quando veneris super mercedem meam, quæ erit coram te. omne quod non fuerit maculosum & respersum in capris, & nigrum in agnis furto sublatum est apud me. 34 Et dixit Laban, Utinam esset sicut verbum tuum. 35 Et separauit in die illa omnes hircos varios pedibus & resperfos vellere, & omnes capras maculas & resperfas, omne in quo erat macula alba, & omne quod erat nigrum in agnis, & tradidit in manu filiorum suorum. 36 Et posuit spatium trium dierum inter se & inter Iacob. Iacob autem pascebat oues Laban quæ remanserant. 37 Et tulit sibi Iacob virgas populeas, & ex amygdalo & ex platano, & decorticauit in eis decorticationem: & ubi detractæ sunt cortices, apparuit album quod erat in virgis. 38 Et defixit virgas quas decorticauerat in canalibus in loco ad aquationis aquarum, quò veniebant oues ad bibendum, ut contra oues essent virgæ, & calefierent cum venirent ad bibendum. 39 Agnos autem separauit Iacob, & posuit ante oues omne quod erat maculosum, & omne quod erat nigrum in ouibus Laban. Et posuit sibi greges seorsum; & non miscuit eos cum ouibus Laban. 40 Et factum est in omni tempore quo calefiebat oues temporaneæ, ponebat Iacob virgas in conspectu ouium in canalibus, ut calefierent ante virgas.

42 * ובהעטיף הוצאן לא ישים והיה העטפים
43 ללכך והקשרים ליעקב : * ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן רבוע ושפחות ועבדים וגמלים
וחרמים : לא

1 * וישמע את דברי בני
לכך לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבוד הזה : * וירא יעקב את
פני לכך והנה איננו עמו כתמל שלשום : * ויאמר
יהודה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך
ואהיה עמך : * וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
השדה אל צאנו : * ויאמר להן ראה אנכי את פני
אביכן כי איננו אלי כתמל שלשום ואלהי אבי היה
עמדי : * ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את
אביכן : * ואביכן התל בי והחלף את משכבתי
עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי :

8 * אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הוצאן
נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל
הוצאן עקדים : * ויצל אלהים את מקנה
אביכם ויתן לי : * ויהי בעת יחס הוצאן ואשא עיני
וארא בחלום והנה העתדים העלים על הוצאן עקדים
נקדים וברדים : * ויאמר אלי מלאך האלהים
בחלום יעקב ואמר הנני : * ויאמר שאל נא עיניך
וראה כל העתדים העלים על הוצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה
לך : * אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה
אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ
הזאת ושוב אל ארץ מולדתך : * ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו :
15 * הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול
את כספנו :

42 * Quando verò ferotina admissura erat, & cōceptus extremus, non ponebat eas. Factaque sunt ea quæ erant ferotina Laban, & quæ primi temporis, Iacob. * Diratusque est homo ultra modum: & habuit greges multos, ancillas & seruos, camelos & asinos.

CAP. XXXI.

1 * Postquam autem audiuit verba filiorum Laban, dicentiū: Tulit Iacob omnia quæ fuerunt patris nostri: & de illius facultate ditatus, factus est inclutus. * Animaduertit quoque faciē Laban, quod non esset erga se sicut heri & nudiustertius. * Maximè dicēte sibi Domino, Reuertere in terrā patrum tuorum, & ad generationem tuam: erōque tecum. * Misit & vocauit Rachel & Liam in agrū, vbi pascebat greges. * Dixitque eis: Video faciē patris vestri, quod nō sit erga me sicut heri & nudiustertius. De⁹ aut patris mei fuit mecū. * Et ipsæ nostis quod totis viribus meis seruiērī patri vestro. sed & pater vester circumuenit me, & mutauit mercedē meam decem vicibus: & tamen non dimisit eum Deus, ut noceret mihi. * Si quando dixit, Variæ erunt mercedes tuæ, pariebant oēs oues varios foetus: quādo verò e contrario ait, Alba quæque accipies pro mercede, omnes greges alba pepererunt. * Tulitque Deus substantiam patris vestri, & dedit mihi. * Postquā enī cōceptus ouium tempus aduenerat, leuaui oculos meos, & vidi in somnis ascendentes mares super foeminas, varios & maculosos, & diuersorum colorum. * Dixitque angelus Dei ad me in somniis: Iacob. & ego respondi: Adsum. * Qui ait: Leua oculos tuos, & vide vniuersos masculos ascendentes super foeminas, varios, maculosos atque resperfos. vidi enim oīa quæ fecit tibi Laban. * Ego sum Deus Bethel, vbi vixisti lapidem, & votum vouisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de terra hac, reuertens in terram natiuitatis tuæ. * Responderuntque Rachel & Lia: Nunquid habemus residui quicquam in facultatibus & hereditate domus patris nostri? * Nōne quasi alienas reputauit nos, & vendidit, comeditque precium nostrū?

תרגום אונקלוס

42 * וכל קישות ענא לא משוי והווי לקישות ללכך ובכירי ליעקב :
ועבדיו וגמליהם וחרמיהם : לא
יעקב ית כל די לאבונא ומן די לאבונא קנא ית כל נכסיה האליו :
ואמר יי ליעקב תוב לארע אבתך וילדותך ויהא מימרי בסעודך :
לחן חווי אנה ית סבר אפי דאבוכן ארי ליתנן עמי כמא חמלי ומדקדמותיה אלהיה דאבא מימריה הוה בסעודי :
חלי פלחית ית אבוכן : * ואבוכן שקר כי ואשני ית אגרי עשר ומנן ולא שבקיה יי לאבאשא עמי :
אמר נמורין יהא אגרך וילידן כל ענא נמורין ואם ברין תורה אמר רגולין יהא אגרך וילידן כל ענא רגולין :
ויב לי : * והנה בעידן דמתחמא ענא וזקפית עיני וחזית בחלמא והא תישא דסלקין על ענא רגולין נמורין ופצחין :
ואמר לי מלאכא דיין בחלמא יעקב ואמרית הא אנה :
ארי גלי קדמי ית כל דלכך עבר לך : * אנה אלהיה דיתגלי עלך בבית אל דמשחת חסן קמיה דקנימס קדמי חסן קים כען קים פקמן
ארעא תרע ותוב לארע ילדותך : * ואחבת רחל ולאה ואמרנה ליה העד כען לנא חלק ואחסנא בבית אבונא :
הלא נכרואן אתחשבנא ליה ארי ובינא ואכל אף מיכל ית כספנא :

* Quando autem pariebant oues, non ponebat. 42
facta sunt autem non signata Laban, at signata Iacob. 43
* Et ditatus est homo valde nimis: & fuerunt ei pecora multa, & boues, & serui, & ancillæ, & camelis, & asini, & muli.

CAP. XXXI.

Vdiuit autem Jacob verba filiorum Laban, dicentium: Tulit Iacob omnia quæ patris nostri: & de hiis quæ patris nostri, fecit omnem gloriam hanc.

* Et vidit Jacob faciem Laban, & ecce non erat ad eum sicut heri & tertia die. * Dixit autem Dominus ad Iacob: Reuertere in terram patris tui, & in generationem tuam, & ero tecum.

* Mittens autem Iacob, vocauit Liam et Rachel in agrum ubi erant greges.

* Et ait illis: Video ego faciem patris vestri, quod non est erga me, sicut heri & tertia die. at Deus patris mei fuit mecum. * Et ipsæ autem scitis, quod in omni fortitudine mea seruiui patri vestro.

* At pater vester decepit me, & mutauit mercedem meam decem agnorum: et non dedit illi Deus malefacere mihi. * Si sic diceret, Varia erunt

tua merces, & parient omnes oues varia. si autem diceret, alba erunt tua merces, & parient omnes oues alba. * Et abstulit Deus omnia pecora patris vestri, & dedit mihi ea. * Et factum est, quando concipiebant oues, in utero accipientes. & vidi oculis meis eas in somnio: & ecce hirci & arietes ascendentes super oues & capras, subalbi, & varij, & cinerati sparsi.

* Et dixit mihi angelus Dei per somnium: Iacob, Iacob. ego autem dixi: Quid est?

* Et dixit mihi: Respice oculis tuis, & vide hircos & arietes ascendentes super oues et capras subalbas & varias & cineratas sparsas. vidi enim quæcunque tibi Laban facit. * Ego sum Deus qui apparui tibi in loco Dei, ubi vnixisti mihi illic titulum, & vouisti mihi votum. nunc ergo surge, & egredere de terra hac, & vade in terram natiuitatis tuæ. * Et respondentes Lia & Rachel, dixerunt ei: Nunquid est nobis adhuc pars hereditatis in hiis quæ patris nostri? * Non quasi alienæ reputatæ sumus ei? vendidit enim nos, & deuorauit deuoratione argentum nostrum.

* ἡνίκα δ' αὖν ἔτεκον τὰ πρόβατα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο δὲ τὰ ἄσημα τοῦ λαβῶν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ ἰακώβ.

* καὶ ἐπ' αὐτοῦ σεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα. καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ βόες, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι, καὶ ἡμίονοι.

λα'.

1 Ηκουσε ὁ ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν λαβῶν, λεγόντων, εἴληφεν ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, & ἐκ τῶν τῶν πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πάντα τὴν δόξαν αὐτοῦ.

2 * & εἶδεν ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ λαβῶν, καὶ ἰδὲ οὐκ ἦν πρὸς αὐτὸν, ὡς χθὲς καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ. * εἶπε ὁ κύριος πρὸς ἰακώβ, ὁ πρὸς ἐμὲ εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου, & εἰς τὴν γῆράν σου, & ἐθροισθήσῃ.

3 * ὁποσείλας ὁ ἰακώβ, ἐκάλεσε λαβῶν & ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον ὅτι τὰ ποιμένα. * καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ κύριος τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἐστὶ πρὸς ἐμοῦ, ὡς χθὲς καὶ τρίτῃ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς μετ' ἐμοῦ.

4 * αὐτὰς δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πατρὶ ἰακώβ μου δεδούλωκα τὰ πατρί ὑμῶν. * ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα αἰνῶν. & οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαι με.

5 * εἰάν τις εἴπῃ, τὰ ποικίλα ἔσονται τοῦ μισθοῦ & τῆς ἐξέσεως πάντα τὰ πρόβατα. εἰάν τις εἴπῃ, τὰ λευκά ἔσονται τοῦ μισθοῦ καὶ τῆς ἐξέσεως πάντα τὰ πρόβατα.

6 * καὶ ἀφῆλεν ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκε μοι αὐτά. * ἐγένετο, ἡνίκα ἐνεκίστων τὰ πρόβατα, ἐν γαστρὶ λαμβάνοντάς τε εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου αὐτά ἐν τῷ ὑπνῷ καὶ ἰδὲ ὁ κύριος καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα & τὰς αἰγὰς, διάλευκοι καὶ ποικίλοι.

7 * & ἀποδοιδεῖς ῥαυτοῖς. * εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὑπνόν, ἰακώβ ἰακώβ. ἐγὼ δὲ εἶπον, τί ἐστὶ; καὶ εἶπέ μοι, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἰδε οὗτον τράγον καὶ οὗτον κριὸς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα & τὰς αἰγὰς διαλεύκους & ποικίλους καὶ ἀποδοιδεῖς ῥαυτοῖς. ἔώρακα γὰρ ὅσα σοι λαβῶν ποιεῖ.

8 * ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῷ πνεύματι ἔληψας μοι ἐκεῖ σῆλην, & ἤνυσται μοι ἐν χύλῳ. νῦν ἐν ἀνάσσει, & ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἀπελθε εἰς τὴν γῆν τὴν ἡμετέραν σου.

9 * & ὁποκρεθήσῃ λαία & ῥαχὴλ, εἶπον αὐτῶν, μὴ ἔστιν ἡμῖν ἐπιμερὶς κληρονομίας ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς ἡμῶν;

10 * ἔχῃς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῶν; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ κατέφατε κατὰ ἐρώσιν τὸ δργύριον ἡμῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

42 Et quando oues erant ferotinae, non ponebat. Erantque ferotinae Laban, & temporaneae Iacob. oues multas, & seruos, & ancillas, & camelos & asinos.

43 Et creuit vir valde nimis: & habuit

CAP. XXXI.

Et audiuit verba filiorum Laban, qui dicebant: Tulit Iacob vniuersa quæ erant patris nostri: & de his quæ erant patris nostri, acquisiuit omnem substantiam istam. * Et vidit Iacob aspectum vultus Laban: & ecce non erat cum eo, sicut heri & nudiustertius. * Et dixit Deus ad Iacob: Reuertere in terram patrum tuorum & natiuitatis tuæ: & erit verbum meum in adiutorium tuum. * Et misit Iacob, & vocauit Rachel & Liam in agrum ubi erant oues suæ. * Et dixit eis: Video ego aspectum vultus patris vestri, quod non est mecum sicut heri & nudiustertius. & verbum Dei patris mei fuit in adiutorium meum. * Et vos scitis quod omni virtute mea seruiui patri vestro. * Pater autem vester mentitus est mihi: & mutauit mercedem meam decem vicibus: & non dimisit eum Deus vt noceret mihi. * Si sic dicebat, Varia erunt pro mercede tua: pariebant omnes oues varia. & si sic dicebat, Maculosa erunt pro mercede tua: pariebant omnes oues maculosa. * Et separauit Dominus de pecoribus patris vestri, & dedit mihi. * Et factum est in tempore quo oues calefiebat, leuauit oculos meos, & vidi in somnio: & ecce arietes qui ascendebant super oues, erant varij, & maculosi & respersi. * Et dixit mihi angelus Dei in somnio: Iacob. & dixi: Ecce ego. * Et ait: Lena nunc oculos tuos, & vide omnes arietes qui ascendunt super oues, maculosos, varios atque respersos: quoniam manifestum est coram me omne quod facit tibi Laban. * Ego sum Deus qui apparui tibi in Bethel, ubi vnixisti titulum, ubi vouisti coram me votum. nunc surge, egredere de terra hac, & reuertere in terram natiuitatis tuæ. * Et responderunt Rachel & Lia, atque dixerunt ei: Nunquid adhuc est nobis pars & hereditas in domo patris nostri? * Nonne extraneæ reputatæ sumus ei, quia vendidit nos, & comedit quoque argentum nostrum?

16 * כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו
 הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך
 עשה: * ויקם יעקב וישא את בניו ואת
 נשיו על הגמלים: * וינהג את כל מקנהו
 ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
 בפרץ ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען:
 19 * ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את
 התרפים אשר לאביה: * ויגנב יעקב את לב לבן
 הארמי על בלי היד לו כי ברח הוא: * ויברח הוא
 וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו
 הַר הגלעד: * ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
 יעקב: * ויקח את אחיו עמו וירדו אחריו דרך
 שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: * ויבא
 אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו
 השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע:
 25 * וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר
 ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: * ויאמר לבן
 ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את
 בנתי כשביורת חרב: * למה נחבאת לברח
 ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה
 ובשרים בתך ובכנור: * ולא נטשתני לנשק לבני
 ולבנותי עתה הסבלת עשו: * יש לאל ידי
 לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמר אלי
 לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע:
 30 * ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך
 למה גנבת את אלהי: * ויען יעקב ויאמר ללבן
 כי יראתי כי אמרת פן תגזל את בנותיך מעמי:
 32 * עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו
 הבר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל
 גנבתה:

16 * Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas
 tradidit nobis ac filiis nostris. unde omnia
 quæ præcepit tibi Deus, fac.
 17 * Surrexit autem Iacob, & impositis libe-
 ris ac coniugibus suis super camelos, abiit.
 18 * Tulitque omnem substantiam suam, & gre-
 ges, & quicquid in Mesopotamia acquisierat,
 pergens ad Isaac patrem suum in terram Cha-
 19 naan. * Eo tempore ierat Laban ad ton-
 dendas oves: & Rachel furata est idola patris
 20 sui. * Noluitque Iacob confiteri socero
 suo quod fugeret.
 21 * Cumque abisset tam ipse, quam omnia
 quæ iuris sui erant, & amne transmissio perge-
 22 ret contra montem Galaad, * Nunciatum
 23 est Laban die tertio, quod fugeret Iacob.
 24 * Qui assumptis fratribus suis, persecutus
 est eum diebus septem; & comprehendit eum
 25 in monte Galaad. * Viditque in somnis
 dicentem sibi Dominum: Caue ne quicquam
 asperè loquaris contra Iacob.
 26 * Iamque Iacob extenderat in monte taber-
 naculum. Cumque ille consecutus fuisset eum
 cum fratribus suis, in eodem monte Galaad fi-
 27 xit tentorium. * Et dixit ad Iacob: Quare
 ita egisti, ut clam me abigeres filias meas qua-
 28 si captivas gladio? * Cur ignorante me fu-
 gere voluisti, nec indicare mihi, ut prosequer-
 29 rer te cum gaudio, & canticis, & tympanis, &
 30 citharis? * Non es passus ut oscularer filios
 31 meos & filias. stultè operatus es. * Et nunc qui-
 dem valet manus mea reddere tibi malum; sed
 Deus patris tui heri dixit mihi: Caue ne lo-
 32 quaris contra Iacob quicquam durius.
 * Esto: Ad tuos ire cupiebas, & desiderio
 erat tibi domus patris tui. Cur furatus es deos
 meos?
 Respondit Iacob: Quod inscio te profe-
 31 ctus sum, timui ne violenter auferres filias
 32 tuas. * Quod autem furti me arguis, apud
 quemcunq; inueneris deos tuos, necetur co-
 ram fratribus nostris. Scrutare, quicquid tuo-
 rum apud me inueneris, aufer. hæc dicens,
 ignorabat quod Rachel furata esset idola.

תרגום אונקלוס

16 * ארי כל עתרא דאפרש יי מאבונא דילנא הוא ולבנא ובען כל דאמר ויילך עבר:
 17 * ודבר ית כל גיתוהי וית כל קניניה דיקנא גיתו קניניה דיקנא בפרץ ארם למיתו לות יצחק אביוהי לארעא
 18 * ולבן אזל למיגזז את צאנו ותגנב רחל את צלמנא דאבותא:
 19 * ואזל הוא וכל דיליה וקם ועבר ית פרת ושוי ית אפוחי לטורא דגלעד:
 20 * ודבר ית אחוהי עמיה וירדו בחרוהי מהלך שבעה יומין ואדבק יתיה בטורא דגלעד:
 21 * ויבא ארמא דאבותא דאמר ליה אסתמר לך דילמא חמליל עם יעקב מטוב עד ביש:
 22 * ואמר לבן ליעקב מה עבדת וכסית מגי ודברת ית בנותי כשביין:
 23 * למה איטמרת למיזל וכסית מגי ולא חיות לי ושלחיתך פון בחרוא ובחשבתן בתופין ובחיגין:
 24 * אית חילא בידי למעבד עמכון ביש ואלהא דאבוכון רמשא אמר לי למימר
 25 * וכען מיזל אזלת ארי חמדא חמדתא לבית אבך למה נסיבת ית דחלתו:
 26 * אחר דחשבת ית דחלתך לא יתקיים קדם
 27 * איתנה אשתמורע לך מה דעמי וסב לך ולא ידע יעקב ארי רחל נסיבתה:

* Omnes diuitias & gloriam, quam abstulit 16
Deus patris nostri, nobis erit & filiis nostris. nunc
ergo quaecunque tibi dixit Deus, fac.

* Surgens autem Iacob, accepit uxores suas, & 17
filios suos super camelos: * Et abduxit omnem 18
substantiam suam, & omnem supellectilem suam,
quam acquisiuit in Mesopotamia; & omnia sua, ut
abiret ad Isaac patrem suum in terram Chanaan.

* Laban autem abiit ad tondendum oues suas: 19
furata est autem Rachel idola patris sui.

* Abscondit autem Iacob Laban Syro, ne indi- 20
caret ei, quod fugit.

* Et fugit ipse, & sua omnia, & transiit flu- 21
men, & festinauit in montem Galaad.

* Nunciatum est autem Laban Syro die tertia, 22
quod fugit Iacob. * Et assumens filios suos, & 23

fratres suos cum eo, persecutus est post eum viā die-
rum septem: & comprehendit eū in monte Galaad.

* Venit autem Deus ad Laban Syrum per som- 24
num nocte, & dixit ei: Caue ne forte loquaris ad
Iacob mala. & comprehendit Laban Iacob.

* Iacob autem fixit tabernaculum suum in mon- 25
te. Laban autem statuit fratres suos in monte Ga-
laad. * Dixit autem Laban Iacob: Quid fecisti? 26

quare fugisti clam, & furatus es me, & abduxisti
filias meas, quasi captiuas gladio?

* Et si annunciaffes mihi, misissem te cum leti- 27
tia, & cum musicis, & tympanis, & cithara?

* Non dignus habitus sum osculari filios meos, 28
& filias meas. nunc autem stulte egisti.

* Et nunc autem valet manus mea malefacere 29
tibi. At Deus patris tui heri ait ad me, dicens: Cu-
stodi te ipsum, ne forte loquaris cum Iacob mala.

* Nunc ergo vade: desiderio enim desiderasti, 30
in domum patris tui abire: quare furatus es deos
meos?

* Respondit Iacob, & dixit Laban: Dixi 31
enim, ne forte auferas filias tuas à me, & om-
nia mea.

* Cognosce ergo quid est tuorum apud me, & ac- 32
cipe. & non cognouit apud eum nihil. Et dixit Ia-
cob: Apud quem inuenti fuerint dei tui, non uiuet
coram fratribus nostris. nesciebat autem Iacob, quod
Rachel uxor eius furata est eos.

16 * πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ θεὸς τοῦ
πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. νῦν οὖν ὅσα σοι
17 εἶρηκεν ὁ θεός, ποίει. * ἀναστὰς ὁ ἰακώβ, ἔλαβε τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῆς, καὶ τὰ παῖδια αὐτῆς ἐπὶ τὰς καμήλους:

18 * καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ πᾶσαν
τὴν ὑποκρίνῃ αὐτῆς, ἣν ἐκτεποίησατο ἐν τῇ μεσοποταμίᾳ,
καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀπελθεῖν πρὸς ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτῆς, εἰς
γῆν χanaan.

19 * λαβὰν ὁ ὄψεν κείρας τὰς πόδας αὐτῆς. ἔκλεψε ὁ ῥα-
χὴλ τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

20 * ἐκρυψε δὲ ἰακώβ λαβὰν τὸν σύρην, τοῦ μὴ ἀναγείλαι
αὐτῆς, ὅτι ἀποδιδράσκει. * ἔσπευδεν αὐτὸς, ἔτα αὐτῆς
21 πάντα, ἔδωκε τὸν ποταμόν, καὶ ὤρμησεν εἰς τὸ ὄρος γαλαὰδ.

22 * ἀνήγειρεν ὁ λαβὰν τὸν σύρην τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέ-
23 δρα ἰακώβ. * καὶ ὠρμησάντων ἑξ ἑσῶν αὐτῆς, καὶ οὐδὲ ἀ-

δελφὸς αὐτῆς μετ' αὐτῆς, κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῆς ὁδὸν ἡμερῶν
ἐπτά. καὶ κατέλαβεν αὐτὴν ἐν τῷ ὄρει γαλαὰδ.

24 * ἦλθε ὁ θεὸς πρὸς λαβὰν τὸν σύρην καθ' ὕπνον τῷ νύ-
κτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ· φύλαξαι μὴ ποιεὶς λαλήσεως πρὸς ἰα-
κώβ πονηρά. ἔκαλε λαβὲς λαβὰν τὸν ἰακώβ.

25 * ἰακώβ ὁ ἐπῆξε τῷ σιλῶν αὐτῆς ἐν τῷ ὄρει. λαβὰν ὁ
ἔσπευδε οὐδὲ ἀδελφούς αὐτῆς ἐν τῷ ὄρει γαλαὰδ.

26 * εἶπε ὁ λαβὰν τῷ ἰακώβ, τί ἐποίησας; ἵνα λίαν ἐσπεύδῃς κρυ-
φῆ, ἔκκλοποφόρησάς με, ἔσπευδον τὰς θυγατέρας μου,
27 ὡς αἰχμαλώπιδας μαχαίρας; * καὶ εἰ ἀνήγειράς μοι,
ἔσπευδον ἀν' ἑμεῖς εὐφροσύνης, ἔσπευδον μουσικῶν, ἔσπευδον

28 πάντων, καὶ κithαρῶν. * ἔσπευδον τῷ φιλήσει τὰ παι-
δία μου, ἔσπευδον τὰς θυγατέρας μου. νῦν ὁ ἀφρόνως ἐσπεύδῃς.

29 * καὶ νῦν ὁ ἰσχυεῖ ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαί σε. ὁ δὲ θεὸς ἔ-
πατρὸς σου χεὶρ εἶπε πρὸς με, λέγων, φύλαξον σεαυτὸν, μὴ
30 ποτε λαλήσης μου ἰακώβ πονηρά. * νῦν οὖν πεπόρευθι,

ἐπὶ θυμίαν ὅτι ἐπεθύμησας, εἰς τὸν οἶκον ἔσπευδον πρὸς σου ἀπελ-
θεῖν, ἵνα τί ἐκλεψας οὐδὲ θεός μου;

31 * ἀπεκρίθη ἰακώβ, ἔσπευδε τῷ λαβὰν. εἶπα γάρ, μὴ ποιεὶς ἀ-
φελῆ τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά.

32 * ἐπίγνωθι ὅτι τί ἐστὶ τῶν σῶν παρ' ἐμοί, καὶ λαβὲς. ἔσπευδε ἐ-
πίγνω παρ' αὐτῶν ἑδέν. ἔσπευδε ἰακώβ· παρ' ὧν εὐρεθῶσιν ὁ
θεός σου, ὁ (ἦ) ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ὅτι ἦδει ὁ ἰα-
κώβ, ὅτι ῥαχὴλ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἔκλεψεν αὐτοὺς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Quoniam omnes diuitiae quas abstulit Deus ex patre nostro, nostrae sunt & filiorum nostrorum. Et nunc quodcunque dixerit tibi Deus, fac.
17 Et surrexit Iacob, & leuauit filios suos & uxores suas super camelos: Et duxit vniuersa pecora sua, & omnem substantiam suam quam acquisierat in Mesopotamia Syriae, ut veniret ad Isaac patrem suum in terram Chanaan. 18 Laban autem abierat ad tondendas oues suas: & tulit Rachel imagines quae erant patris sui.

19 Et abiit ipse & omnia sua, & surrexit & transiit Euphratem: & posuit faciem suam contra montem Galaad. 20 Et celauit Iacob à Laban Syro, & non indicauit ei quod ipse proficisceretur.

21 Et nunciatum est Laban in die tertio quod abiisset Iacob. 22 Et tulit fratres suos secum, & persecutus est post eum itinere septem dierum: & comprehendit eum in monte Galaad.

23 Et venit verbum à facie Dei ad Laban Syrum in somnio noctis, & dixit ei: Caue tibi ne loquaris cum Iacob malo. 24 Et comprehendit Laban Iacob. Et Iacob tetenderat tabernaculum suum in monte. & Laban collocauit fratres suos in monte Galaad.

25 Et dixit Laban ad Iacob: Quid fecisti? & celasti à me, & duxisti filias meas quasi captiuas gladio? 26 Quare occulte abiisti, & celasti à me, & non indicasti mihi, ut dimitterem te cum gaudio & canticis, cum tympanis & citharis?

27 Et non permisisti me, ut oscularer filios meos & filias meas? nunc stulte egisti. 28 Et potestas in manu mea, ut facerem vobiscum malum: sed Deus patris vestri hesternae nocte ait mihi, dicens: Caue tibi ne loquaris cum Iacob à bono usque ad malum.

29 Et nunc abiens abiisti, quoniam cupiens cupiebas domum patris tui. cur tulisti deos meos? 30 Et respondit Iacob, & dixit ad Laban: Quoniam timui, dicens, ne violenter auferres filias tuas à me.

31 Locum in quo inueneris deum tuum, non permaneat. coram fratribus nostris cognosce quid tuum sit apud me, & tolle tibi. Et nesciebat Iacob quod Rachel acceperat eos.

* ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל
 רחל * ורחל לקחה את התרפים ותשמים בבר
 הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל
 ולא מצא * ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני
 כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש
 ולא מצא את התרפים * ויחר ליעקב וירב
 בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מר פשעי מה חטאתי
 כי דלקת אחרי * כי מששת את כל כלי מה
 מצאת מכל כלי ביתך שים כור נגר אחי ואחיק
 ויזכירו בין שניהם * וזה עשרים שנה אנכי
 עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי *
 * טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
 תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה * הייתי
 ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנותי מעיני *
 * וזה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע
 עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך
 ותחלף את משכרתי עשרת מנים * לולי אלהי
 אבי אלהי אברהם ופחד יצחק הויה לי כי עתה
 ריקם שלחתי את עניי וארץ יגיע בפי ראיה
 אלהים ויזכח אמש * ויען לבן ויאמר אל יעקב
 הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר
 אתה ראה לי הוה ולבנתי מה אעשה לאלה
 היום או לבניהן אשר ילדו * ועתה לכה נברכה
 ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך * ויקח
 יעקב אבן וירימה מצבה * ויאמר יעקב לאחיו
 לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו
 שם על הגל * ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב
 קרא לו גלעד * ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
 היום על כן קרא שמו גלעד *

* Ingressus itaque Laban tabernaculum Iacob & Liæ, & vtriusque famulæ, non inuenit.
 * Illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli; & sedit desuper. scrutantique omne tentorium, & nihil inuenienti, * ait: Ne irascatur dominus meus, quod coram te assurgere nequeo; quia iuxta consuetudinem foeminarum nunc accidit mihi. sic delusa sollicitudo querentis est. * Tumensque Iacob cum iurgio ait: Quam ob culpam meam, & ob quod peccatum meum sic exaristi post me? * Et scrutatus es omnem supellectilem meam. quid inuenisti de cuncta substantia domus tuæ? Pone hic coram fratribus meis & fratribus tuis; & iudicent inter me & te. * Idcirco viginti annis fui tecum. Oves tuæ & capræ steriles non fuerunt: arietes gregis tui non co-
 medi: * Nec captum à bestia ostendi tibi. ego damnum omne reddebam. quicquid furtim peribat, à me exigebas. * Die noctûque astu vrgebar & gelu. fugiebatque somnus ab oculis meis. * Sicque per viginti annos in domo tua seruiui tibi, quatuordecim pro filiabus, & sex pro gregibus tuis. Immutasti quoque mercedem meam decem vicibus. * Nisi Deus patris mei Abraam, & timor Isaac affuisset mihi, forsitan modò nudum me dimisisses. Afflictionem meam & laborem manuum mearum respexit Deus; & arguit te heri. * Respondit ei Laban: Filie meæ & filij, & greges tui, & omnia quæ cernis mea sunt. quid possum facere filiis & nepotibus meis? * Veni ergo & ineamus foedus, ut sit testimonium inter me & te.
 * Tulit itaque Iacob lapidem, & erexit illum in titulum. * Dixitque fratribus suis: Afferte lapides. qui congregantes, fecerunt tumulum; comederuntque super eum.
 * Quem vocauit Laban, Tumulum testis: & Iacob, Aceruum testimonij: vterque iuxta proprietatem linguæ suæ. * Dixitque Laban: Tumulus iste testis erit inter me & te hodie: & idcirco appellatum est nomen eius Galaad, id est, Tumulus testis.

תרגום אונקלוס

* ועאל לבן במשכנא דיעקב ובמשכנא דלאה ובמשכנא דרעה ובמשכנא דרחל * ויחפש יעקב במשכנא ולא מצא * ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל * ורחל לקחה את התרפים ותשמים בבר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא * ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים * ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מר פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי * כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כור נגר אחי ואחיק ויזכירו בין שניהם * וזה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי * טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה * הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנותי מעיני * וזה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים * לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק הויה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי וארץ יגיע בפי ראיה אלהים ויזכח אמש * ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוה ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו * ועתה לכה נברכה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך * ויקח יעקב אבן וירימה מצבה * ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל * ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד * ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד *

* Ingressus autem Laban, scrutatus est domum 33
Lia, & non inuenit. & egressus ex domo Lia, scru-
tatus est domum Iacob, et in domo duarum ancilla-
rum, & non inuenit. ingressus est autem & in do-
mum Rachel. * Rachel autem accepit idola, & 34
iniecit ea in stramentis cameli; & sedit super eis.

* Et dixit patri suo: Non grauitur fer, domine, 35
non potero surgere corā te: quia quæ secundum con-
suetudinem muliebrium mihi sunt. Scrutatus est au-
tem Laban coram ipso in omni domo, & non inuenit
idola. * Frater est autem Iacob, & rixatus est cum 36
Laban. & respondens Iacob, dixit Laban: Quæ ini-
quitas mea, & quid peccatum meum, quod perse-
cutus es post me? * Et quod scrutatus es omnia 37
vasa domus meæ? quid inuenisti de omnibus vas-
is tuis? pone hic coram fratribus tuis & fratribus
meis, & arguant inter duos nos.

* Hi mihi viginti anni ego sum tecum. oues tuæ 38
& capræ tuæ non fuerunt steriles: arietes ouium tua-
rum non comedi. * A bestia comestum non attuli 39
tibi. ego soluebam à meipso furta diei, & furta noctis.

* Fui combustus aestu diei, & glacie noctis. & fu- 40
giebat somnus ab oculis meis. * Isti mihi viginti 41
anni ego sum in domo tua. seruiui tibi quatuordecim
annos pro filiabus tuis, & sex annos in ouibus tuis.
& decepisti mercedem meam decem agnis. * Nisi 42
Deus patris mei Abrahæ fuisset mihi, & timor Isaac,
nunc vacuum me misisses. humilitatem meam, & la-
borē manuum mearum vidit Deus: & redarguit
te heri. * Respondens autem Laban, dixit Ia- 43

cob: Filia, filia mea: & filij, filij mei: & pecora,
pecora mea. & omnia quaecunque tu vides, mea
sunt, & filiarum mearum. quid faciam istis hodie,
aut filiis earum quos pepererunt?

* Nunc ergo veni: disponamus fœdus ego & 44
tu: & erit in testimonium inter me & te. * Acci- 45
piens autem Iacob lapidem, statuit eum titulum. * Di- 46
xit autē Iacob fratribus suis: Colligite lapides. et col-
legerunt lapides, et fecerunt collem: & comederunt
illic super collem, & biberunt. * Et vocauit eū La- 47
ban, Collis testimonij: at Iacob vocauit eum, Collis
testis. * Dixit autem Laban: Tumulus iste testis 48
est inter me & te hodie. propter hoc vocatum est no-
men loci, Collis testificatur.

* εἰσελθὼν δὲ λάβων ἠρεύνησε τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐκ εὗρεν. καὶ
ἔξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, ἠρεύνησε τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἐν τῷ
οἴκῳ τῶν δύο παιδικῶν, καὶ οὐκ εὗρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον ῥα-
χὴλ. * ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἰδωλά, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς

τὰ κάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκάλυψε αὐτοῖς. * καὶ εἶπε
τῷ πατρὶ αὐτῆς, μὴ βαρέως φέρε κύριε, ἐδουλήθημαι ἀναστῆναι
ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ καλὰ ἐδισμὸν τῶν Γυλαακίων μοι ἐστίν. ἠρεύ-
νησε δὲ λάβων ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐκ εὗρε τὰ εἰ-
δωλά. * ὠργίσθη δὲ Ἰακώβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ λάβων. καὶ λπο-
κρεθεὶς Ἰακώβ, εἶπε τῷ λάβων, τί τὸ ἀδίκημά μου; καὶ τί τὸ ἀ-
μάχημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου; * καὶ ὅτι ἠρεύνηκας

πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου; τί εὔρες ὑπὸ πάλιν τῶν σκευῶν
σου; θες ὥδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ
ἐλεγξάτωσαν ἀναμέσον τῶν δύο ἡμῶν. * ταῦτά μοι εἰκοσι
ἐπὶ ἐγὼ εἰμι μὲν σου. τὰ πρόσβαλά σου, καὶ αἰεὶς σε ὅσα ἡλεκνώ-
σῃ σου. κερὰς τῶν προσβάτων σε καὶ κλέφαγον. * διεκρίβρω-
τον ὅσα ἐνήνοχά σοι. ἐγὼ ἀπέλιννον παρ' ἐμαυτοῦ κλέμματα

ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτὸς. * ἐκρόμην συγκαιόμενον
τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτὸς. καὶ ἀφίστα-
το ὁ ὕπνος ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. * ταῦτά μοι εἰκοσι ἐ-
πὶ ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου. ἐδούλωσά σου δεκατέσσαρα ἐπὶ
ἀντὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ ἐξ ἑπὶ ἐν τῇς προσβάταις σου. καὶ

παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν. * εἰ μὴ ὁ θεὸς
τοῦ πατρὸς μου ἀβραάμ ἦν μοι, καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ, νυνὶ ἀν-
κένον με ἔξαπείλας. τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν πόνον τῶν χε-
ρῶν μου εἶδεν ὁ θεός. καὶ ἠλεγξέ σε χθές. * λποκρεθεὶς δὲ λά-
βων, εἶπε τῷ Ἰακώβ. αἱ θυγατέρες, θυγατέρες μου. καὶ υἱοί,

υἱοί μου. καὶ τὰ κτήνη, κτήνη μου. καὶ πάντα ὅσα σὺ ὀρέσῃ, ἐμάστι,
καὶ τῶν θυγατέρων μου. τί ποιήσω ταύταις σήμερον, ἢ τοῖς
τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον; * νυνὶ οὖν δεῦρο διαθώμεν διαθή-
κην ἐγὼ καὶ σὺ. καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ

σου. * λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην.
* εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, συλλέγετε λίθους, καὶ συ-
νέλεξον λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν. καὶ ἐφάσιν ἐκεῖ ὅτι τοῦ
βουνού, καὶ ἔπινον. * καὶ ἐκάλυψε αὐτὸν λάβων, βουνὸς τῆς μαρ-
τυρίας. ὁ δὲ Ἰακώβ ἐκάλυψε αὐτὸν, βουνὸς μαρτυρίας. * εἶπε

δὲ λάβων, ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σέ
σήμερον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, βουνὸς μαρ-
τυρεί.

33 * εἰσελθὼν δὲ λάβων ἠρεύνησε τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐκ εὗρεν. καὶ
ἔξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, ἠρεύνησε τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἐν τῷ
οἴκῳ τῶν δύο παιδικῶν, καὶ οὐκ εὗρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον ῥα-
χὴλ. * ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἰδωλά, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς
τὰ κάγματα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκάλυψε αὐτοῖς. * καὶ εἶπε
τῷ πατρὶ αὐτῆς, μὴ βαρέως φέρε κύριε, ἐδουλήθημαι ἀναστῆναι
ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ καλὰ ἐδισμὸν τῶν Γυλαακίων μοι ἐστίν. ἠρεύ-
νησε δὲ λάβων ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐκ εὗρε τὰ εἰ-
δωλά. * ὠργίσθη δὲ Ἰακώβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ λάβων. καὶ λπο-
κρεθεὶς Ἰακώβ, εἶπε τῷ λάβων, τί τὸ ἀδίκημά μου; καὶ τί τὸ ἀ-
μάχημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου; * καὶ ὅτι ἠρεύνηκας

πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου; τί εὔρες ὑπὸ πάλιν τῶν σκευῶν
σου; θες ὥδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ
ἐλεγξάτωσαν ἀναμέσον τῶν δύο ἡμῶν. * ταῦτά μοι εἰκοσι
ἐπὶ ἐγὼ εἰμι μὲν σου. τὰ πρόσβαλά σου, καὶ αἰεὶς σε ὅσα ἡλεκνώ-
σῃ σου. κερὰς τῶν προσβάτων σε καὶ κλέφαγον. * διεκρίβρω-
τον ὅσα ἐνήνοχά σοι. ἐγὼ ἀπέλιννον παρ' ἐμαυτοῦ κλέμματα
ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτὸς. * ἐκρόμην συγκαιόμενον
τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτὸς. καὶ ἀφίστα-
το ὁ ὕπνος ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου. * ταῦτά μοι εἰκοσι ἐ-
πὶ ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου. ἐδούλωσά σου δεκατέσσαρα ἐπὶ
ἀντὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ ἐξ ἑπὶ ἐν τῇς προσβάταις σου. καὶ
παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιν. * εἰ μὴ ὁ θεὸς
τοῦ πατρὸς μου ἀβραάμ ἦν μοι, καὶ ὁ φόβος Ἰσαὰκ, νυνὶ ἀν-
κένον με ἔξαπείλας. τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν πόνον τῶν χε-
ρῶν μου εἶδεν ὁ θεός. καὶ ἠλεγξέ σε χθές. * λποκρεθεὶς δὲ λά-
βων, εἶπε τῷ Ἰακώβ. αἱ θυγατέρες, θυγατέρες μου. καὶ υἱοί,
υἱοί μου. καὶ τὰ κτήνη, κτήνη μου. καὶ πάντα ὅσα σὺ ὀρέσῃ, ἐμάστι,
καὶ τῶν θυγατέρων μου. τί ποιήσω ταύταις σήμερον, ἢ τοῖς
τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον; * νυνὶ οὖν δεῦρο διαθώμεν διαθή-
κην ἐγὼ καὶ σὺ. καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ
σου. * λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην.
* εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, συλλέγετε λίθους, καὶ συ-
νέλεξον λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν. καὶ ἐφάσιν ἐκεῖ ὅτι τοῦ
βουνού, καὶ ἔπινον. * καὶ ἐκάλυψε αὐτὸν λάβων, βουνὸς τῆς μαρ-
τυρίας. ὁ δὲ Ἰακώβ ἐκάλυψε αὐτὸν, βουνὸς μαρτυρίας. * εἶπε
δὲ λάβων, ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σέ
σήμερον. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, βουνὸς μαρ-
τυρεί.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

33 Et ingressus est Laban in tabernaculum Iacob, & in tabernaculum Lia, & in tabernaculum duarum concubinarum; & non inuenit. & egressus est de tabernaculo Lia, & ingressus est in tabernaculum Rachelis. 34 Rachel autem accepit imagines, & posuit eas in stramentis cameli; & sedit de-
super. & attrectauit Laban vniuersa quæ erant in tabernaculo, & non inuenit. 35 Et dixit patri suo: Ne displiceat in oculis domini mei, quoniam
non possum surgere coram te: consuetudo enim mulierum est mihi. Et scrutatus est, & non inuenit imagines. 36 Et iratus est Iacob, & rixatus est
cum Laban. & respondens Iacob, dixit ad Laban: Quæ est iniquitas mea, & quod est delictum meum, quia persecutus es post me? 37 Quoniam attre-
ctasti omnia vasa mea, quid inuenisti de vniuersis vasibus domus tuæ? pone nunc corā fratribus meis & fratribus tuis, & iudicent inter nos ambo.

38 Istis viginti annis quibus ego fui apud te, oues tuæ & capræ tuæ non fuerunt orbatæ: & arietes ouium tuarum non comedi. 39 Dilaceratum non
adduxi tibi: quod deficiebat ex numero, à me tu quærebas illud: custodiebam in die, & custodiebam in nocte. 40 In die consumabat me æstus, &
glacies descendebat super me in nocte: & recessit somnus ab oculis meis. 41 Istis viginti annis seruiui tibi in domo tua: quatuordecim annis pro
duabus filiabus tuis, & sex annis pro ouibus tuis: & mutasti mercedem meam decem vicibus. 42 Nisi quod Deus patris mei Deus Abraham, & ille
quem timebat Isaac fuisset in adiutorium meum, iam nunc vacuum me dimisisses. labor meus & afflictio manuum mearum manifesta sunt corā Deo:
& arguit te hesternā nocte. 43 Et respondit Laban & dixit ad Iacob: Filia, sunt filia meæ: & filij, sunt filij mei; & oues, sunt oues meæ: & quodcunque
tu vides, meum est: & quid faciam istis filiabus meis hodie, aut filiis earum quos pepererunt? 44 Et nunc veni, incamur fœdus ego & tu: & sit in testi-
monium inter me & te. 45 Et tulit Iacob lapidem, & erexit eum in titulum. 46 Et ait Iacob fratribus suis: Colligite lapides: & tulerunt lapides, &
fecerunt aceruum; & comederunt ibi super aceruum. 47 Et vocauit eum Laban, Aceruum testimonij: Iacob autem appellauit eum, Galaad. 48 Et
ait Laban: Aceruus iste erit testis inter me & inter te hodie: ideo appellauit nomen eius, Galaad.

49 * והמצפרה אשר אמר יצחק יהודה ביני ובינך כי
 50 נסתר איש מרעהו: * אם תענה את בנתי ואם
 תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראוי אלהים
 51 עד ביני ובינך: * ויאמר לבן ליעקב הנני הגל
 הזה והנני המצפרה אשר יריתי ביני ובינך:
 52 * עד הגל הזה ועדה המצפרה אם אני לא
 אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא
 תעבר אלי את הגל הזה ואר המצבה הזאת
 53 לרעה: * אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו
 בינינו גלהי גלהי וישבע יעקב בפחד אביו
 54 יצחק: * ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל
 55 לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: * וישכם לבן בבקר
 וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
 לבן למקמו:
 לב

* ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
 אלהים: * ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים
 זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:
 * וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו
 4 ארצה שעיר שדה אדום: * ויצו אתם לאמר כה
 תאמרון לאדני לעשוכה אמר עבדך יעקב עם לבן
 5 גרתי ואחר עד עתה: * ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
 ושפחה ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעיניך:
 6 * וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
 אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו:
 7 * וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו
 ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות:
 8 * ולאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחר והכהו
 9 והיה המחנה הנשאר לפליטה: * ויאמר יעקב אלהי
 אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהודה האמר אלי שוב
 לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך:

49 * Et adiecit Laban: Intueatur & iudicet Dñs
 50 inter nos, quando recefferimus à nobis: * Si af-
 flixeris filias meas, & si introduxeris alias vxo-
 res super eas. Nullus sermonis nostri testis est
 51 absq; Deo, qui p̄sens respicit. * Dixitq; rursus
 ad Iacob: En tumulus hic & lapis quē crexi, in-
 52 ter me & te testis erit. * Tumulus, inquā, iste &
 lapis sint in testimoniū: si aut ego transiero il-
 lum pergens ad te, aut tu p̄terieris malū mi-
 53 hi cogitans. * Deus Abraam & Deus Nachor
 iudicet inter nos, Deus patris eorum. Iurauit
 54 ergo Iacob per timorem patris sui Isaac. * Im-
 molatisq; victimis in monte, vocauit fratres
 suos vt ederent panem. qui cū comedissent,
 55 manserunt ibi. * Laban verò de nocte confur-
 gens, osculatus est filios & filias suas: & bene-
 dixit illis, reuersusq; est in locum suum.

CAP. XXXII.

1 Iacob autē abiit in itinere quo cœperat: fue-
 2 runtq; ei obuiam angeli Dei. * Quos cū vi-
 A diffet, ait: Castra Dei sūt hæc. & appellauit no-
 3 men loci illius Manaim, id est Castra. * Misit
 autem & nuncios ante se ad Esau fratrem suū
 4 in terra Seir, in regione Edom. * Præcepitq; eis
 dicens: Sic loquimini domino meo Esau, hæc
 dicit frater tuus Iacob: Apud Laban peregrin-
 5 natus sum; & fui vsque in præsentem diem.
 * Habeo boues, & asinos, & oues & seruos &
 ancillas: mittoq; nunc legationē ad dominū
 meum, vt inueniam gratiam in conspectu
 6 tuo. * Reuersi q; sunt nuncij ad Iacob, di-
 centes: Venimus ad Esau fratrem tuum, & ec-
 ce properat in occursum tuum cum quadrin-
 7 gentis viris. * Timuit Iacob valdè: & per-
 territus diuisit populum qui secum erat: gre-
 ges quoque & oues, & boues, & camelos, in
 duas turmas:
 8 * Dicens: Si venerit Esau ad vnam turmam,
 & percusserit eam, alia turma, quæ reliqua est,
 saluabitur.
 9 * Dixitque Iacob: Deus patris mei Abraam,
 & Deus patris mei Isaac, Domine qui dixisti
 mihi, Reuerte in terram tuam, & in locum
 natiuitatis tuæ, & benefaciam tibi.

תרגום אונקלוס

49 וסכותא דאמר יסך מימרא דיי ביני ובינך ארי נחמסי גבר מחבריה:
 50 אם תעני ית בנתי ואם תסב נשין על בנתי לית אינש עמנא
 51 ויאמר לבן ליעקב הא דגורא דרין וזה קמתא דאקמית ביני ובינך:
 52 סחיד דגורא דרין וסחיד קמתא דאקמית ביני ובינך:
 53 אלהיה דאברהם ואלהיה דנחור ישפטו בינינו גלהי גלהי וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:
 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:
 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו:
 לב
 * ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים:
 * ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:
 * וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום:
 * ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשוכה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה:
 * ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להניד לאדני למצא חן בעיניך:
 * וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו:
 * וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות:
 * ולאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחר והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה:
 * ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהודה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך:

* Et visio quam dixit . respiciat Deus inter me & te; quia discedemus alter ab altero.

* Si humiliaueris filias meas, si acceperis uxores super filias meas, vide, nullus nobiscum est; Deus testis inter me & te.

* Et dixit Laban Jacob: Ecce tumulus iste & titulus, quem statui inter me & te, testis est.

* Tumulus iste & titulus, quem statui, hic testis est. si enim transgrediar ego ad te, neque tu transgrediaris ad me collem istum & titulum istum in malitia.

* Deus Abraam & Deus Nachor iudicabit inter nos. & iurauit Iacob per timorem Isaac patris sui.

* Et sacrificauit sacrificium in monte. & vocauit fratres suos, & comederunt & biberunt, & dormierunt in monte.

* Su gens autem Laban manè, osculatus est filios & filias suas, & benedixit eis. & reuersus est Laban in locum suum.

CAP. XXXII.

Et Iacob abiit viam suam. & respiciens, vidit castra Dei castrametata; & obuiauuerunt ei angeli Dei.

* Dixit autem Iacob, quando vidit eos, Castra Dei ista. et vocauit nomen loci illius, Castra.

* Misit autem Iacob antè ad Esau fratrem suum in terram Seir, in regionem Edom.

* Et præcepit eis, dicens: Sic dicetis domino meo Esau: sic dicit seruus tuus Iacob: Cum Laban habitauim, & moratus sum vsque nunc.

* Et fuerunt mihi boues, & asini, & oves, & serui, & ancille. & misi domino meo Esau nunciare, ut inueniat seruus tuus gratiam coram te.

* Et reuersi sunt nuncij ad Iacob, dicentes: Venimus ad fratrem tuum Esau. & ecce ipse venit in occursum tuum, & quadringenti viri cum eo.

* Timuit autem Iacob valdè, & dubitauit: & diuisit populum qui cum eo, & boues & oves, in duas turmas.

* Et dixit Iacob: Si venerit Esau ad turmam unam, & percusserit eam, erit turma secunda ut saluetur.

* Dixit autem Iacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac; Domine qui dixisti mihi, Reuertere in terram natiuitatis tuæ, & bene tibi faciam.

* καὶ ἡ ὄρασις ἣν εἶπεν. ἐπεὶ οἱ ὁ θεὸς ἀναμέθ' ἐμοῦ καὶ τοῦ. ὅπ' ἀποσησόμεθα ἑτέρως ἀπὸ τοῦ ἑτέρου.

* εἰ ταπεινώσῃς τὰς θυγατέρας μου, εἰ λάβῃς γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατέράς μου, ὅρα, οὐδεὶς μετ' ἡμῶν ἐστίν· ὁ θεὸς μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τοῦ.

* καὶ εἶπε λαβὼν τὸν ἰακώβ, ἰδοὺ ὁ βενὸς οὗτος καὶ ἡ σήλη, ἣν ἔστησα ἀναμέθ' ἐμοῦ καὶ τοῦ, μαρτυρεῖ.

* ὁ βενὸς οὗτος & ἡ σήλη, ἣν ἔστησα, αὐτὴ μαρτυρεῖ. εἰ ἄντε ᾧ διαβῶ ἐγὼ πρὸς σε, μὴ ᾧ σὺ διαβῇς πρὸς με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν σήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ.

* ὁ θεὸς ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς ναχωρ κενεῖ ἀναμέθ' ἡμῶν. καὶ ὡμοσεν ἰακώβ καὶ τοῦ φόβε· ἰσαὰκ δὲ πατὴρ αὐτοῦ.

* καὶ ἔδυσε θυσίαν ἐν τῷ ὄρει· καὶ ἐκάλεσε οὗτον ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον & ἔπιον, καὶ κοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει.

* ἀναστὰς δὲ λαβὼν τὸ πρῶτον, κατεφίλησε οὗτον υἱὸν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐυλόγησεν αὐτούς. & ἀπεστέφθη λαβὼν εἰς τὸν ῥῆπον αὐτοῦ.

λβ'.

* Καὶ ἰακώβ ἀπῆλθε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἀναβλέψας, εἶδε παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν. καὶ συνήντησεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ.

* εἶπε δὲ ἰακώβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτὸν παρεμβολὴν θεοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόου ἱκεῖνου, παρεμβολαί.

* ἀπέστειλε δὲ ἰακώβ ἐμπεσθεὶν πρὸς ἡσαὺ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν σπεῖς, εἰς χώραν ἐδώμ.

* καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων, οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου ἡσαὺ, οὕτως λέγει ὁ παῖς τοῦ ἰακώβ, καὶ λαβὼν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν.

* καὶ ἐγένοντο μοι βόες, καὶ ὄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι. & ἀπέστειλα τῷ κυρίῳ μου ἡσαὺ ἀπαγγέλλαι, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς τοῦ χάριν ἐν δώτίῳ τοῦ.

* καὶ ἀπέστειλαν ὁ ἄγγελος πρὸς ἰακώβ, λέγοντες, ἡλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν τοῦ ἡσαὺ καὶ ἰδὲ αὐτὸς ἐρχέται εἰς βελαντισίν τοῦ, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ.

* ἐφοβήθη δὲ ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορέιτο. καὶ διέτλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ οὗτον βόας, & τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς.

* καὶ εἶπεν ἰακώβ, εἰ ἂν ἔλθῃ ἡσαὺ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δεξιερὰ εἰς τὸ σῶζεσθαι.

* εἶπε δὲ ἰακώβ, ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου ἀβραάμ, & ὁ θεὸς τῆς πατρός μου ἰσαὰκ, κύριε ὁ εἰπὼν μοι, ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γρῦσεώς τοῦ, καὶ ὁ θεὸς ποιήσω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et speculam, quia dixit: Speculetur verbum Domini inter me & te, quando absentes fuerimus vnusquisque à proximo suo. * Si affixeris filias meas, & si acceperis uxores super filias meas, non est vir nobiscum, vide quod verbum Domini est testis inter me & te. * Et dixit Laban ad Iacob: Ecce tumulus iste: & ecce titulus quem erexi inter me & te. * Testis tumulus iste, & testis titulus, quod ego non transibō tumulum hunc ad te, & quod tu non pertransibis tumulum hunc & titulum hunc in malum mihi.

* Deus Abraham & Deus Nachor iudicabit inter nos, Deus patrum eorum. Et iurauit Iacob per illum quem timebat pater suus Isaac. * Et immolauit Iacob victimam in monte. & vocauit fratres suos, ut comederent panem: & comederunt panem, & dormierunt in monte.

* Et surrexit Laban manè, & osculatus est filios suos & filias suas, & benedixit eis: & abiit. & reuersus est Laban in locum suum.

CAP. XXXII.

Iacob autem abiit per viam suam: & obuiauuerunt ei angeli Dei. * Et ait Iacob quando vidit eos: Castra à facie Dei sunt hæc. Et vocauit nomen loci illius, Manaim. * Et misit Iacob nuncios ante se ad Esau fratrem suum, ad terram Seir regionis Idumææ. * Et præcepit eis, dicens: Sic dicetis domino meo Esau: hæc dicit seruus tuus Iacob: Apud Laban peregrinatus sum, & moratus sum vsque nunc. * Habeoque boues & asinos, & seruos & ancillas: & mitto ut indicem domino meo, ut inueniam gratiam in oculis tuis.

* Et reuersi sunt nuncij ad Iacob, dicentes: Venimus ad fratrem tuum Esau: & ipse quoque venit in occursum tuum, & quadringenti viri cum eo. * Et timuit Iacob valdè, & angustatus est: & diuisit populum qui erat cum eo, & oves, & boues, & camelos in duas turmas.

* Et ait: Si venerit Esau ad vnā turmam, & percusserit eam, turma quæ reliqua est, saluabitur. * Et dixit Iacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac, Dominus qui dixit mihi: Reuertere in terram tuam, & benefaciam tibi.

קטנתי מכל החסדים ומכל האמרת אשר
עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן
הזה ועתה הייתי לשני מחנות: * הצילני נא
מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני
אם על בנים: * ואתה אמרת היטב איטיב
עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב: * וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא
בידו מנחה לעשו אחיו: * עזים מאתים
ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים:
* גמלים מיניקורת ובניהם שלשים פרות
ארבעים ופריס עשרה אתנורת עשרים ועזים עשרה:
* ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו
עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר:
* ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי
ושאלך לאמר למי אתה ואננה תלך ולמי אלה
לפניך: * ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה
לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו: * ויצו גם את
השני גם את השלישי גם את כל החלכים אחרי
העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם
אתו: * ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה
פניו אולי ישא פני: * ותעבר המנחה על פניו והוא
לן בלילה ההוא במחנה: * ויקם בלילה הוא ויקח
את שתי נשיו וארבע שתי שפחתיו וארבע עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק: * ויקחם ויעברם את
הנהל ויעבר את אשר לו: * ויתר יעקב לבדו
ויאבק איש עמו עד עלות השחר: * וירא כי לא יכל
לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו:
* ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני:

10 * Minor sum cunctis miserationibus tuis, &
B veritate tua, quam explesti seruo tuo. In bacu-
lo meo transiui Iordanem istum, & nunc cum
11 duabus turmis regredior. * Erue me de ma-
nu fratris mei Esau: quia valde eum timeo, ne
forte veniens, percutiat matrem cum filiis.
12 * Tu locutus es quod benefaceres mihi: &
dilatares semē meum sicut arenam maris, quę
13 prę multitudine numerari non potest. * Cum-
que dormisset ibi nocte illa, separauit de his
14 quę habebat munera Esau fratri suo: * Capras
ducentas, hircos viginti: oues ducentas, & a-
15 rietes viginti: * Camelos foetas cum pullis
suis triginta, vaccas quadraginta, & tauros vi-
16 ginti, asinas viginti, & pullos earum decem.
17 * Et misit per manus seruorum suorum sin-
gulos seorsum greges. dixitq, pueris suis: An-
tecedite me, & sit spatium inter gregē & gre-
18 gem. * Et pręcepit priori, dicens: Si obuium
habueris fratrem meum Esau, & interrogaue-
rit te, Cuius es? aut, quò vadis? aut, cuius sunt
19 ista quę sequeris? * Respondebis: Serui tui
C Iacob. munera misit domino suo Esau: ipse
20 quoque post nos venit. * Similiter dedit man-
data secundo & tertio, & cunctis qui seque-
bantur greges, dicens: Iisdem verbis loquimi-
21 ni ad Esau, cum inueneritis eum. * Et adde-
tis: Ipse quoque seruus tuus Iacob iter nostrū
insequitur. dixit enim: Placabo illum mune-
22 ribus quę pręcedunt: & postea videbo illum.
23 forsitan propiciabitur mihi. * Pręcesserunt
itaque munera ante eum. ipse verò mansit no-
24 cte illa in castris. * Cumque maturē surre-
xisset, tulit duas vxores suas, & totidem famu-
25 las cum vndecim filiis, & transiuit vadum la-
26 boch. * Traductisque omnibus quę ad se
pertinebant, * Mansit solus. & ecce vir lu-
ctabatur cum eo vsque mane.
27 * Qui cum videret quòd eum superare non
posset, tetigit neruum femoris eius, & statim
emarcuit.
28 * Dixitque ad eum: Dimitte me. iam enim
D ascendit aurora. Respondit: Non dimittam
te, nisi benedixeris mihi.

תרגום אונקלוס

10 ועירן זכותי מכל חסדך ומכל אמרתך אשר עשית עבדך עם עבדך ארי יחידאי עברתי את הירדן וקצת הויתי לחרץ משיריך: *
מיד אחי מיד עשו אחי דילמא ייתי ויקטליני אמא על בנאי: * ואת אמרת אוטבא אוטיב עמך ואשוי ית כנך סנייך
פחלא דומא דלא יתמנן מסגי: * ובח חסן בלילה ההוא ונסים מדאיתי בידיה תקרובתא לעשו אחוהי: * עזי מאתן ותושיא עשרין
רחלי מאתן ודכרי עשרין: * גמלי מיניקתא ובניהון תלתין תורתא ארבעין עשרין ועילי עשרה: * ויתב ביד
עבדתי עדרא עדרא בלחודוהי ויאמר לעבדוהי עברו קדמי ורוחא חשוון בין עדרא ובין עדרא: * ופקיד ית קדמא למיסר ארי ויערעין עשו
אחי ושלחניך למיסר דמיין את וילאן את אול וילמאן אליו דקדמך: * ותיסר דעבדך דיעקב תקרובתא היא דמשחלתא לרבוני
לעשו ותא אף הוא אתי בתרנא: * ופקיד אף ית תננא אף ית תליתא אף ית כל דאזלין בתר עדרא למיסר כפתנמא דרין המלון עם
עשור תשכחון יתיה: * ותמרון אף תא עבדך יעקב אתי בתרנא ארי אמר אנחניה לרגוהי בתקרובתא דאזלא קדמי ובתר כן אתנורת
אפוהי מאים יסב אפי: * ועברת תקרובתא על אפוהי והוא בת בלילה ההוא במשריתא: * וקם בלילה הוא וידבר ית תרתין
נשותי וית תרתין לחינתיה וית חד עשר בנותי ועבר ית מעבר יוכקא: * ודכרינן ואעברנין ית נחלא ואעבר ית דיליה: *
וישחא יעקב בלחודוהי ואשחל גבר עמיה עד מיסק צפרא: * וחוא ארי לא יכל ליה וקריב בפתי ורביה ועפתי ירכא דיעקב
קאשתדלוהי עמיה: * ויאמר שלחני ארי סליק צפרא ויאמר לא אשלחניך אלהין ברכתני:

* Sufficiat mihi ab omni iustitia, & ab omni ve-
ritate, quam fecisti seruo tuo. in enim virga mea hac
transiit Jordanem hunc. nunc autem factus sum in
duas turmas. * Erue me de manu fratris mei,
de manu Esau: quia timeo eum ego, ne forte veniens
percutiat me, & matrem super filios.

* Tu autem dixisti: Bene tibi faciam: & ponam
semen tuum sicut arenam maris, quæ nō numerabi-
tur præ multitudinem.

* Et dormiuit illic nocte illa. & accepit de qui-
bus ferebat dona, & misit Esau fratri suo.

* Capras ducentas, hircos viginti: oves ducen-
tas, arietes viginti:

* Camelos lactantes, & filios eorum triginta: 15
boves quadraginta, tauros viginti, asinos viginti,
& pullos decem.

* Et dedit ea per manum seruis suis greges singu-
lariter. & dixit pueris suis: Ite ante me, & spaciū
facite inter gregem & gregem.

* Et præcepit primo, dicens: Si tibi obuiauerit
Esau frater meus, et interrogauerit te, dicens, Cuius
es? & quid vadis? & cuius ea quæ vadunt ante te?

* Dices: Serui tui Iacob: dona misit domino meo
Esau: & ecce ipse post nos.

* Et præcepit primo, & secundo, & tertio, &
omnibus antecedentibus post greges istos, dicens, Se-
cundum verbum hoc loquimini Esau, cum inuene-
ritis eum vos. * Et dicetis: Ecce seruus tuus ve-
nit post nos. dixit enim, Placabo faciem eius in donis
præcedentibus: & post hoc videbo faciem eius: for-
sit enim suscipiet faciem meam.

* Et præcesserunt munera ante faciem suam.

* Ipse autem dormiuit nocte illa in castris. Sur-
gens autem nocte illa, accepit duas mulieres, et duas
ancillas, & undecim filios suos, & transiit tran-
situm Iaboch. * Et accepit eos, & transiit tor-
rentem: & traduxit omnia sua.

* Relictus est autem Iacob solus. & luctabatur
homo cum eo usque ad mane. * Vidit autem quod
non potest ad eum. & tetigit latitudinem femoris e-
ius, & emarcuit latitudo femoris Iacob cum lucta-
retur ipse cum eo. * Et dixit ei: Dimitte me. a-
scendit enim diluculum. ille autem dixit: Non te di-
mittam, nisi mihi benedixeris.

10 * ἰκθινούδω μοι δὲ πᾶσης δικαιοσύνης, καὶ δὲ πᾶσης ἀ-
ληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ
διέβην τὴν ἰορδάνην ταύτην. νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβο-
11 λὰς. * ἔξελθὺ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς
ἡσαὺ. ὅτι φοβοῦμαι αὐτὸν ἐγώ, μή ποτε ἐλθὼν πατάξῃ με, &
12 μητέρα ἐπὶ τέκνοις. * σὺ δὲ εἶπας, εὖ θι ποιήσω. καὶ θή-
σω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἀμμὸν τῆς θαλάσσης, ἥ ὅση δρι-
13 μμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. * & ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν
14 νύκτα ἐκεῖναι. καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερε δῶρα, & ἔξαπείλειεν ἡ-
15 σαὺ τὰ ἀδελφὰ αὐτῶν. * αἰγὰς διακοσίας, τράγοις
16 εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι. * καμήλους
20 θηλαζούσας, & τὰ παῖδια αὐτῶν τριάκοντα, βόας τεσσαρά-
κοντα, ταύρους εἴκοσι, ὄνοις εἴκοσι, & πᾶσι δέκα.

16 * καὶ ἔδωκεν αὐτὰ διὰ χειρὸς τοῖς παισὶν αὐτῶν ποιμένα
κατάμονας. καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτῶν, πορεύεσθε ἔμπροσθέν
μου, & διάστημα ποιεῖτε ἀναμέσον ποιμνῆς & ποιμνῆς.

17 * & ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων, εἰάν θι κυνηγήσῃ ἡ-
18 σαὺ ὁ ἀδελφός μου, & ἐρωτᾷ σε, λέγων, τίς εἶ; καὶ πᾶ πο-
ρεύῃ; & τίς τὰ ποροδύμια ἔμπροσθέν σου;

18 * ἐρεῖς, ὅτι παιδὸς σου ἰακώβ, δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου
19 ἡσαὺ. & ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. * & ἐνετείλατο τῷ πρώ-
20 τῳ, & τῷ δευτέρῳ, & τῷ τρίτῳ, & πᾶσι τοῖς ποροδορμένοις
ὀπίσω τῶν ποιμνίων ταύτων, λέγων, καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλή-
21 σατε ἡσαὺ ἐν τῷ ἐννεῖν αὐτὸν ὑμᾶς. * & ἐρεῖτε, ἰδοὺ ὁ
22 παῖς σου ἔρχεται ἐν ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γὰρ, ἔξελάθωμαι τὸ πρό-
23 σωπον αὐτῶν ἐν τοῖς δώροις τοῖς ποροδορμένοις, καὶ μὴ τοῦτο
ὄψωμαι τὸ πρόσωπον αὐτῶν. ἴσως γὰρ ποροδορῶν τὸ πρόσωπον
24 μου. * & παρεπορεύετο τὰ δῶρα καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

22 * αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκεῖναι ἐν τῇ παρεμβο-
23 λῇ. ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκεῖναι, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας,
καὶ τὰς δύο παιδίσκας, & τὰ ἑνδεκα παῖδια αὐτῶν, καὶ διέβη
24 τὴν διάβασιν τοῦ ἰαβώχ. * καὶ ἔλαβεν αὐτὸν, & διέβη
τὴν χαμάρεθιν. & διέβησεν πάντα τὰ αὐτῶν.

24 * ὡς ἐλείφθη δὲ ἰακώβ μόνος. καὶ ἐπάλαυνεν ἄνθρωπος
25 μετ' αὐτῶν ἕως πρωῒ. * εἶδε δὲ ὅτι ἐδύνατο πρὸς αὐτὸν. καὶ ἤ-
26 ψατο ὁ πλάγιος ὁ μηρὸς αὐτῶν, & ἐνάρκησε τὸ πλάγιον τοῦ
27 μηρὸς ἰακώβ ἐν τῷ παλαίῳ αὐτὸν μετ' αὐτῶν. * & εἶπεν
αὐτῶν, ἀπόσειλόν με. ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὴ σε ἀ-
ποσείλω, εἰάν μὴ με εὐλογῇς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Minora sunt merita mea omnibus misericordiis & beneficiis quæ fecisti cum seruo tuo; quoniam solus transiit Iordanem istum, & nunc factus sum in duas turmas. 11 Libera me, obsecro, de manu fratris mei, de manu Esau: quoniam ego timeo eum, ne forte veniat & interficiat matrem cum filiis. 12 Tu autem dixisti, Benefaciens benefaciam tibi: & ponam filios tuos multos, quasi arenam maris, qui non numerabuntur præ multitudinem. 13 Et dormiuit ibi in nocte illa: & tulit de his quæ habebat in manu sua munus Esau fratri suo: 14 Capras ducentas, & hircos viginti: oves ducentas, & arietes viginti: 15 Camelos lactantes, & filios earum triginta, vaccas quadraginta, & tauros decem, asinas viginti & pullos decem. 16 Et tradidit in manum seruorum suorum singulos greges seorsum. & ait seruis suis: Tranfite ante me, & ponetis spaciū inter gregem & gregem. 17 Et præcepit primo, dicens: Si obuiauerit tibi Esau frater meus, & interrogauerit te, dicens: Cuius es tu? & quid vadis? & cui sunt ista quæ ducis ante te? 18 Dices: Serui tui Iacob: munus est missum domino meo Esau: & ecce ipse quoque venit post nos. 19 Et præcepit etiam secundo & tertio, omnibus quoque qui sequebantur greges, dicens: Secundum verbum hoc loquimini cum Esau, quando inueneritis eum: 20 Dicetisque: Ecce quoque seruus tuus Iacob venit post nos: quia dixit, Quiescere faciam iram eius munere, quod præcedit ante me; & postea videbo faciem eius: forsitan suscipiet faciem meam. 21 Et processit munus ante faciem suam: & ipse dormiuit nocte illa in castris. 22 Et surrexit ipsa nocte, & tulit duas uxores suas, & duas concubinas suas, & undecim filios suos, & transiit vadum Iaboch. 23 Et tulit eos, & traduxit eos per torrentem, & traduxit omnia sua. 24 Et remansit Iacob solus, & luctabatur vir cum eo, donec ascendit aurora. 25 Et vidit quod non potuisset cum eo: & tetigit in palmam femoris eius, & commota est palma femoris Iacob cum luctaretur cum eo. 26 Et ait: Dimitte me. quia ascen-

27 * ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב * ויאמר
28 לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם
29 אלהים ועם אנשים ותוכל * וישאל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
30 אתו שם * ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי
ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי *
31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע
32 על ירכו * על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה *
ל

2 * וישא
יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות
איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות * וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל
יוסף אחרנים * והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו * וירץ עשו
לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקוהו ויבכו *
* וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי זאת * ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך * ותגשן השפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין * ותגש גם לאה וילדיה וישתחו וואחר
נגש יוסף ורחל וישתחו * ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני *
* ויאמר עשו יש לי רב אחי יחי לך אשר לך *
* ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני
אלהים ותרגני * קח נא את ברכתי אשר
הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר
בו ויקח *

27 * Ait ergo: Quod est nomē tibi? Respondit:
28 Iacob. * At ille: Nequaquā, inquit, Iacob ap-
pellabitur nomē tuum, sed Israel: quoniam si
contra Deū fortis fuisti, quanto magis contra
29 homines praeualebis? * Interrogauit eū Iacob:
Dic mihi quo appellaris nomine. Respondit:
Cur quæris nomen meum? & benedixit ei in
30 eodē loco. * Vocauitq; Iacob nomē loci illius,
Phanuel: dicens: Vidi Deum facie ad faciē: &
31 salua facta est anima mea. * Ortusq; est ei statū
sol, postquam transgressus est Phanuel. ipse ve-
32 rò claudicabat pedē. * Quā ob causam non co-
medunt neruū filij Israel, qui emarcuit in fe-
more Iacob, vsq; in præsentem diem, eo quod
tetigerit neruū femoris eius, & obtupuerit.

CAP. XXXIII.

1 Leuans autem Iacob oculos, vidit veniētē
A Esau, & cū eo quadringentos viros. Diui-
sitq; filios Lię & Rachel, ambarumq; famula-
2 rum. * Et posuit vtrāq; ancillam & liberos ea-
rum in principio, Lia verò & filios eius in se-
cundo loco, Rachel autem & Ioseph nouissi-
3 mos. * Et ipse progrediens, adorauit pronus in
terram septies, donec appropinquaret frater
4 eius. * Currens itaque Esau obuiam fratri suo,
amplexatus est eum: stringēsq; collum eius,
5 & osculans, fleuit. * Leuatq; oculis, vidit mu-
lieres & paruulos earum: & ait, Quid sibi vo-
lunt isti? & si ad te ptineant? Respondit: Paruu-
6 li sunt quos donauit mihi Deus seruo tuo. * Et
B appropinquātes ancillæ & filij earū, incuruati
7 sunt. * Accessit quoq; Lia cū pueris suis, & cū
similiter adorassent, extremi Ioseph & Rachel
8 adorauerūt. * Dixitq; Esau: Quēnā sunt iste tur-
mæ quas obuia habui? Respondit: Vt inuenirē
9 gratiā corā dño meo. * At ille ait: Habeo pluri-
10 ma, frater mi. sint tua tibi. * Dixitque Iacob:
Noli ita, obsecro: sed si inueni gratiam in ocu-
11 lis tuis, accipe munusculum de manibus meis.
Sic enim vidi faciem tuam, quasi viderim vul-
12 tum Dei. esto mihi propitius: * Et suscipe be-
nedictionem quam attuli tibi, & quam dona-
uit mihi Deus tribuens omnia. vix fratre com-
pellente, suscipiens:

תרגום אונקלוס

27 * ויאמר ליה מה שמך ויאמר יעקב * ויאמר
28 וישאל יעקב ויאמר עוד שמך ויאמר יעקב * ויאמר
לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם
29 אלהים ועם אנשים ותוכל * וישאל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
30 אתו שם * ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי
ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי *
31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע
32 על ירכו * על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד
הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף
ירך יעקב בגיד הנשה *
ל
2 * וישא
יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות
איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות * וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל
יוסף אחרנים * והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו * וירץ עשו
לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקוהו ויבכו *
* וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי זאת * ויאמר הילדים אשר חנן
אלהים את עבדך * ותגשן השפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין * ותגש גם לאה וילדיה וישתחו וואחר
נגש יוסף ורחל וישתחו * ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני *
* ויאמר עשו יש לי רב אחי יחי לך אשר לך *
* ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך
ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני
אלהים ותרגני * קח נא את ברכתי אשר
הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר
בו ויקח *

* Dixit autem illi: Quod nomen tibi? dixit autem illi: Non vocabitur ultra nomen tuum Jacob, sed Israel erit nomen tuum. quoniam prævaluisti cum Deo, & cum hominibus potens. * Interrogauit autem Iacob, & dixit: Indica mihi nomen tuum. & ait: Quare hoc interrogas tu nomen meum? & benedixit ei illic. * Et vocauit nomen loci illius, Facies Dei: vidi enim Deum facie ad faciem: & salua facta est anima mea.

* Ortus est autem ei sol, quando præterit facies Dei. ipse autem claudicabat femore suo.

* Propter hoc non comedant filij Israel neruum qui emarcuit, qui est super latitudinem femoris, usque ad diem hanc: quia tetigit latitudinem femoris Iacob nerui, qui emarcuit.

CAP. XXXIII.

Respiciebat autem Iacob, vidit: Et ecce Esau frater eius veniens, & quadringenti viri cum eo. & diuisit Iacob filios ad Liam, & ad Rachel, & duas ancillas. * Et fecit duas ancillas, & filios earum in primis, & Liam & filios eius post, Rachel autem & Ioseph ultimos. * Ipse autem præcessit ante eos. & adorauit super terram septies, donec appropinquaret fratri suo. * Et accurrit Esau in occursum ei: & amplexatus eum, osculatus est. & cecidit super collum eius. & fleuerunt ambo. * Et respiciens Esau, vidit mulieres & pueros. & dixit: Quid hæc tibi sunt? & ait: Paruuli, quibus misertus est Deus serui tui. * Et appropinquauerunt ancilla & filij earum, et adorauerunt. * Et appropinquauit Lia, & filij eius, & adorauerunt. & post hoc appropinquauit Rachel & Ioseph, & adorauerunt. * Et ait: Quid hæc tibi sunt? omnes turmæ istæ, quibus obuiam? ille autem dixit, Vt inueniat seruus tuus gratiam coram te, domine. * Dixit autem Esau: Sunt mihi multa, frater. sint tibi tua.

* Dixit autem Iacob: Si inueni gratiam coram te, accipe dona per meas manus. propter hoc vidi faciem tuam, sicut si quis videret faciem Dei. & benedices mihi. * Accipe benedictiones meas, quas attuli tibi: quia misertus est mei Deus: et sunt mihi omnia. & compulit eum, & accepit.

* εἶπε ὁ ἄνθρωπος, τί ὄνομά σου; εἶπε ὁ Ἰακώβ. * εἶπε δὲ ἔτι ἄνθρωπος, οὐ καλεῖσθε ἐπὶ τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. ὅτι ἐνίκησας μετὰ θεοῦ, & μετὰ ἀνθρώπων δυνατός. * ἠρώτησε ὁ Ἰακώβ, & εἶπεν, ἀνάγκη μὲν μοι τὸ ὄνομά σου. & εἶπεν, ἵνα τί ἐρωτᾷς σὺ τὸ ὄνομά μου; & εὐλόγησεν αὐτὸν ἐκεῖ. * καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόσε ἐκείνου, εἶδος θεοῦ. εἶδον γὰρ τὸν θεόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, & ἐσώθη ἡ ψυχή μου. * ἀνέτειλε ὁ ἄνθρωπος ὁ ἡλίου, ἡνίκα παρήλθε τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ. αὐτὸς ὁ ἐπέσκαζε τὰς μηρῶς αὐτοῦ. * ἐνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν, ὅτι ἐπὶ τὸ πλάτθαι τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ὅτι ἤψατο τὸ πλάτθαι τῆς μηροῦ Ἰακώβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.

λγ'.

* Αναβλέψας ὁ Ἰακώβ, εἶδε. & ἰδοὺ ἡ Ἰακώβ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. καὶ διείλεν Ἰακώβ τὰ παῖδια ἐπὶ Λείαν, & ἐπὶ Ῥαχήλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας. * & ἐποίησε τὰς δύο παιδίσκας & τὰς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, & Λείαν, & τὰ παῖδια αὐτῆς ὀπίσω. Ῥαχήλ ὁ ἰωσήφ ἐχάρις. * αὐτὸς ὁ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. & προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις, ἕως ἐγγίχει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. * καὶ προσέδραμνεν ἡ Ἰακώβ εἰς Λείαν τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. & εἰλαβὼν αὐτὴν, ἐφίλησε. & ἔπεσε ἐπὶ τὴν τεράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἐκλαυζαν ἀμφοτέρωθεν. * & ἀναβλέψας ἡ Ἰακώβ, εἶδε τὰς Γυλαϊκάς & τὰ παῖδια. & εἶπε, τί ταῦτά σοι ἐσὶ; & εἶπε, τὰ παῖδια, οἷς ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν παιδά σου. * & προσήγγισεν αἱ παιδίσκαι & τὰ τέκνα αὐτῶν, & προσεκύνησαν. * καὶ ἠγγίσεν Λείαν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσεκύνησαν. & μετὰ τοῦτο προσήγγισεν Ῥαχήλ & ἰωσήφ, καὶ προσεκύνησαν. * & εἶπε, τί ταῦτά σοι ἐσὶ; πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐτῶν, αἷς ὑπὸνθηκα; ὃ ὁ εἶπεν, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου κύριε. * εἶπε ὁ Ἰακώβ, ἔστι μοι πολλὰ ἀδελφέ. ἔστω σοι τὰ καλά. * εἶπε ὁ Ἰακώβ, εἰ εὕρῃ χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν. ἐνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν πρὸς ἰδοὺ πρόσωπον θεοῦ. καὶ εὐλογήσεις με. * λάβε τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεκά σοι ὅτι ἠλέησέ με ὁ θεός, & ἐστὶ μοι πάντα. & ἐβιάσατο αὐτὸν, & ἔλαβε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit ei: Quod est nomen tuum? & ait: Iacob.

* Et interrogauit eum Iacob, & ait: Indica, obsecro, nomen tuum. & dixit: Ad quid quæris nomen meum? & benedixit ei ibi.

* Et vocauit Iacob nomen loci, Peniel: quia vidi angelum Dei facie ad faciem: & salua facta est anima mea.

* Et ortus est ei sol quando transiit Phaniel: & ipse claudicabat super femur suum.

* Propterea non comedunt filij Israel neruum qui emarcuit, qui est iuxta palmam femoris, usque in præsentem diem: eo quod tetigit in palmam femoris Iacob, in neruo qui emarcuit.

* Et leuauit Iacob oculos suos, & vidit: & ecce Esau veniebat, & cum eo quadringenti viri: & diuisit filios cum Lia, & cum Rachel, & cum duabus concubinis.

* Et posuit concubinas & filios earum in principio: Liamque & filios suos posteriores: Rachel autem & Ioseph novissimos.

* Et ipse transiit ante eos, & adorauit super terram septem vicibus, donec appropinquauit usque ad fratrem suum.

* Et cucurrit Esau in occursum eius: & amplexatus est eum, & ruit super collum eius, & osculatus est eum: & fleuerunt.

* Et leuauit oculos suos, viditque mulieres & filios: & ait: Qui sunt isti tibi? & ait: Filij sunt quos donauit Deus seruo tuo.

* Et accesserunt concubinae & filij earum, & adorauerunt.

* Et accessit etiam Lia & filij sui, & adorauerunt: & postea accessit Ioseph & Rachel, & adorauerunt.

* Et ait: Ad quid tibi hæc turma quam obuiam habui? & ait: Vt inueniam gratiam in oculis domini mei.

* Et dixit Esau: Habeo multum, frater mi: prosit tibi quod tuum est.

* Et dixit Iacob: Obsecro nunc, si inueni nunc gratiam in oculis tuis, ut suscipias munus meum de manu mea: quia sic vidi faciem tuam, quasi viderim faciem principum: & placuisti mihi.

* Suscipe, obsecro, munus meum quod oblatum est tibi: quoniam misertus est mihi Deus, & quoniam habeo omnia. & coegit eum, & suscepit.

* Et dixit: Discedentes, gradiamur in rectam.
 * Dixit autem illi: Dominus meus scit, quod te-
 neriores pueri, & oves & boues facta sunt apud
 me. si ergo urgeam eos diem unum, morientur o-
 mnia pecora. * Præcedat dominus meus ante ser-
 uum suum: ego autem fortis ero in via secundum
 oculum ambulationis quæ ante me, & secundum pe-
 dem puerulorum meorum, donec veniam ad domi-
 num meum in Seir.

* Dixit autem Esau: Relinquam tecum de popu-
 lo qui tecum. Ille autem dixit: Ad quid hoc? satis,
 quod inueni gratiam coram te, domine.

* Reuersus est autem Esau in die illa in viam suā
 in Seir. * Et Iacob discedit in tabernacula: & fe-
 cit sibi domos, & pecoribus suis fecit tabernacula.
 propter hoc vocauit nomen loci illius, Tabernacula.

Et venit Iacob in Salem ciuitatem Sicimorum,
 quæ est in terra Chanaan, quando venit de Meso-
 potamia Syriæ: & castrametatus est secundum fa-
 ciem ciuitatis. * Et acquisiuit partem agri, ubi

statuit ibi tabernaculum suum, ab Hemor patre Sy-
 chem, centum agnis. * Et statuit illic altare: &
 inuocauit Deum Israel. CAP. XXXIIII.

Gressa est autem Dina, filia Lia, quam peperit
 Iacob, ut cognosceret filias indigenarum.

* Et vidit eam Sychem filius Emor Euæus, prin-
 ceps terræ. & accipiens eam, dormiuit cum illa, &
 humiliavit eam. * Et intendit anima Dina fi-
 lia Iacob: & dilexit virginem. & locutus est se-
 cundum mentem virginis ei.

* Ait autem Sychem
 ad Emor patrem suum, dicens: Accipe mihi puel-
 lam hanc in uxorem. * Iacob autem audiuit quod
 polluit Sychem filius Emor Dinam filiam suam. at fi-
 lij sui erant cum pecoribus in agro. tacuit autem Ia-
 cob, donec venirent ipsi. * Egressus est autem E-
 mor pater Sychem ad Iacob, ut loqueretur ei.

* At filij Iacob venerunt de agro. ut autem au-
 dierunt, cõpuncti sunt viri, & triste fuit illis val-
 de: quia turpe fecit in Israhel Sychem, dormiens cum
 filia Iacob: & non sic erit. * Et locutus est eis E-
 mor, dicens: Sychem filius meus elegit ex anima fi-
 liam vestram. date eam illi uxorem. * Et affini-
 tatem cõtrahite nobiscum. filias vestras date nobis,
 & filias nostras accipite filiis vestris.

* καὶ εἶπεν, ἀπάραντες, πορεύσασθαι εἰς ἐνθεῖαν.

* εἶπε δὲ αὐτῷ, ὁ κύριός μου γινώσκει, ὅτι ἀπαλώτερα τὰ
 παῖδιά, καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ. ἐάν οὖν
 καταδιώξω αὐτοὺς ἡμέραν μίαν, ἀποθνήσκονταί πάντα τὰ
 κτήνη.

* ὡς ἐλθέτω ὁ κύριός μου ἐμπροσθεν τῆς παιδὸς
 αὐτῆς. ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ καὶ χολῶ τῆς πορεύσεως
 τῆς ἐναντίου μου, καὶ καὶ πόδα τῶν παιδαρίων μου, ἕως ἔλθω
 πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς σπείρε.

* εἶπε δὲ ἡ Σαδ, καταλείψω
 μετ' ἐξου, ἀπὸ τοῦ λαοῦ τῷ μετ' ἐμοῦ. ὃ δὲ εἶπε, ἵνα τί τοῦτο; ἱκα-
 νόν, ὅτι εὖ ῥη χάριν ἐν δυνάτει σου κύριε.

* ἀπὸς ῥεψέ δὲ ἡ Σαδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐ-
 τῆς εἰς σπείρε. * ὁ ἱακὼβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς. ὁ ἐποίησεν ἑαυ-
 τῷ οἰκίας, & τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐποίησε σκηνάς. διὰ τοῦτο ἐκά-
 λεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, σκηναί.

* καὶ ἦλθεν ἱακὼβ εἰς σαλήμ πόλιν σηκίμων, ἥ ἐστιν ἐν γῇ
 χαναάν. ὅτε ἦλθεν ἐκ τῆς μεσοποταμίας συρίας. καὶ παρε-
 νέβαλεν καὶ πρόσωπον τῆς πόλεως.

* καὶ ἐκτίσας τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν
 σκηνὴν αὐτῶν, ὡς αὐτῶν πατρὸς συχέμ, ἐκὰς τὸν ἀμνῶν.

* καὶ ἔστησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν
 Ἰσραὴλ. λδ'.

* Εξῆλθε δὲ ἡ δῖνα, ἡ θυγάτηρ λείας, ἣν ἔτεκεν τῷ ἱακὼβ, κα-
 ταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐλχωρίων. ὁ εἶδεν αὐτὴν συχέμ
 υἱὸς ἐμμώρ ὁ εὐαῖος, ὁ ἀρχὼν τῆς γῆς. ὁ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμή-
 θη μετ' αὐτῆς, & ἐταπείνωσεν αὐτήν. ὁ ὡς ἔσχε τῇ ψυχῇ δῖ-
 νας τῷ θυγατρὸς ἱακὼβ. καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον. καὶ ἐλάλησε

καὶ τὴν διάνοιαν τῇ παρθένῳ αὐτῇ. * εἶπε δὲ συχέμ πρὸς ἐμμώρ
 τὸν πατέρα αὐτῶν, λέγων, λάβε μοι τὴν παῖδα τὴν εἰς γυναικα.
 ὁ ἱακὼβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανε συχέμ ὁ υἱὸς ἐμμώρ δῖναν τὴν θυ-
 γατέρα αὐτῶν. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτῶν ἦσαν μετ' αὐτῶν κτηνῶν ἐν τῷ πεδίῳ. πᾶ-

ρεσιώπησε δὲ ἱακὼβ, ἕως ἔλθαι αὐτοῦ. * Εξῆλθε δὲ ἐμμώρ ὁ
 πατὴρ συχέμ πρὸς ἱακὼβ, λαλῆσαι αὐτῷ. * οἱ δὲ υἱοὶ ἱακὼβ
 ἦλθον ἐκ τῆς πεδίας. ὡς δὲ ἤκουσεν, κατελύχθησεν ὁ ἄνθρωπος, &
 λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα. ὅτι ἄχρημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ
 συχέμ, κοιμηθεῖς μετ' ἡ θυγατρὸς ἱακὼβ. & ἔχ' ὅτως ἔστα.

* καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐμμώρ, λέγων, συχέμ ὁ υἱὸς μου
 προσέλετο τῇ ψυχῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ αὐτῶν αὐτῶν
 γυναικα. * καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν. τὰς θυγατέρας
 ὑμῶν δότε ἡμῖν, & τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

ἡ δὲ δῖνα, ἡ θυγάτηρ λείας, ἣν ἔτεκεν τῷ ἱακὼβ, κα-
 ταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐλχωρίων. ὁ εἶδεν αὐτὴν συχέμ
 υἱὸς ἐμμώρ ὁ εὐαῖος, ὁ ἀρχὼν τῆς γῆς. ὁ λαβὼν αὐτὴν, ἐκοιμή-
 θη μετ' αὐτῆς, & ἐταπείνωσεν αὐτήν. ὁ ὡς ἔσχε τῇ ψυχῇ δῖ-
 νας τῷ θυγατρὸς ἱακὼβ. καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον. καὶ ἐλάλησε
 καὶ τὴν διάνοιαν τῇ παρθένῳ αὐτῇ. * εἶπε δὲ συχέμ πρὸς ἐμμώρ
 τὸν πατέρα αὐτῶν, λέγων, λάβε μοι τὴν παῖδα τὴν εἰς γυναικα.
 ὁ ἱακὼβ δὲ ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανε συχέμ ὁ υἱὸς ἐμμώρ δῖναν τὴν θυ-
 γατέρα αὐτῶν. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτῶν ἦσαν μετ' αὐτῶν κτηνῶν ἐν τῷ πεδίῳ. πᾶ-
 ρεσιώπησε δὲ ἱακὼβ, ἕως ἔλθαι αὐτοῦ. * Εξῆλθε δὲ ἐμμώρ ὁ
 πατὴρ συχέμ πρὸς ἱακὼβ, λαλῆσαι αὐτῷ. * οἱ δὲ υἱοὶ ἱακὼβ
 ἦλθον ἐκ τῆς πεδίας. ὡς δὲ ἤκουσεν, κατελύχθησεν ὁ ἄνθρωπος, &
 λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφόδρα. ὅτι ἄχρημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ
 συχέμ, κοιμηθεῖς μετ' ἡ θυγατρὸς ἱακὼβ. & ἔχ' ὅτως ἔστα.
 * καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς ἐμμώρ, λέγων, συχέμ ὁ υἱὸς μου
 προσέλετο τῇ ψυχῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ αὐτῶν αὐτῶν
 γυναικα. * καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν. τὰς θυγατέρας
 ὑμῶν δότε ἡμῖν, & τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit: Proficiscere & eamus, & ibo è regione tui. * Et dixit ei: Dominus meus scit quoniam paruuli sunt teneri, & oves & boues la-
 ctantes apud me: & si fatigarent eas vno die, morientur omnes oves. * Transeat nunc dominus meus ante seruum suum: & ego ducam paulatim,
 iuxta gressum familiar quæ est coram me, & secundum gressum paruulorum, donec veniam ad dominum meum in Seir. * Et dixit Esau: Dimittam
 nunc tecum de populo qui tecum est. Et dixit: Ad quid inueniam gratiam in oculis dñi mei. * Et reuersus est Esau in die illa per viam suā in Seir.

* Et Iacob profectus est in Sochoth. & ædificauit sibi domum, & pecoribus suis fecit vmbracula. propterea vocatum est nomen loci, Sochoth.
 * Et venit Iacob sanus in ciuitatem Sichem, quæ est in terra Chanaan, quando veniebat de Mesopotamia Syriæ: & mansit è regione ciuitatis.

* Emitque possessionem agri, in quo tetenderat tabernaculum suum de filiis Hemor patris Sichem centum agnis. * Et erexit ibi altare, & sacrifi-
 cauit super illud coram fortissimo Deo Israel.

CAP. XXXIIII.

Egressa est Dina filia Lia, quam pepererat ex Iacob, ut videret filias terræ. * Et vidit eam Sichem filius Hemor Euæi, principis terræ: & tulit
 eam, dormiuitque cum ea: & oppressit eam. * Et complacuit animæ suæ in Dina filia Iacob: & dilexit puellam: & locutus est consolationes
 ad cor puellæ. * Et ait Sichem ad Hemor patrem suum, dicens: Accipe mihi puellam hanc in uxorem. * Et Iacob audiuit quod violata esset Di-
 na filia sua: & filij sui erant cum pecoribus suis in agro: & filuit Iacob, donec venirent. * Egressusque est Hemor pater Sichem ad Iacob, ut loque-
 retur cum eo. * Filij autem Iacob venerunt de agro: cumque audissent quod factum fuerat, indignati sunt viri, & irati sunt valde: quoniam ig-
 nomia facta esset in Israhel, dormiendo cum filia Iacob: & sic non debuerat fieri. * Et locutus est Hemor cum eis, dicens: Animæ Sichem filij
 mei complacuit filia vestra: date, obsecro, eam ipsi in uxorem. * Et iungite connubia nobiscum: filias vestras dabit nobis, & filias nostras acci-
 pietis vobis.

* ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 * והאחוז בה: * ויאמר שכם אל-אביו ואל-
 אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי
 * יאתן: * וחרבו עלי מאד מהר ומתן ואתננה
 כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשר:
 * ויענו בני-יעקב את-שכם ואת-חמור אביו
 במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם:
 * ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
 לתת את אחתינו לאיש אשר לו ערלה כי-
 * חרפה הוה לנו: * אך בזאת נאות לכם
 אם תהיו כמנו להמל לכם כל-זכר:
 * ונתנו את בנותינו לכם ואת-בנותיכם נקח
 לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד: * ואם-לא
 תשמעו אלינו להמול ולקחנו את-בתנו והלכנו:
 * וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן-
 חמור: * ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ
 בבת-יעקב והוה נכבד מכל בית אביו: * ויבא
 חמור ושכם בנו אל-שער עירם וידברו אל-אנשי עירם
 לאמר: * האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו
 בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת-ידים לפניכם
 את-בנותם נקח לנו לנשים ואת-בנותינו נתן
 להם: * אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת
 אתנו לחיות לעם אחד בהמול לנו כל-זכר כאשר
 הם נמלים: * מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא
 לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: * וישמעו
 אל-חמור ואל-שכם בנו כל-יצאי שער עירו וימלו
 כל-זכר כל-יצאי שער עירו: * ויהי ביום השלישי
 בדחיותם באבים ויקחו שני בני-יעקב שמעון ולוי
 יאחי דינה איש חרבו ויבאו על-דוער בטח
 ויהרגו כל-זכר:

10 * Et habitate nobiscum: terra in potestate
 vestra est: exercete, negociamini; & possidete
 eam. * Sed & Sichem ad patrem & ad fra-
 tres eius ait. Inueniam gratiam coram vobis:
 12 & quaecunque statueritis, dabo. * Auge-
 te dotem, & munera postulate: & libenter tri-
 buam quod petieritis: tantum date mihi puel-
 lam hanc vxorem.
 13 * Responderunt filij Jacob Sichem & pa-
 tri eius in dolo, scientes ob stuprum sororis.
 14 * Non possumus facere quod petitis, nec da-
 re sorore nostram homini incircunciso; quod
 illicitum & nefarium est apud nos.
 15 * Sed in hoc valebimus fœderari, si volue-
 ritis esse similes nostri, & circumcidatur in vo-
 16 bis omnis masculini sexus. * Tunc dabi-
 mus & accipiemus mutuò filias vestras ac no-
 17 stras: & habitabimus vobiscum, erimusq; v-
 nus populus. * Si autem circumcidi nolue-
 18 ritis, tollemus filiam nostram, & recedemus.
 18 * Placuit oblatio eorum Emor, & Sichem
 filio eius.
 19 * Nec distulit adolescens, quin statim,
 C quod petebatur, expleret. Amabat enim puel-
 lam valdè: & erat inclytus in omni domo pa-
 tris sui.
 20 * Ingressique portam vrbs, locuti sunt ad
 21 populum: * Viri isti pacifici sunt, & vo-
 lunt habitare nobiscum. Negocientur in ter-
 ra, & exerceant eam, quæ spaciofa & lata, cul-
 toribus indiget. filias eorum accipiemus vxo-
 res, & nostras illis dabimus.
 22 * Vnum est quo differtur tantum bonum,
 Si circumcidamus masculos nostros ritum gen-
 23 tis imitantes: * Et substantia eorum, & pe-
 cora, & cuncta quæ possident, nostra erunt.
 Tantum in hoc acquiescamus: & habitantes
 simul, vnum efficiamus populum.
 24 * Assensique sunt omnes, circumcisis cunctis
 25 maribus. * Et ecce die tertio, quando gra-
 uissimus vulnerum dolor est, arreptis duo filij
 Jacob Simeon & Leui fratres Dinæ gladiis, in-
 D gressi sunt urbem confidenter, interfectisque
 omnibus masculis:

תרגום אונקלוס

10 ועמנא חיתבון וארעא תהא קדמיכון תיבו ועבדו בה סחורתא ואחסינו בה:
 בעיניכון ודחיתרון לי אתן: 12 אסגו עלי לחדא מזהרין ומתנן ואתן כמה דחיתרון לי וחביו לי ית עלימתא לאיתו: 13 ואחיתבו
 בני יעקב ית שכם וית חמור אבותי בחקמתא ומלילודסאיב ית דינה אחתהון: 14 ואמרו להון לא נוכל למעבד פתגמא תרין למיתן
 ית אחתנא לגבר דליה ערלתא ארי חסודא היא לנא: 15 ברם בדא נטפס לכוז אם תהון כותנא למגור לכוז כל דכורא:
 ונתן ית בנתנא לכוז וית בנתיכון נסב לנא ונתב עמכון ונהא לעמא חד: 17 ואם לא תקבלון סגנא למגור ונדבר ית
 ברתנא ונחיל: 18 ושפרו פתגמיהון בעיני חמור ובעיני שכם בר חמור: 19 ולא אוחר עלימא למעבד פתגמא ארי יתדעי
 ברתנא דיעקב והוה יקיר מכל בית אבותי: 20 ואתא חמור ושכם בריה לתרע קרתיהון ומלילודס עם אנשי קרתיהון למימר: 21 גבריא
 חאריז שלמין אינון עמנא וחתבון בארעא ויעבדון בה סחורתא וארעא הא פתית ירין קדמיכון ית בנתהון נסב לנא לנשין וית בנתנא נתן להון:
 22 ברם בדא יטפסון לנא גבריא למחב עמנא למחוי לעמא חד במגור לנא כל דכורא כמא דאינון גזירין: 23 גיתיהון
 ומקניהון וכל בעירהון חלא דלנא אינון ברם נטפס להון וחתבון עמנא: 24 וקבילו מן חמור ומן שכם בריה כל נפקי תרע
 קרתיה וגורו כל דכורא כל נפקי תרע קרתיה: 25 והוה ביומא חליפתא בר תקיפו עליהון כיביהון ונסביו תרין בני יעקב
 שמעון ולוי אחי דינה גבר חרביה ועלו על קרתא דיתבא לרוחצן וקטלו כל דכורא:

* Et inter nos habitate. & terra ecce lata coram vobis: habitate, & negociamini in ea, & acquirite in ea. * Dixit autem Sychem ad patrem eius, & ad fratres eius, dicens: Inueniam gratiam coram vobis: & quodcumque dixeritis, dabimus.

* Implete dotem valde, & dabo sicut dixeritis mihi: & dabit mihi puellam hanc in uxorem.

* Responderunt autem filij Iacob Sychem & Emor patri suo cum dolo: & locuti sunt eis, quia polluerant Dinam sororem suam. * Et dixerunt eis Symeon & Levi fratres Dina: Non poterimus facere verbum hoc, dare sororem nostram homini habenti præputium: est enim opprobrium nobis. * Solum in hoc assimilabimur vobis, & habitabimus inter vos, si fueritis sicut nos & vos, in circumcidendo vestrum omne masculinum. * Et dabimus filias nostras vobis, & de filiabus vestris accipiemus nobis: & habitabimus apud vos, & erimus genus vnum. * Si autem non audieritis nos, & circumcisi fueritis, accipientes filiam nostram, abibimus.

* Et placuerunt verba coram Emor, & coram Sychem filio Emor. * Et non tardauit iuuenis facere verbum hoc. incubuerat enim filia Iacob. ipse autem erat gloriosissimus omnium qui in domo patris sui. * Venit autem Emor & Sychem filius eius ad portam ciuitatis eorum, & locuti sunt ad viros ciuitatis eorum, dicentes: * Homines isti pacifici sunt: nobiscum habitent super terram, & negociantur in ea. at terra ecce lata coram eis. filias eorum accipiemus nobis uxores, & filias nostras dabimus eis. * Solum in hoc assimilabuntur nobis homines isti vt habitent vobiscum, vt sit populus vnus, in circumcidendo nostrum omne masculinum, sicut & ipsi circumcisi sunt.

* Et pecora eorum, & quadrupedia eorum, & omnis substantia non nostra erunt? solum in hoc assimilabuntur eis: & habitabunt nobiscum.

* Et audierunt Emor & Sychem filium eius omnes exeuntes portam ciuitatis eorum: et circumciderunt carnem præputij eorum omne masculum. * Factum est autem in die tertio, quando erat in dolore, accipientes duo filij Iacob Symeon & Levi fratres Dina, vnusquisque gladium suum, ingressi sunt in ciuitatem confidenter, & interfecerunt omne masculinum.

* Et dixerunt ad Sychem & ad Emor fratres suos: * Quare circumcidimus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* Respondit Symeon & Levi: * Non timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus. * Circumcidemus te & fratres tuos, & tu non circumcidis filios tuos? * Respondit Sychem & Emor: * Quia timemus populum hunc, quia fortis est & vir fortissimus.

* καὶ ἐν ἡμῖν καθεκείτε. καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν, καθεκείτε, & ἐμπορεύεσθε ἐν αὐτῇ, & κτλ. & ἐν αὐτῇ.

* εἶπε δὲ συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, & πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, λέγων, εὐρωμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν. καὶ ὁ ἀνείπιτε, δώδε μύρια.

* πηθύνετε τὴν φέρνῃ σφόδρα, & δώσω καθὼς ἀνείπητέ μοι, καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα.

* ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ ἰακώβ τῷ συχέμ καὶ ἐμμώζ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μὲν δόλου. καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν δύναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

* καὶ εἶπον αὐτοῖς συμεὼν καὶ λευὶ ὅτι ἀδελφοὶ δύναν, οὐ δύνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ ἔχοντι ἀκροβυστίαν, ἔστι γὰρ ὄνειδος ἡμῖν.

* μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσόμεθα ὑμῖν, & οἰκήσμεν ἐν ὑμῖν, ἐὰν γένηται ὡς ἡμεῖς & ὑμεῖς, ἐν τῷ διετιμῇ ὑμῶν πᾶν δρσενικόν.

* & δώδε μύρια τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, & ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν, & οἰκήσμεν παρ' ὑμῖν, & ἐσόμεθα γένος ἓν.

* ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν, καὶ διετιμῇσθε, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν, πορδυσόμεθα.

* & ἤρρεσθαι ὁ λόγος ἐναντίον ἐμμώζ, καὶ ἐναντίον συχέμ, & τοῦ ἐμμώζ.

* & οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεώτερος ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐνέκδ' ὅτι ἦ θυγατὶς ἰακώβ. αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

* ἦλθε δὲ ἐμμώζ & συχέμ οὗτος αὐτὸς πρὸς τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, & ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες.

* οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μετ' ἡμῶν οἰκίτωσαν ἐπὶ τῇ γῆ, καὶ ἐμπορεύεσθαι ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν. τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, & τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς.

* μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι & οἰκεῖν μετ' ἡμῶν, ὥς τε εἶναι λαὸν ἓνα, ἐν τῷ διετιμῇ ἡμῶν πᾶν δρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ διετιμήθησαν.

* καὶ ἰακὼβ αὐτῶν & τὰ τετραπόδα αὐτῶν, & πάντα τὰ ὑποάχοντα ἐκ ἡμῶν ἔσται μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται αὐτοῖς, & οἰκήσουσιν μετ' ἡμῶν.

* & εἰσήκουσαν ἐμμώζ & συχέμ ὅτι αὐτοὶ πάντες ἐκπορδυσόμενοι τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ διετέμενον τὴν σάβκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶν ἄρσεν.

* ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, λαβόντες οὗτοι οἱ υἱοὶ ἰακώβ συμεὼν καὶ λευὶ, ἀδελφοὶ δύναν, ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτῶν, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν δρσενικόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et nobiscum habitabitis. terra autem est coram vobis: manete, & negociamini in ea, atque possidete eam. 11 Dixitque Sychem patri eius & fratribus: Inueniam gratiam in oculis vestris: & quicquid dixeritis mihi, dabo.

12 Multiplicate nimis super me dotem & munera. 13 Et responderunt filij Iacob ad Sychem & ad Hemor, atque locuti sunt sapienter: eo quod violata esset Dina soror eorum.

14 Dixeruntque eis: Non possumus facere rem hanc, vt demus sororem nostram viro habenti præputium: quoniam opprobrium est nobis. 15 Sed in hoc conueniemus vobiscum, Si fueritis sicut nos, vt circumcidatur ex vobis omnis masculus.

16 Et dabimus filias nostras vobis: & filias vestras accipiemus nobis: & habitabimus vobiscum: erimusque in vnum populum. 17 Et si non acquieueritis nobis vt circumcidamini, tollemus filiam nostram, & ibimus.

18 Et placuerunt verba eorum in oculis Hemor, & in oculis Sychem filij Hemor. 19 Et non distulit puer facere rem illam: quoniam complacuit sibi in filia Iacob: & ipse erat honorabilior omni domo patris sui.

20 Et venit Hemor & Sychem filius eius ad portam ciuitatis eorum: & locuti sunt cum viris ciuitatis eorum, dicentes: 21 Viri isti pacifici sunt nobiscum: & habitabunt in terra, & negociabuntur in ea. terra autem ecce spaciola est & lata coram eis.

22 filias eorum accipiemus nobis in uxores, & filias nostras dabimus eis. 23 Solum in hoc conuenient nobiscum viri, vt habitent nobiscum, vt sit vnus in populum vnum: si circumcidetur in nobis omnis masculus, sicut ipsi circumcisi sunt.

24 Pecora eorum & armenta, & omnia iumenta eorum, nonne nobis erunt? Veruntamen conueniamus cum eis, & habitent nobiscum. 25 Et obedierunt Hemor & Sychem filio eius omnes qui ingrediebantur portam ciuitatis illius: & circumciderunt omnes masculos, omnes qui egrediebantur portam ciuitatis illius.

26 Et factum est in die tertio, quando præualuerunt dolores eorum super eos, duo filij Iacob Symeon & Levi fratres Dina, tulerunt vnusquisque gladium suum, & ingressi sunt ciuitatem qua habitabat confidenter, & interfecerunt omnem masculum.

26 * וַאֲרֶת־חֲמוֹר וַאֲרֶת־שָׁכֵם בָּנוּ הָרְגוּ לְפִי־חֶרֶב
27 * וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שָׁכֵם וַיֵּצְאוּ: * בְּנֵי יַעֲקֹב
בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים וַיַּכּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אַחֹתָם:
28 * אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בָּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־
29 אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּשָׂדֵה לָקְחוּ: * וְאֶת־
כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טָפְסָם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ
30 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בְּבֵיתָם: * וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן
וְאֶל־לֵוִי עֲכָרְתֶּם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישָׁב הָאָרֶץ
בְּכַנְעֲנִי וּבְפָרְדִּי וְאֲנִי מֵרֵי מִסְפָּר וְנֹאכָפוּ עָלַי וְהַכּוּנִי
31 וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: * וַיֹּאמְרוּ הַכּוּזָנִי יַעֲשֶׂה
אֶת־אֲחֹתָנוּ: * לֵה

* וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית אֵל וְשֹׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם
מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבִרְחֶךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ:
* וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסִּירוּ
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּתֻכְכֶם וְהַטְּהֵרוּ וְהַחֲלִיפוּ
שְׂמֹלֹתֵיכֶם: * וְנִקְוָמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל וְאֶעֱשֶׂה
שָׁם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הָעֵנָה אִתִּי כִּי־צָרְתִּי וַיְהִי עִמָּדִי
4 בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתִּי: * וַיָּתְנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי
הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנּוֹמִים אֲשֶׁר בְּאֹנֵיהֶם
וַיִּטְמֵן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׁכֵם:
* וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתָרָת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר
סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא־רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב: * וַיָּבֹא
יַעֲקֹב לְחֹזֶה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית אֵל הַזֶּה
7 וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: * וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא
לְמָקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים
8 בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו: * וְתַמַּת דְּבָרָה מִיִּנְקַרְתָּ רַב־קָה
וְתִקְבֹּר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאֵלֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹן
9 בְּכוֹרָת: * וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד
בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אֶרֶס וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:

26 * Emor & Sicheim pariter necauerunt, tollentes Dinam de domo Sicheim sororem suam.
27 * Quibus egressis, irruerunt super occisos caeteri filij Iacob; & depopulati sunt urbem in vltionem stupri: * Oues eorum, & armenta, & asinos; cunctaque vastantes quæ in domibus & in agris erant. * Paruulos quoque eorum, & vxores duxerunt captiuas. * Quibus perpetratis audacter Iacob dixit ad Symeon & Leui: Turbastis me, & odiosum fecistis me Chananæis & Pherezæis, habitatoribus terræ huius. Nos pauci sumus: illi congregati, percutient me, & delebo ego & domus mea. * Responderunt: Nunquid vt scorto abuti debuere sorore nostra?

CAP. XXXV.

1 * Interea locutus est Deus ad Iacob: Surge, & ascende Bethel, & habita ibi. Facq; altare Deo qui apparuit tibi, quando fugiebas Esau fratrem tuum. * Iacob verò conuocata omni domo sua, ait: Abiicite deos alienos qui in medio vestri sunt: & mundamini; ac mutate vestimenta vestra. * Surgite, & ascendamus in Bethel, vt faciamus ibi altare Deo, qui exaudiuit me in die tribulationis meæ; & socius fuit itineris mei. * Dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant, & in aures quæ erant in auribus eorum. at ille infodit eas subter terebinthum, quæ est post urbem Sicheim. * Cùmque profecti essent, terror Dei inuasit omnes per circuitum ciuitates; & non sunt ausi persequi recedentes. * Venit igitur Iacob Luzam, quæ est in terra Chanaan, cognomento Bethel, ipse & omnis populus cum eo.
7 * Ædificauitque ibi altare: & appellauit nomen loci illius, Domus Dei. Ibi enim apparuit ei Deus, cùm fugeret fratrem suum.
8 * Eodem autem tempore mortua est Deborah, nutrix Rebeckæ: & sepulta est ad radices Bethel, subter quercum. vocatumque est nomen loci illius, Quercus fletus.
9 * Apparuit autem iterum Deus Iacob, postquam reuersus est de Mesopotamia Syriæ: benedixitque ei.

תרגום אונקלוס

26 * וַיָּת חֲמוֹר וַיָּת שָׁכֵם בְּרִיָּה קָטְלוּ לְפָתְגָם דְּחֶרֶב וּדְבָרוֹ יָת דִּינָה מִבֵּית שָׁכֵם וַנִּפְקֹוּ:
קָרְחָא דְּסָאִיבֹו אַחֲתָהוֹן:
27 * וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שָׁכֵם וַיֵּצְאוּ: * בְּנֵי יַעֲקֹב
וַיַּחֲלִיחוּ וַיָּת נְשֵׁיהֶון שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ וַיָּת כָּל־דִּי בְּבֵיתָא:
28 * אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בָּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת־
בְּכַנְעֲנִי וּבְפָרְדִּי וְאֲנִי מֵרֵי מִסְפָּר וְנֹאכָפוּ עָלַי וְהַכּוּנִי
וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי:
29 * וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּעִיר וְאֶת־אֲשֶׁר־בְּשָׂדֵה לָקְחוּ: * וְאֶת־
כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טָפְסָם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בְּבֵיתָם:
30 * וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכָרְתֶּם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישָׁב הָאָרֶץ
בְּכַנְעֲנִי וּבְפָרְדִּי וְאֲנִי מֵרֵי מִסְפָּר וְנֹאכָפוּ עָלַי וְהַכּוּנִי
וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי:
31 * וַיֹּאמְרוּ הַכּוּזָנִי יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֹתָנוּ:
לֵה
* וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵּית אֵל וְשֹׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם
מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבִרְחֶךָ מִפְּנֵי עֲשׂוֹ אַחִיךָ:
* וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסִּירוּ
אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּתֻכְכֶם וְהַטְּהֵרוּ וְהַחֲלִיפוּ
שְׂמֹלֹתֵיכֶם:
* וְנִקְוָמָה וְנַעֲלֶה בֵּית אֵל וְאֶעֱשֶׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לֵאלֹהֵי הָעֵנָה אִתִּי
כִּי־צָרְתִּי וַיְהִי עִמָּדִי
4 בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתִּי:
* וַיָּתְנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר אֲשֶׁר בְּיָדָם
וְאֶת־הַנּוֹמִים אֲשֶׁר בְּאֹנֵיהֶם
וַיִּטְמֵן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׁכֵם:
* וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתָרָת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
וְלֹא־רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי יַעֲקֹב:
* וַיָּבֹא יַעֲקֹב לְחֹזֶה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית אֵל הַזֶּה
7 וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ:
* וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים
8 בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו:
* וְתַמַּת דְּבָרָה מִיִּנְקַרְתָּ רַב־קָה וְתִקְבֹּר מִתַּחַת לְבֵית אֵל תַּחַת הָאֵלֹן
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹן בְּכוֹרָת:
* וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אֶרֶס
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:
9 וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אֶרֶס וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אֶרֶס וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אֶרֶס וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפָּרָן אֶרֶס וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:

* Et Emor & Sichem filium eius occiderunt in ore gladij: & tulerunt Dinam de domo Sichem, & egressi sunt. * At filij Iacob ingressi sunt super vulneratos, & diripuerunt ciuitatem, in qua polluerunt Dinam sororem suam. * Et oues eorum, & boues eorum, & asinos eorum, quacunque erant in urbe, & quacunque erant in agro, tulerunt: * Et omnia corpora eorum, & omnem supellectilem eorum, & uxores eorum captiuauerunt, et diripuerunt quacunque erant in ciuitate, & quacunque erant in domibus. * Dixit autem Jacob Symeon & Levi: Odiosum me fecistis, ita ut malus ego sim omnibus habitantibus terram, inque Chananæis & in Pherezæis. ego autem paucissimus sum in numero: & congregati super me, percutient me: & delebor ego & domus mea. * Illi autem dixerunt: Sed sicut scorto utentur sorore nostra?

CAP. XXXV.

Dixit autem Deus ad Iacob: Surgens, ascende in locum Bethel, & habita ibi: & fac ibi altare Deo qui apparuit tibi, cum fugeres à facie Esau fratris tui. * Dixit autem Iacob domui suæ, & omnibus qui cum eo: Tollite deos alienos de medio vestrum, & mundamini, & mutate uestimenta uestra. * Et surgentes, ascendamus in Bethel; & faciamus ibi altare Deo, qui exaudiuit me in die tribulationis: qui fuit mecum, & saluauit me in via, qua ambulauimus. * Et dederunt Iacob deos alienos, qui erant in manibus eorum, & in aures quæ in auribus eorum. & abscondit ea Iacob sub terebintho quæ in Sicimis. & perdidit ea, usque in hodiernum diem. * Et profectus est Iffrael de Sicimis: & factus est timor Dei super ciuitates quæ in circuitu eorum: & non persecuti sunt post filios Iffrael. * Venit autem Iacob in Luz, in terra Chanaân, quæ est Bethel, ipse & omnis populus qui erat cum eo. * Et edificauit ibi altare: & vocauit nomen loci, Bethel: illic enim apparuit ei Deus, cum fugeret ipse à facie Esau fratris sui. * Mortua est autem Debora nutritrix Rebecca, & sepulta est inferius Bethel sub quercu: & vocauit Iacob nomen eius, Quercus fletus. * Apparuit autem Deus Iacob adhuc in Luz, quando venit de Mesopotamia Syria. & benedixit ei Deus.

* τὸν τε ἐμὸν & συχέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκλειον ἐν σόματι μαχαίρας. & ἔλαβον τὴν δῖναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ συχέμ, καὶ ἔξηλθον. * ὁ δὲ υἱὸς ἰακώβ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίσθων δῖναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. * καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν, & οὗς βοῶν αὐτῶν, καὶ οὗς ὄνοις αὐτῶν, ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον. * καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν, & παῖδας αὐτῶν ἀποκίδων αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτισαν. & διήρπασαν ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει, & ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. * εἶπε δὲ ἰακώβ συμπεῶν & λαοὶ, μισητὸν με πεποιήκατε, ὥς τε πονηρὸν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἐν τῇς χερσὶν αὐτοῦ, & ἐν τοῖς φερεζαίοις. ἐγὼ δὲ ὀλιγός εἰμι ἐν δρεθμῷ. & κυναχθέντες ἐπ' ἐμέ, συγκόψασί με, καὶ ἐκτελέσωμαι ἐγώ, & ὁ οἶκός μου. * ὁ δὲ εἶπον, ἀλλ' ὥστε πόρνη χεῖρόν σου τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν. λέ. * Εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς ἰακώβ, ἀναστὰς, ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον βεθλὴλ. & οἶκός σου, & ποίησον οἶκόν σου ἐκεῖ. & πάλιν τὸν πῶν οὐ φθνήσῃ σοι, ἐν τῷ ἀποδιδράσκῃ ἀπὸ προσώπου ἡσυχίας τοῦ ἀδελφοῦ σου. * εἶπε δὲ ἰακώβ, τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ, ἀραγε οὐ θεοὺς οὐκ ἄλλοις ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθάρισατε, & ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν. * καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς βεθλὴλ, & ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιάζειον τῷ θεῷ, τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὅς ἦν μετ' ἐμοῦ, & διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἐπορεύθην. * & ἔδωκαν τῷ ἰακώβ οὗς θεοὺς οὐκ ἄλλοις, οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώπια τὰ ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν. καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ ἰακώβ ὑπὸ τὴν τerebinthον τὴν ἐν σικίμοις. & ἀπώλεσεν αὐτὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. * καὶ ἔξῃρεν ἰσραὴλ ἐκ σικίμων. & ἐγένετο φόβος τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν. καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν ἰσραὴλ. * ἦλθε δὲ ἰακώβ εἰς λεζζὰ ἐν γῇ χαναάν, ἥ ἐστὶ βεθλὴλ, αὐτὸς & πᾶς ὁ λαὸς ὁς ἦν μετ' αὐτοῦ. * καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιάζειον, & ἐκάλει τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, βεθλὴλ. ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ θεός, ἐν τῷ ἀποδιδράσκῃ αὐτὸν ἀπὸ προσώπου ἡσυχίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. * ἀπέθανε δὲ δεβόρα ἡ τρεφὸς ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη κατώτερον βεθλὴλ ὑπὸ τῷ βάλαν, καὶ ἐκάλει τὸ ὄνομα αὐτῆς, βάλαν πένθους. * ὥφθη δὲ ὁ θεὸς ἰακώβ ἐπὶ ἐν λεζζὰ, ὅτε παρεγένετο ἐκ μεσοποταμίας τῆς συρίας. & ἐυλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Hemor quoque & Sichem filium eius occiderunt in ore gladij: & tulerunt Dinam de domo Sichem, & egressi sunt. * Filij autem Iacob ingressi sunt ad spoliū interfectorum: & depradati sunt urbem, eo quod violauerunt sororem suam. * Oues eorum, & boues, & asinos eorum, & omnia quæ erant in ciuitate & in agro depradati sunt: * Et omnem supellectilem eorum, & omnes paruulos suos, & omnes mulieres eorum captiuauerunt, atque depradati sunt omnia quæ erant in domibus. * Et dixit Iacob ad Symeon & Leui: Conturbastis me, ut poneretis inimicitiam inter me & Chananæum, & Pherezæum habitatores terræ. Ego autem habeo populum paucum: & congregabuntur contra me, & percutient me; & peribo ego & viri domus meæ. * Et dixerunt: Nunquid sicut cum meretrice fieri debuit cum sorore nostra?

CAP. XXXV.

ET dixit Deus ad Iacob: Surge, ascende in Bethel, & habita ibi: & fac ibi altare Deo qui apparuit tibi, quando fugiebas à facie Esau fratris tui. * Et dixit Iacob viri domus suæ, & omnibus qui secum erant: Auferte idola populorum quæ sunt in medio vestri: & mundamini, & mutate uestimenta uestra. * Et surgamus, & ascendamus in Bethel, & faciam ibi altare Deo, qui suscepit orationem meam in tempore tribulationis meæ: & fuit verbum eius in adiutorium meum in via qua ambulauimus. * Et dederunt Iacob omnia idola populorum quæ erant in manibus suis, & in aures quæ erant in auribus suis. Et abscondit eas Iacob sub quercu, quæ est iuxta Sichem. * Profectique sunt, & fuit terror à facie Dei super omnes populos qui erant in ciuitatibus per circuitum eorum; & non sunt secuti post filios Iacob. * Et venit Iacob in Luzam, quæ est in terra Chanaan: ipsa est Bethel, ipse & omnis populus qui cum eo erat. * Et edificauit ibi altare: & appellauit locum, Deus Bethel: quoniam ibi apparuit ei angelus Dei, quando fugiebat à facie fratris sui. * Et mortua est Debora nutritrix Rebecca, & sepulta est subrus Bethel in planicie vallis. & vocauit nomen eius, Vallis planctus. * Et apparuit Deus iterum Iacob, quando veniebat de Mesopotamia Syria: & benedixit ei.

* ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד
 יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
 ישראל * ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
 ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציו יצאו
 * וארץ הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
 אתננה ולזרעך אחריו אתן ארץ הארץ * ויעל
 מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו * ויצב יעקב
 מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך
 עליה נסך ויצק עליה שמן * ויקרא יעקב את שם
 המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל
 * ויסעו מבית אל ויהי עוד כבירת הארץ לבוא
 אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה * ויהי בהקשתה
 בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך
 בן * ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן
 אוני ואביו קרא לו בנימין * ותמר רחל ותקבר
 בדרך אפרתה הוא בית לחם * ויצב יעקב מצבה
 על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום
 * ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר
 * ויהי בשכן ישראל בארץ חתוא וילך ראובן וישכב
 ארץ בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
 ויהיו בני יעקב שנים עשר
 * בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
 ויששכר וזבולון * בני רחל יוסף ובנימין * ובני
 בלהה שפחת רחל דן ונפתלי * ובני זלפה שפחת
 לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם
 * ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע
 הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק * ויהיו
 ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה * ויגוע יצחק
 וימת ויאסף אל עמיו וקן ושבוע ימים ויקברו אתו עשו
 ויעקב בניו

10 * Dicens: Non vocaberis ultra Jacob: sed
 Israel erit nomen tuum. & appellavit eum Is-
 11 rael. * Dixitque ei: Ego Deus omnipo-
 tens: Cresce & multiplicare: gentes & popu-
 li nationum ex te erunt. reges de lumbis tuis
 egredientur.
 12 * Terramque quam dedi Abraam & Isaac,
 dabo tibi, & semini tuo post te.
 13 * Et recessit ab eo.
 14 * Ille verò erexit titulum lapideum, in lo-
 15 co quo locutus fuerat ei Deus, libans super
 eum libamina, & effundens oleum.
 16 * Vocansque nomen loci illius, Bethel.
 17 * Egressus autem inde, venit verno tempo-
 re ad terram quæ ducit Efratam. In qua cum
 18 parturiret Rachel, * Ob difficultatem par-
 tus periclitari cœpit. Dixitque ei obstetrix:
 Noli timere, quia & hunc habebis filium.
 19 * Egrediente autem anima præ dolore, &
 imminente iam morte, vocavit nomē filij sui
 Bennoni, id est, filius doloris mei. pater verò
 appellavit eum Benjamin, id est, filius dextræ.
 20 * Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in
 via quæ ducit Efratam: hæc est Berthelem.
 21 * Erexitque Jacob titulum super sepulchrū
 22 Dei. Hic est titulus monumenti Rachel usq;
 23 in præsentem diem. * Egressus inde, fixit
 24 tabernaculum trans turrem gregis. * Cū-
 que habitaret in illa regione, abiit Ruben, &
 dormiuit cū Bala concubina patris sui. Quod
 illum minimè latuit. Erant autem filij Jacob
 25 duodecim. * Filij Lia, primogenitus Rubē, &
 Symeon, & Levi, Judas, & Issachar, & Zabulō.
 26 * Filij Rachel, Ioseph & Benjamin.
 27 * Filij Balæ ancillæ Rachelis, Dā & Neptali.
 28 * Filij Zelphæ ancillæ Lia, Gad & Aser. hi
 sunt filij Jacob, qui nati sunt ei in Mesopota-
 29 mia Syriæ. * Venit etiam ad Isaac patrem suum
 in Mabre ciuitatem Arbee, hæc est Hebron, in
 qua peregrinatus est Abraam & Isaac. * Et cō-
 30 pleti sunt dies Isaac ceterum octoginta annorū.
 31 * Consumptusq; ætate mortuus est: & appo-
 situs est populo suo senex & plenus dierum. &
 sepelierunt eum Esau & Jacob filij sui.

תרגום אונקלוס

10 ויאמר ליה ניי שמך יעקב לא יתקרי שמך עוד יעקב אלהים ישראל ויהא שמך ויקרא ית שמוה ישראל *
 11 פוש וסגי עם וכנשת שבטין יהון מינך ומלכין שליטין בעממיה מנך יפקון *
 12 ולבנך כתרך אתון ית ארעא * ויסתלק מעלוהי ויקרא דיין באחרא דמליל עמיה *
 13 קמחא דאבנא ונסיד עלה ניסוכין ואריק עלה משחא * ויקרא יעקב ית שמא דאחרא דמליל עמיה תמן ניי בית אל *
 14 אל ותוה עוד כרוב ארעא למיעל לאפרת וילידת רחל וקשיאת במילדה * ותורה במקשיותה במילדה ואמר לה חיתא לא *
 15 תדמלין ארי אף דין לידך בר * ותוה במפק נפשה ארי מיתה וקרת שמוה בר דוי ואבותי קרא ליה בנימין *
 16 רחל ויתקברת באורח אפרתה היא בית לחם * ואקים יעקב קמא על קבורתה היא קמת קבורתה דרחל עד יומא הדין *
 17 ישראל ופרסיה למשכניה מלהלאה למגדל עדר * ותוה כד שרא ישראל בארעא חתוא ואל ראובן ושכב ית בלהה לחיבת *
 18 אבותי ושמע ישראל ותו בני יעקב חרין עשר * בני לאה בכורא דיעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון *
 19 יוסף ובנימין * ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי * ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילדו ליה בפדן *
 20 ארם * ואתא יעקב לות יצחק אבותי ממרא קרית ארבע היא חברון דדר תמן אברהם ויצחק * ותו ימי יצחק מאת ותמנין *
 21 שנים * ויתנגיד יצחק ומית ויתכניש לעמיה סב ושבע יומין וקברו יתיה עשו ויעקב בנותי

* Et dixit illi Deus: Nomen tuum non vocabitur ultra Iacob, sed Israel erit nomen tuum.
 * Dixit autem ei Deus: Ego Deus tuus: cresce, & multiplicare: gentes & congregationes gentium erunt ex te, & reges de lumbis tuis exhibunt.
 * Et terram, quam dedi Abraam & Isaac, tibi dedi eam: tibi erit, & semini tuo post te dabo terram hanc.
 * Ascendit autem Deus ab eo de loco, ubi locutus est cum eo.
 * Et statuit Iacob titulum in loco, quo locutus est cum eo Deus: titulum lapideum, & fecit super eam libamen, & effudit super eam oleum.
 * Et vocavit Iacob nomen loci, in quo locutus est cum eo illic Deus, Bethel.
 * Discedens autem Iacob de Bethel, fixit tabernaculum suum ultra turrin Gader. Factum est autem, quando appropinquavit Chabrat, ut veniret in Ephrata, peperit Rachel: & cum pareret, difficile peperit.
 * Factum est autem cum difficulter ipsa pareret, dixit ei obstetrix: Confide; & enim iste tibi filius est.
 * Factum est autem cum emitteret ipsa animam, moriebatur enim, vocavit nomen eius, Filius doloris mei. at pater vocavit nomen eius, Benjamin.
 * Mortua est autem Rachel, & sepulta est in via Ephrata. hac est Bethleem.
 * Et statuit Iacob titulum super monumentum eius. hic est titulus super monumento Rachel, usque diem hunc.
 * Factum est autem quando habitavit Israel in terra illa, abiit Ruben, & dormiuit cum Balla concubina patris sui Iacob.
 * & audiuit Israel, & malum apparuit in conspectu eius. erant autem filij Iacob duodecim.
 * Filij Lie, primogenitus Iacob, Ruben, & Symeon, Leui, Iudas, Issachar, Zabulon.
 * Filij autem Rachel, Ioseph & Benjamin.
 * Filij autem Ballæ ancille Rachel, Dan, & Nephthalim.
 * Filij autem Zelphæ ancille Lie, Gad & Aser. isti filij Iacob, qui fuerunt ei in Mesopotamia Syria.
 * Venit autem Iacob ad Isaac patrem suum in Mambre, in ciuitatem Agri. hac est Chebron in terra Chanaan, ubi habitauit Abraham & Isaac.
 * Fuerunt autem dies Isaac, quos vixit, anni centum octoginta.
 * Et deficiens Isaac, mortuus est: & appositus est ad genus suum senior, & plenus dierum. & sepelierunt eum Esau & Iacob filij eius.

10 * καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. τὸ ὄνομά σου οὐ καλεῖσθαι ἐπὶ ἰα-
 11 κώβ, ἀλλὰ ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. * εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ
 θεός, ἐγὼ ὁ θεός σου, αὐξάνου, καὶ πληθύνου, ἔθνη καὶ βουλὰς
 12 ἔξειλύνονται. * Ἐπὶ γὰρ, ἣν ἔδωκα ἀβραάμ καὶ ἰ-
 13 σαάκ, οἱ δὲ δώκα αὐτῷ. οἱ ἔσαι, καὶ τὰ σπέρματί σου μὲν
 14 σὲ δώσω τῷ γῆν ταύτῃ. * ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ
 15 τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ. * καὶ ἔστησεν ἰακώβ
 16 στήλην ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ θεός, στήλην λιθί-
 17 νην, ἥ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν, καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτῇ ἑ-
 18 λαίον. * καὶ ἐκάλεσεν ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλά-
 19 λησεν μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεός, Βαιθήλ. * ἀπάρχας δὲ ἰακώβ
 20 ἐκ Βαιθήλ, ἐπηξεν τῷ σκηνῷ αὐτοῦ, ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδὲρ.
 21 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγισε χαβραθὰ τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐφραθὰ,
 22 ἔτεκε ῥαχήλ. καὶ ἐν τῷ τέκνῳ, ἐδυσλόκησεν. * ἐγένετο δὲ ἐν
 23 τῷ σκληρῷ αὐτῷ τέκνῳ, εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα, θάραξαι, ὅτι οὐ-
 24 ρός τοι υἱὸς ἐστίν. * ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφίεναι αὐτῇ τὴν ψυχὴν,
 25 ἀπέθνησκεν, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, υἱὸς οδύνης μετ' ὅτι παλὴς
 26 ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Βενιαμίν. * ἀπέθανε δὲ ῥαχήλ, καὶ
 27 ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ ἐφραθᾶ. αὐτὴ ἐστὶ βηθλέεμ. * καὶ ἔστησεν
 28 ἰακώβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς. αὐτὴ ἐστὶ στήλη ἐπὶ
 29 τοῦ μνημείου ῥαχήλ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
 30 * ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατώκησεν ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ κνείνῃ, ἐ-
 31 πορεύθη ῥαβὴμ, καὶ ἐκοιμήθη μετ' βαλλᾶς τῆς παλλακῆς τοῦ
 32 πατρὸς αὐτοῦ ἰακώβ. καὶ ἤκτισεν ἰσραὴλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐ-
 33 νώπιον αὐτοῦ. ἦσαν δὲ υἱοὶ ἰακώβ δώδεκα.
 34 * υἱοὶ λείας, πρωτότοκος ἰακώβ, ῥαβλὴν, καὶ συμεὼν,
 35 λαδί, ἰούδας, ἰσαάχαρ, ζαβουλὼν. * υἱοὶ δὲ ῥαχήλ, ἰωσήφ,
 36 καὶ βενιαμίν. * υἱοὶ δὲ βαλλᾶς παιδίσκης ῥαχήλ, δάν, καὶ νε-
 37 φθαλείμ. * υἱοὶ δὲ ζελφᾶς παιδίσκης λείας, γαδ, καὶ ἀσερ.
 38 οὗτοι υἱοὶ ἰακώβ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν μεσοποταμίᾳ τῆς συρίας.
 39 * ἦλθε δὲ ἰακώβ πρὸς ἰσαάκ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εἰς μαμ-
 40 βρῆ, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου. αὐτὴ ἐστὶ χεβρών ἐν γῇ χαναν, οὗ
 41 παρώκησεν ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ.
 42 * ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι ἰσαάκ, αἷς ἔζησεν, ἔτη ἑκα-
 43 τὸν ὀγδοήκοντα.
 44 * καὶ ἐκλιπὼν ἰσαάκ ἀπέθανεν. καὶ παρετέθη πρὸς τὸ
 45 γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος, ὅτι πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἐτάφη αὐ-
 46 τὸν ἡκανοὺς ἰακώβ υἱοὶ αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Dixitque ei Deus: Non vocabitur ultra nomen tuum Iacob, sed Israel erit nomen tuum. & vocavit nomen eius, Israel. 11 Et dixit ei Deus: Ego Deus omnipotens: cresce & multiplicare: populus & congregatio tribuum erunt ex te, & reges qui dominabuntur populis, ex te egredientur. 12 Et dabo tibi terram quam dedi Abraham & Isaac, & filiis tuis post te dabo eam. 13 Et ascendit ab eo gloria Domini in loco ubi locutus fuerat cum eo. 14 Et erexit Iacob titulum in loco ubi locutus fuerat cum eo; titulum lapideum: & libavit super eum libamina, & effudit super eum oleum. 15 Et vocavit Iacob nomen loci, Bethel; in quo locutus fuerat ei Deus. 16 Et profecti sunt de Bethel: & cum adhuc esset spaciū terræ ut ingrederetur Ephratam, parturiuit Rachel: & aggrauata est in partu suo. 17 Et factum est cum aggrauaretur in partu suo, ait ei obstetrix: Ne timeas, quoniam hic quoque erit tibi filius. 18 Et factum est cum egrederetur anima eius & moreretur, vocavit nomen filij, Filium doloris mei. pater autem eius appellavit eum, Benjamin. 19 Et mortua est Rachel, & sepulta est in via Ephrata: ipsa est Bethleem. 20 Erexitque Iacob titulum super sepulchrum eius: ipse est titulus sepulture Rachel usque in diem hanc. 21 Et profectus est Israel, & tetendit tabernaculum suum ultra turrin gregis. 22 Et factum est cum moraretur Israel in terra illa, abiit Ruben, & dormiuit cum Bala concubina patris sui: & audiuit Israel. Fueruntque filij Iacob duodecim. 23 Filij Lie, primogenitus Iacob, Ruben, Simeon, & Leui, & Iuda, & Issachar, & Zabulon. 24 Filij Rachel, Ioseph & Benjamin. 25 Filij autem Zelphæ ancillæ Lie, Gad, & Aser. isti sunt filij Iacob qui nati sunt ei in Mesopotamia Syria. 26 Et fuerunt dies Isaac centum & octoginta anni. 27 Et defecit & mortuus est: & congregatus est ad populum suum, senex & plenus dierum. & sepelierunt eum Esau & Iacob filij sui.

לו

* ואלה תלדות עשו הוא אדום:
* עשו לקח ארבע נשים מבנות כנען את עדנה בת
אילון הקנזי וארבע אהליבמה בת ענה בת צבעון
החוי: * ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
* ותלד עדנה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את
רעואל: * ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם
ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען:
* ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת
כל נפשור ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמותו
ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל
ארץ מפני יעקב אחיו: * כי היה רכושם רב
משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם
מפני מקניהם: * וישב עשו בהר שעיר עשו הוה
אדום: * ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר
שעיר: * אלה שמות בני עשו אליפז בן עדנה אשת
עשו רעואל בן בשמת אשר עשו: * ויהיו בני
אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו: * ותמנע
היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז ארבע
עמלק אלה בני עדנה אשר עשו: * ואלה בני
רעואל נחת וזרח שמיה ומוזה אלה היו בני בשמת
אשת עשו: * ואלה היו בני אהליבמה בת ענן
בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת
יעלם ואת קרח: * אלה אלוף בני עשו אליפז
בכור עשו אלוף תומן אלוף אומר צפו אלוף קנו:
* אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלוף
אליפז בארץ אדום אלה בני עדנה: * ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמיה אלוף
מוזה אלה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
אשר עשו:

A ¹ Hæ autem sunt generationes Esau: ipse est Edom.
² * Esau accepit vxores de filiabus Chanaan, Ada filiam Elon Ethzi, & Oolibama filiam Anæ filij Sebeon Euzi.
³ * Basemath quoque filiam Hismael sororem Nabaioth.
⁴ * Peperit autem Ada Eliphaz: Basemath genuit Rahuel. * Oolibama genuit Iehus, & Ihelon, & Chore. hi filij Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan.
⁶ * Tulit autem Esau vxores suas, & filios, & filias, & omnem animam domus suæ, & substantiam, & pecora, & cuncta quæ habere poterat in terra Chanaan, & abiit in alteram regionem: recessitque à fratre suo Iacob.
⁷ * Diuites enim erant valdè, & simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum, præ multitudine gregum.
⁸ * Habitauitque Esau in monte Seyr: ipse est Edom.
⁹ * Hæ autem sunt generationes Esau patris Edom in monte Seyr:
¹⁰ * Et hæc nomina filiorum eius: Eliphaz filius Ada vxoris Esau. Rahuel quoque filius Basemath vxoris eius. * Fueruntque Eliphaz filij Theman, Omar, Sephua, & Gatham, & Chenez, & Chore. * Erat autem Thamna concubina Eliphaz filij Esau, quæ peperit ei Amalech. hi sunt filij Ada vxoris Esau. * Filij autem Rahuel, Naath, & Zara, Semma & Meza. hi filij Basemath vxoris Esau. * Isti quoque erant filij Oolibama filie Anæ, filij Sebeon vxoris Esau, quos genuit ei Iehus, & Ihelon, & Chore. * Hi duces filiorum Esau: filij Eliphaz primogeniti Esau, dux Theman, dux Omar, dux Cephua, dux Chenez: * Dux Chore, dux Gatham, dux Amalech. hi filij Eliphaz in terra Edom. & hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel filij Esau, dux Naath, dux Zara, dux Semma, dux Meza. hi autem duces Rahuel in terra Edom: isti filij Basemath vxoris Esau.

תרגום אונקלוס

לו

* ואלה תולדות עשו הוא אדום:
* עשו נסיב ית נשותי מבנות כנען ית עדנה בת אילון
* וית בשמת בת ישמעאל אחות נביות:
* ויתלד עדנה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל
* ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם
* ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען:
* ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת
* כל נפשור ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמותו
* ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל
* ארץ מפני יעקב אחיו: * כי היה רכושם רב
* משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם
* מפני מקניהם: * וישב עשו בהר שעיר עשו הוה
* אדום: * ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר
* שעיר: * אלה שמות בני עשו אליפז בן עדנה אשת
* עשו רעואל בן בשמת אשר עשו: * ויהיו בני
* אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו: * ותמנע
* היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז ארבע
* עמלק אלה בני עדנה אשר עשו: * ואלה בני
* רעואל נחת וזרח שמיה ומוזה אלה היו בני בשמת
* אשת עשו: * ואלה היו בני אהליבמה בת ענן
* בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת
* יעלם ואת קרח: * אלה אלוף בני עשו אליפז
* בכור עשו אלוף תומן אלוף אומר צפו אלוף קנו:
* אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלוף
* אליפז בארץ אדום אלה בני עדנה: * ואלה בני
* רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמיה אלוף
* מוזה אלה אלוף רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
* אשר עשו:

CAP. XXXVI.

HÆ autem generationes Esau: ipse est Edom.
 * Esau autem accepit uxores suas de filiabus Chanaanorum, Ada, filiam Elom Ethæi, & Eliba, filiam Enan, filij Seagon Euei.
 * Et Basemath, filiam Jfmael, sororem Nabaioth.
 * Peperit autem ei Ada Eliphaz: & Basemath peperit Raguel.
 * Et Elibama peperit Feul, & Jeglom, & Core. hi filij Esau, qui fuerunt ei in terra Chanaan.
 * Accepit autem Esau uxores suas, & filios suos & filias, & omnia corpora domus sue, & omnem substantiam, & omnia pecora, & omnia quaecunque possedit, & omnia quaecunque acquisiuit in terra Chanaan; & abiit Esau de terra Chanaan, a facie Jacob fratris sui.
 * Erat enim substantia eorum multa, ut habitarent simul: & non poterat terra habitationis eorum ferre eos, præ multitudinem substantie eorum.
 * Habitauit autem Esau in monte Seir. Esau, ipse est Edom. Habitauit autem Jacob in terra qua habitauit pater suus in terra Chanaan.
 * Hæ autem generationes Esau patris Edom in monte Seir.
 * Et ista nomina filiorum Esau, Eliphaz, filius Ada uxoris Esau: & Raguel, filius Basemath uxoris Esau.
 * Fuerunt autem filij Eliphaz, Theman, Omar, Sophar, Gothan, Cenez.
 * Thamna autē concubina Eliphaz filij Esau, peperit Eliphaz Amalec. hi filij Ada, uxoris Esau.
 * Hi autem filij Raguel, Nazeth, Zaresome, & Moze. hi fuerunt filij Basemath, uxoris Esau.
 * Hi autem fuerunt filij Libemas filie Enan, filij Seagon uxoris Esau. peperit autem Esau Feul, & Jeglon, & Core.
 * Hi duces filij Esau: Elibas, primogeniti Esau, dux Theman, dux Omar, dux Sophar, dux Cenez.
 * Dux Core, dux Gothan, dux Amalec. hi duces Eliphaz in terra Idumæe. hi filij Adas.
 * Et hi filij Raguel, filij Esau, dux Nachoth, dux Zare, dux Some, dux Moze. hi duces Raguel in Edom. hi filij Basemas, uxoris Esau.

λς.

1 * αὐται δ' αἱ γυνεὲς ἦσαν αὐτοῦ ἐν ἐδώμ.
 2 * ἦσαν δ' ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν χαναναίων. τὴν ἀδὰ, θυγατέρα ἐλὼμ υἱοῦ ἑθαι. & τὴν ἐλιβὰ, θυγατέρα ἐναν υἱοῦ σεβασίων υἱοῦ εὐαίου. * & τὴν βασεμαθ, θυγατέρα ἰσμαήλ, ἀδελφὴν ναβαιώθ. * ἔτεκε δὲ αὐτῇ ἀδὰ τὸν ἐλιφάζ. καὶ βασεμαθ ἔτεκε τὸν ραγουήλ.
 3 * καὶ ἐλιβამα ἔτεκε τὸν ἰεούλ, & τὸν ἰεγλόμ, & τὸν κορέ. οὗτοι υἱοὶ ἦσαν οἱ ἐγένοντο αὐτῇ ἐν γῇ χαναναίᾳ.
 4 * ἔλαβε δ' ἡ ἑσὰ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, & οὗτοι υἱοὶ αὐτῶν, & τὰς θυγατέρας, & πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτῶν, & πάντα τὰ ὑποάρχοντα, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτελέσκει ἡ ἑσὰ, & πάντα ὅσα ἐποίησατο ἐν γῇ χαναναίᾳ, & ἐπορεύθη ἡ ἑσὰ ἐκ τῆς γῆς χαναναίᾳ, ἀπὸ πωρσώπου ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
 5 * ὡς γὰρ ὑποάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, τοῦ οἴκου ἅμα. & οὐκ ἠδύνατο ἡ γῆ τῆς περικλήσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑποάρχόντων αὐτῶν. * ὤκησε δὲ ἡ ἑσὰ ἐν τῇ ὄρει σειρ. ἡ ἑσὰ, αὐτὸς ἐστὶν ἐδώμ. κατῴκει δὲ ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, ἣν παρώκησεν ὁ πατήρ αὐτῶν ἐν γῇ χαναναίᾳ. * αὐταὶ δὲ αἱ γυνεὲς ἦσαν τοῦ πατρὸς ἐδώμ ἐν τῇ ὄρει σειρ.
 6 * καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἡ ἑσὰ. ἐλιφάζ, υἱὸς ἀδὰς, γυναικὸς ἦσαν. & ραβηήλ, υἱὸς βασεμαθ γυναικὸς ἦσαν.
 7 * ἐγένοντο δὲ υἱοὶ ἐλιφάζ, θεμὰν, ὠμαρ, σωφάρ, γοθὸμ, καίνεζ.
 8 * θαμνα δ' ἡ παλλακὴ ἐλιφάζ υἱοῦ ἦσαν, ἔτεκε τῷ ἐλιφάζ τὸν ἀμαλήκ. ἔτοι υἱοὶ ἀδὰς, γυναικὸς ἦσαν.
 9 * ἔτοι δ' υἱοὶ ραβηήλ, ναζέθ, ζαρεσμαι, & μοζέ. ἔτοι ἡ ἑσὰ υἱοὶ βασεμαθ, γυναικὸς ἡ ἑσὰ.
 10 * οὗτοι δὲ ἦσαν υἱοὶ λιβεμαθ θυγατρὸς ἐναν, τοῦ υἱοῦ σεβασίων γυναικὸς ἦσαν. ἔτεκε δὲ τῷ ἡ ἑσὰ τὸν ἰεούλ, καὶ τὸν ἰεγλόμ, & τὸν κορέ.
 11 * ἔτοι ἡγεμόνες υἱοὶ ἦσαν. υἱοὶ ἐλιφάζ, πρωτότερος ἡ ἑσὰ, ἡγεμὼν θεμὰν, ἡγεμὼν ὠμαρ, ἡγεμὼν σωφάρ, ἡγεμὼν καίνεζ.
 12 * ἡγεμὼν κορέ, ἡγεμὼν γοθὰ, ἡγεμὼν ἀμαλήκ. ἔτοι ἡγεμόνες ἐλιφάζ ἐν γῇ ἰδουμαίας. ἔτοι υἱοὶ ἀδὰς.
 13 * καὶ οὗτοι υἱοὶ ραγουήλ, υἱοὶ ἡ ἑσὰ, ἡγεμὼν ναχωθ, ἡγεμὼν ζαρέ, ἡγεμὼν θεμέ, ἡγεμὼν μοζέ. οὗτοι ἡγεμόνες ραβηήλ ἐν τῇ αἰδώμ. ἔτοι υἱοὶ βασεμαθ, γυναικὸς ἡ ἑσὰ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXVI.

HÆ autem sunt generationes Esau: ipse est Edom.
 Oolibama filiam Anæ filiam Sebeon Euei:
 Peperit autem Ada Eliphaz de Esau, & Basemath peperit Rahuel.
 hi filij Esau, qui nati sunt ei in terra Chanaan.
 Tulit autem Esau uxores suas, & filios suos, & filias suas, & omnes animas domus suæ, & pecora sua, & omnia iumenta sua, & vniuersam substantiam quam acquisierat in terra Chanaan; & abiit in terram aliam, propter Jacob fratrem suum:
 Quia erat substantia eorum multa, ut habitarent simul: & non poterat terra habitationis eorum sustinere eos, propter pecora eorum.
 Et habitauit Esau in monte Seir. Esau, ipse est Edom.
 Et hæc sunt generationes Esau patris Idumæorum in monte Seir.
 Hæc sunt nomina filiorum Esau: Eliphaz filius Ada uxoris Esau, Rahuel filius Basemath uxoris Esau.
 Fueruntque filij Eliphaz, Theman, Omar, Sepho, & Gatham, & Cenez.
 Erat autem Thamna concubina Eliphaz filij Esau, ex qua natus est Amalech. hi sunt filij Ada, uxoris Esau.
 Filij autem Rahuel, Naath, & Zara, & Semma, & Meza. hi filij Basemath, uxoris Esau.
 Et isti filij Oolibama, filie Ang, filie Sebeon, uxoris Esau, quæ peperit ei Hiens, & Hielon, & Chore.
 Isti sunt duces filiorum Esau, filij Eliphaz primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar, dux Sepho, dux Cenez:
 Dux Chore, dux Gatham, dux Amalech. hi duces Eliphaz in terra Edom: hi filij Ada.
 Hi quoque filij Rahuel filij Esau, dux Naath, dux Zara, dux Samma, dux Meza. hi duces Rahuel in terra Edom: isti filij Basemath uxoris Esau.

* ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף
 יעלם אלוף קרח אלה אלוף אהליבמה בר-ענה
 אשת עשו: * אלה בני עשו ואלה אלוףיהם הוא
 אדום: * אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ
 לוטן ושובל וצבעון וענה: * ודשון ואצר ודישן אלה
 אלוףי החרי בני שעיר בארץ אדום: * ויהיו בני-
 לוטן חרי ויהימם ואחות לוטן תמנע: * ואלה בני
 שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: * ואלה בני-
 צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם
 במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: * ואלה
 בני ענה דשן ואהליבמה בר-ענה: * ואלה בני
 דישן חמדן ואשכז ויתרן וכרן: * אלה בני אצר בלהן
 וועזן ועקן: * אלה בני דישן עוז וארן: * אלה
 אלוףי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף
 ענה: * אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלוף
 אלוףי החרי לאלפיהם בארץ שעיר:
 * ואלה המלכים אשר מלכו
 בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: * ומלך
 באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: * ומת בלע
 ומלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: * ומת יובב
 ומלך תחתיו חשם מארץ התימני: * ומת חשם
 ומלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדר
 מואב ושם עירו עוית: * ומת הדר ומלך תחתיו
 שמלה ממשרקה: * ומת שמלה ומלך תחתיו
 שאול מרחכות הנהר: * ומת שאול ומלך תחתיו
 בעל חנן בן עכבור: * ומת בעל חנן בן עכבור ומלך
 תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת
 מטור בת מי זהב: * ואלה שמות גלופי עשו
 למשפחתם למקמתם בשמותם אלוף תמנע אלוף
 עלון אלוף יתר:

18 * Hi autem filij Oolibama vxoris Esau, dux
 Iehus, dux Ihelon, dux Chore. hi duces Ooli-
 bama filiae Anæ vxoris Esau.
 19 * Isti sunt filij Esau, & hi duces eorum: ipse
 est Edom.
 20 * Isti sunt filij Seir Horrei habitatores ter-
 C ræ, Lothan, & Sobal, & Sebeon, & Anan:
 21 * Et Dison, & Efer, & Difan. hi duces Hor-
 ræi, filij Seir in terra Edom.
 22 * Facti sunt autem filij Lothan Horræi &
 Emam. erat autem soror Lothan, Tamna.
 23 * Et isti filij Sobal, Aluhan, & Maneeth, &
 Ebal, & Sephi, & Onan.
 24 * Et hi filij Sebeon, Ahia & Ana. iste est A-
 na qui inuenit aquas calidas in solitudine, cū
 25 pasceret asinas Sebeon patris sui. * Habuit
 que filium Difan, & filiam Oolibama.
 26 * Et isti filij Difan, Amdam, & Iesban, &
 27 Iethran, & Charan. * Hi quoque filij E-
 28 fer, Balaan, & Zeuan, & Achan. * Habuit
 29 autem filios Difan, Hus & Aran. * Hi du-
 ces Horræorum, dux Lothan, dux Sobal, dux
 30 Sebeon, dux Ana, * Dux Dison, dux Efer,
 dux Difan. isti duces Horræorum, qui impera-
 31 uerunt in terra Seir. * Reges autem qui regna-
 uerunt in terra Edom, antequam haberent re-
 32 gē filij Israel; * Fuerunt hi: Balach filius Beor,
 33 nomenq; vrbis eius Denaba. * Mortuus est au-
 34 D tē Balach, & regnauit pro eo Iobab filius Za-
 35 ræ de Bosra. * Cumq; mortuus esset Iobab, re-
 gnauit pro eo Hufan de terra Themanorum.
 36 * Hoc quoq; mortuo, regnauit pro eo Adad,
 filius Badadi, qui percussit Madian in regione
 37 Moab: & nomen vrbis eius Auith. * Cumque
 mortuus esset Adad, regnauit pro eo Semla de
 38 Maserecha. * Hoc quoq; mortuo, regnauit p-
 39 eo Saul, de fluuio Roboth. * Cumq; & hic ob-
 40 isset, successit in regnū Balanā filius Achobor.
 * Isto quoque mortuo, regnauit pro eo Adad;
 nomenque vrbis eius Phou. & appellabatur
 vxor eius Meezabel, filia Matreth filie Mizaab.
 * Hæc ergo nomina ducum Esau in cognationibus,
 & locis, & vocabulis suis: dux Thama-
 na, dux Aluba, dux Ietheth.

תרגום אונקלוס

* ואלו בני אהליבמה אשת עשו קרח אלוף יעוש רבא יעלם רבא קרח אלוף רבא אהליבמה בת ענה אשת עשו
 * ואלו בני עשו ואלו אלוףיהם הוא אדום: * ואלו בני שעיר חוראיה יתבי ארעא לוטן ושובל וצבעון וענה: * ואלו בני אצר ודישן ודישן רבא
 * ואלו בני ענה דשן ואהליבמה בר-ענה: * ואלו בני דישן חמדן ואשכז ויתרן וכרן: * ואלו בני אצר בלהן וועזן ועקן: * ואלו בני דישן עוז וארן: * ואלו
 * אלוףי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: * אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלוף אלוףי החרי לאלפיהם בארץ שעיר:
 * ואלו המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: * ומלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: * ומת בלע ומלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: * ומת יובב
 * ומלך תחתיו חשם מארץ התימני: * ומת חשם ומלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדר מואב ושם עירו עוית: * ומת הדר ומלך תחתיו
 * שמלה ממשרקה: * ומת שמלה ומלך תחתיו שאול מרחכות הנהר: * ומת שאול ומלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: * ומת בעל חנן בן עכבור ומלך
 * תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטור בת מי זהב: * ואלו שמות גלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמותם אלוף תמנע אלוף
 * עלון אלוף יתר:

* Hi autem filij Elibemas, uxoris Esau, dux 18
Jaul, dux Jeglom, dux Core. hi duces Elibemas. hi
filij Esau. * Et hi duces eorum. hi sunt filij 19
Edom. * Hi autem filij Seir Horrai, habitantis 20
terram: Lotan, Sobal, Sebeon, Ana:
* Et Leson, & Asar, & Rison. hi duces Chor- 21
rei, filij Seir, in terra Edom.
* Fuerunt autem filij Lotan, Chorri, & Eman. 22
soror autem Lotan, Themna. * Hi autem filij 23
Sobal, Tolam, & Manachath, & febel, Sophan, &
Oman. * Et hi filij Sebeon, Eæ, & Enan. hic 24
Enan, qui inuenit Eamin in deserto, quando inuenit
subiugalia Sebeon patris sui. * Hi autem fi- 25
lij Enan, Deson, & Elibemath, filia Enan.
* Hi autem filij Deson, Abada, & Asba, & f- 26
thran, & Charran. * Hi autem filij Asar, 27
Balaam, & Zucam, & fucham. * Hi au- 28
tem filij Reson, Os, & Arran. * Hi duces 29
Chorri, dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeon, dux A-
na, * Dux Deson, dux Asar, dux Reson. hi 30
duces Chorri, in ducatus suis in terra Edom.
* Et hi reges qui regnauerunt in Edom, antequam 31
regnaret rex in Israel. * Et regnavit in E- 32
dom Balac filius Beor: & nomen ciuitati eius, De-
naba. * Mortuus est autem Balac, & reg- 33
navit pro eo Jobab, filius Zara de Bosorra.
* Mortuus est autem Jobab, & regnavit pro eo 34
Asom, de terra Themanorum.
* Mortuus est autem Asom, & regnavit pro eo 35
Adad filius Barad, qui percussit Madian in campo
Moab: & nomen ciuitati eius, Gethem.
* Mortuus est autem Adad, & regnavit pro eo 36
Samaa de Masecca. * Mortuus est autem Sa- 37
maa, & regnavit pro eo Saul de Rooboth, quæ apud
fluvium. * Mortuus est autem Saul, & re- 38
gnauit pro eo Balenon filius Achobor.
* Mortuus est autem Balenon filius Achobor, & 39
regnavit pro eo Arath filius Barad: & nomen ciui-
tati eius, Phogor. nomen uxori eius Methebeel,
filia Matraith, filij Mez oob.
* Hæc nomina ducum Esau, in tribubus eo- 40
rum, secundum locum eorum, in regionibus eo-
rum, & in gentibus eorum: dux Thamna, dux Go-
la, dux Jether.

18 * οὗτοι ὃ υἱοὶ ἐλβεμάς, γυναῖκος ἡσαὺ, ἡγεμόνων ἰεζλ, ἡγε-
μόνων ἰεζλόμε, ἡγεμόνων κορέ. ἔτοι ἡγεμόνες ἐλβεμάς. οὗτοι υἱοὶ
19 ἡσαὺ. * ἔσονται ἡγεμόνες αὐτῶν. οὗτοι εἰσιν υἱοὶ αἰδών.
20 * οὗτοι ὃ υἱοὶ σπεῖς ἔχοραίου, ἔκατοκοδνὸς τὴν γλῶσ-
21 λωτάν, ὠβαλ, ὠβεγών, ἀνά. * καὶ λησών, καὶ ἀ-
σαρ, καὶ ρισών. οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ χοραίου, τοῦ υἱοῦ σπεῖς ἐν
τῇ γῇ ἐδώμ.
22 * ἐγένοντο ὃ υἱοὶ λωτάν, χορεῖ, καὶ ἐμάν. ἀδελφὴ ὃ λω-
23 τάν, θεμνά. * οὗτοι ὃ υἱοὶ ὠβαλ, τωλάμ, καὶ μα-
ναχάθ, καὶ γεβήλ, ὠφαν, καὶ ὠμαν.
24 * καὶ οὗτοι υἱοὶ σβεγών, αἰαί, καὶ ἐναν. οὗτ' ἐναν, ὃς
εὔρετ' ἐαμὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε εὔρετ' ἀποζύγια σβεγών
25 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. * οὗτοι δὲ υἱοὶ ἐναν, δαισών, καὶ ἐ-
λβεμάθ, θυγάτης ἐναν.
26 * οὗτοι δὲ υἱοὶ δησών, ἀβαδά, ἔασα, καὶ ἰθράν, ἔχαρράν.
27 * οὗτοι ὃ υἱοὶ ἀσαρ, βαλαάμ, καὶ ζκαάμ, ἔικαάμ.
28 * ἔτοι ὃ υἱοὶ ρυσών, ὠς, ἔδεράν. * ἔτοι ἡγεμόνες χορρί.
29 ἡγεμόνων λωτάν, ἡγεμόνων ὠβαλ, ἡγεμόνων σβεγών, ἡγεμόνων ἀνά.
30 ἡγεμόνων δησών, ἡγεμόνων ἀσάς, ἡγεμόνων ρησών. ἔτοι ἡγεμόνες χορ-
31 ρί, ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ ἐδώμ. * καὶ ἔτοι οἱ βασιλεῖς
οἱ βασιλεὺς ὠσῆες ἐν ἐδώμ, πορὶ ἔβασιλευσά βασιλέα ἐν
32 ἰσραήλ. * ἔβασίλευσεν ἐν ἐδώμ, βαλακ υἱὸς βαϊώρ. ἔ-
33 νομα τῇ πόλιν αὐτοῦ, δερναβά. * ἀπέθανε ὃ βαλακ, ἔβασί-
34 λευσεν αὐτ' αὐτοῦ, ἰωβάδ υἱὸς ζαρά ἐν βοσόρεας. * ἀπέθανε
ὃ ἰωβάδ, καὶ ἔβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ, ἀσὸμ, ἐν τῇ γῇ θεμανῶν.
35 * ἀπέθανε ὃ ἀσὸμ, ἔβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ, ἀδάδ, υἱὸς βα-
εῖδ, ὃ ἐκκόψας μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ μωάβ. ἔνομα τῇ πό-
36 λει αὐτοῦ, θεθέμ. * ἀπέθανε ὃ ἀδάδ, ἔβασίλευσεν αὐτ'
αὐτοῦ, ὠμαὰ ἐν μασεκκάς.
37 * ἀπέθανε ὃ ὠμαὰ, καὶ ἔβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ, σαῖλ
ἐν ῥοβώθ τῆς ποταμῶν.
38 * ἀπέθανε ὃ ὠσῆλ, καὶ ἔβασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ βαλενών,
39 υἱὸς ἀχοβώρ. * ἀπέθανε ὃ βαλενών, υἱὸς ἀχοβώρ, καὶ ἔ-
βασίλευσεν αὐτ' αὐτοῦ δαράθ, υἱὸς βαράδ. καὶ ὄνομα τῇ πό-
λει αὐτοῦ φοβώρ. ὄνομα τῇ γυναίκιν αὐτοῦ μετεβήλ, θυγάτης
ματραίθ, υἱοῦ μεζοόβ.
40 * ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων ἡσαὺ, ἐν ταῖς φυλαῖς
αὐτῶν, καὶ τὸν ὄνομα αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνε-
σιν αὐτῶν. ἡγεμόνων θαμνά, ἡγεμόνων ὠλά, ἡγεμόνων ἰεθέρ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 Hi autem filij Oolibama vxoris Esau: dux Iehus, dux Hielom, dux Chore. hi duces Oolibama filia Anæ, vxoris Esau.
19 Isti sunt filij Esau, & hi duces eorum: ipse est Edom. 20 Isti sunt filij Seir Horrai habitatores terræ: Lothan, & Sobal, & Sebeon, & Ana:
21 Et Difon, & Efer, & Difan. hi duces Horrai filij Seir in terra Edom. 22 Fueruntque filij Lothan, Horri, & Hemam. soror autem Lothan, Thamna.
23 Et isti filij Sobal, Aluan, & Maneeth, & Hebal, Sephi & Onam. 24 Et hi filij Sebeon, Aya & Ana. iste est Ana qui inuenit gigantes in solitudine, cum pasceret asinos Sebeon patris sui.
25 filij Anæ, Difon, & Oolibama filia Anæ. 26 Hi autem filij Difan, Amdan, & Efeban, & Iethran, & Charan. 27 Et hi filij Difan, Hus & Aran. 28 Isti sunt duces Horrai: dux
29 Lothan, dux Sobal: 30 Dux Sebeon, dux Ana, dux Difon, dux Efer, dux Difan. isti duces Horraorum secundum principatus eorum in terra
31 Seyr. 32 Et isti sunt reges qui regnauerunt in terra Edom, antequam regnaret rex in filiis Israel. 33 Regnavit autem in Edom Ba-
34 le filius Beor, & nomen ciuitatis eius Denaba. 35 Mortuus est autem Bale, & regnavit pro eo Jobab filius Zare de Bosra. 36 Mor-
37 tuus est autem Jobab, & regnavit pro eo Hufam de terra Australi. 38 Mortuusque est Hufam, & regnavit pro eo Hadad filius Bedad, qui
39 interfecit Madian in campetribus Moab: & nomen vrbis eius Auith. 40 Mortuusque est Hadad, & regnavit pro eo Semla de Maferecha.
Mortuusque est Semla, & regnavit pro eo Saul de Rooboth, quæ est iuxta Euphratem. 41 Mortuusque est Saul, & regnavit pro eo
Baalanan filius Achobor. 42 Mortuusque est Baalanan filius Achobor, & regnavit pro eo Adar: & nomen vrbis eius Phou: & nomen v-
xoris eius Mehetabel filia Mathreth, filia aurificis. 43 Et hæc sunt nomina principum Esau secundum cognationes eorum, per loca eo-
rum, in nominibus suis, dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth:

אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: * אלוף
קנז אלוף תימן אלוף מבצר: * אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלוף אדום למשבתם בארץ אחוזתם הוא
עשו אבי אדום: לו

* וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען: * אלה תלדות יעקב יוסף
בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף
את דבתם רעה אל אביהם: * וישראל אהב את
יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנור
פסים: * ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו
וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: * ויחלם יוסף
חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: * ויאמר
אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: * והנה
אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמנו
אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתי כסות שתחיון
לא למתי: * ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם
משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי
ועל דבריו: * ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו
לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: * ויספר אל-
אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום
הזה אשר חלמתי הבוא נבוא אני ואמך ואחייך
להשתחוות לך ארצה: * ויקנאו בו אחיו ואביו
שמר את הדבר: * וילכו אחיו לרעות את צאן
אביהם בשכם: * ויאמר ישראל אל יוסף הלוא
אחייך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו
הנני: * ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחייך ואת
שלום הצאן והשבני דבר וישלחיו מעמק חברון
ויבא שכמרה:

⁴¹ * Dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon.
⁴² * Dux Cenez, dux Theman, dux Mabfar,
⁴³ * Dux Mabdial, dux Hiram. hi duces Edō,
habitantes in terra imperij sui: ipse est Esau
pater Idumæorum.
¹ * Habitavit autem Iacob in terra Chanaan,
² in qua pater suus peregrinatus est. * Ethæ
sunt generationes eius: CAP. XXXVII.
A Ioseph cum sedecim esset annorum, pasce-
bat gregem cum fratribus suis adhuc puer:
& erat cum filiis Balæ & Zelphæ vxorum pa-
tris sui. accusauitque fratres suos apud patrem
crimine pessimo. * Israel autem diligebat Io-
seph super omnes filios suos, eo quod in sene-
ctute genuisset eum: fecitque ei tunicam po-
lymitam. * Videntes autem fratres eius quod
a patre plus cunctis filiis amaretur, oderant
eum; nec poterat ei quicquam pacifice loqui.
⁵ * Accidit quoque; ut visum somniū referret fra-
tribus suis: quæ causa maioris odij seminariū
fuit. * Dixitque Ioseph fratribus suis: Audite som-
niū meū quod vidi: * Putabā nos ligare mani-
B pulos in agro: & quasi cōsurgere manipulum
meū & stare, vestrosque manipulos circūstātes,
⁸ adorare manipulū meū. * Responderunt fratres
eius: Nūquid rex noster eris, aut subiiciemur
ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorū atque ser-
monum inuidiæ, & odij fomitem ministravit.
⁹ * Aliud quoque; vidit somnium: quod narrans
fratribus, ait: Vidi per somniū, quasi solē & lu-
¹⁰ nam, & stellas vndecim adorare me. * Quod
cū patri suo & fratribus retulisset, increpauit eū
pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc somniū
quod vidisti? num ego, & mater tua, & fratres
¹² tui adorabimus te super terram? * Inuidebant
Dei igitur fratres sui: pater verò re tacitus con-
¹² siderabat. * Cūque; fratres illius in pascendis gre-
¹³ gibus patris morarentur in Sichem, * Dixit ad
eum Israel: Fratres tui pascunt oues in Sichi-
mis: veni, mittam te ad eos. Quo responden-
¹⁴ te, Presto sum: * Ait: Vade, & vide si cuncta
prospera sint erga fratres tuos & pecora: & re-
nuncia mihi quid agatur. Missus de valle
Hebron, venit in Sichem.

תרגום אונקלוס

⁴¹ רבא אהליבמה רבא אלה רבא פינן: * רבא קנז רבא תימן רבא מבצר: * רבא מגדיאל רבא עירם אלוף רבא אדום
למחנהיהון בארע אחסנהון הוא עשו אבותי דאדום: לו
דנענן: * אלוף תלדות יעקב
דנענן בן שבע עשרה שנין כד הוה רעי עם אחוזתו בענא והוא
ויוסף אל רחמים ית יוסף מכל בנוהי ארי בר חכים
⁴ וחוזו אחוזתו ארי יתיה רחמים אבותהון מכל אחוזתו ושנו יתיה ולא צבן למללא עמיה שלם: * וחלם
יוסף חלמא וחיו לאחוזתו ואוסיפו עוד למסני יתיה: * ואמר להון שמעו בען חלמא דרין דחלמתי: * והנה אנחנו מאלמים אלמים
בגו חלמא ותא קמא אסרתי ואף אוקיפת ותא מסתחרן אסרוהון וסגדן לאסרתי: * ואמרו ליה אחוזתו חמלכו את מדמי לממלך עלנא
ואו שלטן את סביר למשלט בנא ואוסיפו עוד למסני יתיה על חלמתי ועל פתגמתי: * וחלם עוד חלמא אחרי ואשחתי יתיה לאחוזתו
ואמר תא חלמתי חלמא עוד ותא שמשא וסיתרא וחד עשר כוכביא סגדן לי: * ואשחתי לאבותי ולאחוזתו וננף ביה אבותי ואמר ליה מה
חלמא דרין דחלמתי חלמתי יתיה אנא ואמך ואחייך למסגד לך על ארעא: * וקניאו ביה אחוזתו ואבותי נטר ית פתגמא: * ואמר
אחוזתו למרעי ית ענא דאבותהון בשכם: * ויאמר ישראל ליוסף תלא אחך רען בשכם אתא ואשלחך ליהון ואמר ליה תא אנא:
ואמר ליה אזיל בען חזי ית שלמא דאחך וית שלמא רענא ואחייכני פתגמא ושלחיה ממישר חברון ואתא לשכם:

* Dux Elibemas, dux Olas, dux Phinon: 41
 * Dux Cenes, dux Theman, dux Mazar: 42
 * Dux Magediel, dux Zaphoin. hi duces Edom, 43
 in edificatis in terra possessionis eorum. hic Esau pater Edom.
 * Habitabat autem Jacob in terra, ubi habitavit pater eius in terra Chanaan.
 * Hæ generationes Jacob:

CAP. XXXVII.

Ioseph decem & septem annorum erat, pascēs cum fratribus suis oves patris sui, existens iuuenis cum filiis Balæ, & cum filiis Zelphæ, vxorum patris sui. attulit autem Ioseph vituperium malum ad Israhel patrem suum. * Jacob autem diligebat Ioseph præter omnes filios eius: quia filius senectutis erat ei. fecit autem ei tunicam variam. * Videntes autem fratres eius, quod eum amat pater ex omnibus filiis eius, oderunt eum fratres eius; & non poterant loqui illi nihil pacificum. * Somnians autem Ioseph somnium, nunciauit illud fratribus suis. * Et ait illis: Audite somnium hoc quod somniaui: * Putabam vos ligare manipulos in medio agro: et surrexit meus manipulus, & erectus est: conuersi autem manipuli vestri, adorauerunt meum manipulum. * Dixerunt autem illi fratres eius: Nunquid regnās regnabis super nos, aut dominans dominaberis nobis? et addiderunt adhuc odio habere eum propter somnia eius, & propter verba eius. * Vidit autem somnium alterum, & narrauit illud patri suo, & fratribus suis: & dixit: Ecce somniaui somnium alterum: sicut sol & luna, & undecim stellæ adorabant me. * Et increpauit eum pater suus, & dixit ei: Quid somnium hoc quod somnias? nunquid venientes veniemus egoque & mater tua, & fratres tui ad adorandum te super terram?

* Inuiderunt autem ei fratres eius. at pater eius seruauit verbum.

* Abierunt autem fratres eius pascere oves patris sui in Sychem. * Et dixit Israhel ad Ioseph: Non fratres tui pascunt in Sychem? Veni, mittam te ad eos. Dixit autem ei: Ecce ego.

* Ait autem illi Israhel: Vadens vide si sani sunt fratres tui, & oves: & nuncia mihi. & misit eum ex valle Ebron: & venit in Sychem.

* ἡγεμῶν ἐλιβεμάς, ἡγεμῶν ὀλάς, ἡγεμῶν φινών· 41
 * ἡγεμῶν κενές, ἡγεμῶν θεμαν, ἡγεμῶν μαζάρ· 42
 * ἡγεμῶν μαγεδιήλ, ἡγεμῶν ζαφωίν. οὗτοι ἡγεμόνες ἐ- 43
 δώμ, ἐν ταῖς κατακοδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κλήσεως αὐτῶν.
 οὗτος ἡ καὶ πατὴρ ἐδώμ.
 * κατῴκει δὲ ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, οὗ παρώκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 ἐν γῇ χαναναί. * αὐταὶ αἱ γενεαὶ ἰακώβ.

λζ.

Ἰωσήφ δεκαεπτα ἔτων ἦν, ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃν νέμεται μετὰ τῶν υἱῶν βαλ-
 λὰς, καὶ μετὰ τῶν υἱῶν ζελφὰς, τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ. κατήνεγκε δὲ Ἰωσήφ ψόγον πονηρὸν πρὸς ἰσραὴλ τὸν πα-
 3 τέρα αὐτοῦ. * ἰακώβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ ὡς πᾶντα
 τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· ὅτι υἱὸς γήρως ἦν αὐτοῦ. ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶ-
 4 να ποικίλον. * ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν φι-
 λεί ὁ πατὴρ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσησαν αὐτὸν οἱ ἀδελ-
 5 φοὶ αὐτοῦ, & ὅτι ἠδύναντο λαλεῖν αὐτῷ ἐν εἰρωνικόν.
 * ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον, ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελ-
 6 φοῖς αὐτοῦ. * & εἶπεν αὐτοῖς, ἀκούσατε τὸ ἐνύπνιον τοῦτο, οὗ ἐ-
 7 νυπνιασάμην. * ὡμὴν ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ
 τῶν πεδίων, & ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα, & ὤρθωθη· ὥς ἔρα φέν-
 8 τα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν, ὥς ἔρα φένθησαν τὸ ἐμὸν δράγμα.
 * εἶπον δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, μὴ βασιλεύων βασιλεύ-
 9 σης ἐφ' ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύσης ἡμῶν; & προσέθεντο ἐπιμι-
 10 σθεῖν αὐτὸν ἐνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, & ἐνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ.
 * εἶδεν δὲ ἐνύπνιον ἕτερον, & διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, &
 11 τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. & εἶπεν, ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτε-
 12 ρον. ὥς περὶ ὅτι ἡλιος & ἡ σελήνη καὶ ἑνδεκά αἰεεὶς ὡς ἔρα φένθη
 13 με. * & ἐπέλιμνησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, & εἶπεν αὐτῷ, τί τὸ ἐνύ-
 14 πνιον τοῦτο, ὃ ἐνυπνιασθῆς; ἀεὶ εἰς ἐλθόντες ἐλθούμεθα ἐγὼ &
 ἡ μήτηρ σου & οἱ ἀδελφοί σου ὡς σκυῶναι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν;
 * ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ὃ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διέτηρη-
 12 σε τὸ ῥῆμα. * ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βοσκήσαι τὰ πρό-
 13 βατα τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς συχέμ. * & εἶπεν ἰσραὴλ πρὸς Ἰω-
 14 σήφ, συχέμ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς συχέμ, δεύρο λατο-
 14 σε ἰσραὴλ, πορεύθεις ἰδε, εἰ ὑγαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ
 τὰ πρόβατα καὶ ἀπάγειλόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς
 κοιλάδος τῆς χεβρών καὶ ἦλθεν εἰς συχέμ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon: 41 * Dux Cenez, dux Theman, dux Mazar: 42 * Dux Magdihel, dux Hiran. hi duces Edom in habitationibus suis, in terra possessionis eorum: ipse est Esau pater Idumæorum. CAP. XXXVII.

Habitauit autem Iacob in terra habitationis patris sui in terra Chanaan. * Hæ sunt generationes Iacob: Ioseph filius erat decem & septem annorum, quando pascebat oves cum fratribus suis: & ipse nutriebatur cum filiis Balæ, & cum filiis Zelphæ vxorum patris sui. Et adduxit Ioseph accusationem eorum malam ad patrem suum. * Israhel autem diligebat Ioseph plusquam vniuersos filios suos: quoniam filius sapiens erat ei. fecitque ei tunicam polymitam. * Et viderunt fratres eius quod diligeret eum pater suus plusquam omnes fratres eius: & oderunt eum, & nolebant loqui pacifice cum eo. * Et somniauit Ioseph somnium; & narrauit fratribus suis: & addiderunt amplius odio habere eum. * Et ait eis: Audite, obsecro, somnium hoc quod somniaui: * Ecce ligabamus manipulos in medio agri: & ecce stabat manipulus meus, & etiam erigebatur: & ecce circundabant eum manipuli vestri, & adorabant manipulum meum. * Et dixerunt ei fratres sui: Nunquid regnare existimas super nos? aut dominari putas nostri? Et addiderunt amplius odio habere eum propter somnia sua, & propter verba eius. * Somniauitque iterum somnium aliud: & narrauit eum fratribus suis, & ait: Ecce somniaui iterum somnium, & ecce sol & luna & undecim stellæ adorabant me. * Et narrauit patri suo & fratribus suis: increpauitque eum pater suus, & ait: Quid est somnium hoc quod somnias? nunquid venientes veniemus ego, & mater tua, & fratres tui, ut adoremus te super terram? * Inuideruntque ei fratres sui: & pater eius conseruabat verbum. * Et abierunt fratres eius ad pascendas oves patris sui in Sichem. * Et dixit Israhel ad Ioseph: Ecce fratres tui pascunt oves in Sichem. veni, & mittam te ad eos. Et dixit ei: Ecce ego. * Et ait ei: Vade, obsecro, nunc, vide pacem fratrum tuorum, & pacem ouium; & redde mihi responsum. Misitque eum de valle Hebron, & venit in Sichem.

* וימצאוהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
 לאמר מה תבקש : * ויאמר את אחי אנכי
 מבקש הנדרה נגא לי איפה הם רעים :
 * ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
 דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן :
 * ויראו אתו מרחק ובטנם יקרב אליהם ויתנבלו
 אתו להמיתו : * ויאמרו איש אל אחיו הנר בעל
 החלמות חלזה בנא : * ועתה לכו ונהרגהו
 ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
 ונראה מה יהיו חלמתיו : * וישמע ראובן ויצלהו
 מידם ויאמר לא נכנו נפש : * ויאמר אלהם ראובן
 אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
 במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם
 להשיבו אל אביו : * ויהי כאשר בנא יוסף אל
 אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת
 הפסים אשר עליו : * ויקחהו וישלכו אתו הברה
 והבור רק אין בו מים : * וישבו לאכל לחם
 וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
 באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאר וצרי ולט
 הולכים להוריד מצרימה : * ויאמר יהודה אל
 אחיו מה פצע כי נהרג את אחינו וכפינו את דמו :
 * לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי
 אחינו בשרנו רומא וישמעו אחיו : * ויעברו
 אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף
 מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
 כסף ויביאו את יוסף מצרימה : * וישב ראובן
 אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו :
 * וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
 בא : * ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים
 ויטבלו את הכתנת בדם :

* Inuenitque eum vir errantem in agro, &
 interrogauit quid quæreretur. * At ille re-
 spondit, Fratres meos quæro. indica mihi v-
 bi pascant greges. * Dixitque ei vir: Re-
 D cefferunt de loco isto: audiui autem eos dicē-
 tes: Eamus in Dothaim. Perrexit itaque Io-
 seph post fratres suos: & inuenit eos in Do-
 18 thaim. * Qui cū vidissent eum procul,
 antequā accederet ad eos, cogitauerunt illū
 19 occidere. * Et mutuō loquebantur: Ecce so-
 20 mniator venit. * Venite, occidamus eum,
 & mittamus in cisternā veterem. dicemuf-
 E que, Fera pessima deuorauit eum: & tunc ap-
 parebit quid illi profint somnia sua.
 21 * Audiens autem hæc Ruben, nitebatur li-
 22 berare eum de manibus eorum: * Et dice-
 bat: Non interficiamus animā eius, nec effun-
 damus sanguinem: sed proiicite eum in cister-
 nam veterem, quæ est in solitudine: manusq;
 vestras seruate innoxias. Hoc autem dicebat,
 volēs eripere eum de manibus eorum; & red-
 23 dere patri suo. * Confestim igitur vt per-
 uenit ad fratres suos, nudauerunt eum tunica
 24 talari & polymita. * Miseruntque eum in
 cisternam veterem, quæ non habebat aquam.
 25 * Et sedentes vt comederent panem, vide-
 Frunt Hismaelitas viatores venire de Galaad,
 & camelos eorum portantes aromata, & refi-
 26 nam, & stacten in Ægyptum. * Dixit ergo
 Iudas fratribus suis: Quid nobis prodest, si
 occiderimus fratrem nostrum, & celauerimus
 27 sanguinem ipsius? * Melius est vt venun-
 detur Hismaelitis; & manus nostræ non pol-
 luantur. frater enim & caro nostra est. Ac-
 28 quieuerunt fratres sermonibus illius. * Et
 prætereūtibz Madianitis negociatoribus, ex-
 trahentes eum de cisterna, vendiderunt eum
 Hismaelitis viginti argenteis: qui duxerunt
 29 eum in Ægyptum. * Reuersusque Ruben
 ad cisternam, non inuenit puerum: & scissis
 30 vestibus, * Pergens ad fratres suos, ait: Puer
 31 non comparet: & ego quò ibo? * Tule-
 runt autem tunicam eius, & in sanguinem
 hædi, quem occiderant, tinxerunt.

תרגום אונקלוס

* ואשכחיה גברא והא טעי בחקלא וישאלה גברא למימר מה את בעי :
 * ואמר גברא נטלו מיכא ארי שמעית דאמרין גזיל לדתן ואזל יוסף בחר אחותי ואשכחנין בדתן :
 * ואמרו גברא לחותי הא מרי חלמיה דיכי אחי :
 * וישמע ראובן וישזיביה מידיהו ויאמר לא
 * ואמר להון ראובן לא תושדון דמא רמו יתיה לגובא דדן די במדברא וידא לא תשטון ביה בריל לשיזבא יתיה
 * ותנה כד אתא יוסף לית אחותי ואשלחו ית יוסף ית כתוביה ית כתובא דפסי
 * ונסבוחי ורמו יתיה לגובא וגובא ריקא לית ביה מיא :
 * ואסחרו למיכל לחמא וקפפו עיניהו וחתו ויהא
 * ואמר יהודה לאחותי מה ממון אתתני
 * אהו ונכבניניה לערבאי וידנא לא תהא ביה ארי אחונא בשרנא הוא וקבילו סיגיה
 * ועברו גברי מדינאי חגרי ונגידו ואסיקו ית יוסף מן גובא וזבינו ית יוסף לערבאי בעשרין סלעין דכסף ואחיהו ית יוסף
 * ותב ראובן לגובא והא לית יוסף בגובא ובזע ית לבושהו :
 * ונסבו ית כתובא דיוסף ונכיסו צפיר בר עזי וטבלו ית כתובא בדמא :

* Et inuenit eum homo errantem in agro: inter-
rogauit autem eum homo, Quid quaeris?
* Ille autem dixit: Fratres meos quero: nuncia
mibi ubi pascunt. * Dixit autem ei homo:
Recesserunt hinc. audiui enim eos dicentes: Eamus
in Dothaim. & abiit Ioseph post fratres suos: &
inuenit eos in Dothaim.
* Preuiderunt autem eum à longè, antequàm ap-
propinquaret ipse ad eos. & malignati sunt ut oc-
ciderent illum. * Dixit autem unusquisque
ad fratrem suum: Ecce somniator ille venit.
* Nunc ergo uenite, interficiamus eum, & pro-
iciamus eum in unam cisternarum. et dicemus, Be-
stia mala deuorauit eum: & videbimus, quid erunt
somnia eius.
* Audiens autem Ruben, abstulit eum de mani-
bus eorum. * Et ait: Non percutiamus eum
in animam. dixit autem eis Ruben: Ne effundatis
sanguinem: eijcite autem eum in unam cisternarum
harum, quæ in solitudine: manum autem ne intule-
ritis ei, ut eriperet eum de manibus eorum, & red-
deret eum patri suo.
* Factum est autem quando venit Ioseph ad fra-
tres suos, exuerunt Ioseph tunicam variam quæ cir-
ca eum. * Et accipientes eum, proiecerunt in ci-
sternam. at cisterna vacua; aquam non habebat.
* Sederunt autem manducare panem: & respi-
cientes oculis, viderunt: et ecce viatores Ismaelita
veniebant ex Galaad: & cameli eorum pleni erant
aromatibus, & resina, & stacte: ibant autem dedu-
cere in Aegyptum. * Dixit autem Iudas ad fratres
suos: Quid utile, si occiderimus fratrem nostrum, &
absconderimus sanguinem eius? Venite, vendamus
eum Ismaelitis istis: at manus nostræ ne sint super eum:
quia frater et caro nostra est. obedierunt autem fratres
eius. * Et præteribant homines Madianitæ merca-
tores: & extraxerunt & ascendere fecerunt Ioseph
ex cisterna: & vendiderunt Ioseph Ismaelitis vi-
ginti aureis. & deduxerunt Ioseph in Aegyptum.
* Reuersus est autem Ruben ad cisternam: & non inuenit
Ioseph in cisterna. & rupit vestimenta sua: * Et re-
uersus est ad fratres suos, et ait: Puer non est in ci-
sterna: ego autem quò ibo adhuc? * Accipientes au-
tem tunicam Ioseph, iugulauerunt hædum caprarum:

* καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλωμένον ἐν τῷ πεδίῳ. ἠ-
ρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, τί ζητεῖς; * ὁ δὲ εἶπε, ὅτι ἀ-
δελφούς μου ζητῶ ἀνάγκη μὲν μοι ποδοβόσκουσιν.
* εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος, ἀπήρκασιν ἐντεύθεν. ἤκουσα γὰρ
αὐτῶν λεγόντων, πορεύσθωμεν εἰς δωθαίμ. καὶ ἐπορεύθη ἰω-
σήφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ: καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν δω-
θαίμ. * θεωροῦν δὲ αὐτὸν μακρόθεν, θεωροῦν ἐγγίσει
αὐτὸν πρὸς αὐτούς. καὶ ἐπονηρεύοντο δὲ ἀποκτεῖναι αὐτόν.
* εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἰδοὺ ὁ ἐνυπνια-
στὴς ἐκείνῳ ἐρχεται. * νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν,
καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν λάκκων. καὶ ἐροῦμεν, θηρίον
πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν. καὶ ὁφόμεθα, τί ἐξαίτια ἐνυπνια-
στὴς αὐτοῦ. * ἀκούσας δὲ ῥουβὲν, ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ τῶν χερῶν
αὐτῶν. * καὶ εἶπεν, ἔπατάξωμεν αὐτὸν εἰς ψυχλὴν. εἶπε
δὲ αὐτοῖς ῥουβὲν, μὴ ἐκχέετε αἷμα, ἐμβάλετε δὲ αὐτὸν εἰς ἓ-
να τῶν λάκκων τούτων, τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέ-
κητε αὐτῷ, ὅπως ἐξέλθῃ αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀπο-
δοῖ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. * ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν ἰωσήφ
πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν
ποικίλον τὸν ὡς αὐτόν. * ὁ δὲ λαβόντες αὐτόν, ἐρρί-
ψαν εἰς τὸν λάκκον. ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.
* ἐκάθισαν δὲ φαλὴν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς, εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι ἰσμηλίται ἤρχοντο ἐκ
γαλααδ. καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἐγεμον θυμιαμάτων καὶ
ρύτνης καὶ σακχῆς. ἐπορεύοντο δὲ καταλὶν εἰς αἴγυπτον.
* εἶπε δὲ ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τί χεῖσιμον, εἰάν
ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ;
* δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς ἰσμηλίταις τούτοις, αἱ
δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔσωσαν ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς καὶ σὰρξ ἡ-
μῶν ἐστιν. ἡκούσθη δὲ ὁ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
* ὁ δὲ παρεπορεύοντο ὁ ἄνθρωποι ὁ μαδιναῖοι ὁ ἐμπο-
ροὶ καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνέβιβαν τὸν ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου.
καὶ ἀπέδοντο τὸν ἰωσήφ τοῖς ἰσμηλίταις εἰκοσι χευσῶν. ὁ δὲ κα-
τήγαγον τὸν ἰωσήφ εἰς αἴγυπτον. * ἀνέστρεψε δὲ ῥουβὲν
ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ οὐκ εὗρε τὸν ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ. ὁ δὲ ἐξ-
ῥήξετο ἱμάτια αὐτοῦ. * καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελ-
φούς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, τὸ παιδάριον οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ λάκκῳ. ἐγὼ
δὲ ποδοβόσκουμαι ἐπι: * λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα
τοῦ ἰωσήφ, ἐσφαζόντες ἐμφορὸν αἰγῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Inuenitque eum vir, & aberrabat in agro, & interrogauit eum vir, dicens: Quid quaeris?
12 Et ait vir: Profecti sunt hinc: quoniam audiui illos dicentes: Eamus in Dothan. & abiit Io-
seph post fratres suos: & inuenit eos in Dothan.
13 Et viderunt eum à longè: & antequàm appropinquaret ad eos, cogitauerunt contra il-
lum ut interficerent eum.
14 Dixitque unusquisque ad fratrem suum: Ecce dominus somniorum iste qui venit.
15 Et nunc venite, oc-
cidamus eum, & proiciamus eum in vnam ex cisternis: & dicemus, Bestia pessima comedit eum: & videbimus quis erit finis somniorum suorum.
16 Audiuitque Ruben, & liberauit eum de manibus eorum: & ait: Non interficiamus animam eius.
17 Dixitque Ruben: Non effundatis
sanguinem: proicite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine: & manum non extendatis in eum: ut liberaret eum de manibus eorum, ut reduce-
ret eum patri suo.
18 Et factum est cum venisset Ioseph ad fratres suos, nudauerunt Ioseph tunicam suam, tunica polymita, quæ erat super eum.
19 Et recubuerunt ad comeden-
dum panem: & leuauerunt oculos suos, & viderunt: & ecce turba Arabum veniebat de Galaad, & cameli eorum onerati aromatis, resina, & stacte, i-
bant ut descenderent in Aegyptum.
20 Dixitque Iudas fratribus suis: Quid lucri erit nobis si occiderimus fratrem nostrum, & cooperueri-
mus sanguinem eius?
21 Venite, & vendamus eum Arabibus: & manus nostra non sit in eum: quoniam frater noster, & caro nostra est: &
obedierunt ei fratres sui.
22 Et transierunt viri negotiatores Madianitæ: & extraxerunt & leuauerunt Ioseph de cisterna, & vendiderunt eum
Arabibus viginti siclis argenti: & adduxerunt Ioseph in Aegyptum.
23 Et reuersus est Ruben ad cisternam: & ecce Ioseph non erat in cisterna:
& scidit vestimenta sua.
24 Et reuersus est ad fratres suos, & ait: Puer non comparet: & ego quò vadam?
25 Et tulerunt tunicam
Ioseph, & mactauerunt hædum caprarum: & tinxerunt tunicam in sanguinem.

* וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
 ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם
 לא * ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
 טרף טרף יוסף * ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק
 במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים * ויקמו כל
 בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי
 ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו
 * והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סרים
 פרעה שר הטבחים
 לח
 * ויהי בעת ההוא וירד
 יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה
 * וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
 ויבא אליה * ותהר ותלד בן ויקרא את שמו זר
 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן * ותספ
 עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלר והיה בכזיב
 בלדתה אתו * ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה
 תמר * ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו
 יהודה * ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבס
 אתה והקס זרע לאחיך * וידע אונן כי לא לו יהיה
 הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחר ארצה
 לבלתי נתן זרע לאחיו * וירע בעיני יהודה אשר עשה
 וימת גם אתו * ויאמר יהודה לתמר בלתי שבי אלמנה
 בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם
 הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה * וירבו הימים
 ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ועל על
 גזוי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה * ויגד
 לתמר לאמר הנה חמך עלה תמנתה לגז צאנו * ותסר
 בגדי אלמנותה מעליה ותבס בצעיף ותתעלה ותשב
 בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
 שלה והוא לא נתנה לו לאשה

32 * Mittētes qui ferrent ad patrē, & dicerēt: Hāc
 G inuenimus: vide vtrum tunica filij tui sit, an
 33 nō. * Quā cū cognouisset pater, ait: Tunica fi-
 34 lij mei est. fera pessima comedit eū: bestia de-
 35 cilitio, lugēs filiū suū multo tēpore. * Cōgre-
 gatis autē cunctis liberis eius, vt lenirēt dolo-
 rē patris, noluit consolationē accipere: sed ait:
 Descēdā ad filiū meū lugens in infernū. & illo
 36 perseverante in fletu; * Madianitæ vendiderūt
 Ioseph in Ægypto, Phutipbari eunucho Pha-
 raonis, magistro militum. CAP. XXXVIII.
 1 Odē tēpore, descendens Iudas à fratribus
 A E suis, diuertit ad virū Odolamiten, nomine
 2 Hyra. * Viditq; ibi filiā hominis Chananæi, vo-
 cabulo Sue. & accepta vxore, ingressus est ad
 3 eam. * Quē concepit & peperit filiū, & vocauit
 4 nomē eius Her. * Rursūmq; concepto fœtu, na-
 5 tum filiū vocauit Onā. * Tertiū quoq; peperit,
 6 quē appellauit Sela. quo nato, parere vltra ces-
 7 sauit. * Dedit autem Iudas vxorem primoge-
 8 nito suo Her, nomine Thamar. * Fuit quoque
 9 Her primogenit⁹ Iudæ, neq; in cōspectu Dñi:
 10 & idē ab eo occisus est. * Dixit ergo Iudas ad
 11 Onā filiū suū: Ingredere ad vxorē fratris tui, &
 12 sociare illi, vt suscites semē fratri tuo. * Ille sciēs
 nō nasci sibi filios, introiēs ad vxorē fratris sui,
 semen fundebat in terrā; ne liberi fratris noīe
 10 nascerētur. * Et idcirco percussit eum Dñs, eo
 11 quod rē detestabilē faceret. * Quāobrē dixit lu-
 das Thamar nurui suę: Estō vidua in domo pa-
 tris tui, donec crescat Sela filius meus. Time-
 bat enim, ne & ipse moreretur, sicut fratres e-
 ius. quē abiit, & habitauit in domo patris sui.
 12 * Euolutis autem multis annis, mortua est filia
 Suz vxor Iudæ. Qui post luētū, consolatione
 suscepta, ascendebat ad tonfores ouium suarū,
 ipse & Hyras opilio gregis Odolamita in Tha-
 13 mnas. * Nunciātūmq; est Thamar, quod focer
 illius ascenderet in Thamnas ad tōdendas o-
 14 ues. * Quæ depositis viduitatis vestibis, assū-
 psit theristrum: & mutato habitu, sedit in bi-
 uio itineris quod ducit Thamnan: eo quod
 creuisset Sela, & non eum accepisset maritum.

תרגום אונקלוס

* וישלחו ית כחונא דפסי ואיתא לוח אבוהון ואמרו דא אשכחנא אשחמודע כען הכחונא דברך חיא אם לא *
 34 ובעי יעקב לבושוהי ושוי שקא בחרציה ויתאבל על בריה יוסין סגיאין *
 36 ומדינאי * ויהוה בעידנא ההיא ונחת יהודה מעם אחותי וסטא לוח גברא עדותמאח
 1 לח * ונחא חסן יהודה גבר חגרא ושמה שוע ונסבה ועל לוחה * ועדינא וילידת בר וקרא ית שמה ער * ועדינא עוד
 5 ויאוספה עוד וילידת בר וקרת ית שמה שלה ותורה בכזיב פדילדת יתיה * ונסכיב יהודה אשתא לער
 7 ותורה ער בוכרא דיהודה ביש קדם יי ואמיתיה יי * ואמר יהודה לאונן עול לוח אשת אחיך ויבס יתה ואקים זרעא
 9 וידע אונן ארי לא על שמה יתקרי זרעא ותוי כדעליל לוח אשת אחותי ומחבל אורחיה על ארעא בריל דלא לקימא זרעא לאחותי *
 11 ואמר יהודה לתמר בלתי חבי ארמלא בית אבוויך עד דירבא שלה ברי ארי אמר דילמא ימות אף
 12 וסגיא יומיא ומיתבת שוע איתת יהודה ויתנחם יהודה וסליק לוח גזוי עאניה הוא וחירה
 13 ויתחנא לתמר למימר תא חמך סליק לתמנת למיג עאניה * ואעדנא ית לבושי ארמלותה מינה ויתכסנא
 14 ויפא ויתקנה ויתבת בפרשות עינין די על אורח חמנת ארי חות ארי רבא שלה והיא לא יתחבת ליה לאיתו

* Et polluerunt tunicam variam: & attulerunt patri suo: & dixerunt: Hanc inuenimus: nosce si tunica filij tui est, an non. * Et cognouit eam: & ait: Tunica filij mei est: bestia mala deuorauit eum: bestia rapuit Ioseph. * Rupit autem Jacob vestimenta sua, & imposuit cilicium super lumbum suum: & lugebat filium suum dies multos. * Congregati sunt autem omnes filij eius & filie, & venerunt consolari eum, & non voluit consolationem accipere, dicens, Quod descenda ad filium meum lugens in infernum. & fleuit eum pater eius. * At Madianitæ vendiderunt Ioseph in Ægyptum Phutipbari eunucho Pharaonis, principi coquorum.

CAP. XXXVIII.

Factum est autem in tempore illo, descendit Iudas à fratribus suis, & peruenit usque ad hominem quendam Odollamiten, cui nomen Iras. * Et vidit illic Iudas filium hominis Chananai, cui nomen Sana. & accepit eam, & ingressus est ad eam. * Et concipiens peperit filium, & vocauit nomen eius Her. * Et concipiens adhuc, peperit filium, & vocauit nomen eius Onan. * Et adiiciens, peperit filium, & vocauit nomen eius Silo. hæc autem erat in Chasbi, quando peperit eos. * Et accepit Iudas uxorem Her primogenito suo, cui nomen Thamar. * Fuit autem Her primogenitus Iudæ malus corâ Dño: et occidit eum Deus. * Dixit autem Iudas Onâ: Ingredere ad uxorem fratris tui, & duc uxorem eam, & suscita semen fratri tuo. * Sciens autem Onâ quod non eius erit semen: factum est quando ingressus est ad uxorem fratris sui, effudit super terram, ne daret semine fratri suo. * Malum autem apparuit corâ Deo, quia fecit hoc: et occidit et hunc. * Dixit autem Iudas Thamar nurui suæ: Sede vidua in domo patris tui, donec magnus efficiatur Silo filius meus. dixit enim, ne forte moriatur et iste, sicut et fratres eius. abiit autem Thamar, sedit in domo patris sui. * Multiplicati sunt autem dies, & mortua est Sana uxor Iudæ. & consolatus Iudas, ascendit ad tondentes oues suas, ipse & frater pastor eius Odollamitas in Thamna. * Et nuntiatus est Thamar nurui suæ, dicentes: Ecce socer tuus ascendit in Thamna, tondere oues suas. * Et auferens vestimenta viduitatis à se, induit theistrum, & ornata est ad portas Enan, quæ est in transitu Thanan, vidit enim quod magnus factus est Silo: ipse autem non dedit eam illi uxorem.

32 * Ἐμόλυναν τὴν χιτῶνα τὴν ποικίλον. Ἐεῖσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἔειπον, Ἔργον εὐρομεν, ἐπὶ ἰνῶδι εἰ χιτῶν ἐστὶν ἡ ἐξ ἐμοῦ. 33 * καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν, χιτῶν ἐστὶν υἱοῦ μου ἐστὶ. 34 κατέφαγον αὐτὸν. 35 * Ἐπὶ τὴν ἡμέραν πολλὰς. 36 * Συμῆχθησαν οἱ πάντες υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, ἔηλθον, ᾤδρα καλέσασαι αὐτὸν, καὶ οὐκ ἠθέλεω ᾤδρα καλεῖσθαι, λέγων, ὅτι κατὰ ἐθήματα πρὸς τὸν υἱόν μου πένθων εἰς ἄδου. καὶ ἐκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ. * Ὁ μαδναῖοι ἀπέδοντο τὸν ἰωσήφ εἰς αἴγυπτον πετεφρῇ τῷ σπῶδονι φαραὼ δρχιμαγείρῳ. λή.

1 * Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς καὶ ῥαβδὸν ἐκείνῃ, κατέβη ἰσδὰς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἔαφίκετο εἰς πρὸς ἄνθρωπόν τινα ὁδολλαμίτην, ὃν ὄνομα εἰράς. 2 * Ἐίδεν ἐκεῖ ἰσδὰς θυγατέρα ἀνθρώπου χαναναίου, ἡ ὄνομα σαυά. 3 * Ἐλάβεν αὐτήν, καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν. 4 * Ἐσυλλαβῆσα, ἔτεκεν υἱόν, ἔκκαλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἦρ. 5 * Ἐσυλλαβῆσα ἔτι, ἔτεκεν υἱόν, ἔκκαλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀνάν. 6 * καὶ πρὸς τρίτῃ ἔτεκεν υἱόν, ἔκκαλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, σιλώμ. αὐτὴ δὲ ἦν ἐν χασβί, ἡνίκα ἔτεκεν αὐτοῦς. 7 * καὶ ἔλαβεν ἰσδὰς θυγατέρα ἡ δὲ τῷ πρῶτῳ αὐτοῦ, ἡ ὄνομα θάμαρ. 8 * Ἐγένετο δὲ ἡ πρῶτος τοῦ ἰούδα πονηρὸς ἐν ὁσίων κυρίῳ, καὶ ἀπέκλεινεν αὐτὸν ὁ θεός. 9 * εἶπε δὲ ὁ ἰούδας τῷ ἀνάν, εἰσελθε πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ἐπιγάμρευσαι αὐτήν, ἔκκαλεσε τὸν σπέρμα τῶν ἀδελφῶν σου. 10 * Ἰνὴς δὲ ἀνάν, ὅτι ἐκ αὐτοῦ ἔσαι τὸ σπέρμα, ἔγενετο ὅταν εἰσηλθε πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι μὴ ὄναι σπέρμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 11 * πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐν ὁσίων τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐποίησε ἔτο, ἔθανάτωσε δὲ ἔτον. 12 * εἶπε δὲ ἰσδὰς θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, καὶ θάμαρ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου, ἕως μέλας γένῃ. 13 * σιλῶν ὁ υἱός μου. εἶπε γὰρ μή ποτε δόξω αἰνῆ καὶ οὐτὶς, ὡς περ καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ. 14 * ἀπελθοῦσα δὲ θάμαρ, ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 15 * ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε Σαυά ἡ γυνὴ ἰούδα. καὶ ᾤδρα κληθεὶς ἰούδας, ἀνέβη ἐπὶ τὸν ὄρειν καὶ ἐργάζετο τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ ἦρας ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ ὁδολλαμίτης εἰς θάμνα. 16 * καὶ ἀπηγγέλη θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες, ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀνέβη εἰς θάμνα, καί ἐργαζομαι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. 17 * καὶ ᾤδρα κληθεὶς τὰ ἱμάτια τῷ χηρεῦσεως ἀπ' ἐαυτῆς, ᾤδρα ἐβάλετο τὸ θέμιστρον, ἔκκαλεσε τὸν πατέρα πρὸς τὰς πύλας ἐναντίον, ἡ ἐστὶν ἐν παρόδῳ θάμναν, εἶδε γὰρ ὅτι μέλας ἐγένετο σιλώμ. αὐτὸς δὲ ἐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ θυγατέρα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et miserunt tunicam polymitam; & attulerunt patri suo, atque dixerunt: Hanc inuenimus: cognosce nunc si tunica filij tui est, an non. 12 Et cognouit eam: & ait: Tunica filij mei est: bestia pessima comedit eum; occisione occisus est Ioseph. 13 Et scidit Iacob vestimenta sua: & posuit saccum in lumbis suis: & luxit diebus multis super filium suum. 14 Et surrexerunt omnes filij sui, & omnes filiae suae, ut consolarentur eum: & noluit accipere consolationem: & ait: Quoniam descendam super filium meum lugens in infernum. & planxit eum pater eius. 15 Madianitæ autem vendiderunt eum in Ægypto Putiphari principi Pharaonis, magistro militum. 16 CAP. XXXVIII. Factum est in illo tempore, & descendit Iudas à fratribus suis: & diuertit ad virum Odollamitem, cuius nomen erat Hyra. 17 Viditque ibi Iudas filiam hominis mercatoris, cuius nomen erat Sue: & accepit eam, ingressusque est ad eam. 18 Et concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius, Her. 19 Cocepitque rursus, & peperit filium, & vocauit nomen eius Onan. 20 Et addidit rursus, & peperit filium, vocauitque nomen eius Sela: & erat in Chezib quando peperit eum. 21 Et accepit Iudas uxorem Her primogenito suo, cuius nomen erat Thamar. 22 Erat autem Her primogenitus Iudæ malus corâ Dño: & occidit eum Dominus. 23 Dixitque Iudas ad Onâ: Ingredere ad uxorem fratris tui, & sociare illi, & suscita semen fratri tuo. 24 Cognouitque Onan, quoniam non noie eius vocaretur semine: & quando ingrediebatur ad uxorem fratris sui, corrûpebat viam suâ super terram, ut non suscitaret semen fratri suo. 25 Displicuitque corâ Dño quod fecit: & interfecit etiâ ipsum. 26 Dixitque Iudas Thamar nurui suæ: Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: dixit enim, ne forte moriatur et ista, sicut et fratres eius. Et abiit Thamar, & habitauit in domo patris sui. 27 Post multos autem dies mortua est Sana uxor Iudæ, & consolatus est Iudas: & ascendit ad tondentes ouium suarum in Thamnath, ipse & Hyra socius eius Odollamites. 28 Nuntiatumque est Thamar, dicendo: Ecce socer tuus ascendit in Thamnath, ad tondendas oues suas. 29 Et deposuit vestimenta viduitatis suæ à se, & operuit se pallio, & ornauit se: & sedit in biuio itineris, quod est iuxta viam Thamnath: quoniam vidit quod creuerat Sela, & ipsa non tradebatur ei in uxorem.

* ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה
 פניה: * ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא
 אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה
 תתן לי כי תבוא אלי: * ויאמר אנכי אשלח
 גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
 שלחך: * ויאמר מה רוערבון אשר אתך לך
 ותאמר חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן ליה
 ויבא אליה ותהר לו: * ותקם ותלך ותסר
 צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה:
 * וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי
 לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: * וישאל
 את אנשי מקמה לאמר איך הקדשתי הוה
 בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה:
 * וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
 המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: * ויאמר
 יהודה תקח לה פז נהיה לבו הנר שלחתי הגדי
 הוה ואתה לא מצאתה: * ויהי כמשלש
 חדשים ויגר ליהודה לאמר ונתתי תמר כלתך
 וגם הנר הזה לזוננים ויאמר יהודה הוציאנה
 ותשרף: * הנא מוצאת והיא שלחה אל חמיה
 לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הוה ותאמר הכר
 נא למי החתמך והפתילים והמטף האלה:
 * ויבר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא
 נתתי לה שלח בני ולא יסף עוד לדעתה: * ויהי
 בעת לדתה והנר תאומים בבטנה: * ויהי
 בלדתה ויתן יד ותקח הומילדת ותקשר על ידו
 שני לאמר זה יצא ראשנה: * ויהי כמשיב ידו
 והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא
 שמו פרץ: * ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני
 ויקרא שמו זרח:

* Quam cum vidisset Iudas, suspicatus est esse
 meretricem. operuerat enim vultum suum, ne
 agnosceretur. * Ingressusque ad eam, ait, Di-
 mitte me, vt coeā tecū. Nesciebat enim quod
 nurus sua esset. * Qua respondente, Quid da-
 bis mihi, vt fruā concubitu meo? dixit: Mit-
 tam tibi hādum de gregibus. Rursumq; illa
 dicente, Patiar quod vis, si dederis mihi arra-
 bonē, donec mittas quod polliceris. * Ait Iu-
 das: Quid tibi vis pro arrabone dari? respōdit:
 Annulum tuum & armillā, & baculum quem
 manu tenes. Ad vnum igitur coitum mulier
 concepit. * Et surgens abiit. depositoq; habitu
 quē sumpserat, induta est viduitatis vestibus.
 * Misit autem Iudas hādum per pastorem suū
 Odolamitem, vt reciperet pignus quod dede-
 rat mulieri. Qui cum non inuenisset eam, * In-
 terrogauit homines loci illius, Vbi est mulier
 quæ sedebat in biuio? respondentibus cūctis,
 * Non fuit in loco isto meretrix. * Reuersus est
 ad Iudam, & dixit ei: Non inueni eam. sed &
 homines loci illius dixerunt mihi, nunquam
 sedisse ibi scortum. * Ait Iudas: Habeat sibi.
 Certē mēdaciū arguere nos non potest. ego mi-
 si hādum quem promiseram; & tu non inue-
 nisti eam. * Ecce autē post tres menses nuncia-
 uerunt Iudæ, dicentes: Fornicata est Thamar
 nurus tua, & videtur vterus illius intumesce-
 re. Dixitq; Iudas: Producite eā, vt cōburatur.
 * Quæ cū duceretur ad poenā, misit ad focerū
 suum, dicēs: De viro cuius hæc sunt, concepī.
 cognosce cuius sit anulus & armilla, & bacul⁹.
 * Qui agnitis muneribus, ait: Iustior me est:
 quia non tradidi eam Sela filio meo. Attamen
 * ultra non cognouit eam. * Instante autem par-
 tu, apparuerunt gemini in vtero. * Atque in
 ipsa effusione infantium, vnus protulit manū,
 in qua obstetrix ligauit coccinum, dicens: Ille
 egredietur prior. * Illo verò retrahente manū,
 egressus est alter. Dixitque mulier: Quare di-
 uisa est propter te maceria? Et ob hanc causam
 vocauit nomen eius, Phares. * Postea egres-
 sus est frater eius, in cuius manu erat cocci-
 num: quem appellauit, Zaram.

תרגום אונקלוס

* ויחזא יהודה ויחשבה לנפקת ברא ארי כסאית אפהא: * ויסט ליתה לאורחא ואמר הכי בען אעול לותך ארי לא ידע ארי בלתייה
 ויאמר אנה אשר גדיא בר עיני מן עאנא ואמר אם תתן משכונא עד דתשלח: * ויאמר
 מה משכונא דאתן לך ואמר עוקתך ושויפך וחסךך די בידך ויהב לה ועל ליתה ועדיא ליה: * ויאמר
 מנה ולבישת לבושי ארמליתה: * וישאל ית אנשי אתרה למימר אן מקדשתא היא בעינין על אורחא ואמרו לא הוה חכא מקדשתא:
 * ויאמר יהודה ויאמר לא היתה בזה קדשה: * ויאמר
 לית יהודה ואמר לא אשכחתייה ואף אנשי אתרה אמרו לא הוה חכא מקדשתא: * ויאמר יהודה חסב לה דילמא נהי לחוך הא
 שדריה גדיא תדין ואת לא אשכחתייה: * והוה כפתחות ירחיא ואחחוא ליהודה למימר ונאית חמר כלתך ואף הא מעדיא מונותא
 ואמר יהודה אפקחא ותיחזק: * והוה מתפקא והיא שלחת לות חמותא למימר לגבר דאלין דיליה מניה אנה מעדיא ואמר
 אשחמודע בען דמאן עוקתא ושויפא וחסךא האלין: * ואשחמודע יהודה ואמר זכאה מני היא מעדיא ארי על כן לא
 ויתת לה שלח ברי ולא אוסף עוד למדעה: * והוה בעינין מילדה והא תימין במעתא: * והוה במילדה ויהב ידא
 ויסיבת חיותא וקטרע על ידיה והוה יתא למימר דין נפק קרמיתא: * והוה כד אחיב ידיה והא נפק אחויה ואמר מה תקוף סגי עלך
 לתקוף וקרא שמה פרץ: * ובתר כן נפק אחויה דעל ידיה וחזריתא וקרא שמה זרח:

* Et videns eam Judas, putavit eam meretricem esse. cooperuit enim faciem suam, & nō cognovit eam. * Declinavit autem ad eam viam. & ait illi: Sine me ingredi ad te. non enim cognovit quod nurus eius est. * Illa autem dixit: Quid mihi dabis, si ingressus fueris ad me? & ait: Ego tibi mittam hādum caprarum de ouibus meis. * Illa autem dixit: Si dederis mihi pignus, donec mittas tu. Ille autem dixit: Quod pignus tibi dabo? illa autem dixit: Anulum tuum, & armillā, & virgam quæ in manu tua. & dedit ei, & ingressus est ad eam: & in utero concepit ex eo. * Et surgens, abiit. & deposuit pallium suum à seipsa, & induit vestimenta viduitatis suæ. * Misit autem Judas hādum ex capris in manu pastoris sui Odollamitæ, ut reciperet pignus à muliere. & non inuenit eam. * Interrogavit autem viros qui ex loco, Ubi est meretrix quæ erat in Enan in via? & dixerunt: Non fuit hic meretrix. * Et reuersus est ad Iudam: & ait, Non inueni: & homines qui de loco, dicunt non esse hic meretricem. * Ait autem Iudas: Habeat ea. sed ne fortè derideamur. ego quidem misi hādum hunc, tu autem non inuenisti. * Factum est post trimestre, nunciatum est Iuda, dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua: & ecce in utero habet de fornicatione. Dixit autem Judas: Educite eam, & comburatur. * Ipsa autem adducta, misit ad socerum suum, dicens: Ex homine cuius hæc sunt, ego in utero habeo. & ait: Cognosce cuius anulus, & armilla, & virga hæc. * Cognovit autem Judas: et ait, Iustificata est Thamar quam ego. cuius causa non dedi eam Silon filio meo. & non addidit vltra cognoscere eam. * Factum est autem quando peperit, & huic erāt gemini in utero eius. * Factum est autem cum pareret ipsa, unus protulit manum suam. accipiens autem obstetrix, ligauit super manum eius coccinum, dicens: Hic egredietur prior. * Ut autem contraxit manum, & statim egressus est frater eius: illa autem dixit, quid diuisa est propter te maceria? et vocauit nomen eius Phares. * Et post hoc egressus est frater eius, in quo erat super manum eius coccinum: & vocauit nomen eius, Zara.

* καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἰούδας, ἔδοξεν αὐτῇ πόρνη εἶναι. κατεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. * ὁ δὲ ἐκλινεῖν πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῇ, ἔα σὸν με εἰσελθεῖν πρὸς σε. & ὁ ἐπεγνω, ὅτι νύμφη αὐτῆς ἔστιν. * ἡ δὲ εἶπε, τί μοι δώσεις, εἰάν εἰσελθῇς πρὸς με; καὶ εἶπεν, ἐγὼ σοὶ ἀποστελῶ ἔρπον αἰγῶν ἐκ τῶν περὶ τῶν ποταμῶν μου. * ἡ δὲ εἶπεν, εἰάν δῶς μοι δρεβωνά, ἕως τοῦ ἀποστείλαι σε. ὁ δὲ εἶπεν, τίνα τὸν δρεβωνά σοὶ δώσω; ἡ δὲ εἶπε, τὸν δακτύλιόν σου, καὶ τὸν ὀρμίσκον, & τὴν ῥάβδον ἥτις ἐν τῇ χειρὶ σε. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ, & εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν. & ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ὁ δὲ αὐτῆς. * & ἀναστὰσα, ἀπῆλθε. & περιεβλεπε τὸ θεῖον ἐν αὐτῇ ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χιρῆσεως αὐτῆς. * ἀπέστειλε δὲ ἰούδας τὸν ἔρπον ὁ δὲ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτῆς τοῦ ὀδολλαμίτου, κομίζων τὸν δρεβωνά ὡς τῆς γυναικὸς καὶ ἔχων εὗρεν αὐτὴν. * ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ἄνδρες οἱ ἐκ τοῦ τόπου, ποῦ ἔστιν ἡ πόρνη ἡ γυρομένη ἐν ἐναντίῳ τῆς ὁδοῦ; καὶ εἶπαν, οὐκ ἔστι ἐν ταῖς θαπόρῃ. * καὶ ἀπεγράφη πρὸς ἰούδαν. καὶ εἶπεν, οὐχ εὗρον. καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου, λέγουσι, μὴ εἶναι ὡς εἶπες πόρνη. εἶπε δὲ ἰούδας, ἐχέτω αὐτὰ. ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν. ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔρπον τὸν ποταμὸν, καὶ οὐκ εὗρηκα. * ἐγένετο μὲν τῷ ἰούδῃ, ἀπηγγέλη τῷ ἰούδῃ, λέγοντες, ἐκπεπόρνηκε θάμαρ ἡ νύμφη σου. & ἰδὼν ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας. εἶπε δὲ ἰούδας, ὁ δὲ ἀγαγετέ αὐτὴν, καὶ κατακαυθήτω. * αὐτῆς δὲ ἀπομένης, ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, λέγουσα, ἐκ ἀνθρώπου ἑπνοῦ ταῦτα ἔστιν, ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω. & εἶπεν, ἐπίνωθι, τίνος ὁ δακτύλιος & ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὐτῆς. * ἐπέγνω δὲ ἰούδας, & εἶπε, δεδικαίω θάμαρ ἡ ἐγὼ. οὐκ εἶναι οὐκ ἔδωκα αὐτῇ σπλὼν τῶν ἡμῶν μου. καὶ οὐ περιεβλεπε ἐπὶ τῷ γυναικὶ αὐτῇ. * ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτεκεν, καὶ τῇδε ἡ δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς. * ἐγένετο δὲ ἐν τῇ τέλει αὐτῇ, ὁ εἷς περιεξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτῆς. λαβοῦσα δὲ ἡ μάϊα, ἔθηκεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῆς κόκκινον, λέγουσα, οὗτος ὁ δὲ ἐλεῦσε πρὸς τὸν. * ὡς δὲ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῆς, καὶ εὐθὺς ὁ δὲ ἔθηκεν. θέν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς. ἡ δὲ εἶπε, τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός; καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, φάρες. * & μὲν τὸτο ὁ δὲ ἔθηκεν. θέν ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, ἐφ' ᾧ ἡ δὲ ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτῆς τὸ κόκκινον. & ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, ζαρά.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

15 Et vidit eam Iudas, & putavit eam esse meretricem, quia operuerat faciem suam. 16 Et declinavit ad eam in viam, & ait: Permite, obsecro, ut ingrediar ad te. non enim sciebat quod nurus sua esset. Et ait: Quid dabis mihi ut ingrediaris ad me? 17 Et dixit: Ego mittam hādum caprarum de gregibus. Et ait: Si dederis mihi pignus, donec mittas. 18 Et dixit: Quod erit pignus quod dabo tibi? & ait: Anulus tuus, & sudarium tuum, & baculus tuus, qui est in manu tua. Et dedit ei: & ingressus est ad eam, & concepit ex eo. 19 Et surrexit & abiit: & deposuit pallium suum à se, & induit se vestimento viduitatis suæ. 20 Et misit Iudas hādum de capris per manum amici sui Odollamitæ, ut acciperet pignus de manu mulieris: & non inuenit eam. 21 Et interrogavit homines loci, dicens: Vbi est meretrix quæ erat in bivio itineris? & dixerunt: Non est hic meretrix. 22 Et reuersus est ad Iudam, & ait: Non inueni eam. viri quoque loci dixerunt: Non est hic meretrix. 23 Dixitque Iudas: Accipiat sibi pignus, ne fortè simus in derisum: ecce misi hādum hunc, & tu non inuenisti eam. 24 Et factum est post tres menses: & nunciatum est Iudæ, dicendo: Fornicata est Thamar nurus tua: & ecce concepit ex fornicatione. & dixit Iudas: Educite eam, & comburatur. 25 Ipsa educebatur: & ipsa misit ad socerum suum, dicens: De viro cuius hæc sunt, ego concepi: & ait: Cognosce, obsecro, cuius est anulus, & sudarium, & baculus hic. 26 Et cognovit Iudas: & ait, Iustificata est: ex me ipsa concepit; eo quod non tradidi eam Sela filio meo. & vltra non cognovit eam. 27 Et factum est in tempore partus, & ecce gemelli in utero eius erant. 28 Et factum est cum pareret, & accepit obstetrix coccinum, & ligauit super manum eius coccinum, dicens: Hic egredietur prior. 29 Et factum est cum reduceret manum suam, ecce egressus est frater eius. & ait: Quam maxima fortitudo fuit in te, ut præualeres? & vocauit nomen eius, Phares. 30 Et post hæc egressus est frater eius, super cuius manu erat coccinum: & vocauit nomen eius Zara.

לט

* ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוסיפר
סריס פרעה שרהטבחים אישמצרי מיד הישמעאלים
אשר הורדהו שמה : * ויהי יהוה את יוסף ויהי איש
מצליח ויהי בבית אדניו המצרי : * וירא אדניו כי
יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח
בירו : * וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו
על ביתו וכל יש לו נתן בירו : * ויהי מאז הפקיד
אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית
המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו
בבית ובשדה : * ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא
ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה : * ויהי אחר
הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל
יוסף ותאמר שכבה עמי : * וימאן ויאמר אל אשת
אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש
לונתן בידי : * איננו גדול בבית הוה ממני ולא
חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו
ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים :
* ויהי כדברה אל יוסף יוסף ולא שמע אליה
לשכב אצלה להיות עמה : * ויהי כהיום הזה ויבא
הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
בבית : * ותתפששו בגדו לאמר שכבה עמי ויעזב
בגדו בידה וינס ויצא החוצה : * ויהי כראותה כי
עזב בגדו בידה וינס החוצה : * ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק
בנו בלא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול :
* ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס ויצא החוצה : * ותנח בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו :

CAP. XXXIX.

¹ Gitur Ioseph ductus est in Ægyptū : emīq;
A Ieum Phutiphar eunuchus Pharaonis prin-
ceps exercitus sui, vir Ægyptius, de manu Hi-
maclitarum, à quibus perductus erat.
² * Fuitque Dominus cum eo : & erat vir in
cunctis prosperè agens. habitauitque in domo
³ domini sui : * Qui optimè nouerat Domi-
num esse cum eo; & omnia quæ gereret ab eo,
⁴ dirigi in manu illius. * Inuenitq; Ioseph gra-
tiam coram domino suo, & ministrabat ei.
⁵ * A quo præpositus omnibus, gubernabat
creditam sibi domum, & vniuersa quæ eitra-
ditafuerant. Benedixitque Dominus domui
Ægyptij propter Ioseph : & multiplicauit tā
B in ædibus, quàm in agris cunctā eius substan-
⁶ tiam. * Nec quicquam aliud nouerat, nisi pa-
nem quo vescabatur. Erat autem Ioseph pul-
⁷ chra facie, & decorus aspectu. * Post multos
itaque dies, iniecit domina sua oculos suos in
⁸ Ioseph. & ait: Dormi mecum. * Qui nequa-
quam acquiescens operi nefario, dixit ad eam:
Ecce dominus meus omnibus mihi traditis,
⁹ ignorat quid habeat in domo sua: * Nec quic-
quam est quod non in mea sit potestate, vel
non tradiderit mihi, præter te quæ vxor eius
es. quomodo ergo possum hoc malum facere,
¹⁰ & peccare in Deum meum? * Huiusmodi
verbis per singulos dies loquebatur, & mulier
molesta erat adolescenti: & ille recusabat stu-
¹¹ prū. * Accidit autem quadam die, vt intraret
C Ioseph domū, & operis quippiā absq; arbitris
¹² faceret. * Et illa apprehēsa lacinia vestimenti
eius, diceret: Dormi mecum. Qui relicto in ma-
¹³ nu ei⁹ pallio, fugit, & egressus est foras. * Cūq;
vidisset mulier vestē in manibus suis, & se esse
¹⁴ contemptam, * Vocauit ad se homines do-
mus suæ, & ait ad eos: En introduxit virū He-
bræum, vt illuderet nobis. ingressus est ad me,
¹⁵ vt coiret mecum. * Cūque ego succla-
massem, & audisset vocem meam, reliquit pal-
¹⁶ lium quod tenebam, & fugit foras. * In ar-
gumentum ergo fidei, retentum pallium, o-
stendit marito reuertenti domum:

תרגום אונקלוס

לט
מציא מירא דערבאי דאחתייהו לחמן :
2 והנה מימרא דיוני בסעדיה ויהוה גבר מצלח והנה בבית רבוניה מצראי :
3 והוא רבוניה
4 ואשכח יוסף רחמן בעיניו ושמש ויהוה ומנייה על ביתיה וכל דאית ליה
מסר בידיה :
5 והנה מעידן דמני ויהוה בביתיה ועל כל דאית ליה וברין ויהוה ברכתא דיוני בכל דאית ליה
בביתא ובחקלא :
6 ושכב כל דיליה בידא דיוסף ולא ידע עמיה מדעם אלהין לחמא דיהוה אכל ויהוה יוסף שפירא ברין ונאי
בחזא :
7 והנה בתר פתגמא דהאלין וקפרא איתר רבוניה ית עינהא לות יוסף ואמרת שכב עמי :
8 וסריב ואמר לאיתר רבוניה הא
דבני לא ידע עמי מה די בביתא וכל דאית ליה מסר בידו :
9 ליתוהו רב בביתא דרין מני ולא מנע מני מדעם אלהין יתיד ביד דאית אחתיה
ואמרין אעביר בישתא רבתא דהא ואחזב קדם יו :
10 והנה כד מללית עם יוסף יום ויום ולא קביל מינה למשכב ליתא למהו עמה :
11 והנה כיומא דרין ועל לביתא למבדק בכתבי חשבניה ולית אינש מאנשי ביתא רחמן בביתא :
12 ואחדתיה בלבושיה למימר שכב עמי
13 והנה כד חזר ארי שבקיה ללבושיה בידה וערק לשוקא :
14 וקראת לאנשי ביתה
15 והנה כד שמע ארי ארמית קלי
16 ואנחת ללבושיה לותי וערק ונפק לשוקא :

CAP. XXXIX.

Ioseph autem deductus est in Aegyptum: & emit eum Petephres eunuchus Pharaonis, princeps co-
 quorum, vir Aegyptius, de manu Ismaelitarum, qui
 deduxerunt eum illuc. * Et fuit Dominus cum Ioseph. & fuit vir fortunatus, & fuit in domo apud
 dominum suum Aegyptium. * Sciebat autem domi-
 nus eius, quod Dominus erat cum eo: & quaecunq;
 faceret, Dñs prosperaret in manibus eius. & inue-
 nit gratiam Ioseph coram dño suo. * Placuit autem
 ei: & constituit eum super domum suam: & omnia
 quaecunque erant ei, dedit in manum Ioseph. * Factum
 est autem postquam constitutus est ipse super domum
 eius, & super omnia quaecunque erant ei. Et bene-
 dixit Dñs domum Aegyptij propter Ioseph. & fa-
 cta est benedictio dñi in existentibus ei in domo et in
 agro eius. * Et comisit omnia quaecunque erant ei, in
 manus Ioseph et non sciebat eorū quæ apud se nihil,
 prater panem quo vescabatur ipse. & erat Ioseph
 pulcher facie, & decorus aspectu valde. * Et factum
 est post verba hæc, & iniecit uxor dñi eius oculos
 suos in Ioseph: & dixit, Dormi mecum. * Ille autem
 non voluit. dixit autem uxori dñi sui: Si dñs meus
 non scit propter me in domo sua: & oia quaecunque
 sunt ei, dedit in manus meas. * Et non est in domo
 hac, neque excipit à me nihil, prater te; eo quod tu
 uxor eius es. & quomodo faciam verbum malum
 hoc, & peccabo coram Deo? * Quando autem loque-
 batur Ioseph diem ex die, & non obediuit ei dormi-
 re cum ea, ut coiret cum ea. * Facta est autem talis
 quedā dies, & intrauit Ioseph in domū facere opera
 sua: et nemo erat in domo intus. * Et attraxit eū ve-
 stimentis, dicens: Dormi mecum. & relinquens ve-
 stimenta sua in manibus eius, fugit, & egressus est
 foras. * Et factum est, ut vidit quod relinquens
 vestimenta sua in manibus eius, fugit, & egressus
 est foras: * Et vocauit existentes in domo, & ait
 illis, dicens: Videte, introduxit nobis seruum He-
 braeum illudere nobis. intrauit ad me, dicens: Dor-
 miam tecum. & clamaui voce magna. * Cum au-
 tem audiret ipse quod exaltaui vocem meam, et cla-
 mauī, relinquens vestimenta sua apud me, fugit, &
 egressus est foras. * Et relinquit vestimenta apud se,
 donec venit dominus in domum suam.

λθ'.

* Ιωσήφ ὁ κατήχθη εἰς αἴγυπτον· καὶ ἐκτίθετο αὐτὸν πε-
 τεφρὴς ὁ εὐνοῦχος Φαραὼ, δούλος αἰγυπτίου, ἀνὴρ αἰσθητός,
 ἐν χειρὸς ἰσμηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ. * ὁ δὲ κυ-
 ρεῖτο μὲν ἰωσήφ· καὶ ὁ δὲ αὐτὸς ἐπιτυχάνων. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ κύριος αὐτοῦ τῷ αἰγυπτίῳ. * ἦ δὲ ὁ κύ-
 ριος αὐτοῦ, ὅτι κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ, ὁ δὲ αὐτὸν ποιεῖ, κύριος ἐνω-
 δοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ εὗρεν χάριν ἰωσήφ ἐναντίον τοῦ κυ-
 ρίου αὐτοῦ. * ἐνέρεσεν ὁ αὐτὸς, καὶ ἐπέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς ἰωσήφ. * ἐγένε-
 το ὁ δὲ μὲν κατεσθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάν-
 τα ὅσα ἦν αὐτῷ. * ὁ δὲ ἐυλόγησεν κύριος τὸν οἶκον τοῦ αἰγυπτίου διὰ
 ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο ἐυλογία κυρίου ἐν τοῖς ὑπαρχουσιν αὐτῷ ἐν
 τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. * ὁ δὲ ἐπέσρεψε πάντα ὅσα ἦν αὐ-
 τῷ, εἰς χεῖρας ἰωσήφ. ὁ δὲ οὐκ ἦν τῶν καθ' ἑαυτοῦ οὐδ' ἐν, πλην τοῦ
 ἄρτου τοῦ κατήσθην αὐτοῦ. καὶ ἦν ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει, καὶ ὡραῖος
 τῇ ὄψει σφόδρα. * ὁ δὲ ἐγένετο μὲν τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐπέβα-
 λεν ἡ γυναῖξ τοῦ κυρίου αὐτοῦ οὐδ' ὀφθαλμοὺς αὐτῇ ἐπὶ ἰωσήφ, καὶ
 εἶπε, κοιμήθη μετ' ἐμοῦ. * ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην. εἶπε ὁ δὲ τῇ γυναι-
 κὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἰ ὁ κύριός μου ἐγνώσκει δι' ἐμὲ ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου.
 * ὁ δὲ οὐκ ὑπάρχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ. ἐγὼ ὑπεξαίρεται ἀπ' ἐ-
 μοῦ οὐδ' ἐν, πλην τοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιή-
 σω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἀμαρτήσωμαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ;
 * ἦν ἡμεῖς ὁ δὲ ἐλάλη τῷ ἰωσήφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐκ ὑπῆ-
 κουσεν αὐτῇ καθεύδων μετ' αὐτῆς, τοῦ συγμέναιος αὐτῇ.
 * ἐγένετο ὁ δὲ τριῦς ἡμέρας, καὶ εἰσῆλθεν ἰωσήφ εἰς τὴν
 οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω.
 * καὶ ἐπεσπάρσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων, λέγοντα, κοιμήθη μετ'
 ἐμοῦ, καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
 τῆς, ἐφυγῇ, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. * ὁ δὲ ἐγένετο, ὡς εἶδεν ὅτι κατα-
 λιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, ἐφυγῇ, καὶ ἐξ-
 ῆλθεν ἔξω. * καὶ ἐκάλεσε οὐδ' ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς, λέγοντα, ἴδετε, εἰσῆγαγῇ ἡμῖν παῖδα ἐβραῖον ἐμ-
 παΐζειν ἡμῖν. εἰσῆλθε πρὸς με, λέγων, κοιμήθη μετ' ἐμοῦ.
 * ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ. * ἐν τῇ τῷ ἀκούσαι αὐτὸν, ὅτι ὕψωσα
 τὴν φωνήν μου, καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ'
 ἐμοῦ, ἐφυγῇ, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. * καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμά-
 τια παρ' ἐαυτοῦ, ὡς ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXIX.

Ioseph autē deductus est in Aegyptū, & emit eū Putiphar princeps Pharaonis, magister militum, vir Aegyptius, de manu Arabum, qui deduxerunt
 eum ibi. * Et factū est verbū Domini in auxilium Ioseph: & fuit vir prosperē agēs; eratq; in domo domini sui Aegyptij. * Et vidit dñs eius qd erat
 verbū Dñi in auxiliū eius: & oia quæ ipse faciebat, Dñs dirigebat in manu sua. * Et inuenit Ioseph misericordiā in oculis eius: & ministrabat ei; & cō-
 stituit eū super domū suam: & oia quæ habebat, tradidit in manu eius. * Et factum est ab eo tempore quo cōstituit eum in domo sua, & super omnia
 quæ habebat; & benedixit Dñs domui Aegyptij, ppter Ioseph: & fuit benedictio Domini in omnibus quæ habebat in domo & in agro. * Et reliquit
 oia sua in manu Ioseph; & nō nouerat cū eo quicq; nisi panē quo vescabatur. Eratq; Ioseph pulcher facie, & decorus aspectu. * Et factum est post ver-
 ba hæc, leuauit vxor domini sui oculos ad Ioseph; & dixit: Cuba mecum. * Et noluit. & ait vxori domini sui: Ecce dominus meus non nouit mecum
 quicquam eorū quæ in domo sua sunt, & omnia sua tradidit in manu mea. * Non est ipse maior me in domo hac: neq; prohibuit à me quicquam pre-
 ter te; eo quod tu vxor eius es. quomodo ergo faciam hoc magnum malum, & peccabo coram Deo? * Et factum est cū loqueretur cum Ioseph per
 singulos dies, non acquieuit ei vt cubaret cum ea, vt esset cum ea. * Et factum est quadam die, & ingressus est in domum, vt inuestigaret scripturas ra-
 tionis suæ. & nullus vir de hominibus domus erat ibi in domo. * Apprehenditque vestimenta eius, dicens: Cuba mecum. Et reliquit vestimenta
 sua in manu eius: & fugit, & egressus est foras. * Et factum est cū vidisset quod reliquisset vestimenta eius in manu sua, & quod fugisset foras:
 * Vocauit viros domus suæ: & ait eis, dicens: Videte, adduxit nobis virum Hebraeum, vt illuderet nobis: ingressus est ad me vt cubaret mecum: &
 clamaui voce magna. * Et factum est cū audiret quod eleuarem vocem meam & clamarem, reliquit vestimenta sua apud me; & fugit, & egressus
 est foras. * Et retinuit vestimentum eius apud se, donec veniret dominus eius in domum suam.

17 * וַתִּדְבֹר אֵלָיו כְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים לֵאמֹר בֹּא אֵלַי הָעֶבֶד
 18 * הָעֶבְרִי אֲשֶׁר-הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי: * וַיְהִי כְּהֵרִימִי
 19 * קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיֵּנֶס הַחוּצָה: * וַיְהִי
 כִּשְׁמַע אֲדֹנָיו אֶת-דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר
 20 * כְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים עָשָׂה לִי עֲבָדְךָ וַיַּחַר אָפוֹ: * וַיִּקַּח
 אֲדֹנָי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיַּתְּנֵהוּ אֶל-בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר-
 אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי-שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר:
 21 * וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיְטַח אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חָנוּן בְּעֵינָיו
 22 * שֶׁר בֵּית-הַסֹּהַר: * וַיִּתֵּן שָׂר בֵּית-הַסֹּהַר בְּיַד-יוֹסֵף
 אֶת-כָּל-הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר
 23 * עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה: * אֵין שָׂר בֵּית-הַסֹּהַר
 רָאָה אֶת-כָּל-מַאֲמָה בְּיָדוֹ בְּאֶשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וְאֲשֶׁר-
 הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְּלִיָּהּ:

מ

1 * וַיְהִי אַחֲרֵי הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ-
 2 * מִצְרַיִם וְהָאִפֶּה לְאֲדֹנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: * וַיִּקְצֹף
 פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי סָרִיסָיו עַל שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֶׁר
 3 * הָאוֹפִים: * וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שֶׁר הַטִּבְחִים אֶל-
 4 * בֵּית הַסֹּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם: * וַיִּפְקֹד שֶׁר
 הַטִּבְחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם וַיִּשְׁרֹת אֹתָם וַיְהִיו יָמִים
 5 * בְּמִשְׁמַר: * וַיַּחֲלֹמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלִילָה
 אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאִפֶּה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ
 6 * מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֹּהַר: * וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם
 7 * יוֹסֵף בְּבֹקֶר וַיִּרָא אֹתָם וְהֵנֶם זֹעֲפִים: * וַיִּשְׁאַל אֶת-
 סָרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית-אֲדֹנָיו לֵאמֹר
 8 * מָדוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם: * וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
 חֲלָמְנוּ וּפִתְרָאִין אֵין אִתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף חֲלוֹמֵי
 9 * לָאֱלֹהִים פִּתְרָנִים סִפְרוּ-נָא לִי: * וַיִּסְפֹּר שֶׁר-
 הַמִּשְׁקִים אֶת-חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמֵי וְהִנֵּה
 גִּפְן לִפְנֵי:

CAP. XL.

17 * Et ait: Ingressus est ad me seruus Hebræus, quem adduxisti, vt illuderet mihi.
 18 * Cumque audisset me clamare, reliquit pallium quod tenebam, & fugit foras.
 19 * His auditis dominus, & nimium credulus verbis coniugis, iratus est valde.
 20 * Tradiditque Ioseph in carcerem, vbi vincti regis custodiebantur: & erat ibi clausus.
 21 * Fuit autem Dominus cum Ioseph, & misertus est illius: & dedit ei gratiam in conspectu principis carceris:
 22 * Qui tradidit in manu illius vniuersos vinctos qui in custodia tenebantur: & quicquid fiebat, sub ipso erat.
 23 * Nec nouerat aliquid cunctis ei creditis. Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat.

1 **H** Is itaque gestis, accidit vt peccarent duo A Eunuchi, pincerna regis Ægypti, & pistor domino suo.

2 * Iratusque contra eos Pharaos, (nam alter pincernis præerat, alter pistoribus)

3 * Misit eos in carcerem principis militum, in quo erat vinctus & Ioseph.

4 * At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis. aliquantulum temporis fluxerat, & illi in custodia tenebantur.

5 * Videruntque ambo somnium nocte vna, iuxta interpretationem congruam sibi.

6 * Ad quos cum introisset Ioseph mane, & vidisset eos tristes:

7 * Sciscitatus est eos, dicens: Cur tristior est B hodie solito facies vestra?

8 * Qui responderunt: Somnium vidimus, & non est qui interpretetur nobis. Dixitque ad eos Ioseph: Nunquid non Dei est interpretatio? referte mihi quid videritis.

9 * Narravit prior præpositus pincernarum somnium suum: Videbam coram me vitem;

תרגום אונקלוס

17 * וּמִלִּילַת עֲמִיָּה כְּפִתְרָמִיָּה הָאֵלֶּיךָ לְמִימַר עַל לִוְתִּי עֲבָדָה עֲבָרָה דְּאִתִּיתָא לְנָא לְחִיכָא בִּי: * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 19 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 20 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 21 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 22 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 23 * לִית רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 1 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 2 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 3 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 4 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 5 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 6 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 7 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 8 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי
 9 * וְהָיָה כִּד שְׁמַע רַבּוּנִיָּה יִתְּ פִתְרָמִיָּה וְיִתְּחִיָּה דְּמִלִּילַת עֲמִיָּה לְמִימַר כְּפִתְרָמִיָּה דְּהָאֵלֶּיךָ עֲבָד לִי עֲבָדְךָ וְתִקְרִי

* Et locuta est ei secundum verba hæc, dicens: 17
 Ingressus est ad me servus Hebræus, quem introdu-
 xisti ad nos illudere mihi: & dixit, Dormiam te-
 cum. * Ut autem audiuit quod exaltaui vocem 18
 meam & clamaui, relinquens vestimenta sua apud
 me, fugit, & egressus est. * Factum est autem 19
 ut audiuit dominus eius verba vxoris sue, quacun-
 que locuta est ad eum, dicens, Sic fecit mihi servus
 tuus. & iratus est ira. * Et accipiens dominus 20
 Joseph, iniecit eum in munitionem, & in locum in
 quo vincti regis detinentur illic in munitione.
 * Et fuit Dominus cum Joseph, et effudit ei mi- 21
 sericordiam; & dedit ei gratiam coram principe car-
 ceris. * Et dedit princeps carceris carcerem 22
 per manum Joseph, & omnes adductos in carcere,
 & omnia quæcunque faciunt illic, ipse erat faciens.
 * Non erat princeps carceris ex carcere sciens 23
 propter ipsum nihil: omnia enim erant per manum
 Joseph, eo quod Dominus cum illo erat. & quacun-
 que ipse faciebat, Dominus prosperabat in manibus
 eius.

CAP. XL.

Factum est autem post verba hæc, peccauit prin- 1
 ceptis pincernarum regis Aegypti, & princeps pi-
 storum domino suo regi Aegypti.
 * Et iratus est Pharao super duobus Eunuchis 2
 suis; super principe pincernarum, & super principe
 pistorum. * Et posuit eos in custodia in carcere 3
 in locum vbi Joseph iacebat ibi. * Et commen- 4
 dauit princeps carceris Joseph ipsos: & astitit eis.
 fuerant autem dies in carcere.
 * Et viderunt ambo somnium in una nocte 5
 num: quorum visiones in somniis eorum. pincerna &
 pistor erant regi Aegypti existentes in carcere.
 * Intrauit autem ad eos Ioseph manè, & vidit 6
 eos, & erant conturbati.
 * Et interrogauit eunuchos Pharaonis qui erant 7
 cum eo, dicens: Quare facies vestrae tristes hodie?
 * Illi autem dixerunt: Somnium vidimus: & 8
 coniectans illud, non est. dixit autem eis Ioseph, Nō
 per Deum manifestatio eius est? narrate ergo mihi.
 * Et narrauit princeps pincernarum somnium 9
 suum Ioseph: & ait illi sic: In somnio meo erat vi-
 tis coram me:

* ἡ ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα, εἰς- 17
 ἤλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ ἐβραῖος, ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς,
 ἐμπαΐξαι μοι καὶ εἶπε, κοιμηθῆμαι μετ' ὅ.
 * ὡς ὃ ἤκουσεν, ὅτι ὑψώσεται τὸ φωνή μου, & ἐβόησα, κα- 18
 τὰ λυγρὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῦ, ἐφυγῶ, & ἐξῆλθεν.
 * ἐγένετο δ' ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτῷ τὰ ῥήματα τῆς γυ- 19
 ναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα, οὕτως ἐ-
 ποιήσέ μοι ὁ παῖς σου. καὶ ἐδυμώθη ὁ ὄργῃ. * καὶ λαβὼν ὁ 20
 κύριος ἰωσήφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ χύρωμα, καὶ εἰς τὸν τό-
 πον, ἐν ᾧ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ 21
 ὀχυρώματι. * καὶ ὡς κύριος μετ' ἰωσήφ, & κατέχευεν
 αὐτῷ ἐλεῶ, & ἐδωκεν αὐτῷ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ δρχιδεσμο- 22
 φύλακος. * & ἐδωκεν ὁ δρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμο-
 τήριον διὰ χειρὸς ἰωσήφ, & πάντα δὲ ἀπαιτῶντο ἐν τῷ δεσ-
 μωτῇ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ὡς ποιοῦν.
 * ὅτι ὡς ὁ δρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτῆριον γνώσκων 23
 δι' αὐτὸν οὐδέν. πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν κύριον
 μετ' αὐτοῦ εἶναι καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, κύριος ἐνώδου ἐν ταῖς
 χερσὶν αὐτοῦ.

μ.

* Εγένετο δ' μετ' τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡμαρτεν ὁ δρχινο- 1
 χότος τοῦ βασιλέως αἰγύπτου, καὶ ὁ δρχιστοποιὸς τῷ κυρίῳ
 αὐτῶν βασιλεὶ αἰγύπτου. * & ὠργίσθη φαραὼ ἐπὶ τοῖς 2
 δυσὶν ευνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ δρχινοχῳ, καὶ ἐπὶ τῷ δρχισ-
 τοποιῳ. * & ἐθετο αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ εἰς τὸ δεσμο- 3
 τήριον, εἰς τὸν τόπον, οὗ ἰωσήφ ἐπέκειτο ἐκεῖ.
 * καὶ ὡς ἐγένετο ὁ δρχιδεσμῶτης τῷ ἰωσήφ αὐτοῦ: καὶ 4
 παρέση αὐτοῖς. ἦσαν δ' ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.
 * καὶ εἶδον ἀμφοτέρω ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί. ὧν αἱ ὁ- 5
 ράσεις τοῦ ἐνυπνίου αὐτῶν. ὁ οἰνοχότος & ὁ σιτοποιὸς ἦσαν τῷ
 βασιλεὶ αἰγύπτου ὄντες ἐν τῷ δεσμοτῇ.
 * εἰσῆλθε δ' πρὸς αὐτοῦ ἰωσήφ πρῶτον, & εἶδεν αὐτοῦ, καὶ ἡ- 6
 ῶσαν τελαραμένους. * & ἡρώτα αὐτὸν ευνούχοις φαραὼ, οἵ ἦσαν
 μετ' αὐτοῦ, λέγων, τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά σήμε- 7
 ρες; * ὃς εἶπεν, ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκεῖναι αὐτὸ,
 ὅτι ἐστίν. εἶπε δ' αὐτοῖς ἰωσήφ, ἔχι διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφησης 8
 αὐτοῦ ἐς ἐμὴν διηγήσασθε ἐν μοι. * καὶ διηγήσατο ὁ δρχινο- 9
 χότος τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ ἰωσήφ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ἕως, ἐν τῷ
 ὑπνῷ μου ὡς ἀμπελὸς ἐναντίον μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et locuta est cum eo verba hæc, dicens: Ingressus est ad me servus Hebræus, quem adduxisti nobis, ut illuderet mihi. 17 Et factum est cum eleuarem vocem meam & clamarem, reliquit vestimenta sua apud me, & fugit foras. 18 Et factum est cum audiret dominus eius verba vxoris sue, quæ locuta est ad eum, dicens: Sicut verba hæc fecit mihi servus tuus: & iratus est furor eius. 19 Tulitque dominus Ioseph eum, & tradidit eum in domum carceris vbi vincti regis erant. eratque ibi in domo carceris. 20 Et tradidit princeps carceris in manu Ioseph omnes vinctos qui erant in domo carceris: & omnia quæ fiebant ibi, ipse faciebat. 21 Nullum delictum videbat princeps carceris in manu eius, eo quod verbum Domini erat in auxilium eius. & quod ipse faciebat, Dominus dirigebat. 22 Et iratus est Pharao contra duos principes suos, contra principem pincernarum, & contra principem pistorum. 23 Et posuit eos in custodia in domo magistri militum, in domo vinctorum vbi Ioseph erat vinctus. 24 Et posuit princeps militum cum eis Ioseph, & ministrabat eis. & fuerunt aliquibus diebus in custodia. 25 Somniauerunt autem somnium ambo, unusquisque somnium suum in nocte una, singuli iuxta interpretationem somnij sui: pincerna videlicet & pistor regis Aegypti, qui vincti erant in domo carceris. 26 Venitque ad eos Ioseph manè, & vidit eos; & ecce erant tristes. 27 Et interrogauit principes Pharaonis, qui secum erant in custodia in domo domini sui, dicens: Quare facies vestrae tristes sunt hodie? 28 Et dixerunt ei: Somnium somniauimus, & non est qui interpretetur illud. Dixitque eis Ioseph: Vtique à facie Dei est interpretatio somnij: narrate, obsecro, mihi. 29 Narrauitque princeps pincernarum somnium suum Ioseph, & dixit ei: In somnio meo ecce vitis erat coram me:

* ובגנן שלשה שריגים והוא כפרחת עלתה נצה
 * הבשילו אשכלתיה ענבים : * וכוס פרעה ביד
 * ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה
 * ואתן את הכוס על כף פרעה : * ויאמר לו
 * יוסף זה פתרו שלשרת השרגים שלשת ימים הם :
 * בעוד שלשרת ימים ישא פרעה את ראשך
 * והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט
 * הראשון אשר היית משקהו : * כי אם זכרתני
 * אתך כאשר יטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני
 * אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה :
 * כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פרה לא
 * עשיתי מאומה כי שמו אתי בכור : * וירא שר
 * האפים כי טוב פתרו ויאמר אל יוסף נא אנכי
 * בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי : * ובסל
 * העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפרה והעוף אכל
 * אתם מן הסל מעל ראשי : * ויען יוסף ויאמר זה
 * פתרו שלשת הסלים שלשת ימים הם : * בעוד
 * שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלך
 * אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך :
 * ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש
 * משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים
 * ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו : * וישב את שר
 * המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה :
 * ואת שר האפים תלה כאשר פתרו להם יוסף :
 * ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו :

מא

* ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
 * חלם והנה עמד על הניאר : * והנה מן
 * הניאר עלו שבע פרות יפות מדארה ובריאות
 * בשר ותרענה באחו :

* In qua erant tres propagines, crescere pau-
 C latim in gemmas, & post flores vuas maturef-
 cere: * Calicemque Pharaonis in manu
 mea. Tuli ergo vuas, & expressi in calicem que
 tenebam, & tradidi poculum Pharaoni.
 * Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio
 somnij: Tres propagines, tres adhuc dies sunt;
 * Post quos recordabitur Pharaon ministre-
 rij tui, & restituet te in gradum pristinum; da-
 bisque ei calicem iuxta officium tuum, sicut
 ante facere consueueras.
 * Tantum memento mei, cum tibi bene-
 fuerit: & facies mecum misericordiam, vt sug-
 geras Pharaoni, vt educat me de isto carcere.
 * Quia furtim sublatus sum de terra He-
 D bræorum: & hic innocens in lacu missus sum.
 * Videns pistorum magister quod pruden-
 ter somnium dissoluisset, ait: Et ego vidi som-
 nium, quod tria canistra farinae haberem su-
 per caput meum: * Et in vno canistro
 quod erat excelsius, portare me putabam om-
 nes cibos, qui fiunt arte pistoria: auesque co-
 medere ex eo.
 * Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio
 somnij: Tria canistra tres adhuc dies sunt:
 * Post quos auferet Pharaon caput tuum; ac
 suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres
 carnes tuas.
 * Ex inde dies tertius natalicius Pharaonis
 erat: qui faciens grande conuiuium pueris suis,
 recordatus est inter epulas magistri pincerna-
 rum, & pistorum principis.
 * Restituitque alterum in locum suum, vt
 porrigeret ei poculum:
 * Alterum suspendit in patibulo; vt conie-
 ctoris veritas probaretur.
 * Et tamen succedentibus prosperis, præ-
 positus pincernarum oblitus est interpretis sui.

CAP. XLI.

* Post duos annos vidit Pharaon somnium: pu-
 A tabat se stare super fluuium:
 * De quo ascendebant septem boues pul-
 chræ & crassæ nimis: & pascebantur in locis
 palustribus.

תרגום אונקלוס

* ובגנן תלתא שבשין והוא כד אפרחת אפיקח לבלבין ואניצח נצ בשילו אחלחא הו ענבין :
 * וכסא דפרעה בידו ונסכיבית יח ענבין :
 * ואמר ליה יוסף דין פושרניה תלתא שבשין תלתא יומין אינן :
 * בסוף תלתא יומין ידכרינך פרעה ויתבינך על שמושך ותחזן כסא דפרעה בידה כחלכתא קדמא דתויתא משקי ליה :
 * ויתבינך עמד כד יוסיב לך ותעביר כען עמי טיבו ותדכרינני לות פרעה ותפקינני מן בית אסירי הרין :
 * ויתבינך לא עבדית מדעם ארי שויא יתי בבית אסירי :
 * ותחזא רב נחתומי ארי יאות פשר ואמר ליוסף אף אנא בחלמי ותא
 * תלתא סלין דחירו על רישי :
 * ובסל עלאה מכל מיכלא דפרעה עובד נחתום ועופא אכל ותחזן מן סלא מעלוי רישי :
 * ותחזא רב נחתומי ארי יאות פשר ואמר ליוסף אף אנא בחלמי ותא
 * תלתא סלין דחירו על רישי :
 * ובסוף תלתא יומין יעדי פרעה ית רישך מינך ויצלוב יתך על
 * ותורה ביוסא תליתאה יום בית ולדא דפרעה ועבד משתין לכל עבדוהי ודבר ית ריש רב
 * ויתבינך ית רב שקי על שקייתיה ויתב כסא על ידא דפרעה :
 * וית רב נחתומי צלב כסא
 * ולא דבר רב שקי ית יוסף ואנשיה :
 * ותורה מסוף תרחין שני דיוסין ופרעה חלם ותא קאים על נהרא :
 * ותא מן נהרא סלקון

מא

* ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
 * חלם והנה עמד על הניאר : * והנה מן
 * הניאר עלו שבע פרות יפות מדארה ובריאות
 * בשר ותרענה באחו :

* In autem vite tres propagines, & ipsa viref-
cens producebat germina maturos racemos vine:

* Et calix Pharaonis in manu mea: & accepi
viam, & expressi eam in calicem, & dedi calicem
in manum Pharaonis. * Et dixit ei Ioseph: Hoc

coniectatio eius: Tres propagines tres dies sunt:

* Adhuc tres dies, et recordabitur Pharaon prin-
cipatus tui: & restituet te ad principatum pincer-
natus tui, & dabis calicem Pharaonis in manum e-
ius, secundum principatum tuum priorem, sicut e-
ras vinum fundens. * Sed memento mei per

temetipsum, quando bene tibi fuerit: & facies me-
cum misericordiam: & recordatus de me ad Pha-
raonem, & educes me de carcere isto. * Quia

furto surreptus sum de terra Hebræorum: & hic
non feci nihil, sed iniecerunt me in domum lacus
huius. * Et vidit princeps pistorum, quod

recte coniecit: & ait Ioseph, & ego vidi som-
nium: Putabam tria canistra farinarum tollere su-
per caput meum: * In autem canistro superiore

ab omnibus generibus, quæ comedit Pharaon opere
pistoris: & aues cali comederunt illa à canistro capi-
tis mei. * Respondens autem Ioseph, ait illi: Hæc

coniectatio eius: Tria canistra tres dies sunt:

* Adhuc tribus diebus, et auferet Pharaon caput
tuum à te, & suspendet te in ligno: & comedent a-
ues cali carnes tuas à te. * Factum est autem in

die tertia, natiuitatis dies erat Pharaonis: & facie-
bat conuiuium omnibus seruis suis: & recordatus
est principis pincernarum, & principatus principis
pistorum in medio seruorum suorum:

* Et restituit principem pincernarum in princi-
patus suum: & dedit calicem in manum Pha-
raonis.

* At principem pistorum suspendit, sicut conie-
cit eis Ioseph.

* Et non recordatus est princeps pincernarum
Ioseph: sed oblitus est eius.

CAP. XLI.

Factum est autem post duos annos dierum, Pha-
raon vidit somnium: Existimabat stare super flu-
men: * Et ecce quasi ex flumine ascendebant

septem boues pulchræ facie & electæ carnibus, &
pascabantur in achi.

10 * ἐν τῇ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὐτὴ θάλλουσα
ἀνενλωχῆα βλαστοὺς πεπείρους βότρυας σαφυλῆς·

11 * ὁ ποτήριον φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἔλαβον τὴν
σαφυλὴν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδω-
κα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα φαραὼ.

12 * καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰωσήφ, τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτῶν· ὁ τρεῖς
13 πυθμένες, τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν. * ἐπὶ τρεῖς ἡμέραι, ὁ μνη-
σθήσεται φαραὼ τῆς δόξης σου, ὁ δὲ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν
δοξιονοχοίαν σου, ὁ δώσεις τὸ ποτήριον φαραὼ εἰς τὴν χε-
ρα αὐτοῦ καὶ τὴν δόχλιν σου τὴν περὶ τὸ πόδι, ὡς ἦν αἰνο-
χῶν. * ἀλλὰ μνήσθητί μου διασεαυτοῦ, ὅταν εὖ θιγέ-
νῃ. ὁ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ ἔλεος· ὁ μνησθεὶς πρὸς ἐμὲ πρὸς
φαραὼ, ὁ ἐξάξιος με ἐκ τοῦ ὀχυρώματος τοῦτου.

14 * ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς ἐβραίων, καὶ ὠδὲ οὐκ ἐ-
ποίησα ὅδεν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν οἶκον τοῦ λάκκου τοῦτου.

15 * καὶ εἶδον ὁ δόχιστοποιός, ὅτι ὁρθῶς ἐνέκρινε καὶ εἶπε
τῷ ἰωσήφ, καὶ γὰρ εἶδον ἐνύπνιον ὅμιλον τρία κανὰ χονδριτῶν

16 αἶρεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου. * ἐν τῇ κανῇ τῶν ἐπάνω
ἀπὸ πάντων τῶν χυτῶν, ὧν ἐστὶν φαραὼ ἔργον σιτοποιῆς,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήδιον αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κρηνοῦ τοῦ
κεφαλῆς μου.

17 * ἀποκριθεὶς δὲ ἰωσήφ, εἶπεν αὐτῷ, αὐτὴ ἡ σύγκρισις
αὐτῶν, τὰ τρία κανὰ, τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν·

18 * ἐπὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀφελεῖται φαραὼ τὴν κεφα-
λὴν σου ἀπὸ τοῦ ὅτι κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, ὁ φάγονται τὰ
ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ τοῦ ὅτι.

19 * ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, χυσεως ἡμέραι ἦν φα-
ραὼ, ὁ ἐποίησε πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη τοῦ δό-
χιστοχοῦ, ὁ τῆς δόξης τοῦ δόχιστοχοῦ ἐν μέσῳ τῶν παί-
δων αὐτοῦ. * καὶ ἀποκατέστησε τὸν δόχιστοχόν ἐπὶ
τὴν δόχλιν αὐτοῦ, ὁ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα φαραὼ.

20 * τὸν δὲ δόχιστοχόν ἐκρέμασε, καθὰ ἐνεκρίνεν αὐτοῖς
ἰωσήφ. * καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ δόχιστοχός τοῦ ἰωσήφ,
ἀλλ' ἐπελάθετο αὐτοῦ.

21 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
22 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

23 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
24 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

25 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
26 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

27 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
28 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

29 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
30 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

31 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
32 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

33 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
34 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

35 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
36 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

37 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
38 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

39 * ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, φαραὼ εἶδεν ἐνύπνιον ὅτι
40 ὁ ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. * καὶ ἰδὲ ὡς περὶ ἐκ τοῦ ποτα-
μοῦ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν βόες, καλαὶ τὰ εἶδει, καὶ ἐκλεχταὶ ταῖς
σαρξίν, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχῃ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et in vite erant tres palmites: & erat quasi florens, & producebat gemmas: & post flores maturabant vine in botris suis. 11 Et calix Pha-
raonis erat in manu mea: & tollebam uvas, & exprimebam eas in calice Pharaonis, & ponebam calicem in manu Pharaonis. 12 Dixitque ei Ioseph:
Hæc est interpretatio eius: Tres palmites, tres dies sunt: 13 In fine trium dierum recordabitur tui Pharaon, & reducet te ad ministerium tuum, & po-
nes calicem Pharaonis in manu eius, sicut antè consueueras quando eras pincerna eius. 14 Sed memento mei tecum, cum bene fuerit tibi, & facies,
obsecro, mecum misericordiam, & recordaberis mei apud Pharaonem, & educes me de hoc carcere. 15 Quoniam furto sublati sum de terra He-
bræorum: & hic quoque nihil feci, ut ponerent me in carcerem. 16 Et vidit princeps pistorum quod rectè interpretatus esset: & dixit ad Ioseph:
Ego quoque videbam in somnio meo: & ecce tria canistra plena pane principali erant super caput meum. 17 Et in canistro superiori erat de omni
cibo Pharaonis, qui fit arte pistoria: & aues comedebant ea quæ erant in canistro super capite meo. 18 Responditque Ioseph, & ait: Hæc est inter-
pretatio eius: Tria canistra, tres dies sunt. 19 In fine trium dierum auferet Pharaon caput tuum à te, & suspendet te in patibulo: & comedent aues
carnes tuas à te. 20 Et factum est in die tertio, die natiuitatis Pharaonis, fecit conuiuium omnibus seruis suis: & recordatus est capitis principis pin-
cernarum, & capitis principis pistorum in medio seruorum suorum. 21 Et reduxit principem pincernarum ad ministerium suum, & posuit calicem
super manum Pharaonis. 22 Et principem pistorum suspendit, sicut interpretatus est eis Ioseph. 23 Et non est recordatus princeps pincernarum
Ioseph: sed oblitus est eius.

CAP. XLI.

Et factum est post duos annos, & Pharaon somniauit: & ecce stabat super flumen: 2 Et ecce de flumine ascendebant septem boues pulchræ
visu, & pingues carnibus: & pascabantur in prato.

* Aliæ autem boues septem ascendebant post ipsas de flumine, turpes facie, & graciles carnibus: & pascebantur apud boues apud labium fluminis: * Et deuorarunt septem boues turpes & graciles carnibus, septem boues pulchras facie & electas. excitatus est autem Pharao:

* Et somniauit secundo: & ecce septē spicæ ascende-
bant in propagine vna electæ & pulchræ:

* Et ecce septem spicæ tenues & à vento corruptæ oriebantur post eas:

* Et deuorabant septem spicæ tenues & à vento corruptæ, septem spicæ electas & plenas. excitatus est autem Pharao: & erat somnium.

* Factum est autem manè, & conturbata est anima eius. & mittens, vocauit omnes expositores Aegypti, & omnes sapientes eius: & narrauit eis Pharao somnium suum, & non erat indicans illud Pharaoni.

* Et locutus est princeps pincernarum ad Pharaonem, dicens: Peccatum meum recordor hodie.

* Pharao iratus fuit seruis suis, & posuit nos in custodia, in domo principis coquorum, meque et principem pistorum. * Et vidimus somnium in nocte vna egoque & ipse, vnusquisque secundum suum somnium vidimus. * Erat autem ibi nobiscum iuuenis seruus Hebræus principis coquorum: & narrauimus ei, & coniecit nobis.

* Factum est autem, sicut coniecit nobis, sic & accidit: meque restitui ad principatum meum, illum autem suspendi.

* Mittens autem Pharao, vocauit Ioseph: & eduxerunt eum ex munitione: et totonderunt eum, & mutauerunt vestimentum eius: & venit ad Pharaonem. * Dixit autem Pharao Ioseph, Somnium vidi, & coniectans non est illud. ego autem audiui de te dicentes, Audientem te somnia, coniectare ea.

* Respondens autem Ioseph, dixit Pharaoni: Si ne Deo non respondebitur salutare Pharaoni.

* Locutus est autem Pharao Ioseph, dicens: In somnio meo putabam stare iuxta labium fluminis: * Et quasi ex flumine ascendebant septem boues electæ carnibus, & pulchræ facie, & pascebantur in achi.

* ἄλλαι δὲ βόες ἐπὶ ἀνέβαινον μετ' αὐτάς ἐν τῷ ποταμῷ, αἰχραὶ τὰ εἶδει, & λεπταὶ ταῖς σαρκίν, καὶ ἐνέμοντο ὡς αἱ τὰς βόας, ὡς αὐτὸ χεῖλ τοῦ ποταμοῦ.

* καὶ κατέφαγον αἱ ἐπὶ βόες αἱ αἰχραὶ & λεπταὶ ταῖς σαρκίν, τὰς ἐπὶ βόας τὰς καλὰς τὰ εἶδει & τὰς ἐκλεκτάς. ἠγέρθη ὁ Φαραὼ.

* & ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. & ἰδοὺ ἐπὶ σάχρας ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐν ἐκλεκτοῖς & καλοῖς. * καὶ ἰδοὺ ἐπὶ σάχρας λεπτοὶ & ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτοῖς.

* & κατέπιον οἱ ἐπὶ σάχρας οἱ λεπτοὶ & ἀνεμόφθοροι, ὅτι ἐπὶ σάχρας ὅτι ἐκλεκτοὶ καὶ τοῖς πλήρεις. ἠγέρθη ὁ Φαραὼ, & ὡς ἐνύπνιον.

* ἐγένετο ὁ πρῶτος, & ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. & ἀποστείλας, ἐκάλεσε πάντας ὅτι ἐξηγητὰς αἰγύπτου, καὶ πάντας τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτῆς, & διηγήσατο αὐτοῖς Φαραὼ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, & ὅτι ὡς ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραὼ.

* καὶ ἐλάλησεν ὁ δρχινοχόος πρὸς Φαραὼ, λέγων, τὴν ἀμαρτίαν μου ἀναμνήσκω σήμερον.

* Φαραὼ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ, & ἔδετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ δρχιμαγέστου, ἐμὲ τε καὶ τὸν δρχιστο-

ποιόν. * & εἶδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ τε & αὐτός, ἕκαστος καὶ τὸ ἐαυτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν.

* ὡς ὁ ἐκεῖ μετ' ἡμῶν νεανίσκος τοῦ δρχιμαγέστου, & διηγήσατο αὐτῷ, & συνεκρινεν ἡμῖν.

* ἐλήθη ὁ, καθὼς ἐνέκρινεν ἡμῖν, οὕτως καὶ ἐνέβη, ἐμὲ τε ἀποκαταστήσασθαι ἐπὶ τῷ δρχίῳ μου, καὶ αὐτὸν δὲ κρεμαστῆσαι.

* ἀποστείλας ὁ Φαραὼ, ἐκάλεσε τὸν ἰωσήφ. & ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρῶματος, & ἐξύρηνσαν αὐτὸν, & ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ. καὶ ἦλθε πρὸς Φαραὼ.

* εἶπε ὁ Φαραὼ τῷ ἰωσήφ, ἐνύπνιον εἶδον, & ὁ σὺ κρινῶν ὅτι ἐστὶν αὐτό. εἶπὼ ὁ ἀκήκοα ὡς τὸ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια, συγκρίναν αὐτά.

* ἀποκριθεὶς ὁ ἰωσήφ, εἶπε τῷ Φαραὼ, ἀνδρὸς τοῦ θεοῦ ἐκ ἀποκριθῆσεται τὸ σωτήριον Φαραὼ.

* ἐλάλησε ὁ Φαραὼ τῷ ἰωσήφ, λέγων, ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὤμω ἐστάναι ὡς αὐτὸ χεῖλ τοῦ ποταμοῦ.

* & ὡς περ ἐν ποταμῷ ἀνέβαινον ἐπὶ βόες ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκίν, & καλὰ τὰ εἶδει, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et ecce septem boues aliæ ascendebant post eas de flumine, deformes aspectu, & macilentæ carnibus, & stabant contra boues in ripa fluminis. Pharao.

* Comedebantque boues deformes visu & macilentæ carnibus, septem alias boues pulchras visu & pingues: & expergefactus est septem spicæ concussæ & percussæ vredine oriebantur post eas. * Et deuorabant spicæ concussæ septem spicæ pingues & plenas. Et expergefactus est Pharao: & ecce somnium.

* Et facto manè, conturbatus est spiritus eius: & misit & vocauit omnes magistros Aegypti, & omnes sapientes eius: & narrauit eis Pharao somnium suum: & non erat qui interpretaretur illud Pharaoni. * Et locutus est princeps pincernarum Pharaoni, dicens: Peccati mei ego recordor hodie.

* Pharao iratus est contra seruos suos: & posuit me in custodia domus principis militum: principem quoque pistorum mecum posuit. * Et somniauimus ego & ille in vna nocte somnium: vnusquisque iuxta interpretationem somnij sui somniauimus.

* Eratque ibi nobiscum puer Hebræus, seruus principis militum: & narrauimus ei somnia, & interpretatus est nobis: iuxta interpretationem vnus cuiusque somnij interpretatus est. * Et factum est sicut interpretatus est nobis, ita fuit. me reduxit ad ministerium meum, ipsum autem suspendit.

* Et misit Pharao & vocauit Ioseph, & fecerunt eum festinanter exire de carcere: & attonsus est, & mutauit vestimenta sua, & ingressus est ad Pharaonem. * Dixitque Pharao ad Ioseph: Somnium somniaui, & non est qui interpretetur illud: & ego audiui de te, dicentes, quod audis somnium, & interpretaris illud.

* Responditque Ioseph Pharaoni, dicens: Non ex sapientia mea, sed à facie Domini respondebitur pax Pharaoni. * Locutusque est Pharao cum Ioseph, dicens: In somnio meo ecce ego stabam super ripam fluminis: & formosæ aspectu: & pascebantur in prato.

* והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
 ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל
 ארץ מצרים לרע * ותאכלנה הפרות הרקות
 והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות:
 * ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
 ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ * וארא בחלמי
 והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאה וטבות:
 * והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
 צמחות אחריהם: * ותבלען השבלים הדקות
 את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
 ואין מגיד לי: * ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה
 אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה:
 * שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים
 הטבת שבע שנים הנך חלום אחד הוא:
 * ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן
 שבע שנים הנך ושבע השבלים הרקות שדפות
 הקדים יהיו שבע שני רעב: * הוא הדבר אשר
 דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את
 פרעה: * הנה שבע שנים באור שבע גדול בכל
 ארץ מצרים: * וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח
 כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ:
 * ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי
 כן כי כבד הוא מאד: * ועל השנור החלום אל
 פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
 האלהים לעשותו: * ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם
 וישיתוהו על ארץ מצרים: * יעשה פרעה ויפקד
 פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע
 שני השבע: * ויקבצו את כל אכל השנים הטבות
 הבאות האלה ויצברו בר תחתי יר פרעה אכל
 בערים ושמרו:

19 * Et ecce has sequebantur aliæ septem bo-
 ues in tantum deformes & macilentæ, vt nun-
 quam tales in terra Ægypti viderim.
 20 * Quæ deuoratis & consumptis prioribus,
 nullum saturitatis dedere vestigium:
 21 * Sed simili macie & squalore torpebant.
 22 Euigilans, * rursus sopore depressus, vi-
 di somnium: Septem spicæ pullulabant in cul-
 mo vno plenæ atque pulcherrimæ:
 23 * Aliæ quoque septem tenues, & percussæ
 vredine, oriebantur è stipula:
 24 * Quæ priorum pulchritudinem deuora-
 uerunt. Narraui coniectoris somnium, &
 nemo est qui edisserat.
 25 * Respondit Ioseph: Somnium regis vnum
 Deft. quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni.
 26 * Septem boues pulchræ, & septem spicæ
 plenæ, septem vbertatis anni sunt: eandemq;
 vim somnij comprehendunt.
 27 * Septem quoque boues tenues atque ma-
 cilentæ, quæ ascenderunt post eas, & septem
 spicæ tenues, & vento vrente percussæ, septem
 anni venturæ sunt famis.
 28 * Qui hoc ordine complebuntur.
 29 * Ecce septem anni venient fertilitatis ma-
 gnæ in vniuersa terra Ægypti:
 30 * Quos sequentur septem anni alij tantæ
 sterilitatis, vt obliuioni tradatur cuncta retro
 abundantia. Consumptura est enim fames o-
 mnem terram.
 31 * Et vbertatis magnitudinem perditura est
 inopiæ magnitudo.
 32 * Quod autem vidisti secundò, ad eandem
 rem pertinens somnium, firmitatis indicium
 est: eo quòd fiat sermo Dei, & velocius im-
 pleatur.
 33 * Nunc ergo prouideat rex virum sapientē
 & industrium, & præficiat eum terræ Ægypti:
 34 * Qui constituat præpositos per cunctas
 regiones: & quintam partem fructuum per
 35 septem annos fertilitatis, * Qui iam nunc
 futuri sunt, congreget in horrea: & omne fru-
 mentum sub Pharaonis potestate condatur,
 ferueturque in vrbibus.

תרגום אונקלוס

19 והא שבע חורן אחרתן סליקן בתריהן חשיכו ובישו למחוי לחרא וחסיכו בשר לא חזיתי ויכוהתן בכל ארעא דמצרים
 20 ואכלן חורתא חסירתא ובישתא ית שבע חורתא קדמיתא פשימקא: * ועלן למעיהן ולא אתידע ארי עלן למעיהן
 21 וחזית בחלמי והא שבע שבלית סלקן בקניא חד מליאן וטבן: * והא שבע שבלית
 22 ובלען שבלית לקייתא ית שבע שבלית טבתא ואמרית לחרשא ולית דמחוי לי: * ואמר
 23 שבע חורתא טבתא שבע שנין אינין ושבע שבלית טבתא
 24 ושבע חורתא חסירתא ובישתא וסלקן בתריהן שבע שנין אינין ושבע שבלית לקייתא ושקיפן קדום
 25 הוא פתגמא דמלית עם פרעה ית דניי עתיד למעבר אחזי ית פרעה: * הא שבע שנין אחזין
 26 ויקומון שבע שני כפנא בתריהן ויתנשו כל שבעא בארעא דמצרים וישיצי כפנא ית עמא
 27 ולא יתידע שבעא בארעא מן קדם כפנא ההוא ריתא בתר כן ארי חקיף הוא לחרא: * ועל דאתני חלמא לפרעה דנן
 28 ויכען יחזי פרעה גבר סכלתן וחכים ומניניה על ארעא דמצרים: * ויכנשו ית כל עכוור שניא טבתא דאתנין
 29 ויצברו ית עכוורא תחת יר מהמני פרעה עיבורא בקריתא וישרון:

* Et ecce septem boues alie ascendebant post eas
ex flumine, male & deformes aspectu, & graciles
carnibus: quales non vidi tales in omni terra Aeg-
gypti turpiores.

* Et deuorauerunt septem
boues graciles & turpes, septem boues primas pul-
chras & electas.

* Et ingressæ sunt in ven-
tres earum: & non manifesta fuerunt, quod ingres-
se sunt in ventres earum. & aspectus earum de-
formes, sicut & prius. Suscitatus autem,

* Dormiui: & vidi rursus in somno meo, &
quasi septem spica ascendebant in propagine una
plena & pulchra:

* Alie autem septem spi-
cae tenues & à vento corruptæ pullulabant, vicinæ
earum.

* Et deuorauerunt septem spica te-
nues & à vento corruptæ, septem spicas pulchras
& plenas. dixi ergo expositoribus, & non fuit in-
dicans mihi illud.

* Et dixit Ioseph Pharaoni: Somnium Pharao-
nis unum est: quæcunque Deus facit, ostendit
Pharaoni.

* Septem boues pulchræ, septem anni sunt: &
septem spica pulchræ, septem anni sunt. somnium
Pharaonis unum est.

* Et septem boues tenues ascendentes post eas,
septem anni sunt: & septem spica tenues & à ven-
to corruptæ, septem anni sunt. erunt septem anni fa-
mis.

* At verbum quod dixi Pharaoni, quæ-
cunque Deus facit, ostendit Pharaoni.

* Ecce septem annis veniet abundantia multa in
omni terra Aegypti.

* Venient autem septem
anni famis post hæc: & obliuiscuntur saturitatis in
omni terra Aegypti. & consumet fames terram.

* Et non cognoscetur abundantia in terra, præ fa-
me futura post hæc. fortis enim erit valdè.

* De eo
autem quod iteratum est somniū Pharaoni his, quia
verum erit verbum à Deo: & accelerabit Deus vt
faciat illud.

* Nunc ergo considera hominem prudē-
tē & sapientem, et constitue eum super terrā Aeg-
ypti.

* Et faciat Pharaon, et constituat præpositos super
terram, et quintent omnes fruges terræ Aegypti se-
ptem annorum abundantie:

* Et congregent omnes
escas septem annorum venientium bonorum horum,
& congregetur frumentum sub manu Pharaonis;

& escæ in ciuitatibus custodiantur.

19 * καὶ ἰδὲ ἐπὶ αὐτὰς βόες ἑτέρας ἀνέβαινον ὅπῃ αὐτὰν ἐν τοῦ
ποταμοῦ, πονηραὶ & αἰχραὶ τῶ εἶδει, & λεπταὶ ταῖς σαρκίν,
οἷας οὐκ εἶδον τριάντας ἐν ὅλῃ τῇ αἰγύπτῳ αἰχροτέρους.

20 * καὶ κατέφαγον αἱ ἐπὶ αὐτὰς βόες αἱ λεπταὶ & αἰχραὶ τὰς
ἐπὶ αὐτὰς βόας τὰς πρῶτας τὰς καλὰς & τὰς ἐκλεκτάς.

21 * καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν, & οὐκ ἐκάλυπτον ἐγένον-
το, ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰ-
χραὶ, κατὰ πᾶς & τιναρχίῳ. ὁ δὲ ἐξεγερθεὶς δὲ,

22 * ἐκοιμήθη. & εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, & ὥς περ ἐπὶ αὐ-
τὰς ἄχρες ἀνέβαινον ἐν πυρμένι ἐνὶ πλήρεσι καὶ καλοῖς.

23 * ἄλλοι δὲ ἐπὶ αὐτὰς ἄχρες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοργοι ἀνεφύοντο,
24 ἐχόμενοι αὐτῶν, & κατέπιον ἐπὶ αὐτὰς ἄχρες & λεπτοὶ
& ἀνεμόφθοργοι & ἐπὶ αὐτὰς ἄχρας & καλοὶ καὶ οὐκ ἐπὶ πλῆ-
ρεις. εἶπα ἔν τοις ὀφθαλμοῖς, & οὐκ ἔγωγε ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐ-
τό.

25 * καὶ εἶπεν ἰωσήφ τῷ φαραῶ, τὸ ἐνύπνιον φαραῶ ἐν
ἐστίν. ὅρα ὁ θεὸς ποιεῖ, ἐδείξε τῷ φαραῶ.

26 * αἱ ἐπὶ αὐτὰς βόες αἱ καλαὶ, ἐπὶ αὐτὰς ἔστησαν. καὶ ἐπὶ αὐτὰς ἄχρες
& καλοὶ, ἐπὶ αὐτὰς ἔστησαν. τὸ ἐνύπνιον φαραῶ ἐν ἐστίν.

27 * καὶ αἱ ἐπὶ αὐτὰς βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσιν ὅπῃ αὐ-
τῶν, ἐπὶ αὐτὰς ἔστησαν. καὶ ἐπὶ αὐτὰς ἄχρες & λεπτοὶ καὶ ἀνεμό-
φθοργοι, ἐπὶ αὐτὰς ἔστησαν. ἔσονται ἐπὶ αὐτὰς λιμοὶ.

28 * τὸ δὲ ῥῆμα ὁ εἶρηκα φαραῶ, ὅρα ὁ θεὸς ποιεῖ, ἐδείξε τῷ
29 φαραῶ. ἰδὲ ἐπὶ αὐτὰς ἔστη ἔρχεσθαι εὐθιμία πολλὴ ἐν πάσῃ
τῇ αἰγύπτῳ.

30 * ἦξει δὲ ἐπὶ αὐτὰς ἔσται λιμὸς μέγας ταῦτα & ἐπιλήθοντι τὸ πλῆθος
ἐν ὅλῃ τῇ αἰγύπτῳ. καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν.

31 * & οὐκ ἐπιγινώσκει ἡ εὐθιμία ἐπὶ τῇ γῇ διὰ τὸ ἔσται
μοῦ τοῦ ἐθιμένου μέγας ταῦτα. ἰχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα.

32 * ὡς δὲ τοῦ δολιερῶσαι τὸ ἐνύπνιον φαραῶ δις, ὅτι ἀ-
ληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ. καὶ ταχυνεὶ ὁ θεὸς τὸ
33 ποιῆσαι αὐτό. καὶ ὡς ἐν σέξαι ἀνθρώπων φρονίμων καὶ
34 συνετῶν, καὶ κατὰ σῆμα αὐτῶν ἐπὶ τῇ γῇ αἰγύπτου.

35 * καὶ ποιήσάτω φαραῶ, & καταστήσάτω τὰς ἐπὶ τῇ
γῇ, καὶ διποπήσάτω τὰς ἐπὶ τῇ γῇ πάντα τὰ θνήσκοντα τῇ γῇ
αἰγύπτου τῶν ἐπὶ αὐτῶν τῇ εὐθιμίας.

36 * καὶ συναγαγέτω τὰ πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπὶ
αὐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων, καὶ συναχθή-
τω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα φαραῶ, βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι
φυλαχθήτω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Et ecce septem boues alie ascendebant post eas, macilentæ nimis, & deformes aspectu, & diminutæ carnibus. non vidi similes eis tantum
deformes in vniuersa terra Aegypti.

20 Et comedebant boues macilentæ & deformes, alias septem boues priores pingues.

21 Et ingrediebantur in vterum earum, & non cognoscebatur quod ingressæ fuissent in vterum earum; & aspectus earum erat deformis sicut
prius. & euigilauit: Vidi quæ in somnio meo, & ecce septem spica ascendebant in calamo vno plenæ & bonæ: Et ecce sep-

22 Et deuorabant septem spica inanes, septem alias spicas pingues

23 Dixit quæ Ioseph Pharaoni: Somnium Pharaonis vnum est;

24 Septem boues bonæ, septem anni sunt: & septem spica bonæ, septem anni sunt: somnium
vnum est.

25 Septem autem boues macilentæ & deformes, quæ ascendebant post eas, septem anni sunt: & septem spica tenues & percussæ
vredine, erunt septem anni famis.

26 Ipse est sermo quem locutus sum cum Pharaone: quod Deus facturus est, ostendit Pharaoni.

27 Et confurgent post eos septem anni famis; & obliuioni
tradetur omnis saturitas in terra Aegypti. & consumet fames populum terræ.

28 Et quia iteratum est somnium Pharaonis his duabus vicibus, indicat quoniam
mem illam quæ erit postea, quoniam valdè grauis erit.

29 Et nunc prouideat Pharaon virum prudentem & sapientem, & constituat eum
super terram Aegypti.

30 Faciat hoc Pharaon, & constituat præpositos super terram, & muniant terram Aegypti in septem annis saturitatis;

31 Et congregent omne frumentum annorum bonorum istorum qui venturi sunt, & condant frumentum sub potestate præpositorum Pharaonis, seruentque frumentum in vrbibus.

* והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר
 תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב :
 * ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו :
 * ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
 רוח אלהים בו : * ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
 הודיע אלהים אותך את כל זאת מין נבון
 וחכם כמוד : * אתה תהיה על ביתי ועל פיד ישק
 כל עמי רק הכסא אנדל ממך : * ויאמר פרעה אל
 יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים :
 * ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד
 יוסף וילבש אותו בגדי שש וישם רכד הזהב על
 צוארו : * וירכב אותו במרכבת המשנה אשר
 לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים :
 * ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא
 יהיה איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים :
 * ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את
 אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשר ויצא יוסף על
 ארץ מצרים : * ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני
 פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר
 בכל ארץ מצרים : * ותעש הארץ בשבע שני השבע
 לקמצים : * ויקבץ את כל אכל שבע שנים
 אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה
 העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה : * ויצבר יוסף בר
 כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין
 מספר : * וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא
 שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן
 און : * ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי
 נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי :
 * ואת שם השני קרא אפרים כי הפריני אלהים
 בארץ עניי :

36 * Et praparetur futuræ septem annorum
 fami, quæ oppressura est Ægyptum, & non co-
 37 sumetur terra inopia. * Placuit Pharaoni con-
 38 silium, & cunctis ministris eius. * Locutusq;
 est ad eos : Num inuenire poterimus talẽ vi-
 39 rum, qui spiritu Dei plenus sit? * Dixit ergo
 ad Ioseph: Quia ostedit tibi Deus omnia quæ
 locutus es, nunquid sapientiore & confimi-
 40 lem tui inuenire potero? * Tu eris super do-
 mum meam: & ad tui oris imperium cunctus
 41 populus obediet. vno tantum regni folio præ-
 cedam te. * Dixitque rursus Pharaon ad Ioseph:
 42 Ecce constitui te super vniuersam terram
 Ægypti. * Tulitque anulum de manu sua,
 & dedit eum in manu eius. vestiuitque eum
 43 stola byssina, & collo torquem auream circum-
 posuit. * Fecitque eum ascendere super cur-
 rum suum secundum, clamante præcone, vt
 omnes coram eo genu flecterent, & præposi-
 tum esse scirent vniuersæ terræ Ægypti.
 44 * Dixit quoq; rex Ægypti ad Ioseph: Ego sum
 Pharaon. absq; tuo imperio nõ mouebit quil-
 45 quam manum aut pedem in omni terra Æ-
 gypti. * Vertitque nomen eius, & vocauit eum
 lingua Ægyptiaca, Saluatorem mundi. Dedit-
 46 que illi vxorem Assenẽ, filiam Phutipharis sa-
 cerdotis Heliopoleos. Egressus est itaq; Ioseph
 47 ad terram Ægypti. * Triginta annorũ erat, quã-
 do stetit in conspectu regis Pharaonis: & cir-
 48 cuiuit omnes regiones Ægypti. * Venitq; fer-
 49 tilitas septem annorum. * Et in manipulos re-
 ductæ segetes, cõgregatæ sunt in horrea Ægy-
 50 pti. ois etiam frugum abundantia in singulis
 vrbibus condita est. * Tantâq; fuit abũdantia
 51 tritici, vt arenæ maris coæquaretur: & copia
 mensuram excederet. * Natq; sunt Ioseph filij
 duo, antequam veniret fames, quos peperit ei
 52 Assenez, filia Phutipharis sacerdotis Heliopo-
 leos. * Vocauitque nomen primogeniti Ma-
 nassès, dicens: Obliuisci me fecit Deus omniũ
 laborum meorum, & domus patris mei.
 * Nomen quoque secundi appellauit, E-
 phraim, dicens: Crescere me fecit Deus in ter-
 ra paupertatis meæ.

תרגום אונקלוס

36 ויהא עבדא גניו לארעא בשבע שני כפנא דתהיין בארעא דמצרים ולא ישתעי עמא דארעא בכפנא :
 37 ושפר פתגמא בעיני פרעה
 38 ויאמר פרעה לעבדוהי הנשכח כדון גבר דרוח נבואה מן קדם יי ביה :
 39 ויאמר פרעה ליוסף בחר דאודע יי יתקד ית כל
 40 אתה הוה מסנא על ביתי ועל מימך ויתון כל עמי להוד כרסי מלכותא דדון אחי יקיר מנך :
 41 ויאמר
 42 ויאעדי פרעה ית עזקתיה מעל ודיה ויהב יתה על ידא דיוסף ואלביש יתיה לבושין דבון
 43 וארכיב יתיה ברחיבא תננא דיליה ואכריזו קדמוהי דין אבא למלכא ומני יתיה על כל ארעא
 44 ויאמר פרעה ליוסף אנא פרעה ובר מן מימך לא ירים גבר ית ידוה למיחד וין וית רגליה למרכב על סוסיא בכל ארעא
 45 וקרא פרעה שםא דיוסף גברא דמטמרן גלון ליה ויהב ית אסנת בת פוטיפרע רבא דאון לאנתו ונפק יוסף שליט על
 46 ויוסף בר תלתין שנין כר קם קדם פרעה מלכא דמצרים ונפק יוסף מן קדם פרעה ועבר שליט בכל ארעא
 47 וכנשו דיידי ארעא בשבע שני שבועא עבדא לאוצרין :
 48 וכנש ית כל עיבור שבע שנין דתוארה בארעא דמצרים ויהב
 49 וכנש יוסף עבדא כחלא דיומא סגוי לחדא עד דפסק מלממני ארי לית מנן :
 50 וקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי הפריני אלהים
 51 ואת שם השני קרא אפרים כי הפריני אלהים
 52 וית שום תננא קרא אפרים ארי אפשיני יי בארע שעבדיו :

* Et erunt escae custoditæ terra in septem annos 36
famis, qui erunt in terra Egypti: & non contere-
tur terra in fame.

* Placuerunt autem verba coram Pharaone, et 37
coram omnibus seruis eius.

* Et ait Pharaon seruis suis: Nunquid inuenie- 38
mus hominem talem, qui habet spiritum Dei in seip-

so? * Ait autem Pharaon Ioseph: Quia ostendit 39
Deus tibi omnia hæc, non est homo prudentior & sa-

pientior te. * Tu eris super domum meam: & 40
in ore tuo obediet omnis populus meus. verunta-

men throno superabo te ego.

* Dixit autem Pharaon Ioseph: Ecce constituo 41
te hodie super omnem terram Aegypti. * Et ac-

42
cipiens Pharaon anulum de manu sua, circumposuit
eum super manum Ioseph: & induit eum stola bys-

ssina, & circumposuit torquem auream circum col-
lum eius. * Et fecit ascendere eum super 43

currum secundum eius: & predicauit ante eum
præco. & constituit eum super omnem terram Ae-

gypti. * Dixit autem Pharaon: Ioseph, ego 44
Pharaon: sine te non extollet nullus manum suam in
omni terra Aegypti.

* Et vocauit Pharaon nomen Ioseph, Putiphar- 45
phanech. & dedit ei Aseneth filiam Petephra, sacer-

dotis Heliopoleos, ipsi uxorem. * Ioseph autem 46
erat annorum triginta, quando stetit coram Pharaone
rege Aegypti. Egressus est autem Ioseph à facie

Pharaonis, & pertransiit omnem terram Aegypti.

* Et fecit terra in septem annis abundantia ma- 47
nipulos: * Et congregauit omnes cibos septem 48

annorum, in quibus erat abundantia in terra Aegy-
pti: & posuit escas in ciuitatibus: escas agrorum ci-

uitatis qui in circuitu eius, posuit in ipsa. * Et 49
congregauit Ioseph triticum quasi arenam maris mul-

tam valde: donec non potuit numerare: neque enim
erat numerus. * At Ioseph fuerunt filij duo, 50

antequam venirent septem anni famis, quos pepe-
rit ei Aseneth filia Petephra sacerdotis Heliopoleos.

* Vocauit autem Ioseph nomen primogeniti, Ma- 51
nasse: quia obliuisci me fecit Deus omnium dolorum

meorum, & omnium qui patris mei. * At no- 52
men secundi vocauit Ephraim: quia auxit me Deus
in terra humilitatis meæ.

36 * καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπ-
τα ἔτη τοῦ λιμοῦ, ἀ ἐὶν) ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτελεθή-
σεται ἡ γῇ ἐν τῷ λιμῷ.

37 * ἤρεσε ὁ τὰ ῥήματα ἐν θυτίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον πάν-
των τῶν παιδῶν αὐτοῦ. * καὶ εἶπε Φαραὼ τοῖς παισὶν

αὐτοῦ, μὴ εὐρήσῃς ἀνδρῶπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα
39 θεοῦ ἐν αὐτῷ; * εἶπε ὁ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ ἔδει-

ξεν ὁ θεὸς σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἔστιν ἀνδρῶπι φρονημώτε-

40 ρος καὶ συνετώτερός σου. * σὺ ἔσθι ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου,
καὶ ἐπὶ τῷ σώματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου. πλὴν

41 τὸν θρόνον ὑπερῆξω ἐγώ. * εἶπε ὁ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ,
* ἰδὲ καὶ τίσημί σε σήμερον ἐπὶ πάσης τῆς γῆς αἰγύπτου.

42 * καὶ διεξιόντων Φαραὼ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς
αὐτοῦ, διεξέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ χεῖρῳ Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν

αὐτὸν στολὴν βυσσίνην, καὶ διεξέθηκεν κλοιὸν χρυσοῦν περὶ

43 τὸν τραχήλον αὐτοῦ. * καὶ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρ-
μα τὸ ὀδύρεδον τῶν αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κή-

ρυξ: καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς αἰγύπτου.

44 * εἶπε ὁ Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἰὼ Φαραὼ ἀνδρὶ σου οὐκ ἔξα-
ρεῖς τίς τῷ χεῖρῳ αὐτοῦ ἐπὶ πάση γῇ αἰγύπτου.

45 * καὶ ἐκάλεσε Φαραὼ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Putipharphanech. καὶ

ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἀσπνέθ, θυγατέρα πετεφερὴ ἱερέως ἡλιαπό-

46 λεως αὐτοῦ Γυαίκα. * Ἰωσήφ ὁ δὲ τῶν τριάκοντα, ὅ-
τε ἔσθι ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου. ἔζηλθε ὁ Ἰωσήφ

ἐκ πρὸς τὸν Φαραὼ, καὶ διήλθε πᾶσαν γῆν αἰγύπτου.

47 * καὶ ἐποίησεν ἡ γῇ ἐν τοῖς ἑπτά ἔτεσι τῆς ἐυθυμίας δρά-
48 γματα. * καὶ συνεγάγε πάντα τὰ βρώματα τῶν

ἑπτά ἔτων, ἐν οἷς ἦν ἡ ἐυθυμία ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ ἔθηκε τὰ
βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν. βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως

49 τῶν κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. * καὶ συνεγάγε
Ἰωσήφ σῖτον ὡς τῷ ἄμῳ τῆς θαλάσσης πολλὴν σφό-

50 δρα. ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμῆσαι· καὶ ὁ γὰρ ἦν ἀριθμὸς.

51 * τὰ ὅτι Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἑπτά ἔ-
τη τοῦ λιμοῦ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἀσπνέθ, θυγατὴρ πετεφερὴ ἱερέως

52 ἡλιαπόλεως. * ἐκάλεσε ὁ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτο-
τόκου, Manasse: ὅτι ἐπὶ λαθέαυ με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν

πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρὸς μου. * καὶ τὸ ὄνομα
τοῦ ὀδυτέρου ἐκάλεσεν, Ephraim: ὅτι ἠύξησέ με ὁ θεὸς ἐν γῇ
ταπεινώσεώς μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Et erit frumentum seruatum in terra pro septem annis famis, qui futuri sunt in terra Egypti: & non consumetur fame populus terræ. 17 Et placuit sermo in oculis Pharaonis, & in oculis seruorum suorum. 18 Dixitque Pharaon seruis suis: Nunquid inueniemus talem virum, in quo spiritus prophete à facie Dei est? 19 Dixitque Pharaon ad Ioseph: Postquam scire te fecit Deus omnia hæc, non est sapiens nec prudens similis tui. 20 Tu eris prepositus super domum meam: & ad verbum tuum gubernabitur omnis populus meus. tantummodo hoc regio solio ero honorabilior te. 21 Dixitque Pharaon ad Ioseph: Vide quod constitui te super vniuersam terram Aegypti. 22 Et abstulit Pharaon anulum suum de manu sua, & dedit eum in manu Ioseph: & induit eum vestimentis byssinis, & posuit torquem aureum super collum eius: 23 Et ascendere eum fecit in quadriga sua secunda: & præconizare fecit coram eo, Hic est pater regis. & constituit eum super omnem terram Aegypti. 24 Dixitque Pharaon ad Ioseph: Ego Pharaon, & absque verbo tuo non leuabit vir manum suam ad tenenda arma, neque pedem suum ad equitandum super equum in vniuersa terra Aegypti. 25 Et vocauit Pharaon nomen Ioseph, Vir cui secreta reuelantur. Deditque ei Aseneth, filiam Putipharis principis On, in vxorē. Egressusque est Ioseph dominans per vniuersam terram Aegypti. 26 Ioseph autem triginta annorum ætatis erat, quando stetit coram Pharaone rege Aegypti. & egressus est Ioseph à facie Pharaonis, & transiit dominans in vniuersam terram Aegypti. 27 Et congregauerunt habitatores terræ frumentum in horreis in septem annis fertilitatis. 28 Et congregauit omne frumentum annorum septem quod fuit in terra Aegypti: & posuit frumentum in vrbibus; in vnaquaque vrbe posuit frumentum agri qui in circuitu eius erat. 29 Et congregauit Ioseph frumentum quasi arenam maris multum nimis: donec cessaret numerari, eo quod non habebat numerum. 30 Ioseph autem nati sunt duo filij, antequam veniret annus famis, quos peperit ei Aseneth filia Putipharis principis On. 31 Vocauitque Ioseph nomen primogeniti, Manasse: dicens, Quia obliuisci me fecit Deus omnis laboris mei, & omnis domus patris mei. 32 Nomen autem secundi appellauit, Ephraim: dicens: Quia crescere me fecit Deus in terra subiectionis meæ.

53 * ותכלינו שבע שני השבע אשר הורה בארץ
54 מצרים: * ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר
אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות וכל ארץ מצרים
55 היה לחם: * ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם
אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לבוא אל-
56 יוסף אשר יאמר לכם תעשו: * והרעב היה על כל-
פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר
57 למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: * וכל הארץ
באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל-
הארץ:

מב

58 * וירג יעקב כי
יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו:
59 * ויאמר הנר שמתתי כי יש שבר במצרים וידו-
שמה וישברו לנו משם ונחיה ולא נמות: * וירדו
60 אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים: * ואת בנימין
אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו
61 אסון: * ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי-
היה הרעב בארץ כנען: * ויוסף הושיט ידו אל-
הארץ הוא המושביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף
62 וישתחוו לו אפים ארצה: * וירג יוסף את אחיו
ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר
אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל:
63 * ויבר יוסף את אחיו והם לא הכירו: * ויזכר יוסף
את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים
אתם לראות את ערות הארץ באתם: * ויאמרו אליו
64 לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: * כלנו בני איש-
אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: * ויאמר
65 אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות: * ויאמרו
שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו:

תרגום אונקלוס

53 * ושלמא שבע שני שבועא דהואה בארעא דמצרים: *
54 * וכפינת כל ארעא דמצרים וצוח עמא לוח פרעה ללחמא ואמר פרעה לכל מצראי אזילו לוח יוסף דומר לבון
ועבדן: * וכפנא תורה על כל אפי ארעא ופתח יוסף ית כל אצרא דו בהון עיבורא וזבין למצרים ותקוף כפנא בארעא דמצרים:
55 * וכל דירי ארעא אתו למצרים למזבן עיבורא מן יוסף ארי תקוף כפנא בכל ארעא:
56 * ויחזא יעקב ארי אית עיבורא מזבן במצרים ואמר יעקב לבנותי למה דנן תתחזון: * ואמר תא שמעית ארי אית עיבורא
מזבן במצרים חתו לתמן וזבנו לנא מתמן ונחי ולא נמות: * ונחתו אחי יוסף עשרה למזבן עיבורא ממצרים: * וית בנימין אחותי דיוסף לא
שלח יעקב עם אחותי ארי אמר דילמא יערעניה מותא: * ואחו בני ישראל למזבן עיבורא בגו עליא ארי חתו כפנא בארעא דכנען: * ויוסף
הוא דשריש על ארעא הוא מזבן עיבורא לכל עמא דארעא ואחו אחי יוסף וסגידו ליה על אפיהון על ארעא:
57 * ואשחמודעין וחשיב מה דימליל עמהון ומליל עמהון קשיאן ואמר להון מנן אחיתון ואמרו מארעא דכנען למזבן עיבורא: * ואשחמודע יוסף ית
אחותי ואינת לא אשחמודעיה: * ודכיר יוסף ית חלמא דחלים להון ואמר להון אדילי אתון למחזי ית בדקא דארעא אחיתון: * ואמרו ליה
לא רבנו ועבדיך אתו למזבן עיבורא: * כולנא בני גברא חד נחנא כיוני אנחנו לא הו עבדיך אדילי: * ואמר להון לא אלחין בדקא דארעא
אחיתון למחזי: * ואמרו חרי עשר עבדיך אחין אנחנו בני גברא חד בארעא דכנען ותא ועירא עם אבונא יוסף דין וחד ליתוהי:

* Transierunt autem septem anni abundantie, 53
qui fuerunt in terra Aegypti.

* Et incepterunt septem anni famis venire, sicut 54
dixit Ioseph. & facta est fames in omni terra: in au-
tem omni terra Aegypti erant panes.

* Et esuriuit omnis terra Aegypti. Clamauit au- 55
tem populus ad Pharaonem pro panibus. dixit au-
tem Pharaon omnibus Aegyptiis: Ite ad Ioseph: &
quod dixerit vobis, facite.

* Et fames erat super faciem omnis terræ. Ape- 56
ruit autem Ioseph omnia horrea: & vendebat om-
nibus Aegyptiis.

* Et omnes regiones venerunt in Aegyptum, 57
emere ad Ioseph. Inualuit enim fames in omni terra.

CAP. XLII.

Videns autem Iacob, quia est venditio tritici in 1
Aegypto, dixit ad filios suos: Ut quid pigri estis?

* Ecce audiui quia est triticum in Aegypto: de- 2
scendite illuc, & emite nobis paruas escas, ut vi-
uamus, & non moriamur.

* Descenderunt autem fratres Ioseph decem e- 3
mere triticum ex Aegypto.

* At Benjamin 4
fratrem Ioseph non misit cum fratribus suis. dixit
enim, ne forte accidat ei languor.

* Venerunt autem filij Israel in Aegyptum, eme- 5
re triticum cum venientibus. erat enim fames in
terra Chanaan.

* Ioseph autem erat princeps 6
terræ. hic vendebat omni populo terræ. Venientes
autem fratres Ioseph, adorauerunt eum in faciem su-
per terram.

* Videns autem Ioseph fratres suos, 7
cognouit, & alienatus est in eis: et locutus est eis du-
ra. & ait illis, Unde venistis? Illi autem dixerunt:

De terra Chanaan, emere escas. * Cogno- 8
uit autem Ioseph fratres suos: ipsi autem non cogno-
uerunt eum.

* Et recordatus est Ioseph som- 9
niorum, quæ vidit ipse. & ait illis: Exploratores
estis: considerare vestigia regionis venistis.

* Illi autem dixerunt: Non, domine: serui tui 10
venimus emere escas.

* Omnes sumus filij v- 11
nius hominis: pacifici sumus: non sunt serui tui ex-
ploratores.

* Ait autem illis: Non: sed vestigia 12
terræ venistis videre. * Illi autem dixerunt: Duo- 13
decim sumus serui tui fratres in terra Chanaan: &
ecce iunior cum patre nostro hodie. at alter non est.

* παρῆλθε ὃ τὰ ἐπὶ ἀέτη τῆς εὐθλιῶας, ἀ' ἐγένοντο ἐν γῇ 53
αἰγυπτίου. * καὶ ἤρξατο τὰ ἐπὶ ἀέτη τοῦ λιμοῦ ἐρχεσθαι,
καθὰ εἶπεν ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐν δὲ
πάσῃ γῇ αἰγυπτίου ἦσαν ἄρτοι.

* καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῇ αἰγυπτίου. ἐκράξε δὲ ὁ λαὸς 55
πρὸς φαραῶν λέγοντες ἄρτων. εἶπε δὲ φαραῶν πᾶσι τοῖς αἰγυπτίοις,
πορεύεσθε πρὸς ἰωσήφ, ὃς ὁ ἀνείπη ὑμῖν, ποιήσατε.

* καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ἀνέω- 56
ξε δὲ ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι
τοῖς αἰγυπτίοις. * καὶ πᾶσαι αἱ χώραι αἰγυπτίου εἰς
αἰγυπτίον, ἀγοράζουσιν πρὸς ἰωσήφ. ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν
πάσῃ τῇ γῇ.

μβ.

* Ἰδὼν δὲ ἰακώβ, ὅτι ἐστὶ πρᾶσις σίτου ἐν αἰγυπτίῳ, εἶπε πρὸς 1
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἵνα τί ῥαθυμεῖτε;

* ἰδοὺ ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν αἰγυπτίῳ, κατὰ βῆτε ἐκεῖ, 2
& ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα, ἵνα ζῶμεν, & μὴ ἀπο-
θάνωμεν.

* κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ 3
& καὶ πρὸς αὐτὸν ἦλθον αἰγυπτίου. * τὸν δὲ βενιαμὴν τὸν
ἀδελφὸν ἰωσήφ, οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. εἶπε
γὰρ, μήποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία.

* ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς αἰγυπτίον ἀγοράζουσιν σῖτον 5
μετὰ τῶν ἐρχομένων. ὡς γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χαναναίᾳ.

* ἰωσήφ δὲ ὁ ἄρχων τῆς γῆς. εἶπεν ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ 6
τῆς γῆς. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ, προσέκυνον αὐ-
τῷ ἐπὶ προσώπῳ ἐπὶ τῷ γυμνῷ.

* ἰδὼν δὲ ἰωσήφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπέγνω καὶ ἠλοποιή- 7
σεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ. & εἶπεν αὐτοῖς, πό-
θεν ἤκατε, & εἶπαν, ἐν γῇ χαναναίᾳ, ἀγοράσαμεν βρώματα.

* ἐπέγνω δὲ ἰωσήφ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέ- 8
γινωσκάν αὐτόν. * & ἐμνήσθη ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων, ὡς εἶδεν
αὐτοῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, κατὰ σκοποὺς ἐστὲ, κατὰ νοῦν καὶ τὰ ἰχνη

τῆς χώρας ἤκατε. * & εἶπαν, ἐχὶ κύριε, οἱ παῖδες τοῦ 10
ἡλθου μὲν πρὸς αὐτὸν βρώματα. * πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἐνὸς ἀν-
θρώπου, εἰς ὅλους ἐσμὲν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες τοῦ κατὰ σκοποὺς.

* εἶπε δὲ αὐτοῖς, ἐχὶ, ἀλλὰ τὰ ἰχνη τῆς γῆς ἦλθετε ἰδεῖν. 12

* & εἶπαν, δώδεκα ἐσμὲν οἱ παῖδες τοῦ ἀδελφοῦ ἐν γῇ 13
χαναναίᾳ, καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερός μου τὸ πατρὸς ἡμῶν ἤμμερον
ὁ δὲ ἕτερος οὐκ ὑπάρχει.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et completi sunt septem anni saturitatis qui fuerant in terra Aegypti. 14 Et ceperunt venire septem anni famis, sicut dixit Ioseph. Et
fuit fames in vniuersis terris: & in omni terra Aegypti erat panis.

Et esuribat quoque omnis terra Aegypti: & clamauit populus ad Pharaonem pro pane. dixitque Pharaon omnibus Aegyptiis: Ite ad Ioseph: & sicut dixerit vobis, facite. 15 Fames autem erat super faciem vniuersæ
terræ: & aperuit Ioseph vniuersa horrea in quibus erat frumentum, & vendidit Aegyptiis. praualebatque fames in vniuersa terra.

Et vidit Iacob quod frumentum vendebatur in Aegypto: & dixit filiis suis, Quare negligitis? 16 Dixitque: Ecce audiui quod frumentum
venditur in Aegypto: descendite illuc, & emite nobis inde, & viuemus, & non moriemur.

Et descendit Benjamin autem fratrem Ioseph non misit Iacob cum fratribus suis. dixit enim, ne forte accidat ei mors. 17 Omnesque
fratres Ioseph decem, descenditque in Aegyptum, ut emerent frumentum à Ioseph: quoniam praualebat fames in vniuersa terra.

Recordatusque est Ioseph somniorum, quæ somnauit eis: & ait illis: Exploratores estis vos; ad videndum infirmiora terræ venistis. 18 Et dixerunt ei: Nequaquam,
domine: sed serui tui venerunt ad emendum frumentum.

Omnes nos sumus filij vnius viri: recti sumus, non fuerunt serui tui exploratores. 19 Dixitque eis: Nequaquam. sed infirmiora terræ venistis videre.

Dixitque eis: Nequaquam. sed infirmiora terræ venistis videre. 20 Dixitque: Duodecim fratres serui tui
nos, filij vnius viri in terra Chanaan: & ecce minimus cum patre nostro est hodie: & vnus non comparet.

* ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
 * מרגלים אתם : * בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו
 * מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה : * שלחו מכם
 * אחד ויקח ארץ אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם
 * האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם :
 * * ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים : * ויאמר
 * אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו ארץ
 * האלהים אני ירא : * אם כנים אתם
 * אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם לבו
 * הביאו שבר רעבון בתיכם : * ואת אחיכם הקטן
 * תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן :
 * * ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על
 * אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא
 * שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת : * ויען
 * ראובן אתם לאמר הלו לאמרתי אליכם לאמר
 * אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש :
 * * והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם :
 * * ויסב מעליהם ויבך וישב אלהם וידבר אלהם
 * ויקח מאתם ארץ שמעון ויאסר אתו לעיניהם :
 * * ויצן יוסף וימלאו את כליהם בר ויהשיב בספיהם
 * איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן :
 * * וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם :
 * * ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון
 * וירא ארץ בספיו והנה הוא כפי אמתחתו :
 * * ויאמר אל אחיו הושב בספי וגם הנר באמתחתי
 * ויצא לבם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה זאת
 * עשה אלהים לנו : * ויבאו אל יעקב אביהם ארצה
 * כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר : * דבר
 * האיש ארני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים
 * ארץ הארץ :

14 * Hoc est, ait, quod locutus sum: explora-
 15 tores estis. * Iam nunc experimentum
 vestri capiam: Per salutem Pharaonis, non e-
 16 grediemini hinc, donec veniat frater vester
 minimus. * Mittite ex vobis vnum, &
 adducat eum. vos autem eritis in vinculis, do-
 nec probentur quæ dixistis, vtrum vera an fal-
 17 sa sint. alioquin, per salutem Pharaonis, ex-
 18 ploratores estis. * Tradidit ergo illos
 18 custodiæ tribus diebus. * Die autem ter-
 19 tiorio eductis de carcere, ait: Facite quæ dixi, &
 viuetis: Deum enim timeo.
 19 * Si pacifici estis, frater vester vnus ligetur
 D in carcere: vos autem abite, & ferte frumenta
 20 quæ emistis in domos vestras: * Et fra-
 trem vestrum minimū ad me adducite, vt pos-
 21 sim vestros probare sermones, & non moria-
 mini. fecerunt vt dixerat. * Et locuti
 sunt ad inuicem: Merito hæc patimur, quia
 peccauimus in fratrem nostrum; videntes an-
 gustias animæ illius, dum deprecaretur nos, &
 non audiuimus. idcirco venit super nos ista
 22 tribulatio. * E quibus vnus Ruben ait:
 Nunquid non dixi vobis, nolite peccare in
 puerum, & non audistis me? en sanguis eius
 23 exquiritur. * Nesciebāt enim quod intellige-
 ret Ioseph, eo quod per interpretem loquere-
 24 tur ad eos. * Auertitq; se parumper, & fleuit:
 & reuersus, locutus est ad eos, tollensq; Symeon
 25 & ligans illis præsentibus. * Iussit ministris
 vt implerent eorum faccos tritico, & repone-
 26 ret pecunias singulorum in sacculis suis: datis
 supra cibariis in via. qui fecerunt ita. * At illi
 portantes frumēta in asinis suis, profecti sunt.
 27 * Apertoq; vnus sacco, vt daret iumento pabu-
 lū in diuersorio, cōtēplatus pecuniā in ore sac-
 28 culi, * dixit fratribus suis: Reddita est mihi pe-
 cunia: en habetur in sacco. & obstupefacti tur-
 batiq; mutuò dixerunt: Quidnam est hoc
 29 quod fecit nobis Deus? * Veneruntq; ad
 F Iacob patrem suum in terra Chanaan: & nar-
 30 rauerunt ei omnia quæ accidissent sibi, dicen-
 tes: * Locutus est nobis dominus terræ du-
 rē: & putauit nos exploratores esse prouincię.

תרגום אונקלוס

14 ויאמר להון יוסף הוא דמליח עמכון למימר אלילי אחון :
 15 ברא תבחננו חי פרעה אם תפקון מכא עלחין במיתי אחוכון
 16 שלחו מנכון חד וידבר ית אחוכון ותתאסרון ויתבחננו הקשוט אחון אמרין ואם לא חי פרעה ארי אלילי
 17 וכנש יתהון בבית מטרא חלחא יוסין :
 18 ויאמר להון יוסף ביוםא חליחא דא עבדו ואתקנימו מן קדם יי אנא דחיל :
 19 אם כיני אחון אחוכון חד יתאסר בבית מטרחון ואחון אזילו אוכלו עיבורא דחסיר בבתיכון :
 20 וית אחוכון ועירא ועירא תיתון לותי
 21 ואמרו גבר לאחותי בקשטא חייבין אנחנא על אחנא דחזינא עקת נפשיה כד הורה מתחנן
 22 ואתיב ראובן יתהון למימר הלא אמרית לכון למימר לא תחובון בעלימא
 23 ואינח לא ידעין ארי שמיס יוסף ארי מתורגמן הורה ביניהון :
 24 ואסתחר מלוחון
 25 ופקיד יוסף ומלו ית מניהון עיבורא ולאחבא כספיהון
 26 ונטלו ית עיבוריהון על חמריהון ואזלו מתמן :
 27 ופתח חד ית שקיה למסן
 28 ואמר לאחותי איתותב כספי ואף הא בטעני נפק מדע לכהון
 29 ואחור לות יעקב אבותון לארעא דכנען וחיאו ליה ית כל דערע יתהון למימר :
 30 מריל גבר רבונא דארעא עמנא קשין ויהב יתנא כמאלילי ית ארעא :

* Ait autem illis Ioseph: Hoc est quod dixi vobis, dicens, quod exploratores estis.

* In hoc manifesti estis: per salutem Pharaonis, non egrediemini hinc, si non frater vester iunior venerit huc.

* Mittite ex vobis unum, & accipite fratrem vestrum. vos autem abducimini, donec manifesta fiant verba vestra, si dicitis verum, an non: si autem non, per salutem Pharaonis, profecto exploratores estis.

* Et posuit eos in carcere dies tres.

* Ait autem illis die tertia: Hoc facite, & vivetis. & enim Deum ego timeo.

* Si pacifici estis, frater vester unus detineatur in carcere: ipsi autem ite, & adducite emptionem frumentationis vestrae.

* Et fratrem vestrum iuniorem ducite ad me, & credentur verba vestra: si autem non, moriemini. fecerunt autem sic.

* Et aiunt unusquisque ad fratrem suum: Certè, in peccatis enim sumus pro fratre nostro: quia depressimus tribulationem animæ eius, quando deprecabatur nos, & non exaudiimus eum: & propter hoc venit super nos tribulatio hæc.

* Respondens autem Ruben, ait illis: Non locutus sum vobis, dicens, Ne iniuria afficiatis puerulū; & non exaudistis me? ecce sanguis eius exquiritur.

* Ipsi autem non sciebant, quod audit Ioseph: nam interpretes inter eos erat.

* Aversus autem ab eis, fleuit Ioseph. & rursus accessit ad eos, & locutus est illis.

* Accepit Symeon ab eis, & ligavit eum coram illis.

* Præcepit autem Ioseph implere vasa eorum frumento: & reddere argentum unicuique in siccum suum: & dare illis commeatum in viam.

* Et factum est illis sic. & Et imponentes triticum super asinos suos, abierunt inde.

* Soluens autem unus saccum suum, ut daret pabula asinis suis ubi manserunt, & vidit ligaturam argenti sui: et erat super os sacci.

* Et ait fratribus suis: Reddita est mihi argentum, & ecce hoc in sacco meo. & obstupefactum est cor eorum: & turbati sunt adinvicem, dicentes: Quid hoc fecit Deus nobis? & Venerunt autem ad Iacob patrem suum, in terram Chanaan, et nunciaverunt ei omnia quæ acciderant eis, dicentes:

* Locutus est homo dominus terræ ad nos dura; & posuit nos in carcere, quasi explorantes terram.

* εἶπε ὁ αὐτοῖς ἰωσήφ, τοῦτό ἐστιν ὃ εἶρηκα ὑμῖν, λέγων, ὅτι ἡ κατάσκοποι ἐστέ.

* ἐν τούτῳ φανεῖσθε. μὰ τὴν ὑγίαν φαραὼ, οὐ μὴ ἐξελεῖσθε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.

* ἀποστείλατε ἕνα ὑμῶν, καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε, ἕως ὅτε φανερωθῇ ἡ ἀλήθεια τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε, ἢ ὅχι. εἰ δὲ μὴ, ἡ γὰρ τὴν ὑγίαν φαραὼ, ἡμεῖς κατὰσκοποῖ ἐστέ.

* καὶ ἔδετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.

* εἶπε ὁ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἔστω ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε. τὸν γὰρ θεὸν ἐγὼ φοβοῦμαι.

* εἰ εἰρήνικοι ἐστέ, ἀδελφὸς ὑμῶν εἰς κατάχεδήτω ἐν τῇ φυλακῇ· αὐτοὶ δὲ βαδίσσατε, καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀπορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν.

* καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με, καὶ πισθυσθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀποθνήσκειτε. ἐποίησαν ὡς οὗτος.

* καὶ εἶπαν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἰαὶ, ἐν ἀμαρτίαις γάρ ἐσμεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν, ὅτι ὑπερεβόμεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε καλεῖσθαι ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ. καὶ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη.

* ἀποκριθεὶς δὲ ῥουβὲν, εἶπεν αὐτοῖς, οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων, μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου, ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται.

* αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεικαν, ὅτι ἀκούει ἰωσήφ ὁ ἐρμηνεύων τὰς ἀντιφάσεις αὐτῶν.

* ἀποσφαθεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν, ἐκλαυσεν ἰωσήφ. καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβε τὸν συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐλῶν αὐτῶν.

* ἐνετείλατο δὲ ἰωσήφ ἐμπλησθαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἀργύριον ἐκαστῷ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισημὸν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ ἐλήθη αὐτοῖς ὅτις.

* καὶ ἐπὶ τὴν σίτην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν, ἀπῆλθον ἐκείθεν.

* λύσας δὲ εἰς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορηάσματά τοις ὄνοις αὐτοῦ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τῆς ἀργυρίας αὐτοῦ. καὶ ἦν ἐπάνω τῆς σόματος τῆς μαρσίππου.

* καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἀπέδοθαι μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ ἔστω ἐν τῷ μάρσιππῳ μου. καὶ ἐξέσθη ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ ἔταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, τί ἔστω ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν;

* ἦλθον δὲ πρὸς ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν, εἰς γῆν χαναναὴν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες, λέλαληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ὡς κατὰσκοπεύοντες τὴν γῆν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Dixitque eis Ioseph: Hoc est quod locutus sum vobiscum, dicens: Exploratores estis vos. 15 In hoc probabimini. per vitam Pharaonis, non egrediemini hinc, donec veniat frater vester minimus huc.

16 Mittite ex vobis unum, & tollat fratrem vestrum: vos autem eritis in custodia tribus diebus. 17 Et posuit eos in custodia tribus diebus.

18 Et dixit eis Ioseph in die tertio: Hoc facite, & vivetis: a facie Dei ego timeo. 19 Si recti estis, frater vester unus sit vinctus in domo custodiae vestrae: vos autem ite, & afferte frumentum, quod defecit in domo vestra.

20 Et fra- 21 Dixeruntque unusquisque ad fratrem suum: Verè debitores sumus in fratrem nostrum; eo quod vidimus angustiam animæ eius, quando deprecabatur nos, & non acquievimus ei; propterea venit super nos tribulatio hæc.

22 Responditque eis Ruben: Nonne dixi vobis, nolite peccare in puerum; & non acquievis- 23 Ipsi autem non sciebant quod audiebat Ioseph: quoniam interpretes erat inter eos.

24 Aversus autem ab eis, & reversus est ad eos, locutusque est cum eis: & tulit ex eis Symeon, & ligavit eum coram oculis eorum.

25 Et iussit Ioseph ut implerent vasa eorum frumento; & ut reduceretur pecunia unuscuiusque in sacculum suum; & ut darentur eis cibaria in viam. & fecit eis ita.

26 Et imposuerunt frumenta sua in asinis suis: & abierunt inde. 27 Aperuitque unus sacculum suum, ut daret pabulum asino suo in diversorio, & vidit pecuniam suam; & ecce erat in ore sacculi sui.

28 Et ecce est in sacculo meo. Et facti sunt quasi insani: & obstupuerunt ad inuicem, dicentes: Quid est hoc quod fecit nobis Deus? 29 Et venerunt ad Iacob patrem suum in terra Chanaan, & narrauerunt ei omnia quæ acciderant eis, dicentes:

30 Locutus est vir do- 31 Locutus est vir do- 32 Locutus est vir do-

* ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים :
 * שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו
 * והקטן היום את אבינו בארץ כנען : * ויאמר אלינו
 האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם
 האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו :
 * והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדערה כי לא
 מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם
 * ואת הארץ תסחרו : * ויהי הם מריקים שקיהם
 והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרורת
 כספיהם המרה ואביהם ויראו : * ויאמר אלהם
 יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
 * ואת בנימן תקחו עלי היו כלנר : * ויאמר ראובן
 אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו
 * אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך : * ויאמר
 לא ירד בני עמכם כי אחיו מר והוא לבדו נשאר
 * וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את
 שבתי ביגון שאולר :
 מג

* והרעב כבד בארץ :
 * ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו
 ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט
 * אכל : * ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו
 האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם :
 * אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה
 * לך אכל : * ואם אינך משלח לא נרד כי האיש
 אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם :
 * ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד
 לכם אח : * ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו
 לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על-
 * פי הדברים האלה הידוע גדע כי יאמר הורידו את
 אחיכם :

* Cui respōdimus: Pacifici sumus: nec vllas mo-
 * limur infidias. * Duodecī fratres vno patre ge-
 * niti sumus: vnus nō est super; minimus cū pa-
 * tre nostro est in terra Chanaā. * Qui ait nobis:
 Sic probabo q̄ pacifici sitis. fratrē vestrū vnū
 dimittite apud me, & cibaria domibus vestris
 necessaria sumite & abite. * Fratrēq; vestrū mi-
 nimū adducite ad me, vt scīa q̄ nō sitis explo-
 ratores: & istū qui tenetur in vinculis, recipere
 possitis; ac deiceps quæ vultis emēdi habeatis
 licentiā. * His dictis, cū frumenta effunderent,
 singuli reppererunt in ore saccorū ligataspecu-
 nias. exterritisq; simul omnibus, * Dixit pater
 Iacob: Absq; liberis me esse fecistis. Ioseph nō
 G est super: Symeon tenetur in vinculis, & Bēia-
 min auferetis in me hæc oīa mala reciderunt.
 * Cui respōdit Ruben: Duos filios meos inter-
 fice, si nō reduxero illum tibi. Trade illū in ma-
 nu mea, ego eū tibi restituā. * At ille, Non de-
 scēdet, inquit, filius meus vobiscū. frater eius
 mortuus est, & ipse solus remāsīt. si quid ei ad-
 uersitatis acciderit in terra, ad quā pergitis, de-
 ducetis canos meos cum dolore ad inferos.

CAP. XLIII.

* Nterī fames omnē terrā vehemēter preme-
 * bat. * Cōsumptisq; cibis, quos ex Ægypto de-
 tulerant, dixit Iacob ad filios suos: Reuertimi-
 ni, & emite nobis pauxillū escarū. * Respondit
 Iudas: Denunciauit nobis vir ille sub attesta-
 tione iusiurandi, dicēs: Nō videbitis faciē meā,
 nisi fratrē vestrum minimum adduxeritis vo-
 * biscū. * Si ergo vis eum mittere nobiscū, perge-
 mus pariter, & ememus tibi necessaria: * Si au-
 tem nō vis, nō ibimus. Vir enim, vt sæpē dixi-
 mus, denunciauit nobis, dicēs: Non videbitis
 faciē meam, absque fratre vestro minimo.
 * Dixit eis Israel: In meam hoc fecistis miseriā,
 vt indicaretis ei & alium habere vos fratrem.
 * At illi responderunt: Interrogauit nos homo
 B per ordinem nostram progeniem; si pater vi-
 ueret, si haberemus fratrem. & nos respondi-
 mus ei consequenter, iuxta id quod fuerat sci-
 fcitatus. Nunquid scire poteramus quod di-
 cturus esset, Adducite fratrem vestrū vobiscū?

תרגום אונקלוס

* ויאמרו לאה בנותי אנחנו לא חוינו ארלי :
 * ואמר לנא גברא ריבנא דארעא כדא אידע ארי כיוני אחון אחוכון חד שבקו לותי ועיבורא דחסיר כבתיכון סיבו
 * ואיתו ית אחוכון ועירא לותי ואדע ארי לא ארלי אחון ארי כיוני אחון ית אחוכון אחון לכו וית ארעא תעבדון בה
 * ותורה אינון מריקין שקיהון ותא גבר צרר כספיה בשקיה וחו ית צררי כספיהון אינון ואבוהון ודחילו :
 * ויעקב אבוהון יתי אתכלתון יוסף ליתוהי ושמעון ליתוהי ויחזו ית בנימן תרברון עלי תוארה כולתון :
 * ויאמר לא איתוהי לך תב יתוה על ידי ואנא איתיביה לך :
 * ויענייה מותא בארעא דתחוכון בה ותחוכון ית שבתי ברוכא לשאול :
 * וכפנא חקיף בארעא :
 * ויאמר ליה יהודה למימר אסתר אסתר כנא גברא למימר לא תחוכון אפי אלחין כד אחוכון עמכון :
 * ואם ליתך משלח לא תחוכון ארי גברא אמר לנא לא תחוכון אפי אלחין כד אחוכון עמכון :
 * ויאמרו משאל שאל גברא לנא ולילדתנא למימר העד כען אבוכון
 * ויאמר אחא וחינא ליה על מימר פתגמא הארין הסגדע חוינא ידעין ארי יימר אחיתו ית אחוכון :

* Diximus autem illi: Pacifici sumus: non sumus exploratores. * Duodecim fratres sumus, filij patris nostri. unus non est: at iunior cum patre nostro hodie est in terra Chanaan. * Dixit autem nobis homo dominus terræ: In hoc sciam quod pacifici estis: fratrem vestrum unum relinquit hic mecum: at emptionem frumentationis domus vestræ accipietes, abite. * Et adducite ad me fratrem vestrum iuniorrem: & sciam quod non exploratores estis, sed quod pacifici estis. & fratrem vestrum reddam vobis; & in terra negociamini. * Factum est autem cum euacuarent ipsi saccos suos, & erat uniuscuiusque ligatura argenti in sacco ipsorum. & viderunt ligaturas argenti sui ipsi, & pater eorum: & timuerunt. * Ait autem illis Jacob pater eorum: Me sine filiis fecistis: Ioseph non est: Symeon non est, & Benjamin accipietis. super me facta sunt ista omnia. * Ait autem Ruben patri suo, dicens: Duos filios meos interfice, si non adduxero illum ad te. da illum in manum meam, & ego adducam illum ad te. * Ille autem dixit: Non descendet filius meus vobiscum, quia frater eius mortuus est, et ipse solus relictus est; & accidet illum egrotare in via qua ibitis, & deducetis meam senectutem cum tristitia ad inferos.

CAP. XLIII.

Ames inualuit super terram.

* Factum est autem quando consumauerunt comedere triticum, quod attulerunt ex Aegypto, & ait illis pater eorum: Iterum euntes emite nobis paucas escas. * Ait autem illi Judas, dicens: Testimonio testatus est nobis homo, dicens: Non videbitis faciem meam, si non frater vester iunior vobiscum fuerit. * Si quidem igitur miseris fratrem nostrum vobiscum, descendemus, & ememus tibi escas. * Si autem non miseris fratrem nostrum vobiscum, non ibimus. & enim homo ait nobis, dicens: Non videbitis faciem meam, si non frater vester iunior vobiscum fuerit. * Ait autem Israel, Quid malefecistis mihi, annunciantes homini, quod est vobis frater? * Illi autem dixerunt: Interrogans interrogavit nos homo, et generationem nostram, dicens: Si adhuc pater vester vivit, & si est vobis frater. et indicavimus ei secundum interrogationem hanc. nunquid sciebamus quod dicet nobis, Adducite fratrem vestrum?

* εἶπα μὲν ὅτι ἀπὸ εἰρηνικοὶ ἐσμὲν, καὶ ἐσμὲν κατὰ σκοποὶ. * δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμὲν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν· ὁ εἷς οὐκ ὑπάρχει, ὁ δὲ μικρότερος μὲν τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐστὶν ἐν γῇ χαναν. * εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, ἐν τούτῳ γνώθωμαι, ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστέ· ἀδελφὸν ὑμῶν ἕνα ἀφείλε ὧδε μετ' ἐμῶν· τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὁ οἶκος ὑμῶν λαβόντες, ἀπέλθετε. * ἔτι ἀναλάβετε πρὸς μετὰ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον, καὶ γνώθωμαι, ὅτι εἰ κατὰ σκοποὶ ἐστέ, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστέ. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύεσθε. * ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς καταικνιούσας αὐτοῦ σάκκους αὐτῶν, ἔτι ἕκαστος ὁ δεσμός τοῦ ἀργυρίου ἐν ταῖς σάκκῳ αὐτῶν· καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ, ἔτι ὁ πατήρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν. * εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰακώβ ὁ πατήρ αὐτῶν, ἐμὲ ἠτεκνώσατε, ἰωσήφ ὅστις ἐστὶν, συμεὼν ὅστις ἐστὶν, καὶ τὸν βενιαμὴν λήψετε, ἐπεὶ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. * εἶπε δὲ ῥαββὴν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, λέγων, τίς δύστυχός μου ἀποκλίνειν, εἰ μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σε. δός αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ ὡς ἄξω αὐτὸν πρὸς σε. * ὁ δὲ εἶπεν, καὶ καταθήσει ὁ υἱός μου μετ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλείπειται, ἔτι συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἢ ἂν πορεύσῃ, καὶ κατὰ ξέτερος τῆς γῆρας μὲν λύπης εἰς αὐτὸν. μγ.

* Ο δὲ λιμὸς ἐν ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς γῆς.

* ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνελέξαντο καταφαγεῖν τὸν σῖτον, ὃν ἠνεγκον εἰς αἰγύπτου· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν, πάλιν πορεύθεντες πριάσαδε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. * εἶπε δὲ ἀπὸ ἰούδας, λέγων, διαμνηστέον ἐμὲ τὸν ἀνθρώπον, λέγων, ὅστις ὤψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, εἰ μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερός μετ' ὑμῶν ἦ. * εἰ μὲν οὐκ ἔσται ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερός μετ' ὑμῶν, καὶ καταθήσομαι ἐμὲ ἐν τῇ σάκκῳ, ὅτι ὁ ἀδελφός ὑμῶν μετ' ὑμῶν, οὐ πορεύσομαι· ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων, ὅστις ὤψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, εἰ μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερός μετ' ὑμῶν ἦ. * εἶπε δὲ ἰσραὴλ, τί ἐκακοποίησατέ με, ἀναστρίψαντες τὸ ἄνθρώπου, ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; * ὁ δὲ εἶπεν, ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὴν γῆρας ἡμῶν, λέγων, εἰ ἐπὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός. καὶ ἀνηγάμεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην. μὴ εἶδομεν, ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν, ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et diximus ei: Recti sumus nos: non sumus exploratores. * Duodecim fratres sumus nos, filij patris nostri: vnus non comparet, & minimus hodie est cum patre nostro in terra Chanaan. * Dixitque nobis vir dominus terræ: In hoc sciam quod recti estis vos: vnus fratrem vestrum dimitte apud me; & frumentum quod defecit in domo vestra tollite, & abite. * Et adducite fratrem vestrum minimum ad me, ut sciam quod non estis exploratores; sed quod recti estis vos. fratrem vestrum dabo vobis; & in terra negociabimini. * Et factum est, ipsis effundentibus sacculos suos, ecce argentum ligatum vniuscuiusque viri erat in ore sacculi sui: & viderunt argentum ligatum, ipsi & pater eorum: & timuerunt. * Dixitque eis Jacob pater eorum: Absque liberis me fecistis: Ioseph non superest, & Symeon non est hic, & Benjamin auferetis. super me fuerunt omnia hæc. * Aitque Ruben patri suo, dicens: Duos filios meos interficies, si non reduxero eum tibi: trade illum in manu mea, & ego reducam eum tibi. * Et ait: Non descendet filius meus vobiscum; quoniam frater eius mortuus est, & ipse solus remansit. & si acciderit ei mors in via in qua ambulatis, deducetis canos meos cum dolore ad inferos.

CAP. XLIII.

Ames autem præualebat in terra. * Et factum est cum consumassent edere frumentum quod attulerant de Aegypto, ait illis pater eorum: Reuertimini, & emite nobis pauxillum frumenti. * Et ait ei Judas, dicens: Contestans contestatus est nos vir, dicens: Non videatis faciem meam, nisi cum fuerit frater vester vobiscum. * Si tu mittis fratrem nostrum vobiscum, descendemus, & ememus tibi frumentum. * Et si non mittis, non descendemus: quia vir dixit nobis, Non videatis faciem meam, nisi quando frater vester fuerit vobiscum. * Dixitque Israel: Quare malefecistis mihi, ut nunciaretis viro, si adhuc erat vobis frater? * Et dixerunt: Interrogans interrogavit nos vir pro generatione nostra, dicens, Si adhuc pater vester vivit, si est vobis alius frater: narrauiimusque ei iuxta ordinem verborum istorum. nunquid scire poteramus quod dicturus esset, Deducite fratrem vestrum?

* ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער
 אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמור גם אנחנו
 גם אתה גם טפנו : * אנכי אערכנו מידי
 תבקשנו אם לא הביאתי אליך וזנבתי לפניך
 וחטאתי לך כל הימים : * כי לולא התמהמהנו
 כי עתה שבנו וזה פעמים : * ויאמר אלהים
 ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו
 מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט
 צרי ומעט דבש נכארת ולט בטנים ושקדים :
 * וכסף משנה קחו בידכם וארת הכסף המושב
 בפי אמתחתים תשיבו בידכם אולי משנה
 הוּא : * וארת אחיכם קחו וקומו שובו אל-
 האיש : * ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש
 ושלח לכם ארת אחיכם אחר וארת בנימין ואני
 כאשר שכלתי שכלתי : * ויקחו האנשים את המנחה
 הזאת ומשנה כסף לקחו בידם וארת בנימין ויקמו
 וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף : * וירא יוסף אתם
 ארת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
 האנשים הביתו וטבח טבח והכן כי יאכלו
 האנשים בצהרים : * ויעש האיש כאשר אמר יוסף
 ויבא האיש את האנשים הביתו יוסף : * ויראו
 האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר
 הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
 להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת מאתנו
 לעבדים ואת חמרינו : * ויגשו אל האיש אשר על-
 בית יוסף וידברו אליו פתחו הבית : * ויאמרו כי
 אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל : * והיה כי-
 באנו אל המלון ונפתחה ארת אמתחתינו והנה
 כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב
 אתו בידנו :

* Iudas quoque dixit patri suo: Mitte pec-
 rum mecum, vt proficiscamur, & possimus vi-
 uere, ne moriamur nos & paruuli nostri.
 * Ego suscipio puerum: de manu mea re-
 quire illum. nisi reduxero & reddidero eum
 tibi, ero peccati reus in te omni tempore.
 * Si non intercessisset dilatio, iam vice al-
 tera venissemus. * Igitur Israel pater co-
 rum dixit ad eos: Si sic necesse est, facite quod
 C vultis. Sumite de optimis terrae frugibus in va-
 sis vestris, & deferte viro munera, modicum
 refine, & mellis, & storacis, stactes, & terebin-
 thi, & amygdalarum. * Pecuniamque du-
 plicem ferte vobiscum: & illam quam inue-
 nistis in sacculis, reportate, ne forte errore fa-
 ctum sit. * Sed & fratrem vestrum tollite,
 & ite ad virum. * Deus autem meus om-
 nipotens faciat vobis eum placabilem: & re-
 mittat vobiscum fratrem vestrum quem tenet in
 vinculis, & hunc Benjamin. ego autem quasi
 orbatus absque liberis ero.
 * Tulerunt ergo viri munera, & pecuniam
 duplicem, & Benjamin: descenderuntque in
 Egyptum: & steterunt coram Ioseph.
 * Quos cum ille vidisset, & Benjamin si-
 mul, precepit dispensatori domus suae, dicens:
 Introduc viros domum, & occide victimas, &
 instrue conuiuium: quoniam hodie mecum
 sunt comesturi meridie.
 * Fecit ille quod sibi fuerat imperatum: &
 introduxit viros domum.
 * Ibiq; exterriti, dixerunt mutuo: Propter
 pecuniam quam retulimus prius in sacculis no-
 stris, introducti sumus, vt deuoluat in nos ca-
 lumniam: & violenter subiiciat seruituti &
 nos & asinos nostros.
 * Quamobrem in ipsis foribus accedentes,
 ad dispensatorem locuti sunt:
 * Oramus, domine, vt audias nos: Iam an-
 te descendimus, vt emeremus escas.
 * Quibus emptis, cum venissemus ad di-
 uersorium, aperuimus saccos nostros, & in-
 uenimus pecuniam in ore saccorum; quam
 E nunc eodem pondere reportauimus.

תרגום אונקלוס

* ויאמר יהודה לישראל אביו שלח עמי ונקום ונחיה ולא נמור גם אנחנו גם אתה גם טפנו : * אנכי אערכנו מידי
 תבקשנו אם לא הביאתי לך וזנבתי לפניך וחטאתי לך כל הימים : * כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו וזה פעמים : * ויאמר אלהים
 ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכארת ולט בטנים ושקדים :
 * וכסף משנה קחו בידכם וארת הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכם אולי משנה הוּא : * וארת אחיכם קחו וקומו שובו אל-
 האיש : * ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם ארת אחיכם אחר וארת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי : * ויקחו האנשים את המנחה
 הזאת ומשנה כסף לקחו בידם וארת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף : * וירא יוסף אתם ארת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
 האנשים הביתו וטבח טבח והכן כי יאכלו האנשים בצהרים : * ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים הביתו יוסף : * ויראו
 האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת מאתנו
 לעבדים ואת חמרינו : * ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתחו הבית : * ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל : * והיה כי-
 באנו אל המלון ונפתחה ארת אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו :
 * ויאמר יהודה לישראל אביו שלח עמי ונקום ונחיה ולא נמור גם אנחנו גם אתה גם טפנו : * אנכי אערכנו מידי תבקשנו אם לא הביאתי לך וזנבתי לפניך וחטאתי לך כל הימים : * כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו וזה פעמים : * ויאמר אלהים
 ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכארת ולט בטנים ושקדים :
 * וכסף משנה קחו בידכם וארת הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכם אולי משנה הוּא : * וארת אחיכם קחו וקומו שובו אל-
 האיש : * ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם ארת אחיכם אחר וארת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי : * ויקחו האנשים את המנחה
 הזאת ומשנה כסף לקחו בידם וארת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף : * וירא יוסף אתם ארת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את
 האנשים הביתו וטבח טבח והכן כי יאכלו האנשים בצהרים : * ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים הביתו יוסף : * ויראו
 האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת מאתנו
 לעבדים ואת חמרינו : * ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתחו הבית : * ויאמרו כי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל : * והיה כי-
 באנו אל המלון ונפתחה ארת אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו :

* Dixit autem Judas ad Israel patrem suum: 8
Mitte puerum mecum, & surgentes ibimus, ut
vivamus & non moriamur & nos & tu, & sub-
stantia nostra. * Ego suscipio eum; de manu 9
mea require illum. si non adduxero illum ad te, &
statuero eum coram te, peccans ero in te omnibus
diebus. * Si non enim tardavissetis, iam re- 10
uerfisssemus bis.

* Ait autem illis Israel pater eorum: Si sic est, 11
hoc facite: accipite de fructibus terræ in vasis ve-
stris, & deducite homini dona resina, & mellis, et
thymiana, & stacten, & terebinthum, et nuces.

* Et argentum duplex accipite in manibus ve- 12
stris, & argentum quod reductum est in saccis ve-
stris, reducite vobiscum; ne fortè ignorantia est.

* Et fratrem vestrum accipite, & surgentes de- 13
scendite ad hominem. * At Deus meus det 14

vobis gratiam coram homine; & remittat fratrem
vestrum unum, & Benjamin. ego quidem enim
sicut liberis orbatus sum, liberis orbatus sum.

* Accipientes autem viri dona ista, & ar- 15
gentum duplex acceperunt in manibus eorum, &
Benjamin; & surgentes descenderunt in Aegyp-
tum: & steterunt coram Joseph.

* Vidit autem Joseph eos, & Benjamin fratrem 16
suum uterinum. & dixit ei qui super domum suā:
Introduc homines in domum: & occide victimas,
& para. mecum enim comedent homines panes me-
ridie.

* Fecit autem homo sicut dixit Joseph. & intro- 17
duxit homines in domum Joseph.

* Videntes autem viri quod introducti sunt in 18
domum Joseph, dixerunt: Propter argentum quod
redditum est in saccis nostris prius, nos introduci-
mur, ut calumniatur nos, & imponat nobis, ut
accipiat nos in servos, & asinos nostros.

* Accedentes autem ad hominem qui super domo 19
Joseph, locuti sunt ei in porta domus,

* Dicentes: Oramus, domine: descendimus 20
prius emere escas.

* Factum est autem 21
quando venimus ad manendum, & aperuimus
saccos nostros, & hoc argentum uniuscuiusque in
sacco eius: argentum nostrum in statera reduximus
nunc in manibus nostris.

* εἶπε ὁ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἀποστείλον 8
τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ, & ἀναστάντες πορεύσόμεθα, ἵνα ζώ-
μεν ἢ μὴ ἀποθάνωμεν, & ἡμεῖς & σὺ & ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν.

* ἐγὼ ἐκδέχομαι αὐτὸν ἐν χειρὸς μου ζήτηθ' αὐτὸν. εἰ μὴ 9
ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σε, & στήσω αὐτὸν ἐν ὁσπτίῳ σου, ἡ μαρ-
τυκῶς ἔσθαι εἰς σὲ πάσας τὰς ἡμέρας.

* εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἥδη ἂν ὑπεσρέψαμεν δῖς. 10

* εἶπε ὁ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἰ οὕτως ἐστὶ, τοῦτο 11
ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγείοις ὑ-
μῶν, καὶ κατάγετε τὰ ἀνθρώπων δῶρα τῆς ῥηλίνης, & τοῦ μέλι-
τος, ἢ θυμιάματα, & σάκκην, & τερέβινθον, καὶ κάρυα.

* καὶ τὸ δρυῖον διὰ τὸν λαβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· ἢ 12
τὸ δρυῖον τὸ ἀποσφαρὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν, ἀπο-
σφράξετε μετ' ὑμῶν· μὴ ποτε ἀγνοήμαί ἐσιν.

* καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε, & ἀναστάντες κατὰβητε 13
πρὸς τὸν ἄνθρωπον. * ὁ δὲ θεὸς μου δώη ὑμῖν χάριν ἐ-
ν ὁσπτίῳ τοῦ ἀνθρώπου, & ἀποστείλῃ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα,

& τὸν Βενιαμίν. ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι. 14

* λαβόντες ὁ δὲ ἄνθρωπος τὰ δῶρα ταῦτα, & τὸ δρυῖον δι- 15
πλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, & τὸν Βενιαμίν. καὶ ἀνα-
στάντες, κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον· ἢ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ.

* εἶδε ὁ Ἰωσήφ αὐτοὺς, & τὸν Βενιαμίν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 16
τὸν ὁμομήτερον. καὶ εἶπε τὰς ἡμέρας τῆς οἰκίας αὐτοῦ, εἰσάγαγε
αὐτοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφράξον θυμάτια, καὶ ἐπί-
μαθ'· μετ' ἐμοῦ φαίεσθαι φαγοῦσιν. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἄρτους τὴν με-
σημβρίαν. * ἐποίησε ὁ ἄνθρωπος, κατὰ εἶπεν Ἰωσήφ.

& εἰσήγαγε αὐτοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον ὁ Ἰωσήφ. 17

* ἰδόντες ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὅτι εἰσλήχθησαν εἰς τὸν οἶκον ὁ Ἰω- 18
σήφ, εἶπεν, διὰ τὸ δρυῖον τὸ ἀποσφαρὲν ἐν τοῖς μαρσίπ-
ποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ συκοφαντή-
σαι ἡμᾶς, καὶ ἐπιθῆναι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας, καὶ
αὐτοὺς ὄνοις ἡμῶν. * παρελθόντες ὁ πρὸς τὸν ἄνθρω-
πον τὸν ἑπὶ τοῦ οἴκου τοῦ Ἰωσήφ, ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυ-
λῳ τοῦ οἴκου. * λέγοντες, θεούμεθα κύριε, κατέβη-
μεν τὴν ἀρχὴν πρὸς ἀδελφὸν βρώματα.

* ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθον εἰς τὸ καταλύσαι, & ἠνοίξα- 19
μεν αὐτοὺς μαρσίπποις ἡμῶν, & ἰδοὺ τὸ δρυῖον ἐκάστου ἐν τῷ
μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ δρυῖον ἡμῶν ἐν σατμῇ ἀπεσρέψα-
μεν ὡς ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

10 λῶν τοῦ οἴκου. * λέγοντες, θεούμεθα κύριε, κατέβη-
μεν τὴν ἀρχὴν πρὸς ἀδελφὸν βρώματα.

* ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθον εἰς τὸ καταλύσαι, & ἠνοίξα- 21
μεν αὐτοὺς μαρσίπποις ἡμῶν, & ἰδοὺ τὸ δρυῖον ἐκάστου ἐν τῷ
μαρσίππῳ αὐτοῦ· τὸ δρυῖον ἡμῶν ἐν σατμῇ ἀπεσρέψα-
μεν ὡς ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Dixitque Judas ad Israel patrem suum: Mitte puerum mecum; & surgamus & eamus; & vivemus, & non moriemur, tam nos quam tu, fami-
lia quoque nostra. * Ego in meam fidem suscipio puerum: de manu mea exquires eum. si non reduxero eum tibi, & statuero eum coram te,
ero peccans tibi omnibus diebus. * Quoniam nisi moram fecissemus in hoc, iam nunc reuerfisssemus duabus vicibus. * Dixitque

Israel pater eorum: Si sic necesse est, hoc facite: tollite de optimis terræ in vasis vestris, & deferre viro munera; paululum resinae, & modicum mellis,
storacis & terebinthi, & amygdalarum. * Et argentum duplex tollite in manu vestra: & argentum quod redditum est in ore sacculorum ve-
strorum reducite in manu vestra: fortè errore factum fuit. * Fratrem quoque vestrum tollite, & surgite, reuertimini ad virum.

* Et Deus omnipotens det vobis misericordiam coram viro, ut soluat fratrem vestrum alium; & Benjamin remittat vobiscum. & ego sicut
orbatus sum, orbabor. * Et tulerunt viri munus hoc; & duplex argentum tulerunt in manibus suis: tulerunt quoque Benjamin, & surre-
xerunt & descenderunt in Ægyptum; & steterunt coram Joseph.

* Et vidit Joseph cum eis Benjamin: & dixit illi qui erat præpositus super
domum suam: Introduc viros in domum; & occide victimas, & præpara: quia mecum comesturi sunt viri in prandio. * Fecitque vir sicut
dixerat Joseph; & introduxit viros in domum Joseph.

* Et timuerunt viri, eo quod introducti essent in domum Joseph: & dixerunt:
Propter argentum quod prius reductum est in sacculis nostris, nos sumus introducti, ut dominetur nobis, & quærat occasiones contra nos, & pos-
sint nos in servos, & asinos nostros. * Et accesserunt ad virum qui erat præpositus super domum Joseph, & locuti sunt cum eo in porta
domus: * Et dixerunt: Rogamus, domine, ut audias nos: Descendentes descendimus ad emendum frumentum.

* Et factum est quando venimus in domum diversorij, & aperuimus saccos nostros, ecce argentum uniuscuiusque erat in ore sacci sui: & in-
venimus argentum nostrum in suo pondere; & reducimus illud in manu nostra.

* וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי-
 * שם כספנו באמת חתינו: * ויאמר שלום לכם אל-
 תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
 באמת חתיתכם כספכם בלא אלי ויוצא אלהם את-
 שמעון: * ויבא האיש את האנשים ביתו
 יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
 לחמריהם: * ויכינו את המנחה עד בוא יוסף
 בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: * ויבא יוסף
 הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
 וישתחו לו ארצה: * וישאל להם שלום ויאמר
 השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי:
 * ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו
 וישתחו: * וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן-
 אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי
 ויאמר אלהים יחנך בני: * וימהר יוסף כי נכמרו
 רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החרדר ויבך
 שמו: * וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו
 לחם: * וישימו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים
 האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את-
 העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: * וישבו
 לפניו והבכר כבכרו ויחצו ויחצו ויתמחו
 האנשים איש אל רעהו: * וישא משאת מאת פניו
 אלהם ותרכ משאת בנימן ממשאות כלם חמש ידות
 וישתו וישכרו עמו:

מר

* ויצא את אשר על ביתו לאמר
 מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת
 ושים כסף איש בפי אמתחתו: * ואת גביעי גביע
 הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויש
 כדבר יוסף אשר דבר: * הבקר אור והאנשים שלחו
 המר וחמריהם:

תרגום אונקלוס

* וכסף אחרת אביבנא בידנא למזון עבדנא לא ידענא מן שוי כספנא בטוענא: *
 ויאמר שלום לכם לכו לא תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
 באמת חתיתכם כספכם בלא אלי ויוצא אלהם את שמעון: *
 ויבא האיש את האנשים ביתו יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא
 לחמריהם: * ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: *
 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצה: *
 וישאל להם שלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי:
 * ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו וישתחו: *
 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי
 ויאמר אלהים יחנך בני: * וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו
 ויבקש לבכות ויבא החרדר ויבך שמו: * וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו
 לחם: * וישימו לו לבדו ולחם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם
 כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: *
 וישבו לפניו והבכר כבכרו ויחצו ויחצו ויתמחו האנשים איש אל רעהו: *
 וישא משאת מאת פניו אלהם ותרכ משאת בנימן ממשאות כלם חמש ידות
 וישתו וישכרו עמו:

מר

* ויצא את אשר על ביתו לאמר
 מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת
 ושים כסף איש בפי אמתחתו: * ואת גביעי גביע
 הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויש
 כדבר יוסף אשר דבר: * הבקר אור והאנשים שלחו
 המר וחמריהם:

* Sed & aliud attulimus argentū, vt emamus
 que nobis necessaria sunt. non est in nostra cō-
 scientia, quis posuerit eā in marsupiiis nostris.
 * At ille respondit: Pax vobiscū: nolite time-
 re. Deus vester, & Deus patris vestri dedit vo-
 bis thesauros in fassis vestris. nā pecuniā quā
 dedistis mihi, probatam ego habeo. Eduxitq;
 ad eos Symcon. * Et introductis domū, attulit
 Faquam, & lauerunt pedes suos: deditq; pabu-
 lum asinis eorum. * Illi verò parabant munera,
 donec ingrederetur Ioseph meridie. audierant
 enim q; ibi comesturi essent panē. * Igitur in-
 gressus est Ioseph domum suam; obtuleruntq;
 ei munera tenentes in manibus suis: & adora-
 uerunt pni in terrā. * At ille clementer resalu-
 tatis eis, interrogauit eos, dicens: Sanus ne est
 pater vester senex, de quo dixeratis mihi? ad-
 huc viuit? * Qui respoderūt: Sospes est seruus
 tuus pater noster: adhuc viuit. & incuruati a-
 dorauerūt eū. * Attollens autē Ioseph oculos,
 vidit Benjamin fratrem suū vterinū: & ait: Ille
 est frater vester paruul⁹, de quo dixeratis mihi?
 Et rursū: De⁹, inquit, misereatur tui, fili mi.
 * Festinauitq; in domū: quia cōmota fuerat vi-
 scera ei⁹ sup fratre suo, & erūpebāt lacrymę: &
 introiēs cubiculū, fleuit. * Rursūq; lota facie-
 gressus, cōtinuit se. & ait, Ponite panes. * Qui-
 bus appositis seorsū Ioseph, & seorsū fratrib⁹,
 Ægyptiis quoq; qui vescebatur simul seorsū,
 illicitū est enī Ægyptiis comedere cū Hebręis,
 & profanū putāt huiusmodi cōuiuuiū. * Se-
 derūt corā eo primogenitus iuxta primogeni-
 ta sua, & minimus iuxta ætarē suā: & mirabā-
 tur nimis: * Sūptis partibus quas ab eo accepe-
 rant. Maiorq; pars venit Benjamin, ita vt qui-
 que partibus excederet. Biberuntque, & inebriati sunt cum eo. CAP. XLIII.

* Pæcepit autem Ioseph dispensatori domus
 A sue, dicens: Imple saccos eorum frumento,
 quantum possunt capere: & pone pecuniam
 singulorum in summitate sacci. * Scyphum au-
 tē meum argenteum, & precium quod dedit
 tritici, pone in ore sacci iunioris. Factumq; est
 ita. * Et orto manē, dimissi sunt cum asinis suis.

* Et argentum aliud attulimus nobiscum, emere escas. non scimus quis iniecit argentum in saccos nostros. * Ait autem illis: Propitius vobis: ne timeatis. Deus vester & Deus patrum vestrorum dedit vobis thesauros in saccis vestris: at argentum vestrum, probatum habeo. & eduxit ad eos Symeon. * Et attulit aquam lauare pedes eorum: & dedit pabula asinis eorum.

* Parauerunt autem dona, donec intraret Ioseph meridie: audierunt enim quod illic debet prandere.

* Ingressus est autem Ioseph in domum, & obtulerunt ei munera, quæ habebant in manibus suis in domum. & adorauerunt eum in faciem super terram.

* Interrogauit autem eos: Quomodo habetis? & ait: Si sanus est pater vester senior, quem dixistis? adhuc viuit? * Illi autem dixerunt: Sanus est seruus tuus pater noster: adhuc viuit. & ait: Benedictus homo ille Deo. & inclinantes adorauerunt eum.

* Respiciebat autem oculis suis, vidit Benjamin fratrem suum vterinum: & ait, Hic frater vester iunior, quem dixistis ad me adducere? & ait, Deus misereatur tui, fili.

* Turbatus est autem Ioseph: reuoluta sunt enim viscera eius super fratre suo, & quæsiuit flere. ingressus autem in cubiculum suum, fleuit. * Et lauans faciem, egressus continuit se: & ait: Apponite panes. * Et apposuerunt ei soli, & ipsis per seipsos, & Aegyptiis simul vescentibus cum eo per seipsos: non enim poterant Aegyptij simul comedere cum Hebræis panes: abominatio enim est Aegyptiis.

* Sedebant autem coram eo primogenitus secundum antiquitatem suam, & iunior secundum iuuentutem suam: stupefacti sunt autem homines unusquisque ad fratrem suum. * Tulerunt autem partes ab eo ad illos. magnificata est autem pars Benjamin præter partes omnium quincupliciter ad eas quæ illorum. biberunt autem, & inebriati sunt cum eo. CA. XLIII.

Et præcepit Ioseph ei qui super domum suam, dicens: Implete saccos hominum escis, quæcumque poterint tollere: & iniicite vniuscuiusque argentum in ore sacci. * Et scyphum meum argenteum iniicite in saccum iunioris, & precium tritici eius. factum est autem secundum verbum Ioseph, sicut dixit. * Manè illuxit, & homines missi sunt ipsi et asini eorum.

22 * καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέκα μὲν μετ' ἐαυτῶν, ἀγοράσαι βρώματα. ὅτε οἶδ' αὖτε τις ἐνέβαλεν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν 23 μαρσίππον ἡμῶν. * εἶπε δὲ αὐτοῖς, ἴλεως ὑμῖν, μὴ φοβεῖσθε. ὁ θεὸς ὑμῶν, ὃς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἐδωκεν ὑμῖν 24 τὴν χάριν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν. τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν, ἐνδοκίμως ἀπέχω. καὶ εἰρήνη γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν θυμὸν ὑμῶν. * καὶ ἦνεγκεν ὕδωρ νίψαι τὸν πόδας αὐτῶν. καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς 25 ὄνοις αὐτῶν. * ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ εἰσελθεῖν ἰωσήφ μεσημβρίας. ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει δεῖν.

26 * εἰσῆλθε δὲ ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεκτο αὐτοῖς τὰ δῶρα, αἵτινες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἔπι τὸ πρόσωπον ἔπι τὴν γῆν. * ἠρώτησε δὲ αὐτὸν, πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν, ἐν ὑγιαίνει ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν εἶπατε, ἐπὶ ζῇ. * καὶ εἶπεν, ἐνλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκείνός τῳ 27 θεῷ. καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. * ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ἰδὼν βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτερον. καὶ εἶπεν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς 30 με ἀγαθῶς; καὶ εἶπεν, ὁ θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον. * ἐταράχθη δὲ ἰωσήφ. συνεσρέφετο γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἔπι τὰ ἀδελφὰ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτησε κλαῦσαι. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ, ἐκλαυσεν.

31 * καὶ νύμφα μὲν τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν, ἐνεκράτει σάκον. καὶ εἶπεν, παράθετε ἄρτους. * καὶ παρέθηκεν αὐτῷ μόνον, καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοῖς, καὶ τοῖς αἰγυπίοις, τοῖς κυδοιπνοῦσιν μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῖς. ἐν δὲ ἡδύναντο. * αἰγυπιοὶ συνεδίδαν μὲν τῶν ἐβραίων ἄρτους. βδέλυγμα γάρ ἐστι τοῖς αἰγυπίοις.

32 * ἐκάθισεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρεσβύτερος καὶ τὰ πρεσβεία αὐτοῦ, καὶ ὁ νεώτερος καὶ τὴν νεότητά αὐτοῦ. εἰσῆλθε δὲ καὶ οἱ ἀνδρες οἱ ἑκάς τῳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. * ἦσαν δὲ μερίδας 34 παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτοῖς. ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς βενιαμὴν πρὸς τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων. ἔποιον δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ. μὲν.

1 * Καὶ ἐνετείλατο ἰωσήφ τῳ ἔπι τῆς οἰκίας αὐτοῦ, λέγων, πλήσατε τὸν μαρσίππον ἰὼν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὃς ἂν δύνῃται ἄραι. καὶ ἐμβάλετε ἐκαστοῦ τὸ ἀργύριον ἔπι τὸν σάκον. * καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργύριον ἐμβάλετε εἰς τὸν μάρσιππον. * καὶ νεώτερος, καὶ τὴν πηλὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. ἐγρήθη δὲ καὶ τὸ ῥῆμα ἰωσήφ, καθὼς εἶπε. * τοπρωὶ 3 διέφρασαν, καὶ οἱ ἀνδρες οἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Aliud quoque argentum afferimus in manu nostra, ad emendum frumentum. nescimus quis posuit argentum nostrum in saccis nostris. 12 Dixitque eis: Pax vobis: nolite timere: Deus vester & Deus patris vestri dedit vobis thesaurum in saccis vestris. argentum vestrum venit ad me. Et eduxit ad eos Symeon. 13 Et introduxit vir homines in domum Ioseph: & dedit aquam, & lauerunt pedes suos: & dedit pabulum asinis suis. 14 Et parauerunt munera antequam veniret Ioseph ad prandium: quia audierant quod ibi comesturi erant panem. 15 Et ingressus est Ioseph in domum, & obtulerunt ei munera quæ erant in manibus eorum in domo. & adorauerunt eum proni in terram. 16 Et salutauit eos, & ait: Nunquid est pax patri vestro seni, quem dixistis: nunquid adhuc viuit? 17 Et dixerunt: Pax est seruo tuo patri nostro: adhuc viuit. & incuruati sunt, & adorauerunt. 18 Et leuauit oculos suos, & vidit Benjamin fratrem suum, filium matris suæ: & ait: Est hic frater vester minimus, quem dixistis mihi? & ait: Deus misereatur tui, fili mi. 19 Et festinauit Ioseph, & ingressus est in cœnaculum cubiculi sui, & volebat flere: & fleuit ibi: quia commota fuerant viscera eius super fratrem suum. 20 Et lauit faciem suam, & egressus est, & confortatus est. & dixit: Ponite panem. 21 Et posuerunt ei seorsum, & illis seorsum, & Aegyptiis qui comedebant cum eo seorsum: non enim poterant Aegyptij comedere cum Hebræis panem: quoniam pecus quod Aegyptij colunt, Hebræi comedunt. 22 Et discubuerunt coram eo, maior iuxta maiorem suam, & minor iuxta minoritatem suam. & admirati sunt viri adinuicem. 23 Et datæ sunt eis portiones à facie eius: & maior fuit portio Benjamin quincupliciter portionibus omnium. & biberunt, & inebriati sunt cum eo.

CAP. XLIII.

1 Præcepit autem dispensatori domus suæ, dicens: Imple saccos virorum frumento, quantum possunt portare: & pone argentum vniuscuiusque in ore sacci sui. 2 Calicem autem meum argenteum pones in ore sacci minoris, & argentum emptionis suæ. fecitque iuxta verbum Ioseph quod locutus fuerat. 3 Ortoque manè, viri dimissi sunt, ipsi & asini sui.

4 * הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר
על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת
אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה : * הלוא זה
אשר ישתה אדני כו והוא נחש ינחש בו הרעתם
אשר עשיתם : * וישגם וידבר אלהם את
הדברים האלה : * ויאמרו אליו למה ידבר אדני
כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשורת כדבר
הזה : * הן כסף נא אשר מצאנו בפי אמתחתינו
השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך
כסף או זהב : * אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם
אנחנו נהיה לאדני לעבדים : * ויאמר גם-עתה
כדבריתם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקיים : * וימהרו ויורדו איש את
אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו : * ויחפש
בגדול החל ובקטן כלל וימצא הגביע באמתחת
בנימן : * ויקרעו שמלתם ויעמסו איש על-חמרו
וישבו העירה : * ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף
והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה : * ויאמר
להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא
ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני : * ויאמר
יהודה מר נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטרך
האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני
גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו :
* ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל-אביכם :
* ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא
עבדך דבר באדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוד
כפרעה : * אדני שאל את עבדיו לאמר היש
לכם אב או אח :

4 * Iamque urbem exierant, & processerant paululum; tunc Ioseph accersito dispensatore domus, ait: Surge, inquit, & persequere viros; & apprehensis, dicito: Quare reddidistis malum pro bono? * Scyphus quem furati estis, B ipse est in quo bibit dominus meus, & in quo
6 augurari solet. pessimam rem fecistis. * Fe- cit ille vt iusserat: & apprehensis, per ordinem
7 locutus est. * Qui responderunt: Quare sic loquitur dominus noster, vt serui tui tantum
8 flagitij commiserint? * Pecuniam quam in- uenimus in summitate saccorum, reporrauimus ad te de terra Chanaan. & quomodo conse- quens est, vt furati simus de domo domini tui
9 aurum vel argentum? * Apud quemcunque fuerit inuentum seruorum tuorum quod quar- ris, moriatur: & nos erimus serui domini no-
10 stri. * Qui dixit eis: Fiat iuxta vestram senten- tiam: apud quemcunq, fuerit inuentum, ipse
11 sit seruus meus: vos autem eritis innoxij. * Ita- que festinato, deponentes in terram saccos, a-
12 peruerunt singuli. * Quos scrutatus, incipiens a maiore vsq; ad minimum, inuenit scyphum in
13 sacco Benjamin. * At illi scissis vestibus, one- Cratisque rursus afinis, reuersi sunt in oppidum.
14 * Primusque Iudas cu fratribus ingressus est ad Ioseph, (necdu eni de loco abierat) omnes-
15 que ante eu pariter in terra corruerunt. * Qui- bus ille ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis
16 q non sit similis mei in augurandi sciencia? * Cui Iudas: Quid respodebimus, inquit, dno meo, vel quid loquemur, aut iuste poterimus obtre- dere? Deo inuenit iniquitatem seruorum tuorum. En omnes serui sumus dñi mei, & nos, & apud
17 quem inuentus est scyphus. * Respondit Ioseph: Absit a me, vt sic agam. qui furatus est scyphum, ipse sit seruus meus: vos autem abi-
18 te liberi ad patrem vestrum. * Accedens au- tem propius Iudas, confidenter ait: Oro, do- mine, audi me, vt loquatur seruus tuus ver- bum in auribus tuis; & ne irascaris famulo
D tuo: Tu es enim post Pharaonem dominus
19 meus. * Interrogasti prius seruos tuos: Habetis patrem aut fratrem?

תרגום אונקלוס

4 * ויבטחו נפקו מן קרתא לא ארחיקו ויוסף אמר לאשר
5 * והלא דין דשתי רבונא ביה והוא ברקא מברק ביה אבאשתון דעבדתון
6 * ויאמרו ליה למה ימליל רבונא כפתגמא דהאלין חס לעבדך מלמעבר כפתגמא דהין
7 * וישתכח עמיה מעבדך ימור ואף אנחנו נהי
8 * ויאמר אף כען כפתגמיכון כן הוא דישתכח עמיה יהא לי עבדא ואשתון דהון וזכאין
9 * וכלש ברבא שרי ובזעירא שצי ואשתכח כלירא בטוענא דבנימין
10 * ועל יהודה ואחותיה לבית יוסף והוא עד כען חסן ונפלו קדמותי על ארעא
11 * ויאמר יהודה מה נאמר לרבונא מר
12 * ויאמר חס יי אשתכח חובא דעבדך הא אנחנו עבדין לרבונא אף דישתכח כלירא בידה
13 * וקריב לותיה יהודה ואמר
14 * רבונא שאל את עבדיו לאמר היש לכו אב או אח :

* Exeuntibus autem ipsis ciuitatem, non aberant longè. & Joseph dixit ei qui super domum suam: Surgens persequere post homines, & comprehendere eos, & dices illis: Quare reddidistis mala pro bonis? * Quare furati estis meum scyphum argenteum? non hoc est in quo bibit dominus meus? ipse autem augurio auguratur in eo. mala perfecistis que fecistis. * Inueniens autem illos, dixit eis secundum verba hæc.

* Illi autem dixerunt ei: Quare loquitur dominus secundum verba hæc? absit seruis tuis facere secundum verbum hoc.

* Si quidem argentum, quod inuenimus in saccis nostris, reduximus ad te de terra Chanaan: quomodo furaremur de domo domini tui argentum aut aurum? * Apud quem inuentus fuerit scyphus seruorum tuorum, moriatur: & nos autem erimus domino nostro serui.

* Ille autem dixit: Et nunc sicut dicitis, sic erit. apud quem inuentus fuerit scyphus, erit meus seruus: vos autem eritis mundi.

* Et festinauerunt, & deposuerunt unusquisque saccum suum super terram; & aperuit unusquisque saccum suum.

* Scrutatus est autem a seniore incipiens, donec venit ad iuniorem: & inuenit scyphum in sacco Benjamin.

* Et diruperunt vestimenta sua, & imposuerunt unusquisque saccum suum super asinum suum, & reuersi sunt in ciuitatem.

Ingressus est autem Iudas & fratres eius ad Joseph, adhuc illo existente illic. & ceciderunt coram illo super terram.

* Dixit autem illis Joseph: Quid rem hanc fecistis? non scitis quod augurio augurabitur homo, qualis ego?

* Dixit autem Iudas: Quid respondebimus domino, aut quid loquemur, aut quid iustificabimur? at Deus inuenit iniquitatem seruorum tuorum. ecce sumus serui domino nostro, et nos, & apud quem inuentus est scyphus.

* Dixit autem Ioseph: Ne mihi sit facere verbum istud. homo apud quem inuentus est scyphus, ille erit meus seruus: vos autem ascendite cum salute ad patrem vestrum.

* Appropinquans autem ei Iudas, dixit: Oro, domine, loquatur seruus tuus verba coram te, et ne irascaris seruo tuo, quia tu es post Pharaonem, domine. * Tu interroga

gasti seruos tuos, dicens, Si habetis patrem aut fratrem?

* Illi egressi sunt de ciuitate, non longè abierant. & Ioseph dixit dispensatori domus suæ, Surge, sequere post viros, & apprehende eos, & dices eis: Quare reddidistis malum pro bono? * Nónne hic calix erat quo bibebat dominus meus? & ipse quærens quæsiuit eum: malam rem fecistis.

* Apprehenditque eos, & locutus est cum eis verba hæc. * Et dixerunt ei: Quare loquitur dominus noster talia verba? absit à seruis tuis facere hanc rem.

* Ecce argentum quod inuenimus in ore saccorum nostrorum retulimus ad te de terra Chanaan: quomodo ergo furati essemus de domo domini tui vasa argentea aut vasa aurea? * Apud quemcunque de seruis tuis fuerit inuentus scyphus, moriatur: nos quoque erimus serui domino nostro.

* Et dixit: Etiam nunc iuxta sermones vestros ita est; & festinauerunt, & deposuerunt unusquisque saccum suum in terra, & aperuit unusquisque saccum suum.

* Et scrutatus est: in maiore incæpit, & in minore perfecit; & inuentus est scyphus in sacco Benjamin.

* Et sciderunt vestimenta sua: & onerauerunt unusquisque asinum suum, & reuersi sunt in ciuitatem.

* Et ingressus est Iudas & fratres eius in domum Ioseph, & ipse adhuc erat ibi. & corruerunt coram eo in terram.

* Dixitque eis Ioseph. Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis quod inuestigans inuestigaret vir sicut ego? * Dixitque Iudas: Quid dicemus domino meo, quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie enim Dei inuentum est peccatum seruorum tuorum. ecce sumus serui domino meo, tam nos quam ille in cuius manu inuentus est scyphus.

* Et ait: Absit à me hoc facere. vir in cuius manu inuentus est scyphus, erit mihi seruus: vos autem ascendite in pace ad patrem vestrum.

* Et accessit ad eum Iudas, & ait: Obsecro, domine mihi loquatur nunc seruus tuus verbum coram domino meo; & non irascatur furor tuus super seruum tuum; quoniam talis es tu sicut Pharaon.

* Dominus meus interrogauit seruos suos, dicens: Num habetis patrem aut fratrem?

* Ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέχον μακράν. καὶ ἰωσήφ εἶπε τῷ Ἰπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἀναστὰς ἰπιδιώξον ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ κατὰλήψῃ αὐτοὺς, καὶ εἰς αὐτοὺς, τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν.

* ἵνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργύρεον; & τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συνετελέσαθε ἀπεποιήκατε.

* εὐρὼν δὲ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα.

* ὃ δὲ εἶπαν αὐτὰς, ἵνατί λαλεῖ ὁ κύριός καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα; μὴ γένοιτο τοῖς παισὶ τοῦ ποιῆσαι καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο.

* εἰ δὲ μὴ ἀργύρεον, ὃ εὗρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεσρέψαμεν πρὸς σε ἐν γῆς χαναναί, πῶς ἀν κλέψαμεν ἐν τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου τοῦ ἀργύρεον ἢ χρυσίον;

* παρ' ᾧ ἂν εὕρεθῇ τὸ κόνδυ τῶν παίδων τοῦ, ἀποθνησκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα τῷ κυρίῳ ἡμῶν παῖδες.

* ὃ δὲ εἶπεν, καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· πᾶρ' ᾧ ἂν εὕρεθῇ τὸ κόνδυ, ἔσται μου παῖς, ὃ μὲν δὲ ἐσεῖθε καθαροί.

* καὶ ἔσποδον, καὶ καθείλαν ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ Ἰπὶ τῷ γλῶ, καὶ ἠνοῖξεν ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ.

* ἠρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρχαῖος, ἕως ἥλθεν ἐπὶ τὴν νεώτερον· & εὗρε τὸ κόνδυ ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ βενιαμίν.

* καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, & ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μαρσίππον αὐτοῦ Ἰπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, & ἀπέσρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

* εἰσῆλθε δὲ ἰούδας & οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς ἰωσήφ, ἐπὶ αὐτῷ ὄντος ἐκεῖ. καὶ ἔπεσαν ἐναντίον αὐτοῦ Ἰπὶ τῷ γλῶ.

* εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰωσήφ, τί τοῦ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήκατε; οὐκ οἶδατε, ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ὁ ἄνθρωπος, οἷός ἐγώ;

* εἶπε δὲ ἰούδας, τί ἀντεργόμεθα τῷ κυρίῳ, ἢ τί λήσωμεν, ἢ τί δικαιώσωμεν, ὃ δὲ θεὸς εὗρεν τῷ ἀδικίᾳ τῶν παίδων τοῦ. ἰδὲ ἐσμέν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς, καὶ πᾶρ' ᾧ εὕρεθῇ τὸ κόνδυ.

* εἶπε δὲ ἰωσήφ, μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ εὕρεθῇ τὸ κόνδυ, αὐτὸς ἔσται μου παῖς· ὃ μὲν δὲ ἀναβήτε μετὰ ζωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.

* ἐγγίσας δὲ αὐτῷ ἰούδας, εἶπεν, δέομαι κύριε, λαλησάτω ὁ παῖς τοῦ ῥήματα ἐνσωτίον τοῦ, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί τοῦ, ὅτι σὺ εἰ μετὰ φαραὼ κύριε.

* σὺ ἠρώτησας τοῦ πατρός τοῦ, λέγων, εἰ ἔχετε πατέρας, ἢ ἀδελφόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Illi egressi sunt de ciuitate, non longè abierant. & Ioseph dixit dispensatori domus suæ, Surge, sequere post viros, & apprehende eos, & dices eis: Quare reddidistis malum pro bono? * Nónne hic calix erat quo bibebat dominus meus? & ipse quærens quæsiuit eum: malam rem fecistis.

* Apprehenditque eos, & locutus est cum eis verba hæc. * Et dixerunt ei: Quare loquitur dominus noster talia verba? absit à seruis tuis facere hanc rem.

* Ecce argentum quod inuenimus in ore saccorum nostrorum retulimus ad te de terra Chanaan: quomodo ergo furati essemus de domo domini tui vasa argentea aut vasa aurea? * Apud quemcunque de seruis tuis fuerit inuentus scyphus, moriatur: nos quoque erimus serui domino nostro.

* Et dixit: Etiam nunc iuxta sermones vestros ita est; & festinauerunt, & deposuerunt unusquisque saccum suum in terra, & aperuit unusquisque saccum suum.

* Et scrutatus est: in maiore incæpit, & in minore perfecit; & inuentus est scyphus in sacco Benjamin.

* Et sciderunt vestimenta sua: & onerauerunt unusquisque asinum suum, & reuersi sunt in ciuitatem.

* Et ingressus est Iudas & fratres eius in domum Ioseph, & ipse adhuc erat ibi. & corruerunt coram eo in terram.

* Dixitque eis Ioseph. Quid est hoc quod fecistis? nesciebatis quod inuestigans inuestigaret vir sicut ego? * Dixitque Iudas: Quid dicemus domino meo, quid loquemur, aut quo iustificabimur? A facie enim Dei inuentum est peccatum seruorum tuorum. ecce sumus serui domino meo, tam nos quam ille in cuius manu inuentus est scyphus.

* Et ait: Absit à me hoc facere. vir in cuius manu inuentus est scyphus, erit mihi seruus: vos autem ascendite in pace ad patrem vestrum.

* Et accessit ad eum Iudas, & ait: Obsecro, domine mihi loquatur nunc seruus tuus verbum coram domino meo; & non irascatur furor tuus super seruum tuum; quoniam talis es tu sicut Pharaon.

* Dominus meus interrogauit seruos suos, dicens: Num habetis patrem aut fratrem?

וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי יֵשׁ-לָנוּ זָבָב וְזָקֵן וְיִלְד וְקָנִים 20
 קִטְן וְאֶחָיו מֵת וְיִתְרָה הוּא לְבָרֵךְ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֶהְיֶה 21
 וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ הוֹדָהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו 22
 וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי לֹא יוּכַל הַנֶּעֱר לְעֹזֵב אֶת-אָבִיו 23
 וְעֹזֵב אֶת-אָבִיו וּמֵת 24 וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ אִם לֹא
 יֵרֵד אֶחֱיֶכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסְפְּקוּ לְרֵאוֹת פָּנָי 25
 וַיְהִי כִי עָלִינוּ אֶל-עֲבָדֶיךָ אָבִי וְנָגַד-לֹא אֶת דְּבָרֵי 26
 אֲדֹנָי 27 וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שָׁבוּ שָׁבוּ לָנוּ מֵעַט אֲכָל 28
 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם-יֵשׁ אֶחָיו הַקָּטָן אִתָּנוּ 29
 וְיֵרְדֵנוּ כִּי-לֹא נוּכַל לְרֹאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֶחָיו הַקָּטָן 30
 אֵינְנוּ אִתָּנוּ 31 וַיֹּאמֶר עֲבָדֶיךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתָּם יִדְעֶתֶם 32
 כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה לִי אֲשֶׁתִּי 33 וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וְאָמַר 34
 אֶךְ טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו עַד-הַנֵּה 35 וְלִקְחֶתֶם 36
 גַּם-אֶת-זֶה מֵעַם פָּנָי וְקָרְהוּ אִסּוֹן וְהוֹדָתֶם אֶת-שִׁיבְתִּי 37
 בְּרַעַה שְׁאֵלָה 38 וְעַתָּה כִּבְאִי אֶל-עֲבָדֶיךָ אָבִי וְהַנֶּעֱר 39
 אֵינְנוּ אִתָּנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ 40 וַיְהִי כִּרְאוֹתָיו 41
 כִּי-אֵין הַנֶּעֱר וּמֵת וְחֹרֶרֶדוֹ עֲבָדֶיךָ אֶת-שִׁיבְתִּי עֲבָדֶיךָ 42
 אָבִינוּ בִּיגּוֹן שְׁאֵלָה 43 כִּי עֲבָדֶיךָ עָרַב אֶת-הַנֶּעֱר מֵעַם 44
 אָבִי לְאִמְרָאם לֹא אָבִי אֲנִי אֵלֶיךָ וְחִטָּאתִי לְאָבִי כֹל- 45
 הַיָּמִים 46 וְעַתָּה יֵשֶׁב-נָא עֲבָדֶיךָ תַּחַת הַנֶּעֱר עֲבָד 47
 לְאֲדֹנָי וְהַנֶּעֱר יֵעַל עִם-אֶחָיו 48 כִּי-אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל- 49
 אָבִי וְהַנֶּעֱר אֵינְנוּ אִתִּי פֶן אֶרְאֶה בְּרַע אֲשֶׁר יִמְצֵא 50
 אֶת-אָבִי 51
 מה
 וְלֹא-יָכֹל 52
 יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֶּעֱבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ 53
 כָּל-אִישׁ מֵעָלָיו וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהַתְּרֹדֵעַ יוֹסֵף 54
 אֶל-אֶחָיו 55 וַיִּתֵּן אֶת-קִלּוֹ בְּבִכּוֹ וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם 56
 וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה 57 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו אֲנִי 58
 יוֹסֵף הָעֹד אָבִי חַי וְלֹא-יָכֹל אֶחָיו לָעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי 59
 נִבְהָלוּ מִפָּנָיו 60

20 * Et nos respondimus tibi domino meo: Est nobis pater senex, & puer paruulus qui in senectute illius natus est, cuius vterinus frater est mortu⁹, & ipsū solū habet mater sua: pater 21 verò tenere diligit eū. * Dixisti quē seruis tuis: Adducite eum ad me, & ponā oculos meos su 22 per illum. * Suggestimus tibi dño meo: Nō potest puer relinquere patrē suum. si enim illum 23 dimiserit, morietur. * Et dixisti seruis tuis: Nisi E 24 venerit frater vester minimus vobiscū, nō vi 25 debitis amplius faciē meam. * Cū ego ascen 26 dissemus ad famulū tuum patrem nostrum, narrauimus ei omnia quæ locutus est domin⁹ 27 meus. * Et dixit pater noster, Reuertimini, & 28 emite nobis parum tritici. * Cui diximus: Nō possumus ire. si frater noster minimus descen 29 derit nobiscū, proficiſcemur simul: alioquin illo absente, non audemus videre faciē viri. 30 * At ille respondit: Vos scitis quod duos ge 31 nuerit mihi vxor mea: * Egressus est vnus, & 32 dixistis, Bestia deuorauit eum: & huc vsque 33 non comparet. * Si tuleritis & istum, & ali 34 quid ei in via cōtigerit, deducetis canos meos 35 cum mœrore ad inferos. * Igitur si intrauero ad seruum tuum patrem nostrum, & puer defuerit, (cū anima illius ex huius anima de 36 pendeat) * Videritq; eum non esse nobiscū, mo 37 rietur. & deducēt famuli tui canos eius cum 38 dolore ad inferos. * Ego pprie seruus tuus sum; q in meā hūc recepi fidē, & spopodi dicēs, Nisi 39 G reduxero eum, peccati reus ero in patrē oī tē 40 pore. * Manebo itaq; seruus tuus pro puero in ministerio dñi mei, & puer ascendat cū fratri 41 bus suis. * Non enī possum redire ad patrē ab 42 sente puero; ne calamitatis, quę oppressura est patrem meum, testis assistam. CAP. XLV. 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60

תרגום אונקלוס

20 וַאֲמַרְנָא לְרַבּוֹנֵי אֵית לָנָא אָבָא סְבָא וְכָר סִיבְתִין זְעִיר וְאֶחָתָי מִית וְאֶשְׁתָּאָר הוּא בְּלַחֲדוֹתָי לְאִמָּיה וְצִבּוֹתָי רַחִים לִיה: 21 וְאֶמְרָתָּ 22 וַאֲמַרְנָא לְרַבּוֹנֵי לֹא יָכֹל עָלִימָא לְמִשְׁבֵּק יֵר צִבּוֹתָי וְאִם יִשְׁבּוֹק יֵר צִבּוֹתָי וַיָּמוּת: 23 וְאֶמְרָתָּ 24 וְהוֹרָה כּוֹר סִלְקָנָא לֹת עֲבָדֶיךָ אָבָא וְחִינָא לִיה יֵר פִּתְגָמֵי רַבּוֹנֵי: 25 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 26 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 27 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 28 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 29 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 30 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 31 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 32 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 33 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 34 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 35 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 36 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 37 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 38 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 39 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 40 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 41 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 42 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 43 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 44 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 45 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 46 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 47 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 48 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 49 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 50 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 51 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 52 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 53 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 54 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 55 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 56 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 57 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 58 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 59 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי 60 וַאֲמַרְנָא לֹא נִיכָל לְמִיתָת אִם אֵית צִבּוֹנָא זְעִירָא עֲמָנָא וְנִיחָת אָרִי לֹא נִיכָל לְמַחְוֵי אָפִי

* Et diximus dño: Est nobis pater senior, et puer senectutis iunior illi, & frater eius mortuus est; ipse autē solus relictus est matri suæ: at pater eū dilexit. * Dixisti autē seruis tuis: Adducite eū ad me, & curā habebō illius. * Et diximus domino meo: Nō poterit puer relinquere patrem suum: si autem reliquerit patrem, morietur. * Tu autem dixisti seruis tuis: Si non descenderit frater vester iunior vobiscum, non adijciētis videre faciem meam.

* Factum est autem quando ascendimus ad servum tuum patrem nostrum, nunciauimus ei verba domini nostri. * Dixit autem pater noster: Ite rursum, emite nobis paucas escas. * Nos autem diximus: Non poterimus descendere, sed si quidem frater noster iunior descenderit nobiscum, descendemus. non enim poterimus videre faciem hominis, fratre nostro iuniore non existente nobiscum.

* Dixit autem seruus tuus pater noster ad nos: Vos scitis, quia duos peperit mihi uxor: * Et egressus est unus à me; & dixistis, quia à bestia denotatus est: & non vidi eum usque nunc. * Si ergo tuleritis & hunc ex facie mea, & acciderit ei languor in via, & deducetis meam senectutem cum tristitia ad inferos. * Nunc ergo si intrauero

ad servum tuum patrem autē nostrum, & puer non fuerit nobiscum; at anima illius pendet ex anima huius. * Et erit cum viderit ipse non existentem puerum nobiscum, morietur. & deducet serui tui senectutem serui tui patris autem nostri, cum tristitia ad inferos. * Et enim seruus tuus suscepit puerum à patre meo, dicens: Si non adduxero illum ad te, peccans ero erga patrem omnibus diebus. * Nunc ergo manebo tibi seruus pro puero, domesticus domini mei: at puer ascendat cum fratribus suis.

* Quomodo enim ascendam ad patrem, puero non existente nobiscum? ut non videam mala, quæ inuenient patrem meum.

CAP. XLV.

Et non potuit Ioseph tolerare omnes astatēs ei. sed dixit: Emmittite omnes à me. & non astitit nullus Ioseph, quando notus factus est fratribus suis. * Et misit vocē cum fletu, audierunt autē omnes Aegyptij, et audibile fuit in domū Pharaonis. * Dixit autē Ioseph ad fratres suos: Ego sum Ioseph, adhuc pater meus uiuit? et nō poterāt frēs ei⁹ rñdere ei. turbati sūt enī.

* καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡμῶν πατὴρ πρεσβύτερος, καὶ παῖδιον γήρις νεώτερον αὐτοῦ, ὃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὃ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἠγάπησεν. * εἶπας δὲ τοῖς παισὶ σου, κατελάλειε αὐτὸν πρὸς με, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτόν. * καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ μου, ὅτι δύνησεται τὸ παῖδιον κατελιπὼν τὸν πατέρα αὐτοῦ, εἰάν τι κατελίπη τὸν πατέρα, ἀποθνήσκει. * σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου, εἰάν μὴ κατελθῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, ὃ ὡρσθήσεται σθεῖδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. * ἐγένετο δὲ ἡνῖκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν παῖδά σε πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα ἡμῶν. * εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν, βαδίσατε πάλιν, ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. * ἡμεῖς δὲ εἶπαμεν, ὅτι δύνησόμεθα κατελθῆναι, ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος κατελθὼν μεθ' ἡμῶν, κατελθόμεθα. ὃ δὲ δύνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν. * εἶπε δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὑμεῖς γνώσκετε, ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή. * ὃ δὲ ἐξήλθεν ὁ εἰς ἀπ' ἐμῶν, καὶ εἶπατε, ὅτι θηριόβρωτος ἔγενεν, καὶ ὅτι εἶδον αὐτὸν ἄρτι νῦν. * εἰάν οὖν λάβητε καὶ τούτον ἐκ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, κατελάξετέ μου τὸ γῆρας μου. * λύπης εἰς ἄδου. * νῦν οὖν εἰσπορεύωμαι εἰς τὸν παῖδά σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παῖδιον μὴ ἢ μεθ' ἡμῶν, ἢ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκκρέματα ἐκ τῆς ψυχῆς τούτου. * καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄντος τοῦ παδίου μεθ' ἡμῶν, τελευτήσῃ. κατελάξουσιν ὁ παῖς σου τὸ γῆρας ἡμῶν, καὶ πατὴρ δὲ ἡμῶν, καὶ λύπης εἰς ἄδου. * ὃ δὲ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παῖδιον ὡς πατέρα μου, λέγων, εἰάν μὴ ἀγάγῃ αὐτὸν πρὸς σε, ἡμαρτήσω ὡς ἔθωμαι πρὸς τὸν πατέρα πάρας τὰς ἡμέρας. * νῦν ἔν παρήμενῳ θί παῖς ἀντὶ τοῦ παδίου, οἰκίτης τοῦ κυρίου μου. τὸ δὲ παῖδιον ἀναβήτω μετ' τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. * πῶς γὰρ ἀναβήθωμαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἰδῶ τὰ κακὰ, ἀεὶ ῥήσῃ τὸν πατέρα μου. μέ.

* Καὶ ὅτι ἡδύνατο ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρερηκότων αὐτοῦ. ἀλλ' εἶπεν, ἵστα ποσεῖλατε πάντας ἀπ' ἐμῶν. καὶ ὃ παρερήκει ἐδείς τῷ ἰωσήφ ἡνῖκα ἀνελθὼν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. * καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετ' κλαυθμοῦ. ἠκούσαν δὲ πάντες οἱ αἰγύπτιοι, καὶ ἀκῆσον ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον φαραώ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγὼ εἰμι ἰωσήφ, ἐπὶ ὁ πατὴρ μου ζῇ; καὶ ὅτι ἡδύνατο τοὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀποκριθῆναι αὐτῷ, εἰ ἀράχθησαν γὰρ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et diximus domino meo: Est nobis pater senex, & filius senectutis paruulus: frater autem eius mortuus est, & remansit solus ipse matri suæ; & pater eius dilexit eum. * Et dixisti seruis tuis: Deducite eum ad me, & ponam oculum meum super eum. * Et diximusque domino meo, Non potest puer relinquere patrem suum: si autem reliquerit patrem suum, morietur. * Et dixisti seruis tuis: Non videatis ultra faciem meam, si non descenderit frater vester minimus vobiscum. * Et factum est cum ascendimus ad servum tuum patrem nostrum, narrauimus ei verba domini mei. * Dixitque pater noster: Reuertimini, emite nobis modicum frumenti. * Et diximus: Non possumus descendere: si ierit frater noster minimus nobiscum, descendemus; quoniam non possumus videre faciem viri, si frater noster minimus non ierit nobiscum. * Dixitque nobis pater noster seruus tuus: Vos scitis quia duos peperit mihi uxor mea: * Egressusque est vnus à me, & dixi, occisione occisus est, & non vidi eum usque in presentem. * Et si tuleritis hunc à facie mea, & acciderit ei mors, deducetis caniciem meam cum afflictione ad inferos. * Et nunc cum venero ad servum tuum patrem meum, & puer non redierit nobiscum; & anima eius est ei dilecta, quasi anima sua. * Cumque viderit quod puer non est nobiscum, morietur, & deducet serui tui caniciem patris nostri serui tui cum mœrore ad inferos. * Seruus enim tuus spondit pro puero apud patrem meum, dicens: Si non reduxero eum tibi, eroque peccati reus in patrem meum omnibus diebus. * Et nunc maneat, obsecro, seruus tuus pro puero in seruitute domini mei, & puer ascendat cum fratribus suis. * Quomodo poterō ascendere ad patrem meum, puero non existente mecum? ne videam malum quod inueniet patrem meum.

CAP. XLV.

Et non poterat Ioseph sustinere omnes existentes apud eum: & clamauit, Educite omnes homines à me. & nullus stetit cum eo, quando agnitus est Ioseph à fratribus suis. * Et leuauit vocem suam cum fletu, & audierunt Aegyptij, audiuertque domus Pharaonis. * Dixitque Ioseph fratribus suis: Ego sum Ioseph, nunquid adhuc pater meus uiuit? Et non poterant fratres eius respondere ei verbum; quoniam turbati erant coram eo.

* Dixit autem Ioseph ad fratres suos: Appropinquate ad me. & appropinquarunt. & ait: Ego sum Ioseph frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Nunc ergo ne contristemini: neque durum videatur vobis, quod vendidistis me huc. in enim vitam misit me Deus ante vos.

* Hic enim secundus annus fames super terram: & adhuc reliqui quinque anni, in quibus non erit aratio, neque messis. * Misit enim me Deus ante vos, ut relinquerentur vobis reliquiae super terram, & enutrire vobis reliquias magnas.

* Nunc ergo non vos me misistis huc, sed Deus: & fecit me quasi patrem Pharaonis, & dominum totius domus eius, & principem totius terrae Aegypti.

* Festinantes igitur ascendite ad patrem meum, & dicite ei: Hæc dicit filius tuus Ioseph: Fecit me Deus dominum totius terrae Aegypti: descende ergo ad me, & non moreris. * Et habitabis in terra Gessen: & eris iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, oves tuæ, & boves tuæ, & quaecunque tibi sunt. * Et pascam te ibi. adhuc enim quinque anni famis: ut non delearis tu, & filij tui, & omnis substantia tua: ecce oculi vestri vident: * Et oculi Benjamin fratris mei, quia os meum loquens ad vos.

* Nunciate ergo patri meo omnem gloriam meam in Aegypto: & quaecunque vidistis. & festinantes deducite patrem meum huc. * Et candelens super collum Benjamin fratris sui, fleuit super eum. & Benjamin fleuit super collum eius.

* Et osculatus omnes fratres suos, fleuit super eos. & post hæc locuti sunt fratres eius ad eum. * Et divulgata est vox in domum Pharaonis, dicentes: Venerunt fratres Ioseph. gavisus est autem Pharaon, & familia eius.

* Dixit autem Pharaon Ioseph: Dic fratribus tuis: Hoc facite: Implete vehicula vestra tritico, & abite in terram Chanaan. * Et assummentes patrem vestrum, & substantias vestras, venite ad me: et dabo vobis ex omnibus bonis Aegypti. & comedetis medullam terræ. * Tu autem præcipe hæc, accipere ipsos currus ex terra Aegypti filiis vestris, & uxoribus: & assummentes patrem vestrum, aduenite.

* Dixitque Ioseph fratribus suis: Accedite nunc ad me: & accesserunt. & ait: Ego sum Ioseph frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Et nunc nolite contristari: neque displiceat in oculis vestris, quod vendidistis me huc: quoniam in sustentationem misit me Dominus ante vos. * Quoniam duo anni famis sunt transacti in medio terræ: & adhuc quinque anni remanent, in quibus non erit seminatio nec messis. * Et nunc non vos misit me Deus ante vos, ut poneret vobis reliquias in terra: & ut sustentaret vos liberatione magna.

* Et nunc non vos misit me Deus ante vos, sed à Deo missus sum: & posuit me in patrem Pharaonis, & in dominum omnibus viris domus suæ, & dominatorem in vniuersa terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc dicit filius tuus Ioseph: Posuit me Deus in dominum omnibus Aegyptiis. descende ad me, ne moreris. * Habitabisque in terra Gessen: & eris iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, & oves tuæ, & boves tui, & vniuersa quæ habes. * Et nutriam te ibi: quoniam adhuc quinque anni restant famis: ne forte penuriam patiaris tu, & viri domus tuæ, & vniuersa quæ habes. * Et ecce oculi vestri vident, & oculi fratris mei Benjamin, quod vestra lingua ego loquor vobiscum. * Et nunciabitis patri meo vniuersam gloriam meam, quam habeo in Aegypto, & omnia quæ vidistis: & deducetis patrem meum huc. * Et ruit super ceruicem Benjamin fratris sui, & fleuit. Benjamin quoque fleuit super ceruicem eius.

* Et osculatus est omnes fratres suos, & fleuit super eos: & postea locuti sunt fratres eius cum eo. * Et rumor auditus est in domo Pharaonis, dicendo: Venerunt fratres Ioseph. & placuit in oculis Pharaonis, & in oculis seruorum eius.

* Dixitque Pharaon ad Ioseph: Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate iumenta vestra: & ite, & afferte in terram Chanaan. * Et tollite patrem vestrum, & homines domus vestræ, & venite ad me: & dabo vobis optimam terram Aegypti: & comedetis bona terræ. * Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terra Aegypti currus familiæ vestræ & uxoribus vestris: & tollite patrem vestrum, & venite.

* Dixitque Ioseph fratribus suis: Accedite nunc ad me: & accesserunt. & ait: Ego sum Ioseph frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Et nunc nolite contristari: neque displiceat in oculis vestris, quod vendidistis me huc: quoniam in sustentationem misit me Dominus ante vos. * Quoniam duo anni famis sunt transacti in medio terræ: & adhuc quinque anni remanent, in quibus non erit seminatio nec messis. * Et nunc non vos misit me Deus ante vos, ut poneret vobis reliquias in terra: & ut sustentaret vos liberatione magna.

* Et nunc non vos misit me Deus ante vos, sed à Deo missus sum: & posuit me in patrem Pharaonis, & in dominum omnibus viris domus suæ, & dominatorem in vniuersa terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc dicit filius tuus Ioseph: Posuit me Deus in dominum omnibus Aegyptiis. descende ad me, ne moreris. * Habitabisque in terra Gessen: & eris iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, & oves tuæ, & boves tui, & vniuersa quæ habes. * Et nutriam te ibi: quoniam adhuc quinque anni restant famis: ne forte penuriam patiaris tu, & viri domus tuæ, & vniuersa quæ habes. * Et ecce oculi vestri vident, & oculi fratris mei Benjamin, quod vestra lingua ego loquor vobiscum. * Et nunciabitis patri meo vniuersam gloriam meam, quam habeo in Aegypto, & omnia quæ vidistis: & deducetis patrem meum huc. * Et ruit super ceruicem Benjamin fratris sui, & fleuit. Benjamin quoque fleuit super ceruicem eius.

* Et osculatus est omnes fratres suos, & fleuit super eos: & postea locuti sunt fratres eius cum eo. * Et rumor auditus est in domo Pharaonis, dicendo: Venerunt fratres Ioseph. & placuit in oculis Pharaonis, & in oculis seruorum eius.

* Dixitque Pharaon ad Ioseph: Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate iumenta vestra: & ite, & afferte in terram Chanaan. * Et tollite patrem vestrum, & homines domus vestræ, & venite ad me: & dabo vobis optimam terram Aegypti: & comedetis bona terræ. * Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terra Aegypti currus familiæ vestræ & uxoribus vestris: & tollite patrem vestrum, & venite.

* Dixitque Ioseph fratribus suis: Accedite nunc ad me: & accesserunt. & ait: Ego sum Ioseph frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Et nunc nolite contristari: neque displiceat in oculis vestris, quod vendidistis me huc: quoniam in sustentationem misit me Dominus ante vos. * Quoniam duo anni famis sunt transacti in medio terræ: & adhuc quinque anni remanent, in quibus non erit seminatio nec messis. * Et nunc non vos misit me Deus ante vos, ut poneret vobis reliquias in terra: & ut sustentaret vos liberatione magna.

* Et nunc non vos misit me Deus ante vos, sed à Deo missus sum: & posuit me in patrem Pharaonis, & in dominum omnibus viris domus suæ, & dominatorem in vniuersa terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc dicit filius tuus Ioseph: Posuit me Deus in dominum omnibus Aegyptiis. descende ad me, ne moreris. * Habitabisque in terra Gessen: & eris iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, & oves tuæ, & boves tui, & vniuersa quæ habes. * Et nutriam te ibi: quoniam adhuc quinque anni restant famis: ne forte penuriam patiaris tu, & viri domus tuæ, & vniuersa quæ habes. * Et ecce oculi vestri vident, & oculi fratris mei Benjamin, quod vestra lingua ego loquor vobiscum. * Et nunciabitis patri meo vniuersam gloriam meam, quam habeo in Aegypto, & omnia quæ vidistis: & deducetis patrem meum huc. * Et ruit super ceruicem Benjamin fratris sui, & fleuit. Benjamin quoque fleuit super ceruicem eius.

* Et osculatus est omnes fratres suos, & fleuit super eos: & postea locuti sunt fratres eius cum eo. * Et rumor auditus est in domo Pharaonis, dicendo: Venerunt fratres Ioseph. & placuit in oculis Pharaonis, & in oculis seruorum eius.

* Dixitque Pharaon ad Ioseph: Dic fratribus tuis, Hoc facite: onerate iumenta vestra: & ite, & afferte in terram Chanaan. * Et tollite patrem vestrum, & homines domus vestræ, & venite ad me: & dabo vobis optimam terram Aegypti: & comedetis bona terræ. * Tu autem præcipe eis, Hoc facite: tollite vobis de terra Aegypti currus familiæ vestræ & uxoribus vestris: & tollite patrem vestrum, & venite.

* Dixitque Ioseph fratribus suis: Accedite nunc ad me: & accesserunt. & ait: Ego sum Ioseph frater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Et nunc nolite contristari: neque displiceat in oculis vestris, quod vendidistis me huc: quoniam in sustentationem misit me Dominus ante vos. * Quoniam duo anni famis sunt transacti in medio terræ: & adhuc quinque anni remanent, in quibus non erit seminatio nec messis. * Et nunc non vos misit me Deus ante vos, ut poneret vobis reliquias in terra: & ut sustentaret vos liberatione magna.

* Et nunc non vos misit me Deus ante vos, sed à Deo missus sum: & posuit me in patrem Pharaonis, & in dominum omnibus viris domus suæ, & dominatorem in vniuersa terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hæc dicit filius tuus Ioseph: Posuit me Deus in dominum omnibus Aegyptiis. descende ad me, ne moreris. * Habitabisque in terra Gessen: & eris iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, & oves tuæ, & boves tui, & vniuersa quæ habes. * Et nutriam te ibi: quoniam adhuc quinque anni restant famis: ne forte penuriam patiaris tu, & viri domus tuæ, & vniuersa quæ habes. * Et ecce oculi vestri vident, & oculi fratris mei Benjamin, quod vestra lingua ego loquor vobiscum. * Et nunciabitis patri meo vniuersam gloriam meam, quam habeo in Aegypto, & omnia quæ vidistis: & deducetis patrem meum huc. * Et ruit super ceruicem Benjamin fratris sui, & fleuit. Benjamin quoque fleuit super ceruicem eius.

* Et osculatus est omnes fratres suos, & fleuit super eos: & postea locuti sunt fratres eius cum eo. * Et rumor auditus est in domo Pharaonis, dicendo: Venerunt fratres Ioseph. & placuit in oculis Pharaonis, & in oculis seruorum eius.

* εἶπε ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐγγίζατε πρὸς με· καὶ ἤγγισαν. καὶ εἶπεν, ἐγὼ εἰμὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον. * νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μὴ ὅτι σκληρὸν φωνήτω ὑμῖν, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέσειλέ με ὁ θεὸς ἐμωρῶσθαι ὑμῶν. * τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτι λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπὶ λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς ὅχι ἔσται δροσείασις, οὐδ' αὖν ἄμνητός. * ἀπέσειλε γὰρ με ὁ θεὸς ἐμωρῶσθαι ὑμῖν, ὑπολείπει δὲ ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, & ἐκτρέψαι ὑμῖν κατάλειψιν με- γάλαν. * νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπὸ ἀλάκατε ὧδε, ἀλλ' ὁ θεός. καὶ ἐποίησέ με ὡς πατέρα φαραὼ, καὶ κύριον πᾶντος τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀρχόντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. * πᾶν- τες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, & εἵπατε αὐτῷ, τάδε λέγει υἱὸς σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ὁ θεὸς κύριον πάσης τῆς Αἰγύπτου, κατὰ βουλήν σου πρὸς με, καὶ μὴ μείνης.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν, ἤκατε πρὸς με. & δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. & φά- γεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. * σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῦ ἀμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑ- μῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν. & ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, ὧσα γίνεσθε.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν, ἤκατε πρὸς με. & δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. & φά- γεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. * σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῦ ἀμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑ- μῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν. & ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, ὧσα γίνεσθε.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν, ἤκατε πρὸς με. & δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. & φά- γεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. * σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῦ ἀμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑ- μῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν. & ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, ὧσα γίνεσθε.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν, ἤκατε πρὸς με. & δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. & φά- γεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. * σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῦ ἀμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑ- μῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν. & ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, ὧσα γίνεσθε.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν, ἤκατε πρὸς με. & δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. & φά- γεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. * σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῦ ἀμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑ- μῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν. & ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, ὧσα γίνεσθε.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν, ἤκατε πρὸς με. & δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. & φά- γεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς. * σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῦ ἀμάξας ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑ- μῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν. & ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, ὧσα γίνεσθε.

* & κατεκλήκεις ἐν γῇ γαστέρι καὶ ἐσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, & υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, & ὁ βοῦς σου, & ὅσα σοι ἐσὶν. * & ἐκτρέψω σε ἐκεῖ. ἐπὶ γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς· ἵνα μὴ ἐκτελεθῇς σὺ & υἱός σου, καὶ πάντα τὰ ὑποάρχον- τά σου, ἰδοὺ ἐγὼ ὁφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν. * & ὁφθαλμοὶ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ σόμα μου ὑ- λαλῶν πρὸς ὑμᾶς. * ἀπαγγείλατε οὖν τὰ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ & ὅσα εἶδετε. καὶ τα- χύνοντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. * & ἐπι- πεσὼν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. & βενιαμὴν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχή- λῳ αὐτοῦ. * & καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐ- τοῦ πρὸς αὐτόν. * & διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον φαραὼ, λέγοντες, ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη ὁ φαραὼ, καὶ ἡ θερραπεία αὐτοῦ. * εἶπε δὲ φαραὼ τῷ Ἰωσήφ, εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποίησατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑ- μῶν σίτῳ, & ἀπέλθετε εἰς γῆν χαναάν. * καὶ ὧσα λαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποάρχοντα ὑμῶν

* Et ne parcatis oculis suppellectilibus vestris: 20
nam omnia bona Aegypti vobis erunt.
* Fecerunt autem sic filij Israel. Dedit autem 21
Ioseph eis currus secundum dicta à Pharaone rege.
* dedit illis cibaria in viam.
* Et omnibus dedit duplices stolas. at Benjamin 22
dedit trecentos aureos, & quinque mutatorias slo-
las. * Et patri suo misit secundum ipsa, & de- 23
cem asinos ferentes de omnibus bonis Aegypti, &
decem mulas ferentes panes patri suo in viam.
* Dimisit autem fratres suos, & abierunt. & 24
ait illis: Ne irascamini in via. * Et ascende- 25
runt ex Aegypto, & venerunt in terram Chanaan
ad Iacob patrem suum. * Et nunciauerunt ei, 26
dicens, Quod filius tuus Ioseph vivit: & ipse im-
perat omni terræ Aegypti. Et stupefactus est men-
te Iacob. non enim credidit illis. * Locuti sunt au- 27
tem ei omnia quæ dicta sunt à Ioseph, quæcunque di-
xit illis. videns autem currus quos misit Ioseph, ut
assumerent illum, reuixit spiritus Iacob patris eorū.
* Dixit autem Iffrael: Magnum mihi est, si adhuc 28
filius meus Ioseph vivit. abiens videbo eum ante-
quam moriar.

CAP. XLVI.

Descendens autem Israel, & omnia sua, venit ad 1
puteum iuramenti: & sacrificavit sacrificium
Deo patris sui Isaac. * Ait autem Deus Israel in 2
visione noctis, dicens, Iacob, Iacob. ille autem dixit,
Quid est? * Ait ei Deus, dicens: Ego sum Deus pa- 3
trum tuorum: ne timeas descendere in Aegyptum:
in enim gentem magnam faciam te illic. * Et ego 4
descendam tecum in Aegyptum: & ego reducam te
in finem. & Ioseph imponet manus suas super oculos
tuos. * Surrexit autem Iacob à puteo iuramenti: 5
& tulerunt filij Israel Iacob patrem suum, & su-
pellectilem, & uxores suas super currus, quos mi-
sit Ioseph tollere ipsum. * Et tulerunt substantias 6
eorum, & omnem possessionem quam possederunt in
terra Chanaan. et ingressi sunt in Aegyptum, Iacob
& omne semen eius cum eo: * Filij, & filij filio- 7
rum suorum cum eo, filiae, & filiae filiarum suarum,
& omne semen eius duxit in Aegyptum. * Hac 8
autem nomina filiorū Israel, qui ingressi sunt in Ae-
gyptum cum Iacob patre eorum. Iacob & filij eius
primogenitus Iacob, Ruben.

καὶ μὴ φείσασθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν λυποκλυῶν ὑμῶν, 20
τὰ ᾗ πάντα ἀγαθὰ αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. * ἐποίησαν δὲ 21
ὅτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ. ἔδωκε ὁ ἰωσήφ αὐτοῖς αἰμάξας καὶ τὰ
εἰρημένα ὑπὸ φαραὼ τοῦ βασιλέως. & ἔδωκεν αὐτοῖς ἵππι- 22
στομόν εἰς τὴν ὁδόν. * καὶ πᾶσιν ἔδωκε διὰ δέσας στολὰς. τῷ
ὁ βενιαμὴν ἔδωκε τετρακοσίους χευσθεῖς, καὶ πέντε ἑξαλ- 23
λασθεῖς στολὰς. * & τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε καὶ τὰ
αὐτὰ, καὶ δέκα ὄνοις αἰρύντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰ- 24
γύπτου, & δέκα ἡμίονοις αἰρύντας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς 25
τὴν ὁδόν. * ἔξαπέστειλε ὁ σὺν ἀδελφοῖς αὐτοῦ. & ἐπορεύθη- 26
σαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. * καὶ ἀ-
νέβησαν ἔξ αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν χαναάν πρὸς ἰακώβ 27
τὸν πατέρα αὐτῶν. * & ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες, ὅτι
ὁ υἱὸς σου ἰωσήφ ζῇ· καὶ αὐτὸς ἀρχὴ πάσης γῆς αἰγύπτου. καὶ 28
ἔξῃση τὴν διανοίαν ἰακώβ. οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. * ἐλά-
λησαν ὁ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐ-
τοῖς, ἰδὼν ὁ τὰς αἰμάξας, αἷς ἀπέστειλεν ἰωσήφ, ὥστε ἀναλα-
βεῖν αὐτὸν, ἀνέζωπύρησε τὸ πνεῦμα ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν.
* εἶπε ὁ ἰσραὴλ, μέγα μοι ἔστιν εἶπε ὁ υἱὸς μου ἰωσήφ ζῇ.
πορεύσεις ὅψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ λυποκλυῖν. μὲν.
* Ἀπάρχας δὲ ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθον ἑπὶ
φρέαρ ὄρκου. & ἔδυσε θυσίαν τῷ θεῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἰσαάκ.
* εἶπε ὁ θεὸς τῷ ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, λέγων,
ἰακώβ, ἰακώβ. ὁ δὲ εἶπε, τί ἐστίν; * εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, λέ-
γων, ἐγώ εἰμι ὁ θεός τῶν πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι
εἰς αἰγύπτου. εἰς γὰρ ἐθὺς μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ. * & ἐγὼ
καταβήσομαι μετ' σοῦ εἰς αἰγύπτου. καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς
τέλῃ. & ἰωσήφ ἑπibalῆ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὀφ-
θαλμοῦ. * ἀνέστη ὁ ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος ὄρκου. &
ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, & τὴν λυπο-
κλυῖν, & τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς αἰμάξας, αἷς ἀπέστει-
λεν ἰωσήφ ἄραι αὐτὸν. * & ἀνέλαβον τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
& πᾶσαν τὴν κτήνην, ἣν ἐκλήσαντο ἐν γῇ χαναάν, καὶ εἰσήλ-
θον εἰς αἰγύπτου, ἰακώβ & πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
* υἱοὶ, & υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, θυγατέρες, καὶ θυγα-
τέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, & πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγον εἰς
αἰγύπτου. * Ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, τῶν
εἰσελθόντων εἰς αἰγύπτου ἅμα ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἰα-
κώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρῶτον ἰακώβ, ρουβὲν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et oculus vester non parcat suppellectili vestra: quoniam optima totius terræ Aegypti vestra erunt. 20
dedit eis Ioseph plaustra secundum præceptum Pharaonis: & dedit eis cibaria in viam. 21
Beniamin quoque dedit trecentos siclos argenteos, & quinque stolas indumenti. 22
bonis Aegypti, & decem asinas portantes frumentum, & panes, & cibaria patri suo in viam. 23
Non contendatis in via. 24
Et ascenderunt de Aegypto, & venerunt in terram Chanaan ad Iacob patrem suum: 25
dicentes: Adhuc Ioseph vivit: & quod dominatur in universa terra Aegypti. Et erant verba hæc vacillantia in corde suo; quoniam non credebat eis. 26
Et locuti sunt cum eo omnia verba Ioseph, quæ locutus fuerat cum eis. & vidit plaustra quæ miserat Ioseph, ut portarent eum. Et requieuit 27
spiritus sanctus super Iacob patrem suum. 28
Dixitque Iffrael: Magnum gaudium est mihi, Ioseph filio meo adhuc vivente. vadam, & vi-
debo eum antequam moriar.

CAP. XLVI.

Profectusque est Israel, & omnia sua, & venit in Bersabee: & immolavit ibi victimas Deo patris sui Isaac. 1
noctis, dicens: Iacob, Iacob. & dixit: Ecce ego. 2
in gentem magnam ponam te ibi. 3
super oculos tuos. 4
Et surrexit Iacob de Bersabee, & tulerunt filij Israel Iacob patrem suum, & familiam eorum, & uxores eorum, in plaustris
quæ misit Pharaon ut portarent eum. 5
Adduxerunt quoque pecora eorum, & substantiam quam acquisierunt in terra Chanaan, & venerunt Ia-
cob & omnes filij sui cum eo in Aegyptum: 6
Tam filij sui, quam filij filiorum suorum cum eo: filias quoque suas, & filias filiorum suorum, & omnem
progeniem suam, adduxit secum in Aegyptum. 7
Et hæc sunt nomina filiorum Israel, qui ingressi sunt in Aegyptum: Iacob & filij eius. Primogenitus Iacob, Ruben.

* ובני ראובן חנוך ופלוז וחצון וכרמי: 9
 * ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאל 10
 * בן הכנעני: * ובני לוי גרשון קהר ומררי: 11
 * ובני יהודה ער ואונן ושלר ופרץ וזרח וימר 12
 * ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצון וחמול:
 * ובני יששכר תולע ופוז ויוב ושמרן: 13
 * ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: * אלה בני 14
 * לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה 15
 * בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: * ובני 16
 * גר צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי:
 * ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרה אחתם 17
 * ובני בריעה חבר ומלכיאל: * אלה בני זלפה אשר 18
 * נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש 19
 * עשרה נפש: * בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: 20
 * * ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת 21
 * בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: 22
 * * ובני בנימין בלע ובכר ואשבג גר * ונעמן אחי 23
 * וראש מפים וחפיים וארד: * אלה בני רחל אשר 24
 * ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: * ובני דן חשים: 25
 * * ובני נפתלי יחצאל וגוני ויער ושלם: * אלה בני 26
 * בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה 27
 * ליעקב כל נפש שבעה: * כל הנפש הבאה 28
 * ליעקב מצרימה וצמי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל 29
 * נפש ששים ושיש: * ובני יוסף אשר ילד לו 30
 * במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה 31
 * מצרימה שבעים: * ואת יהודה שלח 32
 * לפניו אל יוסף להורר: לפניו גשנה ויבאו גרצח 33
 * גשן: * ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל 34
 * אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על 35
 * צואריו עוד:

* Filij Rubé, Enoch, & Phallu, & Efró, & Char 9
 mi. * Filij Symeon, Iamuel, & Iamin, & Ahod, 10
 & Iachin, & Saher, & Saul filius Chananitidis.
 * Filij Leui, Gerson, & Caath, & Merari. 11
 * Filij Iuda, Her, & Onan, & Sela, & Phares 12
 & Zara. Mortui sunt autem Her & Onan in
 terra Chanaan. Natiq̄ue sunt filij Phares, Ef-
 ron & Amul.
 * Filij Isachar, Thola, & Phua, & Semron. 13
 * Filij Zabulon, Sareth, & Heló, & Iahelel. 14
 * Hi filij Liá, quos genuit in Mesopotamia 15
 Syriæ, cum Dina filia sua. Omnes animæ fi-
 liorum eius & filiarum, triginta tres.
 * Filij Gad, Sephon, & Aggi, & Efebon, & 16
 Suni, & Heri, & Arodi, & Areli.
 * Filij Aser, Iemna, & Iesua, & Iesui, & Be- 17
 ria: Sara quoque soror eorum. filij Beria, He-
 ber & Melchiel.
 * Hi filij Zelphæ quam dedit Laban Liá fi- 18
 liæ suæ: & hos genuit Iacob sedecim animas.
 * Filij Rachel, vxoris Iacob, Ioseph & Ben- 19
 iamin. * Natiq̄ue sunt Ioseph filij in ter- 20
 ra Ægypti, quos genuit ei Assenez filia Phuti-
 pharis sacerdotis Heliopoleos, Manaffes & E- 21
 phraim. * Filij Benjamin, Bela, & Bechor,
 & Asbel, & Gera, & Naaman, & Echi, & Ros,
 & Mophim, & Ophim, & Ared.
 * Hi filij Rachel quos genuit Iacob. omnes 22
 animæ quatuordecim. * Filij Dan, Vfan. 23
 * Filij Neptalim, Iasiel, & Guni, & Ieser, & 24
 Salem. * Hi filij Balæ, quam dedit Laban Ra- 25
 cheli filia suæ: & hos genuit Iacob: omnes ani-
 mæ septem. * Cuncteq̄; animæ quæ ingressæ 26
 sunt cum Iacob in Ægyptū, & egressæ sunt de
 femore illius, absq̄; vxoribus filiorum eius, se- 27
 xaginta sex. * Filij autem Ioseph, qui nati sunt
 ei in terra Ægypti, animæ duæ. omnes animæ
 domus Iacob, quæ ingressæ sunt in Ægyptū,
 fuere septuaginta. * Misit autem Iacob Iudam 28
 ante se ad Ioseph, vt nunciaret ei; & ille occur- 29
 reret in Gessen. * Quò cum peruenisset, iun-
 cto Ioseph curru suo, ascēdit obuiam patri ad
 eundem locum. vidensq̄; eum, irruit super
 collum eius; & interamplexus, fleuit.

תרגום אונקלוס

* ובני ראובן חנוך ופלוז וחצון וכרמי: 9
 * ובני שמעון ימואל וימין ואהר ויכין וצחר ושאל 10
 * בן הכנעני: * ובני לוי גרשון קהר ומררי: 11
 * ובני יהודה ער ואונן ושלר ופרץ וזרח וימר 12
 * ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצון וחמול:
 * ובני יששכר תולע ופוז ויוב ושמרן: 13
 * ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל: * אלה בני 14
 * לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה 15
 * בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש: * ובני 16
 * גר צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי:
 * ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרה אחתם 17
 * ובני בריעה חבר ומלכיאל: * אלה בני זלפה אשר 18
 * נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש 19
 * עשרה נפש: * בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין: 20
 * * ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת 21
 * בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים: 22
 * * ובני בנימין בלע ובכר ואשבג גר * ונעמן אחי 23
 * וראש מפים וחפיים וארד: * אלה בני רחל אשר 24
 * ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: * ובני דן חשים: 25
 * * ובני נפתלי יחצאל וגוני ויער ושלם: * אלה בני 26
 * בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה 27
 * ליעקב כל נפש שבעה: * כל הנפש הבאה 28
 * ליעקב מצרימה וצמי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל 29
 * נפש ששים ושיש: * ובני יוסף אשר ילד לו 30
 * במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה 31
 * מצרימה שבעים: * ואת יהודה שלח 32
 * לפניו אל יוסף להורר: לפניו גשנה ויבאו גרצח 33
 * גשן: * ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל 34
 * אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על 35
 * צואריו עוד:

* Filij autem Ruben, Enoch, & Phallu, Aſron
& Charmi. * Filij autem Symeon, Jemuel, &
Iamin, & Aod, & Achin, & Saar, & Saul filius
Chananitidis. * Filij autem Levi, Gerson, &
Caath, & Merari. * Filij autem Juda, Er, &
Aunan, & Selon, & Phares, & Zara. mortuus
est autem Er & Aunan in terra Chanaan. Fuerunt
autem filij Phares, Esrom & Iemuil. * Filij
autem Isachar, Thola, & Phua, & Aſum, & Sam-
bram. * Filij autem Zabulon, Sered, & Allon,
& Achoel. * Hi filij Lie, quos peperit Jacob in
Mesopotamia Syria: & Dina filiam eius. omnes
animæ filij & filia, triginta tres. * Filij autem
Gad, Saphon, & Aggis, & Saunis, & Thafoban,
& Aedis, & Aroedis, & Aroelis. * Filij au-
tem Aſer, Jemna, & Eſſua, & Jeul, & Baria, &
Sara ſoror eorum. filij autem Baria, Chobor, & Mel-
chiel. * Hi filij Zelpha, quam dedit Laban
Lie filia ſua, quæ peperit hos Jacob, decem & ſex
animas. * Filij autem Rachel uxoris Iacob, Io-
ſeph & Benjamin. * Fuerunt autem filij
Joſeph in terra Aegypti, quos peperit ei Aſeneth, filia
Petephra ſacerdotis Heliopoleos, Manaffe, & E-
phraim. fuerunt autem filij Manaffe, quos peperit
ei concubina Syra, Machir: Machir autem genuit
Galaad. Filij autem Ephraim fratris Manaffe, Su-
talaam, & Taam. filij autem Sutaalam, Edem.
* Filij autem Benjamin, Bal, Bochor, & Aſbi,
Gera, & Noeman, et Anchis, Ros, & Mamphin, et
Ophim. Gera autem genuit Arad. * Hi filij Rachel,
quos peperit Jacob. oēs animæ decem & octo. * filij au-
tem Dan, Aſom. * Et filij Nephthalim, Aſiel, et Guni,
& Iſſaar, & Sellê. * Hi filij Balæ, quæ dedit Laban
Rachel filia ſua, quæ peperit hos Jacob: omnes animæ
ſeptem. * Omnes autem animæ quæ ingreſſæ ſunt cum Ja-
cob in Aegyptum, qui egreſſi ſunt de femoribus eius,
abſq; vxoribus filiorum Jacob, omnes animæ ſexaginta
ſex. * Filij autem Joſeph, qui fuerunt ei in Aegypto,
animæ novæ. omnes animæ domus Jacob quæ ingreſſæ
ſunt in Aegyptum, ſeptuaginta quinque. * At Iudam iſit
ante ſe ad Joſeph, ut occurreret illi ad Heroi civitatē
in terra Rameſſe. * Juges autem Joſeph currum ſuos, aſcē-
dit in occuſum Iſrael patri ſuo, ad Heroi civitatē. et
viſus ei, cecidit ſuper collum eius, et fleuit fletu multo.

* υἱοὶ δὲ ρουβὲν, ἐνωχ, καὶ φαλλοῦ, ἀσρών, καὶ χαρμί.
* υἱοὶ δὲ συμεὼν, ἱεμουήλ, καὶ ἱαμὴν, καὶ ἀώδ, καὶ ἀχὶν, καὶ σαάρ,
καὶ σαούλ υἱὸς τῆς χανανίτιδος. * υἱοὶ δὲ λουὶ, γηρσών, καὶ
καάθ, καὶ μεραρί. * υἱοὶ δὲ ἰσάακ, ἡρ, καὶ αὐνάν, καὶ σπλών, καὶ
φαρές, καὶ ζαρά. ἀπέθανε δὲ ἡρ καὶ αὐνάν ἐν γῇ χανανάν. ἐγέν-
οντο δὲ υἱοὶ φαρές, ἐσρώμ, καὶ ἱεμουήλ. * υἱοὶ δὲ ἰσάακ, ἡρ,
καὶ ἰωλὰ, καὶ φαά, καὶ αἰθώμ, καὶ ζαμβράμ. * υἱοὶ δὲ ζαβουλών,
σερέδ, καὶ ἀλλών, καὶ ἀχοήλ. * ἔτι υἱοὶ λείας, ὅς ἔτεκε τὰ
ἱακώβ ἐν μεθροδωμῷ τῆς συρίας, καὶ δῖναν τὴν θυγατέρα
αὐτοῦ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τετρακονταεῖς.
* υἱοὶ δὲ γὰδ, ζαφών, καὶ ἀγγίς, καὶ ζαυνίς, καὶ θαβράν,
καὶ ἀνδῆς, καὶ ἀροεδῆς, καὶ ἀροελῆς. * υἱοὶ δὲ ἀσέρ, ἱεμνὰ,
καὶ ἐσούα, καὶ ἰεούλ, καὶ βαρία, καὶ ζαρά, ἀδελφὴ αὐτῶν υἱοὶ δὲ
βαρία, χοβώρ, καὶ μελχιήλ. * ἔτι υἱοὶ ζελφᾶς, ἣν ἔδω-
κε λάβδω λεία τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ἣ ἔτεκε τούτοις τὰ ἱακώβ,
δέκα καὶ ἕξ ψυχάς. * υἱοὶ δὲ ραχὴλ γυναικὸς ἱακώβ,
ἰωσήφ καὶ βενιαμίν. * ἐγένοντο δὲ υἱοὶ ἰωσήφ ἐν γῇ αἰ-
γύπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἀσνέθ, θυγάτης πετεφρῆ ἱερέως ἡ-
λιου πόλεως, τὴν μανασσῆ, καὶ τὴν ἐφραΐμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ μα-
νασῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλλακὴ ἡ σύρα, τὴν μαχίρ. μα-
χίρ δὲ ἐγέννησε τὴν γαλαάδ. υἱοὶ δὲ ἐφραΐμ ἀδελφῶν μα-
νασῆ, βουταλαάμ, καὶ ταάμ. υἱοὶ δὲ βουταλαάμ, ἐδέμ.
* υἱοὶ δὲ βενιαμίν, βαλὰ, βοχώρ, καὶ ἀσβὴ, γηρά, καὶ νοε-
μάν, καὶ ἀγγίς, ρώρ, καὶ μωφνὴν, καὶ ὀφιμίν. γηρά δὲ ἐγέννησε
τὴν ἀράδ. * ἔτι υἱοὶ ραχὴλ, οὓς ἔτεκε τὰ ἱακώβ. πᾶσαι
αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ. * υἱοὶ δὲ δάν, ἀσώμ.
* καὶ υἱοὶ νεφθαλίμ, ἀσπὴλ, καὶ γωμὴν, καὶ ἰσσαάρ, καὶ σελλήμ.
* οὗτοι υἱοὶ βαλλὰς, ἣν ἔδωκε λάβδω ραχὴλ τῇ θυγατρὶ
αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτοις τὰ ἱακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ.
* πᾶσαι δὲ αἱ ψυχαὶ αἱ εἰσελθούσαι μετὰ ἱακώβ εἰς αἴγυ-
πτον, καὶ ἔξελθούσαι ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, χωρὶς τῶν γυναικῶν τῶν
υἱῶν ἱακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἔξηκονταεῖς. * υἱοὶ δὲ ἰωσήφ, οἱ
γρόμμοι αὐτοῦ ἐν αἰγύπτῳ, ψυχαὶ ὀκτώ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ
οἴκου ἱακώβ αἱ εἰσελθούσαι εἰς αἴγυπτον, ἐβδομηκονταεῖς.
* τὸν δὲ ἰσάακ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς ἰωσήφ, συ-
ναντῆσαι αὐτὸν κατὰ ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν ραμεσσή. * ζεύξας
δὲ ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀνέβη εἰς Γασσάντην ἰσραὴλ τὸν
πατέρα αὐτοῦ, κατὰ ἡρώων πόλιν. καὶ ὁ φθεῖς αὐτὸν, ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν τραχήλον αὐτοῦ. καὶ ἔκλαυσεν κλαυθμῷ πλείονι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Filij autem Ruben, Enoch, & Phallu, & Eſron, & Charmi. * Et filij Symeon, Iamuel, & Iamin, & Ahod, & Iachin, & Sacher, &
Saul filius Chananitidis. * Filij autem Levi, Gerson, & Caath, & Merari. * Filij autem Iuda, Her, & Onan, & Sela, & Phares
& Zara. mortuique ſunt Her & Onan in terra Chanaan. Filij autem Phares fuerunt Eſron & Amul. * Et filij Isachar, Thola, & Phua, &
Iob, & Semeron. * Filij autem Zabulon, Sared, & Helon, & Ialeel. * Iſti ſunt filij Lie, quos peperit de Iacob in Mesopotamia
Syria, & Dina filia ſua. omnes animæ filiorum & filiarum eius, triginta & tres. * Filij autem Gad, Sephion, & Aggi, Suni quoque & Eſe-
bon, Heri, & Arodi, & Areli. * Filij autem Aſer, Iemna, & Ieſua, & Ieſui, & Beria, Sara quoque ſoror eorum. Filij quoque Beria, Heber
& Melchiel. * Hi ſunt filij Zelpha, quam dedit Laban Lie filia ſua: & peperit de Iacob iſtas ſedecim animas. * Filij Rachel
uxoris Iacob, Joſeph & Benjamin. * De Joſeph quoque nati ſunt in terra Aegypti Manaffes & Ephraim, quos peperit ei Aſeneth fi-
lia Putipharis principis On. * Filij autem Benjamin, Bale, & Bechor, & Aſbel, & Gera, & Nahaman, & Achi, & Ros, Mupim quoque
& Hupim, & Arde. * Hi ſunt filij Rachel, qui nati ſunt Iacob: omnes animæ quatuordecim. * Et filij Dan, Huſ-
ſim. * Iſti ſunt filij Balæ, quam dedit Laban Rachel filia
ſua, & hos peperit ex Iacob, omnes animæ ſeptem. * Cunctæque animæ quæ ingreſſæ ſunt cum Iacob in Aegyptum, egredientes à
femore ſuo, præter vxores filiorum Iacob, omnes animæ ſexaginta & ſex. * Et filij Joſeph qui nati ſunt ei in Aegypto, animæ duæ.
omnes animæ domus Iacob quæ ingreſſæ ſunt in Aegyptum, fuerunt ſeptuaginta. * Et miſit ante ſe Iudam in Aegyptum ad Joſeph in Geſſen, ut
præpararet ante ſe; & venit in terram Geſſen. * Et iunxit Joſeph currum ſuum, & aſcendit in occuſum Iſrael patris ſui in Geſſen. &
cum vidiffet eum, ruit ſuper collum eius, & inſuper fleuit ſuper collum eius.

* Et ait Israel ad Ioseph: Moriar ex nunc; quia vidi faciem tuam. adhuc enim tu vivis.

* Dixit autem Ioseph ad fratres suos: Ascendens nunciabo Pharaoni, & dicam illi: Fratres mei & domus patris mei, qui erant in terra Chanaan, venerunt ad me.

* At viri sunt pastores. Viri enim pecoris nutritores sunt. & pecora, & boues, & omnem substantiam suam adduxerunt.

* Si ergo vocaverit vos Pharao, & dixerit: Quod opus vestrum est? Dicetis: Viri pecorum nutritores sumus serui tui ab infantia usque nunc, & nos & patres nostri: ut habitetis in terra Gesem Arabiae. abominatio enim Aegyptiis omnis pastor ovium.

CAP. XLVII.

Veniens autem Ioseph, nuntiavit Pharaoni, dicens: Pater meus & fratres mei, & pecora & boues eorum, & omnia sua, venerunt de terra Chanaan, & ecce sunt in terra Gesem.

* Ab autem fratribus suis accepit quinque viros, & statuit eos coram Pharaone.

* Et dixit Pharao fratribus Ioseph, Quod opus vestrum? illi autem dixerunt Pharaoni: Pastores ovium serui tui, & nos & patres nostri.

* Dixerunt autem Pharaoni: Ad habitandum in terra venimus. non enim sunt pascua pecoribus servorum tuorum. inivit enim fames in terra Chanaan. nunc ergo habitabimus serui tui in terra Gesem.

* Et ait Pharao ad Ioseph, dicens: Pater tuus & fratres tui venerunt ad te:

* Ecce terra Aegypti coram te est: in optimam fac habitare patrem tuum & fratres tuos. habitent in terra Gesem. si autem scis, quod sunt in eis viri potentes, constitue eos principes meorum pecorum. Introduxit autem Ioseph Iacob patrem suum, & statuit eum coram Pharaone. & benedixit Iacob Pharaoni.

* Dixit autem Pharao Iacob: Quot anni dierum vite tue?

* Et ait Iacob Pharaoni: Dies annorum vite mea, quos peregrinor, centum triginta anni. pauci & mali fuerunt dies annorum vite mea. non pervenerunt ad dies annorum vite patrum meorum, quos dies peregrinati sunt. Et benedicens Iacob Pharaonem, egressus est ab eo.

* καὶ εἶπεν ἰσραὴλ πρὸς ἰωσήφ, ὁποῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου· ἐπὶ γὰρ σὺ ζῆς.

* εἶπε δὲ ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἀναβὰς, ἀπαγγέλω τῷ φαραῶ· ὅτι ἑρῶ αὐτῷ, ὅτι ἀδελφοί μου, & οἱ οἶκος & πατὴρ μου, οἵ ἦσαν ἐν γῇ χαναναίᾳ, ἦκασιν πρὸς με.

* ὅτι ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες· ἄνδρες γὰρ κίλνοτες εἰσὶ ἐν τῇ κλήνῃ, & οὗτοι βόας, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἀγνόησαν.

* εἰάν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς φαραῶ, καὶ εἴπῃ, τί ἔργον ὑμῶν ἐστίν; ἐρεῖτε, ἄνδρες κίλνοτες εἰσμεν. ὁ παῖδες σου ἐν παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, & ἡμεῖς, καὶ ὁ πατέρες ἡμῶν· ἵνα κατεκλήσῃτε ἐν γῇ γασέμ· ὁ δὲ βούβας. βδέλυγμα γὰρ αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν βοδάτων.

μζ.

* Ἐλθὼν δὲ ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῷ φαραῶ, λέγων, ὁ πατήρ μου, καὶ ὁ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ὁ βόας αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦκασιν ἐν γῇ χαναναίᾳ, καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν γῇ γασέμ.

* ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας, & ἔστησαν αὐτῷ ἐναντίον φαραῶ.

* καὶ εἶπε φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς ἰωσήφ, τί τὸ ἔργον ὑμῶν; ὁ δὲ εἶπεν τῷ φαραῶ, ποιμένες βοδάτων ὁ παῖδες σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ ὁ πατέρες ἡμῶν.

* εἶπεν δὲ φαραῶ, παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἡκομεν. οὐ γὰρ ἐστὶ νομὴ τοῖς κτήνεσι τῶν παίδων σου. ἐνίστασε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χαναναίᾳ. νῦν ἔν κατεκλήσονται ὁ παῖδες σου ἐν γῇ γασέμ.

* καὶ εἶπε φαραῶ πρὸς ἰωσήφ, λέγων, ὁ πατήρ σου & ὁ ἀδελφοί σου ἦκασιν πρὸς σε·

* ἰδοὺ ἡ γῇ αἰγυπτίου ἐνδωτίον σου ἐστίν, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατεκλήσονται τὸν πατέρα σου, καὶ οὗτοι ἀδελφοί σου. κατεκλήτωσαν ἐν γῇ γασέμ. εἰ δὲ ἐπίσῃ, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, καταστήσον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κίλνων.

* εἰρήγαγε δὲ ἰωσήφ ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἐνδωτίον φαραῶ. καὶ εὐλόγησεν ἰακώβ τὸν φαραῶ.

* εἶπε δὲ φαραῶ τῷ ἰακώβ, πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου;

* ὁ δὲ εἶπεν ἰακώβ τῷ φαραῶ, αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, αἵ παροικῶ, ἕκαστον τελευτῶν ἐπιμικραὶ καὶ πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου. οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, αἵ ἡμέρας πενήνητος.

* καὶ εὐλογήσας ἰακώβ τὸν φαραῶ, ἔζησεν ἀπ' αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et dixit Israel ad Ioseph: Quamvis nunc morer, iam consolatus essem, postquam vidi faciem tuam, quoniam adhuc tu vivis. 11 Et dixit Ioseph fratribus suis, & domui patris sui: Ascendam & nunciabo Pharaoni, dicamque ei: Fratres mei, & domus patris mei, quae erat in terra Chanaan, venerunt ad me: 12 Et sunt viri pastores ovium, quia posseditores gregum fuerunt. Oves quoque suas, & boues, & omnia sua adduxerunt.

13 Cumque vocaverit vos Pharao, & dixerit, Quod est opus vestrum? 14 Dicetis. Viri posseditores gregum fuerunt serui tui ab adolescentia nostra usque nunc, tam nos quam patres nostri, ut habitetis in terra Gesen. quoniam abominantur Aegyptij omnes pastores ovium.

CAP. XLVII.

15 Venit Ioseph, & nuntiavit Pharaoni; & ait: Pater meus, & fratres mei, & oves eorum, & omnia quae habent, venerunt de terra Chanaan; & ipsi stant in terra Gesen. 16 Extremos quoque fratrum suorum tulit quinque viros, & constituit eos coram Pharaone. 17 Dixitque Pharaon fratribus eius, Quod est opus vestrum? & dixerunt Pharaoni: Pastores ovium sumus serui tui, tam nos quam patres nostri. 18 Dixeruntque Pharaoni: Ad habitandum in terra venimus; quoniam non est pascuis quibus servorum tuorum, quia valida fames est in terra Chanaan: & nunc quae sumus ut habitent serui tui in terra Gesen.

19 Et ait Pharao ad Ioseph, dicens: Pater tuus & fratres tui venerunt ad te. 20 Terra Aegypti coram te est: in meliori loco terrae colloca patrem tuum, & fratres tuos, & habitent in terra Gesen. & si cognoscis esse inter eos viros fortes, constitue eos principes pecorum meorum.

21 Et adduxit Ioseph Iacob patrem suum, & statuit eum coram Pharaone. & benedixit Iacob Pharaoni. 22 Dixitque Pharaon ad Iacob: Quot sunt anni vitae tuae? 23 Et dixit Iacob ad Pharaonem: Anni vitae peregrinationis meae, centum & triginta anni sunt, pauci & mali: & non attigerunt usque ad dies vitae patrum meorum in diebus peregrinationis suae. 24 Benedixitque Iacob Pharaoni, & egressus est a facie Pharaonis.

11 * וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף אֶת-אָבִיו וְאֶת-אֶחָיו וִיתֵן לָהֶם
אֶחָדָם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעֲמֶסֶס
12 * כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה: * וַיַּכְלִל יוֹסֵף אֶת-אָבִיו
וְאֶת-אֶחָיו וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטֶּף:
13 * וְלֶחֶם אֵין בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי-כָבֵד הָרַעַב מְאֹד וַתֵּלֶה
14 * אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרַעַב: * וַיִּלְכֹּט
יוֹסֵף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ
כְּנָעַן בְּשֶׁבַע אֲשֶׁר-הֵם שֹׂבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-
15 הַכֶּסֶף בֵּית-פַּרְעֹה: * וַיְהִי כִּי-רָחַק הָאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמִמֶּנּוּ כְנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל-מִצְרַיִם אֶל-יוֹסֵף
לֵאמֹר הִבֵּד-לָנוּ לֶחֶם וְלִמְדָה נָמוֹת נִגְדָךְ כִּי אִפֹּס
16 כֶּסֶף: * וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנַןָה לָכֶם
17 בְּמִקְנֵיכֶם אִם-אִפֹּס כֶּסֶף: * וַיָּבִיאוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם
אֶל-יוֹסֵף וִיתֵן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה
הָעֶזָּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחֻמְרִים וַיִּנְהַלֵּם בְּלֶחֶם
18 בְּכָל-מִקְנֵהֶם בְּשָׁנָה הַחֲמִישִׁית: * וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁית וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-
נִבְחַד מֵאֲדֹנֵי כִי אִם-תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּחֵמָה
אֶל-אֲדֹנֵי לֹא נִשְׁאֵר לִפְנֵי אֲדֹנֵי בְלֹתִי אִם-גִּוִּיתָנוּ
19 וְאֶדְמַתָּנוּ: * לְמַדָּה נָמוֹת לַעֲיֹנֶיךָ גַּם-אֲנַחְנוּ
גַּם-אֶדְמַתָּנוּ קִנְיָה וְאֶתְנָנוּ וְאֶת-אֶדְמַתָּנוּ בְּלֶחֶם
וְנִחְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֶדְמַתָּנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֵן-זֶרַע
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוֹת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם:
20 * וַיִּקֶּן יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֶדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי-
מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי-חֹק עָלֵהֶם הָרַעַב וַתְּהִי
21 הָאָרֶץ לְפַרְעֹה: * וְאֶת-הָעָם הָעֶבְרִי אֶתּוֹ לְעָרִים
22 מִקְצֵה גִבּוֹל-מִצְרַיִם וְעַד קֶצֶחוּ: * רַק אֶדְמַת
הַכֹּהֲנִים לֹא קִנְיָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֶת פַּרְעֹה
וַאֲכָלוּ אֶת-הַקֶּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ
אֶת-אֶדְמַתָּם:

11 * Ioseph verò patri & fratribus suis dedit
C possessionem in Ægypto in optimo terræ lo-
co Rameffes, ut præceperat Pharaon.
12 * Et alebat eos omnemque domum patris
sui, præbens cibaria singulis.
13 * In toto enim orbe panis deerat: & oppref-
ferat fames terram maximè Ægypti & Cha-
naan.
14 * E quibus omnem pecuniam congrega-
D uit pro venditione frumenti, & intulit eam in
ærarium Regis.
15 * Cumque defecisset emproribus precium,
venit cuncta Ægyptus ad Ioseph, dicens: Da
nobis panes. quare morimur coram te defi-
ciente pecunia?
16 * Quibus ille respondit: Adducite pecora
vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si precium
non habetis.
17 * Quæ cum adduxissent, dedit eis alimen-
ta pro equis, & ouibus, & bobus, & asinis: su-
stentavitque eos illo anno pro commutatio-
ne pecorum.
18 * Venerunt quoque anno secundo, & di-
xerunt ei: Non celamus domino nostro, quod
deficiente pecunia, pecora simul defecerunt:
nec clam te est, quod absq; corporibus & ter-
ra nihil habeamus.
19 * Cui ergo morimur te vidente? & nos &
E terra nostra tui erimus. eme nos in servitutem
regiam, & præbe semina, ne pereunte cultore,
redigatur terra in solitudinem.
20 * Emit igitur Ioseph omnem terram Ægy-
pti, vendentibus singulis possessiones suas,
præ magnitudine famis: subiecitque eam Pha-
raoni:
21 * Et cunctos populos eius à novissimis
terminis Ægypti, usque ad extremos fines ei-
us:
22 * Præter terram Sacerdotum quæ à re-
ge tradita fuerat eis quibus & statuta ciba-
ria ex horreis publicis præbebantur: & id-
circo non sunt compulsi vendere possessiones
suas.

תרגום אונקלוס

11 וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף יְתָם אֲבוֹתָיו וַיְהִי לָהֶן אֶחָדָם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעֲמֶסֶס
12 כַּאֲשֶׁר צִוָּה פַּרְעֹה: * וַיַּכְלִל יוֹסֵף אֶת-אָבִיו וְאֶת-כָּל-בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטֶּף:
13 * וְלֶחֶם אֵין בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי-כָבֵד הָרַעַב מְאֹד וַתֵּלֶה
14 * אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרַעַב: * וַיִּלְכֹּט
15 יוֹסֵף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ
כְּנָעַן בְּשֶׁבַע אֲשֶׁר-הֵם שֹׂבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-
16 הַכֶּסֶף בֵּית-פַּרְעֹה: * וַיְהִי כִּי-רָחַק הָאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמִמֶּנּוּ כְנָעַן וַיָּבֹאוּ כָל-מִצְרַיִם אֶל-יוֹסֵף
לֵאמֹר הִבֵּד-לָנוּ לֶחֶם וְלִמְדָה נָמוֹת נִגְדָךְ כִּי אִפֹּס
17 כֶּסֶף: * וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנַןָה לָכֶם
18 בְּמִקְנֵיכֶם אִם-אִפֹּס כֶּסֶף: * וַיָּבִיאוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם
אֶל-יוֹסֵף וִיתֵן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה
הָעֶזָּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחֻמְרִים וַיִּנְהַלֵּם בְּלֶחֶם
19 בְּכָל-מִקְנֵהֶם בְּשָׁנָה הַחֲמִישִׁית: * וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה
הַחֲמִישִׁית וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-
נִבְחַד מֵאֲדֹנֵי כִי אִם-תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּחֵמָה
אֶל-אֲדֹנֵי לֹא נִשְׁאֵר לִפְנֵי אֲדֹנֵי בְלֹתִי אִם-גִּוִּיתָנוּ
20 וְאֶדְמַתָּנוּ: * לְמַדָּה נָמוֹת לַעֲיֹנֶיךָ גַּם-אֲנַחְנוּ
גַּם-אֶדְמַתָּנוּ קִנְיָה וְאֶתְנָנוּ וְאֶת-אֶדְמַתָּנוּ בְּלֶחֶם
וְנִחְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֶדְמַתָּנוּ עֲבָדִים לְפַרְעֹה וְתֵן-זֶרַע
וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוֹת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם:
21 * וַיִּקֶּן יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֶדְמַת מִצְרַיִם לְפַרְעֹה כִּי-
מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי-חֹק עָלֵהֶם הָרַעַב וַתְּהִי
22 הָאָרֶץ לְפַרְעֹה: * וְאֶת-הָעָם הָעֶבְרִי אֶתּוֹ לְעָרִים
מִקְצֵה גִבּוֹל-מִצְרַיִם וְעַד קֶצֶחוּ: * רַק אֶדְמַת
הַכֹּהֲנִים לֹא קִנְיָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֶת פַּרְעֹה
וַאֲכָלוּ אֶת-הַקֶּם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פַּרְעֹה עַל-כֵּן לֹא מָכְרוּ
אֶת-אֶדְמַתָּם:

* Et habitare fecit Joseph patrem suum & fratres suos, & dedit eis possessionem in terra Egypti, in optima terra, in terra Ramesse, sicut præcepit Pharaon. * Et triticum metiebatur Joseph patri & fratribus suis, & omni domui patris sui, triticum per corpus.

* Triticum autem non erat in omni terra. inualluit enim fames valde. defecit autem terra Egypti, & terra Chanaan à fame.

* Congregauit autem Joseph omne argentum quod inuentum est in terra Egypti & in terra Chanaan à tritico quod emerunt, & triticum metiebatur eis: & induxit Joseph omne argentum in domum Pharaonis.

* Et defecit omne argentum de terra Egypti, & de terra Chanaan. Venerunt autem omnes Egyptij ad Joseph, dicentes: Da nobis panes. & quare morimur coram te? defecit enim argentum nostrum.

* Dixit autem illis Joseph: Afferte pecora vestra, & dabo vobis panes pro pecoribus vestris, si defecit argentum.

* Duxerunt autem pecora sua ad Joseph: & dedit eis Joseph panes pro equis, & pro ouibus, & pro bobus, & pro asinis. & enutriuit eos in panibus pro omnibus pecoribus eorum in anno illo.

* Egressus est autem annus ille, & venerunt ad eum in anno secundo, & dixerunt ei: Ne forte deleamur à domino nostro. si enim defecit argentum, & substantia, & pecora ad te dominum nostrum, & non relictum est nobis coram domino nostro nisi proprium corpus & terra nostra. * Vt ergo non moriamur coram te, & terra desoletur, eme nos & terram nostram pro panibus: & erimus & nos & terra nostra serui Pharaoni. da semen, vt seminemus, et viuamus, & non moriamur, et terra non desolabitur.

* Et emit Joseph omnem terram Aegyptiorum Pharaoni. vendiderunt enim Aegyptij terram suam Pharaoni. inualuit eorum fames, & fuit terra Pharaoni.

* Et populum subiecit sibi in seruos, à nouissimis terminis Aegypti, & vsque extremos: * Præter terram Sacerdotum solum: nō possedit hanc Joseph. in donatione enim dedit dona Sacerdotibus Pharaon: & comedebant donationem quam dedit eis Pharaon, propter hoc non vendiderunt terram suam.

11 * καὶ κατώκησεν ἰωσήφ τὴν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατάχεσιν ἐν γῇ αἰγύπτου, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ ἐν τῇ γῇ ῥαμεσσῇ, κατὰ σωτέλαξε φαραώ.

12 * καὶ ἐσιθιμέτεται ἰωσήφ τὰ πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντι τὰ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, σῖτον καὶ ὧμα.

13 * σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐνέχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα. ἐξέλιπε δὲ ἡ γῇ αἰγύπτου, καὶ ἡ γῇ χαναάν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ.

14 * σωτήγαγε δὲ ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ διρεθὲν ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ ἐν γῇ χαναάν ἀπὸ τοῦ σίτου, οὗ ἡ ὄρεαζον, καὶ ἐσιθιμέτεται αὐτοῖς, καὶ εἰσήγαγεν ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον φαραώ.

15 * καὶ ἐξέλιπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ τῆς αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς χαναάν. ἦλθον δὲ πάντες οἱ αἰγύπτιοι πρὸς ἰωσήφ, λέγοντες, δός ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον τοῦ κυρίου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν.

16 * εἶπε δὲ αὐτοῖς ἰωσήφ, φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον.

17 * ἦλθον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς ἰωσήφ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἰωσήφ ἄρτους, ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν περὶβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων. καὶ ἐξέβρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

18 * ἐξῆλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, μή ποτε ἐκτελεσώμεθα ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν. εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον, καὶ τὰ ὑποάρχοντα, καὶ τὰ κτήνη, πρὸς σε τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἔχῃ ὑποτέλματα ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, ἀλλ' ἢ τὸ ἴδιον ὧμα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν.

19 * ἵνα οὐ μὴ ἀποθάνωμεν ἐν δουτίῳ τοῦ κυρίου, καὶ ἡ γῇ ἐρημωθῇ, καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν ἀντὶ ἀρετῶν, καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ γῇ ἡμῶν παῖδες τῷ φαραώ. δός σπέρμα, ἵνα σπείρωμεν, καὶ ζώμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῇ οὐκ ἐρημωθῇ.

20 * καὶ ἐκτίσας ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν αἰγυπτίων τῷ φαραώ. ἀπέδοντο γὰρ οἱ αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ φαραώ. ἐπεκράτησεν αὐτῶν ὁ λιμὸς, καὶ ἐχρέστο ἡ γῇ τῷ φαραώ.

21 * καὶ τὸν λαὸν κατέδωκεν αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἀκρῶν ὀρέων αἰγύπτου, καὶ ἕως τῶν ἀκρῶν.

22 * χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον. οὐκ ἐκτίσας ταύτην ἰωσήφ, ἐν δόσει γὰρ ἔδωκε δόματα τοῖς ἱερεῦσι φαραώ. καὶ ἡ ἑσθίον τὴν δόσιν, ἣν δέδωκεν αὐτοῖς φαραώ· διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et collocavit Joseph patrem suum & fratres suos, & dedit eis possessionem in terra Egypti in meliori loco terræ, in terra Ramesse, sicut præceperat Pharaon.

12 Et alebat Joseph patrem suum, & fratres suos, & omnem domum patris sui, præbens panem iuxta familiam vniuscuiusque.

13 Neque erat panis in vniuersa terra; quoniam præualuerat fames nimis: & deficiebat populus terræ Egypti; & populus terræ Chanaan propter famem.

14 Et congregauit Joseph argentum quod inuentum est in terra Egypti, & in terra Chanaan pro frumento quod ipsi emebant, & intulit Joseph argentum in domum Pharaonis.

15 Consumatumque est argentum de terra Egypti & de terra Chanaan: & venerunt omnes Aegyptij ad Joseph, dicentes: Da nobis panem. cur moriemur coram te, cum consumatum sit argentum?

16 Dixitque Joseph: Afferte pecora vestra: & dabo vobis frumentum pro pecoribus vestris, si argentum consumatum est. Adduxeruntque pecora sua ad Joseph, & dedit eis Joseph panem pro equis, & pro pecoribus ouium, & pro bobus, & asinis: & alebat eos pane ipso anno pro vniuersis pecoribus suis.

17 Et completus est annus ille, & venerunt ad eum in secundo anno, atque dixerunt ei: Non celauimus quicquam domino nostro, cum defecit argentum; pecora quoque adduximus ad dominum nostrum, & nihil remanet coram domino nostro, nisi corpora nostra & terra nostra.

18 Quare moriemur coram te, tam nos quam terra nostra? eme nos & terram nostram pro pane: & erimus nos & terra nostra serui Pharaoni: & præbe semina, & viuamus, & non moriemur, & terra non desolabitur.

19 Emitque Joseph omnem terram Aegypti Pharaoni: quoniam vendiderunt unusquisque Aegyptiorum agrum suum, quia præualebat super eos fames: & fuit terra Pharaoni.

20 Populum autem transfudit de ciuitate in ciuitatem, à finibus termini Aegypti, vsque ad extremum eius.

21 Sed terram Sacerdotum non emit: quoniam portio dabatur Sacerdotibus à Pharaone, & comedebant portionem suam, quam dabat eis Pharaon: propterea non vendiderunt terras suas.

23 * ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת-
 אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה:
 24 * והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע
 הירדת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר
 25 בבתיכם ולאכל לטפכם: * ויאמרו החיתנו נמצא-
 26 הן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה: * וישם אתה
 יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה
 לחמש שק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
 27 * וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה
 ויפרו וירבו מאד:

28 * ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
 ויהי ימי יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת
 29 שנה: * ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו
 ליוסף ויאמר לו אם נמצאתי חן בעיניך שים
 נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
 30 תקברני במצרים: * ושכבתי עם אבתי ונשאתני
 ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
 31 כדברך: * ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל
 על ראש המטה:
 מח

1 * ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
 ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את-
 2 מנשה ואת אפרים: * ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך
 יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה:
 3 * ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלו
 4 בארץ כנען ויברך אתי: * ויאמר אלי הנני מפרך
 וחרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ
 5 הזאת לזרעך אחריך אחות עולם: * ועתה שני
 בנך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך
 ממצרים לי והם אפרים ומנשה כראובן
 ושמעון יהיו לי:

23 * Dixit ergo Ioseph ad populos: En vt cerni-
 tis & vos, & terram vestram Pharaon possidet.
 24 accipite semina, & ferite agros, * vt fruges ha-
 bere possitis. Quintam partem regi dabitis:
 25 quatuor reliquas permitto vobis in sementē,
 & in cibum familiis & liberis vestris. * Qui re-
 sponderunt: Salus nostra in manu tua est. re-
 26 spiciat nos tantum dominus noster, & leti ser-
 uiemus regi. * Ex eo tempore usque in præsenti-
 27 tē diē, in vniuersa terra Ægypti regibus quin-
 ta pars soluitur: & factum est quasi in legem;
 absque terra Sacerdotali, quę libera ab hac cō-
 28 ditione fuit. * Habituauit ergo Israel in Ægy-
 pto, id est, in terra Gessen: & possedit eam; au-
 29 ctusque est & multiplicatus nimis. * Et vixit in
 ea decem & septem annis. Factique sunt omnes
 30 dies vitę illius, centum quadraginta septem
 annorum. * Cumque appropinquare cer-
 neret diem mortis eius, vocauit filium suum
 Ioseph, & dixit ad eum: Si inueni gratiam in
 31 conspectu tuo, pone manum tuam sub femo-
 re meo; & facies mihi misericordiam & veri-
 tatē, vt non sepelias me in Ægypto: * Sed dor-
 niam cum patribus meis: & auferas me de ter-
 ra hac, cōdāsque in sepulchro maiorū meorum.
 Cui respondit Ioseph: Ego faciam quod ius-
 31 sisti. * Et ille: Iura ergo, inquit, mihi. Quo iu-
 rantē, adorauit Israel Dominum, cōuersus ad
 lectuli caput. CAP. XLVIII.

1 Is itaque transactis, nunciatum est Ioseph
 A quod ægrotaret pater suus. qui assumptis
 duobus filiis Manasse & Ephraim, ire perrexit.
 2 * Dictumque est seni, Ecce filius tuus Ioseph
 venit ad te. Qui confortatus, sedit in lectulo.
 3 * Et ingresso ad se Ioseph, ait: Deus omni-
 tens apparuit mihi in Luza, quę est in terra
 4 Chanaan: benedixitque mihi: * Et ait: Ego te au-
 gebo & multiplicabo, & faciam te in turbas
 populorum. daboque tibi terram hanc, & se-
 5 mini tuo post te in possessionem sempiternā.
 * Duo ergo filij tui, qui nati sunt tibi in
 terra Ægypti, antequam huc venirem ad te,
 mei erunt, Ephraim & Manasses: sicut Ruben
 B & Symeon reputabuntur mihi.

תרגום אונקלוס

23 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 24 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 25 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 26 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 27 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 28 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 29 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 30 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא
 31 * ויאמר יוסף לעמא הא קניתי ותרעא ותרעא ותרעא ותרעא

* At posterius, quos genueris post hæc, tui erunt. in nomine fratrum suorum, vocabuntur in illorum hereditatibus. * Ego autem quando veniebam de Mesopotamia Syria, mortua est Rachel mater tua in terra Chanaan, appropinquate me secundum Hippodromum Chabratha terre, antequam venirem Ephrata: & sepeliui eam illic, in via Hippodromi. ipsa est Bethleem.

* Videns autem Israel filios Joseph, dixit, Qui isti? * Dixit autem Joseph patri suo: Filij mei sunt, quos dedit mihi Deus hic. Et ait Jacob: Adduc mihi eos, ut benedicam eis.

* At oculi Israel grauati fuerant præ senectute, & non poterat videre. & applicuit illos ad eum: et osculatus est eos, & circumplexus est eos.

* Et ait Israel ad Joseph: Ecce facie tua non sum priuatus; & ecce ostendit mihi Deus & semen tuum. * Et eduxit eos Joseph à genibus eius, et adorauerunt eum in faciem super terram.

* Accipiens autem Joseph duos filios suos, ipsum quidem Ephraim in dextera sua, à sinistris autem Israel, at Manasse in sinistra, à dextris autem Israel, & applicuit illos ei. * Extendens autem Israel

manum dexteram, imposuit super caput Ephraim; hic autem erat iunior: et sinistram super caput Manasse, commutans manus. * Et benedixit eis:

& ait: Deus cui placuerunt patres mei in conspectu eius, Abraam & Isaac, Deus qui pascit me à iuuentute mea usque in diem hanc: * Angelus

qui liberauit me ex omnibus malis, benedicat pueros istos. & inuocabitur super eos nomen meum, et nomen patrum meorum Abraham & Isaac, & multiplicentur in multitudinem multam super terram.

* Videns autem Joseph quia iniecit pater matrem suam dexteram super caput Ephraim, graue illi visum est: & apprehendit Joseph manum patris sui, ut auferret eam de capite Ephraim super caput Manasse. * Dixit autem Joseph patri suo:

Non sic, pater: hic enim primogenitus: impone dexteram tuam super caput eius.

* Et non voluit: sed dixit: Scio, fili, scio: ipse erit in populum, & ipse exaltabitur. sed frater eius iunior maior illo erit, & semen eius erit in multitudinem gentium.

6 * τὸ ὅτι ἐγγόνα, ἀλλὰ ἡ γυνή σου μετὰ ταῦτα, οἱ ἐβόλαι. Ἡ δὲ πατρὸς ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκείνων κληρονομίαις. * ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἤρχομην ἐν μεσοποταμίᾳ τῆς συρίας, ἀπέθανε ῥαχήλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ χαναάν, ἐγγίζοντός μου καὶ τὴν ἵπποδρμον χαβραθὰ τῆς γῆς, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐφραθὰ. & κατάρυξα αὐτὴν ἐκεῖ, ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου. αὐτὴ ἐστὶ βηθλέεμ. * ἰδὼν δὲ ἰσραὴλ ὅτι ἦσαν ἱσὶς υἱοὶ σου, εἶπε, τίνες οὗτοι; * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, υἱοὶ μου εἰσὶν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ θεὸς ἐν ταῦτα. καὶ εἶπεν ἰακώβ, πρὸς ἀγαθὸν μοι αὐτῶν, ἵνα εὐλογῇσω αὐτοὺς. * ὁ δὲ ὀφθαλμοὶ ἰσραὴλ ἐβαρύνθησαν ἀπὸ τοῦ γήρεος, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν. καὶ ἡγίσεν αὐτῶν πρὸς αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτούς, καὶ περιέλαβεν αὐτοὺς. * καὶ εἶπεν ἰσραὴλ πρὸς ἰωσήφ, ἰδοὺ τὸ πρὸς ὅπου σου οὐκ ἐστὶν ἐλπίς, καὶ ἰδοὺ ἐδίδειξέ μοι ὁ θεὸς & τὸ σπέρμα σου. * & εἰρήνη ᾗ αὐτῶν ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ πρὸς ἐκκλήσιν αὐτῶν ἔπι τῆς γῆς. * λαβὼν δὲ ἰωσήφ αὐτοὺς δύο υἱούς αὐτοῦ, τὸν μὲν ἐφραὴμ ἐκ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, ὃς δρισερὼν δὲ ἰσραὴλ, ἡλ, τὸν δὲ μενοασὴ ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ἐκ δεξιῶν δὲ ἰσραὴλ, & ἡγίσεν αὐτοὺς αὐτῶν. * ἐκλίνας δὲ ἰσραὴλ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ἐπέθηκεν ἔπι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι ἦν ἰωσήφ ὁ νεώτερος, & τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ, ἐπὶ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ. καὶ ἀλάζας τὰς χεῖρας· καὶ ὁ ἀνελθὼν αὐτοῦ, ὁ θεὸς ὃς διηρέησεν αὐτὸν πατέρες με ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ, ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητός με ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. * ὁ ἄγγελος δὲ ῥυσάμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλογῇσαι τὰ παιδία ταῦτα. & ἡ κληθήσεται ἐπ' αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων με, ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ, καὶ πληθυνθήσονται εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς.

7 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

8 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

9 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

10 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

11 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

12 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

13 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

14 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

15 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

16 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

17 * ἰδὼν δὲ ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐφραὴμ, ὅτι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐφραὴμ, βαρὺ αὐτῶν κατεφάνη, καὶ ἀνελάβετο ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐφραὴμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μενοασὴ. * εἶπε δὲ ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, οὐχ οὕτως πάτερ, ὅτι ὁ πρῶτός ἐστιν ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. * καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν, οἶδα τέκνον, οἶδα. αὐτὸς ἔσται λαὸν, καὶ αὐτὸς ἐφωτισθήσεται· ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μεῖζων αὐτοῦ ἔσται, & τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐν τῇ γῇ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et filij quos genueris post eos, tui erunt: in nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis. * Et cum ego venissem de Mesopotamia, mortua est Rachel in terra Chanaan in via, cum adhuc esset spatium terræ, ut ingrederer in Ephratam: & sepeliui eam in via Ephrata, quæ est Bethleem.

* Et vidit Israel filios Ioseph, & dixit: Qui sunt isti? * Et dixit Ioseph ad patrem suum: Filij mei sunt, quos dedit mihi Deus hic. Et ait: Applica, obsecro, eos ad me, ut benedicam eis. * Oculi autem Israel grauati erant præ senectute; & non poterat videre. & applicauit eos ad eum, & amplexatus est eos. * Dixitque Israel ad Ioseph: Nunquam putavi videre faciem tuam: & ecce ostendit mihi Deus etiam filios tuos.

* Et eduxit eos Ioseph à facie eius: & adorauit pronus in terram. * Et tulit Ioseph ambos, Ephraim in dextera sua ad sinistram Israel, & Manassen in sinistra eius ad dexteram Israel: & applicauit eos ad eum. * Et tetendit Israel dexteram suam, & posuit eam super caput Ephraim, qui erat iunior, & sinistram suam super caput Manasse: docuit manus suas, quauis Manasses erat primogenitus.

* Et benedixit Ioseph, & ait: Deus in cuius conspectu seruierunt patres mei Abraham & Isaac, Deus qui pascit me à natiuitate mea usque in diem hanc: * Angelus qui eruit me ab omni malo, benedicat pueris: & inuocetur in eis nomen meum, & nomen patrum meorum Abraham & Isaac, & quasi pisces maris multiplicentur inter filios hominum super terra.

* Et vidit Ioseph quod posuit pater suus dexteram suam super caput Ephraim, ut poneret eam super caput Manasse. * Et ait Ioseph patri suo: Non ita decet, pater mi: hic enim est primogenitus; pone dexteram tuam super caput eius. * Et noluit pater suus. & ait: Scio, fili mi, scio: ipse quippe erit in populum, & etiam ipse multiplicabitur. sed frater eius iunior multiplicabitur magis quam ille, & filij sui erunt dominantes in populis.

20 * ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים
לפני מנשה :

21 * ויאמר ישראל אל יוסף הנני אנכי מת
והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבותיכם :

22 * ואני נתתי לך שכר אחר על אחיך אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי ובקשתי :

מט

1 * ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית
הימים :

2 * הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
אבותיכם :

3 * ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז :

4 * פחו במים אל תותר כי עלית משכבי גביך גזו
חללת יצועי עליה :

5 * שמעון ולוי אחים בלי חסם מברתיים :
בסדרם אל תבא נפשי בקהלם :

6 * אל תחד כברי כי באפס רוגזו גיש וברצנם
עקרו שור :

7 * ארור אפס כי עז ועברתם כי קשרתו אחלקם
ביעקב ואפיצם בישראל :

8 * יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף איביך ישתחוו
לך בני אביך :

9 * גור אריר יהודה מטרף בני עליה ברע רבץ
באריר וכלביא מי יקימנו :

20 * Benedixitque eis in tempore illo, dicens:
In te benedicetur Israel, atque dicetur: Fa-
ciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Ma-
nasse. constituitque Ephraim ante Manaf-
sen.

21 * Et ait ad Ioseph filium suum: En ego mo-
rior: & erit Deus vobiscum, reducetque vos
ad terram patrum vestrorum.

22 * Do tibi partem vnam extra fratres tuos,
quam tuli de manu Ammorraei in gladio &
arcu meo.

CAP XLIX.

1 V Ocauit autem Iacob filios suos, & ait eis:
A Congregamini, vt annunciem que ventu-
ra sunt vobis in diebus nouissimis.

2 * Congregamini, & audite, filij Iacob, au-
dite Israel patrem vestrum:

3 * Ruben primogenitus meus: Tu fortitu-
do mea, & principium doloris mei. prior in
donis, maior in imperio.

4 * Effusus es sicut aqua. non crescas, quia
ascendisti cubile patris tui, & maculasti tra-
tum eius.

5 * Symeon & Leui fratres vasa iniquitatis
bellantia.

6 * In consilium eorum non veniat anima
mea, & in coetu illorum non sit gloria mea:
quia in furore suo occiderunt virum, & in vo-
luntate sua suffoderunt murum.

7 * Maledictus furor eorum, quia pertinax,
& indignatio eorum, quia dura. diuidam eos
in Iacob, & dispergam eos in Israel.

8 * Iuda, te laudabunt fratres tui. Manus
tuæ in ceruicibus inimicorum tuorum: ado-
rabunt te filij patris tui.

9 * Catulus leonis Iuda. Ad prædam, fili
mi, ascendisti: requiescens accubuisti vt
leo, & quasi læna: quis fuscitabit eum?

תרגום אונקלוס

20 * וברכינן ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל למימר וישוין בך אפרים וכמנשה וישוין את אפרים קדם מנשה :
21 * ויאמר יעקב אל בניו ויאמר וישוין בך אפרים וכמנשה וישוין את אפרים קדם מנשה :
22 * ואני נתתי לך שכר אחר על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי :

מט

1 * ויקרא יעקב לבניו ויאמר אתבניו ויאמר לכו וישמעו את דברי יעקב בסוף ימיו :
2 * ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז :
3 * פחו במים אל תותר כי עלית משכבי גביך גזו חללת יצועי עליה :
4 * שמעון ולוי אחים בלי חסם מברתיים :
5 * בסדרם אל תבא נפשי בקהלם :
6 * אל תחד כברי כי באפס רוגזו גיש וברצנם עקרו שור :
7 * ארור אפס כי עז ועברתם כי קשרתו אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל :
8 * יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך :
9 * גור אריר יהודה מטרף בני עליה ברע רבץ באריר וכלביא מי יקימנו :

* Et benedixit eis in die illa, dicens: In vobis benedicetur Israel, dicentes: Faciat te Deus, sicut Ephraim & sicut Manasse. & posuit Ephraim ante Manasse.

* Dixit autem Israel Ioseph: Ecce ego morior: & erit Deus vobiscum; & reducet vos in terram patrum vestrorum.

* Ego autem do tibi Sicimam præcipuam super fratres tuos, quam accepi de manu Amoræorum in gladio meo & arcu.

CAP. XLIX.

Vocavit autem Jacob filios suos, & ait: Congregamini, ut annunciem vobis quod occurret vobis in novissimis diebus.

* Congregamini, & audite, filij Jacob: audite Israel patrem vestrum.

* Ruben primogenitus meus: tu fortitudo mea, & principium filiorum meorum: durus ad ferendum, & durus contumax; iniuriam fecisti.

* Sicut aqua non efferueas. ascendisti enim super cubile patris tui: tunc maculasti stratum, quod ascendisti.

* Symeon & Levi fratres consumauerunt iniquitatem propositi sui.

* In consiliis eorum non veniat anima mea, & in catu illorum non contendat iecora mea: quia in furore suo interfecerunt homines, & in concupiscentia sua subneruauerunt taurum.

* Maledictus furor eorum, quia pertinax: & ira eorum, quia indurata est. diuidam eos in Iacob, & dispergam illos in Israel.

* Iuda, te laudabunt fratres tui. Manus tuae super dorsum inimicorum tuorum. adorabunt te filij patris tui.

* Catulus leonis Iuda. ex germine, fili mi, ascendisti. recumbens, dormiuisti ut leo, & sicut catulus leonis. quis suscitabit eum?

* ὁ δὲ λόγος ἐν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, ἐν ὑμῖν διλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες, ποιήσασε ὁ θεὸς, ὡς ἐφραὶμ καὶ ὡς μανασσή· καὶ ἔθηκε τὸν ἐφραὶμ ἐμπροσθεν τοῦ μανασσή.

* εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν, καὶ ἀποστέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν.

* ἐγὼ δὲ δίδωμί σοι σίκιμα ἑξαίρετον ὑπὲρ πάντων ἀδελφoῖς σου· ὡς ἔλαβον ἐν χερσὶ ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ ῥόζῳ.

μθ.

* Ἐκάλεσε δὲ Ἰακώβ πάντας τοὺς υἱoὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν.

* ἀκούσατε καὶ ἀκούσατε υἱοὶ Ἰακώβ, ἀκούσατε Ἰσραὴλ τὸν πατέρα ὑμῶν.

* ῥουβὲν πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, ὁ δὲρχὴ τῶν τέκνων μου, σκληρὸς φέρεσθαι, καὶ σκληρὸς ἀντάδης. ἑξυβείζας·

* ὡς ὕδωρ μὴ ἐκζέσης. ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου. τότε ἐμίαναστὶν σρωμνὴν, ὥς ἀνέβης.

* συμεὼν καὶ λευὶ ἀδελφοὶ σωτέλεσαν ἀδικίαν ἑξαίρεσως αὐτῶν.

* εἰς βουλὴν αὐτῶν μὴ ἔλθῃ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ ἥπατά μου. ὅτι ἐν τῇ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκλειναν ἀνθρώπους, ὅτι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνδεδροκόπηκαν ταῦρον.

* ἐπικατάραται ὁ θυμὸς αὐτῶν, ὅτι ἀντάδης. ὁ μὴ νικῶν αὐτῶν, ὅτι ἐσκληρύνθη. διαμεριῶ αὐτῶν ἐν Ἰακώβ, καὶ διασπεράσω αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ.

* ἰούδα, σὲ αἰνέσουσι καὶ ἀδελφοί σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νῶτον τῶν ἐχθρῶν σου. προσκυνήσουσί σε καὶ υἱοὶ τῶν πατέρων σου.

* σκύμνός σου λέοντος ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ ὑέμου ἀνέβης. ἀνὰ πτεῖν, ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγερεὶ αὐτόν;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et benedixit eis in die illa, dicens: In te benedicetur Israel, dicens: Ponat te Deus sicut Ephraim, & sicut Manassen: & posuit Ephraim ante Manassen.

* Dixitque Israel ad Ioseph: Ecce ego morior: & erit verbum Domini in adiutorium vestrum, & reducet vos in terram patriatione mea.

Egredietur autem ego tibi Sicimam præcipuam super fratres tuos, quam tuli de manu Amoræi oratione mea & deprecatione mea.

Et vocavit Iacob filios suos, & ait: Congregamini, & nunciabo vobis quæ vobis evenient in fine dierum.

* Ruben primogenitus meus es tu, robur meum & principium fortitudinis meæ: tu accepturus eras partes tres, primogenituram scilicet, & sacerdotium, & regnum.

* Sed quia secutus es voluntatem tuam, sicut aqua effusa, non proficies, neque accipies portionem superexcrecentem: quoniam ascendisti cubile patris tui, tunc, fili mi, violasti, quando ascendisti stratum meum.

* Symeon & Levi fratres, viri fortissimi in terra peregrinationis suæ fecerunt fortitudinem.

* In secreto eorum non fuit anima mea, & in congregatione eorum non conveniat gloria mea; quoniam in furore suo occiderunt occisionem, & in voluntate sua suffoderunt murum inimicorum.

* Maledictus sit furor eorum, quoniam fortis; & ira eorum, quia dura. diuidam eos in Iacob, & dispergam eos in Israel.

* Iuda laudabo te, & non es confusus: te laudabunt fratres tui. Manus tua præualebit contra inimicos tuos. dispergentur homines tui: conuertentur retrorsum in conspectu tuo, & præuenient salutantes te filij patris tui.

* Dominium erit ei in principio; sed in fine magnificabitur regnum domus Iuda: quoniam de iudicio mortis, fili mi, animam tuam abstulisti. requiescet, & habitabit in fortitudine quasi leo & quasi leona: neque erit regnum quod commoveat eum.

* לא יסור שבט מיהודה

ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילוח ולו יקרה
עמים:

* אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו
ובדם ענבים סותרו:

* חבלי לילי עינים מיין ולבן שנים מחלב:

* זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנרת
וירפתו על צידן:

* יששכר חמר גרם רבין

בין המשפטים:

* וירא מנחם כי טוב וארת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד:

* דן ירין עמו כאחד שבטי ישראל:

* יהוי דן נחש עלי דרך

שפיץ עלי גורח רחשך עקבי סוס ויפל רכבו
גחור:

* לישועתך קויתי יהוה:

* גר גדוד יגורנו והוא יגר עקב:

* מנאשר שמנה לחמו והוא ירין
מעדני מלך:

* נפתלי גילה שלחה חננה
גמרי שפר:

* בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנור צעורה
עלי שור:

* וימררהו ורכו וישטמהו בעלי חצים:

* ותשב באיתן קשתו ויפזו ידיו מירי אביר
יעקב משם רעה אבן ישראל:

10 * Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux
de femore eius, donec veniat qui mittendus
est: & ipse erit expectatio gentium.

11 * Ligans ad vineam pullum suum, & ad vi-
tem, ô fili mi, asinam suam. Lauabit in vi-
no stolam suam, & in sanguine vuæ pallium
suum.

12 * Pulchriores sunt oculi eius vino, & den-
tes eius lacte candidiores.

13 * Zabulon in littore maris habitabit, &
in statione nauium, pertingens vsque ad Sy-
donem.

14 * Issachar asinus fortis, accubans inter ter-
minos.

15 * Vidit requiem quod esset bona, & ter-
ram quod optima, & supposuit humerum
C suum ad portandum; factusque est tributis
seruiens.

16 * Dan iudicabit populum suum, sicut &
alia tribus in Israel.

17 * Fiat Dan coluber in via, cerasites in se-
mita mordens vngulas equi, vt cadat ascen-
sor eius retrò.

18 * Salutare tuum expectabo, Domine.

19 * Gad accinctus præliabitur ante eum; &
ipse accingetur retrorsum.

20 * Aser pinguis panis eius, & præbebit deli-
cias regibus.

21 * Neptalim seruus emissus, & dans elo-
quia pulchritudinis.

22 * Filius accrescens Ioseph, filius accrescens
& decorus aspectu. Filiae discurrerunt super
murum:

23 * Sed exasperauerunt eum, & iurgati sunt:
inuideruntque illi habentes iacula.

24 * Sedit in forti arcus eius, & dissoluta sunt
vincula brachiorum & manuum illius per
manus potentis Iacob. Indè pastor egressus
est lapis Israel.

תרגום אונקלוס

10 לא יעדי עביר שולטן מדבית יהודה וספרא מבני בנותי עד דיתי משיחא דדיליה היא מלכותא וליה וישחמקון עממא: 11 ויסחר ישראל לקריתיה
עמא ויבנו היכליה יהון צדיקא סחור סחור ליה ועבדי אוריתא באלפן עמיה יתא ארגון טב לבושוהי כסותיה מילת מילת צבע זוזרי וצבעונין:
12 יסמקון טוריהי בכרמיהי וטופון נעוהי בחמר יחורן בקעיהי בעבור ובעדרי ענא: 13 זבולן על ספר ימא ישרי והוא יכביש מחוזין
יסמקון טוריהי בכרמיהי וטופון נעוהי בחמר יחורן בקעיהי בעבור ובעדרי ענא: 14 יששכר עתיר בנקסין ואחסנתיה בין חחומיא: 15 וחזא חולקא ארי טב ויהא ארעא ארי
16 מדבית דן יתבחר ויקום גברא ביזמיהי: 17 יהא גברא דיתבחר ויקום מדבית דן אמתיה תהרמי על עממא ומחתיה חתקף
18 לפורקנך סברית וי אמר אבונא יעקב לא לפורקניה דגדעון בר יואש דהוא פורקן שעה ולא לפורקניה דשמשון בר
19 דבית גר משרית: 20 דאשר טבא ארעיה והוא מרביא בתפנוקי מלכין:
21 ואמררו עמיה ונקמיהי ואעיקו ליה גברין גברין מרי פלגותא: 22 ברי דיוסגיו יוסף ברי דיתבחר כגופן דנציב
23 ואמררו עמיה ונקמיהי ואעיקו ליה גברין גברין מרי פלגותא: 24 ויבית בהון נביאותא על דקנים אוריתא בסתרא ושוו חוקא רוחצניה ככן אתרמא דהב טב על דרעוהי אחסין מלכותא ותקיף דא תות ליה טן
דאם אל תקיףא דיעקב די במימריה דן אבתו ובנין שבטיא דישראל:

* Non deficiet princeps ex Iuda, & dux ex se-
moribus eius, donec veniant reposita ei: & ipse ex-
pectatio gentium.

* Ligans ad vineam pullum suum, & pampi-
no pullum asinae suae. lauabit in vino stolam suam,
& in sanguine vineae pallium suum.

* Pulchri oculi eius prae vino: & albi dentes
eius quam lac.

* Zabulon maritimus habitabit & ipse iuxta
portum nauium: & extendet usque ad Sido-
nem.

* Issachar bonum concupiuit, requiescens inter
fortes.

* Et videns requiem, quod bona, & terram
quod pinguis: supposituit humerum suum ad laboran-
dum. & factus est vir agricola.

* Dan iudicabit populum suum, sicut & una
tribus in Israel.

* Et fiat Dan coluber in via, insidens in semita:
mordens calcaneum equi; & cadet eques retror-
sum.

* Salutare expectans Domini.

* Gad tentatio tentabit eum. ipse autem tenta-
bit eum iuxta pedes.

* Aser pinguis eius panis: & ipse dabit cibum
principibus.

* Nephthali truncus remissus, porrigens in ger-
mine pulchritudinem.

* Filius auctus Ioseph: filius auctus desiderabi-
lis. filius meus iunior ad me reuertere:

* In quem consulentes conuiciati sunt: & insi-
diati sunt ei domini sagittationum.

* Et contriti sunt cum fortitudine arcus eo-
rum: & dissoluti sunt nerui brachiorum manuum
eorum per manum potentis Iacob. inde corroboratur
Israel a Deo patre tuo.

10 * ὅδε ἐκλείψει ἀρχὸν ἐξ ἰουδα, & ἡγεμόν ἐκ τῶν
μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ. καὶ αὐτὸς περὶ
δοκίαν ἐθνῶν.

11 * δεσμεύων περὶ ἀμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑλικίᾳ
τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ
ἐν αἵματι σαφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ.

12 * χροστοιοὶ ὁφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου. καὶ λευκοὶ
ὁδόντες αὐτοῦ ὡς γάλα.

13 * ζαβουλὸν περιάλει κατεκλήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον
πλοίων, καὶ παρατενεῖ ἕως σιδῶν.

14 * ἰσαάχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν, ἀναπαυόμενος ἀνα-
μέσον τῶν κλήρων.

15 * καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν, ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν, ὅτι
πίων, ἐπέθηκε τὸν ὤμον αὐτοῦ εἰς τὸ ποιεῖν. καὶ ἐξηγήθη ἀ-
νὴρ γεωργός.

16 * δὲν κενεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὥς τε καὶ μία φυλὴ ἐν
ἰσραὴλ.

17 * καὶ χρηθήτω δαδὸς ὄφιος ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ
τείβου, δάκνων πτέρην ἵππου. καὶ περὶ τὰ ὀπίσω
τὰ ὀπίσω.

18 * τὴν ζωτείαν περιμήν κενεῖ.

19 * γὰρ περιεπείρειον περιεπείρει αὐτὸν. αὐτὸς δὲ περιε-
πείρει αὐτὸν καὶ πόδας.

20 * ἀσὴρ πίων αὐτοῦ ὁ ἀρτοῦ. καὶ αὐτὸς δώσει τροφὴν ἀρ-
χουσι.

21 * νεφθαλὶ σέλεχος ἀνεμήμων ἐπιδιδούς ἐν τῇ γυνή-
ματι κάλλος.

22 * ὅς ἐστιν ἡξημέρητος ἰωσήφ. ὅς ἐστιν ἡξημέρητος ζηλωτής. ὅς ἐστιν
νεώτερος περὶ με ἀνάσσει.

23 * εἰς ὃν διαβλασφόμενοι ἐλθοῦσιν. & ἐνέειχον αὐτῷ κύ-
ριοι τοῦ θυμῶν.

24 * καὶ συνετείβη μετὰ κράτους τὰ ῥέξα αὐτῶν. καὶ ἐξε-
λήθη τὰ ἰσθμὰ βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν, διὰ χεῖρα δυνα-
τοῦ ἰακώβ. ἐκείθεν ὁ κατεχύσας ἰσραὴλ. ὡς θεὸς ὁ πα-
τερός σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Non auferetur habens principatum a domo Iuda, neque scriba a filiis filiorum eius, donec veniat Messias cuius est regnum: & ei obe-
dient populi.

11 Habitabit Israel in circuitu ciuitatis suae: populi aedificabunt templum eius: eruntque iusti in circuitu eius, & factores
legis in doctrina eius. purpura optima erit vestimentum illius: operimentum eius erit sericum tinctum coccino variisque coloribus.

12 Montes eius rubicundiores erunt in vineis suis: distillabunt colles eius vinum. dealbabuntur campi eius frumento, & gregibus ouium.

13 Zabulon iuxta portum maris habitabit, & ipse subiiciet prouincias nauibus: & bona maris comedet; & terminus eius erit pertingens vs-
que ad Sydonem.

14 Issachar diues in substantia, & possessio eius erit inter terminos.

15 Et vidit partem suam quod
erat bona, & terram quia fructifera: & subiiciet prouincias populorum, & disperdet habitatores earum: & qui relictii fuerint in eis, erunt ei seruien-
tes & tributarii.

16 De domo Dan eligitur & confurget vir; in diebus eius liberabitur populus suus, & in annis eius requiescent si-
mul tribus Israel.

17 Erit vir qui eligitur & confurget de domo Dan, cuius timor irraet super populos; & percutiet fortiter Philis-
teos, quasi coluber: aspis insidiabitur iuxta semitam, interficiet robustos in castris Philistinorum equites cum peditibus: eneruabit equos & qua-
drigas, & deiiciet ascensores eorum retrorsum.

18 Salutare tuum expecto, Domine, dixit pater noster Iacob: Non expecto salutare Gedeon
filius Ios, quia est salus temporalis: neque salutare Samson filij Manue, quia est salus transitoria: sed expecto redemptionem Christi, filij David, qui
uenturus est ad accersendum sibi filios Israel; cuius redemptionem desiderat anima mea.

19 Castra armatorum de domo Gad transibunt
Iordanem ad praelium coram fratribus suis, & cum multa substantia reuertentur in terram suam.

20 Terra Aser optima erit: & ip-
se enutrietur delitiis regum.

21 Neptali in terra optima cadet fors eius, & possessio eius erit faciens fructus: laudabunt & benedi-
cent super eos.

22 Filius accrescens Ioseph: filius qui benedicetur quasi vitis quae plantata est iuxta fontem aquarum: duo tribus e-
gre dientur de filiis suis; suscipientque partem & haereditatem suam.

23 Et coangustauerunt eum, & vlti sunt in eum; & exaspe-
rauerunt eum viri fortissimi, viri dissensionum.

24 Et completa est in eis prophetia, eo quod obseruauit legem in occulto, propo-
suitque constantem spem suam: tunc positum est aurum optimum super brachia eius, corroborauit & confirmauit regnum eius, quod fuit ei datum
a facie Dei fortissimi Iacob; cuius verbo gubernantur patres & filij tribuum Israel.

* מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׁדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרַכַּת שְׁמַיִם
 מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רָבַצְתָּ תַּחַת בְּרַכַּת שָׁדַיִם וְרוּחַם :
 * בְּרַכַּת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל-בְּרַכַּת הוֹרֵי עֵד תֵּאוֹת גִּבְעֹת
 עוֹלָם תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד נֹזֵר אַחִיו :
 * בְּנֵימָן זָאב יִטְרֹף בְּבֶקֶר יֹאכֵל עַד וְלַעֲרֹב יַחֲלֹק שָׁלָל :
 * כָּל-אֱלֹהֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר
 לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרַכְתּוּ בְּרֶךְ
 אֹתָם : * וַיֵּצֵאוּ אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל-עַמִּי
 קִבְּרוּ אֹתִי אֶל-אֲבֹתִי אֶל-הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה עֶפְרוֹן
 הַחֲתִי : * בַּמַּעֲרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הַמְּכֻפָּלָה אֲשֶׁר-עַל-
 פְּנֵי מִמְּרָא בְּאֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם אֶת-הַשָּׂדֶה
 מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֹת-קָבֵר : * שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-
 אֲבִרְהָם וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת-יִצְחָק וְאֵת
 רִבְקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קִבְּרַתִּי אֶת-לֵאָה : * מִקְנֵה-
 הַשָּׂדֶה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי-חֵת : * וַיְכַל יַעֲקֹב
 לְצֹאת אֶת-בָּנָיו וַיֹּאסֶף רַגְלָיו אֶל-הַמֶּטֶה וַיָּגֹעַ וַיֹּאסֶף
 אֶל-עַמּוּי :

ב
* וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁקֵה לּוֹ׃
* וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת-עַבְדָּיו אֶת-הַרְפָּאִים לַחֲנֹטֵי אָבִיו
וַיַּחֲנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל׃ * וַיִּמָּלֵא לּוֹ אֲרָבָעִים
יוֹם כִּי כֵן יִמָּלֵא יְמֵי הַחֲנֹטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם שִׁבְעִים
יוֹם׃ * וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיִּדְבֹּר יוֹסֵף אֶל-בֵּית פַּרְעֹה
לֵאמֹר אֲסֵנָא מִצָּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיכֶם דַּבְּרוּ נָא בְּאָזְנִי
פַּרְעֹה לֵאמֹר׃ * אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנִכִּי מֵת
בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כְּרִיתִי לִי בָאָרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה
אֵעֹלֶה נָא וְאֶקְבְּרָה אֶת-אָבִי וְאֲשׁוּבָה׃ * וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה
עָלֶה וְקַבֵּר אֶת-אָבִיךָ בָּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַךְ׃ * וַיַּעַל יוֹסֵף
לִקְבֹּר אֶת-אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל-עַבְדֵּי פַרְעֹה וְקָנִי בֵיתוֹ
וְכָל זָקְנֵי אֶרֶץ-מִצְרַיִם׃

25 * Deus patris tui erit adiutor tuus; & om-
nipotens benedicet tibi benedictionibus cali-
desuper, benedictionibus abyssi iacētis deor-
sum, benedictionibus vberum & vuluæ.

26 * Benedictiones patris tui confortatæ sunt be-
D nedictionibus patrum eius, donec veniret de-
siderium collium æternorum. Fiant in capite
Ioseph, & in vertice Nazareï inter fratres suos.

27 * Benjamin lupus rapax: manè comedit præ-
28 dam, & vesperè diuidet spolia. * Omnes hi
in tribubus Israel duodecim. Hæc locutus est
eis pater suus: benedixitque singulis benedi-
29 ctionibus propriis. * Et præcepit eis, dicens:
Ego congregor ad populum meum. sepelite
me cum patribus meis in spelūca duplici, quæ
30 est in agro Ephron Ethæi, * Contra Mam-
bre in terra Chanaā, quam emit Abraam cum
agro ab Ephron Ethæo, in possessionem sepul-
31 chri. * Ibi sepelierunt eum, & Saram vxorem
eius. Ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge
33 sua. ibi & Lia condita iacet. * Finitisq; man-
datis quibus filios instruebat, collegit pedes
suos super lectulum, & obiit: appositusque est
ad populum suum.

CAP. L.

1 Quid cernens Ioseph, ruit super faciem pa-
2 tris, flens, & deosculans eum. * Præcepitq;
A seruis suis medicis, vt aromatibus condirent
3 patrem. * Quibus iussa expleantibus, transie-
runt quadraginta dies. iste quippe morerat
cadauerum conditorum. Fleuitq; eum Æ-
4 gyptus septuaginta diebus. * Et expleto
planctus tempore, locutus est Ioseph ad fami-
liam Pharaonis: Si inueni gratiam in conspe-
ctu vestro, loquimini in auribus Pharaonis:
5 * Eo quòd pater meus adiurauerit me, di-
cens: En morior: in sepulchro meo quod fodi-
mihi in terra Chanaan, sepelies me. Ascendam
igitur, & sepeliarum patrem meum, ac reuertar:
6 * Dixitq; ei Pharaon: Ascende, & sepeli pa-
7 trem tuum, sicut adiuratus es. * Quo as-
cendente, ierunt cum eo omnes senes domus
Pharaonis, cunctiq; maiores natu terræ Æ-
gypti:

תרגום אונקלוס

25 מימר אלהא דאבוך יהי בסעדר ויהי שדיו ויברכינך ברכן דנחחז מטלא דשמיא מלעילא ברכן דנגנן ממעמקי ארעא מלרע ברכתא דאבוך
 26 ברכתא דאבוך יחוספן על ברכתא די לי פריכו אבהתי דחמורו להן ברבריא דמן עלמא יהונן כל אילין לרישא דיוסף ולגברא פרושא
 27 בננימין בארעיה חשרי שכינתא ובאחסנתיה יהבני מקדשא בצפרא ובפניא יהון מקרבין כחניא קרבנא ולעיון רמשא יהון מפלגין
 28 כל אילין שבטנא דישראל תרי עשר ודא דמליל עמהון אבוהון וברוך יהון גבר די בברכתיה בריך יהון
 29 ופקיד יהון ואמר להון אנא מחבניש לעמי קברו יהי עם אבהתי במערתא די בחקל עפרון חתאה
 30 במערתא די בחקל כפלתא דעל אפי
 31 חמן קברו ית אברהם וית שרה אתתיה חמן קברו ית יצחק
 32 ובינו חקלא ומערתא דיביה מן בני חתאה
 33 ושצוי יעקב לפקדא ית בנויה וכנש רגלויה לערסא
 34 ונפל יוסף על אפי אבוהי ובכא עלויה ונשיק ליה
 35 ופקיד יוסף ית עבדויה ית
 36 ושלמו ליה ארבעין יומין ארי כן שלמין יומי חנישא ובכו ויתיה מצראי שבועין יומין
 37 ויברו יומי בכיתיה ומליל יוסף עם בית פרעה למימר אס כען אשכח ת רחמן בעיניכון מלילו כען קדם פרעה למימר
 38 אבא קיים עלי
 39 ואמר פרעה סק וקבור ית
 40 וסלק יוסף למקבר ית אבוהי וסליק עמיה כל עבדי פרעה סבי ביתיה וכל סבי ארעא דמצרים

Et adiunxit te Deus meus: & benedixit tibi benedictionem celi desuper, & benedictionem terræ habentis omnia, propter benedictionem vberum & vulvæ: * Benedictionem patris tui & matris tuæ. confortatus est super benedictiones montium stabiliū: et in benedictionibus collium eternorum, erunt super caput Joseph, & super verticem quibus præsuit fratrum. * Benjamin lupus rapax, manē comedet adhuc, & ad vesperam distribuet escam. * Omnes hi filij Jacob, duodecim: & hac locutus est illis pater eorum. & benedixit pater eorū: et benedixit eis singulis secundum benedictionem eius. * Benedixit eis: & ait illis: Ego apponam ad populum meum: sepeliteme cum patribus meis in spelunca, quæ est in agro Ephron Ethæi: * In spelunca duplici, quæ est contra Mambre, in terra Chanaan: quam possedit Abraam speluncam ab Ephron Ethæo in possessione sepulchri. * Illic sepelierunt Abraam & Sarra uxorem eius. & illic sepelierunt Isaac & Rebecca uxorem eius: & illic sepelierunt Liam, * in possessione agri et spelunca existentis in eo, quam à filiis Heth. * Et cessavit Iacob præcipiens filiis suis. & colligens pedes super lectum, defecit: & appositus est ad populum suum.

CAP. L.

Et cadens Ioseph super faciem patris sui, fleuit super eum: & osculatus est eum. * Et præcepit Ioseph servis suis funerariis, funerare patrem suum. & funeraverunt funeratores Israel. * Et impleverunt eius quadraginta dies: (sic enim numerantur dies sepultura) & fleuit eum Aegyptius septuaginta dies. * Postquam autem præterierunt dies planctus, locutus est Ioseph ad potentes Pharaonis, dicens: Si inveni gratiam coram vobis, loquimini in auribus Pharaonis, dicentes: * Pater meus adiuravit me antequam moreretur, dicens: In sepulchro quod fodi mihi in terra Chanaan, illic me sepelies. nunc ergo ascendens, sepeliā patrem meum, & reuertar. * Et dixit Pharaon Ioseph: Ascende, sepeli patrem tuum, sicut adiuravit te. & ascendit Ioseph sepelire patrem suum. * Et ascenderunt cū eo omnes servi Pharaonis, et seniores domus eius, et omnes seniores terræ Aegypti.

25 * καὶ ἐβοήθησέ τοι ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ ἐν ὑψηλοῖς οὐρανοῦ ἀνωτέρω, καὶ ἐν ὑψηλοῖς γῆς ἐχέσθης πάντα. ἐνεκεν δὲ λόγου γίαις ματρὶν καὶ μητρὶν. * δὲ λόγος πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου. ὑπερίσχυον ὑπὲρ δὲ λόγου ὁρέων μονίμων, καὶ ἐπὶ δὲ λόγου θινῶν αἰώνιων, ἐστὶν ἐπὶ κεφαλῆς ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν. * βενιαμὴν λύκος ἀρπαξ, τὸ πρῶτον ἐδέξεται, καὶ εἰς τὸ ἐσπέρας διαδώσει τροφὴν. 26 * πάντες οὗτοι υἱοὶ ἰακώβ, δώδεκα. καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. καὶ δὲ λόγος αὐτῶν, καὶ δὲ λόγος αὐτῶν ἐκάσιν καὶ τὴν δὲ λόγον αὐτῶν. 27 * δὲ λόγος αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν λαὸν μου· θάψετε με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῇ σπηλαίῳ, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγρῷ ἐφρών τοῦ χειμαίου, * ἐν τῇ σπηλαίῳ τῇ διπλῇ, τῇ ἀπέναντι μαμβρῆ, ἐν γῇ χαναάν· ὃ ἐκλήσατο ἀβραάμ τὸ σπήλαιον πρὸς ἐφρών τοῦ χειμαίου ἐν κτήσιν μιμηίου. * ἐκεῖ ἐθαψάν ἀβραάμ καὶ ἡ σάρα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ ἐθαψάν ἰσαὰκ καὶ ῥεβέκκα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ ἐθαψάν λείαν, * ἐν κλήσει δὲ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῇ, τὸ πρὸς τῶν υἱῶν χετ. 32 * καὶ κατέπαυσεν ἰακώβ ἐπὶ τῇ κλίνῃ, καὶ ἐξέλιπεν. καὶ προσέτεθι πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ν.

1 * Καὶ ἐπιπεσὼν ἰωσήφ ἐπὶ πρὸς ὤμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, 2 ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. * καὶ προσέταξεν ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐν ταφιασαῖς, ἐν ταφιασαῖς τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐν ταφιασαῖς καὶ ἐν ταφιασαῖς τὸν ἰσραήλ. 3 * καὶ ἐν ἐπλήρωσιν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· ὅπως γὰρ ἀρθμοῦν) αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν αἰγυπτιος ἐβδομήκοντα ἡμέρας. * ἐπεὶ δὲ παρήλθοσαν αἱ ἡμέραι τῆς πένθους, ἐλάλησεν ἰωσήφ πρὸς τοὺς δούλους φαραὼ λέγων, εἰ δέρεν χάριν ἐν δούτιον ὑμῶν, λαλήσατε εἰς τὰ ὦτα φαραὼ λέγοντες, * ὁ πατὴρ μου ὥρπισέ με πρὸς τὴν ἐλδοίῃν, λέγων, ἐν τῇ μιμηίῳ ὃ ὥρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ χαναάν, ἐκεῖ με θάψας. νῦν ἔν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελθῶμαι. 6 * καὶ εἶπε φαραὼ τῷ ἰωσήφ, ἀνέβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρπισέ σε. καὶ ἀνέβη ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. 7 * καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες φαραὼ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι οἱ οἶκος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς αἰγύπτου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Verbum Dei patris tui erit in adiutorium tuum, & omnipotēs benedicat tibi benedictionibus rogis qui descendit de cælo desuper, benedictionibus quæ ascēdūt de profundis terræ deorsū, benedictionibus patris tui & matris tuæ. * Benedictiones patris tui addētur super benedictiones quibus benedixerunt me patres mei, quas optauerunt principes qui à seculo fuerunt: erunt omnes istæ benedictiones super caput Ioseph, & super virum qui segregatus fuit à fratribus suis. * In terra Benjamin habitabit templi maiestas, & in possessione eius ædificabitur sanctuarium. manē & vespere offerēt sacerdotes oblationes, & in tēpore vespertino diuident reliquū portionū suarū, de reliquis quæ sanctificata sunt. * Omnes hi tribus Israel duodecim: & hoc est quod locutus est cū eis pater eorū. & benedixit eis: iuxta benedictionem vniuscuiusque benedixit eis. * Et præcepit eis & dixit eis: Ego congregor ad populum meum: sepeliteme cum patribus meis in spelunca quæ est in agro Ephron Ethæi: * In spelunca duplici quæ est in agro qui est contra faciē Mambre in terra Chanaan: quem agrum emit Abraham ab Ephron Ethæo in possessionem sepulchri. * Ibi sepelierunt Abraham & Sarra uxorem eius: ibi sepelierunt Isaac & Rebecca vxorē eius: ibi sepeliuit Liam. * emptio agri & speluncæ quæ in eo est à filiis Heth. * Et cessavit Iacob præcipere filiis suis: & collegit pedes suos in lectulum, & defecit: congregatusque est ad populum suum. CAP. L. **E**xit Ioseph super faciem patris sui, & fleuit super eum, & osculatus est eum. * Et præcepit Ioseph servis suis medicis, vt condirent patrem suum, & condierunt medici Israel. * Et expletis quadraginta diebus, quibus complebantur dies conditorum, fleuerunt eum Aegyptij septuaginta diebus. * Et trāsierunt dies planctus eius: & locutus est Ioseph cum domo Pharaonis, dicēs: Si inveni gratiam in oculis vestris, loquimini, obsecro, coram Pharaone, dicentes: * Quod pater meus adiuravit me dicens: Ecce morior: in sepulchro meo quod præparavi mihi in terra Chanaan, ibi sepelies me: & nunc ascendam, obsecro, & sepeliā patrem meum, & reuertar. * Dixitq; Pharaon: Ascende, sepeli patrem tuum, sicut adiuravit te. Ascenditque Ioseph vt sepeliret patrem suum: & ascenderunt cum eo omnes servi Pharaonis seniores domus suæ, & omnes senes terræ Aegypti.

8 * וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאָחָיו וּבֵית אָבִיו וְקַטְנֵיהֶם
9 וְצִיָּאָנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בָאָרֶץ גִּשְׁן : * וַיַּעַל עִמּוֹ
10 גַם רֶכֶב גַּם פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחְנֶה כְּבֹד מְאֹד :
11 * וַיָּבֹאוּ עַד-גִּזְן הָאֲטֹד אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ-
שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֹהֶל
12 שְׂכֵנִית יָמִים : * וַיֵּרֶא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
אֶת-הָאֹהֶל בְּגִזְן הָאֲטֹד וַיֹּאמְרוּ אֲבָל-כְּבֹד זֶה
לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמֹהּ אֹהֶל מִצְרַיִם
13 * וַיַּעַשׂ בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן : * וַיַּעַשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר
14 צִוּם : * וַיֵּשְׂאוּ מֵתוֹ בָּנָיו אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ
מֵתוֹ בְּמַעְרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה
אֲבִרְהָם אֶת-הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֶרֶת קִבְר מֵאֵת
15 עַפְרָן הַיְּחִתִּי עַל-פְּנֵי מִמְרָא : * וַיָּשֶׁב יוֹסֵף
מִצְרַיִם הוּא וְאָחָיו וְכָל-הָעָלִים מֵתוֹ לְקַבֵּר
16 אֶת-אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת-אָבִיו : * וַיֵּרְאוּ אַחֲרֵי-
יוֹסֵף כִּי-מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף
וְהַשֵּׁב יוֹשֵׁב לָנוּ אֶת-כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ :
17 * וַיִּצְוֵה אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מֵתוֹ
לֵאמֹר : * כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂא
פֶשַׁע אֲחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי-רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא
נָא לִפְשַׁע עַבְדִּי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבֶךְ יוֹסֵף בְּדִבְרָם
18 מֵאֲלֹו : * וַיֵּלְכוּ גַם-אָחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ
19 הִנֵּנוּ לְךָ לַעֲבָדִים : * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֶל-
20 תִּירְאוּ כִּי הִתְחַרַּת אֱלֹהִים נָאִי : * וְאַתֶּם
חַשְׁבֹּתֶם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבְהָ לְטֹבָה לְמַעַן
עֲשׂוֹה בְיוֹם הַזֶּה לְהַחֲיֹה עַם-רַב :
21 * וְעַתָּה אֶל-תִּירְאוּ אֲנִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת-
22 טַפְכֶּם וַיִּנָּחֶם מֵאֲתֵם וַיְדַבֵּר עַל-לֵבָם : * וַיָּשֶׁב יוֹסֵף
בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאֹהָ וַעֲשָׂר
שָׁנִים :

8 * Domus Ioseph cum fratribus suis, absque
paruulis, & gregibus, absque armentis, quæ
dereliquerunt in terra Gesen.
9 * Habuit quoque in comitatu currus, &
equites, & facta est turba non modica.
10 * Veneruntque ad aream Achad, quæ sita est
trans Iordanem: vbi celebrantes exequias plā-
ctu magno atque vehementi, impleuerunt se-
11 ptem dies. * Quod cum vidissent habitato-
res terræ Chanaan, dixerūt: Planctus magnus
est iste Ægyptiis. & idcirco vocatum est nomē
12 loci illius, Planctus Ægypti. * Fecerunt er-
13 go filij Iacob sicut præceperat eis: * Et por-
tantes eum in terram Chanaan, sepelierunt
eum in spelunca duplici, quam emerat Abrahā
cum agro in possessionem sepulchri ab Ephrō
Ethæo contra faciem Mambre.
14 * Reuersusque est Ioseph in Ægyptum
Cum fratribus suis & omni comitatu, sepulto
patre.
15 * Quo mortuo, timentes fratres eius, &
mutuo colloquentes, ne fortè memor sit in-
iuriæ quam passus est, & reddat nobis omne
malum quod fecimus:
16 * Mandauerunt ei, dicentes: Pater tuus
præcepit nobis antequàm moreretur,
17 * Vt hæc tibi verbis illius diceremus: Obse-
cro vt obliuiscaris sceleris fratrum tuorum, &
peccati atque malitiæ quam exercuerunt in
te. Nos quoque oramus vt seruis Dei patris
tui dimittas iniquitatem hanc. Quibus audi-
18 tis, fleuit Ioseph. * Veneruntque ad eum
fratres sui, & proni adorantes in terram, di-
19 xerunt: Serui tui sumus. * Quibus ille
respondit: Nolite timere. Num Dei possu-
20 mus resistere voluntati? * Vos cogitastis
de me malum; sed Deus vertit illud in bonū,
vt exaltaret me sicut in presentiarum cernitis,
& saluos faceret multos populos.
21 * Nolite timere: Ego pascam vos, & paruu-
los vestros. Consolatusque est eos; & blande
22 & leniter est locutus. * Et habitauit in Æ-
gypto cum omni domo patris sui. Vixitque
centum decem annis.

תרגום אונקלוס

8 * וְכָל בֵּית יוֹסֵף וּבֵית אָבִיו וְקַטְנֵיהֶם
9 וְצִיָּאָנָם וּבְקָרָם עָזְבוּ בָאָרֶץ גִּשְׁן : * וַיַּעַל עִמּוֹ
10 גַם רֶכֶב גַּם פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחְנֶה כְּבֹד מְאֹד :
11 * וַיָּבֹאוּ עַד-גִּזְן הָאֲטֹד אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ-
שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכָבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֹהֶל
12 שְׂכֵנִית יָמִים : * וַיֵּרֶא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
אֶת-הָאֹהֶל בְּגִזְן הָאֲטֹד וַיֹּאמְרוּ אֲבָל-כְּבֹד זֶה
לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמֹהּ אֹהֶל מִצְרַיִם
13 * וַיַּעַשׂ בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן : * וַיַּעַשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר
14 צִוּם : * וַיֵּשְׂאוּ מֵתוֹ בָּנָיו אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ
מֵתוֹ בְּמַעְרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה
אֲבִרְהָם אֶת-הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֶרֶת קִבְר מֵאֵת
15 עַפְרָן הַיְּחִתִּי עַל-פְּנֵי מִמְרָא : * וַיָּשֶׁב יוֹסֵף
מִצְרַיִם הוּא וְאָחָיו וְכָל-הָעָלִים מֵתוֹ לְקַבֵּר
16 אֶת-אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת-אָבִיו : * וַיֵּרְאוּ אַחֲרֵי-
יוֹסֵף כִּי-מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף
וְהַשֵּׁב יוֹשֵׁב לָנוּ אֶת-כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ :
17 * וַיִּצְוֵה אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מֵתוֹ
לֵאמֹר : * כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנִי שָׂא
פֶשַׁע אֲחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי-רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא
נָא לִפְשַׁע עַבְדִּי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבֶךְ יוֹסֵף בְּדִבְרָם
18 מֵאֲלֹו : * וַיֵּלְכוּ גַם-אָחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ
19 הִנֵּנוּ לְךָ לַעֲבָדִים : * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֶל-
20 תִּירְאוּ כִּי הִתְחַרַּת אֱלֹהִים נָאִי : * וְאַתֶּם
חַשְׁבֹּתֶם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חֲשַׁבְהָ לְטֹבָה לְמַעַן
עֲשׂוֹה בְיוֹם הַזֶּה לְהַחֲיֹה עַם-רַב :
21 * וְעַתָּה אֶל-תִּירְאוּ אֲנִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת-
22 טַפְכֶּם וַיִּנָּחֶם מֵאֲתֵם וַיְדַבֵּר עַל-לֵבָם : * וַיָּשֶׁב יוֹסֵף
בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאֹהָ וַעֲשָׂר
שָׁנִים :

* Et omnis domus Ioseph, & fratres eius, & omnis domus paterna eius: & cognationem & oves & boues reliquerunt in terra Gesem.

* Et ascenderunt cum eo & currus & equites, & facta est turba magna valde.

* Et venerunt ad aream Atad, quod est trans Iordanem. & planxerunt eum illic planctu magno & forti valde. & fecit planctum patri suo septem dies.

* Et viderunt habitatores terræ Chanaan planctum in area Atad, & dixerunt: Planctus magnus est iste Ægyptiis. propter hoc vocauerunt nomen loci illius, Planctus Ægypti: quod est trans Iordanem.

* Et fecerunt ei sic filij eius, sicut præcepit eis.

* Et acceperunt eum filij sui in terram Chanaan: & sepelierunt eum in spelunca duplici, quam possedit Abraam speluncam in possessione sepulchri ab Ephron Ethæo, contra Mambre.

* Et reuersus est Ioseph in Ægyptum, ipse & fratres eius, & omnes qui ascenderant sepelire patrem eius.

* Videntes autem fratres Ioseph quod mortuus est pater eorum, dixerunt: Ne fortè memor iniuriæ sit nobis Ioseph, & retributionem retribuatur nobis omnia mala, quæ ostendimus ei.

* Et venientes ad Ioseph, dixerunt: Pater tuus adiurauit, antequàm moreretur ipse, dicens:

* Sic dicite Ioseph: Dimitte eis iniquitatem & peccatum eorū, quia mala tibi ostenderunt. & nunc suscipe iniquitatem seruorum Dei patris tui. & fleuit Ioseph, loquentibus illis ad eum.

* Et venientes ad eum dixerunt: Ecce nos tibi serui.

* Et dixit illis Ioseph: Ne timeatis: nam Deus sum ego.

* Vos cogitastis contra me mala, at Deus cogitauit de me in bona, vt fieret sicut hodie, vt aleretur populus multus.

* Et ait illis: Ne timeatis. ego pascam vos, & domos vestras. & consolatus est eos; & locutus est in cor eorum.

* Et habitauit Ioseph in Ægypto, ipse & omnis domus patris eius. Et vixit Ioseph annos centum decem.

* καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, & αἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, & πατρὶς οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ. & τὴν συγγένειαν, & τὰ πρόβατα & τοὺς βόας ὑπέλιπον ἐν γῇ γασέμ.

* & συνανέστησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἅρματα & ἵπποις, & ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα.

* & παρεγγύοντο ἐφ' ἄλωνα αὐτὰδ· ὅ ἐστι πέραν τοῦ ἰορδάνου. & ἐνόησεν αὐτὸν ἐκεῖ κοπερὸν μέλαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας.

* & ἶδον αἱ κἀνικοὶ τῆς γῆς χαναναὶ τὸ πένθος ἐν ἄλωνι αὐτάδ· & εἶπον, πένθος μέγα ἐστὶ τοῦ τοιοῦτος αἰγυπτίους. διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, πένθος αἰγυπτίου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ ἰορδάνου.

* καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οὕτως αἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς.

* καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν αἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν χωμαδὴν. καὶ ἐθαψάν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλ. οὐν· ὃ ἐκτὴν καταβραχίονα τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου πρὸς ἐφρών τοῦ χειταίου, κατέναντι μαμβρή.

* καὶ ὑπέρβλεψεν Ἰωσήφ εἰς αἰγύπτον, αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναβάντες θάψαν τὸν πατέρα αὐτοῦ.

* ἰδόντες δ' αἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον, μή ποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, & ἀνταποδώμα ἀνταποδώσῃ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ.

* καὶ πρὸς αὐτοὺς Ἰωσήφ, εἶπεν, ὁ πατὴρ ὑμῶν ὥρευσεν μετὰ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων·

* οὕτως εἵπατε Ἰωσήφ, ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν, καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ ἔσθ' ἐνεδείξαντο. καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. καὶ ἐκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλοῦντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν.

* & ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπαν, ἴδε ἡμεῖς οἱ οἰκέται.

* & εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ, μὴ φοβεῖσθε, τοῦ γὰρ θεοῦ εἰμι ἐγώ.

* ὑμεῖς ἐβουλόσασθε κατ' ἐμοῦ πονηρὰ, ὃ δὲ θεὸς ἐβούλοσάτο πρὸς ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως δὴ γήνηται ὡς σήμερον, ἵνα διασφαλῇ λαὸς πολὺς.

* & εἶπεν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε. ἐγὼ διατρέψω ὑμᾶς, & ἰσὺς οἰκίας ὑμῶν. & παρεκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν.

* & κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν αἰγύπτῳ, αὐτοῦ καὶ πατρὶς οἰκία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Omnisque domus Ioseph, & fratres sui, & domus patris sui; exceptis paruulis, oves quoque eorum & boues dereliquerunt in terra Gesem.

2 Ascenderuntque cum eo currus & equites; eratque turba magna nimis. 10 Et venerunt usque ad aream Atad, quæ est ultra Iordanem. & planxerunt ibi planctum magnum atque nimis vehementem. & fecit patri suo luctum septem diebus:

11 Et vidit habitator terræ Chanaan luctum qui fiebat in loco areæ Atad: & dixerunt: Luctus vehemens est iste Ægyptiis. & idcirco vocatum est nomen eius, Luctus Ægypti; qui est trans Iordanem.

12 Feceruntque filij eius, sicut præceperat eis. 13 Portaueruntque eum filij sui in terram Chanaan: & sepelierunt eum in spelunca duplici quæ est in agro, qui est contra faciem Mamre: quem agrum emit Abraham in possessionem sepulchri à filiis Heth.

14 Reuersusque est Ioseph in Ægyptum, ipse & fratres eius, 15 Videruntque fratres Ioseph & omnes qui ascenderunt cum eo, vt sepelirent patrem eius, postquam sepeliuit patrem suum.

16 Mandaueruntque ad Ioseph, dicentes: Pater tuus præcepit ante mortem suam, dicens: 17 Sic dicetis ad Ioseph: Obsecro vt dimittas delicta fratrum tuorum & peccata, quia malum retribuerunt tibi: & nunc dimitte, obsecro, delicta seruorum Dei patris tui. & fleuit Ioseph cum loquerentur cum eo.

18 Ierunt quoque fratres sui, & ceciderunt coram eo, atque dixerunt: Ecce nos sumus serui tui. 19 Dixitque eis Ioseph: Ne timeatis; quoniam ego timeo à facie Dei: Deo reputatum est in bonum, vt faceret sicut in die hac, vt sustentaret populum multum.

20 Vos autem cogitastis contra me malum, sed coram deo reputatum est in bonum, vt faceret sicut in die hac, vt sustentaret populum multum. 21 Et nunc nolite timere; ego pascam vos & familiam vestram. & consolatus est eos, & locutus est consolationem ad cor eorum.

22 Et habitauit Ioseph in Ægypto, ipse & domus patris sui. Et vixit Ioseph centum & decem annis.

* Et vidit Joseph Ephraim filios usque ad tertiam generationem. & filij Machir, filij Manasse, nati sunt in femoribus Joseph.

* Et ait Joseph fratribus suis, dicens: Ecce ego morior: visitatione autem visitabit vos Deus, & reducet vos de terra ista, in terram quam iuravit Deus patribus nostris, Abraam, Isaac & Iacob.

* Et adiuravit Joseph filios Israel, dicens: In visitatione qua visitabit vos Deus, & simul portabitis ossa mea hinc vobiscum.

* Et mortuus est Joseph, annorum existens centum decem: & sepelierunt eum, & posuerunt in arca in Aegypto.

* Ἐίδεν Ἰωσήφ ἐφραὶμ παῖδιά, ἕως τρίτης γενεᾶς. καὶ υἱοὶ μαχίρ τοῦ υἱοῦ μανασσὴ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ.

* Ἐεῖπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψῃ ὑμᾶς ὁ θεός, & ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν ὁ θεός τοῖς πατεράσιν ἡμῶν, ἀβραὰμ, ἰσαὰκ, & ἰακώβ.

* καὶ ὤρκισεν Ἰωσήφ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, λέγων, ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἣ ἐπισκέψῃ αὐμᾶς ὁ θεός, & συνανοίσετε τῷ ὁσᾶ μὲν ἐν τῷ θέν μετ' ὑμῶν.

* Ἐτέλεθυσεν Ἰωσήφ, ἐτῶν ὧν ἑκατὸν δέκα. & ἔθαψαν αὐτὸν, & ἔθηκαν ἐν τῇ κορῇ ἐν αἰγύπτῳ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²³ Et vidit Ioseph de Ephraim filios tertios: filij quoque Machir filij Manasse nati sunt, quos nutriuit Ioseph.

²⁴ Dixitque Ioseph fratribus suis: Ego morior: & Deus recordans recordabitur vestri: & leuabit vos de terra hac, in terram quam iuravit Abraham, & Isaac & Iacob.

²⁵ Et adiuravit Ioseph filios Israel, dicens: Memoria memor erit vestri Deus: & letuabitis ossa mea hinc.

²⁶ Mortuusque est Ioseph cum esset ætatis centum & decem annorum. & condierunt eum aromatibus, & posuerunt eum in arca in Aegypto.

Finis libri Geneseos.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

אלה שמורת בני ישראל הבאים
מצרימה את יעקב איש וביתו באו:
* ראובן שמעון לוי ויהודה:
* יששכר זבולן ובנימן: * דן ונפתלי
גד ואשר: * ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים: * וימת יוסף וכל אחיו
וכל הדור ההוא: * ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:
* ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף: * ויאמר אל עמו הנזר עם בני ישראל רב
ועצום ממנו: * הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ: * וישימו עליו שרי
מסים למען ענתו בסבלותם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם וארץ רעמסס: * וכאשר יענו
אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:
* ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: * וימררו
את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבודה בשדה ארץ כל עבודתם אשר עבדו בהם
בפרך: * ויאמר מלך מצרים למילדרת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה:
* ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים
אם בן הוא ותמתן אותו ואם בת הוא ותחיה:
* ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותחיינ את הילדים:
* ויקרא מלך מצרים למילדרת ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיינ את הילדים:
* ותאמר המילדרת אל פרעה כי לא כנשים
המצריות העבריות כי חיות הנה בטנם תבוא
אלהן המילדרת וילדו:

INCIPIT LLBER HELLE
SMOTH, QVEM NOS EXODI
DICIMVS, CAP. I.

AEc sunt noīa filiorum Israel,
qui ingressi sunt in Ægyptū
cū Iacob. singuli cū domibus
suis introierunt. * Ruben, Sy-
meō, Leui, Iudas, * Ifachar, Za-
bulō, & Bēiamin, * Dan, Ne-
ptalim, Gad, & Afer. * Erant igitur omnes aīa
eorū qui egressi sunt de femore Iacob, septua-
ginta. Ioseph autē in Ægypto erat. * Quo mor-
tuo, & vniuersis fratribus eius, oīq; cognatio-
ne sua. * Filij Israel creuerūt, & quasi germinā-
tes multiplicati sunt, ac roborati nimis, imple-
uerūt terrā. * Surrexit interea rex nouus super
Ægyptū, qui ignorabat Ioseph: * Et ait ad po-
pulū suū, Ecce populus filiorū Israel multus &
fortior nobis est. * Venite, sapiēter opprimam⁹
eū, ne fortē multiplicetur: & si ingruerit cōtra
nos bellū, addatur inimicis nostris, expugna-
tisq; nobis, egrediatur de terra. * Preposuit ita-
que eis magistros operū, vt affligerēt eos onē-
ribus. ædificauerūtq; vibes tabernaculorum
Pharaoni, Phiton & Rameffes. * Quātōq; op-
primebāt eos, tāto magis multiplicabantur &
crescebāt. oderāntq; filios Israel Ægyptij: * Et
affligebāt illudentes & inuidētes eis: * Atq; ad
amaritudinē perducebant vitā eorū operibus
duris luti & lateris, oīq; famulatu quo in ter-
ra operibus premebantur. * Dixit autem rex
Ægypti obstetricibus Hebræorum, quarū vna
vocabatur Sephora, altera Phua: * Præcipiens
eis: Quando obstetricabitis Hebræas, & par-
tus tempus aduenerit, si mascul⁹ fuerit, inter-
ficite eū, si foemina, reseruate. * Timuerunt au-
tem obstetrices Deum, & non fecerunt iuxta
præceptum regis Ægypti, sed conseruabant
mares. * Quibus accersitis ad se rex, ait: Quid-
nam est hoc quod facere voluistis, vt pueros
seruaueris? * Quæ responderunt: Non sunt
D Hebrææ sicut Ægyptiæ mulieres. ipsæ enim
obstetricandi habent scientiam: & priusquā
veniamus ad eas, pariunt.

תרגום אונקלוס

2

שמחת בני ישראל דעלי למצרים עם יעקב גבר ואינש ביתיה עלו:
זבולן ובנימן: * דן ונפתלי גר ואשר: * ויהי כל נפש יצאי יעקב שבעין נפש עם יוסף דתורה
ובני ישראל נפישו ואחילידו וסגיאון ותקיפו בלחדא ואתמלא ארעא
וקם מלכא חדש על מצרים ולא מקיים גזירה דיוסף: * ואמר אל עמו הנזר עם בני ישראל סגן ותקיפין מנכא:
ועצום ממנו: * הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ: * וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלותם ויבן ערי מסכנות
לפרעה את פתם וארץ רעמסס: * וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:
* ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: * וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבודה בשדה ארץ כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך: * ויאמר מלך מצרים למילדרת העברית
אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: * ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים
אם בן הוא ותמתן אותו ואם בת הוא ותחיה: * ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותחיינ את הילדים: * ויקרא מלך מצרים למילדרת ויאמר להן מדוע
עשיתן הדבר הזה ותחיינ את הילדים: * ותאמר המילדרת אל פרעה כי לא כנשים
המצריות העבריות כי חיות הנה בטנם תבוא אלהן המילדרת וילדו:

ואלין

CAP. I.

Ec nomina filiorum Ifrael, qui ingressi sunt in Ægyptum cum Iacob patre eorum; unusquisque cum domibus suis introierunt.

* Ruben, Symeon, Levi, Iudas, * Ifachar, Zabulon, & Benjamin,

* Dan, & Nephthali, Gad & Aser. Ioseph autem erat in Ægypto. * Erant autem omnes animæ quæ egressæ sunt ex Iacob, quinque & septuaginta.

* Mortuus est autem Ioseph, & omnes fratres eius, & omnis generatio illa. * At filij Ifrael creuerunt & multiplicati sunt, & abundantes fuerunt, et inualuerunt valde nimis. multiplicauit autem terra illos.

* Surrexit autem rex alter super Ægyptum, qui non cognoscebat Ioseph. * Dixit autem genti suæ: Ecce gens filiorum Ifrael magna valde multitudo, et prænauet super nos.

* Venite ergo sapienter opprimamus eos, ne forte multiplicetur: & quando acciderit nobis bellum, addentur & isti ad aduersarios: & debellantes nos, egredientur de terra. * Et præfecit eis præfectos operum, vt affligerent eos in operibus.

& edificauerunt ciuitates munitas Pharaoni, & Phithon, & Rameses, & On, quæ est Heliopolis.

* Quanto autem eos humiliabant, tanto plures fiebant: & inualuerunt valde. & abominati-

nem habuerunt Ægyptij à filiis Ifrael. * Et oppresserunt Ægyptij filios Ifrael vi: * Et afflixerunt eorum vitam in operibus duris in luto & lateritio, & omnibus operibus quæ in agris, secundum omnia opera quibus in seruitutem redegerunt eos cum vi.

* Et ait rex Ægyptiorum obstetricibus Hebræorum, vni earum erat nomen Sephora, & nomen secundæ Phua: * Et ait illis: Quando obstetricabitis Hebræas, et fuerint ad pariendum, si quidem masculus fuerit, interficite illum: si autem femina, reseruate illam. * Timuerunt autem obstetrices Deum, & non fecerunt sicut præcepit illis rex Ægypti: & viuificabant masculos. * Vocauit autem rex Ægypti obstetrices, & ait illis: Quare fecistis rem hanc, & viuificastis masculos? * Dixerunt autem obstetrices Pharaoni: Non sicut mulieres Ægyptiæ, Hebrææ: pariunt enim priusquam ingrediantur ad eas obstetrices, & pepererunt.

α'.

Αὐτὰ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς αἴγυπτον ἅμα ἰακώβ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πατρὶ οἰκὸς αὐτῶν εἰσῆλθσαν.

* ῥουβὲν, συμεὼν, λαδί, ἰούδας, * ἰσάχαρ, ζαβουλὼν, καὶ βενιαμὴν,

* δάν, καὶ νεφθαλί, γὰδ, καὶ ἀσέρ. ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν αἰγύπτῳ.

* ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ αἱ ἐξελθούσαι ἐξ ἰακώβ, πέντε & ἑβδομήκοντα. * ἐτελεύτησε δὲ ἰωσήφ & πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, & πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.

* & οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνήθηνσαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, & χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατήχον σφόδρα σφόδρα. ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῖς. * ὤρεται δὲ βασιλεὺς ἑτέρως ἐπ' αἰγύπτιον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν ἰωσήφ.

* εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, ἰδοὺ τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πολὺ πληθύνθη, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς.

* δοῦτε οὖν κατὰ σφίγγας αὐτοῖς, μή ποτε πληθύνῃ, & ἡνίκα δὴ συμβῇ ἡμῖν πόλεμος, περσενθήνται & αὐτοὶ πρὸς τοὺς ὑπεναντιοὺς. καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελθόνται ἐκ τῆς γῆς.

* & ἐπέστησεν αὐτοῖς ἑπτά τας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. & ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ φαραὼ, τὴν τε φιδώμ & ῥαμεσσῆ, καὶ ὧν, ἡ ἐστὶν ἡλιούπολις.

* καὶ ὅτι οἱ αὐτοὶ ἐταπεινούντο, & οὕτω πλείους ἐγένοντο. & ἰσχύον σφόδρα. & ἐβδελύσσοντο οἱ αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

* & κατεδυνάστευσαν οἱ αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ. * & κατωδυῶν αὐτῶν τὸ ζῶν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, ἐν τῷ πηλῷ & τῇ πηλῳβίᾳ, & πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοῖς μετὰ βίας.

* καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν αἰγυπτίων ταῖς μαῖαις τῶν ἐβραίων, τῇ μαῖᾳ αὐτῶν ὡς ὄνομα Σεφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας, Φουά.

* & εἶπεν αὐταῖς, ὅτι δὴ μαιεύετε τὰς ἐβραίας, & ὥς περὸς τὸ τέκλειν, εἰ μὴ ἄρσεν ἦ, ἀποκτείνετε αὐτό. εἰ δὲ θῆλυ, ὡς ἐποίησατε αὐτό.

* ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεόν, & οὐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς αἰγυπτίου. καὶ ἐζωογονοῦντα ἄρσενα. * ἐνάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς αἰγυπτίου τὰς μαῖας, καὶ εἶπεν αὐταῖς, ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, & ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα.

* εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ φαραὼ, οὐχ ὡς αἱ ἰουδαῖκες αἰγυπτίαι, αἱ ἐβραῖαι, τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαῖας, καὶ ἐπικτεῖν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. I.

Et hæc sunt nomina filiorum Israel, qui ingressi sunt in Ægyptum cum Iacob, singuli cum viris domus suæ introierunt: * Ruben, Symeon, Levi, & Iudas, * Ifachar, Zabulon, & Benjamin, * Dan, & Neptali, Gad & Aser. * Erantque omnes animæ egredientium de femore Iacob, septuaginta animæ, cum Ioseph qui erat in Ægypto. * Mortuusque est Ioseph & omnes fratres eius, & omnis generatio illa. * Filij autem Israel creuerunt, & nati sunt in multitudinem, & roborati sunt vehementer nimis, & impleta est terra ex eis. * Et surrexit rex nouus in Ægypto, qui non confirmabat decreta Ioseph. * Et ait ad populum suum: Ecce populus filiorum Israel multus & fortior nobis: * Venite, sapienter agamus contra eos, ne forte multiplicentur; & quando acciderit nobis bellum, addantur quoque ipsi inimicis nostris, & inient contra nos bellum, & ascendent de terra. * Et constituerunt super eos principes malefacientes, vt affligerent eos in operibus suis. edificaueruntque vrbes thesaurorum Pharaoni, Phiton & Rameses. * Et quanto affligebant eos, tanto multiplicabantur, & tanto roborabantur. & tribulatio erat Ægyptiis propter filios Israel. * Et seruire fecerunt Ægyptij filios Israel durè: * Et ad amaritudinem perduxerunt vitam eorum in seruitute dura, in luto, & in lateribus, & in omni seruitute in agro, in omnibus operibus suis, quibus eos grauius seruire fecerunt. * Dixitque rex Ægypti obstetricibus Iudæorum, nomen vnius Sephora, & nomen alterius Phua. * Et ait: Quando obstetricabitis Iudæas, videbitis in partu si filius fuerit, interficietis eum; & si filia fuerit, reseruabitis eam. * Timueruntque obstetrices à facie Dei, & non fecerunt sicut locutus fuerat eis rex Ægypti, sed conseruabant filios. * Vocauitque rex Ægypti obstetrices, & ait: Cur fecistis hanc rem, & reseruatis filios? * Et dixerunt obstetrices ad Pharaonem: Quia non sunt sicut mulieres Ægyptiæ, mulieres Iudææ; quia ipse sapientes sunt; & antequam veniat ad eas obstetrix, pariunt.

* Bene autem faciebat Deus obstetricibus. & creuit populus, & inualuit valde. * Quoniam timuerunt obstetrices Deum: fecit sibi ipsis domos. * Præcepit autem Pharaon omni populo suo, dicens: Omne masculinum quod natum fuerit Hebræis, in flumen proijcite; & omnem fæminam, viuificate illam.

CAP. II.

¶ Vit autem quidam de tribu Leui, & accepit de filiabus Leui: & habuit eam. * Et in ventre concepit, & peperit masculum. Videntes autem illum elegantem, absconderunt illum mensibus tribus. * Quoniam autem non poterunt amplius abscondere illum, accepit illi mater eius arculam, & liniuit eam bitumine & pice, & imposuit puerum in ea: & posuit eam in palude iuxta flumen. * Et speculabatur soror eius de longe, ut disceret quid accideret illi.

* Descendit autem filia Pharaonis, ut lauaretur ad flumen. & ancillæ eius gradiebantur super flumen: & videns arculam in palude, mittens ancillam, accepit illam. * Aperiens autem, cernit parvulum vagientem in arcula. & miserta est illius filia Pharaonis: & dixit: De infantibus Hebræorum hic. * Et dixit soror eius filie Pharaonis: Vis vocem tibi mulierem quæ nutriat ex Hebræis, & laetabit tibi infantulum? * Ait autem illi filia Pharaonis: Vade, pergens autem puella, vocavit matrem pueri. * Dixit autem ad illam filia Pharaonis: Serva mihi puerum istum, & lacta mihi illum: ego autem dabo tibi mercedem. accepit autem mulier infantem, & lactavit illum. * Adulto autem puero, attulit illum ad filiam Pharaonis: & factus est illi in filium. vocavit autem nomen illius, Moysen: dicens, Quoniam ex aqua illum tuli. * Factum est autem in diebus multis illis, magnus factus Moyses, egressus est ad fratres suos filios Israel. cogitans autem afflictionem illorum, aspexit hominem Ægyptiū percutientem quendam Hebræum de fratribus suis filius Israel. * Cum circumspexisset autem huc & illuc, non videt ullum: & percutiens Ægyptium, abscondit eum in sabulo. * Egressus autem die secundo, videt duos viros Hebræos rixantes. & dicit facienti iniuriam: Cur tu percutis proximum?

20 * ὁ δὲ ἔποίηε ὁ θεὸς ταῖς μαῖαις· ὅτε ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, ὅτε ἰ-
21 γον σφόδρα. * ἐπειδὴ ἐφοβούτο αἱ μαῖαι τὸν θεόν,
ἐποίησεν αὐταῖς οἰκίας.
22 * συνέταξε δὲ φαραὼ παντὶ τῷ λαῷ αὐτῷ, λέγων, πᾶσι ἄρ-
σεν ὁ ἀνὴρ τεχνῆς ἐβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε, καὶ πᾶσι θή-
λυ ζωογονεῖτε αὐτόν.

Β.

1 * Ἦν δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς λευῖ, ὃς ἔλαβεν ἐκ τῶν θυγα-
2 τέρων λευῖ, καὶ ἔσχεν αὐτῷ. * καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν,
καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἄσείον, ἐσκέπαζαν αὐτὸ μῆ-
3 νας τρεῖς. * ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἠδυνάσθη ἐπὶ κρύπτειν αὐτόν, ἔ-
λαβεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ θήκην, καὶ κατέχευεν αὐτὸν ἀ-
σφάλτῳ καὶ πίσσῃ, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὸν, καὶ ἔθη-
4 κεν αὐτὸν εἰς τὸ ἔλθαι παρὰ τὸν ποταμόν. * ὃς κατεσκό-
πιδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν, μαθεῖν, τί τὸ ἔδοξεν ὁ μέ-
5 νων αὐτοῦ. * κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ
τὸν ποταμόν. καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο ἐπὶ τὸν ποτα-
μόν· καὶ ἰδοὺ αὐτῶν θήκην ἐν τῷ ἔλει, ὃς ποσειδάσα τὴν ἄ-
6 βραην, ἀνείλετο αὐτόν. * ἀνείλετο δὲ, ὅρα παιδίον
κλαῖον ἐν τῇ θήκῃ. καὶ ἐφείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ φαραὼ. ὃς
ἔφη, ὅτι τῶν παιδίων τῶν ἐβραίων τοῦτο.
7 * καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φαραὼ, θέλεις κα-
λέσω σε γυναῖκα τερφύουσαν ἐκ τῶν ἐβραίων, ὃς θηλά-
8 σαι σε τὸ παιδίον; * εἶπε δὲ αὐτῇ ἡ θυγάτηρ φαραὼ, πο-
ρεύου· ἀπελθούσα δὲ ἡ νεανὶς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.
9 * εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ φαραὼ, διατήρησον μοι
τὸ παιδίον· ὅτι, ὃς θήλασόν μοι αὐτόν· ἐγὼ δὲ δώσω σε τὸν μισθόν.
10 ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, ὃς ἐθήλαζεν αὐτόν. * ἀνδρὸς
θέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτόν πρὸς τὴν θυγατέρα φα-
ραὼ. καὶ ἔθηκε αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μωυσῆν· λέγουσα, ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλετο.
11 * ἔρχετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας
γρόμμος μωυσῆς, ὃς ἦλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς
ἰσραὴλ. κατανόησας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὅρα ἂν θρωπον αἰὶν-
12 ὶον ἰσραὴλ· ἵνα ἐβραῖον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.
12 * ὡς βλεψάμενος δὲ ὧδε ὃς ὧδε, ἔχον ὁρᾶ οὐδέν, ὃς πατά-
13 ξας τὸν αἰγυπτιον, ἐκρυψεν αὐτόν ἐν τῇ ἄμμῳ. * ὃς ἐλθὼν δὲ
τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὅρα δύο ἄνδρας ἐβραίους διαπληκίζομε-
νας. ὃς λέγει τῷ ἀδικοῦντι, διατί σὺ τυπτεῖς τὸν πλησίον;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

20 Et benefecit Deus obstetricibus: & creuit populus, confortatique sunt nimis.
21 Et factum est cum obstetrices timuissent à fa-
cie Dei, fecit eis domos.
22 Et præcepit Pharaon omni populo suo, dicens: Omnis filius qui natus fuerit ex Iudæis, in flumen proijcite eum; & omnem filiam referuabitis.

CAP. II.

¶ Et abiit vir de domo Leui, & accepit filiam Leui. * Et concepit mulier, & peperit filium. & vidit eum quod esset bonus, & abscondit eum tribus mensibus. * Et non potuit ultra abscondere eum: & accepit ei arcam scirpeam, & liniuit eam bitumine ac pice; posuitque in ea infantem: & posuit eam in carecto, quod erat in ripa fluminis. * Et stetit soror eius procul, ut sciret quid fieret de eo. * Et descendit filia Pharaonis ut lauaretur in flumine: & puellæ eius gradiebantur iuxta ripam fluminis, & vidit arcam in medio carecti; & extendit brachium suum, & tulit eam. * Et aperuit eam, & vidit puerum: & ecce puer plorabat; & misertus est eius, & ait: De filiis Iudæorum est iste. * Dixitque soror eius ad filiam Pharaonis: Nunquid ibo, & vocabo tibi mulierem nutricem de Iudæis, & lactabit tibi puerum? * Et dixit ei filia Pharaonis: Vade. Et abiit puella, & vocavit matrem eiusdem pueri. * Et dixit ei filia Pharaonis: Tolle puerum hunc, & lacta eum mihi; & ego dabo mercedem tuam. & suscepit mulier puerum, & lactavit eum. * Et crevit puer, & tradidit eum filie Pharaonis; & fuit ei in filium: & vocavit nomen eius Moysen, dicens: Quoniam de aquis extraxi eum. * Et factum est in diebus illis, & crevit Moyses, & egressus est cum fratribus suis, & vidit servitutem eorum. Viditque virum Ægyptium percutientem virum Iudæum de fratribus suis: * Et aspexit huc & illuc, & vidit quod nullus vir aderat: & percussit Ægyptium, & abscondit eum in arena. * Et egressus est in die altera, & ecce duo viri Iudæi rixabantur, & ait impio: Cur tu percutis proximum tuum?

14 * ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני
אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא משה
15 * ויאמר אכן נודע הדבר : * וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר :
16 * ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה
ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן :
17 * ויבאו הרעים ויגרשו ויקם משה וישען וישק את
18 * צאנם : * ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע
19 מהרתן בא היום : * ותאמן איש מצרי הצילנו מיד
20 הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן : * ויאמר
אל בנותיו ואני למחזה עזבתן את האיש קראן לו
21 ויאכל לחם : * וירא משה לשבת את האיש ויתן
22 את צפרה בתו למשה : * ותלד בן ויקרא את שמו
23 גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : * ויהי בימים
הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן
העבודה ויעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה :
24 * וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את
25 בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : * וירא
אלהים את בני ישראל וידע אלהים :

ג

* ומשה הירד רעה את
צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את רועצאן אחר
המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה : * וירא מלאך
יהוה אליו בלבה אש מתוך הסנה וירא ויחנה
הסנה בער באש והסנה איננו אכל : * ויאמר משה
אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא
יבער הסנה : * וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה
ויאמר הנני :

14 * Qui respondit: Quis constituit te principē &
iudicē super nos? Nū occidere me tu vis, sicut
heri occidisti Ægyptiū? Timuit Moyfes, & ait:
15 Quomodo palā factū est verbū istud? * Audi-
uitq; Phrao sermonē hunc, & quærebat occi-
dere Moyfen. qui fugiēs de cōspectu eius, mo-
ratus est in terra Madian: & sedit iuxta puteū.
16 * Erant autē sacerdoti Madian septē filiaē, quæ
C venerāt ad hauriendā aquā: & impletis cana-
17 lib⁹, ad aquare cupiebāt greges patris sui. * Su-
peruenere pastores, & eiecerūt eas. Surrexitq;
Moyfes, & defensis puellis, ad aquauit oues ea-
18 rū. * Quæ cū reuertissent ad Raguel patrem
suum, dixit ad eas: Cur veloci⁹ venistis solito?
19 * Respōderunt: Vir Ægyptius liberauit nos de
manu pastorum: insuper & hausit aquam no-
20 biscum, potumq; dedit ouibus. * At ille: Vbi
est, inquit? quare dimisistis hominem? vocate
21 eum, vt comedat panē. * Iurauit ergo Moyfes
q; habitaret cum eo. accepitq; Sephoram filiā
22 eius vxorē: * Quæ peperit ei filium, quem vo-
cavit Gersom, dicens: Aduena fui in terra alic-
na. alterum verò peperit, quē vocauit Eliezer,
23 dicens: * Deus enim patris mei adiutor meus:
& eripuit me de manu Pharaonis. Post multū
verò temporis mortuus est rex Ægypti. & in-
gemiscētes filij Israel propter opera, vociferati
sunt. Ascenditq; clamor eorum ad Deum ab
24 operibus: * Et audiuit gemitum eorum; ac re-
cordatus est fœderis, quod pepigit cū Abraā,
25 Isaac & Iacob. * Et respexit Deus filios Israel,
& liberauit eos.

CAP. III.

1 **M**oyfes autem pascebat oues Iethro sacer-
A sui sacerdotis Madian. Cūque minasset
gregem ad interiora deserti, venit ad montem
2 Dei Oreb. * Apparuitq; ei Dominus in
flamma ignis de medio rubi: & videbat quod
3 rubus arderet, & non combureretur. * Dixit
ergo Moyfes: Vadam, & videbo visionem
4 hanc magnam, quare non comburatur rubus.
* Cernens autem Dominus, quod pergeret
ad videndum, vocauit eum de medio rubi, &
ait: Moyfes, Moyfes. qui respondit: Adsum.

תרגום אונקלוס

14 * ואמר מן שויןך לגבר רב ודין עלנא הלקטלי את אמר כמא דקטלית ית מצראה ודחיל משה ואמר בקשטא אתידע פתגמא :
15 * ושמע פרעה ית פתגמא דדין ובעא למקטל ית משה וערק משה מן קדם פרעה ויחביב בארעא דמדין ויחביב על בירא :
16 * ולרבה דמדין
17 * ואתו רעוא ושרדינין וקם משה ופרקינין ואשקי ית ענהן :
18 * ואמר גברא מצראה שיוכנא מידא דרעוא ואף מללא דלא לנא :
19 * וצבי משה למיחב עם גברא ויחב :
20 * ואמר לבנתיה ואן הוא למר דנן שבקתן ית גברא קרן ליה ויכול לחמא :
21 * וילידת בר וקרא ית שמיא גרשם ארי אמר דייר תויתי בארעא נכראה :
22 * ויהוה ביומא סגיאית האינון :
23 * ויגלי קדם יי שעבדא דבני ישראל ואמר במימריה למפרקתו :
24 * ומשה הוה רעו ית ענא דיתרו חמותי רבא דמדין ודבר ית ענא לאתור שפר רעוא :
25 * ויהגלי מלאכא דיין ליה בשלהובית אישתא מגו אסנא נחוא ויתא אסנא בעיר :
1 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
2 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
3 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
4 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
5 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
6 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
7 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
8 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
9 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
10 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
11 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
12 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
13 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
14 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
15 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
16 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
17 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
18 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
19 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
20 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
21 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
22 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
23 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
24 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :
25 * ואמר משה אתפני כען ואחזי ית חזונא רבא דדין מה דין לא מתוקר אסנא :

* Ille autem dixit: Quis te constituit principem 14
 & iudicem super nos? nunquid occidere me tu vis,
 quemadmodum occidisti heri Ægyptium? Timuit autē
 Moyses, & ait: Si sic manifestum factū est verbum
 hoc. * Audiuit autem Pharaon verbum hoc, et qua- 15
 rebat occidere Moysen. Recessit autem Moyses à cō-
 spectu Pharaonis, & habitauit in terra Madian.
 Cum venisset autem in terra Madian, sedit iuxta
 puteum. * At sacerdoti Madian erant septem filiae, 16
 pascentes oues patris sui Jethro. Cum venissent au-
 tem, hauriebant quoad impleuerunt canales, ut ad-
 aquarent oues patris sui Iethro. * Superuenientes 17
 autem pastores, eiecerunt eas. surgens autem Moy-
 ses, liberauit illas, & adaquauit oues earum. * Re- 18
 uerse sunt autem ad Raguel patrem suum. Ille au-
 tem dixit eis: Quare festinauistis adueniēdo hodie?
 * Ille autem dixerunt: Homo Ægyptius libera- 19
 uit nos à pastoribus: et hausit aquam nobis, & ad-
 aquauit oues nostras. * Ille autem dixit filiabus 20
 suis: Et ubi est? & cur sic dimisistis hominem? vo-
 cate igitur eum, ut comedat panem. * Habitauit 21
 autem Moyses apud hominem: & dedit Sephoram
 filiam suam Moysi uxorem. * In ventre autem 22
 habens mulier, peperit filium: & vocauit Moyses
 nomen illius, Gersam: dicens, Quod aduena sum in
 terra aliena. * At nomen secundi vocauit Elie- 23
 zer. & enim Deus patris mei adiutor meus, & e-
 ripuit me de manu Pharaonis. Post autem dies mul-
 tos illos, mortuus est rex Ægypti: & ingemuerunt
 filij Israhel propter opera, & exclamauerunt: & as-
 cendit clamor eorum ad Deum ab operibus. * Et 24
 audiuit Deus gemitum eorum: & recordatus est
 Deus fœderis sui quod ad Abraā, et Isaac, & Iacob.
 * Et respexit Deus filios Israhel, & cognitus est 25
 eis.

CAP. III.

ET Moyses erat pascens oues Jethro soceri sui, sa-
 cerdotis Madian: & duxit oues in desertum:
 & venit ad montem Dei Oreb. * Apparuit autem
 ei angelus Dñi in flāma ignis ex rubo, et videt quod
 rubus ardebat igne: at rubus non comburebatur.
 * Dixit autē Moyses: Accedens videbo visionē ma- 3
 gnā hāc, quare nō cōburitur rubus. * postquā autē vi- 4
 dit Dñs quod pergīt ad vidēdū, vocauit eū Dñs ex
 rubo, et dixit, Moyses, Moyses. ille at dixit, quid est?

14 * ὁ δ' εἶπεν, τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡ-
 μάς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν αἰγύ-
 πτιον; ἐφοβήθη δ' αὐτοῦ. ὁ δ' εἶπεν, εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε
 15 τὸ ῥῆμα τοῦτο. * ἤκουσε δ' Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτη-
 σεν ἀνελεῖν τὸν Μωυσήν. ἀνελήθη δὲ Μωυσὴς ἀπὸ τοῦ ὤψεως
 Φαραὼ, & κατέκησεν ἐν γῇ μαδιαν. ἐλθὼν δ' εἰς γλῶσ-
 16 σσαν, ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ φρέατι. * τὰ δ' ἱερεῖ μαδιαν, ἡ-
 σαν ἐπὶ τὰ θυγατέρας, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς
 αὐτῶν ἰσθόρ. ὡς ἀφ' ἑαυτῶν δ' ὡς ἐπληρώθη τὰς δε-
 17 ξαμνίας, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἰσθόρ.
 * ὡς ἀφ' ἑαυτῶν δ' ὡς ἐπληρώθη τὰς δεξαμνίας,
 18 * ποτίσαι τὰς ἀνὰ τὸν ὄρεα αὐτῶν. ὁ δ' εἶ-
 πεν αὐταῖς, πόποι ἐλαχύνετε τὸ ὄρεα αὐτῶν τῇ μερῇ;
 19 * αἱ δ' εἶπαν, ἄνθρωπος αἰγύπτιος ἐρευνᾷ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
 ποιμνίων, & ὡς ἐπληρώθη ἡμῖν, & ἐπόπισεν τὰ πρόβατα ἡμῶν.
 20 * ὁ δ' εἶπεν ταῖς θυγατέρας αὐτῶν, & ποιεῖτε, ἢ ἵνα τί ἐτῶς
 καταλελειπέναι τὸν ἄνθρωπον, καλέσατε ἑαυτὸν, ὅπως φά-
 21 γῃ ἄρτον. * κατωκίδη δ' αὐτοῦ Μωυσὴς ὡς ἀφ' ἑαυτῶν
 22 ἐδοῦσε πῶρον τὸν θυγατέρα αὐτῶν Μωυσὴν ἱσαῖκα. * ἐν
 γαστρὶ δ' λαβοῦσα ἡ γυνὴ, ἔτεκεν υἱόν. & ἐπωνόμασε Μωυσὴς
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ γερσάμ. λέγων, ὅτι παροικὸς εἰμι ἐν γῇ ἄλλο-
 23 τείᾳ. * τὸ δ' ὄνομα τοῦ υἱοῦ ἐκάλεισεν ἐλίζερ. ὁ γὰρ θεὸς τοῦ
 πατρὸς μου βοηθός μου, & ἐρευνᾷ με ἐν χειρὶ Φαραὼ. ὡς
 24 δ' αὐτῶν τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς
 αἰγύπτου. καὶ κατεστράφη δ' υἱὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων,
 25 & ἀνέβη δ' αὐτῶν βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν ἀπὸ τῶν ἔρ-
 26 γων. * καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν ὥρυμα αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ
 θεὸς τὴν διαθήκην αὐτῶν τὴν πρὸς Ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ & ἰακώβ. * &
 ἐπιδὲν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν ἰσραὴλ, & ἐπένωσεν αὐτοῖς. γ.
 1 * Καὶ Μωυσὴς ὡς ποιμαίνων τὰ πρόβατα ἰσθόρ τοῦ πεν-
 2 θεροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως μαδιαν. καὶ ἡγαγὼν τὰ πρόβατα εἰς ἔ-
 3 ρημον. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ χωρήβ. * ὡς φθῆ δὲ
 4 αὐτῶν ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐν τῷ βάτῳ, καὶ ὄρα,
 5 ὅτι ἡ βὰτ ἐκαίετο πυρὶ, ἡ δὲ βὰτ οὐ κατεκαίετο.
 6 * εἶπε δ' αὐτοῦ Μωυσὴς, παρελθὼν ὅψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα
 7 τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βὰτ. * ὡς δὲ ἰδεὺς αὐτῶν
 8 ὅτι πρὸς αὐτὸν ἰδεῖν, ἐκάλεισεν αὐτὸν κύριος ἐν τῇ βάτῳ. καὶ
 9 εἶπεν, Μωυσή, Μωυσή. ὁ δὲ εἶπεν, τί ἐστίν;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Et dixit: Quis te posuit virum principem & iudicem super nos? nunquid ut occidas me, tu dicis hoc, sicut occidisti Ægyptium? Et timuit
 Moyses, & ait: Verè notum factum est verbum. 15 Et audiuit Pharaon sermonem hunc; & quarebat occidere Moysen: & fugit Moyses à facie
 Pharaonis, & habitauit in terra Madian: & sedebat iuxta puteum. 16 Principi autem Madian erant septem filiae, & veniebant & hauriebant
 & implebant canales, ut adaquarent oues patris sui. 17 Veniebantque pastores, & eiciebant eas. & surrexit Moyses, & liberauit eas: & ad-
 aquauit oues earum. 18 Et venerunt ad Raguel patrem suum. qui ait: Quid est hoc quod velocius solito hodie venistis? 19 Et
 dixerunt: Vir Ægyptius liberauit nos de manu pastorum: & insuper hauriens hausit nobis, & adaquauit oues. 20 Et dixit filiabus suis:
 Et ubi est ille? quare ergo reliquistis virum? vocate eum, ut comedat panem. 21 Et voluit Moyses habitare cum illo: & dedit Sephoram fi-
 liam suam Moysi. 22 Et peperit filium: & vocauit nomen eius Gersom: quia dixit, Aduena fui in terra aliena. 23 Et factum est
 post multos dies, & mortuus est rex Ægypti: & ingemuerunt filij Israhel propter duram seruitutem, quæ erat super eos: & clamauerunt. & ascen-
 dit clamor eorum coram Deo, propter seruitutem. 24 Et auditus est coram Deo clamor eorum: & recordatus est Deus pacti sui quod pe-
 pigit cum Abraham, & cum Isaac, & cum Iacob. 25 Et nota fuit coram Domino subiectio filiorum Israhel. & dixit in verbo suo, ut liberaret eos.

CAP. III.

MOyses autem pascebat oues Iethro principis Madian soceri sui. & minauit oues ad locum optimi pastus in deserto: & venit in montem Oreb:
 ubi reuelata est gloria Dei. 2 Et apparuit ei angelus Domini in flamma ignis de medio rubi: & vidit, & ecce rubus ardebat igni, & ru-
 bus non consumebatur. 3 Et dixit Moyses: Declinabo nunc, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. 4 Et re-
 uelatum est coram Domino quod declinaret ad videndum: & vocauit eum Deus de medio ignis, & ait: Moyses, Moyses. qui dixit: Ecce ego.

* At ille dixit : Non appropinques huc . solue calciamentum de pedibus tuis . & enim locus in quo tu stas , terra sancta est .

* Et dixit ei : Ego sum Deus patris tui , Deus Abraam , & Deus Isaac , & Deus Jacob . Auertit autem Moyses faciem suam : timuit enim aspicere contra Deum .

* Dixit autem Dominus ad Moysen : Videns vidi afflictionem populi mei qui in Aegypto : & clamorem eorum audiui , propter operum praefectos . scio enim dolorem eorum :

* Et descendi , vt liberem eos ex manu Aegyptiorum , & educam eos ex terra illa , & inducam eos in terram bonam & multam , in terram manantem lac & mel , in locum Chananeorum , & Ethaeorum , & Amorreorum , & Pherezeorum , & Euaeorum , & Gergeseorum , & Jebuseorum .

* Et nunc ecce clamor filiorum Israel venit ad me : & ego vidi afflictionem , qua Aegyptij opprimunt eos .

* Et nunc veni , Mittam te ad Pharaonem regem Aegypti : & educes populum meum filios Israel ex terra Aegypti .

* Et dixit Moyses ad Deum : Quis sum ego , vt vadam ad Pharaonem regem Aegypti , & vt educam filios Israel ex terra Aegypti ?

* Dixit autem Deus ad Moysen , dicens : Quia ero tecum . & hoc tibi signum , quod ego te mitto , vt educa tu populum meum ex Aegypto , & seruietis Deo in monte hoc .

* Et dixit Moyses ad Deum : Ecce ego vadam ad filios Israel , et dicam ad eos : Deus patrum vestrorum misit me ad vos . & si interrogauerint me , Quod nomen ei ? quid dicam ad eos ?

* Et dixit Dominus ad Moysen : Ego sum qui sum . & dixit : Sic dices filiis Israel : Qui est , misit me ad vos .

* Et dixit Deus rursus ad Moysen : Sic dices filiis Israel : Dominus Deus patrum vestrorum , Deus Abraam , & Deus Isaac , & Deus Jacob , misit me ad vos . hoc meum est nomen sempiternum , & memoriale generationum generationibus .

* Vadens igitur , congrega seniores filiorum Israel , & dices ad eos : Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi , Deus Abraam , & Deus Isaac , et Deus Iacob . dices : Visitatione visitauit vos . et quaecunq; contigerunt vobis in Aegypto , vidi .

* ὁ δὲ εἶπεν , μὴ ἐγγίσῃς ὧδε . λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐν τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ ῥῆμα ἐν ᾧ σὺ ἐστηκας , γῆ ἁγία ἐστίν .

* καὶ εἶπεν αὐτῷ , ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς σου , ὁ θεὸς ἀβραάμ , & ὁ θεὸς ἰσαάκ , & ὁ θεὸς ἰακώβ . ἀπέσρεψε ὁ μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ . διλαβεῖτο γὰρ κατὰ βλέφαρα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ .

* εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσῆν , ἰδὼν ἰδὼν τὴν κἀκώσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν αἰγύπτῳ , & τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐρροδοκίων . οἶδα γὰρ τὴν ὀδυνίαν αὐτῶν .

* καὶ κατέβλεψεν ἰδεῖν αὐτοὺς ἐν χερσὶ αἰγυπτίων , καὶ ἰδεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ γῆς ἐκείνης , & εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν , εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι , εἰς τὴν ῥῆπον τῶν χαναναίων , καὶ χετταίων , καὶ αμορραίων , καὶ φερεζαίων , & δυαίων , & γεργεσαίων , & ιεβουσαίων .

* & νῦν ἰδοὺ ἡ κραυγὴ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με . κατὰ ἐν ἑώρακα τὴν θλιμμένην , ὃν αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτοὺς .

* καὶ νῦν δὲ εὖ ἀποστείλω σε πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου· καὶ ἰσχυροῦμαι πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου , & ὅτι ἰσχυροῦμαι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν γῇ αἰγύπτου .

* καὶ εἶπεν μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν , τίς εἰμι ἐγώ , ὅτι προσβόμαι πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου , & ὅτι ἰσχυροῦμαι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν γῇ αἰγύπτου .

* εἶπε ὁ θεὸς πρὸς μωυσῆν , λέγων , ὅτι ἐβόμαι μὲν τοῦ . καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον , ὅτι ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἐν τῷ ἰσχυροῦμαι σε τὸν λαόν μου ἐξ αἰγύπτου , καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ .

* καὶ εἶπε μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν , ἰδοὺ ἐγὼ ἐλθόμεν πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ , καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς , ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς . & ἐὰν ἐρωτήσωσί με , τί τὸ ὄνομα αὐτοῦ , τί ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς ;

* & εἶπεν ὁ κύριος πρὸς μωυσῆν , ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν . & εἶπεν , ἔτι πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ . ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς .

* καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς μωυσῆν , οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ , κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν , ὁ θεὸς ἀβραάμ , & ὁ θεὸς ἰσαάκ , καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ , ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς . ἔγώ τοι ἐστὶ τὸ ὄνομα αἰώνιον , & μνημόσυνον γενεῶν γενεῶν .

* ἐλθὼν οὖν ἑνάρξαγε τὴν γενεάν σου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ , καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς , κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὥπταί μοι , ὁ θεὸς ἀβραάμ , & ὁ θεὸς ἰσαάκ , & ὁ θεὸς ἰακώβ , λέγων , ἰσχυροῦμαι ὑμᾶς ἐπὶ ἐσκέμμαι ὑμᾶς . & ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν αἰγύπτῳ , ἐώρακα .

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit ei : Non appropinques huc : solue calciamentum tuum de pedibus tuis ; quoniam locus super quem tu stas , terra sancta est .

* Et ait : Ego sum Deus patris tui , Deus Abraham , Deus Isaac , & Deus Iacob . Et inclinavit Moyses vultum suum , quoniam timuit intueri verum gloriam Dei .

* Et dixit Dominus : Reuelata est coram me subiectio populi mei qui est in Aegypto : & clamor eorum auditus est in conspectu meo , propter exactores eorum ; quoniam reuelati sunt coram me dolores eorum .

* Et nunc veni , & mittam te ad Pharaonem ; & educ populum meum de Aegypto , & vt ascendere faciam eos de terra hac , ad terram bonam & spaciosam , ad terram fluentem lacte & melle , ad locum Chananei , & Ethaei , & Amorraei , & Pherezei , & Euaei , & Jebusaei .

* Et nunc ecce clamor filiorum Israel venit coram me : manifesta est enim coram me tribulatio qua Aegyptij tribulant eos .

* Et dixit Moyses coram Deo : Quis ego sum , vt vadam ad Pharaonem , & vt educam filios Israel de Aegypto ?

* Et dixit ei : Quia erit verbum meum in adiutorium tuum . & hoc tibi signum quod ego mitto te : Cum eduxeris populum de Aegypto , seruietis coram Domino super montem hunc .

* Et dixit Deus ad Moysen : Ero qui ero . & dixit : Sic dices filiis Israel : Qui est , misit me ad vos .

* Et dixit Deus ad Moysen : Hec dices filiis Israel : Dominus Deus patrum vestrorum , Deus Abraham , Deus Isaac , & Deus Iacob misit me ad vos . hoc est nomen meum in aeternum , & hoc est memoriale meum in omni generatione & generationem .

* Vade , & congrega seniores Israel , & dices eis : Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi , Deus Abraham , Isaac , & Iacob , dicens : Recordans recordatus sum vestri , & omnium quae facta sunt vobis in Aegypto .

17 * ואמר אלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבوسی אל-ארץ זבול
חלב ודבש: * ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל
אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים
נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזכחה ליהודא אלהינו: * ואני ידעתי כי לא יתן
אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: * ושלחתי
את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: * ונתתי את-חן
העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכוריקם:
* ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי-כסף
וכלי זהב ושמלות ושמתם על בניהם ועל בנותיהם
ונצלתם את-מצרים:

ד

* ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו
בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: * ויאמר אליו
יהוה מזה בידך ויאמר מטה: * ויאמר השלכהו
ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו:
* ויאמר יהוה אל-משה שלח ידך ואחו בזנבו
וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: * למען יאמינו
כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב: * ויאמר יהוה לו עוד הבא
נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנר ידו
מצרעת בשלג: * ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב
ידו אל-חיקו ויוצאה מחיקו ונהר שבה כבשרו:
* והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האר
הראשון והאמינו לקל האחרון: * והיה אם לא
יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעו לקלך
ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר
תקח מן-היאר והיו לדם ביבשה:

7 * Et dixi, vt educam vos de afflictione Ægy-
pti in terram Chananai, & Ethæi, & Ammor-
ræi, & Pherezæi, & Euæi, & Iebusæi, ad terram
18 fluentem lacte & melle. * Et audient vocem
tuam. ingredierisq; tu & seniores Israel ad re-
gem Ægypti, & dices ad eum: Dominus Deus
Hebræorum vocauit nos: Ibimus viam trium
dierum in solitudinē, vt immolemus Domi-
19 no Deo nostro. * Sed ego scio, quod non di-
mittet vos rex Ægypti vt eatis, nisi per manū
20 validam. * Extendamq; manum meam, &
percutiam Ægyptum in cunctis mirabilibus
meis, quæ facturum sum in medio eorum. Post
21 hoc dimittet vos: * Daboq; gratiam populo
huic coram Ægyptiis. Et cum egrediemini, nō
22 exhibitis vacui: * Sed postulabit mulier à vici-
na sua, & ab hospita sua vasa argentea & aurea
ac vestes, ponetisq; eas super filios & filias ve-
stras, & spoliabitis Ægyptum.

CAP. IIII.

1 Espondēs Moyfes, ait: Non credent mihi,
A neque audient vocem meam: sed dicent,
2 Non apparuit tibi Dominus. * Dixit ergo ad
eum: Quid est quod tenes in manu tua? Respo-
3 dit, Virga. * Dixitq; Dominus: Proice eam
in terram. proiecit: & versa est in colubrum;
4 ita vt fugeret Moyfes. * Dixitq; Dominus:
Extende manum tuam, & apprehende cau-
dam eius. extendit, & tenuit; versaq; est in vir-
5 gam. * Vt credant, inquit, quod apparuerit ti-
bi dominus Deus patrum suorum, Deus A-
6 braam, & Deus Isaac, & Deus Iacob. * Dixitq;
Dominus rursum: Mitte manum tuam in si-
num tuum. quam cum misisset in sinum, pro-
7 tulit leprosam instar niuis. * Retrahe, ait, ma-
num tuam in sinum tuum. retraxit, & protu-
8 lit iterum, & erat similis carni reliquæ. * Si
B non crediderint, inquit, tibi, neque audierint
sermonem signi prioris, credent verbo signi
9 sequentis. * Quod si nec duobus quidem his
signis crediderint, neque audierint vocem
tuam, fume aquam fluminis, & effunde eam
super aridam: & quicquid hauseris de fluuio,
vertetur in sanguinem.

תרגום אונקלוס

17 ואמרו אסיק יתכון משעבוד מצראי לארע כנענאי וחתי ואמוראי ופרזאי ויבוסאי לארעא עבדא חלב ודבש: * ויקבלון מינד
ויהי את וסבי ישראל למלכא דמצרים ותימרין ליה ויאלהא דיהודאי אתקרי עלנא וכען נזיל כען מהלך חלתא יומין במדברא ונדבך קדם יי
אלהנא: * וקדמי גלי ארי לא ישבוק יתכון מלכא דמצרים למתך אלהין מן קדם דחילא תקיפא: * ואשלח פון ית מחת גבורתי
ואמחר ית מצראי בכל פרשותי דאעביד ביניהון ובחר כן ושלח יתכון: * ואחז ית עמא הדין לרחמין בעיני מצראי ויהי ארי תחכין לא
תכון ריקנין: * ותשאל אחתא משביבתה ומקריבת ביתה מני דכסף ומני דדבש ולבושין ותשון על בניכון ועל בנותיכון ותרוקנן
ותקח מן-היאר ויבשה: * ואחריב משה ויאמר והא לא יתמנן לי ולא יקבלון מני ארי
ותקח לא יתגלי לך יי: * ואמר ליה וימר דין בידך ואמר חוטר: * ואמר רמוהי לארעא ורמוהי לארעא והנה לחויה וערק משה מן
קדמותי: * ואמר ויילמשה אושיט ידך ואחור בדנביה ואושיט ידו ואתקוף ביה והנה לחטרא בידו: * בריל דיהמנן ארי יתגלי לך וי
אלהא דאברההון אלהיה דאברהם אלהיה דיצחק ואלהיה דיעקב: * ואמר וייליה עוד אעיל כען ידך בעיטפך ואעיל ידיה בעיטפיה ואפקה
דו דיה חורא כחלנא: * ואמר תב ידך לעיטפך ואתיב ידיה לעיטפיה ואפקה מעיטפיה והא תבת חות כבשריה: * ויהי אם לא יתמנן
דו ולא יקבלון לקל אחתא קדמא ויהמנן לקל אחתא בתרא: * ויהי אם לא יתמנן אף לתרין אחתא הארין ולא יקבלון מינד ותיסב ממני די
בתרא ותישוד ליבשתא ויהון מני דתיסב מן נהרא ויהון לדמא ביבשתא:

* Et dixi, Reducam vos ex afflictione Aegyptiorum in terram Chananaeorum, & Ethaeorum, & Amorrhæorum, & Phereæorum, & Gergesæorum, et Eueorum, & Jebusæorum, in terram manantem lacte & melle. * Et audient tuam vocem: & ingredieris tu, & seniores Israel ad Pharaonem regem Aegypti, & dices ad eum: Dominus Deus Hebræorum vocavit nos. ibimus igitur viam trium dierum in solitudine, ut sacrificemus domino Deo nostro. * Ego vero scio, quod non dimittet vos rex Aegypti ire, nisi cum manu valida. * Et extendens manum meam, percutiam Aegyptios in omnibus mirabilibus meis, quæ faciam in eis. & post hæc dimittet vos. * Et dabo gratiam populo huic coram Aegyptiis. quando autem egressi fueritis, non recedatis vacui. * Sed postulabit mulier à vicino & cohabitatore suo vasa argentea, & aurea, & vestes: & imponetis super filios vestros, et super filias vestras, & spoliare Aegyptios.

CAP. IIII.

Respondit vero Moyses, et dixit: Si igitur non crediderint mihi, neque audierint vocem meam: dicet enim, quod non apparuit tibi Deus, quid dicam ad eos? * Dixit autem ei Dominus: Quid hoc est quod in manu tua? ille autem dixit: Virga. * et dixit: Projice eam in terram. & proiecit eam in terram, & facta est coluber: & fugit Moyses ab eo. * Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, & apprehende caudam. extendens igitur manum, apprehendit caudam, et facta est virga in manu sua. * Ut credant tibi, quod apparuit tibi Dominus patrum suorum, Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob. * Dixit autem ei Dominus rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum. & misit manum in sinum suum: & eduxit eam ex sinu suo, & facta est manus eius leprosa sicut nix. * Et dixit rursus: Mitte manum tuam in sinum tuum: & misit manum in sinum suum: & eduxit eam de sinu suo, & rursus restituta est in colorem carnis sue. * Si vero non crediderint tibi, neque audierint vocem signi primi, credent tibi vocem signi secundi. * Et erit si non crediderint duobus signis his, neque audierint vocem tuam, accipies ab aqua fluminis, & effundes super aridam: & erit aqua quam accipies à flumine sanguis super aridam.

* Ἐπεὶ οὖν εἶπα, ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν χαναναίων, καὶ χετταίων, καὶ ἀμορραίων, καὶ φερεζαίων, καὶ γεργесаίων, καὶ εὐαίων, καὶ ἰεβουσαιίων, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. * Ἐὰν ἀκούσῃς τὴν φωνήν μου, καὶ εἰσελεύσῃς συ, καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, κύριος ὁ θεὸς τῶν ἑβραίων περὶ ἐκείνου λέγει ὁ κύριος. ἡμεῖς πορεύσομεθα ἐν ὁδῶν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἐρημον, ἵνα θύσωμεν κυρίῳ τὰ θεῶ ἡμῶν. * Ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐκ ἐπιθήσῃς ὑμᾶς βασιλεὺς αἰγύπτου πορεύσασθαι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς. * Ἐκείνους τὴν χεῖρά μου πατάξω ἐν αἰγυπτίοις ἐν πάσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστέλω ὑμᾶς. * Ἐδώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐνώπιον τῶν αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί. * ἀλλὰ αἰτήσεται ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ συγγενεὶς αὐτῆς σκεῖν ἄργυρον, καὶ χρυσά, καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ ἐπισκευάσατε ἐν αἰγυπτίοις.

* Απεκρίθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν, εἰ μὴ πισθώσωσί μοι, μὴ δὲ εἰσακώσωσι τὴν φωνήν μου. ἐργάζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ὤπλισται ὁ θεός, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; * εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος, τί τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν χειρὶ σου; ὃ δὲ εἶπεν, ῥάβδος. * Ἐπεὶ οὖν ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐξερχέσθαι αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφεις. καὶ ἐφυγε Μωυσῆς ἀπ' αὐτῆς. * καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, ἐκλίνον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐπιλαβὸν τῆς κέρκου. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρά, ἐπέλαβετο τῆς κέρκου. καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. * ἵνα πισθώσωσί σοι, ὅτι ὤπλισται ὁ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ. * εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν, εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσλήψε τὴν χεῖρά εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ λεπρὸς ὡς ἐν χιῶν. * καὶ εἶπε πάλιν, εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσένεγκε τὴν χεῖρά εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέσθη εἰς τὴν χροὸν τὴν σαρκὸς αὐτοῦ. * εἰ μὴ πισθώσωσί σοι, μὴ δὲ εἰσακώσωσι τὴν φωνήν μου. σημεῖα δὲ πρῶτα, πισθώσωσί σοι τὴν φωνήν μου. σημεῖα δὲ ὀπίσθια. * Ἐξαι εἰ μὴ πισθώσωσί σοι τοῖς δυοῖν σημεῖοις τούτοις, μὴ δὲ εἰσακώσωσι τὴν φωνήν μου, λήψω δὲ τὸ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν. καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἀνέλβηται ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τὸ ξηρόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixi: Ascendere faciam vos de subiectione Aegyptiorum, ad terram Chananaei, & Ethai, & Amorraei, & Pherezaei, & Euai, & Jebusai, ad terram fluentem lacte & melle. * Et obedient tibi: & venies tu, & seniores Israel ad regem Aegypti, dicetisque ei: Dominus Deus Iudeorum invocatus est super nos. & nunc eamus, obsecro, itinere trium dierum per desertum, ut immolemus domino Deo nostro. * Et in conspectu meo manifestum est, quod non dimittet vos rex Aegypti ut eatis, nisi propter timorem fortem. * Mittamque statim plagam fortitudinis meae, & percutiam Aegyptios in cunctis mirabilibus meis, quæ facturum sum in medio eorum: & post hæc mittet vos. * Et dabo populum hunc in gratiam in oculis Aegyptiorum. & quando ieritis, non ibitis vacui: * Sed postulabit mulier à vicina sua, & à propinqua domus suae vasa argentea, & vasa aurea, & vestes; ponetque super filios vestros & super filias vestras: & vacuos relinquetis Aegyptios. * Responditque Moyses, & ait: Ecce non credent mihi, nec obedient mihi: quia dicent, Non apparuit tibi Dominus. * Dixitque ei Dominus: Quid est hoc quod tenes in manu tua? & ait: Virga. * Et dixit ei: Projice eam in terram. & proiecit eam in terram, & facta est colubrum: & fugit Moyses à facie eius. * Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam, & apprehende caudam eius. & extendit manum suam, & tenuit eam; versaque est in virgam in manu eius. * Ut credant quod apparuerit tibi dominus Deus patrum suorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob. * Dixitque rursus Dominus ei: Mitte nunc manum tuam in sinum tuum. & misit manum suam in sinum suum; & eduxit eam, & ecce manus eius erat alba sicut nix. * Et dixit: Reduc manum tuam in sinum tuum. & reduxit manum suam in sinum suum; & eduxit eam de sinu suo, & ecce reuersa est sicut caro eius. * Et erit si non crediderint tibi, neque obedierint voci signi prioris, credent voci signi posterioris. * Et erit si non crediderint etiam duobus signis, neque obedierint tibi, tolles de aquis quæ sunt in flumine, & effundes in aridam. & aquæ quas tuleris de flumine, vertentur in sanguinem in arida.

R

10 * ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא אִישׁ
דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם
מאז דברך אל עבדך כי כבד פרו וכבד לשון אנכי:
11 * ויאמר יהוה אליו מי שם פרו לאדם או מי
ישום אלים או חדש או פקח או עור הלא אנכי יהוה:
12 * ועתה לך ואנכי אחיה עם פִּיד וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר
תִּדְבֹר: * ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח:
13 * ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך
הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנר הוא
14 יצא לקראתך וראך ושמה בלבו: * ודברת אליו
ושמרת את הדברים בפיו ואנכי אחיה עם פִּיד
ועם פִּיהו וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:
15 * ודבר הוֹיָה לך אל העם וְהִיָּה הוֹיָה לך
לפֶה וְאַתָּה תִּהְיֶה לוֹ לֵאלֹהִים: * ואת חֲמִטָּה
הוֹיָה תִקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת־הָאֶתֶר:
16 * וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לוֹ
אלכוּ נָא וְאֲשׁוּבוּהָ אֶל־אֲחִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם
וְאֶרְאֶה וְהַעֲדֶם חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ
לְשָׁלוֹם: * ויאמר יהוה אל משה בְּמִדְיָן לך שב
מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ:
20 * ויקח משה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל־
הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטָּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ: * ויאמר יהוה אל משה בְּלִבְתֶּךָ
לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּים אֲשֶׁר־שָׂמֵתִי
בְּיָדְךָ וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פֶרְעֹה וְאֲנִי אֶחֱזֹק אֶת־לְבּוֹ
וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם: * וְאָמַרְתָּ אֶל־פֶּרְעֹה
כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל: * ויאמר מֹשֶׁה
שְׁלַח אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדְנִי וְתִמְאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנִי בְּנִי
אֶת־בְּנִי בְכֹרְךָ: * וַיְהִי בְּדֶרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה
וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ:

10 * Ait Moyse: Obsecro, Domine: non sum eloquens ab heri & nudius tertius, & ex quo locutus es ad seruum tuum: impeditioris & tardioris linguæ sum. * Dixit Dominus ad eum: Quis fecit os hominis; aut quis fabricatus est mutum, & surdum; videntem, & cæcum? nōne ego? * Perge igitur, & ego ero in ore tuo, doceboque quid loquaris.
11 * At ille: Obsecro Domine, inquit, mitte quem missurus es. * Iratus Dominus in Moyse, ait: Aaron frater tuus Leuites, scio quòd eloquens sit. ecce ipse egredietur in occursum tuum: vidensque te, latabitur corde.
12 * Loquere ad eum, & pone verba mea in Ore eius: & ego ero in ore tuo, & in ore illius: & ostendam vobis quid agere debeatis. * Et ipse loquetur pro te ad populum: & erit os tuum, tu autem eris ei in his quæ ad Deum pertinent. * Virgam quoque hanc sume in manu tua, in qua facturus es signa.
13 * Abiit Moyse, & reuersus est ad Iethro focerum suum. dixitque ei: Vadam & reuertar ad fratres meos in Ægyptum, vt videam si adhuc viuant. Cui ait Iethro, Vade in pace.
14 * Dixit ergo Dominus ad Moyse in Madian: Vade, & reuertere in Ægyptum. mortui sunt enim omnes qui quærebant animam tuam. * Tulit ergo Moyse vxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum: reuersusque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua.
15 * Dixitque ei Dominus reuertenti in Ægyptum: Vide vt omnia ostenta quæ posui in manu tua facias coram Pharaone. Ego indurabo cor eius, & non dimittet populum.
16 * Dicesque ad eum: Hæc dicit Dominus: Filius meus primogenitus Israel.
17 * Dixi tibi: Dimitte filium meum, vt seruiat mihi? & noluisti dimittere eum. Ecce ego interficiam filium tuum primogenitum.
18 * Cumque esset in itinere in diuersorio, occurrit ei Dominus: & volebat occidere eum.

תרגום אונקלוס

10 ויאמר משה קדם יי בבועו ויילא גבר דמילול אָנָא אָף מִתְמַלֵּי אָף מִקְדָּמוֹתֵי אָף מַעֲיָזִין דְּמִלִּילָתָא עִם עֲבָדְךָ אֲרִי יִקִּיר מִמֶּלֶל וְעִמִּיק לִישָׁן
11 ויאמר יי ליה מן שוי פומא לאִינְשָׁא אוֹ מן שוי אִלִּימָא אוֹ חֲרָשָׁא אוֹ פְקִיחָא אוֹ עִוְרָא הֲלָא אֲנִי יי: * וקען אָזֵל
12 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
13 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
14 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
15 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
16 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
17 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
18 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
19 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
20 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
21 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
22 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
23 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא
24 ויאמר בְּבָעוּ יי שְׁלַח כְּעַן בְּיַד דְּכָשָׁר לְמִשְׁלַח: * וְתִקְיָף רְגָזָא דִּינִי בְּמִשְׁרָה וְאָמַר הֲלָא

* Dixit autem Moyses ad Dominum: Oro, Domine, non eloquens sum ante heri, neque ante tertiam diem, neque ex quo cepisti loqui seruo tuo. gra-
cili voce, & tarda lingua ego sum.

* Dixit autem Dominus Moysi: Quis dedit os homini, & quis fecit mutum & surdum, videntem & cæcum? non ego dominus Deus? * Et nunc vade, & ego aperiam os tuum, & instruam te quæ debes loqui.

* Et dixit Moyses, Obsecro, Domine, elige potentem alium, quem mittes.

* Et iratus ira Dominus contra Moysen, dixit: Non ecce Aaron frater tuus Leuita? scio quod loquens loquetur ipse tibi. & ecce ipse egredietur in occursum tibi: & videns te, letabitur in seipso.

* Et dices ad eum, & dabis verba mea in os eius. & ego aperiam os tuum & os eius, & instruam vos quæ faciatis.

* Et ipse loquetur quæ ad populum, & ipse erit tuum os: tu verò illi eris quæ ad Deum.

* Et virgam hanc versam in colubrum accipies in manu tua, in qua facies in ea signa.

* Abiit autem Moyses, & reuersus est ad Iethro socerum suum: & dicit, Ibo, & reuertar ad fratres meos qui sunt in Aegypto, & videbo si adhuc viuunt. Et dixit Iethro Moysi: Vade sanus. Post autem dies multos illos, mortuus est rex Aegypti.

* Dixit verò Dominus ad Moysen in terra Madian: Vade, proficiscere in Aegyptum. mortui sunt enim omnes quærentes animam tuam.

* Accipiens autem Moyses uxorem & filios, imposuit eos super subiugalia, & reuersus est in Aegyptum. accepit autem Moyses virgam quam a Deo in manu sua.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Abeunte te & reuertente in Aegyptum, vide omnia portenta quæ dedim in manu tua; facies ea coram Pharaone. ego verò indurabo illius cor, & non dimittet populum.

* Tu autem dices Pharaoni: Hæc dicit Dominus, Filius primogenitus meus Israel.

* Dixi autem tibi, Dimitte populum meum, ut mihi seruiat. Si quidem igitur non volueris dimittere ipsos, vide igitur, ego interficiam filiū tuū primogenitum. * Factum est autē in via in diuersorio, occurrit illi angelus dñi, et querebat interficere illū.

* εἶπε ὁ μωυσῆς πρὸς κύριον, δέομαι κύριε, οὐχ ὀυλός εἰμι πρὸ τῆς ἐχθρῆς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδ' ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰχνοφώνῃ καὶ βρα-
δύγλωσσῃ ἐγώ εἰμι. * εἶπε ὁ κύριος τῷ μωυσῇ, τίς ἐδωκε

σώμα ἀνθρώπῳ, & τίς ἐποίησε δύσκολον καὶ κωφόν, βλέπον-
τα καὶ τυφλόν; σὺ ἐγὼ κύριος ὁ θεός; * καὶ νῦν πορεύου,

καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, & συμβιβάσω σε ἃ μέλλεις λαλῆσαι. * καὶ εἶπε μωυσῆς, δέομαι κύριε, περὶ χειρὸς σου

νάμῃρον ἄλλον, ὃν ἀποσελεῖς. * καὶ θυμωθεὶς ὀργὴν κύριος

ἐπὶ μωυσῇ, εἶπεν, σὺ ἰδὼν ἀδελφὸν σου ὁ λυίτης, ἐπίσταμαι, ὅτι λαλῶν λαλήσεις αὐτῷ. καὶ ἰδὼν αὐτὸς

ἔξελεύσεται εἰς σιναῖν πρὸς σὲ. καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυ-
τῷ. * & ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, & δώσεις τὰ ῥήματα μου εἰς τὸ

στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ

συμβιβάσω ὑμᾶς, ἃ ποιήσετε. * & αὐτὸς οὕτως λαλήσει τῷ

πρὸς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται ὡς στόμα. σὺ δ' αὐτῷ ἔσῃ ὡς πρὸς

τὸν θεόν. * καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν σεραφεϊσθῶν εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα.

* ἐπορεύθη ὁ μωυσῆς, & ἀπέστρεψε πρὸς ἰσθὺν τὸν πεν-
θερὸν αὐτοῦ. & λέγει, πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς

ἀδελφοὺς μου τοὺς ἐν αἰγύπτῳ, & ὄψομαι, εἴ ποτε ζῶσιν. & εἶ-
πεν ἰσθὺς τῷ μωυσῇ, βασιλεὺς αἰγύπτου. μὴ ὅτι τὰς ἡμέρας τὰς

πολλὰς ἐκείνας, ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου.

* εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσῆν ἐν γῇ μαδιαν, βασιλεὺς, ἀ-
πελθε εἰς αἰγύπτον. τεθήνηκασιν γ' πάντες ὁ ζήτουῦντες τὴν

ψυχὴν σου. * ἀναλαβὼν ὁ μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ

τὰ παῖδιά, ἀνέβησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἵπποζύγια, & ἐπέστρεψεν

εἰς αἰγύπτον. ἔλαβε δὲ μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ὡς τῷ

θεῷ ἐν χειρὶ αὐτοῦ. * εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσῆν,

πορεύσομαι ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἀποστρέψοντ' εἰς αἰγύπτον, ὅρα πᾶν

τὰ τέρατα, ἃ ἐδωκα ἐν τῇ χειρὶ σου, ποιῆσεις αὐτὰ ἐν τῇ

τινὶ φαραώ. ἐγὼ δ' ὁκληρυνῶ αὐτὸς τὴν καρδίαν, καὶ οὐ μὴ

ἔξαποσείλῃ τὸν λαόν. * σὺ δ' ἐρεῖς τῷ φαραώ, τὰδε λέ-
γει κύριος, ὁ θεὸς πρωτότοκος μου Ἰσραήλ.

* εἶπα δέ σοι, ἔξαποσείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύ-
σῃ. εἰ μὲν οὐκ ἐβούλη ἔξαποσείλαι αὐτοὺς, ὅρα οὐκ ἐγὼ

ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον. * ἐγγύς ἐστιν ἐν τῇ ὁ-
δῷ ἐν τῷ καταλύματι, σωλῶτισεν αὐτὰς ἄγγελος κυρίου. &

ἐζήτει ἀποκτεῖναι αὐτόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Dixitque Moyses coram Domino: Obsecro, Domine, non sum vir eloquens etiam ab heri & nudius tertius, & ex tempore quo locutus fuisti cum seruo tuo; quoniam grauis loquelæ, & linguæ profundæ ego sum.

11 Dixitque Dominus ad eum: Quis posuit os homini, aut quis posuit mutum, aut surdum, aut videntem aut cæcum? nonne ego Dominus?

12 Et ait: Obsecro, Domine, mitte nunc per manum illius qui dignus est ut mittatur.

13 Et ait: Obsecro, Domine, mitte nunc per manum illius qui dignus est ut mittatur.

14 Iratusque est furor Domini in Moysen: & ait, Ecce Aaron frater tuus Leuita: notum est coram me quod ipse loquens loquetur. & ecce ipse quoque egredietur in occursum tuum: & videbit te, & letabitur in corde suo.

15 Et loqueris cum eo; & pones sermones in ore suo: & verbum meum erit cum ore tuo & cum ore eius, & docebo vos quid acturi estis.

16 Loqueturque ipse pro te cum populo: & ipse erit interpret tuus, & tu eris ei in principem.

17 Abiitque Moyses, & reuersus est ad Iethro socerum suum, & dicit ei: Vadam nunc & reuertar ad fratres meos qui sunt in Aegypto, & videbo si adhuc ipsi viuunt. Dixitque Iethro ad Moysen: Vade in pace.

18 Dixitque Dominus ad Moysen in Madian: Vade reuertere in Aegyptum, quia mortui sunt omnes viri qui querebant interficere te. Et tulit Moyses uxorem suam, & filios suos, & imposuit eos super asinum, & reuersus est in terram Aegypti. Et tulit Moyses vir-

portenta quæ posui in manu tua, & facies ea coram Pharaone: & ego indurabo cor eius, & non dimittet populum. Et dices ad Pha-

raonem: Hæc dicit Dominus: Filius meus primogenitus meus Israel. Dixitque tibi: Dimitte filium meum, ut seruiat coram me in de-

serto. Et si noles dimittere eum, ecce ego interficiam filium tuum primogenitum tuum. Et factum est cum esset in via in diuersorio, oc-

25 * ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותנע
26 לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי : * וירף ממנו
27 אז אמרה חתן דמים למולת : * ויאמר יהוה
אל-אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשו
28 בחר האלהים וישק-לו : * ויגד משה לאהרן את
כל דברי יהוה אשר שלחו ואר- כל האתרת אשר
29 צוהו : * וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
30 ישראל : * וידבר אהרן את כל הדברים אשר-
דבר יהוה אל-משה ויעש האתת לעיני העם :
31 * ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל
וכי ראה את-עניו ויקרו וישתחוו :

ה

1 * ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-
אמר יהוה-אלהי ישראל שלח את-עמי ויחגו לי
במדבר : * ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו
לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יהוה וגם את-
ישראל לא אשלח : * ויאמרו אלהי העברים נקרא
עלינו נלכה נצא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב : * ויאמר
אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את-
העם ממעשיו לכו לסבלתיכם : * ויאמר פרעה הן-
רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם :
6 * ויצו פרעה ביום ההוא את-הנגשים בעם ואר-
7 שטריו לאמר : * לא תאספון לתת תבן לעם ללבן
הלבנים כתמל שלשם הם ילכו וקששו להם תבן :
8 * ואת-מתכנרת הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם
על-כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו :
9 * תכבד העבדה על האנשים ויעשו-בה ואל-ישעו
בדברי-שקר :

25 * Tulit ilicò Sephora acutissimā petrā, & circū-
cidit præputiū filij sui. tetigitq; pedes eius, &
26 ait: Sponsus sanguinum tu mihi es. * Et dimi-
sit eum postquam dixerat: Sponsus sanguinū
27 tu mihi es ob circumcissionem. * Dixitque Dñs
ad Aaron: Vade in occursum Moyfi in deser-
tum. qui perrexit obuiam ei in montem Dei:
28 & osculatus est eū. * Narravitque Moyfes Aa-
ron omnia verba Domini, pro quibus miserat
29 eum; & signa quæ mandauerat. * Venerūtque
simul, & congregauerunt cunctos seniores fi-
30 liorum Israel. * Locutusque est Aaron oīa ver-
ba quæ dixerat Dominus ad Moysem: & fecit
31 signa eorā populo. * Et credidit populus, au-
dieruntq; quod visitasset Dominus filios Is-
rael, & quod respexisset afflictionem illorum:
& proni adorauerunt.

CAP. V.

1 P Ost hac ingressi sunt Moyfes & Aaron, &
A dixerunt Pharaoni: Hæc dicit Dñs Deus
Israel: Dimitte populum meum, vt sacrificet
2 mihi in deserto. * At ille respondit: Quis est
Dominus, vt audiam vocem eius, & dimitta
Israel: nescio Dominum; & Israel non dimit-
3 tam. * Dixeruntque, Deus Hebræorum voca-
uit nos, vt eamus viam trium dierum in soli-
tudinē, & sacrificemus domino Deo nostro;
4 ne fortè accidat nobis pestis aut gladius. * Ait
ad eos rex Ægypti: Quare Moyfes & Aaron
solicitis populum ab operibus suis? Itē ad
5 onera vestra. * Dixitque Pharao: Multus
est populus terræ. Videris quòd turba succre-
uerit, quanto magis si dederitis eis requiem
6 ab operibus? * Præcepit ergo in die illo præ-
fectis operum & exactoribus populi, dicens:
7 * Nequaquam vltra dabitur paleas populo
ad conficiendos lateres sicut prius: sed ipsi va-
8 dant & colligant stipulas: * Et mensuram
B laterum, quam prius faciebant, imponentis su-
per eos: nec minuetis quicquam. Vacante-
nim: & idcirco vociferantur, dicētes: Eamus,
9 & sacrificemus Deo nostro. * Opprimantur
operibus, & expleant ea; vt non acquiescant
verbis mendacibus.

תרגום אונקלוס

25 * ונסיבת צפרה טינא וגורח ות ערלת ברה וקריבת לקדמותי ואמרת בדמא דמהולתא הדין אתיחב חתנא לי :
26 * ואמר יי לאהרן אזיל לקדמות משה למדברא ואזיל וערעיה בטורא דיתגלי
27 * וחוי משה לאהרן ות כל פתגמא דיי דשלחיה ות כל אתיא דפקדיה :
28 * ומליל אהרן ות כל פתגמא דמליל יי למשה ועבר אתיא לעיני עמא :
29 * וחוימין עמא ושמעו ארי דכיר יי ות
30 * וכתר בן עלו
31 * ואמר פרעה שמא דיי לא יתגלי לי דאקביל
32 * ואמרו אלהא דיהודאי אתקרי עלנא גזיל בעז מהלך תלתא
33 * ואמר להון מלכא דמצרים למר משה ואהרן תבטלון ית
34 * ואמר פרעה הא מדסגיאין בעז עמא דארעא ותבטלון ותהון מפלחנהון :
35 * לא תוספון למיתן תבנא לעמא למרמי לבנין כמאתמלי ומדקדמותי אינן יולין ויגבון להון תבנא :
36 * לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על-כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו :
37 * תכבד העבדה על האנשים ויעשו-בה ואל-ישעו
38 * תתיקר פלחנא על גבריא ויתעסקון בה ולא יתעסקון בפתגמין בטלון :

* Et accipiens Sephora petram, circuncidit præputium filij sui: & procidit ad pedes suos: & dixit: Stetit sanguis circuncisionis filij mei. * Et abiit ab eo angelus: quoniam dixit, Stetit sanguis circuncisionis filij mei. * Dixit autem Dominus ad Aaron: Abi in occursum Moysi in desertum. & abiit, & obuiavit illi in monte Dei: & osculati sunt adinuicem. * Et narrauit Moyses Aaron omnes sermones Domini, quos misit ad eum, & omnia signa quæ mandauit ei. * Abiit autem Moyses & Aaron, & congregauerunt seniores filiorum Israel. * Et locutus est Aaron omnia verba, quæ locutus est Deus ad Moysen. & fecit signa coram populo. * Et credidit populus, & letatus est; quod uisitauit Dominus filios Israel, & quod uidit eorum tribulationem. inclinatus autem populus, adorauerunt.

CAP. V.

ET post hæc ingressus est Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei: Hæc dicit dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut festum agant in deserto. * Et dixit Pharaos: Quis est, cuius audiam vocem eius, ut dimittam filios Israel? non noui Dominum; et Israel non dimittam. * Et dicunt ei: Deus Hebræorum vocauit nos. ibimus igitur uiam trium dierum in desertum, ut sacrificemus Deo nostro; ne forte occurrat nobis mors uel cedes. * Et dixit eis rex Egypti: Cur Moyses & Aaron auertitis populum ab operibus? recedite unusquisque uestrum ad opera sua. * Et dixit Pharaos: Ecce nunc multiplicatur populus terræ: non igitur cessare faciamus eos ab operibus. * Præcepit autem Pharaos præfectis operum populi & scribis, dicens: * Non amplius adijcietis dare stipulam populo in laterificium, sicut heri & tertia die. ipsi vadant & colligant sibi stipulas: * Et constructionem laterificij, quod ipsi faciunt per singulos dies, imponetis ipsis: non aufertis ab eis quicquam. Vacant enim, propter hoc clamauerunt, dicentes: Eamus, & sacrificemus Deo nostro. * Aggrauentur opera hominum horum: & curent hæc, & non curent in uerbis uanis.

* καὶ λαβοῦσα Σεπώρα πέτραν, περιέειλε τὸν ἀντρίχον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ εἶπεν, ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδὸς μου. * καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἄγγελος. διότι εἶπεν, ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. * εἶπε δὲ κύριος πρὸς ἀαρὼν, πορεύθητι εἰς συνάντησιν μοῦσῃ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνώπησεν αὐτὰν ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ, καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους. * καὶ ἀνήγγειλε μοῦσῃς ἀαρὼν, πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν, καὶ πᾶσι ταῖς σημείαις ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ. * ἐπορεύθη δὲ μοῦσῃς καὶ ἀαρὼν, καὶ συνήγαγον τὴν ἑρμούδα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. * καὶ ἐλάλησεν ἀαρὼν πρὸς τὰ ῥήματα, ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς μοῦσῃν. καὶ ἐποίησε τὰ σημεία ἐναντίον τοῦ λαοῦ. * καὶ ἐπίδυσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη, ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ κύριος τὸν υἱὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι εἶδεν αὐτὸν τὴν θλίψιν. κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησαν. * Καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθε μοῦσῃς καὶ ἀαρὼν πρὸς φαραῶν, καὶ εἶπαν αὐτῷ, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἔξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα ἐορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. * καὶ εἶπε φαραῶν, τίς ἐστίν, οὗ ἐξέκαθμαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἔξαποστείλαις τὸν υἱόν Ἰσραὴλ; ὅκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ ὅκ ἔξαποσελῶ. * καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων προσέκληται ἡμᾶς. πορεύσμεθα οὐκ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, μήποτε σωθῇ τῇ ἡμῖν θανάτου ἢ φόβου. * καὶ εἶπεν αὐτοῖς βασιλεὺς αἰγύπτου, ἵνα τί μοῦσῃ καὶ ἀαρὼν διατρέφετε τὸν λαόν διὰ τῶν ἔργων; ἀπέλθετε ἐκαστὸς υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ. * καὶ εἶπεν φαραῶν, ἰδοὺ νῦν πολυπλήθει ὁ λαὸς τῆς γῆς, μὴ οὐκ ἀποκτείνωμαι αὐτῶν διὰ τῶν ἔργων. * σωτέτω δὲ φαραῶν τοὺς ἐργολάους τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς γραμματεῖς, λέγων. * ὅκ ἐπὶ προσθήσετε διδόναι ἄχρην τῷ λαῷ εἰς τὴν πλεονεξίαν, καὶ τὰς ἐχθρὰς καὶ τρεῖς ἡμέρας αὐτοὶ πορεύσονται ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτοῦ τὰ ἄχρη. * καὶ τὴν σωτέτω τῆς πλεονεξίας, ἥς αὐτοὶ ποιοῦσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὅτι βαλεῖτε αὐτοῖς. ὅκ ἀφελῆτε ἀπ' αὐτῶν ὅδεν. ὅκ λαζούσι γὰρ διὰ τοῦτο κεκροῖσθαι, λέγοντες, πορεύσμεν, καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. * βαρυνέτωσαν δὲ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ μεμνῆσθαι ταῦτα, καὶ μὴ μεμνῆσθαι ἐν λόγοις κενοῖς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Tulitque Sephora petram, & circuncidit præputium filij sui, & obtulit coram eo: & ait, Propter sanguinem circuncisionis huius detur mihi sponsus meus. * Et cum dimisisset eum, tunc dixit: Nisi propter sanguinem circuncisionis huius, condemnatus erat ad mortem sponsus meus. * Dixitque Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moysi in desertum. & abiit, & occurrit ei in monte ubi reuelata fuerat gloria Dei, & osculatus est eum. * Narrauitque Moyses Aaron omnia verba Domini, pro quibus misit eum; & omnia signa quæ mandauerat ei. * Et abiit Moyses & Aaron, & congregauerunt omnes seniores filiorum Israel. * Et locutus est Aaron omnia verba quæ locutus fuerat Dominus ad eum coram eo afflictio eorum. & incuruati sunt, & adorauerunt. * Et post hæc ingressi sunt Moyses & Aaron, & dixerunt ad Pharaonem: Hæc dicit dominus Deus Israel: Dimitte populum meum, ut sacrificent ei in deserto. * Et dixit Pharaos: Nomen Domini non est reuelatum mihi, ut obediam verbo eius, & ut dimittam Israel. non est reuelatum mihi nomen Domini; Israel quoque non dimittam. * Dixeruntque, Deus Iudæorum inuocatus est super nos; eamus nunc uiam trium dierum in solitudinem, & sacrificemus coram dño Deo nostro; ne forte accidat nobis mors aut occisio. * Dixitque eis rex Egypti: Ut quid Moyses & Aaron cessare facitis populum ab operibus suis? ite ad seruitutem uestram. * Dixitque Pharaos: Ecce nunc multus est populus terræ, & cessare facitis eos ab operibus suis. * Et præcepit Pharaos in die illo præfectis populi & exactoribus eius, dicens: * Nolite dare ultra paleas populo, ut conficiant lateres sicut heri & nudius tertius. ipsi vadant & colligant sibi paleas. * Et numerum laterum quem ipsi faciebant heri & nudius tertius imponetis super eos, nec minuetis ab eo; quoniam ociosi sunt: propterea clamant, dicentes: Eamus, & sacrificemus coram Deo nostro. * Aggrauentur opus super viros, & occupentur in eo, & non occupentur in uerbis ociosis.

וַיֵּצְאוּ נְגִשֵּׁי הָעַם וַשְׁטָרְיוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעָם לֵאמֹר
 כֹּחַ אִמְרֵי פִרְעֹה אֵינֶנִּי נֹתֵן לָכֶם תִּבְּן׃ * אַתֶּם
 לָכוּ קָחוּ לָכֶם תִּבְּן מֵאֲשֶׁר רִתְּמִצְאוּ בִּי גִזְיוֹן נִגְרַע
 מֵעֲבֹדְתְּכֶם דָּבָר׃ * וַיִּפֶּץ הָעָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִקְשֵׁשׁ קֶשׁ לַתִּבְּן׃ * וְהַנְּגִשִּׁים אֲצִיּוֹם לֵאמֹר בְּלוּ
 מַעֲשֵׂיכֶם דָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתִּבְּן׃

וַיִּכְרֹ שְׂטָרִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׁמוּ עֲלֵהֶם נְגִשִּׁי
פְּרַעְיָה לֵאמֹר מִדּוֹעַ לֹא כְלִיתֶם חֻקֵּם לִלְבָן כְּתָמוֹל
שֶׁלֹשִׁים גַּם תָּמוֹל גַּם הַיּוֹם: * וַיָּבֹאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעֲקוּ אֶל-פְּרַעְיָה לֵאמֹר לְמַדָּה תַעֲשֶׂה כֹה
לְעַבְדֶּיךָ: * תִּבֶן אֵין נִתֵן לְעַבְדֶּיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים
לָנוּ עֲשׂוּ וְהָנָה עַבְדֶּיךָ מִבָּיִם וּחְטָאֵי עַמֶּךָ:

וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל־כֵּן אַתֶּם אֹמְרִים
נִלְכָּה נִזְכָּחָה לַיהוָה׃ * וַעֲתָה לָכוּ עֲבָדוּ וְתִכֵּן לֹא־
יִנָּתֵן לָכֶם וְתִכֵּן לְבָנִים תִּתְּנוּ׃ * וַיֵּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּרַע לֵאמֹר לֹא־תִנָּרְעוּ מִלְּבָנִיכֶם דְּבַר־
יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ * וַיַּפְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נֹצְצִים
לִקְרֹאתֶם בַּעֲזָאתֶם מֵאֵת פֶּרַעֲה׃ * וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים
יִרְא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבֵּאתֶם אֶת־רֵיחוֹנוּ
בְּעֵינֵי פֶרַעֲה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לַתֵּת חֶרֶב בְּיָדָם לַהֲרֹגֵנוּ׃
* וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְמָה הִרְעִיתָ־
לָעַם הַזֶּה לְמָה זֶה שָׁלַחְתָּנִי׃ * וּמֵאֵז בָּאתִי גַל־
פֶּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהִצַּל לֹא־הִצַּלְתָּ
אֶת־עַמְּךָ׃

* וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
עַתָּה תֵּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָרְעָה כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם
וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשׁם מֵאֶרֶצוֹ :
* וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים
אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה :
* וְאַרְצָא אֶל-
אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וּשְׁמֵי יְהוָה
לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם :

10 * Igitur egressi præfecti operū & exactores ad
populum dixerunt : Sic dicit Pharaō : Nō do
11 vobis paleas. *Ite, & colligite sicubi inuenire
poteritis; nec minuetur quicquā de opere ve-
12 stro.* Dispersusque est populus in omnē terrā
13 Ægypti, ad colligēdas paleas.* Præfecti quoq;
operum instabāt, dicētes: Cōplete opus vestrū
quotidie, vt prius facere solebatis quando da-
14 bātur vobis paleæ.* Flagellatiq; sunt, qui præ-
C erant operibus filiorum Israel ab exactoribus
Pharaonis, dicentibus : Quare non impletis
mensurā laterum sicut prius, nec heri nec ho-
15 die?* Veneruntq; præpositi filiorum Israel, &
vociferati sunt ad Pharaonē, dicētes : Cur ita
16 agis contra seruos tuos?* Paleæ non dantur no-
bis, & lateres similiter imperantur. en famuli
tui flagellis cædimur, & iniuste agitur contra
17 populū tuum.* Qui ait: Vacatis ocio: & idcir-
18 cō dicitis, Eamus, & sacrificem⁹ Domino.* Ite
ergo & operamini: Paleæ non dabūtur vobis,
& reddetis consuetum numerum laterum.
19 * Videbāntque se præpositi filiorum Israel in
malum, eo quòd diceretur eis, Non minuetur
quicquā operis de lateribus per singulos dies.
20 * Occurrerūntque Moyse & Aaron, qui stabāt
21 ex aduerso egredientes à Pharaone: * Et dixe-
runt ad eos: Videat Dominus & iudicet, quo-
niam foetere fecistis odorem nostrum coram
Pharaone & seruis eius, & prebuisitis ei gladiū
22 vt occideret nos. * Reuersusque est Moyses ad
23 Dominum, & ait: Domine, cur afflixisti po-
pulum istum? quare misisti me? * Ex eo enim
quo ingressus sum ad Pharaonem, vt loquerer
ex nomine tuo, afflixit populū tuum, & non
liberasti eos.

CAP. VI.

1 **D**ixitque Dominus ad Moysen: Nunc vi-
A debis quę factururus sum Pharaoni. per ma-
num enim fortem dimittet eos, & in manu ro-
2 busta eiiciet illos de terra sua. * Locutusque
3 est Deus ad Moysen, dicens: Ego Dominus:
* Qui apparui Abraam, Isaac, & Iacob, in
Deo omnipotente: & nomen meum Adonai
non indicaui eis.

תרגום אונקלוס

וַיִּקְרָא שְׁלוֹמוֹנִי עֲמָא וּמִרְכוּחִי וְאִמְרוּ לַעֲמָא לְמִימַר בְּדִנָּן אֲמַר פְּרַעָה לֵית אֲנָא יְהוֹיָב לְכוּן חִיבְנָא 11
אֲחֹת אֲזוּלוּ סִיבוּ לְכוּן חִיבְנָא 12
וּבְדַר עֲמָא בְּכָל אֲרַעָא דְמִצְרַיִם לְגַבְבָּא גִילִי לְחִיבְנָא 13
וְשִׁלְמוֹנִי דִּחְקִין 14
וּלְקוּ סִרְכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּמִנְיָאוּ עֲלֵיהוֹן שְׁלוֹמוֹנִי 15
וְאֵתוּ סִרְכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעֵתוּ 16
חִיבְנָא לֹא מִתְּהִיב לַעֲבֹדָה וּלְבָנִיָּא אֲמַרִין לֹא עֲבִידוּ וְהָא עֲבָדָה לְקוֹן וְחִטָּאן עֲלֵיהוֹן 17
וְאִמְר בְּטִלְנִין אֲחֹת בְּטִלְנִין עַל כֵּן אֲחֹת אֲמַרִין נִיזִיל נִרְבַּח קֶדֶם יְיָ 18
וְחֹזוּ סִרְכֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוֹזוּן כְּבִישׁ לְמִימַר לֹא תִמְנָעוּן מִלְּבָנִיכוֹן פִּתְגָם יוֹם כְּיוּמִיהָ 19
וְעֲרַעְוּ יַח מִשָּׁה וְיַח אֲחֵרָן 20
וְאִמְרוּ לַהּוֹן יְהִלְלוּ יְיָ עֲלֵיכוֹן וְיִהְיֶה דְאֲבָאֲשָׁתוֹן יַח רִיחָנָא בְּעֵינֵי פְרַעָה וּבְעֵינֵי עֲבָדֶיהָ לְמִתָּן 21
וְיַח מִשָּׁה קֶדֶם יְיָ וְאִמְר יְיָ לְמַת אֲבָאֲשָׁתָא לַעֲמָא הָרִין לְמַת דִּנָּן שְׁלַחְתָּנִי 22
וּמַעֲיָדָה דְעָלִית לֹחַ פְּרַעָה 23
וְאִמְר 24
וּמִלִּיל יְיָ עִם מִשָּׁה וְאִמְר לִיהָ אֲנָא 25
וְאֲחֵלִיתִי לְאֲבֵרְהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׁמַי יְיָ לֹא אֲזַדְרַעִית לַהּוֹן 26

* Urgebant autem eos præfecti operum, & scri-
bæ populi: & locuti sunt ad populum, dicentes:
Hec dicit Pharaos: Non amplius do vobis paleas.

* Ipsi vos euntes, colligite vobis ipsis paleas
unde inueneritis: non enim aufertur à constructio-
ne vestra quicquam.

* Et dispersus est popu-
lus in tota terra Aegypti, vt congregaret stipulam
in paleas.

* At præfecti operum urgebant ip-
sos, dicentes: Complete opera pertinentia per diem,
sicut & quando palea dabatur vobis.

* Et flagellati sunt scribæ generis filiorum Israel,
constituti super ipsos à præfectis Pharaonis, dicen-
tes: Quare non compleuistis constructiones vestras

lateritij, sicut & heri, & tertia die, & quod ho-
die? * Ingredientes autem Scribæ filiorum Is-
rael, exclamauerunt ad Pharaonem, dicentes: Qua-
re sic facis tuis seruis?

* Palea non datur ser-
uis tuis, & lateritium, dicunt nobis, facite. ecce fa-
mulus tui flagellatus est: iniuria afficies ergo populum
tuum.

* Et dixit eis: Vacatis, ociosi estis: prop-
ter hoc dicitis, Eamus, sacrificemus Domino nostro.

* Nunc igitur euntes laborate. nam palea vo-
bis non dabitur, & constructionem lateritij redde-
tis.

* Videbant autem scribæ filiorum Israel
seipsos in malis, dicentes: Non relinquitis à lateri-
tio quod pertinet ad diem.

* Occurrerunt au-
tem Moysi & Aaron venientibus in occursum eis,
excurrentibus illis à Pharaone.

* Et dixerunt
eis: Videat Deus vos & iudicet, quod abominati
estis odorem nostrum coram Pharaone, & coram
seruis eius, vt det gladium in manus eius, vt occi-
dat nos.

* Conuersus est autem Moyses ad
Deum, & dixit: Domine, quare afflixisti populum
hunc? & cur misisti me?

* Et ex quo ingressus
sum ad Pharaonem, vt loquerer in tuo nomine, af-
fluxit populum hunc, et nō liberaisti populum tuum.

CAP. VI.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Iam videbis quæ
faciam Pharaoni. in enim manu valida dimit-
tet eos, & in brachio excelso eiciet eos de terra sua.

* Locutus est autem Deus ad Moysen, & di-
xit ad eum: Ego Dominus.

* Et apparui ad A-
braam, & Isaac, & Jacob, Deus existens eorum.
& nomen meum Dominus non manifestaui eis.

10 * κατέσπυδον ὃ αὐτοῖς ἐργολῶνται, & γραμματεῖς
τοῦ λαοῦ. καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, τὰδε λέγει φα-
11 ραὼ, ὅτι ἐπὶ δίδωμι ὑμῖν ἄχρα. * αὐτοὶ ὑμεῖς πορδύ-
μηναι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχρα, ὅθεν αὐτὸν δύσητε. & ὅτι ἀφαι-
12 ρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν ὅτι.

* & διεσπάρη ὁ
λαὸς ἐν ὅλῃ τῇ αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχρα.

13 * ὃ ὅτι ἐργολῶνται κατέσπυδον αὐτοῖς, λέγοντες, συντε-
λεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα κατ' ἡμέραν, καθάπερ καὶ ὅτε τὸ
14 ἄχρον ἐδίδοτο ὑμῖν. * & ἐμασίωθησαν ὁ γραμματεῖς
τοῦ ἔθνους τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ὁ κατασθέντες ἐπ' αὐτοῖς ὑπὸ
τῶν ἐπιστᾶτων τοῦ φαραῶ, λέγοντες, διατί & συνετελέσα-
τε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πληθίας, καθάπερ & ἐχθες & τρί-
15 τῃ ἡμέρᾳ, & τὴν σήμερον; * εἰσελθόντες δὲ ὁ

γραμματεῖς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, κατεβόησαν πρὸς φαραῶ,
λέγοντες, ἵνα τί οὕτω ποιεῖς τοῖς οἰκέταις;

16 * ἄχρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τῇ πληθύνει
λέγουσιν ἡμῖν, ποιεῖτε. ἰδοὺ ὁ παῖδες σου μεμασίγωνται.

17 ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου. * καὶ εἶπεν αὐτοῖς, σχο-
λάζετε, χολασαί ἐστέ. διὰ τοῦτο λέγετε, πορδύμηναι, δι-
18 σμηναι τῷ κυρίῳ ἡμῶν. * καὶ οὐκ ἐπὶ πορδύθεντες ἐργάζε-
σθε. ὅτι ὁ ἄχρον ὑμῖν ἐδόθη, καὶ τῇ συντάξει τῆς πληθίας
19 ἀποδώσετε. ἐώραν ὃ ὁ γραμματεῖς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐ-
20 αυσθῆν ἐν κακοῖς, λέγοντες, ὅτι ἀπολείψετε ἀπὸ τῆς πλη-
21 θίας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. * συνώμηναν ὃ μωσὴς
καὶ αἰσῶν ἐρχομένων εἰς συνώμηναν αὐτοῖς. ἐκπορευομένων
22 αὐτῶν ἀπὸ φαραῶ. * & εἶπον αὐτοῖς, ἐπιδόμοι ὁ θεὸς ὑμᾶς
καὶ κτείνει, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον φαραῶ,
& ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς
23 χεῖρας αὐτοῦ, ὅτι ἀποκτείνει ἡμᾶς. * ἐπέσρεψε ὃ μω-
σὴς πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶπε, κύριε, διατί ἐκάκωσας τὸν λαόν
24 τόντον; & ἵνα τί ἀπέσαλκάς με; * καὶ ὁ θεὸς εἰσαπεπόρδυσεν
πρὸς φαραῶ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαόν
25 τόντον, καὶ ὅτι ἐξέστω τὸν λαόν σου.

26 * Καὶ εἶπε κύριε πρὸς μωσὴν, ἡδὴ ὅψις ἀποιήσω τὸν
φαραῶ ἐν τῇ χειρὶ κραταίᾳ ἵνα αποσείῃ αὐτὸν, & ἐν βραχί-
27 ονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. * ἐλάλησε
ὃ ὁ θεὸς πρὸς μωσὴν, & εἶπεν πρὸς αὐτὸν, ἐγὼ κύριος.

28 * καὶ ὡφθην πρὸς ἀβραάμ & ἰσαὰκ & ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐ-
τῶν. & τὸ ὄνομά μου κύριος ὅτι ἐδήλωσα αὐτοῖς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et egressi sunt præfecti populi & exactores eius, & dixerunt populo: Hæc dicit Pharaos: Non ego dabo vobis paleas. 11 Vos ite & tolli-
te vobis paleas de loco in quo inueneritis, quoniam non minuetur quicquam de operibus vestris. 12 Et dispersus est populus in omnem ter-
ram Aegypti, ad colligendas stipulas & paleas. 13 Præfecti autem instabant, dicentes: Implete opus vestrum per singulos dies, sicut faciebatis
quando dabatur vobis palea. 14 Percussique sunt præpositi filiorum Israel quos constituerant super eos præfecti Pharaonis, dicentes: Qua-
re non complestis numerum vestrum, vt conficeretis lateres, sicut nudius tertius, nec heri nec hodie? 15 Et venerunt præfecti filiorum Israel,
& clamauerunt coram Pharaone, dicentes: Quare sic facis seruis tuis? 16 Palea non dantur seruis tuis; & dicunt nobis, Facite lateres. & ecce
serui tui percutiuntur, & peccat super eos populus tuus. 17 Et ait: Ociosi estis ociosi. idcirco vos dicitis, Eamus, & sacrificemus coram
Domino: 18 Et nunc ite & operamini, & palea non dabuntur vobis, & summam laterum reddetis. 19 Videbantque se præfecti fi-
liorum Israel in malum; eo quod diceretur eis, Non minuatis quicquam de lateribus vestris per singulos dies. 20 Occurreruntque Moysi &
Aaron, qui stabant in conspectu eorum cum egrederentur à Pharaone. 21 Dixeruntque eis: Appareat Dominus super vos, & vindictam su-
am quo ingressus sum ad Pharaonem, vt loquerer in nomine tuo, malefecit populo huic: & liberans non liberaisti populum tuum. 22 Et ex eo tempore
dixitque Dominus ad Moysen: Nunc videbis quod facturus sum Pharaoni: quoniam per manum fortem dimittet eos, & per manum validam
eiciet eos de terra sua. 23 Locutusque est Dominus cum Moysæ, & dixit ei: Ego Dominus. 24 Reuelatusque fui Abraham, Isaac, &
Jacob in Deo omnipotenti: & nomen meum Adonai non indicaui eis.

* וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ
 כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: * וגם אני
 שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים
 אתם ואזכר את בריתי: * לכן אמר לבני ישראל
 אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים
 והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
 ובשפטים גדלים: * ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
 לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מתחת סבלות מצרים: * והבאתי אתכם אל
 הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם
 ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה:
 * וידבר משה בן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-
 משה מקצר רוח ומעבדה קשה: * וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: * בא דבר אל פרעה מלך מצרים
 וישלח את בני ישראל מארצו: * וידבר משה לפני
 יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
 ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:
 * וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצוה אל-בני
 ישראל ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את
 בני ישראל מארץ מצרים: * אלה ראשי
 בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוז
 חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: * ובני שמעון
 ימואל וימין ואהר ויבין וצחר ושואל בן-הכנעני
 אלה משפחת שמעון: * ואלה שמות בני-לוי
 לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע
 ושלשים ומאת שנה: * ובני גרשון לבני ושמעי
 למשפחתם: * ובני קהת עמרם ויצחר וחברון
 ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה:
 * ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת רחלי
 לתלדתם:

* Pepigique foedus cum eis, vt darem eis
 terram Chanaan, terram peregrinationis eo-
 rum, in qua fuerunt aduenæ. * Ego audi-
 ui gemitum filiorum Israel, quo Ægyptij op-
 presserunt eos, & recordatus sum pacti mei.
 * Ideo dic filiis Israel: Ego Dominus, qui
 educam vos de ergastulo Ægyptiorum, & e-
 ruam de seruitute, ac redimam in brachio ex-
 celfo, & iudiciis magnis. * Et assumam
 vos mihi in populum, & ero vester Deus. &
 scietis quia ego sum dominus Deus vester,
 B qui eduxerim vos de ergastulo Ægyptiorum.
 * Et induxerim vos in terram super quam
 leuavi manum meam, vt darem eam Abraam,
 Isaac & Iacob. daboque illam possidendam
 vobis, ego Dominus. * Narrauit ergo
 Moyfes omnia filiis Israel: qui non acquie-
 uerunt ei, propter angustiam spiritus, & opus
 durissimum. * Locutusque est Dominus
 ad Moyfen, dicens: * Ingredere, & loquere
 ad Pharaonem regem Ægypti, vt dimittat fi-
 lios Israel de terra sua. * Respondit Moy-
 ses coram Domino: Ecce filij Israel non au-
 diunt me, & quomodo audiet Pharaon: præ-
 fertim cum incircuncisus sim labiis?
 * Locutusque est Dominus ad Moyfen &
 Aaron, & dedit mandatum ad filios Israel, &
 ad Pharaonem regem Ægypti, vt educerent
 filios Israel de terra Ægypti.
 * Isti sunt principes domorum per fami-
 lias suas: Filij Ruben primogeniti Israelis,
 Enoch & Phallu, Efron & Charmi. hæ cog-
 nationes Ruben. * Filij Symeon, Iamuel,
 & Iamin, & Ahod, & Iachin, & Saber, & Sa-
 ul filius Chananitidis. hæ progenies Symeon.
 * Et hæc nomina filiorum Leui per cognat-
 iones suas, Gerson, & Caath, & Merari. An-
 ni autem vitæ Leui fuerunt centum triginta
 septem. * Filij Gerson, Iobni, & Semel.
 per cognationes suas. * Filij Caath, Am-
 ram, & Isuar, & Hebron, & Oziel. Anni quo-
 que vitæ Caath, centum triginta tres.
 * Filij Merari, Mooli, & Musi. hæ cognat-
 iones Leui per familias suas.

תרגום אונקלוס

* ואף אקיימתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ
 כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: * וגם אני
 שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים
 אתם ואזכר את בריתי: * לכן אמר לבני ישראל
 אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים
 והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
 ובשפטים גדלים: * ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
 לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מתחת סבלות מצרים: * והבאתי אתכם אל
 הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם
 ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה:
 * וידבר משה בן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-
 משה מקצר רוח ומעבדה קשה: * וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: * בא דבר אל פרעה מלך מצרים
 וישלח את בני ישראל מארצו: * וידבר משה לפני
 יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך
 ישמעני פרעה ואני ערל שפתים:
 * וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצוה אל-בני
 ישראל ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את
 בני ישראל מארץ מצרים: * אלה ראשי
 בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוז
 חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: * ובני שמעון
 ימואל וימין ואהר ויבין וצחר ושואל בן-הכנעני
 אלה משפחת שמעון: * ואלה שמות בני-לוי
 לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע
 ושלשים ומאת שנה: * ובני גרשון לבני ושמעי
 למשפחתם: * ובני קהת עמרם ויצחר וחברון
 ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה:
 * ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת רחלי
 לתלדתם:

* Et constitui fœdus meum cum eis, ut darem eis terram Chananeorum, terram quam habitauerunt, in qua & habitauerunt in ea.

* Et ego audiui gemitum filiorum Israel, quæ Ægyptij in seruitutem redegerunt eos. & recordatus sum fœderis mei.

* Vade, loquere filiis Israel, dicens: Ego Dominus: & educam vos à seruitute Ægyptiorum: & liberabo vos de potentia eorum; & redimam vos in brachio excelsso, & iudicio magno.

* Et accipiam vos mihi ipsi in populum: & ero vester Deus. & cognoscetis, quod ego Dominus Deus vester, educens vos de potentia Ægyptiorum.

* Et adducam vos in terram, in quam extendi manum meam, ut darem eam Abraham, & Isaac, & Jacob. & dabo eam vobis in sorte, ego Dominus.

* Locutus est autem Moyses sic filiis Israel: & non audierunt Moysen præ pusillanimitate, & præ operibus duris.

* Ait autem Dominus ad Moysen, dicens:

* Ingredere, loquere ad Pharaonem regem Ægypti, ut dimittat filios Israel de terra sua.

* Locutus est autem Moyses coram Domino, dicens: Ecce filij Israel non audierunt me; & quomodo Pharaon audiet me? ego autem balbus sum.

* Dixit autem Dominus ad Moysen & Aaron: & mandauit eis ad Pharaonem regem Ægypti, ut educat filios Israel de terra Ægypti.

* Et hi principes domorum familiarum eorum. Filij Ruben primogeniti Israel, Enoch, & Phallu, Esrom, & Charmi. hæc cognatio Ruben.

* Et filij Symeon, Iemuel, & Jamin, & Aod, & Iachin, & Sear, & Saul, qui ex Phœmissa. hæc familie filiorum Symeon.

* Et hæc nomina filiorum Leui per cognationes eorum, Gerson, Caath, & Merari. & hi anni vite Leui, centum triginta septem anni.

* Et hi filij Gerson, Lobeni, & Semei, domus familiarum eorum.

* Et filij Caath, Amram, & Jfuar, & Hebron, & Oziel: & anni vite Caath, centum triginta tres anni.

* Et filij Merari, Mooli, & Musi. hæc domus familiarum Leui per cognationes eorum.

* καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν χαναναίων, τὴν γῆν ἣν παρωκῆκασιν, ἐν ἣ καὶ παρωκῆσαν ἐπ' αὐτῆς.

* καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν συναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. αὐτοὶ αἰγυπτιοὶ κατεδουλώθησαν αὐτοῖς. καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης μου.

* Βάδιζε, εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, ἐγὼ κύριος, & ἔξάξω ὑμᾶς ἀπὸ δουλείας τῶν αἰγυπτίων. καὶ ῥύσμαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δυναστείας αὐτῶν, καὶ λυτῶθῃμαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ κρίσει μεγάλῃ.

* καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐμαυτῷ εἰς λαόν. & ἔθωμαι ὑμῶν θεός. & γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς δυναστείας τῶν αἰγυπτίων.

* & εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἔξέτανα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραάμ & τῷ Ἰσαὰκ & τῷ Ἰακώβ. καὶ δώσω αὐτὴν ὑμῖν ἐν κλήρῳ. ἐγὼ κύριος.

* ἐλάλησε ὁ Μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, & οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆν ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.

* εἶπε ὁ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων:

* εἰσελθε, ἀλάησον πρὸς Φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου, ἵνα ἔξαποσείλῃς αὐτὸν ὑπὲρ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς.

* ἐλάλησε ὁ Μωυσῆς ἐναντὶ κυρίου, λέγων, ἰδοὺ ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσέν μου, & πῶς Φαραὼ εἰσακέσεται με, ἐγὼ δ' ἄλογός εἰμι.

* εἶπε ὁ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου, ἵνα ἔξαγάγῃ αὐτοὺς ὑπὲρ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αἰγύπτου.

* & οὗτοι οἱ οἴκων πατριῶν αὐτῶν. υἱοὶ ῥαββὶ πρῶτος Ἰσραὴλ, ἐνώχ, & φαλλὺ, Ἀσρὼμ & χαρμὶ, αὕτη ἡ συγγένεια ῥαββὶ.

* & υἱοὶ Συμεὼν, Ἰεμουήλ, & Ἰαμὴν, & Ἀὼδ, καὶ Ἰαχὴν, & Σααρ, καὶ Σααλ ὁ ἐκ τῆς φοινίκης. αὗται αἱ πατρίαι τῶν υἱῶν Συμεὼν.

* καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λαβὶ καὶ συγγενείας αὐτῶν, γεδσὼν, κααθ, καὶ μεραρεῖ. & ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λαβὶ, ἑκατὸν τριακονταεπτά ἔτη.

* & οὗτοι υἱοὶ Γεδσὼν, Λαβὶ, & Σεμεὶ οἱ οἴκοι πατριῶν αὐτῶν. & οὗτοι υἱοὶ Κααθ, Ἀβραμ, & Ἰσαὰρ, καὶ Χεβεσὼν, & Ὀζιήλ. & ταῦτα ἔτη τῆς ζωῆς Κααθ, ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.

* καὶ υἱοὶ Μεραρεῖ, Μουλί, & Ὀμυσί. οὗτοι οἱ οἴκοι πατριῶν Λαβὶ, καὶ συγγενείας αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et etiam statui pactum meum cum eis, ut darem eis terram Chanaan, terram peregrinationis eorum in qua peregrinati sunt.

* Et in conspectu meo auditus est clamor filiorum Israel, eo quod Ægyptij seruire faciunt eos: & recordatus sum pacti mei.

* Ideò dic filiis Israel, Ego Dominus: & educam vos de medio tribulationis seruitutis Ægyptiorum: & liberabo vos de seruitute eorum; & redimam vos in brachio excelsso, & iudiciis magnis.

* Et applicabo vos coram me in populum, & ero vobis in Deum: & scietis quia ego dominus Deus vester, qui eduxi vos de medio tribulationis seruitutis Ægyptiorum.

* Et inducam vos in terram pro qua iuravi in verbum meum, ut darem eam Abraham, Isaac & Jacob; & dabo eam vobis in hæreditatem, ego Dominus.

* Locutusque est Moyses filiis Israel: & non acquieuerunt Moysi propter angustiam spiritus, & duram seruitutem quæ erat super eos.

* Locutusque est Dominus cum Moysæ, dicens: Ingredere, loquere cum Pharaone rege Ægypti, ut mittat filios Israel de terra sua.

* Et locutus est Moyses coram Domino, dicens: Ecce filij Israel non acquieuerunt mihi: quomodo ergo acquiescet mihi Pharaon? & ego sum grauis loquelæ.

* Locutusque est Dominus cum Moysæ & cum Aaron, & dedit eis mandatum ad Pharaonem regem Ægypti, ut educerent filios Israel de terra Ægypti.

* Isti sunt principes domus patrum suorum. Filij Ruben primogeniti Israel, Enoch, & Phallu, Esrom & Charmi. hæc cognationes Ruben.

* Filij autem Symeon, Iamuel, & Iamin, & Ahod, & Iachin, & Saher, & Saul filius Chananitidis. hæc cognationes Symeon.

* Et hæc nomina filiorum Leui per cognationes suas, Gerson, & Caath, & Merari. Anni autem vite Leui fuerunt centum triginta septem.

* Filij autem Caath, Amram, & Isaac, & Hebron, & Oziel. Anni autem vite Caath, centum & triginta & tres anni.

* Filij autem Merari, Mooli, & Musi. hæc sunt cognationes Leui per familias suas.

* ויקח עמרם את יוכבד דתו לו לאשה ותלד
 לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע
 ושלשים ומאת שנה: * ובני יצחק קרח ונפג
 וזכרי: * ובני עזיאל מישאל ואלעפן וסתרי:
 * ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחור
 נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא
 את אלעזר ואת איתמר: * ובני קרח אסיר ואלקנה
 ואביאסף אלה משפחת הקרחי: * ואלעזר בן
 אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו
 את פנחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:
 * הוּא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו
 את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:
 * הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא
 את בני ישראל ממצרים הוּא משה ואהרן:
 * ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:
 * וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:
 * ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך
 ישמע אלי פרעה:
 ז

* ויאמר יהוה אל-
 משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך
 יהיה נביאך: * אתה תדבר את כל אשר אצוּך
 ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
 ישראל מארצו: * ואני אקשה את לב פרעה
 והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים:
 * ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
 והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ
 מצרים בשפטים גדלים: * וידעו מצרים כי אני
 יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני
 ישראל מתוכם:

20 * Accepit autem Amram vxorem Iochabet
 patruelē suam, quę peperit ei Aaron, & Moy-
 sen, & Mariam. Fueruntque anni vitę Amrā,
 21 centum triginta septem. * Filij quoque Isuar,
 22 Chore, & Napheg, & Zechri. * Filij quoque
 Oziel, Misael, & Elisaphan, & Sechri.
 23 * Accepit autem Aaron vxorem Elisabeth,
 D filiam Aminadab sororem Naafon, quę pe-
 perit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Itha-
 24 mar. * Filij quoque Chore, Afer, & Helca-
 na, & Abiasaph. hæ sunt cognationes Chori-
 25 tarum. * At verò Eleazar filius Aaron ac-
 cepit vxorem de filiabus Phutiel, quę peperit
 ei Phinees. Hi sunt principes familiarum Le-
 26 uiticarum per cognationes suas. * Iste est
 Aaron & Moyse, quibus præcepit Dominus
 vt educerent filios Israel de terra Ægypti, per
 27 turmas suas. * Hi sunt qui loquuntur ad
 Pharaonem regem Ægypti, vt educant filios
 Israel de Ægypto. Iste est Moyse & Aaron,
 28 * In die quā locutus est Dominus ad Moy-
 29 sen in terra Ægypti. * Et locutus est Do-
 minus ad Moysem, dicens: Ego Dominus. lo-
 quere ad Pharaonem regem Ægypti, omnia
 30 quę loquor tibi. * Et ait Moyse coram
 Domino: En incircuncisus labiis sum. quo-
 modo audiet me Pharaos?

CAP. VII.

1 D Ixitque Dominus ad Moysem: Ecce con-
 A stitui te Deum Pharaonis: & Aaron fra-
 ter tuus erit propheta tuus.
 2 * Tu loquēris ei omnia quę mando tibi:
 & ille loquetur ad Pharaonem, vt dimittat fi-
 lios Israel de terra sua.
 3 * Sedego indurabo cor eius, & multiplica-
 bo signa & ostenta mea in terra Ægypti:
 4 * Et non audiet vos: immittamque ma-
 num meam super Ægyptum, & educam ex-
 ercitus & populum meū filios Israel de ter-
 ra Ægypti per iudicia maxima.
 5 * Et scient Ægyptij, quia ego sum Do-
 minus, qui extenderim manum meam super
 Ægyptum, & eduxerim filios Israel de me-
 dio eorum.

תרגום אונקלוס

20 ונסיב עמרם ית יוכבד בת אחור אבותי ליה לאנתו וילידת ליה ית אהרן וית משה ושני חיי עמרם מאה ותלתין ושבע שנין:
 21 ובני יצחק קרח ונפג וזכרי: * ובני עזיאל מישאל ואלעפן וסתרי:
 22 ובני אהרן את אלישבע בת עמינדב אחתיה דנחשון ליה
 23 וילידת ליה ית נדב וית אביהוא וית אלעזר וית איתמר:
 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף ארין ורעית קרח: * ואלעזר
 25 בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל ליה לאנתו וילידת ליה ית פנחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:
 26 הוּא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:
 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוּא משה ואהרן:
 28 * ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים:
 29 * וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך:
 30 * ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה:
 ז
 * ויאמר יהוה אל-
 משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך:
 * אתה תדבר את כל אשר אצוּך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו:
 * ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים:
 * ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים:
 * וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם:

* Et accepit Amram Jochabed filiam fratris patris sui sibi in uxorem. & genuit ei & Aaron & Moysen, & Mariam sororem eorum. At anni vitæ Amram, centum triginta septem anni.

* Et filij Jssuar, Chore, & Napheg, & Zechri.

* Et filij Ozziel, Misael, et Elisaphan, et Zechri.

* Accepit autem Aaron Elisabeth, filiam Aminadab, sororem Naasson, sibi uxorem. & peperit ei ipsumque Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Jthamar.

* Filij autem Chore, Afer, & Elcana, & Abiasab. hæ generationes Chore.

* Et Eleazar Aaron, accepit filiam Phutiel sibi uxorem: & peperit ei Phinees. hi principatus familie Levitarum per generationes eorum.

* Hic Aaron & Moyses, quibus dixit ipsis Deus ut educerent filios Jssrael ex Aegypto, cum exercitu eorum.

* Hi sunt qui loquuntur ad Pharaonem regem Aegypti, ut educerent filios Jssrael ex Aegypto. ipse Moyses & Aaron:

* Qua die locutus est Dominus Moysi in terra Aegypti.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Ego Dominus: loquere ad Pharaonem regem Aegypti, quæcunque ego dico ad te.

* Et dixit Moyses coram Domino: Ecce ego graui voce sum, & quomodo audiet me Pharaos?

CAP. VII.

* Et ait Dominus ad Moysen, dicens: Ecce dedit deum Pharaonis. & Aaron frater tuus erit tuus propheta.

* Tu verò loqueris ei omnia quæcunque tibi præcipio. at Aaron frater tuus loquetur ad Pharaonem, ut dimittat filios Jssrael de terra sua.

* Ego autem indurabo cor Pharaonis, & multiplicabo signa mea & portenta mea in terra Aegypti.

* Et non audiet vos Pharaos: & intendant manum meam in Aegyptum, & educam cum potentia mea populum meum filios Jssrael de terra Aegypti cum ultione magna.

* Et cognoscent Aegyptij, quod ego sum Dominus, extendens manum meam contra Aegyptum; et educam filios Jssrael de medio eorum.

* καὶ ἔλαβεν ἄμραμ τὴν ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὴν τε ἀαρὼν καὶ μωυσέω & μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς ἄμραμ ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη.

* & υἱοὶ ἰσσαὰρ, κορὲ, & ναφὲκ, & ζεχρί.

* & υἱοὶ ὀζιήλ, μισαήλ, καὶ ἐλισαφάν, & ζεχρί.

* ἔλαβε δὲ ἀαρὼν τὴν ἐλισάβετ θυγατέρα ἀμιναδάβ ἀδελφῆς ναασὼν εἰς γυναῖκα. & ἔτεκεν αὐτῷ τὴν τε ναδάβ, καὶ ἀβιδὸν, & ἐλεάζαρ, & ἰθάμαρ.

* υἱοὶ δὲ κορὲ, ἀσείδ, & ἐλκανὰ, & ἀβιάζαδ. αὗται αἱ γενεαὶ κορὲ.

* καὶ ἐλεάζαρ δὲ τοῦ ἀαρὼν, ἔλαβε τὴν θυγατέρα φετὴλ αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν φινεές. αὗται αἱ δὲ καὶ πατριᾶς λευιτῶν, καὶ γένεσις αὐτῶν.

* ὅθεν ἀαρὼν καὶ μωυσῆς, οἵς εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἵνα ἀγαγῶν ὅντι υἱοὶ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου, σὺ δὲ νύμαι αὐτῶν.

* οὗτοί εἰσιν & διαλεγόμενοι πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου, ὥστε ἵνα ἀγαγῶν τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. αὐτὸς δὲ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν.

* ἡ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν ἐν γῇ αἰγύπτου.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσέω, λέγων, ἐγὼ κύριος. λάληθον πρὸς φαραὼ βασιλέα αἰγύπτου, ὃς ἐγὼ λέγω πρὸς σε.

* & εἶπεν μωυσῆς ἐν θυτίον κυρίου, ἰδοὺ ἐγὼ ἰχνόφρωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεται με φαραὼ;

ζ.

* Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσέω, λέγων, ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν φαραὼ. καὶ ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου πρὸς φητής.

* σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὃς ἐγὼ ἐντέλλομαι. ὃ δὲ ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς φαραὼ, ὥστε ἵνα ἀποστείλῃ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

* ἐγὼ δὲ σκληρωθὲν τὴν καρδίαν φαραὼ & πληθυνθῶ τὰ σημεῖά μου, & τὰ τέρατά μου ἐν γῇ αἰγύπτου.

* καὶ ὅς ἐστι κακούρεται ὑμῖν φαραὼ, καὶ ἐπιβαλὼ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αἰγύπτον, καὶ ἵξάξω σὺ δὲ νύμαι με τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου σὺ δὲ ἐκδικήσεις μεγάλην.

* καὶ γνώσκονται & αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' αἰγύπτον, καὶ ἵξάξω τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et accepit Amram Iochabed filiam sororis patris sui sibi in uxorem: & peperit ei Aaron & Moysen. Anni autem vitæ Amram, fuerunt centum & triginta & septem anni.

* Et filij Ozziel, Misael, & Helisaphan, & Sethri. Filij autem Issaas, Chore, & Napheg, & Zechri.

* Accepitque Aaron sibi Elisabeth filiam Aminadab, sororem Naasson, in uxorem: & peperit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. Filij quoque Chore, Afer, & Elcana, & Abiasaph. hæ sunt generationes Chore.

* Et peperit ei Phinees. hi sunt principes patrum Levitarum per cognationes suas. Eleazar autem filius Aaron accepit sibi de filiabus Phutiel uxorem: Ipse est Aaron & Moyses, quibus dixit Dominus, Educite filios Israel de terra Aegypti, per turmas suas.

* Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: Ego Dominus: Loquere cum Pharaone rege Aegypti, ut dimittat filios Israel de terra sua. Ipse est Moyses & Aaron.

* Et ait Moyses coram Domino: Ecce ego sum grauis loquelæ: & quomodo acquiescet mihi Pharaos? Et ego indurabo cor Pharaonis: & multiplicabo signa mea & portenta mea in terra Aegypti.

* Et non acquiescet vobis Pharaos: & ponam plagam fortitudinis meæ super Aegyptum, & educam cum potentia mea populum meum filios Israel de terra Aegypti per iudicia magna.

* Et scient Aegyptij quia ego Dominus, cum leuauero plagam fortitudinis meæ super Aegyptum, & educero filios Israel de medio eorum.

CAP. VII.

* Et ait Dominus ad Moysen: Vide quod constitui te principem Pharaoni: & Aaron frater tuus erit interpres tuus. Tu loqueris omnia quæ mando tibi: & Aaron frater tuus loquetur cum Pharaone, ut dimittat filios Israel de terra sua.

* Et ego indurabo cor Pharaonis: & multiplicabo signa mea & portenta mea in terra Aegypti. Et non acquiescet vobis Pharaos: & ponam plagam fortitudinis meæ super Aegyptum, & educam exercitum meum, populum meum filios Israel de terra Aegypti per iudicia magna.

* Et scient Aegyptij quia ego Dominus, cum leuauero plagam fortitudinis meæ super Aegyptum, & educero filios Israel de medio eorum.

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה אֹתָם בְּ
עֲשׂוֹ: * וּמֹשֶׁה בֶּן-שִׁמְשׁוֹן שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן-שָׁלֹשׁ
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדִבְרֵם אֶל-פַּרְעֹה:
* וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:
* כִּי יִדְבֹר אֲלֵכֶם פַּרְעֹה לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם מוֹפֵת
וְאָמַרְתָּ אֶל-אַהֲרֹן קַח אֶרֶץ מִטָּד וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי פַרְעֹה
יְהִי לְתִנִּין: * וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פַּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ
כֵן כְּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶרֶץ מִטָּחוֹ לִפְנֵי
פַּרְעֹה וּלְפָנָיו עֲבָדָיו וַיְהִי לְתִנִּין: * וַיִּקְרָא גַם-פַּרְעֹה
לְחֹכְמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
בְּלַהֲטִיהֶם כֵּן: * וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטָּחוֹ וַיְהִיו לְתִנִּינִם
וַיִּבְלַע מִטָּה אַהֲרֹן אֶת-מִטָּתָם: * וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: * וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כִּבְדֹּד לֵב פַּרְעֹה מֵאֵן לִשְׁלַח הָעָם:
* לָךְ אֶל-פַּרְעֹה בִּבְקָר הַנֶּה יֵצֵא הַמִּימָר וְנִצְבֹּרְתָּ
לִקְרֹאתוֹ עַל-שֹׁפֶת הַיָּאֵר וְהַמִּטָּה אֲשֶׁר-נִהְפָךְ לְנַחֲשׁ
תִּקַּח בְּיָדְךָ: * וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֲבָרִים
שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶרֶץ עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר
וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעְתָּ עֹד-כֹּה: * כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת
תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הֵנָּה אֲנֹכִי מִכָּה בַּמִּטָּה אֲשֶׁר בְּיָדִי
עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לָדָם: * וְהִדְגָּה אֲשֶׁר
בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתֵּת מַיִם
מִן-הַיָּאֵר: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן
קַח מִטָּד וְנִטָּה יָדְךָ עַל-מִימֵי מִצְרַיִם עַל-נְהִרְתָּם
עַל-יְאֻרֵּיהֶם וְעַל-אֲנִמֵּיהֶם וְעַל כָּל-מְקוֹרֵי מִימֵיהֶם
וַיְהִי דָם וְהָיָה דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצְמָם
וּבַבְּאֵנִים: * וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צֻוָּה
יְהוָה וַיֵּרָם בַּמִּטָּה וַיָּךְ אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר
לְעֵינֵי פַרְעֹה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיִּהְפְּכוּ כָל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-
בַּיָּאֵר לָדָם:

* Fecit uero Moyses & Aaron sicut praecepit eis Dominus. sic fecerunt. * Moyses autem erat annorum octoginta, Aaron autem octoginta trium annorum, quando locuti sunt ad Pharaonem. * Et ait Dominus ad Moysen et Aaron, dicens: * Et si loquitur ad vos Pharaon, dicens: Date nobis signum vel portentum: et dices Aaron fratri tuo, Accipe virgam, & proice eam coram Pharaone & coram seruis eius, & erit draco. * Ingressus est autem Moyses & Aaron coram Pharaone & seruis eius, & fecerunt sic, sicut praecepit eis Dominus. & proiecit Aaron virgam coram Pharaone & coram seruis eius, & facta est draco. * Conuocauit autem Pharaon sapientes et ueneficos, & fecerunt & incantatores Aegyptiorum incantationibus suis similiter. * Et proiecerunt unusquisque virgam suam, & facta sunt dracones: & deuorauit virga Aaron illorum virgas. * Et induratum est cor Pharaonis, & non audiuit illos, sicut locutus est eis Dominus. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Aggrauatum est cor Pharaonis, ut non dimittat populum. * Vade ad Pharaonem manens: ecce ipse egredietur ad aquam. & stabis obuius ei super labium fluminis, et virgam conuersam in colubrum accipies in manu tua. * Et dices ad eum: Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te, dicens: Dimitte populum meum, ut seruiant mihi in deserto: & ecce non audiuit usque huc. * Hac dicit Dominus: In hoc cognosces quod ego Dominus: Ecce ego percutiam virga quae in manu mea in aquam quae in fluuio, & uertetur in sanguinem. * Et pisces qui in flumine, morientur. & feruebit fluuius: & non poterunt Aegyptij bibere aquam a flumine. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron fratri tuo, Accipe virgam tuam, & extende manum tuam super aquas Aegypti, & super fluuios eorum, & super riuos eorum, & super paludes eorum, et super omnem congregatam aquam eorum; & erit sanguis: & fuit sanguis in omni terra Aegypti, inque lignis & lapidibus. * Et fecerunt sic Moyses & Aaron, sicut praecepit eis Dominus. Et eleuans Aaron virgam suam, percussit aquam in flumine coram Pharaone, & coram seruis eius, et conuersa est tota aqua, quae in flumine, in sanguinem.

* ἐποίησε ὁ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν καθὰ τὸ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, οὕτως ἐποίησαν. * μωυσῆς ὁ γὰρ ἦν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ ἀαρὼν ὁ δὲ ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν, ἡνίκα ἐλάλησεν πρὸς φαραῶν. * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσὲν καὶ ἀαρὼν, λέγων· * καὶ ἐὰν λαλήσει πρὸς ὑμᾶς φαραῶν, λέγων, δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς ἀδελφῶν τῶν ἀδελφῶν σου, λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον αὐτὴν ἐν θυτίῳ φαραῶν, καὶ ἐν θυτίῳ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔσονται δράκοντες. * εἰσῆλθε ὁ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐναντίον φαραῶν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθὰ τὸ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἔρριψεν ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐν θυτίῳ φαραῶν, καὶ ἐν θυτίῳ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔγενετο δράκων. * συνεκάλεσε ὁ φαραῶν τοὺς ὄφεις, καὶ τοὺς φαρμακούς, καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως. * καὶ ἔρριψεν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, καὶ ἔγενετο δράκωντες. καὶ κατέπευ ἡ ῥάβδος ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. * καὶ κατίχυσεν ἡ καρδία φαραῶν, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος. * εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσὲν, βεβήκηκα ἡ καρδία φαραῶν, τοῦ μὴ ἴξασθαι τὸν λαόν. * βάλε ὁ κύριος πρὸς φαραῶν τὴν ψαῖον, ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ στήσει τὴν συνωσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὄφιν, λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου. * καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, κύριος ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σε, λέγων, ἴξασθαι τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύωσί μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἰδὲ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου. * τὰ δὲ λέγει κύριος, ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος, ἰδὲ ἐγὼ τίπῃ τῇ ῥάβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μετεβαλεῖς εἰς αἶμα. * καὶ ἡ χθὲς ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ὑποζύξῃ ὁ ποταμὸς, καὶ διωθήσονται αἱ αἰὶς αἰῶνι πίνειν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. * εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσὲν, εἶπον ἀαρὼν τῶν ἀδελφῶν σου, λάβε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλίνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεσηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἶμα, καὶ ἔγενετο αἶμα ἐν πάσῃ τῇ γῇ αἰγύπτου, ἐν τε τοῖς ξύλοις καὶ τοῖς λίθοις. * καὶ ἐποίησαν οὕτως μωυσῆς καὶ ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἐπύκνωσεν ἀαρὼν τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον φαραῶν, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἶμα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Fecitque Moyses & Aaron sicut praeceperat eis Dominus: ita fecerunt. * Moyses autem erat aetatis octoginta annorum, & Aaron octoginta & trium annorum erat, quando locuti sunt cum Pharaone. * Et ait Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Cum locutus fuerit vobiscum Pharaon, dicens: Date signum: & dices ad Aaron, Tolle virgam tuam, & proice coram Pharaone, & uertetur in colubrum. * Et ingressus est Moyses & Aaron ad Pharaonem, & fecerunt sicut eis praeceperat Dominus, & proiecit Aaron virgam suam coram Pharaone & coram seruis suis, & uersa est in colubrum. * Vocauit quoque Pharaon sapientes & maleficos, & fecerunt etiam ipsi malefici Aegyptiorum per incantationes suas similiter. * Proieceruntque unusquisque virgam suam, & uersae sunt in colubros: & deuorauit virga Aaron virgas eorum. * Et induratum est cor Pharaonis, & non acquieuit eis sicut locutus fuerat Dominus. * Dixitque Dominus ad Moysen: Ingrauatum est cor Pharaonis, noluit dimittere populum. * Vade ad Pharaonem manens: ecce egredietur ad aquas, & stabis obuiam ei super ripam fluminis: & virgam quae uersa est in colubrum, tolles in manu tua: Dicesque ei: Dominus Deus Iudaeorum misit me ad te, dicens: Dimitte populum meum, ut seruiant coram me in deserto. & ecce non acquieuit huc usque. * Hac dicit Dominus: In hoc scies quod ego Dominus: ecce ego percutio virga quae est in manu mea super aquas quae sunt in flumine, & uertentur in sanguinem. * Et pisces qui sunt in flumine morientur. & computrescet fluuius, & laborabunt Aegyptij ut bibant aquas de flumine. * Dixitque Dominus ad Moysen. Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam, & leua manum tuam super aquas Aegypti, super fluuios eorum, & super riuos eorum, & super paludes eorum, & super omnem locum congregationis aquarum eorum, ut uertantur in sanguinem: & sit sanguis in vniuersa terra Aegypti, in vasis quoque ligneis, & in vasis lapideis. * Feceruntque ita Moyses & Aaron, sicut praeceperat Dominus. & leuauit virgam, & percussit aquas quae erant in flumine ante oculos Pharaonis, & ante oculos seruorum eius, & uersae sunt omnes aquae quae erant in flumine, in sanguinem.

והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היא ולא יכלו
מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ
מצרים: * ויעשו בן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה:
* ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת:
* ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי
לא יכלו לשתות ממימי היאר: * וימלא שבעת ימים
אחרי הכות יהוה את היאר:

ח

* ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני:
* ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל
גבולך בצפרדעים: * ושרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדך
ובעמך ובתנורך ובמשארותיך: * ובכר ובעמך
ובכל עבדך יעלו הצפרדעים: * ויאמר יהוה
אל משה אמר אל אהרן נטו את ידך במטק על
הנהרות על היארים ועל האנמים והעל את
הצפרדעים על ארץ מצרים: * ויט אהרן את ידו על
מימי מצרים והעל הצפרדע ותבס את ארץ מצרים:
* ויעשו בן חרטמי בלטיהם ויעלו את הצפרדעים
על ארץ מצרים: * ויקרא פרעה למשה ולאהרן
ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני
ומעמי ואשלח את העם ויזכו לי יהוה:
* ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר
לך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך
ומבתיך רק ביאר תשארגו: * ויאמר למחר
ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
* וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדך ומעמך רק
ביאר תשארגו:

21 * Et pisces qui erant in flumine mortui sunt.
computruitq; fluuius, & non poterant Ægy-
ptij bibere aqua fluminis: & fuit sãguis in to-
22 ta terra Ægypti. * Feceruntq; similiter malefici
Ægyptiorum incantationibus suis. Et indura-
tum est cor Pharaonis: nec audiuit eos, sicut
23 præceperat Dñs. * Auertitq; se, & ingressus est
domum suam, nec apposuit cor etiam hac vi-
24 ce. * Foderunt autem omnes Ægyptij per cir-
cuitum fluminis aquam vt biberent. nō enim
25 poterant bibere aquam fluminis. * Implet-
que sunt septem dies, postquam percussit Do-
minus fluuium. CAP. VIII.

1 D Ixit quoque Dominus ad Moyſen: In-
A gredere ad Pharaonem, & dices ad eum:
Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meū,
2 vt sacrificet mihi. * Si autem nolueris dimitte-
re, ecce ego percutiam omnes terminos tuos
3 ranis. * Et ebulliet fluuius ranas, quæ ascendet
& ingredientur domum tuam, & cubiculum
lectuli tui, & super stratum tuū, & in domos
seruorum tuorum, & in populum tuum, & in
furnos tuos, & in reliquias ciborum tuorum.
4 * Et ad te, & ad populū tuū, & ad omnes ser-
uos tuos intrabūt ranæ. * Dixitq; Dñs ad Moy-
ſe: Dic ad Aarō, Extēde manū tuā sup fluuios
& super riuos & paludes, & educ ranas super
6 terrā Ægypti. * Extendit Aaron manū super a-
B quas Ægypti, & ascēderūt ranæ, operuerūtq;
7 terrā Ægypti. * Fecerūt autē & malefici per in-
cātationes suas similiter, eduxerūtq; ranas sup
8 terram Ægypti. * Vocauit autē Pharaō Moyſe
& Aarō, & dixit eis: Orate Dñm vt auferat ra-
nas à me & à populo meo: & dimittam popu-
9 lū, vt sacrificet Domino. * Dixitq; Moyſes ad
Pharaonem: Constitue mihi quando depre-
cer pro te, & pro seruis tuis, & p populo tuo:
vt abigatur ranæ à te, & à domo tua, & à seruis
tuis, & à populo tuo, & tantū in flumine re-
10 maneat. * Qui respōdit, Cras. At ille, Iuxta, in-
quit, verbū tuū faciā, vt scias quoniā nō est si-
11 cut dominus Deus noster. * Et recedent ranæ à
te, & à domo tua, & à seruis tuis, & à populo
tuo; & tantū in flumine remanebunt.

תרגום אונקלוס

22 ועבדו בן חרש מצרים: * ויחפרו
23 ואחפני פרעה ועל לביתיה ולא שוי לבויה אף לדא: *
25 ושליו שבקא וימין בחר דמחא ויזר
1 ואמר וי למשה עול לוח פרעה ותימר ליה כדנן
2 ואם מסרב את לשלחא הא אנא מחי ית כל תחומך בעורדעניא: *
3 וירבי נהרא עורדעניא
4 וכך ובעמך ובכל עבדך וסקון
5 ואמר וי למשה אמר לאהרן ארים ית ידך בחסרך על נהרא ועל אריטיא ועל אנמא ואסיק ית עורדעניא על
6 וארים אהרן ית ידיה על מיא דמצרים וסליקו עורדעניא ותפו ית ארעא דמצרים: *
7 ועבדו בן
8 וקרא פרעה למשה ולאהרן ואמר צלו קדם וי ויעדי עורדעניא
9 ואמר משה לפרעה שאל לך גבורה וחב לך זמן לאימתי אצלי עלך ועל עבדך ועל
10 ואמר למחר ואמר כפתנמך בדיל ותדע ארי לית כיי אלהנא:
11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדך ומעמך רק ביאר תשארגו:
12 ויעדו עורדעניא מן ומבתיך ומעבדך ומעמך לחוד די בנהרא וישתארגו:

* Et pisces qui in flumine, mortui sunt. & com-
putruit flumen; & non potuerunt Aegyptij bibe-
re aquam à flumine: & erat sanguis in omni terra
Aegypti. * Fecerunt autem similiter & incan-
tatores Aegyptiorum incantationibus suis. Et indu-
ratum est cor Pharaonis, & non audiuit eos, sicut
dixit Dominus. * Conuersus autem Pharaon, in-
gressus est in domum suam: & non apposuit men-
tem suam neque in hoc. * Foderunt autem om-
nes Aegyptij per circuitum fluminis, ut biberent a-
quam; & non poterant bibere aquam à flumine.
* Et impleti sunt septem dies, postquam percussit
Dominus flumen.

CAP. VIII.

Dixit autem Dominus ad Moysen: Ingredere ad
Pharaonem, & dices ad eum: Hæc dicit Domi-
nus, Dimitte populum meum, ut mihi seruiant. * Si
autem non volueris tu dimittere, ecce ego percutio
omnes terminos tuos ranis. * Et eructabit fluuius
ranas, & ascendent ingredientur in domos tuas,
& in penetralia cubiculorum tuorum, & in lectos
tuos, & in domos seruorum tuorum, & populi tui,
& in massis tuis, & in furnis tuis: * Et in te,
& in populum tuum, & in seruos tuos ascendent
ranæ. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic
Aaron fratri tuo, Extende manu tua virgam super
fluuios, & super riuos, & super paludes, & educ
ranas. * Et extendit Aaron manum super aquas
Aegypti, & eduxit ranas. & ascendit rana, & o-
peruit totam terram Aegypti. * Fecerunt autem
similiter & incantatores Aegyptiorum incantatio-
nibus suis, & eduxerunt ranas super terram A-
egypti. * Et vocauit Pharaon Moysen & Aaron, &
dixit: Orate ad Dominum, & auferat ranas à me,
& à populo meo, & dimittam populum, & sacrifi-
cabunt Domino. * Dixit autem Moyses ad Pharao-
nem: Constitue ad me quando orabo pro te & pro ser-
uis tuis, & pro populo tuo, ad delendum ranas à te,
& à populo tuo, & à domibus vestris: verum ta-
men in fluuiis remanebunt. * Ille autem dixit, Cras.
Dixit igitur, Ut dixisti: ut scias quod non est alius
preter Dominum. * Et auferentur ranæ à te, & à
domibus vestris, & à seruis tuis, & à populo tuo.
Verum tamen in fluuiis relinquentur.

* καὶ ὁ ἰχθύς ἐν τῷ ποταμῷ, ἐτελεύτησεν. & ἐπώζε-
σεν ὁ ποταμός. καὶ οὐκ ἠδυνάοντο αἱ ὑψηλοὶ πίνειν ὕδωρ ἀπὸ
τοῦ ποταμοῦ, & ἡ γῆ αἵμα ἐν πάσῃ τῇ γῇ αἰγύπτου. * ἐποίη-
σαν ὁμοιωτῶς & οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπτίων ταῖς φαρμακί-
αις αὐτῶν. καὶ ἐσκληρώθη ἡ καρδία φαραῶ, & οὐκ εἰσήκουσεν
αὐτῶν, καθάπερ εἶπε κύριος. * Ἠπιστάφεις ὁ φαραῶ, εἰσῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. & οὐκ ἐπέστησεν τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐλθεῖν ἰπ-
τῷ. * ὥρυσαν ὁ πάντες αἱ αἰγυπτίαι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ,
ὥστε πίνειν ὕδωρ. * καὶ οὐκ ἠδυνάοντο πίνειν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.
* & ἀνέπληρώθησαν ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μὲν τὸ πατάξαι κύριον
τὸν ποταμόν.
ἡ.

* Εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσῆν, εἰσελθε πρὸς φαραῶν, & ἐ-
ρεῖς πρὸς αὐτόν, ἰαυδὲ λέγει κύριος, ἵσταπόσειλον τὸν λαόν μου,
ἵνα μοι λατρεύσωσιν. * εἰ δὲ μὴ βέλῃ σὺ ἵσταπόσειλαι, ἰδοὺ
ἐγὼ τύψω πάντας τοὺς ὁδοὺς σου βατράχοις. * & ἵσταβύξεται ὁ
ποταμός σου βατράχους. καὶ ἀναβάντες, εἰσελεύσονται εἰς τοὺς
οἴκους σου, & εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶν σου, & ἐπὶ τῶν κλινῶν
σου, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου, καὶ τὸ λαὸν σου, καὶ
ἐν τοῖς θυγατρί σου, & ἐν τοῖς κλιβάνοις σου. * καὶ ἐπὶ σὲ, &
ἐπὶ τὸν λαόν σου, & ἐπὶ τοῖς θεράπονσί σου ἀναβήσονται αἱ
βατράχοι. * εἶπε ὁ κύριος πρὸς μωυσῆν, εἰπὸν ἀα-
ρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, ἔκτεινον τῇ χειρὶ σου τὴν ῥάβδον ἐπὶ τοῖς
ποταμοῖς, & ἐπὶ τὰς διώρυγας, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη, & ἀνάγαγε
τοὺς βατράχοις. * καὶ ἵσταται ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐπὶ
τὰ ὕδατα αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχοις. καὶ ἀνε-
βύβαντο οἱ βατράχοι, καὶ ἐκάλυψε πᾶσαν τὴν γῆν αἰγύ-
πτου. * ἐποίησαν ὁμοιωτῶς καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν αἰγυπ-
τίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχοις
ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύπτου. * & ἐκέλευσε φαραῶ μωυσῆν καὶ ἀαρὼν,
& εἶπεν, ἵσταδε πρὸς τὸν κύριον, & περὶ ἐλέτω ἱστὸς βατράχους
ἀπ' ἐμῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, & ἵσταποσελῶ τὸν λαόν, καὶ θυσεῖ
κυρίῳ. * εἶπε ὁ μωυσῆς πρὸς φαραῶν, ἰαυδὲ πρὸς με πότε ἵ-
σταμαι πρὸς σὲ, & περὶ ἱστὸν θεράποντί σου, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου,
ἀφανίσαι ἱστὸς βατράχους ἀπὸ τοῦ, & ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀπὸ
τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. * ὁ δὲ
εἶπεν, εἰς αὐτὸν. εἶπεν αὐτῷ, ὡς εἶρηκας. ἵνα ἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστιν
ἄλλος πλὴν κυρίου. * καὶ περὶ αὐτῶν ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀ-
πὸ σὲ, & ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ
ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Pisces quoque qui erant in flumine mortui sunt. & putruit flumen, & non poterant Aegyptij bibere aquam de flumine: & fuit sanguis in
eis, sicut locutus fuerat Dominus. * Feceruntque similiter malefici Aegyptiorum per incantationes suas. & induratum est cor Pharaonis, & non acquieuit
deruntque omnes Aegyptij per circuitum fluminis, ut biberent aquas: quia non poterant bibere ex aquis quæ erant in flumine. * Impleti que
sunt septem dies, postquam percussit Dominus fluuium.

CAP. VIII.

Dixitque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, & dices ei: Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum, ut seruiant coram me.
Et si nolueris dimittere, ecce ego percutiam omnem terminum tuum ranis. * Et producet fluuius ranas, & ascendent & ingredien-
tur in domum tuam, & in cubiculum domus strati tui, & super lectulum tuum, & in domum seruorum tuorum, & in populum tuum, & in furnos
tuos, & in panaria tua. * In te quoque, & in populum tuum, & in omnes seruos tuos ascendent ranæ. * Dixitque Dominus ad Moy-
sen: Dic ad Aaron, Leua manum tuam cum virga tua super fluuios, & super riuulos, & super paludes, & ascendere fac ranas super terram Aegypti.
* Et leuaui Aaron manum suam super aquas Aegypti, & ascenderunt ranæ, & operuerunt terram Aegypti. * Et fecerunt similiter male-
fici per incantationes suas, & ascendere fecerunt ranas super terram Aegypti. * Vocauit autem Pharaon Moysen & Aaron, & ait: Orate coram
Domino, ut auferat ranas à me & à populo meo: & dimittam populum, & immolabunt coram Domino. * Dixitque Moyses ad Pharaonem:
Pete tibi portentum, & constitue tibi tempus quando deprecer pro te, & pro seruis tuis, & pro populo tuo, ut consumantur ranæ à te & à domo tua:
tantummodo in flumine remanebunt. * Dixitque, Cras. Et ait: Iuxta verbum tuum, ut scias quia nullus est sicut dominus Deus noster.
* Et auferentur ranæ à te, & à domo tua, & à seruis tuis, & à populo tuo: tantum in flumine remanebunt.

* ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל-
 יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה:
 * ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים
 מן הבתים מן החצרות ומן השדות:
 * ויצברו אתם חמס חמרים ותבאש הארץ:
 * וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את-לבו ולא
 שמע אלהים כאשר דבר יהוה:
 * ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן נטה את-מטף והך
 את-עפר הארץ והיה לנכם בכל-ארץ מצרים:
 * ויעשו כן ויט אהרן את-ידו במטהו ויך את-עפר
 הארץ ותהי הנגם באדם ובבהמה כל-עפר הארץ
 היה כנים בכל-ארץ מצרים:
 * ויעשו כן החרטמים
 בלטיהם להוציא את-הכנים ולא יכלו ותהי
 הנגם באדם ובבהמה:
 * ויאמרו החרטמים
 אל-פרעה אצבע אלהים הוּא ויחזק לב-פרעה
 ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה:
 * ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתניצב
 לפני פרעה הנני יוצא רחמי מלפניו ואמרת אליו
 כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני:
 * כי אם אינך
 משלח את-עמי הנני משליח כך ובעבדיך ובעמך
 ובבתיך את-הערב ומלאו בתי מצרים את-
 הערב וגם האדמה אשר הם עליה:
 * והפליתי
 ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה
 לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
 בקרב הארץ:
 * ושמתי פדתי בין עמי ובין עמך
 למחר יהיה הארץ הורה:
 * ויעש יהוה כן
 ויבא ערב כבד ביתו פרעה ובית עבדיו ובכל-
 ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב:
 * ויקרא פרעה אל-משה ולא-הרן ויאמר לכו ובחו
 לאלהיכם בארץ:

* Egreſſique ſunt Moyſes & Aaron à Pha-
 Draone: & clamauit Moyſes ad Dominum, pro
 ſponſione ranarum, quā condixerat Phara-
 ni. * Fecitque Dominus iuxta verbum Moyſi,
 & mortue ſunt ranæ de domibus, & de villis,
 & de agris. * Congregaueruntque eas in im-
 menſos aggeres; & computruit terra. * Vidēs
 autem Pharaon quod data eſſet requies, ingra-
 uauit cor ſuum; & non audiuit eos, ſicut præ-
 ceperat Dominus. * Dixitque Dominus ad
 Moyſen: Loquere ad Aaron, Extende virgam
 tuam, & percute puluerem terræ, & ſint cini-
 phes in vniuerſa terra Ægypti. * Feceruntque
 ita. Extendit Aaron manum virgam tenens,
 percussitque puluerem terræ: & facti ſunt ci-
 niphes in hominibus & iumentis. omnis pul-
 uis terræ verſus eſt in ciniphes per totam ter-
 ram Ægypti. * Feceruntque ſimiliter malefici
 incantationibus ſuis, vt educerent ciniphes,
 E & non potuerunt. Erantque ciniphes tam in
 hominibus, quā in iumentis. * Et dixerunt
 malefici ad Pharaonem: Digitus Dei eſt hic.
 Induratumq; eſt cor Pharaonis, & nō audiuit
 eos, ſicut præceperat Dominus. * Dixit quo-
 que Dominus ad Moyſen: Conſurge diluculo,
 & ſta coram Pharaone. egredietur enim ad
 aquas: & dices ad eum: Hæc dicit Dominus,
 Dimitte populum meum, vt ſacrificet mihi.
 * Quod ſi non dimiſeris eum, ecce ego mittā
 in te, & in ſeruos tuos, & in populum tuum,
 & in domos tuas omne genus muſcarum: &
 implebuntur omnes domus Ægyptiorū mu-
 ſcis diuerſi generis, & vniuerſa terra i qua fue-
 rint. * Faciamque mirabilem in die illa terram
 F Geſſen, in qua populus meus eſt, vt nō ſint ibi
 muſcæ; vt ſcias quoniam ego Dominus in me-
 dio terræ. * Ponāmq; diuiſionem inter po-
 pulum meum, & populum tuum. cras erit ſi-
 gnum iſtud. * Fecitque Dñs ita. Et venit muſca
 grauiffima in domos Pharaonis & ſeruorum
 eius, & in omnē terram Ægypti: corruptaque
 eſt terra ab huiusmodi muſcis. * Vocauit-
 que Pharaon Moyſen & Aaron, & ait eis: Ite,
 & ſacrificate Deo veſtro in terra hac.

תרגום אונקלוס

* ונפק משה ואהרן מלוח פרעה וצלי משה קדם יי על עיסק עורדענא דשוי לפרעה:
 * ונכשו יתחון דגורין דגורין וסריאו על ארעא:
 * ויאמר יי למשה אמר לאהרן ארים ית חטך ומחי ית עפרא דארעא ותחי לקלמיתא בכל
 * ועבדו כן וארים אהרן ית ידו בחטריה ומחא ית עפרא דארעא ותחי קלמיתא באינשא ובבעירא כל עפרא דארעא
 * ועבדו כן חרשיא בלחשיהון לאפקא ית קלמיתא ולא יכילו ותחי קלמיתא באינשא ובבעירא:
 * ויאמר יי למשה אמר לאהרן נטה את-מטף והך את-עפר הארץ ותהי הנגם באדם ובבהמה כל-עפר הארץ
 * ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנים ולא יכלו ותהי הנגם באדם ובבהמה:
 * ויאמרו החרטמים אל-פרעה אצבע אלהים הוּא ויחזק לב-פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה:
 * ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתניצב לפני פרעה הנני יוצא רחמי מלפניו ואמרת אליו
 * כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את-עמי הנני משליח כך ובעבדיך ובעמך
 * ובבתיך את-הערב ומלאו בתי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר הם עליה:
 * והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
 * בקרב הארץ: ושמתי פדתי בין עמי ובין עמך למחר יהיה הארץ הורה:
 * ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתו פרעה ובית עבדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב:
 * ויקרא פרעה אל-משה ולא-הרן ויאמר לכו ובחו לאלהיכם בארץ:
 * ויאמר יי למשה אמר לאהרן ארים ית חטך ומחי ית עפרא דארעא ותחי לקלמיתא בכל
 * ועבדו כן וארים אהרן ית ידו בחטריה ומחא ית עפרא דארעא ותחי קלמיתא באינשא ובבעירא כל עפרא דארעא
 * ועבדו כן חרשיא בלחשיהון לאפקא ית קלמיתא ולא יכילו ותחי קלמיתא באינשא ובבעירא:
 * ויאמר יי למשה אמר לאהרן נטה את-מטף והך את-עפר הארץ ותהי הנגם באדם ובבהמה כל-עפר הארץ
 * ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנים ולא יכלו ותהי הנגם באדם ובבהמה:
 * ויאמרו החרטמים אל-פרעה אצבע אלהים הוּא ויחזק לב-פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר יהוה:
 * ויאמר יהוה אל-משה השכם בבקר והתניצב לפני פרעה הנני יוצא רחמי מלפניו ואמרת אליו
 * כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: כי אם אינך משלח את-עמי הנני משליח כך ובעבדיך ובעמך
 * ובבתיך את-הערב ומלאו בתי מצרים את-הערב וגם האדמה אשר הם עליה:
 * והפליתי ביום ההוא את-ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
 * בקרב הארץ: ושמתי פדתי בין עמי ובין עמך למחר יהיה הארץ הורה:
 * ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתו פרעה ובית עבדיו ובכל-ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב:
 * ויקרא פרעה אל-משה ולא-הרן ויאמר לכו ובחו לאלהיכם בארץ:

* Egressus est autem Moyses & Aaron à Pharaone. & exclamauit Moyses ad Dominum pro finitione ranarum, sicut constituit Pharaoni.

* Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses. & mortuæ sunt ranæ ex domibus, & ex habitationibus, & ex agris.

* Et congregauerunt illas cumulos cumulos: & computruit terra.

* Videns autem Pharaon quod facta est requies, aggrauatum est cor eius: & non audiuit illos, sicut locutus est Dominus.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Dic Aaron, Extende manu virgam tuam, & percutite puluerem terræ, & erunt ciniphes in tota terra Ægypti.

* Extendit igitur Aaron manu virgam, & percussit puluerem terræ, & facti sunt ciniphes in hominibus, & in quadrupedibus, & in omni puluere terræ, facti sunt ciniphes in tota terra Ægypti.

* Fecerunt autem similiter & incantatores incantationibus suis, ut educerent ciniphem, & non potuerunt. & facti sunt ciniphes inque hominibus, & in quadrupedibus.

* Dixērunt igitur incantatores Pharaoni: Digitus Dei est hoc. & induratum est cor Pharaonis, & non audiuit illos, sicut locutus est Dominus.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Surge manè, & sta coram Pharaone: et ecce ipse egredietur ad aquam. & dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum, ut mihi seruiant in deserto.

* Si autem non volueris dimittere populum meum, ecce ego mittam super te, et super seruos tuos, & super populum tuum, & super domos vestras muscam caninam. & implebuntur domus Ægyptiorum musca canina, & terra in qua sunt in ipsa.

* Et glorificabo in die illa terram Gesen, in qua populus meus est in ipsa, in qua non erit illic musca canina, ut videas quod ego Dominus uniuersæ terræ.

* Et dabo diuisionem inter meum populum & inter tuum populum. in autem cras erit signum hoc in terra.

* Fecit autem Dominus sic. & venit musca canina multitudo in domos Pharaonis, & in domos seruorum eius, & in omnem terram Ægypti. & destructa est terra à musca canina.

* Vocauit autem Pharaon Moysen & Aaron, dicens: Abeuntes sacrificate Deo vestro in terra.

12 * Ἐξῆλθε ὁ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἀπὸ φαραώ. καὶ ἀνέβόη-
σε μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων· ὅτι ὁ ἐπισμῶς τῶν βασιλεύων, ὡς
13 ἐτάξατο φαραώ. * ἐποίησε ὁ κύριος κατὰ πρὸς εἶπε
μωυσῆς. ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ οἴκου, ὅτι ἐκ
14 τῶν ἐπαύλεων, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. * καὶ συνήγαγον αὐ-
τὸν θειμωνίας θειμωνίας. καὶ ἐπώρυσεν ἡ γῆ.

15 * ἰδὼν δὲ φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρ-
δία αὐτοῦ, ὅτι ἐσήκουσεν αὐτῶν, κατὰ πρὸς ἐλάλησε κύριος.

16 * εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, εἶπον ἀαρὼν, ἔκτεινον τῇ
χειρὶ τῷ ῥάβδῳ σου, καὶ πᾶσαι τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται
17 σκνίπες ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. * ἔξτεινεν οὖν ἀαρὼν τῇ
χειρὶ τῷ ῥάβδῳ, ὅτι ἐπᾶταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ
σκνίπες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι ἐν τοῖς τετραπόσι, καὶ ἐν παν-
τί χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο σκνίπες ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου.

18 * ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ταῖς φαρμακείαις
αὐτῶν, ἔξαγαγεῖν τὴν σκνίπα, καὶ ὅτι ἠδυνάσθη. καὶ ἐγένοντο
σκνίπες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετραπόσι.

19 * εἶπεν οὖν οἱ ἐπαοιδοὶ τῷ φαραώ, δάκτυλος θεοῦ ἐ-
στὶ τοῦτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία φαραώ, καὶ ὅτι ἐσήκου-
σεν αὐτῶν, κατὰ πρὸς ἐλάλησε κύριος.

20 * εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, ὅτι ἔθριζον τὸ πρῶτον, ὅτι ἐθῆ-
ον ἀντίον φαραώ, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔξελύσεται ἵπτι τὸ ὕδωρ·
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, τάδε λέγει κύριος, ἔξαπόσειλον τὸν
λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

21 * ἰδὼν δὲ μὴ βέλη ἔξαποσεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἀ-
ποσελῶ ἵπτι σε, καὶ ἵπτι σὺν θεράποντάς σου, καὶ ἵπτι τὸν λαόν
σου, ὅτι ἵπτι σὺν οἴκῳ σου καὶ κτήνῳ σου. ὅτι πληθήσονται αἱ οἰ-
κίαι τῶν αἰγυπτίων τῇ κυνομύᾳ, ὅτι ἡ γῆ ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐπ' αὐτῶν.

22 * καὶ ὁ ἀδοξάζων ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ γλῶττι γε-
νῆναι, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς ὅτι ἐσθλὴ ἐκείνη κυνο-
μυα· ἵνα ἰδῇς, ὅτι ἐγὼ κύριος πάσης τῆς γῆς.

23 * ὅτι δώσω διασολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, ὅτι ἀνὰ μέ-
σον τοῦ σὺ λαοῦ. ἐν δὲ τῇ ἐπαύλειον ἐσθλὴ τὸ σημεῖον τοῦτο ἵπτι
24 τῆς γῆς. * ἐποίησε δὲ κύριος οὕτως. καὶ παρεγένετο ἡ κυ-
νόμυα πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους φαραώ, καὶ εἰς σὺν οἴκους τῶν
θεραπεόντων αὐτῶν, καὶ εἰς πᾶσαν γλῶττι αἰγύπτου. ὅτι ἐξολοθρεύ-
θη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομύας.

25 * ἐκάλεσε δὲ φαραώ
μωυσῆν καὶ ἀαρὼν, λέγων, ἀπελθόντες θύσατε τῷ θεῷ
ὑμῶν ἐν τῇ γῇ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Egressusque est Moyses & Aaron à Pharaone: & orauit Moyses coram Domino super negocium ranarum quod imposuerat Pharaoni.

13 Fecitque Dominus iuxta verbum Moysi: & mortuæ sunt ranæ de domibus, & de attriis, & de agris.

14 Et congregauerunt eas in aggeres, aggeres: & computruerunt super terram.

15 Viditque Pharaon quod erat requies, & aggrauauit cor

16 Dixitque Dominus ad Moysen: Dic ad Aaron, Leua virgam tuam,

17 Feceruntque ita: & leuauit Aaron manum suam cum

18 Dixēruntque malefici ad Pharaonem: Plaga à facie Dei est. Et induratum est cor Pharaonis, & non acquieuit eis, si-

19 Dixitque Dominus ad Moysen: Surge diluculo, & sta coram Pharaone. ecce egredietur ad a-

20 Quod si non tu dimiseris populum

21 Ponamque redemptionem populo meo: & su-

22 Fecitque Dominus ita. & venit mixtio grauiissima in domum Pha-

23 Vocauitque Pharaon Moy-

sen & Aaron, & ait: Ite sacrificate coram Deo vestro in terra.

26 * ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים
נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים
לעיניהם ולא יסקלנו: * דרך שלשת ימים נלך
במדבר ונבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו:
29 * ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם ונבחתם ליהוה
אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו
בעדי: * ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך
והעתרת אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את
העם לזבח ליהוה: * ויצא משה מעם פרעה
31 ויעתר אל יהוה: * ויעש יהוה כדבר משה ויסר
הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד:
32 * ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא
שלח את העם:

ט

* ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העבדים שלח
את עמי ויעבדני: * כי אם מאן אתה לשלח
ועודך מחזיק בם: * הנה יד יהוה הויה במקנך
אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן
דבר כבד מאד: * והפלה יהוה בין מקנה ישראל
ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר:
* וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר
הזה בארץ: * ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת
וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת
אחד: * וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל
עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם:
* ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם
מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משרה השמימה
לעיני פרעה:

26 * Et ait Moyses: Non potest ita fieri. abo-
minationes enim Ægyptiorum immolabimus
domino Deo nostro? quod si mactauerim⁹ ea
quæ colunt Ægyptij coram eis, lapidibus nos
27 obruent. * Viam trium dierum pergemus in
G solitudinem, & sacrificabimus domino Deo
28 nostro, sicut præcepit nobis. * Dixitq; Pha-
rao: Ego dimittam vos, vt sacrificetis domino
Deo vestro in deserto: veruntamen longius ne
29 abeat. rogate pro me. * Et ait Moyses: E-
gressus à te, orabo Dominum: & recedet mus-
ca à Pharaone, & à seruis suis, & à populo eius
cras. Veruntamen noli vltra fallere, vt non di-
30 mittas populum sacrificare Domino. * Egres-
susque Moyses à Pharaone, orauit Dominum.
31 * Qui fecit iuxta verbum illius: & abstulit
muscas à Pharaone, & à seruis suis, & à popu-
lo eius. non superfuit nec vna quidem.
32 * Et ingrauatum est cor Pharaonis, ita vt
nec hac quidem vice dimitteret populum.

CAP. IX.

1 D Ixit autem Dominus ad Moysen: Ingre-
dere ad Pharaonem, & loquere ad eum:
Hæc dicit dominus Deus Hebræorum: Di-
mitte populum meum, vt sacrificet mihi.
2 * Quod si adhuc renuis, & retines eos:
3 * Ecce manus mea erit super agros, & su-
per equos & asinos, & camelos, & oues, & bo-
4 ues, pestis valde grauis. * Et faciet Dominus
mirabile inter possessiones Israel & possesio-
nes Ægyptiorum, vt nil omnino pereat ex his
quæ pertinent ad filios Israel. * Constituit-
que Dominus tempus, dicens: Cras faciet Do-
minus verbum istud in terra. * Fecit ergo
Dominus verbum hoc altera die: & mortua
sunt omnia animantia Ægyptiorum. de ani-
malibus verò filiorum Israel, nihil omnino
7 periiit. * Et misit Pharaon ad videndum; nec
erat quicquam mortuum de his quæ possi-
B debat Israel. Ingrauatumque est cor Pharao-
8 nis, & non dimisit populum. * Et dixit Do-
minus ad Moysen & Aaron: Tolle plenas ma-
nus cineris de camino, & spargat illum Moy-
ses in cælum coram Pharaone.

תרגום אונקלוס

26 ויאמר משה לא תקין למעבד כדן ארי בעירא דמצראי דחלין ליה מניה אנחנא נסבין לדבחא קדם יי אלהנא הא נזבח ית בעירא
27 מהלך תלתא יומין נחיל במדברא ונזבח קדם יי אלהנא כמא דיימר לנא:
29 ויאמר משה הא
אנא נפיק מעמך ויצלי קדם יי ויעדי ערובא מפרעה מעבדוהי ומעמיה מחר לחוד לא יוסף פרעה לשקרא בדיל דלא לשלחא ית עמא לדבחא
30 ונפק משה מלוח פרעה וצלי קדם יי
31 ועבד יי כפתנמא דמשרה וצעדי ערובא מפרעה מעבדוהי ומעמיה לא אשתאר
32 ויקר פרעה ית ליביה אף בזימנא דהא ולא שלח ית עמא:
1 ויאמר יי למשרה עול לוח פרעה ותמליל ליה כדן אמר יי אלהא דיהודאי שלח ית עמי ויפלחון קדמי:
2 ארי
3 הא מחא מן קדם יי הויה בגיתך די בחקלא בסוסותא בחמרי בגמלי בחורי ובענא
4 ויפריש יי בין בעירא דישראל ובין בעירא דמצראי ולא ימות מכל דבני ישראל מדעם:
5 ושוי יי זימנא למימר
6 ועבד יי ית פתנמא דחין מיומא דבתרוהי ומית כל בעירא דמצראי ומבעירא דבני ישראל לא מית
7 ושלח פרעה והא לא מית מבעירא דישראל עד חר ואתקור לבא דפרעה ולא שלח ית עמא:
8 ויאמר יי למשרה ולאחרן סיבו
לכון מלי חפניכון פיהא דאחונא ויזרקניה משרה לצית שמיא לעיני פרעה:

* Et dixit Moyses: Non possibile fieri sic . nam
abominaciones Egyptiorum sacrificabimus domi-
no Deo nostro? si enim sacrificauerimus abominatio-
nes Egyptiorum coram ipsis, lapidabimur.

* Viam trium dierum ambulabimus in deserto, 27
& sacrificabimus domino Deo nostro, sicut dixit
nobis. * Et dixit Pharaos: Ego dimittam vos, 28

& sacrificate domino Deo vestro in deserto: sed nō
longē procedetis ire . orate igitur pro me ad Domi-
num. * Dixit autem Moyses: Ecce ego egrediar 29
à te, & orabo ad Deum, & recedet musca canina
à te, & à seruis tuis, & à populo tuo cras. non ad-
das ultra, Pharaos, decipere, ut non dimittas po-
pulum sacrificare Domino. * Egressus est au- 30

tem Moyses à Pharaone, & orauit ad Deum.
* Fecit autem Dominus sicut dixit Moyses, & 31
abstulit muscam caninam à Pharaone, & à seruis
eius, & populo eius; & non relicta est neque vna.

* Et ingrauauit Pharaos cor suum & in tempo- 32
re hoc, & non voluit dimittere populum.

CAP. IX.

Dixit autem Dominus ad Moysen: Ingredere ad 1
Pharaonem, & dices ei: Hæc dicit Dominus
Deus Hebræorum, Dimitte populum meum, ut mi-
hi seruiant. * Si quidem igitur non volueris 2

dimittere populum meum, sed adhuc retines eos:
* Ecce manus Domini erit in iumentis tuis quæ 3
in campis, inque equis & subiugalibus, & ca-
melis, & bobus, & ouibus mors magna valde.

* Et mirabilia faciam ego in die illa inter iumēta 4
Egyptiorum, & inter iumenta filiorum Israhel: &
non morietur ab omnibus Israhel filiis dicibile. * Et 5
dedit Deus terminum, dicens: In crastinum faciet
Dominus verbum hoc in terra. * Et fecit Dominus 6
verbum hoc crastina. & mortua sunt omnia iumēta
Egyptiorum. ab autem iumentis filiorum Israhel non
mortuum est quicquam. * Videns autem Pharaos, 7
quod non mortuum est à iumentis filiorum Israhel quic-
quam, ingrauatum est cor Pharaonis, & non dimi-
sit populum. * Ait autem Dominus ad Moysen 8

& Aaron, dicens: Tollite vobis plenas manus cine-
ris camini, & spargat Moyses in cælum corā Pha-
raone & coram seruis eius, & fiat puluis super o-
mnem terram Egypti.

26 * καὶ εἶπε μωυσῆς, ὅτι οὐ δυνατόν ἔστιν οὕτως. τὰ γὰρ βδέ-
λύματα τῶν αἰγυπτίων θύομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ
θύσωμεν τὰ βδέλύματα τῶν αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λι-
θολογησόμεθα. * ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορεύσομε-

27 θαι εἰς τὴν ἔρημον. καὶ θύομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, κατὰ τὸ
28 εἶπεν ἡμῖν. * ὁ εἶπε φαραὼ, ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμᾶς, καὶ
θύσατε τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὸν
ἀποτενεῖτε πορεύθῃναι. ὁξεία δὲ ἐν ᾧ ἐμοὶ πρὸς κύριον.

29 * εἶπε γὰρ μωυσῆς, ἴδε ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἀπὸ τοῦ, & ὁξεία
μαὶ πρὸς τὸν θεόν, & ἀπελεύσεται ἡ κυνὸς ἀπὸ τοῦ, καὶ ἀπὸ
τῶν θεραπόντων τοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ αὐτοῦ. μὴ πρὸς
δοῦναι ἐπὶ φαραὼ ἀπατάσῃ, τοῦ μὴ ἀποστείλαι τὸν λαόν
θύσαι κυρίῳ.

30 * ἀξήθησε γὰρ μωυσῆς ἀπὸ φαραὼ, & προσήγγισεν πρὸς
31 τὸν θεόν. * ἐποίησε γὰρ κύριος κατὰ τὸ εἶπε μωυσῆς,
καὶ διεῖλε τὴν κυνὸς ἀπὸ φαραὼ, & ἀπὸ τῶν θερα-
πόντων αὐτοῦ, & τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, & ἐκατέλειφθη ἐδεμία.

32 * καὶ ἐβάρυνε φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἤπιεν τοῦ καιροῦ
τούτου, & οὐκ ἠθέλησεν ἀποστείλαι τὸν λαόν.

9.

1 * Εἶπε γὰρ κύριος πρὸς μωυσῆν, εἰσελθε πρὸς φαραὼ, καὶ
εἰπὲς αὐτῷ, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων, ἀποστείλον
2 τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύωσιν. * εἰ μὴ ἐν μὴ ἐβλήθῃ ἀπο-
3 στείλαι τὸν λαόν μου, ἀλλ' ἐπὶ ἐκκραίῃς αὐτοῦ, * ἰδοὺ χεῖρ κυ-
4 ρίου ἐστὶ ἐν τοῖς κτηνέσις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, ὥστε τοῖς ἵπποις
& τοῖς ὑποζυγίοις, & ταῖς καμήλοις, & βοσὶ, καὶ πρὸς τοὺς θά-
νατος μέγας σφόδρα. * καὶ πρὸς δόξα ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ θνάσκον τῶν κτηνῶν τῶν αἰγυπτίων, & ἀναμέσον τῶν
κτηνῶν ὑῶν ἰσραήλ. καὶ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τοῦ ἰσραὴλ
5 ὑῶν ῥήν. * & ἔδωκεν ὁ θεὸς ὄρεν, λέγων, ἐν τῇ αὐρῷ ποιή-
6 σει κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῇ γῆς. * & ἐποίησε κύριος τὸ
ῥῆμα ἐν τῇ ἐπαύρῳ. καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ κτήνη τῶν αἰ-
γυπτίων. ἀπὸ γὰρ τῶν κτηνῶν τῶν ὑῶν ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐ-
7 δέν. * ἰδὼν γὰρ φαραὼ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν
ὑῶν ἰσραὴλ οὐδὲν, ἐβάρυνε τὴν καρδίαν φαραὼ, & οὐκ ἀπέστειλε

8 τὸν λαόν. * εἶπε γὰρ κύριος πρὸς μωυσῆν & ἀαρὼν, λέγων,
λάβετε ὑμῖν πλήρεις ἱαῖς χειρὰς αἰθάλης καμινῆς, & πασά-
τω μωυσῆς εἰς τὸν ἐρηθὸν ἐναντίον φαραὼ, & ἐναντίον τῶν θε-
ραπόντων αὐτοῦ, καὶ γενήσεται κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Dixitque Moyses: Non decet ita fieri: quoniam animal quod Egyptij colunt, nos immolabimus, ut sacrificemus coram domino Deo no-
stro? quod si immolauerimus animal quod ipsi colunt ipsis videntibus, nonne lapidabunt nos? 27 Viam trium dierum ibimus in solitudi-
nem, & sacrificabimus coram domino Deo nostro, sicut præcepit nobis. 28 Dixitque Pharaos: Ego dimittam vos, ut sacrificetis coram do-
mino Deo vestro in deserto. Veruntamen longius non recedatis, orate etiam pro me. 29 Et ait Moyses: Ecce ego egrediar à te, & orabo
coram Domino, & auferet mixtionem à Pharaone, & à seruis suis, & à populo suo cras. veruntamen non addat Pharaos ultra mentiri, ut non dimi-
tat populum ad sacrificandum coram Domino. 30 Egressusque est Moyses à Pharaone, & orauit coram Domino. 31 Et fecit Do-
minus iuxta verbum Moysi, & abstulit mixtionem à Pharaone & à seruis suis, & à populo suo: nec vna quidem remansit. 32 Et ingrauauit
Pharaos cor suum etiam hac vice; & non dimisit populum.

CAP. IX.

Dixitque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem, & loquere ei: Hæc dicit dominus Deus Iudæorum: Dimitte populum meum, ut ser-
uiant coram me. 1 Quod si nolueris dimittere eos, & adhuc tu retines eos: 2 Ecce plaga à facie Domini erit
in pecoribus tuis quæ sunt in agro, in equis, in asinis, in camelis, in bobus, & in ouibus; pestis grandis nimis. 3 Et diuidet Domi-
nus inter pecora Israhel, & inter pecora Egyptiorum: & nihil morietur ex omnibus quæ possident filij Israhel. 4 Posuitque Dominus
terminum, dicens: Cras faciet Dominus verbum istud in terra. 5 Fecitque Dominus verbum hoc sequenti die, & mortuum est omne
animal Egyptiorum; & de animalibus filiorum Israhel nec vnum mortuum est. 6 Misitque Pharaos: & ecce de animalibus filiorum
Israhel nec vnum quidem mortuum erat. Et ingrauatum est cor Pharaonis: & non dimisit populum. 7 Et dixit Dominus ad Moysen &
Aaron: Tollite vobis plenos pugillos vestros fauilla fornacis, & spargat illam Moyses versus cælum ante oculos Pharaonis.

S 4

9 * וְהָיָה לְאַבְרָם עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם
וְעַל־הַבְּהֵמָה לִשְׁחִין פָּרַח אֲבַעְבַּעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם׃
10 * וַיִּקְחוּ אֶת־פֶּיַח הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פְרַעֲוֹ וַיִּזְרֹק
אֹתוֹ מִשֵּׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שְׁחִין אֲבַעְבַּעַת פָּרַח בָּאָדָם
11 וּבַבְּהֵמָה׃ * וְלֹא יָכְלוּ הַחֲרָטְמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה
מִפְּנֵי הַשְּׁחִין כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין בַּחֲרָטְמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם׃
12 * וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים בְּאִשְׁרֵי
13 דְּבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה׃ * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הִשָּׁב בְּבִקְרֹךְ וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פְרַעֲוֹ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי׃
14 * כִּי בַּעֲשֵׂם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלַח אֶת־כָּל־מַגֵּפְתִּי אֶל־לְבָבְךָ
וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֹךְ בַּעֲבוּר תִּדְעֵי כִי אֵין כִּמְנִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
15 * כִּי עָתָה שִׁלַּחְתִּי אֶת־יְדִי וְאֶךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדְּבַר
16 וְתִבְחַד מִן־הָאָרֶץ׃ * וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָתְךָ
בַּעֲבוּר הִרְאֵתְךָ אֶת־כְּחִי וְלִמְעַן סִפְּרֵי שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ׃
17 * עוֹדְךָ מִסְּתוּלָל בְּעַמִּי לִבְלַתִּי שִׁלַּח־ם׃ * הִנְנִי
18 מִמְטִיר כֶּעָת מַחֵר בָּרָד כְּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כִּמְהוֹ
19 בְּמִצְרַיִם לְמַךְ הַיּוֹם הַזֶּה וְעַד־עֲתִידָהּ׃ * וְעָתָה
שִׁלַּח הָעוֹז אֶת־מִקְנֶךָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְךָ בַּשָּׂדֶה כָּל־
הָאָדָם וּבַבְּהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֶף הַבֵּיתָהּ
20 וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וּמָתוּ׃ * הִירָא אֶת־דְּבַר יְהוָה
מֵעֲבָדֵי פְרַעֲוֹ הַנִּים אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־
21 הַבָּתִּים׃ * וְאֲשֶׁר לֹא־שֵׁם לְבֹו אֶל־דְּבַר יְהוָה וַיַּעֲזֹב
22 אֶת־עֲבָדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה׃ * וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וְיָהִי
בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה
וְעַל כָּל־עֹשֶׁב הַשָּׂדֶה בָּאָרֶץ מִצְרַיִם׃ * וַיֵּט מֹשֶׁה
23 אֶת־מִטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי־וַיִּהְיֶה נָתַן קִלְוֹת וּבָרָד
וַתִּהְלֶךְ אִשׁ אֶרְצוֹ וַיִּמָּטֵר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ
מִצְרַיִם׃

* Et erit super homines, & super quadrupedia, 9
ulcera vesicæ feruentes inque hominibus, & in
quadrupedibus, & in omni terra Ægypti.

* Et accepit cinerem camini coram Pharaone, 10
& coram seruis eius, & sparsit eum Moyses in cæ-
lum; & facta sunt ulcera vesicæ feruentes inque
hominibus, & in quadrupedibus.

* Et non potuerunt incantatores stare coram 11
Moysæ propter ulcera. facta sunt enim ulcera in
incantatoribus, & in omni terra Ægypti.

* Induravit autem Dominus cor Pharaonis, et 12
non audiuit eos, sicut constituit Dominus Moysi.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Surge ma- 13
nè, & sta coram Pharaone, & dices ad eum: Hæc
dicit Dominus Deus Hebræorum: Dimitte popu-
lum meum, ut seruiant mihi.

* In enim nunc tempore ego mitto omnia occur- 14
rentia mea in cor tuum, & seruorum tuorum, &
populi tui, ut videas, quod non est alius sicut ego
in omni terra.

* Nunc enim mittens manum meam, percutiam 15
te, & populum tuum interficiam, et deleberis à ter-
ra.

* Et propter hoc seruatus es, ut ostendam 16
in te fortitudinem meam: ut narretur nomen meum
in omni terra.

* Adhuc igitur tu retines popu- 17
lum meum, ut non dimittas eos.

* Ecce ego pluo hac hora cras grandinem multam 18
valde, quæ talis non fuit in Ægypto, ex qua die cõ-
dita est, & usque ad diem hanc.

* Nunc igitur festina congregare iumenta tua, et 19
quæcunque tibi sunt in agro: omnes enim homines
& iumenta, quæcunque inuenta fuerint in agris, et
non ingredientur in domum, ceciderit autem super
ea grando, morientur.

* Qui timet verbum Do- 20
mini seruorum Pharaonis, congregauit iumenta sua
in domos.

* Qui autem non attendit mente ad 21
verbum Domini, dimisit iumenta in agris.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende 22
manum tuam in cælum, & erit grando super omnem
terram Ægypti, superque homines et iumenta, &
super omnem herbam quæ in terra.

* Extendit autem 23
Moyses manum in cælum, & Dñs dedit voces &
grandinẽ, & discurrit ignis super terram: & pluit
Dominus grandinem super omnem terram Ægypti.

* καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ τοῖς τετραπόδοις 9
ἔλκη φλυκτίδες ἀνὰ ζέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς
τετραπόδοις, ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου.

* καὶ ἔλαβε τὴν 10
αἰθάλην τῆς καμινᾶς ἐναντίον φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν
θεραπόντων αὐτοῦ, & ἔπασεν αὐτὴν μωσῆς εἰς τὸ οὐρανόν,
καὶ ἔγχετο ἔλκη φλυκτίδες ἀνὰ ζέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις,
& ἐν τοῖς τετραπόδοις.

* & ὅτε ἠδυνάτω ὁ φαρμακοὶ 11
ἐλῶν ἐναντίον μωσῆ διὰ τὰ ἔλκη. ἔγχετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς
φαρμακοῖς, ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου.

* ἔσκληρυνε δὲ κύ- 12
ριος τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ ὅτε εἰσήκουσεν αὐτῶν καθά συ-
νέταξε κύριος τῷ μωσῇ.

* εἶπε δὲ κύριος πρὸς μω- 13
σῆν, ὁρῶντος τοῦ περὶ, καὶ εἶπε ἐν ὁσίων φαραῶ, καὶ εἶρε πρὸς
αὐτὸν, τὰ δὲ λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων, ἵσταπόσειλον
τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

* ἐν τῷ γινώσκαι 14
ρῶ ἐγὼ ἀποσέλλω πᾶσι τὰ σωαντήματα μέγιστα εἰς τὴν καρ-
δίαν σου, & τῶν θεραπόντων σου, & τοῦ λαοῦ σου· ἵνα ἰδῇς,
ὅτι ὅτε ἔστιν ἄλλος, ὡς ἐγὼ ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

* νυνὶ γὰρ 15
ἀποσείλας τὴν χεῖρά μου πατάξω σε, καὶ τὸν λαόν σου θα-
νατώσω, καὶ ἐκτεθήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς.

* καὶ ἐνεκα τοῦ- 16
του διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύ μου· καὶ ὅ-
πως διαγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

* ἐπ' οὖν 17
σὺ ἐμποιοῖς τὸ λαόν μου, τοῦ μὴ ἵσταπόσειλας αὐτούς.

* ἰδοὺ ἐγὼ βρέχω ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν 18
πολλὴν σφόδρα, ἥ τις τρυφή οὐ γέγονεν ἐν αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐκπίσαι, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

* νυνὶ οὖν κατὰ σπουδὴν συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅ- 19
σα σοὶ εἰσιν ἐν τῷ πεδίῳ. πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, & τὰ κτήνη,
ὅσα αὐτῷ δέρεθαι ἐν τοῖς πεδίοις, & μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ
ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσῃ.

* ὁ φοβούμενος 20
τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων φαραῶ, συνήγαγε τὰ κτή-
νη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους.

* ὅς δ' ἢ μὴ πειστέον τῇ διανοίᾳ 21
εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.

* εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωσῆν, ἐκτενον τὴν χεῖρά σου 22
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν αἰ-
γύπτου, ἐπὶ τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
βοτάνην τὴν τῆς γῆς.

* ἵστατενε δὲ μωσῆς τὴν 23
χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κύριος ἔδωκε φωνὰς & χάλαζαν·
καὶ διέτερε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς. & ἔβρεξε κύριος χάλαζαν
ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

9 Et erit in puluerem tenuissimum super omnem terram Ægypti. Et erit in hominibus & in iumentis, & pecoribus scabies germinans
vesicas in vniuersa terra Ægypti.

10 Et tulerunt fauillam fornacis, & steterunt coram Pharaone, & sparsit illam Moyses versus cælum. Et fuit
scabies, & vesicæ multæ in hominibus, & in pecoribus.

11 Et ingrauaui Dominus cor Pharaonis, & non acquieuit eis: sicut locutus fuerat Dominus cum Moysæ.

12 Dixitque Dominus ad Moysen, Confurge manè: & sta coram Pharaone: dicesque ei, Hæc dicit dominus Deus Iudæorū: Dimitte populū meum,
ut seruiant coram me.

13 Quia in hac vice ego mitto omnes plagas meas in cor tuum, & in seruos tuos, & in populum tuum: ut scias quo-
niam non est similis mei dominator in vniuersa terra.

14 Quoniam nunc prope est coram me: ut mittam plagam fortitudinis meæ, & percu-
tiam te, & populum tuum peste: consumaberisque de terra.

15 Veruntamen propter hoc sustinui te, ut ostenderem tibi fortitudinem meam, & percu-
& ut narrent potentiam nominis mei, in vniuersa terra.

16 Adhuc tu subiectum retines populum meum: ut non dimittas eos.

17 Ecce
ego descendere faciam cras, hac ipsa hora, grandinem fortem nimis, cui similis non fuit in Ægypto, à die qua fundata est, usque nunc.

18 Nunc
autem mitte: congrega pecora tua quæ sunt in agro, omnes enim homines, & iumenta quæ inuenta fuerint in agro, & non fuerint congregata in do-
mum, descenderitque super ea grando, morientur.

19 Qui timuit verbum Domini de seruis Pharaonis, congregauit seruos suos, & pecora
sua in domos.

20 Et qui non apposuit cor suum verbo Domini, dimisit seruos suos, & pecora sua in agro.

21 Dixitque
Dominus ad Moysen: Leua manum tuam versus cælum: ut sit grando in vniuersa terra Ægypti, super homines, & super iumenta, & super omnem her-
bam agri in terra Ægypti.

22 Eleuauique Moyses virgam suam versus cælum, & Dominus dedit voces, & grandinem, & discurre-
bat ignis super terram. Pluitque Dominus grandinem super terram Ægypti.

וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כֶּבֶד מְאֹד
 אֲשֶׁר לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְּ הַיְּתוֹרָה
 לְגוֹי: * וַיֵּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְרוֹשְׁדָה
 הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר: * רַק בְּאֶרֶץ
 גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד: * וַיִּשְׁלַח
 פֶּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי
 הַפַּעַם יְהוָה הִצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הִרְשָׁעִים:
 * הִעֲתִירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב־מִסִּית קִלְת אֱלֹהִים וּבָרָד
 וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסָּפֹן לַעֲמֹד: * וַיֹּאמֶר אֲלֵהוּ
 מֹשֶׁה וַיִּצְאָה אֶת־הָעִיר אֶפְרַיִם אֶת־כָּפִי אֶל־יְהוָה
 הַקְּלוּרִי יַחְדָּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תֵּדַע
 כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ: * וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעִיתִי כִּי־טָרִם
 תִּירָאוֹן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: * וְהַפְּשִׁתָּה וְהַשְׁעִרָה
 נִכְתָּה כִּי הַשְׁעִרָה אֲבִיב וְהַפְּשִׁתָּה גִבְעֹל: * וְהַחֲטָה
 וְהִבְסַמְתָּ לֹא־נָכוֹ כִּי־אִפִּילַת הִנֵּה: * וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם
 פֶּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כָּפִיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת
 וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה: * וַיִּרְא פֶּרְעֹה כִּי־חָדַל
 הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבוֹהוּת
 וְעַבְדָּיו: * וַיַּחֲזֹק לִב פֶּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

* וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא
 אֶל־פֶּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו
 לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֱלֹהֵה בְּקִרְבּוֹ: * וּלְמַעַן תִּסָּפֹר בְּאֲזְנֵי
 בְּנֵי וּבְנֵי בְנֵיךְ אֶת־אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי
 אֲשֶׁר־שָׂמִיתִי בָם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: * וַיָּבֹא
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהוּ כֹה־אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲבֹד מִפְּנֵי שִׁלַּח
 עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

תרגום אונקלוס

וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְּלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כֶּבֶד מְאֹד
 אֲשֶׁר לֹא הָיָה כִּמְהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְּ הַיְּתוֹרָה
 לְגוֹי: * וַיֵּךְ הַבָּרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר
 בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְאֶת־כָּל־עֵשֶׂב וְרוֹשְׁדָה
 הִכָּה הַבָּרָד וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבַּר: * רַק בְּאֶרֶץ
 גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׂם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד: * וַיִּשְׁלַח
 פֶּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חֲטָאתִי
 הַפַּעַם יְהוָה הִצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הִרְשָׁעִים:
 * הִעֲתִירוּ אֶל־יְהוָה וְרַב־מִסִּית קִלְת אֱלֹהִים וּבָרָד
 וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסָּפֹן לַעֲמֹד: * וַיֹּאמֶר אֲלֵהוּ
 מֹשֶׁה וַיִּצְאָה אֶת־הָעִיר אֶפְרַיִם אֶת־כָּפִי אֶל־יְהוָה
 הַקְּלוּרִי יַחְדָּלוּן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תֵּדַע
 כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ: * וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעִיתִי כִּי־טָרִם
 תִּירָאוֹן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים: * וְהַפְּשִׁתָּה וְהַשְׁעִרָה
 נִכְתָּה כִּי הַשְׁעִרָה אֲבִיב וְהַפְּשִׁתָּה גִבְעֹל: * וְהַחֲטָה
 וְהִבְסַמְתָּ לֹא־נָכוֹ כִּי־אִפִּילַת הִנֵּה: * וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם
 פֶּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כָּפִיו אֶל־יְהוָה וַיַּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת
 וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נָתַךְ אֶרֶצָה: * וַיִּרְא פֶּרְעֹה כִּי־חָדַל
 הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לְבוֹהוּת
 וְעַבְדָּיו: * וַיַּחֲזֹק לִב פֶּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

CAP. X.

1 ET dixit Dominus ad Moysen: Ingredere ad
 A Pharaonem. ego enim induraui cor eius &
 feruorum illius, ut faciam signa mea hæc in
 2 eo: * Et narres in auribus filij tui & nepotum
 tuorum, quotiens contriuerim Ægyptios, &
 signa fecerim in eis: & sciatis quia ego Domi-
 3 nus. * Introierunt ergo Moyses & Aaron ad
 Pharaonem, & dixerunt ei, Hæc dicit Domi-
 nus Deus Hebræorum: Vsq̄uequo non vis
 subiici mihi? Dimitte populum meum, ut fa-
 crificet mihi.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא
 אֶל־פֶּרְעֹה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו
 לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֱלֹהֵה בְּקִרְבּוֹ: * וּלְמַעַן תִּסָּפֹר בְּאֲזְנֵי
 בְּנֵי וּבְנֵי בְנֵיךְ אֶת־אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי
 אֲשֶׁר־שָׂמִיתִי בָם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה: * וַיָּבֹא
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהוּ כֹה־אָמַר יְהוָה
 אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים עַד־מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲבֹד מִפְּנֵי שִׁלַּח
 עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

* Erat autem grando & ignis ardens in grandine. at grando multa valde, quæ talis non fuit in Egypto, ex quo facta fuit in ipsa gens.

* Percussit autem grando in omni terra Egypti omnia quæcunque erant in agro, ab homine usque ad iumentum: & omnem herbam quæ erat in agro, percussit grando, & omnia ligna quæ in agris confregit.

* Sed in terra Gesem, ubi erant filij Israel, non fuit grando.

* Mittens autem Pharaon, vocauit Moysen et Aaron, & dixit eis: Peccauit nunc Dominus iustus, ego autem & populus meus impij.

* Orate ergo ad Dominum, & cessent fieri voces Dei, & grando, & ignis: & dimittam vos, & non amplius addetis manere.

* Dixit autem ei Moyses: Cum egrediar ciuitatem, extendam manus meas ad Dominum. & voces cessabunt, & grando, & pluuia non erit amplius: ut scias quod Domini terra.

* Et tu & serui tui, scio quod nunquam timebis Dominum.

* At linum & hordeum percussum est: nam hordeum germinauerat, at linum seminificans. * Et triticum & far non percussum est: serotina enim erant.

* Egressus est Moyses à Pharaone extra ciuitatem, & extendit manus ad Dominum: & voces cessauerunt, et grando, & pluuia non stillauit super terram.

* Videns autem Pharaon quod cessauit pluuia, & grando, & voces, addidit ad peccandum: et ingratum est ei cor, & seruorum suorum.

* Et induratum est cor Pharaonis: & non dimisit filios Israel, sicut locutus est Dominus Moysi.

CAP. X.

It autem Dominus ad Moysen, dicens: Ingredere ad Pharaonem. ego enim aggrauaui eius cor, & cor seruorum suorum, ut deinceps superueniant signa mea hæc super eos.

* Ut narretis in aures filiorum vestrorum, & filiis filiorum vestrorum, quæcunque illi in Egypto, & signa mea quæ feci in eis: & scietis quod ego Dominus.

* Ingressus est autem Moyses & Aaron coram Pharaone, & dixerunt ei: Hæc dicit dominus Deus Hebræorum: Usquequo non vis reuereri me? dimitte populum meum, ut seruiant mihi.

* ὡς ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χάλαζῃ. ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς γεγέννηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνη.

* ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ αἰγυπτίου πάντα ὅσα ὡς ἐν τῇ πεδίῳ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν. & παῖσαν βοτάνην τὴν ἐν τῇ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα. καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν. * πλὴν ἐν γῇ γασέμ, οὗ ἡ δὲ οἱ ἱσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.

* Ἀποστείλας δὲ φαραὼν, ἐκάλεσε τὸν μωυσὲν καὶ ἀαρὼν, & εἶπεν αὐτοῖς, ἡ μαρτυρία τὸ νῦν, ὁ κύριος ὁ δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.

* προσβύξατε οὖν πρὸς κύριον, καὶ παυσάτω τὸ θρηνηθῆναι φωνὰς θεοῦ, καὶ χάλαζον, & πῦρ, & ἵστασθε τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπὶ προσεθείσεσθε μῖσθον.

* εἶπε δὲ αὐτῷ μωυσῆς, ὡς ἂν ἵξῃ τὸ πλὴν πόλιν· ἐκπέλασσω τὰς χεῖρας μου πρὸς κύριον. καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, & ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὕετος οὐκ ἔσται ἔτι. ἵνα γινώσκῃς, ὅτι τὸ κύριον ἡ γῆ.

* καὶ σὺ & ὁ δουλὸς σου, ἵστασθε τὰς χεῖρας ὑμῶν, οὐδέποτε φοβεῖσθε τὸν κύριον.

* τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη. ἡ δὲ κριθὴ παρέστηκίαι, & τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.

* ὁ δὲ πυρὶς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη, ὅψιμα γὰρ ὦν.

* Ἰξήθη δὲ μωυσῆς ἀπὸ φαραὼν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἵστασθε τὰς χεῖρας πρὸς κύριον, & αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, & ἡ χάλαζα, & ὁ ὕετος οὐκ ἔσταξεν ἔτι τὸ πλὴν γῆς.

* ἰδὼν δὲ φαραὼν, ὅτι πέπαυται ὁ ὕετος, καὶ ἡ χάλαζα, & αἱ φωναὶ, προσέειπε τῷ ἀμαρτάνειν. & ἐβάρυνεν αὐτὸς τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

* & ἐσκληρώθη ἡ καρδία φαραὼν, & οὐκ ἵστασθε τὰς χεῖρας ὑμῶν ἱσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε κύριος τῷ μωυσῇ.

* Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσὲν, λέγων, εἰσελθε πρὸς φαραὼν· ἐγὼ γὰρ ἐβάρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τὴν καρδίαν τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἵξῃς ἐπὶ τῇ σημεῖά μου ταῦτα ἐπ' αὐτοῖς.

* ὅπως διηγήσῃς εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν, καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέποιχα τοῖς αἰγυπτίοις, & τὰ σημεῖά μου, ἀ' ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. καὶ γινώσκειτε, ὅτι ἐγὼ κύριος.

* εἰσήλθε δὲ ὁ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐναντίον φαραὼν, καὶ εἶπον αὐτῷ, ταῦτα λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων, ἕως τίνος βεβλήθ' ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἵστασθε τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἵνα λατρεύσωσί μοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Fuitque grando, & ignis discurrens in medio grandinis nimis validus; cuius similis non fuit in vniuersa terra Egypti, à tempore quo fuit in ea populus. Et percussit grando in omni terra Egypti omnia quæ erant in agro, ab homine usque ad iumentum: & omnem herbam agri percussit grando, omnesque arbores agri confregit.

* Tamen in terra Gessem, ubi erant filij Israel, non fuit grando. * Misitque Pharaon Moysen & Aaron, & dixit eis: Peccauit hac vice Dominus iustus, & ego & populus meus impij. * Orate coram Domino, ut sit à facie eius refrigerium multum; & non sint super nos tonitrua maledictionis huiusmodi à facie Domini, neque grando: & dimittam vos, nec ultra retinebo vos.

* Dixitque ei Moyses: Cum egressus fuero de vrbe, extendam manus meas in oratione coram Domino. tonitrua cessabunt, & grando non erit amplius; ut scias quia Domini est terra. * Noui enim quod tu & serui tui adhuc non humiliamini à facie Domini Dei.

* Linum autem & hordeum percussa sunt, eo quod hordeum erat virens, & linum iam folliculos germinarat. * Triticum autem & far non sunt percussa, quia serotina erant. * Egressusque est Moyses à Pharaone ex vrbe: & extendit manum suam in oratione coram Domino. & cessauerunt tonitrua, & grando & pluuia quæ descendeat, non peruenit ad terram.

* Viditque Pharaon quod cessasset pluuia, & grando, & tonitrua: & auxit peccatum, & ingratum cor suum ipse & serui eius. * Ingratumque est cor Pharaonis; & non dimisit filios Israel, sicut locutus fuerat Dominus per manum Moysi.

CAP. X.

Itaque Dominus ad Moysen: Ingredere ad Pharaonem; quia ego ingratum cor eius, & cor seruorum suorum, ut ponerem signa mea hæc in medio eorum. * Et ut narres coram filio tuo, & coram filiis filij tui, miracula quæ feci in Egypto; & signa mea quæ posui in ea: & scietis quia ego Dominus. * Ingressusque est Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixerunt ei: Hæc dicit dominus Deus Iudæorum: Usquequo non vis humiliari coram me? dimitte populum meum, ut seruiant coram me.

* כי אם מאן אתה לשלח ארץ עמי הנני מביא
 מחר ארבה בגבולך : * ובסה ארץ עין הארץ ולא
 יוכל לראות ארץ הארץ ואכל ארץ יתר הפלטה
 הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח
 לכם מן השדה : * ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
 ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך
 מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא
 מעם פֿרעה : * ויאמרו עבדי פרעה אליו עד-מת
 יהיה זה לנו למוקש שלח ארץ האנשים ויעבדו
 את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אברהם מצרים :
 * וישוב את משה ואהרן אל פרעה ויאמר
 אלהים לכו עבדו ארץ יהוה אלהיכם מי ומי
 ההלכים : * ויאמר משה בנערנו ובזקננו נלך
 בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה
 לנו : * ויאמר אלהים יהי כן יהוה עמכם כאשר
 אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם :
 * לא כן לכו נא הנברים ועבדו את יהוה כי אתה
 אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה :
 * ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על-ארץ
 מצרים בארבה ויעל על-ארץ מצרים ויאכל את-כל-
 עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד : * ויט משה
 את-מטהו על-ארץ מצרים ויהוה נהגרוח קדים בארץ
 כל-היום ההוא וכל-הלילה הבקר היה ורוח הקדים
 נשא את-הארבה : * ויעל הארבה על כל-ארץ
 מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא-
 היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן :
 * ויכס את-עין כל-הארץ ותחשך הארץ ויאכל את-
 כל-עשב הארץ וארץ כל-פרי העץ אשר רותתיר
 הברד ולא-נותר כל-ירק בעץ ובעשב השדה בכל-
 ארץ מצרים :

4 * Sin autem resistis, & non vis dimittere eum,
 ecce ego inducam cras locustam in fines tuos.
 5 * Quæ operiet superficiem terre, ne quicquid ei
 appareat; sed comedatur quod residuum fue-
 rit grandini. corrodet enim omnia ligna quæ
 6 germinant in agris: * Et implebunt domos
 tuas, & seruorum tuorum, & omnium Ægy-
 ptiorum, quâtam non viderunt patres tui, &
 aui ex quo orti sunt super terram vsq; in præ-
 sentem diem. auertitq; se, & egressus est à Pha-
 7 raone. * Dixerunt autem serui Pharaonis ad
 B eum: Vsquequo patiemur hoc scandalum? di-
 mitte homines, vt sacrificet dño Deo suo. nō-
 8 ne vides quod perierit Ægyptus? * Reuocau-
 runtque Moysen & Aarō ad Pharaonem, qui
 dixit eis: Ite, sacrificate domino Deo vestro.
 9 Quinam sunt qui ituri sunt? * Ait Moyses, Cū
 paruulis nostris & senioribus, pergemus cum
 filiis & filiabus, cum ouibus & armentis. Est
 10 enim solennitas domini Dei nostri. * Et respō-
 dit Pharao: Sic Dominus sit vobiscum, quo-
 modo ego dimittam vos, & paruulos vestros.
 11 cui dubium est quod pessime cogitetis. * Non
 fiat ita; sed ite tantum viri, & sacrificate Domi-
 no. hoc enim & ipsi petistis. Statimque ciecti
 12 sunt de conspectu Pharaonis. * Dixit autem
 Dominus ad Moysen: Extēde manum tuam
 super terram Ægypti ad locustam, vt ascen-
 dat super terram, & deuoret omnem herbam
 13 quæ residua fuerit grandini. * Et extendit
 Moyses virgam super terram Ægypti, & Do-
 minus induxit ventum vrentem tota die il-
 14 la & nocte. Et manē facto, ventus vrens leua-
 uit locustas. * Quæ ascenderunt super vniuer-
 sam terram Ægypti, & sederunt in cunctis fi-
 nibus Ægyptiorum innumerabiles, quales
 ante illud tempus non fuerant, nec postea fu-
 15 turæ sunt. * Operueruntque vniuersam
 superficiem terræ, vastantes omnia. Deuora-
 ta est igitur herba terræ, & quicquid pomor-
 um in arboribus fuit, quæ grando dimise-
 rat. Nihil quoque omnino virens relictum
 est in lignis, & in herbis terræ in cuncta Æ-
 gypto.

תרגום אונקלוס

4 ארי אם מסרב את לשלח את עמי תא אנא מיתי מחר גובא בהחוסך :
 5 ויהי עין עין שמשא דארעא ולא יכיל למחוי ית ארעא
 ויהמלון כחך ובתי כל עבדך ובתי כל מצראי
 6 ויאמרו עבדי פרעה ליה עד אימתי
 7 ואחזתב ית משה וית אהרן ליה
 8 ואמר משה בעלימנא ובסכנא נזיל בבנא ובבנתא בעננא
 9 ואמר להון יהי כען מימרא דיי בסעדיכון כד אשלח יתכון וית ספליכון תו ארי בישא דאתון
 10 לא כן אילוי כען גברא ופלחון קדם יי ארי יתה אתון בען ומריך יתהון מן קדם פרעה :
 11 ויאמר להון יהי כען מימרא דיי בסעדיכון כד אשלח יתכון וית ספליכון תו ארי בישא דאתון
 12 ויאמר להון יהי כען מימרא דיי בסעדיכון כד אשלח יתכון וית ספליכון תו ארי בישא דאתון
 13 ויאמר להון יהי כען מימרא דיי בסעדיכון כד אשלח יתכון וית ספליכון תו ארי בישא דאתון
 14 ויאמר להון יהי כען מימרא דיי בסעדיכון כד אשלח יתכון וית ספליכון תו ארי בישא דאתון
 15 ויאמר להון יהי כען מימרא דיי בסעדיכון כד אשלח יתכון וית ספליכון תו ארי בישא דאתון

* Si autem non volueris tu dimittere populum meum, ecce ego inducam hac hora cras locustam multam in omnes terminos tuos: * Et operiet superficies terræ: & non poteris videre terram: & comedet omne residuum quod relictum est, quod reliquit vobis grando; & comedet omne lignum germinans vobis in terra. * Et implebuntur tua domus, & domus seruorum tuorum, & omnes domus quæ in omni terra Ægyptiorum: quæ nunquam viderunt patres tui, neque proauipforum, ex qua die facti sunt in terra, usque ad diem hanc. Et declinans Moyses, egressus est à Pharaone.

* Et dicunt serui Pharaonis ad eum: Usquequo erit hoc nobis scandalum? dimitte homines, ut seruiant domino Deo suo. an scire vis, quod perierit Ægyptus? * Et reuocauerunt & Moysen & Aaron ad Pharaonem, & dixit eis: Ite & seruite domino Deo vestro. qui autem, & qui sunt ituri? * Et ait Moyses: Cum iuuenibus & senioribus ibimus, cum filiis & filiabus, & ouibus, & bobus nostris. est enim festum domini Dei nostri. * Et dixit ad eos: Sit sic: Dominus vobiscum, sicut dimitto vos. nunquid etiam suppellectilem vestram? videte quod nequitia inest vobis.

* Non sic: ite autem viri, & seruite Deo. hoc enim ipsi queritis. Eiecerunt autem eos à facie Pharaonis. * Et dixit Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super terram Ægypti, & ascendet locusta super terram Ægypti, & comedet omnem herbam terræ, & omnem fructum lignorum quæ reliquit grando. * Et extendit Moyses virgam in celum, & Dominus induxit ventum Austrum super terram, tota die illa & tota nocte. mane factum est, & ventus Auster leuauit locustam. * Et induxit eam in omnem terram Ægypti, & requieuit super omnes terminos Ægypti multa valde. prior ea non fuit talis locusta, & post hanc non erit sic.

* Et operuit superficiem terræ, & corrupta est terra: & comedit omnem herbam terræ, & omnem fructum lignorum, qui relictus est à grandine. Non relictum est viride quicquam in lignis, & in omni herba agri in omni terra Ægypti.

4 * ἐδὼ δὲ μὴ θέλης σὺ ἔξαποσεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτη τῇ ὥρᾳ αὐρίον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὁρίαις σου. * καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δύνησιν κατὰ εἶν τὴν γῆν, καὶ κατέδεξαι πᾶν τὸ φθιόνον τὸ κατὰ τὴν γῆν, ὃ κατέλιπον ὑμῖν ἡ χάλαζα, & κατέδετα πᾶν τὸ ξύλον τὸ φύοντον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς. * & πληθήσονται οἱ οἰκίσαι, & αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου, & πᾶσαι αἱ οἰκίαι αἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τῶν αἰγυπτίων· ὃ οὐδέποτε ἐώρακα σιν πατέρες σου, οὐδ' ἐγὼ παρὰ παπποὺς αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐκκλίνεις μωυσῆς ἔξῃ λθόν δὲ τὸν φαραῶν. * καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες φαραῶν πρὸς αὐτὸν, ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἔξαποσεῖλον οὖν ἀνθρώποις, ὅπως λατρεύσωσι κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῶν· ἢ εἰδέναι βούλει, ὅτι ἀπόλωλον αἰγυπτίῳ. * & ἀπέκριψαν τὸν τε μωυσὲν & ἀαρὼν πρὸς φαραῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, πορεύεσθε καὶ λατρεύετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι; * καὶ λέγει μωυσῆς, σὺ τοῖς νεανίσκοις & τοῖς πρεσβυτέρους πορευόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς, & θυγατέρας, & παρβούτοις, & βουσίην ἡμῶν. ἐστὶ γὰρ ἑορτὴ κυρίου ἡμεῶν θεοῦ ἡμῶν. * καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἔγω οὕτως, κύριός μετ' ὑμῶν, καθότι ἀποσέλω ὑμᾶς. μὴ & τὴν ἀποσκιδνύ ὑμῶν; ἴδετε, ὅτι πονηρία πρὸς ἐμὴν ὑμῖν. * μὴ οὕτως, πορεύεσθε δὲ ἡμεῖς, καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ, τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐκζητεῖτε. ἔξεβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πρὸς ὧν φαραῶν. * καὶ εἶπε κύριός πρὸς μωυσὲν, ἐκκλίνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν γῆν αἰγυπτίαν, καὶ ἀνάβητω ἀκρίδαι ἐπὶ τὴν γῆν αἰγυπτίαν, & κατέδεξαι πᾶσαν τὴν βοτάνην τῆς γῆς, & πᾶν τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν ὥρε λίπετο ἡ χάλαζα. * καὶ ἔτενε μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς τὸν ἔρειον, & κύριός ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, & ὅλην τὴν νύκτα. τοπρὶν ἐξῆλθῃ, & ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα. * καὶ ἀνέλαθεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰγυπτίαν, & κατέπαυσεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὁρίαις αἰγυπτίου πολλὴ σφόδρα. πρὸς αὐτῆς ἐγένοντο τριακὶς ἀκρίδαι, καὶ μετὰ ταύτην ὅσα ἔσται οὕτως. * & ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, & ἐφθάρη ἡ γῆ. & κατέφαγεν πᾶσαν τὴν βοτάνην τῆς γῆς, & πᾶν τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὥρε λείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης. ἐχ' ὥρε λείφθη χλωρὸν αὐδ' ἐν τοῖς ξύλοις, & ἐν πάσῃ βοτάνῃ τῇ πεδίοις, ἐν πάσῃ γῇ αἰγυπτίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quod si non vis dimittere populum meum, ecce ego adducam cras locustam in terminos tuos: * Et cooperiet terram, ita ut solis radij non possent ad eam penetrare: & consumet reliqua quæ reseruata & relictæ fuerant vobis à grandine: & comedet omnes arbores quæ germinant vobis in agro. * Implebuntque domos tuas, & domos omnium seruorum tuorum, & domos omnium Ægyptiorum: quamquam non viderunt patres tui, & patres patrum tuorum, à die quo fuerunt super terram usque in diem hanc. Auertitque se & egressus est à Pharaone. * Dixeruntque serui Pharaonis ad eum: Usquequo erit hoc nobis in scandalum? dimitte viros, ut seruiant coram domino Deo suo: nunquid adhuc nescis quod perierit Ægyptus? * Reductique sunt Moyses & Aaron ad Pharaonem, & dixit eis: Ite, seruite coram domino Deo vestro. Qui ituri sunt? * Dixitque Moyses: Cum paruulis nostris, & cum senioribus nostris ibimus, cum filiis nostris, & cum filiabus nostris, cum ouibus nostris, & cum bobus nostris ibimus: quia solennitas est nobis coram Domino. * Dixitque eis: Sic sit: Non sic: sed ite nunc viri, & seruite coram domino Deo vestro: quoniam hoc ipsum vos petistis. eiecitque eos à conspectu Pharaonis. * Dixitque Dominus ad Moysen: Leua manum tuam super terram Ægypti, ut veniat locusta, & ascendet super terram Ægypti, & comedat omnem herbam terræ, omnia quæ reliquit grando. * Et leuauit Moyses virgam suam super terram Ægypti, & Dominus induxit ventum Orientalem in terram tota die illa & tota nocte. factoque mane, ventus Orientalis leuauit locustam. * Ascenditque locusta super vniuersam terram Ægypti, & mansit in vniuerso termino Ægypti nimis valida; qualis antea non fuerat similis ei, nec postea erit talis. * Cooperuitque terram, ita ut radij solis non possent ad eam peruenire, & obscurata est terra, & deuorauit omnem herbam terræ, & omnes fructus arboris quos reliquit grando: nihilque viride remansit in arboribus, & in herba agri in vniuersa terra Ægypti.

16 * וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי
 17 ליהוה אלהיכם ולכם: * ועתה שא נא חטאתי אך
 הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את
 18 המות הזה: * ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
 19 * ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה
 ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול
 20 מצרים: * ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
 21 את בני ישראל: * ויאמר יהוה אל משה
 נטה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים
 22 וימש חשך: * ויט משה את ידו על השמים ויהי
 חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים:
 23 * לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
 שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במשבתם:
 24 * ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את
 יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך
 25 עמכם: * ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים
 26 ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: * וגם מקננו ילך
 עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
 יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את
 27 יהוה עד באנו שמה: * ויחזק יהוה את לב פרעה
 28 ולא אבה לשלחם: * ויאמר לו פרעה לך מעלי
 השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראית פני
 29 תמור: * ויאמר משה בן דברת לא אסף עוד
 ראות פניך: יא

* ויאמר יהוה אל משה
 עוד נגע אחד באני על פרעה ועל מצרים
 אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלו כלה גרש
 2 יגרש אתכם מזה: * דבר נא באוני העם וישאלו
 איש מאת רעהו ואשר מאת רעותה כלי כסף
 וכלי זהב:

16 * Quamobrem festinus Pharaon vocavit Moy-
 sen & Aaron, & dixit eis: Peccaui in dominum
 17 Deum vestrum, & in vos. * Sed nunc dimittite
 peccatum mihi etiam hac vice: & rogate do-
 18 minum Deum vestrum, vt auferat à mem-
 19 tem istam. * Egressusque est Moyses de con-
 19 spectu Pharaonis, & orauit Dominum. * Qui
 flare fecit ventum ab Occidente vehementis-
 20 simum: & arreptam locustam, proiecit in ma-
 20 re rubrum. non remansit nec vna quidem in
 20 cunctis finibus Ægypti. * Et indurauit Do-
 minus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel.
 21 * Dixit autem Dominus ad Moysem: Exten-
 22 de manum tuam in cælum, & sint tenebræ su-
 22 per terram Ægypti, tam densæ, vt palpari
 22 queant. * Extenditque Moyses manum in
 23 cælum, & factæ sunt tenebræ horribiles in v-
 23 niuersa terra Ægypti. * Tribus diebus nemo
 vidit fratrem suum: nec mouit se de loco in
 quo erat. Vbiunque autem habitabant filij
 24 Israel, lux erat. * Vocauitque Pharaon Moysem
 & Aaron, & dixit eis: Ite, sacrificate Domino.
 oues tantum vestræ & armenta remaneant:
 25 paruuli vestri cant vobiscum. * Ait Moyses:
 Hostias quoque; & holocausta dabis nobis, que
 26 offeramus domino Deo nostro. * Cuncti gre-
 ges pergunt nobiscum. Non remanebit ex eis
 vngula, quæ necessaria sunt in cultum domi-
 ni Dei nostri, præsertim cum ignoremus quid
 27 debeat immolari, donec ad ipsum locum per-
 ueniamus. * Indurauit autem Dominus
 cor Pharaonis, & noluit dimittere eos.
 28 * Dixitque Pharaon ad Moysem: Recede à
 me, & caue ne vltra videas facië meam. quo-
 29 cunque die apparueris mihi, morieris.
 29 * Respondit Moyses: Ita fiat vt locutus es.
 non videbo vltra facië tuam.

CAP. XI.

1 * ET dixit Dominus ad Moysem: Adhuc vna
 A plaga tangam Pharaonem & Ægyptum,
 & post hæc dimittet vos, & exire compellet.
 2 * Dices ergo omni plebi, vt postulet vir
 ab amico suo, & mulier à vicina sua, vasa ar-
 gentea & aurea.

תרגום אונקלוס

16 ואחרי פרעה למקרי למשה ולאהרן ואמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: * ועתה שא נא חטאתי אך
 הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: * ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
 * ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול
 מצרים: * ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: * ויאמר יהוה אל משה
 נטה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: * ויט משה את ידו על השמים ויהי
 חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: * לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
 שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במשבתם: * ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את
 יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: * ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים
 ועלת ועשינו ליהוה אלהינו: * וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את
 יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: * ויחזק יהוה את לב פרעה
 ולא אבה לשלחם: * ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראית פני
 תמור: * ויאמר משה בן דברת לא אסף עוד ראות פניך: יא
 * ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד באני על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלו כלה גרש
 2 יגרש אתכם מזה: * דבר נא באוני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשר מאת רעותה כלי כסף
 וכלי זהב:

* Festinauit autem Pharaon vocare Moysen & Aaron, dicens: Peccavi coram domino Deo vestro, & in vos. * Suscipite igitur meum peccatum etiam & nunc: & orate ad dominum Deum vestrum, & auferat à me mortem hanc.

* Egressus est autem Moyses à Pharaone, & orauit ad Deum.

* Et proiecit Dominus ventum à mari vehementem, & arripuit locustam, & proiecit eam in rubrum mare: & non relicta est locusta una in omni terra Ægypti. * Et indurauit Dominus cor Pharaonis, & non dimisit filios Israel.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende manum tuam in celum, & fiant tenebrae super terram Ægypti, palpabiles tenebrae.

* Extendit autem Moyses manum in celum, et factae sunt tenebrae, obscuritas, & tempestas super omnem terram Ægypti tribus diebus.

* Et non vidit ullus fratrem suum: et non surrexit ullus ex cubili suo tribus diebus. omnibus autem filiis Israel erat lux in omnibus in quibus erat.

* Et vocauit Pharaon Moysen & Aaron, dicens: Ite, seruite domino Deo vestro: veruntamen oues & boues relinquate. & supellex vestra eat vobiscum. * Et dixit Moyses: Sed & tu dabis nobis holocausta & hostias, quas faciemus domino Deo nostro. * Et iumenta nostra ibunt nobiscum, & non relinquemus ungulam. ab eis enim accipiemus ad seruiendum domino Deo nostro. Nos autem non scimus quid seruiemus Domino, quoad veniamus nos illuc. * Indurauit autem Dñs cor Pharaonis, & non voluit dimittere eos. * Et ait Pharaon: Recede à me: caue tibi amplius non addere videre meam faciem: qua autem die apparueris mihi, morieris. * Ait autem Moyses: Sic dixisti. non amplius apparebo tibi in faciem.

CAP. XI.

Dixit autem Dominus ad Moysen: Adhuc vnam plagam inducam super Pharaonem & super Ægyptum: & post hæc dimittet vos hinc. quando autem dimiserit vos, cum omni eiectione eijciet vos.

* Loquere igitur clam in aures populi, & petat unusquisque à vicino, & mulier à vicina, vasa argentea, & aurea, & vestes.

16 * κατέσπευδεν ὁ φαραὼ καλέσαι μουσιῶν καὶ ἀαρὼν, λέγων, ἡμαρτήκα ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, & εἰς ὑμᾶς.

17 * προσδέξαθε οὖν μου τιμὴν ἁμαρτίαν ἐπὶ καὶ νῦν, καὶ προσδέξαθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, & διελετόω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον. * ὤκνησεν ὁ μουσιῆς ἀπὸ φαραὼ, καὶ ἠύξατο πρὸς τὸν θεόν.

18 * & μετέβαλεν κύριος δυνάμειν ἀπὸ θαλάσσης σφοδρὸν, & ἀνέλαβε τιμὴν ἀκρίδα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. οὐχ ὑπολείφθη ἀκρίδι μία ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου. * & ἐσκήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν φαραὼ, & οὐκ ὤκνησεν εἰς ὅς ἴσραήλ.

21 * εἶπε ὁ κύριος πρὸς μουσιῶν, ἐκλείνον τιμὴν χεῖράς σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γρηθήτω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν αἰγύπτου, ψηλαφήτω σκότος.

22 * ὤκνησεν ὁ μουσιῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐγένετο σκότος, γνόφος, καὶ θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας.

23 * καὶ οὐκ εἶδον οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤκνησεν οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας. πᾶσι ὁ τοῖς ἰσραὴλ ἰσραὴλ ὡς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο.

24 * καὶ ἐκέλευσε φαραὼ μουσιῶν & ἀαρὼν, λέγων, βαδίζετε, λατρεύετε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, πληρὴ τῶν χρυσῶν καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε. καὶ ἡ δόσος αὐτῶν ὑμῶν ἀποτεχέτω μετ' ὑμῶν.

25 * καὶ εἶπε μουσιῆς, ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὄλοκαυτώματα & θυσίας, ἃς ποιήσμεν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν.

26 * & τὰ κτήνη ὑμῶν πορεύσονται μετ' ὑμῶν, καὶ ἔχ' ὑπολείψομεθα ὅππῃν. ἀπ' αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεύσαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν. ἡμεῖς ὁ δὲ οὐδ' αὐτῶν τί λατρεύσμεν κύριον, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ.

27 * ἐσκήρυνεν ὁ κύριος τὴν καρδίαν φαραὼ, & οὐκ ἐβλήθη ὥστε ἀποστείλαι αὐτοὺς.

28 * καὶ λέγει φαραὼ, ἀπέλθε ἀπ' ἐμοῦ, πρὸς τεχέ σε αὐτῶν ἐπὶ μὴ προσθῇς ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον. ἦ δὲ αὖ ἡμέρα ὀφθῆς μοι, ἀποθανῇ. * λέγει δὲ μουσιῆς, οὕτως εἶρηκας· ἔκ' ἐπὶ ὀφθῆμαί σου εἰς πρόσωπον.

ια.

1 * Εἶπε ὁ κύριος πρὸς μουσιῶν, ἐπὶ μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ φαραὼ, καὶ ἐπ' αἰγύπτιον, καὶ μετὰ ταῦτα ὥστε ἀποστελεῖ ὑμᾶς ἐν τῷ ὄντι. ὅταν ὁ ὥστε ἀποσέλη ὑμᾶς, σὺν πάσῃ ἐκβολῇ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς. * λάληθον ἔν κρυφῇ εἰς τὰ ὄντα τοῦ λαοῦ, & αἰτησάτω ἕκαστος πρὸς τὸ πλησίον, καὶ γυνὴ πρὸς τῆς πλησίον σκεῖν δρυρεῖ καὶ χρυσῶ καὶ ἱματισμόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Festinauitque Pharaon, & vocauit Moysen & Aaron, & ait: Peccavi coram domino Deo vestro, & vobis. Et nunc dimitte, obsecro, peccatum meum tantummodo hac vice: & orate coram domino Deo vestro, ut auferat à me solummodo mortem istam. 17 Et conuertit Dominus ventum Occidentalem nimis validum, & tulit locustam, & proiecit eam in mare rubrum: nec una quidem locusta remansit in vniuerso termino Ægypti. 18 Et indurauit Dominus cor Pharaonis, & non dimisit filios Israel.

21 Dixitque Dominus ad Moysen: Leua manum tuam versus celum, ut sint tenebrae super terram Ægypti, etiam postquam recesserit obscuritas noctis. 22 Et leuaui Moyses manum suam versus celum: & fuerunt tenebrae obscurae in vniuersa terra Ægypti in habitationibus suis. 23 Nullus vir vidit fratrem suum: neque surrexerunt singuli de locis suis tribus diebus. omnibus autem filiis Israel erat lux in omnibus in quibus erat.

24 Vocauitque Pharaon Moysen, & ait: Ite, seruite coram Domino: oues tantum vestras & boues relinquate: faciamus coram domino Deo nostro. 25 Et ait Moyses: Tu quoque dabis in manibus nostris hostias sanctas & holocausta, ut faciamus coram domino Deo nostro. Nos autem nescimus in quo seruituri simus coram domino Deo nostro, donec veniamus illuc. 26 Indurauit autem Dominus cor Pharaonis, & noluit dimittere eos. 27 Dixitque ei Pharaon: Recede à me: caue tibi ne ultra videas faciem meam; quoniam in die in quo videris faciem meam, morieris.

CAP. XI.

1 Dixit Dominus ad Moysen: Adhuc plagam vnam inducam super Pharaonem & super Ægyptum: postea dimittet vos hinc. cumque dimiserit, omnino proijciet vos hinc. 2 Loquere nunc coram populo, ut postulet vir ab amico suo, & mulier ab amica sua vasa argentea & vasa aurea.

* ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש
משור גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
ובעיני העם: * ויאמר משה כה אמר יהוה
כחצו הלילה אני יוצא בתוך מצרים: * ומת
כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו
עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה:
* והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמחו
לא נהיתה וקמחו לא תספ: * ולכל בני ישראל
לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון
אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: * וירדו
כל עבדיך אלה אלי והשתחו לי לאמר צא אתה
וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא
מעם פרעה בחרי אף: * ויאמר יהוה אל
משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי
בארץ מצרים: * ומשה ואהרן עשו ארת כל
המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל מארצו:

יב

* ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר: * החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי השנה: * דברו אל כל עדת
ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש
שה לבית אבת שה לבית: * ואם ימעט הבית
מהיות משה ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו תכסו על השם: * שה תמים
זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים
תקחו: * והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר
יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין
הערבים:

תרגום אונקלוס

* ויהב יי יר עמא לרחמינ בעיני מצראי אף גברא משה רב לחדא בארעא דמצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני עמא: * ויאמר
* ויסוד כל בוכרא בארעא דמצרים מבוכרא דפרעה ועתיד למיחב על כרסי
* ויהי צוחתא רבתא בכל ארעא דמצרים דכותה לא תות ודכותה לא
* ולכל בני ישראל לא ינזיק כלבא בלישניה למנבח למאינשא ועד בעירא בדיל דתדעון ארי אפריש יי בין מצראי ובין
* ויחתק כל עבדך אלין לוחי ויבעון מני למימר פוק אח וכל עמא דעמד ובחר בן אפוק ונפק מן קדם פרעה בתקוף רגו:
* ומשה ואהרן עבדו ית כל מופתיה הארץ
* ויאמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* מלילו עם כל כנשתא דישאל למימר בעשרה לירחא תדון ויסבון להון גבר אימר לביתא אבא אימרא לביתא:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:
* ואמר יי למשה ולאהרן בארעא דמצרים למימר:

* Dabit autem Dominus gratiam populo
suo coram Aegyptiis. Fuitque Moyses vir ma-
gnus valde in terra Aegypti coram seruis Pha-
raonis & omni populo. * Et ait: Hæc dicit
B Dominus: Media nocte ingrediar in Aegyp-
tum: * Et morietur omne primogenitum in
terra Aegyptiorum, à primogenito Pharaonis
qui sedet in folio eius, usque ad primogenitu
ancillæ quæ est ad molam, & omnia primoge-
nita iumentorum. * Erítque clamor magnus
C in vniuersa terra Aegypti, qualis nec ante fuit,
nec postea futurus est. * Apud omnes autem
filios Israel non mutiet canis ab homine us-
que ad pecus; vt sciatis quanto miraculo di-
uidet Dominus Aegyptios & Israel. * De-
scendentque omnes serui tui isti ad me, & ad-
orabunt me, dicentes: Egredere tu, & omnis
D populus qui subiectus est tibi. post hæc egre-
diemur. Et exiuit à Pharaone iratus nimis.
* Dixit autem Dominus ad Moysen: Non
audiet vos Pharaon, vt multa signa fiant in ter-
ra Aegypti. * Moyses autem & Aaron fe-
cerunt omnia signa & ostenta quæ scripta sunt
coram Pharaone. Et indurauit Dominus cor
Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra sua.

CAP. XII.

Dixit quoque Dominus ad Moysen & Aa-
ron in terra Aegypti: * Mensis iste vo-
A bis principium mensium, primus erit in men-
sibus anni. * Loquimini ad vniuersum
coetum filiorum Israel, & dicite eis: Decima
die mensis huius tollat vnusquisque agnum
per familias & domos suas.
* Sin autem minor est numerus, vt suffi-
cere possit ad vescendum agnum, assumet vi-
cinum suum qui coniunctus est domui eius
iuxta numerum animarum quæ sufficere pos-
sunt ad esum agni. * Erit autem agnus abs-
que macula masculus anniculus: iuxta quem
ritum tolletis & hædum.
* Et seruabitis eum usque ad quartam de-
cimam diem mensis huius. Immolabitque
eum vniuersa multitudo filiorum Israel ad
vesperam.

* Dominus autem dedit gratiam populo coram 3
Ægyptiis, & mutuauerunt illis. Et homo Moyses
magnus factus est valde coram Ægyptiis, et coram
Pharaone & coram omnibus seruis eius.

* Et dixit Moyses : Hæc dicit Dominus : Circa 4
mediam noctem ego ingredior in medium Ægypti.

* Et morietur omne primogenitum in terra Æ- 5
gypti, à primogenito Pharaonis, qui sedet in thro-
no, & usque ad primogenitum ancillæ quæ est ad
molam, & usque ad primogenitum omnis iumentum.

* Et erit clamor magnus per omnem terram Æ- 6
gypti, qui talis non factus fuit, & talis non am-
plius apponetur. * Et in omnibus filiis Israel

non mutiet canis lingua sua, ab homine usque ad pe- 7
cus: ut scias quanta mirificabit Dominus inter Æ-
gyptios & Israel.

* Et descendent omnes serui tui isti ad me, & 8
adorabunt me, dicentes : Egredere tu, & omnis
populus tuus quem tu ducis : & post hæc egrediar.
Egressus est autem Moyses à Pharaone cum ira.

* Et dixit Dominus ad Moysen : Non audiet 9
vos Phara : ut multiplicem signa mea et prodi-
gia mea in terra Ægypti.

* Moyses autem & Aaron fecerunt omnia o- 10
stenta hæc in terra Ægypti coram Pharaone. Indu-
rauit autem Dominus cor Pharaonis, & non vo-
luit dimittere filios Israel ex terra sua.

CAP. XII.

Dixit autem Dominus ad Moysen & Aaron in 1
terra Ægypti, dicens :

* Mensis iste vobis principium mensium : primus 2
est vobis in mensibus anni.

* Loquere ad omnem congregationem filiorum Is- 3
rael, dicens : Decima mensis huius accipiant unus-
quisque agnum per domos familiarum, agnum per
domum. * Si autem pauci fuerint qui in domo, ut

non sufficientes sint ad agnum, assumet secum vici- 4
num proximum suum iuxta numerum animarum, v-
nusquisque quod sufficit sibi connumerabitur in agnum.

* Agnus perfectus, masculus, immaculatus, annu- 5
lus erit vobis, ab agnis & ab hædis accipietis.

* Et erit vobis seruatum usque ad quartam & 6
decimam mensis huius, et immolabunt eum omnis mul-
tudo congregationis filiorum Israel ad vesperam.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Deditque Dominus gratiam populo in oculis Ægyptiorum. vir quoque Moyses erat magnus valde in terra Ægypti, in oculis seruorum Pha-
raonis, & in oculis populi.

* Et ait Moyses: Hæc dicit Dominus: Media nocte ego apparebo in medio Ægypti: Et morietur om-
ne primogenitum in terra Ægypti, à primogenito Pharaonis, qui futurus est ut sedeat super solium regni eius, usque ad primogenitum ancillæ quæ
est in domo molarum, & omne primogenitum iumentorum.

* Et erit clamor magnus in vniuersa terra Ægypti, qualis nunquam fuit, & si-
milis ei non erit vltra. * Nullumque filiorum Israel lædet canis latrans lingua sua ab homine usque ad iumentum; ut sciat quod diuiserit Dominus
inter Ægyptios & inter Israel.

* Descendentque omnes serui tui isti ad me, & rogabunt me, dicentes: Egredere tu, & omnis populus qui
tecum est, & post hæc egrediar. & egressus est à facie Pharaonis cum ira furoris.

Dixit autem Dominus ad Moysen: Non acquiescet vo-
bis Phara, ut multiplicem portenta mea in terra Ægypti.

* Moyses autem & Aaron fecerunt omnia portenta hæc coram Pharaone. Et in-
durauit Dominus cor Pharaonis, & non dimisit filios Israel de terra sua.

CAP. XII.

Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron in terra Ægypti, dicens: 1
Mensis iste erit vobis principium mensium: primus erit vobis in
mensibus anni.

* Loquimini cum omni cætu filiorum Israel, dicentes: In decima die mensis huius tollat unusquisque sibi agnum
pro domo paterna; agnum pro domo.

* Si autem pauci numero fuerint, ut non possint sufficere ad vescendum agnum, tollat ipse & vicinus
eius qui propinquus est domui suæ, iuxta numerum animarum, singuli iuxta quod possint sufficere ad vescendum, numerabimini ad vescen-
dum agnum.

* Agnus immaculatus masculus anniculus erit vobis, de agnis & de filiis caprarum accipietis. * Et erit vobis in custo-
diam usque ad quartamdecimam diem mensis huius. Immolabuntque eum omnis ecclesia filiorum Israel ad vesperam.

3 κύριος ὁ ἔδωκε χάριν τῷ λαῷ ἐν θυτίον τῶν αἰγυπτίων.
καὶ ἔχρησεν αὐτοῖς. καὶ ὁ ἀνδρῶπιος μουσῆς μέγας ἐχρησθη
σφόδρα, ἐναντίον τῶν αἰγυπτίων, καὶ ἐναντίον φαραῶ, καὶ
ἐν θυτίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

4 καὶ εἶπε μουσῆς, τάδε λέγει κύριος. ὦ φίλοι μέγας
5 νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον αἰγύπτου. καὶ τε-
λοῦτήκει πάντες πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτότοκου φα-
ραῶ, ὃς καθεστὶ ἐπὶ θρόνου, καὶ ἕως τοῦ πρωτότοκου τῆς θε-
ραπαίνης τῆς ὁδοῦ τὸ μύλον, & ἕως πρωτότοκου πάντος κτηνώδους.

6 & ἔσται κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ αἰγύπτου, ἥτις
7 τοιαύτη οὐ γέγονεν, & τοιαύτη οὐκ ἐπὶ πορευθήσεται.

8 καὶ ἐν πάσῃ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσῃ
9 αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνδρώπου ἕως κτηνώδους, ὅπως εἶδης ὅτι αὐτοῦ ὁδοῦ
καὶ κύριος ἀναμέσει τῶν αἰγυπτίων καὶ τοῦ ἰσραὴλ.

10 καὶ κατεβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με,
καὶ προσκυνήσουσί με, λέγοντες, ἔξελεθε σύ, & πᾶς ὁ λαός
σου οὗτοι ἀφ' ἡγῆ. καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσομαι. ἔξηλθε δὲ
μουσῆς ἀπὸ φαραῶ μετὰ θυμοῦ.

9 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

10 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσῆν, ὅτι εἰσακέσει ὁ κύριος φα-
ραῶ, ἵνα πληθύνω τὰ σημεῖα μου, καὶ τὰ τέρατά μου ἐν τῇ γῇ
αἰγύπτῳ. * μουσῆς δὲ ἀπαρὼν ἐποίησεν πάντα τὰ τέρατα
ταῦτα ἐν γῇ αἰγύπτου ἐναντίον φαραῶ. ἐσκήρυνε δὲ κύριος
τὴν καρδίαν φαραῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀξιοποιεῖσθαι ὅτι ἔβλεπε
ἰσραὴλ ἐν γῆς αὐτοῦ.

* וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־
 הַמִּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם :
 * וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צֹלִי אֲשׁוּמִצּוֹר
 עַל־מִרְיָם יֹאכְלֶהּ : * אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ זֶה
 וְבָשָׂל מִבָּשָׂל בַּמַּיִם כִּי אִם צֹלִי אֲשֶׁר אִשּׁוּ עַל־
 בָּרֶעִיו וְעַל־קִרְבּוֹ : * וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
 וְהִנֵּתֶם מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ : * וְכַכֵּה תֹאכְלוּ
 אֹתוֹ מִתְּנִיכֵם חֲגָרִים נֹעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם
 בִּידְכֶם וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ כַּחֲפוּזֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה :
 * וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִבֵּיתִי כָל־
 בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וְכָל־
 אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה : * וְהָיָה
 הַדָּם לָכֶם לְאֶת־עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁם וְרָאִיתִי
 אֶת־הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִי־בְכֶם נֶגֶף
 לְמִשְׁחִית בְּהַכְּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם : * וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה
 לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחֻגְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם
 חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ : * שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ
 אֶת־בֵּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי כָל־
 אֹכֵל חֲמֵץ וּנְכָרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי : * וּבֵיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־
 קֹדֶשׁ וּבֵיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
 מְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם אֶךְ אֲשֶׁר יֹאכַל לְכָל־נֶפֶשׁ
 הוּא לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם : * וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצּוֹת
 כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־עַבְדֹּתֵיכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם :
 * בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ
 מִצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב :
 * שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבִתֵּיכֶם כִּי כָל־אֹכֵל
 מִחֲמֻצַּת וּנְכָרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעֵדֶרֶת יִשְׂרָאֵל בֹּנֵה
 וּבְאוֹרַח הָאֶרֶץ :

7 * Et fument de sanguine eius, ac ponent su
 per vtrumque postem, & in superliminaribus
 8 domorum in quibus comedent illum. * Et
 edent carnes nocte illa assas igni, & azymos
 9 panes cum lactucis agrestibus. * Non co
 medetis ex eo crudum quid, nec coctū aqua:
 sed assum tantū igni. caput cum pedibus e
 10 ius & intestinis vorabitis. * Nec remanebit
 quicquam ex eo vsque manē. si quid residuū
 11 fuerit, igne comburetis. * Sic autem come
 deris illum: Renes vestros accingetis, & calcia
 menta habebitis in pedibus, tenentes baculos
 in manibus: & comedetis festināter. est enim
 12 Phasē, id est, Transitus Domini. * Et transibo
 per terrā Ægypti nocte illa, percutiamque o
 mne primogenitum in terra Ægypti, ab ho
 mine vsque ad pecus: & in cunctis diis Ægy
 13 pti faciam iudicia, ego Dominus. * Erit au
 tem sanguis vobis in signū in ædibus in qui
 bus eritis: & videbo sanguinem, & transibo
 14 vos: nec erit in vobis plaga disperdens, quan
 do percussero terram Ægypti. * Habebitis
 autem hunc diem in monimentum, & cele
 brabitis eum solennem Domino in genera
 15 tionibus vestris cultu sempiterno. * Septem
 diebus azyma comedetis. In die primo non e
 rit fermentum in domibus vestris. quicunque
 comederit fermentum, peribit anima illa de Is
 16 rael, à primo die vsque ad diē septimū. * Dies
 prima erit sancta ac solennis, & dies septima
 eadem festiuitate venerabilis. nihil operis fa
 cietis in eis, exceptis his quæ ad vescendū per
 17 tinent. * Et obseruabitis azyma. In ea
 dem enim ipsa die educam exercitum vestrum
 de terra Ægypti: & custodietis diem istum in
 D generationes vestras ritu perpetuo.
 18 * Primo mense quartadecima die mensis ad
 vesperam, comedetis azyma vsque ad diem
 vicesimam primam eiusdem mensis ad ves
 19 peram. * Septem diebus fermenta
 tum non inuenietur in domibus vestris. Qui
 comederit fermentatum, peribit anima eius
 de coetu Israel, tam de aduenis quàm de in
 digenis terræ.

תרגום אונקלוס

7 ויסבון מן דמא ויחננו על חרין ספא ועל שקפא על כתפא ויכלון ויהי כהון :
 8 ויכלון ית בשרא בלילא חרין טוי נור ופטר
 9 לא ויכלון מניה כר חי ואף לא כר מבשלא מבשלא במימא אלהין טוי נור רישיה על פרעוהי ועל גויה :
 10 ולא
 11 וכרין תיכלון ויהי חרציוכו יהון אסירין מסניכוו כרגליכוו
 12 ואתגלי בארעא דמצרים בלילא חרין ואקטול כל בוכרא בארעא
 13 וחתי דמא לכוו לאר על בתיא דאחון חסון ואחיו ית דמא
 14 ויהי יומא חרין לכוו לדכרנא ותחגון ויהי חגא קדם ייי
 15 שבעה יומין פטר תיכלון ברם ביומא קדמא תבשלות חמירא מבתיכוו ארי כל דיכול חמיע
 16 וביומא קדמא קרע קרע קרע וביומא שביעאה קרע קרע
 17 ותשרון ית פטירן ארי בכרן יומא חרין
 18 בניסן בארבעה עשר יומא לירחא ברמשא
 19 שבעה יומין חמיר לא וישתכח בבתיכוו ארי כל דיכול מחמשא וישתצי
 7 ויסבון מן דמא ויחננו על חרין ספא ועל שקפא על כתפא ויכלון ויהי כהון :
 8 ויכלון ית בשרא בלילא חרין טוי נור ופטר
 9 לא ויכלון מניה כר חי ואף לא כר מבשלא מבשלא במימא אלהין טוי נור רישיה על פרעוהי ועל גויה :
 10 ולא
 11 וכרין תיכלון ויהי חרציוכו יהון אסירין מסניכוו כרגליכוו
 12 ואתגלי בארעא דמצרים בלילא חרין ואקטול כל בוכרא בארעא
 13 וחתי דמא לכוו לאר על בתיא דאחון חסון ואחיו ית דמא
 14 ויהי יומא חרין לכוו לדכרנא ותחגון ויהי חגא קדם ייי
 15 שבעה יומין פטר תיכלון ברם ביומא קדמא תבשלות חמירא מבתיכוו ארי כל דיכול חמיע
 16 וביומא קדמא קרע קרע קרע וביומא שביעאה קרע קרע
 17 ותשרון ית פטירן ארי בכרן יומא חרין
 18 בניסן בארבעה עשר יומא לירחא ברמשא
 19 שבעה יומין חמיר לא וישתכח בבתיכוו ארי כל דיכול מחמשא וישתצי

* Et accipient de sanguine, & ponent in duobus postibus, & super limen, in domibus in quibus comederint illos in ipsis. * Et comedent carnes

hac nocte assas igne, & azyma cum herbis amaris comedent. * Non comedetis ab eis crudum ne-

que coctum in aqua, sed assa igne caput cum pedibus & intestinis. * Non relinquetis ex ipsis us-

que ad manè. & os non confringetis ab eo. at reliqua ex eo usque ad manè, in igne comburetis.

* Sic autem comedetis eum: Lumbi vestri accincti, & calciamenta in pedibus vestris, & baculi vestri in manibus vestris. & comedetis eum cum festinatione: Pascha est Domini.

* Et transibo in terra Egypti in nocte hac, & percutiam omne primogenitum in terra Egypti ab homine usque ad pecus: & in omnibus diebus Egyptiorum faciam ultionem, ego Dominus.

* Et erit sanguis vobis in signo in domibus, in quibus vos eritis illic: & videbo sanguinem, & protegam vos: & non erit in vobis plaga ut deleamini, quando percussero in terra Egypti.

* Et erit dies hac vobis in memoriale, & celebrabitur eam festum Domino in generationes vestras, legitimum sempiternum. celebrate eam septem dies. * Azyma comedetis: ab autem die prima expelletis fermentum ex domibus vestris. Omnis qui comederit fermentum, peribit anima illa ex Israel: à die prima, usque ad diem septimam.

* Et dies prima vocabitur sancta. & dies septima vocata sancta erit vobis. omne opus servile non facietis in eis, præter quæ fient omni animæ, hoc solum fiet vobis.

* Et custodietis mandatum hoc. in enim hac die educam exercitum vestrum ex terra Egypti. & facietis diem hanc in generationes vestras legitimum sempiternum.

* Incipiente quarta decima die mensis primi, à vespera comedetis azyma, usque ad diem vnam & vigesimam mensis, usque ad vesperam.

* Septem dies fermentum non inuenietur in domibus vestris. omnis qui comederit fermentatum, peribit anima illa ex congregatione Israel, inque aduenis & in indigenis terra.

7 * Et λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο-
8 σαθῶν, καὶ ἐπὶ τῷ φλιμῷ, ἐν τοῖς οἰκοῖς ἐν οἷς αὐτοὶ φάγωσιν
9 αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. καὶ φάγονται τὰ κρέα ταύτη τῇ νυκτὶ
10 ὅπῃ αὐτοὶ, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρῶν ἐσθόνται.
11 * ὅτε ἐδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὁμῶν οὐ γὰρ ἡ ψυχή ἐκείνη ἐν ὕδατι, ἀλλ'
12 ἡ ὀπίσθια κεφαλῇ σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσπίοις.
13 * οὐ καταλείψετε ἀπ' αὐτῶν ἕως πρωῒ. καὶ ὅσοι οὐ συν-
14 τέψετε ἀπ' αὐτῶν. τὰ δὲ καταλείπομεν ἀπ' αὐτῶν ἕως πρωῒ,
15 ἐν πυρὶ κατακαύσετε. οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτὰ, αἰὶ-
16 σφύες ὑμῶν διεξωσόμεθα καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν
17 ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ὑμῶν ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. καὶ ἐδεσθε αὐ-
18 τὰ μετ' ἀποδοῆς, πᾶσιν ἑστὶ κυρίου.
19 * καὶ διελεύσεται ἐν γῇ αἰγύπτου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πα-
20 τάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτου ἀπὸ ἀνδρῶν ἕως κτή-
21 νοις, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν αἰγυπτίων ποιήσω τὸ ἰσχυρὸν,
22 ἐγὼ κύριος. καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῶν ἐν σημεῖω ἐπὶ
23 τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷσι ὑμεῖς ἐσσεσθε ἐκεῖ, καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ
24 σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ ὅτε ἔσται ἐν ὑμῖν πᾶν ἡ γῆ τοῦ ἐκτελεσθῆαι,
25 ὅταν παύω ἐν γῇ αἰγύπτου.
26 * καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα αὐτῇ ὑμῖν εἰς μνημόσυνον, καὶ ἐορτάσε-
27 τε αὐτὴν ἐορτὴν κυρίου εἰς γενεὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον. ἐορ-
28 τὰς αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ. ἄζυμα φάγεσθε. ἀ-
29 πὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανίσετε ζύμην ἐν τῶν οἰκιῶν
30 ὑμῶν. πᾶς δὲ δὴ φάγη ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐ-
31 κείνη ἐξ Ἰσραὴλ. ἀπὸ τῆς ἡμέρας πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς
32 ἐβδόμης. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κεκληθήσεται ἁγία. καὶ ἡ
33 ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κεκληθήσεται ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν
34 οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ,
35 τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν. καὶ φυλάξασθε τὴν
36 ἐντολὴν ταύτην. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξάξω τὴν δυνά-
37 μιν ὑμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην
38 εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον.
39 * ἐν ἀρχῇ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τῆς
40 πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἐδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ ἐ-
41 καδὲ τοῦ μηνὸς, ἕως ἑσπέρας.
42 * ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ ζύμη οὐχ ὄρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑ-
43 μῶν. πᾶς δὲ δὴ φάγη ζύμωτον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐ-
44 κείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ὅτε τοῖς γενέταις καὶ ἐν τοῖς
45 αὐτοῖς τοῖς γῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et sument de sanguine, & ponent super duos postes & in superliminare super domibus, in quibus comedent illum.

* Et comedent carnem in nocte illa assam igni, & azymum panem cum amaris herbis comedent illum.

* Et non relinquetis ex eo usque manè: & quod residuum fuerit usque manè, igne comburetis.

* Sic enim comedetis illum: Lumbi vestri sint accincti, calciamenta in pedibus vestris, & baculi vestri sint in manibus vestris. & comedetis eum festinanter: est enim Pascha coram Domino.

* Erit autem sanguis vobis in signum in domibus in quibus eritis. & videbo sanguinem, & miferor vestri: & non erit in vobis mors disperdens, cum interfecero in terra Egypti.

* Et erit hic dies vobis in memoriam, & celebrabitis eum.

* Septem diebus azyma comedetis, in die autem primo auferetis fermentum de domibus vestris. Omnis enim qui comederit fermentatum, peribit homo ille de Israel, à die primo, usque in diem septimum.

* In die autem primo solennitas sancta erit vobis. nullum opus fiet in vestris de terra Egypti: observabiturque diem hanc in generationibus vestris fœdere sempiterno.

* Et observabitis azyma, quia in hac eadem die eduxi exercitus vestrum de terra Egypti: observabiturque diem hanc in generationibus vestris fœdere sempiterno.

* In mense Nisan, in quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma, usque ad diem vicesimam primam mensis ad vesperam.

* Septem diebus fermentum non inuenietur in domibus vestris: quia omnis qui comederit fermentatum, peribit homo ille de cœtu Israel, tam de aduenis, quam de indigenis terra.

* כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו
 מצות * ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר
 אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו
 הפסח * ולקחתם אגדרת אוזב וטבלתם בדם
 אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות
 מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו
 עד בקר * ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את
 הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על
 הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף *
 * ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד
 עולם * והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
 לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת *
 * והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת
 לכם * ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח
 על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת
 בתינו הציל ויקד העם וישתחוו * וילכו ויעשו בני
 ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו *
 * ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור
 בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד
 בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה *
 * ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל
 מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית
 אשר אין שם מת * ויקרא למשה ולאהרן לילה
 ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני
 ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם * גם
 צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם
 גם יאתי * ותחזק מצרים על העם למהר
 לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים * וישא
 העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם
 על שבכם *

20 * Omne fermentatum non comedetis : in
 21 cunctis habitaculis vestris edetis azyma. * Vo-
 cavit autem Moyses omnes seniores filiorum
 Israel, & dixit ad eos: Ite tollentes animal per
 22 familias vestras, & immolate Phasce. * Fascicu-
 lumque hyssopi tingite in sanguine qui est in
 limine, & aspergite ex eo superliminare & v-
 trumque postem. Nullus vestrum egrediatur
 23 ostium domus suæ usque manè. * Transibit
 enim Dominus percutiens Ægyptios. Cūque
 viderit sanguinem in superliminari & intro-
 que poste, transcendet ostium domus, & non
 finet percussorem ingredi domos vestras & le-
 24 dere. * Custodi verbum istud legitimum, ti-
 25 bi & filiis tuis usque in æternum. * Cumque
 introieritis terram quā Dominus daturus est
 vobis, vt pollicitus est, obseruabitis cæremo-
 26 nias istas. * Et cū dixerint vobis filij vestri,
 27 Quæ est ista religio? * Dicetis eis: Victima
 transitus Domini est, quando transiuit super
 Edomos filiorum Israel in Ægypto, percutiens
 Ægyptios, & domos nostras liberans. Incur-
 28 uatūque populus, adorauit. * Et egressi fi-
 lij Israel, fecerunt sicut præceperat Dominus
 29 Moyfi & Aaron. * Factum est autem in
 noctis medio, percussit Dominus omne pri-
 Fmogenitum in terra Ægypti, à primogenito
 Pharaonis, qui in folio eius sedebat, usque ad
 primogenitum captiuæ quæ erat in carcere,
 & omne primogenitum iumentorum.
 30 * Surrexit Pharaos nocte, & omnes serui e-
 ius, cunctaque Ægyptus: & ortus est clamor
 magnus in Ægypto. neque enim erat domus,
 31 in qua non iaceret mortuus. * Vocatū-
 que Pharaos Moyse & Aaron nocte, ait: Sur-
 gite, egredimini à populo meo vos & filij Is-
 rael: Ite & immolate Domino, sicut dicitis.
 32 * Oves vestras & armenta assumite, vt pe-
 tieratis: & abeuntes benedicite mihi.
 33 * Vrgebantque Ægyptij populum Israel
 de terra exire velociter, dicentes: Omnes mo-
 34 riemur. * Tulit igitur populus confersam
 farinam antequam fermentaretur, & ligans in
 palliis, posuit super humeros suos.

תרגום אונקלוס

כל מחמצת לא תיכלת בכל מושבתיכון תיכלת פשירן * ויקרא משה לכל סבי ישראל ואמר להון אתנגידו וסיבו לכוז מבני
 ותסבון אסרת אוזב ותטבלון בדמא די במנא ותדון לשקפא ולתריז ספיא סן דמא די במנא ואתחן לא
 23 ואתגלי ויי לממחי ית מצראי ויחיו ית דמא על שקפא ועל תרתיז ספיא ויחיו ית על תרעא ולא
 24 ותשרון ית פתגמא תדון לקים לך ולבנך עד עלמא * ויהי ארי תעלות לארעא דיתון ויי
 26 ויהי ארי ימרון לכוז בניכוז מה פלחנא תדא לכוז * ותימרן דבח חיים הוא קדם ויי
 28 ואזלו ועבדו בני ישראל כמא דפקיד ויי ית משה ואהרן
 30 וקם פרעה בליליא הוא וכל עבדו וכל מצראי והות צוחתא רבתא
 31 וקרא למשה ולאהרן בליליא ואמר קומו פוקו מגו עמי אף אתון אף בני
 32 אף ענכו אף תורכו דברו כמא דמליתון ואזלו צלו אף עלי
 34 ונטל עמא ית לישתהון עד לא חסע * ויקרא משה לכל סבי ישראל ואמר להון אתנגידו וסיבו לכוז מבני
 22 ותסבון אסרת אוזב ותטבלון בדמא די במנא ותדון לשקפא ולתריז ספיא סן דמא די במנא ואתחן לא
 23 ואתגלי ויי לממחי ית מצראי ויחיו ית דמא על שקפא ועל תרתיז ספיא ויחיו ית על תרעא ולא
 24 ותשרון ית פתגמא תדון לקים לך ולבנך עד עלמא * ויהי ארי תעלות לארעא דיתון ויי
 26 ויהי ארי ימרון לכוז בניכוז מה פלחנא תדא לכוז * ותימרן דבח חיים הוא קדם ויי
 28 ואזלו ועבדו בני ישראל כמא דפקיד ויי ית משה ואהרן
 30 וקם פרעה בליליא הוא וכל עבדו וכל מצראי והות צוחתא רבתא
 31 וקרא למשה ולאהרן בליליא ואמר קומו פוקו מגו עמי אף אתון אף בני
 32 אף ענכו אף תורכו דברו כמא דמליתון ואזלו צלו אף עלי
 34 ונטל עמא ית לישתהון עד לא חסע * ויקרא משה לכל סבי ישראל ואמר להון אתנגידו וסיבו לכוז מבני

* Omne fermentatum non comedetis. in omni
habitu vestro comedetis azyma.

* Vocauit autem Moyses omnem senatum Israel,
& dixit ad eos: Euntes accipite vobis ipsis agnum
per cognationes vestras, & sacrificate Pascha.

* Accipietis autem fasciculum hyssopi, & tin-
gentes ex sanguine qui apud ianuam, & tangetis
limen, & utrosque postes à sanguine qui apud ia-
nuam. vos autem non egrediemini vnusquisque ia-
nuam domus sue vsque ad manè.

* Et transibit Dominus ad percutiendum Aegy-
ptios, & videbit sanguinem in limine, & super v-
trosque postes. & transibit Dominus ianuam, &
non sinet exterminatorem ingredi in domos vestras
ad percutiendum.

* Et seruabitis verbum

hoc legitimum tibi, & filiis tuis vsque ad seculum.

* Si autem ingressi fueritis in terram quam de-
derit Dominus vobis, sicut locutus est, seruabitis
cultum hunc.

* Et erit si dixerint ad vos

filij vestri, Quis cultus hic?

* Et dicetis eis: Victimam Pascha hoc Domino,

qui protexit domos filiorum Israel in Aegypto, quā-
do percussit Aegyptios: at domos nostras liberauit.

& incuruatus populus, adorauit.

* Et euntes fecerunt filij Israel sicut praecepit

Dominus Moysi & Aaron, sic fecerunt.

* Factum est autem media nocte, & Dominus

percussit omne primogenitum in terra Aegypti, à pri-
mogenito Pharaonis, sedente in throno, & vsque ad

primogenitum captiuae quae in carcere, & omne
primogenitum iumentum.

* Et surrexit Pharao no-

cte, & omnes serui eius, & omnes Aegyptij, & fa-
ctus est clamor magnus in omni terra Aegypti. non

enimerat domus in qua non erat in ea mortuus.

* Et vocauit Pharao Moysen & Aaron nocte,

& dixit eis: Surgite, et egredimini ex populo meo;

& vos & filij Israel, ite & seruite domino Deo

vestro, sicut dicitis: * Et oues & boues vestras

accipietes ite, sicut dixistis: benedicite autē et mihi.

* Et urgebant Aegyptij populum festināter eicere

eos ex terra. dixerunt enim quod omnes nos mori-

mur. * Tulit autem populus farinam suam an-

tequam fermentarentur massae eorum, ligatae in ve-

sibus eorum super humeros.

* πῶν ζυμῶν ὅκ' ἐδεσθε. ὡς πῶν καὶ τικητήριον ὑμῶν

ἐδεσθε ἄζυμα. * ἐκάλεσε δὲ Μωϋσῆς πᾶσαν τὴν γε-

ρυσίαν Ἰσραὴλ. & εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἀπελθόντες λάβετε ὑ-

μῖν αὐτοῖς περὶ βᾶτον καὶ συγχυνείας ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάχος.

* λήψετε δὲ δέσμην ὑσσώπου, & βάψαντες διπλὸν αἵ-

ματος τοῦ περὶ τὴν θύραν, & θίξετε τῆς φλῆγος, & ἐπ' ἀμφο-

τέρων τῶν σκευῶν διπλὸν τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τὴν θύραν.

ὑμεῖς δὲ ὅκ' ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ

ἕως πρωῒ. * καὶ παρελθόντες κύριον πατάξατε ὅτι αἰγυ-

πίοις, & ὅψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλῆγος, & ἐπ' ἀμφοτέρων

τῶν σκευῶν. καὶ παρελθόντες κύριον τὴν θύραν, & ὅκ' ἀ-

φήσει τὸν ὄλον θρόνοντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.

* & φυλάξεσθε τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ νόμιμον σεαυτῶν, καὶ τοῖς

υἱοῖς ὑμῶν αἰῶνα.

* ἐὰν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν δώδωκεν κύριος ὑμῖν, κα-

θὸς ἐλάλησε, φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην.

* καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς ὁ υἱὸς ὑμῶν τίς ἡ λα-

τρεία αὐτῆς; * & ἐρεῖτε αὐτοῖς, θυσία τὸ πάχος τοῦτο

κύριον, ὃς ἐσκέπασε ὅτι οἴκοις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν αἰγύπτῳ, ἡ-

νίκα ἐπάταξε ὅτι αἰγυπτίοις, τοῖς δὲ οἴκοις ἡμῶν ἐρρύσατο. καὶ

κύριος ὁ λαὸς παρεσκεύασεν. * & ἀπελθόντες ἐποίη-

σαν ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσῇ & Ἀ-

αρὼν, οὕτως ἐποίησαν. * ἐγγήθη δὲ μεσότης τῆς νυκτὸς,

& κύριος ἐπάταξε πῶς πρῶτον ἐν γῇ αἰγύπτῳ, διπλὸν πρῶ-

τον φαραὼ, τοῦ κατημέριον ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρῶ-

τον τοῦ αἰγυπτιώτου & ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ πῶς πρῶτον

κτελέσας. * & ἀνέστη φαραὼ νυκτὸς, & πάντες ὁ θεράποντες

αὐτοῦ, καὶ πάντες ὁ αἰγύπτιοι, & ἐγγήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν

πᾶσιν γῇ αἰγύπτῳ. & γὰρ ὡς οἰκία ἐν ἧ ὅκ' ἐν αὐτῇ Ἰεθνηκός.

* καὶ ἐκάλεσε φαραὼ Μωϋσὴν & Ἀαρὼν νυκτὸς, καὶ εἶπεν

αὐτοῖς, ἀνάστητε, & ἐξελεύσεσθε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς καὶ υἱοὶ

Ἰσραὴλ, καθὰ λέγει & λατρεύετε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, καθὰ λέγει.

* καὶ ταῦτα περὶ βᾶτον, & τοῖς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύ-

εσθε, καθὰ περὶ εἰρήκατε, διλογησάμενοι καὶ ἐμὲ.

* καὶ κατεβιάζοντο ὁ αἰγύπτιοι τὸν λαὸν ἀποδιδόντες ἐν βᾶ-

λεῖν αὐτοῖς ἐκ τῆς γῆς. εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες ἡμεῖς διπλὸν θνήσκο-

μεν. * ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὰ σκεύη αὐτῶν πρὸς τὸ ζυμω-

θῆναι τὰ φερέματα αὐτῶν, ἐν δολομυρίᾳ ἐν τοῖς ἡμέροις αὐ-

τῶν ἐπὶ τῶν ὁμῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

20 Nihil fermentatum comedetis: in cunctis habitationibus vestris comedetis azyma.

21 Vocauit autem Moyses omnes senio-

res Israel, & dixit ad eos: Capite & tollite vobis de filiis ouium per familias vestras, & immolate Phasc.

22 Tolleisq̃ue manipulum hyf-

sopi, & tingetis in sanguine qui est in vase, & aspergetis superliminare & duos postes de sanguine qui est in vase. Nullusq̃ue vestrum egredietur ab

ostio domus suae vsque manè.

23 Et reuelabitur Dominus vt percutiat Aegyptios: videbitq̃ue sanguinem in superliminare & super duo li-

mina, & miserebitur Dominus super ostium: & non sinet vastatorem ingredi domos vestras ad percutiendum.

24 Et obseruabitis ver-

bum istud in pactum tibi, & filiis tuis vsque in aeternum.

25 Eritq̃ue quando introieritis terram quam Dominus daturus est vobis, sicut lo-

cutus est, obseruabitis cultum hunc.

26 Et erit cum dixerint vobis filij vestri: Quid est cultus hic vobis?

27 Et dicetis: Sacrificium

fecerunt.

28 Ieruntq̃ue filij Israel, & fecerunt sicut praeceperat Dominus Moysi & Aaron, ita

erat super solum regni eius, vsque ad primogenitum captiuae quae erat in domo vinctorum, & omne primogenitum iumentorum.

29 Surrexitq̃;

Pharao in nocte, ipse & omnes serui eius, & omnes Aegyptij: & fuit clamor magnus in Aegypto, quia nulla domus erat in qua non esset aliquis mor-

tuus.

30 Vocauitq̃ue Moysen & Aaron nocte, & ait: Surgite, egredimini de medio populi mei tam vos quam filij Israel: & ite seruite coram Do-

mino, sicut dicebatis.

31 Oues quoque vestras & boues assumite, sicut loquebamini; & ite orate etiam pro me.

32 Quam fermentaretur, sicut erat in panariis suis, ligatam in palliis suis super humeros suos impositam.

33 Tulitq̃ue populus massam suam ante-

* ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים
 כלי כסף וכלי זהב ושמלת: * ויהיה נתן ארתח
 העם בעיני מצרים וישאלו את מצרים:
 * ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות
 אלף רגלי הגברים לבד מטף: * וגם ערכב עליה
 אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: * ויאפו את הבצק
 אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי גרשו
 ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדור לא עשו
 להם: * ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
 שלשים שנה וארבע מאות שנה: * ויהי מקץ
 שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום
 הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: * ליל
 שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים
 הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל
 לדרתם: * ויאמר יהוה אל משה ואהרן
 זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: * וכל
 עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
 * תושב ושכיר לא יאכל בו: * בבית אחד יאכל
 לא תוציאו מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא
 תשברו בו: * כל עדת ישראל יעשו אתו: * וכי
 יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז
 יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
 בו: * תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
 * ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה
 ואהרן כן עשו: * ויהי בעצם היום הזה
 הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על
 צבאתם:

יג

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
 * קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
 באדם ובבהמה לי הוא:

35 * Feceruntq; filij Israel sicut præceperat Do-
 minus Moyfi: & petierunt ab Ægyptiis vasa
 36 argentea & aurea, vestemq; plurimam. * Dñs
 autem dedit gratiam populo coram Ægyptiis
 vt commodaret eis, & spoliauerunt Ægyptios.
 37 * Profectique sunt filij Israel de Rameffe in So-
 G chot sexcenta ferè millia peditū virorū, absq;
 38 paruulis & mulieribus: * Sed & vulgus pmifi-
 cuū innumerabile ascēdit cū eis oues, & armē
 39 ta animātia diuersi generis multa nimis. * Co-
 xeruntq; farinā quam dudū de Ægypto con-
 sersam tulerant, & fecerunt subcineritios pa-
 nes azymos. neq; enim poterant fermētari co-
 gentibus exire Ægyptiis, & nullam facere si-
 nentibus morā, nec pulmēti quicquā occur-
 40 rerat præparare. * Habitatio autē filiorū Israel
 qui manserūt in Ægypto, fuit quadringeto-
 41 rū triginta annorū. * Quibus expletis, eadem
 die egressus est oīs exercitus Domini de terra
 42 Ægypti. * Nox est ista obseruabilis Dñi, quan-
 do eduxit eos de terra Ægypti. Hanc obser-
 uare debent omnes filij Israel in generatiōi-
 43 bus suis. * Dixitq; Dominus ad Moyfen & Aa-
 ron: Hec est religio Phasē. Omnis alienigena
 44 non comedet ex eo. * Omnis autem feruus em-
 45 ptitius circumcidetur, & sic comedet. * Aduena
 46 & mercenarius non edent ex eo. * In vna do-
 mo comedetur: nec efferetis de carnibus eius
 47 foras, nec os illius confringetis. * Oīs coetus fi-
 48 liorum Israel faciet illud. * Quod si quis pere-
 grinorū in vestra voluerit transire coloniā, &
 facere Phasē Dñi, circumcidetur prius ōne mal-
 culinū eius, & tunc ritē celebrabit, eritq; sicut
 indigena terræ. Si quis autē circūcisus nō fue-
 49 rit, non vescetur ex eo. * Eadē lex erit indigenę
 50 & colono, qui peregrinatur apud vos. * Feceruntq;
 51 omnes filij Israel, sicut præceperat Do-
 minus Moyfi & Aaron: * Et eadem die eduxit
 Dominus filios Israel de terra Ægypti p tur-
 mas suas.

CAP. XIII.

1 Ocurusque est Dominus ad Moyfen, di-
 2 cēs: * Sanctifica mihi omne primogenitū,
 A quod aperit vuluam in filiis Israel, tam de ho-
 minibus quàm de iumentis. mea sunt enim oīa.

תרגום אונקלוס

35 ובני ישראל עברו כפתינמא דמשה וישאלו ממצרים
 36 ונטלו בני ישראל מרעמסס לסוכות כשית מאה אלפין רגלאין בר מן טפלא: * ואף נכראין
 37 ויאפו ית לישא דאפיקו ממצרים גריצן פטירן ארי לית חמיע ארי אתרכו ממצרים
 40 ומותבניהון דבני ישראל דיתבו במצרים ארבע מאה ותלתין שנין: * ותורה
 41 ליל נטיר הוא קדם יי לאפקותהון מארעא
 42 ואמר יי למשה ולאהרן דא גזירת פסחא כל בר ישראל דאשחמד
 43 תחבא ואגירא לא יכול ביה: * בחבורא חדא יתאכל
 44 כל בנישחא דישחאל יעבדון יתיה: * וארי ותגיר עמכון גירא ויעביר
 45 כל בנישחא דישחאל ויהי כיציבא דארעא וכול חילוני לא יכול ביה: * אזריתא חדא תהא לציבא ולגירא
 46 ויהי בברך יומא חדן אפיק יי ית בני
 47 וימיל יי עם משה למימר:

יג

1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל
 באדם ובבהמה לי הוא:

* At filij Ifrael fecerunt sicut præcepit eis Moy-
ses. & petierunt ab Aegyptiis vasa argentea, &
aurea, & vestem. * Et Dominus dedit gra-
tiam populo suo coram Aegyptiis, & commodau-
erunt eis: & spoliauerunt Aegyptios.

* Profecti autem filij Ifrael de Rameffe in So-
choth ad sexcenta millia peditum viri, præter supel-
lectilem. * Et vulgus promiscuum multum a-
scendit cum eis, & oves, & boues, & iumenta
multa valde.

* Et coxerunt farinam quod eduxerant ex A-
gypto, subcineritios azymos. non enim fermentata
fuit. Eiecerunt enim eos Aegyptij, & non potue-
runt expectare: neque pulmentum fecerunt sibi ad
viam.

* At habitatio filiorum Ifrael, quam
habituauerunt ipsi & patres eorum in terra Aegypti
& in terra Chanaan ipsi & patres eorum, quadrin-
genti triginta anni.

* Et factum est post quadringentos & triginta
annos, egressus est omnis exercitus Domini de terra
Aegypti.

* Nox observationis est Domino, vt
eduxit eos ex terra Aegypti. Illa nox hæc observatio
Domino, vt omnibus filiis Ifrael sit in generationes
eorum.

* Dixit autem Dominus ad Moysen
& Aaron: Hæc lex Paschæ. omnis alienigena non
comedet ex eo.

* Et omnem seruum alicuius
vel emptitium circumcides eum, & tunc comedet
ex eo.

* Aduena vel mercenarius non comedet
ex eo. In domo vna comedetur: & non efferetis ex
domo de carnibus extrâ: & os non confringetis ab
eo.

* omnis cætus Ifrael faciet hoc. * Si autem quis
acceserit in vobis aduena, & fecerit Pascha Dño,
circuncides illius omne masculum. & tunc accedet
facere illud: & erit sicut & indigena terræ. omnis
incircuncisus non comedet ex eo.

* Lex vna erit
indigenæ & aduenienti aduenæ in vobis. * Et fe-
cerunt filij Ifrael, sicut præcepit Dominus Moysi et
Aaron ad eos, sic fecerunt.

* Et factum est in die
illa, eduxit Dominus filios Ifrael ex terra Aegypti
cum exercitu eorum.

CAP. XIII.

It autem Dominus ad Moysen, dicens:

* Sanctifica mihi omne primogenitum primo-
genitum aperiens omnem vuluam in filiis Ifrael,
ab homine vsque ad iumentum, meum est.

* ὅ οἱ ἰσραὴλ ἐποίησαν κατὰ συνέταξεν αὐτοῖς μου-
σῆς. ἔστησαν δὲ τῶν αἰγυπτίων σκευὴ δέγυρᾶ καὶ χρυσᾶ,
& ἱματισμόν.

* ὁ κύριος ἔδωκε χάριν τῷ λαῷ αὐτῷ, ἐ-
ναντίον τῶν αἰγυπτίων, ἔδωκε δὲ αὐτοῖς, καὶ ἐσπούδαζοντο
τὸ αἰγυπτίους.

* ἀπαρδωτες δὲ οἱ ἰσραὴλ ἐν ῥαμεσ-
σῇ εἰς σοχὼθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν
τῆς δόπουδης.

* ἔπιμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ
ὄφθαλα, καὶ βόες, ἔκλυον πολλὰ φοδῶρα.

* ἔπε-
ψαν τὸ φαῖσος ἔξηνεγκαν δὲ αἰὺν τοῦ, ἐγκρυφίας ἀζύμοις.
οὐ γὰρ ἐζυμώθη. ἔξεβαλον γὰρ αὐτοῖς οἱ αἰγύπτιοι, ἔδωκε δὲ
ἐναντία αὐτοῖς ὑπομῆναι, οὐδὲ ἐπισπισμὸν ἐποίησαν ἐαυτοῖς

εἰς τὴν ὁδόν. * ἡ δὲ κατόικησις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐν κατώ-
κησαν αὐτοῖς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ
χαναὰν αὐτοῖς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, τετρακόσια τετράκοντα

ἔτη. * καὶ ἐγένετο μὲν τετρακόσια ἔτη τετράκοντα ἔτη, ἔζηλθε
πάντα στρατὰ κυρίου ἐν γῇ αἰγύπτου.

* καὶ ἐπεφυ-
λακῆς ἐστὶ τῷ κυρίῳ, ὥστε ἔξαγαγεῖν αὐτοῦ ἐν γῇ αἰγύπτου.
ἐκείνη ἡ νύξ αὐτῇ πεφυλακῇ κυρίῳ, ὥστε πᾶσι υἱοῖς ἰσραὴλ
εἶναι εἰς ἡμέρας αὐτῶν.

* εἶπε δὲ κύριος πρὸς μουσῆν ὁ νόμος πᾶ-
σα. πᾶς ἀλλοθρησκῆς ὅστις ἐδέετο ἀπ' αὐτῶν. * καὶ πᾶς οἰκέ-
της πινὸς ἢ δέγυρῶντος πεποιημένος αὐτῶν. καὶ ὅτε φάγεται

ἀπ' αὐτῶν. * παρόικος ἢ μισθωτὸς ὅστις ἐδέετο ἀπ' αὐτῶν.
ἐν οἰκίᾳ μιᾶ βρωθήσεται, καὶ ὅστις ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰ-
κίας τῶν κρεῶν ἐξω, ὅς αὐτῳ ἐσωτερηθήσεται ἀπ' αὐτῶν.

* πᾶσα συναγωγὴ ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό.
ἐὰν δέ τις περσέληθι ἐν ὑμῖν περσέλητος, ἔποιη τὸ πᾶ-
σα κυρίῳ, πεποιημένος αὐτῶν πᾶν δέσποικόν. καὶ ὅτε περσε-
λεύσῃ ποιήσει αὐτό. ἔσται ὡς περσέλητος ὁ αὐτὸς χθονὸς τῆς γῆς.

πᾶς ὁ ἀπερίτμητος ὅστις ἐδέετο ἀπ' αὐτῶν. * νόμος εἰς
ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ περσελθόντι περσέλητος ἐν ὑμῖν.

* καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, κατὰ ἐνετείλατο κυρίου τῷ
μουσῇ καὶ ἀαρὼν πρὸς αὐτοῦ, οὕτως ἐποίησαν.

* ἔγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔξηγαγε κύριος τὸν υἱὸς
ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου συνὸς δυνάμει αὐτῶν.

17.

* Εἶπε δὲ κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων.
ἀγιάσον μοι πᾶν πρῶτόγονον πρῶτόγονον διανοῖτον πᾶσιν
μήτρῃ ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἐμὸν ἐστίν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Filij autem Ifrael fecerunt iuxta verbum Moysi, & petierunt ab Aegyptiis vasa aurea & vasa argentea, & vestes. Dominus au-
tem dedit populo gratiam in oculis Aegyptiorum, & commodauerunt eis, & vacuos reliquerunt Aegyptios. Profectique sunt filij Ifrael
de Rameffes in Sochoth, quasi sexcenta millia peditum, præter familiam. Extranei quoque multi ascenderunt cum eis, & oves, & boues
& pecora multa nimis. Et coxerunt massam quam eduxerant de Aegypto. feceruntque placetas azymas, quia non erat fermentatum, eo
quod eieci fuerant de Aegypto, & non poterant immorari, viaticum quoque non parauerunt sibi. Habitatio autem filiorum Ifrael qua habita-
uerunt in Aegypto, fuit quadringentorum & triginta annorum. Et factum est post quadringentos & triginta annos, in hac eadem die, egressi sunt
omnes exercitus Domini de terra Aegypti. Nox observabilis est coram Domino, vt educeret eos de terra Aegypti: hæc est nox illa coram Do-
mino, observanda filiis Ifrael in generationibus suis. Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron: Hic est ritus Phasæ. omnis filius Ifrael qui fuerit
apostata, non comedat ex eo. Omnis autem servus alicuius emptus argento, si circumciderit eum, tunc comedet ex eo. Aduena & mercenarius
non comedet ex eo. In societate vna comedetis: non efferetis de carnibus eius ex domo foras: & os non confringetis in eo. Omnis
cætus Ifrael faciet illud. Et quando transferit ad vestram religionem aliquis profelytus, & fecerit Phasæ coram Domino, circumcideretur
omnis masculus eius, & tunc accedet vt faciat illud, & erit sicut indigena terræ, & omnis profanus non comedet ex eo. Lex vna erit
indigenæ & profelyto qui morabitur vobiscum. Feceruntque filij Ifrael sicut praeceperat Dominus Moysi & Aaron, ita fecerunt.

CAP. XIII.

Et factum est in ipsa die, eduxit Dominus filios Ifrael de terra Aegypti per turmas suas. Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit omnem vuluam in filiis Ifrael in ho-
minibus & in iumentis, meum est.

* ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר
 יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
 אתכם מזה ולא יאכל חמץ: * היום אתם יצאים
 בחדש האביב: * והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
 הכנעני והחיתי והחזקני והחוי ויבנוסי אשר
 נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת
 את העברה הזאת בחדש הזה: * שבעת ימים תאכל
 מצות וביום השביעי חג ליהוה: * מצות יאכל את
 שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך
 שאר בכל גבולך: * והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
 בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: * והיה לך
 לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
 יהוה בפניך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים:
 * ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:
 * והיה כי יובאך יהוה אל ארץ הכנעני
 כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: * והעברת
 כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר
 יהיה לך הזכרים ליהוה: * וכל פטר חמר תפדה
 בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך
 תפדה: * והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
 ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
 עבדים: * ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
 כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה
 על בן אגו זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
 בני אפדה: * והיה לאות על ירך ולטוטפת בין
 עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:
 * ויהי בשלח פרעה את העם ולא
 נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי
 אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה
 וישבו מצרימה:

* Et ait Moyses ad populū: Mementote dici
 huius in qua egressi estis de Ægypto, & de do
 mo seruitutis: quoniā ī manu forti eduxit vos
 Dñs de loco isto, vt non comedatis fermēta
 tum panē. * Hodie egredimini mense nouarū
 frugum. * Cūmq; introduxerit te Dñs in ter
 ram Chananæi, & Ethēi, & Amorræi, & Euēi,
 & Iebusæi, quā iurauit patribus tuis, vt daret
 tibi terram fluētem lacte & melle, celebrabis
 hunc morem sacrorū mense isto. * Septem die
 bus vesceris azymis, & in die septimo erit so
 lennitas Dñi. * Azyma comederis septem die
 bus. Non apparebit apud te aliquid fermēta
 tum, nec in cunctis finibus tuis. * Narrabisque
 filio tuo in die illo, dicēs: Hoc est quod fecit
 mihi Dñs, quando egressus sum de Ægypto.
 * Et erit quasi signū in manu tua, & quasi mo
 B nimentū ante oculos tuos; & vt lex Dñi sem
 per sit in ore tuo. in manu enim forti eduxit
 te Dñs de Ægypto. * Custodies huiusmodi
 cultū statuto tempore à diebus in dies. * Cūq;
 introduxerit te Dñs in terrā Chananēi, sicut iu
 rauit tibi & patribus tuis, & dederit tibi eam:
 * Separabis omne quod aperit vuluā Dño, & q
 primitiuū est in pecoribus tuis. quicqd habue
 ris masculini sex⁹, consecrabis Dño. * Primoge
 nitū asini mutabis oue: quod si nō redemeris,
 C interficies. omne autē primogenitū hoīs de fi
 liis tuis, precio redimes. * Cūq; interrogauerit
 te filius tuus cras, dicēs: Quid est hoc? respon
 debis ei: In manu forti eduxit nos Dñs de ter
 ra Ægypti de domo seruitutis. * Nā cū indura
 t⁹ esset Pharaō, & nollet nos dimittere, occidit
 Dñs ōne primogenitū in terra Ægypti, à pri
 mogenito hoīs, vsq; ad primogenitū iumeto
 rū. idcirco īmolo Dño oē q̄ aperit vuluā maf
 culini sexus: & oīa primogenita filiorū meorū
 redimo. * Erit iḡr quasi signū ī manu tua, & q̄ si
 appēsū qd ob recordationē añ oculos tuos, eo
 q̄ in manu forti eduxit nos Dñs de Ægypto.
 * Igitur cū emisisset Pharaō populū, nō eos du
 xit De⁹ per viā terræ Philistiī, quæ vicina est;
 reputās ne fortē pœniteret eū si vidisset aduer
 sū se bella cōfurgere & reuerteretur Ægyptū.

תרגום אונקלוס

* ויאמר משה לעם זכור את היום הזה אשר
 יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
 אתכם מזה ולא יאכל חמץ: * היום אתם יצאים
 בחדש האביב: * והיה כי יביאך יהוה אל ארץ
 הכנעני והחיתי והחזקני והחוי ויבנוסי אשר
 נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת
 את העברה הזאת בחדש הזה: * שבעת ימים תאכל
 מצות וביום השביעי חג ליהוה: * מצות יאכל את
 שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך
 שאר בכל גבולך: * והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
 בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: * והיה לך
 לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
 יהוה בפניך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים:
 * ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:
 * והיה כי יובאך יהוה אל ארץ הכנעני
 כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: * והעברת
 כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר
 יהיה לך הזכרים ליהוה: * וכל פטר חמר תפדה
 בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך
 תפדה: * והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת
 ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
 עבדים: * ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה
 כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה
 על בן אגו זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור
 בני אפדה: * והיה לאות על ירך ולטוטפת בין
 עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:
 * ויהי בשלח פרעה את העם ולא
 נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי
 אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה
 וישבו מצרימה:

* Dixit autem Moyses ad populum: Recordamini diei huius, in qua egressi estis ex Aegypto, ex domo servitutis. in enim manu forti eduxit Dominus vos hinc: & non comedetur fermentum. * In enim hodierna die vos egredimini in mense novorum.

* Et erit quando introduxerit te Dominus Deus tuus in terram Chananaeorum, & Ethaeorum, & Euaeorum, & Gergesaeorum, & Amorraeorum, et Pherezorum, & Jebusaeorum, quam iurauit patribus tuis dare tibi, terram fluentem lacte & melle: & facies seruitutem hanc in mense hoc. * Sex dies comedetis azyma, at die septima festum Domino.

² *Azyma comedetis septem dies. non apparebit* 7
tibi fermentatum, neque erit tibi fermentum omni-
bis terminis tuis. ³ *Et narrabis filio tuo in die illa,* 8
dicens: Propter hoc fecit dominus Deus meus, quòd
egressus sum ex Ægypto. ⁴ *Et erit tibi in signum* 9

in manu tua, & memoriale ante oculos tuos, ut sit
lex Domini in ore tuo. in enim manu forti eduxit te
Dominus ex Ægypto. * Et serua legem hanc secun- 10
dum tempora annorum, à diebus in dies. * Et erit 11

cum introduxerit te dñs Deus tuus in terram Chananeorum, quemadmodum iuravit patribus tuis, & dabit tibi eam: * Et separabis omne aperiens vuluam, masculina Domino. & omne aperiens vul-

nam ex armentis in iumentis tuis: quæcunque fue-
rint tibi, masculina Domino. * Omne aperiens vul- 13
nam a sine, mutabis oue. si autem nõ mutaueris, re-
dimes illud. Omne primogenitum hominis filiorum

tuorum redimes. * Si autem interrogauerit te filius tuus post hæc, dicens: Quid hoc? & dices ei, Quod in manu forti eduxit nos Dominus de terra Ægypti ex domo seruitutis. * Quando autem induxuit

Pharao ad dimittendum nos, occidit Dominus omne primogenitum in terra Egypti, à primogenitis hominum, usque ad primogenita iumentorum. propter hoc ego sacrifico Domino omne primogenitum mulieris.

culina, & omne primogenitum filiorum meorū redimam. * Et erit in signum in manu tua, & immo-
bile ante oculos tuos. in enim manu forti eduxit te
Dominus ex Ægypto. * Ite.

populum, non perduxit eos Deus viam terræ Philisti-
stium, quòd propè erat. dixit enī Deus, ne fortè pœni-
teret populus videntē bellū, et reuertatur in Ægyptū.

3 * εἶπε ὁ μουσῆς πρὸς τὸν λαόν, μνημόνуйте τὴν ἡμέ-
ραν ταύτην, ἐν ᾗ ἔξήλθετε ἐξ αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δεσλείας. ἐν
ᾧ χειρὶ κραταῖα ἔξηγαγε κύριος ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς τῆς αἰγύπτου. καὶ βρω-
4 θήσε(ν) ζύμη. * ἐν ᾧ τῇ σήμερῃ ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μενίσ-
5 τῶν νέων. * καὶ ἔσται ἡνίκα θύει(ν) ἀνάγνη σε κύριος ὁ θεός σου

εἰς τὴν γῆν τῶν χουδουαίων, καὶ χετταίων, καὶ δαίων, καὶ γε-
γεζαίων, καὶ ἀμορραίων, καὶ φερεζαίων, ἔϊεβουζαίων, ἡ δὲ ὡ-
μοσεθὶς πατράσι σου δοῦναι αὐτῇ, γῆν ῥέουζου γάλα καὶ μέ-
λι. καὶ ποιήσεις τὴν λατρίαν αὐτῆς ἐν πά μιναι τούτῳ.

6 * ἔξ ἡμέρας ἔδεωτε ἄζυμα, τῇ γ' ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴν
7 κυρίῳ. * ἄζυμα ἔδεωτε ἐπὶ ἡμέρας. ὅσα ὀφείσεται θεοῦ
ζυμῶν, οὐ γ' ἔσται θεοῦ ζυμὴ πᾶσι τοῖς ὀφείοις τοῦ.

8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, διὰ
τοῦτο ἐποίησε κύριος ὁ θεός μου, ὡς ἔξεπορεύομαι ἐξ αἵ-
9 πους. * καὶ ἔσται σοὶ εἰς σημεῖον ὑπὸ τῆς χερός σου, καὶ μνη-

μόνον πρὸς ὀφθαλμῶν σου, ὅπως αὐτὴ γένηται ὁ νόμος σου
ἐν τῇ σωματί σου. ἐν ᾗ χεὶρ κραταίᾳ ἐξήγαγέ σε κύ-
10 εις ἐξ αἰγύπτου. * καὶ φύλαξαι τὸν νόμον τοῦτον καὶ

11 καὶ ἐξ ὧν ἡμέρας εἰς ἡμέρας. καὶ ἔσται ὡς διὰ
 12 τὸν ὅτι οὗτος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν τῶν χανααίων, ὃν
 13 τρέπον ὤμοσε τοῖς πατέρι σου, καὶ δώσει αὐτῷ. * Ἐὰν
 14 φοβῆς πᾶν διανοῖγον μήτην, τὰ δόσονται πᾶν κυρίῳ, ἔτι πᾶν

13 διανοῖγον μήτεδν ἐκ τῶν βουκολίων ἐν τοῖς κλέεσί σου. ὅρα
αὐτὴν γῆνταί σοι, ταῖς δροσινικαῖς πᾶν κυεῖν. * πᾶν διανοῖγον
μήτερον ὄνου ἀλλάξεις παρθεῖν. ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξης, λυτρώ-

14 * ἐὰν ᾧ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱὸς τοῦ μὲν ταῦτα, λέγων, τί τοῦτο; καὶ ἐ-
ρεῖς αὐτῷ, ὅτι ἐν χειρὶ κραταίᾳ ἐξήγαγόν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς
15 αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. * ἡνίκα ᾧ ἐπλήρη μεθεξαμένῳ

ἔξαποστείλας ἡμᾶς, ἀπέκλεινε κύριε. Θ. παῦν πρῶτόκων ἐν γῇ
αἰγυπτοῦ, ἀπὸ πρῶτόκων ἀνθρώπων ἕως πρῶτόκων κηλῶν·
διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πρὸς κυρίῳ παῦν διανοοῖτον μήτραι, ταῖς δ' ὁρσε-

16 νικᾷ, ἔπειθ' ὡς τὸν θάνατον τῶν υἱῶν μου λυτρώσεται· * ἔξαι
εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, ἔκαστα δὲ τῶν ὀφθαλ-
μῶν σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταίᾳ ἐξήγαγέ σε κύριος ἐξ αἰγύ-
πτου. * ὥς ᾧ ἐξ ἀπέσειλε φαραὼ τὸν λαόν σου εἰς τὴν πύλιν

αὐτὸν ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φιλιταίμ, ὅπινυς ἰω. εἶπε γὰρ ὁ θεός,
μή ποτε μεταμελήσει τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέ-
φῃς εἰς αἴγυπτον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Dixitque Moyses ad populum: Mementote diei huius, in qua egressi estis de Ægypto, de domo seruitutis: quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto: & non comedetur fermentatum. ⁴ Hodie vos egredimini in mense nouarum frugum. ⁵ Et erit quando introduxerit te Dominus in terram Chananæ, & Ethæ, & Amorræi, & Euæ, & Iebusæ, pro qua iurauit patribus tuis, vt daret tibi terram fluentem lacte & melle, celebrabis cultum istum in mense isto. ⁶ Septem diebus comedes azyma, & in die septima erit solennitas coram Domino. ⁷ Azymum comedetur septem diebus: & non apparebit tibi fermentatum, neque apparebit tibi fermentum in omni termino tuo. ⁸ Narrabisque filio tuo in die illo, dicens: Propter hoc fecit mihi Dominus, quando egressus sum de Ægypto. ⁹ Et erit tibi in signum in manu tua, & in memoriale inter oculos tuos, vt sit lex Domini in ore tuo: quia in manu forti eduxit te Dominus de Ægypto. ¹⁰ Et custodies pactum hoc in tempore suo à tempore in tempus. ¹¹ Et erit cum introduxerit te Dominus in terram Chananæ, sicut iurauit tibi & patribus tuis, & dederit eam tibi: Transire facies omne quod aperit vuluam coram Domino, & omnes masculos qui aperiunt vuluam in animalibus quos habueris, sanctificabis coram Domino. ¹³ Et omne primogenitum asini redimes agno. & si non redemeris, mactabis eum. omnemque primogenitum in filiis tuis redimes. ¹⁴ Et erit cum interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid est hoc? dices ei: In manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto de domo seruitutis. ¹⁵ Et factum est cum induratus esset Pharaó, & nollet dimittere nos, interfecit Dominus omne primogenitum in terra Ægypti, à primogenito hominis, vsque ad primogenitum animalis. idcirco ego sacrifico omne masculum quod aperit vuluam; & omnem primogenitum filiorum meorum redimam. ¹⁶ Eritque in signum in manu tua, & in appensum quoddam inter oculos tuos: quoniam in manu forti eduxit nos Dominus de Ægypto. ¹⁷ Et factum est cum emisisset Pharaó populum, non duxit eos Deus per viam terræ Philistinorum, quia propinqua erat: quia dixit Deus, Ne fortè formidet populus cum viderint prælium, & reuertantur in Ægyptum.

18 * ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף
 וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים:
 19 * ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע
 את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
 20 והעליתם את עצמתי מזה אתכם: * ויסעו מסבות
 21 ויחנו באתם בקצה המדבר: * ויהוה הלך לפניהם
 יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש
 22 להאיר להם ללכת יומם ולילה: * לא ימיש עמוד
 הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

יד

1 * וידבר יהוה אל משה לאמר: * דבר אל בני
 2 ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים
 3 לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: * ואמר פרעה
 לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:
 4 * וחזקתי את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה
 בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו
 5 כן: * ויגר למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
 פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מר זאת עשינו כי
 6 שלחנו את ישראל מעבדנו: * ויאסר את רכבו ואת
 7 עמו לקח עמו: * ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב
 8 מצרים ושלשם על כלו: * ויחזק יהוה את לב פרעה
 מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
 9 יצאים ביד רמה: * וירדפו מצרים אחריהם וישגו
 אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו
 10 על פי החירות לפני בעל צפן: * ופרעה הקריב וישאו
 בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם
 11 ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: * ויאמרו
 אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
 למות במדבר מר זאת עשית לנו להוציאנו
 ממצרים:

18 * Sed circūduxit per viam deserti, quæ est iux-
 ta mare rubrū. & armati ascēderunt filij Israel
 19 de terra Ægypti. * Tulit quoq; Moyses ossa lo-
 seph secum, eo q̄ adiurasset filios Israel dicens,
 20 Visitatibit vos Deus, efferte ossa mea hinc vo-
 21 biscum. * Profectiq; de Sochoth, castrametati
 sunt in Ethā in extremis finibus solitudinis.
 21 * Dominus autē præcedebat eos ad ostēdendū
 viam per diem in columna nubis, & per noctē
 in columna ignis, vt dux esset itineris vtroq;
 22 tempore. * Nunquam defuit columna nubis
 per diem, nec columna ignis per noctē co-
 ram populo. CAP. XIII.

1 Ocutus est autem Dominus ad Moysem, di-
 2 cens: * Loquere filiis Israel: Reuersi castra-
 metentur è regione Phiairoth, quæ est inter
 Magdalum & mare contra Beelsephon. in cō-
 3 spectu eius castra ponetis super mare. * Dictu-
 rusq; est Pharaon sup filiis Israel: Coartati sunt
 4 in terra. conclusit eos desertum. * Et indurabo
 cor eius, ac persequetur vos: & glorificabor in
 Pharaone & in omni exercitu eius; scientq; Ægyptij,
 5 quia ego sum Dominus. feceruntq; ita. * Et nunciatum est regi Ægyptiorum quod
 fugisset populus: immutatūq; est cor Pharao-
 6 nis & seruorū eius super populū, & dixerunt,
 Quid volumus facere, vt dimitteremus Israel
 7 ne seruiret nobis? * Iunxit ergo currum, & om-
 7 nem populū suum assumpsit secū. * Tulitque
 sexcētos currus electos, & qcquid in Ægypto
 8 curruū fuit, & duces totius exercitus. * Indura-
 uitq; Dñs cor Pharaonis regis Ægypti, & per-
 9 fecutus est filios Israel. at illi egressi erāt in ma-
 9 nu excelsa. * Cūq; persequerentur Ægyptij ve-
 stigia præcedētiū, reppererūt eos in castris su-
 10 per mare. oīsque equitatus & currus Pharao-
 nis, & vniuersus exercitus, erant in Phiairoth
 10 cōtra Beelsephō. * Cūq; appropinquasset Pha-
 rao, leuantes filij Israel oculos, viderunt Ægy-
 ptios post se: & timuerūt valdē. clamauerūtq;
 11 ad Dñm. * Et dixerunt ad Moysem: Forſitan
 non erant sepulchra in Ægypto, ideò tulisti
 nos vt moreremur in solitudine? Quid hoc
 facere voluisti, vt educeres nos ex Ægypto?

תרגום אונקלוס

18 * ואחר ימי ית עמם אורח מדברא ימא דסוף ומרוזין סליקו בני ישראל מארעא דמצרים:
 19 * ואסיק משה ית גרמי יוסף עמיה ונטלו מסכת ושרו באיתם דבסטר מדברא:
 20 * ויגר קדמיהון ביממא בעמודא דעננא לאשריותהון בארעא ובליליא בעמודא דאשיתא לאנחרא להון למיזל ביממא ובליליא:
 21 * ויחזק יהוה את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן:
 22 * ויגר למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מר זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו:
 23 * ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: * ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו:
 24 * ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:
 25 * וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירות לפני בעל צפן:
 26 * ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:
 27 * ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מר זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:

* Et circumduxit Deus populum via quæ in de-
sertum, in rubrum mare. Quinta autem generatione
ascenderunt filij Israel ex terra Egypti. * Et ac-
cepit Moyses ossa Joseph secum. iuramento enim ad-
iuravit Joseph filios Israel, dicens: Visitatione visi-
tabit vos Dominus, & auferetis ossa mea hinc vo-
biscum. * Profecti autem filij Israel ex Sochoth, ca-
strametati sunt in Etham circa desertum. * At
Deus præcedebat eos, die quidem in columna nubis
ad ostendendum eis viam, at nocte in columna ignis.
* Et non defecit columna nubis die, & columna
ignis nocte coram omni populo.

CAP. XIII.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
* Loquere filiis Israel, & reuersi castrametentur
coram suburbio, inter Magdalum & inter ma-
re, è regione Beelsephon. coram eis castrametaberis
in mari. * Et dicet Pharaon de filiis Israel: Er-
rant isti in terra: conclusit enim eos desertum.
* Ego autem indurabo cor Pharaonis, & perse-
quetur post eos: & glorificabor in Pharaone, & in
omni exercitu eius. & cognoscent omnes Egyptij,
quod ego Dominus. & fecerunt sic. * Et nun-
ciatum est regi Egyptiorum, quod fugit populus. et
mutatum est cor Pharaonis et seruorum eius contra
populum: & dixerunt, Quid hoc fecimus, vt dimit-
teremus filios Israel, vt non seruirent nobis? Jun-
xit igitur Pharaon currus suos, & omnem populum
suum congregauit secum. * Et accepit sexcentos cur-
rus electos, & omnem equitatum Egyptiorum, &
duces super omnes. * Et indurauit Dominus cor
Pharaonis regis Egypti, & persecutus est post filios
Israel, at filij Israel egredi fuerant in manu excelsa.
* Et persecuti sunt Egyptij post eos: & inuene-
runt eos castra habentes apud mare. & omnis e-
quitatus & currus Pharaonis, & exercitus eius,
& equites eius, coram suburbio, è regione Beelse-
phon. * Et Pharaon præcedebat. & respicientes
filij Israel oculis, vident: & ecce Egyptij castrame-
tati sunt post eos. & timuerunt valdè. clamauerunt
autem filij Israel ad Dominum. * Et dixerunt ad
Moysen, Eo quod non essent sepulchra in Egypto,
educisti nos vt moreremur in deserto. quid hoc fe-
cisti nobis educens ex Egypto?

* καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον,
εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβη (δὲ) ἐκ
19 τοῦ ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου. * καὶ ἔλαβε μωυσὴς τὰ ὀστέα
ἰωσήφ μετ' αὐτοῦ, ὅρκω γὰρ ὥρκεισεν ἰωσήφ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ,
λέγων, ὁπιοκοπῇ ὁπιοκέψῃ) ὑμᾶς κύριε, καὶ συνανοίσει
10 τὰ ὀστέα μου ἐν ἰδού σου μετ' ὑμῶν. * ἔξαραντες γὰρ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ
21 ἐκ θάλατταν, ἐσεταπείδυσαν ἐν ὁδῷ πρὸς τὴν ἔρημον. * ὁ δὲ
θεὸς ἠγείτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν σύλῳ νεφέλης, δὲ ἑξα-
22 τοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ τῆς αἰγύπτου πρὸς τὴν ἔρημον. * καὶ οὐκ ἔξε-
λιπεν ὁ σὺλ) τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ σὺλ) τοῦ πυρός νυ-
κτός ἐναντίον τοῦ λαοῦ.

* Καὶ ἐλάλησε κύριε πρὸς μωυσὴν, λέγων.
2 * ἄλληθιν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, & ἀποστέλλεις σεταπείδου-
σάτους ἀπέναντι τῆς ἐκπύλεως, ἀναμέθον μαγδώλου & ἀ-
ναμέθον τῆς θαλάσσης, ἔξενδυτίας βεελσεφῶν. ἐνώπιον αὐ-
3 τῶν σεταπείδουσιν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. * καὶ ἐρεῖ φαραὼ
πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, πλανῶν) οὗτοι ἐν τῇ γῇ. συκέκλεικε γὰρ
4 αὐτοῖς ἡ ἔρημος. * ἐγὼ γὰρ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραὼ,
καὶ κατεδώξῃ) ὀπίσω αὐτοῖς, καὶ ἐνδοξάσῃ θύμαί ἐν φαραὼ,
& ἐν πάσῃ τῇ στρατίᾳ αὐτοῦ. καὶ γνώσῃ) πᾶντες αἱ αἰγύπτιοι,
5 ὅτι ἐγὼ κύριος. & ἐποίησαν ἕτως. * καὶ ἀνῆλθεν τὰ βασιλεῖ
τῶν αἰγυπτίων, ὅτι πέφθυεν ὁ λαός. καὶ μετεσεφῆ) ἡ καρδία
φαραὼ, & τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν. καὶ εἶπαν, τί ἔσ-
6 πεποίηκαμεν, ὅτι ἔξαποστείλαμε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, ὅτι μὴ δευ-
7 σῶν ἡμῖν. * ἔδωκεν οὖν φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ
7 τὸν λαόν αὐτοῦ συναπήγαγε μετ' αὐτοῦ. * καὶ ἔλαβεν ἔξα-
κόσια ἄρματα ἐκλεκτά, & πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν αἰγυπτίων,
8 & τριτάτας ἐπὶ πάντων. * & ἐσκήρυνε κύριος τὴν καρδίαν
φαραὼ βασιλέως αἰγύπτου, & κατεδώκεν ὀπίσω τῶν υἱῶν ἰσ-
9 ραὴλ. * ὅτι υἱοὶ ἰσραὴλ ἔξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. * καὶ κα-
τεδώκεν αἱ αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν. & ὄρεθον αὐτοῖς παρεμβε-
βληκότας πρὸς τὴν θάλασσαν, & πᾶσα ἡ ἵππος & τὰ ἄρματα
φαραὼ, & ἡ στρατιὰ αὐτοῦ. & οἱ ἵπποι αὐτοῦ ἀπώσαντο τὴν ἐκπύλε-
10 ως, ἔξεναντίας βεελσεφῶν. * καὶ φαραὼ προῆλθεν. & ἀναβλέψαν-
τες υἱοὶ ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὁρῶν) & ἰδοὺ οἱ αἰγύπτιοι ἐσετα-
πείδυσαν ὀπίσω αὐτῶν. & ἐφοβήθησαν σφόδρα. ἀνέβη (δὲ)
11 ὁ γὰρ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς κύριον. & εἶπαν πρὸς μωυσὴν, πρὸς
τὸ μὴ ὑπάρχειν μνημάτα ἐν αἰγύπτῳ, ἔξήγαγες ἡμᾶς ἐκ θανα-
τώσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί ἔστο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ αἰγύπτου;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et circumduxit Deus populum per viam deserti maris rubri, & armati ascenderunt filij Israel de terra Egypti. * Tulit autem Moyses ossa Joseph secum, eo quod iuramento adiurasset filios Israel, dicens: Recordans recordabitur vestri Deus: & efferetis ossa mea vobiscum hinc. * Profectique sunt de Sochoth, & castrametati sunt in Etham, quod est in latere deserti. * Dominus autem præcedebat eos per diem in columna nubis, & in nocte in columna ignis, vt illuminaret eis vt ambularent die ac nocte. * Nunquam deficiebat columna nubis per diem, neque columna ignis per noctem coram populo.
CAP. XIII.
Et locutus est Dominus cum Moysse, dicens: * Loquere cum filiis Israel, vt reuertantur & castrametentur coram Phariioth inter Magdalum & mare coram Beelsephon, è regione eorum castrametabuntur super mare. * Dicitque Pharaon super filiis Israel: Coartati sunt in terra: conclusi sunt in mari. * Et indurabo cor Pharaonis, & persequetur eos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu suo: & scient Egyptij, quia ego Dominus. & feceruntque ita. * Et nunciatum est regi Egypti quod abiisset populus: & conuersum est cor Pharaonis & seruorum eius contra populum, & dixerunt: Quid est hoc quod fecimus, vt dimitteremus Israel, ne seruiret nobis? * Iunxitque currum suum, & populum suum tuum, & duxitque sexcentos currus electos, & omnes currus Egyptiorum, & fortissimos viros constituit super omnes. * Indurauitque Dominus cor Pharaonis regis Egypti, & secutus est post filios Israel. filij autem Israel egrediebantur capite discooperto. * Et secuti sunt Egyptij post eos: & comprehenderunt eos castrametantes super mare: omnesque equi currum Pharaonis & equites eius & exercitus eius erant super mare. * Et Pharaon appropinquauit: & leuauerunt filij Israel oculos suos, & ecce Egyptij mouebantur post eos: & timuerunt valdè. clamaueruntque filij Israel coram Domino. * Et dixerunt ad Moysen: Nunquid quia non erant sepulchra in Egypto, tu-
listi nos vt moreremur in solitudine? Quid est hoc quod fecisti nobis, vt educeres nos de Egypto?

12 * הלא ידוע הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדך את מצרים כי טוב לנו
13 עבד את מצרים ממתנו במדבר : * ויאמר משה
אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת
יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם :
14 * יהוה ילחם לכם ואתם תחישו :
15 * ויאמר יהוה אל משה מה תצעק
16 אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : * ואתה הרס את
מטך ונטה את ירך על הים ובקעו ויבאו בני
17 ישראל בתוך הים ביבשה : * ואני הנני מחזק את
לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדו בפרעה
18 ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : * וידעו מצרים כי
אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו :
19 * ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל
וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם
20 ויעמד מאחריהם : * ויבא בין מחנה מצרים
ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את
הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה :
21 * ויט משה את ידו על הים וילך יהוה את
הים ברוח קדים עזר כל הלילה וישם את
22 הים לחרבה ויבקעו המים : * ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימין
23 ומשמאל : * וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל
סוס פרעה רכבו ופרשיו אל הנה הים :
24 * ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה
מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים :
25 * ויסר את אפן מרכבתו וינהגו בכבדת ויאמר
מצרים אנוסו מפני ישראל כי יהוה גלחם להם
במצרים :

12 * Nonne iste est sermo quem loquebamur
ad te in Aegypto, dicentes: Recede a nobis, vt
D seruiamus Aegyptiis: multo enim melius erat
13 seruire eis, quam mori in solitudine? * Et ait
Moyse ad populum: Nolite timere. state, &
videte magnalia Domini, quæ factururus est ho-
die. Aegyptios enim, quos nunc videtis, nequa-
quam vltra videbitis vsque in sempiternum.
14 * Dominus pugnabit pro vobis, & vos tace-
15 bitis. * Dixitque Dominus ad Moyse: Quid
clamas ad me? loquere filiis Israel, vt profici-
16 cantur. * Tu autem eleua virgam tuam, & ex-
tende manum tuam super mare, & diuide il-
lud, vt gradientur filij Israel in mediomari
17 per siccum. * Ego autem indurabo cor Aegy-
Eptiorum, vt persequantur vos: & glorificabor
in Pharaone, & in omni exercitu eius, & in
18 curribus & in equitibus illius. * Et scient Aeg-
gyptij, quia ego sum Dominus, cum glorifi-
catus fuero in Pharaone, & in curribus at-
19 que in equitibus eius. * Tollenſque se ange-
lus Dei, qui precedebat castra Israel, abiit post
eos, & cum eo pariter columna nubis priora
20 dimittens: * Post tergum stetit, inter castra
Aegyptiorum, & castra Israel. Et erat nubes
tenebrosa, & illuminans noctem; ita vt ad se
21 inuicem toto noctis tempore accedere non vale-
rent. * Cumq; extendisset Moyse manum super
F mare, abstulit illud Dominus, flante vento ve-
hementi & vrente tota nocte, & vertit in sic-
22 cum. diuisaſque est aqua. * Et ingressi sunt
filij Israel per medium sicci maris. Erat enim
aqua quasi murus a dextra eorum & laeva.
23 * Persequentessque Aegyptij, ingressi sunt
post eos, & omnis equitatus Pharaonis, cur-
rus eius, & equites per medium maris.
24 * Iamque aduenerat vigilia matutina,
& respiciens Dominus super castra Aegyptio-
rum per columnam ignis & nubis, inter-
fecit exercitum eorum.
25 * Et subuertit rotas curruum, ferebantur-
que in profundum. Dixerunt ergo Aegyptij:
Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnat
pro eis contra nos.

תרגום אונקלוס

12 הלא דין פתגמא דמלכא עמך במצרים למימר פסק מנבא ונפלח ית מצראי ארי טב לנא דנפלח ית מצראי מדנמח במדברא :
13 ואמר משה לעמא לא תיראו ותו ית פורקנא דיי דיעביר לכו וימא דין ארי כמא דחזיתון ית מצראי וימא דין לא תוספקן למחזיתון
14 ויאמר משה לנא דמשה קבלית צלותך מליל עם בני ישראל
15 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
16 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
17 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
18 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
19 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
20 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
21 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
22 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
23 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
24 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :
25 ואת שול ית חטך וארים ית ירך על ימא ובזעוהו ויעלון בני ישראל בגו ימא ביבשתא :

* Non istud fuit verbum quod locuti sumus ad te in Aegypto, dicentes: Dimitte nos, vt seruiamus Aegyptiis. melius enim erat nos seruire Aegyptiis, quam mori in deserto hoc.

* Dixit autem Moyses ad populum: Confidite, state, & videte saluationem quæ à Domino, quam faciet nobis hodie. quemadmodum enim vidistis Aegyptios hodie, non adijciatis ultra videre eos in æternum tempus.

* Dominus pugnabit pro vobis, et vos tacebitis.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Quid clamas ad me? loquere filiis Israel, & proficiantur.

* Et tu tolle virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & diuide illud: & ingrediantur filij Israel in medium maris per siccum.

* Et ecce ego indurabo cor Pharaonis, & Aegyptiorum omnium, & ingredientur post eos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius, et in curribus, & in equitibus eius.

* Et cognoscent omnes Aegyptij, quod ego Dominus: glorificato me in Pharaone, & in curribus, & in equitibus eius.

* Sustulit se autem angelus Dei precedens castra filiorum Israel, & abiit ex retro. sustulit se autem & columna nubis à facie eorum, & stetit post eos.

* Et ingressa est inter castra Aegyptiorum, & inter castra Israel, & stetit. & facta est caligo & tenebre, & venit nox: & non commiscuerunt se adinuicem tota nocte. * Extendit autem Moyses

manum super mare: & induxit Dominus mare in vento Austro forti tota nocte, & fecit mare siccum, & diuisa est aqua.

* Et ingressi sunt filij Israel in medium maris per siccum: & aqua eis murus à dextris, & murus à sinistris.

* Persecuti sunt autem Aegyptij, & ingressi sunt post eos omnis equitatus Pharaonis, & currus, & ascensores in medium maris.

* Factum est autem in custodia matutina, & respexit Dominus in castra Aegyptiorum in columna ignis et nubis, & conturbauit castra Aegyptiorum.

* Et colligauit axes curruum eorum, et fregit eos cum vi. & dixerunt Aegyptij, Fugiamus à facie Israel. & enim Dominus oppugnat pro eis Aegyptios.

* οὐ τοῦτο λέγει ῥῆμα ὃ ἐλάλησα μοι πρὸς σε ἐν αἰγύπτῳ, λέγοντες, πᾶρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύωμεν τοῖς αἰγυπτίοις· κρείσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ τούτῃ.

* εἶπε δὲ μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, θαρσύνετε σήμετε, καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν ποιεῖ τὸ κύριον, ὡς ποιεῖ ἡμῖν σήμερον. ὃν τρόπον γὰρ ἑώρακατε εἶναι αἰγυπτίους σήμερον, οὐ θεωρήσετε ἐπὶ ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

* κύριος πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.

* εἶπε δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν, τί βοᾷς. πρὸς με, ἀλάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ δυνάξω ξάτωσαν.

* καὶ σὺ ἐπάρῃ τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκτεινὼν τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥήξον αὐτὴν, & εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μέσθον τῆς θαλάσσης κτ' ὅξηρον.

* καὶ ἰδὼς ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραῶ, & τῶν αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.

* καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγυπτίοι, ὅτι ἐγὼ κύριος. ἐνδοξάζομαι μὲν ἐν φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.

* ἔξηρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ παρεμποδὼν τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν. ἔξηρε δὲ καὶ ὁ σὺλ τῆς νεφέλης ἀπὸ πρὸς τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν.

* καὶ εἰσῆλθεν ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν αἰγυπτίων, & ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς ἰσραὴλ, καὶ ἔστη. καὶ ἐγένετο γνόφος καὶ σκοτός καὶ διήλθεν ἡ νύξ.

* οὐ σκέμειζαν ἀλλήλους ὅλῳ τῷ νύκτα. * ἔξείτεινε δὲ μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, & ἐπήγαγε κύριος τὴν θάλασσαν ἐν δυνάμει νότῳ βίαιῳ ὅλην τὴν νύκτα, & ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, & διεσχίσθη τὸ ὕδωρ.

* & εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ εἰς μέσθον τῆς θαλάσσης κτ' ὅξηρον. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς ἰεῖχος ἐκ δεξιῶν, & ἰεῖχος ἐξ ἐκωνύμων. καὶ ἐδίδωξαν δὲ οἱ αἰγυπτιοὶ, & εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος φορῶν, & τὰ ἄρματα, & οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.

* ἐγένετο δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐσθιῇ, καὶ ἐπέβλεψε κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν αἰγυπτίων ἐν σὺλῳ πυρὸς & νεφέλης, & συνελάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν αἰγυπτίων.

* & συνέδησε τὰς ἄξοντας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μτ' βίας. καὶ εἶπαν οἱ αἰγυπτιοὶ, φύγωμεν ἀπὸ προσώπου ἰσραὴλ. ὅτι κύριος πολεμεῖ ὑπὲρ αὐτῶν εἶναι αἰγυπτίους.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Nonne hic est sermo quem loquebamur tecum in Aegypto, dicentes: Recede à nobis, vt seruiamus Aegyptiis: quia melius est nobis vt seruiamus Aegyptiis, quam vt moriamur in solitudine?

Dixitque Moyses ad populum: Ne timeatis: state, & videte redemptionem Domini, quam faciet vobis hodie: quia sicut Aegyptios vidistis hodie, non videbitis eos ultra vsque in sempiternum.

Dixitque Dominus ad Moysen: Suscepi orationem tuam: loquere filiis Israel, vt proficiantur.

Tu autem tolle virgam tuam, & leua manum tuam super mare; & diuide illud: & ingredientur filij Israel in medium maris per siccum.

Ego autem indurabo cor Aegyptiorum, & ingredientur post eos, & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius, & in equitibus suis.

Et scient Aegyptij quia ego Dominus, cum glorificatus fuero in Pharaone, in curribus suis, & in equitibus suis.

Et recessit angelus Domini qui gradiebatur coram castris Israel, & abiit post eos: & recessit columna nubis à facie eorum, & stetit post tergum eorum.

Et ingressa est inter castra Israel: & erat nubes & obscuritas Aegyptiis, Israeli autem erat lux tota nocte: & non accesserunt ad se inuicem tota nocte.

Et leuauit Moyses manum suam super mare, & Dominus abstulit mare vento Orientali vehemementi tota nocte: & posuit mare in siccum, & diuisa sunt aquae.

Ingressique sunt filij Israel in medium maris per siccum, & aquae erant eis muri à dextris & à sinistris eorum.

Et persecuti sunt Aegyptij, & ingressi sunt post eos omnes equi Pharaonis, currus eius, & equites eius per medium maris.

Factumque est in custodia matutina, & respexit Dominus castra Aegyptiorum in columna ignis & nubis, & conturbauit castra Aegyptiorum.

Et abstulit rotas curruum eorum, & ducebant eos grauiter. Dixeruntque Aegyptij: Fugiamus à facie Israel: quia haec est potentia Domini quae pugnabat pro eis in Aegypto.

26 * ויאמר יהוה אל משה גטה ארץ ירך על הים
וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו:
27 * ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר
לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים
28 בתוך הים: * וישבו המים ויכסו את הרכב וארץ
הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
29 נשאר בהם עד אחר: * ובני ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים והמים להם חמה מימנם ומשמאלם:
30 * ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
31 וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: * וירא
ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

טו

* אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי
2 גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: * עזי וזמרת
יהי ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
3 אבי וארמנהו: * יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
4 * מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשו
5 טבעו בים סוף: * תהמת יכסימו ירדו במצולת
6 כמו אבן: * ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך
7 יהוה תרעץ אויב: * וברכ גאונך תהרס קמיד
8 תשלח חרנך יאכלמו בקש: * וברוח
9 אפיק נערמו מים נצבו כמו נד נולים קפאו
10 תהמת בלב ים: * אמר אויב ארדף
אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי
11 תורישמו ידי: * נשפת ברוחך כסמו
ים צללו בעופרת במים אדירים: * מי כמכה
באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשרה פלא:

תרגום אונקלוס

26 * ואמר יי למשה ארים ית ירך על ימא ויתוכון מים על מצראי על רתיביוהו ועל פרשיוהו:
27 * ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים
28 בתוך הים: * וישבו המים ויכסו את הרכב וארץ הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא
29 נשאר בהם עד אחר: * ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימנם ומשמאלם:
30 * ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: * וירא
ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:
טו
1 * בכך שבח משה ובני ישראל ית תשבחתא תרא קדם יי ואמרו למימר נשבח ונודה קדם יי ארי אתגאי על גיותנא
2 תוקפי ותשבחת דחילא יי אמר במימריה ויהוה לי לפריק דין אלהי ואבגרה ליה מקדשא
3 יי מרי נצחון קרביא יי שמיא: * רתיבי פרעה ומשרותיה שדי בימא ושפר גברותי אשבעו בימא
4 יי אדירא בחילא יימינך יי תברת סנא: * ובסגיות תוקפך תברתינון
5 ובמימר פומך חכימו מיא קמו כשור אזילא קפו תחומין כלבא דימא: * דתוה אמר
6 אמרת במימרך חפא עליהו ימא אשתקעו כבאברא במיין
7 לית בר מנך דאת הוא אלהא יי לית בר מנך אלהא אדיר בקודשא דחיל תשבחן עביר פרישן:

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Extende 26
manum tuam super mare, & reuertatur aqua, &
cooperiat Aegyptios, superque currus, & super as-
censores.

* Extendit autem Moyses manum 27
super mare, & reuersa est aqua ad diem ad locum.
at Aegyptij fugerunt ad aquam: & excussit Do-
minus Aegyptios in medium maris.

* Et reuersa aqua, cooperuit currus & ascen- 28
sore, & omnem exercitum Pharaonis, qui ingres-
si fuerunt post eos in mare: & non relictus est ex
eis ullus.

* At filij Israel perrexerunt per sic- 29
cum in medio maris. at aqua eius murus à dextris,
& murus à sinistris.

* Et liberauit Dominus Israel in die illa de ma- 30
nu Aegyptiorum. & uidit Israel Aegyptios mor-
tuos apud littus maris.

* Et uidit Israel manum magnam, quæ fecit 31
Dominus Aegyptiis. timuit autem populus Dominū.
& crediderunt Deo, & Moysi seruo eius.

CAP. XV.

Tunc cecinerunt Moyses & filij Israel canticum 1
hoc Domino, & dixerunt: Cantemus Domino:
gloriosè enim glorificatus est. equum & ascensorem
deiecit in mare.

* Auxiliator et protector fa- 2
ctus est mihi in salutem. hic meus Dominus, & glo-
rificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum.

* Dominus confringens bella: Dominus nomen 3
illi. Currus Pharaonis, & exercitū eius deiecit in
mare. electos ascensores duces submersit in rubro
mari.

* Ponto cooperuit eos. descenderunt in 5
profundum quasi lapis. * Dexterā tuā, Domine, glo-
rificata est in fortitudine: dextera tua manus, Dñe,
fregit inimicos.

* Et multitudine gloriæ tuæ con- 7
trixisti aduersarios. misisti iram tuam, & deuora-
uit eos tanquam stipulam. * Et per spiritum iræ
tuæ diuisa est aqua. conglutinatae sunt quasi murus
aque: conglutinatae sunt & vnda in medio maris.

* Dixit inimicus: Persequens comprehendam, di- 9
uidam spolia, saturabo animam meam, interficiam
gladio meo, dominabitur manus mea. * Misisti spi- 10
ritum tuum, cooperuit eos mare: submersi sunt tan-
quam plumbum in aqua vehementi.

* Quis si- 11
milis tibi in diis, Dñe? quis similis tibi, glorificatus
in sanctis, mirabiliter gloriosè faciens miracula?

26 * εἶπε ὁ κύριος πρὸς Μωυσήν, ἔκλινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψά-
τω τοὺς αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τοὺς ἄρματα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναβάτας.

27 * ὤξετο γὰρ ὁ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ
ἀπεκατεσάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. ὁ δὲ αἰγυ-
πτιοὶ ἐφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ ὤξετο ἡ γὰρ χεὶρ τοῦ κυρίου τοὺς αἰγυπ-
28 τίοις εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.

* καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕ-
δωρ ἐκάλυψε τοὺς ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν
δυνάμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θά-
29 λασσαν. καὶ οὐ κατελείφθη ὅς τις αὐτῶν οὐδεὶς. ὁ δὲ υἱὸς Ἰσρα-
ὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. τὸ δὲ
ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ ἀνωτέρων.

30 * καὶ ἐρρύσατο κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ
χειρὸς τῶν αἰγυπτίων. ὅτε ἶδον Ἰσραὴλ τοὺς αἰγυπτίους τεθηηκό-
31 τας πρὸς τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

* καὶ ἶδον Ἰσραὴλ
τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε κύριος τοῖς αἰγυπτίοις.
ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν κύριον, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἀνδράς, ὅτι Μωυ-
σὴ τῷ θεῷ πονοῦντι αὐτοῖς.

1 * Τότε ᾄσαν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην
τῷ κυρίῳ, καὶ εἶπαν, ἄλωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξά-
2 σαι. ἵππον καὶ ἀναβάτην ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν. * βοηθὸς
καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὐκ ἔστι με θεὸς ὅς τις
3 αὐτὸν, θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. * κύριος συν-
4 τέλει πολέμοις, κύριος ὄνομα αὐτοῦ. ἄρματα Φαραὼ, ὅτι
τὴν δυνάμιν αὐτοῦ ἐρρίψεν εἰς θάλασσαν. ἐπὶ πλεῖστοις ἀνα-
5 βάταις τριτάτοις κατεπόντησεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

6 * πόντιον ἐκάλυψεν αὐτοὺς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥστε λί-
7 θος. * ἡ δεξιὰ σου κύριε δεδοξάσται ἐν ἰσχύϊ. ἡ δεξιὰ σου
8 χεὶρ κύριε ἐθράυσεν ἐχθρούς. * καὶ τὸ πλῆθος τῆς δόξης
σου σπερμασθὲς τοὺς ὑπεναντίους. ἀπέσειλας τὴν ὀργὴν σου
9 καὶ κατέφραγξεν αὐτοὺς ὥστε καλὰ μὲν. * καὶ διὰ πνύ-
ματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. ἐπάγη ὥστε τεῖχος τοῦ ὕ-
10 δατος, ἐπάγη καὶ τοὺς κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

11 * εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκύλα, ἐμ-
πλήσω ψυχὰς μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ
12 μου. * ἀπέσειλας τὸ πνύμα σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θά-
λασσα, ἔδυσαν ὥστε μόλις δὲ ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

13 * τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε; τίς ὁμοίός σοι δεδοξασμέ-
14 νος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Leua manum tuam super mare, & reuertentur aquæ super Aegyptios, & super currus eorum, & super equites eo-
rum. * Et leuaui Moyses manum suam super mare, & reuersum est mare in tempore matutino ad vigorem suum. Aegyptij autem fugiebant in occur-
sum eius: & suffocauit Dominus Aegyptios in medio maris. * Et reuersæ sunt aquæ, & operuerunt currus & equites, & omnes exercitus Phara-
onis, qui ingressi fuerant post eos in mare, non remansit in eis usque ad vnum. * Filij autem Israel ambulabant per siccum in medio maris, & aquæ
erant eis muri à dextris & à sinistris eorum. * Liberauitque Dominus in die illo Israel de manu Aegyptiorum: & viderunt Israelitæ Aegyptios mor-
tuos in litore maris. * Viditque Israel potentiam manus magnæ quam fecit Dominus in Aegyptios. & timuit populus à facie Domini: & credi-
derunt in verbum Domini, & prophetiæ Moysi serui eius.

CAP. XV.

Tunc cecinit Moyses & filij Israel carmen hoc corā Dño, & dixerunt: Cantemus & laudemus corā Dño: quia magnificatus est super magnificos,
& magnificentia illius est: equū & ascensorem eius proiecit in mare. * Fortitudo mea & canticū meum Dominus terribilis: dixit in verbo suo, &
fuit mihi in redēptorē. hic est Deus meus: & ædificabo ei sanctuariū. Deus patrū meorū, & seruiam coram eo. * Dñs est victor bellorū, Dñs nomē e-
ius. * Curr⁹ Pharaonis & exercitus eius piecit in mare, & electi fortes eius submersi sunt in mari rubro. * Abyssi cooperuerūt eos: descēderūt in p-
fundū quasi lapis. * Dexterā tuā, Dñe, fortissima est in virtute: dextera tuā, Dñe, cōfregit inimicū. * Et in multitudine fortitudinis tuæ cōfregisti eos
q̄ cōfurexerūt cōtra populū tuū: misisti irā tuā, & cōsumpsit eos sicut ignis stipulā. * Et in verbo oris tui sapiēter cōgregatæ sunt aquæ: steterunt fluē-
tes sicut murus: coagulati sunt abyssi in corde maris. * Dicebat enim inimicus, Persequar, comprehendā, diuidā spolia, saturabitur ex eis anima mea:
euaginato gladio meo, consumet eos manus mea. * Dixisti in verbo tuo, & cooperuit eos mare: submersi sunt sicut plumbum in aquis validis,
Non est absque te, quoniam tu es Deus dominus: nullus est præter te Deus foris in sanctitate: terribilis laudabilis, faciens mirabilia.

12 * נְטִירַת יְמִינְךָ תְּבַלְעֵמוּ אֶרֶץ :
 13 * נְחִירַת בְּחֶסֶדְךָ עִם-זוֹ גְּאֻלַּת
 נְהַלְתָּ בְּעֶזְרְךָ גָּל-
 14 * שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחֹז יֹשְׁבֵי
 15 פְּלִשְׁתִּים : * אֲזַנְבְּחֵלוּ אֱלֹפֵי אֲדָוִם אֵילֵי
 מוֹאָב יֵאֲחֻזּמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָל יֹשְׁבֵי כְנָעַן :
 16 * תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימַתְךָ וּפָחַד בְּגִדְלֵךְ
 זֶרְעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 17 עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ קִנְיִת : * תִּבְאֵמוּ
 וְתִשְׁעֵמוּ בְּהַר נְהַלְתָּךְ מִכּוֹן לְשַׁבְּתֶךָ
 פְּעֻלַּת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹנֵנִי יִדְּיָךְ :
 18 * יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : * כִּי בָא סוֹס
 19 פָּרְעֹה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב
 יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 חָלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם :
 20 * וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחֹת אַהֲרֹן אֶת-הַתֵּן
 בִּידָהּ וַתִּצָּאֵן כָּל-הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחְלָוִת :
 21 * וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁיר לַיהוָה כִּי גָאֵה גָאֵה סוֹס וּרְכָבוֹ
 22 רָמָה בָּיִם : * וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף
 וַיֵּצְאוּ אֶל-מִדְבַר-שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּרוֹ לֹא-
 23 מָצְאוּ מַיִם : * וַיָּבֹאוּ מִדְּבָרָהּ וְלֹא יָכֻלוּ לִשְׁתֹּת מִיָּם
 24 מִמֶּדֶה כִּי מָרִים הָיָה עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרָה : * וַיֵּלְנוּ
 25 הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה-נִּשְׁתָּה : * וַיַּעֲקֹב אֶל-יְהוָה
 וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם
 26 שֵׁם לוֹ חֲקוֹמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ : * וַיֹּאמֶר אֶם-שָׁמְעָה
 תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיִּשְׁרָה בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
 וְהֵאזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָת כָּל-חֻקֵּי כָל-הַמִּחְלָה אֲשֶׁר-
 שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵךְ :
 27 * וַיָּבֹאוּ אֵילֶמָּה וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים
 תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל-הַמַּיִם :

12 * Extendisti manum tuam, & deuorauit eos
 13 terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo,
 14 quæ redemisti. & portasti eum in fortitudine
 15 tua ad habitaculū sanctū tuum. * Ascenderunt
 16 populi & irati sunt, dolores obtinuerūt habi-
 17 tates Philistiim. * Tunc cōturbati sunt prin-
 18 cipes Edō, robustos Moab obtinuit tremor:
 19 obriguerunt omnes habitatores Chanaā. * Ir-
 20 ruat super eos formido, & pauor in magnitu-
 21 dine brachij tui. fiāt immobiles quasi lapis, do-
 22 nec pertrāseat populus tuus, Dñe; donec per-
 23 trāseat populus tuus iste quæ possedisti. * Intro-
 24 duces eos, & plātabis in mōte hæreditatis tuæ
 25 C firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es
 26 Dñe. sanctuariū tuum, Dñe, quod firmauerūt
 27 man⁹ tuæ. * Dñs regnabit in æternum & vltra.
 28 * Ingressus est enim eques Pharaō cū curribus
 29 & equitibus eius in mare, & reduxit super eos
 30 Dñs aquas maris. filij autē Israel ambulauerūt
 31 per siccum in medio eius. * Sumpsit ergo Ma-
 32 ria prophetissa soror Aaron tympanum in ma-
 33 nu sua, egressæque sunt omnes mulieres post
 34 eam cum tympanis & choris. * Quibus præci-
 35 nebat, dicens: Cantemus Dño: gloriose enim
 36 magnificatus est; equū & ascēfore eius deiecit
 37 in mare. * Tulit autē Moyses Israel de mari ru-
 38 bro, & egressi sunt in desertū Sur. ambulaue-
 39 rūtq; tribus diebus per solitudinē, & nō inue-
 40 niebāt aquā. * Et venerūt in Marath; nec pote-
 41 rāt bibere aquas de Marath, eo qd esset amaræ.
 42 Vñ & cōgruū loco nomē imposuit, vocās illū
 43 Marath, i. amaritudinē. * Et murmurauit po-
 44 pul⁹ cōtra Moysē, dicens: Quid bibemus? * At
 45 Dille clamauit ad Dñm: qd ostēdit ei lignū, quod
 46 cū misisset in aquas, in dulcedinē verſe sūt. Ibi
 47 cōstituit ei præcepta atq; iudicia; & ibi ceterauit
 48 eū. * Dices: Si audieris vocē dñi Dei tui; & quod
 49 rectū est corā eo feceris, & obedieris mādatīs
 50 eius, custodierisq; oīa præcepta illius, cūctum
 51 languorē quem posui in Ægypto, non indu-
 52 cā super te. ego enim sum dominus Deus sal-
 53 uator tuus. * Venerūt autem in Helim filij Is-
 54 rael, vbi erāt duodecim fōtes aquarū, & septua-
 55 ginta palme, & castrametati sunt iuxta aquas.

תרגום אונקלוס

12 * אֲרִימַת יְמִינְךָ בְּלַעְתָּהֶן אֶרֶץ :
 13 * בְּכֶן אֲתַבְּחֵלֵי רַבְרָבִי אֲדָוִם תְּקִיפִי מוֹאָב אֲחֻזֵּינֶן רְחִימָא אֲתַבְּרוּ כָל דְּחֹז וְתַבִּין בְּכְנָעַן :
 14 * תְּפִיל עֲלֵיהוֹן אֵימַתָּה וְדַחְלָתָהּ בְּסִגְיֹת תִּקְפֹּךְ יִשְׁחָקוּן כְּאֶבֶן עַד דְּיַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ עַד דְּיַעֲבֹר עִמָּךְ דְּנָן דְּפִרְקָתָהּ :
 15 * תַּעֲלִינֶן וְתִשְׁרִינֶן
 16 * שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחֹז יֹשְׁבֵי פְּלִשְׁתִּים : * אֲזַנְבְּחֵלוּ אֱלֹפֵי אֲדָוִם אֵילֵי מוֹאָב יֵאֲחֻזּמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָל יֹשְׁבֵי כְנָעַן :
 17 * תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימַתְךָ וּפָחַד בְּגִדְלֵךְ זֶרְעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה
 18 * עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ קִנְיִת : * תִּבְאֵמוּ וְתִשְׁעֵמוּ בְּהַר נְהַלְתָּךְ מִכּוֹן לְשַׁבְּתֶךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹנֵנִי יִדְּיָךְ :
 19 * יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : * כִּי בָא סוֹס פָּרְעֹה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל חָלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם :
 20 * וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחֹת אַהֲרֹן אֶת-הַתֵּן בִּידָהּ וַתִּצָּאֵן כָּל-הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבְמַחְלָוִת :
 21 * וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁיר לַיהוָה כִּי גָאֵה גָאֵה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם : * וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל-מִדְבַר-שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּרוֹ לֹא-מָצְאוּ מַיִם : * וַיָּבֹאוּ מִדְּבָרָהּ וְלֹא יָכֻלוּ לִשְׁתֹּת מִיָּם
 22 מִמֶּדֶה כִּי מָרִים הָיָה עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מֶרָה : * וַיֵּלְנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה-נִּשְׁתָּה : * וַיַּעֲקֹב אֶל-יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֲקוֹמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ : * וַיֹּאמֶר אֶם-שָׁמְעָה תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיִּשְׁרָה בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֵאזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָת כָּל-חֻקֵּי כָל-הַמִּחְלָה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵךְ :
 23 * וַיָּבֹאוּ אֵילֶמָּה וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל-הַמַּיִם :

¹² ¹ Extendisti dexteram tuam, absorbit eos terra.
¹³ ² Deduxisti iustitia tua populum tuum hunc, quem redemisti. aduocasti fortitudine tua in diuersorium sanctum tuum. ³ Audiuerunt gentes, & iratae sunt; dolores ceperunt habitantes Philistiim.
¹⁴ ⁴ Tunc festinauerunt duces Edom, & principes Moabitarum; accepit eos tremor. liquefacti sunt omnes habitantes Chanaan. ⁵ Irruat super eos timor & tremor. magnitudine brachij tui fiant ut lapides, donec pertranseat populus tuus, Domine; donec pertranseat populus tuus hic, quem possedisti.
¹⁵ ⁶ Introducens planta eos in monte hereditatis tue in paratum habitaculum tuum. quod operatus es Domine, sanctuarium Domine, quod parauerunt manus tue. ⁷ Dominus regnans in seculum, & in seculum, & ultra. ⁸ Quod ingressus est equus Pharaonis cum curribus & ascensoribus in mare, & superduxit super eos Dominus aquam maris. at filij Israel ambulauerunt per siccum in medio maris.
¹⁶ ⁹ Accepit autem Maria prophetissa soror Aaron tympanum in manu sua, & egressae sunt omnes mulieres post ipsam cum tympanis & choris. ¹⁰ Incepit autem illis Maria dicens: Cantemus Domino: gloriosè enim glorificatus est: equum & ascensorem deiecit in mare. ¹¹ Eduxit autem Moyses filios Israel de mari rubro, & duxit eos in desertum Sur. & ambulauerunt tres dies in deserto, & non inueniebant aquam ad bibendum. ¹² Venerunt autem in Marath, & non potuerunt bibere aquam de Marath: amara enim erat. propter hoc vocatum est nomen loci illius, Amartudo. ¹³ Et murmurauit populus contra Moysen, dicentes, Quid bibemus? ¹⁴ Clamauit autem Moyses ad Dominum: & ostendit ei Dominus lignum; & coniecit in aquam, & dulcis facta est aqua. Illic constituit ei iustificationes & iudicia: & ibi eum tentauit. ¹⁵ Et dixit: Si audieris uocem Domini Dei tui, & placita coram eo feceris, & auribus perceperis mandata eius, & seruaueris omnes iustitias eius, omnem morbum quem induxi Aegyptiis, non inducam super te. ego enim sum Dominus sanans te. ¹⁶ Et enim uenerunt in Elim, & erant illic duodecim fontes aquarum, & septuaginta trunci palmarum. castrametati sunt autem illic apud aquas.

¹² ¹ Ἐξέτεινας τὴν δεξιὰν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.
¹³ ² ὠδήγησας τῇ δικαιοσυνῇ σου τὸν λαόν σου τούτον, ὃν ἐλυτρώσω. παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.
¹⁴ ³ ἤκουσαν οἱ ἔθνη καὶ ὠργήθησαν, ὡδίνες ἔλαβον κατὰ κενότας φιλιιστίμ. ⁴ ὅτε ἐσπύσαν οἱ ἡγεμόνες ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες μωαβιτῶν, ἔλαβον αὐτοὺς τρέμου. ἐτάκην σου πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν. ⁵ ἐπιπέσει ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρέμου. μεγέθει βραχίωνός σου ἀπολιθώσονται σου, ἕως αὐτῶν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε, ἕως αὐτῶν παρέλθῃ ὁ λαός σου ὅς ἐστιν, ὃν ἐκλήσω. ⁶ εἰσαγαγὼν κατὰ φύσιν σου αὐτοὺς εἰς ὅρος κληρονομίας σου εἰς ἔθιμον κατὰ κληρονομίαν σου. ὁ κατειργάσω κύριε, ἀγίασμα κύριε, ὃ ἡτοίμασθαι αἱ χεῖρές σου. ⁷ κύριε βασιλεύων εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. ⁸ ὅτε εἰσῆλθεν ἵππος σου φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, & ἐπήγαγον ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. ⁹ ὅτε ἡ οὐσία τοῦ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. ¹⁰ ἔλαβε ὁ μαριὰμ ἡ πορφυρὴ πρὸς ἡ ἀδελφὴ αἰσίων τὸ τυμπανόν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς & ἔξήλθοσαν πάντα αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μὲν τυμπανῶν & χορῶν.
¹¹ ¹ ἔξῃρχε ὁ αὐτῶν μαριὰμ, λέγουσα, ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξάσθαι. ἵππον & ἀναβάταιν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. ² ἔξῃρσε ὁ μουσῆς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἐπήγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον θυρᾶς. καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ εὗρον ὕδωρ, ὥστε πεινᾶν. ³ ἦλθον ὁ εἰς μερραν, καὶ ὅτε ἠδυνάσαντο πεινᾶν ὕδωρ ἐκ μερρᾶς πικρῆς γὰρ ἦν, διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, πικρία. ⁴ καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαός ἐπὶ μουσῆν, λέγοντες, τί πώμεθα; ⁵ ἐβόησε ὁ μουσῆς πρὸς κύριον. καὶ ἐδείξεν αὐτῷ ὁ κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκύνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασεν.
¹⁶ ¹ καὶ εἶπεν, ἐδὴ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, & ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίσης τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πάντα τὰ νότα σου ἐπὶ ἡγάγον τοὺς Αἰγυπτίους, ὅτε ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ ἰσχυρός σου.
²⁷ ¹ καὶ γὰρ ἦλθον εἰς ἐλεῖν, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων, καὶ ἐβόρμηκον τὰ σελήνη φοινίκων. παρενέβαλον ὁ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὕδατα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

- ¹² ¹ Leuasti dexteram tuam, deuorauit eos terra. ¹³ Deduxisti in bonitate tua populum tuum hunc quem redemisti. portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctitatis tuae. ¹⁴ Audierunt populi, commoti sunt: terror apprehendit omnes qui habitant in Palaestina. ¹⁵ Tunc conturbati sunt principes Edom, robusti Moab: apprehendit eos tremor: contriti sunt omnes qui habitabant in Chanaan. ¹⁶ Irruat super eos terror & timor: in multitudine fortitudinis tuae taceant sicut lapides, donec transeat populus tuus, Domine; donec transeat populus tuus hic quem redemisti. ¹⁷ Introduces eos & collocabis eos in monte hereditatis tuae. locum domus maiestatis tuae praeparasti, Domine: sanctuarium Domini praeparauerunt manus tuae. ¹⁸ Regnum Domini in seculum, & in secula seculorum. ¹⁹ Quando ingressus est equus Pharaonis cum curribus suis & equitibus suis in mare, reduxit Dominus super eos aquas maris. filij autem Israel ambulauerunt per siccum in medio maris. ²⁰ Et tulit Maria prophetissa soror Aaron tympanum in manu sua, & egressae sunt omnes mulieres post eam cum tympanis & choris. ²¹ Et respondebat eis Maria: Cantate & laudate coram Domino, quoniam magnificatus est super magnificos, & magnificentia eius est, equum & ascensorem eius proiecit in mare. ²² Tulit autem Moyses Israel de mari rubro, & egressi sunt per desertum Agra, & ambulauerunt tribus diebus per desertum, & non inueniunt aquas. ²³ Et uenerunt in Mara, & non potuerunt bibere aquas de Mara, eo quod amara essent. propterea uocauit nomen eiusdem loci, Mara. ²⁴ Et conuersus est populus contra Moysen, dicens: Quid bibemus? ²⁵ Et orauit coram Domino: & ostendit ei Dominus lignum, & proiecit in aquam, & dulces factae sunt aquae. Ibi constituit ei pactum & iudicium, & ibi tentauit eum. ²⁶ Et ait: Si obediens obedieris verbo domini Dei tui, & quod rectum est coram eo feceris, & audieris praecepta eius, & custodieris omnia pacta eius, omnes languores quos posui in Aegypto, non ponam eos subter te: quia ego Dominus medicus tuus. ²⁷ Veneruntque in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmae: & castrametati sunt ibi iuxta aquas.

יו

* ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר
יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: * וילינו
כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר:
* ויאמרו אלם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמיר
את כל הקהל הזה ברעב: * ויאמר יהוה אל-
משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם
ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורת אס-
לא: * והיה ביום הששי והכינו ארץ אשר יביאו
והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: * ויאמר
משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: * ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמעו ארץ תלנתיכם על יהוה
ונחנו מה כי תלוננו עלינו: * ויאמר משה בתת יהוה
לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע
יהוה ארץ תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו
ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה:
* ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני
ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם:
* ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו
אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן:
* וידבר יהוה אל משה לאמר: * שמעתי את-
תלונת בני ישראל דבר אלם לאמר בין הערבים
תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם: * ויהי בערב ותעל רוחו ותבס
את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב
למחנה:

CAP. XVI.

¹ Rofectique de Helim, venit omnis multi-
A tudo filiorum Israel in desertum Sin, quod
est inter Helí & Sinai quintadecima die men-
sis secundi, postquam egressi sunt de terra Æ-
gypti. * Et murmurauit omnis congregatio
filiorum Israel contra Moyfén & Aaron in so-
litudine. * Dixeruntque filij Israel ad eos:
Vtinam mortui essemus per manum Domini
in terra Ægypti, quando sedebamus super ol-
las carnum, & comedebamus panem in satu-
ritate. Cur induxistis nos in desertum istud,
vt occideretis omnem multitudinem fame?
* Dixit autem Dominus ad Moyfén: Ecce ego
pluam vobis panes de cælo. egrediatur po-
B pulus, & colligat quæ sufficiunt per singu-
los dies, vt tentem eum, vtrum ambulet in le-
ge mea, an non. * Die auté sexto parent quod
inferant, & fit duplum quàm colligere sole-
bant per singulos dies. * Dixeruntq; Moyfés
& Aaron ad omnes filios Israel: Vespere scietis
quòd Dominus eduxerit vos de terra Æ-
gypti: * Et manè videbitis gloriam Domini.
Audiui enim murmur vestrũ cõtra Dominũ.
Nos verò quid sumus, quia mullistis contra
nos? * Et ait Moyfés: Dabit vobis Dominus
vesperè carnes edere: & manè panes in saturi-
tate, eo qd audierit murmuraciones vestras,
quibus murmurati estis cõtra eum. Nos enim
quid sumus? nec contra nos est murmur ve-
strum, sed contra Dominum. * Dixit quoque
Moyfés ad Aaron: Dic vniuersæ congregatio-
ni filiorum Israel: Accedite corã Domino. au-
diuit enim murmur vestrum. * Cumq; loque-
retur Aaron ad omnem cõtũ filiorum Israel,
respexerũt ad solitudinem. & ecce gloria Dñi
apparuit in nube. * Locutus est autem Do-
minus ad Moyfén, dicens: * Audiui murmu-
C rationes filiorum Israel: loquere ad eos: Ve-
spere comedetis carnes, & manè saturabimini
panibus. scietisq; quòd ego sum Dominus
Deus vester. * Factum est ergo vespere, & af-
cendescoturnix, cooperuit castra: manè quo-
que ros iacuit per circuitum castrorum.

תרגום אונקלוס

יו

¹ ונסעו מאילם ויבאו כל בני ישראל למדבר
ואתערעמו כל בני ישראל דבני ישראל על משה
² ואמרו להוין בני ישראל לוי דמיחנא על מימר דיי בארעא דמצרים כד חוונא ויבין על דורי בשרא כד חוונא
³ ואמר יי למשה הא אנא מחית לכון לחמא
ויהי ביומא שתיצא ויחקקון יחדיחון
⁴ ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק ותכון מארעא דמצרים
⁵ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
⁶ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
⁷ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
⁸ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
⁹ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
¹⁰ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
¹¹ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
¹² ואמר משה ארי אתערעמו עלנא
¹³ ואמר משה ארי אתערעמו עלנא

CAP. XVI.

Profecti sunt autem ex Elim, & venit omnis congregatio filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim & inter Sina. At quinta & decima die mense secundo, egressis ipsis ex terra Ægypti,

* Murmurauit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen & Aaron:

* Et dixerunt ad eos filij Israel: Utinam mortui essemus percussi à Domino in terra Ægypti, quando sedimus super ollas carniū, & comedebamus panes ad satietatem, quod eduxistis nos in desertum hoc, ut occideretis omnem congregationem hanc in fame!

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce ego pluam vobis panes ex calo: & egredietur populus, & colligent quod diei in diem; ut tentem eos, si ambulabunt in lege mea, vel non.

* Et erit die sexta, & præparabunt quod inferant. & erit duplum quod congregauerint quod per diem in diem.

* Dixit autem Moyses & Aaron ad omnem cætum filiorum Israel: Vesperè scietis, quod Dominus eduxit vos de terra Ægypti:

* Et manè videbitis gloriam Domini, quoniam audiuit murmur vestrum contra Deum. nos autem quid sumus, quod murmuratis contra nos?

* Et dixit Moyses, Cum dederit Dominus vobis vesperè carnes comedere, & panes manè in saturitatem: quoniam audiuit Dominus murmur vestrum, quod vos murmuratis contra nos: nos autem quid sumus? non enim contra nos murmur vestrum est, sed contra Deum.

* Dixit autem Moyses ad Aaron: Dic omni cætui filiorum Israel, Accedite coram Deo. audiuit enim vestrum murmur.

* Quando autem locutus est Aaron omni congregationi filiorum Israel, & conuersi sunt in desertū, & gloria Domini apparuit in nube. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Audiui murmur filiorum Israel: loquere ad eos, dicens: Ad vesperam comedetis carnes, & manè saturabimini panibus. et scietis, quod ego sum dominus Deus vester.

* Factum est autem vesperè, & ascendit coturnix, & cooperuit castra. manè autem factum est, cum cessasset ros in circuitu castrorum:

15.

* Απῆραν ὃ ἔξ' ἐλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον σὶν, ὃ ἐστὶν ἀνάμεινον ἐλεῖμ, & ἀνάμεινον σινά. τῇ δ' ἑνὶ πεντῇ καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ, τῷ μὲν τῷ δ' αὐτῷ ἔξ' ἐληλυθότων αὐτῶν ἐν γῆς αἰγύπτου.

* διεγόγγυζε πᾶσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ μωυσῶν καὶ ἀαρὼν. * καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ κύριος Ἰσραὴλ, ὁ φελοὺν ἀπεθαίνοντι πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ αἰγύπτου, ὅταν ἐκαθίσαντο ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν, καὶ ἡσθίοντο ἀρτοῖς εἰς πλησμονὴν, ὅτι ἔζηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην, ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λίμνῃ.

* εἶπε δ' ὁ κύριος πρὸς μωυσῶν, ἰδοὺ ἐγὼ ὕψω μὴν ἀρτοῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔξελθὺσεται ὁ λαός, καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰς πορεύσασθαι τὸ νόμῳ μου ἢ οὐ.

* καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκτῇ, καὶ ἐτιμάσουσιν ὃ δὲ εἰσενέγκωσιν. καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ δὲ συναγάγῃ τὸ κατ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.

* εἶπε δ' ὁ μωυσῆς καὶ ἀαρὼν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑσπέρας γνώσεσθε, ὅτι κύριος ἔξηγάγῃ ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου.

* καὶ πρῶτον ὤψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ. ἡμεῖς δ' τί ἐσμὲν, ὅτι διαγογγύζετε κατ' ἡμέραν;

* καὶ εἶπε μωυσῆς ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἑσπέρας κρέα φαγεῖν, καὶ ἀρτοῖς τοπρῶτον εἰς πλησμονήν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε κατ' ἡμέραν. ἡμεῖς δ' τί ἐσμὲν; οὐ γὰρ καθ' ἡμέραν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἐστίν, ἀλλ' ἡ κατὰ τὸ θεοῦ.

* εἶπε δ' ὁ μωυσῆς πρὸς ἀαρὼν, εἶπον πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, πρὸς ἐλθετε ἐνδυτίον τοῦ θεοῦ. εἰσακήκοε γὰρ ὑμῶν τὸν γογγυσμὸν.

* ἡνίκα δ' ἐλάλει ἀαρὼν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεσφράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, & ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων·

* εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λαλήσον πρὸς αὐτοὺς, λέγων, τὸ πρὸς ἑσπέραν ἐδεσθε κρέα, καὶ τοπρῶτον πλησθήσεσθε ἀρτων. καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

* ἐχίετο δ' ἑσπέρα· καὶ ἀνέβη ἡ ὄρετυγομήτης, καὶ ἐκαλύψε τὴν παρεμβολήν. τοπρῶτον δ' ἐχίετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XVI.

Profectique sunt de Elim, & venit omnis cætus filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim & inter Sinai, quintadecima die mensis secundae, postquam egressi sunt de terra Ægypti.

* Murmurauitque omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen & contra Aaron in solitudine: Et dixerunt eis filij Israel: Utinam mortui essemus per verbum Domini in terra Ægypti, quando sedebamus super ollas carnis, quando comedebamus panem & saturabamur. quare eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem populum hunc fame? * Dixitque Dominus ad Moysen: Ecce ego descendere faciam vobis panem de calo: & egredietur populus, & colliget per singulos dies: ut tentem eum, utrum ambulent in lege mea, an non.

* Et erit in die sexto, & præparabunt quæ attulerint: & erit duplum ad illud quod collegerint per singulos dies. * Dixitque Moyses & Aaron ad omnes filios Israel: Vesperè scietis, quod Dominus eduxerit vos de terra Ægypti: * Et manè videbitis gloriam Domini, eo quod auditum sit murmur vestrum coram Domino. nos enim quid sumus, quia murmurastis contra nos? * Dixitque Moyses, Cum dederit vobis Dominus vesperè carnem ad comedendum, & manè panem in saturitatem: cum auditum sit coram Domino murmur vestrum, quod vos murmurastis contra eum. nos enim quid sumus? non est contra nos murmur vestrum, sed contra verbum Domini.

* Dixitque Moyses ad Aaron: Dic vniuersæ congregationi filiorum Israel: Accedite coram Domino; quia auditum est coram eo murmur vestrum. * Et factum est cum loqueretur Aaron ad omnem congregationem filiorum Israel, & respexerunt ad solitudinem; & ecce gloria Domini reuelata erat in nube. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Auditum est coram me murmur filiorum Israel. loquere cum eis, dicens: Vesperè comedetis carnem, & manè saturabimini pane: & scietis quia ego dominus Deus vester.

* Factumque est vesperè; & ascendit coturnix, & cooperuit castra: & manè ros descendit per circuitum castrorum.

* וַתַּעַל שְׂכַבְרַת הַטֵּל וְהִנֵּה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק ¹⁴
 מִחֶסֶפֶס דֶּק בְּכַפֹּר עַל-הָאָרֶץ: * וַיֵּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל ¹⁵
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מִה-הוּא ¹⁶
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם ¹⁷
 לֶאֱכֹלָה: * זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוֹ מִמֶּנּוּ ¹⁸
 אִישׁ לִפִּי אֲכָלוּ עֹמֶר לְגִלְגָּלֹת מִסֶּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ ¹⁹
 לְאֶשֶׁר בָּאֵהֶלֹו תִקְחוּ: * וַיַּעֲשׂוּ בֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ ²⁰
 הַמִּדְבָּר וְהַמִּמְעִיט: * וַיִּמְדוּ בַעֲמֹר וְלֹא הָעֲדִיף ²¹
 הַמִּדְבָּר וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחֲסִיר אִישׁ לִפִּי אֲכָלוּ לִקְטוֹ: ²²
 * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל-יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר: ²³
 * וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד- ²⁴
 בֶּקֶר וַיִּרְסוּ תוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצַף עַל־הֵם מֹשֶׁה: ²⁵
 * וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בֶּבֶקֶר בֶּבֶקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם ²⁶
 הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּמָּס: * וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁנִי לִקְטוֹ לֶחֶם ²⁷
 מִשְׁנֵהוּ שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָל-נְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל ²⁸
 וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה ²⁹
 שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מִחֹר אֶרֶץ אֲשֶׁר-תֵּאֲפֹּא ³⁰
 וְאֵת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל-הָעֵדָף הַנִּיחֹו לָכֶם ³¹
 לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבֶּקֶר: * וַיִּנְיִחוּ אֹתוֹ עַד-הַבֶּקֶר כֹּאֲשֶׁר ³²
 צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא-הָיְתָה בּוֹ: * וַיֹּאמֶר ³³
 מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי-שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא ³⁴
 תִמְצָאוּהוּ בַשָּׂדֶה: * שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם ³⁵
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה-בּוֹ: * וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ³⁶
 יֵצְאוּ מִן-הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מִצָּאוּ: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל- ³⁷
 מֹשֶׁה עַד-אַנֶּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: * רְאוּ ³⁸
 כִּי-יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם ³⁹
 הַשְּׁנִי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבֹר אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל-יֵצֵא אִישׁ ⁴⁰
 מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: * וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: ⁴¹
 * וַיִּקְרְאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֹרַע גֹּד לֶבֶן ⁴²
 וַיַּעֲמֻהוּ כַּצִּיִּחָה בְּרֹבֶשׁ:

lauitq; domus Israel nomē eius Man: quod erat quasi semē coriādi albū, gustūsq; eius quasi similā cū melle.

תרגום אונקלוס

* וסליקת נחתט טלא וְהָא עַל אִפִּי מִדְבָּרָא דַּעֲדָק מִקְלָף דַּעֲדָק דְּגִיר כְּגִלְדָא עַל אֶרֶצָא: ¹⁵
 * וַיֵּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מִה-הוּא ¹⁶
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: ¹⁷
 * זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לִפִּי אֲכָלוּ עֹמֶר לְגִלְגָּלֹת ¹⁸
 מִסֶּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאֶשֶׁר בָּאֵהֶלֹו תִקְחוּ: * וַיַּעֲשׂוּ בֶן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ¹⁹
 וַיִּלְקְטוּ הַמִּדְבָּר וְהַמִּמְעִיט: * וַיִּמְדוּ בַעֲמֹר וְלֹא הָעֲדִיף ²⁰
 הַמִּדְבָּר וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחֲסִיר אִישׁ לִפִּי אֲכָלוּ לִקְטוֹ: ²¹
 * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל-יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר: ²²
 * וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר ²³
 וַיִּרְסוּ תוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצַף עַל־הֵם מֹשֶׁה: ²⁴
 * וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בֶּבֶקֶר בֶּבֶקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם ²⁵
 הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּמָּס: * וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁנִי לִקְטוֹ לֶחֶם ²⁶
 מִשְׁנֵהוּ שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָל-נְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל ²⁷
 וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה ²⁸
 שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מִחֹר אֶרֶץ אֲשֶׁר-תֵּאֲפֹא ²⁹
 וְאֵת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל-הָעֵדָף הַנִּיחֹו לָכֶם ³⁰
 לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבֶּקֶר: * וַיִּנְיִחוּ אֹתוֹ עַד-הַבֶּקֶר כֹּאֲשֶׁר ³¹
 צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא-הָיְתָה בּוֹ: * וַיֹּאמֶר ³²
 מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי-שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא ³³
 תִמְצָאוּהוּ בַשָּׂדֶה: * שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם ³⁴
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה-בּוֹ: * וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ³⁵
 יֵצְאוּ מִן-הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מִצָּאוּ: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל- ³⁶
 מֹשֶׁה עַד-אַנֶּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: * רְאוּ ³⁷
 כִּי-יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם ³⁸
 הַשְּׁנִי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבֹר אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל-יֵצֵא אִישׁ ³⁹
 מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: * וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: ⁴⁰
 * וַיִּקְרְאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֹרַע גֹּד לֶבֶן ⁴¹
 וַיַּעֲמֻהוּ כַּצִּיִּחָה בְּרֹבֶשׁ:

* Et ecce super superficiem deserti subtile ut co-
riandrum album, ut pruina super terram. * Vi-
dentes autem filij Israel, dixerunt alter alteri: Quid
est hoc? non enim sciebant quid erat. Dixit autem
Moyses ad eos: Hic panis, quem dedit Dominus vo-
bis ad comedendum. * Hoc verbum quod constituit
Dominus: Congregate ex eo unusquisque ad proxi-
mos gomor, secundum caput, iuxta numerum anima-
rum vestrarum: unusquisque in tabernaculis ve-
stris colligit. * Fecerunt autem sic filij Israel: et
collegerunt, qui multum et qui minus. * Et me-
tientes gomor, non abundauit qui multum et qui
minus. non minus habuit unusquisque, ad proxi-
mos apud se collegerunt. * Dixit autem Moyses
ad eos: Nullus relinquat ex eo in mane. * Et
non audierunt Moysen: sed reliquerunt quidam
ex eo in manè. et efferbuit vermes, et compu-
truit. et indignatus est contra eos Moyses.

* Et collegerunt illud manè manè, unusquisque
sufficiens sibi. quando autem incaluisse sol, lique-
fiebat. * Factum est autem die sexta, collegerunt ne-
cessaria dupla, duo gomor vni. ingressi sunt autem
omnes principes congregationis, et narrauerunt Moy-
si. * Dixit autem ad eos: Hoc verbum est quod locutus
est Dominus: Sabbata requies sancta Domino. cras
quacumque coxeritis, coquite: et quacumque elixaueritis
elixate: et omne superfluum relinquitte illud in reposi-
tione in manè. * Et reliquerunt ex eo in manè, sicut
præcepit eis Moyses. et non computruit, neque vermis fa-
ctus est in eo. * Dixit autem Moyses: Comedite hodie illud.
est enim sabbatum Domino: hodie non inuenietur in agro.
* Sex dies colligetis, at die septima sabbatum, quod non erit
in eo. * Factum est autem in die septima, egressi sunt quidam
ex populo ad colligendum, et non inuenerunt. * Dixit au-
tem Dominus ad Moysen: Usquequo non vultis au-
dire mandata mea, et legem meam? * Videte, et enim
Dominus dedit vobis diem hanc sabbata: propter
hoc ipse dedit vobis die sexto panes duorum dierum.
sedete unusquisque in domibus vestris apud semet-
ipsum: nullus vestrum egrediatur ex loco suo die se-
ptima. * Et sabbatizauit populus die septima.
* Et vocauerunt illud filij Israel nomen eius, Man.
erat autem quasi semen coriandri album: at
gustus eius ut similia in melle.

14 * καὶ ἰδὲ ἐπὶ τῆς περὶ ὄψεως τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡς κὶ κορίαν λευ-
κὸν, ὡς εἰ πάχος ἐπὶ τῆς γῆς. * ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ, εἶπαν
ἑτέρως τῷ ἑτέρῳ, τί ἐστὶ τοῦτο; οὐ γὰρ εἶδεν τὸ τί ἐστὶν. εἶπε δὲ μοϋ-
σῆς πρὸς αὐτοὺς, οὗτοστις ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε κύριος ὑμῖν φαγεῖν.
16 * Τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος. συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ
ἕκαστος εἰς δὲ καθήκοντος γόμορ, καὶ κεφαλῶν καὶ ἀρτῶν
17 ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν συλλέξατε. * ἐποίη-
σαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ συνέλεξαν, ὅτι πολὺ ἔσται
18 ἔλαττον. * καὶ μετρήσαντες τὸ γόμορ, ὅσα ἐπλεόνασαν ὅτι
πολὺ, καὶ ὅτι ἔλαττον. ὅσα ἤλαττον ἐκαστος, εἰς τοὺς κα-
19 θήκοντας παρ' αὐτῶν συνέλεξαν. * εἶπε δὲ μοϋσῆς πρὸς αὐ-
20 τοὺς, μή τις καταλείπῃ ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον. * καὶ ὅσα ἤκα-
σαν μοϋσῆς, ἀλλὰ κατέλιπον τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον. καὶ
21 ἐξέτερον σκώλικας, καὶ ἐπώτερον. καὶ ἐπικράνησεν ἐπ' αὐτοῖς
μοϋσῆς. * καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρῶτον πρῶτον, ἕκαστος τὸ καθήκον
22 αὐτοῦ. ἡνίκα δὲ διεθέρμανεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο. * ἐγένετο δὲ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλά, δύο γόμορ τῷ ἐνί.
εἰσῆλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνῆλ-
23 θυν μοϋσῆ. * εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐστίν,
ὃ ἐλάλησε κύριος. λάβετε δὴ ἀπαυσις ἀγία τῶν κυρίων. αὐ-
ριον ὅσα ἐδὴ πέσητε, πέσετε. καὶ ὅσα ἐδὴ ἐψητε, ἐψετε. ἔ-
παν πλεονάζον καταλείπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρῶτον.
24 * καὶ κατέλιπον ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτον, κατὰ μέρος συνέταξεν
αὐτοῖς μοϋσῆς. καὶ ὅσα ἐπώτερον, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο αὐ-
25 τοῖς. * εἶπε δὲ μοϋσῆς, φάγετε σήμερον αὐτὸ, ἔτι γὰρ
λάβετε τὸ κυρίον, σήμερον οὐχ ὀρεθήσεται ἐν πεδίῳ.
26 * ἐξ ἡμέρας συλλέξετε. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββα-
27 τον, ὅτι ὅσα ἐσται ἐν αὐτῇ. * ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδό-
μῃ, εἰσῆλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέσαι, καὶ οὐχ ὄν.
28 * εἶπε δὲ κύριος πρὸς μοϋσῆν, ἕως τίνος οὐ βούλεσθε
εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὸν νόμον μου;
29 * εἰδέτε, ὅτι κύριος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταύτην
σάββατον, διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρ-
τους δύο ἡμερῶν. καθίστατε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν παρ' ἐ-
αυτοῦ, μή τις ὑμῶν ἐκπορεύεσθαι ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ
30 τῇ ἐβδόμῃ. * καὶ ἐλάβαν οἱ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
31 ἐβδόμῃ. * καὶ ἐπώνομασαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ ὀ-
νομα αὐτοῦ, μαν. ὡς ὡς σπέρμα κορίου λευκοῦ. τὸ δὲ γού-
μα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Et sublatus est ros qui descenderat, & ecce super faciem deserti minutum quasi decorticatum, minutum acervatum, quasi pruina super terram.
15 Et viderunt filij Israel, & dixerunt unusquisque fratri suo: Quid est hoc? nesciebant enim quid esset. Dixitque eis Moyses: Hic est panis quem
dedit vobis Dominus ad vescendum. 16 Hoc est verbum quod præcepit Dominus: Colligite ex eo unusquisque quantum sufficit ad vescendum, go-
mor per singula capita, iuxta numerum animarum vestrarum, unusquisque pro his qui habitant in tabernaculo suo tollat. 17 Feceruntque ita filij Israel,
& collegerunt quidam plus, & quidam minus. 18 Et mensi sunt ad mensuram gomor, & nihil superfuit ei qui plus collegit, nec defuit ei qui minus colle-
gerat. unusquisque iuxta id quod poterat comedere, collegerunt. 19 Dixitque eis Moyses: Nullus reponat ex eo usque manè. 20 Et non acquieverunt Moy-
si: & dimiserunt quidam viri ex eo usque manè: & scaturiuit vermibus, & computruit: & iratus est contra eos Moyses. 21 Colligebant illud manè, singuli
quantum sufficere poterant ad vescendum. & quod remanebat ex eo super faciem agri, cum incaluisse sol, liquefiebat. 22 Et factum est in die sexto, colle-
git Dominus panem duplicem, duo gomor unicuique: & venerunt omnes principes congregationis, & narrauerunt Moysi. 23 Et ait eis: Hoc est quod locu-
tus est Dominus: Requies sabbati sanctificati est coram Domino: cras quod cocturi estis, coquite: & quod condituri estis, condite. & quod reliquum
fuerit, reponite vobis in custodiam usque manè. 24 Et reposuerunt illud usque; in manè, sicut præceperat Moyses: & non computruit, neque vermis fuit in
eo. 25 Dixitque Moyses: Comedite illud hodie, quia sabbatum est hodie coram Domino: hodie non inuenietis illud in agro. 26 Sex diebus colligetis il-
lud, & in die septimo sabbatum est: non erit in eo. 27 Et factum est in die septimo, egressi sunt de populo ut colligerent, & non inuenerunt. 28 Dixitque
Dominus ad Moysen: Usquequo non vultis custodire mandata mea, & leges meas? 29 Videte quod Dominus dederit vobis sabbatum propterea dat vo-
bis in die sexto panem duorum dierum. Sedete unusquisque in loco suo, nullus egrediatur de loco suo in die septimo. 30 Quienitque populus in die
septimo. 31 Appellauitque domus Israel nomen eius Manna: & erat quasi semen coriandri album, gustusque eius quasi lagana frixa cum melle.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מֵאֵל הָעֶמֶר
מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לִמְעַן יֵרְאוּ אֶת-הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר הָאֵכְלֹתִי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצֻנֹת אֶחָת
וְתָן-שָׁמֶר מֵאֵל הָעֶמֶר מִן וְהֵנַח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה
לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: * כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
וַיִּנְיַחְהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: * וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בָּאֵם אֶל-אֶרֶץ
נוֹשֶׁבֶת אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בָּאֵם אֶל-קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן:
* וְהָעֶמֶר עֲשֵׂרִית הָאִיפָה הָיָה:

יז

* וַיִּסְעוּ כָל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר-סִין לְמִסְעֵיהֶם
עַל-פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרַפְיִידִים וְאֵין מַיִם לְשִׁתּוֹת הָעָם:
* וַיִּרְכַּב הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תָנוּ-לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֵּה
וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מִה-תְּרִיבוּן עִמָּדִי מִה-תִּנְסֹן אֶת-
יְהוָה: * וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיִּלֶּן הָעָם עַל-מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהַמִּיר אֹתִי וְאֶת-
בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי בְצָמָא: * וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר
מִה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה הֲיֹדֵעִי עוֹד מַעַט וּסְקָלָנִי: * וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲבֹד לִפְנֵי הָעָם וְקַח אֶתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִטֶּדָּ אֲשֶׁר הִכִּירָתָם כֹּו אֶת-הָאָרֶץ בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ:
* הִנֵּנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר בְּחֶרֶב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר
וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וּשְׁתֵּה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל: * וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמִרִיבָה עַל-
רִיבֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה לֵאמֹר
הִישׁ יְהוָה בְּקֶרְבָּנוּ אִם-אֵין: * וַיָּבֹא
עַמְלֶק וְיִלְחָם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרַפְיִידִם: * וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר-לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם
בְּעַמְלֶק מִחַר אֲנָכִי נֹצֵב עַל-רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטֶּדָּ
הָאֱלֹהִים בְּיָדִי:

³² * Dixit autem Moyses: Iste est sermo quē praecepit Dominus: Imple gomor ex eo, & custodiatur in futuras retrō generationes; ut nouerint panē, quo alui vos in solitudine, quando ³³ educti estis de terra Aegypti. * Dixitq; Moyses ad Aarō: Sume vas vnū, & mitte ibi Mā, quan- ³⁴ tū potest capere gomor, & repone corā Dño ad seruādū in generationes vestras. * Sicut praeceperat Dominus Moyfi. Posuitq; illud Aarō in tabernaculo referuādū. * Filij autem Israel comederūt Man quadraginta annis, donec venirēt in terram habitabilē. Hoc cibo aliti sunt vsquequo tangerent fines terrae Chanaan. ³⁶ * Gomor autem decima pars est ephi.

CAP. XVII.

¹ **I**gitur profecta omnis multitudo filiorum A Israel de deserto Sin per mansiones suas iuxta sermonem Domini, castrametati sunt in Raphidim, vbi nō erat aqua ad bibendū populo. ² * Qui iurgatus contra Moysem, ait: Da nobis aquā vt bibamus. Quibus respondit Moyses: Quid iurgamini contra me? cur tentatis Dominum? * Sitiuit ergo ibi populus prae aequē penuria, & murmurauit contra Moysem, dicens: Cur fecisti nos exire de Aegypto, vt occideres ⁴ nos & liberos nostros ac iumēta siti? * Clamauit autem Moyses ad Dominū, dicens: Quid ⁵ faciā populo huic? adhuc paululum, & lapidabit me. * Et ait Dominus ad Moysem: Antecede populum, & sume tecum de senioribus Israel, & virgam qua percussisti fluuiū, tolle in manu tua, & vade. * En ego stabo ibi coram te supra petram Oreb; percutiesq; petram, & exibat ex ea aqua, vt bibat populus. ⁷ Fecit Moyses ita coram senioribus Israel. * Et vocauit nomen loci illius, Tentatio; propter iurgium filiorum Israel: & quia tentauerunt Dominum, dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non? * Venit autem Amalech, & pugnabat contra filios Israel in Raphidim. ⁹ * Dixitq; Moyses ad Iosue: Elige viros, & egressus pugna contra Amalech cras. Ego stabo in vertice collis, habens virgam Dei in manu mea.

תרגום אונקלוס

¹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה דִּין פְּתָנָם אֲדִפְקִיד וַיִּי מְלִי עוֹמְרָא מְגִיָּה לְמִטְרָא לְדִרְיִכּוֹן בְּדִיל דִּיחֲזוֹן יִרְתָּ לְחֵמָא דְּאֹכְלִית יִתְכּוֹן בַּמִּדְבָּרָא בְּאַפְקוֹתֵי יִתְכּוֹן
מִטְרָא דְּמִצְרַיִם: * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סֵב צְלוּחִית תְּרָא וְהֵב תָּמָן מְלִי עוֹמְרָא מְגִיָּה וְאַצְנַע יְתִיָּה קָדָם יְיָ לְמִטְרָא לְדִרְיִכּוֹן: * כִּמָּא
דְּפִקוֹר יְיָ יִתְ מֹשֶׁה וְאַצְנַעִיה אַהֲרֹן קָדָם סְחֻרְתָּא לְמִטְרָא: * וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יֵת מְגִיָּה אַרְבָּעִין שָׁנָן עַד מִיתִיחֻן לְאַרְעָא וְיִתְבְּחָא יֵת מְגִיָּה
אָכְלוּ עַד מִיתִיחֻן לְסִיפֵי אֲרָעָא דְּכְנָעַן: * וְעוֹמְרָא תָר מִן עֲשָׂרָא בְּחֵלֶת סָאִין הָיָה: *
וְנִטְלוּ כָל כְּנִישְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְ�רָאֵל מִמִּדְבָּרָא דְּסִין לְמִטְלִיחֻן עַל מִימְרָא דְּיִי וּשְׁרִי בְּרַפְיִידִים וְלִית מַיָּא
וְנִצָּא עֲמָא עִם מֹשֶׁה וְאַמְרוּ חֲבִי לָנָא מַיָּא וְנִשְׁתִּי וְאַמְרָ לְהוֹן מֹשֶׁה מַרָּה נִצָּן אֶתְחַן עִמִּי מִה מְנַסֵּן אֶתְחַן קָדָם יְיָ: * וְצָחִי
לְמִימְרָ מַרָּה אֶעֱבִיד לְעֲמָא הָדִין עוֹד וְעִיר פּוֹן וְיִרְגְּמוּנִי: * וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה עֲבֹד עִמָּךְ וְדַבֵּר עִמָּךְ מִסְבִּי יִשְׂרָאֵל וְחִטְרָךְ דְּמִחִית בֵּיהּ יִתְ
וְתִרָא טוֹל בִּינְךָ וְחִיָּיל: * הָא אֲנָא קָאִים קָדָםךָ תָּמָן עַל טִינְרָא בְּחֶרֶב וְחִמְחִי בְּטִינְרָא וּפִקְוִן מְגִיָּה מַיָּא וְנִשְׁתִּי עֲמָא וְעִבְדוּ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי סְבִי
וַיִּקְרָא שְׁמָא דְּאַתְרָא נְסִיתָא וּמִצְתָּא עַל דְּנִצְבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל דְּנִסְיָאוּ קָדָם יְיָ לְמִימְרָ הָאִית שְׂכִינְתָּא דְּיִי שְׂרִיָּא בִּינְנָא אִם לָא:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְיְהוֹשֻׁעַ בְּחַר לָנָא גְבָרִין וּפּוֹק אֲנָח קָרְבָּא בְּעַמְלֶק מִחַר אֲנָח קָאִים עַל
דְּשִׁמְתָּא וְחִטְרָא דְּאַתְעִבִּירוּ בֵּיהּ נִיסִין מִן קָדָם יְיָ בְּיָדִי:

* Dixit autem Moyses: Hoc verbum, quod præcepit Dominus: Implete gomor Man, ad repositionem in generationes vestras, ut videant panem, quem comedistis vos in deserto, quando eduxit vos Dominus de terra Egypti. * Et dixit Moyses

Aaron: Accipe vas aureum unum, & immitte in illud plenum gomor Man, & repones illud coram Deo in custodiam in generationes vestras; * Quem admodum præcepit Dominus Moysi. Et reposuit illud Aaron coram testimonio in custodiam. * At filij Israel comederunt Man annos quadraginta, donec venerunt in terram habitabilem. Man comederunt, donec venerunt in partem Phœnicie. * At gomor decima trium mensurarum erat.

CAP. XVII.

ET profecta est omnis congregatio filiorum Israel ex deserto Sin per castra sua, secundum verbum Domini. & castrametati sunt in Raphidin. non erat autem aqua populo ad bibendum. * Et conuiciabatur populus ad Moysen, dicentes: Da nobis aquam, ut bibamus. & dixit eis Moyses: Quid conuiciamini me, & quid tentatis Dominum?

* Sitiuit autem illic populus aquam: & murmurauit populus contra Moysen, dicentes: Quid hoc, quod eduxisti nos ex Egypto, ut occideres nos, & filios nostros, & iumenta siti? * Clamauit autem Moyses ad Dominum, dicens: Quid faciam populo huic? adhuc paululum, & lapidabunt me. * Et dixit Dñs ad Moysen: Antecede populum istum: accipe autem tecum a senioribus populi, & virgam in qua percussisti flumen, accipe in manu tua, & vade.

* Ecce ego stabo illic, antequam tu accedas super petram in Oreb, & percuties petram, & exibit ex ea aqua, & bibet populus. fecit autem Moyses sic coram filiis Israel.

* Et vocauit nomen loci illius, Tentatio & Iurgium, propter obiurgationem filiorum Israel: et propterea quod tentant Dominum, dicentes, Si est Dominus in nobis, an non. * Venit autem Amalech, & oppugnabat Israel in Raphidin. * Dixit autem Moyses Josue: Elige tibi viros potentes, & egredere cum Amalech cras. & ecce ego stabo in vertice collis, & virga Dei in manu mea.

* εἶπε ὁ μωυσῆς, τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ σὺνέταξε κύριος, πλη-
ρατε τὸ γόμορ τοῦ μάν, εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
ἵνα εἰδῶσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξή-
γαγον ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς αἰγύπτου.

* καὶ εἶπε μωυσῆς τῷ ααρών, λάβε σάμνον χρυσοῦν ἓνα, &
ἐμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γόμορ τοῦ μάν, καὶ ἀποθήσεις αὐ-
τὸ ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

* ὃν τρόπον σωζέταξε κύριος τῷ μωυσῇ καὶ ἀπέθηκεν αὐτὸ
ααρών ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν.

* οἶδ' ἐγὼ ἰσραὴλ ἐφαγον τὸ μάν ἑτη τεσσαράκοντα, ἕως
ἤλθον εἰς τὴν οἰκουμένην. τὸ μάν ἐφαγον ἕως παρεχθόντος εἰς
μέρους τῆς φοινίκης. * τὸ γόμορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν
μέτρων ἦν.

* Καὶ ἀπῆρε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὑῶν ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρή-
μου σὺν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ ῥῆμα κυρίου· καὶ
παρενέβαλον ἐν ραφιδείν. καὶ ἦν ὁ ὕδωρ τῷ λαῷ ὥς πειν.

* καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς μωυσῆν, λέγοντες, δός ἡ-
μῖν ὕδωρ, ἵνα πίωμεν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς μωυσῆς, τί λοιδο-
ρεῖσθέ με; καὶ τί πειράζετε κύριον;

* ἐδίψησε ὁ κεί· ὁ λαὸς ὕδατι, & ἐγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ μω-
σῆν, λέγοντες, τί τοῦτο, ὅτι ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ αἰγύπτου
τοῦ ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, & τὰ τέκνα ἡμῶν, & τὰ κτήνη τῶν δόξων;

* ἐβόησε ὁ μωυσῆς πρὸς κύριον, λέγων, τί ποιήσω τῷ λαῷ
τούτῳ; ἐπὶ μικρὸν, καὶ καταλιθοβολήσουσί με. * καὶ εἶπε
κύριος πρὸς μωυσῆν, πορροῦς τοῦ λαοῦ τούτου, λάβε ὃ
μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ράβδον,
ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμόν, λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου πορροῦς.

* ἰδὲ ἐγὼ ἐσηκα ἐκεῖ, πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν
χωρὶς· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ὕδωρ
ἐκ τῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός· ἐποίησε ὁ μωυσῆς ὥτως ἐναντίον
τῶν ὑῶν ἰσραὴλ.

* καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πειρασμός
καὶ λοιδορήσις διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν ὑῶν ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ
πειράζειν κύριον, λέγοντας, εἴ ἐστι κύριος ἐν ἡμῖν ἢ ἔ.

* ἤλθε ὁ ἀμαλήκ καὶ ἐπολέμει τὸν ἰσραὴλ ἐν ραφιδείν.

* εἶπε ὁ μωυσῆς τῷ ἰησοῦ, ἐπιλέξον σεαυτῷ ἀνδρας δυνα-
τοῦς, καὶ ἐξελθὼν πατάξαι τὸν ἀμαλήκ ἀνελόν· καὶ ἰδού
ἐγὼ ἐσηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ράβδος τοῦ θεοῦ
ἐν τῇ χειρὶ μου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Dixitque Moyses: Hic est sermo quem præcepit Dominus: plenum gomor ex eo seruate in generationes vestras, ut videant panem quem comedere feci vos in deserto: quando eduxi vos de terra Egypti. * Dixitque Moyses ad Aaron: Tolle lagunculam vnam, & mitte ibi manna ple-
num gomor, & repone illam coram Domino: ut seruetur in generationes vestras. * Sicut præcepit Dominus Moysi, ita reposuit illud Aaron coram
testamento in custodiam. * Filij autem Israel comederunt manna quadraginta annis: donec venerunt in terram habitabilem; manna comederunt,
donec venirent ad confinia terræ Chanaan. * Gomor autem erat decima pars trium satorum.

ET profecta est omnis congregatio filiorum Israel à deserto Sin, per mansiones suas iuxta verbum Domini: & castrametati sunt in Raphidim. Et
non erant aquæ ut populus biberet. * Et obiurgatus est populus contra Moysen, atque dixerunt: Date nobis aquas ut bibamus. Di-
xitque eis Moyses: Quid iurgamini contra me? quid tentatis coram Domino? * Sitiuitque ibi populus propter aquarum penuriam: &
murmurauit populus contra Moysen: & ait: Cur fecisti nos ascendere de Egypto, ut interficeres me, & filios meos, & pecora mea siti?

* Oravitque Moyses coram Domino: dicens, Quid faciam populo huic? adhuc paululum & lapidabunt me. * Dixitque Dominus ad
Moysen: Transi coram populo, & tolle tecum de senioribus Israel, & virgam tuam qua percussisti fluium tolle in manu tua: & vade.
* Ecce ego stabo ante te ibi, iuxta petram in Oreb: & percuties petram, & exibunt ex ea aquæ, ut bibat populus. Fecitque Moyses ita coram senio-
ribus Israel.

* Vocauitque nomen loci Tentatio, & Iurgium: eo quod obiurgati sunt filij Israel, & quia tentauerunt coram Domino:
dicentes, Vtrum maiestas Domini in medio nostrum habitat, an non? * Venit autem Amalech, & iniit prælium contra Israel in
Raphidim.

* Dixitque Moyses ad Josue, Elige nobis viros: & egredere, pugna contra Amalech cras. Ego stabo in vertice collis, &
virga qua facta sunt miracula à facie Dei, erit in manu mea.

* ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
 בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו ראש הנבער:
 * והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר
 יניח ידו וגבר עמלק: * וירי משה כבדים ויקחר
 אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו
 מזה אחר ומזה אחר ויהי ידיו אמונה עד בא השמש:
 * ויחלש יהושע את עמלק וארץ עמו לפי חרב:
 * ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים
 באזני יהושע כי מחה אמה ארץ זכר עמלק מתחת
 השמים: * ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה
 נסי: * ויאמר כי יד על כל יח מלחמה ליהוה
 בעמלק מדרדר:

יח

* וישמע יתרו כהן מדין חתן
 משה ארץ כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל
 עמו כי הוציא יהוה ארץ ישראל ממצרים:
 * ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר
 שלוחיה: * ואת שני בניה אשר שם האחר גרשם
 כי אמר גר היתי בארץ נכריה: * ושם האחר
 אליעזר כי אלהי אביו בעזרי ויצלני מחרב פרעה:
 * ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל
 המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: * ויאמר
 אל משה אני חתנך יתרו בן אלך ואשתך ושני
 בניה עמה: * ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
 וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה:
 * ויספר משה לחתנו ארץ כל אשר עשה יהוה
 לפרעה ולמצרים על אודת ישראל ארץ כל התלאה
 אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: * ויחד יתרו
 על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו
 מיד מצרים:

תרגום אונקלוס

* ועבר יהושע כמא דאמר ליה משה קרבא בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו ראש הנבער: * והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: * וירי משה כבדים ויקחר אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחר ומזה אחר ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: * ויחלש יהושע את עמלק וארץ עמו לפי חרב: * ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמה ארץ זכר עמלק מתחת השמים: * ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: * ויאמר כי יד על כל יח מלחמה ליהוה בעמלק מדרדר:
 * וישמע יתרו כהן מדין חתן משה ארץ כל אשר עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא יהוה ארץ ישראל ממצרים:
 * ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: * ואת שני בניה אשר שם האחר גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה: * ושם האחר אליעזר כי אלהי אביו בעזרי ויצלני מחרב פרעה:
 * ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: * ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בן אלך ואשתך ושני בניה עמה: * ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה:
 * ויספר משה לחתנו ארץ כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל ארץ כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: * ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים:

* Et fecit Iosue sicut dixit ei Moyses; & egres-
sus congressus est cum Amalech. & Moyses, &
Aaron & Hur ascenderunt in verticem collis.

* Et factum est quando eleuabat Moyses manus,
præualebat Israel: quando autem remittebat ma-
nus, præualebat Amalech.

* At manus Moysi graues: & accipientes lapi-
dem, supposuerunt sub eum, & sedit super eum. &
Aaron & Hur sustentabant manus eius, hinc vnus
& hinc vnus. & fuerunt manus Moysi sustenta-
tæ usque ad occasum solis.

* Et fugauit Israel Amalech, & omnem popu-
lum eius in occisione gladij.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Scribe
hoc ad memoriam in libro: & dabis in aures Iosue,
quoniam deletionem delebo memoriam Amalech de illa
quæ sub celo.

* Et edificauit Moyses altare
Domino, et vocauit nomen eius, Dominus refugium
meum. * Quoniam in manu occulta pugnat Do-
minus contra Amalech à generationibus in genera-
tiones.

CAP. XVIII.

Audiuit autem Iethro sacerdos Madian socer Moy-
si omnia quæcunque fecit Dominus Israel suo
populo: eduxit enim Dominus Israel ex Aegypto.

* Accepit autem Iethro socer Moysi Sephoram
uxorem Moysi, post dimissionem eius: * Et duos
filios eius, nomen vni eorum Gersam, dicens: Ad-
uena fui in terra aliena: * Et nomen secundi
Eliezer, dicens. Et enim Deus patris mei auxiliator
meus, & eruit me de manu Pharaonis.

* Et venit Iethro socer Moysi, & filij, & vxor
ad Moysen in desertum, ubi castrametatus est in
monte Dei. * Nunciatum est autem Moysi, dicen-
tes: Ecce socer tuus Iethro venit ad te, et vxor tua,
et filij tui cum eo. * Egressus est autem Moyses in oc-
cursum socero suo, & adorauit eum, et osculatus est
eum: & amplexi sunt adinuicem, et introduxit eos
in tabernaculum. * Et narrauit Moyses socero suo
omnia quæcunque fecit Dñs Pharaoni et Aegyptijs
propter Israel: et omnem laborem qui accidit eis in
via, & quod eruit eos Dñs de manu Pharaonis, et
de manu Aegyptiorum. * Obstupuit autem Iethro super
omnibus bonis quæ fecit eis Dñs: & quod eruit eos
Dñs de manu Aegyptiorum, et de manu Pharaonis.

10 * καὶ ἐποίησεν ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωϋσῆς, & ἐξ-
ελθὼν παρετάξατο τῷ ἀμαλήκ. καὶ Μωϋσῆς καὶ ἀαρὼν & ἡρ,
11 ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνού. * καὶ ἐγένετο ὅ-
ταν ἐπῆρε Μωϋσῆς τὰς χεῖρας, κατήχουν ἰσραήλ· ὅταν δὲ κα-
12 τήκον τὰς χεῖρας, κατήχουν ἀμαλήκ. * αἱ δὲ χεῖρες
Μωϋσῆ βρέβη. καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπὸ αὐτῶν.
καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτὰ· καὶ ἀαρὼν καὶ ἡρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐν τοῖς ἁγίοις· & ἐγένετο αἱ χεῖρες Μωϋ-
13 σῆ ἐστηρικμέναι ἕως δυσμῶν τοῦ ἡλίου. * καὶ ἐπέψατο
ἰσραήλ τὸν ἀμαλήκ, καὶ πᾶσα ἡ λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μα-
14 χαιέρας. * εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωϋσῆν, κατὰ γρα-
ψὸν τοῦτο εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ. καὶ δώσεις εἰς τὰ ὦτα
ἰησοῦ, ὅτι ἀλοφῆ ἐξάλειψεν τὸ μνημόσυνον ἀμαλήκ ἐκ τῆς
15 γῆς τὸν οὐρανόν. * καὶ ὠκοδόμησε Μωϋσῆς θυσιάζη-
ριον κυρίῳ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ κύριος κατὰ φυ-
16 γή μου. * ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα πολεμεῖ κύριος ἐπὶ ἀ-
μαλήκ ἀπὸ γυναικὸς εἰς γυναῖκα.

17.

1 * Ηκούσε δὲ ἰθὺς ὁ ἱερεὺς μαδιαν ὁ Γαμβρὺς Μωϋσῆ πάν-
τα ὅσα ἐποίησε κύριος ἰσραήλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ. ἐξήγαγε γὰρ κύ-
2 ριος τὸν ἰσραήλ ἐξ αἰγύπτου. * ἔλαβε δὲ ἰθὺς ὁ Γαμβρὺς
Μωϋσῆ σὺν τῷ ὄνομα τῷ ἐν αὐτῶν γηραῖα, λέγων,

3 * & εἶπεν ὁ κύριος αὐτῷ, ὄνομα τῷ ἐν αὐτῶν γηραῖα, λέγων,
4 παῖς οὗτός ἐστιν ἐν γῇ αἰγύπτου. * καὶ τὸ ὄνομα τῷ ὀνόματι
ἐλίζερ, λέγων, ὅτι θεὸς ὁ πατήρ μου βοηθός μου, & ἐξείλα-
5 τ' με ἐκ χειρὸς Φαραώ. * & ἦλθεν ἰθὺς ὁ Γαμβρὺς Μωϋ-
σῆ & οἱ υἱοὶ & ἡ γυναῖκα πρὸς Μωϋσῆν εἰς τὴν ἔρημον & παρενέβα-
6 λον ἐπ' ὄρεος τῆς ἁγίας. * ἀνέβη δὲ Μωϋσῆς λέγοντες, ἰδοὺ ὁ Γαμ-
βρὺς (ὁ ἰθὺς ὁ πατήρ μου) πρὸς σε καὶ ἡ γυναῖκα σου καὶ οἱ υἱοὶ σου
7 μετ' αὐτοῦ. * ἐξῆλθε δὲ Μωϋσῆς εἰς συνάντησιν τῷ Γαμβρῷ αὐτοῦ,
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἡσπάσαν-
το ἀλλήλους, καὶ εἰσῆγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.

8 * καὶ διηγήσατο Μωϋσῆς τῷ Γαμβρῷ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐ-
ποίησε κύριος τῷ Φαραώ καὶ τοῖς αἰγυπτίοις ἐνεκὸν ἰσρα-
ήλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν ἡρόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς Φαραώ, καὶ ἐκ χειρὸς
9 τῶν αἰγυπτίων. * ἐξέστη δὲ ἰθὺς ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς
οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος, καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ
χειρὸς αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Fecitque Iosue sicut dixerat ei Moyses, ut pugnaret contra Amalech. Moyses autem, Aaron, & Hur, ascenderunt ad verticem collis. 11 Et fa-
ctum est cum eleuaret Moyses manus suas, præualebant viri domus Israel: & cum demittebat manus suas, præualebant viri domus Amalech.

12 Manus autem Moysi erant graues, & tulerunt lapidem, & posuerunt sub eo, seditque super eum: Aaron autem & Hur sustentabant manus eius, hinc vnus, & inde alter. Fueruntque manus Moysi extensæ in oratione usque ad occasum solis. 13 Et contriuit Iosue Amalech & populum eius in ore gladij.

14 Dixitque Dominus ad Moysen: Scribe hoc memoriale in libro, & pone coram Iosue; quoniam delens delebo memoriam Amalech sub celo. 15 Edificauitque Moyses altare, & immolauit super eo coram Deo, qui fecit sibi miracula.

16 Et ait: Cum iuramento summi eos à generationibus seculi. 17 Et narrauit Moyses socero suo omnia quæ fecerat Dominus Pharaoni & Aegyptijs propter Israel: et omnem laborem qui accidit eis in via, & quomodo liberauisset eos Dominus.

CAP. XVIII.

1 Audiuit Iethro princeps Madian socer Moysi omnia quæ fecerat Dominus Moysi, & Israel populo suo, & quod eduxisset Dominus Israel de Aegypto. 2 Tulitque Iethro socer Moysi Sephoram uxorem Moysi, postquam remiserat eam: 3 Et duos filios eius, quorum nomen vnus e-
rat Gersam, quia dixit, Aduena fui in terra aliena: 4 Et nomen alterius Eliezer: quia verbum Dei patris mei fuit in adiutorium meum, & eruit me de gladio Pharaonis. 5 Venitque Iethro socer Moysi, & filij eius, & vxor eius ad Moysen in desertum, in quo ipse manebat, in montem super quem reuelata est gloria Domini. 6 Dixitque ad Moysen: Ego socer tuus Iethro venio ad te, & vxor tua, & duo filij tui cum ea. 7 Egressusque est Moy-
ses in occursum soceri sui, & adorauit, & osculatus est eum, & salutauerunt se mutuo pacifice, & venerunt in tabernaculum. 8 Et narrauit Moyses socero suo omnia quæ fecerat Dominus Pharaoni & Aegyptijs propter Israel, omnem tribulationem quæ inuenit eos in via, & quomodo liberauisset eos Dominus.

* Et dixit Jethro: Benedictus Dominus, quod e-
ruit populum suum de manu Egyptiorum, & de
manu Pharaonis. * Nunc cognoui, quod ma-

gnus Dominus super omnes deos, propter hoc quod
superbè egerunt eis. * Et accepit Jethro socer
Moysi holocausta & victimas Deo. Venit autem
Aaron et omnes seniores Israel ad comedendum pa-
nem cum socero Moysi coram Deo.

* Et factum est post crastinum, consedit Moyses
adiudicandum populum: assistebat autem omnis po-
pulus Moysi à manè usque ad vespèram.

* Et videns Jethro omnia quæcunque faciebat
populo, dicit ei: Quid hoc quod tu facis populo? qua-
re tu sedes solus? omnis autem populus astitit tibi à
manè usque ad crepusculum?

* Et dicit Moyses socero suo: Quod venit ad me
populus querere iudicium à Deo.

* Quando enim fuerit eis disceptatio, & vene-
rint ad me, diiudico quemlibet, & instruo illos man-
data Dei, & legem eius.

* Dixit autem socer Moysi ad eum: Non rectè
tu facis verbum hoc: * Corruptione consume-
ris intolerabili & tu, & omnis populus hic qui est
tecum, graue tibi verbum hoc: non poteris facere
tu solus.

* Nunc igitur audi me, & consulam tibi, & e-
rit Deus tecum: Eslo tu populo quæ ad Deum: et re-
feres sermones eorum ad Deum: * Et testifica-
re eis præcepta Dei & legem eius: & ostendes eis
vias, in quibus ambulabunt in ipsis, & opera quæ
facient.

* Et tu tibi provide ab omni populo viros po-
tentes & pios, viros iustos, odio habentes super-
biam, & constitues eos super ipsos milenarios, &
centuriones, & quinquagenarios, & decuriones.

* Et iudicabunt populum omni tempore. At
verbum graue referent ad te, at leuia iudiciorum
iudicabunt ipsi: et alleniabunt à te, & auxiliabun-
tur tibi.

* Si autem verbum hoc facies, & fortificabit
te Deus, & poteris stare, & omnis populus hic
veniet ad suum locum cum pace.

* Audiuit autem Moyses vocem soceri sui, &
fecit quæcunque dixit.

10 * καὶ εἶπεν ἰσθῶρ, δούλο γητὺς κύριον, ὅτι ἐξέλατ τὸν
λαὸν αὐτὸς ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων, & ἐκ χειρὸς φαραώ.

11 * νῦν ἔγνω, ὅτι μέγας κύριος ὁ θεὸς πάντας τοὺς θεοὺς ἐ-
νεκὸν τούτου, ὅτι ἐπέθετο αὐτοῖς.

12 * καὶ ἔλαβεν ἰσθῶρ ὁ
γαμβρὸς μουσῆ ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας τὰ θεῷ. παρε-
ῆκε δὲ ἀαρὼν καὶ πάντες ὁ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ τοῦ συμ-
φαγεῖν ἄρτον μετ' ἱσαμβροῦ μουσῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ.

13 * καὶ ἐῤῥετο μετ' αὐτῶν ἐπαύριον συνεκάθισε μουσῆς κεί-
νην τὴν λαὸν, παρεισήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς μουσῆ ἄπὸ πρωῒ ἕως
14 ἑσπέρας.

* καὶ ἰδὼν ἰσθῶρ πάντα ὅσα ἐποίησεν τῷ λαῷ,
λέγει αὐτῷ, τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί σὺ κάθησαι
μόνους, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκεν ἄπὸ πρωῒ ἕως δείλης;

15 * καὶ λέγει μουσῆς τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἐργάζεται
μετὰ ὁ λαὸς ἐκζητῶναι κρίσιν ὁ θεὸς.

16 * ὅταν γὰρ γῆται αὐτοῖς ἀνιπαγία, καὶ ἔλθωσι πρὸς
με, διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβιβάζω αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀμαρ-
τίας τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

17 * εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς τῷ μουσῆ πρὸς αὐτὸν, ὅτι ὁ θεὸς σὺ
18 ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο.

* φθορὰ κατὰ φθαρῆσιν ἀνιπα-
μονήτω καὶ σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅδε, ὅς ἐστι μετ' αὐτοῦ. βαρὺ σοι τὸ
ῥῆμα τοῦτο, οὐδ' ἂν ἴσῃ ποιῆσαι σὺ μόνος.

19 * νῦν οὖν ἀκουσὸν μου καὶ συμβουλεύσω σοι, καὶ ἔσται ὁ
θεὸς μετ' αὐτοῦ. γίνου σὺ τῷ λαῷ τῷ πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀνιπαγί-
20 σεις τὰς ἀμαρτίας τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ σημά-
νεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς, ἐν αἷς πορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ ποιήσουσιν.

21 * καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ πάντων τοῦ λαοῦ ἀνδράς δυ-
νατοὺς καὶ θεοσεβεῖς, ἀνδράς δικαίους μετῴτας ὑπερφανίαν,
καὶ κατὰ σῆμα αὐτοῖς ἐπ' αὐτοῖς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαρχούς.

22 * καὶ κληροδοτήσιν τὸν λαὸν πάντας ὥραν. τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπ' ἐρογ-
κον ἀνιπαγίσουσιν ἐπὶ σοι, καὶ βραχέα τῶν κλημάτων κληροδοτήσιν
αὐτοῖς, καὶ κουφίσουν ἀπὸ σοῦ, καὶ σωθήσονται.

23 * ἐάν δὲ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσης, καὶ καλῶς σε ὁ θεός, καὶ
ἀνιπαγίσει τὸν λαόν σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὅδε ἔσται εἰς τὸν ἑαυ-
τοῦ τόπον μετ' εἰρήνης.

24 * ἤκουσε δὲ μουσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐ-
ποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et ait Iethro: Benedictus Dominus, qui liberauit vos de manu Egyptiorum & de manu Pharaonis, qui liberauit populum de medio angustiarum domini Egyptiorum.

11 Nunc cognoui quoniam magnus Dominus: neque enim est Deus præter eum: quia eadem re qua cogitauerunt Egyptij iudicare Israel, in ipsa iudicati sunt.

12 Obtulitque Iethro socer Moysi holocausta & sacrificia sanctificata coram Domino: & venit Aaron & omnes seniores Israel ut comederent panem cum socero Moysi coram Deo.

13 Factumque est sequenti die, & sedit Moyses ut iudicaret populum. stetitque populus apud Moysen à manè usque ad vespèram.

14 Viditque socer Moysi omnia quæ ipse faciebat in populo, & ait: Quid est verbum hoc quod tu facis in populo? cur tu solus sedes, & omnis populus stat apud te à manè usque ad vespèram?

15 Et ait Moyses socero suo: Venit enim ad me populus, ut querat doctrinam à facie Domini.

16 Cumque esset eis iudicium, veniunt ad me, & iudico inter virum & proximum suum: & doceo eos præcepta Dei & legem eius.

17 Dixitque socer Moysi ei: Non rectam rem tu facis: Non rectam rem tu facis: quia grauis tibi est res ista: non poteris facere eam tu solus.

18 Fatigatione fatigaberis tam tu, quam populus hic qui tecum est: quia grauis tibi est res ista: non poteris facere eam tu solus.

19 Nunc acquiesce mihi, & dabo tibi consilium: & erit verbum Domini in adiutorium tui: esto tu potens faciens doctrinam à facie Dei: & tu referes verba eorum in conspectum Domini.

20 Et admonebis eos præceptis & legibus, & ostendes eis viam per quam ambulent, & opera quæ facturi sunt.

21 Tu autem videbis ex omni populo viros virtutis timentes Deum, viros veraces qui oderint accipere pecuniam: & constitue super eos tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos: Ut iudicabunt populum in omni tempore: & omne negotium quod fuerit magnum, referent ad te: omne autem negotium paruum ipsi iudicabunt: & alleniabunt à te onus, & supportabunt tecum.

22 Si verbum hoc feceris, & præceperit tibi Dominus, poteris stare: omnis quoque populus hic ibunt ad locum suum in pace.

23 Acquieuitque Moyses verbo soceri sui, & fecit omnia quæ dixit.

25 * ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם
ראשים על העם שרי אלפים שרי מאת שרי חמשים
26 ושרי עשרות: * ושפטו את העם בכל עת את
הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן
27 ישפטוהם: * וישלח משה את חתנו וילך לו
אל ארצו:

יט

* בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר סיני: * ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר:
* ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן
ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:
* אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: * ועתה אם
שמעו תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי
סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ: * ואתם
תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים
אשר תדבר אל בני ישראל: * ויבא משה ויקרא
לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה
אשר צוהו יהוה: * ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעשה וישמע משה את דברי העם
אל יהוה: * ויאמר יהוה אל משה הנני אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך
וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל
יהוה: * ויאמר יהוה אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: * והיו נכנים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל
העם על הר סיני: * והגבלת את העם סביב לאמר
השמרו לכם עלוזה בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר
מור יומר:

25 * Et electis viris strenuis de cuncto Israel,
constituit eos principes populi tribunos & ce-
26 turiones, quinquagenarios & decanos: * Qui
iudicabāt plebem omni tempore. Quicquid
autem grauius erat, referebant ad eum, faci-
27 lora tantummodo iudicantes. * Dimisitque
cognatum suum, qui reuersus abiit in terram
suam.

CAP. XIX.

1 **M**ense tertio egressione Israel de terra Æ-
gypti, in die hac venerunt in solitudine
2 Sinai. * Nam profecti de Raphidim, & per-
uenientes vsque in desertum Sinai, castrame-
tati sunt in eodem loco; ibique Israel fixit ten-
3 toria è regione montis. * Moyses autem ascē-
dit ad Deum. vocauitque eum Dominus de
monte, & ait: Hæc dices domui Iacob, & an-
4 nunciabis filiis Israel: * Vos ipsi vidistis quæ
fecerim Ægyptiis, quomodo portauerim vos
super alas aquilarum, & assumpserim mihi.
5 * Si ergo audieritis vocem meam, & custodie-
ritis pactum meum, eritis mihi in peculium
de cunctis populis. mea est enim omnis terra.
6 * Et vos eritis mihi in regnum sacerdotale, &
gens sancta. Hæc sunt verba quæ loquēris ad
7 filios Israel. * Venit Moyses, & conuocatis ma-
8 iorib' natu populi, exposuit omnes sermones
quos mandauerat Dominus. * Responditque
omnis populus simul: Cūcta quæ locutus est
Dominus, faciemus. Cumque retulisset Moy-
9 ses verba populi ad Dominum, * Ait ei Domi-
nus: Iam nunc veniam ad te in caligine nu-
bis, vt audiat me populus loquentem ad te, &
credat tibi in perpetuum. Nunciauit ergo
Moyses verba populi ad Dominum.
10 * Qui dixit ei: Vade ad populum, & sancti-
fica illos hodie & cras: lauentque vestimenta
11 sua: * Et sint parati in diem tertium. In
die enim tertio descendet Dominus coram
omni plebe super montem Sinai.
12 * Constituesque terminos populo per cir-
cuitum: & dices ad eos: Cauete ne ascendatis
in montem, nec tangatis fines illius. Omnis
qui tetigerit montem, morte morietur.

תרגום אונקלוס

1 ויבחר משה גברים וחיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
2 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
3 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
4 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
5 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
6 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
7 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
8 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
9 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
10 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
11 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:
12 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ומני יהוה רישין על עמא רבני מאותא רבני חמשין רבני עשרינא: * ויניח אתם
עמא בכל עיר ויח פתגמא קשיא מיתן לוח משה וכל פתגם ועיר דנין אינון: * וישלח משה ית חמותי ואול ליה לארעיה:

* Et elegit Moyses viros potentes ex omni Is-
rael, & fecit eos super eos milenarios & centurio-
nes, & quinquagenarios, & decuriones, & scri-
bas: * Et iudicabant populum omni tempore. *
at verbum graue referebant ad Moysen: omne au-
tem verbum leue iudicabant ipsi.
* Dimisit autem Moyses suum socerum, & abiit
in terram suam.

CAP. XIX.

AT mense tertio egressionis filiorum Israhel de
terra Aegypti, die hac venerunt in desertum
Sinai: * Et profecti sunt ex Raphidim, et ve-
nerunt in desertum Sinai, & castrametatus est illic
Israhel e regione montis.

* Et Moyses ascendit in montem Dei: et voca-
uit eum dominus Deus de monte, dicens: Hac dices
domui Jacob, & annuntiabis filiis Israhel:

* Ipsi vidistis quaecunque feci Aegyptiis, & por-
taui vos tanquam super alas aquilarum, & adduxi
vos ad me.

* Et nunc si audieritis meam vocem, & serua-
ueritis fœdus meum, eritis mihi populus peculiaris
ex omnibus gentibus. mea enim est omnis terra.

* Vos autem eritis mihi regale sacerdotium, &
gens sancta. Hac verba dices filiis Israhel.

* Venit autem Moyses, & vocauit seniores po-
puli, & exposuit eis omnes sermones hos, quos præ-
cepit ei Deus. * Respondit autem omnis popu-
lus unanimiter, & dixerunt: Omnia quaecunque
dixit Deus, faciemus, & audiemus. Retulit autem
Moyses omnes sermones populi ad Deum. * Dixit
autem Dominus ad Moysen: Ecce ego venio ad te in
columna nubis, ut audiat populus loquentem me ad
te, & tibi credant in sempiternum. Nunciauit
autem Moyses verba populi ad Dominum.

* Dixit autem Dominus ad Moysen: Descendens
testificare populo, & sanctifica eos hodie & cras,
& lauent vestimenta sua: * Et sint parati
in diem tertium. nam die tertio descendet Dominus
in montem Sinai, coram omni populo.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* Et segregabis populum in circuitu, dicens: Ca-
ute vobis ne ascendatis in montem, & tanga-
tis quid illius. omnis qui tetigerit montem, morte
moriatur.

* καὶ ἐπέλεξεν μουσῆς ἀνδρας δυναστῶν ἀπὸ παντὸς ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατον-
τάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαρχούς, καὶ γραμμα-
τεῖς αὐτῶν. * καὶ ἐκρινον τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν. τὸ δὲ
ῥῆμα τὸ ἐπ' ἐργασίαν ἀνέφερον πρὸς μουσῆν, πᾶσι δὲ ῥῆμα
ἐλαφρὸν ἔκρινον αὐτοῖς. * ἔξαπέστειλε δὲ μουσῆς τὸν ἐ-
αυτοῦ γαμβρὸν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

ΙΘ΄.

Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ
γῆς αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Σινά.

* καὶ ἐξῆρθεν ἐξ ῥαφιδείμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον τοῦ
σινά, καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.

* καὶ μουσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων, ἰσραὴλ ἐρεῖς τὰ ὀνόματά
μου, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ.

* αὐτοῖς ἐωράκατε ὅσα ἐποίησα τοῖς αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέ-
λαβον ὑμᾶς ὡς ἐπὶ πτερύγων αἰετῶν, & προσήγαγον ὑμᾶς
πρὸς ἐμαυτόν. * καὶ νῦν ἐὰν ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς,
καὶ φυλάξηθε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθε μοι λαὸς πε-
ριούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν πᾶσα ἡ γῆ.

* ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλείον ἱερατεύμα καὶ ἔθνος ἁ-
γίον. ταῦτα τὰ ῥήματά ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ.

* ἦλθε δὲ μουσῆς, καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν πρεσβυτέρους τοῦ
λαοῦ, καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντα τὰς λόγους τοῦ κυρίου, ὅς
ἐνέταξεν αὐτοῖς ὁ θεός.

* ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμο-
θυμαδὸν, & εἶπαν, πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεός, ποιήσομεν, καὶ ἀ-
κούσομεθα. ἀνένεγκε δὲ μουσῆς πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυρίου
πρὸς τὸν λαόν.

* εἶπε δὲ κύριος πρὸς μουσῆν, ἰδὲ ἐγὼ πα-
ραγίνομαι πρὸς σε ἐν σύννεφῳ, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λα-
λοῦντός μου πρὸς σε, καὶ ὅτι πεισθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα. ἀνέ-
γειρε δὲ μουσῆς τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου πρὸς τὸν λαόν.

* εἶπε
δὲ κύριος πρὸς μουσῆν, κατὰ βᾶς διαμάρτυρα τῷ λαῷ,
καὶ ἄγιον αὐτοῖς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν. * καὶ ἔσονται ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν
τὴν τρίτην. τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατεθήσεται κύριος ἐ-
πὶ τὸ ὄρος τὸ σινά, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ.

* καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, προσέχετε ὑμῖν
ἐαυτοῖς τὸ ἀναβλεῖν εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν πᾶν τὸ ἄ-
ψάμην τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει.

* καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, προσέχετε ὑμῖν
ἐαυτοῖς τὸ ἀναβλεῖν εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν πᾶν τὸ ἄ-
ψάμην τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει.

* καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων, προσέχετε ὑμῖν
ἐαυτοῖς τὸ ἀναβλεῖν εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν πᾶν τὸ ἄ-
ψάμην τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Elegitque Moyses viros virtutis ex omni Israhel, & constituit eos principes super populum, tribunos, centuriones, quinquagenarios, decanos.
" Et iudicabant populum omni tempore: negotium quod erat graue, referebant ad Moysen; & omne negotium quod erat paruum, iudicabant
ipsi.
" Dimisitque Moyses socerum suum, & abiit in terram suam.

CAP. XIX.

Mense tertio egressionis filiorum Israhel de terra Aegypti, in die hac venerunt in solitudinem Sinai.
" Profectique sunt de Raphidim, & castrametati sunt in deserto, castrametatusque est ibi Israhel e regione montis.
" Moyses autem a-

scendit in conspectum verbi Dei. Vocauitque eum Dominus de monte, dicens: Hac dices domui Iacob, & annuntiabis filiis Israhel.
" Et nunc si obe-

dieritis verbo meo, & custodieritis pactum meum, eritis coram me dilecti præ omnibus populis: quoniam mea est omnis terra.
" Vos au-

tem eritis coram me reges, & sacerdotes, & populus sanctus. hac sunt verba quæ loqueris cum filiis Israhel.
" Venitque Moyses, & vocauit
seniores populi, & exposuit coram eis omnia verba hæc quæ præceperat ei Dominus.
" Responditque omnis populus simul, atque dixe-

run: Omnia quæ locutus est Dominus, faciemus. Et retulit Moyses verba populi coram Domino.
" Dixitque Dominus ad Moysen: Ec-

ce ego apparebo tibi in caligine nubis, ut audiat populus cum loquar tecum; tibi quoque credent in perpetuum. nunciauitque Moyses verba po-
puli coram Domino.
" Dixitque Dominus ad Moysen: Vade ad populum, & præparabis eos hodie & cras: lauentque vestimenta sua:

" Et sint parati in diem tertium: quoniam in die tertio reuelabitur Dominus in oculis omnis populi super montem Sinai.
" Consti-

mesque terminos populo per circuitum, dicens: Cauete vobis ne ascendatis in montem, neque accedatis ad finem eius. omnis qui accesserit ad mon-

* לא תגע בו יד כי סקול יפקל או ירה ירה אם
 בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה
 יעלו בהר: * וירד משה מן ההר אל העם ויקדש
 את העם ויכבסו שמלתם: * ויאמר אל העם
 היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה:
 * ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים
 וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם
 אשר במחנה: * ויצא משה את העם
 לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית
 ההר: * והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו
 יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר
 מאד: * ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה
 ידבר והאלהים יעננו בקול: * וירד יהוה על הר
 סיני אל ראש ההר ויקרם יהוה למשה אל ראש
 ההר ויעל משה: * ויאמר יהוה אל משה רד
 הער בעם פן יחרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו
 רב: * וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו
 פן יפרץ בהם יהוה: * ויאמר משה אל יהוה לא
 יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בנו
 לאמר הגבל את ההר וקדשתו: * ויאמר אליו
 יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם
 אל יחרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בהם: * וירד
 משה אל העם ויאמר אלהים:

ב

* וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:
 * אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
 מבית עבדים: * לא יהיה לך אלהים אחרים על-
 פני: * לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר
 בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
 מתחת לארץ:

תרגום אונקלוס

* לא תקרב ביה ידא ארי איתרגמא יתרגם או אשתדא ישתדי אם בעירא אם אינשא לא יתקיים כמינך שופרא אינן מרשן למיסק
 ונחת משה מן טורא לוח עמא וזמין ית עמא וחרורו לבושיהון: * ויאמר לעמא הוון זמינן לחלתא יומין לא תקרבון לצת
 והוה ביוםא חליתא במהויהון בצפרא ותו קלין וברקן ועננא תקיף על טורא וקל שופרא תקיף לחדא וזע כל עמא די
 ואפיק משה ית עמא לקדמות מימרא דיי מן משריתא ואתעחדו בשפולי טורא: * וטורא דסיני חנן כוליה מן קדם
 והוה קל שופרא אזיל ותקיף לחדא משה ממליל וזן
 ואתגלי וי על טורא דסיני לריש טורא וסליק משה: * ויאמר וי
 ואף פתניא דקריבין לשמשא קדם וי יתקדשו דלמא יתקוף
 ויאמר משה קדם וי לא יוכל עמא למיסק לטורא דסיני ארי את אסדת בנא למימר חתים ית טורא וקדשיה: * ויאמר
 ונחת משה לעמא
 ומליל וי ית כל פתניא האלין למימר:
 * לא יתא לך אלתא אחרן בר מני: * לא תעביר לך צלם וכל דמו

ב

* Manus non tangēt eum: sed lapidibus oppri-
 metur, aut cōfodietur iaculis; siue iumentum
 fuerit siue homo, nō uiuet. Cū cœperit clan-
 gere buccina, tunc ascēdant in montē. * Descē-
 ditq; Moyses de monte ad populū, & sanctifi-
 cavit eum. Cūq; lauissent vestimenta sua,
 * Ait ad eos: Estote parati in diem tertium, &
 ne appropinquetis vxoribus vestris. * Iamq; e-
 C aduenerat tertius dies, & manē inclaruerat: &
 ecce cœperunt audiri tonitrua, ac micare ful-
 gura, & nubes densissima operire montē. clan-
 gorq; buccinæ vehementius perstrepebat. &
 * timuit populus qui erat in castris. * Cūq; edu-
 xisset eos Moyses in occursum Dei de loco ca-
 strorū, steterunt ad radices montis. * Totus au-
 tē mons Sinai fumabat, eo q; descēdisset Do-
 minus Deus super eū in igne: & ascenderet fu-
 mus ex eo quasi de fornace. eratq; omnis mōs
 * terribilis. * Et sonitus buccinæ paulatim cres-
 cebat in maius, & prolixius tendebatur. Moy-
 ses loquebatur, & Deus respondebat ei. * De-
 scenditq; Dominus super montē Sinai in ipso
 mōtis vertice: & vocauit Moysen in cacumen
 eius. Quò cū ascendisset, * dixit ad eū: Descē-
 de & contestare populū, ne fortē velit tran-
 scendere terminos ad videndum Dominū, &
 * pereat ex eis plurima multitudo. * Sacerdotes
 D quoq; qui accedunt ad Dominum, sanctificē-
 tur, ne percutiat eos. * Dixitq; Moyses ad Do-
 minum: Non poterit vulgus ascendere in mō-
 tem Sinai: tu enim testificatus es, & iussisti, di-
 cēs: Pone terminos circa montē, & sanctifica
 illū. * Cui ait Dñs: Vade descēde, ascēdesq; tu
 & Aarō tecū. Sacerdotes autem & populus nō
 trāseāt terminos, nec ascēdāt ad Dominū, ne
 * fortē interficiat illos. * Descēditq; Moyses ad
 populum, & omnia narravit eis. CAP. XX.
 * Ocutusq; est Deus cunctos sermones hos:
 * Ego sum dñs Deus tuus, q; eduxite de ter-
 ra Ægypti de domo seruitutis. * Non habebis
 deos alienos coram me. * Non facies tibi scul-
 ptile, neque omnem similitudinem quæ est
 in cælo desuper, & quæ in terra deorsum, nec
 eorum quæ sunt in aquis sub terra.

* Non tanget illum manus. in enim lapidibus 13
lapidabitur, vel iaculo confodietur: siue homo, siue
iumentum, non uiuet. Quando autem voces et tu-
ba recesserint de monte, illi ascendent in montem.

* Et descendit Moyses de monte ad populum, 14
& sanctificauit eos: & lauerunt vestimenta sua.

* Et dixit populo: Estote parati: tres dies non 15
accedatis uxori.

* Factum est autem die ter- 16
tio facto ad mane, & factae sunt voces & fulgu-
ra, & nubes caliginosa in monte Sinai. vox tubae
sonabat valde: & timuit omnis populus qui erat in
castris.

* Et eduxit Moyses populum in oc- 17
cursum Dei ex castris: & astiterunt in monte Si-
nai.

* At mons Sinai fumabat totus, quia def- 18
cenderat Deus in illum in igne. Ascendebat autem
fumus tanquam fumus fornacis. & stupuit omnis
populus valde.

* Factae sunt autem voces tubae 19
procedentes fortiores valde. Moyses loquebatur,
at Deus respondebat ei voce.

* Descendit autem Dominus in montem Sinai, 20
in vertice montis: & vocauit Dominus Moysen in
vertice montis. & ascendit Moyses.

* Et ait Dominus ad Moysen, dicens: Descendēs 21
contestare populum, ne forte appropinquent ad Deū
ad videndum, & cadant ab eis multitudo.

* Et sacerdotes appropinquantēs Domino sancti- 22
ficentur, ne forte recedat ab eis Dominus.

* Et di- 23
xit Moyses ad Deum: Non poterit populus ascen-
dere in montem Sinai: tu enim testificatus es nobis,
dicens: Determina montem, & sanctifica eum.

* Dixit autem ipsi Dominus: Vade, descende, et 24
ascende tu & Aaron tecum: at sacerdotes & popu-
lus non vadant ad ascendendum ad Deum, ne forte
perdat ex eis Dominus.

* Descendit autem Moy- 25
ses ad populum, & dixit eis.

CAP. XX.
Et locutus est Dominus omnes sermones hos, di-
cens: * Ego sum dominus Deus tuus, qui
eduxi te de terra Aegypti de domo seruitutis.

* Non erunt tibi Dei alij præter me.

* Non facies tibi idolum, neque ullius si-
mulacrum, quaecunque in celo sursum, & quae-
cumque in terra deorsum, & quaecunque in aquis
sub terra.

* Non tangat eum manus: quoniam lapidatione lapidabitur, aut iaculis confodietur: siue iumentum siue homo, non uiuet. Quando tuba sub-
tracta fuerit, ipsi habebunt facultatem ascendendi in montem.

* Et ait ad populum: Estote parati in diem tertium: non appropinquetis vxoribus.

* Et factum est in die tertio
facto ad mane, & fuerunt voces & fulgura, & nubes grauis super montem, & vox tubae fortis nimis: & commotus est omnis populus qui erat in ca-
stris.

* Mons autem Sinai fuma-
bat totus, eo quod reuelatus erat Dominus super eum in igne. Et ascendit fumus eius quasi fumus fornacis, & contremuit omnis mons valde.

* Et reuelatus est Dominus
super montem Sinai in vertice montis, & vocauit Dominus Moysen ad verticem montis, & ascendit Moyses.

* Dixitque Dominus ad Moy-
sen: Descende, contestare populum, ne forte transgrediantur vt videant Dominum, & cadat ex eis multitudo.

* Sacerdotes quoque qui acce-
derent ad ministrandum coram Domino, sanctificentur, ne forte irascatur contra eos Dominus.

* Dixitque Moyses coram Domino: Non po-
terit populus ascendere in montem Sinai, quoniam tu contestatus es nos, dicens: Pone terminum circa montem, & sanctifica eum.

* Dixit-
que ei Dominus: Vade descende, ascendeque tu & Aaron tecum. sacerdotes autem & populus non transgrediantur vt ascendant in conspectum do-
mini, ne forte irascatur contra eos.

Descenditque Moyses ad populum, & narrauit eis.

CAP. XX.
Locutusque est Deus cunctos sermones hos, dicens:

* Ego dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti de domo seruitutis.

* Non erit tibi Deus alius præter me.

* Non facies tibi imaginem neque omnem similitudinem eorum quæ in celo sunt desu-
per, neque eorum quæ in terra sunt deorsum, neque eorum quæ in aquis sunt sub terra.

13 * οὐχ ἄψεται αὐτὸς χεῖρ. ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσε-
ται ἢ βολίδι κατὰ βῆθιν θέσεται, εἰ μὴ τε ἀνθρώπων ἢ ἐδῶ τε
κλιῶν, οὐ ζήσεται. ὅτ' αὖτ' αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες ἀπέλ-
θῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκείνοι δὲ ἀβήθονται ἐπὶ τὸ ὄρος.

14 * Ἐκα-
τέβη μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐ-
τοὺς. καὶ ἐπλυνσάντων τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

15 * Ἐεῖπεν τὰ λαῶν,
γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθῃτε γυναῖκί.

16 * Ἐγγύετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γρηθόντες πρὸς ὄρεον, καὶ
ἐγγόντες φωναὶ καὶ ἀσραπαὶ καὶ νεφέλαι γνοφάδεις ἐπ' ὄρους
σινά. φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα. καὶ ἐπιοήθη πᾶς ὁ λαός,

17 ὅς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. * καὶ ἐξήγαγε μωυσῆς τὸν λαόν εἰς
τὴν σκηνὴν ὁμήσειν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς. καὶ παρέστη ὁ
θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σινά.

18 * τὸ δὲ ὄρος τὸ σινά ἐκαπνίζετο ὅλον,
διὰ τὸ κατὰ βῆθιν κείναι τὸν θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρὶ. δυνέβαινε δὲ ὁ
καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου. καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς φόβῳ.

19 * Ἐγγόντες δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος πρὸς βαίνεσθαι ἰσχυρότε-
ραι σφόδρα. μωυσῆς ἐλάλει· ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φω-
νῇ.

20 * κατέβη δὲ ὁ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σινά ἐπὶ τὴν κορυ-
φὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἐκάλεσεν κύριος μωυσῆν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν τοῦ ὄρους. καὶ δυνέβη μωυσῆς.

21 * καὶ εἶπεν ὁ κύριος
πρὸς μωυσῆν, λέγων, κατὰ βῆθιν διαμαρτυραὶ τὰ λαῶν, μή πο-
τε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν θεὸν κατὰ νοῦν, καὶ πέσωσιν ἀπ' αὐτῶν
πλῆθος.

22 * καὶ ἱερεῖς ἐγγίζοντες τὰ κυρία ἀγαθή-
τῳ, μή ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. * καὶ εἶπεν
μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν, οὐ δυνήσεσθαι ὁ λαὸς ἀναβῆναι εἰς τὸ
ὄρος τὸ σινά, σὺ γὰρ διαμαρτύρησαι ἡμῖν, λέγων, ἀφόρισται

23 τὸ ὄρος καὶ ἀγίασαι αὐτό. * εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος, βάδιζε,
κατὰ βῆθιν, καὶ ἀναβήθῃ σὺ καὶ ἀαρὼν μετὰ σοῦ, ἱερεῖς καὶ
ὁ λαὸς μὴ βαδίζετωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν, μή ποτε

24 ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. * κατέβη δὲ μωυσῆς πρὸς
τὸν λαόν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

κ.
1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πᾶσι τοῖς λόγοις τούτοις, λέγων·
2 * ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς αι-
γύπτου ἐξ οἴκου δουλείας·

3 * ὅσα ἐσθλαὶ εἰς θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.
4 * οὐ ποιήσεις εἰς αὐτὰ εἰδωλόν, οὐδ' ὅτι παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι
ὑπὸ κάτω τῆς γῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

13 Non tangat eum manus: quoniam lapidatione lapidabitur, aut iaculis confodietur: siue iumentum siue homo, non uiuet. Quando tuba sub-
tracta fuerit, ipsi habebunt facultatem ascendendi in montem.

14 Descenditque Moyses de monte ad populum, & praeprauit eos, & laue-
runt vestimenta sua: Et ait ad populum: Estote parati in diem tertium: non appropinquetis vxoribus.

15 Et factum est in die tertio
facto ad mane, & fuerunt voces & fulgura, & nubes grauis super montem, & vox tubae fortis nimis: & commotus est omnis populus qui erat in ca-
stris.

16 Mons autem Sinai fuma-
bat totus, eo quod reuelatus erat Dominus super eum in igne. Et ascendit fumus eius quasi fumus fornacis, & contremuit omnis mons valde.

17 Et reuelatus est Dominus
super montem Sinai in vertice montis, & vocauit Dominus Moysen ad verticem montis, & ascendit Moyses.

18 Dixitque Dominus ad Moy-
sen: Descende, contestare populum, ne forte transgrediantur vt videant Dominum, & cadat ex eis multitudo.

19 Sacerdotes quoque qui acce-
derent ad ministrandum coram Domino, sanctificentur, ne forte irascatur contra eos Dominus.

20 Dixitque Moyses coram Domino: Non po-
terit populus ascendere in montem Sinai, quoniam tu contestatus es nos, dicens: Pone terminum circa montem, & sanctifica eum.

21 Dixit-
que ei Dominus: Vade descende, ascendeque tu & Aaron tecum. sacerdotes autem & populus non transgrediantur vt ascendant in conspectum do-
mini, ne forte irascatur contra eos.

Descenditque Moyses ad populum, & narrauit eis.

CAP. XX.
Locutusque est Deus cunctos sermones hos, dicens:

* Ego dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti de domo seruitutis.

* Non erit tibi Deus alius præter me.

* Non facies tibi imaginem neque omnem similitudinem eorum quæ in celo sunt desu-
per, neque eorum quæ in terra sunt deorsum, neque eorum quæ in aquis sunt sub terra.

5 * לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים
ועל רבעים לשנאי * ועשה חסד לא לפים לאהבי
ולשמרי מצותי * לא תשא את שם יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה יהוה אר אשר ישא את שמו
לשוא * זכור את יום השבת לקדשו * ששת
ימים העבד ועשית כל מלאכתך * ויום השביעי שבת
ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגורך אשר בשעריך * כי
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את
הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך
יהוה את יום השבת ויקדשהו * כבד את אביך ואת
אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך * לא תרצח * לא תנאף * לא תגנב * לא
תענה ברעך עד שקר * לא תחמד בית רעך לא תחמד
אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך
וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל
ידבר עמנו אלהים פן נמות * ויאמר משה אל
העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים
ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו
* ויעמד העם מרחק ומשה אל הערפל אשר
שם האלהים * ויאמר יהוה אל משה כה תאמר
אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם * לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי
זהב לא תעשו לכם * מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלתך ואת שלמך את צאנך ואת
בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתך

5 * Non adorabis ea neq; coles. Ego sum Dñs
Deus tuus fortis zelotes, visitas iniquitatem
patrū in filios in tertiam & quartā generatio-
nem eorum qui oderunt me: * Et faciēs mis-
ericordiā in millia, his q diligunt me, & custo-
diunt p̄cepta mea. * Non assumes nomē dñi
Dei tui in vanum. nec enim habebit insonē
B Dñs eum, qui assumpserit nomē dñi Dei sui
8 frustra. * Memento vt diē Sabbati sanctifices.
9 * Sex diebus operaberis, & faciēs oīa opera tua.
10 * Septimo autē die sabbatū Dñi dei tui est. Nō
facies omne opus in eo tu, & filius tuus, & filia
tua, seruus tuus, & ancilla tua, iumentum tuū,
11 & aduena qui est intra portas tuas. * Sex enim
diebus fecit Dñs celū & terram, & mare, & oīa
quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo. id-
circo benedixit Dominus diei sabbati, & san-
12 ctificauit eum. * Honora patrem tuum & ma-
trem tuam, vt sis longæuus super terram, quā
13 dominus Deus tuus dabit tibi. * Non occides.
14 * Non mœchaberis: * Non furtum facies: * Nō
15 loqueris cōtra proximum tuum falsum testi-
16 monium. * Non concupisces domum proximi
17 tui: nec desiderabis vxorem eius, non seruum,
non ancillam, non bouē, non asinum, nec oīa
18 quæ illius sunt. * Cunctus autē populus vide-
bat voces & lampades, & sonitū buccinæ, mō-
19 tēmq; fumantem: & perterriti ac pauore con-
20 cussi, steterunt procul: * Dicentes Moyſi: Lo-
quere tu nobis, & audiemus. non loquatur
21 nobis Deus, ne fortē moriamur. * Et ait Moy-
ses ad populum: Nolite timere. vt enim pro-
baretur vos, venit Deus: & vt terror illius effet
22 in vobis, & non peccaretis. * Stetitque po-
pulus de longē; Moyſes autem accessit ad ca-
23 liginem in qua erat Deus. * Dixitque præte-
rea Dominus ad Moyſen: Hæc dices filiis Is-
24 rael: Vos vidistis quod de cælo locut⁹ sim vo-
bis. * Non facietis deos argenteos, nec deos au-
reos facietis vobis. * Altare de terra facietis
mihi, & offeretis super eo holocausta & paci-
fica vestra, oues vestras & boues, in omni lo-
co in quo memoria fuerit nominis mei: ve-
niam ad te, & benedicam tibi.

תרגום אונקלוס

5 * לא תסגוד להוין ולא תפליחנין ארי אגנא ויני אלהך אל קנא מסער חובי אבתך על בנין מרדן על דר תליחא ועל דר רביעאי לשנאי פד
ועבד טיבו לא לפי דרין לרחמי ולנשרי פקודי * 7 * לא תימית שמא דיי אלהך למנא
הוי דכיר ית יומא דשבתא לקדשותיה * 8 * הוי דכיר ית יומא דשבתא לקדשותיה * 9 * שבת יומין חפלא ותעבד כל עיבדתך * 10 * וימא
11 * ארי שמא יומין עבד ית * 11 * ארי שמא יומין עבד ית * 12 * יקר ית אבדך וית אמך כדיל
13 * לא תסחיד כחברך סתותא * 14 * לא תגנב * 15 * לא תגנב * 16 * לא תסחיד כחברך סתותא
17 * לא תחמד ביתא דחברך לא תחמד איתת חברך ועבדיה ואמתיה ותוריה וחמוריה וכל די לחברך * 18 * וכל עמא חזן ית קליא
19 * ואמר למשה מליל את עמא ונקביל ולא יתמליל עמא מימר מן
20 * ואמר משה לעמא לא תחלון ארי בריל לנסארה יתכון אתגלי יקרא דיי ובריל דתתי דחלמיה על אפיכון בריל דלא
21 * ואמר ית למשה כדנן תימר לבני ישראל אחזן חזיתון ארי מן
22 * מדבח אדמיתא תעבד קדמי ותיכוס עלוהי ית
23 * לא תעבדון קדמי ודחלון דכסף ודחלון דזהב לא תעבדון לכוון * 24 * מדבח אדמיתא תעבד קדמי ותיכוס עלוהי ית
25 * לא תעבדון קדמי ודחלון דכסף ודחלון דזהב לא תעבדון לכוון * 26 * מדבח אדמיתא תעבד קדמי ותיכוס עלוהי ית

* Non adorabis eos, neque seruiēs eis. ego enim sum Dominus Deus tuus, Deus zelotes, reddēs peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem odio habentibus me. * Et faciens misericordiam in milliaria diligentibus me, & seruantibus præcepta mea. * Non accipies nomen domini Dei tui in vano. non enim mundabit Dominus accipientem nomen eius in vano. * Memento diem sabbatorum sanctificare eum. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. * At die septima sabbata domino Deo tuo. non facies in ea omne opus tu, & filius tuus, et filia tua, seruus tuus et serua tua, bos tuus & subiugale tuum, et omne iumentum tuū, et aduena habitans in te. * In enim sex diebus fecit Dominus celum & terram, & mare, & omnia quæ in eis, & requieuit die septima: propter hoc benedixit Dominus diei septimam, & sanctificauit eam. * Honora patrem tuum & matrem tuam, ut bene tibi sit, & ut longæuus sis super terram bonam, quam dñs Deus tuus dat tibi. * Non occides. * Non mæchaberis. * Non furaberis. * Nō falsò testificaberis cōtra proximum tuum testimonium falsum. * Non concupisces uxorem proximi tui: non concupisces domum proximi tui, neque agrū eius, neque seruum eius, neque ancillā eius, neque bouē eius, neque subiugale eius, neque omnē supellectilē eius, neq; quacūq; proximi tui sunt. * Et omnis populus videbat vocē, et lampades, & vocē tubæ, & montē fumantē. perterriti autē omnis populus, steterunt à longē: * Et dixerunt ad Moysen: Loquere tu nobis, & non loquatur ad nos Deus, ne fortè moriamur. * Et ait illis Moyses: Confidite: causa enim tentandi vos venit Deus ad vos, ut sit timor eius in vobis, & non peccetis. * Stetit autem omnis populus à longē; Moyses autem venit ad caliginem, ubi erat Deus. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Hæc dices domui Jacob, & annuntiabis filiis Israel: Vos vidistis, quòd de calo locutus sum ad vos. * Non facietis vobis deos argenteos, & deos aureos, non facietis vobis ipsis altare. * De terra facietis mihi, & sacrificabitis in ipso holocausta, & salutaria vestra, oues & vitulos vestros in omni loco, ubi inuocauero nomen meum illic: & veniam ad te, & benedicam tibi.

* οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς. ἐγὼ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου, θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδίδως ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ γενεῇ τοῖςμισθόν μου, καὶ ποιῶν ἐλεῶ εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ περὶ ἐλάττωμά μου. * ἐλήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. ἐγὼ μὴ καθαρίσει κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. * μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν ἑβδομάτων ἀγιάζειν αὐτὴν. * ἐξ ἡμέρας ἑβδ., καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑβδομάται κυρίου τὰ θεῶ σου. ἐποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου καὶ ὁ ὕψος σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου, ὁ πᾶς σου ὁ καὶ παιδίσκη σου, ὁ βοὺς σου καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, καὶ πᾶν κτενὸς σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. ἐν ᾧ ἐξ ἡμέρας ἐποίησε κύριος τὸν ἔρανον ἐπὶ τῇ γῇ καὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, διὰ τὸ ἠυλόγησε κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡτίασεν αὐτὴν. * τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα δὲ σοι γρή, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γρή ἐπὶ τῇ γῇ τῇ ἀγαθῇ, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. * ἐφονεύσεις. * ἐμοιχλεύσεις. * ἐκλέψῃς. * ἐψευδομαρτυρήσεις καὶ ἐπλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. * ἐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα ἐπλησίον σου. ἐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν ἐπλησίον σου, ἐκ τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παιδα αὐτοῦ, ἐκ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, ἔτε ἐφουὸς αὐτοῦ, ἔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς σκλάβου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τὰ πλησίον σου ἐσὶ. * καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς ἀλπίδος, καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον. φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν. * καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν, λαλήσον σύ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός, μήποτε ἀποθνήσκωμεν. * ἐλέγει αὐτοῖς Μωυσῆς, θαρσεῖτε. ἐνεκεν γὰρ ἐπειράσαι ὑμᾶς παρελήθη ὁ θεός πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἀν' γρῆ ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε. * εἰσήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ ἦλθεν εἰς τὸν γνόφον, ἔλῳ ὁ θεός. * εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, τάδε εἶπες τῷ οἴκῳ Ιακώβ, ἐὰν ἀγαθὴς τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ, ὑμεῖς ἑώρακατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς. * οὐ ποιήσετε ἐαυτοῖς θεοὺς ἄργυρου καὶ θεοὺς χρυσοῦς, οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θυσιαστήριον. * ἐκ γῆς ποιήσετε μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ ζωτήρια ὑμῶν, τὰ περὶ βότα καὶ οὐ μόνον, καὶ ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐν ὁποῦ μακάριον τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἔξω πρὸς σε, καὶ ἀλογήσω σε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non adorabis ea, neque seruiēs eis: quoniam ego dominus Deus tuus Deus zelotes, visitans peccata patrum super filios transgressores in tertiam & in quartam generationē, his qui oderunt me, quando filij sequuntur peccata patrum: * Et faciens misericordiam in mille generationes diligentibus me, & custodientibus præcepta mea. * Non iurabis in nomine Dei tui frustra: quia non iustificabit Dominus illum, qui iurauerit in nomine suo in vanum. * Memento diei sabbati, ut sanctifices eum. * Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua: * Die autem septimo sabbatum est coram domino Deo tuo. non facies in eo omne opus tu, & filius tuus & filia tua, seruus tuus & ancilla tua, & iumentū tuū, & peregrinus qui est in vrbe tua. * Quia sex diebus fecit Dominus celum & terram, mare & omnia quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo. idcirco benedixit Dominus diei sabbati, & sanctificauit eum. * Honora patrem tuum & matrem tuam, ut prolongentur dies tui super terram, quam dominus Deus tuus dabit tibi. * Non occides animam: * Non mæchaberis: * Non furaberis: * Non testificaberis contra proximum tuum falsum testimonium. * Non concupisces domum proximi tui: non concupisces uxorem proximi tui, neque seruum eius, neque ancillam eius, neque bouem, neque asinum eius, neque omnia quæ sunt proximi tui. * Omnisque populus videbat voces, & lampades, & vocem tubæ, & montem fumantem. viditque populus, & contremuerunt, & steterunt procul. * Dixeruntque ad Moysen: Loquere tu nobiscum, & obediemus: & non loquatur nobiscum verbum à facie Domini, ne fortè moriamur. * Dixitque Moyses ad populum: Ne timeatis, quia ut probaret vos Dominus, reuelata est gloria Dei: & ut sit timor eius super faciem vestram, ut non peccetis. * Stetitque populus à longē, & Moyses accessit versus caliginem, ubi erat gloria Dei. * Dixitque Dominus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel: Vos vidistis quòd de calo locutus sum vobiscum: * Non facietis coram me deos argenteos, neque deos aureos facietis vobis. * Altare de terra facies coram me, & immolabis super eo holocausta tua, & sacrificia sanctificata tua de ouibus tuis & de bobus. In omni loco in quo habitare fecero gloriam meam, ibi mittam benedictionem meam, & benedicam tibi.

25 * וְאִם-מִזְבֵּחַ אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה-לִּי לֹא-תִבְנֶה אֶתְּחַן גְּזִית
26 כִּי חֲרִיבָה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ וְתַחלִּלֶיהָ: * וְלֹא-תַעֲלֶה בִּמְעֹלֹת
עַל-מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא-תִגַּלַּח עֲרוֹתָךְ עָלָיו:

כא

* ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
* כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא
לחפשי חנם: * אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל
אשה הוא ויצאה אשתו עמו: * אם אדניו יתן לו
אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיו
לאדניה והוא יצא בגפו: * ואם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי:
* והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדין או
אל המזונה ורצע אדניו ארץ אביו במרצע ועבדו
לעלם: * וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים: * אם רעה בעיני אדניה אשר
לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה
בבגדו בה: * ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה: * אם אחרת יקח לו שארה בסותה
וענתה לא יגרע: * ואם שלש אלה לא יעשה לה
ויצאה חנם אין כסף: * מכה איש ומר
מות יומרו: * ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו
ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: * וכי יזד
איש על רעהו להרגו בערמו מעם מזבחי תקחנו
למור: * ומכה אביו ואמו מור יומרו:
* וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מור יומרו:
* ומקלל אביו ואמו מור יומרו:
* וכי יריבן אנשים והכז איש את רעהו באבן
או באגרף ולא ימור ונפל למשכב: * אם יקום
והתהלך בחוץ על משענתו ונקרו חמכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא:

25 *Quod si altare lapideū feceris mihi, nō ad-
ficabis illud de sectis lapidibus. si enim leua-
26 ueris cultrum super eo, polluetur. *Non ascen-
des per gradus ad altare meum, ne reueletur
turpitudine tua. CAP. XXI.

CAP. XXI.

1 **H**æc sunt iudicia quæ propones eisi
2 **S**i emeris seruum Hebræū, sex annis ser-
A uiet tibi, in septimo egredietur liber gratis.
3 **C**ū quali veste intrauerit, cū tali exeat: si ha-
4 bens vxorē, & vxor egredietur simul. **S**i au-
tem dñs dederit illi vxorē, & peperit filios &
filias, mulier & liberi eius erunt dñi sui. ipse ve-
5 rō exhibit cū vestitu suo. **Q**uod si dixerit ser-
uus: Diligo dominū meū, & vxorē ac liberos,
6 non egrediar liber: **O**fferat eū dñs diis; & ap-
plicabitur ad ostium & postes, pforabitq; au-
7 rē eius subula, & erit ei seruus in seculum. **S**i
quis vendiderit filiā suā in famulā, non egre-
8 dietur sicut ancillæ exire consueuerūt. **S**i dis-
B plicuerit oculis dñi sui cui tradita fuerat, di-
mittet eā. populo autē alieno vendēdi nō ha-
9 bebīt potestātē, si spreuerit eā. **S**i autem filio
suo desponderit eam, iuxta morē filiarum fa-
10 ciet illi. **Q**uod si alteram ei acceperit, proui-
debit puellę nuptias & vestimēta, & precium
11 pudicitię nō negabit. **S**i tria ista non fecerit,
12 egredietur gratis absq; pecunia. **Q**ui percus-
serit hominē volēs occidere, morte moriatur.
13 **Q**ui autem non est insidiatus, sed Deus illū
tradidit in manus eius, cōstituam tibi locū in
14 quo fugere debeat. **S**i quis per industriā occi-
derit proximum suum & per insidias, ab altari
15 meo euellēs eum, vt moriatur. **Q**ui percusse-
rit patrem suum aut matrē, morte moriatur.
16 **Q**ui furatus fuerit hominem, & vendiderit
17 eum, conuictus noxæ morte moriatur. **Q**ui
maledixerit patri suo vel matri, morte moria-
18 tur. **S**i rixati fuerint viri, & percusserit al-
ter proximum suum lapide vel pugno, & il-
le mortuus non fuerit, sed iacuerit in lectu-
19 lo: **S**i surrexerit, & ambulauerit foris su-
per baculum suum, innocens erit qui percus-
serit; ita tamen vt operas eius, & impensas in
medicos restituat.

תרגום אונקלוס

וְאִם מִדְּבַח אֲבֹנִים חֲפֵצִיב קִדְּמִי לֹא תִבְנֶינָה וְהָיוּ פִסְלֵי דְלִמָּא תֵּרִים חֲרָבָא עֲלֵהָ וְהִחְלִינָה : ²⁶ וְלֹא תִיֻּסַּק בְּדִרְגִין עַל מִדְּבָחִי דְלֹא תִחְגְּלִי
כֹּה : ¹ וְאַלִין דִּינֵינָא דְתַסְדֵּר קְרִמְיָהוּן : ² אַרְי חֲזֹבֹן עֲבָדָא בְּרִי יִשְׂרָאֵל שִׁית שְׁנִין וּפְלַח וּבִשְׁתָּא
אִם בְּלַחֲדוּרָתִי יַעֲוֹל בְּלַחֲדוּרָתִי יִפּוֹק אִם בְּעִיל אֲחֵתָא הוּא וְחִפּוֹק אֲחֵתָהּ עֲמִיה : ⁴ אִם רִבּוּנִיָּה יִתְּן לִיה
אִם בְּנֵן אֲחֵתָא וּבִנְהָא תְּחִי לְרִבּוּנָהָ וְהוּא יִפּוֹק בְּלַחֲדוּרָתִי : ⁵ וְאִם מִימֵר עֲבָדָא רַחֲמֵנָא יִתְּן רִבּוּנִיָּה יִתְּן אֲחֵתָהּ וְיִתְּן בְּנֵי
וְיִקְרַבְנִיָּה רִבּוּנִיָּה לְקִנְם דִּינֵינָא וְיִקְרַבְנִיָּה לֹחַ דְּשָׂא אוֹ לֹחַ מְזוּחָא וְיִרְצַע רִבּוּנִיָּה יִתְּן אֲדוּנִיָּה בְּמַרְצָא וְיִהִי לִיה עֲבִיד פִּלַּח
וְאַרְי יִזְבִּין גְּבֵר יִתְּן בְּרִיתָהּ לֹא אִסְהוּ לֹא תִפּוֹק כְּמַפְקָנֹת עֲבָדָא : ⁸ אִם כִּישְׁתָּא בְּעֵינֵי רִבּוּנָהָ דְקִימָה לִיה וְיִפְרָקִינָה לְגִבֵּר אֲחֵרָא
לֹחַ לֹחַ רִשּׁוֹ לִזְבֵּנָה בְּמִשְׁלֵמִיָּה בָּהּ : ⁹ וְאִם לְבָרִיָּה וְקִימִינָה כְּהִלְכַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲבִיד לָהּ : ¹⁰ אִם אֲחֵרָנָהּ יִסֵּב לִיה זִינָה כְּסוּחָהּ וְעִינָהּ
וְאִם חֵלַת אֲרִין לֹא יַעֲבִיד לָהּ וְחִפּוֹק מִזֵּן בְּלֹא כֶּסֶף : ¹² דִּימְחִי גְבֵר וְיִמּוֹרֵת אֲחֻקְטָלָא יִתְקַטִּיל : ¹³ וְלֹא כִמֵּן לִיה וּמִן
וְיִתְקַטֵּר לִירִיָּה וְאִשְׁוִי לֶךְ אֲחֵרָא דִיעִירֹק לִתְּמֵן : ¹⁴ וְאַרְי יִרְשַׁע גְּבֵר עַל חֲבֵרִיָּה לְמַקְטִילָהּ בְּנִכְלִי מִן קִדְּם מִדְּבָחִי תִדְּבָרִינִיָּה לְמַקְטִיל :
וְיִגְנוֹב בְּפֶשַׁא מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִזְבְּנִיָּה וְיִשְׁתַּכַּח בִּירִיָּה אֲחֻקְטָלָא יִתְקַטֵּל : ¹⁷ וְיִזְלֹט
וְאַרְי יִנְצֹן גְּבֵרִין וְיִמְחִי גְבֵר יִתְּן חֲבֵרִיָּה בְּאֲבָנָא אוֹ בְּכִוְרִמִּיָּא וְלֹא יִמּוֹר וְיִפּוֹר לְבוֹשְׁלָן : ¹⁹ אִם יִקּוּם
וְיִתְּן גְּבֵרָא עַל בִּירִיָּה וְיִהִי וְכָאֵרָא מְחִיָּא לְחוֹד בּוֹשְׁלָנִיָּה יִתְּן וְאַגְרָא אִסְיָא יִשְׁלֵם :

* Si autem aliquis percusserit seruū suū vel ancillā suā in virga, et mortuus fuerit sub manus eius, pœna puniatur: * Si autē superuixerit diem vnum vel duos, nō punietur: et enim pecunia sua est. * Si autē pugnaverint duo viri, et percusserint mulierē in vētre habentē, et egressus fuerit infans eius nō figuratū, dāno dānatus erit, secūdū quod imposuerit vir mulieris, et dabit cū postulatione. * Si autē figuratum fuerit, dabit animā pro aīa: * Oculū pro oculo, dentē pro dēte, manū pro manu, pedē pro pede, * Adustio- nē pro adustione, vulnus pro vulnere, liuorē pro liuore. * Si autem aliquis percusserit oculum serui sui, vel oculum ancillae suae, & excacauerit, liberos dimittet eos pro oculo illorum. * Si autem aliquis dentem serui sui vel dentem ancillae suae exciderit, liberos dimittet eos pro dente illorum. * Si autem cornu percusserit taurus virū vel mulierem, & mortuus fuerit, lapidibus lapidabitur taurus, & non comedentur carnes eius: at dominus tauri innocens erit. * Si autem taurus cornupeta fuerit ante heri & ante tertiam diem, & contestati sunt domino eius, & non clausit eum, occiderit autem virum vel mulierem, taurus lapidabitur, & dñs eius simul morietur. * Si autem precium redemptionis impositum fuerit ei, dabit precii redemptionis animae suae quaecunque imposuerint ei. * Si autem filium cornu percusserit vel filiam, iuxta iudicium hoc facient ei. * Si autem seruum cornu percusserit taurus vel ancillam, argenti triginta didrachmas dabit domino eorum, & taurus lapidabitur. * Si autem aliquis aperuerit cisternam vel exciderit cisternam, & nō cooperuerit eā, & inciderit illic vitulus vel asinus, * dominus cisternae soluet, pecuniam dabit domino eorum, at mortuum ei erit. * Si autē cornu percusserit alicuius taurus taurum proximi, & mortuus fuerit, vendent taurum viuū, & diuident precium eius: et taurum mortuum diuident. * Si autem cognoscitur taurus quod cornupeta est ante heri & ante tertium diem, & contestati fuerint domino eius, & non clausit eum, soluet taurum pro tauro; at mortuus illi erit.

CAP. XXII.

* Si autē aliquis furatus fuerit vitulum vel ouem, & occiderit illam, vel vendiderit, quinque vitulos soluet pro vitulo, & quatuor oues pro oue.

20 * εἰν δέ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκη ἐκδικηθήτω. 21 * εἰν δὲ διαβίωσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήσεται, τὸ γὰρ 22 δούρειον αὐτοῦ ἐστίν. * εἰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες, & παλάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἐχούσαν, καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξηκονισμύρον, ἐπιζήμιον (ζημιωθήσεται), καθ' ὅπῃ αὐτῇ ἐπιβάληται 23 ὁ ἀνὴρ τὸ γυναικὸς, καὶ δώσεται μὲν ἀξιώματος. * εἰν δὲ ἐξηκονισμύρον ἢ, δώσεται ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. * ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, ὁδόντα ἀντὶ ὁδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ πο- 24 δός, * κατάκαυμα ἀντὶ κατάκαυματος, ἰσχυρὰ ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος. * εἰν δέ τις παλάξῃ τὸν ὁφθαλμὸν ἢ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὁφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλδοθήρως ἐξαποσελεῖ αὐτὸν ἀντὶ τῆς ὁφθαλμοῦ αὐτῶν. * εἰν δέ τις τὸν ὁδόντα ἢ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὁδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλδοθήρως ἐξαποσελεῖ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ὁδόντος αὐτῶν. * εἰν δὲ κερατίση ταύρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα, καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταύρος, καὶ ἐβρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ, ὃ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθώως ἔσται. * εἰν δὲ ὁ ταύρος κερατίζῃ ἢ περὶ τῆς ἐχθρῆς καὶ περὶ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνελεῖται δὲ ὁ ἄνθρωπος ἢ ἡ γυναῖκα, ὁ ταύρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ περὶ ζωῆς ἀποθανεῖται. * εἰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσεται λύτρα τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ὅσα αὐτῷ ἐπιβάλωσιν αὐτόν. * εἰν δὲ ὕον κερατίση ἢ θυλατέρῃ, καὶ τὸ δικαίωμα ἔστω ποιήσων αὐτῷ. * εἰν δὲ παῖδα κερατίση ὁ ταύρος ἢ παιδίσκην, δούρειον τριάκοντα δίδραγμα δώσεται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, & ὁ ταύρος λιθοβοληθήσεται. * εἰν δέ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον, & μὴ καλύψῃ αὐτόν, & ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόχθος, ἢ ὄνθος. * ὁ κύριος τῆς λάκκου ἀποτίσει, δούρειον δώσεται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, τὸ δὲ τελελυτικὸς αὐτοῦ ἔσται. * εἰν δὲ κερατίση πινὸς ταύρος τὸν ταύρον ἢ πλησίον, καὶ τελελυθήσῃ, ἀποδύονται τὸν ταύρον τὸν ζῶντα, καὶ διελουῖται τὸ δούρειον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταύρον τὸν τελελυτικὸν διελουῖται. * εἰν δὲ γνωρίζῃ ὁ ταύρος ὅπῃ κερατίζῃ ἐστὶ περὶ τῆς ἐχθρῆς & περὶ τῆς τρίτης ἡμέρας, & διαμαρτυρημένοι ὡς τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, & μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀποτίσει ταύρον ἀντὶ ταύρου, ὃ δὲ τελελυτικὸς αὐτοῦ ἔσται. κβ. 1 * Εἰν δέ τις κλέψῃ μόχθον ἢ περὶ βόσιν, καὶ φάξῃ αὐτόν, ἢ ἀποδώσῃ, πάντα μόχθους ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ μόχθου, & τέσσαρα περὶ βόσιν ἀντὶ τοῦ περὶ βόσιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et quādo percusserit vir seruū suū aut ancillā suā virga, & mortuus fuerit sub manu eius, iudicio iudicabitur. Sed si die vno aut duobus diebus superuixerit, nō iudicabitur; quoniam argētū suū est. Et quādo rixati fuerint viri, & percusserint mulierē prāgnātē, & egressus fuerit fœtus eius, & nō fuerit mors, cōdēnatione cōdēnabitur, sicut posuerit super eum maritus mulieris, & dabit per sententiā iudicū. Si autē mortua fuerit, reddet aīam pro aīa. Oculū pro oculo, dentē pro dēte, manū pro manu, pedē pro pede, Adustionē pro adustione, vulnus pro vulnere, liuorē pro liuore. Et quādo percusserit vir oculū serui sui aut oculū ancillae suae, & corruerit eū, liberū dimittet eū pro oculo eius. Et si dēte serui sui aut ancillae suae ceciderit, liberū dimittet eū pro dente eius. Et quādo bos viri cornu percusserit virū aut mulierem, & mortuus fuerit, lapidatione lapidabitur bos, & non comedetur caro eius: dñs autē bouis erit innocēs. Si autē bos cornupeta fuerit ab heri & nudius tertius, & cōtestati sunt dñm eius, & nō seruauerit eū, & interfecerit virū aut mulierē, bos lapidabitur; dñs quoq; eius interficietur. Si pecuniam imposuerint super eū, dabit redēptionē animae suae, iuxta omnia quae imposuerint super eum. Si autem filium Israel cornu percusserit bos, aut filiam Israel cornu percusserit, iuxta iudicium hoc fiet ei. Si autem seruum aut ancillam cornu percusserit bos, triginta siclos argenti dabit domino suo: bos autem lapidabitur. Et quando aliquis aperuerit cisternam, aut quando aliquis vir foderit cisternam, & non operuerit eam, cecideritque ibi bos aut asinus: Dominus cisternae soluet argentum, quod reddet domino eius; & quod mortuum est, ipsius erit. Quando autem percusserit bos viri bouem proximi sui, & mortuus fuerit, vendant bouem viuū, & diuidant pecuniam eius; pecuniam quoque mortui diuident. Si autem notum fuerit quod bos cornupeta est ab heri & nudius tertius, & non custodiuit eum, dominus eius soluet bouem pro boue; mortuus autem ipsius erit. CAP. XXII. Vando furatus fuerit vir bouem aut agnum, & occiderit eum, aut vendiderit, soluet quinque boues pro boue, & quatuor oues pro agno.

אם במהתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים :
 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם
 אין לו ונמכר בגנבתו : אם המצא תמצא בידו
 הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם :
 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה
 ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם :
 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה
 או השדה שלם ישלם המבער את הבערה :
 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב
 מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם
 לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים
 אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר
 פשע על שור על חמור על שור על שלמו על
 כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא
 דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים
 לרעהו : כי יתן איש אל רעהו חמור או
 שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או
 נשבה אין ראה : שבעת יהיה תהיה בין שניהם
 אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו
 ולא ישלם : ואם גנב וגנב מעמו ישלם לבעליו :
 אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם :
 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מר
 בעליו אין עמו שלם ישלם : אם בעליו עמו לא
 ישלם אם שכיר הוה במבשרו : וכי
 יפתור איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
 מהר ימהרנה לו לאשה : אם מאן ימאן אביה
 לתתה לו כסף ישקל במהר הבתולות :
 מכשפה לא תחיה : כל שכב עם בהמה
 מורת יומת : זבח לאלהים יחרם בלתי
 ליהודה לבדו :

2 Si effringēs fur domū, siue suffodiēs fuerit in-
 uētus, & accepto vulnere mortu⁹ fuerit, p̄cus-
 3 for nō erit re⁹ sanguinis. * Et si orto sole hoc fe-
 cerit, homicidiū ppetrauit, & ipse morietur. si
 nō habuerit quod p furto reddat, ipse venun-
 4 dabitur. * Si inuētū fuerit apud eū quod fura-
 tus est viuēs, siue bos, siue asin⁹, siue ouis, du-
 5 plū restituet. * Si leserit quispiā agrū vel vineā,
 & dimiserit iumētū suū vt depascatur aliena,
 6 qcquid optimū habuerit in agro suo vel i vi-
 nea, p dāni æstimatione restituet. * Si egressus
 ignis inuenerit spinas, & cōprehenderit acer-
 7 uos frugū, siue stātes segetes i agris, reddet dā-
 num q ignē succenderit. * Si quis cōmendaue-
 rit amico pecuniā, aut vas in custodiam, & ab
 eo qui susceperat furto ablata fuerint: si inue-
 8 nitur fur, duplum reddet. * Si latet fur, domi-
 nus domus applicabitur ad deos, & iurabit q
 9 non extenderit manum in rē proximi sui, Ad
 perpetrandum fraudem, tam in boue, quam
 in asino, & oue ac vestimento: & quicqd dam-
 B num inferre potest; ad deos vtriusque causa
 perueniet: & si illi iudicauerint, duplum resti-
 10 tuet proximo suo. * Si quis commēdauerit p-
 ximo suo bouē, asinū, ouē, & omne iumētū ad
 custodiā, & mortuū fuerit aut debilitatū, vel
 11 captū ab hostibus: nullusq; hoc viderit, Iusu-
 radū erit in medio q nō extēderit manū ad rē
 proximi sui, suscipietq; dñs iuramētum, & ille
 12 reddere nō cogetur. * Et si furto ablatū fuerit,
 13 restituet dānū dño. * Si comestū à bestia, defe-
 14 rat ad eū quod occisū est, & nō restituet. * Qui
 à proximo suo quicqd horū mutuo postulaue-
 rit, & debilitatū aut mortuum fuerit dño nō
 15 p̄sente reddere cōpelletur. * Et si in p̄sētia-
 C rū dñs fuerit, nō restituet, maxime si cōductū
 16 venerat p mercede operis sui. * Si seduxerit q
 virginē necdum despōsatā, dormieritq; cū ea,
 17 dotabit eā, & habebit eam vxorem. * Si pater
 virginis dare noluerit, reddet pecuniam iuxta
 18 modum dotis quam virgines accipere cōsue-
 19 uerunt. * Maleficos non patieris viuere. * Qui
 20 coierit cum iumento, morte moriatur. * Qui
 immolat diis, occidetur, præter Domino soli.

תרגום אונקלוס

אם במהתרת ישתכח גנבא ויתחמי וימות לית ליה דמא :
 ואם אשתכחא תשתכח בידיה גנבתא מחור עד חמר עד אימר כד אינן חייזר על חרין ישרא : ארי ויכיל גבר חקל או
 כרם וישלח ית בעירה ויכול בחקל אחרון שפר חקליה ושפר כרמיה ישרא : ארי תיפוק נור ותשפח כובין ותיכול גדישין או קמחא או חקלא
 וישלם ישרא דאדלק ית דלקתא : ארי יתן גבר לחבריה כסף או מנין למישר ויתגנבון מבית גברא אם ישתכח גנבא ישרא על חרין ישרא :
 אם לא ישתכח גנבא ויתקריב מריה דביתא לקדם דיינא אם לא אושית ידיה במא דמסר ליה חבריה : על כל פתגם דחוב על חור על חמר
 על אימר על כסו על כל אבדתא דיימר ארי הוא דין לקדם דיינא ויעול דין תרויהון דחייבון דיינא ישרא על חרין לחבריה : ארי יתן גבר
 לחבריה חמר או חור או אימר וכל בעירא למישר וימרת או אהבר או אשתחי לית דתני : מומתא דייני תהי בין תרויהון אם לא אושית ידיה
 במא דמסר ליה חבריה ויקביל מריה מניה מומתא ולא ישרא : אם אתגנבא ויתגנב מעמיה ישרא למרוהי : אם אהברא ויתבר ויתני
 סערין דחבריה לא ישרא : וארי ישאל גבר מן חבריה ויתבר או מרת מריה לית עמיה שלמא ישרא : אם מריה עמיה לא ישרא אם
 אינא הוא על בגריה : וארי ישדיל גבר בתולתא ולא מארסה וישכוב עמה קנימא וקנימנה ליה לאנתו : אם מצבא לא יצבי אביתא
 למתנה ליה כסף וחקול כמותרי בתולתא : חרשא לא תיחי : כל דישכוב עם בעירא אתקטלא יתקטיל : דירבח לטענות
 עמיה ויתקטיל אלהין לשמא דייני בלחוריה :

* Si autem in effossione inuentus fuerit fur, et vulneratus mortuus fuerit, non est illi cades. * Si autem ortus fuerit sol super eum, reus est, simul morietur. * Si autem non est substantia illi, vendatur pro furto suo. Si autem deprehensum fuerit, & inuentum fuerit in manu eius furtum ab asino usque ad onem viuentia, dupla ipsa soluet. * Si autem depastus fuerit quis agrum vel vineam, & dimiserit iumentum suum vt depascatur agrum alienum, soluet ex agro suo iuxta fructum eius. si autem omnem agrum depastus fuerit, optima agri sui vel optima vinea sue soluet. * Si autem egressus ignis inuenerit spinas, & adusserit areas, vel spicas aut campum, soluet qui ignem incendit. * Si autem quispiam dederit proximo argentum vel vasa ad custodiendum, & furatum fuerit de domo hominis: si inuentus fuerit qui furatus est, soluet duplum: * Si autem non inuentus fuerit qui furatus est, accedet dominus domus coram deo, & iurabit profecto non ipsum malignatum fuisse in omni deposito proximi, * iuxta omne delictibile delictum, de quo titulo & subiugali, & oue, & veste, & omni amissione accusata: quicquid igitur sit coram deo, ingredietur iudicium amborum: et captus per deum soluet duplum proximo suo. * Si autem aliquis dederit proximo subiugale vel ouem, vel vitulum, vel omne iumentum ad custodiendum, & debilitatum fuerit, vel mortuum fuerit, vel captiuum fuerit, et nullus nouerit, * Furamentum erit dei inter ambos, profecto non ipsum nequa fuisse in deposito proximi. et sic accipiet dominus eius, et non soluet. * Si autem sublatum fuerit ab eo, soluet domino eius. * Si autem a bestia comestum fuerit, ducet illud ad ostium, et non soluet. * Si autem petierit quis a proximo, et debilitatum fuerit, vel mortuum fuerit, vel captiuum fuerit, at dominus eius non fuerit cum eo, soluet. * Si autem dominus eius fuerit cum eo, non reddet. si autem mercenarius fuerit, erit ei pro mercede sua. * Si autem deceperit aliquis virginem in desponsatam, & dormierit cum ea, dote dotabit eam sibi uxorem. * Si autem renuens renuerit, & non voluerit pater eius dare eam illi uxorem, argentum soluet patri secundum quod est dos virginum. * Veneficos non viuificabitis. * Omnem dormientem cum iumento, morte occidetis eos. * Sacrificans diis alienis occidetur, nisi Domino soli.

* εἰν δ' ἐν τῷ διαρύματι δρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πληγὴς ἀποθνήσκει, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος. * ἐδὴ δ' ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἐνοχὸς ἐστίν, ἀποθάνειται. * εἰν δ' μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πρὸς αὐτὸν ἀντί τ' κλέμματος αὐτοῦ. εἰν δ' καὶ λαληθῇ καὶ δρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τοῦ ὄνου ἕως τοῦ βοῦ τοῦ ζώοντος, διπλασάτω ἀποτίσει. * εἰν δ' καὶ βοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελώνα, καὶ ἀφῇ τὸ κλέμμα αὐτοῦ καὶ βοσκήσῃ ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τ' ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τ' ἡνθημα αὐτοῦ. ἐδὴ δ' πᾶσι τὸν ἀγρὸν καὶ βοσκήσῃ, τὰ βέλπιστα τ' ἀγροῦ αὐτοῦ ἢ τὰ βέλπιστα τ' ἀμπελώνος αὐτοῦ ἀποτίσει. * εἰν δ' ἐξελθὼν πῦρ δόρη ἀκνύθας, καὶ πορσεμπίση ἀλωνας ἢ σάχεις ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας. * ἐδὴ δέ τις δώ τῷ πλησίον δρεγύειον ἢ σκιδνὴ φυλάξαι, & κλαπῇ ἐκ τ' οἰκίας τ' ἀνθρώπου, εἰν δρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει διπλὸν. * ἐδὴ δ' μὴ δρεθῇ ὁ κλέψας, πορσελδύσει ὁ κύριος τ' οἰκίας ἐνώπιον τ' θεοῦ, & ὁμείται ἡμῖν μὴ αὐτὸν πεπονηρῶσαι ἐφ' ὅλης τ' ᾧ καταθήκης τ' πλησίον. * καὶ πᾶσι τὸν ἀδίκημα, περὶ τε μόχου, καὶ ὑποζυγίου, καὶ πορδαί, καὶ ἱματί, καὶ πάσης ἀπωλείας τ' ἐκαλεσμένης ὅτι ἐν αὐτῇ, ἐνώπιον τ' θεοῦ ἐλδύσει ἢ κείσῃ ἀμφοτέρων. καὶ ὁ ἀλγὺς διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτίσει διπλὸν τῷ πλησίον αὐτοῦ. * ἐδὴ δέ τις δώ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ πορδαίον ἢ μόσχον ἢ παῖν κτιλῶν φυλάξαι, & λυτρεθῇ ἢ τελευτήσῃ ἢ ἀιχμάλωτον γνήται, καὶ μηδὲς γινῶ, * ὅρκου ἔσται τοῦ θεοῦ ἀναμέσον ἀμφοτέρων, ἡμῶν μὴ αὐτὸν πεπονηρῶσαι ἐπὶ τῆς καταθήκης τοῦ πλησίον, καὶ οὕτως πορσεδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποτίσει. * ἐδὴ δέ κλαπῇ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ αὐτοῦ. * εἰν δέ τις θηριάλωτον γνήται, ἄξει αὐτὸ ἐπὶ τῷ θυρῶν, καὶ οὐκ ἀποτίσει. * ἐδὴ δέ αἰτήσῃ τις τῷ πλησίον, καὶ λυτρεθῇ ἢ ἀποθάνῃ ἢ ἀιχμάλωτον γνήται, ὁ δέ κύριος αὐτοῦ μὴ ἢ μετ' αὐτοῦ, ἀποτινύων ἀποτίσει. * εἰν δέ τις ὁ κύριος αὐτοῦ ἢ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει. εἰν δέ τις μισθωτὸς ἢ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. * εἰν δέ τις ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήσδον, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερῶν ἢ φερνίει αὐτῷ ἐαυτῷ γυναικα. * εἰν δέ ἀνανδρὼν ἀνανδρῶση, καὶ μὴ βούληται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτῷ αὐτῇ γυναικα, δρεγύειον ἀποτίσει τῷ πατρί κατ' ὅσον ἐστὶν ἢ φερῶν ἢ τῶν παρθένων. * φαρμακοὺς οὐ πορδεύετε. * πάντες κοιμώμενον μετ' κτιλῶν θανάτῳ ἀποκινεῖτε αὐτοὺς. * ὁ θυσιάων θεοῖς ἑτέροις ἐξολοθρευθήσεται, πλὴν κυρίῳ μόνῳ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Si autem suffodiens domum inuentus fuerit latro, & percussus fuerit, & mortuus fuerit, percussor non erit reus sanguinis. * Si oculus testium fuerit super eum, sanguinis reus erit percussor: soluens soluet fur, & si non habuerit, vendetur pro furto suo. * Si autem inuentum fuerit in manu eius quod furto sublatum fuerat, a boue usque ad asinum & usque ad agnum, si fuerint viui, duplum restituet. * Quando pastum fecerit vir agrum aut vineam, & dimiserit iumentum suum, & pascetur in agro alieno, quod melius est in agro suo, aut quod optimum est in vinea sua restituet. * Quando egressus fuerit ignis & inuenerit spinas, & succenderit accervos, aut segetem, aut agrum integrum, reddet qui succenderit ignem id quod succenderit. * Quando dederit vir proximo suo argentum aut vasa in custodiam, & furto sublata fuerint de domo viri: si inuentus fuerit fur, restituet duplum: * Si autem fur non fuerit inuentus, accedet dominus domus in conspectum iudicum, & si non extendit manum suam in illud quod tradidit illi proximus suus. * Super omnem rem delicti, super bouem, super asinum, super agnum, super vestimentum, super omnem rem perditam qui dixerit quod hoc est, in conspectu iudicum veniat causa amborum: & quicumque condemnatus fuerit a iudicibus, reddet duplum proximo suo. * Quando dederit vir proximo suo asinum, aut bouem, aut agnum, & omne iumentum in custodiam, & mortuus fuerit, aut contractus, aut ductus in praedam, nullo vidente: * Iuramentum domini erit inter ambos, quod non extendit manum suam in illud quod tradidit ei proximus suus: & suscipiet dominus ab eo iuramentum, & nihil restituet. * Si furto sublatum fuerit ab eo, restituet domino suo. * Si dilaceratum fuerit, afferat quod dilaceratum est in testimonium, & non restituet. * Et quando mutuo acceperit vir a proximo suo, & contractum fuerit siue mortuum, domino suo non existeret cum eo, restituens reddet. * Si dominus eius fuerit cum eo, non restituet. si conductum fuerit, computetur pro mercede eius. * Et quando seduxerit vir virginem quae non est desponsata, & concubuerit cum ea, desponsabit eam sibi in uxorem. * Quod si noluerit pater eius tradere ei illam, argentum in pondere reddet iuxta dotem virginum. * Malefica non viuatur. * Omnis qui concubuerit cum iumento, morte moriatur. * Qui immolauerit idolis populorum, occidatur, praeter nomini Domini solius.

21 * וגר לא תזנה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ
מצרים: * כל אלמנה ויתום לא תענון:
22 * אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע
אשמע צעקתו: * וחרה אפי וחרגתי אתכם בחרב
23 והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים: * אם
בסוף יתלוה ארץ עמי את העני עמך לא תהיה לו
24 כנשה לא תשימון עליו נשד: * אם חבל תחבל
שלמת רעד עד בא השמש תשיבנו לו: * כי הוא
בסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה
25 כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: * אלהים לא
תקלל ונשיא בעמך לא תאר: * מלאכתך ודמעתך לא
26 תאחר בכור בנך תתן לי: * בן תעשה לשרך לצאנך
שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי:
27 * ואנשי קדשתהיו לי ובשר בשדרה טרפה לא
תאכלו לכלב תשלכון אתו:

כג

* לא תשא שמע שווא אל תשת ירך
עם דשע להיות עד חמס: * לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטות:
* ואל לא תהדר בריבו: * כי תפגע שור איבד או
חמור תעה השב תשיבנו לו: * כי תראה חמור
שנאך רבץ תחרט משאו וחדלת מעוז לו עזב העוז
עמו: * לא תטה משפט אבנך בריבו: * מדבר
שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע:
* ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי
צדיקים: * וגר לא רחץ ואתם ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: * ושש שנים
תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: * והשביעת
תשטנה ונטשתה ואכלו אבני עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעשה לכרמך לויתך:

21 * Aduenā non contristabis, neq; affliges eum. aduenā enim & ipsi fuistis in terra Ægypti.
22 * Viduæ & pupillo non nocebitis. * Si læleritis eos, vociferabuntur ad me, & ego audiam clamorē eorū: * Et indignabitur furor meus, percutiamq; vos gladio, & erūt vxores vestre viduæ, & filij vestri pupilli. * Si pecuniā mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecū, nō vrgebis eū quasi exactor, nec vsuris op-
26 primes. * Si pignus à proximo tuo acceperis ve-
27 stimentū, ante solis occasum reddes ei. * Ipsum enim est solum quo operitur indumentū carnis eius, nec habet aliud in quo dormiat. si clamauerit ad me, exaudia eum, quia misericors sum. * Diis nō detrahes: & principi populi tui non maledices. * Decimas & primitias tuas nō tardabis offerre. primogenitum filiorum tuorum dabis mihi. * De bobus quoque & ouibus similiter facies. septem diebus sit cum matre sua, die octaua reddes eum mihi. * Viri sancti eritis mihi. Carnē quæ à bestiis fuerit prægustata, non comedetis; sed proiicietis canibus.
CAP. XXIII.

1 Non suscipies vocem mendacij, nec iunges manū tuam, vt pro impio dicas falsum testimonium. * Non sequeris turbā ad faciendū malum: nec in iudicio plurimorū acquiesces sententiæ, vt à vero deuies. * Pauperis quoq; non misereberis in iudicio. * Si occurreris boui inimici tui aut asino errati, reduc ad eum. * Si videris asinū odientis te iacere sub onere, nō pertransibis, sed subleuabis cū eo. * Non declinabis in iudicium pauperis. * Mēdacium fugies. In fontem & iustum non occides, quia aduersor impium. * Nec accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subuertunt verba iustorum. * Peregrino molestus non eris. Scitis enim aduenatarum animas, quia & ipsi peregrini fuistis in terra Ægypti. * Sex annis seminabis terram tuam, & congregabis fruges eius. * Anno autem septimo dimittes eam, & requiescere facies, vt comedant pauperes populi tui: & quicquid reliquum fuerit, edant bestię agri. ita facies in vinea & in oliueto tuo.

תרגום אונקלוס

21 * וגירא לא תזנון ולא תעיקון ארי דירין חיותון בארעא ומצרים: * כל ארמלא ויתום לא תענון: * אם ענא תעני יתיה ארי אם
22 * ויתקוף רגזו ואקטול יתכון בחרבא ותחיון נשיכון ארמלו ובניכון יתמין: * אם כספא
23 * אם משכונא תיסב כסותא דחברך עד מיכל שמשא תחיבניה ליה: * אם
24 * ואל לא תהדר בריבו: * כי תפגע שור איבד או חמור תעה השב תשיבנו לו: * כי תראה חמור
25 * שנאך רבץ תחרט משאו וחדלת מעוז לו עזב העוז עמו: * לא תטה משפט אבנך בריבו: * מדבר
26 * שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: * ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי
27 * צדיקים: * וגר לא רחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: * ושש שנים
28 * תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: * והשביעת תשטנה ונטשתה ואכלו אבני עמך ויתרם תאכל
29 * חית השדה כן תעשה לכרמך לויתך:

* Et aduenæ non malefacietis, neque affligetis eū. 21
fuiſtis enim aduenæ in terra Ægypti. * Omnem vi- 22
duam & orphanum non opprimitis eos. * Si autem 23
oppreſſeritis eos, & vociferantes clamauerint ad
me, auditione audiam clamorem eorum: * Et indi- 24
gnabor furore, & occidam vos gladio, & erunt v-
xores veſtræ viduæ, & filij veſtri orphani.

* Si autem pecuniam mutuaueris fratri pauperi, a 25
te non eris ipſum urgens, non impones ei uſuram.

* Si autem pignus pigneraueris veſtimentum 26
proximi, ante occaſum ſolis reddes illud ei. * Eſt 27
enim hoc operimentum eius ſolum: hoc veſtimen-
tum turpitudinis eius, in quo dormiet? ſi igitur cla-
mauerit ad me, exaudia eum: miſericors enim ſum.

* Diis non maledices, & principi populi tui non 28
dices malè. * Primitias aræ & torcularis tui non 29
tardabis offerre. * Primogenita filiorum tuorum da-
bis mihi. * Sic facies vitulum tuum, & ouem tuā, 30
& ſubiugale tuum. ſeptem dies erit ſub matre, at
die octauo reddes mihi illud. * Et viri ſancti eritis 31
mihi. & carnem in agro à beſtiis captam non come-
detis; cani proicietis eam. CAP. XXIII.

Non ſuſcipies auditionem vanam. non ſimul ſe- 1
deas cum iniquo, ut ſis teſtis iniquus. * Non 2
eris cum pluribus in malitia. non adicies cum mul-
titudine ad declinandum iudicium: * Et pauperis 3
non miſereberis in iudicio. * Si autem occurreris 4
boui inimici tui, vel ſubiugali eius errantibus, redu-
cens reſtitues ei. * Si autem videris ſubiugale 5
inimici tui cecidiſſe ſub onere ſuo, non pertranſibis
illud, ſed ſubleuabis id cum illo. * Non peruer- 6
tes iudicium pauperis in iudicio ſuo. * Ab omni 7
iudicio iniquo recedes. innocentem & iuſtum non
occides: & nō iuſtificabis impium cauſa munerum.

* Et dona non accipies. nam dona excæcant ocu- 8
los viduentium, & ſubuertunt verba iuſta.

* Et aduenæ non malefacietis, neque affligetis: 9
vos enim ſcitis animam aduenæ. ipſi enim aduenæ
fuiſtis in terra Ægypti. * Sex annos ſeminabis 10
terram tuam, & congregabis fructus eius: * At 11
ſeptimo remiſſionem facies, & dimittes eam, & co-
medent mendici gentis tuæ: at relicta eorum come-
dent beſtiæ agreſtes. ſic facies vineæ tuæ, & oliue-
to tuo.

21 * καὶ παροφύλῃ οὐ κακώσεις, οὐδὲ μὴ θλίψετε αὐτόν. ἥτε
22 γὰρ παροφύλῃ ἐν γῇ αἰγύπτου. * πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφαν-
23 ὄν οὐ κακώσετε αὐτοὺς. * ἐὰν δὲ κακώσητε αὐτοὺς, καὶ κρα-
24 ξαίης καὶ καταβοήσωσι πρὸς με, ἀκοῇ ἐλθόμεναι τῇ βοῇ αὐ-
25 τῶν. * καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ, & ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ,
καὶ ἔσονται αἰγυπαῖκες ὑμῶν χῆραι, & τὰ τέκνα ὑμῶν ὀρφανά.
26 * ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδοθήσῃς ἀδελφῷ τῷ πενήτῃ σου, πρὸς
27 σοὶ ἔσῃ αὐτὸν καλεπείων, ὅτι ἐπιθήσῃς αὐτῷ ῥέκον. * ἐὰν δὲ
ἐνεχυρίσῃς ἐνεχυρίασῃς τὸ ἱμάτιον τῷ πλησίον, πρὸς δυσμῆν
28 ἡλίου ἀποδώσεις αὐτὸ αὐτῷ. * ἐπὶ γὰρ τοῦτο πενιχρὸν αὐτῷ
μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀχρημοσύνης αὐτοῦ, ἐν ᾧ κοιμηθήσεται,
ἐπὶ ᾧ ἐν καταβοήσῃ πρὸς με, εἰσαχόμεναι αὐτῷ ἐλεήμων γὰρ
29 εἰμι. * θεὸς δὲ κακολογῆσεις, καὶ ἄρχοντα τῆ λαοῦ σου ἐρεῖς
30 κακῶς. * ἀπαρχὰς ἀλωνος καὶ ληνοῦ σου καὶ ἀνθερίσας.
31 τὰ πρωτότκα τῶν ὑμῶν σου δώσεις ἐμοί. * οὕτω ποιήσεις τὸν μό-
χον σου, καὶ τὸ πρῶτόν σου & τὸ ὑποζυγίον σου. ἐπὶ ἡμέρας
ἑπτά ὑπὸ τῷ μητέρῳ, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀποδώσεις μοι
αὐτό. * καὶ δούλους ἀγνοῖ ἐσεσθὲ μοι. καὶ κρέας ἐν ἀγρῷ θη-
ριάλωτον ὅτι ἐδεσθε, τὰ κύνι δὲ πορρίψετε αὐτό.

καγ.

1 * Οὐ πρὸς ἀδελφὸν ἀκοῶν ματαίῳ οὐ συγκαθήσῃ μετ' ἀδελ-
2 κου γυνεὸς μαρτυρῶν ἀδικῶ. * ὅτι ἔσῃ μετὰ πλείονων ἐπὶ
3 κακίᾳ. οὐ παροφύλῃ μετὰ πλείοις ἐκκλίνειν κρίσιν. * καὶ
4 πενήτα ὅτι ἐλεήσῃς ἐν κρίσει. * ἐπὶ δὲ ἑναντίῃ τῷ
5 βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλ. θυρομύτης, ἀπο-
6 σρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ. * ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζυγίον τοῦ ἐ-
7 χθροῦ σου πεπιωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελθὺς αὐτό,
8 ἀλλὰ ἑωυτοῦ ἐγείρεις αὐτό μετ' αὐτοῦ. * οὐ διασρέψεις κέριμα
9 πενήτης ἐν κρίσει αὐτοῦ. * ἀπὸ παντὸς κέριματος ἀδικῶς ἀπο-
10 σθήσῃ. ἀδίκων καὶ δίκαιον ὅτι ἀποκτενεῖς. καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν
11 ἀδίκον ἐνεκὸν δώρων. * καὶ δῶρα οὐ λήψῃ. τὰ γὰρ δῶρα ἐκ-
τυφλοῦ ὀφθαλμοὺς βλέπόντων, καὶ λυμναίεται ῥήματα δί-
καια. * καὶ παροφύλῃ οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψετε. ὑ-
μεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τῷ παροφύλῃ. αὐτοὶ γὰρ παροφύ-
10 λῃ ἥτε ἐν γῇ αἰγύπτου. * ἐξ ἑπτά σπερεῖς τὴν γῆν σου, & συ-
11 νάζεις τὰ θνήσκοντα αὐτῆς. * τὰ δὲ ἐβδόμῳ ἄφεσιν ποιή-
σεις, καὶ δούλους αὐτῶν, καὶ ἐδονται ὁ πτωχὸς τοῦ ἐθνους σου.
τὰ δὲ ὑπολειπόμῃνα αὐτῶν ἐδεσται τὰ θηρία τὰ ἀγρία. οὕτω
ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου, καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Aduenam autem non decipietis neq; affligetis: quoniam aduenæ fuistis in terra Ægypti. * Nulla viduam neq; pupillum affligetis. * Quod si af-
figens afflixeris eum, & clamans clamauerit coram me, suscipiens suscipiam clamorem eius: * Et indignabitur furor meus, interficiamque vos gladio: &
erunt vxores vestrae viduæ, & filij vestri pupilli. * Si argentum commodaueris populo meo pauperi qui habitat tecum, non eris ei quasi senerator,
nec imponetis super eum uſuram. * Si pro pignore acceperis coopertorium proximi tui, ante solis occasum reddes illud ei. * Quoniam ipsum est
coopertorium eius, & ipsum est indumentum cutis eius, in quo cubabit? eritque quando clamauerit coram me, suscipiam clamorem eius, quia mi-
sericors ego sum. * Iudices non vilipendes, & principi in populo tuo non maledices. * Primitias frumenti tui & vini non tardabis reddere. Pri-
mogenitum filiorum tuorum reseruabis coram me. * Sic facies de bobus tuis & de ouibus: septem diebus erit cum matre sua, & in die octauo ſe-
parabis eum coram me. * Et viri sancti eritis coram me: & carnem dilaceratam à bestia agri non comedetis, canibus proicietis eam. CA. XXIII.
Non ſuſcipies vocem mendacij, nec pones manum tuam cum iniquo, ut ſis ei teſtis falſus. * Non ſequeris multos ad malefaciendum, neque de-
cutteris bovi inimici tui aut aſino errantibus, reducens reduces eos illi. * Quando videris aſinum odientis te iacentem ſub onere ſuo, & deſideris ad-
iuuare eum, dimittens dimittes odium quod erat in corde tuo contra eum, & ſubleuabis eum eo. * Non declinabis iudicium pauperis tui in cauſa
eius. * A verbis ocioſis proculeris: & eum qui fuerit iuſtificatus, & exierit iuſtus à iudicio, non occides; quia non iuſtificabo impium. * Et mu-
nere non accipies: quia munus excæcat oculos ſapientum, & peruertit verba iuſtorum. * Et aduenam non anguſtiabit: vos enim ſcitis animam
peregrini; quia aduenæ fuistis in terra Ægypti. * Et ſex annis ſeminabis terram tuam, & congregabis fructum eius: * Septimo autem anno di-
mittes eam, & relinques eam, & comedent pauperes populi tui: & quod illi reliquerint, comedet beſtia agri: ſic facies vineæ tuæ & oliueto tuo.

12 * שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשָּׁבֵת
 לַמַּעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְיִנְפֹשׁ בֵּן-אִמְתְּךָ וְהַגֵּר:
 13 * וּבְכָל אֲשֶׁר-אִמַּרְתִּי אֵלֶיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים
 14 אַחֲרֵיהֶם לֹא תִזְכֹּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ: * שְׁלֹשׁ
 15 רִגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה: * אֶת-חֹג הַמִּצּוֹרֹת תִּשְׁמֹר
 שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹרֹת כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
 הָאֲבִיב כִּי-בּוֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא-יֵרָאוּ פְנֵי רִיקָם:
 16 * וְחֹג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחֹג
 הָאֶסֶף בַּצֵּאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת-מַעֲשֶׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה:
 17 * שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶל-פְּנֵי הָאֲדָמָה
 18 יְהוָה: * לֹא-תִזְבַּח עַל-חֶמֶץ דָּם וְזִבְחִי וְלֹא-יִלִּין חֶלֶב-
 19 חֲגִי עַד-בֹּקֶר: * רֹאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשֹׁל גִּדִּי בְּחֶלֶב אִמּוֹ:
 20 * הִנֵּה-אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשַׁמֵּר בְּדֶרֶךְ
 21 וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנֵתִי: * הִשְׁמַר מִפְּנֵי
 וְשִׁמַּע בְּקוֹלוֹ אֶל-תִּמְרָ בּוֹ כִּי לֹא יִשְׁאַל לַפְּשַׁעְכֶם
 22 כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ: * כִּי אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ
 כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאֵיבְתִּי אֶרֶץ-אֵיבֶיךָ וְצָרְתִּי אֶרֶץ-
 23 צָרְרֶיךָ: * כִּי יֵלֶךְ מַלְאָכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל-הָאֶמְרִי
 וְהַחֲתִי וְהַפְרֹדִי וְהַכְנַעֲנִי הַחֹי וְהַיְבוֹסִי וְהַכְּחָדִי:
 24 * לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלֹהִים וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה
 כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי רֹרֶם רִתְּהֶם וְשִׁבְרֵם תִּשְׁבֹּר
 25 מִצִּבְתֵּיהֶם: * וְעַבַּדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְכִרְךָ
 אֶת-לֶחֶמְךָ וְאֶת-מִימֶיךָ וְהִסְרְתִּי מִחֲלֵה מִקְרָבְךָ:
 26 * לֹא-תִהְיֶה מִשְׁכַּלְהָ וְעִקְרָהּ בְּאַרְצְךָ אֶרֶץ-
 27 מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: * אֶרֶץ-אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ
 וְהִמַּתִּי אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר תִּבְאֵ בָהֶם וְנָתַתִּי אֶרֶץ-
 28 כָּל-אֵיבֶיךָ אֵלֶיךָ עֶרְפָּה: * וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-הַצֹּרֵעַ
 לִפְנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת-הַחֹי אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחֲתִי
 מִלִּפְנֶיךָ:

12 * Sex diebus operaberis, septima die cessabis,
 vt requiescat bos & asinus tuus, & refrigeretur
 13 filius ancillæ tuæ, & aduena. * Oīa quæ dixi vo-
 bis custodite, & per nomen externorū deorū
 non iurabitis, neque audietur ex ore vestro.
 14 * Tribus vicibus per singulos annos mihi fe-
 15 sta celebrabitur. * Solennitatē quoq; azymorū
 custodies: Septē dieb' comedetis azyma, sicut
 præcepi tibi tēpore mensis nouorū quando e-
 gressus es de Ægypto. Nō apparebis in cōspe-
 16 ctu meo vacuus. * Et solennitatē mēsis primi-
 tiuorū operis tui quæcunque seminaueris in
 agro, solennitatē quoq; in exitu anni, quando
 17 cōgregaueris omnes fruges tuas de agro. * Ter-
 C in anno apparebit omne masculinum tuū co-
 18 ram dño Deo tuo. * Non immolabis super fer-
 mento sanguinem victimæ tuæ, nec remane-
 19 bit adeps solennitatis meæ vsq; manē. * Primi-
 tias frugum terræ tuæ deferēs in domū domi-
 ni Dei tui. Non coques hædū in lacte matris
 20 suæ. * Ecce ego mittam angelum meum, qui
 præcedat te & custodiat in via, & introducat
 21 in locum quem preparavi tibi. * Obserua eum
 & audi vocem eius; nec contemnēdum putes,
 quia non dimittet cū peccaueris, & est no-
 22 men meum in illo. * Quōd si audieris vocem
 eius, & feceris omnia quæ loquor, inimicus e-
 23 ro inimicis tuis, & affligā affligentes te. * Præ-
 cedetq; te angelus meus, & introducet te ad
 Amorrhæum, & Ethæū, & Pherezæum, & Cha-
 nanæum & Euæum, & Iebusæum, quos ego
 24 conteram. * Non adorabis deos eorum, neque
 coles eos. non facies opera eorū, sed destrues
 25 eos, & confringes statuas eorum. * Seruietiq;
 domino Deo vestro, vt benedicā panibus tuis
 & aquis, & auferam infirmitatē de medio tui.
 26 * Non erit infœcunda nec sterilis in terra tua:
 27 numerum dierum tuorum implebo. * Terro-
 rem meum mittam in præcursum tuum, &
 D occidam omnem populum ad quem ingre-
 dieris. cunctorūq; inimicorum tuorum
 28 coram te terga vertam: * Emittens crabro-
 nes prius, qui fugabunt Euæum & Chana-
 næum & Ethæum, antequam introcas.

תרגום אונקלוס

12 * שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשָּׁבֵת
 13 וּבְכָל אֲשֶׁר-אִמַּרְתִּי אֵלֶיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים
 14 אַחֲרֵיהֶם לֹא תִזְכֹּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ: * שְׁלֹשׁ
 15 רִגְלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה: * אֶת-חֹג הַמִּצּוֹרֹת תִּשְׁמֹר
 שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹרֹת כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ
 הָאֲבִיב כִּי-בּוֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא-יֵרָאוּ פְנֵי רִיקָם:
 16 * וְחֹג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחֹג
 הָאֶסֶף בַּצֵּאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת-מַעֲשֶׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה:
 17 * שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶל-פְּנֵי הָאֲדָמָה
 18 יְהוָה: * לֹא-תִזְבַּח עַל-חֶמֶץ דָּם וְזִבְחִי וְלֹא-יִלִּין חֶלֶב-
 19 חֲגִי עַד-בֹּקֶר: * רֹאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשֹׁל גִּדִּי בְּחֶלֶב אִמּוֹ:
 20 * הִנֵּה-אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשַׁמֵּר בְּדֶרֶךְ
 21 וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנֵתִי: * הִשְׁמַר מִפְּנֵי
 וְשִׁמַּע בְּקוֹלוֹ אֶל-תִּמְרָ בּוֹ כִּי לֹא יִשְׁאַל לַפְּשַׁעְכֶם
 22 כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ: * כִּי אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ
 כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאֵיבְתִּי אֶרֶץ-אֵיבֶיךָ וְצָרְתִּי אֶרֶץ-
 23 צָרְרֶיךָ: * כִּי יֵלֶךְ מַלְאָכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל-הָאֶמְרִי
 וְהַחֲתִי וְהַפְרֹדִי וְהַכְנַעֲנִי הַחֹי וְהַיְבוֹסִי וְהַכְּחָדִי:
 24 * לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלֹהִים וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה
 כַּמַּעֲשִׂיהֶם כִּי רֹרֶם רִתְּהֶם וְשִׁבְרֵם תִּשְׁבֹּר
 25 מִצִּבְתֵּיהֶם: * וְעַבַּדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְכִרְךָ
 אֶת-לֶחֶמְךָ וְאֶת-מִימֶיךָ וְהִסְרְתִּי מִחֲלֵה מִקְרָבְךָ:
 26 * לֹא-תִהְיֶה מִשְׁכַּלְהָ וְעִקְרָהּ בְּאַרְצְךָ אֶרֶץ-
 27 מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: * אֶרֶץ-אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ
 וְהִמַּתִּי אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר תִּבְאֵ בָהֶם וְנָתַתִּי אֶרֶץ-
 28 כָּל-אֵיבֶיךָ אֵלֶיךָ עֶרְפָּה: * וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-הַצֹּרֵעַ
 לִפְנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת-הַחֹי אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחֲתִי
 מִלִּפְנֶיךָ:

* Sex dies facies opera tua, at die septima requies-
ces, ut requiescat bos tuus & subiugale tuum, &
refrigeretur filius ancille tue & aduena. * Omnia
quæcunque dixi ad vos, custodietis. et nomen deo-
rum alienorum non memorabitis, neque audietur ex
ore vestro. * Tria tempora anni celebrate mihi.
* Festum azymorum obseruabitis facere. septem
dies comedetis azyma, sicut præcepi tibi iuxta tem-
pus mensis nouorum. in enim ipso egressus es ex Æ-
gypto. non apparebis coram me vacuus. * Et fe-
stum messis primitiuorum facies operum tuorum,
quæ seminaueris in agro tuo. & festum consumma-
tionis in exitu anni in congregatione operum tuo-
rum quæ ex agro tuo. * Tria tempora anni appa-
rebit omne masculinum tuum coram domino Deo
tuo. * Quando enim eiecero gentes à conspectu
tuo, & extendam terminos tuos, non sacrificabis su-
per fermento sanguinem victimæ meæ, neque dor-
miet adeps festiuitatis meæ usque manè. * Primi-
tias primitiuorum terræ tuæ inferes in domum do-
mini Dei tui. non coques agnum in lacte matris suæ.
* Et ecce ego mitto angelum meum ante faciem
tuam, ut custodiat te in via, ut introducat te in
terram quam præparauī tibi. * Attende tibi, et
exaudi eum: non incredulus sis illi: non enim dimit-
tet te. & enim nomen meum est in eo. * Si auditu
audieris meam vocem, & feceris omnia quæcunque
præcipio tibi, inimicus ero inimicis tuis, & aduersa-
bor aduersariis tuis. * Ibit enim angelus meus
præcedens te, & introducet te ad Amorraeum, &
Ethæum, & Pherezeum, & Chananeum, & Ger-
gesum, & Eueum, & Jebuseum, & delebo eos.
* Non adorabis deos eorum, neque seruias eis.
non facies iuxta opera eorum, sed destructione de-
strues eos, et conterens conteres statuas eorum: * Et
seruias dño Deo tuo: et benedicā panē tuū et vinum
tuū, & aquā tuam, et auertam infirmitatē à vobis.
* Non erit in vobis sterilis, neque infæcūda, neque
sterilis super terram tuam. numerum dierum tuorū
implebo. * Et terrorem meū mittā præcedentem te:
& amentes faciā omnes gentes, in quas tu exiueris
in eos: & dabo omnes aduersarios tuos profugos.
* Et immittam crabrones priores te: & eiiciam
Amorraeos, et Eueos, et Chananeos, et Ethæos à te.

12 * Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
ἀναπαύσῃ, ἵνα ἀναπαύσῃ ὁ βοὺς σου & τὸ ὑπόζυγόν σου, καὶ
13 ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου & ὁ παροστήλυτος. * πᾶν
ὅσα εἰρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάξετε. & ὄνομα θεῶν ἑτέρων ἐκ
ἀναμνήσεως, οὐδ' οὐ μὴ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
14 * Τρεῖς καιροὺς ἐνιαυτοῦ εὐρτάζετε μοι. * τὸν εὐρτελὴ τῶν
15 ἀζύμων φυλάξετε ποιεῖν. ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐδεσθε ἀζυμα, κα-
θάπερ ἐνετείλαμην ὑμῖν τὸν καιρὸν ἐμὲν τῶν νέων. ἐν γὰρ
αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ αἰγύπτου. ὅτε ὁ φθῆσθαι ἐνώπιόν μου κενός.
16 * καὶ εὐρτελὴς ἐρεσμοῦς πρωτογνημάτων ποιήσεις τῶν ἔρ-
γων σου, ὧν ἐδὼν ἀπερεῖς ἐν τῷ ἀγρῷ σου. καὶ εὐρτελὴς σιωπείας
ἐπ' ἐξόδα ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ
17 ἀγροῦ σου. * Τρεῖς καιροὺς ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεαι πᾶν ἄρσε-
18 νικόν & ἐνώπιον κυρίου ἐρεσμοῦς. * ὅταν γὰρ ἐκβάλλω ἐξ ἡ
ἀπὸ προσώπου σου, καὶ πλατυώ τὰ ὅριά σου, & θύσεις ἐπὶ
ζύμῃ αἶμα ἐθύματός μου, οὐ γὰρ μὴ κοιμηθῇ σῶμα τῶν ἐρεσ-
19 μῶν σου. * Ἰὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογνημάτων τῆς γῆς σου
εἰσίοισθαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐρεσμοῦς. & ἐψήσῃς ἄρνα ἐν γάλα
20 κηλὸς μητρὸς αὐτοῦ. * & ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ
προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς
21 τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασα σοι. * πρὸς σε καὶ σε αὐτῶν, καὶ εἰσαάξῃ
αὐτὸς, μὴ ἀπείθῃς αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποσείληταί σε. τὸ γὰρ ὄνομα
22 μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ. * ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ
ποιήσης πᾶν τὰ ὅσα ἐντέλλομαι σοι, ἐκθροῦν τὸν ἐχθρὸν
23 σου, καὶ ἀντικείμενον τοῖς ἀντικειμένοις σου. * πορεύεσθαι
γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡτοίμητός σου, καὶ εἰσαίξει σε πρὸς τὸν ἀμορ-
ραῖον, καὶ χετταῖον, καὶ φερεζαῖον, καὶ χαναναῖον, καὶ γερ-
24 σαῖον, καὶ εὐαῖον, καὶ ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτερίψω αὐτοὺς. οὐ
πρὸς σὺν ἡσέως τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύῃς αὐτοὺς.
25 & ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσει κατέλεις αὐ-
26 τοὺς, & συντερίβων συντερίβεις τὰς στήλας αὐτῶν. * & λαβρύ-
σεις κυρίῳ τὰ θεὰ σου, & δολογῆσω τὸν ἄρτον σου & τὸν οἶνόν σου,
27 & τὸ ὕδωρ σου, & ἀποστέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν. * ὅτε ἐσθαι
ἐν ὑμῖν ἄτεκνος, & ἄγονος, & στείρα ἐπὶ τῇ γῇ σου. τὸν ἀριθμὸν
28 τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρώσω. * & τὸν φόβον μου ἀποστέλω ἡ-
γούμερόν σου, καὶ ἐκσέσω πᾶν τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ ἐκπορεύσῃ
εἰς αὐτούς. καὶ δώσω πᾶν τὰς εὐαγγελίας σου φυγάδας.
29 * καὶ ἀποστέλω τὰς σφηκίας πρὸς τοὺς σου καὶ ἐκβαλῶ
ἐκ τῶν ἀμορραίων, καὶ εὐαίων, & χαναναίων, καὶ χετταίων ἀπὸ σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Sex diebus facies opera tua: in die autem septimo requiesces, ut quiescat bos tuus & asinus tuus, & quiescat filius ancillæ tuæ & peregrinus.
13 Er in omnibus quæ dixi vobis, estote admoniti, & nominis idolorum populorum non recordabimini, neque audietur in ore vestro. * Tri-
bus vicibus in anno celebrabitis festa coram me. 15 Solennitatem azymorum custodietis: septem diebus comedes azyma, sicut præcepi tibi in tem-
pore mensis nouarum frugum, quoniam in eo egressus es de Ægypto: & non appareas in conspectu meo vacuus. 16 Solennitatem quoque messis
primitiuorum operis tui quæ seminasti in agro. & solennitatem congregationis in exitu anni, quando congregaueris opera tua de agro. 17 Tribus
vicibus in anno apparebunt omnes masculi tui coram dominatore seculi Domino. 18 Non immolabis super fermento sanguinem victimæ meæ,
neque manebunt extra altare adipēs sacrificii solennitatis usque manè. 19 Principium primitiarum terræ tuæ afferes in sanctuarium domini Dei
tui. Non comedes carnem cum lacte. 20 Ecce ego mitto angelum meum ante te, ut custodiat te in via, & introducat te in locum quem præparauī
tibi. 21 Non comedes carnem cum lacte. 22 Quia ibi angelus meus ante faciem tuam, & introducet te ad Amorraeos, & Ethæos, & Pherezeos, & Chananeos, & Eueos, & Jebu-
seos, & disperdam eos. 23 Quia ibi angelus meus ante faciem tuam, & introducet te ad Amorraeos, & Ethæos, & Pherezeos, & Chananeos, & Eueos, & Jebu-
seos, & disperdam eos. 24 Non adorabis idola eorum, neque coles ea, neque facies secundum opera eorum: sed destrues destrues eos, & confrin-
ges confringes statuas eorum. 25 Seruietisque coram domino Deo vestro, & benedicet cibum tuum & potum tuum, & auferam infirmitates pes-
simas de medio tui. 26 Non erit orbat & sterilis in terra tua: numerum dierum tuorum perficiam. 27 Terrorem meum mittam ante te, & con-
teram omnem populum ad quem tu ingredieris ut pugnes contra eum: & ponam omnes inimicos tuos coram te terga vertentes. 28 Mittamque
vespem ante faciem tuam, & eiiciet Eueos, Chananeos, & Ethæos à facie tua.

29 * לא אנרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ
30 שממה ורבה עליך חית השדה : * מעט מעט אנרשנו
31 מפניך עד אשר תפנה ונחלת את הארץ : * ושתי
את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד
הנהר כי אתן בידכם את יבשי הארץ וגרשתמו מפניך :
32 * לא תכרת להם ולא להיהם ברית : * לא ישובו
33 בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם
כי יהיה לך למוקש :

בר

1 * ואל משה אמר עליו
אל יהיה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים
מזקני ישראל והשתחיתם מרחק : * ונגש משה
לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו :
3 * ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל
המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל
4 הדברים אשר דבר יהוה נעשה : * ויכתב משה
את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתי עשרים מצבה לשנים עשר שבטי
5 ישראל : * וישלח את נערי בני ישראל ויעלו
6 עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : * ויקח
משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על
7 המזבח : * ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם
8 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע : * ויקח
משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית
אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה :
9 * ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני
10 ישראל : * ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו
11 כמעשה לבנות הספיר וכעצם השמים לטהר : * ואל
אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
ויאכלו וישתו :

29 * Non eiiciam eos à facie tua anno vno, ne
terra in solitudinem redigatur, & crescant co-
30 tra te bestiae. * Paulatim expellam eos de con-
spectu tuo, donec augearis & possideas terrā.
31 * Ponam autem terminos tuos à mari rubro,
vsque ad mare Palæstinorum, & à deserto vs-
que ad fluuium. Tradā in manibus vestris ha-
bitatores terræ, & eiiciam eos de conspectu
32 vestro. * Non inibis cum eis foedus, nec cum
33 diis eorum. * Non habitent in terra tua, ne for-
tè peccare te faciant in me, si seruiers diis eo-
rum, quod tibi certè erit in scandalum.

CAP. XXIII.

1 * Moyfi quoque dixit : Ascende ad Domi-
A num tu & Aaron, Nadab, & Abiu, & se-
ptuaginta senes ex Israel, & adorabitis procul.
2 * Solusque Moyfes ascendet ad Dominum, &
illi non appropinquabunt : nec populus af-
3 cendet cum eo. * Venit ergo Moyfes, & narra-
uit plebi omnia verba Domini atque iudicia.
Responditque omnis populus vna voce : Om-
nia verba Domini quæ locutus est, faciemus.
4 * Scripsit autem Moyfes vniuersos sermones Do-
mini : & manè confurgens, ædificauit altare ad
radices montis, & duodecim titulos per duo-
5 decim tribus Israel. * Misitque iuvenes de fi-
liis Israel, & obtulerunt holocausta, immola-
ueruntque victimas pacificas Domino vitulos.
6 * Tulit itaque Moyfes dimidiam partem sangui-
nis, & misit in crateras : partem autem residua
7 fudit super altare. * Assumensque volumen fe-
deris, legit audiente populo. Qui dixerunt :
Omnia quæ locutus est Dominus, faciemus,
8 & erimus obediētes. * Ille verò sumptum san-
B guinem resperfit in populū : & ait, Hic est san-
guis foederis quod pepigit Dñs vobiscum su-
9 per cunctis sermonibus his. * Ascenderuntque
Moyfes & Aaron, Nadab & Abiu, & septua-
10 ginta de senioribus Israel. * Et viderūt Deum
Israel. sub pedibus eius quasi opus lapidis sa-
phirini, & quasi cælum cū serenum est.
11 * Necnon super eos qui procul recesserant de
C filiis Israel, misit manum suam. Videruntque
Deum, & comederunt ac biberunt.

תרגום אונקלוס

29 * לא אתרכיניה מן קדמך בשחא חדא דלמא הוה ארעא צדיא ויסגי עלך חיות ברא :
30 * ועיר ועיר אתרכיניה מן קדמך עד דחפיש
31 * ואשוי ית תחומך מימא דסוף עד ימא דפלשתאי ומדברא עד פרח ארי אמסר בידכון ית יחבי ארעא ואתרכיניה מן
32 * לא תגור להון ולטעותהון קנים :
33 * לא יתבון בארעך דלמא יתיבון יתך קדמי ולא תפלה ית טעותהון ארי לתקלא
ולמשה אמר מק לקדם יי את ואהרן
1 * ויתקרב משה בלחודותי קדם יי ואינון לא יתקרבון ועמא לא יסקון עמיה :
2 * וכתב משה ית כל פתגמיה דמליל יי נעביר :
3 * ושלח ית בכורי בני ישראל ואסיקו
4 * ונסיב משה פלגות דמא ושוי במזרקא ופלגות דמא זרק על מדבחא :
5 * ונסיב משה ית דמא וזרק על מדבחא לכפרה על עמא ואמר הא דם קימא
6 * וסליק משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מסבי ישראל :
7 * ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו
8 * כמעשה לבנות הספיר וכעצם השמים לטהר :
9 * ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים
10 * ויאכלו וישתו :
11 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
12 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
13 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
14 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
15 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
16 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
17 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
18 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
19 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
20 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
21 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
22 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
23 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
24 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
25 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
26 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
27 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
28 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
29 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
30 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
31 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
32 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :
33 * ויקרא יקרא קדשין קדשין קדשין :

* Non eijciam eos à facie tua in anno vno, ut
non fiat terra deserta, & multe fiant contra te be-
stie terre. * Paulatim paulatim eijciam eos à te, usquequo crescas & hereditate possideas terram.

* Et ponam terminos tuos à rubro mari, usque ad mare Palestinorum, & à deserto usque ad fluium magnum Euphratem. & tradam in manus vestras habitantes in terra, & eijciam eos à te.

* Non habitabis cum eis: & diis eorum non pones fœdus. * Et non habitabunt in terra tua, ut non peccare te faciant erga me. si enim seruias diis eorum, hi erunt tibi offendiculum.

CAP. XXIIII.

ET Moysi dixit: Ascende ad Dominum tu, & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta seniorum Israel, et adorabunt à longè Dominum.

* Et appropinquabit Moyses solus ad Deum: ipsi autem non appropinquabunt: at populus non simulascendet cum eis. * Ingressus est autem

Moyses, & narrauit populo omnia verba Dei & iudicia. Respondit autem omnis populus voce una, dicentes: Omnes sermones quos locutus est Dominus, faciemus, & audiemus.

* Et scripsit Moyses omnia verba. Surgens autem Moyses manè, edificauit altare sub monte: & duodecim lapides in duodecim tribus Israel.

* Et misit iuuenes filiorum Israel, & obtulerunt holocausta, & sacrificauerunt victimam salutaris Deo vitulos.

* Accipiens autem Moyses dimidium sanguinis, infudit in craterem: at dimidium sanguinis infudit super altare. * Et accipiens librum testamenti,

legit in aures populi: & dixit, Omnia quæ locutus est Dominus, faciemus, & audiemus.

* Accipiens autem Moyses sanguinem, respersit populum. & dixit, Ecce sanguis testamenti, quod disposuit Dominus ad vos de omnibus sermonibus his.

* Et ascendit Moyses & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta seniorum Israel. * Et viderunt locum ubi stetit Deus Israel: & quæ sub pedes eius quasi opus lateris saphiri, & sicut species firmamenti cali puritate.

* Et electorum Israel non dissonuit neque vnus. & apparuerunt in loco Dei, & comederunt & biberunt.

* ὅτε ἐμβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ, ἵνα μὴ γῆνηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πολλὰ γῆνηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς. * καὶ μικρὸν μικρὸν ἐμβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ, ἕως ἀνὰ ἕξ ηἡμέρας καὶ κληρονομήσης τὴν γῆν. * καὶ θήσω τὰ ὅρια τοῦ ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς φιλιστίνης. καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου διφραῖτου. καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν αὐτοὺς ἐκ τῶν θηρίων ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐμβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ. * οὐ συγκαθίστησιν αὐτοῖς. καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐ θήσεαι διαθήκην.

* καὶ ὅτε ἐγκαθίστηνται ἐν τῇ γῇ τοῦ, ἵνα μὴ ἀμαρτάνειν σε ποιήσωσι πρὸς με. εἰ γὰρ δουλεύσης τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐ τοῖς ἐθέλουσι σοὶ πρὸς κοίμῃ. καὶ.

* Καὶ μωσὴ εἶπεν, ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ ἀαρὼν, καὶ ναδάβ, καὶ ἀβιούδ, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ κυρίῳ. * καὶ ἐγγίσει μωσὴς μόνος πρὸς τὸν θεόν, αὐτοῖς δὲ ὅτε ἐγγισιοῦσιν, ὃ ὃ λαὸς ἐξ ἰσραὴλ ἀκούσεται μετ' αὐτῶν. * εἰσῆλθε δὲ ὁ μωσὴς, καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα. ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ, λέγοντες, πάντα ὅσα ἐλάλησεν ὁ κύριος, ἐξ ἐλάλησε κύριος, ποιήσομεν, καὶ ἀκούσομεθα.

* καὶ ἐγραψεν μωσὴς πάντα τὰ ῥήματα. ὁρθίσας δὲ μωσὴς τὸ πρῶτον ὡκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τῷ ὄρει, καὶ δώδεκα λίθοις εἰς τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ ἰσραὴλ. * καὶ ἐξάπεσε ἑστὸν νεανίσκοις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν θυσίαν κυρίου τῷ θεῷ βοσκήματα.

* λαβὼν δὲ μωσὴς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεον εἰς κρατῆρα, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

* καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης, ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ εἶπεν, πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος, ποιήσομεν, καὶ ἀκούσομεθα. * λαβὼν δὲ μωσὴς τὸ αἶμα, κατεσκεδάσε τὸν λαόν. καὶ εἶπεν, ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης, ἥς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς πᾶντων τῶν λόγων τούτων.

* καὶ ἀνέβη μωσὴς καὶ ἀαρὼν, καὶ ναδάβ, καὶ ἀβιούδ, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων ἰσραὴλ. * καὶ ἶδον τὸν τόπον ὃν εἰσήκει ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ, καὶ τὰ ὑποπόδια αὐτοῦ ὡς εἶργον πλωτῆρος λαπφείρου, καὶ ὡς περὶ εἶδος σερπῶ-

ματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. * καὶ τῶν ἐπιπέλων τῶν ἰσραὴλ ἐδιεφάνησαν ὅτι εἰς. καὶ ὡφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τῷ θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non eijciam eos à facie tua in anno vno, ne terra sit deserta: & multiplicentur contra te bestiae agri. * Paulatim eijciam eos à facie tua, donec augetis & possideas terram. * Ponamque terminum tuum à mari rubro, usque ad mare Philistinorum, & à deserto usque ad Euphratē: quoniam tradam in manibus vestris habitatores terrae, & eijciam eos à facie tua. * Non inibis cum eis pactum, nec cum idolis suis. * Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant coram me: neque seruias idolis eorum, quia in scandalum erunt tibi.

CAP. XXIIII.

Moysi autem dixit: Ascende in conspectum Domini, tu & Aaron, Nadab & Abiud, & septuaginta de senioribus Israel, & adorabitis à longè.

* Et accedet Moyses solus coram Domino, & illi non accedant: & populus non ascendet cum eo. * Venitque Moyses, & narrauit populo omnia verba Domini, & omnia iudicia. Et responderunt omnis populus simul, atque dixerunt: Omnia verba quæ locutus est Dominus, faciemus.

* Scripsitque Moyses omnia verba Domini: & surrexit manè, & edificauit altare in humiliori loco montis, & duodecim titulos per duodecim tribus Israel. * Misitque primogenitos filiorum Israel, & obtulerunt holocausta, immolaueruntque victimas sanctificatas coram Domino boues.

* Tulitque Moyses dimidiam partem sanguinis, & posuit in crateras, & dimidiam partem sanguinis aspersit super altare. * Assumpsitque librum fœderis, & legit coram populo: & dixerunt: Omnia quæ locutus est Dominus, faciemus & obediemus. * Tulitque Moyses sanguinem, & aspersit super altare, ut propiciaretur pro populo: & dixit: Ecce sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum super omnia verba hæc. * Ascenditque Moyses & Aaron, & Nadab, & Abiud, & septuaginta de senioribus Israel: * Et viderunt gloriam Dei Israel, & sub throno gloriæ eius quasi opus lapidis preciosi, & quasi aspectus cali cum serenus esset.

* Principibus autem filiorum Israel nullum incommodum fuit: & viderunt gloriam Dei, & gausi sunt in sacrificiis suis quæ accepta fuerunt, quasi comedissent & bibissent.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Ascende ad me in montem, & sta illic: & dabo tibi tabulas lapideas legem & mandata, quæ scripsi ut darem legem eis. * Et surgens Moyses & Josue, qui astant ei, ascenderunt in montem Dei: * Et senioribus dixerunt: Manete hic, quousque reuertamur ad vos. & ecce Aaron & Hur vobiscum: si alicui contigerit questio, accedant eis.

* Et ascendit Moyses in montem, & cooperuit nubes montem: * Et descendit gloria Dei in montem Sinai, & cooperuit illum nubes sex dies. et vocauit Dominus Moysen die septima de medio nubes. * At species gloriæ Domini quasi ignis ardens in vertice montis coram filiis Israel. * Et ingressus est Moyses in medium nubes, & ascendit in montem, & fuit illic in monte quadraginta dies & quadraginta noctes.

CAP. XXV.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Dic filiis Israel, & accipiant mihi primitias ab omnibus, quibus visum fuerit cordi, accipietis primitias meas. * Et hæc est primitia quam accipietis ab eis, aurum, argentum, æs, * Hyacinthum, purpuram, coccinum duplum, & byssum retortam, & pilos caprinos: * Et pelles arietum rubricatas, & pelles hyacinthinæ, & ligna imputribilia, & lapides sardios: * Et oleum in illuminationem, thymiamata in oleum vntionis, & in compositionem thymiamatis: * Et lapides in sculpturam ad superhumeralia, & tunicam talarum. * Et facies mihi sanctuarium, et videbor in vobis. * Et facies mihi secundum omnia quæ ego ostendo tibi in monte, exemplum tabernaculi, et exemplum vasorum eius, & sic facies. * Et facies arcam testimonij de lignis imputribilibus, duorum cubitorum & dimidij longitudo, et cubiti et dimidij latitudo, et cubiti & dimidij altitudo. * Et deaurabis eam auro puro, intus & extra deaurabis eam: et facies ei undulas aureas vertibiles in circuitu. * Et immitte ei quatuor anulos aureos, & impones super quatuor latera, duos anulos super latus unum, & duos anulos super latus secundum. * Facies autem vectes de lignis imputribilibus, & deaurabis eos auro.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἵστη ἐκεῖ, & δώσω σοι τὰ πύξια τὰ λίθινα τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, αἷς ἐγράψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς.

* καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. * καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον, ἡσυχάζετε αὐτῷ, ἕως ἃν ἐπιστρέψωμι πρὸς ὑμᾶς. & ἰδοὺ ἀαρὼν καὶ ὧρ μετ' ὑμῶν. & δὴ τινι συμβῇ κρείσς, παραπορεύσθωσαν αὐτοῖς. * καὶ ἀνέβη Μωυσῆς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψε ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. * καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σινά, & ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας. καὶ ἐκάλεισε κύριος τὸν Μωυσήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσης τῆς νεφέλης. * τὸ ὅτι εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. * καὶ ἐστῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, & ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἔκειτο ἐν τῷ ὄρει ἰεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. * εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν μοι ἀπαρχὰς τῶν πάντων, οἷς δὴ δόξη τῇ καρδίᾳ. λήψετε τὰς ἀπαρχὰς χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκῶν, * ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν, καὶ βύσσον κεκλωσμένον, καὶ τείχας αἰγείας. * & δέρματα κερίων ἡρυθροδινωμένα, καὶ δέρματα ὑάκινθινα, καὶ ξύλα ἀσπῆτια, καὶ λίθοις καρδίαις. * καὶ ἔλαιον εἰς τὸ λῦθαι, θυμιάματα εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χεῖρας, & εἰς τὸ λῦθαι θυμιάματος. * καὶ λίθους εἰς τὸ λῦθαι ἐν τῇ στήθῃ. * καὶ λίθους εἰς τὸ λῦθαι ἐν τῇ κοιλίᾳ. * καὶ ποιεῖτε μοι ἀγίασμα, & ὁφθήσομαι ἐν ὑμῖν. * καὶ ποιεῖτε μοι κτῆνη πάντα ὅσα ἐγὼ δείκνυμι σοι ἐν τῷ ὄρει, τὸ ὡς αἰδέσθαι τῆς σκηνῆς, καὶ τὸ ὡς αἰδέσθαι πάντα τῶν σκευῶν αὐτῆς, & ὡς ποιεῖσθαι. * καὶ ποιεῖτε κοῖβων μαρτυρίαν ἐκ ξύλων ἀσπῆτων, δύο πήχεων & ἡμίσεος τὸ μῆκος, & πήχεος & ἡμίσεος τὸ πλάτος, καὶ πῆχες & ἡμίσεος τὸ ὕψος. * καὶ καταχρυσώσετε αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσετε αὐτήν, καὶ ποιήσετε αὐτῇ κυκλῶν χρυσῶν σφραγίδας κύκλῳ. * καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίδας χρυσῆς, & ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίδας ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο δακτυλίδας ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον. * ποιήσεις ὅτι ἀναφραῖς ἐκ ξύλων ἀσπῆτων, καὶ καταχρυσώσετε αὐτοὺς χρυσίῳ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Dixitque Dominus ad Moysen: Ascende in conspectu meo in montem, & esto ibi: & dabo tibi tabulas lapideas, & legem, & mandata quæ scripsi ut doceas eos. Surrexitque Moyses & Josue minister eius, & ascendit Moyses in montem in quo reuelata fuerat gloria Domini. Senioribus autem dixit: Expectate nos hic, donec reuertamur ad vos. & ecce Aaron & Hur vobiscum: quicumque habuerit iudicium, accedat coram eis. Ascenditque Moyses in montem, & cooperuit nubes montem: & vocauit Moysen in die septimo de medio nubes. Et ingressus est Moyses in medio nubes, ascenditque in montem, & fuit Moyses in monte quadraginta diebus & quadraginta noctibus.

CAP. XXV.

Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: Loquere cum filiis Israel, ut separent coram me separationem primitiarum, ab omni viro qui voluerit ex corde suo, accipietis separationem meam. Hæc est autem separatio quam tolletis ab eis: aurum, & argentum, & æs, & hyacinthum, & purpuram, & coccinum, & byssum, & pilos caprarum: & pelles arietum rubricatas, pellesque taxonum, & ligna ferim: Oleum ad luminaria, aromata in oleum vntionis & incensum aromatum: Lapidés onychinos, & lapides ut impleant cælaturas ephod & rationalis. Et faciant coram me sanctuarium, & habitare faciam maiestatem meam in medio eorum. Iuxta omnia quæ ego ostendo tibi similitudinem tabernaculi, & similitudinem omnium vasorum eius, sic facietis. Facientque arcam de lignis ferim, duorum cubitorum & dimidij erit longitudo eius, & cubiti & dimidij latitudo eius, & cubiti & dimidij altitudo eius. Cooperietque eam auro mundissimo intus & foris. facietque super eam circulum aureum per circuitum. Et effundes ei quatuor anulos aureos, & pones super quatuor angulos eius: duoque anuli in latere vno, & duo anuli in latere altero. Faciesque vectes ex lignis ferim, & operies eos auro.

* וְהִבֵּאתָ אֶת-הַבָּדִים בְּטִבְעֹתָ עַל צִלְעֹת הָאָרֶן לְשֵׂאת
 אֶת-הָאָרֶן בָּהֶם: * בְּטִבְעֹת הָאָרֶן יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא
 יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: * וְנָתַתְּ אֶל-הָאָרֶן אֶת-הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתָּן
 אֵלֶיךָ: * וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתִים וְחָצִי
 אַרְכָּהּ וְאִמָּהּ וְחָצִי רָחְבָּהּ: * וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים
 זָהָב מְקֻשָּׁרִים תַּעֲשֶׂהְתָּ אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת:
 * וְעָשִׂה כְּרוֹב אֶחָד מִקְצֵי מִזֶּה וּכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה
 מִזֶּה מִן-הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשֶׂה אֶת-הַכְּרֻבִים עַל-שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו: * וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה
 סֹבְבִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת וּפָנִיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו
 אֶל-הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים: * וְנָתַתְּ אֶת-הַכַּפֹּרֶת
 עַל-הָאָרֶן מִלְּמַעְלָה וְאֶל-הָאָרֶן תִּתֵּן אֶת-הָעֵדֻת אֲשֶׁר
 אֶתָּן אֵלֶיךָ: * וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֶׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל
 הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶן הָעֵדֻת אֶת
 כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * וְעָשִׂיתָ
 שֶׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים אַרְבֹּעַ וְאִמָּהּ רִחְבּוֹ וְאִמָּהּ
 וְחָצִי קִמְתּוֹ: * וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶר וְזָהָב
 סָבִיב: * וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְנַרְת טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֶר-זָהָב
 לְמִסְנַרְתוֹ סָבִיב: * וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טִבְעֹת זָהָב וְנָתַתְּ
 אֶת-הַטִּבְעֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:
 * לְעִמַּת הַמִּסְנַרְת תִּהְיֶינָה הַטִּבְעֹת לְבָתִּים לְבָדִים
 לְשֵׂאת אֶת-הַשֶּׁלַחַן: * וְעָשִׂיתָ אֶת-הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים
 וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאָ בָם אֶת-הַשֶּׁלַחַן: * וְעָשִׂיתָ
 קַעֲרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקֵיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן זָהָב
 טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם: * וְנָתַתְּ עַל-הַשֶּׁלַחַן לְחֹם פָּנִים
 לְפָנֶי תִמִּיד: * וְעָשִׂיתָ מִנְרֹת זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁרִים
 תַּעֲשֶׂה הַמִּנְרֹת יִרְכָה וְקִנָּה גְבִיעִיהַ כַּפֹּתֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
 מִמָּנָה יִהְיוּ: * וְשֵׁשׁ קָנִים יֵצְאוּ מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשֶׁה
 קָנֵי מִנְרֹת מִצִּדָּה הָאֶחָד וּשְׁלֹשֶׁה קָנֵי מִנְרֹת מִצִּדָּה
 הַשֵּׁנִי:

* Inducesque per circulos qui sunt in arce
 lateribus, vt portetur in eis: * Qui semper
 erunt in circulis, nec vnquam extrahentur ab
 eis. * Ponesque in arca testificationem
 quam dabo tibi. * Facies & propitiatorium
 de auro mundissimo: duos cubitos & dimi-
 dium tenebit longitudo eius, & cubitum ac
 semissem latitudo. * Duos quoque Cheru-
 bim aureos & productiles facies ex vtraq; par-
 te oraculi. * Cherub vnus sit in latere vno,
 & alter in altero. * Vtrumque latius propi-
 tiorij tegant, expandentes alas, & operien-
 tes oraculum, respiciantque se mutuo versis
 vultibus in propitiatorium; * Quo ope-
 rienda est arca, in qua pones testimonium
 quod dabo tibi. * Inde præcipiam, & lo-
 quar ad te supra propitiatorium, scilicet ac de
 medio duorum Cherubim, qui erunt super ar-
 cam testimonij, cuncta quæ mandabo per te
 filiis Israel. * Facies & mensam de lignis
 sethim, habentem duos cubitos longitudinis,
 & in latitudine cubitum, & in altitudine cu-
 bitum ac semissem. * Et inaurabis eam au-
 ro purissimo. faciesque illi labium aureum
 per circuitum. * Et ipsi labio coronam in-
 terrasilem altam quatuor digitis, & super illa
 alteram coronam aureolam. * Quatuor
 quoque circulos aureos præparabis, & pones
 eos in quatuor angulis eiusdem mensæ per
 singulos pedes. * Subter coronam erunt
 Circuli aurei, vt mittantur vectes per eos, &
 possit mensa portari. * Ipsos quoque vec-
 tes facies de lignis sethim, & circundabis au-
 ro, ad subuehendam mensam.
 * Parabis & acetabula, ac phialas, thuribu-
 la & cyathos, in quibus offerenda sunt liba-
 mina ex auro purissimo.
 * Et pones super mensam panes propo-
 sitionis in conspectu meo semper.
 * Facies & candelabrum ductile de auro
 mundissimo, hastile eius & calamos, scyphos
 & sphaerulas, ac lilia ex ipso procedentia.
 * Sex calami egredientur de lateribus, tres
 ex vno latere, & tres ex altero.

תרגום אונקלוס

* וְעָשִׂיתָ אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל-צִלְעֹת הָאָרֶן לְשֵׂאת
 אֶת-הָאָרֶן בָּהֶם: * בְּטִבְעֹת הָאָרֶן יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא
 יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: * וְנָתַתְּ אֶל-הָאָרֶן אֶת-הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתָּן
 אֵלֶיךָ: * וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אֲמֹתִים וְחָצִי
 אַרְכָּהּ וְאִמָּהּ וְחָצִי רָחְבָּהּ: * וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים
 זָהָב מְקֻשָּׁרִים תַּעֲשֶׂהְתָּ אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת:
 * וְעָשִׂה כְּרוֹב אֶחָד מִקְצֵי מִזֶּה וּכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה
 מִזֶּה מִן-הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשֶׂה אֶת-הַכְּרֻבִים עַל-שְׁנֵי
 קְצוֹתָיו: * וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה
 סֹבְבִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת וּפָנִיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו
 אֶל-הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים: * וְנָתַתְּ אֶת-הַכַּפֹּרֶת
 עַל-הָאָרֶן מִלְּמַעְלָה וְאֶל-הָאָרֶן תִּתֵּן אֶת-הָעֵדֻת אֲשֶׁר
 אֶתָּן אֵלֶיךָ: * וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֶׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל
 הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶן הָעֵדֻת אֶת
 כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אוֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * וְעָשִׂיתָ
 שֶׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים אַרְבֹּעַ וְאִמָּהּ רִחְבּוֹ וְאִמָּהּ
 וְחָצִי קִמְתּוֹ: * וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶר וְזָהָב
 סָבִיב: * וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְנַרְת טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֶר-זָהָב
 לְמִסְנַרְתוֹ סָבִיב: * וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טִבְעֹת זָהָב וְנָתַתְּ
 אֶת-הַטִּבְעֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:
 * לְעִמַּת הַמִּסְנַרְת תִּהְיֶינָה הַטִּבְעֹת לְבָתִּים לְבָדִים
 לְשֵׂאת אֶת-הַשֶּׁלַחַן: * וְעָשִׂיתָ אֶת-הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים
 וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשְׂאָ בָם אֶת-הַשֶּׁלַחַן: * וְעָשִׂיתָ
 קַעֲרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקֵיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּךְ בָּהֶן זָהָב
 טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם: * וְנָתַתְּ עַל-הַשֶּׁלַחַן לְחֹם פָּנִים
 לְפָנֶי תִמִּיד: * וְעָשִׂיתָ מִנְרֹת זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁרִים
 תַּעֲשֶׂה הַמִּנְרֹת יִרְכָה וְקִנָּה גְבִיעִיהַ כַּפֹּתֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
 מִמָּנָה יִהְיוּ: * וְשֵׁשׁ קָנִים יֵצְאוּ מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשֶׁה
 קָנֵי מִנְרֹת מִצִּדָּה הָאֶחָד וּשְׁלֹשֶׁה קָנֵי מִנְרֹת מִצִּדָּה
 הַשֵּׁנִי:

* Et induces veſtes in anulos qui in lateribus
arca, ad portandum arcam in eis. * In anulis
arca teſtamenti erunt veſtes immobiles. * Et

impones in arcam teſtimonia, quæ dederō tibi.

* Et facies propitiatorium ſuperpoſitionem auri
puri: duorum cubitorum & dimidiꝝ longitudo, &
cubiti & dimidiꝝ latitudo. * Et facies duos

Cherubim aureos tornatiles, & impones eos ex u-
triſque lateribus propitiatoriꝝ. * Fient Cherubim

vnus ex latere hoc, & Cherub vnus ex latere ſe-
cundo propitiatoriꝝ: & facies duos Cherubim ſuper
duo latera. * Erunt duo Cherubim, extenden-

tes alas de ſuper, obumbrantes alis ſuis in propitia-
torio: & vultus eorum ad ſe inuicem, ad propitia-

torium erunt vultus Cherubim. * Et ſuperim-
pones propitiatorium ſuper arcam de ſuper, & in

arcam impones teſtimonia quæ dabo tibi.

* Et cognoscar tibi illinc: & loquar tibi de ſu-
periori parte propitiatoriꝝ inter duos Cherubim, exi-

ſtentes in arca teſtimoniꝝ, iuxta omnia quæ præcipio
tibi ad filios Iſrael. * Et facies menſam ex lig-

nis imputribilibus, duorum cubitorum longitudo,
& cubiti latitudo, & cubiti & dimidiꝝ altitudo.

* Et deaurabis eam auro puro: & facies ei ver-
tibilis undulas aureas in circuitu. & facies ei co-

ronam pugilis in circuitu. * Et facies vertibi-
lem undulam in circuitu coronæ. * Et facies

ei quatuor anulos aureos: & impones quatuor a-
nulos ſuper quatuor partes pedum illius, * Sub

vertibilem coronam. & erunt anuli in poſitiones
veſtibus, ad portandum menſam.

* Et facies veſtes de lignis imputribilibus: &
deaurabis eos auro puro: & ſubuehetur in iſtis

menſa. * Et facies catinos eius, & morta-
riola, & libatoria, & cyathos, in quibus libabis in

iſtis, ex auro puro facies ea.

* Et impones ſuper menſam panes propoſitionis
coram me ſemper. * Et facies candelabrum ex

auro puro: tornatile facies candelabrum: haſtile e-
ius, & calami, & ſcyphi, & ſphærule, & lilia ex

ipſo erunt. * Sex autem calami egredientes
ex lateribus, tres calami candelabri de latere ip-

ſius vnus, & tres calami candelabri de latere ſe-
cundo:

14 * καὶ εἰσάξεις ἐν ἀναφοραῖς εἰς ἐν δακτυλίοις ἐν τοῖς
15 κλίτεσι τὸ κιβωτὸν, αἶρεν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς. * ἐν τοῖς δακ-
16 τυλίοις τῆς κιβωτὸς τῆς διαθήκης ἔσονται ὁ ἀναφορὰς ἀκί-
17 νῆτοι. * καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἀ δὴ δώσω
18 * καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ὑπὲρ τοῦ θανάτου, δύο πῆ-
19 χεων ἐν ἡμίτοις τὸ μῆκος, καὶ πῆχεος καὶ ἡμίτοις τὸ πλάτος.
20 * καὶ ποιήσεις δύο χερουβὶμ χρυσῷ τορδύτα, καὶ ὑπὲρ τοῦ θανάτου
21 αὐτὰ ἔξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν ἱλαστήριον. * ποιηθήσονται
22 χερουβὶμ, εἰς ἐκ τῶν κλιτῶν τούτου, καὶ χερουβὶς εἰς ἐκ τῶν κλι-
23 τῶν τοῦ δευτέρου ἱλαστήριον. καὶ ποιήσεις ἐν δύο χερουβὶμ
24 ὑπὲρ τὰ δύο κλίτη. * ἔσονται ὁ δύο χερουβὶμ, ἐκ λείνων ἱλα-
25 τέρους, ἐπὶ δὴ δώσω, συσκιάζοντες τοῖς πτέρυξιν αὐτῶν ὑπὲρ
26 τοῦ ἱλαστήριον, ἐπὶ τὸ πρῶτον αὐτῶν εἰς ἀλλήλα, εἰς τὸ ἱλαστήριον
27 ἔσονται τὰ πρῶτα τῶν χερουβὶμ. * καὶ ὑπὲρ τοῦ θανάτου τὸ ἱ-
28 λαστήριον ὑπὲρ τὴν κιβωτὸν δώσω. καὶ εἰς κιβωτὸν ἐμβαλεῖς
29 τὰ μαρτύρια ἀ δώσω σοι. * καὶ γνωσθήσονται σοὶ ἐκείνη, ἐ-
30 λαλήσω σοι αὐτὸν τὸ ἱλαστήριον ἀναμένον τῶν δύο χερου-
31 βὶμ, τῶν ὄντων ὑπὲρ τὸ κιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου, καὶ πᾶν τὸ ὅσα
32 ἀν ἐν ἐλθῶμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. * καὶ ποιήσεις τεράπε-
33 ζαν ἐκ ξύλων ἀσπίτων, δύο πῆχεων τὸ μῆκος, ἐπὶ πῆχεος τὸ δὴ
34 ρος, ἐπὶ πῆχεος ἐν ἡμίτοις τὸ ὕψος. * καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν
35 χρυσῷ καθαρῷ. ἐπὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην κυμάτων χρυσῷ κύ-
36 κλω. καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαισοῦ κύκλω. ἐπὶ ποιήσεις
37 στεφάνον κυμάτων κύκλω τῇ στεφάνῃ. ἐπὶ ποιήσεις αὐτῇ τέσσα-
38 ρας δακτυλίας χρυσοῦς. καὶ ὑπὲρ τοῦ θανάτου τὴν τέσσαρας δακτυλίας
39 ὑπὲρ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς, ἐπὶ τὴν στεφάνην στε-
40 φάνην. καὶ ἔσονται ὁ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορῶσιν, ὥστε
41 αἶρεν τὴν τεράπεζαν. * καὶ ποιήσεις τὴν ἀναφορὰς ἐκ ξύλων ἀ-
42 σπίτων. ἐπὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσῷ καθαρῷ. ἐπὶ χρυσοῦς
43 ἐν αὐτοῖς ἡ τεράπεζα. * καὶ ποιήσεις τὰ τεύβλια αὐτῆς, καὶ
44 τὰς θυίσκας, καὶ τὰ σπόνδια, καὶ τοὺς κυάθους, ἐν οἷς ἀπέ-
45 ρεις ἐν αὐτοῖς, χρυσίου καθαρῷ ποιήσεις αὐτά. * καὶ ὑπὲρ
46 τοῦ θανάτου ὑπὲρ τὴν τεράπεζαν ἀρτοῖς ἐνώπιόν μου δια-
47 παντός. ἐπὶ ποιήσεις λυχνίδον, ἐκ χρυσίου καθαρῷ τορδύ-
48 τῶν ποιήσεις τὴν λυχνίδα. ὁ καυλὸς αὐτῆς, ἐπὶ ὁ καλαμί-
49 σκοι, ἐπὶ ὁ κρατῆρες, ἐπὶ ὁ σφαιροτῆρες, ἐπὶ τὰ κείνα ἔξ αὐτῶν
50 ἔσονται. * ἔξ ὁ καλαμίσκοι ἐκ πορφυροῦ ἐκ πλατῶν, τρεῖς
51 καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους αὐτῶν τοῦ εἰσός. ἐπὶ τρεῖς
52 καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Inducesque vestes per anulos in lateribus arcae, ut portetur arca in eis. 15 In anulis arcae testamenti erunt vestes immobiles. 16 Faciesque vnum Cherub ex latere eius hinc, & Cherub vnum ex latere eius inde. ex propitiatorio facietis Cherubim super duo latera eius. 17 Eruntque Cherubim expandentes alas suas sursum obumbrantes alis suis super propitiatorium: & facies vniuscuiusque e regione alterius, contra propitiatorium erunt facies Cherubim. 18 Et statuam ibi verbum meum tibi: & loquar tecum de super propitiatorio de medio duorum Cherubim, qui sunt super arcam testimonij, omnia quae mandabo tibi ad filios Israel. 19 Faciesque menſam de lignis setim: duos cubitos habebit longitudo eius, & cubitum vnum latitudo eius, & cubitum & dimidium altitudo eius. 20 Cooperiesque eam auro mundissimo, & facies ei circulum aureum interrasilem tra coronam interrasilem erunt anuli, ut mittantur per eos vestes, ut portetur menſa. 21 Faciesque vestes ex lignis setim, & cooperies eos auro purissimo facies ea. 22 Sex autem calami egredientur de lateribus eius: tres calami ex vno latere candelabri, & tres calami ex secundo latere candelabri. 23 In anulis arcae erunt vestes: non auferantur ab ea. 24 Faciesque propitiatorium ex auro purissimo: duos cubitos & dimidium habebit longitudo eius, & cubitum & dimidium latitudo eius. 25 Faciesque duos Cherubim de auro ductili, facies eos ex duobus lateribus propitiatoriꝝ. 26 Ponesque propitiatorium super arcam de super, & in arca pones testimonium quod dabo tibi. 27 Et facies candelabrum ex auro puro: tornatile facies candelabrum: haſtile eius, & calami, & ſcyphi, & ſphærule, & lilia ex ipſo erunt. 28 Et pones super menſam panem propoſitionis in conspectu meo ſemper. 29 Faciesque candelabrum: haſtile eius & calamus eius, ſcyphiſque eius, ſphærule eius, & lilia eius ex ipſo erunt. 30 Et sex calami egredientur de lateribus eius: tres calami ex vno latere candelabri, & tres calami ex secundo latere candelabri.

* Et tres scyphi figurati in modum nucis: in vno calamo spherula & lilium: & tres scyphi figurati in nucis modum: in vno calamo spherula et lilium. sic sex calamis egredientibus de candelabro.

* Et in candelabro quatuor crateres figurati in modum nucis: in vno calamo spherula, et lilia eius.

* Ut spherula sub duobus calamis ex eo, & spherula sub duobus calamis ex eo, sic sex calamis egredientibus de candelabro. * Et calami et spherula ex eo sint omnes tornatiles ex eodem auro puro.

* Et facies lucernas eius septem; et impones lucernas eius, & lucebunt ab vna facie eius.

* Et emunctorium eius, & suppositiones eius de auro puro.

* Talentum auri puri facies omnia vasa hæc.

* Vide facias iuxta figuram ostensam tibi in monte.

CAP. XXVI.

Et tabernaculum facies: decem cortinas de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, coccino retorto Cherubim: opere textoris facies eas.

* Longitudo cortinae vnius octo & viginti cubitorum, et latitudo quatuor cubitorum cortina vna erit. mensura eadem erit omnibus cortinis. quinque autem cortinae erunt mutuò coniunctæ altera ex altera.

* Et quinque cortinae erunt mutuò coniunctæ, altera ex altera.

* Et facies ansulas hyacinthinas in labio cortinae vnius, ex vna parte ad copulationem. et sic facies in labio cortinae exterioris, ad copulationem secundam.

* Quinquaginta autem ansulas facies cortinae vni, & quinquaginta ansulas facies ex parte cortinae iuxta copulationem secundæ, contrariæ contracidentes ad inuicem vnicuique.

* Facies fibulas quinquaginta aureas: & coniunges cortinas alteram alteri fibulis: et erit tabernaculum vnum.

* Et facies saga cilicina cooperimentum super tabernaculo: vndecim saga facies ea.

* Longitudo sagi vnius erit triginta cubitorum, & quatuor cubitorum latitudo sagi vnius. mensura eadem erit vndecim sagis.

33 * καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρύσχοις. ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ, σφαιροτῆς καὶ κρίνον. Ἐτρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρύσχοις. ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιροτῆς καὶ κρίνον. οὕτω τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκποροδομένοισι ἐκ τῆς

34 λυχνίας. * καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρύσχοις. ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιροτῆς, Ἐτρεῖς κρατῆρες ὡς σφαιροτῆς ὑπὸ οὗτο δύο καλαμίσκοις ἕξ αὐτῆς. Ἐσφαιροτῆς ὑπὸ οὗτο δύο καλαμίσκοις ἕξ αὐτῆς, ὅτω τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκποροδομένοισι ἐκ τῆς λυχνίας. * Ἐ καλαμίχοι Ἐ σφαιροτῆρες ἕξ αὐτῆς ἕσωσαν ὅλοι τερδυτὶ ἕξ ἐνὸς χρυσοῦ καθαροῦ.

37 * καὶ ποιήσεις οὗτο λυχνας αὐτῷ ἑπτὰ. καὶ ἐπιθήσεις οὗτο λυχνας αὐτῷ, καὶ φανοῦσιν ἐν τῷ ἐνὸς παροσώπῳ αὐτῷ. * καὶ τὸν ἐπαρυσῆρα αὐτῷ, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. * τάλαντον χρυσοῦ καθαρῶ ποιήσεις πᾶσι ταῖς 40 χρυσοῦ ταῖς. * ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν διεχθέντα σοὶ ἐν τῷ ὄρει.

κς.

1 * Καὶ τὴν ἑκὼν ποιήσεις, δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, Ἐ κοκκίνου κεκλωσμένου χειρουργίᾳ. ἐργασία ὑφαντοῦ ποιήσεις αὐτάς.

2 * μήκῃ τῶ αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πηχῶν, καὶ ὄρεσιν ἰεσάων πῆχεων ἡ αὐλαία ἡ μία ἕσται. μέτρον τὸ αὐτῶ ἕσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις. πέντε ὃ αὐλαίαι ἔσονται ἕξ αλλήλων (ὑνεχόμενα ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας. * ἡ πέντε αὐλαίαι ἔσονται) ἕξ αλλήλων (ὑνεχόμενα, ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας. * καὶ ποιήσεις αἰκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῶ αὐλαίας τῆς μιᾶς, ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολῶν. καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῶ αὐλαίας τῆς ἕξ ὀρεσιν ἰεσάων πῆχεων. * πεντήκοντα ὃ αἰκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πεντήκοντα αἰκύλας ποιήσεις ἐκ τῶ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολῶν τῆς δὲ ἑτέρας, ὁποῦ ποσὶ ποιᾶν πῆχους εἰς ἀλλήλας ἐκάστη.

6 * ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς. καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέρας τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις. καὶ ἕσται ἡ ἑκὼν μία. 7 * καὶ ποιήσεις δέρρεις τειχίνας (κέπλευ ἐπὶ τῆς ἑκὼς, 8 ἑνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς. * τὸ μήκος τῆς δέρρεις τῶ μιᾶς ἕσται τριάκοντα πῆχεων, Ἐ τεσάρων πῆχεων τὸ ὄρος τῶ δέρρεις τῆς μιᾶς, μέτρον τὸ αὐτῶ ἕσται ταῖς ἑνδεκα δέρρεις.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Tres scyphi figurati in calamo vno, spherula & lilium, & tres scyphi figurati in calamo vno, spherula & lilium. sic facies in sex calamis qui egrediuntur de candelabro. 34 Et in candelabro erunt quatuor scyphi figurati, spherula eius & lilia eius. 35 Spherulaque sub duobus calamis eius, & spherula sub duobus calamis eius. sic facies sex calamis qui egrediuntur de candelabro.

36 Spherulae eorum & calami ex ipso erunt omnia ductilia ex auro mundissimo. 37 Faciesque septem lucernas eius: & incendes lucernas, ut luceant contra faciem eius. 38 Et forcipes eius, & thuribula eius ex auro mundissimo. 39 Ex talento auri mundissimi facies illud, & omnia vasa hæc.

40 Inspiceque, & fac iuxta similitudinem eorum quæ monstrata sunt tibi in monte.

CAP. XXVI.

Tabernaculum verò facies decem cortinas de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, & coccino: figuras Cherubim facies, opere artificis facies eas. Longitudo cortinae vnius erit viginti & octo cubitorum, & latitudo eiusdem cortinae quatuor cubitorum. mensura vna erit omnium cortinarum.

1 Quinque cortinae erunt coniunctæ vna cum alia, & quinque cortinae erunt coniunctæ vna cum alia. * Faciesque ansulas ex hyacintho super ora cortinae vnius in latere quo iungenda est, & similiter facies in ora secundæ cortinae in loco quo iungenda est, respicientibus se mutuò ansulis, ita ut ansula sit è regione alterius.

2 Quinquaginta ansulas facies in cortina vna, & quinquaginta ansulas facies in latere cortinae secundæ, in loco quo iungenda est, respicientibus se mutuò ansulis, ita ut ansula sit è regione alterius. 6 Faciesque quinquaginta fibulas ex auro, & coniunges vnamquamque cortinam cum altera fibulis, & erit tabernaculum vnum.

7 Faciesque cortinas de pilis caprarum, ut extendantur super tabernaculum: vndecim cortinas facies. 8 Longitudo cortinae vnius habebit triginta cubitos, & latitudo eiusdem cortinae habebit quatuor cubitos: mensura vna erit vndecim cortinis.

9 * וחברת את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות
לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני
האהל: * ועשית חמשים ללאות על שפת
היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאות
על שפת היריעה החברת השנייה: * ועשית
קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בלאות
וחברת את האהל והיה אחד: * וסרר העדף ביריעת
האהל חצי היריעה העדפה תסרר על אחרי
המשכן: * והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך
יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה
לבסותו: * ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים
ומכסה ערת תחשים מלמעלה: * ועשית
את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: * עשר
אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד: * שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל-
אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן: * ועשית את
הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
* וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש
שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי וישני
אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי: * ולצלע
המשכן השנייה לפאת צפון עשרים קרש:
* וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש
האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: * ולירכתי
המשכן ימה תעשה ששה קרשים: * ושני קרשים
תעשה למקצעת המשכן בירכתים: * ויהיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעה
האחת בן יהיה לשניהם לשני המקצעות יהיו:
* ויהיו שמונה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר
אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד:

9 * E quibus quinque iunges seorsum, & sex
sibi mutuò copulabis, ita vt sextum sagum in
C fronte tecti duplices.
10 * Facies & quinquaginta anfas in ora sagi
vnius, vt coniungi cum altero queat: & quin-
quaginta anfas in ora sagi alterius, vt cum al-
tero copuletur.
11 * Facies & quinquaginta fibulas æneas, quibus
iungantur anse, vt vnum ex omnibus operimentum fiat.
12 * Quod autem superfuerit in sagis que parantur
tecto, id est, vnum sagum quod amplius est, ex medietate eius operies tabernaculi posteriora.
13 * Et cubitus ex vna parte pendeat, & alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine
vtrumque latus tabernaculi protegens.
14 * Facies & operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis, & super hoc rursum
aliud operimentum de hyacinthinis pellibus.
15 * Facies & tabulas stantes tabernaculi de lignis sethim:
16 * Quæ singulæ denos cubitos in longitudine habeant, & in latitudine singulos ac semissem.
17 * In lateribus tabulæ duæ incastaturæ fient, quibus tabula alteri tabulæ connectatur. atque in hunc modum cunctæ tabulæ parabuntur. * Quarum viginti erunt in latere meridiano, quod vergit ad Austrum, * Quibus
quadräginta bases argenteas fundes, vt binæ bases singulis tabulis per duos agulos subiiciantur. * In latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad Aquilonem, viginti tabulæ
erunt: * Quadräginta habentes bases argenteas. binæ bases singulis tabulis supponetur.
22 * Ad occidentalem verò plagam tabernaculi facies sex tabulas: * Et rursum alias duas quæ in angulis erigantur post tergum tabernaculi.
24 * Eruntque sibi coniunctæ a deorsum usque ad sursum, & vna omnes cõpago retinebit. duabus quoque tabulis quæ in angulis ponendæ sunt, similis iunctura seruabitur. * Et erunt simul tabulæ octo, bases earum argenteæ sedecim, duabus basibus per vnâ tabulam supportatis.

תרגום אונקלוס

9 * ותלפוף ית חמש יריעין לחוד ויה ששה יריעין על שפת האהל לקביל אפי משכנא: * ותעביד חמשים ענובין על
שפת היריעה הראשונה דבית לופי וחמשים ענובין על שפת היריעה דבית לופי הנגבה: * ותעביד פורפין דנחשא חמשים ותעיל
יר פורפין בענובין ותלפוף ית משכנא ויהי חר: * וסירחא דיתיר ביריעת משכנא פלגחא יריעתא דיתירת תסרר על אחורי משכנא:
10 * ותעביד חמשים ללאות על שפת היריעה האחת הקיצנה ומכא לכסותיה: * ותעביד חמשים ללאות על שפת היריעה השנייה ומכא לכסותיה:
11 * ותעביד קרסי נחשא חמשים והבאת את הקרסים בלאות: * ותעביד קרסי נחשא חמשים והבאת את הקרסים בלאות:
12 * ותעביד חצי היריעה העדפה תסרר על אחרי המשכן: * ותעביד חצי היריעה העדפה תסרר על אחרי המשכן:
13 * ותעביד אמה מזה ואמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה: * ותעביד אמה מזה ואמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה:
14 * ותעביד מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: * ותעביד מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה:
15 * ותעביד את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: * ותעביד את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים:
16 * עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: * עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד:
17 * שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן: * שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה בן תעשה לכל קרשי המשכן:
18 * ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: * ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
19 * וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי וישני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי:
20 * ולצלע המשכן השנייה לפאת צפון עשרים קרש: * ולצלע המשכן השנייה לפאת צפון עשרים קרש:
21 * וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: * וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:
22 * ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: * ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים:
23 * ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים: * ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים:
24 * ויהיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעה האחת בן יהיה לשניהם לשני המקצעות יהיו: * ויהיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעה האחת בן יהיה לשניהם לשני המקצעות יהיו:
25 * ותעביד שמונה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: * ותעביד שמונה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד:

* Et coniunges quinque saga simul, & sex saga simul. & duplicabis sagum sextum ante faciem tabernaculi. * Et facies ansulas quinquaginta in labio sagi vnius, quod in medio secundum copulationem. & quinquaginta ansas facies in labio sagi, coniungentis secundi.

* Et facies fibulas aeneas quinquaginta: & copulabis fibulas ex ansis, & copulabis saga, & erit vnum. * Et suppones superfluum in sagis tabernaculi dimidium: sagi reliquum cooperies residuum sagorum tabernaculi. cooperies post tabernaculum. * Cubitum ex hoc, & cubitum ex hoc, ex supereminenti sagorum, de longitudine sagorum tabernaculi. & erit cooperiens super latera tabernaculi hinc et inde, vt cooperiat.

* Et facies operimentum tabernaculi pelles arietum rubricatas, & superoperimenta pelles hyacinthinas desuper.

* Et facies columnas tabernaculi de lignis imputribilibus. * Decem cubitorum facies columnarum vnam, & cubiti vnius & dimidij latitudo columnarum vnius. * Duos cubitulos columnarum vni, concurrentes alterum alteri. sic facies omnibus columnis tabernaculi.

* Et facies columnas tabernaculi viginti columnas ex latere quod ad Austrum.

* Et quadraginta bases argenteas facies viginti columnis: duas bases columnarum vni in ambas partes eius, & duas bases columnarum vni in utrasque partes eius. * Et latus secundum ad Aquilonem, viginti columnas. * Et quadraginta bases earum argenteas: duas bases columnarum vni in ambas partes eius, & duas bases columnarum vni in ambas partes eius. * Et a tergo tabernaculi secundum partem quæ ad mare, facies sex columnas. * Et duas columnas facies in angulis tabernaculi a tergo.

* Et erunt ex æquo ab infra. & in idipsum erunt æquales a capitibus in copulationem vnam. sic facies vtrisque angulis duobus. æquales sint. * Et erunt octo columnarum: & bases earum argenteæ decem & sex. & duas bases columnarum vni, & duas bases columnarum vni, & duas bases columnarum vni in ambas partes eius.

* Et erunt ex æquo ab infra. & in idipsum erunt æquales a capitibus in copulationem vnam. sic facies vtrisque angulis duobus. æquales sint. * Et erunt octo columnarum: & bases earum argenteæ decem & sex. & duas bases columnarum vni, & duas bases columnarum vni, & duas bases columnarum vni in ambas partes eius.

* Et erunt ex æquo ab infra. & in idipsum erunt æquales a capitibus in copulationem vnam. sic facies vtrisque angulis duobus. æquales sint. * Et erunt octo columnarum: & bases earum argenteæ decem & sex. & duas bases columnarum vni, & duas bases columnarum vni, & duas bases columnarum vni in ambas partes eius.

* καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἑξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ. καὶ ἐπιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἐκτὴν πρὸ τοῦ χείλους τῆς δέρρεις τῆς μιᾶς, τὸ δὲ ἀμείβον καὶ τὴν συμβολὴν. καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεις, τῆς συνάπτουσης τῆς δευτέρας.

* καὶ ποιήσεις κείους χαλκῆς πενήκοντα. καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις ἐν τῶν ἀγκύλων, καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις, καὶ ἕσαι αὐτὰς. * καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσι τῆς σκηνῆς. τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεις τὸ ὑπολειπομένον ὑποκαλύψεις τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς. ἐπικαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς. * πῆχυς ἐν τούτῳ, καὶ πῆχυς ἐν τούτῳ, ἐν τῷ ὑπερέχοντι τῶν δέρρεων, ἐν τῷ μήκει τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς. καὶ ἕσαι συγκαλύπτων ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς αὐτῶν.

* καὶ ποιήσεις κατὰ κάλυμμα τῆς σκηνῆς δέρμα κατὰ τὸν ἥνυδρο δαυαρμά, καὶ ἐπικαλύμμα τῆς δέρματος ὑακίνθινον ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν. * καὶ ποιήσεις σύλους τῆς σκηνῆς ἐν ξύλων ἀσπίλων. * δέκα πήχεων ποιήσεις τὸν σύλον τὸν ἐνῆ, καὶ πήχεως ἐνὸς καὶ ἡμίτιος τὸ πλάτος τοῦ σύλου τοῦ ἐνὸς. * δύο ἀγκωνίσκους τὰς σύλους τὰς ἐνῆς, ὡς πῆπιπτονταῖς ἕτερον τὸ ἕτερον. οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς σύλοις τῆς σκηνῆς. * καὶ ποιήσεις ὅτι σύλους τῆς σκηνῆς αἱκοσι σύλους ἐν τῷ κλίτῳ τοῦ πρὸς νότον. * καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς αἱκοσι σύλοις, δύο βάσεις τὰς σύλους τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ δύο βάσεις τὰς σύλους τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον πρὸς βορρᾶν, αἱκοσι σύλους. * καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς. δύο βάσεις τῶν σύλων τῶν ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τῶν ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς καὶ τὸ μέγεθος τὸ πρὸς δαλασαν ποιήσεις ἑξ σύλους. * καὶ δύο σύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνίων τῆς σκηνῆς ἐν τῶν ὀπίσθων. * καὶ ἕτοιμα ἵθι ἐν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρωθεν ταῖς γωνίαις ταῖς δυσὶν ἵσαι ἕωκαν. * καὶ ἕτοιμα ὁκτώ σύλους καὶ βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δεκάεξ. καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς, καὶ δύο βάσεις τῶν σύλων τὰς ἐνῆς ἀμφοτέρωθεν τὰ μέρη αὐτῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et iunges quinque cortinas seorsum, & sex cortinas seorsum: & duplicabis cortinam sextam, quæ est super faciem tabernaculi. iungenda est.

* Et facies quinquaginta ansulas in ora cortinæ vnius in latere quo iungenda est, & quinquaginta ansas in ora cortinæ secundæ, in loco quo iungenda est.

* Et quod superest ex cortinis tabernaculi, dimidium scilicet cortinæ quæ superest, extendes super posteriora tabernaculi.

* Et cubitus hinc, & cubitus inde, qui superest in longitudine cortinarum tabernaculi, extendatur super latera tabernaculi hinc & inde, vt cooperiat illud.

* Faciesque coopertorium tabernaculi de pellibus arietum rubricatis, & aliud coopertorium de pellibus tabernaculi de super.

* Decem cubitos habebit longitudo tabulæ, & cubitum & dimidium latitudo tabulæ vnius.

* Faciesque viginti tabulas tabernaculo ad latus Meridianum: & quadraginta bases argenteas facies sub viginti tabulis, duæ bases erunt sub tabula vna in duobus cardinibus eius, & duæ bases sub tabula alia in duobus cardinibus eius.

* Et in latere secundo tabernaculi ad plagam Aquilonarem erunt viginti tabulæ: & quadraginta bases argenteæ, duæ bases sub vna tabula, & duæ bases sub alia tabula.

* Et ad posteriorem partem Occidentalem tabernaculi facies sex tabulas. & erunt coniunctæ ab inferiori parte, simulque erunt coniunctæ in capite suo in anulo vno: sic erit ambobus, hoc est duobus angulis.

* Eruntque octo tabulæ, & bases earum sedecim argenteæ: duæ bases sub vna tabula, & duæ bases sub alia tabula.

* ועשית בריחם עצי שטים חמשות לקרשי צלע-
 המשכן האחד: * וחמשה בריחם לקרשי צלע-
 המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
 לירכתים ימה: * והבריח התיכון בתוך הקרשים
 מברח מן הקצה אל הקצה: * וארבע הקרשים
 תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם
 וצפית את הבריחם זהב: * והקמת ארבעת המשכן
 במשפטו אשר הראית בהר: * ועשית פרכת תכלת
 וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב
 יעשה אתה כרבים: * ונתתה אתה על ארבעה
 עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה
 אדני כסף: * ונתתה ארבעת הפרכת תחת הקרשים
 והבאת שמה מבית לפרכת ארבעת העדות
 והבדילת הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש
 הקדשים: * ונתת ארבע הכפרת על ארון העדות
 בקדש הקדשים: * ושמת ארבע השלחן מחוץ
 לפרכת וארבע המנרה נכח השלחן על צלע המשכן
 תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: * ועשית מסך
 לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור
 מעשה רקם: * ועשית למסך חמשה עמודי שטים
 וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה
 אדני נחשת:

כז

* ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך
 וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות
 קמתו: * ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
 תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: * ועשית סירתיו
 לרשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו
 תעשה נחשת:

תרגום אונקלוס

* ותעביר עברין דאעי שטין חמשא לרפי סטר משכנא חד: *
 * ועברא מציעא דגור רפיא מעבר מן סיפי לספי: *
 * ותקים ית משכנא כהלכתיה דאח מתחזי בטורא: *
 * ותתן יתה על ארבעא עמודי שטין מחפן דהבא וויהון דהבא על ארבעא סמכין דכסף: *
 * ותשוי ית פתורא מכרא לפרוכתא וית מנרתא לקביל פתורא על סטר משכנא: *
 * ותעביר פרסא לתרע משכנא דתכלא וארגנא וצבע וחורי ובוץ שזיר עובר ציור: *
 * ותקטא חמשה עמודי שטין ותחפי ויהון דהבא וויהון דהבא ותחיד להון חמשה סמכין דנחשא:

כז

* ותעביר ית מדבחא דאעי שטין חמש אמין אורכא וחמש אמין רומיה: *
 * ותעביר פסכרתותיה למספי קטמיה ומגרפותיה ומזרקותיה וצנוריה: *
 * ותעביר לכל סנותיה תעביר נחשא:

* Facies & vectes de lignis sethim quinque
 ad continendas tabulas in vno latere taberna-
 culi:

* Et quinque alios in altero, & eiusdem nu-
 meri ad Occidentalem plagam,

* Qui mittentur per medias tabulas à sum-
 mo usque ad summum.

* Ipsas quoque
 tabulas deaurabis, & fundes in eis anulos au-
 reos, per quos vectes tabulata contineant,

* Et eriges
 F tabernaculum iuxta exemplar, quod tibi in
 monte monstratum est.

* Facies & ve-
 lum de hyacintho & purpura, coccoque bis
 tincto, & bysso retorta opere plumario, & pul-
 chra varietate contextum:

* Quod appendes ante quatuor columnas
 de lignis sethim, quæ ipsæ quidem deauratæ
 erunt: & habebunt capita aurea, & bases ar-
 genteas.

* Inferetur autem velum per circulos, intra
 quod pones arcam testimonij; quo & sanctua-
 rium & sanctuarij sanctuaria diuidentur.

* Pones & propitiatorium super arcam te-
 stimonij in sancta sanctorum:

* Mensamque extra velum, & contra men-
 sam candelabrum in latere tabernaculi me-
 ridiano. Mensa enim stabit in parte Aquil-
 onis.

* Facies & tentorium in introitu taberna-
 culi de hyacintho & purpura, coccoque bis tin-
 cto, & bysso retorta opere plumario:

* Et quinque columnas deaurabis ligno-
 rum sethim, ante quas ducetur tentorium, qua-
 rum erunt capita aurea, & bases æneæ.

CAP. XXVII.

* Facies & altare de lignis sethim, quod habe-
 bit quinque cubitos in longitudine, & to-
 tidem in latitudine, id est quadrum & tres cu-
 bitos in altitudine.

* Cornua autem per quatuor angulos ex
 ipso erunt, & operies illud ære. * Faciesque in
 vssus eius lebetes ad suscipiendos cineres &
 forcipes atque fuscinulas, & ignium rece-
 ptacula. Omnia vasa ex ære fabricabis.

²⁶ Et facies veſtes ex lignis imputribilibus quin-
que columnis ex vna parte tabernaculi:

²⁷ Et quinque veſtes columnis lateri taberna-
culi ſecundo, & quinque veſtes columnis poſteriori
lateri tabernaculi quod ad mare.

²⁸ Et veſtis medius inter columnas perueniat
ab vno latere in alterum latus.

²⁹ Et columnas deaurabis auro: & anulos facies
aureos, in quos immittes veſtes: & deaurabis
veſtes auro.

³⁰ Et eriges tabernaculum iuxta formam oſten-
ſam tibi in monte.

³¹ Et facies velum ex hyacintho, & purpura, et
coccino retorto, & byſſo filata. opus textum facies
illud Cherubim.

³² Et impones illud ſuper quatuor columnas im-
putribiles deauratas auro: & capitula eorum au-
rea, & baſes eorum quatuor argenteæ.

³³ Et pones velum ſuper columnas: & inferes
illud intra velum arcam teſtamenti: et diuidet ve-
lum vobis inter ſanctuarium, & inter ſanctum
ſanctorum.

³⁴ Et cooperies velo arcam teſtimonij in ſancto
ſanctorum.

³⁵ Et pones menſam extra velum, & candela-
brum è regione menſæ, in parte tabernaculi quæ ad
Auſtrum: & menſam pones in parte tabernaculi
quæ ad Aquilonem.

³⁶ Et facies tentorium ex hyacintho, & purpu-
ra, & coccino retorto, et byſſo retorta, opus va-
riegatum.

³⁷ Et facies velo quinque columnas, et deaura-
bis eas auro. et capitula earum aurea: et conflabis
eis quinque baſes æneas.

CAP. XXVII.

¹ Et facies altare ex lignis imputribilibus, quin-
que cubitorum longitudo, et quinque cubitorum
latitudo: quadrangulum erit altare, et trium cubi-
torum altitudo eius.

² Et facies cornua ſupra quatuor angulos. ex eo
erunt cornua: et cooperies ea ære.

³ Et facies coronam altari, et cooperimentum e-
ius, et phialas eius, & fuſcinulas eius, & focum e-
ius, et omnia vaſa eius facies ænea.

²⁶ καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐν ξύλων ἀσθήτων πέντε τῆς σύ-
λων ἐν τοῦ οὐνοῦ μέρους τῆς σκηνῆς.

²⁷ καὶ πέντε μο-
χλοὺς τῆς σύλων τῶν κλίται τῆς σκηνῆς τῶν δευτέρων, καὶ πέν-
τε μοχλοὺς τῆς σύλων τῶν ὀπίσθιων κλίται τῆς σκηνῆς τῶν πρῶ-
των.

²⁸ καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσων τῶν σύ-
λων δικνεῖται ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ κλίταις εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.

²⁹ καὶ οὗτοι σύλων κατὰ χρυσώσεις χρυσίῳ. καὶ οὗτοι δακτυ-
λίοις ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς ἐξ εἰσαῖξαις οὗτοι μοχλοὺς. καὶ κατὰ-
χρυσώσεις οὗτοι μοχλοὺς χρυσίῳ.

³⁰ καὶ ἀναστήσεις τὴν
σκηνὴν καὶ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

³¹ καὶ ποιήσεις κατὰπέτασμα ἑξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας,
καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου νενησμένης. ἔργον ὕφαν-
τόν ποιήσεις αὐτὸν χειροβίμ.

³² καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐ-
πὶ τεσσάρων σύλων ἀσθήτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ. καὶ κε-
φαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυ-
ρεῖ.

³³ καὶ θήσεις τὸ κατὰπέτασμα ἐπὶ οὗτοι σύλους. καὶ
εἰσοίσθεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ κατὰπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ
μαρτυρίου. καὶ διορίσει τὸ κατὰπέτασμα ὑμῖν ἀναμέσον ἑξ ὑα-
κίνθου καὶ δώδεκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.

³⁴ καὶ κατὰ-
καλύψεις τὸ κατὰπετάσμα τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου
ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.

³⁵ καὶ θήσεις τὴν τεσπέζαν ἐ-
ξωθεν τοῦ κατὰπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς
τεσπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τῶν πρῶτων νότον. καὶ τὴν
τεσπέζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τῶν πρῶτων βορρην.

³⁶ καὶ ποιήσεις ἐπιπασσῶν ἑξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας,
καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποι-
ητέον.

³⁷ καὶ ποιήσεις τὸ κατὰπετάσμα πέντε σύλους,
καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυ-
σαῖ. καὶ χωνύσεις αὐτοὺς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

καὶ.

¹ Καὶ ποιήσεις δυσιασήμερον ἐν ξύλων ἀσθήτων, πέντε
πηχῶν τὸ μέγεθος, καὶ πέντε πηχῶν τὸ εἶδος. τετραγώνον ἔσται
τὸ δυσιασήμερον, καὶ τετρὰν πῆχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ.

² καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν. ἑξ
αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα. καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ.

³ καὶ ποιήσεις σεφθάλινον τὸ δυσιασήμερον. καὶ τὸν καλυ-
πτήρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ, καὶ τὰς κρεάγρας αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ πύριον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις
χαλκῷ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²⁶ Et facies quinque veſtes de lignis ſetim, ad continendas tabulas vnus lateris tabernaculi:

²⁷ Et quinque veſtes ad continendas tabulas poſterioris partis tabernaculi ad Occidentem.

²⁸ Et veſtis medius qui mittetur per medias tabulas, tranſiet à ſummo uſque ad ſummum.

²⁹ Tabulas autem cooperies

³⁰ Et eriges tabernaculum iuxta exem-

³¹ Faciesque velum de hyacintho, & purpura, & coccino, & byſſo retorta, opere artificis

³² Et pones illud ſuper quatuor columnas de lignis ſetim cooperatas auro: capita earum aurea, ſu-

³³ Et pones velum ſub fibulis, & introduces ibi ultra velum arcam teſtimonij, ut diuidat velum vo-

³⁴ Poneſque propitiatorium ſuper arcam teſtimonij in ſancto ſanctorum.

³⁵ Poneſque menſam extra velum, & candelabrum è regione menſæ in latere Meridionali tabernaculi: & menſam pones in latere Aquilonari.

³⁶ Faciesque velum in oſtio tabernaculi ex hyacintho & purpura, & coccino, & byſſo retorta opere polymitarij.

³⁷ Et facies ve-

lo quinque columnas de lignis ſetim, & cooperies eas auro: capita earum erunt ex auro, & fundes eis quinque baſes æneas.

CAP. XXVII.

¹ Faciesque altare de lignis ſetim: quinque cubitos habebit longitudo eius, & quinque cubitos latitudo: quadratum erit altare, & tres cubitos ha-

² Faciesque cornua eius ſuper angulos eius, ex ipſo erunt cornua eius, & operies illud ære.

³ Et facies lebetes ut colligatur cinis, & batilia eius, & acetabula, & fuſcinulas, & thuribula eius: omnia vaſa eius facies ex ære.

* ועשית לו מכבד מעשה רשת נחשת ועשית על-
 הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו:
 * ונתתה אתה תחת ברכב המזבח מלמטה והיתור
 הרשת עד חצי המזבח: * ועשית בדים למזבח בדי
 עצי שטים ואפית אתם נחשת: * והובא את בדי
 בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת
 אתו: * נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך
 בהר כן יעשו: * ועשית את חצר המשכן לפאת
 נגב תימנה קלעים לחצר שש משור מאה באמה
 ארך לפאה האחרת: * ועמדיו עשרים ואדניהם
 עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף:
 * וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו
 עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים
 וחשקיהם כסף: * ורחב החצר לפאת ים קלעים
 חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה:
 * ורחב החצר לפאת קדמה מורחה חמשים אמה:
 * וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה
 ואדניהם שלשה: * ולכתף השנית חמש עשרה
 קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה:
 * ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארנמן
 ותולעת שני ושש משור מעשה רקס עמדיהם ארבעה
 ואדניהם ארבעה: * כל עמודי החצר סביב
 מחשקים כסף ווייהם כסף ואדניהם נחשת: * ארך
 החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמרה
 חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת: * לכל
 כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתידתיו וכל יתרת
 החצר נחשת:
 * ואתה תצוה את בני
 ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתירת למאור
 להעלות נר תמיד:

4 * Craticulamque in modum retis æneam,
 per cuius quatuor angulos erūt quatuor an-
 5 li ænei: * Quos pones subter arulam altaris. e-
 6 ritque craticula vsque ad altaris medium. * Fa-
 7 B cies & vectes altaris de lignis sethi duos, quos
 8 operies laminis æneis: * Et induces per circu-
 9 lum: eruntq; ex utroque latere altaris ad por-
 10 tandum. * Non solidum, sed inane & cauum
 intrinsecus facies illud, sicut tibi in mote mō-
 11 stratum est. * Facies & atrium tabernaculi, in
 cuius Australi plaga contra Meridiem erunt
 tentoria de bysso retorta. Centum cubitos v-
 12 num latus tenebit in longitudine: * Et colum-
 13 nas viginti cum basibus totidem æneis, quæ
 capita cum celaturis suis habebunt argentea.
 14 * Similiter & in latere Aquilonis per longum
 erunt tentoria centum cubitorum; columnæ
 15 viginti, & bases æneæ eiusdem numeri & capi-
 16 ta earum cū celaturis suis argentea. * In latitu-
 17 dine verò atrij, quod respicit ad Occidentem,
 erunt tentoria per quinquaginta cubitos, &
 18 colūnæ decem, baselq; totidem. * In ea quoq;
 19 atrij latitudine, quæ respicit ad Orientē, quin-
 20 quaginta cubiti erunt: * In quibus quindecim
 cubitorum tentoria lateri vno deputabūtur,
 columnæque tres, & bases totidem. * Et in la-
 tere altero erunt tentoria, cubitos obtinentia
 quindecim, columnæ tres, & bases totidem.
 21 * In introitu verò atrij fiet tentorium cubito-
 rum viginti ex hyacintho & purpura cocco-
 que bis tincto, & bysso retorta opere pluma-
 rio. columnas habebit quatuor, cū basibus to-
 22 tidem. * Omnes columnæ atrij per circuitum
 vestitæ erunt argenteis laminis, capitibus ar-
 23 genteis, & basibus æneis. * In longitudine oc-
 cupabit atrium cubitos centum, in latitudi-
 24 ne quinquaginta. altitudo quinque cubito-
 rum erit; fietque de bysso retorta, & habebit
 25 bases æneas. * Cuncta vasa tabernaculi in om-
 nes vsus & ceremonias, tam pauxillos eius
 26 quàm atrij, ex ære facietis. * Præcipe filiis Is-
 rael vt afferant tibi oleum de arboribus oli-
 uarum purissimum, piloq; contusum, vt ar-
 deat lucerna semper

תרגום אונקלוס

4 ותעביר ליה סרדא עובר מצדא דנחשא ותעביר על ארבע עוקן דנחשא על ארבע סטרוהי:
 5 ותתן יתה תחות סוכבא
 6 ותעביר אריתא למדבא אריתא דאעי שטין ותחפי יתהון נחשא:
 7 ויתעלות ית
 8 חליל לוחין תעביר יתיה כמא דאחזי יתך בטורא כן יעבדון:
 9 ותעביר ית דרת משכנא לרוח עובר דרומא סרדן לדרתא דבוץ שויר מאה אמן אורכא לרוחא חדא:
 10 ועמודיהו עשרין וסמכיהון עשרין
 11 וכן לרוח ציפונא באורכא סרדן מאה באורכא ועמודיהו עשרין וסמכיהון עשרין דנחשא
 12 ופותיא ודרתא לרוח מערבא סרדן חמשין אמן עמודיהון עשרא וסמכיהון עשרא:
 13 ופותיא
 14 וחמש עשרה אמן סרדן לעיברא עמודיהון תלתא וסמכיהון תלתא:
 15 ולעיברא
 16 ולתרע דרתא פרסא עשרין אמן ותכלא וארגונא וצבע וזהרי ובוץ
 17 כל עמודי דרתא סחור סחור מכבשין כסף וויהון כסף וסמכיהון דנחשא:
 18 כל עמודי דרתא סחור סחור מכבשין כסף וויהון כסף וסמכיהון דנחשא:
 19 לכל מני משכנא בכל
 20 ואת תפקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכנא כתישא לאנתרא
 ואת תפקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכנא כתישא לאנתרא
 ואת תפקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכנא כתישא לאנתרא
 ואת תפקיד ית בני ישראל ויסבון לך משח זיתא דכנא כתישא לאנתרא

* Et facies ei craticulam opere reticulato aeneam. 4
 & facies craticula quatuor anulos aeneos ad qua-
 tuor latera: * Et suppones eos sub craticu- 5
 la altaris ab infra. erit autem craticula usque ad
 dimidium altaris.

* Et facies veſtes altari ex lignis imputribili- 6
 bus, & inarabis eos ære.

* Et immittes veſtes in anulos, & sint veſtes 7
 secundum latera altaris in leuando illud.

* Concauum tabulatum facies illud, iuxta de- 8
 monstratum tibi in monte, sic facies illud.

* Et facies atrium tabernaculo, ad latus quod 9
 ad Austrum, vela atrij ex byſſo retorta, longitudo
 centum cubitorum uni lateri. * Et columna ea- 10
 rum viginti, & bases eorum viginti aeneæ, & fibulae
 eorum, & forcipes earum argenteæ.

* Sic lateri quod ad Aquilonem, vela centum cu- 11
 bitorum longitudo, & columna viginti, & bases
 earum viginti aeneæ, & fibulae eorum, & forcipes
 columnarum, & bases deargentatæ argento.

* At latitudo atrij quod ad mare, vela quinquā- 12
 ginta cubitorum: columna eorum decem, & bases
 earum decem. * Et latitudo atrij quod ad Orien- 13
 tem vela quinquaginta cubitorum. * Columnæ 14
 eorum decem, & bases earum decem: & quinque
 & decem cubitorum velorum altitudo lateri uni:

columnæ eorum tres, & bases earum tres.

* Et latus secundum quindecim cubitorum ve- 15
 lorum altitudo: columna eorum tres, & bases ea-
 rum tres. * Et ostio atrij cooperimentum vi- 16
 ginti cubitorum altitudo ex hyacintho & purpu-
 ra, & coccino retorto, & byſſo retorta variegatio-
 ne polymitarij: & columna eius quatuor, & ba-
 ses eius quatuor. * Omnes columnæ atrij in cir- 17
 cuitu deargentatæ argento: & capitula earum ar-
 gentea, & bases earum aeneæ. * At longitudo 18
 atrij centum ad centum, & latitudo quinquaginta
 ad quinquaginta, & altitudo quinque cubitorum
 ex byſſo retorta, & bases earum aeneæ.

* Omnis supellex, & omnia vasa & paxilli a- 19
 trij aenei.

* Et tu præcipe filiis Iſrael, & accipiant tibi o- 20
 leum ex oliuis defæcatum purum contusum in lu-
 men, ut ardeat lucerna semper

* καὶ ποιήσεις αὐτὰς ἐξ ἀράν ἐργῶ δικτυωτὰ χαλκῷ. καὶ 4
 ποιήσεις τῇ ἐξάρᾳ τέσσαρας δακτυλίου χαλκοῦς ἐπὶ ταῖς 5
 τέσσαρα κλίται.

* Ἐπὶ οὗτοι ἵσεις αὐτὰς ἐπὶ τῇ ἐξάρᾳ 6
 ὁ θυσιαστηρίου κατωτέρῃ. ἔσται ὅτι ἡ ἐξάρᾳ ἕως τοῦ ἡμῖνος τοῦ 6
 θυσιαστηρίου. * Ἐποιοήσεις ἀναφορεῖς τὰ θυσιαστηρίῳ ἐκ 6
 ξύλων ἀσθήπιων, καὶ περὶ χαλκῶσεις αὐτὰς χαλκῷ.

* καὶ εἰσάξεις ἐν αὐταῖς ἀναφορεῖς εἰς ἐν δακτυλίου. Ἐξω- 7
 σαν ὁ ἀναφορεῖς κατὰ τὰ πλῆθῃ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἰ- 8
 ρεῖν αὐτό. * κοῖλον ἑλκιδωτὸν ποιήσεις αὐτό. κατὰ τὸ 8
 ὡς ἀδειχθέν τοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.

* καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηνῇ. εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λί- 9
 βα ἰσῖα τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. μήκῃ ἑκατὸν 10
 πηχῶν τὸ ἐνὶ κλίτει. * καὶ ὁ σύλοι αὐτῶν εἴκοσι, Ἐβά- 10
 σεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ. καὶ ὁ κείκοι αὐτῶν Ἐαὶ ψαλίδες 11
 αὐτῶν δέγνραι. * ἔτω τὰ κλίτει τὸ πρὸς βορρῇ ἰσῖα 11
 ἑκατὸν πήχεων τὸ μήκῃ. Ἐὁ σύλοι εἴκοσι, Ἐαὶ βάσεις αὐ- 12
 τῶν εἴκοσι χαλκαῖ. Ἐὁ κείκοι αὐτῶν Ἐαὶ ψαλίδες τῶν σύ- 12
 λων, καὶ αὶ βάσεις περὶ ἐγνρωμέναι δέγνραι. * τὸ δὲ 12
 ὄρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰσῖα πενήκοντα πήχεων.

σύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. * καὶ ὁ δὲ 13
 τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς ἀνατολῆς ἰσῖα πενήκοντα πήχεων. 13
 * σύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. καὶ πέντε 14
 καὶ δέκα πήχεων τῶν ἰσίων τὸ ὕψος κλίτῃ τῷ ἐνὶ. σύλοι αὐ- 14
 τῶν τρεῖς, Ἐαὶ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. * καὶ τὸ κλίτος τὸ δὲ 15
 τεργν δεκαπέντε πήχεων τῶν ἰσίων τὸ ὕψος. σύλοι αὐτῶν 15
 τρεῖς, καὶ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. * καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς 16
 κάλυμμα εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος ὅς ὑακίνθου καὶ πορφύ- 16
 ρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, Ἐβύσσου κεκλωσμένης τῇ 17
 ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδουτοῦ. Ἐσύλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αὶ βά- 17
 σεις αὐτῶν τέσσαρες. * πᾶντες ὁ σύλοι τῆς αὐλῆς κύ- 17
 κλω κατηγεγνρωμένοι δέγνραι. καὶ αὶ κεφαλίδες αὐτῶν δέ- 18
 γνραι, καὶ αὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. * τὸ ὅτι μήκῃ τὸ 18
 αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατὸν καὶ τὸ δὲ πενήκοντα ἐπὶ πενή- 19
 κοντα. καὶ ὁ πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, Ἐ 19
 αὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ. * πᾶσα ἡ κατασκευὴ Ἐπᾶν- 20
 τα ταῖς ἐργαλείᾳ καὶ ὁ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ.

* καὶ σὺ συνάξῃς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν οἱ ἑ- 20
 λαιον ὅς ἐλαιὼν ἀτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, ἵνα 20
 καίηται λύχνος διαπαντός,

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et facies ei craticulam opere retis ex ære. & facies super rete quatuor anulos ex ære super quatuor lateribus eius: 5 Et pones eam sub
 circulo altaris deorsum, & erit rete usque ad dimidium altaris. * Et facies veſtes altaris de lignis setim, & cooperies eos ære.

* Et inducentur veſtes per anulos, & erunt veſtes in duobus lateribus altaris quando portabunt illud. * Concauum ex tabulis facies
 illud, sicut ostensum est tibi in monte, sic facient. * Faciesque atrium tabernaculi, in cuius Australi plaga erunt cortinae de byſſo retorta cen-
 tum cubitorum longitudinis in plaga vna. * Et columnæ eius viginti, & bases earum viginti ex ære: capita columnarum & cælaturæ ea-
 rum erunt de argento. * Et similiter in latere Aquilonis erunt cortinae longitudinis centum cubitorum, & bases earum viginti ex ære: capi-
 ta columnarum & cælaturæ earum erunt de argento. * Et in latitudine atrij ad latus Occidentale erunt cortinae longitudinis quinquagin-
 ta cubitorum: columna earum decem, & bases earum decem. * Et latitudo atrij ad latus Orientale erit quinquaginta cubitorum:

* Et cortinae quindecim cubitorum erunt in vno latere, columna earum tres, & bases earum tres. * Et in secundo latere
 cortinae quindecim cubitorum erunt, columna earum tres, & bases earum tres. * Et in ostio atrij erit tentorium viginti cu-
 bitorum ex hyacintho, & purpura, & coccino, & byſſo retorta opere polymitario: columna eius quatuor, & bases eius quatuor.

* Omnes columnæ atrij per circuitum cælaturæ erunt argento: capita earum erunt argentea, & bases earum erunt ex ære.

* Longitudo autem atrij erit centum cubitorum, & latitudo quinquaginta. & altitudo cortinarum quinque cubitorum, ex byſſo retorta, & ba-
 ses earum ex ære.

* Omnia vasa tabernaculi in omne ministerium eius, & omnes paxilli eius, & omnes paxilli atrij erunt ex ære.

* Tu autem præcipe filiis Iſrael, ut afferant tibi oleum mundissimum de oliuis contusis, ut luceat, ut incendantur lucernæ semper.

21 * באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יעריך
אתו אתרובבניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם
לדרתם מאר בני ישראל:

כת

* ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך
 וארץ בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
 נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן * ועשית
 בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת *
 * ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח
 חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי *
 * ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
 תשבץ מצנפרן ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך
 ולבניו לכהנו לי * והם יקחו ארץ הזהב
 ואת התכלת ואת הארנמן ואת תולעת השני ואת
 השש * ועשו את האפוד זהב תכלת וארנמן תולעת
 שני ושש משור מעשה חשב * שתי כתפת חכרת
 יהיה לו אל שני קצתיו וחבר * וחשב אפדתו
 אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארנמן
 ותולעת שני ושש משור * ולקחת את שתי אבני
 שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל * ששור
 משמתם על האבן האחת ואת שמות הששור
 הנותרים על האבן השנית כתולדתם * מעשה
 חרש אבן פתוחי חתם תפתח ארץ שתי האבנים
 על שמות בני ישראל מסכת משבצור זהב תעשה
 אתם * ושמת את שתי האבנים על כתפת האפוד
 אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן שמותם
 לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון * ועשית
 משבצת זהב * ושתי שרשרת זהב טהור מגבולת
 תעשה אתם מעשה עבדת ונתתה את שרשרת
 העבדת על המשבצור *

21 * In tabernaculo testimonij extra velum,
quod oppansum est testimonio : & colloca-
bunt eam Aaron & filij eius, & vsque mane lu-
ceat coram Domino. Perpetuus erit cultus
per successiones eorum coram filiis Israel.

CAP. XXVIII.

1. **A**pplica quoque ad te Aaron fratrem tuum
A cum filiis suis de medio filiorum Israel, ut
sacerdotio fungantur mihi Aaron, Nadab, &
Abiu, Eleazar, & Ithamar.

2. * Faciesque vestem sanctam Aaron fratri tuo in gloriam & decorem.

3 * Et loquêris cunctis sapientibus corde
quos repleui spiritu prudentiæ, vt faciant ve-
stes Aaron fratri tuo, in quibus sanctificatus
ministret mihi.

4 * Hæc autem erunt vestimenta quæ facient: Rationale, & superhumerales, tunicam & lineam strictam, cidarim & balteum. Faciet fratri tuo Aaron & filiis eius vestimenta sancta, ut sacerdotio fungantur mihi.

⁂ Accipientque aurum, & hyacinthum, & purpuram, coccumq; bis tinctum, & byssum.

Facient autē superhumerales de auro, &
hyacintho, & purpura, coccoq̃ue bis tincto,
B & bysso retorta opere polymito.

7 * Duas oras iunctas habebit in vtroque
tere summitatum, vt in vnum redeant.

3 2 Ipsa quoque textura, & cuncta operis va-
rietas erit ex auro, & hyacintho, & purpura,
9 coccóque bistrincto, & bysso retorta. 4 Su-

10 mēſque duos lapides onychinos, & ſculpes
eis nomina filiorum Iſrael. * Sex nomina in
lapide vno, & ſex reliqua in altero, iuxta ordi-

11 nem natiuitatis eorum. * Opere sculptoris
& cælatura gemmarij sculpes eos nominibus
filiorum Israel inclusos auro atque circunda-

12. ros. * Et pones in utroque latere superius
C. meralis, memoriale filiis Israel: portabitque
Aaron nomina eorum coram Domino super
utrumque humerum ob recordationem.

13 * Facies & vncinos ex auro: Chün-

14 * Et duas catenulas auri purissimiliorum
uicem cohærentes, quas inferes vncinis.

תרגום אונקלוס

במשכן זמנא מברא לפרוכתא ועל סהדותא יסדר יתיה אהרן ובנותי מרמשא עד צפרא קרנא יי קים עלם לזריוחז מעם בני ישראל :

כח

[illegible]

* In tabernaculo testimonij. extra velum quod
super testamento incendet illud Aaron et filij eius à
vespera usque ad manè coram Domino, legitimum
sempiternum in generationes vestras à filijs Israel.

CAP. XXVIII.

Et tu applica ad te & Aaron fratrem tuum, &
filios eius de filiis Israel, ut sacerdotio fungan-
tur mihi, Aaron, & Nadab, & Abiud, & Elea-
zar, & Ithamar filios Aaron.

* Et facies vestem sanctam Aaron fratri tuo in
honorem & gloriam.

* Et tu loquere omnibus sapientibus mentē, quos
impleui spiritu sapientiæ & sensu: & facient ve-
stem sanctam Aaron ad sanctuarium, in qua sacer-
dotio fungetur mihi.

* Et hæ vestes quas facient, Pectorale, & su-
perhumeralē, & tunicam talarem, & tunicam stri-
ctam, & cidarim, & balteum. & facient vestes
sanctas Aaron & filijs eius, ut sacerdotio fungan-
tur mihi. * Et ipsi accipient aurum, & hyacin-
thum, & purpuram, & coccinum, & byssum.

* Et facient superhumeralē ex bysso retorta, opus
contextum variegatoris.

* Duo superhumeralia erunt illi continentia al-
terum alterum, in duabus partibus suspensa.

* Et contextus superhumeralium quod est in ip-
so, secundum factionem ex ipso erit ex auro, et hya-
cintho, & purpura, & coccino filato, & bysso re-
torta. * Et accipies duos lapides smaragdōs, &
sculpes in ipsis nomina filiorum Israel.

* Sex nomina super lapidem unum, & sex no-
mina reliqua super lapidem secundum iuxta gene-
rationes eorum:

* Opus lapidarie artis. sculptura sigilli sculpes
duos lapides in nominibus filiorum Israel.

* Et pones duos lapides super humeros superhu-
meralis. lapides memoriale sunt filiis Israel. & por-
tabit Aaron nomina filiorum Israel coram Domino
super duos humeros eius, memoriale de ipsis.

* Et facies vncinos ex auro puro.

* Et facies duas catenulas ex auro puro, commi-
stas in floribus opus contexturæ. & impones cate-
nulas coherentes super vncinos, secundum super-
humeralia eorum ex anterioribus.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* In tabernaculo fœderis extra velum quod est ante testamentum, ordinabit eas Aaron à vesperè usque ad manè coram Domino, ritu perpetuo
in generationibus suis à filiis Israel.

CAP. XXVIII.

Et tu applica ad te Aaron fratrem tuum, & filios eius cum eo de medio filiorum Israel, ut ministrant coram me, Aaron, Nadab, & Abiud, E-
leazar, & Ithamar filij Aaron.

* Faciesque vestes sanctas Aaron fratri tuo in gloriam & decorem. * Et tu loquere cum omni-
bus sapientibus corde, quos impleui spiritu sapientiæ, ut faciant vestes Aaron, ut sanctificetur ad ministrandum coram me.

* Et hæ sunt vestes
quas facient: Rationale, & superhumeralē, pallium & tunicas strictas, cidarim & baltea. Facientque vestes sanctas Aaron & filiis eius, ut ministrant
coram me.

* Et illi accipient aurum, & hyacinthum, & purpuram, & coccinum, & byssum. * Et facient superhumeralē ex auro &
argento, & purpura, & coccino, & bysso retorta opere artificis.

* Duo humeruli coniuncti erunt ei, in duobus lateribus eius coniungentur.
* Et balteus ornatus eius qui est super illud, sicut opus eius ex ipso erit, ex auro, hyacintho, & purpura, & coccino, & bysso retorta.

* Tolleque duos lapides onychinos, & sculpes super eos nomina filiorum Israel.
* Sex nomina super lapide vno, & reliqua sex
nomina super lapide secundo, iuxta ordinem natiuitatis eorum.

* Opere artificis lapidis preciosi scriptura distincta, sicut sculptura quæ
fit in anulis, sculpes duos lapides per nomina filiorum Israel: circumdatos & inclusos auro facies eos.

* Ponesque duos lapides super
humeros superhumeralis, lapides memoriales filiis Israel: portabitque Aaron nomina eorum coram Domino super duos humeros eius ob recor-
dationem.

* Et duas catenulas auri mundissimi sibi inuicem coherentes: facies eas opere fimbriarum,
& pones catenulas fimbriatas super vncinos.

* ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μαρτυρίας. ἔξωθεν τοῦ καταπέτασμα-
τος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καὶ αὐτὸν ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ'
ἑσπέρας ἕως πρωῒ, ἐν ᾧ τὸν κύριον, νόμιμον αἰῶνιον εἰς τὰς γεν-
εὰς ὑμῶν ὡς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

κῆ.

* Καὶ σὺ παρθαγάγου παρὸς ἑαυτὸν, τὴν τε ἀαρὼν τὴν ἀ-
δελφὸν σου, καὶ οὓς υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύειν
μοι, ἀαρὼν καὶ ναδάβ, καὶ ἀβιούδ, & ἐλεάζαρ, καὶ ἰθάμαρ,
υἱοὺς ἀαρὼν.

* καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν ἀαρὼν τῶν ἀ-
δελφῶν σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.

* καὶ σὺ λαλήσῃς πᾶσι
τοῖς ἑφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος θείας καὶ αἰ-
δήσεως. καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν ἀαρὼν εἰς τὸ ἁ-
γίον, ἐν ᾧ ἱερατεύσει μοι.

* καὶ αὐταὶ αἱ στολαὶ, αἱ ποιή-
σουσι. ὡς ἡ θύρα, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὴν ποδήρεον, & χιτῶ-
να κοσμεῶν, & κίδαριν, καὶ ζώνην. καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁ-
γίας ἀαρὼν & τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.

* καὶ αὐτοὶ λήφονται τὸ χρυσίον, καὶ τὴν ὑάκινθον, & τὴν
πορφύρεον, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον.

* καὶ ποιή-
σουσι τὴν ἐπωμίδα ἐν βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφάντων
ποικιλτοῦ.

* δύο ἐπωμίδες ἔσονται αὐτῶν συνέχουσαι ἐ-
τέρᾳ τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυοῖν μέρεσιν ἐξηρησμένης.

* καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων ὅ ἐστιν ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὴν
ποίησιν ἐξ αὐτῶν ἔσται ἐν χρυσοῦ, καὶ ὑάκινθου, & πορφύρας,
καὶ κοκκίνου διδωρησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

* καὶ λήψῃ δύο λίθους ἱμαρῶν, καὶ γλύψῃς ἐν αὐ-
τοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

* ἐξ ὀνόματι ἐπὶ τὴν
λίθον ἓνα· καὶ ἐξ ὀνόματι τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὴν λίθον τὴν δευτέραν
καὶ τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

* ἔργον λιθοργικῆς τέχνης.
γλύμμα φραγίδος διαγλύψῃς οὓς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς
ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

* καὶ θήσεις οὓς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος.
λίθοι μνημόσυμόν εἰσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἀναθήσεται ἀ-
αρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν ᾧ τὸν κύριον ἐπὶ τῶν δύο
ὤμων αὐτοῦ, μνημόσυμόν ὡς αὐτῶν.

* καὶ ποιήσεις ἀσπίδας ἐν χρυσοῦ καθαροῦ.

* καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐν χρυσοῦ καθαροῦ, κατα-
μεμιγμένα ἐν ᾗ ἔσονται ἔργον πλοκῆς. & ἐπὶ θήσεις τὰ κροσ-
σωτὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδας, καὶ τὰς παρωμίδας
αὐτῶν ἐν τῶν ἐμπεριούριον.

* ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפר
 תעשנו זהב תכלית וארגמן ותולעת שני ושש משור
 תעשה אתו : * רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו :
 * ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם
 פטרה וברקת הטור האחד : * והטור השני נפך ספיר
 ויהלום : * והטור השלישי לשם שבו ואחלמה :
 * והטור הרביעי תרשישושה וישפה משבצים זהב
 יהיו במלואתם : * והאבנים תהיון על שמת בני-
 ישראל שתיים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש
 על שמו תהיון לשני עשר שבט : * ועשית על החשן
 שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : * ועשית על-
 החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על-
 שני קצות החשן : * ונתת את שתי עבת הזהב על-
 שתי הטבעות אל קצות החשן : * ואת שתי קצות שתי
 העבת תתן על שתי המשבצים ונתתה על כתפות
 האפר אל מול פניו : * ועשית שתי טבעות זהב ושמת
 אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
 האפר ביתה : * ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם
 על שתי כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעמר
 מחברתו ממעל לחשב האפר : * וירכסו את החשן
 מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל תכלית להיות על-
 חשב האפר ולא יזח החשן מעל האפר : * ונשא
 אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו
 בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד : * ונתת
 אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על-
 לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן ארז משפט
 בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד : * ועשית
 את מעיל האפר כליל תכלית : * והיה פיראשו
 בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרה
 יהיה לו לא יקרע :

15 * Rationale quoque iudicij facies opere polymi-
 to iuxta texturam superhumeralis ex auro, hya-
 cintho, & purpura, coccoque bis tincto, & bys-
 so retorta. 16 * Quadrangulum erit & duplex. me-
 sura palmi habebit, tam in longitudine, quam in
 17 latitudine. 18 * Ponesque in eo quatuor ordines la-
 pidum: In primo versu erit lapis sardius, & topa-
 18 zius, & smaragdus. 19 * In secundo, carbunculus, &
 19 saphirus, & iaspis. 20 * In tertio, ligurius, achates
 20 & amethystus. 21 * In quarto, chrysolithus, ony-
 chinus & beryllus. Inclusi auro erunt per or-
 21 dines suos. 22 * Habebuntque nomina filiorum Is-
 rael: duodecim nominibus calabuntur singu-
 22 li lapides nominibus singulorum per duode-
 23 cim tribus. 24 * Facies in rationali catenas sibi in-
 23 vicem coherentes ex auro purissimo. 25 * Et duos
 anulos aureos, quos pones in utraque rationalis
 24 summitate. 26 * Catenasque aureas iunges anulis
 25 qui sunt in marginibus eius. 27 * Et ipsarum ca-
 tenarum extrema duobus copulabis vicinis, in
 26 utroque latere superhumeralis quod ratio-
 nale respicit. 28 * Facies & duos anulos aureos,
 quos pones in summitatibus rationalis & in
 27 oris, quae est regione sunt superhumeralis & po-
 28 steriorem eius aspiciunt. 29 * Necnon & alios duos
 anulos aureos, qui ponendi sunt in utroque
 latere superhumeralis deorsum, quod respicit
 contra faciem iuncturam inferioris, ut aptari pos-
 29 sit cum superhumerali. 30 * Et stringatur rationale
 E anulis suis cum anulis superhumeralis vitta hya-
 cinthina, ut maneat iunctura fabrefacta, & a
 se invicem rationale & superhumeralis nequeat
 31 separari. 32 * Portabitque Aaron nomina filio-
 rum Israel in rationali iudicij super pectus suum,
 quando ingredietur sanctuarii memoriale co-
 30 ra Domini in aeternum. 31 * Pones autem in rationali iu-
 dicij doctrinam & veritatem, quae erunt in pecto-
 re Aaron quando ingredietur coram Domino: & ge-
 32 stabit iudicium filiorum Israel in pectore suo in
 conspectu Domini semper. 33 * Facies & tuni-
 cam superhumeralis totam hyacinthinam. 34 * In
 cuius medio supra erit capitium & ora per gy-
 rum eius textilis, sicut fieri solet in extremis
 vestium partibus, ne facile rumpantur.

תרגום אונקלוס

15 ותעביד חשן דינא עובד אומן בעובד אפודא תעבידיה דדחבא תכלית וארגמא וצבע וזורי ובז שזיר תעביד יתיה : 16 מרבע יהי עיף
 17 ותשלם ביה אשלמות אבן טבא ארבעה סדרין דאבן טבא סדרא קדמאיה סמקון ירקון וברקן סדרא
 18 וסדרא תנינא אומרגדן ושבוין וסבבולום : 19 וסדרא תליתא קנכרי טרקא ועין עגלא : 20 וסדרא רביעא כרום ומא
 21 ואבניא תהיון על שמת בני ישראל תרתא עשרה על שמתהון כתב מפרש כגלוף
 22 ותעביד על חושנא תיבין מתחמן עובד גדיל דדחב דכי : 23 ותעביד על חושנא תרתין
 24 ותתן ית תרתין גדיל דדחב על תרין עוקתא בסטרי חושנא : 25 וית תרתין
 26 ותעביד תרתין על תרתין מרמא ותתן על כתפי אפודא לקביל אפודא : 27 ותעביד תרתין עוקתא מרמא ותתן על תרין סטרי
 28 ויתרתן ית חושנא מעוקתיה לעוקתא בחוטא ותכלתא למהוי על חמן אפודא ולא יתפרק חושנא מעלוי
 29 וישול אהרן ית שמת בני ישראל בחשן דינא על לביה במעיליה לקדשא לדכרנא קדם יי תדירא : 30 ותתן בחשן דינא ית אוריא
 31 ותעביד ית מעיל אפודא גמיר : 32 ויהי פום רישיה כפיל לגויה תורא יתי מקף לפומיה סחור סחור עובד מחי כפום שרין יהי ליה דלא יתבוע :

* Et facies rationale iudiciorum opus variegato-
ris secundum numerum superhumeralis facies illud
ex auro, & hyacintho, & purpura, & coccino fila-
to, & bysso retorta facies illud. * Quadrangulum
erit duplum, palmi longitudo, & palmi latitudo.

* Et texes in eo texturam secundum lapidem qua-
drordinem. ordo lapidum erit sardius, topazius, &
smaragdus: ordo unus. * Et ordo secundus, car-
bunculus, & saphirus, & iaspis. * Et ordo tertius,
ligurius, & agathes, & amethystus. * Et ordo
quartus, chrysolithus, & beryllus, & onychinus,
circumtecti auro, et colligati in auro: sint secundum
ordinem eorum. * Et lapides sint ex nominibus
filiorum Israel, duodecim secundum nomina eorum,
sculpturae sigillorum cuiuslibet secundum nomen sint
in duodecim tribus. * Et facies super rationale ca-
tenas connexas, opus catenatum ex auro puro. * Et
facies super rationali duos anulos aureos: & im-
pones duos anulos aureos super utraque initia ratio-
nalis. * Et impones catenas & catenata auri super
duos anulos super utraque latera rationalis. * Et
duo latera duarum catenarum impones super duas
connexiones: et impones super humeros superhume-
ralis ex aduerso secundum faciem. * Et facies duos
anulos aureos, & impones super duas alas rationa-
lis, in summitatem à summitate posteriori superhu-
meralis intrinsecus. * Et facies duos anulos aureos,
& impones super utrosque humeros superhume-
ralis ab infra eius, secundum faciem secundum co-
pulationem de super contextura superhumeralis.

* Et constringes rationale ab anulis qui in eo ad
anulos superhumeralis coniunctos ex hyacintho,
connexos ad contexturam superhumeralis, ut nō de-
fluat rationale à superhumerali. * Et portabit Aa-
ron nomina filiorum Israel in rationali iudicii super
pectus, ingrediens in sanctuarium memoriale corā
Deo. * Et impones in rationali iudicii manifestatio-
nem & veritatem. & erit super pectus Aaron,
quando ingressus fuerit in sanctuarium coram Do-
mino. & gestabit Aaron iudicia filiorum Israel su-
per pectus coram Dño semper. * Et facies tunicam ta-
larem totam hyacinthinam. * Et erit capitium ex illo
mediū, cui adiungens in circuitu capitij opus textori-
um, copulationem textam ex ipso, ut nō rumpatur.

15 * καὶ ποιήσεις λόγιον τῶν κρείσεων ἔργον ποικιλτοῦ. καὶ τὸν
δρεθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐν χερσίου, καὶ ὑακίνθου,
καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νουνησμήνης, καὶ βύσσου κεκλωσμέ-
νης ποιήσεις αὐτὸ. * τετραγώνον ἔσται διπλοῦν, σπιθαμῆς τὸ
17 μῆκος, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. * καὶ καθυφθῶν ἐν αὐτῷ
ὑφασμα καὶ λίθον τετρασέχον. σίχος λίθων ἔσται σαρδόνιον, &
18 πάζιον, & σμαράγδον, ὁ σίχος ὁ εἷς. * & ὁ σίχος ὁ δεύτερος,
19 αἰθραξ, καὶ σάπφειρος, & ἰάσπης. * καὶ ὁ σίχος ὁ τρίτος, λι-
20 γύριον, & ἀχάτης, καὶ ἀμέθυστος. * & ὁ σίχος ὁ τέταρτος, χρυ-
σόλιθος, & βήρυλλος, καὶ ὀνύχιον, & εἰκοκαλυμμήνῃ χρυσίῳ,
21 & συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ. ἔσονται καὶ σίχον αὐτῶν. * & ὁ
λίθος ἔσονται ἐν τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δεκαδύο κα-
τὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Γλυφαὶ σφραγίδων ἑκάστη κατὰ ὄνομα
22 ἔσονται εἰς τὰς δύο δεκάδας φυλάς. * καὶ ποιήσεις ἑπτά τὸ λοεῖον
κρεσσὲς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτὸν ἐν χρυσίῳ καθα-
23 ροῦ. * καὶ ποιήσεις ἑπτά τὸ λοεῖον δύο δακτυλίσκους χρυσοῦς. &
ἑπτήσας οὖν δύο δακτυλίσκους οὖν χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρους
24 τὰς δ' ἑκάδας τῶν φυλάς. * καὶ ἑπτήσας οὖν κρεσσὲς καὶ τὰ
ἀλυσιδωτὰ χρυσίῳ ἑπτή οὖν δύο δακτυλίσκους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν
25 κλίτων τῶν φυλάς. * καὶ δύο κλίτη τῶν δύο κρεσσῶν ἑπτήσας
ἑπτή τὰ δύο ἐμπλόκια. καὶ ἑπτήσας ἑπτή οὖν ὤμους τὴν ἐπωμί-
26 δος τῆς ἐναντίας κατὰ πρὸς ὤμων. * καὶ ποιήσεις δύο δακτυ-
λίσκους χρυσοῦς. καὶ ἑπτήσας ἑπτή τὰ δύο πτερύγια τῶν φυλάς, ἐπὶ
27 τὸ ἄκρον ἀπ' ἄκρου τῶν ὀπιθίων τὴν ἐπωμίδος ἔσονται. * καὶ ποιήσεις
δύο δακτυλίσκους χρυσοῦς, & ἑπτήσας ἐπ' ἀμφοτέρους οὖν ὤμους
τὴν ἐπωμίδος κατὰ ὤμων αὐτῶν, κατὰ πρὸς ὤμων κατὰ τὴν συμ-
28 βολὴν αὐτῶν τὸ συνυφές τὴν ἐπωμίδος. * καὶ σφίγγεις τὸ λοεῖον
ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτῶν οὖν δακτυλίσκους τὴν ἐπωμί-
δος συνεχομένους ἐν τῷ ὑακίνθῳ, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὑφασ-
μα τὴν ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλαῖται τὸ λοεῖον ἀπὸ τὴν ἐπωμίδος.
29 * καὶ λήψῃς ἀσφῶν ἰακὸν ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῶν φυλάς
τῶν κρείσεων ἐπὶ τῶν στήθεος, εἰσὼν εἰς τὸ ἄγιον μνημόσυνον ἐναντίον τοῦ
30 θεοῦ. * & ἑπτήσας ἑπτή τὸ λοεῖον τῶν κρείσεων τὴν δὴλωσιν καὶ τὴν
ἀλήθειαν. & ἔσται ἑπτή τῶν στήθεος ἀσφῶν, ὅταν εἰσπορεύῃς εἰς τὸ ἄ-
γιον ἐναντίον κυρίου. καὶ εἰσὼν ἀσφῶν τὰς κρείσεις τῶν υἱῶν Ἰσ-
31 ραὴλ ἑπτή τῶν στήθεος ἐν ὀπίσθῳ κυρίου διαπαντός. * καὶ ποιήσεις
32 ὑποδύτην ποδήρη, ὅλην ὑακίνθινον. * & ἔσται τὸ περὶ σῶμα ἐξ
αὐτῶν μέσον, ὃ ἀνέχον κύκλω τὸ περὶ σῶμα ἔργον ὑφαντοῦ,
τὴν συμβολὴν συνυφασμένην εἰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ῥαγῇ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Faciesque rationale iudicii opere artificis: iuxta opus superhumeralis facies illud, ex auro, hyacintho, & purpura, & coccino, & bysso retorta fa-
cies illud. 17 Quadratum erit & duplicatum: mensuram palmi habebit in longitudine eius, & mensuram palmi habebit in latitudine eius. 18 Et im-
plebis in eo impletionem lapidis preciosi, quatuor ordines lapidum preciosorum. In primo ordine erit sardius, topazius, & smaragdus. 19 Et in se-
cundo ordine, carbunculus, saphirus & iaspis. 20 In tertio ordine, ligurius, achates & amethystus. 21 In quarto autem ordine, chrysolithus, onychi-
nas & beryllus: inclusi auro erunt in cælaturis suis. 22 Lapidem autem erunt duodecim iuxta nomina filiorum Israel, sculpti scriptura distincta sicut
sculptura anuli, singuli lapides per nomina singulorum erunt per duodecim tribus. 23 Faciesque in rationali catenulas sibi inuicem coherentes o-
pere fibriarum ex auro mundissimo. 24 Et facies super rationale duos anulos ex auro, & pones duos anulos in duobus lateribus rationalis. 25 Et
pones duas fimbrias aureas in duobus anulis in lateribus rationalis: 26 Et duas fimbrias quæ sunt in duobus lateribus eius pones super duos vn-
cinos, & pones in humerulis superhumeralis contra faciem eius. 27 Et facies duos anulos aureos, & pones eos in duobus lateribus rationalis quæ
sunt in ore eius, quæ est è regione superhumeralis intrinsecus. 28 Faciesque duos anulos aureos, & pones eos in duobus humerulis superhume-
ralis inferius contra faciem suam è regione iuncturæ eius super balteum superhumeralis. 29 Et coniungent rationale ex anulis suis ad anulos su-
perhumeralis vitta hyacinthina, ut sit super balteum superhumeralis, & non auferatur rationale à superhumerali. 30 Et portabit Aaron nomina fi-
liorum Israel in rationali iudicii super cor suum, cum ingressus fuerit in sanctuarium in memoriam coram Domino semper. 31 Ponesque in ratio-
nale iudicii Vrim & Thumim, & erunt super cor Aaron cum ingressus fuerit coram Domino. portabitque Aaron iudicium filiorum Israel super cor
suum coram Domino semper. 32 Faciesque pallium superhumeralis totum hyacinthinum. 33 Et erit capitium eius duplicatum intrinsecus. Ora
erit capitium eius per gyrum opere textoris, sicut os lorice erit ei, ut non rumpatur.

* Et facies super marginem tunicae ab infra, quasi
florentis mali punici, mala punica ex hyacintho, &
purpura, & coccino filato, & bysso retorta, in mar-
gine tunicae in circuitu. at eadem specie mala puni-
ca aurea, & tintinabula in medio horum in circui-
tu. * Inter malum punicum aureum tintinabu-
lum, & floridum in margine tunicae in circuitu.

* Erit Aaron in ministrando audibilis vox
eius, ingredienti in sanctuarium coram Domino, &
egredienti, ut non moriatur.

* Et facies laminam auream puram, & sculpes
in ea sculpturam sigilli sanctificationem Domini.

* Et impones illud in hyacintho retorto: & erit
super mitram, ante faciem mitrae erit.

* Et erit super fronte Aaron: & portabit Aa-
ron peccata sanctorum, quae sanctificauerint filij Is-
rael omnis muneris sanctorum eorum. & erit in
fronte Aaron semper acceptabile eis coram Domino.

* Et nodi tunicarum ex bysso: & facies cidarin
bysinam, & zonam facies opere variegatoris.

* Et filiis Aaron facies tunicas, & zonas: &
cidares facies eis in honorem & gloriam.

* Et indues eas Aaron fratrem tuum, & filios
eius cum eo: & vnges eos, & implebis eorum ma-
nus: & sanctificabis eos, ut sacerdotio fungantur
mibi.

* Et facies eis feminalia linea, ad ve-
landum turpitudinem corporis eorum, à lumbis vs-
que ad femora erit.

* Et habebit Aaron ea
& filij eius, quando ingrediuntur in tabernaculum
testimonij, vel quando ingrediuntur ad ministran-
dum ad altare sanctuarij. & non adducent ad se-
ipsos peccatum, ut non moriantur. legitimum sem-
pernum illi, & semini eius post eum.

CAP. XXIX.

ET haec sunt quae facies eis, ad sanctificandum
eos, ut sacerdotio fungantur mibi: Accipies vi-
tulum ex bobus unum, & arietes duos immacula-
tos: * Et panes azymos conspersos in oleo, &
lagana azyma uncta in oleo. similam ex tritico fa-
cies ea. * Et impones ea in canistro vno, & of-
feres eam canistro, & vitulum, & duos arietes.
* Et Aaron & filios eius applicabis ad ia-
nuam tabernaculi testimonij: & lauabis eos in a-
qua:

* & ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὡς ἐξ-
ανθούσης ῥόας ῥοίσκοις ἕξ ὑακίνθου, & πορφύρας, καὶ κοκκίνου
διανενησμημένου, & βύσσου κεκλωσμένης, ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ
ὑποδύτου κύκλῳ. τὸ δὲ αὐτὸ εἶδος ῥοίσκοις χερσὶς, & κώδωνας
34 δυνάμενόν τούτων περικύκλῳ, * ὡς δὲ ῥοίσκον χερσὶν κώ-
δωνα, καὶ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ.

* καὶ ἔσαι ἀαρών ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀκαθάρτη ἢ φωνὴ αὐτοῦ, εἰ-
σιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἐναντὶ κυρίου, & ἐξίοντι, ἵνα μὴ ἀποθῇ.

* καὶ ποιήσεις πέταλον χερσὶν καθαρὸν. καὶ ἐκτυπώσεις
ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγίασμα κυρίου. * καὶ ἐπι-
θήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης. & ἔσαι ἐπὶ τῇ μίτρᾳς,

καὶ ὡς ὄψωπον τῆς μίτρᾳς ἔσαι. * καὶ ἔσαι ἐπὶ τοῦ μετώ-
που ἀαρών. καὶ ἔξαρει ἀαρών τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων,

ὅσα ὁ ἁγιάσας ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ παντὸς δόματος τῶν ἁγίων
αὐτῶν. & ἔσαι ἐπὶ τοῦ μετώπου ἀαρών διαπαντὸς δεκτὸν αὐ-
τοῖς ἐν κυρίῳ. * καὶ ὁ κοσμήσοι τῶν χιτῶνων ἐν βύσ-
σῳ. καὶ ποιήσεις κίδαριν βύσσινον. & ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποι-
κίλῳ.

* καὶ τοῖς υἱοῖς ἀαρών ποιήσεις χιτῶνας & ζώνας,
καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς πικλὴν καὶ δόξαν.

* καὶ ἐνδύσεις αὐτὰς ἀαρών τὸν ἀδελφόν σου, & οὗτοι ὕψος αὐ-
τοῦ μετ' αὐτοῦ. & χρίσεις αὐτοῦ, & ἐμπλήσεις αὐτὸν τὰς χρί-
σεις. καὶ ἁγιάσεις αὐτοῦ, ἵνα ἱερατεύσῃ μοι.

* & ποιήσεις αὐτοῖς περικελευκτά, καλὴν αἰσχροσύ-
νην χερσὶς αὐτῶν, ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσαι.

* καὶ ἔξει ἀαρών αὐτὰ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν εἰσπορεύονται εἰς
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ ὅταν λειτουργοῦνται ἐν
τῷ ἁγίῳ. καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἐαυ-
τοῦ ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθῇ ὄψιν. νόμιμον αἰώνιον αὐτοῦ, καὶ
τῇ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

καθ'.

* Καὶ ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς, ἁγιάσαι αὐτοῦ, ὥστε
ἱερατεύειν μοι. λήψη μὲν χαρίον ἐκ βοῶν ἐν, καὶ κριοὺς δύο
ἀμώμοις. * & ἄρτους ἄζυμοις πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ,
καὶ λάγανα ἄζυμα κεχειμῆρα ἐν ἐλαίῳ. σεμίδαλιον ἐκ
3 πυρῶν ποιήσεις αὐτά. * καὶ ἐπιθήσεις αὐτά ἐπὶ κανοῦ
ἐν, καὶ ὡς ὄψιν αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῷ, καὶ τὸ μωσχάριον, καὶ
4 οὗτοι δύο κριοὺς. * καὶ ἀαρών καὶ οὗτοι ὕψος αὐτοῦ ὡς ὅτι
ἔξει ἐπὶ τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, & λούσεις αὐ-
τοῦ ἐν ὕδατι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

31 Faciesque in inferiori parte per circuitum malagranata ex hyacintho, & purpura, & coccino; & tintinabula aurea in medio eorum per circui-
tum. 34 Tintinabulum aureum & malum granatum, tintinabulum aureum & malum granatum in inferiori parte pallij per circuitum.

35 Eritque super Aaron quando ministraverit, & audietur sonitus eius quando ingreditur in sanctuarium coram Domino, & quando egressus
fuerit, & non morietur. 36 Faciesque laminam ex auro mundissimo, & sculpes super ea scriptura distincta, sanctum Domino. 37 Po-
nabitque eam super vittam hyacinthinam, & erit super tiaram, & regione tiaræ erit.

38 Eritque super frontem Aaron imminens oculis: & por-
tabit Aaron iniquitates eorum quæ sanctificauerunt filij Israel in cunctis muneribus sanctificationum eorum. Eritque semper super frontem eius
imminens oculis, in beneplacitum eis coram Domino.

39 Et filiis Aaron facies tunicas, & facies eis baltea, & mitras facies eis in honorem & decorem. 40 Induesque ea Aaron
fratrem tuum, & filios eius cum eo: & vnges eos, & offeres oblationes eorum, sanctificabisque illos ut ministrent coram me.

41 Et facies eis
femoralia ex bysso, ut operiant carnem turpitudinis suæ, à lumbis vsque ad femora erunt. 42 Eruntque super Aaron & super filios eius quan-
do ingreditur in tabernaculum fœderis, aut quando accedent ad altare ut ministrent in sanctuario, & non suscipient peccatum, ne moriantur. Legi-
timum sempiternum erit ei & filiis eius post eum.

CAP. XXIX.

ET hoc est verbum quod facies eis, ut sanctifices eos ad ministrandum coram me: Tolle vitulum unum de armento, & arietes duos immaculatos.

1 Ponetque ea in canistro vno, & offeres ea in canistro, & vitulum, & duos arietes. 2 Et Aaron quoque & filios eius applicabis ad
ostium tabernaculi fœderis, & lauabis eos aquis.

* ולקחת את הבגדים והלבשת את-
 הכתנת ואת מעיל האפר ואת האפר ואת החשן
 ואפדת לו בחשב האפר: * ושמת המצנפה על-
 ראשו ונתת את גזר הקדש על המצנפה:
 * ולקחת את שמן המשחה ויצקת על-ראשו
 ומשחת אתו: * ואת בניו תקריב והלבשתם
 כתנות: * והגדרת אתם גבנט אהרן ובניו
 והבשרת להם מגבעות והיתור להם כהנה
 לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו: * והקרבת
 את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את-
 ידיהם על ראש הפר: * ושחטת את הפר לפני
 יהוה פתח אהל מועד: * ולקחת מדם הפר ונתתה
 על קרנות המזבח באצבעך ואת כל הדם
 תשפך אל יסוד המזבח: * ולקחת את כל
 החלב המכסה את הקרב ואת היתור על הכבד
 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן והקטרת
 המזבח: * ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו
 תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא:
 * ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את-
 ידיהם על ראש האיל: * ושחטת את האיל ולקחת
 את דמו וזרקת על המזבח סביב: * ואת האיל
 תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
 ועל ראשו: * והקטר את כל האיל המזבח
 עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשר ליהוה הוא:
 * ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את-
 ידיהם על ראש האיל: * ושחטת את האיל
 ולקחת מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך
 און בניו הימנית ועל בוזן ידם הימנית ועל-
 בוזן רגלם הימנית וזרקת את הדם על-
 המזבח סביב:

* Indues Aaron vestimentis suis, id est, li-
 nea & tunica, & superhumerali, & rationali
 quod constringes balteo. * Et pones tia-
 ram in capite eius, laminam sanctam super
 tiaram:
 * Et oleum unctionis fundes super caput
 eius, atque hoc ritu consecrabitur.
 * Filios quoque illius applicabis, & indues
 B tunicis lineis:
 * Cingesque balteo Aaron scilicet & libe-
 ros eius, & impones eis mitras: eruntque sa-
 cerdotes mihi religione perpetua. Postquam
 initiaueris manus eorum,
 * Applicabis & vitulum coram taberna-
 culo testimonij: imponentque Aaron & filij
 eius manus super caput illius:
 * Et mactabis eum in conspectu Domini,
 iuxta ostium tabernaculi testimonij:
 * Sumptumque de sanguine vituli, po-
 nes super cornua altaris digito tuo, reliquum
 autem sanguinem fundes iuxta basim eius.
 * Sumes & adipem totum qui operit in-
 testina & reticulum iccoris ac duos renes &
 adipem qui super eos est, & offeres incensum
 super altare.
 * Carnes verò vituli, & corium, & fimum,
 combures foris extra castra, eo quod pro pec-
 cato sit.
 * Vnum quoque arietem sumes, super cu-
 ius caput ponent Aaron & filii eius manus.
 * Quem cum mactaueris, tolles de sangui-
 ne eius, & fundes circa altare:
 * Ipsum autem arietem secabis in frusta, lo-
 taque intestina eius & pedes, pones super con-
 C cistas carnes, & super caput illius.
 * Et offeres totum arietem in incensum su-
 per altare, oblatio est Domino odor suavis-
 mus victimæ Domini. * Tolles quoque a-
 rietem alterum, super cuius caput Aaron & fi-
 lij eius ponent manus: * Quem cum immola-
 ueris, sumes de sanguine eius, & pones super
 extremum auriculæ dextræ Aaron & filiorum
 eius, & super pollices manus eorum ac pedis dex-
 tri, fundesque sanguinem super altare per circuitum.

תרגום אונקלוס

* ותיסב יר לכושיא ותלביש ית אהרן ית כהונא וית מעילא דאפודא וית חושנא ותתקין ליה בחמין אפודא: * ותשוי
 * ותיסב ית משח דרבוהא ותריק על רישיה ותרכי יתיה: * וית בננהי
 * ותורין יתהון המנינ אהרן ובננהי ותתקין להון קובעין ותחי להון כהונתא לקים עלם ותקריב קורבנא
 * ותקריב ית חורא לקדם משכן זימנא ויסמך אהרן ובננהי ית ידיהון על ריש חורא: * ותכוס ית
 * ותיסב מן דמא דחורא ותחן על קרנא מדבחא באצבעך וית כל דמא תשוד ליסודא מדבחא: *
 * ותיסב ית כל תרבא דחפי ית גזא וית חצרא דעל כבדא וית חרמין כולין וית תרבא דעליהון ותסיק למדבחא: * וית בשרא דחורא
 * וית משכיה וית אוכליה חוקיד בנורא מכרא למשריתא חטאתא הוא: * וית דכרא חד תיסב ויסמכו אהרן ובננהי ית ידיהון על
 * ותכוס ית דכרא ותיסב ית דמיה ותורוק על מדבחא סחור סחור: * וית דכרא תפלג לאיברוהי ותחליל
 * ותסיק ית כל דכרא למדבחא עלתא הוא קדם ית לאתקבלא ברעיא קורבנא קדם
 * ותיסב ית דכרא תנינא ויסמך אהרן ובננהי ית ידיהון על ריש דכרא: * ותכוס ית דכרא
 * ותיסב מדמיה ותחן על רום אונקא דאהרן ועל רום אונקא דבננהי דמינא ועל אליין דיהון דמינא ותורוק ית דמא
 על מדבחא סחור סחור:

* Et accipiens vestes indues Aaron fratrem tuum, & vestem talarem, & superhumeralē, & rationale: & copulabis ipsum rationale ad superhumeralē.

* Et impones mitram super caput eius, & impones laminam sanctificationem super mitrā.

* Et accipies de oleo unctionis, & infundes illud super caput eius, & unges eum.

* Et filios eius applicabis, & indues eos vestes.

* Et cinges eos zonis, & circumpones eis cingula, & erit eis sacerdotium mihi in seculum. Et consecrabis manus Aaron & manus filiorum eius.

* Et applicabis vitulum ad ianuam tabernaculi testimonij. & imponent Aaron & filij eius manus suas super caput vituli coram Domino, apud ostium tabernaculi testimonij.

* Et iugulabis vitulum coram Domino apud ostium tabernaculi testimonij.

* Et accipies de sanguine vituli, & pones super cornua altaris digito tuo. at reliquum totum sanguinem infundes iuxta basim altaris.

* Et accipies omnem adipem qui super ventrem, & reticulum iecoris, & duos renes, & adipem qui super ipsos, & impones super altare.

* At carnes vituli, & pellem, & fimum combures in igne extra castra. peccatum enim est.

* Et arietem accipies unum, & imponent Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

* Et iugulabis arietem, & accipiens sanguinem effundes super altare in circuitu.

* Et arietem secabis per membra: & lauabis intestina & pedes aqua, & impones super frusta cum capite.

* Et offeres totum arietem super altare holocaustum Domino in odorem suavitatis: sacrificium Domino est.

* Et accipies arietem secundum, & imponent Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

* Et iugulabis eum, & accipies de sanguine eius, & impones super extremum auris Aaron dextre, & super summitatem pedis dextri, & super extremitates aurium filiorum eius dextrarum, & super summitates manuum eorum dextrarum, & super summitates pedum eorum dextrorum.

* καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις αὐτὸν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τὴν χιτῶνα τὸν ποδήρειον, καὶ τὴν ἐπωμίδα, καὶ τὸ λόγιον καὶ συνάψεις αὐτὸ τὸ λόγιον πρὸς τὴν ἐπωμίδα.

* καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἀγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν.

* καὶ λήψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος, καὶ ἐπιχέεις αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ χρίσεις αὐτόν. καὶ οὕτως

ἡ οὐσία αὐτοῦ πρὸς ἁγιάσεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτὸν τὴν χιτῶνα.

* καὶ ζώσεις αὐτὸν ταῖς ζώναις, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κινδάρεις, καὶ ἕσται αὐτοῖς ἱερατεία ἐμοὶ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

* καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσονται αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ, ἐναντι κυρίου, ὡς ἡ τὴν θύραν

τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἐναντι

κυρίου ὡς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ

λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ, &θήσεις ἐπὶ τῶν κροτάφων τοῦ θυπαστήριου καὶ ἀκλύλῳ σου. καὶ τὸ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐγ-

χεῖς ὡς τὴν βάσιν τοῦ θυπαστήριου. καὶ λήψῃ πᾶν

τὸ σῆμα τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ οὕτως δύο νεφροὺς, καὶ τὸ σῆμα τὸ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν

θυπαστήριον. καὶ τὰ ὅσα κρέα τῶν μοσχῶν, & τὸ δέρμα, καὶ τὴν κόπρον καὶ τὰ καυκάς ἐν πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἁμαρτία γάρ ἐστιν.

* καὶ τὸν κερὸν λήψῃ τὸν οἶον, & ἐπιθήσονται αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κερῶ.

* καὶ σφάξεις τὸν κερὸν, καὶ λαβὼν τὸ αἷμα πρὸς χεῖρας

ἐπὶ τὸ θυπαστήριον κύκλῳ. καὶ τὸν κερὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη. καὶ πλυθεὶς τὰ ἐνδόδια & οὕτως πόδας ὕδατι,

καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ.

* καὶ διχοτομήσεις ὅλον τὸν κερὸν ἐπὶ τὸ θυπαστήριον ὁλοκαύτωμα κυρίου εἰς ὄσμην δυνάμειος, θυσίασμα κυρίου ἐστίν.

* καὶ λήψῃ τὸν κερὸν τὸν δεύτερον, καὶ ἐπιθήσονται αὐτῶν ἐπὶ τοῖς ὤμοις αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κερῶ.

* καὶ σφάξεις αὐτόν, & λήψῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσονται ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος αὐτοῦ τοῦ δεξιῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιῦ, & ἐπὶ οὓς τοῦ λοβοῦ τῶν ὠτῶν τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν

& ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et tolles vestimenta, induesque Aaron tunica & pallio superhumeralis, & superhumerali & rationali, & ornabis eum balteo superhumerali. & pones tiaram super caput eius, & pones coronam sanctam super tiaram.

* Et cinges balteis Aaron & filios eius: & ornabis eos mitris, & erit eis sacerdotium in pactum perpetuum. & offeres oblationem Aaron & oblationem filiorum eius.

* Offeresque vitulum coram tabernaculo fœderis: & imponent Aaron & filij eius manus suas super caput vituli.

* Immolabisque vitulum coram Domino in ostio tabernaculi fœderis.

* Et accipies de sanguine vituli, & pones super cornua altaris digito tuo, & totum sanguinem effundes ad fundamentum altaris.

* Et accipies omnem adipem qui operit intestina & reticulum quod est super iecur, & duos renes & adipem qui est super eos, & incendes super altare.

* Et carnes vituli, & pellem eius, & fimum eius combures igni extra castra: expiatio enim est.

* Et arietem unum tolles, & imponent Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

* Et iugulabis arietem, & accipiens sanguinem effundes super altare in circuitu.

* Et arietem secabis per membra eius, & lauabis intestina eius & genna eius, & pones super membra eius & super caput eius.

* Et offeres totum arietem super altare holocaustum Domino in odorem suavitatis, oblatio est coram Domino.

* Et accipies arietem secundum, & imponent Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

* Et iugulabis eum, & accipies de sanguine eius, & impones super extremum auris Aaron, & in superiori parte auris dextera filiorum eius, & super pollicem dextera manus eorum, & super pollicem pedis dexteri eorum, aspergesque sanguinem super altare per circuitum.

* ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
 והית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
 אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו :
 * ולקחת מן האיל החלב והאליה וארז החלב
 המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית
 וארז החלב אשר עליהן וארז שוק הימין כי איל
 מלאים הוא : * וכבר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת
 ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה : * ושמת
 הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה
 לפני יהוה : * ולקחת אתם מירס והקטרת המזבחה
 על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה :
 * ולקחת ארז החזה מאיל המלאים אשר לאהרן
 והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה :
 * וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר
 הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן
 ומאשר לבניו : * והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת
 בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני
 ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה : * ובגדי
 הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה
 בהם ולמלא בהם את ידם : * שבעת ימים ילבשם
 הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת
 בקדש : * ואת איל המלאים תקח ובשלת ארז
 בשרו במקם קדש : * ואכל אהרן ובניו את בשר
 האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד :
 * ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש
 אתם וזר לא יאכל כי קדש הם : * ואם יותר
 מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את
 הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא : * ועשית
 לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת
 ימים תמלא ידם :

21 * Cumque tuleris de sanguine qui est super
 altare, & de oleo unctionis, asperges Aaron &
 D vestes eius, filios & vestimenta eorum. Con-
 22 secratisque ipsis & vestibus, * Tolles adipem
 de ariete, & caudam & aruinam, quæ operit
 vitalia, ac reticulum iecoris, & duos renes at-
 que adipem qui super eos est, armumque dex-
 23 trum, eo quod sit aries consecrationis. * To-
 tamque panis vnius crustulam conspersam o-
 leo, laganum de canistro azymorum quod
 24 positum est in conspectu Domini. * Pones-
 que omnia super manus Aaron & filiorum e-
 ius, & sanctificabis eos eleuans coram Domi-
 25 no. * Suscipiesque vniuersa de manibus eo-
 rum: & incendes super altare in holocaustum,
 odorem suauissimum in conspectu Domini,
 26 quia oblatio eius est. * Sumes quoque pec-
 tuscum de ariete, quo initiatus est Aaron,
 sanctificabisque illud eleuatum coram Domi-
 27 no, & cedit in partem tuam. * Sanctificabilis
 que & pectusculum consecratum & armum,
 quem de ariete separasti, quo initiatus est Aa-
 28 ron & filij eius. * Cedentque in partem Aa-
 ron & filiorum eius iure perpetuo à filiis Il-
 Erael, quia primitiua sunt, & initia de victimis
 29 eorum pacificis quæ offerunt Domino. * Ve-
 stem autem sanctam qua vtetur Aaron, habe-
 bunt filij eius post eum, vt vngantur in ea, &
 30 consecrentur manus eorum. * Septem die-
 bus vtetur illa qui pontifex pro eo fuerit co-
 stitutus de filiis eius, & qui ingredietur taber-
 31 naculū testimonij, vt ministret in sanctuario.
 32 * Arietem autem consecrationis tolles, & co-
 ques carnes eius in loco sancto: * Quibus
 vescetur Aaron & filij eius. Panes quoque qui
 sunt in canistro in vestibulo tabernaculi tes-
 33 timonij * comedent, vt sit placabile sacrifi-
 cium, & sanctificentur offerentium manus. a-
 lienigena non vescetur ex eis, quia sancti sunt.
 34 * Et si remanserit de carnibus consecratis, siue
 F de panibus vsque manè, combures reliquias
 igni. non comedentur, quia sanctificata sunt.
 35 * Omnia quæ præcepi tibi, facies super Aarō &
 filiis eius. Septē diebus cōsecrabis man⁹ eorū.

תרגום אונקלוס

21 ותיסב מן דמא ועל מדבחה וממשחה ורבותא ותדי על אהרן ועל לבושו ועל בגדיו ועל לבושו ויהוה
 22 ותיסב מן דכרא חרבא ואליתא וירח חרבא דחפוי יתגוא וית חצר ככרא וית חרמין כולין וית חרבא דעליהון וית
 23 ופיתא דלחם חרא וגריצתא דלחם משח חרא ואספוג חר מסלא דפסירא די קדם יי :
 24 ותיסב ויתחזן מידהון ותסיק למדבחה על עלתא לאחקבלא ברעוא
 25 ותיסב ית חריא מדבר קרבנא די לאהרן ותרים יתיה ארמא קדם יי ויתיה לך לחלק :
 26 ותיסב ית חריא מדבר קרבנא די לאהרן ומדי לבנוהי :
 27 ויתיה לאהרן ולבנוהי לקיים עלם
 28 ויתיה לאהרן ולבנוהי לקיים עלם
 29 ולבושי קודשא די לאהרן ויהוה
 30 שבעא יומין ולבושי קודשא די לאהרן ויהוה
 31 ויכול אהרן ובנוהי ית בשר דכרא וירח לחמא די בסלא
 32 ויכול אהרן ובנוהי ית בשר דכרא וירח לחמא די בסלא
 33 ויכול אהרן ובנוהי ית בשר דכרא וירח לחמא די בסלא
 34 ויכול אהרן ובנוהי ית בשר דכרא וירח לחמא די בסלא
 35 ויכול אהרן ובנוהי ית בשר דכרא וירח לחמא די בסלא

* Et accipies de sanguine ab altari, et ab oleo vnctionis, & asperges super Aaron & super vestem eius, & super filios eius, & super vestes filiorum eius cum eo. & sanctificabitur ipse & vestis eius, & filij eius, & vestes filiorum eius cum eo. at sanguinem arietis infundes ad altare in circuitu.

* Et accipies de ariete adipem eius, & adipem cooperientem ventrem, & reticulum iecoris, et duos renes, & adipem qui supra illos, & brachium dextrum. est enim consecratio hac. * Et panem vnum ex oleo, & laganum vnum ex canistro azymorum oblatorum coram Domino. * Et impones omnia super manus Aaron, & super manus filiorum eius, & segregabis ea segregationem coram Domino.

* Et accipies ea de manibus eorum, & offeres super altare holocausti in odorem suauitatis coram Domino, oblatio est Domino. * Et accipies pectusculum ab ariete consecrationis, quod est Aaron, & segregabis illud segregationem coram Domino, & erit tibi in parte. * Et sanctificabis pectusculum segregationem & brachium separationis, qui segregatus est & qui separatus est ab ariete consecrationis ab Aaron, & a filiis eius. * Et erit Aaron & filijs eius legitimum sempiternum a filiis Israel. est enim segregatio hac. & segregatio erit a filiis Israel a sacrificijs salutaribus segregatio Domino.

* Et vestis sanctuarij, quæ est Aaron, erit filiis eius post eum, ut vnguantur ipsi in ipsis, & consecrentur manus eorum.

* Septem dies induet ipsa sacerdos pro eo ex filiis eius, qui intrabit in tabernaculum testimonij ad seruendum in sancto.

* Et arietem consecrationis accipies, & coques carnes in loco sancto.

* Et comedent Aaron & filij eius carnes arietis, & panes qui in canistro apud fores tabernaculi testimonij.

* Comedent ea in quibus sanctificati sunt in ipsis ad consecrandum manus eorum ad sanctificandum eos. Alienigena non comedet ab eis: sunt enim sancta.

* Si autem remanserit de carnis sacrificij consecrationis & panibus usque ad manem, combures reliquias igne: non comedetur, sanctificatio enim est.

* Et facies Aaron & filijs eius sic, iuxta omnia quæ præcepi tibi. Septem dies consecrabis eorum manus.

* καὶ λήψῃ δὲ τὸ αἷμα τὸ δὲ ἀπὸ θυσιάης, & δὲ τὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ τὸν ἀρῶν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀγιάσῃ αὐτοὺς, καὶ ἡ στολή αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. τὸ δὲ αἷμα

τοῦ κριὸς περὶ χεῖρας περὶ τὸ θυσιάηριον κύκλῳ. * ἔλῃψῃ δὲ τὸ κριὸς τὸ σῆαρ αὐτοῦ, καὶ τὸ σῆαρ τὸ καλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ οὗτος δύο νεφροὺς, καὶ τὸ σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ἐστὶ γὰρ τελείωσις αὐ-

τῆς. * καὶ ἄρτον εἷς ἐλαίου, καὶ λάγανον εἷς δὲ τὸ καλὸν τῶν ἀζύμων τῶν περὶ τοὺς ἁγίους ἐν δυνάμει κυρίου.

* καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἀδελφῶν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφορεῖς αὐτὰ ἀφ' ὧν αὐτοὶ κυρίου.

* καὶ λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιάηριον τὸ ὁλοκαυτώσεως εἰς ὅσμιον θυωδίας ἐν δυνάμει κυ-

ρίου, καὶ ῥανεῖς αὐτὰ κυρίως. * ἔλῃψῃ δὲ τὸ σῆμα τὸν δὲ τὸ κριὸς τῆς τελείωσις, ὅ ἐστιν ἀρῶν, & ἀφορεῖς αὐτὸ ἀφ' ὧν αὐτοὶ ἐναν-

τι κυρίου, καὶ ἔσται ἐν μερίδι. * ἔλῃψῃ δὲ τὸ σῆμα τὸν ἀφ' ὧν αὐτοὶ ἀφαιρέμα, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὅς ἀφ' ὧν αὐτοὶ καὶ ὅς ἀφ' ἧς δὲ τὸ κριὸς τῆς τελείωσις δὲ τὸ ἀρῶν, & δὲ τὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

* καὶ ἔσται ἀρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἐστὶ γὰρ ἀφαιρέμα τοῦτο. καὶ ἀφαιρέμα ἔσται περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δὲ τὸ θυμῶν τῶν

ὡπλιῶν ἀφαιρέμα κυρίου. * καὶ ἡ στολή τοῦ ἁγίου, ἡ ἐστὶν ἀρῶν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτῶν, χειρῶν αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς, καὶ τελείωσις τὰς χεῖρας αὐτῶν.

* ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερὺς δυνάμει αὐτοῦ ἐν τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὅς εἰσελθόντες εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λει-

τουργεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ. * καὶ τὸν κριὸν τῆς τελείωσις λήψῃ, καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἐν τῷ ἁγίῳ.

* καὶ ἐδόνται ἀρῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριὸς, καὶ οὗτος ἀρῶν οὗτος ἐν τῇ κανὼν περὶ τὰς θυσιάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

* ἐδόνται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελείωσις τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀγιάσαι αὐτοὺς. ἀλλοθι γὰρ ἐκ

ἐδέεται ἀπ' αὐτῶν, ἐστὶ γὰρ ἁγία. * ἐὰν δὲ καταλειφθῇ δὲ τῶν κρεῶν τῆς θυσιάς τῆς τελείωσις καὶ τῶν ἀρῶν ἕως πρῶτης,

κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ, οὐ βρωθήσεται, ἀγίασμα γάρ ἐστι.

* καὶ ποιήσεις ἀρῶν & τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἕτω κατὰ πλῆθος ὅσα ἐνετελεύτησεν ἐπὶ τὰς ἡμέρας τελείωσις αὐτῶν τὰς χεῖρας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et tolles de sanguine qui est super altare, & de oleo vnctionis, & asperges super Aaron & super vestes eius, & super filios eius, & super vestes filiorum eius cum eo. & sanctificabitur ipse & vestes eius, & filij eius, & vestes filiorum eius cum eo.

Tollesque de ariete adipem & cooperientem ventrem, & reticulum iecoris & duos renes, & adipem qui est super eos, & armum dexterum: quoniam aries oblationum est.

Et tortam panis vnam, & placentam panis oleati vnam, & laganum vnum de canistro azymorum quod est coram Domino.

Ponesque omnia super manus Aaron, & super manus filiorum eius: & eleuabis omnia eleuatione coram Domino.

Et tolles ea de manibus eorum, & incendes in altari super holocaustum, ut suscipiatur cum beneplacito coram Domino: oblatio est coram Domino.

Sanctificabisque pectusculum segregationem arietis Aaron, & eleuabis cum eleuatione coram Domino, & erit tibi in portionem.

Sanctificabisque pectusculum segregationem arietis Aaron, & eleuabis cum eleuatione coram Domino, & erit tibi in portionem.

Eritque Aaron & filijs eius legitimum sempiternum a filiis Israel, quia separatio est, & separatio erit a filiis Israel de victimis sanctificationum suarum, separatio eorum coram Domino.

Vestimenta autem sancta quæ sunt Aaron, erunt filiis eius post eum, ut vngantur in eis, & offerantur in eis oblationes eorum.

Septem diebus induetur eis sacerdos qui vngendus est pro eo de filiis eius, qui intrabit in tabernaculum fœderis, ut ministret in sanctuario.

Arietem autem oblationum tolles, & coques carnem eius in loco sancto.

Et comedent Aaron & filij eius carnem arietis, & panem qui est in canistro in ostio tabernaculi fœderis.

Et comedent ea quibus placabiles erunt, ut offerantur oblationes eorum, ut sanctificentur. Alienigena autem non vescetur eis, quoniam sanctificata sunt.

Et si remanserit de carne oblationum, & de pane usque manem, comburetur quod remanserit igni. non comedetur, quia sanctificatum est.

Faciesque Aaron & filijs eius iuxta omnia quæ præcepi tibi. Septem diebus offeres oblationes eorum.

* ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על
 המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: * שבעת
 ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח
 קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: * וזה אשר
 תעשה על המזבח בבשים בני שנה שנים ליום
 תמיד: * את הכבש האחר תעשה בבקר ואר
 הכבש השני תעשה בין הערבים: * ועשרן סלת
 כלול בשמן בתית רבע ההין ונסך רביעית ההין יין
 לכבש האחר: * ואר הכבש השני תעשה בין
 הערבים במנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח
 ניחח אשה ליהוה: * עלת תמיד לדרת יבם פתח
 אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר
 אליך שם: * ונעדת שמי לבני ישראל ונקדש
 בכבדי: * וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
 אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: * ושכנתי בתוך בני
 ישראל והייתי להם לאלהים: * וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
 בתוכם אני יהוה אלהיהם:

* ועשית מזבח מקטור

קטרת עצי שטים תעשה אתו: * אמה ארכו ואמה
 רחבו רבוע יהיה ואמתיים קמתו ממנו קרנתיו:
 * וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב
 ואר קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: * ושתי
 טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו
 תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת
 אתו בהמה: * ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
 אתם זהב: * ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על
 ארן העדות לפני הכפרת אשר על העלית אשר אועד
 לך שמה:

תרגום אונקלוס

* וזהו דחטאת תעביד ליום על הכפרים ויהיה לקדש ויהיה
 המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו: * שבעת
 ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח
 קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: * וזה אשר
 תעשה על המזבח בבשים בני שנה שנים ליום
 תמיד: * את הכבש האחר תעשה בבקר ואר
 הכבש השני תעשה בין הערבים: * ועשרן סלת
 כלול בשמן בתית רבע ההין ונסך רביעית ההין יין
 לכבש האחר: * ואר הכבש השני תעשה בין
 הערבים במנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח
 ניחח אשה ליהוה: * עלת תמיד לדרת יבם פתח
 אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר
 אליך שם: * ונעדת שמי לבני ישראל ונקדש
 בכבדי: * וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
 אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: * ושכנתי בתוך בני
 ישראל והייתי להם לאלהים: * וידעו כי אני יהוה
 אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
 בתוכם אני יהוה אלהיהם:

* Et vitulum qui peccati, facies in die purifica-
tionis. & mundabis altare cum sanctificaueris tu
super illud: & unges illud, ut sanctifices illud.

* Septem dies mundabis altare, & sanctificabis
illud: & erit altare sanctum sanctorum. omnis qui
tetigerit altare, sanctificabitur.

* Et hec sunt quæ facies super altare: Agnos an-
niculos immaculatos duos quotidie assidue oblatio-
nem assiduitatis.

* Agnum vnum facies mane, & agnum secun-
dum facies vesperi.

* Et decimam partem si-
mile consperse in oleo contuso quarta parti hin: &
libationem quartam partem hin vini agno uni.

* Et agnum secundum facies vesperi, iuxta sa-
crificium matutinum, & iuxta libationem eius. fa-
cies in odorem suauitatis oblationem Domino.

* Sacrificium assiduitatis in generationes ve-
stras iuxta ostium tabernaculi testimonij coram Do-
mino, in quibus cognoscat tibi illic, ut loquar tibi.

* Et precipiam illic filiis Israel, & sanctifica-
bor in gloria mea.

* Et sanctificabo tabernaculum testimonij, &
altare, & Aaron, & filios eius sanctificabo, ut
sacerdotio fungantur mihi.

* Et vocabor in filiis Israel, & ero eorum Deus.

* Et cognoscent quod ego sum dominus Deus eo-
rum, qui eduxi eos de terra Egypti, ut inuocarer
eis, & Deus essem eorum.

CAP. XXX.

ET facies altare thymiamatis, ex lignis imputri-
bilibus facies illud: * Cubiti longitudo, &
cubiti latitudo: quadrangulum erit, & duorum cu-
bitorum altitudo: ex ipso erunt cornua eius.

* Et deaurabis illud auro puro, craticulam eius,
& parietes eius in circuitu, & cornua eius. & fa-
cies ei vertibilem coronam auream in circuitu:

* Et duos anulos aureos puros facies ei sub coro-
nam vertibilem eius, ad duo latera facies in duobus
lateribus. & erunt ansulae vectibus, ad portandum
illud in ipsis.

* Et facies vectes ex lignis imputribilibus: &
deaurabis eos auro.

* Et pones illud coram velo, existente in arca te-
stimonij, in quibus cognoscat tibi illic.

36 * καὶ τὸ μοχαρίον τῆς ἁμαρτίας, ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
καθαρισμοῦ. & καθαρεύεις τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ'
αὐτό. & χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἀγιάσαι αὐτό. * ἐπὶ αἱ ἡμέρας καθα-
ρεύεις τὸ θυσιαστήριον, & ἀγιάσεις αὐτό. καὶ ἔσαι τὸ θυσιαστήριον
ἅγιον ἁγίων. πᾶς ὁ ἀπὸ μὲν τοῦ θυσιαστηρίου ἀγαθὴ σείλαι.

37 * & ταῦτά ἐστιν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον. ἀμνοὶ ἐνιαυ-
τοῖς ἀμώμοις δύο πλὴν ἡμέραν ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελε-
χισμοῦ. * τὸν ἀμνὸν τὸν εἷνα ποιήσεις ὁπρωτὶ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν
δύτερον ποιήσεις ὁδεληνόν. * καὶ δέκατον ζεμιδάλεως
πεφυραμμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένη τετάρτῳ τοῦ ἴν. καὶ σπον-
δὴν τοῦ τέταρτον τοῦ ἴν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί.

38 * καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δύτερον ποιήσεις ὁδεληνόν, καὶ πλὴν
θυσιᾶν πλὴν πρῶτον, καὶ καὶ πλὴν σπονδῶν αὐτῶν. ποιήσεις εἰς
40 ὁσμὴν δ'ωδίας κάρπωμα κυρίου. * θυσιᾶν ἐνδελε-
χισμοῦ εἰς τὰς ἡμέρας ὑμῶν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου εἰς αἶνι κυρίου, ἐν οἷς γνωθήσεται ὁ ἐκεί, ὥστε λα-
43 λῆσαι εἰ. * καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, & ἀ-
44 γαθήσεται ἐν δόξῃ μου. * καὶ ἀγιάσω τὸν σκηνώ-
45 τῳ μαρτυρίου, & τὸ θυσιαστήριον, & ἀρώων, καὶ ὅν ὑοὺς αὐτῶν
ἀγιάσω, ἵερα τῶν μοι. * καὶ ἐπικληθήσεται ἐν τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται αὐτῶν θεός.

46 * καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξα-
γαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐπικληθήσεται αὐτοῖς, καὶ θεὸς
εἶναι αὐτῶν.

λ.

1 * Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος, ἐκ ξύλων ἀ-
2 σήπιων ποιήσεις αὐτό. * πῆχε τοῦ μέτρου, καὶ πῆ-
χε τοῦ ὄρου, τετραγώνον ἔσαι, καὶ δύο πῆχεων τὸ ὕψος.
Ἔξ αὐτῶν ἔσαι τὰ κέρατα αὐτῶν.

3 * καὶ καταχρυσώσεις αὐτὸ χρυσίῳ καθαρῷ πλὴν ἐξάρεαν
αὐτῶν, καὶ ὅν τοῖς αὐτῶν κύκλῳ, & τὰ κέρατα αὐτῶν. & ποιή-
4 σεῖς αὐτῶν σρεπλὴν σρεφρὴν χρυσίῳ κύκλῳ. * καὶ δύο
δακτυλίοις χρυσοῦς καθαροῖς ποιήσεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν σρεφά-
νῳ πλὴν σρεπλὴν αὐτῶν, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν δυοῖς πλευ-
ρῶν. & ἔσονται ψαλίδες τοῖς σκυτάλαι, ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν
5 αὐτοῖς. * καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπιων. & κα-
6 ταχρυσώσεις αὐτάς χρυσίῳ. * & θέσεις αὐτὰς ἀπὸ πᾶν τοῦ
καταπετάσματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κυβῶ τοῦ μαρτυρίου.
ἐν οἷς γνωθήσεται ὁ ἐκεί.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Vitulum autem quod est pro peccato, facies quotidie pro expiationibus. & mundabis altare cum expiaueris super illud, & unges illud ut
sanctificetur.

2 Septem diebus expiabis super altare, & sanctificabis illud: & erit altare sanctum sanctorum. omnis qui tetigerit altare,
sanctificabitur.

3 Et hoc est quod facies in altari: Agnos anniculos duos per singulos dies iugiter. Agnum vnum facies mane,
& agnum secundum facies in vespere:

4 Et decimam partem simile consperse oleo contuso quod habeat quartam partem hin. & vinum
pro libamine quartam partem hin in agnum vnum.

5 Et alterum agnum facies ad vespem, sicut sacrificium matutinum, & sicut libamen
eius facies ei, ut oblatio suscipiatur cum beneplacito coram Domino.

6 Holocaustum iuge in generationibus vestris in ostio tabernaculi fac-
deris coram Domino: vbi constituam verbum meum vobis, ut loquatur ibi tecum.

7 Et constituam verbum meum ibi filiis Israel, & sanctifi-
cabor in gloria mea.

8 Sanctificabo quoque tabernaculum foederis, & altare. Aaron quoque & filios eius sanctificabo, ut ministrent coram me.

9 Et sciet quia ego Dominus Deus eorum, qui
eduxi eos de terra Egypti, ut maneret maiestas mea inter illos: ego dominus Deus eorum.

10 Et facies altare ad adolendum super illo incensum aromaticum, de lignis setim facies illud.

11 Longitudo eius erit unius cubiti, & latitu-
do eius unius cubiti: quadrangulum erit, & duos cubitos habebit in altitudine: ex ipso erunt cornua eius.

12 Cooperiesque illud auro
mundissimo, tectum eius & parietes per circuitum, & cornua eius. faciesque ei circulum aureum per gyrum.

13 Et duos anulos
aureos facies ei sub circulo eius in duobus angulis eius, & in duobus lateribus eius: eruntque loca vectibus, ut portetur in eis.

14 Ponesque illud ante velum quod est iuxta arcam testimonij coram propitia-
torio quod est super testamentum, vbi constituam verbum meum tibi.

* Et adolebit in eo Aaron incensum compositum 7
subtile manè manè. * Quando componet lucernas, 8
adolebit in eo: & quando accenderit Aaron lucer-
nas serò, adolebit in eo incensum assiduitatis, semper
coram Domino in generationes vestras. * Et non of- 9
feretis in eo incensum aliud, oblationem & sacrifi-
cium, & libationem non libabit in eo. * Et propi- 10
tiabitur Aaron in cornibus eius semel in anno: à san-
guine purgationis peccatorum propitiationis semel in
anno purgabit illud in generationes vestras: sanctum
sanctorum est Domino. * Et locutus est Dñs ad Moy- 11
sen, dicens: * Cum accipies computationem filiorum 12
Israel in visitatione eorum, & dabunt unusquisq;
precium redemptionis animæ suæ Domino, & non erit
in ipsis plaga in visitatione eorum. * Et hoc est quod 13
dabunt quicumque transferint ad visitationem, di-
midium didragmatis, quod est iuxta didragma san-
ctum; viginti oboli didragma, at dimidium didrag-
matis oblatio Domino. * Omnis transiens ad visi- 14
tationem à vigesimo anno & supra, dabunt obla-
tionem Domino. * Diues non addet, & pauper nõ 15
minuet à dimidio didragmatis in dando oblationem
Domino propitiari pro animabus vestris. * Et acci- 16
pies argentum oblationis à filiis Israel, & dabis il-
lud ad usum tabernaculi testimonij. & erit filiis
Israel memoriale coram Domino ad propitiandum
pro animabus vestris. * Et locutus est Dominus 17
ad Moysen, dicens: * Fac peluim æneam, & basim 18
illi æneam ad lauandum: & pones eam inter taber-
naculum testimonij, & inter altare. & effundes
in illam aquam. * Et lauabit Aaron & filij eius 19
ex ea manus suas & pedes suos.
* Quando ingredientur in tabernaculum testi- 20
monij, lauabunt aqua, et non morientur: vel quan-
do accesserint ad altare ad ministrandum & offe-
rendum holocausta Domino: * Lauabunt ma- 21
nus & pedes suos aqua, ut non moriantur. & erit
eis legitimum sempiternum ei, & generationibus e-
ius post eum.
* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 22
* Et tu cape aromata florē myrrhæ electæ quin- 23
gentos siclos, & cinamomi odoriferi dimidium hu-
ius, ducentos & quinquaginta siclos, & calami o-
doriferi ducentos quinquaginta:

* καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτῆς ἀρώων θυμιάματα συνθετὸν λεπτ- 7
τὸν ὅταν πρῶτον πρῶτον. * ὅταν ἐπισηλεύσῃς τὸν λύχνον, θυμιάσει ἐπ' 8
αὐτῆς, καὶ ὅταν ἐξάπῃ ἀρώων τὸν λύχνον οὐρανὸν, θυμιάσει ἐπ' 9
αὐτῆς θυμιάματα ἐν δόξῃ, διαπαντὸς ἐναντὶ κυρίου εἰς τὰς 10
ἡμέρας ὑμῶν. * καὶ ὅταν ἀνέσῃς ἐπ' αὐτῆς θυμιάματα ἑτέρων, καρ- 11
πώματα καὶ θυσιῶν, & ἀποδιδῶν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτῆς. * & ἐξελά- 12
σει ἀρώων ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτῆς ἅπασι τὸ ἐν ἰαυτῷ. ἀπὸ τοῦ 13
αἵματος τοῦ καθαρισμῶν τῶν ἀμαρτιῶν & ἐξ ἰλασμοῦ ἅπασι 14
τοῦ ἐν ἰαυτῷ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ἅγιον τῶν ἁ- 15
γίων ἐστὶ τὰ κεράτια. * καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέ- 16
γων. * εἰὰ λάβῃς συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ 17
αὐτῶν, & δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῇ ψυχῇ αὐτῆς τὰ κεράτια, καὶ 18
ὅταν ἔσται ἐν αὐτοῖς πῶσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. * καὶ τοῦτο ἔστω 19
ὃ δώσουσιν ὅτι ἀνὰ ὁδοπορεύων ἐπὶ τῷ ἐπισκοπεῖν, τὸ ἡμισυ 20
τοῦ δίδραγμου, ὅτι ἐστὶ τὸ δίδραγμα τὸ ἅγιον, εἰκοσι ὀβολοὶ τὸ 21
δίδραγμα, τὸ ἡμισυ τοῦ δίδραγματος εἰσφορὰ κεράτια. * πᾶς ὁ πα- 22
ροδοπορεύων ἐπὶ τῷ ἐπισκοπεῖν ἀπὸ ἐκδοκαστοῦ καὶ ἐ- 23
πάνω, δώσουσι τὸ εἰσφορὰν τὰ κεράτια. * ὁ πλουτῶν & πρὸς 24
ἐνδοκίαν, καὶ ὁ πενόμενος & ἐλαττονήσῃ ἀπὸ τῆς ἡμῆς τοῦ δι- 25
δραγμου ἐν τῷ δίδοναι τὴν εἰσφορὰν κεράτια ἐξ ἰλασμοῦ πρὸς 26
τῶν ψυχῶν ὑμῶν. * καὶ λήψῃ τὸ δίδραγμα τὸ εἰσφορὰν πρὸς 27
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸ κάτεργον τῆς κληῆς 28
τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἐναντι 29
κυρίου ἐξ ἰλασμοῦ πρὸς τῶν ψυχῶν ὑμῶν. * καὶ ἐλάλησε 30
κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. * ποιήθω λουτήρα χαλκόν, 31
καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπεται. καὶ θέσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον 32
τῆς κληῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ 33
ἐκχεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ. * καὶ νίψει ἀρώων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐξ 34
αὐτῶν τὰς χεῖρας αὐτῶν & τὰς πόδας αὐτῶν. * ὅταν εἰσο- 35
ρδῶν εἰς τὸν κληῶν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι, καὶ οὐ 36
μὴ ἀποθνήσκουσιν. ἢ ὅταν παροδοπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον 37
λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα κεράτια, * νί- 38
ψονται τὰς χεῖρας καὶ τὸν πόδα αὐτῶν ὕδατι, ἵνα μὴ ἀ- 39
ποθνήσκουσιν. καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον ἀπὸ καὶ ταῖς γε- 40
νεαῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν. * & ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, 41
λέγων. * καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα τὸ δίδραγμα κινάμωμου ἐκ λε- 42
κτῆς πενταχοσίοις σίκλοις, καὶ κινάμωμου δίδωσις τὸ ἡμισυ 43
τοῦτου διαχοσίοις καὶ πεντήκοντα σίκλοις, καὶ καλὰμου δώ- 44
δοις διαχοσίοις πεντήκοντα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et adolebit super eo Aaron incensum thymiamatum manè manè. * Quando componet lucernas, incendet illud; & quando accenderit Aaron lucernas ad vespertinum, incendet illud incensum thymiamatum iugiter coram Domino in generationibus vestris. * Non incendetis super eo incensum aromatum exterorum, neque holocaustum, neque munus, neque libamen libabit super eo. * Et propitiabitur Aaron super eo in generationibus vestris: sanctum sanctorum est coram Domino. * Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: * Quando susceperis summam filiorum Israel iuxta numerum eorum, dabunt singuli redemptionem animæ suæ coram Domino, quando numerabis eos: & non erit in eis mors, cum recensueris eos. * Hoc dabunt omnes qui transibunt ad numerum, dimidium sicii iuxta siculum sanctuarij. viginti obolos habet sicius: dimidium sicii semper coram Domino. * Omnis qui transferit ad numerum à viginti annis & supra, dabit separationem coram Domino. * Qui diues est, non addet, & pauper non minuet à dimidio sicii, ut det separationem Domini ad placandum pro animabus vestris. * Tolleque argentum propitiationum à filiis Israel, & trades illud in ministerium tabernaculi fœderis, ut sit filiis Israel in memoriale coram Domino, ut propitiatur pro animabus vestris. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Faciesque luterem ex ære, & basim eius ex ære ad lauandum: & pones eam inter tabernaculum fœderis & altare, & pones ibi aquas. * Et sanctificabunt Aaron & filij eius ex eo manus suas & pedes suos. * Quando ingressuri sunt tabernaculum fœderis, sanctificabuntur aquis, & non morientur: aut quando accedent ad altare ad ministrandum, ut incendatur oblatio coram Dño. * Sanctificabuntque pedes suos & manus suas, & non morientur. Et erit pactum legitimum ipsi & filiis eius per generationes suas. * Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: * Tu autem fume tibi aromata primæ myrrhæ mundissimæ quingentos siclos. Et cinamomi aromatici dimidium, id est ducentos & quinquaginta siclos, & calami aromatici ducentos & quinquaginta siclos:

24 * וקדש חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היין :
 25 * ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
 26 רקח שמן משחת קדש יהיה : * ומשחת בו את אהל
 27 מועד ואת ארון העדות : * ואת השלחן ואת כל כליו
 28 ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת : * ואת
 מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו :
 29 * וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם
 30 יקדש : * ואת אהרן ואת בניו תמשיח וקדשת אתם
 31 לכהן לי : * ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת
 32 קדש יהיה זה לי לדורותיכם : * על בשר אדם לא יסך
 ובמת כנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם :
 33 * איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת
 34 מעמיו : * ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים
 נטף ושהלת וחלב בנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה :
 35 * ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור
 36 קדש : * ושחת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת
 באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 37 לכם : * והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו
 38 לכם קדש תהיה לך ליהוה : * איש אשר יעשה כמהו
 להריח בה ונכרת מעמיו :
 לא

* וידבר יהוה אל משה לאמר :
 * ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
 למטה יהודה : * ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה
 ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה : * לחשב מחשבת
 לעשות בזהב ובכסף ובנחשת : * ובחרשת אבן
 למלאכה ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה :
 * ואני הנני נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך
 למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את
 כל אשר צויתך :

24 * Casia autem quingentos siclos in pon-
 dere sanctuarij, oleum de oliuetis mensuram
 25 hin. * Faciesque vnctionis oleum sanctum
 vnguentum compositum opere vnguentarij:
 26 * Et vnges ex eo tabernaculum testimonij,
 27 & arcam testamenti: * Mensamque cum va-
 sis suis, candelabrum & vtenilia eius, altaria
 28 thymiamatis, * Et holocausti, & vniuersam
 supellectilem quæ ad cultum eorum pertinet.
 29 * Sanctificabisq; omnia, & erunt sancta san-
 30 ctorum. qui tetigerit ea, sanctificabitur. * Aa-
 31 ron & filioseius vnges: sanctificabisque eos,
 32 vt sacerdotio fungantur mihi. * Filiis quoque
 Israel dices: Hoc oleum vnctionis sanctum e-
 33 rit mihi in generationes vestras. * Caro homi-
 nis non vngetur ex eo: & iuxta compositio-
 nem eius non facietis aliud, quia sanctifica-
 34 tum est, & sanctum erit vobis. * Homo qui-
 cunque tale composuerit, & dederit ex eo a-
 35 lienio, exterminabitur de populo suo. * Dixit-
 que Dominus ad Moysen: Sume tibi aroma-
 ta, stacten, & onycham, galbanum boni odo-
 ris, & thus lucidissimum: æqualis ponderis
 36 erunt omnia. * Faciesque thymiama compo-
 situm opere vnguentarij mixtum diligenter
 & purum, & sanctificatione dignissimum.
 37 * Cumque in tenuissimum puluerem vni-
 uersa contuderis, pones ex eo coram taberna-
 culo testimonij, in quo loco apparebo tibi. san-
 38 ctum sanctorum erit vobis thymiama. * Ta-
 lem compositionem non facietis in vsu ve-
 39 stros, quia sanctum est Domino. * Homo qui-
 cunque fecerit simile, vt odore illius perfrua-
 tur, peribit de populis suis. CAP. XXXI.
 1 Ocutusq; est Dominus ad Moysen, dicens:
 2 * Ecce vocavi ex nomine Beseleel filium
 3 Huri filij Hur de tribu Iuda: * Et impleui eum
 4 A spiritu Dei, sapientia & intelligentia, & scien-
 tia in omni opere, * Ad excogitandū quicquid
 5 fabrefieri potest ex auro, & argento, & ære,
 6 * Marmore, & gemmis, & diuersitate lignorum:
 7 * Dedi que ei socium Ooliab filiū Achisamech
 de tribu Dan. & in corde omnis eruditi posui
 sapientiam, vt faciant cūcta quæ præcepi tibi.

הרגום אונקלוס

24 * וקדשת חמש מאות בשקל קדש ומשח זית היין :
 25 * ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
 26 רקח שמן משחת קדש יהיה : * ומשחת בו את אהל
 27 מועד ואת ארון העדות : * ואת השלחן ואת כל כליו
 28 ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת : * ואת
 מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו :
 29 * וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם
 30 יקדש : * ואת אהרן ואת בניו תמשיח וקדשת אתם
 31 לכהן לי : * ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת
 32 קדש יהיה זה לי לדורותיכם : * על בשר אדם לא יסך
 ובמת כנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם :
 33 * איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת
 34 מעמיו : * ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים
 נטף ושהלת וחלב בנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה :
 35 * ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור
 36 קדש : * ושחת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת
 באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה
 37 לכם : * והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו
 38 לכם קדש תהיה לך ליהוה : * איש אשר יעשה כמהו
 להריח בה ונכרת מעמיו :
 לא
 * וידבר יהוה אל משה לאמר :
 * ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
 למטה יהודה : * ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה
 ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה : * לחשב מחשבת
 לעשות בזהב ובכסף ובנחשת : * ובחרשת אבן
 למלאכה ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה :
 * ואני הנני נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך
 למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את
 כל אשר צויתך :

* Et casie quingentos siclos sanctuarij, et oleum 24
ex oliuis vnum. * Et facies illud oleum chrisma 25
sanctum vnguentum vnguentarij arte vnguentarij.
oleum chrisma sanctum erit. * Et vnges ex eo 26
tabernaculum testimonij, & arcam testimonij,

* Et omnia vasa eius, & lucernam, & vasa e- 27
ius, & altare thymiamatis: * Et altare holocausto- 28
rii, & omnia vasa eius, & mensam & omnia vasa
eius, & peluim & basim eius. * Et sanctifica- 29
bis ea, & erunt sancta sanctorum. omnis tangens
illa, sanctificabitur. * Et Aaron & filios eius vnges, 30
& sanctificabis eos, vt sacerdotio fungantur mihi.

* Et filiis Israel loqueris, dicens: Oleum vnguen- 31
tum vntionis sanctum erit hoc vobis in genera-
tiones vestras. * In carnem hominis non vn- 32
getur. & iuxta compositionem hanc non facietis
vobis ipsis eodem modo: sanctum est, & sanctifica-
tio erit vobis. * Quicumque fecerit eodem mo- 33
do, & qui dederit ex eo alienigenæ, exterminabitur
ex populo suo. * Et dixit Dominus ad Moysen: 34

Accipe tibi ipsi aromata, stacten, onychen, et galba-
num boni odoris, & thus lucidissimum: æquale æ-
qualerit: * Et facient illud thymiamata vnguen- 35
tarium opus vnguentarij, mixtum purum opus san-
ctum: * Et conteres ex his subtile, & pones coram 36
testimonio in tabernaculo testimonij, unde cognos-
car tibi illic. sanctum sanctorum erit vobis thymia-
ma. * Juxta compositionem hanc non facietis vo- 37
bis ipsis: sanctificatio erit vobis Domino. * Quicun- 38
que fecerit eodem modo, vt olfaciat in eo, peribit de
populo suo.

CAP. XXXI.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1
* Ecce vocavi ex nomine Beseleel filium Uri, 2
filij Hur, tribus Iuda: * Et impleui eum spiritu 3
diuino sapientiæ & intellectus, & scientiæ in omni
opere, * Ad excogitandum, & fabricandum, 4
ad operandum aurum, & argentum, & æs,
* Et hyacinthum, & purpuram, & coccinum 5
filatum, & byssum retortam, & ad lapidaria ope-
ra, & ad fabrilia lignorum, operari secundum om-
nia opera. * Et ego dedi ipsum & Oliab fi- 6
lium Achisamech de tribu Dan: & omni erudito
corde dedi intellectum: & facient omnia quæ præ-
cepi tibi.

24 * καὶ ἱέρως πέντακοσίους σίκλους τοῦ αἰγίου, καὶ ἔλαιον ἐξ
25 ἑλαιῶν ὀλί. * καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον μύρον
μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ. ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσαι.

26 * ἔχσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν
27 κιβωτὴν τοῦ μαρτυρίου, * καὶ πάντα τὰ ἑκδὴ αὐτῆς, ἔχ τὴν
λυχνίαν, καὶ τὰ ἑκδὴ αὐτῆς, ἔχ τὸ θυσιαστήριον θυμιάμα-

28 τος. * καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ πάντα
τὰ ἑκδὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν, καὶ πάντα τὰ ἑκδὴ αὐτῆς,
29 καὶ τὴν λουτήραν, ἔχ τὴν βάσιν αὐτῆς. * καὶ ἀγιάσεις αὐτά.
καὶ ἔσαι ἅγια τῶν ἁγίων. πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν, ἀγιάσεται.

30 * καὶ ἀρῶν ἔχ τὸν ἕως αὐτῶν χρίσεις, καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς
31 ἱερατοῦν μοι. * καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων,
ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσαι τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς

32 ὑμῶν. * ὅτι ἡ ἑκδὴ αὐτοῦ οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡς αὐτῶς, ἅγιον ἔστι
33 καὶ ἀγίασμα ἔσαι ὑμῖν. * ὅς δὲ ποιήσῃ ὡς αὐτῶς, ἔσται ὡς
δὴ ἀπ' αὐτῶν ἀλλοθρεῖ, ἐξ ὁλοῦ θρονησέτω ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

34 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσέω, λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα,
σακκίον, ὄνυχα, καὶ χαλκὸν ἡδύσμου, καὶ λίθον διαφανῆ,
35 ὡς ἰσὺ ἔσαι. * ἔχ ποιήσουσιν αὐτὸ θυμίαμα μυρεψικὸν

36 ἔργον μυρεψοῦ, μεμιγμένον καθαρόν ἔργον ἅγιον. * ἔχ συ-
κόψεις ἐν τούτων λεπτόν, καὶ θήσεις ἀπέναντι τοῦ μαρτυρίου
ἐν τῇ ἑκδὴ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ. ἅ-

37 γιον τῶν ἁγίων ἔσαι ὑμῖν θυμίαμα. * καὶ τὴν σκηνὴν
αὐτῶν οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. ἀγίασμα ἔσαι ὑμῖν κύριον.
38 * ὅς δὲ ποιήσῃ ὡς αὐτῶς ὡς ὁ σφραγισθεὶς ἐν αὐτῷ, ἀπολεί-
ται ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

λα'.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·
2 * ἰδοὺ ὃν ἀπέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὲλ τὸν υἱὸν
3 ὑψῶς, τὸ φυλῆς ἰσὺ· * ἔχ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ σο-

4 φίας καὶ σωέσεως ἔχ ἐπιστήμης ἐν παντί ἔργῳ * διανοεῖσθαι, καὶ
5 ἔχ χρίσιν ἐν ἔργῳ αὐτοῦ τὸ χρυσίον, ἔχ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν χαλ-

6 κόν, * καὶ τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον
τὸν ἵνδον, ἔχ τὴν βύσσον τὴν κεκλωσμένην, ἔχ τὰ λίθων
καὶ ἔργα, καὶ εἰς τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων, ἔργα αὐτοῦ καὶ πάντα
τὰ ἔργα. * καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸν καὶ τὸν ἐλὶάβ τὸν υἱὸν
7 ἑμεῖς ἐν φυλῇ δαὴν. ἔχ παντὶ σωετὴ καρδίᾳ δέδωκα σύ-

νεσιν. ἔχ ποιήσουσι πάντα ὅσα συνέταξα σοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

24 Et casie quingentos siclos in siclis sanctuarij, & oleum oliuarum mensuram hin plenam. 25 Faciesque illud oleum vntionis sanctæ erit.

26 Et vnges ex eo tabernaculum fœderis, & arcam testamenti: 27 Et men-
sam & omnia vasa eius, & candelabrum & vasa eius, & altare incensi aromatum: 28 Et altare holocausti & omnia vasa eius, & luterem & ba-
sim eius.

29 Sanctificabisque ea, & erunt sanctum sanctorum. omnis qui tetigerit ea, sanctificabitur. 30 Aaron quoque & filios eius
vnges, & sanctificabis eos, vt ministrent coram me. 31 Et cum filiis Israel loqueris, dicens: Oleum vntionis sanctæ erit hoc coram me in
generationes vestras.

32 Super carnem hominis non vngetur, & iuxta similitudinem eius non facietis aliud sicut illud: sanctum est, san-
ctumque erit vobis. 33 Vir qui tale composuerit, & qui dederit ex eo alieno, exterminabitur de populo suo. 34 Dixitque Do-
minus ad Moysen: Tolle tibi aromata, stacten, & onycham, & galbanum aromatizans, & thus mundissimum, æqualis ponderis erunt. 35 Faciesq;

36 & pones ex eo coram testimonio in tabernaculo fœderis, vbi constituam verbum meum tibi. sanctum sanctorum erit vobis. 37 Et thy-
miamata aromatum aromatizans opere aromatarij mixtum mundissimum in sanctificationem: 38 Et contundes ex eo & comminues,
miamata aromatum quod facies, non facietis vobis simile ei: sanctum erit tibi coram Domino.

CAP. XXXI.

LOCUTUS est Dominus cum Moysse, dicens: 1 * Vide quod vocavi ex nomine Beseleel filium Huri, filij Hur, de tribu Iuda. 2 Et impleui
eum spiritu à facie Dei in sapientia, in intellectu, & in scientia, & in omni opere, 3 Ad docendum artifices, vt faciant in auro, & in argento,
& in ære, 4 Et in arte lapidis preciosi ad implendum cælaturas, & in arte fabri lignarij, vt faciant in omni opere. 5 Ego autem ecce dedi cum
eo Oliab filium Achisamech de tribu Dan. Et in corde omnium sapientum corde dedi sapientiam, vt faciant omnia quæ præcepi tibi.

7 * את־אֹהֶל־מוֹעֵד וְאֶת־הָאֹרֶן לַעֲדוֹת וְאֶת־הַכְּפֹרֶת
8 אֲשֶׁר־עָלֶיהָ וְאֶת־כָּל־כְּלֵי־הָאֹהֶל : * וְאֶת־הַשְּׁלֶחַן
9 וְאֶת־כָּלֶיהָ וְאֶת־הַמִּנְחָה הַטְּהוֹרָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵי־הָאֹהֶל
10 מִזְבַּח־הַקְטֹרֶת : * וְאֶת־מִזְבַּח־הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵי
11 וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כְּנוֹ : * וְאֶת־בְּגְדֵי־הַשֹּׂרֵד וְאֶת־בְּגְדֵי
12 הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגְדֵי־בָנָיו לְכַהֵן : * וְאֶת־
13 שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת־הַסַּמִּים לְקַדֵּשׁ כָּל־אֲשֶׁר־
14 צִוִּיתָךְ יַעֲשׂוּ : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר :
15 * וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ־אֵת־שַׁבְּתֹתֵי
16 תִּשְׁמְרוּ כִּי־אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי־
17 אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם : * וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי־קֹדֶשׁ
18 הֵיאֵל לָכֶם מִחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמָת כִּי־כָל־הַעֲשׂוֹהָהּ
19 מֵלֹאכָה וְנִכְרֹתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ : * שֵׁשֶׁת
20 יָמִים יַעֲשֶׂה מֵלֹאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ
21 לַיהוָה כָּל־הַעֲשֵׂה מֵלֹאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוֹמָת :
22 * וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
23 הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם : * בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
24 יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה
25 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
26 וַיִּנָּפֶשׁ : * וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּבָלָתוֹ לְדַבֵּר אֵתוֹ
27 בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת לַחַת אֶבֶן כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע
28 אֱלֹהִים :

לב

1 * וַיֵּרָא הָעָם כִּי־
2 בִשְׁש־מִשָּׁה לָרֹדֶת מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן
3 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה־לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ
4 כִּי־זָרוּ מִשֵּׁר הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
5 לֵאמֹר יָדַעְנוּ מָה־הָיָה לוֹ : * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְיֶה פָרְקוֹ
6 נֹזֵם הַזֶּה אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשִׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
7 וְהִבֵּיאוּ אֵלָי :

תרגום אונקלוס

7 וַיֵּרָא מִשְׁכַּן זִמְנָא וַיֵּרָא אֶרְוֵנָא לְסִתְרוֹתָא וַיֵּרָא כָּל־מִנֵּי מִשְׁכָּנָא : * 8 וַיֵּרָא פְתוּרָא וַיֵּרָא מְנוּחֵי וַיֵּרָא מְנִרְתָּא דְכִיתָא וַיֵּרָא כָּל־
9 וַיֵּרָא מִדְּבָחָא דְעֹלָתָא וַיֵּרָא כָּל־מְנוּחֵי וַיֵּרָא כִּיּוֹרָא וַיֵּרָא בְּסִיסִיָּה : * 10 וַיֵּרָא לְבוּשֵׁי שְׂמוּשָׁא וַיֵּרָא לְבוּשֵׁי קוֹדֶשׁ
11 וַיֵּרָא מִשְׁחָא דְרִבּוּתָא וַיֵּרָא קְטֹרֶת בּוֹסְמָא לְקוֹדֶשׁא כְּכֹל דְּפִקְדוֹתָךְ יַעֲבֹדוּן : * 12 וַיֹּאמֶר יְיָ לְמֹשֶׁה
13 וְאַתָּה מְלִיל עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר בְּרַם יַת יוֹמֵי שְׁבִיעֵי דִילִי תִשְׁרוּן אֲרִי אֵת הוּא בֵּין מִימְרֵי וּבִינֵיכֹן לְדִרְיֹכֹן לְמִידַע אֲרִי אֵנָּה יְיָ
14 וְתִשְׁרוּן יַת שַׁבָּתָא אֲרִי קוֹדֶשׁא הוּא לְכֹן דִּילִינָה אֲתִקְטִיל אֲרִי כָּל דִּיעֲבִיד בָּהּ עִיבְדָּתָא וַיִּשְׁחָצִי אִינְשָׁא הַהוּא מִגֹּז
15 שְׁתָּא יוֹמִין תַּתְּעִבִיד עִיבְדָּתָא וּבִיזְמָא שְׁבִיעָרָה שַׁבָּת שַׁבָּתָא קֹדֶשׁא קָדָם יְיָ כָּל דִּיעֲבִיד עִיבְדָּתָא בִּיזְמָא דְשַׁבָּתָא אֲתִקְטִיל
16 וַיִּשְׁרוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַת שַׁבָּתָא לְמַעַבְדַּי יַת שַׁבָּתָא לְדִרְיֹהוֹן קִיָּים עֲלֵם : * 17 בֵּין מִימְרֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הוּא לְעֹלָם אֲרִי
18 וַיִּתֵּב לְמֹשֶׁה כְּדִשְׁצִי לְמַלְלָא עֵימִיהָ בְּטוּרָא דְסִינַי תְּרִין לוחֵי סִתְרוֹתָא

לב

1 וַיִּחַזַּק עִמָּא אֲרִי אֲחִיר מִשָּׁה לְמִיתָה מִן טוּרָא וַאֲתִקְנִישׁ עִמָּא עַל אַהֲרֹן וַאֲמַרְוּ לִיהָ קוּם עֲבֹד לָנָא
2 וַאֲמַר לַחֹן אַהֲרֹן פְּרִיקוּ קַדְשֵׁי דְרִבּוּתָא דִּי
3 וַאֲמַרְוּ נְשִׁיכֹן בְּכִיכֹן וּבְנִיכֹן וְאִתִּיאוּ לוחֵי :

7 * Tabernaculum foederis, & arcam testi-
monij, & propitiatorium quod super eam est,
& cuncta vasa tabernaculi:
8 * Mensamque & vasa eius, candelabrum
purissimum cum vasis suis:
9 * Et altare thymiamatis, & holocausti &
omnia vasa eorum, labium cum basi sua:
10 * Vestes sanctas in ministerio Aaron sacer-
doti & filiis eius, vt fungantur officio suo in
11 facris. * Oleum unctionis, & thymia-
ma aromatum in sanctuario. Omnia que pre-
cepi tibi, facient.
12 * Et locutus est Dominus ad Moysen, di-
13 cens: * Loquere filiis Israel, & dices ad
eos: Videte vt sabbatum meum custodiat:
quia signum est inter me & vos in generatio-
nibus vestris: vt sciatis quia ego Dominus,
qui sanctifico vos.
14 * Custodite sabbatum: sanctum est enim
vobis. Qui polluerit illud, morte moriatur.
qui fecerit in eo opus, peribit anima illius de
D medio populi sui.
15 * Sex diebus facietis opus, in die septimo
sabbatum est requies sancta Domino. Omnis
qui fecerit opus in hac die, morietur.
16 * Custodiant filij Israel sabbatum, & cele-
brent illud in generationibus suis. Pactum
17 est sempiternum, * inter me & filios Israel,
signumque perpetuum. sex enim diebus fecit
Dominus caelum & terram, & in septimo ab
omni opere cessauit.
18 * Deditque Dominus Moyse completis hu-
iuscemodi sermonibus in monte Sinai duasta-
bula testimonij lapideas, scriptas digito Dei.

CAP. XXXII.

1 VIdes autem populus quod moram faceret
A Moyses descendendi de monte, congrega-
tus aduersus Aarō, dixit: Surge, fac nobis deos
qui nos precedant: Moyse enim huic viro qui
nos eduxit de terra Aegypti, ignoramus quid
acciderit.
2 * Dixitque ad eos Aaron: Tollite in aures
aureas de vxorum filiorumque & filiarum ve-
strarum auribus, & afferte ad me.

* Tabernaculum testimonij, & arcam testi-
menti, & propitiatorium quod in ea, & instrumen-
ta tabernaculi,

² Et altaria, & mensam, & omnia vasa eius, 8
Et lucernam puram & omnia vasa eius, & pel- 9
lucm & basim eius:

² Et vestes ministratorias Aaron, & vestes 10
filiorum eius ut sacerdotio fungantur mihi:

² Et oleum unctionis, & thymiama compo-
sitionis sancti: secundum omnia quæ præcepi tibi, fa-
cient.

** Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 12*

² Et tu loquere filiis Israel, dicens: Videte, & ¹³ sabbata mea seruabitis. est enim signum apud me et in vobis in generationes vestras, ut cognoscatis quod ego Dominus sanctificans vos.

⁴ Et seruabitis sabbatum, quia sanctum est vo-
bis. Qui polluerit illud, morte morietur. Omnis qui
faciet in eo opus, peribit anima illa de medio populi
sui.

² Sex dies facies opera; at die septima sabbata 15
requies sancta Domino. omnis qui faciet opus die
sabbatorum, morietur.

² Et custodient filij israel sabbata facere ipsa in 16
generationes suas. testamentum eternum

² In me et filius Israel, signum est sempiternum: 17
quoniam in sex diebus fecit Dominus & calum et
terram, & die septima cessavit & requieuit.

** Et dedit Moysi quando cessavit loqui ei in mon- 18
te Sina duas tabulas testamenti, tabulas lapideas
scriptas digito Dei.*

CAP. XXXII.

ET videns populus quòd tardauit Moyses de-
scendere de monte, congregatus est populus ad
Aaron, & dicunt ei: Surge, & fac nobis deos,
qui præcedant nos. nam Moyses hic homo, qui
eduxit nos de terra Ægypti, non scimus quid fa-
ctum est illi.

² Et dicit illis Aaron: Tollite in aures aureas
que in auribus mulierum vestrarum & filiarum,
& afferte ad me.

7 ⁴ τὴν σκευὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθή-
κης, καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν τῆς
σκευῆς,

καὶ τὰ δυσιασθήεα, καὶ τὴν τσαπέζον, καὶ πάντα τὰ
σκύνη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίδον τὴν καθαρὴν, καὶ πάντα τὰ
σκύνη αὐτῆς, ἐν τῇ λουτρῇ, καὶ τὴν βάσιν αὐτῆς,

10 καὶ τὰς σολὰς τὰς λειτουργικὰς ἀράων, καὶ σολὰς τῶν
11 ὑῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἱερατεῖόν μοι, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χει-
ρως, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ αἵγιου, καὶ πάντα ὅ-
σα ἐνετείλαμην θι, ποιήσουσιν.

12 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσίν, λέγων·

13 καὶ σὺ λαλήθῃ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, ὀρθοῦτε, καὶ ταῖς
 ῥάβδαί μου φυλάξετε. ἔστι γὰρ σημεῖον παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑ-
 μῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων
 ὑμᾶς.

14 * καὶ φυλάξεσθε τὸ Βάββατον, ὃ πᾶσι ἔστιν ὑμῖν. ὁ βε-
βηλῶν αὐτὸ, θανατῶ θανατωθήσεται. πᾶς ὅστις ποιήσῃ ἐν
αὐτῷ ἔργον, ἔξολοθῆναι θήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέθου τοῦ
λαοῦ αὐτῆς.

15 * Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δ' ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ (αὐ-
βάτα θανάτου) αἰγία τῷ κυρίῳ. πᾶς ὅστις ποιῇ (τὸ ἔργον) τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν (αὐβάτων), θανατωθή(σεται).

16 καὶ φυλαξουσιν ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ τὰ ράββατα ποιῶν αὐ-
τὰ εἰς τὰς γενεὰς αἰῶν. διὰ τὴν αἰὼν ὁ

17 Ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, σημεῖόν ἐστι αἰώνιον· ὅτι ἐν
ἡμέραις ἐποίησε κύριος τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐπαύσατο καὶ κατέπαυσε.

18 ² καὶ ἔδωκε μωυσῇ ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν ταῖς
ὄρει ταῖς σινὰ τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ.

λ6.

Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς, ὅτι κεχρόνικε μωυσῆς καὶ τὰ θεῖνα ἐν τοῖς ὄρεσι, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ αἰαράν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἀνάστη, καὶ ποιήθῃς ἡμῖν θεοὺς, οἱ πορεύονται ἡμεῖς. ὁ γὰρ μωυσῆς ἔδειξεν ὅτι ἀνθρώπου ὅς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγυπτίου, οὗ οὐδ' αὖτις τί γέγονεν αὐτῷ.

² καὶ λέγει αὐτοῖς ἀπὸν, ὡς ἐλέειν αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ κυ-
 σὰ τοῦ ἐν τοῖς ὡπείων γυναικῶν ἐμὴν καὶ θυγατέραν, ὅς ἐνέ-
 κατε πρὸς με.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et altare holocausti & omnia vasa eius, & luterem & basim eius:
cepi tibi facient.

12 Aitque Dominus ad Moysen, dicens: 13 Et tu loquere cum filiis Israel, di-

¹⁴ Custodietisque sabbatum: sanctum est enim vobis. qui profanaverit illud, morte moriatur: qui non profanaverit illud, sed profanaverit fratrem suum, morte moriatur. ¹⁵ Sex diebus fiet opus, in die autem septimo sabbatum est requies sancta coram Domino. Quicumque fecerit opus in die sabbati, morte moriatur.

¹⁷ Inter verbum meum & inter filios

Ulditque populus quod moram faceret Moyses ut descenderet de monte, & congregatus est populus ad Aaron. & dixerunt ei: Surge, frange

adit in aures aureas quæ sunt in auribus vxorum vestrarum, filiorum & filiarum vestrarum, & afferte ad me.

וַיִּתְּפְרוּ כָל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם
וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן: וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרָט וַיַּעֲשֶׂהוּ
עֵגֶל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * וַיֵּרָא אַהֲרֹן וּבֶן מֹזֶבֶח לִפְנָיו וַיִּקְרָא
אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מִחָר: * וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרָת
וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂתוֹ
וַיִּקְמוּ לַצַּחֲק: * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ־רָד כִּי
שָׁחַר־עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * סָרוּ מִחָר
מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּ
לֹוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־
הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קֶשֶׁה עָרָף הוּא: * וְעַתָּה הִנֵּי יַחַח
לִי וַיִּחַר־אִפִּי בָהֶם וּבְכָל־שׂוֹאֵעַשָׂה אוֹתָךְ לַגּוֹי גָּדוֹל:
* וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר לִמָּה יְהוָה
יִחַר־אִפֶּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח
גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: * לִמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בָּרַעַה
הוֹצֵאתָ לְהָרֵג אֹתָם בַּהֲרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמְּךָ:
* זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבַּע אַרְבָּעֹת זִרְעָם
כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן
לְזִרְעָם וְנָחֳלוּ לָעָלָם: * וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרָעָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: * וַיִּפֶן וַיֵּרָד מֹשֶׁה
מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי
עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: * וַהֲלַחֲתָ מַעֲשֵׂה
אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל־
הַלָּחֹת: * וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בָּרַעֲוָה
וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: * וַיֹּאמֶר
אֵין קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עֲנֹת
אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ:

3 *Fecit populus quæ iusserat, deferens in aures
4 ad Aarō. *Quas cū ille accepisset, formavit o-
pere fusorio, & fecit ex eis vitulū cōflatilē. di-
xeruntq; Hi sunt dij tui, Israel, qui te eduxe-
5 runt de terra Ægypti. *Quod cū vidisset Aa-
rō, ædificauit altare corā eo: & p̄conis voce cla-
6 mauit, dicēs: Cras solennitas Dñi est. * Surgē-
tēsq; manē, obtulerunt holocausta & hostias
7 pacificas: & sedit populus manducare & bi-
8 bere, & surrexerūt ludere. *Locutus est autem
9 B Dñs ad Moysen, dicēs: Vade & descēde, pecca-
uit populus tuus, quē eduxisti de terra Ægy-
10 pti. *Recefferūt citō de via quā ostēdisti eis. fe-
ceruntq; sibi vitulū cōflatilē, & adorauerunt,
atq; immolātes ei hostias, dixerūt: Isti sunt dij
9 tui Israel, q te eduxerūt de terra Ægypti. *Rur-
sumq; ait Dñs ad Moysen: Cerno q̄ populus
10 iste durę ceruicis sit. *Dimitte me, vt irascatur
furor meus cōtra eos, & deleā eos, faciāq; te in
11 gentē magnā. *Moyses autē orabat dñm Deū
suū, dicēs: Cur, Dñe, irascitur furor tuus cōtra
populū tuum, quē eduxisti de terra Ægypti in
12 fortitudine magna, & in manu robusta? *Ne
quēso dicāt Ægyptij: Callidē eduxit eos, vt in-
terficeret in mōtibus, & deleret ē terra. quies-
cat ira tua, & esto placabilis sup nequitia po-
13 puli tui. *Recordare Abraā, & Isaac, & Israel
feruorū tuorū, q bus iurasti per temetipsum,
dicens: Multiplicabo semen vestrum sicut
C stellas cæli, & vniuersam terram hanc de qua
locutus sum, Dabo semini vestro, & posside-
14 bitis eam sēper. *Placatusque est Dominus
ne faceret malum, quod locutus fuerat ad-
15 uersus populum suum. *Et reuersus est Moy-
ses de monte, portans duas tabulas testimo-
nii in manu sua scriptas ex vtraque parte;
16 *Et factas opere Dei. Scriptura quoque Dei
17 erat sculpta in tabulis. *Audiens autem Iosue
tumultum populi vociferantis, dixit ad Moy-
sen: Vlulatus pugnæ auditur in castris.
18 * Qui respondit: Non est clamor ad-
hortantium ad pugnam, neque vociferatio
compellentium ad fugam, sed vocem can-
tantium ego audio.

תרגום אונקלוס

וַיִּתְּפְרוּ כָל־הָעָם אֶת־נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בַּחֲרָט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * וַיֵּרָא אַהֲרֹן וּבֶן מֹזֶבֶח לִפְנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מִחָר: * וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרָת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂתוֹ וַיִּקְמוּ לַצַּחֲק: * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ־רָד כִּי שָׁחַר־עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * סָרוּ מִחָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֹוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קֶשֶׁה עָרָף הוּא: * וְעַתָּה הִנֵּי יַחַח לִי וַיִּחַר־אִפִּי בָהֶם וּבְכָל־שׂוֹאֵעַשָׂה אוֹתָךְ לַגּוֹי גָּדוֹל: * וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר לִמָּה יְהוָה יִחַר־אִפֶּךָ בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: * לִמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בָּרַעַה הוֹצֵאתָ לְהָרֵג אֹתָם בַּהֲרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמְּךָ: * זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבַּע אַרְבָּעֹת זִרְעָם כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזִרְעָם וְנָחֳלוּ לָעָלָם: * וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: * וַיִּפֶן וַיֵּרָד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים: * וַהֲלַחֲתָ מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוֹת עַל־הַלָּחֹת: * וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בָּרַעֲוָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה: * וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עֲנֹת אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ:

* Et abstulerunt omnis populus in aures aureas
qua in auribus eorum, & attulerunt ad Aaron.
* Et accepit de manibus illorum, & formavit
illud in stilo. & fecit illud vitulum conflatilem. &
dixerunt: Isti dii tui, Israel, qui eduxerunt te de ter-
ra Egypti. * Et videns Aaron, edificauit al-
tare coram eo. & predicauit Aaron, dicens: Festum
Domini cras. * Et manè surgens in crastinum,
deduci fecit holocausta: & obtulit sacrificium salu-
taris. & sedit populus ad comedendum & biben-
dum, & surrexerunt ludere. * Et locutus est
Dominus ad Moysen, dicens: Vade celeriter descen-
de: peccauit enim populus tuus, quos eduxisti de
terra Egypti: * Transgressi sunt citò de via,
quam praecepi eis. fecerunt sibi ipsis vitulum, et ad-
orauerunt eum, & sacrificauerunt illi. * Et
dixerunt: Isti dii tui, Israel, qui eduxerunt te
de terra Egypti. * Et nunc dimitte me, & ira-
tus furore contra eos, delebo eos: & faciā te in gen-
tem magnam. * Et orauit Moyses coram domino
Deo: & dixit, Vt quid, Domine, irasceris furore in
populū tuum, quos eduxisti de terra Egypti in for-
titudine magna, & in brachio excelsō? * Ne for-
te loquantur Egyptij, dicentes: Cum malignitate
eduxit illos ad interficiendum in montibus, & de-
lendum eos de terra. cessa ab ira furoris tui, & pla-
cabilis esto pro nequitia populi tui: * Memor A-
braam, et Isaac & Iacob tuorum seruorum, quibus
iurasti eis per te ipsum, & locutus es ad eos, di-
cens: Multum multiplicabo semen vestrum sicut
stellas celi multitudine. & omnem terram hanc
quam dixisti dare semini eorum, & possidebunt
eam in seculum. * Et placatus est Dominus de
malo, quod dixit facturum contra populum suum.
* Et reuersus Moyses, descendit de monte: &
duas tabulas testimonij in manibus eius, tabulae lapi-
dae scriptae ex utrisque partibus earum, hinc &
hinc erant scriptae. * Et tabulae opus Dei e-
rant: & scriptura scriptura Dei fuit sculpta in ta-
bulis. * Et audiens Josue vocem populi cla-
mantium, dicit ad Moysen: Vox belli in castris.
* Et dicit: Non est vox praecinentium pugnam,
neque vox praecinentium fugam, sed vocem praeci-
nentium vinum ego audio.

* καὶ ἀφείλαντο πάντες οἱ λαὸς τὰ ἐνώπιά ται χρυσὰ τὰ ἐν
τοῖς ὠσίν αὐτῶν, καὶ ἤνεκαν πρὸς αὐτῶν. * ἔδεξατο ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐπλασεν αὐτὸ ἐν τῷ γραφίδι. καὶ ἐποίη-
σεν αὐτὸ μόχον χωνδυρὸν καὶ εἶπαν, ἔτι θεοὶ τοῦ ἰσραὴλ,
οἱ πᾶνες δυνεῖδασθὲν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου. * ἔιδὼν αὐτῶν
ὁ κοδόμης ἐν θυσιάζηρον κατέναντι αὐτῶν. καὶ ἐκήρυξεν αὐ-
τῶν, λέγων, ἑορτὴ κυρίου αὐριον. * καὶ ὁρῶν τῆς ἐκ-
λειον δυνεῖδασθὲν ὁλοκαυτώματα καὶ πρὸς ἑλέγκον θυσίαν
ῥαπείου, καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ δύνε-
σαν παίξιν. * καὶ ἐλάλησεν ὁ κύριος πρὸς μουσῆν, λέ-
γων, βάδιζε τὸτάχως κατὰ ἐρηδί, ἡνόμητε γὰρ λαὸς τοῦ, οὐς
ἔξηγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου. * παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ,
ἧς ἐνέτειλα αὐτοῖς. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυ-
νήκασιν αὐτῶν, ἔτεθύκασιν αὐτῶν. * καὶ εἶπαν, ἔτι θεοὶ τοῦ ἰ-
σραὴλ, οἱ πᾶνες δυνεῖδασθὲν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου. * ἔκ νῦν
ἔαρόν με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς, ἐκτερίψω αὐτοὺς. καὶ
ποιήσω σε εἰς ἔθνη μέγα. * καὶ ἐδέθη μουσῆς ἐναντίον
κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν, ἵνα τί κύριε θυμὸν ὀργῇ εἰς τὸν λαόν
τοῦ, οὐς ἔξηγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν ἰσχυρί μεγάλῃ καὶ ἐν
τῷ ῥαπείῳ τῷ ὑψηλῷ; * μήποτε εἶπωσι αἰγύπτιοι,
λέγοντες, μετὰ πονηρίας ἔξηγαγὼν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς
ὄρεσιν, καὶ ἔξθναλώσασιν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς. πᾶσαι τῆς ὀρ-
γῆς τοῦ θυμοῦ τοῦ, καὶ ἰλεως γίνου ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ.
* μνηθεὶς ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ τῶν σῶν οἰκετῶν,
οἷς ὥμοσας αὐτοῖς καὶ ῥεαυτοῦ. καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς,
λέγων, πολὺ πληθύνω τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥστε τὰ ἄσπερα τοῦ οὐ-
ρανοῦ τὰ πλήθει. καὶ πᾶσα γῆ γινώσκου τὸν λαόν σου
τὰ σπέρματι αὐτῶν, καὶ κατέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
* καὶ ἰλάσθη κύριος πρὸς τῆς κακίας, ἧς εἶπεν ποιῆσαι
πρὸς τὸν λαόν αὐτῶν. * καὶ ἀποστρέψας μουσῆς, κατέ-
βη ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν, πλάκες λίθιναι ἐγγεγραμμέναι ἔξ ἀμφοτέρων
τῶν μερῶν αὐτῶν, εἰς τὴν καὶ εἰς τὴν ἑλάν γεγραμμέναι.
* καὶ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ θεοῦ
ἐστὶ κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαξίν. * καὶ ἀκούσας ἰησοῦς
τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων, λέγει πρὸς μουσῆν, φωνὴ
πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ. * καὶ λέγει, ὅτι ἐστὶ φωνὴ
ἑξαρχόντων κατισχυῶν, οὐ φωνὴ ἑξαρχόντων τεθπῆς, ἀλ-
λά φωνὴ ἑξαρχόντων οἶνου ἐγὼ ἀκούω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Tuleruntque omnis populus in aures aureas quae erant in auribus suis, & detulerunt ad Aaron. * Et tulit de manibus eorum, & formavit illud
circino, & fecit vitulum conflatilem, & dixerunt: Isti sunt dii tui, Israel, qui ascendere te fecerunt de terra Egypti. * Viditque Aaron, & edificauit al-
tare coram eo: clamauitque, & ait: Solennitas coram Domino erit cras. * Et surrexerunt manè sequenti die: & immolauerunt holocausta, & obtulerunt ho-
locausta. * Locutusque est Dominus ad Moysen: Vade descende, quia corruptus est
fias. seditque populus ut manducaret & biberet: & surrexerunt ad ludendum. * Locutusque est Dominus ad Moysen: Notum
populus tuus, quem ascendere fecisti de terra Egypti. * Reversusque est Moyses, descendit de monte: & duas tabulas testimonij portabat in manu
eum, & sacrificauerunt ei, atque dixerunt: Isti sunt dii tui, Israel, qui te ascendere fecerunt de terra Egypti. * Dixitque Dominus ad Moysen: Notum
est coram me quod populus iste sit duræ cernicis. * Et nunc dimitte deprecationem tuam a facie mea, & irascetur furor meus contra eos, & con-
sumam eos, faciamque te in gentem magnam. * Et orauit Moyses coram domino Deo suo, & ait: Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populū
tuum, quem eduxisti de terra Egypti in fortitudine magna, & in manu valida? * Quare loquentur Egyptij, dicentes, Cum malignitate eduxit eos,
ut interficeret eos in montibus, & ut consumeret eos de superficie terræ. Reuertere ab ira furoris tui, & conuertere a malo quod cogitasti facere po-
plo tuo. * Memor esto Abraham, Isaac & Israel seruorum tuorum, quibus iurasti in verbum tuum, & cum quibus locutus es, dicens: Multi-
plicabo filios vestros sicut stellas celi: & vniuersam terram hanc, quam dixi, Dabo filiis vestris, & possidebunt eam in æternum. * Reversusque est
Dominus a malo quod cogitauit facere populo suo. * Respexitque Moyses, & descendit de monte, & duas tabulas testimonij portabat in manu
sua, scriptas ex utraque parte, hinc & inde erant scriptae. * Tabulae autem erant opere Dei factae, & scriptura erat scripta a facie Dei sculpta super
tabulas. * Audiuitque Josue vocem populi quando vociferabantur, & dixit ad Moysen: Vox pugnae auditur in castris. * Et ait: Non est vox
fortium praevalentium in pugna, neque vox imbecillium qui superantur, sed vocem ludentium ego audio.

19 * ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל
 ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר
 אתם תחת ההר: * ויקח את העגל אשר עשו וישך
 באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את
 בני ישראל: * ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך
 העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה: * ויאמר
 אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע
 הוא: * ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
 כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
 ידענו מה היה לו: * ואמר להם למי זהב התפרקו
 ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: * וירא
 משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה
 בקמיהם: * ויעמד משה בשער המחנה ויאמר
 מי ליהוה אלי ואספואליו כל בני לוי: * ויאמר
 להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו
 על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו
 איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו:
 * ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום
 ההוא בשלשת אלפי איש: * ויאמר משה מלאו
 ידכם היוט ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
 היום ברכה: * ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם
 אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה
 אולי אכפרה בעד חטאתכם: * וישב משה אל
 יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו
 להם אלהי זהב: * ועתה אם תשא חטאתם
 ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: * ויאמר
 יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי:
 * ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה
 מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
 חטאתם:

19 * Cumq; appropinquasset ad castra, vidit vitu-
 lū & choros: iratusq; valde, proiecit de manu
 D tabulas, & confregit eas ad radicem montis.
 20 * Arripiensq; vitulum quē fecerant, cōbussit
 & contriuit vsque ad puluerē, quem sparsit in
 21 aquam, & dedit ex eo potū filiis Israel. * Dixit
 que ad Aaron: Quid tibi fecit hic populus, ut
 22 induceres super eum peccatū maximū? Cui
 ille respondit: Ne indignetur dñs meus: tu e-
 nim nosti populū istum, q; pronus sit ad ma-
 23 lum. * Dixerunt mihi: Fac nobis deos qui nos
 precedāt. huic enim Moyfi qui nos eduxit de
 24 terra Ægypti, nescimus quid acciderit. * Qui-
 bus ego dixi: Quis vestrū habet auiū? Tul-
 runt, & dederūt mihi: & pieci illud in ignem,
 25 egressusq; est hic vitulus. * Vidēs ergo Moyse
 populū q; esset nudatus: spoliauerat enim eū
 E Aarō propter ignominia sordis, & inter hostes
 26 nudū constituerat: * Et stans in porta castro-
 rū, ait: Si quis est Dñi, iungatur mihi. Cōgre-
 27 gatiq; sunt ad eum omnes filij Leui. * Quibus
 ait: Hęc dicit dñs Deus Israel: Ponat vir gla-
 dium super femur suū. Ite & redite de porta
 vsque ad portam per medium castrorum, &
 occidat vnusquisq; fratrem suum, & amicum
 28 & proximum suum. * Feceruntq; filij Leui iux-
 ta sermonem Moyfi: cecideruntq; in die illa
 29 quasi tria millia hominū. * Et ait Moyse: Cō-
 secraſtis manus vestras hodie Dño vnusquis-
 que in filio & in fratre suo, vt detur vobis be-
 30 neditio. * Facto autem altero die, locutus est
 Moyse ad populum: Peccastis peccatum ma-
 ximum. Ascēdam ad Dñm, si quo modo qui-
 31 uero eum deprecari pro scelere vestro. * Re-
 uersusq; ad Dominum, ait: Obsecro, pecca-
 32 uit populus iste peccatum maximum: feceruntq;
 sibi deos aureos. * Aut dimitteas
 hanc noxam: aut si non facis, dele me de li-
 33 bro tuo quem scripsisti. * Cui respondit Do-
 minus, Qui peccauerit mihi, delebo eum de
 34 libro meo. * Tu autem vade, & duc populum
 istum quō locutus sum tibi. Angelus meus
 præcedet te. Ego autem in die ultionis visita-
 bo & hoc peccatum eorum.

תרגום אונקלוס

19 ותהי כד קריב למשריתא ויחזא ית עגלא ויחגגין ויחזא דמשרה וירמא מידותי ית לוחיא ויחבר יתחזן בשפולי טורא: * וינסוב
 20 וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר: * ויאמר משה לאהרן מה עבר לך עמא הדין
 21 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: * ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו
 22 כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: * ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: * וירא
 23 משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: * ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ואספואליו כל בני לוי: * ויאמר
 24 להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו:
 25 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא בשלשת אלפי איש: * ויאמר משה מלאו ידכם היוט ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם
 26 היום ברכה: * ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: * וישב משה אל
 27 יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: * ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: * ויאמר
 28 יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: * ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם
 29 חטאתם:

* Et quando appropinquauit castris, uidet vitulum & choros. & iratus ira Moyses, proiecit de manibus suis duas tabulas, & confregit eas sub monte. * Et accipiens vitulum quem fecerant, combussit illum igne, & contriuit illum minutum, & dispersit illum in aquam, & dedit bibere illam filiis Israel. * Et dixit Moyses Aaron: Quid fecit tibi populus hic, quod induxisti super illos peccatum magnum? * Et dixit Aaron ad Moysen: Ne irascaris, domine: tu scis impetum populi huius. * Dicunt enim mihi: Fac nobis deos qui præcedant nos: nam Moyses hic homo, qui eduxit nos ex Aegypto, non scimus quid factum est illi. * Et dixi eis: Cui est aurum, auferte. & dederunt mihi: & conieci in ignem, et exiit vitulus hic. * Et uidens Moyses populum quod dispersus erat: dispersit enim eos Aaron ludibrium aduersariis suis: * Stetit Moyses in porta castrorum, & dixit: Si quis à Domino, veniat ad me. congregati sunt igitur ad eum omnes filij Leui: * Et dixit illis: Hec dicit dominus Deus Israel: Ponite unusquisque suum ens super femur, & transite & redite à porta in portam per castra, & occidite unusquisque fratrem suum, & unusquisque proximum suum, & unusquisque amicum suum. * Et fecerunt filij Leui secundum quod locutus est eis Moyses: & ceciderunt ex populo in die illa tria millia virorum. * Et dixit eis Moyses: Impleuistis manus vestras hodie Domino, unusquisque in filio & in fratre, ut daretur super vos benedictio. * Et factum est post crastinum, dixit Moyses ad populum: Vos peccastis peccatum magnum, et nunc ascendam ad Deum, ut deprecer pro peccato vestro. * Reuersus est autem Moyses ad Dominum, & dixit: Rogo, Domine, peccauit populus hic peccatum magnum, & fecerunt sibi ipsis deos aureos. * Et nunc siquidem dimittis eis peccatum eorum, dimitte: si autem non, dele me de libro tuo quem scripsisti. * Et dixit Dominus ad Moysen: Si quis peccauit coram me, delebo eum de libro meo. * Nunc autem vade, & duc populum hunc in locum quem dixi tibi. ecce angelus meus præibit ante faciem tuam. qua autem die visitaue- ro, & inducam super eos peccatum eorum.

19 * καὶ ἠνίκα ἤγγιζε τῇ παρεμβολῇ, ὅρα τὸν μόσχον καὶ τοὺς χοροὺς. ὃ ὀργισθεὶς θυμῷ μουσῆς, ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ τῷ ὄρει. 20 * καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν πυρὶ, καὶ κατήλασεν αὐτὸν λεπιδόν, καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐπόπσει αὐτὸν ὁ κύριος ἰσραήλ. 21 * ὃ εἶπεν μουσῆς τῷ ἀαρὼν, τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς ὅδε, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτίαν μεγάλην; 22 * καὶ εἶπεν ἀαρὼν πρὸς μουσῆν, μὴ ὀργίζου κύριε, σὺ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου. 23 * λέγουσι γὰρ μοι, ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ ποροῦντες ἡμᾶς ἐξ ἡμῶν. ὃ γὰρ μουσῆς ὅδε ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ αἰγύπτου, ὃς οἶδα μὲν τί γέγονεν αὐτῷ. 24 * καὶ εἶπα αὐτοῖς, τί νῦν ἀρχαὶ χρυσίου, ποιήσετε. ὃ ἔδωκεν μοι, ὃ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος ὅδε. 25 * καὶ ἰδὼν μουσῆς τὸν λαόν ὅτι διεκέδασαι, διεκέδασε γὰρ αὐτὸν αὐτῶν ἐπὶ τὸν μόσχον, ὃν ἐποίησαν. 26 * ἐση μουσῆς ἐπὶ τὴν πύλιν τὴν παρεμβολῆς. ὃ εἶπεν, εἰ τις πρὸς κύριον, ἴτω πρὸς με. συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ λαοῦ. 27 * ὃ λέγει αὐτοῖς, τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραήλ, θέτε ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν, ὃ διέλθετε καὶ ἀνακράψατε ἀπὸ πύλης εἰς πύλιν διὰ τὴν παρεμβολῆς, ὃ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, ὃ ἕκαστος τὸν ἐγγιστά αὐτοῦ. 28 * ὃ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ λαοῦ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς μουσῆς. ὃ ἐπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν. 29 * ὃ εἶπεν αὐτοῖς μουσῆς, ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ἡμῶν τὴν ἡμέραν κυεῖν ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ὃ ἐν τῷ ἀδελφῷ, δοθῶναι ἐφ' ὑμᾶς δὲ λόγιον. 30 * καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ αὐτοῦ, εἶπε μουσῆς πρὸς τὸν λαόν· ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην. καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι πρὸς τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν. 31 * ἐπέσρεψε ὁ μουσῆς πρὸς κύριον. ὃ εἶπε, δέομαι κύριε, ἡμαρτήκεν ὁ λαὸς ὅδε ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἐαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς. 32 * καὶ νῦν εἰ μὴ ἀφίης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἀφες. εἰ γὰρ μὴ, ἐξαλείψον με ἐκ τῆς βίβλου σου ἧς ἐγραψας. 33 * καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μουσῆν, εἰ τις ἡμαρτήκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου. 34 * νῦν γὰρ βάδιζε, καὶ ὁδήγησον τὸν λαόν τούτον εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπά σοι, ἰδὲ ἀγγέλός μου πορεύσεται πρὸ σου, ὃς ἡμέραν ἐπισκέψωμαι, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Et factum est cum appropinquasset ad castra, & vidisset vitulum & choros, iratus est furor Moysi: & proiecit de manibus suis tabulas, & confregit eas in humilioribus locis montis. 20 Arripuitque vitulum quem fecerant, & combussit igne, & contriuit donec fuit comminutum: & exarsit super faciem aquæ, & dedit bibere filiis Israel. 21 Dixitque Moyses ad Aaron: Quid fecit tibi hic populus, quia induxisti super eum peccatum? 22 Et ait Aaron: Ne irascatur furor domini mei: tu nosti populum, quod pronus sit ad malum. 23 Dixeruntque mihi: Fac nobis deos qui ambulent ante nos: quoniam huic viro Moysi qui ascendere nos fecit de terra Aegypti, nescimus quid acciderit. 24 Dixitque eis: Quis habet aurum, tollite & adducite mihi: & proieci illud in ignem, & egressus est vitulus iste. 25 Viditque Moyses populum quod ociosus esset, ociosum enim fecerat eum Aaron, ut contaminaret eos nomine pessimo in generationes suas. 26 Stetitque Moyses in porta castrorum, & ait: Qui timent Dominum, veniant ad me. congregatique sunt ad eum omnes filij Leui: 27 Et ait eis: Hec dicit dominus Deus Israel: Ponat unusquisque gladium suum super femur suum, & pertransite & redite de porta usque ad portam in castris, & occidat unusquisque fratrem suum, & unusquisque proximum suum, & unusquisque consanguineum suum. 28 Et fecerunt filij Leui iuxta verbum Moysi: cecideruntque ex populo quasi tria millia virorum. 29 Et dixit Moyses: Obluistis oblationes vestras hodie coram Domino, unusquisque in filio suo & fratre suo, ut detur hodie super vos benedictio. 30 Et factum est in die sequenti, & dixit Moyses populo: Vos peccastis peccatum grande: & nunc ascendam coram Domino, si forte placabo pro peccato vestro. 31 Reuersusque est Moyses in conspectum Domini, & ait: Obsecro, peccauit populus iste peccatum grande: feceruntque sibi deos ex auro. 32 Et nunc si dimittis peccata eorum: si autem non, dele me nunc de libro tuo quem scripsisti. 33 Dixitque Dominus ad Moysen: Qui peccauerit coram me, delebo eum de libro meo. 34 Nunc autem vade, duc populum in locum quem locutus sum tibi: ecce angelus meus ibit ante te. & in die visitationis mee visitaabo super eos peccata eorum.

וַיִּכֹּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל־אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲהֶרֶן לֵג

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר
עֲלֵה מִזֶּה אֶתְּךָ וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּעֶקֶב
לֵאמֹר לְדָרֶךְ אֲתָנָנָהּ וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלֶּאךָ
וְגֵרְשָׁתִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֹמֶרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי
וְהַיְבוֹסִי אֶל־אֶרֶץ זְבֹת חֶלֶב וְדָבַשׁ כִּי לֹא אֵעֲלֶה
בְּקֶרְבְּךָ כִּי עִם־קָשָׁה עָרַף אֶתְּךָ פֶּן־אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ
וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבָר הַרְעִהוּ וַיִּתְּאֲבָלוּ וְלֹא־
שָׁתוּ אִישׁ אִישׁ עֲדִיו עֲלָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אֲמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם עִם־קָשָׁה עָרַף רִגְעִי
אֶחָד אֵעֲלֶה בְּקֶרְבְּךָ וְכָל־יָתִיד וְעֵתֶרָה אֲזַרְדּוּ עֲדִיךָ
מֵעֲלֶיךָ וְאֲדַעַה מִי אֵעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּתְּנָצְלוּ בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדִים מִהַר חוֹרֵב וּמֹשֶׁה יָקָח אֶת־
הָאֹהֶל וְנָטָה לִּי מַחוּץ לַמַּחֲנֶה הָרָחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה
וַקְרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְהָיָה כִּצְאֹת
מִשָּׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח
אֹהֱלוֹ וְהָבִיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֶל לֵאמֹר
כִּבְּאֵל מִשָּׁה הָאֹהֶל יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמּוֹד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עִמּוֹד
הָעֵנָן עִמּוֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ
פֶּתַח אֹהֱלוֹ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים
כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וּשְׁבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן זָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתְּךָ אֲמַר אֵלַי
הֵעֵל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאֶתְּךָ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת־
אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתְּךָ אֲמַרְתָּ יִדְעָתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־
מִצְאֹת חֵן בְּעֵינַי

35 Percussit autem Dominus populum pro
reatu vituli, quem fecerat Aaron.
CAP. XXXIII.
1 Ocutusque est Dominus ad Moyfen, dicēs:
A Vade, ascende de loco isto tu, & populus
tuus, quem eduxisti de terra Ægypti, in terrā
quam iuravi Abraam, Isaac & Iacob, dicens:
2 Semini tuo dabo eam. * Et mittam præcurso-
rem tui angelum, vt eiiciam Chananæum, &
Ammorraum, & Ethæum, & Pherezæum, &
3 Euæum, & Iebusæum: * Et intres in terram
fluentem lacte & melle. Non enim ascendam
tecum, quia populus duræ ceruicis est, ne for-
4 tē disperdam te in via. * Audienſque populus
fermonem hunc pessimum, luxit, & nullus ex
5 more indutus est cultu suo. * Dixitque Dñs ad
Moyſen: Loquere filiis Israel: Populus duræ
ceruicis es: semel ascendā in medio tui, & de-
6 lebo te. Iam nunc depone ornatum tuum, vt
7 sciam quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo fi-
lij Israel ornatum suum à monte Oreb. * Moy-
ses quoque tollens tabernaculū, terendit extra
B castra procul: vocauitq; nomē eius Taberna-
culū fœderis. Et omnis populus qui habebat
aliquam quæſtionē, egrediebatur ad taberna-
8 culum fœderis extra castra. * Cūmq; egrede-
tur Moyſes ad tabernaculū, surgebat vniuersa
plebs, & stabat vnusquisq; in ostio papilionis
sui: respiciebantq; tergum Moyſi, donec ingre-
9 deretur tentorium. * Ingresso autē illo taber-
naculum fœderis, descendebat colūna nubis,
& stabat ad ostiū. loquebatúrque; Dñs cū Moy-
10 se, * Cernentibus vniuersis, quod colūna nubis
staret ad ostium tabernaculi. Stabantq; & ipsi
& adorabāt per fores tabernaculorū suorum.
11 * Loquebatur autem Dñs ad Moyſen facie ad
faciem, sicut solet loqui homo ad amicū suū.
C Cūmq; ille reuerteretur in castra, minister eius
Iosue filius Nun puer non recedebat de taber-
12 naculo. * Dixit autem Moyſes ad Dominum:
Præcipis vt educam populum istum, & non
indicas mihi quem missurus sis mecum, præ-
sertim cū dixeris, Noui te ex nomine, & in-
uenisti gratiam coram me.

תרגום אונקלוס

וַיִּכֹּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל־אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲהֶרֶן לֵג
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר
עֲלֵה מִזֶּה אֶתְּךָ וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיָּעֶקֶב
לֵאמֹר לְדָרֶךְ אֲתָנָנָהּ וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלֶּאךָ
וְגֵרְשָׁתִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֹמֶרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי
וְהַיְבוֹסִי אֶל־אֶרֶץ זְבֹת חֶלֶב וְדָבַשׁ כִּי לֹא אֵעֲלֶה
בְּקֶרְבְּךָ כִּי עִם־קָשָׁה עָרַף אֶתְּךָ פֶּן־אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ
וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבָר הַרְעִהוּ וַיִּתְּאֲבָלוּ וְלֹא־
שָׁתוּ אִישׁ אִישׁ עֲדִיו עֲלָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אֲמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אִתְּכֶם עִם־קָשָׁה עָרַף רִגְעִי
אֶחָד אֵעֲלֶה בְּקֶרְבְּךָ וְכָל־יָתִיד וְעֵתֶרָה אֲזַרְדּוּ עֲדִיךָ
מֵעֲלֶיךָ וְאֲדַעַה מִי אֵעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּתְּנָצְלוּ בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדִים מִהַר חוֹרֵב וּמֹשֶׁה יָקָח אֶת־
הָאֹהֶל וְנָטָה לִּי מַחוּץ לַמַּחֲנֶה הָרָחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה
וַקְרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־
אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְהָיָה כִּצְאֹת
מִשָּׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח
אֹהֱלוֹ וְהָבִיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֶל לֵאמֹר
כִּבְּאֵל מִשָּׁה הָאֹהֶל יֵרֵד עִמּוֹד הָעֵנָן וְעִמּוֹד פֶּתַח
הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עִמּוֹד
הָעֵנָן עִמּוֹד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ
פֶּתַח אֹהֱלוֹ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים
כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וּשְׁבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן זָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתְּךָ אֲמַר אֵלַי
הֵעֵל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאֶתְּךָ לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת־
אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתְּךָ אֲמַרְתָּ יִדְעָתִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־
מִצְאֹת חֵן בְּעֵינַי
וְיִשְׁלַח קְדָמְךָ מִלְּאָכָה וְאֲתָרִיךָ יִתְּנֶנָּה וְאֲמַרְתָּ וְהָיָה כִּי יִשְׁלַחְתָּ אֶת־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִשְׁלַחְתָּ לְפָנֶיךָ
וְשָׁמַע עֲמָא יִתְּנֶנָּה בִּישָׁא הַדִּין וְיִתְּאֲבָלוּ וְלֹא שְׂוִיאוּ גִבְר
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתוֹן עִם קָשִׁי קָדַל שַׁעֲרָה תִּרְא אֲסִלִּיק שְׂכֻנָּתִי מִבִּינְךָ וְאֲשַׁצִּינְךָ וְכַעַן אֲעִיד תִּקּוֹן וְיִנְךָ
וְאֲעִידוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּ תִּקּוֹן וְיִנְהוֹן מִשְׁרָא דְחוֹרֵב וְיִתְּנֶנָּה נְסִיב יִתְּ מִשְׁכָּנָה וּפְרָסִיָה לִיה מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָהּ
וְיִתְּ מִשְׁרִיתָהּ וְקָרִי לִיה מִשְׁכָּן בֵּית אֶלְפָנָה וְהַיָּה כָּל דְּחָבַע אֶלְפָן מִן קֳדָם יְיָ נִפְיָק לְמִשְׁכָּן בֵּית אֶלְפָנָה דְּמִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָהּ
וְיִתְּ מִשְׁרִיתָהּ לְמִשְׁכָּנָה קִימִין כָּל עֲמָא וְיִתְּ עֲתָרִין גִּבְר בְּתַרְע מִשְׁכָּנִיה וְיִתְּ מִסְּחָכְלִין אַחֲרֵי מִשְׁרָה עַד דְּעִלִּיל לְמִשְׁכָּנָה
וְיִתְּ כָּל עֲמָא יִתְּ עֲמֻדָה דְּעִנְנָה קָאִים בְּתַרְע מִשְׁכָּנָה וְקִימִין כָּל עֲמָא
וְיִתְּ מִלֵּל עִם מִלֵּל כְּמָא דְּמִלֵּל גִּבְר עִם חֲבֵרִיה וְיִתְּ אִיב לְמִשְׁרִיתָהּ וְיִתְּ מִשְׁכָּנִיה וְיִתְּ עֲמָא בְּרִנּוֹן
וְיִתְּ מִשְׁרָה קֳדָם יְיָ חֲזִי דְּאִתְּ אֲמַר לִי אֲסִיק יִתְּ עֲמָא הַדִּין וְאִתְּ לֹא אֲוִדְעָתִי יִתְּ דְּחִשְׁלַח עֲמִי וְאִתְּ אֲמַרְתָּ
וְיִתְּ אֲשִׁכַּחַת רַחֲמִין קֳדָמִי

* Et percussit Dominus populum pro factura vituli, quem fecit Aaron.

CAP. XXXIII.

ET dixit Dominus ad Moysen: Vade & ascende hinc, tu & populus tuus: quos eduxisti de terra Egypti, in terram, quam iuravi Abraham & Isaac & Jacob, dicens: Semini vestro dabo eam.

* Et mittam angelum meum ante faciem tuam, & eijciat Amorraeum, & Ethaeum, & Pherezeum, & Gergeseum, et Euaeum, & Jebuseum, & Chanaanæum:

* Et introducā te in terrā manantem lacte & melle, nō enim coascendam tecum, quia populus dura ceruicis tu es: ut non disperdam te in via.

* Et audiens populus verbum malum hoc, luxerunt in luctibus. * Et dixit Dominus filiis Israel, Vos populus dura ceruicis: videte ne plagam aliam inducam super vos, & disperdam vos. Nunc igitur deponite vestes gloriarum vestrarum, & ornatum, & ostendam tibi quæ faciam tibi.

* Et deposuerunt filij Israel ornatum suum, & vestem à monte Oreb. * Et accipiens Moyses tabernaculum, fixit extra castra procul à castris, & vocatum est tabernaculum testimonij: & factum est, omnis querens Dominum, & egrediebatur in tabernaculum extra castra.

* Quando autem ingrediebatur Moyses in tabernaculū quod extra castra: stabat omnis populus considerātes unusquisque apud ostiū tabernaculi sui, & aspiciebant abeunte Moysē quoad ingrederetur ille in tabernaculum.

* Ut autē ingressus est Moyses in tabernaculum, descendebat columna nubis, & stabat ad ostium tabernaculi, & loquebatur Moysi. * Et videbat omnis populus columnam nubis stantem ad ostium tabernaculi, & stabat omnis populus, & adorauerunt unusquisque ab ostio tabernaculi sui.

* Et locutus est Dominus ad Moysen præsens, ut quispiam loqueretur ad suum amicum, & reuertebatur in castra. at seruus Iosue filius Nave iuuenis non recedebat de tabernaculo.

* Et dixit Moyses ad Dominum, Ecce tu mihi dicis, Deduc populum hunc, tu autem non indicasti mihi, quæ simul mittes mecum: tu autē mihi dixisti, noui te præter omnes, & gratiam habes apud me.

* καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, οὗ ἐποίησεν αἰαρών. λγ.

* Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, πορεύεσθ ἀνάβηθι ἐντευθεν σὺ ὁ λαός σου, ὃς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τῷ ἀβραάμ, ὅτι τῷ ἰσαάκ, ὅτι τῷ ἰακώβ· λέγων,

τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. * ὅτι συναποσελεύσω τὸν ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου. ὅτι ἐκβαλεῖ τὸν ἀμορραῖον, καὶ χετταῖον, ὅτι φερεζαῖον, ὅτι γεργεσαῖον, ὅτι ευαῖον, ὅτι ἰεβεσταῖον, ὅτι χαναναῖον.

* ὅτι εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. οὐ γὰρ μὴ συναβιβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. * ὅτι ἀκέστας ὁ λαός τοῦ ῥήματος τοῦ πονηροῦ τούτου, κατεπένθησεν ἐν πενθητικοῖς.

* ὅτι εἶπε κύριος τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος, ὁρᾶτε μὴ πληγὴν ἄλλω ἐπαγάγω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς· νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν, ὅτι τὸν κόσμον, ὅτι δείξω σοὶ ἃ ποιήσω σοι. * ὅτι περιέλαντο ὑοὶ ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν στολὴν διὰ τοῦ ὄρους τοῦ χωρήβ.

* ὅτι λαβὼν Μωυσὴς τὴν σκηνὴν, ἐπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν διὰ τῆς παρεμβολῆς· καὶ ἐκλήθη σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐγέρθη, πᾶς ὁ ζητῶν τὸν κύριον, καὶ ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

* ὅτι ὡς οὕτως εἰσεπορεύετο Μωυσὴς εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰσῆκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ καλενοῦσθαι ἀπὸν τὸν Μωυσήν ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν.

* ὡς οὕτως εἰσῆλθε Μωυσὴς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν οἱ σὺλγοι τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς. καὶ ἐλάλει Μωυσὴς.

* καὶ ἔωρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν σὺλον τῆς νεφέλης ἐς ὅτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς· καὶ ἵστατο πᾶς ὁ λαός.

* καὶ προσεκλήθησθαι ἕκαστος διὰ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, ἐνώπιον ἐνώπιον, ὥστε τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον.

καὶ ἀπελεύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων ἰνδρὸς ὁ υἱὸς ναυὴ νέτο· ὅτι ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.

* καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς κύριον, ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαὸν τούτον, σὺ δὲ ὅτι ἐδήλωσάς μοι, ὅτι συναποσελεύεις μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας, ὅτι ἰδὼς σε παρὰ πάντας, ὅτι χάριν ἔχεις πρὸς ἐμοί.

12

12

12

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXIII.

1 Et percussit Dominus populum, eo quod coluerant vitulum, quem fecerat Aaron. 2 Locutusque est Dominus cum Moysē: Vade descende hinc tu & populus quem ascendere fecisti de terra Egypti in terram quam iuravi Abraham & Isaac, & Iacob: dicens, Filiis tuis dabo eam terram fluentem lacte & melle. 3 Mittamque angelum ante te, & eijciam Chananeos, & Amorraeos, & Ethaeos, & Pherezeos, & Euaeos, & Jebuseos.

4 Non enim ascendere faciam maiestatem meam in medio tui, quia populus duræ cervicis tu es: ne forte disperdam te in via. 5 Audiuitque populus sermonem hunc pessimum, & luxerunt, & nullus posuit ornatum cultus sui super se. 6 Dixitque Dominus ad Moysen, Dic filiis Israel: vos estis populus duræ cervicis: si vna hora abstulero maiestatem meam à te, disperdam te. Et nunc aufer ornatum cultus tui à te. notum est enim coram me quod facturus sum tibi.

7 Et deposuerunt filij Israel ornatum cultus sui de monte Oreb. 8 Moyses autem tulit tabernaculum, & tetendit illud extra castra procul à castris, & vocavit illud Tabernaculum domus doctrinæ. Et omnis qui quærebat doctrinam à facie Domini egrediebatur ad tabernaculum domus doctrinæ: quod erat extra castra. 9 Et cum egrediebatur Moyses ad tabernaculum, surgebat omnis populus, & stabat unusquisque in ostio tabernaculi sui, & respiciebant post Moysen, donec ingrederetur in tabernaculum.

10 Et cum ingrederetur tabernaculum, descendebat columna nubis: & stabat in ostio tabernaculi, & loquebatur cum Moysē. 11 Videbatque omnis populus columnam nubis stantem in ostio tabernaculi: surgebatque omnis populus, & adorabant unusquisque in ostio tabernaculi sui. 12 Loquebaturque Dominus cum Moysē verbum ad verbum, sicut loquitur vir cum proximo suo. & reuertebatur in castra. Ministerque eius Iosue filius Nun puer non recedebat de tabernaculo.

13 Dixitque Moyses coram Domino: Vide quod tu dicis mihi, Ascendere fac populum istum, & tu non indicasti mihi quem missurus sis mecum: tu enim dixisti, Vocavi te ex nomine, & etiam inuenisti gratiam coram me.

13 * ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את-
 14 דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
 15 הגוי הזה: * ויאמר פני ילכו והנחת ליך: * ויאמר
 16 אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה:
 17 * ובמר יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני
 18 ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם
 19 אשר על פני האדמה: * ויאמר יהוה אל-
 20 משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי-
 21 מצאת חן בעיני ואדעך בשם: * ויאמר הלאני נא
 22 את כבודך: * ויאמר אני אעביר כל טובי על-
 23 פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסיתי את אשר
 24 אחז ורחמתי את אשר ארחם: * ויאמר לא תוכל
 25 לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: * ויאמר
 26 יהוה הנה מקום יתי ונצבת על הצור: * והיה
 27 בעבר כבדי ושמתיד בנקרת הצור ושכתי כפי עליך
 28 עד עברי: * והסרת את כפי וראית את אחרי
 29 ופני לא יראו:

לר

1 * ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות
 2 אבנים כראשנים וכתבתי על הלוחות את הדברים
 3 אשר היו על הלוחות הראשנים אשר שברת:
 4 * והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת
 5 לי שם על ראש ההר: * ואיש לא יעלה עמך וגם
 6 איש אל ירם בכל ההר גם הצאן והבקר אל-
 7 ירעו אל מול ההר ההוא: * ויפסל שני לוחות
 8 אבנים כראשנים וישבם משה בבקר ויעל אל הר
 9 סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחות אבנים:
 10 * וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה:
 11 * ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום
 12 וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:

תרנום אונקלוס

13 * וכען אם כען אשכחתי רחמיך קדמך אודעני כען יח אורח טובך ואדע רחמיך בדיל ראשכח רחמיך קדמך וגלי קדמך ארי עמך
 14 * ואמר שכחתי יתך ואניח לך:
 15 * ויאמר קדמותי אם לית שכחתיך מהלכא בינא לא תסקיננא מכה:
 16 * ובמה יתידע חכא ארי אשכחנא רחמיך קדמך אנא ועמך תלא במיתך שכחתיך עמנא ויתעבדז לנא פרישן לי ולעמך משנן מכל
 17 * ואמר ויי למשה ברם ית פתגמא תרין דמלילתא אעביר ארי אשכחתי רחמיך קדמי וארבייתך בשום: * ואמר
 18 * ואמר אנא אעביר כל יקרי על אפך ואקרי בשמא דיי קדמך ואיחזן על מדאחזן וארחים על מדארחם:
 19 * ואמר ויי הא אתר מתקן קדמי ותתעמד על סינרא:
 20 * ואעדי ית דברת יקרי ותחזי ית דברתי וקדמי לא יתחזון:
 21 * ואמר ויי למשה פסל לך תרין לוחי אבניא בקדמאי ואכתוב על לוחיא ית פתגמא דהון
 22 * והיו זמין לצפרא ותיסק בצפרא לטורא דסיני ותתעמד קדמי חסן על ריש טורא: * וגבר לא יסק
 23 * ופסל תרין לוחי אבניא בקדמאי ואקדום משה בצפרא
 24 * ויחגלי ויי בעננא ויתעמד עמיה חסן וקרא בשמא דיי:
 25 * ויאמר

לר

13 * Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo,
 ostende mihi faciem tuam, vt sciam te, & in-
 ueniam gratia ante oculos tuos. Respice popu-
 lum tuu getem hanc. * Dixitq; Dominus:
 14 Facies mea pracedet te & requiem dabo tibi.
 15 * Et ait Moyse, Si non tu ipse pracedas, ne
 16 educas nos de loco isto. * In quo enim scire
 poterimus ego & populus tuus inuenisse nos
 gratiam in cospectu tuo, nisi ambulaueris no-
 17 D biscum, vt glorificemur ab omnibus populis;
 17 qui habitant super terram. * Dixit autem
 Dominus ad Moyse: Et verbum istud quod
 locutus es faciam. inuenisti enim gratiam co-
 18 ram me: & teipsum noui ex nomine. * Qui
 19 ait, Ostende mihi gloriam tuam. Respon-
 dit, Ego ostendam omne bonum tibi, & vo-
 cabor in nomine Domini coram te, & misere-
 20 bor cui voluero, & clemens ero in quem mi-
 20 hi placuerit. * Rursusque ait, Non po-
 teris videre faciem meam. Non enim videbit
 21 me homo, & viuet. * Et iterum: Ecce, in-
 quit, est locus apud me, & stabis supra petra.
 22 * Cumque transibit gloria mea, ponam te
 in foramine petræ, & protegā dextera mea do-
 23 nec transeam. * Tollamq; manum meam, &
 videbis posteriora mea: faciem autem meam
 videre non poteris. CAP. XXXIII.

1 * A C deinceps pręcede, ait, tibi duas tabulas
 A lapideas instar priorum, & scribam super
 eas verba quæ habuerunt tabulæ quas fregi-
 2 sti. * Esto paratus manè, vt ascendas statim
 in montem Synai, stabisq; mecum super ver-
 3 ticem montis. * Nullus ascendat tecum,
 nec videatur quispiam per totum montem,
 boues quoq; & oues non pascantur econtra.
 4 * Excidit ergo duas tabulas lapideas quales
 antea fuerant: & de nocte confurgens ascen-
 dit in montem Synai, sicut præceperat ei Do-
 minus, portans secum tabulas.
 5 Cumque descēdisset Dominus per nubem,
 stetit Moyse cum eo, inuocans nomen Do-
 6 mini. * Quo transeunte coram eo: ait, Do-
 minator Domine Deus misericors & clemēs,
 patiens, & multæ miserationis ac verax.

קדמי תרין

קדמי תרין

קדמי תרין

קדמי תרין

קדמי תרין

קדמי תרין

קדמי תרין

קדמי תרין

* Si igitur inueni gratiam coram te, ostende mihi
teipsum manifestè, vt videam te, vt sim inueniens
gratiam coram te, & vt sciam, quod populus tuus
gens magna hæc. * Et dicit, Ipse præcedam te, &
requiescere faciam te.

* Et dicit ad eum, Si nō tu ipse iueris nobiscum:
ne me deducas hinc.

* Et quomodo notum erit verè, quod inueni gra-
tiam apud te egoque & populus tuus? sed coambu-
lante te nobiscum, & glorificabimur egoque & po-
pulus tuus super omnes gētes, quæ super terrā sunt.

* Et dixit Dominus ad Moysen, Et hunc tibi
sermonem, quem dixisti, faciam: inuenisti enim gra-
tiam coram me: & noui te præter omnes. * Et
dicit, Ostende mihi tuam gloriam. * Et dixit, Ego
præibo prior te gloria mea, & vocabo in nomine
meo, Dominus coram te: & miserebor, cuius mi-
sertus fuero, & clemens ero cui clemens fuero.

* Et dixit, Non poteris videre faciem meam, nō
enim videbit homo faciē meam, & uiuet. * Et
dixit Dominus, Ecce locus apud me, & stabis supra
petram. * Quando autē transierit gloria mea, &
ponā te in foramen petrae, & protegam manu mea
super te, quoad transiero. * Et auferam manum
meam, & tunc videbis quæ post me: at facies mea
non videbitur tibi.

CAP. XXXIIII.

ET dixit Dominus ad Moysen, Præcide tibi ipsi
duas tabulas lapideas, sicut & primæ, &
ascende ad me in montē, & scribam in tabulis ver-
ba, quæ fuerunt in tabulis primis, quas contriuiisti.

* Et esto paratus ad mane, & ascendes ad mon-
tem Synai, et stabis mihi illic in summitate montis.

* Et nullus ascendant tecum, neque videatur in
toto monte, & oues & boues non pascantur prope
montem illum. * Et excidit duas tabulas lapi-
deas, sicut & primæ: & surgens Moyses mane,
ascendit in montem Synai: sicut præcepit ei Domi-
nus, & accepit Moyses secum duas tabulas lapi-
deas. * Et descendit Dominus in nube, & ad-
fuit ei illic, & vocauit nomine Domini.

* Et transfuit Dominus ante faciem eius, & vo-
cauit, Dominus Dominus Deus clemens & miseri-
cors, patiens & multa miserationis & verus.

* εἰ ἐν ὄρη καὶ χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνησόν μοι σεαυτὸν
γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως αὐτῷ ὄρη καὶ χάριν ἐναντίον σου,
καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαός σε τὸ ἐθνὸς τὸ μέγα τοῦτο. * Ἐλέει,

αὐτὸς ἀποπορεύσομαι σε, καὶ καταπαύσω σε. * καὶ λέγει
πρὸς αὐτόν, εἰ μὴ σὺ αὐτὸς πορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀνα-
γῆς ἐντεθῇ. * καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὐρηκα

χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου; ἀλλ' ἡ συμπορεύο-
μένους σε μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξαδοῦσόμεθα ἐγώ τε ὁ λαός σε
παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔσιν. * καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς Moysen, καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιή-
σω· εὐρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου, καὶ οἶδά σε παρὰ πάν-
τας. * Ἐλέει, δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν.

* Ἐπεὶ, ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, κύριος ἐναντίον σε· καὶ ἐλεήσω, ὃν αὐ-
τὸς ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν αὐτὸς οἰκτιρᾷ. * καὶ εἶπεν, ἐδωκὴς
εἶδέν τὸ πρόσωπόν μου· ὅτι μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσω-
πόν μου, καὶ ζήσεται. * καὶ εἶπε κύριος, ἰδὲ τόπος πᾶς

ἐμοί, καὶ σῆσιν ἐπὶ τῆς πέτρας. * ἥνικα δὲ αὐτὸς παρέλθῃ ἡ
δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ
χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἃν παρέλθω. * Ἐὰν ἀφελῶ τὴν χειρὰ
μου, καὶ τότε ὄψαι τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρὸς πρόσωπόν μου οὐκ
ὀφθήσεται σοι.

καὶ εἶπε κύριος πρὸς Moysen, λάξουσόν σε αὐτὰς δύο
πλάκας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρῶται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς
με εἰς τὸ ὄρος, ἔτι γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν
ταῖς πλαξίν ταῖς πρῶταις αἷς συνέτριψας.

* καὶ γίνου ἔτοιμος εἰς τῆς πρῶτης, καὶ ἀναβήσεις ἐπὶ τὸ ὄρος
τὸ σινά, καὶ σῆσιν μοι ἐκεῖ ἐπ' ἀκροῦ τοῦ ὄρους.
* Ἐὰν μὴ εἰς ἀναβήτω μετὰ σοῦ, μὴ ᾧ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ
ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ ὁ βόας μὴ νεμέσωσιν πλησίον
τοῦ ὄρους ἐκείνου. * καὶ ἐλάξουσιν δύο πλάκας λιθίνας,
καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὁρθήσας Moyses τῆς πρῶτης, ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος τὸ σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος. * Ἐλάβε
Moyses μεθ' ἑαυτοῦ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.

* καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

* καὶ παρήλθε κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλε-
σε, κύριος κύριος ὁ θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυ-
μος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et nunc si inueni obsecro gratiam in conspectu tuo, ostende mihi viam bonitatis tuæ, vt cognoscā misericordiam tuam: vt inueniam gratiam
in conspectu tuo, notumque est coram te quod populus iste est populus tuus. * Et ait, Maiestas mea ibit & requiem dabo tibi. * Et di-
xit coram eo, Si non perrexerit maiestas tua nobiscum, ne ascendere facias nos hinc. * In quo enim scietur hic quod inuenimus gratiam co-
ram te ego & populus tuus, nisi cum ambulauerit maiestas tua nobiscum, vt fiant nobis miracula, & diuidamur ego & populus tuus ab omni po-
pulo qui est super faciem terræ.

* Dixitque Dominus ad Moysen, Verbum quoque istud quod locutus es faciam, quia inuenisti gratiam
coram me, & vocavi te ex nomine. * Et ait, Ostende mihi obsecro gloriam tuam. * Et dixit, Ego transire faciam omnem glo-
riam meam super faciem tuam, & vocabo in nomine Domini coram te; & miserebor cui miserebor, & clemens ero, cui clemens ero.

* Et dixit, Non poteris videre faciem gloriæ meæ: non enim videbit me homo & uiuet. * Dixitque Dominus, Ecce locus est paratus
in conspectu meo, & stabis supra petram. * Eritque cum transierit gloria mea, ponam te in cauerna petrae, & protegam te verbo meo
donec transeam. * Et auferam verbum gloriæ meæ, & videbis id quod est post me, & quæ sunt coram me non apparebunt. CAP. XXXIIII.

Dixitque Dominus ad Moysen, Dola tibi duas tabulas lapideas sicut priores, & scribam super tabulas verba quæ erant super tabulas priores,
quas confregisti. * Et esto paratus manē, & ascendes manē in montem Synai, stabisque coram me ibi super verticem montis. * Nul-
lusque vir ascendant tecum, neque videatur vir per totū montem: oues quoque & boues non pascantur è regione montis illius. * Dolauitque
duas tabulas lapideas sicut priores, & surrexit Moyses mane, & ascendit in montem Synai, sicut præceperat ei Dominus, & tulit in manu eius duas
tabulas lapideas.

* Et reuelatus est Dominus in nube, & stetit cum eo ibi, & inuocauit in nomine Domini. * Et transire fecit Do-
minus maiestatem suam super faciem eius, & inuocauit: Domine Domine Deus misericors & clemens, patiens & multa faciens bona & veritatem.

* נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא
 ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בנים על-
 שלשים ועל רבעים: * וימהר משה ויקד ארצה
 וישתחו: * ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
 אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: * ויאמר
 הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות
 אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל-
 העם אשר אתה בקרבם את מעשיו יהודי כי-
 נורא הוא אשר אני עשה עמך: * שמר לך את
 אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי
 והכנעני והחתי והפרזי והיחוי והיבوسی:
 * השמר לך פן תכרות ברית ליושב הארץ אשר
 אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
 * כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון
 ואת אשוריו תכרתון: * כי לא תשתחוה לאל
 אחר כי יהיה קנא שמו אל קנא הוא:
 * פן תכרות ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
 ויבחו לאלהיהם וקרא לך ואבלת מזבחיו: * ולקחת
 מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את-
 בניך אחרי אלהיהן: * אלהי מסכה לא תעשה לך:
 * את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
 אשר צויתך למועד חדש האביב בחדש האביב
 יצאת ממצרים: * כל פטר רחם לי וכל מקנך
 תזכר פטר שור ושה: * ופטר חמור תפדה בשה
 ואם לא תפדה וערפתו כל בכר בניך תפדה
 ולא יראו פני ריקם: * ששת ימים תעבד וביום
 השביעי תשבור בחריש ובקציר תשבור: * וחג
 שבעה תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
 תקופת השנה:

7 * Qui custodis misericordiam in millia, qui
 auferis iniquitatē & scelera atq; pctā, nullūq;
 apud te per se innocēs est; qui reddis iniquita-
 8 tē patrū filiis ac nepotibus in tertiā & quartā
 9 progeniem. * Festinūsq; Moyses curuatus est
 10 pronus in terram, et adorans, * Ait, Si inueni
 C gratiā in conspectu tuo Dñe, obsecro vt gra-
 diaris nobiscū: popul⁹ enim durē ceruicis est,
 vt auferas iniquitates nostras atq; pctā, nōsq;
 10 possideas. * Respōdit Dñs, Ego inibo pactū
 videntibus cūctis: signa faciā quæ nunq̄ visā
 sunt super terrā nec in vllis gētibus, vt cernat
 populus iste, in cuius es medio, opus Domini
 11 terribile quod facturū sum. * Obserua cūcta
 quæ hodie mandauī tibi: Ego ipse cijciā ante
 D faciē tuā Ammoræū, & Chananæū, et Ethēū
 12 Phereſeū quoq; & Euēum et Iebusæū. * Caue
 ne vnq̄ cū habitatorib. terrē illius iungas ami-
 13 citias, quæ sint tibi in ruinā. * Sed & aras eo-
 rum destrue, cōfringe statuas, lucōsq; succide.
 14 * Noli adorare Deū alienū, Domin⁹ zelotes
 15 nomē eius, Deus est æmulator. * Ne in eas pa-
 ctū cū hoībus illarū regionū, ne cū fornicati
 fuerint cū diis suis, & adorauerint simulachra
 eorum, vocet te quispiā vt comedas de immo-
 16 latis. * Nec vxorem de filiabus eorū accipies
 filiis tuis, ne postquā ipse fuerint fornicat⁹,
 fornicari faciant & filios tuos in Deos suos.
 17 * Deos conflates non facies tibi. * Solem-
 18 nitatem azymorum custodies. Septem die-
 bus vescēris azymis, sicut præcepi tibi in tem-
 E pore mensis nouorum. Mēse enim verni tem-
 19 poris egressus es de Aegypto. * Omne quod
 aperit vuluam generis masculini, meum erit.
 De cūctis animantibus, tam de bobus q̄ de
 20 ouibus meū erit. * Primogenitū asini redi-
 mes oue. Si autē nec preciū p eo dederis, occi-
 detur. Primogenitū filiorum tuorū redimes,
 21 nec apparebis in cōspectu meo vacuus. * Sex
 diebus operaberis: die septimo cessabis arare
 22 & metere. * Solemnitatem hebdomada-
 rum facies tibi in primitiis frugū messis tue
 triticeæ, & solemnitatem quando redeunte
 anni tempore cūcta conduntur.

תרגום אונקלוס

7 נסיר טיבו לאלפי דרין שביק לעונן ולמרוד ולחובין סלח לרחיבין לאורחיה ואלא תיבין לא מזכי מסעד חובי אבתן על בני בנין
 8 ואזחי משה וברע על ארעא וסגיד: * ואמר אם כען אשכחית רחמין קדמך יי תיחד כען
 9 ואמר הא אנא גזר קים קדם כל עמך אעביר פרישן
 10 וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: * ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא
 11 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: * ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל-
 12 העם אשר אתה בקרבם את מעשיו יהודי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: * שמר לך את אשר אנכי מצוך היום
 13 הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והיחוי והיבوسی: * השמר לך פן תכרות ברית ליושב הארץ אשר
 14 אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: * כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשוריו תכרתון:
 15 * כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהיה קנא שמו אל קנא הוא: * פן תכרות ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
 16 ויבחו לאלהיהם וקרא לך ואבלת מזבחיו: * ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן וזנו את-
 17 בניך אחרי אלהיהן: * אלהי מסכה לא תעשה לך: * את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך
 18 למועד חדש האביב בחדש האביב יצאת ממצרים: * כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה:
 19 * ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכר בניך תפדה ולא יראו פני ריקם:
 20 * ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבור בחריש ובקציר תשבור: * וחג שבעה תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף
 21 תקופת השנה:

* Et iustitiam seruans, et faciens misericordiam in 7
millia, auferens iniquitates, et peccata, & iniusti-
tias, & reum nō purificabit, inducēs peccata patrū
super filios, et in filios filiorū, in tertiā & quartā ge-
nerationē. * Et festinans Moyses curuatus in terrā 8
adorauit Dominū. * Et dixit, Si inueni gratiā corā
te, simul eat Dominus meus nobiscū: populus enim
dura ceruicis est, et auferes tu peccata nostra, et de-
lictā nostra, & erimus tibi. * Et dixit Dominus 10
ad Moysen, Ecce ego pono tibi pactū corā omni po-
pulo tuo, & faciā gloriosa, quæ nō facta sunt in tota
terra, & in omni gente, & videbit omnis populus,
in quibus es tu, opera Domini, quia mirabilia sunt,
quæ ego faciā tibi illic. * Attende tu omnia quæ ego 11
præcipio tibi: ecce ego eijciā ante faciē vestrā Amor-
raū, et Chananaū, et Ethaū, et Pherezaū, et Euaū,
& Gergesaum, & Jebusaū. * Caue tibi, ne for- 12
tē disponas pactum habitantibus in terra, in quam
tu ingredieris in ea, ne fortē fiat offensio in vobis.

* Aras eorū destruetis, et statuas eorū confringe 13
tis, et lucos eorū succidetis, et sculptilia Deorū eorū
cōburetis igne. * Nō enim adorabitis Deū alium. 14
Nam Dominus Deus zelosum nomen, Deus zelo-
tes est. * Ne fortē ponas pactū habitantibus in terra, 15
et fornicentur post Deos eorū, & sacrificent dijs eo-
rum, & vocent te, et comedas de sacrificijs eorum.

* Et accipias de filiabus eorum filijs tuis, & de 16
filiabus tuis des filiis eorū, & fornicentur filiae tuæ
post Deos eorum, & fornicari faciant filios tuos
post Deos eorum. * Et Deos conflatiles non 17
facies tibi ipsi. * Festum azymorum custodies, 18
septem dies comedes azyma, sicut præcepi tibi, ad
tempus in mense nouorum: in enim mense nouorum
egressus es ex Aegypto.

* Omne aperiens vuluam, mihi masculina, pri- 19
mogenitum vituli & ouis. * Et primogenitum 20
subiugalis redimes oue: si autē non redemeris, pre-
cium dabis eius, omne primogenitum filiorum tuo-
rum redimes, non apparebis coram me vacuus.

* Sex dies operaberis, at die septima requiesces, 21
a semine & messe cessabis.

* Et festum hebdomadarum facies mihi, initium 22
metendi triticum, & festum congregationis me-
diante anno.

7 * καὶ δικαιοσύνη διατηρῶν, & ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας,
ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἁμαρτίας, καὶ ἀδικίας, καὶ τὸν ἐνοχον
ἐκκαθαίρει, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, & ἐπὶ τέκνα
8 τέκνων, ἐπὶ τρίτην & τετάρτην γενεάν. * & σπεύσας Μωϋσῆς
9 κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνει τῷ κυρίῳ. * καὶ εἶπεν, εἰ
δύρηκα χάριν ἐναντίον σου, συμπορευθήτω ὁ κύριός μου μεθ'
ἡμῶν. ὁ λαὸς γὰρ σκληρογαστήρ ἐστιν· καὶ ἀφελείς σὺ τὰς
ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθά σοι·

10 * & εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἰδὲ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην
ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σε, καὶ ποιήσω ἐνδοξά, ἃ ἐγένε-
νεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει· & ὄψεται πᾶς ὁ λαός,
ἐν οἷς εἶ σύ, τὰ ἔργα κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω
11 σοι ἐκεῖ. * πρὸς σεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι·
ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν ἀμορραῖον, καὶ
τὸν χαναναῖον, & τὸν χετταῖον, & τὸν φερεζαῖον, & τὸν εὐαῖον,
12 & τὸν γεργεσαῖον, καὶ τὸν ἰεβυσαῖον. * πρὸς σεχε αὐτῶν, μὴ
ποιε διαθήκην διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν σὺ
ἐισπορεύῃ ἐν αὐτῇ, μὴ ποτε γνήται πρὸς κομμα ἐν ὑμῖν.

13 * τοὺς βωμὰς αὐτῶν καθελεῖτε, & τὰς σύλας αὐτῶν συν-
τρίψετε, & τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, & τὰ γλυπτά τῶν θεῶν
14 αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ. * & γὰρ μὴ προσκυνήσετε θεῷ
ἐτέρῳ, ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα, θεὸς ζηλωτὴς ἐστίν.

15 * μὴ ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, &
ἐκπορνύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, & θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐ-
16 τῶν, & καλέσωσί σε, καὶ φάγῃς τῶν θυσιῶν αὐτῶν. * & λάβῃς
τῶν θυιατέρων αὐτῶν τοῖς ὑοῖς σε & τῶν θυιατέρων σε δῶς τοῖς
ὑοῖς αὐτῶν, & ἐκπορνύσωσιν αἱ θυιατέρες σε ὀπίσω τῶν θεῶν
17 αὐτῶν, & ἐκπορνύσωσιν ἡς ὑἱός σε ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν. * &
18 θεὸς χονδρὸς & ποιήσεις σεαυτῷ. * τὴν ἐορτὴν τῶν ἀζύμων

φυλάξῃ, ἐπὶ ἡμέρας φάγῃ ἄζυμα, καθαπερ ἐν ἰεταλμαί
σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ τῷ μηνὶ τῶν νέων
19 ἔζηλθες ἐξ αἰγύπτου. * πᾶν διανοῖγον μήτην, ἐμοὶ ἰὰ δὲ-
20 σενικά, πρωτότοκον μόσχου καὶ προβάτου. * καὶ πρωτό-
τοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτου· εἰ μὴ λυτρώσῃ, πι-
μὴν δώσῃς αὐτῷ· πᾶν πρωτότοκον τῶν ὑῶν σε λυτρώσῃ· ἐκ ὅφ-
21 θῆσῃ ἐνώπιόν μου κένθρον. * ἐξ ἡμέρας ἑβδόμης, τῇ ᾗ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ καταπαύσεις, τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμνητῷ καταπαύσεις.

22 * καὶ ἐορτὴν ἐβδομαδῶν ποιήσεις μοι, δρχὴν θερισμοῦ πυ-
ρῶν, καὶ ἐορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἔνιαυτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Custodiens bonitatem in mille generationes, dimittens iniquitatem & scelera & peccata, parcens eis qui conuertuntur ad legem tuam, & non
iustificans eos qui nō conuertuntur: visitans peccata patrū in filios, & in filios filiorum sceleratorū in generationē tertiam & in generationē quartam.
* Festinauitque Moyses & incuruatus est super terrā & adorauit. * Et ait, Si inueni nunc gratiam in conspectu tuo, eat obsecro maiestas Domini
inter nos, quia populus dura ceruicis est. Et dimittes delicta nostra & peccata, & possidebis nos. * Et ait, Ecce ego inibo pactū, corā omni populo
tuo faciā mirabilia, quæ nunquā fuerūt creata in vniuersa terra & in omnibus populis. Videbitq; omnis populus, in cuius medio tu es, opus Domi-
ni quia terribile est, quod ego facio tecum. * Obserua tibi omnia quæ ego præcipio tibi hodie: Ecce ego eijciam a facie tua Amorraeos, & Chana-
naeos, & Ethaeros, & Pherezaeos, & Euaeros, & Jebusaeros. * Caue tibi ne fortē in eas pactū cum habitatoribus terræ ad quā tu ingredieris, ne fortē sit
in scandalum in medio tui. * Sed aras eorū destruetis, & statuas eorum confringetis, & lucos eorū succidetis. * Non enim adorabis idola popu-
lorum, quia Dñs zelotes nomen eius, Deus zelotes est. * Ne fortē in eas pactū cū habitatoribus terræ. Et errabunt post idola sua & sacrificabūt
idolis suis, & vocabūt te vt comedas de sacrificijs eorū. * Et tollas de filiabus suis filijs tuis, & errabunt filiae suæ post idola sua, & errare facient fi-
lios tuos post idola sua. * Deos conflatiles non facies tibi. * Solemnitatem azymorum custodies: Septem diebus comedes azyma sicut præ-
cepi tibi, in tempore mensis nouarum frugum. Quoniam in mense nouarū frugum egressus es de Aegypto. * Omne quod aperit vuluā meum est,
& omnes masculos primogenitos in pecoribus tuis sanctificabis, primogenitum bouis & agni. * Primogenitum autem alini redimes pro agno;
& si non redemeris, truncabis caput illius, & omne primogenitum filiorum tuorum redimes, & non apparebunt coram me vacui. * Sex die-
bus operaberis, in die autem septimo requiesces, in seminationis tempore & messis quiesces. * Solemnitatem quoque hebdomadarum fa-
cies tibi in primitiis messis tritici, & solemnitatem quando egrediente anno fructus congregantur.

* שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את-
 פני ה' אלהי ישראל: * כי אוריש
 גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש
 את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
 שלש פעמים בשנה: * לא תשחט על חמץ
 דם זבחול לילין לבקר זבח חג הפסח:
 * ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
 לא רגל גדי בחלב אמו: * ויאמר יהוה
 אל משה כרת לך את הדברים האלה כי על-
 פי הדברים האלה ברתי אתך ברית וארש ישראל:
 * ויהי שם עם יהודה ארבעים יום וארבעים
 לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על-
 הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: * ויהי
 ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה
 ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו ברדו
 אמו: * וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
 והנה קרן עור פניו ויראו מנשרת אליו: * ויקרא
 אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה
 וידבר משה אלהם: * ואחרי כן נגשו כל בני
 ישראל ויצוהם את כל אשר דבר יהוה איתו בהר
 סיני: * ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסכה:
 * ובכא משה לפני יהוה לדבר איתו יסיר את המסכה
 עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל אשר
 יצוה: * וראו בני ישראל את פני משה כי קרן
 עור פניו משה והשיב משה את המסכה על פניו
 עד באו לדבר איתו:

לה

* ויקהל משה את כל עדת בני-
 ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
 יהוה לעשות אתם:

* Tribus temporibus anni apparebit om-
 ne masculinum tuum in conspectu omni-
 tentis Domini Dei Israel. * Cum enim tu-
 lero gentes à facie tua, & dilatauero terminos
 tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascenden-
 te te & apparente in conspectu Domini Dei
 F tui ter in anno.

* Non immolabis super fermento sangui-
 nem hostiæ meæ, neque residebit manè de vi-
 ctimis solemnitatis Phasæ.

* Primitias frugum terræ tuæ offeres in do-
 mo Domini Dei tui: Non coques hædum in
 lacte matris suæ.

* Dixitque Dominus ad Moysen, Scribe ti-
 bi verba hæc, quibus & tecū & cum Israel pe-
 pigi fœdus. * Fuit ergo ibi cum Domino

Moyses quadraginta dies & quadraginta no-
 ctes, panem non comedit, & aquam non bi-
 bit, & scripsit in tabulis verba fœderis decē.

* Cūque descenderet Moyses de monte
 Sinai, tenebat duas tabulas lapideas testimo-
 nij, & ignorabat quòd cornuta esset facies
 sua, ex consortio sermonis Domini.

* Videntes autem Aaron & filij Israel cor-
 nutam Moyse faciem, timuerunt prope acce-
 dere. * Vocatūque ab eo reuersi sunt tam

Aaron quàm Principes synagogæ. * Et postquam locutus est ad eos, vene-
 runt ad eum etiam omnes filij Israel. Quibus
 præcepit cuncta quæ audierat à Domino in
 monte Sinai.

* Impletisque sermonibus, posuit velamen
 super faciem suam.

* Qui ingressus ad Dominum, & loquens
 cum eo auferebat donec exiret, & tunc loque-
 batur ad filios Israel omnia quæ sibi fuerant
 imperata. * Qui videbant faciem egreden-
 tis Moyse esse cornutam, sed operiebat ille
 rursus faciem suam, si quando loquebatur
 ad eos.

CAP. XXXV.

I Gitur congregata omni turba filiorum Is-
 rael, dixit ad eos, Hæc sunt quæ iussit Do-
 minus fieri.

תרגום אונקלוס

* תלת זמני בשתא יתחזון כל זכורך קדם רבוז עלמא וי אלהא דישראל:
 * ארי איתריך עממין מן קדמך ואפתי ית תחומך ולא
 לא תיכוס על חמיע דם פסחי ולא יביתון בר
 ריש בכורי ארעך תיתי לבית מקדשא דיי אלהך לא תיכול בשר בחלב:
 * ויהוה תפן עם יי ארבעין
 ויחור בר נחית משה מן טורא
 ויחור אהרן
 וקרא להון משה ותבו לותיה אהרן וכל רכרביא
 וכתר כן אתקריבו כל בני ישראל ופקדינות ית כל דמליל יי עמיה בטורא דסיני:
 * וכדעליל משה לקדם יי למללא עמיה מעדי ית בית אפיער מפקיה ונפיק ומתמליל
 ויחון בני ישראל ית סבר אפי משה ארי סגי וי יקרא דאפוי משה ומתיב משה ית בית אפי על אפוי
 לה
 * ואכניש משה ית כל כנשתא דבני ישראל ואמר להון אליו פתגמא דפקיד יי למעבד יתחון:

* Tria tempora anni apparebit omne masculi-
num tuum coram Domino Deo Israel.

* Quando enim eiecero gentes à facie tua, & di-
latauero terminos tuos, non desiderabit ullus ter-
ram tuam, quando ascenderis ut appareas coram
Domino Deo tuo: tria tempora anni

* Non immolabis super fermento sanguinem sa-
crificij mei, et non dormient in manè sacrificia festi
pascha. * Primitias terræ tuæ inferes in domum
Domini Dei tui, non coques agnum in lacte matris
sue. * Et dixit Dominus ad Moysen, Scribe tibi
ipsi verba hæc, in enim sermonibus his posui tibi fæ-
dus & Israel.

* Et fuit illic Moyses coram Domino quadra-
ginta dies, et quadraginta noctes; panem non come-
dit, & aquam non bibit, & scripsit verba hæc in
tabulis fæderis, decem verba.

* Postquam autem descendit Moyses de monte
Sinai, & duæ tabule super manibus Moysi; descen-
dente autem eo de monte, & Moyses non sciebat,
quod glorificatus fuerat aspectus cutis faciei suæ
cum loqueretur ipse ei.

* Et vidit Aaron et omnes filij Israel Moysen,
et erat glorificatus aspectus cutis faciei eius, et ti-
muerunt appropinquare ei.

* Et vocauit eos Moyses, et conuersi sunt ad eum
Aaron et omnes principes Synagoga, et locutus est
eis Moyses.

* Et post hæc accesserunt ad eum omnes filij Is-
rael, et præcepit eis omnia, quæ locutus est Dominus
ad eum in monte Sinai.

* Et postquam cessauit loqui ad eos, imposuit su-
per faciem suam velum.

* Quando autem ingrediebatur Moyses coram
Domino ut loqueretur ei, auferebat velamen, donec
exiret, et egrediens loquebatur omnibus filiis Israel
quæcunque præcepit illi Dominus.

* Et viderunt filij Israel faciem Moysi, quod
glorificata erat, et circumposuit Moyses velamen
super faciem suam donec ingrederetur ad loquen-
dum cum eo.

CAP. XXXV.

ET congregauit Moyses omnē cœtum filiorum Is-
rael, et dixit ad eos: Hi sermones quos dixit Do-
minus facere eos.

23 * τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικὸν τοῦ
ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ.

24 ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ πλατύνω
τὰ ὅριά σου, ἐκ Ἰππυμῆσαι εἰς τῆς γῆς σου, ἥνικα ἀνὰ
ναβαίνης ὀφθῇαι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. τρεῖς και-

25 ροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ * ἐσφάζεις ἑπὶ ζύμῃ αἷμα θυσιάσμα-
τός μου, καὶ ἐκ κοιμηθήσεται εἰς τρεῖς θυσιάσματα ἑορτῆς
τοῦ πάχα.

26 * τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου εἰσοίσῃς εἰς
τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου· ἐκ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι
μητρὸς αὐτοῦ.

27 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, γράψον
σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἵνα γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαι
σοι διαθήκην, καὶ τῷ ἰσραὴλ.

28 * Ἐν ἡμέρᾳ μωυσῆς ἐνὰ νύκτι κυ-
ρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον
ἐκ ἔφαγον, καὶ ὕδωρ ἐκ ἔπιον, καὶ ἐγραψέτα ῥήματα ταῦτα
ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους.

29 ὥς ὃ κατέβαιναν μωυσῆς ἐν τοῖς ὄρεσιν σινά, καὶ αἱ δύο πλα-
κες ἐπὶ τῶν χειρῶν μωυσῆ· κατεβαίνοντ' ὃ αὐτοῦ ἐν τοῖς
ὄρεσιν, καὶ μωυσῆς ἐκ ἤδει, ὅτι δεδοξασα ἡ ὄψις τοῦ χρωτὸς
τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆν αὐτὸν αὐτῷ.

30 καὶ ἶδεν αἱρῶν καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸν μωυσῆν,
καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρωτὸς τοῦ προσώπου αὐ-
τοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσασθαι αὐτῷ.

31 καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς μωυσῆς, καὶ ἐπεσέφθησαν πρὸς
αὐτὸν αἱρῶν καὶ πάντες οἱ ἀρχόντες τῆς συναγωγῆς· καὶ
ἐλάλησεν αὐτοῖς μωυσῆς.

32 καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ
ἰσραὴλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐλάλησε κύριος
πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει σινά.

33 καὶ ἐπεὶ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτούς, ἐπέθηκεν ἐπὶ
τὸ πρὸσωπον αὐτοῦ κάλυμμα.

34 ἥνικα δὲ αὐτὸς εἰσεπορεύετο μωυσῆς ἐνδὺ κυρίου λαλῆν
αὐτῷ, περιηρείτο τὸ κάλυμμα, ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι· ὅτε
ἐλθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύ-
ριος.

35 καὶ ἶδον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸ πρὸσωπον μωυσῆ, ὅτι
δεδοξασα· ὅτε περιέθηκε μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρὸ-
σωπον αὐτοῦ ἕως αὐτοῦ ἐλθῆν λαλῆν αὐτῷ.

λε.

1 * Καὶ συνήθροισεν μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν ἰσραὴλ· ὅτε
εἶπε πρὸς αὐτούς, εἰ τοὶ υἱοὶ ἰσραὴλ, εἶπε κύριος ποιῆσαι αὐτοῖς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Tribus temporibus in anno apparebit omnis masculus tuus coram dominatore seculi Domino Deo Israel. 24 Eijciam enim populos à fa-
cie tua, & dilatabo terminum tuum, neque concupiscet homo terram tuam cum ascenderis, ut appareas coram Domino Deo tuo tribus temporibus
in anno.

25 Non immolabis super fermento sanguinem phase mei, neque manebunt extra altare adipēs victimæ solemnitatis usque manè. 26 Primitias terræ tuæ offeres in domum sanctuarij Domini Dei tui: Non comedes carnem cum lacte.

27 Dixitque Dominus ad Moysen, Scri-
be tibi verba hæc, quia per sermonem horum verborum pepigi tecum fædus & cum Israel. 28 Fuitque ibi cum Domino quadraginta diebus, &
quadraginta noctibus, panem non comedit, & aquam non bibit: & scripsit super tabulis decem verba fæderis.

29 Et factum est cum descendisset Moyses de monte Sinai, duæ tabulæ testimonij erant in manibus Moysi cum descendisset de monte. Moyses autem nesciebat quod multiplicatus
esset splendor gloriæ vultus sui cum loqueretur cum eo.

30 Viditque Aaron & omnes filij Israel Moysen, & ecce multiplicatus erat splen-
dor gloriæ vultus eius, timueruntque accedere ad eum.

31 Et vocauit eos Moyses, & reuersi sunt ad eum Aaron & omnes principes
congregationis, & locutus est Moyses cum eis.

32 Et postea accesserunt omnes filij Israel, & præcepit eis omnia quæ locutus est Dominus
cum eo in monte Sinai.

33 Cumque consummasset Moyses loqui cum eis, posuit super faciem suam velamen.
34 Et cum ingredie-
batur Moyses in conspectu Domini ut loqueretur cum eo, auferebat velamen donec exiret, & egrediebatur & loquebatur cum filiis Israel quod præ-
ceptum erat.

35 Videbantque filij Israel aspectum vultus Moysi, quia multus erat splendor gloriæ vultus Moysi. Et reducebat Moy-
ses velamen super faciem suam, donec ingrederetur ad loquendum cum eo.

CAPVT XXXV.

CONGREGAUITQUE MOYSES OMNEM CŒTUM FILIORUM ISRAEL, & ait eis, Hæc sunt verba quæ præcepit Dominus ut faciatis ea.

C 4

* שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
לְכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן לַיהוָה כֹּל הָעֲשֵׂה בּוֹ מְלָאכָה
יּוּמָת: * לֹא תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁכְּנֵיכֶם בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת:

* וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:
* קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב לִבּוֹ יָבִיֵּא
אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: * וְתַבֵּלַת
וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: * וְעֹרֹת אֵילִם
מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֻזֵּי שָׁמִים: * וְשֶׁמֶן
לְמָאֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים:
* וְאֲבִנֵי-שֹׁהַם וְאֲבִנֵי מֵלֵאִים לְאַפֹּד וּלְחֹשֶׁן: * וְכָל-
חֶכֶם-לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
* אֵת הַמִּשְׁכָּן אֵת-אֹהֱלוֹ וְאֶת-מִכְסֵּהוּ אֵת-קַרְסֵי
וְאֶת-קַרְשָׁיו אֶת-בְּרִיחוֹ אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנָיו:
* אֵת הָאֹרֶן וְאֵת-בְּדִיוֹ אֵת הַכַּפֹּרֶת וְאֵת פָּרְכַּת הַמִּסְכָּה:
* אֵת הַשְּׁלַחַן וְאֵת-בְּדִיוֹ וְאֵת כָּל-כֵּלָיו וְאֵת לֶחֶם
הַפָּנִים:

* וְאֶת-מִנְחַת הַמָּאֹר וְאֵת-כֵּלָיו וְאֶת-
נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: * וְאֶת-מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת
וְאֵת-בְּדִיוֹ וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
וְאֵת-מִסַּךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: * אֵת מִזְבַּח הָעֹלָה
וְאֵת-מִכְבַּר הַנְּחָשִׁים אֲשֶׁר-לוֹ אֵת-בְּדִיוֹ וְאֵת-כָּל-
כֵּלָיו אֵת הַכִּיר וְאֵת-כִּנּוֹ: * אֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֶת-
עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסַּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר:
* אֵת יִתְדֵי הַמִּשְׁכָּן וְאֵת יִתְדֵי הַחֲצֵר וְאֵת-
מִיתְרֵיהֶם:

* אֶת-בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵי בְּקָדֶשׁ אֵת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֵת בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: * וַיֵּצְאוּ כָל-עֵדֶת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

2 * Sex diebus facietis opus. Septimus dies erit
vobis sanctus, sabbatum et requies Domini:
3 qui fecerit opus in eo, occidetur. * Non suc-
cendetis ignē in omnibus habitaculis vestris
per diem sabbati.

4 * Et ait Moyses ad omnem cateruam filio-
rum Israel: Iste est sermo quem præcepit Do-
minus, dicens:

5 * Separate apud vos primitias Domino.
6 Omnis voluntarius & prono animo offerat
eas Domino, aurum & argentum, et æs.

6 * Hyacinthum & purpuram, coccūque
bis tinctum & byssum, pilos caprarum;

7 * Pellēsque arietum rubricatas & hyacin-
thinas, ligna sethim,

8 * Et oleum ad luminaria concinnanda, et
vt conficiatur vnguentum & thymiama su-
uissimum.

9 * Lapidēs onychinos & gemmas ad ornatū
superhumeralis et rationalis. * Quisquis ve-
strum sapiens est, veniat et faciat quod Domi-
nus imperauerat.

11 * Tabernaculū scilicet & tectum eius, atq;
operimentum, anulos, et tabulata cum ve-
C ctibus, paxillos et bases,

12 * Arcam & vectes, propitiatorium et velū,
13 quod ante illud oppanditur. * Mensam cū
vectibus et vasis, & propositionis panibus.

14 * Candelabrum ad luminaria sustentanda,
vasa illius & lucernas et oleum ad nutri-
menta ignium.

15 * Altare thymiamatis, & vectes et oleum
vnctionis, et thymiama ex aromatibus, tentō-
rium ad ostiū tabernaculi. * Altare holocau-
16 sti et craticulā eius eneam cū vectibus et vasis
suis. * Labrū et basim eius, cortinas atrij cū
17 columnis et basibus, tētorium in foribus ve-
18 stibuli. * Paxillos tabernaculi atrij cum fu-
niculis suis, vestimenta quorum vñus est in
19 mysterio sanctuarij.

19 * Vestes Aaron pontificis, ac filiorum eius
vt sacerdotio fungantur mihi.

20 * Egrediaque omnis multitudo filiorum
Israel de conspectu Moysi,

תרגום אונקלוס

שְׁמָה יוֹמִין חֲתֻעֲבִיד עֲבִידָא וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעֵאָה יְהִי לְכוֹן קוֹדֶשׁא שַׁבַּת שְׁבִיתָא קְדָם יְיָ כָּל דְּיַעֲבִיד בֵּיהּ עֲבִידָא יִתְקַטֵּיל: * לֹא תַבְעֲרוּן
אֵשׁ בְּכָל מִשְׁכְּנֵיכֶם בַּיּוֹמָא דְשַׁבְּתָא: * וַאֲמַר מֹשֶׁה לְכָל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימַר דִּין פְּתִיגְמָא דְפִקִּיד יְיָ לְמִימַר: * סִיבּוּ מִנְכֶּן
אֶתְרֵיתָא קְדָם יְיָ כָּל דְּיִתְרַעֵי לְבִיהּ יִתְיַנֵּה יֵת אֶפְרִשְׁתָּא קְדָם יְיָ דְהָבָא וְכֶסֶף וְנַחֲשָׁא: * וְתַבֵּלַת וְאַרְגָּמָנָא וְצִבְעָה וְחֹזֵרִי וּבֹשֶׁם וְעֻזִּין:
וְשֵׁשׁ וְדִרְכֵּי מִסְמָקִי וְשִׁמְשִׁי וְעֻזֵּי שָׁמִין: * וְשֶׁמֶחָא לְאַנְהֲרֵיתָא בִּיסְמִיָּא לְמִשְׁחָה רַבּוּתָא וְלִקְטֹרֶת בִּיסְמִיָּא: * וְאֲבִנֵי בֹרְלָא
וְאֲבִנֵי אֶשְׁלָמוּתָא לְשִׁקְעָא בְּאַפֹּדָא וּבְחֹשֶׁן: * וְכָל חֲכִימִי לְבָא דְבִכּוֹן יִתְיוֹן וַיַּעֲבִידוּ יֵת כָּל דְּפִקִּיד יְיָ: * יֵת מִשְׁכְּנָא יֵת פְּרִסְיָה יֵת חֹפְאִיָּה
יֵת מִדְּפֹדִי וְיֵת דְּפֹדִי יֵת עֲבֹדִי וְיֵת עֲמֹדִי וְיֵת סְמִכּוּתִי: * יֵת מִנְרָתָא דְאַנְהֲרֵי וְיֵת מִנְחָא וְיֵת בּוֹצִינְתָא וְיֵת סְשִׁחָא דְאַנְהֲרֵיתָא: * יֵת מִדְּבַחָא דְקְטֹרֶת
מִסְמָקִי וְיֵת אֶרִיחוּתִי וְיֵת מִשְׁחָא דְרַבּוּתָא וְיֵת קְטֹרֶת בִּיסְמִיָּא וְיֵת פְּרִסָּא דְתִרְעָא לְתִרְעָא מִשְׁכְּנָא: * יֵת מִדְּבַחָא דְעֹלָתָא וְיֵת סְרָדָא דְנִחֲשָׁא דִלִּיָּה יֵת
אֶרִיחוּתִי וְיֵת כָּל מִנְחֹתִי כִּיּוֹרָא וְיֵת בְּסִיסָיָה: * יֵת סְרָרִי דְרִתָּא וְיֵת עֲמֹדִיתָא וְיֵת סְמִכּוּתָא וְיֵת פְּרִסָּא דְתִרְעָא וְיֵת סִיפֵי מִשְׁכְּנָא
וְיֵת לְבוּשֵׁי שְׂמוּשָׁא לְשִׁמְשָׁא בְּקוֹדֶשׁא יֵת לְבוּשֵׁי קוֹדֶשׁא לְאַהֲרֹן כְּהֵנָּה וְיֵת לְבוּשֵׁי בְנוֹתֵי לְשִׁמְשָׁא:
וְיֵת לְבוּשֵׁי דְרִתָּא וְיֵת אֶשְׁוִיָּהוֹן: * וְיֵת לְבוּשֵׁי קְדָם יְיָ מִן קְדָם מֹשֶׁה:

* Sex dies facies opera, at die septima requies san- 2
ctum sabbatum, requies Domino: omnis faciens in
caopus, moriatur.

* Non ardebit ignis in omni habitatione ve- 3
stram die sabbatorum: ego Dominus.

* Et dixit Moyses ad omnē cætum filiorū Israel, 4
dicens: Hoc verbū, quod præcepit Dominus, dicens:

* Accipe à vobis ipsis separationem Domino, 5
omnis suscipiens corde ferent primitias Domino,
aurum, argentum, æs:

* Hyacinthū, purpuram, coccinum duplum fila- 6
tum, & byssum retortam, et pilos caprinos.

* Et pelles arietum rubricatas, et pelles hyacin- 7
thinas, et ligna imputribilia.

* Et oleum ad illuminationem, et thymiana ad 8
oleum vnctionis, et ad cōpositionem thymiamatis.

* Et lapides sardios, et lapides in sculpturam, ad 9
superhumerales, et in rationale.

* Et omnis sapiens mente in vobis, veniens ope- 10
retur omnia quæ præcepit Dominus.

* Tabernaculum, propugnacula, et operimenta, 11
et fibulas, et columnas, et vestes, et paxillos,
et bases.

* Arcam, et vestes eius, et propitiatorium, 12
et velum.

* Et mensam, et vestes eius, et omnia vasa 13
eius, et panes propositionis.

* Et candelabrum luminis, et omnia vasa eius, 14
et lucernas eius, et oleum luminis.

* Et altare thymiamatis, et vestes eius, et oleum 15
vnctionis, et thymiana compositionis, et velum
portæ tabernaculi.

* Et altare holocausti, et craticulam eius æneam, 16
et vestes eius, et omnia vasa eius, et labrum, et ba-
sim eius.

* Et cortinas atrij, et columnas eius, et bases 17
eius, et velum portæ atrij.

* Et paxillos tabernaculi, et paxillos atrij, et 18
funiculos earum, et vestes sanctas Aaron sacer-
dotis.

* Et vestes, in quibus ministrabunt in ipsis in 19
sanctuario, et tunicas filijs Aaron sacerdotij, et oleū
vnctionis, et thymiana compositionis.

* Et exiit omnis multitudo filiorū Israel à Moysē. 20

2 * ἔξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ πα-
υσις ἅγιον ῥάββατον, ἀνάπαυσις τῶν κυρίῳ. πᾶς ὁ ποιῶν ἐν
3 αὐτῇ ἔργον, τελευτάτω. * οὐ καύσεται πῦρ ἐν πάσῃ τῇ κα-
4 τοικίᾳ ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. ἐγὼ κύριος. * καὶ
εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων,
5 τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ σινέταξε κύριος, λέγων. * λάβε πᾶς ὑ-
μῶν αὐτῶν αἰφαίρεμα κυρίῳ. πᾶς ὁ κατεδέχοντο τῇ καρ-
6 δια οἴθουσι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν.
7 βύσσον κεκλωσμένον, καὶ τρίχας αἰθείας. * καὶ δέρματα
κρίων ἡεροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθινά, καὶ ξύλα
8 ἁσσηπία. * καὶ ἔλαιον εἰς τὴν φάσιν, & θυμίαμα εἰς τὸ ἔλαιον
τῆς χρίσεως καὶ εἰς τὴν σινθέσιν τοῦ θυμιάματος,
9 * καὶ λίθους σαρδίους, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν, εἰς τὴν
ἐπωμίδα, καὶ εἰς τὸ λογιῶν.
10 * καὶ πᾶς ὁ ὅρος τῇ διανοίᾳ ἐν ὑμῖν, ἐλθὼν ἐξαζέσθω
πάντα ὅσα σινέταξε κύριος.

11 * τὴν σκηνὴν, τὰ παραρύματα, καὶ τὰ κατακαλύμματα,
καὶ τὰ διατόνια, καὶ τοὺς σύλους, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς
πασάλους, καὶ τὰς βάσεις.

12 * τὴν κιβωτόν, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς, & τὸ ἱλαστήριον,
13 καὶ τὸ καταπέτασμα. * καὶ τὴν τράπεζαν, καὶ τοὺς ἀνα-
φορεῖς αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀγέτους τῆς
14 πρεσβείας. * καὶ τὴν λυχνίδν τοῦ φωτός, καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς, & τοὺς λύχνους αὐτῆς, & τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός.

15 * καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς
αὐτοῦ, & τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, & θυμίαμα τῆς σινθέσεως,
16 & τὸ ὀψίπαστρον τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. * καὶ τὸ θυσια-
στήριον τοῦ ὀλοκαυτώματος, & τὴν ἐσχάραν αὐτῆς τὴν χαλκῆν,
& τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, & τὸν λα-
17 τῆρα & τὴν βάσιν αὐτοῦ. * καὶ τὰ ἱσία τῆς αὐλῆς, & τοὺς
σύλους αὐτῆς, & τὰς βάσεις αὐτῆς, & τὸ ὀψίπαστρον τῆς θύ-
18 ρας τῆς αὐλῆς. * καὶ τοὺς πασάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς
πασάλους τῆς αὐλῆς, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν, καὶ ἰσὰς φολεὰς
ἰσὰς ἀγίας ἀγῶν τοῦ ἱερέως.

19 * καὶ τὰς φολεὰς, ἐν αἷσι λειτουργήσουσιν ἐν αὐλαῖς ἐν τῷ
ἀγίῳ, καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς ἀγῶν τῆς ἱερατείας, καὶ
τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς σινθέσεως.

20 * καὶ ἔξηλθε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Sex diebus fiet opus, in die autem septimo erit vobis requies sabbati sancti coram Domino, omnis qui fecerit in eo opus, occidetur. * Non
succendetis ignem in omnibus habitationibus vestris in die sabbati.

* Et ait Moyses ad omnem congregationem filiorum Israel: di-
cens, Iste est sermo quem præcepit Dominus, dicens:

* Tollite ex vobis primitias coram Domino. Omnis qui fuerit voluntarius ex
corde suo, afferat primitias coram Domino, aurum & argentum & æs.

* Et hyacinthum, & purpuram, & coccinum, & byssum, &
pilos caprarum.

* Et pelles arietum rubricatas, & pelles hyacinthinas, & ligna setim.

* Et oleum ad luminaria, aromata
in vnguentum vnctionis, & in thymiana aromatum.

* Et lapides onychinos, & lapides vt impleant celaturas quæ sunt in superhume-
rali & in rationali.

* Omnesque sapientes corde qui sunt in vobis veniant, & faciant omnia quæ præcepit Dominus.

* Tabernaculum & tentorium eius, & operimentum eius, fibulas eius & tabulas eius, & vestes eius, columnas eius, & bases eius.

* Arcam & vestes eius, & propitiatorium, & velum quod extenditur.

* Mensam & vestes eius, & omnia vasa eius, &
panem propositionis.

* Et candelabrum illuminationis, & vasa eius, & lucernas eius, & oleum ad illuminandum.

* Altareque incensi aromatum & vestes eius, & oleum vnctionis, & thymiana aromatum. et tentorium ostij ad portam tabernaculi.

* Altare holocausti & rete æneum eius & vestes eius & omnia vasa eius, labrum & basim eius.

* Cortinas atrij columnasque eius, & bases eius, & tentorium portæ atrij.

* Paxillos tabernaculi & paxillos atrij & funiculos eius.

* Vestes ministerij vt ministrent in sanctuario, vestesque
sanctas Aaron sacerdotis, & vestes filiorum eius vt ministrent.

* Egressaque est omnis congregatio filiorum Israel de conspectu Moysi.

* ויבאו כל-איש אשר-נשאו לבו וכל-אשר
נדרה רוחו אתו הביאו את-תרומת יהוה למלאכת
מזבח מועד ולכל-עבודתו ולבגדי הקדש:

* ויבאו הנשים על-הנשים כל-נדיב
לב הביאו חו ונזם וטבעת וכומז כל-כלי זהב וכל-
איש אשר-הניף תנופת זהב ליהוה: * וכל-איש
אשר-נמצא ארזו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועזת אילים מאדמים ועזרת תחשים הביאו:
* כל-מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל-
מלאכת העבודה הביאו: * וכל-אשר

חכמת לב בידה טוו ויבאו מטור את-התכלת
ואת-הארגמן את-תולעת השני ואת-השש:
* וכל-הנשים אשר-נשא לבן מתנה

בחכמה טוו את-העזים: * והנשאים הביאו
את אבני השם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן:
* ואת-הבשם ואת-השמן למאור ולשמן

המשיחה ולקטרת הסמים: * כל-איש ואשה אשר
נדר לבם אתם להביא לכל-המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות ביד-משה הביאו בני ישראל נדרה ליהוה:

* ויאמר משה אל-בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה: * וימלא אתו
רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל-מלאכה:

* ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת:
* ובחרשת אבן למלא את ובחרשת עץ לעשות בכל-
מלאכת מחשבת: * ולחורר נתן בלבבו חוג

ואהליאב בן-אחיסמך למטה דן: * מלא אתם
חכמת לב לעשות כל-מלאכת חרש וחשב ורקם
בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל-
מלאכה וחשבי מחשבת:

21 * Obtulerunt mente promptissima atque deuota primitias Domino, ad faciendum opus tabernaculi testimonij. Quicquid ad cultum & ad vestes sanctas necessarium erat:

22 * Viri cum mulieribus præbuerunt armillas & inanes, anulos & dextralia. Omne vas aureum in donaria Domini separatim est.

23 * Si quis habebat aurum, hyacinthum & purpuram, coccumque bis tinctum, byssum, et pilos caprarum, pelles arietum rubricatas, et hyacinthinas.

24 * Argenti erisque metalla obtulerunt Domino, lignaque sethim in varios vsus.

25 * Sed & mulieres doctæ quæ neuerant derunt hyacinthū, purpuram, ac vermiculum ac byssum, & pilos caprarum, sponte propria cuncta tribuentes.

26 * Principes verò obtulerunt lapides onychinos, & gemmas ad superhumerales et rationale.

27 * Aromataque et oleum ad luminaria concinnanda, & ad præparandum vnguentum, ac thymiana odoris suauissimi componendum.

28 * Omnes viri & mulieres mète deuota obtulerunt donaria, vt fierent opera quæ iusserat Dominus per manum Moyfi. Cuncti filij Israel voluntaria Domino dedicauerunt.

29 * Dixitque Moyfes ad filios Israel, Ecce vocauit Dominus ex nomine Beseleel filium Huri, filij Hur de tribu Iuda.

30 * Impleuitque eum spiritu Dei, sapientia & intelligentia, et scientia, et omni doctrina:

31 * Ad excogitandum et faciendum opus in auro, et argento, et ære.

32 * Sculpendisque lapidibus et opere carpentario.

33 * Quicquid fabrè adinueniri potest, dedit in corde eius. Ooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan.

34 * Ambos erudiuit sapietia, vt faciant opera abietarij, polymitarij ac plumarij, de hyacintho et purpura, coccumque bis tincto & bysso, et texant omnia, ac noua quæque reperiant.

תרגום אונקלוס

והוא כל-גבר דיתרעי לביה וכל דאשלימת רוחיה עמיה איתיו ית אפרשותא קדם ויין לעבדות משכן זמנא ולכל פולחניה וללבושי קודשא:
ומיתן גבריא עם נשיא כל דיתרעי לביה איתיו שירין ושכבין עוקן ומחונך כל מאן דהב וכל גבר דארס ארמות דחבא קדם ויין:
וכל גבר דישתבח עמיה תכלא וארגנא וצבע זהורי ובוץ שזיר ומעז ומשכי דרכי מסמקי ומשכי דססגונא איתיו:
כל דארים ארמות כספא ונחשא איתיו ית אפרשותא קדם ויין וכל דאשתבח עמיה אעי שטין לכל עבדת פלחנא איתיו:
וכל איתתא חכימת לבא בידהא עזלא ומיתן כד עזיל ית תכלא וית ארגנא וית צבע זהורי וית ברצא:
ורברביא איתיו ית אבני בורלא וית אבני אשלמותא לשקעא באפודא ובחושנא:
כל גבר ואחתא דאיתרעי לבהון עמהון לאיתתא לכל עבדותא:
ואמר משה לבני ישראל חזו דרכי ויין בשום בצלאל בר אורי בר חור:
ואשלים עמיה רוחא מן קדם ויין בחכמתא ובסכלתנו ובמדע ובכל עבדותא:
ובאומנות אבן טבא לאשלמא ובנחרות אעא למעבד בכל עבדת אומנות:
אשלים עמהון חכימות לבא למעבד כל עבדת נגר ואומן וצייר בתכלא ובארגנא בצבע זהורי:

* Et adduxit unusquisque quæ tulit eorum cor, 21
& quibus visum est anima eorum, obtulerunt se-
gregationē Domino ad omnia opera tabernaculi te-
stimonij, & ad omnia accessoria eius, & ad omnes
vestes sanctuarij.

* Et obtulerunt viri de uxoribus omnibus, 22
quibus visum est in mente, obtulerunt sigilla, &
inaures, & anulos, & torques, & dextralia, &
omne vas aureum.

* Et omnes quæ 23
obtulerunt segregationem auri Domino, & omnis
cui inuentum est apud eū hyacinthus, & purpura,
& coccinum, & byssus, et pelles arietum rubrica-
te, & pelles hyacinthinæ, obtulerunt.

* Et om- 24
nis separans separationē, argentū & æs obtulerunt
separationes Domino: & apud quos inuenta sunt li-
gna imputribilia in omnia opera fabricationis, obtu-
lerunt. * Et omnis mulier sapiens mente manibus 25
ad filandum, obtulerunt filata, hyacinthum, et pur-
puram, & coccinum, & byssum. * Et omnes mu- 26
lieres, quibus visum est in mente earum in sapientia,
nuerunt pilos caprinos.

* Et Principes obtulerunt lapides smaragdi, 27
& lapides plenitudinis ad superhumeralē, & ad
rationale.

* Et cōpositiones, & oleum unctionis, & com- 28
positionem thymiamatis. * Et omnis vir & mu- 29
lier quorum tulit mens eorum, ingredientēs facere
omnia opera, quæ præcepit Dominus facere ea per
Moysen, obtulerunt segregationem filij Israel Do-
mino.

* Et dixit Moyses filiis Israel, Ecce vo- 30
cauit Deus ex nomine Beseleel filium Uri filij Ur,
ex tribu Juda.

* Et impleuit eum spiritu diuino sapientiæ & 31
intellectus & scientiæ,

* Omnia fabricandi secundum omnia opera ar- 32
chitecturæ facere aurum & argentum & æs:

* Et sculpere lapidem, & elaborare ligna, & fa- 33
cere in omni opere sapientiæ. * Et instruere de- 34
dit in mente ei quod & Ooliab filio Achisamech ex
tribu Dan.

* Et impleuit eos sapientiā, & intellectu & 35
mente, sciendi facere omnia opera sanctuarij, textori-
a variegata, texere coccino & bysso, & facere
omne opus architecturæ & variegationis.

21 * καὶ ἤνεγκον ἕκαστος ὧν ἔφερον αὐτῶν ἡ καρδία, καὶ οἷς
ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ἤνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίῳ εἰς πάντα
τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κάτερ-
γα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου.

22 καὶ ἤνεγκον ὁ ἄνδρες ὡς αὐτῶν γυναικῶν πατρῶν, ὧν ἔ-
δοξε τῇ διανοίᾳ, ἤνεγκον σφραγίδας, καὶ ἐνώπια, καὶ δακτυ-
λίους, καὶ ἐμπλόκια, καὶ περιδέξια, καὶ πᾶν σκευὸς χρυσοῦν.

23 * καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκον ἀφαίρεμα χρυσοῦ κυρίῳ, καὶ
πᾶς ὃς ἐρέθη περὶ αὐτῶν ὑάκινθος, καὶ πορφύρεα, καὶ κόκκι-
νον, καὶ βύσσον, καὶ δέρματα κριῶν ἡνυθροδανωμένα, & δέρ-
ματα ὑακίνθινα, ἤνεγκαν.

24 * ὅτι πᾶς ὁ ἀφαιρῶν τὸ ἀφαίρεμα,
δρυγύριον & χαλκὸν ἤνεγκον τὰ ἀφαιρέματα τῷ κυρίῳ. ὅτι
περὶ οἷς ἐρέθη ξύλα ἀκτιπία εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς κατα-
σκευῆς, ἤνεγκαν.

25 * καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶν νήθειν,
ἤνεγκαν νενησμένα τὴν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύρεαν, καὶ τὸ
κόκκινον, & τὴν βύσσον.

26 * καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν
σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.

27 * καὶ ὁ ἄρχοντας ἤνεγκαν ὅσον λίθους τῆς σμαράγδης, καὶ
τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα, καὶ εἰς τὸ λόγιον,

28 * ὅτι τὰς σιωθέας, & τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, & τὴν σιώθεσιν
τοῦ θυμιάματος.

29 * ὅτι πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερον ἡ διά-
νοια αὐτῶν, εἰσελθόντες ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε
κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆν, ἤνεγκαν ἀφαίρεμα ὁ ἰσραὴλ
κυρίῳ.

30 καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, ἰδοὺ
ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ὄνοματ' αὐτῶν τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ ἔργου
υἱὸν ἁρ, ἐκ φυλῆς ἰούδα.

31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα
32 θεοῦ σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ὑπιστήμης, * πάντα δρυ-
χτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς δρυχτεκτονίας ποιεῖν τὸ
χρυσίον καὶ τὸ δρυγύριον, καὶ τὸν χαλκόν.

33 * καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον, & καταγεράζεσθαι τὰ ξύ-
λα, & ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας.

34 * καὶ παραβιάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν καὶ
ἐλάβαν τὰ ἀρχαμάχ ἐκ τῆς φυλῆς δάν.

35 * καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας καὶ συνέσεως καὶ δια-
νοίας, συνέναι ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, τὰ ὑφαν-
τὰ τὰ ποικιλτά, ὑφάναι τὰ κοκκίνα, καὶ τὴν βύσσον, καὶ
ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρυχτεκτονίας καὶ ποικιλίας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Et venerunt omnes viri qui ex corde suo se obtulerunt, & omnis qui habuit spiritum perfectum obtulit primitias coram Domino in opus tabernaculi foderis & ad omnem cultum eius, & ad vestes sanctas.

22 Obtuleruntque viri cum mulieribus, omnes ex corde voluntario obtulerunt armillas, & inares, anulos & dextralia, & omne vas aureum.

23 Et omnis vir qui separavit primitias auri coram Domino, omnisque apud quem inuentus est hyacinthus & purpura & coccinum, & byssus retorta, & pili caprarum, & pelles arietum rubricatæ, & pelles hyacinthinæ, obtulerunt.

24 Omnis qui separavit primitias argenti & aris, obtulerunt primitias coram Domino: et omnis apud quem inuentus sunt ligna setim ad omne opus ministerij obtulerunt.

25 Omnisque mulier sapiens corde manibus suis nebat, & adducebant hyacinthum, & purpuram, & coccinum, & byssum quæ neuerant.

26 Et omnes mulieres quæ volebant cum sapientia cordis earum, nebant rationali.

27 Principes autem obtulerunt lapides onychinos & lapides ad implendas celaturas, quæ erant in superhumerali & in voluntarij.

28 Et aromata & oleum ad luminaria, & ad oleum unctionis, & ad thymiamata aromatum.

29 Dixitque Moyses filiis Israel: Videte quod vocavit Dominus ex nomine Beseleel filium Uri filij Hur de tribu Juda.

30 Et impleuit eum spiritu à facie Domini, sapientia & intelligentia, & scientia in omni opere.

31 Et ut discat artes, ut faciat in auro & argento, & ære, & in arte gemmaria, ut gemmis celaturas impleat.

32 Et in opere fabri lignarij, ut faciat in omni opere artificis.

33 Impleuit eos sapientia cordis, ut faciant in omni opere carpentarij & artificis, & polymitarij in hyacintho, & purpura in coccino, & in bysso, & in omni opere textoris, & doceant artifices.

CAP. XXXVI.

לו

וַעֲשֵׂה בַצֵּלָאֵל וְאֶהֱלִיאֵב וְכָל אִישׁ חָכָם לֵב
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה וּתְבוּנָה בְּהִמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אִשׁ צוּה יְהוָה:
 * וַיִּקְרָא מֹשֶׁה מֵל-בַּצֵּלָאֵל וְאֶהֱלִיאֵב וְאֶל-כָּל-
 אִישׁ חָכָם לֵב מֵאֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חֲכָמָה בְּלִבּוֹ כָּל-
 אֲשֶׁר נִשְׁאוּ לָבוֹ לְקַרְבָּהּ אֶל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:
 * וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ
 וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נִדְבָהּ בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר: * וַיָּבִיאוּ
 כָּל-הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת-כָּל-מְלָאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ-
 אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר-הֵמָּה עֹשִׂים: * וַיֹּאמְרוּ אֶל-
 מֹשֶׁה לֵּאמֹר מִרְבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה
 לַמְּלָאכֶת אֲשֶׁר צוּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: * וַיֹּצֵא
 מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה מֵל-
 יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכֶת לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיְכַלֵּם הָעָם
 מִהֵבִיא: * וְהַמְּלָאכָה הִיָּתָה דִּים לְכָל-הַמְּלָאכָה
 לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר: * וַיַּעֲשׂוּ כָל-חָכָם לֵב
 בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂי יָרֵעַת שֵׁשׁ
 מִשׁוֹר וְתַבְלִית וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְרֻכִּים מַעֲשֵׂה
 חֹשֶׁב עֲשֵׂה אֹתָם: * אֶרֶךְ הִירֵיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה
 וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הִירֵיעָה הָאֶחָת
 מִדָּה אֶחָת לְכָל הִירֵיעָה: * וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמֵשׁ
 הִירֵיעֹת מֵאֶחָת אֶחָת וְחֲמֵשׁ יָרֵיעֹת חֶבֶר אֶחָת
 מֵאֶחָת: * וַיַּעַשׂ לָלֶאֱת תְּכֵלֶת עַל שְׁפַת הִירֵיעָה
 הָאֶחָת מִקְצֵהּ בַּמַּחְבֶּרֶת כֵּן עָשָׂה בְּשֵׁפֶת הִירֵיעָה
 הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית: * חֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עָשָׂה
 בִּירֵיעָה הָאֶחָת וְחֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עָשָׂה בִּקְצֵה
 הִירֵיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מִקְבִּילַת הַלֵּלֶאֱת
 אֶחָת אֶל-אֶחָת:

Fecit ergo Beseleel & Ooliab & omnis vir sapiens, quibus dedit Dominus sapiētiā & intellectum, vt scirent fabrē operari, quē in vfu sanctuarij necessaria sunt, et quæ præcepit Dominus.

* Cūque vocasset eos Moyſes, & omnem eruditum virum cui dederat Dominus sapiētiā, & qui sponte ſua obtulerant ſe ad faciendum opus:

* Tradidit eis omnia donaria filiorum Iſrael. Qui cū inſtarent operi quotidie, manē vota populus offerebat.

* Vnde artifices venire compulſi,

* Dixerunt Moyſi, Plus offert populus quān neceſſarium eſt.

* Iuſſit ergo Moyſes præconis voce cantari: Nec vir nec mulier quicquam offerat vltra in opere ſanctuarij. Sicque ceſſatum eſt à muneribus offerendis.

* Eo quòd oblata ſufficerent, & ſuperabundarent.

* Feceruntque omnes corde ſapientes ad explendum opus tabernaculi, cortinas decem de byſſo retorta, et hyacintho, et purpura, coccòque bis tincto, opere vario et arte polymita.

* Quarum vna habebat in longitudine viginti octo cubitos, et in latitudine quatuor. Vna mēſura erat omnium cortinarum.

* Coniunxitque cortinas quinque, alteram alteri, et alias quinque ſibi inuicem copulauit.

* Fecit et anſas hyacinthinās in ora cortinæ vnus ex vtroque latere, et in ora cortinæ alterius ſimiliter:

* Vt contra ſe inuicem venirent anſæ, et mutuo iungerentur.

תרגום אונקלוס

לו

וַעֲבַד בַּצֵּלָאֵל וְאֶהֱלִיאֵב וְכָל גִּבְר חָכִים לְבָא דִּיהֵב יְיָ חֲכָמָתָא וְסִכְלִיתָנּוּ בְּהוֹן לְמַעַבְד יָדָא כָּל
 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְבַצֵּלָאֵל וְאֶהֱלִיאֵב וְכָל גִּבְר חָכִים לְבָא דִּיהֵב יְיָ חֲכָמָתָא בְּלִבְיָהּ כָּל דִּיהֵב יְיָ
 וְנִסְכִּיבּוּ מִן קִדְּשׁ מֹשֶׁה יָדָא כָּל אֶפְרָשׁוּתָא דְּאִיתֵּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבִידַת פּוֹלְחֵן קוֹדֶשׁ לְמַעַבְד
 וְאֵתוּ כָּל חֲכָמִים וְעֹבְדֵי יָדָא כָּל עֲבִידַת קוֹדֶשׁ אֶבְרָה גִּבְר מַעֲבִידַתִּיהּ דְּאִיתֵּי עֲבָדִין:
 * וַיָּבִיאוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ לְמַעַבְד יְיָ:
 * וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה מֵאֶחָת אֶחָת וְחֲמֵשׁ יָרֵיעֹת חֶבֶר אֶחָת
 מִקְצֵהּ בַּמַּחְבֶּרֶת כֵּן עָשָׂה בְּשֵׁפֶת הִירֵיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית: * חֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עָשָׂה
 בִּירֵיעָה הָאֶחָת וְחֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עָשָׂה בִּקְצֵה הִירֵיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מִקְבִּילַת הַלֵּלֶאֱת
 אֶחָת אֶל-אֶחָת:

וַיַּעֲבִידוּ פּוֹלְחֵן קוֹדֶשׁ לְכָל דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמַעַבְד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ אֶתִּיהּ עוֹד נִדְבָהּ בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

וַיַּעֲבִידוּ לְמֹשֶׁה עֹמָה מִסַּת פּוֹלְחָנָא לַעֲבִידַת דְּפָקִיד יְיָ:

CAP. XXXVI.

ET fecit Beseleel & Ooliab & omnes sapientes mente, cui data fuit sapientia & scientia in ipsis, intelligendi facere omnia opera quæ ad sanctuarium pertinentia, secundum omnia quæcunque præcepit Dominus.

Et vocauit Moyses Beseleel & Ooliab & omnes habentes sapientiam, quibus dedit Deus scientiam in corde, & omnes spontaneè volentes accedere ad opera, ut perficerent illa.

Et acceperunt à Moysse omnes separationes quas attulerunt filij Israel ad omnia opera sanctuarij ad faciendum illa, & ipsi recipiebant adhuc oblata à ferentibus manè manè.

Et venerunt omnes sapientes facientes omnia opera sanctuarij, unusquisque secundum suum opus, quod ipsi operabantur.

Et dixerunt ad Moysen, Quoniam multum fert populus ultra opera quæcunque præcepit Dominus facere.

Et præcepit Moyses & predicauit in castris, dicens, Vir & mulier non amplius laborent in primitias sanctuarij, & prohibitus est populus amplius offerre.

Et opera erant eis sufficientia ad fabricationem ad faciendum ea, & superfuerant.

Et fecit omnis sapiens mente in operantibus tabernaculum decem cortinas de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, & coccino retorto, Cherubim opere textorij fecit illas.

Longitudo cortinæ vnius octo & viginti cubitorum, & latitudo quatuor cubitorum cortina vna erat, mensura eadem erat omnibus cortinis.

Quinque autem cortinæ erant adinuicem coniunctæ altera ex altera, & quinque cortinæ erant adinuicem coniunctæ altera ex altera.

Et fecit ansulas hyacinthinās super labio cortinæ vnius, ex vna parte ad copulationem: & sic fecit in labio cortinæ exterioris ad copulationem secundam.

Quinquaginta autem ansulas fecit cortinæ vni: & quinquaginta ansulas fecit ex parte cortinæ iuxta copulationem secundæ, contrariæ contracadentes ad inuicem vnaquæque.

λς'.

1 Καὶ ἐποίησε βεζελεὴλ καὶ ὀλιάβ, καὶ πᾶς σοφὸς τῇ δianoίᾳ, ὃς ἐδόθη θείᾳ καὶ ἐπισήμῃ ἐν αὐτοῖς, συνίστασαι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα τὰ κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, καὶ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος.

2 καὶ ἐκάλεσε μουσῆς τὸν βεζελεὴλ καὶ ὀλιάβ, καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, οἷς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπισήμῳ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε σωτελεῖν αὐτά.

3 καὶ ἔλαβον ὡσαύτως μουσὴς πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν ὁ υἱὸς ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά. καὶ αὐτὶ προσεδέχοντο ἐπὶ τὰ προσφερόμενα ὡσαύτως τῶν φερόντων πρῶτον πρῶτον.

4 καὶ πειθεγίνοντο πάντες ὁ σοφοὶ ποιῶντες πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον, ὃ αὐτὶ ἐργάζοντο.

5 καὶ εἶπαν πρὸς μουσῆν, ὅτι πληθύνει ὁ λαὸς παρέχοντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε κύριος ποιῆσαι.

6 καὶ προσέταξε μουσῆς, ἵνα ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ, λέγων, ἀνὴρ καὶ γυνὴ μή κεπὶ ἐξουσίας εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου. καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἐπὶ προσφέρειν.

7 καὶ τὰ ἔργα ἡ αὐτοῖς ἱκανὰ, εἰς τὴν καὶ ἀσκηθὲν ποιῆσαι αὐτά, καὶ προσκατέλειπον.

8 καὶ ἐποίησε πᾶς σοφὸς τῇ δianoίᾳ ἐν τοῖς ἐργαζομένοις τὴν σκευὴν δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, χερουβὶμ ἐργασία ὑφασθὲν ἐποίησεν αὐτάς.

9 τὸ μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πηχέων, καὶ τὸ ὄρος τεσσαρῶν πηχέων ἡ αὐλαία ἡ μία ἡμίμετρον τὸ αὐτὸ ἡμίπεδαις ταῖς αὐλαίαις.

10 πέντε δὲ αὐλαῖαι ἦσαν ἐξ ἀλλήλων συνεχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἐτέρας. ἑπτὰ δὲ αὐλαῖαι ἦσαν ἐξ ἀλλήλων συνεχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἐτέρας.

11 καὶ ἐποίησεν ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τῷ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς, ἐκ τοῦ οὐδοῦ μέρους εἰς τὴν συμβολὴν. ὥστε ἐποίησε ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τὴν συμβολὴν τῇ ἐσωτέρᾳ.

12 πενήτηκοντα δὲ ἀγκύλας ἐποίησε τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πενήτηκοντα ἀγκύλας ἐποίησε ἐκ τῶν μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς ἐσωτέρας, ὥστε πρὸς ὅσοι ὥστε πίπτειν εἰς ἀλλήλας ἑκάστη.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAPVT XXXVI.

1 Fecitque Beseleel & Ooliab & omnis vir sapiens corde quibus dedit Dominus sapientiā & intelligentiam, ut facerent omne opus ministerij sanctuarij iuxta omnia quæ præcepit Dominus.

2 Vocauitque Moyses Beseleel & Ooliab & omnem virum sapientem corde, in cuius corde dedit Dominus sapientiam, & omnem qui sponte se obtulit ad faciendum opus.

3 Et tulerunt de conspectu Moysi omnes primitias quas obtulerant filij Israel ad opus ministerij sanctuarij ut facerent illud, ipsi quoque offerebant ei munera voluntaria manè manè.

4 Veneruntque omnes sapientes qui faciebant omne opus sanctuarij unusquisque ab opere suo quod ipsi faciebant.

5 Et locuti sunt ad Moysen, Præcepitque Moyses populo quàm necessarium est ad opus ministerij: quod præcepit Dominus ut facerent illud.

6 Feceruntque omnes sapientes corde de his qui faciebant opus tabernaculi, decem cortinas de bysso retorta, & hyacintho, & purpura, & coccino cum figuris Cherubim, opere artificis fecit eas.

7 Et quod factum erat sufficebat ad omne opus quod faciendum erat, & superabundabat.

8 Longitudo vnius cortinæ viginti & octo cubitorum erat, & latitudo quatuor cubitorum, mensura vna erat omnium cortinarum.

9 Coniunxitque quinque cortinas vnā cum alia, & quinque cortinas alias coniunxit vnā cum alia.

10 Fecitque ansas ex hyacintho in ora cortinæ vnius in latere quo iungenda erat, & sic fecit in ora cortinæ alterius in latere quo iungenda erat.

11 Quinquaginta ansas fecit in cortina vna, & quinquaginta ansas fecit in latere cortinæ alterius quo iungenda erat. Erant enim ansæ vna e regione alterius.

וַיַּעַשׂ חֲמִישִׁים קָרְסֵי זָהָב וַיַּחֲבֹר אֶת הַיָּרִיעוֹת
אֶחָת אֶל־אֶחָת בְּקָרְסֵים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃
וַיַּעַשׂ יָרִיעוֹת עֲזִים לְאַהֲלֵי עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשָׂתִי
עֶשְׂרֹת יָרִיעוֹת עָשָׂה אֶת־הֶאָרֶץ׃
הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֲמָה וְאַרְבַּע רָחֹב הַיָּרִיעָה
הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לַעֲשֵׂתִי עֶשְׂרֵה יָרִיעוֹת׃
וַיַּחֲבֹר אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּרִיעוֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרִיעוֹת לְבָד׃
וַיַּעַשׂ לְלֹאֲתֵי חֲמִישִׁים עַל־שֵׁפֶת הַיָּרִיעָה הַקִּיצְנָה
בַּמַּחְבֵּרֹת וְחֲמִישִׁים לְלֹאֲתֵי עָשָׂה עַל־שֵׁפֶת הַיָּרִיעָה
הַחֲבֵרֶת הַשְּׂנִיָּה׃
וַיַּעַשׂ קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִישִׁים
לְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל לְהִיתָּ אֶחָד׃
וַיַּעַשׂ מִכְסֵּה לְאֹהֶל
עֹרֹת אֵילִם מְאֹדִּים וּמִכְסֵּה עֹרֹת תַּחְשִׁים
מִלְמַעְלָה׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן
עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃
וַיַּעַשׂ אֶת־אֲמֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאֲמָה
וְחֲצִי הָאֲמָה רָחֹב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃
שְׁתֵּי יָדָיִם לְקָרֶשׁ
הָאֶחָד מִשְׁלֹבֶת אֶחָת אֶל־אֶחָת בֵּין עֲשָׂה לְכָל קָרֶשֶׁי
הַמִּשְׁכָּן׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים
קָרְשִׁים לַפָּאֵת נִגְבַּת־תִּימָנָה׃
וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי
כֶּסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרְשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ
הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו׃
וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׂנִיָּה לַפָּאֵת
צִפּוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרְשִׁים׃
וְאַרְבָּעִים אֲדָנִים
כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃
וְלִירְכַּתִּי הַמִּשְׁכָּן יִמָּה עָשָׂה
שֵׁשׁ קָרְשִׁים׃
וּשְׁנֵי קָרְשִׁים עָשָׂה לַמַּקְצֵעוֹת
הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתִים׃
וְהָיוּ תוֹאֲמִים מִלְמַטָּה וַיַּחֲדֹ
יְהִיוּ תְּמִים אֶל־רָאשֵׁי אֶל־הַטִּבְעֹת הָאֶחָת בֵּין עָשָׂה
לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצֵעוֹת׃
וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרְשִׁים
וְאֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי
אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃

13 *Vnde & quinquaginta fudit circulos au-
reos, qui morderet cortinarum ansas, & fieret
14 vnum tabernaculū. *Fecit & saga vndecim
de pilis caprarum ad operiendum tectum ta-
15 bernaculi. *Vnum sagum in longitudine
habebat cubitos triginta, & in latitudine cu-
bitos quatuor. Vnius mensuræ erant omnia
16 saga. *Quorum quinque iunxit seorsum,
17 & sex alia separatim. *Fecitque ansas quin-
quaginta in ora sagi vnius, & quinquaginta
in ora sagi alterius, vt sibiinuicem iungeren-
18 tur. *Et fibulas æneas quinquaginta qui-
bus necleretur tectum vt vnum pallium ex
omnibus sagis fieret.
19 *Fecit & opertorium tabernaculi de pelli-
C bus arietum rubricatis, aliudque desuper ve-
lumen de pellibus hyacinthinis.
20 *Fecit & tabulas tabernaculi de lignis se-
21 thim stantes. *Decem cubitorum erat lon-
gitudino tabulæ vnius, & vnum ac semis cubi-
tum latitudo retinebat.
22 *Binæ incastraturæ erant per singulas ta-
bulas, vt altera alteri iungeretur. Sic fecit in
omnibus tabernaculi tabulis.
23 *E quibus viginti ad plagam meridianam
erant contra Austrum.
24 *Cum quadraginta basibus argenteis, due
bases sub vna tabula ponebantur ex vtraque
parte angulorum, vbi incastraturæ laterum
in angulis terminantur.
25 *Ad plagam quoque tabernaculi quæ re-
spicit ad Aquilonem fecit viginti tabulas:
26 *Cum quadraginta basibus argenteis duas
bases per singulas tabulas.
27 *Contra occidentem verò, id est, ad eam
partem tabernaculi quæ mare respicit, fecit
28 sex tabulas. *Et duas alias per singulos
angulos tabernaculi retrò.
29 *Quæ iunctæ erant à deorsum vsque sur-
sum, et in vnam compaginem pariter fereban-
tur. Ita fecit ex vtraque parte per angulos.
30 *Vt octo essent simul tabulæ, et haberent
bases argenteas sedecim, binas scilicet bases
sub singulis tabulis.

תרגום אונקלוס

14 ועבד חמשים קרסי זרחב ויחבר את היריעות
אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד
15 ועבד יריעות עזים לאהלי על המשכן עשתי
עשר יריעות עשה את הארץ
16 האחת שלשים באמה וארבע רחב היריעה
האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעות
17 ויחבר את חמשה היריעות לבד ואת שש היריעות לבד
18 ויעש ללאות חמשים על שפת היריעה הקיצנה
במחברות וחמשים ללאות עשה על שפת היריעה
החברת השנייה
19 ויעש קרסי נחשת חמשים
לחבר את האהל להיות אחד
20 ויעש מכסה לאהל
עורת אילים מאדים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה
21 ויעש את הקרשים למשכן
עצי שטים עומדים
22 ויעש את אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד
23 שתי ידתי לקרש
האחד משלבת אחת אל אחת בין עשה לכל קרשי
המשכן
24 ויעש את הקרשים למשכן עשרים
קרשים לפאת נגב תימנה
25 וארבעים אדני
כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתי
26 ולצלע המשכן השנייה לפאת
צפון עשה עשרים קרשים
27 וארבעים אדנים
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
תחת הקרש האחד
28 ולירכתי המשכן ימה עשה
ששה קרשים
29 ושני קרשים עשה למקצעות
המשכן בירכתים
30 והיו תואמים מלמטה ויחדו
יהיו תמים אל ראשי אל הטבעות האחת בין עשה
לשניהם לשני המקצעות
31 והיו שמונה קרשים
ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני
אדנים תחת הקרש האחד

* Et fecit fibulas quinquaginta aureas, & con-
iunxit cortinas alteram alteri fibulis, et fuit taber-
naculum unum.

* Et fecit saga cilicina ad cooperiendum super ta-
bernaculo, vndecim saga fecit ea.

* Longitudo sagi vnus erat triginta cubitorum,
& quatuor cubitorum latitudo sagi vnus, men-
sura eadem erat vndecim sagis.

* Et coniunxit quinque saga in idipsum, & sex
saga in idipsum.

* Et fecit ansulas quinquaginta in labio sagi
vnus, quod in medio secundum copulationem, &
quinquaginta ansulas fecit in labio sagi coniungen-
tis secundi. * Et fecit fibulas aeneas quinquagin-
ta, & coniunxit fibulas ex ansulis, & coniunxit
saga, & fuit unum.

* Et fecit operimentum tabernaculi pelles arie-
tum rubricatas, & superoperimenta pelles hyacin-
thinas desuper. * Et fecit columnas tabernaculi
ex lignis imputribilibus.

* Decem cubitorum columnam vnā, & cubiti
vnus & dimidij latitudo columnæ vnus.

* Duo cubituli columnæ vni contracidentes al-
ter alteri, sic fecit omnibus columnis tabernaculi.

* Et fecit columnas tabernaculi viginti colum-
nas ex latere quod ad Austrum.

* Et quadraginta bases argenteas fecit viginti
columnis, duas bases columnæ vni, in ambas partes
eius, & duas bases columnæ vni, in ambas partes
eius. * Et latus secundum quod ad Aquilonem
viginti columnas.

* Et quadraginta bases earum argenteas, duas
bases columnæ vni, in utrasque partes eius, &
duas bases columnæ vni, in utrasque partes eius.

* Et a tergo tabernaculi secundum partem quæ
ad mare, fecit sex columnas.

* Et duas columnas fecit in angulis tabernaculi
a tergo, & erant ex aquo ab infra.

* Et secundum idipsum erant æquales ex capiti-
bus in copulationem vnā, sic fecit utrisque angu-
lis duobus.

* Et erant octo columnæ, & bases earum argen-
teæ decem & sex, duæ bases columnæ vni, & duæ
bases columnæ vni, in utrasque partes eius.

* καὶ ἐποίησε κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς· ἔσυνῃψε τὰς
αὐλαίας ἐτέραν τῇ ἐτέρᾳ τοῖς κρίκοις, καὶ ἐγένετο ἡ σκηνὴ μία.

* ἔποίησε δέρρεις τριχίνας σκέπειν ἐπὶ τὴν σκηνὴν· ἐν-
δεκά δέρρεις ἐποίησεν αὐτάς. * τὸ μήκος τῆς δέρρεως τῆς
μιας ἦν τετράκοντα πήχων, καὶ τεσσαρῶν πήχων τὸ εὖρος
τῆς δέρρεως τῆς μιας· μέτρον τὸ αὐτὸ ἦν τοῖς ἐνδεκά δέρρεσι.

* καὶ συνῃψε τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό, ἔσυνῃψε
τὰς ἐξ
δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτό.

* καὶ ἐποίησεν ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ χεῖλους τῆς δέρ-
ρεως τῆς μιας, τῆς ἀναμέθεν κατὰ τὴν συμβολὴν· καὶ πεντή-
κοντα ἀγκύλας ἐποίησεν ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεως τῆς
συναπῆσης τῆς ἑδωτέρας.

* καὶ ἐποίησε κρίκας χαλκῆς πεντήκοντα, ἔσυνῃψε τοὺς
κρίκους ἐν τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνῃψε τὰς δέρρεις, καὶ ἐγένε-
το ἓν. * καὶ ἐποίησε κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς δέρμα ἰα-
κωῶν ἠρυθροδανωμῖα, ἔσυνῃψε δέρματα ἰα-
κωῶν ἐπ' ἀνωθεν. * καὶ ἐποίησε σύλῃς τῆς σκηνῆς ἐν ζύ-
λων ἀσπίων. * δέκα πήχων τὸν σύλῃν τὸν ἐξ ἑκάστης
ἐκείνης· ἔσυνῃψε τὸ πλάτος τοῦ σύλῃ τοῦ ἐξ ἑκάστης
ἐκείνης. * δύο ἀγκυ-
νίσκοι τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ ἀντιπίπτοντες ἕτερον τῷ ἑτέρῳ, ὥτως
ἐποίησε πᾶσι τοῖς σύλῃς τῆς σκηνῆς. * ἔποίησε τοὺς σύ-
λῃς τῆς σκηνῆς ἑικοσι σύλους ἐν τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς νότον·

* καὶ τεσσαράκοντα βάσεις δαγυραῖς ἐποίησε τοῖς ἑικοσι
σύλῃς, δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη
αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη
αὐτοῦ. * ἔσυνῃψε τὸ κλίτῳ τὸ δεξιτέρῳ τὸ πρὸς βορρᾶν ἑικοσι
σύλους. * καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν δαγυραῖς, δύο
βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο
βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ.

* καὶ ἐν τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς
θάλασσαν, ἐποίησεν ἐξ σύλους.

καὶ δύο σύλους ἐποίησεν ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐν
τῶν ὀπίσθων καὶ ἦσαν ἐξ ἑκάστης κατὰ ὄψιν.

* καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἦσαν ἑκατὸν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμ-
βλησιν μίαν, ὥτως ἐποίησεν ἀμφοτέρω τὰς γωνίας
ταῖς δυοῖς.

* καὶ ἦσαν ὀκτὼ σύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δαγυραῖς δε-
καέξ· δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ
ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ.

καὶ δύο σύλους ἐποίησεν ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐν
τῶν ὀπίσθων καὶ ἦσαν ἐξ ἑκάστης κατὰ ὄψιν.

* καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἦσαν ἑκατὸν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμ-
βλησιν μίαν, ὥτως ἐποίησεν ἀμφοτέρω τὰς γωνίας
ταῖς δυοῖς.

* καὶ ἦσαν ὀκτὼ σύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δαγυραῖς δε-
καέξ· δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ
ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ.

καὶ δύο σύλους ἐποίησεν ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐν
τῶν ὀπίσθων καὶ ἦσαν ἐξ ἑκάστης κατὰ ὄψιν.

* καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἦσαν ἑκατὸν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμ-
βλησιν μίαν, ὥτως ἐποίησεν ἀμφοτέρω τὰς γωνίας
ταῖς δυοῖς.

* καὶ ἦσαν ὀκτὼ σύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δαγυραῖς δε-
καέξ· δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ
ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ.

καὶ δύο σύλους ἐποίησεν ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐν
τῶν ὀπίσθων καὶ ἦσαν ἐξ ἑκάστης κατὰ ὄψιν.

* καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἦσαν ἑκατὸν τῶν κεφαλῶν εἰς σύμ-
βλησιν μίαν, ὥτως ἐποίησεν ἀμφοτέρω τὰς γωνίας
ταῖς δυοῖς.

* καὶ ἦσαν ὀκτὼ σύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δαγυραῖς δε-
καέξ· δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο βάσεις τῷ σύλῳ τῷ
ἐνὶ, εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Fecitque quinquaginta fibulas aureas, & coniunxit cortinas vnā cum alia fibulis, & factum est tabernaculum vnum.

* Fecitque cortinas de pilis caprarum ad extendendum super tabernaculum, vndecim cortinas fecit.

* Et coniunxit quinque cortinas seorsum, & sex cortinas seorsum.

* Longitudo cortinæ vnus erat triginta cubitorum erat, & quatuor cubitorum erat latitudo vnus cortinæ, vnus mensuræ erant vndecim cortinæ.

* Et coniunxit quinque cortinas seorsum, & sex cortinas seorsum.

* Fecitque ansas quinquaginta in ora cortinæ in latere

quo iungenda erat, & quinquaginta ansas fecit in ora cortinæ alterius in loco quo iungenda erat.

* Fecitque fibulas

aeneas quinquaginta, vt coniungeretur tabernaculum vt esset vnum.

* Et fecit coopertorium tabernaculi de pellibus arietum

rubricatis: coopertoriumque aliud de pellibus hyacinthinis desuper.

* Fecitque tabulas tabernaculi de lignis setim stantes.

* Decem cubitorum erat longitudo tabulæ, & cubiti & dimidij erat latitudo tabulæ vnus.

* Duos cardines fecit in vnaquaque

tabula & duabus incastraturis erant coniunctæ, vna cum alia, sic fecit in omnibus tabulis tabernaculi.

* Et fecit tabulas tabernaculi vigin-

ti ad latus meridianum. * Et quadraginta bases argenteas fecit sub viginti tabulis, duæ bases sub tabula vna in duobus cardinibus eius, & duæ

bases sub tabula alia in duobus cardinibus eius. * Et in latere secundo tabernaculi ad plagam septentrionalem fecit viginti tabulas.

* Et in posteriori parte occidentali tabernaculi fe-

cit sex tabulas. * Et erant coniunctæ ab inferiori parte:

simulque erant coniunctæ in capite suo in annulo vno, sic fecit in duobus angulis.

* Fueruntque octo tabulæ & bases earum

argenteæ sedecim bases erant, binæ bases sub vnaquaque tabula.

* Et fecit veſtes ex lignis imputribilibus quinque columnis ex vna parte tabernaculi. * Et quinque veſtes columnis lateri tabernaculi ſecundo, & quinque veſtes columnis poſteriori lateri tabernaculi, quod ad mare.

* Et veſtis medius inter columnas perueniebat ab vno latere in aliud latus.

* Et columnas deaurauit auro, & anulos earum fecit aureos in reſitoria veſtibus, & deaurauit veſtes auro. * Et fecit velum ex hyacintho, & purpura, & coccino retorto, & byſſo filata, opus textile fecit illud Cherubim. * Et impoſuit illud ſuper quatuor columnas imputribiles deauratas auro, & capita earum aurea, et baſes earum quatuor argenteæ.

* Et fecit tentorium portæ tabernaculi ex hyacintho, & purpura, & coccino retorto, & byſſo retorta, opus variegatoris.

* Et columnas eius quinque, & capita earum, & deaurauit capita earum auro, & fudit eis quinque baſes æneas. CAP. XXXVII.

ET fecit Beſeleel arcam de lignis imputribilibus, duorum cubitorum et dimidij longitudo, & cubiti & dimidij latitudo, & cubiti & dimidij altitudo. * Et deaurauit eam auro puro intrinſecus, et extrinſecus; et fecit ei vndulam vertibilem auream in circuitu.

* Et fudit ei quatuor anulos aureos ſuper quatuor latera eius, duos anulos ſuper latus vnum, & duos anulos ſuper latus ſecundum.

* Et fecit veſtes de lignis imputribilibus, & deaurauit eos auro.

* Et induxit veſtes in anulos qui in lateribus arcæ, ad leuandum arcam in eis.

* Et fecit propitiatorium ſuperpoſitionem auri puri, duorum cubitorum & dimidij longitudo, & cubiti & dimidij latitudo.

* Et fecit duos Cherubim aureos tornatiles, & impoſuit eos ex vtriſque lateribus propitiatorii.

* Cherub vnus ex latere hoc, et Cherub vnus ex latere ſecundo propitiatorii, et fecit duos Cherubim ſuper duo latera eius. * Et erant duo Cherubim extendentes alas de ſuper, obumbrantes alis ſuis, ſuper propitiatorium, et facies eorum adinuicem ad propitiatorium erant facies Cherubim.

* καὶ ἐποίησε μοχλὰς ἐν ξύλων ἀσθήπων πέντε τοῖς σύλοις ἐν τοῖς μέσσοις τῆς σκηνῆς.

* καὶ πέντε μοχλὰς τοῖς σύλοις τὰ κλίται τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλὰς τοῖς σύλοις τὰ ὀπίθω κλίται τῆς σκηνῆς, τὰ πρὸς θάλασσαν. * καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμείνων ξύλων διικνεῖτο ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτης εἰς τὸ ἕτερον κλίτης.

* καὶ τοὺς σύλους κατεχύρωσεν χρυσίῳ, καὶ τοὺς δακτυλίους αὐτῶν ἐποίησε χρυσοῦς εἰς θήκας τοῖς ἀναφορδοῖς. * καὶ κατεχύρωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. * ἐποίησε καταπέτασμα ἔξ ὑακίνθου, & πορφύρας, & κοκκίνου κεκλωσμένου, & βύσσου γεννημένης. ἔργον ὕφαντόν ἐποίησεν αὐτὸ χερουβίμ.

* καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τῶν τεσσάρων ξύλων ἀσθήπων κεχρυσωμένων χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ. * ἐποίησεν ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἔξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, & κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ.

* ἐκ τοῦ σύλου αὐτὸς πέντε, καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεχύρωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν χρυσίῳ, & ἐχώιδυσεν αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς. λζ.

* Καὶ ἐποίησε βεζελεὴλ τὴν κιβωτὸν ἐν ξύλων ἀσθήπων, δύο πηχέων καὶ ἡμίους τὸ μῆκος, καὶ πῆχεος καὶ ἡμίους τὸ πλάτος, & πῆχεος καὶ ἡμίους τὸ ὕψος. * καὶ κατεχύρωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν & ἔξωθεν. * ἐποίησεν αὐτῇ κυμάτιον σρεπλὸν χρυσοῦν κύκλω. * ἐχώιδυσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίδας χρυσοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίται αὐτῆς. δύο δακτυλίδας ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, & δύο δακτυλίδας ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον. * καὶ ἐποίησεν ἀναφορεῖς ἐν ξύλων ἀσθήπων, & κατεχύρωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ. * ἐποίησε τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τὰς δακτυλίδας τὰς ἐν τοῖς κλίταις τῆς κιβωτῆς, αἶρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς. * ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαρῷ δύο πηχέων & ἡμίους τὸ μῆκος, καὶ πῆχεος, καὶ ἡμίους τὸ πλάτος. * ἐποίησε δύο χερουβίμ χρυσοῦ τρυφά, & ἐπέθηκεν αὐτὰ ἔξ ἀμφοτέρων τῶν κλιῶν τοῦ ἱλαστηρίου.

* χερεὶς εἰς ἐν τὸ κλίτος τῆς κιβωτῆς, & χερεὶς εἰς ἐν τὸ κλίτος τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου. * ἐποίησε τὰς δύο χερουβίμ ἐπὶ τὰ δύο κλίται αὐτῆς. * καὶ ἦσαν αὐτὰς δύο χερουβίμ ἐκλείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσπιάζοντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἀλλήλας εἰς τὸ ἱλαστήριον ἦσαν τὰ πρόσωπα τῶν χερουβίμ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et fecit quinque veſtes de lignis ſetim ad continendas tabulas vnus lateris tabernaculi. * Et quinque veſtes fecit ad continendas tabulas partis poſterioris tabernaculi ad occidentem. * Et fecit veſtem medium vt mitteretur per medias tabulas à ſummo vſque ad ſummum. * Tabulaſque cooperuit auro, & anulos earum fecit ex auro vt eſſent loca veſtibus, veſtes quoque cooperuit auro.

* Fecitque velum de hyacintho, & purpura, & coccino, & byſſo retorta: opere artiſtis fecit illud cum figuris Cherubim. * Et fecit ei quatuor columnas de lignis ſetim, & cooperuit eas auro, & capita earum erant ex auro, & effudit eis quatuor baſes de argento.

* Fecitque tentorium in oſtio tabernaculi de hyacintho, & purpura, & coccino, & byſſo retorta opere polymitarij. * Et columnæ eius quinque cum capitibus ſuis, & cooperuit capita earum & cælaturas earum auro, baſesque earum fecit quinque ex ære.

CAPVT XXXVII.

ET fecit Beſeleel arcam de lignis ſetim, duorum cubitorum & dimidij erat longitudo eius, & latitudo eius cubiti & dimidij, & altitudo cubiti, & dimidij. * Et cooperuit eam auro mundiffimo intus & foris, fecitque illi circulum aureum per circuitum. * Et effudit ei quatuor anulos aureos ſuper quatuor angulos eius, duo anuli in latere vno, & duo anuli in latere altero.

* Et fecit veſtes de lignis ſetim, & cooperuit eos auro. * Fecitque propitiatorium ex auro mundiffimo, duorum cubitorum & dimidij erat longitudo eius, & latitudo cubiti & dimidij.

* Et induxit veſtes per anulos qui erant in lateribus arcæ. * Fecitque duos Cherubim, de auro ductili fecit eos ex duobus lateribus propitiatorii.

* Cherub vnum in latere vno hinc, & Cherub alterum in latere altero illinc. Ex propitiatorio fecit Cherubim ex duobus lateribus eius. * Et erant Cherubim extendentes alas ſuas ſuſum, tegentes alis ſuis ſuper propitiatorium, & facies vnus cuiusque eorum erat è regione alterius, contra propitiatorium erant facies Cherubim.

* Et fecit mensam ex lignis imputribilibus, duo-
rum cubitorum longitudo, & cubiti latitudo, & cu-
biti & dimidij altitudo.

* Et deauravit eam auro puro, & fecit ei ver-
tibilem undulam auream in circuitu.

* Et fecit ei coronam pugilli in circuitu, & fe-
cit vertibilem undulam in circuitu corona.

* Et fudit ei quatuor anulos aureos, & imposuit
quatuor anulos super quatuor partes pedum eius.

* Sub vertibili corona: erant anuli in reposito-
ria vestibus, ad portandum mensam.

* Et fecit vestes de lignis imputribilibus, et de-
auravit eos auro, ad portandum mensam.

* Et fecit vasa mensæ, catinos eius & mortario-
la, & cyathos, & libatoria in quibus libabit in
eis auri puri.

* Et fecit candelabrum ex auro puro, tornatile
fecit candelabrum: hastile eius, & calami, et scyphi,
& spherule, & lilia ex ipso erant.

* Sex autem calami egredientes ex lateribus, tres
calami candelabri ex latere ipsius unius, & tres
calami candelabri ex latere secundo.

* Et tres scyphi figurati in nucis modum, in vno
calamo spherula & lilium, & tres scyphi figurati
in nucis modum, in vno calamo spherula, & lilii:
sic sex calamis egredientibus ex candelabro.

* Et in candelabro quatuor scyphi figurati in nu-
cis modum, in vno calamo spherula & lilia eius.

* Spherula sub duobus calamis ex ipsa, et sphae-
rula sub duobus calamis ex ipsa: sic sex calamis
egredientibus ex candelabro.

* Et calami, & spherula ex ipso erant omnes
tornatiles ex vno auro puro.

* Et fecit lucernas eius septem, & forcipes eius,
& emunctoria eius auri puri.

* Talentum auri puri fecit illam, & omnia vasa
eius.

* Et fecit altare incensi ex lignis imputribili-
bus, cubiti longitudo eius, & cubiti latitudo eius
quadrangulum, & duorum cubitorum altitudo
eius, ex ipso erant cornua eius.

* Et deauravit illud auro puro, craticulam eius,
& parietes eius, & cornua eius, & fecit illi verti-
bilem coronam auream in circuitu.

10 * καὶ ἐποίησε τραπέζην ἐκ ξύλων ἀσθήπων, δύο πηχέων
τὸ μῆκος, καὶ πήχεος τὸ εὖρος, καὶ πήχεος καὶ ἡμίθους τὸ
11 ὕψος. * κατεχύρωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἐποίη-
12 σεν αὐτῇ σρεπτὸν κυμάπον χρυσοῦ κύκλῳ. * καὶ ἐποίησεν
αὐτῇ σεφάνην παλαισοῦ κύκλῳ καὶ ἐποίησε σρεπτὸν κυμά-
13 πον κύκλῳ τῇ σεφάνῃ. * ἐχώνδυσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυ-
λίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκε ἑξ ἑσάρους δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσ-
14 σσarra μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς. * ὑπὸ τὴν σρεπτὴν σεφάνην
ἦσαν ④ δακτυλίοι εἰς θήκας τρεῖς ἀναφορῶσιν, ὥστε αἶρειν τὴν
15 τραπέζαν. * καὶ ἐποίησε τρεῖς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσθήπων, καὶ
16 κατεχύρωσεν αὐτὰς χρυσίῳ, ὥστε αἶρειν τὴν τραπέζην. * καὶ
ἐποίησε ἰασηδὴν τὴν τραπέζης, ἰασηδὴν αὐτῆς καὶ τὰς θυί-
17 στας καθαρῶς. * καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαρῶς, το-
ροδὴν ἐποίησε τὴν λυχνίαν. ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ ④ καλαμίσ-
κοι, καὶ ④ κροτῆρες, καὶ ④ σφαιροῖτες, καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς
18 ἦσαν. * ἐξ ③ καλαμίσκοι ἐκ ποροδομῶσιν ἐκ πλαγίων τρεῖς
καλαμίσκοι τὴν λυχνίαν ἐκ ③ κλίτας αὐτῆς τὸ εὖρος καὶ τρεῖς
19 καλαμίσκοι τὴν λυχνίαν ἐκ ③ κλίτας ③ ἰσοτέρου. * καὶ τρεῖς
κροτῆρες ἐκ τετυπωμένων καρυίσκων. ἐν τῇ ἐνὶ καλαμίσκῳ
σφαιροῖτης καὶ κρίνον, καὶ τρεῖς κροτῆρες ἐκ τετυπωμένων καρυ-
20 ἰσκῶν, ἐν τῇ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιροῖτης, καὶ κρίνον. ἕτω τρεῖς ἐξ
21 καλαμίσκοις τρεῖς ἐκ ποροδομῶσιν ἐκ τὴν λυχνίας. * καὶ ἐν τῇ
λυχνίᾳ τέσσαρες κροτῆρες ἐκ τετυπωμένων καρυίσκων. ἐν τῇ
22 ἐνὶ καλαμίσκῳ ④ σφαιροῖτης καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς. * ὁ
σφαιροῖτης ὑπὸ ὅδῃ δύο καλαμίσκων ἐξ αὐτῆς, καὶ σφαιρο-
23 τῆς ὑπὸ ὅδῃ δύο καλαμίσκων ἐξ αὐτῆς. ἕτω τρεῖς ἐξ καλα-
24 μίσκοις τρεῖς ἐκ ποροδομῶσιν ἐκ τὴν λυχνίας. * καὶ ④ καλα-
μίσκοι καὶ ④ σφαιροῖτης ἐξ αὐτῆς ἦσαν ὅλοι τορεῖς ἐξ ἑνὸς
25 χρυσοῦ καθαρῶς. * καὶ ἐποίησε ὅδῃ λυχνίας αὐτῆς ἐπὶ αὐτῆς καὶ τὰς
λαβίδας αὐτῆς καὶ ἰασηδὴν ἐπαρυσίδας αὐτῆς χρυσοῦ καθαρῶ.
26 * τάλαντον χρυσοῦ καθαρῶ ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ πάντα ἰα-
27 σκεύη αὐτῆς. * καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον θυμιάματος ἐξ
ξύλων ἀσθήπων, πήχεος τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πήχεος τὸ εὖρος
αὐτῆς τετραγώνον, καὶ δύο πηχέων τὸ ὕψος αὐτῆς. ἐξ αὐτῆς
ἦσαν τὰ κέρατα αὐτῆς.

26 * καὶ κατεχύρωσεν αὐτὸ χρυσίῳ καθαρῷ, τὴν ἐξάραν
αὐτῆς, καὶ ὅδῃ τρεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ κέρατα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν
αὐτῇ σρεπτὴν σεφάνην χρυσοῦ κύκλῳ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

- "Fecitque mensam de lignis setim, duorum cubitorum longitudo eius, & cubiti vnus latitudo eius, & cubiti, & dimidij altitudo eius.
"Et operuit eam auro mundissimo, fecitque ei circulum aureum per gyrum.
"Et fudit ei quatuor anulos aureos, & posuit anulos
super quatuor angulos eius, qui erant ad quatuor pedes eius.
"Contra coronam interrafilem fuerunt anuli, vt per eos mitterentur
vestes vt portaretur mensa.
"Fecitque vestes de lignis setim, & operuit eos auro, vt in eis portaretur mensa.
"Fecitque candelabrum de auro mundissimo, ductile fecit illud: hastile & calamum eius, scyphi eius, spherula & lilia eius ex ipso
erant.
"Et sex calami egrediebantur de lateribus eius, tres calami ex latere vno candelabri, & tres calami ex latere altero.
"Tres scyphi figurati erant in calamo vno, spherula & lilium, & tres scyphi figurati in calamo alio, spherula & lilium, sic fecit in sex calamis qui
egrediebantur de candelabro.
"Et in candelabro erant quatuor scyphi figurati, spherula eius & lilia.
"Spherulaque sub duobus calamis eius, & spherula sub duobus calamis eius, & spherula sub duobus calamis eius: sic fecit in sex calamis
qui egrediebantur ex eo.
"Spherula eius & calami eius ex ipso erant, omnia simul ductilia ex auro mundissimo.
"Fecitque septem lucernas eius & forcipes eius & thuribula eius ex auro mundissimo.
"Ex talento auri mundissimi fecit illud &
omnia vasa eius.
"Fecitque altare incensi aromatum de lignis setim, longitudo eius erat cubiti vnus, & latitudo eius cubiti vnus,
quadrangulum erat, & duorum cubitorum erat altitudo eius, ex ipso fuerunt cornua eius.
"Operuitque illud auro mundissimo, teatum
eius, & parietes eius per gyrum & cornua eius, & fecit circulum aureum per circuitum.

27 * ושת' טבעות זהב עשה לו מתחת לזרו על
28 שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת
29 * ואתו בהם: * ויעש את הבדים עצי שטים
* ויצף אתם זהב: * ויעש את שמן המשחה קדש
ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח:

לח

1 * ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
2 * ארך וחמש אמות רחבו ושלש אמות קמתו:
3 * ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו
4 * ויצף אתו נחשת: * ויעש את כל כלי המזבח את
הסירה ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת
5 * ואת המחתת כל כלי עשה נחשת: * ויעש למזבח
מכבד מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו: * ויצק ארבע טבעת בארבע הקצוות
6 * למכבד הנחשת בתים לבדים: * ויעש את הבדים
7 * עצי שטים ויצף אתם נחשת: * ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב
8 * לחר עשה אתו: * ויעש את הכיור נחשת
9 * ואת בנו נחשת במרמית הצבאת אשר צבאו פתח
10 * ואת מועד: * ויעש את החצר לפאת
נגב תימנה קלעי החצר שש משורמנה באמה:
11 * עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף: * ולפאת צפון מנה
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת
12 * ווי העמודים וחשקיהם כסף: * ולפאת ים קלעים
חמשים באמה עמודיהם עשרים ואדניהם
13 * עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף: * ולפאת
קדמה מזרח חמשים אמה: * קלעים חמש
14 * עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה:

27 * Et duos anulos aureos sub corona per sin-
gula latera, vt mittantur in eos vectes, & pos-
28 sit altare portari. * Ipsos autem vectes fecit
de lignis sethim, & operuit laminis aureis.
29 * Composuit & oleum ad sanctificationis
vnguentum & thymiamata de aromatibus
mundissimis opere pigmentarij.

CAP. XXXVIII.

1 Fecit & altare holocausti de lignis sethim,
quinque cubitorū per quadrum, & trium
A in altitudine.
2 * Cuius cornua de angulis procedebant,
3 operuitque illud laminis æneis. * Et in vñs
eius parauit ex ære vasa diuersa, lebetes, forci-
4 cula. * Craticulamque eius in modum
retis fecit æneam.
5 * Et subter eam in altaris medio arulam fu-
lis quatuor anulis per totidē retiaculi summi-
tates, ad immittendos vectes ad portandum.
6 * Quos & ipsos fecit de lignis sethim, &
operuit laminis æneis.
7 * Induxitque in circulos qui in lateribus
altaris eminebant. Ipsum autē altare non erat
solidum, sed cauum ex tabulatis & intus va-
8 cuum. * Fecit & labrum æneum cū basi sua
de speculis mulierum, quæ excubabāt in ostio
9 tabernaculi. * Fecit & atrium in cuius au-
B strali plaga erant tentoria de bysso retorta cu-
bitorum centum.
10 * Columnæ æneæ viginti cum basibus suis,
capita columnarum et tota operis cælatura
argentea.
11 * Æquē ad septentrionalem plagam tento-
ria, columnę basēque et capita columnarum
eiusdem mensuræ et operis ac metalli erant.
12 * In ea verò plaga quæ ad occidentem re-
spicit, fuerunt tentoria cubitorum quinqu-
ginta, columnę decem cum basibus suis æneis
et capita columnarum et tota operis cælatura
13 argentea. * Porro cōtra orientem quinqu-
ginta cubitorum parauit tentoria.
14 * E quibus quindecim cubitos columna-
rum triū cum basibus suis vnū tenebat latus

תרגום אונקלוס

27 * ושת' טבעות זהב עשה לו מתחת לזרו על
28 שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת
29 * ואתו בהם: * ויעש את הבדים עצי שטים
* ויצף אתם זהב: * ויעש את שמן המשחה קדש
ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח:
לח
1 * ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
2 * ארך וחמש אמות רחבו ושלש אמות קמתו:
3 * ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו
4 * ויצף אתו נחשת: * ויעש את כל כלי המזבח את
הסירה ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת
5 * ואת המחתת כל כלי עשה נחשת: * ויעש למזבח
מכבד מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה
עד חציו: * ויצק ארבע טבעת בארבע הקצוות
6 * למכבד הנחשת בתים לבדים: * ויעש את הבדים
7 * עצי שטים ויצף אתם נחשת: * ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב
8 * לחר עשה אתו: * ויעש את הכיור נחשת
9 * ואת בנו נחשת במרמית הצבאת אשר צבאו פתח
10 * ואת מועד: * ויעש את החצר לפאת
נגב תימנה קלעי החצר שש משורמנה באמה:
11 * עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף: * ולפאת צפון מנה
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת
12 * ווי העמודים וחשקיהם כסף: * ולפאת ים קלעים
חמשים באמה עמודיהם עשרים ואדניהם
13 * עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף: * ולפאת
קדמה מזרח חמשים אמה: * קלעים חמש
14 * עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם
שלשה:

* Et duos anulos aureos puros fecit illi sub corona vertibili eius ad duo latera eius, in duobus lateribus eius in repositoria vestibus, ad portandum illud in eis.

* Et fecit vestes de lignis imputribilibus, et deauravit eos auro. * Et fecit oleum vntionis sanctum, & compositionem thymiamatis purum opus pigmentarij.

CAP. XXXVIII.

ET fecit altare holocausti de lignis imputribilibus, quinque cubitorum longitudine, & quinque cubitorum latitudine, quadrangulum erat altare, & trium cubitorum altitudo eius. * Et fecit cornua in quatuor angulis, ex ipso erant cornua. & cooperuit ea ære. * Et fecit coronam altari, & cooperimentum eius, & phialas eius, & fuscinulas eius, & thuribulum eius, & omnia vasa eius fecit ænea. * Et fecit ei craticulā opere retiario æneam.

* Et fecit craticula quatuor anulos æneos ad quatuor latera, & supposuit eos sub craticula altaris ab infra, & erat craticula usque ad dimidium altaris. * Et fecit vestes altari ex lignis imputribilibus, & operavit eos ære. * Et induxit vestes per latera altaris in eleuando illud, concanum tabulatum fecit illud. * Et fecit labrum æneum, & basim eius æneam de speculis ieiunantium, quæ ieiunauerunt apud ostia tabernaculi testimonij.

* Et fecit atrium ad Austrum, cortinas atrij ex bysso retorta centum ad centum.

* Et columnæ earum viginti, & bases earum viginti æneæ, & fibulæ earum & forcipes earum argenteæ. * Et latus quod ad Aquilonem centum ad centum, & columnæ earum viginti, & bases earum viginti æneæ, & fibulæ earum & forcipes earum argenteæ.

* Et latus quod ad mare cortinæ quinquaginta cubitorum, columnæ earum decem, & bases earum decem, & fibulæ earum & forcipes earum argenteæ.

* Et latus quod ad Orientem quinquaginta cubitorum cortinæ. * Quinque & decem cubitorum iuxta dorsum, et columnæ earum tres, & bases earum tres.

* καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαροῦς ἐποίησεν αὐτῷ ὑπὸ τὴν σφαίρην τὴν σρεπλὴν αὐτῷ εἰς τὰ δύο κλίτη αὐτῷ ἐν τοῖς δυοῖ πλυρῶν αὐτῷ εἰς θήκας τοῖς ἀναφορῶσιν, αἶρεν αὐτὸ ἐν αὐτοῖς. * καὶ ἐποίησε σδὲ μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσθήπων, καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὰς χρυσίῳ. * καὶ ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σμύθην τοῦ θυμιάματος καθαροῦ ἔργον μυρεψοῦ.

λή.

* Καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον ὄλοκαυτώματ' ἐκ ξύλων ἀσθήπων, πέντε πηχέων τὸ μῆκος, & πέντε πηχέων τὸ εὖρος, τετραγώνον ἡ τὸ θυσιαστήριον, & τριῶν πηχέων τὸ ὕψος αὐτοῦ.

* Ἐποίησε τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων ὧντων, ἕξ αὐτῶν ἦσαν τὰ κέρατα. & ἐκάλυψεν αὐτὰ χαλκῷ. * Ἐποίησε σφαῖρην τῷ θυσιαστηρίῳ, & τὴν καλυπτῆρα αὐτῆς, & τὰς φιάλας αὐτῆς, & τὰς κρεάγρας αὐτῆς, & τὸ πυρεῖον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς ἐποίησε χαλκῷ. * καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐξάρεον ἔργον διπλοῦν χαλκῷ. * Ἐποίησε τῇ ἐξάρῃ τέσσαρας δακτυλίστας χαλκῆς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη. & ὑπέθηκεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν ἐξάρδην τῷ θυσιαστηρίῳ κάτωθεν. καὶ ἡ ἐξάρδα ἕως ἡμέρας τῷ θυσιαστηρίῳ.

* καὶ ἐποίησε τοὺς ἀναφορεῖς τῷ θυσιαστηρίῳ ἐκ ξύλων ἀσθήπων, καὶ περιεχάλκωσεν αὐτοὺς χαλκῷ. * καὶ εἰσήγαγε τοὺς ἀναφορεῖς καὶ τὰ πλυρὰ τοῦ θυσιαστηρίῳ ἐν τῷ αἶρειν αὐτό· κοῖλον δ' αὐτὸν ἐποίησεν αὐτό. * καὶ ἐποίησε τὴν λουτήρα τὸν χαλκοῦ, καὶ τὴν βάσιν αὐτῆς χαλκῇ ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν ιησδυσσῶν, αἱ ἐν ἡσδυσσῶν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ ἐποίησε τὴν ἀλλήν τὰ πρὸς λίβα, ἰσία τὴν ἀλλῆς ἐκ βύσσου κεκλωμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν.

* καὶ οὗ σύλοι αὐτῶν εἴκοσι, & αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ· καὶ οὗ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ.

* καὶ τὸ κλίτ' τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν, καὶ οὗ σύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ· καὶ οὗ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ.

* καὶ τὸ κλίτ' τὸ πρὸς θάλασσαν ἀλλήλαι πενήκοντα πηχέων, σύλοι αὐτῶν δέκα, & αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα, καὶ οὗ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ.

* Ἐτὸ κλίτ' τὸ πρὸς ἀνατολὰς πενήκοντα πηχέων ἰσία.

* πέντε καὶ δέκα πηχέων τὸ κλίτ' νότον, & οὗ σύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et duos anulos aureos fecit ei subter circulum eius in duobus angulis eius super duo latera eius, vt per eos inducerentur vestes, vt portaretur in eis. * Fecitque vestes de lignis setim, & operuit eos auro. * Et fecit oleum sanctæ vntionis & thymiaa aromatum mundissimum opere aromatarij.

CAPVT XXXVIII.

Fecitque altare holocausti de lignis setim, quinque cubitorum erat longitudo eius, & quinque cubitorum latitudo eius: quadrangulum erat, & trium cubitorum altitudo eius. * Fecitque cornua eius super quatuor angulos eius, ex ipso erant cornua eius, & cooperuit illud ære.

* Et fecit omnia vasa altaris, lebetes, & batilla, & acetabula, & fuscinulas, & thuribula: omnia vasa eius fecit ex ære. * Fecitque ei craticulam opere retis ex ære sub circulo eius deorsum vsque ad dimidium eius. * Et fudit ei quatuor anulos in quatuor angulis craticulæ æneæ, vt per eos inducerentur vestes.

* Fecitque vestes de lignis setim, & operuit eos auro. * Et induxit vestes per anulos in lateribus altaris, vt portaretur cum eis, concanum ex tabulis fecit illud.

* Et fecit labrum ex ære & basim eius ex ære de speculis mulierum qui veniebant vt orarent in ostio tabernaculi fœderis. * Et fecit atrium, in cuius australi plaga erant cortinæ de bysso retorta centum cubitorum.

* Columnæ earum erant viginti, & bases earum viginti ex ære, capita columnarum & cælaturæ earum erant ex argento. * Et in plaga Septentrionali erant cortinæ centum cubitorum, columnæ earum viginti, & bases earum viginti ex ære, capita columnarum & cælaturæ earum de argento.

* Et in plaga Orientali erat spaciū quinquaginta cubitorum. * Et in plaga Occidentali fuerunt cortinæ quinquaginta cubitorum, columnæ earum decem, & bases earum decem, capita columnarum & cælaturæ earum ex argento.

* Quindecim cubitorum cortinæ erant in vno latere, columnæ earum tres, & bases earum tres.

* ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
 חמש עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם
 שלשה: * כל קלעי החצר סביב שש משור:
 * והאדנים לעמדים נחשר ווי העמודים
 וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם
 מחשקים כסף כל עמדי החצר: * ומסך שער
 החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני
 ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב
 חמש אמות לעמדת קלעי החצר: * ועמדיהם
 ארבעה ואדניהם ארבעה נחשר ווייהם כסף
 וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: * וכל היתדות
 למשכן ולחצר סביב נחשת: * אלה פקודי המשכן
 משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלולים
 ביד איתמר בן אהרן הכהן: * ובצלאל בן אורי בן
 חור למטה יהודה עשה זאת כל אשר צוה יהוה
 את משה: * ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה
 דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת
 השני ובשש: * כל הזהב העשוי למלאכה בכל
 מלאכה הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים
 ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש:
 * ובכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות
 וחמש: * ושבעים שקל בשקל הקדש:
 * בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל
 העבר על הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה
 לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: * ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני
 הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר
 ככר לאדן: * ואת האלף ושבע המאות וחמשה
 ושבעים עשר וויים לעמודים וצפה ראשיהם
 וחשק אתם:

* Et in parte altera, quia inter vtraque in-
 troitum tabernaculi fecit, quindecim aequae
 C cubitorum erant tentoria, columnæque tres
 & bases totidem. * Cuncta atrij tentoria
 byssus retorta texuerat.
 * Bases columnarum fuere æneæ, capita au-
 tem earum cum cunctis cælaturis suis argen-
 tea, sed & ipsas columnas atrij vestiuit argēto.
 * Et in introitu eius opere plumario fecit
 tentorium ex hyacintho, purpura, vermiculo
 ac bysso retorta, quod habebat viginti cubi-
 tos in longitudine; altitudo verò quinque cu-
 bitorum erat, iuxta mensuram quam cuncta
 atrij tentoria habebant.
 * Columnæ autem in ingressu fuere qua-
 tuor cum basibus æneis, capitæque earum &
 cælaturæ argenteæ.
 * Paxillos quoque tabernaculi & atrij per-
 gyrum fecit æneos. * Hæc sunt instrumēta
 tabernaculi testimonii, quæ enumerata sunt
 iuxta præceptum Moyse in ceremoniis Leui-
 tarum per manum Ithamar filij Aaron sacer-
 dotis. * Quæ Beseleel filius Huri filij Hur
 de tribu Iuda, Domino per Moysen iubente
 compleuerat:
 * Iuncto sibi socio Ooliab filio Achisamech
 de tribu Dan, qui & ipse artifex lignorū egre-
 gius fuit, & polymitaris atque plumarius ex
 hyacintho, purpura, vermiculo & bysso.
 * Omne aurum quod expensum est in ope-
 re sanctuarii, & quod oblatum est in dona-
 riis, viginti & nouem talentorum fuit, et se-
 D ptingentorum triginta siclorum ad mensu-
 ram sanctuarii. * Oblatum est autem ab his
 qui transierunt ad numerum à viginti annis,
 et supra, de sexcentis tribus milibus et quin-
 gentis quinquaginta armatorum.
 * Fuerunt præterea centū talenta argenti,
 è quibus conflatae sunt bases sanctuarii et in-
 troitus vbi velum pender. Centum bases fa-
 ctæ sunt de talentis centū, singulis talentis per
 bases singulas supputatis. * De mille autē se-
 ptingētis et septuaginta quinq; siclis fecit ca-
 pita columnarū, quas et ipsas vestiuit argēto.

תרגום אונקלוס

15 * ולעברא חמשה עשרה אמה עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: * כל קלעי החצר סביב שש משור:
 16 * והאדנים לעמדים נחשר ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: * ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמדת קלעי החצר: * ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשר ווייהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: * וכל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: * אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלולים ביד איתמר בן אהרן הכהן: * ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה זאת כל אשר צוה יהוה את משה: * ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: * כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכה הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: * ובכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמש: * ושבעים שקל בשקל הקדש: * בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: * ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: * ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשר וויים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם:

¹⁵ Et in dorso secundo hinc & inde secundum portam atrij, cortinae quinque & decem cubitorum, & columnæ earum tres, & bases earum tres.

¹⁶ Omnes cortinae tabernaculi ex bysso retorta.

¹⁷ Et bases columnarum earum aeneæ, & vncini earum argentei, & capita earum deargentata argento, et columnæ deargentatæ argento omnes columnæ atrij.

¹⁸ Et velum ostij atrij opus variegatoris ex hyacintho, & purpura, & coccino filato, & bysso retorta, viginti cubitorum longitudo, & altitudo & latitudo quinque cubitorum adæquata cortinis atrij.

¹⁹ Et columnæ eorum quatuor, & bases eorum quatuor aeneæ, & vncini eorum argentei, & capita eorum deargentata argento.

²⁰ Et omnes paxilli atrij in circuitu aenei.

²¹ Et hæc constructio tabernaculi testimonij sicut præceptum fuit Moysi, ministerium esse Levitarum per Ithamar filium Aaron sacerdotis.

²² Et Beseleel filius Uri ex tribu Juda fecit sicut præcepit Dominus Moysi.

²³ Et Ooliab filius Achisamech ex tribu Dan, qui fabricavit textilia & acupicta & variegata, texuit hyacintho, et purpura, et coccino filato et bysso.

²⁴ Omne aurum quod operatum est in opera secundum omnem operationem sanctuarij, fuit auri quod primitiarum, novem et viginti talenta, et septingenti et triginta sicli secundum solum sanctum.

²⁵ Et argenti et separatio à recensitis viris congregationis centum talenta, et mille septingenti septuaginta quinque sicli, drachma una capiti dimidium sicli, secundum solum sanctum.

²⁶ Omnis pertransiens in censum à viginti annis et supra in sexaginta myriadas et tres mille et quingentos quinquaginta.

²⁷ Et facta sunt centum talenta argenti in constitutionem capitum tabernaculi, et in capita veli, centum capita in centum talenta, talentum capiti.

²⁸ Et mille septingentos septuaginta quinque siclos fecit ad vncinas columnarum, et deauravit capita eorum, et ornauit eas.

¹⁵ καὶ ἐπὶ τῷ ὀπίσῳ τοῦ δευτέρου ἐνθεν ὡς ἐνθεν καὶ τὴν πύλιν τῆς αὐλῆς, αὐλαῖα πέντε ὡς δέκα πηχέων· ὡς ὅσοι αὐτῶν

¹⁶ τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. * πᾶσαι αἱ αὐλαῖα τῆς

¹⁷ σκηνῆς ἐκ βύσου κεκλωσμένης. * καὶ αἱ βάσεις τῶν σύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ὄξυραι, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργωμέναι ὄξυραι, καὶ ὅσοι περιηργωμένοι ὄξυραι πάντες ὅσοι τῆς αὐλῆς.

¹⁸ * καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλῶς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, ὡς βύσου κεκλωσμένης ὅσοι πηχέων τὸ μῆκος, ὡς τὸ ὕψος ὡς τὸ ὅρος πέντε πηχέων ἐξ ἐθύμνου τοῖς ἰσίοις τῆς αὐλῆς.

¹⁹ * καὶ ὅσοι αὐτῶν τέσσαρες, ὡς αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ὄξυραι, ὡς αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργωμέναι ὄξυραι.

²⁰ * καὶ πάντες ὅσοι πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλω χαλκοῖ.

²¹ * καὶ αὕτη ἡ σῴταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθὰ συνείλημ μουσῇ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν λευιτῶν διὰ ἰθαμάρα τοῦ υἱοῦ ἀαρᾶν τοῦ ἱερέως. * καὶ βεσελεὴλ ὁ τοῦ ἐρί ἐκ τῆς φυλῆς ἰούδα ἐποίησε καθὰ σὺνέταξε κύριος τῷ μουσῇ.

²² * καὶ ἐλιαβὸς ὁ τοῦ ἀχισαμέχ ἐκ τῆς φυλῆς δάν, ὃς ἡρξάτεκνῳ δυνάμει τὰ ὕφανα καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ ὡς τὰ ποικιλία, ὕφανε τῷ ὑακίνθῳ ὡς πορφύρῃ, ὡς κοκκίνῳ νενησμένῳ ὡς βύσῳ.

²³ * πᾶν τὸ χρυσίον ὃ κατεργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσίου τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐννέα καὶ ὅσοι τάλαντα, ὡς ἐπιακόσιοι ὡς τετράκοντα σίκλοι κα-

²⁴ τὰ τὸν σίκλον τὸν ἁγίον. * καὶ ὄξυραι ὡς ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἐπιακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε σίκλοι· δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τοῦ ἡμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἁγίον.

²⁵ * πᾶς ὁ παραπορεύμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσάετος καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τριαχίλους καὶ πεντακσίους πεντήκοντα.

²⁶ * καὶ ἐγένετο τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ὄξυρου εἰς τὴν χώνδυσιν τῶν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπέτασματος, ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῇ κεφαλίδι.

²⁷ * καὶ τοὺς χίλους ἐπιακσίους ἐβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τῶν σύλων καὶ κατεχύρυσσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτοὺς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁵ Et in latere secundo ostij atrij hinc & inde erant cortinae quindecim cubitorum, columnæ earum tres & bases earum tres. ¹⁶ Omnes cortinae atrij per circuitum erant de bysso retorta. ¹⁷ Et bases columnarum erant ex ære, capita columnarum & calaturæ earum fuerunt de argento, & cooperuit argento capita earum. Illæ quoque omnes columnæ atrij calatæ erant argento. ¹⁸ Et tentorium ostij atrij fecit opere polymitarij ex hyacintho, & purpura, & coccino, & bysso retorta, viginti cubitorum erat longitudo eius, & altitudo eius sicut latitudo eius, quinque cubitorum erat, iuxta altitudinem cortinarum atrij. ¹⁹ Et columnæ eius quatuor & bases earum quatuor ex ære, vncini earum erant ex argento, & operuit capita earum & calaturas earum argento. ²⁰ Omnesque paxilli tabernaculi & atrij per circuitum erant ex ære. ²¹ Hæc sunt numerationes tabernaculi testimonij quæ enumeratæ sunt iuxta præceptum Moysi per ministerium Levitarum per manum Ithamar filij Aaron sacerdotis. ²² Et cum eo Ooliab filius Achisamech de tribu Dan faber lignarius & artifex, & polymitarius in hyacintho, & purpura, & coccino, & bysso. ²³ Omne aurum quod factum est in omni opere sanctuarij & quod oblatum est, fuit viginti & novem talentorum, & septingentorum, & triginta siclorum in pondere sanctuarij. ²⁴ Argenti autem congregationis fuit centum talentorum, & mille, & septingentorum, & septuaginta, & quinque siclorum in pondere sanctuarij. ²⁵ Vnum pondus oblatum est per singula capita, quod est dimidium sicli in pondere sanctuarij, quod oblatum est ab omnibus qui transierunt ad numeros à viginti annis, & supra de sexcentis & tribus millibus, & quingentis & quinquaginta. ²⁶ Fueruntque centum talenta argenti ex quo conflatae sunt bases sanctuarij, & bases tentorij, centum talenta pro centum basibus, talentum pro base. ²⁷ De mille autem & septingentis & septuaginta, & quinque siclis fecit vncinos columnarum, & operuit capita earum, & fecit calaturas earum.

²⁹ Et as separationis trecēta septuaginta talenta, & duo mille & quadringenti sicli. ³⁰ Et fecerunt ex ipso bases ostij tabernaculi testimonij, & altare æneum cum craticula sua, & omnia vasa alaris. ³¹ Et bases atrij in circuitu, & bases ostij atrij, & paxillos tabernaculi, & paxillos atrij in circuitu.

CAP. XXXIX.

ET receptam hyacinthum & purpuram & coccinum fecerunt vestes ministratorias Aaron, ad ministrandum in eis in sanctuario, sicut præcepit Dominus Moysi.

² Et fecerunt superhumeralia ex auro, & hyacintho, & purpura, et coccino filato, & bysso retorta.

³ Et excisæ sunt laminae auri pili, ad contexendum cum hyacintho & purpura, & cum coccino filato, & cum bysso retorta, opus textile fecerunt illud.

⁴ Superhumeralia coniuncta ex utrisque partibus, opus textile adinuicē connexum ad seipsum.

⁵ Ex ipso fecerunt secundum suam facturam ex auro & hyacintho, & purpura, & coccino filato, & bysso retorta, sicut præcepit Dominus Moysi.

⁶ Et fecerunt utrosque lapides smaragdi astriflos & inclusos auro, sculptos & incisos incisione sigilli de nominibus filiorum Israel.

⁷ Et posuerunt eos in humeris superhumeralis: lapides memorialis sunt filiorum Israel, sicut præcepit Dominus Moysi.

⁸ Et fecerunt rationale, opus textile variegatione secundum opus superhumeralis, ex auro, & hyacintho, & purpura, & coccino filato, & bysso retorta.

⁹ Quadrangulum duplex fecerunt rationale, palmi longitudo, & palmi latitudo duplex.

¹⁰ Et contexta est in eo textura secundum lapides quatuor ordinum: ordo lapidum, sardius & topazius & smaragdus ordo unus.

¹¹ Et ordo secundus, carbunculus, & saphyrus, & iaspis.

¹² Et ordo tertius, ligurius & achates & amethystus.

¹³ Et ordo quartus, chrysolithus, & beryllus, & onychinus inclusi auro, et colligati auro.

²⁹ καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος τριακόσια ἑβδομήκοντα τάλαντα, καὶ διχίλιοι, καὶ τετρακόσιοι σίκλοι.

³⁰ καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκὸν σὺν τῇ ἐξάρᾳ αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ ἑὺ πασάλους τῆς σκηνῆς, & ἑὺ πασάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ.

λθ'.

¹ Καὶ τὴν καταληφθεῖσαν ὑάκινθον, καὶ πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς ἀαρῶν, εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

² καὶ ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ, & ὑακίνθου, & πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

³ καὶ ἐτέμνη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τέτταρες, ὥστε συνυφάναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ, & τῇ πορφύρᾳ, & σὺν τῷ κοκκίνῳ τὰ διανενησμένα, & σὺν τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ, ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό.

⁴ ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον καθ' ἑαυτό. ⁵ ἐξ αὐτῶν ἐποίησαν καὶ τὴν αὐτὴν ποίησιν ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, & βύσσου κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

⁶ καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους ἑὺ λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους & περιαλωμένους χρυσίῳ, γελυμμένους & κεκολλημένους ἐν κόλῳ σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

⁷ καὶ ἐπέθηκαν αὐτοὺς ἐπὶ ἑὺ ὤμους τῆς ἐπωμίδος· λίθοι μνημοσυνῶν εἰσὶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

⁸ καὶ ἐποίησαν λόγιον, ἔργον ὑφαντὸν τῇ ποικιλίᾳ, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης.

⁹ τετράγωνον διπλὸν ἐποίησαν τὸ λόγιον· σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλόν. καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατὰ λίθον τετράσιχον· εἴς τε λίθων, σάρδιον & τοπαζιον καὶ σμάραγδος ὁ εἴς τε ὁ εἴς.

¹¹ καὶ ὁ εἴς τε ὁ δῦτερος, ἀνδραξ & σάπφειρος, & ἰάσπις.

¹² καὶ ὁ εἴς τε ὁ τρίτος, λιγύριον, καὶ ἀχάτης & ἀμέθυστος.

¹³ καὶ ὁ εἴς τε ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ ἐρυθρίον καὶ οὐχινον περικεκυκλωμένα χρυσίῳ, καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et quoque oblationis fuit septuaginta talentorum & duo milia & quadringentorum siclorum. Ex quo fecit bases ostij tabernaculi foderis, & altare æneum, & craticulam eius æneam, & omnia vasa altaris. Et bases atrij per circuitum, & bases ostij atrij, & omnes paxillos tabernaculi, & omnes paxillos atrij per circuitum.

CAPVT XXXIX.

De hyacintho autem & purpura & coccino, fecerunt vestes ministerij ad ministrandum in sanctuario, feceruntque vestes sanctas Aaron, sicut præcepit Dominus Moysi.

Extenderuntque brachias aureas, & inciderunt fila, ut facerent in medio hyacinthi, & in medio purpuræ, & in medio coccini, & in medio byssi opere artificis.

Humerulos fecerunt ei coniunctos, in duobus lateribus eius iungebantur. Et balthus ornamentum feceruntque rationale opere artificis. Et posuit eos in humerulis superhumeralis in lapides memoriales filijs Israel, sicut præceperat Dominus Moysi.

Et fecerunt rationale opere artificis. Quadratum erat, duplicatum fecerunt rationale: palmi unius erat longitudo eius, & latitudo eius palmi unius, duplicatum erat.

Et in secundo ordine smaragdus, saphirus, & iaspis. Et in quarto autem ordine chrysolithus, onychinus, & beryllus, inclusi st-

In tercio autem ordine ligurius, achates, & amethystus. Et quoque auro fuerunt in impletionibus suis.

והאבנים על שמות בני ישראל הנדב
שתיים עשרה על שמות פתוחי חתם גיש
על שמו לשנים עשר שבט: * ויעשו על החשן
שרשרת גבולת מעשה עבדת זהב טהור:
* ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב ויתנו
את שתי הטבעות על שני קצות החשן:
* ויתנו שתי העבדות הזהב על שתי הטבעות
על קצות החשן: * ואת שתי קצות שתי
העבדות נתנו על שתי המשבצות ויתנו על כתפת
האפד אל מול פניו: * ויעשו שתי טבעות זהב
וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל
עבר האפד ביתה: * ויעשו שתי טבעות זהב ויתנו
על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמדת
מחברתו ממעל לחשב האפד: * וירכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להחית על
חשב האפד ולא ירח החשן מעל האפד כאשר צוה
יהוה את משה: * ויעש את מעיל האפד
מעשה ארג כליל תכלת: * ופי המעיל בתוכו
כפי תחרת שפוח לפיו סביב לא יקרע: * ויעשו
על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת
שני משור: * ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את
הפעמנים ברוך הרמנים על שולי המעיל
סביב ברוך הרמנים: * פעמן ורמן פעמן ורמן
על שולי המעיל סביב לשורת כאשר צוה יהוה
את משה: * ויעשו את הכתנת שש
מעשה ארג לאהרן ולבניו: * ואת המצנפת
שש ואת פגיו המגבעת שש ואת מכנסי הבר
שש משור: * ואת האבנט שש משור ותכלת
וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה:

14 * Ipsique lapides duodecim sculpti erant
nominibus duodecim tribuum Israel, singuli
per nomina singulorum.
15 * Fecerunt in rationali & catenulas sibi in-
uicem coherentes de auro purissimo.
16 * Et duos vncinos totidem anulos aureos.
Porro anulos posuerunt in vtroque latere ra-
tionalis:
17 * Ex quibus penderent duæ catenæ aureæ.
18 * Quas inferuerunt vncinis qui in super-
humeralis angulis eminebant.
19 * Hæc & antè & retro ita conueniebant si-
bi, vt superhumeralis & rationale mutuo ne-
cterentur, stricta ad balteum;
20 * Et anulis fortius copulata.
21 * Quos iungebat vitta hyacinthina, ne la-
xa fluere, & à se inuicem mouerentur, sicut
præcepit Dominus Moyfi.
22 * Feceruntque tunicam superhumeralis to-
ram hyacinthinam.
23 * Et capitium in superiori parte contra
medium, oramque per gyrum capitij texti-
lem.
24 * Deorsum autem ad pedes mala punica ex
hyacintho, purpura, vermiculo ac bysso re-
torta.
25 * Et tintinabula de auro purissimo, que po-
suerunt inter malogranata in extrema parte
tunicæ per gyrum.
26 * Tintinabulum autem aureum & malum
punicum, quibus ornatus incedebat pontifex
quando ministerio fungebatur, sicut præce-
pit Dominus Moyfi.
27 * Fecerunt tunicas byssinas opere textili
Aaron & filijs eius.
28 * Et mitras cum coronulis suis ex bysso.
29 * Feminalia quoque linea byssina, cingu-
lum verò de bysso retorta, hyacintho, purpu-
ra ac vermiculo bis tincto arte plumaria, sicut
præceperat Dominus Moyfi.

תרגום אונקלוס

14 ואבנים על שמות בני ישראל אינן תרמא עשרי על שמותיהן נבר על שמה לחר עשר שבטין ועבדו
15 ועבדו תרמין סרמין דרוב ותרמין עיקון דרוב ויתנו את תרמין עיקתא על תרין סרמין
16 ויתנו תרמין גרילן דרוב על תרין עיקון על סרמין חושנא
17 ויתנו תרמין גרילן דרוב על תרין עיקון על סרמין חושנא
18 ועבדו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
19 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
20 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
21 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
22 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
23 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
24 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
25 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
26 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
27 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
28 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין
29 ויתנו תרמין עיקון דרוב ויתנו תרמין עיקון דרוב ושוי על תרין סרמין חושנא על שופתיה די לעברא דאפודא מלגין

* Et lapides erant ex nominibus filiorum Israel 14
duodecim, ex duodecim nominibus eorum sculpti si-
gilli, unusquisque ex suo nomine in duodecim tri-
bus. * Et fecerunt super rationale catenulas con- 15
nexas, opus connexionis, ex auro puro.

* Et fecerunt duos vncinos aureos, et duos anu- 16
los aureos, et imposuerunt duos anulos aureos super
vtraque principia rationalis.

* Et imposuerunt innexiones ex auro super duos 17
anulos super vtrasque partes rationalis.

* Et ad duas coniunctiones duas innexiones, et 18
imposuerunt super duobus vncinis humeros super-
humeralis ex aduerso secundum faciem.

* Et fecerunt duos anulos aureos, et imposue- 19
runt super duas alas à summitate rationalis ad sum-
mitatem posterioris partis superhumeralis ab intus.

* Et fecerunt duos anulos aureos, et imposue- 20
runt super utrosque humeros superhumeralis ab
infraeius, secundum faciem secundum connexio-
nem desuper contexturam superhumeralis.

* Et constrinxit rationale ab anulis qui in eo ad 21
anulos superhumeralis, coniunctos ex hyacintho
complicatos ad contexturam superhumeralis, vt
non deflueret rationale à superhumerali, sicut præ-
cepit Dominus Moysi.

* Et fecerunt tunicam sub superhumerali, opus 22
textile totum hyacinthinum.

* At capitum tunice in medio textum adiun- 23
ctum, cui adiungens in circuitu capitum insep-
rabile.

* Et fecerunt super margine tunice ab infra 24
quasi florentis mali punici, mala punica ex hyacin-
tho, et purpura, et coccino filato, et bysso retorta.

* Et fecerunt tintinabula aurea, et imposue- 25
runt tintinabula super margines tunice in circuitu
inter mala punica.

* Tintinabula aurea, et mala punica super mar- 26
gine tunice in circuitu, ad ministrandum, sicut præ-
cepit Dominus Moysi.

* Et fecerunt tunicas byssinas, opus textile Aaron 27
et filijs eius. * Et cidares ex bysso, et mitræ ex bysso. 28

* Et femoralia ex bysso retorta, et zonas eorum 29
ex bysso et hyacintho, et purpura, et coccino retorta,
opus variegatoris, sicut præcepit Dominus Moysi.

14 * καὶ ὡς λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
δώδεκα, ἐκ τῶν δώδεκα ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγραμμένα
σφραγίδες, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδε-
15 κα φυλάς. * καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λόγιον κροσσοὺς συμπε-
πλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.

16 * καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπίδισκας χρυσαῖς, καὶ δύο δακτυ-
λίους χρυσοῦς· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ δύο δακτυλίους τοῦ χρυ-
σοῦ ἐπ' ἀμφοτέρους τὰς δ' ἑκάς τοῦ λογίου.

17 * καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοῦ δύο
δακτυλίου ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογίου.

18 * καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια· ἃ ἐπέ-
θηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας τοῦ ὤμου τῆς ἐπωμίδος·

19 ἃς ἐναντίας κτ' ὡς ὤσωπον. * ἃ ἐποίησαν δύο δακτυλίους
χρυσοῦ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερυγία ἀπ' ἀκροῦ τοῦ
λογίου ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπίθιου τῆς ἐπωμίδος ἑλθόν.

20 * καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦ, καὶ ἐπέθηκαν
ἐπ' ἀμφοτέρους τοῦ ὤμου τῆς ἐπωμίδος κατὰ τὴν αὐτὴν
κατὰ ὡς ὤσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἀνῶθεν τῆς στήθους

21 τῆς ἐπωμίδος. * καὶ συνέσφιξε τὸ λόγιον διὰ τὰ δακτυ-
λίων τῶν ἐπ' αὐτῶν εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συ-
χομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου συμπεπλεγμένοις εἰς τὸ ὕφασμα
τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλαρῇ τὸ λόγιον διὰ τῆς ἐπωμί-
δος, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

22 * ἃ ἐποίησαν τὴν
ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντόν, ὅλον ὑακίνθινον.

23 * τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον
συμπλεκτόν, ὡς ἀνέχον κύκλῳ τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον.

24 * καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κατὰ τὴν
ὥσπερ ἐξ ἀνδρὸς ῥοῆς ῥοίσκους, ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, ἃ

25 κοκκίνου νενησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. * καὶ
ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ κώδωνας ἐπὶ
τὰ λώματα τοῦ ὑποδύτου κύκλῳ ἀναμέθεν τῶν ῥοίσκων.

26 * κώδωνας χρυσοῦ· ἃ ῥοίσκους ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου
κύκλῳ, εἰς τὸ λ' εὐργεῖν, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

27 * καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὑφαντόν ἀσφόν· ἃ
28 τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. * καὶ τὰς κιθάραις ἐκ βύσσου, ἃ τὴν μίτραν

29 ἐκ βύσσου. * καὶ τὰ περισκέλη ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ
τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας,
καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέ-
ταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Ipsi autem lapides duodecim erant iuxta nomina filiorum Israel, scripti scriptura distincta quasi sculptura anuli singuli lapides per nomina sin-
gulorum per duodecim tribus.

15 Feceruntque in rationali catenulas sibi inuicem coherentes opere fimbriæ ex auro mundissimo.

16 Posueruntque in duobus lateribus rationalis duas fimbrias aureas in duobus anulis qui erant in lateribus rationalis.

17 Feceruntque duos anulos aureos, & po-
suerunt eos in duobus lateribus rationalis qui erant in ora eius quæ est à regione superhumeralis intrinsecus.

18 Feceruntque duos anulos aureos, & po-
suerunt eos in duobus humerulis superhumeralis inferius contra faciem eius à regione iuncturæ eius, supra baltheum super-
humeralis, vt non recederet rationale à superhumerali, sicut præceperat Dominus Moysi.

19 Et coniunxerunt rationale ex anulis suis ad anulos superhumeralis vitta hyacinthina, vt esset super baltheum super-
humeralis, vt non recederet rationale à superhumerali, sicut præceperat Dominus Moysi.

20 Feceruntque in inferiori parte pallij malogranata ex hyacintho, & purpura, & coccino retorta.

21 Feceruntque tintinabula in medio malorum granatorum in inferiori parte pallij per circuitum in medio malorum granatorum.

22 Tintinabulum & malum granatum, tintinabulum & malum granatum, in inferiori parte pallij per circuitum, ad ministrandum, sicut præ-
cepit Dominus Moysi.

23 Feceruntque tunicam ex bysso opere textoris Aaron & filijs eius.

24 Et tiaram ex bysso & pileos in decorem
ex bysso.

25 Et femoralia ex bysso retorta, baltheum quoque ex bysso retorta, & hyacintho, & purpura, & coccino, opere polymitarij, sicut
præceperat Dominus Moysi.

ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו
 עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה : * ויתנו עליו
 פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה
 יהוה את משה : * ויכל כל עבד את אהל
 מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את
 משה בן עשו : * ויביאו את המשכן אל משה את
 האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו ברחו ועמדיו
 ואדניו : * ואת מכסה עזרת האילם המאדמים
 ואת מכסה עזרת התחשים ואת פרכת המסך : * את
 ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : * את השלחן
 את כל כליו ואת לחם הפנים : * את המנורה
 הטהרה את נרותיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת
 שמן המאור : * ואת מזבח הזהב ואת שמן
 המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל :
 * את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו
 את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת בנו : * את
 קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך
 לשער החצר את מיתריו ויתדתי ואת כל כל
 עבדת המשכן לאהל מועד : * את בגדי השרד
 לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת
 בגדי בני לכהן : * ככל אשר צוה יהוה את משה
 בן עשו בני ישראל את כל העבדה : * וירא משה
 את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה
 בן עשו ויברך אתם משה :

מ

* וידבר יהוה אל משה לאמר : * ביום החדש
 הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד :
 * וישמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את
 הפרכת : * והבאת את השלחן וערכת את ערכו
 והבאת את המנורה והעלית את נרותיה :

תרגום אונקלוס

ועבדו את כלילא דקודשא דדב דכי וכתבו עליו כתב מפרש קדש ליהוה : * ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה בן עשו : * ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו ברחו ועמדיו ואדניו : * ואת מכסה עזרת האילם המאדמים ואת מכסה עזרת התחשים ואת פרכת המסך : * את ארון העדת ואת בדיו ואת הכפרת : * את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים : * את המנורה הטהרה את נרותיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור : * ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל : * את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת בנו : * את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתי ואת כל כל עבדת המשכן לאהל מועד : * את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בני לכהן : * ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל את כל העבדה : * וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה בן עשו ויברך אתם משה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : * ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד : * וישמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת : * והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית את נרותיה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : * ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד : * וישמת שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת : * והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית את נרותיה :

* Et fecerunt laminam auream, separationem
sanctuarij auri puri, et scripserunt in ea literas im-
pressas sigilli sanctificationem Domino.

* Et imposuerunt in ea marginem hyacinthinam,
vt supercadat super mitram desuper, sicut præcepit
Dominus Moysi. * Et perfectum est omne opus
tabernaculi testimonij, & fecerunt filij Israel secun-
dum omnia quaecunque præcepit Dominus Moysi.

* Et attulerunt tabernaculum ad Moysen &
omnia vasa eius, & anulos eius, & columnas eius,
& vestes eius, & paxillos eius, et bases eius.

* Et operimenta pelles arietum rubricatas, &
coopertoria pelles hyacinthinas, & velum.

* Et arcam testimonij, & vestes eius, & propi-
tatorium. * Et mensam & omnia vasa eius, &
panes propositionis.

* Et candelabrum purum, & lucernas eius lu-
cernas incendiij, & omnia vasa eius, & oleum lu-
minis. * Et altare aureum, & oleum vnctionis,
& thymiana compositionis, & velum portæ ta-
bernaculi.

* Et altare æneum, & craticulam eius æneam,
& vestes eius, & omnia vasa eius, & labrum, et
basim eius. * Et cortinas atrij, & columnas
& bases eius, & velum portæ atrij, & funiculos
eius, & paxillos eius, & omnia instrumenta quæ
ad opera tabernaculi testimonij.

* Et vestes ministratorias ad ministrandum in
eis in sanctuario, vestes sanctuarij, quæ sunt Aaron
& vestes filiorum eius in sacerdotium.

* Secundum omnia quaecunque præcepit Domi-
nus Moysi, sic fecerunt filij Israel omnem appara-
tum. * Et vidit Moyses omnia opera, et fuerunt
facientes ea, quemadmodum præcepit Dominus
Moysi, sic fecerunt ea, & benedixit eis Moyses.

CAP. XL.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicēs: * In
die una mensis primi prima die mensis, eriges
tabernaculum testimonij.

* Et pones ibi arcam testimonij, & cooperies ar-
cam velo.

* Et inferes mensam, & appones propositionem
eius, & inferes candelabrum, & impones lucer-
nas eius.

10 * καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, ἀφ' ὅπου τοῦ ἁγίου
χρυσίου καθαροῦ· καὶ ἐγράψαν ἐπ' αὐτὸ γράμματα ἐκτε-
11 τυπωμένα σφραγίδος ἁγίασμα κυρίου. * καὶ ἐπέθηκαν
ἐπ' αὐτὰ λάμα τὸ ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν
αὐτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

12 * καὶ συνετελέσθη πᾶν ἔργον τὸ σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος τῷ
13 Μωυσῇ. * καὶ ἔφεραν τὴν σκηνὴν πρὸς Μωυσῆν, & πάντα
τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ οὗτοι δακτυλίδες αὐτῆς, καὶ οὗτοι σύλους
αὐτῆς, καὶ οὗτοι μοχλοὶ αὐτῆς, καὶ οὗτοι πασσάλεις αὐτῆς, &

14 τὰς βάσεις αὐτῆς· * καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν
ἠρυθροδινωμένα, καὶ τὰ κατακαλύμματα δέρματα ὑακίν-
15 θινα, καὶ τὸ καπάπετάσμα. * καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυ-
16 ρίου, καὶ οὗτοι διωστήρες αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον· * καὶ τὴν

17 τράπεζαν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ οὗτοι ἄρτους τῆς προ-
18 θέσεως· * καὶ τὴν λυχνίδα τὴν καθαράν, καὶ οὗτοι λύχνους
αὐτῆς λύχνους τῆς καύσεως, & πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ

19 ἔλαιον τοῦ φωτός. * καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὸ
ἔλαιον τῆς καύσεως, & τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, & τὸ ἱπ-
20 πασθρον τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. * & τὸ θυσιαστήριον τὸ

χαλκοῦν, & τὴν ἐσχάραν αὐτῆς τὴν χαλκίαν, & οὗτοι ἀναφορεῖς
αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, & τὸν λουτήρα, καὶ τὴν βά-
40 σιν αὐτῆς. * καὶ τὰ ἱσία τῆς αὐλῆς, καὶ οὗτοι σύλους, & τὰς

βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ ἱππασθρον τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ
τὰ χοινία αὐτῆς, & οὗτοι πασσάλεις αὐτῆς, & πάντα τὰ ἔργα-
41 λεία τὰ εἰς τὰ ἔργα τὸ σκηνῆς & μαρτυρίου. * καὶ τὰς σο-
λὰς τὰς λειψργικὰς εἰς τὸ λειψργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ,

50 λὰς τοῦ ἁγίου, αἵ εἰσι ἀράων, & τὰς σολὰς τῶν ὑδῶν αὐτῆς εἰς
τὴν ἱερατείαν. * κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος τῷ
42 Μωυσῇ, ἕως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν παρασκευὴν.

43 * καὶ ἴδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, καὶ ᾔδει πεποιηκότας
αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, ἕως ἐποίησαν
αὐτὰ, καὶ ἐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς. μ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων· * ἐν ἡμέ-
2 ρα μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νεμωῖα, σήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ
3 μαρτυρίου. * καὶ θήσεις ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου,

4 & σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καπάπετάσματι. * καὶ εἰθί-
σεις τὴν τράπεζαν, & προθήσεις τὴν προθέσιν αὐτῆς· καὶ εἰ-
θίσεις τὴν λυχνίδα, καὶ ἱππστήσεις οὗτοι λύχνους αὐτῆς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 * Et fecerunt laminam coronam sanctitatis ex auro mundissimo, & scripserunt super eam scriptura distincta, sanctum Domino. 11 Et po-
11 si feceris, feceruntque filij Israel iuxta omnia quæ præceperat Dominus Moysi, ita fecerunt. 12 Perfectumque est omne opus tabernacu-
13 omnia vasa eiusdem tabernaculi, fibulas eius, tabulas eius, vestes eius, & columnas eius, & bases eius. 14 Adduxeruntque tabernaculum ad Moysen &
15 tum rubricatis, & opertorium de pellibus hyacinthinis, velum quoque quod extenditur. 16 Et opertorium de pellibus arie-
17 pitatorium. 18 Mensam & omnia vasa eius, & panem propositionis. 19 Candelabrum mundissimum, & lucernas quæ ordinantur & omnia va-
20 sa eius, & oleum ad illuminandum. 21 Altare aureum & oleum vnctionis, thymiana aromatum. tentoriumque quod erat in ostio taber-
22 naculi. 23 Altare æneum, & retiaculum eius æneum, vestes eius & omnia vasa eius: labrum & basim eius. 24 Cortinas atrij cum
25 columnis suis & cum basibus suis, velum quoque ad ostium atrij, funiculos eius, & paxillos eius, & omnia vasa ministerij tabernaculi fœderis.

26 Vestes quoque ministerij ad ministrandum in sanctuario, vestes sanctas Aaron sacerdotis & vestes filiorum eius vt ministrarent. 27 Iuxta
28 omnia quæ præcepit Dominus Moysi, ita fecerunt filij Israel omne opus. 29 Viditque Moyses omne opus, & ecce fecerant illud, sicut præ-
30 ceperat Dominus ita fecerunt, benedixitque eis Moyses.

CAPVT XL.

LOCUTUSQUE EST Dominus cum Moysē: dicens, 1 In mense primo, prima die mensis eriges tabernaculum fœderis. 2 Et
3 pones ibi arcam testimonij. Et cooperies super arcam velamine. 4 Et inferes mensam, & ordinabis ordinem eius, & inferes candelabrum, & incendes lucernas eius.

5 * ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות
6 * ושמת את מסך הפתח למשכן : * ונתתה את
7 * מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד : * ונתת
8 * את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים :
9 * ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער
10 * החצר : * ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
11 * המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו
12 * ויהיה קדש : * ומשחת את מזבח העלה ואת כל
13 * כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים :
14 * ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו :
15 * והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד
16 * ורחצת אתם במים : * והלבשת את אהרן את
17 * בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכחן לי :
18 * ואת בניו תקריב ויהלבוש אתם כהנא :
19 * ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו
20 * לי והיתה להם להם משחתם לכהנת עולם לדרתם :
21 * ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו בן עשרה :
22 * ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד
23 * לחדש חוקם המשכן : * ויקם משה את המשכן ויתן
24 * את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם
25 * את עמודיו : * ויפרש את האהל על המשכן וישם
26 * את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה
27 * את משה : * ויקחויתן את העדות אל הארץ
28 * וישם את הברים על הארץ ויתן את הכפרת על
29 * הארץ מלמעלה : * ויבא את הארץ אל המשכן וישם
30 * את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה
31 * יהוה את משה : * ויתן את השלחן באהל
32 * מועד על ירך המשכן צפונה מחוץ לפרכת :
33 * ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה
34 * יהוה את משה :

5 * Et altare aureum in quo adoletur incen-
sum coram arca testimonij.
6 * Tentorium in introitu tabernaculi te-
stimonij pones, & ante illud altare holo-
causti.
7 * Labrum inter altare & tabernaculum,
quod implebis aqua.
8 * Circundabisque atrium tentorii & in-
gressum eius.
9 * Et assumpto vnctionis oleo, vnges taber-
naculum cum vasis suis vt sanctificentur.
10 * Altare holocausti & omnia vasa eius; la-
brum cum basi sua.
11 * Omnia vnctionis oleo consecrabis, vt sint
sancta sanctorum.
12 * Applicabisque Aaron & filios eius ad fo-
res tabernaculi testimonij, & lotos aqua.
13 * Indues sanctis vestibus vt ministrant
mihi.
14 * Et vnctio eorum in sacerdotium sempi-
ternum proficiat.
15 * Fecitque Moyse omnia quæ præceperat
Dominus.
16 * Igitur mense primo anni secundi, prima
die mensis collocatum est tabernaculum.
17 * Erexitque Moyse illud, & posuit tabulas
ac bases & vectes, statuitque columnas.
18 * Et expandit tectum super tabernaculum
imposito desuper operimento, sicut Domi-
nus imperauerat.
19 * Posuit & testimonium in arca subditis
infra vectibus, & oraculum desuper.
20 * Cumque intulisset arcam in tabernacu-
lum testimonij, appendit ante eam velum,
vt expleret Domini iussionem.
21 * Posuit & mensam in tabernaculo testi-
monij ad plagam Septentrionalem extra ve-
lum:
22 * Ordinatis coram propositionis panibus,
sicut præceperat Dominus Moyse.

תרגום אונקלוס

5 * ונתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
6 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
7 * ותתן ית כיוורא בין משכן זימנא ובין מדבחה ותתן תמן מנא :
8 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
9 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
10 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
11 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
12 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
13 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
14 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
15 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
16 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
17 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
18 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
19 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
20 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
21 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
22 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
23 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
24 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
25 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
26 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
27 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
28 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
29 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
30 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
31 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
32 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
33 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :
34 * ותתן ית מדבחה דרתבא לאסקא קטורת בוסמין קדם ארוןא דסדרותא ותשוי ית פרסא דתרעא למשכנא :

* Et pones altare aureum ad incensandum cor-
ram arca testimonij. * Et impones cooperimen-
tum veli super ostium tabernaculi, & altare holo-
caustorum pones iuxta ostium tabernaculi testimonij.

* Et pones labrum inter tabernaculum testimo-
nij, & inter altare, & pones in eo aquam.

* Et pones atrium in circuitu, & pones velum &
porte atrij.

* Et assumes oleum unctionis, & un-
ges tabernaculum, & omnia quæ in eo, & san-
ctificabis illud & omnia vasa eius, & erunt sancta.

* Et unges altare holocaustorum, & omnia va-
sa eius, & unges labrum, & basim eius, & sancti-
ficabis illud. * Et sanctificabis altare, & erit
altare sanctum sanctorum.

* Et applicabis Aaron & filios eius ad ostia ta-
bernaculi testimonij, & lauabis eos aqua.

* Et indues Aaron vestes sanctas, & unges
eum, & sanctificabis eum, & sacerdotio fungetur
mibi.

* Et filios eius applicabis & indues eos tu-
nicas.

* Et unges eos sicut unxisti patrem eo-
rum, & sacerdotio fungentur mibi. & erit, ut sit
illis unctio sacerdotij in æternum, in generationes
eorum.

* Et fecit Moyses omnia quacunque præcepit
illi Dominus, sic fecit.

* Et factum est in mense primo secundo anno
egressorum eorum ex Ægypto prima die mensis, ere-
ctum est tabernaculum.

* Et erexit Moyses tabernaculum, & imposuit
capita, & immisit vestes, & erexit columnas eius.

* Et extendit cortinas super tabernaculum, &
imposuerunt operimentum tabernaculi super illud
desuper, sicut præcepit Dominus Moysi.

* Et accipiens testimonia imposuit in arcam, &
supposuit vestes sub arca, & imposuit propitiato-
rium super arcam.

* Et intulit arcam in tabernaculū, & imposuit
operimentum veli, & operuit arcam testimonij, si-
cut præcepit Dominus Moysi.

* Et imposuit mensam in tabernaculum testimo-
nij, ad latus tabernaculi testimonij, quod ad Aquil-
lonem extra velum tabernaculi.

* Et apposuit in
ea panes propositionis coram Domino, sicut præcepit
Dominus Moysi.

* & θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιάσαι ἐναν-
τίον τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα
τοῦ καταπέτασματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ τὸ θυ-
σιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ θήσεις τὸν λουτήρα ἀναμέσον
τῆς σκηνῆς & μαρτυρίου καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ
θήσεις ἐν αὐτῷ ὕδωρ.

* καὶ θήσεις τὴν αὐλὴν κύκλῳ, καὶ θή-
σεις τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς.

* καὶ λήψῃ
τὸ ἐλαίον τοῦ χρίσματος, & χρίσεις τὴν σκηνήν, καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσεις αὐτήν & πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, & ἔσαι
ἅγια.

* καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων, &
πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ, καὶ χρίσεις τὸν λουτήρα, & τὴν βάσιν
αὐτοῦ, καὶ ἀγιάσεις αὐτόν.

* & ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, &
ἔσαι τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.

* & παροσάξεις ἀαρὼν
& οὗτος ὕψος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς ἵδ μαρτυρίας, & λή-
σεις αὐτοῦ ὕδατι.

* & ἐνδύσεις ἀαρὼν τὰς φορέας τὰς ἀγίας,
καὶ χρίσεις αὐτόν, καὶ ἀγιάσεις αὐτόν, καὶ ἱερατεύσει μοι.

* καὶ οὗτος ὕψος αὐτοῦ παροσάξεις, καὶ ἐνδύσεις αὐτὸς χιτῶ-
νας.

* καὶ ἀλείψεις αὐτὸς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πα-
τέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσει μοι καὶ ἔσαι, ὥς εἶναι αὐτοῖς
χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

* καὶ ἐποίησε μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος,
ὥτως ἐποίησε.

* καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ ὄγδο-
τέρῳ ἔτει ἐκπορεύομένων αὐτῶν ἐξ αἰγύπτου ἐκ μωυσῆ, ἔσθθη
ἡ σκηνή.

* καὶ ἔστησε μωυσῆς τὴν σκηνήν, & ἐπέθηκε τὰς
κεφαλίδας, καὶ διενέβαλε οὗτος μοχλῆς, & ἔστησεν οὗτος σῦλκας
αὐτῆς.

* καὶ ἔξετενε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ
ἐπέθηκεν τὸ κάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτήν ἀνωθεν, καθὰ
ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσῇ.

* καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια
ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ὑπέθηκεν οὗτος διωστήρας ὑπὸ
τὴν κιβωτόν, καὶ ἐπέθηκεν τὸ ἱλαστήριον ἐπάνω τῆς κιβωτοῦ.

* καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτόν εἰς τὴν σκηνήν, & ἐπέθηκε τὸ
κατακάλυμμα τοῦ καταπέτασματος, & ἐσκέπασε τὴν κι-
βωτόν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ μωυσῇ.

* & ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου,
ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν
ἔξωθεν τοῦ καταπέτασματος τῆς σκηνῆς.

* καὶ παρέθηκεν ἐπ' αὐτῆς οὗτος ἄρτους τῆς προθέσεως
ἐναντίον κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ μωυσῇ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Ponesque altare aureum, in quo adoletur thymia aromatum coram arca testimonij. * Ponesque velum in ostio tabernaculi, & po-
nes altare holocausti ante ostium tabernaculi fœderis.

* Ponesque atrium per circuitum, & pones tentorium ostij atrij. * Tolleque oleum unctionis, & unges tabernaculum & omnia quæ in
eo sunt, & sanctificabis illud & omnia vasa eius, & erit sanctum.

* Et unges altare holocausti & omnia vasa eius, & sanctificabis illud. * Applicabisque Aaron
& filios eius ad ostium tabernaculi fœderis, & lauabis eos aquis.

* Et indues Aaron vestibus sanctis, & unges eum, & sanctificabis
eum, & sacerdotio fungetur mibi.

* Et filios quoque eius applicabis & indues eos tunicis. * Et unges eos sicut unxisti
patrem eorum, & ministrabunt coram me, & ut sit eis unctio sua in sacerdotio sempiternum in generationibus suis.

* Factumque est in mense primo in anno secundo prima die mensis erectum
est tabernaculum.

* Erexitque Moyses tabernaculum, & posuit bases eius, & imposuit tabulas eius, & posuit vestes eius, & ere-
xit columnas eius.

* Et expandit tentorium super tabernaculum, & posuit cooperitorium tabernaculi super illud desuper,
sicut præcepit Dominus Moysi.

* Tulitque & posuit testimonium in arca, & posuit in arca vestes, & posuit propitiatorium su-
per arcam desuper.

* Et intulit arcam in tabernaculum, & posuit velum extensum, ut protegeret super arcam testimonij
sicut præcepit Dominus Moysi.

* Posuitque mensam in tabernaculo fœderis in latere tabernaculi ad Aquilonem extra ve-
lum.

* Et ordinavit super ea ordines panum coram Domino, sicut præcepit Dominus Moysi.

וַיִּשָּׂם אֶת-הַמִּנְרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח
הַשְּׁלֶחַן עַל יָדוֹ הַמַּשְׁכָּן נֹגֵבָה׃ * וַיַּעַל הַנֶּרֶת לִפְנֵי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ * וַיִּשָּׂם
אֶת-מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת׃
* וַיִּקְטֹר עָלָיו קֹטֶרֶת סָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-
מֹשֶׁה׃ * וַיִּשָּׂם אֶת-מִסַּךְ הַפֶּתַח לַמַּשְׁכָּן׃
* וְאֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שֶׁם פֶּתַח מַשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל
עָלָיו אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה׃ * וַיִּשָּׂם אֶת-הַכִּיֹּר בֵּין-אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שֶׁמֶחַ מַיִם לְרַחֲצָה׃ * וַרְחֲצוּ
מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵיהֶם אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם׃
* בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרִבְתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה׃ * וַיִּקַּם אֶת-הַחֲצֵר
סָבִיב לַמַּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּרְתֵּן אֶת-מִסַּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר
וַיַּכֵּל מֹשֶׁה אֶת-הַמֶּלֶךְ-כָּהֵן׃ * וַיִּבֶס הָעֲנָן
אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת-הַמַּשְׁכָּן׃
* וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן עָלָיו
הָעֲנָן וּכְבוֹד יְהוָה מָלָא אֶת-הַמַּשְׁכָּן׃ * וּבַהֲעֹלֹת
הָעֲנָן מֵעַל הַמַּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מַסְעֵיהֶם׃
* וְאִם-לֹא יַעֲלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֲלֹתוֹ׃
* כִּי עֲנָן יְהוָה עַל-הַמַּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה
בּוֹ לְעִינֵי כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מַסְעֵיהֶם׃

24 * Posuit & candelabrū in tabernaculo te-
stimonij è regione mensæ in parte australi:
25 * Locatis per ordinem lucernis iuxta præ-
ceptum Domini. * Posuit & altare aureum
26 sub tecto testimonij contra velum.
27 * Et adoleuit super eo incensum aromaticum,
28 sicut iusserat Dominus Moyse. * Posuit &
tentorium in introitu tabernaculi testimonij.
29 * Et altare holocausti in vestibulo testimo-
nii offerens in eo holocaustum & sacrificia, ut
Dominus imperauerat.
30 * Labrum quoque statuit inter tabernacu-
lum testimonii, & altare, implens illud aqua.
31 * Laueruntque in eo Moyse & Aaron ac
filii eius manus suas & pedes, cum ingrede-
32 rentur tectum fœderis: * Et accederent ad
altare, sicut præceperat Dominus Moyse.
33 * Erexit & atrium per gyrum tabernaculi
& altaris, ducto in introitu eius tectorio. Post-
quam omnia perfecta sunt:
34 * Operuit nubes tabernaculum testimo-
nij, & gloria Domini impleuit illud.
35 * Nec poterat Moyse ingredi tectum fœ-
deris nube operiente omnia, & maiestate Do-
mini coruscante, quia cuncta nubes operue-
36 rat. * Si quando nubes tabernaculum defe-
rebat, proficiscebantur filii Israel per turmas
37 suas. * Si pendebat defuper, manebant in
eodem loco.
38 * Nubes quippe Domini incumbibat per
diem tabernaculo & ignis in nocte, videnti-
bus cunctis populis Israel per cunctas man-
siones suas.

תרגום אונקלוס

וַיִּשָּׂם יְהוָה מִנְרָתָא בְּמַשְׁכָּנוֹ וַיִּמָּנָה לְקַבֵּיל פְּתוּרָא עַל צִידָא דְּמַשְׁכָּנָא דְּרוּמָא׃
וַיִּשָּׂם יְהוָה מִדְּבַחָא דְּרוּמָא בְּמַשְׁכָּנוֹ וַיִּמָּנָה קֶדֶם פְּרוּכָתָא׃
וַיִּשָּׂם יְהוָה פֶּרֶסָא דְּחֶרֶץ לַמַּשְׁכָּנָא׃
וַיִּשָּׂם יְהוָה כִּיֹּרָא בֵּין מַשְׁכָּנוֹ וּבֵין מִדְּבַחָא וַיִּתֵּב תַּמָּן מֵיָא לְקֹדֶשׁ׃
בְּמִיעֲלֹהוֹן לַמַּשְׁכָּן וַיִּמָּנָה וּבְמִקְרִבְהוֹן לְמִדְּבַחָא מְקַדְשִׁין כְּמָא דְּפִקְדִין יְיָ יְהוָה מִשְׁרָה׃
וַיִּכְלֵם יְהוָה סְחוּר סְחוּר לְמַשְׁכָּנָא וּלְמִדְּבַחָא וַיִּתֵּב יְהוָה פֶּרֶסָא דְּחֶרֶץ וַיִּשְׁחִי מִשְׁרָה יְהוָה עֵיבִידָתָא׃
וְלֹא יָכִיל מֹשֶׁה לְמִיעַל לַמַּשְׁכָּן וַיִּמָּנָה אֲרִי שָׂרָא עֲלוּהִי עֲנָנָא וַיִּקְרָא דִּיִּי אֲחֻמְלִי יְהוָה מַשְׁכָּנָא׃
וְאִם לֹא יַעֲלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹמָא דְּאִסְתַּלְקוּתִיהּ׃
כִּי עֲנָן יְהוָה עַל-הַמַּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעִינֵי כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מַסְעֵיהֶם׃

תם וגשלים ספר שמות

וַיִּקְרָא וּמוֹנָה עִם רַב עִיּוֹן עַל יְדֵי בְּנֵיכְטוּס אֲרִיאֵשׁ מוֹנִטְנוּס מְמוֹנָה עַד הַמֶּלֶךְ-כָּהֵן
הַזֹּאת בְּמִצּוֹרַת פִּילִיפּוּס מֶלֶךְ סַפְרָד מֶלֶךְ טוֹב וִירָא הָאֱלֹהִים עַל
כָּל אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ׃

ב א מ

INCIPIT VAIECHRA, ID EST, LIBER LEVITICVS.

CAP. I.

VOcauit autē Moysen, & locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonij, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos, Homo qui obtulerit ex vobis hostiā Dño de pecoribus, id est, de bobus & ouibus offerēs victimas. * Si holocaustum fuerit eius oblatio ac de armēto, masculum immaculatū offeret ad ostiū tabernaculi testimonij ad placandū sibi Dominum. * Ponētq; super caput hostiæ masculinus, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. * Immolabitq; vitulū coram Domino, & offerent filij Aaron sacerdotes sanguinem eius fundentes per altaris circuitum, quod est ante ostium tabernaculi. * Detractāque pelle hostiæ artus in frusta concident. * Et subijcient in altari ignem strue lignorum antē composita. * Et membra quæ sunt cæsa de super ordinantes, caput videlicet & cuncta quæ adherent iecori; * Intestinis & pedibus lotis aqua, adolebitque ea sacerdos super altare in holocaustū & suauem odorem Domino. * Quod si de pecoribus oblatio est, de ouibus siue de capris holocaustum masculum absque macula offeret. * Immolabitque ad latus altaris, quod respicit ad Aquilonem coram Domino. Sanguinem verò illius fundēt super altare filij Aaron per circuitum. * Diuidētque membra, caput & omnia quæ adherent iecori, & imponent super ligna quibus subijciendus est ignis. * Intestina verò & pedes lauabunt aqua, & oblata omnia adolebit sacerdos super altare in holocaustum & odorem suauissimum Domino. * Si autem de auibus holocausti oblatio fuerit Domino de turturibus & pullis columbæ:

א

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: * דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: * אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: * וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: * ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: * והפשיט את העליו ונתח אתה לנתחיה: * ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: * וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: * וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עליו אשה ריח ניחוח ליהוה: * ואם מן הצאן קרבנו מן הכששים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: * ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: * ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: * והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשר ריח ניחוח ליהוה: * ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו:

תרגום אונקלוס

א

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: * דבר אל בני ישראל ואמרת אלם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: * אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: * וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: * ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: * והפשיט את העליו ונתח אתה לנתחיה: * ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: * וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: * וקרבו וכרעו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עליו אשה ריח ניחוח ליהוה: * ואם מן הצאן קרבנו מן הכששים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: * ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: * ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: * והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשר ריח ניחוח ליהוה: * ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו:

ויקרא

CAP. I.

Et renouauit Moysen & locutus est Dominus ei de tabernaculo testimonij: dicens, * Loquere filiis Israel, & dices ad eos, Homo si obtulerit ex vobis dona Domino de iumentis, & de bobus, & de ouibus offeretis dona vestra. * Si holocaustum donum eius, ex bobus masculum immaculatum offeret illud ad ostium tabernaculi testimonij, offeret illud acceptabile coram Domino.

* Et imponent manum super caput hostiæ acceptabile ei, ad propitiandum pro eo. * Et immolabunt vitulum coram Domino, & offerent filij Aaron sacerdotes sanguinem, & effundent sanguinem super altare in circuitu quod ante ostium tabernaculi testimonij.

* Et excoriantes hostiam, concident illam per membra.

* Et imponent filij Aaron sacerdotes ignem super altare, & exaggerabunt ligna super ignem.

* Et imponent filij Aaron sacerdotes membra scissa, & caput, & adipem super ligna, quæ super ignem, existentia super altare.

* Quæ autem in ventre & pedes lauabunt aqua, & imponent sacerdos omnia super altare, holocaustum est sacrificium odor suauitatis Domino.

* Si autem ab ouibus oblatio eius Domino, absque agnis, & hædis in holocaustum, masculum immaculatum offeret illud, & imponent manum super caput eius.

* Et immolabunt illud à latere altaris, ad Aquilonem coram Domino, & effundent filij Aaron sacerdotes sanguinem eius super altare in circuitu.

* Et diuident illud per membra, & caput eius, & adipem eius, & coaceruabunt sacerdotes illa super ligna, quæ super ignem, existentia super altare.

* Et quæ in ventre, & pedes lauabunt aqua, & offeret sacerdos omnia, et imponent super altare: holocaustum est sacrificij odor suauitatis Domino.

* Si autem ab auibus holocaustum offerat donum suum Domino, & offerat de turturibus, vel de columbis oblationem suam.

α'.

ΚΑὶ ἀνέκαλεσε μωυσέω, καὶ ἐλάλησε κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων· * λάληθὲν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, ἵνα ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἄνθρωπ' ὅτι ἐὰν προσάγῃ ἕξ ὑμῶν δάρα πρὸ κυρίου ἅπὸ τῶν κτηνῶν, ἵνα ἅπὸ τῶν βοῶν, ἵνα ἅπὸ τῶν προβάτων προσθήσετε δάρα ὑμῶν.

* ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δάρον αὐτῷ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς· ἔμαρ τυτίου, προσθήσει αὐτὸ δεκτὸν ἐν θυρῇ κυρίου. * καὶ ἑπλήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ,

ἵνα ἱλασθῇ περὶ αὐτοῦ. * καὶ σφάζουσι τὸν μόσχον ἐναντὶ κυρίου· καὶ προσθήσουσι ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα· καὶ προσχεύουσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

* ἵνα ἐκδείξαντες τὸ ὄλοκαύτωμα, μελοῖσι αὐτὸ κατὰ μέλη. * καὶ ἑπλήσουσι ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς πύρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· καὶ σοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πύρ.

* καὶ ἑπλήσουσι ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ σῆμα ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός, τὰ ὄντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

* τὰ δ' ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τοὺς πόδας πλυνουσιν ὕδατι· καὶ ἑπλήσει ὁ ἱερεὺς τὰ πέντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι θυσίας ὁσμὴ δωδίας κυρίῳ.

* ἐὰν δ' ἅπὸ τῶν προβάτων τὸ δάρον αὐτῷ πρὸ κυρίου ἅπὸ τε τῶν θρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὄλοκαύτωμα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ· καὶ ἑπλήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

* καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου, πρὸς βορρᾶν ἐναντίον κυρίου· καὶ προσχεύουσιν ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

* καὶ διελθοῖσι αὐτὸ κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ σῆμα αὐτοῦ· καὶ ἑπλοιάσουσι ὁ ἱερεὺς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός, τὰ ὄντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

* καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, καὶ τοὺς πόδας πλυνουσιν ὕδατι· καὶ προσθήσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα, καὶ ἑπλήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κάρπωμά ἐστι θυσίας ὁσμὴ δωδίας πρὸ κυρίου.

* ἐὰν δ' ἐκ τῶν πετεινῶν ὄλοκαύτωμα προσφέρῃ δάρον αὐτῷ πρὸ κυρίου, καὶ προσθήσῃ ἅπὸ τῶν τετραγόνων, ἢ ἅπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δάρον αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAPVT I.

Vocauit autem Moysen & locutus est Dominus cum eo de tabernaculo fœderis: dicens, * Loquere cum filiis Israel, & dices eis, Homo qui obtulerit ex vobis oblationem coram Domino, de pecoribus, de bobus & de ouibus offeretis oblationes vestras. * Si holocaustum fuerit eius oblatio de bobus, masculum integrum offerat, ad ostium tabernaculi fœderis offerat illum, ut sit ei placabile coram Domino.

* Imponetque manum suam super caput holocausti, & acceptabile erit ei ad propitiandum pro eo. * Et detrahet pellem holocausti, & diuidet illud per membra eius. * Et ponent filij Aaron sacerdotes sanguinem eius super altare, & aspergent sanguinem super altare per circuitum quod est in ostio tabernaculi fœderis.

* Et coaceruabunt sacerdotes illa super ligna, quæ sunt super ignem qui est super altare. * Interiora autem eius & pedes eius lauabit aqua, & incendet sacerdos omnia super altari: holocaustum est sacrificij odor suauitatis Domino.

* Si autem de filiis ouium fuerit oblatio eius de arietibus aut de capris in holocaustum, masculum integrum offeret. * Si autem de filiis ouium fuerit oblatio eius de arietibus aut de capris in holocaustum, masculum integrum offeret. * Immolabitque eum ad latus Aquilonis altaris coram Domino. Et diuidetque illum per membra eius, caput eius & intestina autem & pedes lauabit aqua, & offeret sacerdos omnia, & adolebit in altari. holocausti oblatio est quæ suscipitur cum beneplacito coram Domino.

* Si autem ab auibus fuerit holocaustum oblationis eius coram Domino, offeret de turturibus aut de filiis columbæ oblationem suam.

והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו
והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח
והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן * ושפך
אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה : ב * ונפש כי תקריב קרבן
מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה : * והביאה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל
לבנתה והקטיר הכהן את מזבחת המזבחה
אשר ריח ניחח ליהוה : * והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה :
* וכי תקרב קרבן מנחה מאפה רגור
סלת חלוצ מצת בלולת בשמן ורקימי מצות
משחים בשמן : * ואם מנחה על המחבת
קרבנד סלת בלולה בשמן מצה תהיה : * פתות
אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה יהיה :
* ואם מנחת מרחשת קרבנד סלת בשמן
תעשה : * והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה
ליהוה והקריבה אל הכהן והגיש אל המזבח :
* והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה : * והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה :
* כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ
כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשר
ליהוה : * קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח : * וכל קרבן מנחה
במלח תמלח ולא תשביר מלח ברית אלהיך מעל
מנחתך על כל קרבנד תקריב מלח :

15 * Offeret eam sacerdos ad altare, & retorto
ad collum capite ac rupto vulneris loco, de-
currere faciet sanguinem super crepidinem al-
16 taris. * Vesiculam verò gutturis & plumas
proijciat prope altare ad orientalem plagam,
17 in loco in quo cineres effundi solent. * Con-
fringétque ascellas eius, & non secabit, neque
ferro diuidet eam, & adolebit super altare li-
gnis igne supposito. Holocaustum est & ob-
latio suauissimi odoris Domino.

CAP. II.

1 A Nima cū obtulerit oblationem sacrificij
A Domino, simila erit eius oblatio. Fūdēt-
2 que super eam oleum, & ponet thus. * Ac
deferet ad filios Aaron sacerdotis. Quorum
vnus tollet pugillum plenū similæ & olei ac
totum thus, & ponet memoriale super altare
3 in odorem suauissimum Domino. * Quod
autem reliquū fuerit de sacrificio, erit Aaron
& filiorum eius sanctum sanctorum de obla-
4 tionibus Domini. * Cū autē obtuleris sa-
B crificium coctum in clibano de simila, panes
scilicet absque fermento consperfos oleo, & la-
5 gana azyma oleo lita. * Si oblatio tua fue-
rit de sartagine simile consperfa oleo & absq-
6 fermento: * Diuides eam minutatim, & fun-
7 des super eam oleum. * Si autem de craticu-
la fuerit sacrificium, æquē simila oleo consper-
8 getur. * Quam offerens Domino trades ma-
9 nibus sacerdotis: * Qui cū obtulerit eam,
tollet memoriale de sacrificio, & adolebit su-
C per altare in odorem suauitatis Domino.
10 * Quidquid autem reliquum est, erit Aa-
ron & filiorum eius sanctum sanctorum de
11 oblationibus Domini. * Omnis oblatio
quæ offertur Domino absque fermento fiet,
nec quicquam fermenti ac mellis adolebitur
in sacrificio Domini.
12 * Primitias tantum eorum offeretis ac mu-
nera, super altare verò non imponentur in
odorem suauitatis.
13 * Quicquid obtuleris sacrificij sale condies,
nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio
tuo. In omni oblatione offeres sal.

תרגום אונקלוס

15 ויקריבניה כהנא למדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
ויפריק יתיה בגדפוהי לא יפריש ויסיק יתיה כהנא למדבחה על אצטא דעל
16 ואינש ארי וקריב קרבן מנחתא קדם ויזיל סולחא יתיה קרבניה
ב * ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
2 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
3 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
4 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
5 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
6 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
7 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
8 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
9 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
10 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
11 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
12 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה
13 ויחמצי דמיה על כותל מדבחה וימלוק ית רישה ויסק למדבחה ויחמצי דמיה על כותל מדבחה

* Et offeret eam sacerdos ad altare, et retorque-
bit caput eius, & sacrificabit sacerdos super altare,
& effundet sanguinem ad basem altaris.

⁴ Et auferet vesiculam cum plumis, & projiciet ea apud altare versus orientem ad locum cineris. ⁵ Et confringet illam ab alis, & non diui-

det, & sacrificabit illud sacerdos super altare super ligna quæ super ignem, holocaustum est sacrificij odor suavitatis Domino.

CAP. II.

¶ Si autem anima offerat oblationem sacrificiū Do-
mino, simila erit oblatio eius, & effundet super
illam oleum, & imponet super id incensum, sacrifi-
cium est. * Et offeret illam ad filios Aaron sacer-
dotes, et accipiens ab illa, implebit pugillum à simila
cum oleo, & omne thus eius, & imponet sacerdos
memoriale eius super altare, sacrificium odor suavi-
tatis Domino. * Et reliquias à sacrificio Aaron,
& filiis eius, sanctum sanctorum à sacrificiis Do-
mini. * Si autem obtulerit donum sacrificium
coctum in furno ex simila, panes azymos conspersos
in oleo, & lagana azyma uncta in oleo.

* Si autem sacrificium de sartagine donū tuum, & simila conspersa in oleo, az yma erunt.

⁴ Et comminues ea in frusta, & effundes super
illa oleum: sacrificium est Domino.

^a Si autem sacrificium de craticula donū tuum, s
simila in oleo fiet. ^a Et offeres sacrificium quod s

feceris ex his Domino, & offeres ad sacerdotem,
& accedens ad altare, ² Tolle sacerdos de sa-
crificio memoriale eius, & imponet sacerdos super
altare holocaustum odorem suavitatis Domino.

² At relictum à sacrificio, Aaron & filius eius, ¹⁰ sancta sanctorum ab holocaustis Domini.

Omne sacrificium, quod obtuleritis Domino, non facietis fermentatum; omne enim fermentum, & omne mel non adjicietis in illo, sacrificare Domino oblationem.

² De primitiis offeretis ipsa Domino; super autem altere non imponetur in odorem suavitatis Domino.

⁴ Et omnis oblatio sacrificij vestri sale salietur, non cessabit sal fœderis Domini à sacrificiis vestris: in omni dono vestro offeretis Domino sal.

15 *Ἐπερβόισα αὐτὸ ὁ ἱερὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἔδπο-
κνύσει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπιθύσει ὁ ἱερὺς ἐπὶ τὸ θυσιασ-
16 ριον, ἔσραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. *Ἐ-
ἀφελεῖ τὸ πρῶτον σὺν τοῖς πτεροῖς, ἔκβαλεῖ αὐτὰ πα-
ρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν ὅπον τῆς σποδοῦ.

17 καὶ ἐκκλᾶσει αὐτὸ ἐν τῶν περύγων, ἔκδιελεί ἔκ Ἰπθύ-
σει αὐτὸ ὁ ἱερὸς Ἰπὶ τὸ θυσιασῆμεν Ἰπὶ τὰ ξύλα ἰὰ Ἰπὶ τοῦ
πυρός· κάρπωμά ἐστι θυσίας ὅση μὴ δώδίας τῷ κυρίῳ.

 β'

1 * Εάν ὅψυχὴ προσφέρῃ δάρον θυσίαν τῷ κυρίῳ, σεμιδάλης
 ἔσται τὸ δάρον αὐτῆς, ἔπιχεεῖ ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, ἔπιθήσει
 2 ἐπ' αὐτὸ λίβανον, θυσία ἔστιν. * ἔοίσει αὐτὴν ὡς ὅτε ἦεν
 αἱρῶν ὅτε ἱερεῖς ἔδραξάμενος ἀπ' αὐτῆς, πλήσῃ τὴν δράκα
 ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως συν τῷ ἐλαίῳ, ἔπαντα τὸν λίβανον αὐ-
 τῆς, ἔπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσια-
 3 στήριον, θυσία ὁσμὴ θύωδίας τῷ κυρίῳ. * καὶ τὸ λοιπὸν τὸ

ἀπὸ τῆς θυσίας αἱρῶν ἐ τῆς ἡοῖς αὐτῶν, ἄγιον τῶν ἀγίων ἀπὸ
 τῶν θυσιῶν κυρίου. * ἐὰν ᾧ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμ-
 μένην ἐν κλιβάνῳ ἐκ σερμιδάλεως, ἄρτους ἄζυμας πεφυ-
 ραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα κεχειμμένα ἐν
 ἐλαίῳ. * ἐὰν ᾧ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σερμίδα-
 λος πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμα ἔσται. * καὶ διαθύ-

ψεις αὐτὰ κλάσματα, ὧς ἔπιχεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον, θυσία
7 ἐς ἡκυρίῳ. * εἰ ἂν ᾗ θυσία ἀπὸ ἐχάρας τὸ δῶρόν σου, σελί-
8 δαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται. * καὶ περὶ θύσεις τὴν θυσίαν

ἣν αὐτοποίησεν ἐκ τέτων τῶ κυρίῳ, ὅς περ θίσεις πρὸς τὸν ἱερέα·
 9 καὶ περσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον, * ἀφελεῖ ὁ ἱερδὺς
 ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἔπιθῇ οὗτος ὁ ἱερδὺς
 ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴν δυνάδας τῶ κυρίῳ.

το * τὸ ὃ καταλειφθῆναι ἀπὸ τῆς θυσίας, αἱρῶν, καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτῆς· ἅμα τῶν ἀγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου.

* πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρῃτε τῷ κυρίῳ, ἐποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι ἐποθείσετε ἐπ' αὐτῆς, καρπώσαί τῷ κυρίῳ ὄσθον.

² ἀπαρχῆς προσέσχετε αὐτὰ τῷ κυρίῳ, ὅτι τὸ θυσιάζειν οὗκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὄσμην δι' ὁδίας τοῦ κυρίου.

καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν· ἀλλ' αἰδοῦσέ με· ὁ διαπαύ-
σαι αἶλας διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιᾶσματων ὑμῶν· ὅτι
παντὸς δώρου ὑμῶν πεποιθίστετε τῷ κυρίῳ αἶλας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Homo autem cum obtulerit oblationem muneris coram Domino, simila erit eius oblatio, fundetque super eam oleum, & ponet super eam
² Et afferet eam ad filios Aaron sacerdotis, & tollet inde sacerdos plenum pugillum suum de simila eius & de oleo eius cum to-
³ Quod autem re-
⁴ Et quando obtuleris oblationem
⁵ Si autem sacrificium de

⁶ Divides eam minutatim, & effundes super eam oleum, munus est.

10 Quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron, & filiis eius: sanctū sanctorum
ent de oblationibus Domini. 11 Omne munus quod offertur coram Domino non fiet fermentatū, quoniam omne fermentū & omne mel non
12 In oblationē primitiarū offerens ea coram Domino, & in altare nō incendantur, vt suscipiantur cū be-
neplacito. 13 Omne enim oblationē sacrificij tui sale salies, nec auferes sal fœderis Dei tui de sacrificio tuo, super omnem oblationē tuā offeres sal.

* Si autem obtuleris sacrificium primitiarum Domino, noua torrefacta, farra comminuta Domino. offeres sacrificium primitiarum tuarum.
 * Et effundes super ipsum oleum, & impones super id thus, sacrificium est.
 * Et offeret sacerdos memoriale eius de farribus cum oleo, & omne thus eius holocaustum est Domino.

CAP. III.

Si autem sacrificium salutaris oblatio eius Domino, siquidem ex bobus ipse obtulerit, siue masculum, siue feminam, immaculatum adducet illud coram Domino. * Et imponet manus eius super caput doni, & immolabit illud apud ostium tabernaculi testimonij, & effundent filij Aaron sacerdotes sanguinem super altare holocaustorum in circuitu.

* Et adducent de sacrificio salutaris holocaustum Domino, adipem operientem ventrem, & omnem adipem qui super ventrem: * Et duos renes, & adipem qui super ipsos, qui super femora, & reticulum, quod super iecur, cum renibus auferet.

* Et referent ea filij Aaron sacerdotes super altare, super holocausta, super ligna, quæ super ignem, oblationem odorem suauitatis Domino.

* Si autem de ouibus oblatio eius, sacrificium salutaris Domino, masculum vel feminam immaculatum offeret illud. * Si agnum obtulerit munus eius, offeret illud coram Domino. * Et superponet manum super caput doni sui, & immolabit illud apud ostium tabernaculi testimonij, & infundent filij Aaron sacerdotes sanguinem super altare in circuitu.

* Et offeret à sacrificio salutaris oblationem Domino, adipem & lumbum immaculatum cum ilibus diuidet illud, & adipem cooperientem ventrem, & omnem adipem qui super ventrem.

* Et utrosque renes & adipem qui super ipsos, qui super ilia, & reticulum quod super iecur, cum renibus auferens.

* Offeret sacerdos super altare. odor suauitatis oblatio Domino.

* Si autem de capris donum eius, & adducet illud coram Domino.

14 * ἐὰν ᾧ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογνημάτων τῷ κυρίῳ, νέα πεφυγμένα χόρρα ἐλεκτά τῷ κυρίῳ· καὶ προσθήσεις τὴν 15 θυσίαν τῶν πρωτογνημάτων αὐτοῦ. * καὶ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστὶ. 16 * καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χερσὶν σου τὰ ἐλαίω, & πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, κάρπωμά ἐστι κυρίῳ.

γ.
 1 * Ἐὰν ᾧ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτῆς τῷ κυρίῳ, ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸς προσαγάγῃ, ἐὰν τε ἄρσεν, ἐὰν τε θῆλυ, 2 ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἕναντι κυρίου. * καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ προσχεύουσιν 3 ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυμάτων κύκλῳ. * & προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ, τὸ σῆαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ σῆαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας.

4 * καὶ οὗτοι δύο νεφροὺς, καὶ τὸ σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρῶν, καὶ τὸν λοβόν, τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεί. * & ἀνοίθουσιν αὐτὰ ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα, ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάρπωμα ὁσμὴν δωδίας τῷ κυρίῳ.

6 * ἐὰν ᾧ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτῆς θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσθήσει αὐτό.

7 * ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτῆς, προσάξει αὐτὸ ἕναντι κυρίου.

8 * & ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτῆς, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, & προσχεύουσιν ὁ υἱὸς ἀαρὼν ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

9 * καὶ προσθήσει ἀπὸ τῆς θυσίας σωτηρίου κάρπωμα τῷ κυρίῳ τὸ σῆαρ καὶ τὴν ὀσφυῖν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεί αὐτό· καὶ τὸ σῆαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν, & πᾶν τὸ σῆαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας. * καὶ ἀμφοτέρους οὗτοι νεφροὺς, καὶ τὸ σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρῶν, καὶ τὸν λοβόν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών,

11 * ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὁσμὴν δωδίας κάρπωμα τῷ κυρίῳ.

12 * ἐὰν ᾧ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτῆς, καὶ προσάξει αὐτὸ ἕναντι κυρίου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Si autem obtuleris munus primitiarum coram Domino, de spicis virentibus torrefactis igne confractis ac teneris offeres munus primitiarum tuarum. " Et pones super illud oleum, ponesque super illud thus, munus est. " Et adolebit sacerdos memoriale eius de granis eius confractis & de oleo eius cum toto thure eius, oblatio est coram Domino.

CAPVT III.

ET si hostia sanctificationum fuerit oblatio eius, si de bobus ipse obtulerit siue masculum siue feminam, integrum offeret coram Domino. Imponetque manum suam super caput oblationis suæ, & immolabit eam in ostio tabernaculi fœderis, & aspergent filij Aaron sacerdotes sanguinem per circuitum altaris. Et offeret de hostia sanctificationum oblationem coram Domino adipem, qui operit intestina & totum adipem qui est super intestina. Et duos renes & adipem qui est super eos, & qui est super ilia, & reticulum quod est super iecur cum renibus auferet illud. Adolebuntque ea filij Aaron super altare in holocaustum quod est super ligna quæ sunt super ignem. Oblatio est quæ suscipitur cum beneplacito coram Domino. Si autem de ouibus fuerit oblatio eius in hostiam sanctificationum coram Domino: masculum aut feminam integrum offeret. Si agnum ipse obtulerit in oblationem suam, offeret eum coram Domino. Et imponet manum suam super caput oblationis suæ, & immolabit eam ante tabernaculum fœderis, & aspergent filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. Offeretque de hostia sanctificationum oblationem coram Domino, adipem eius, caudam integram, contra dorsum auferet eam, & totum adipem qui est super intestina. Et duos renes, & adipem qui est super eos, qui est iuxta ilia, & reticulum quod est super iecur cum renunculis auferet illud. Et adolebit ea sacerdos in altari, pabulum oblationis est coram Domino. Si autem de capris fuerit oblatio eius, offeret eam coram Domino.

* וסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל
מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב:
* והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
* ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליון אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
יסירנה: * והקטירם הכהן המזבח לחם אשה
לריח ניחח כל חלב ליהוה: * חקת עולם לדורותיכם
בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו:

ד

* וידבר יהוה אל משה לאמר: * דבר אל בני
ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות
יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: * אם
הכהן המשיח יחטא לאשמרת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת:
* והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה
וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני
יהוה: * ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אותו
אל אהל מועד: * וטבל הכהן את אצבעו בדם
והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
פרכת הקדש: * ונתן הכהן מן הדם על קרנות
מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלוי
אשר פתח אהל מועד: * ואת כל חלב פר החטאת
יריס ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל
החלב אשר על הקרב: * ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר
יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על
מזבח העלוי:

13 * Ponet manum suam super caput eius, im-
molabitque eam in introitu tabernaculi testi-
monij. Et fundent filij Aaron sanguinem eius
per altaris circuitum.

14 * Tollentq; ex ea in partum ignis dominici
adipem qui operit ventrem, & qui tegit uni-
uersa vitalia. * Duos renunculos cum reti-
culo quod est super eos iuxta ilia, & aruinam
iecoris cum renunculis.

16 * Adolebitque ea super altare sacerdos in
alimoniam ignis & suauissimi odoris.

17 * Omnis adeps Domini erit iure perpetuo
in generationibus & cunctis habitaculis ve-
stris, nec sanguinem nec adipem omnino co-
medetis.

CAP. IIII.

1 * Locutusque est Dominus ad Moysem: di-
cens, * Loquere filiis Israel, Anima quæ
peccauerit per ignorantiam: & de vniuersis
mandatis Domini quæ precepit vt non fieret,
quippiam fecerit. * Si sacerdos qui vnctus
est peccauerit, delinquere faciens populum,
offeret pro peccato suo virulum immacula-
tum Domino.

4 * Et adducet illum ad ostium tabernaculi
testimonij coram Dño, ponetq; manum super
caput eius, & immolabit eum Domino.

5 * Hauriet quoq; de sanguine vituli, inferes
illum in tabernaculum testimonij.

6 * Cùmque intinxerit digitum in sanguine,
asperget eum septies coram Domino contra

7 velum sanctuarij. * Ponetque de eodem san-
guine super cornua altaris thymiamatis gra-
tissimi Domino, quod est in tabernaculo te-
stimonij. Omnem autem reliquum sanguine

fundet in basim altaris holocausti in introitu

8 tabernaculi. * Et adipem vituli offeret pro

9 peccato, tam eum qui vitalia operit, quam o-
mnia quæ intrinsecus sunt.

10 * Duos renunculos & reticulum quod est
super eos iuxta ilia, & adipem iecoris cum re-
nunculis. * Sicut offertur de vitulo hostiæ
pacificorum, & adolebit ea super altare holo-
causti.

תרגום אונקלוס

11 ויסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: * והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על מזבח העלוי:

12 ויסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: * והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על מזבח העלוי:

13 ויסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: * והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על מזבח העלוי:

14 ויסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: * והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על מזבח העלוי:

15 ויסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: * והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על מזבח העלוי:

16 ויסמך את ידו על ראשו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: * והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: * כאשר יורם משור זבח חסלמים והקטירם הכהן על מזבח העלוי:

* Et imponet manus super caput eius, & immo-
labunt illud coram Domino apud ostium tabernacu-
li testimonij, & effundent filij Aaron sacerdotes san-
guinem super altare in circuitu.

* Et offeret ex eo oblationem Domino adipem
operientem ventrem, & omnem adipem qui est su-
per ventrem.

* Et duos renes, & adipem qui super illos qui
super ilia, & reticulum quod super iecur cum reni-
bus auferet. * Et offeret sacerdos super altare ob-
lationem odorem suauitatis Domino: omnem adi-
pem Domino

* Legitimum sempiternum in generationes ve-
stras: in omni habitatione vestra omnem adipem &
omnem sanguinem non comedetis.

CAP. IIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen: dicens,
* Loquere filiis Israel: dicens, Anima si pec-
cauerit non sponte in omnibus præceptis Domini,
que non oportet facere, & faciet aliquid ex illis.

* Si quidem sacerdos primus unctus peccauerit
ut populus peccet, & offeret pro peccato suo, quod
peccauit, vitulum ex bobus immaculatum Domi-
no pro peccato.

* Et adducet vitulum ad ostium tabernaculi te-
stimonij coram Domino, & imponet manum suam
super caput vituli coram Domino, & immolabit vi-
tulum coram Domino. * Et accipiens sacerdos
unctus consecratus manus, de sanguine vituli: &
inferet illum in tabernaculum testimonij.

* Et intinget sacerdos digitum in sanguinem, &
asperget à sanguine septies digito coram Domino,
iuxta velum sanctum. * Et imponet sacerdos de
sanguine vituli super cornua altaris thymiamatis
compositionis coram Domino, quod est in tabernaculo
testimonij, & omnem sanguinem vituli effundet in
basin altaris holocausti, quod est apud ostia taberna-
culi testimonij. * Et omnem adipem vituli qui
peccati, & auferet ab eo adipem, cooperiens intesti-
na, & omnem adipem qui super intestina. * Et
duos renes, & adipem qui in ipsis, qui super ilia, &
reticulum quod super iecur cum renibus auferet illud.

* Quemadmodum auferetur à vitulo sacrificij salu-
tatis, et offeret sacerdos super altare holocausti.

13 * καὶ ἑπὶ τῆς κεφαλῆ αὐτοῦ καὶ
σφάξουσιν αὐτὸ ἐναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου· & περὶ χερούσιν αὐτοῦ υἱοὶ ἀαρὼν ἱερεῖς τὸ αἷμα

14 ἑπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. * καὶ θύσει ἀπ' αὐτοῦ καρπω-
μα τῷ κυρίῳ τὸ σῆαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν

15 τὸ σῆαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας· * καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ
σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ

16 τῆς ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεί. * καὶ θύσει ὁ ἱερεὺς
ἑπὶ τὸ θυσιαστήριον καρπώμα ὁσμὴν δωδύας τῷ κυρίῳ.

17 πᾶν σῆαρ τῷ κυρίῳ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν σῆαρ & πᾶν αἷμα οὐκ ἐδέσθε.

δ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων· * λάλη-
2 θεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, ψυχὴ ἐὰν ἀμαρτή ἀκυσίως ἀπὸ

3 πάντων τῶν περὶ τὰς ἐντολῶν κυρίου, ὧν ἐδεῖ ποιεῖν, & ποιήσει
ἐν πᾶσι αὐτῶν. * ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχειροτονημένος ἀμαρτή

4 τοῦ λαοῦ ἀμαρτήσῃ, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ,
ἧς ἡμαρτε, μόσχον ἐν βοῶν ἀμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρ-
5 τίας. * καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὰς θύρας τῆς σκη-
νῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἑπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ

6 ἑπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ ἐναντὶ κυρίου, καὶ σφάξει τὸν
μόσχον ἐνώπιον κυρίου.

7 * καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χειρὸς ὁ τετελεσμημένος τὰς χει-
ρας, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ, & εἰσίοισι αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν

8 τοῦ μαρτυρίου. * καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ
αἷμα, & προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ αἰκίς τὰ δακτύλα ἐναντὶ

9 κυρίου, καὶ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον. * & ἑπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ ἑπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ

10 θυμιάματος τῆς συνθέσεως ἐνδὲν κυρίου, ὅ ἐστι ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου· καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μοσχοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν

11 βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὁλοκαυτώσεως, ὅ ἐστι παρὰ τὰς θύ-
ρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. * καὶ πᾶν τὸ σῆαρ τοῦ μό-
12 σχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας καὶ περιελεί ἀπ' αὐτοῦ τὸ σῆαρ τὸ κα-
τακαλύπτον τὰ ἐνδότες, & πᾶν τὸ σῆαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσίων·

13 * καὶ οὗτοι δύο νεφροὺς, καὶ τὸ σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ
τῶν μηρίων, & τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς

14 περιελεί αὐτό. * ὃν τρόπον ἀφερεῖται ἀπὸ τοῦ μοσχοῦ τῆς
θύσιας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἑπὶ τὸ θυσιαστήριον

τῆς καρπώσεως.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et imponet manum suam super caput eius, immolabitque eam ante tabernaculum fœderis, & aspergent filij Aaron sanguinem eius per circui-
tum altaris.

* Offeretque ex eo oblationem eius coram Domino, adipem qui operit intestina & totum adipem qui est super intestina.
* Et duos renes & adipem qui est super eos, qui est iuxta ilia, & reticulum quod est super iecur cum renunculis auferet illud.

* Quemadmodum auferetur à vitulo sacrificij salutatis, et offeret sacerdos super altare holocausti.

* Legitimum sempiternum in generationibus vestris in cunctis habitationibus vestris, omnem adipem & omnem sanguinem non comedetis.

CAPVT IIIII.

Loquere cum filiis Israel, dicens: Homo qui peccauerit per ignorantiam de vniuersis
mandatis Domini quæ non decent fieri, & fecerit vnum ex eis.

Si sacerdos magnus peccauerit pro delicto populi, offeret pro peccato
vitulum integrum coram Domino pro peccato.

Et adducet vitulum ad ostium tabernaculi fœderis in conspectu Do-
mini, & imponet manum eius super caput vituli, & immolabit vitulum coram Domino.

Et tollet sacerdos magnus de sanguine vituli, &
intinet eum in tabernaculo fœderis.

Et tinget sacerdos digitum suum in sanguine, & asperget de sanguine septies coram Domino contra
velum sanctuarij.

Ponetque sacerdos de sanguine super cornua altaris thymiamatis aromaticum coram Domino, quod est in tabernaculo
fœderis, omnem autem sanguinem vituli fundet in fundamento altaris holocausti quod est in ostio tabernaculi fœderis.

Et totum adi-
pem bouis qui offertur pro peccato separabit ab eo, adipem qui operit intestina & omnem adipem qui est super intestina.

Et duos renes &
adipem qui est super eos, & qui est super ilia, & reticulum quod est super iecur cum renibus auferat illud.

Sicut separatum est de vitulo
holocausti. & adolebit ea sacerdos super altare holocausti.

11 * ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו
ועל כרעיו וקרבו ופרשו : * והוציאת את כל
הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל
שפך הדשן ושרף אותו על עצים במש על שפך
הדשן ושרף : * ואם כל עדת ישראל
ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחרת מכל
מצוות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו :
14 * ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל
מועד : * וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש
הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה : * והביא
17 הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד : * וטבל
הכהן באצבעו מן הדם והזהר שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכה : * ומן הדם יתן על קרנת
המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת
כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
אהל מועד : * ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר
המזבחה : * ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת
כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם :
21 * והוציאת את הפר אל מחוץ למחנה ושרף
אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל
הזאת : * אשר נשיאת יחטא ועשו
אחרת מכל מצוות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה
בשגגה ואשם : * או הודע אליו חטאתו אשר
חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים :
24 * וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אותו במקום
אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הזאת :
25 * ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד
מזבח העלה :

11 * Pellem verò & omnes carnes cum capite
& pedibus & intestinis & fimo & reliquo cor
12 pore, * Efferet extra castra in locum mun-
dum, vbi cineres effundi solent, incendetque
ea super lignorum struem, quæ in loco effu-
forum cinerum cremabuntur.
13 * Quod si omnis turba filiorum Israel igno-
rauerit, & per imperitiam fecerit, quod contra
mandatum Domini est.
14 * Et postea intellexerit peccatum suum, of-
feret pro peccato suo vitulum; adducetque
eum ad ostium tabernaculi.
15 * Et ponent seniores populi manus super
caput eius coram Domino: Immolatq; vi-
tulo in conspectu Domini,
16 * Inferet sacerdos qui vnctus est de sangui-
ne eius in tabernaculum testimonij:
17 * Tinctoque digito aspergens septies con-
tra velum.
18 * Ponetq; de eodem sanguine in cornibus
altaris quod est coram Domino in tabernacu-
lo testimonij. Reliquum autem sanguinem
funder iuxta basim altaris holocaustorum,
quod est in ostio tabernaculi testimonij.
19 * Omnemq; eius adipem tollet & adolebit
super altare.
20 * Sic faciens & de hoc vitulo quomodo fe-
cit & prius: & rogante pro eis, sacerdote pro-
pitius erit eis Dominus.
21 * Ipsum autem vitulū efferet extra castra,
E atque comburet sicut & priorem vitulum,
quia est pro peccato multitudinis.
22 * Si peccauerit Princeps, & fecerit vnum
pluribus per ignorantiam quod Domini lege
prohibetur. * Et postea intellexerit pecca-
tum suum, offeret hostiam coram Domino
hircum de capris immaculatum.
24 * Ponetque manū suam super caput eius.
Cumque immolauerit eum in loco vbi solet
mactari holocaustum coram Domino, quia p
25 peccato est: * Tinget sacerdos digitum in
sanguine hostiæ pro peccato, tangens cornua
altaris holocausti, & reliquum fundens ad
basim eius.

תרגום אונקלוס

12 ויפק ית כל חורא למכרא למשריתא לאתר דכי לאתר
13 ואם כל בנישחא דישחא ישתלח ויתא מכסא
14 ותתידע חובתא דחבו עליה ויקרבון קתלא תור בר תורי
15 ויסמכון סבי בנישחא ית ויהוה על ריש חורא קדם יי ויכוס ית חורא קדם יי :
17 ויטבול כהנא באצבעיה מן דמא וידי שבע זימנין קדם יי לקדם
18 ומן דמא יתן על קרנת מדבחא די קדם יי די במשכן זימנא וית כל דמא וישוד ליסודא דמדבחא ועלתא דבחרע משכן
20 ויעבד לתורא כמא דעבד לתורא דחטאתא כן ועביר ליה ויכפר
21 ויפק ית חורא למכרא למשריתא ויפק ית חורא למכרא למשריתא ויפק ית חורא למכרא למשריתא
23 או אתידע ליה חובתיה דחב
24 ויסמך ידיה על ריש צפירא ויכוס יתיה באתר דזיכוס ית עלתא קדם
25 ויסב כהנא מדמא דחטאתא באצבעיה ויתן על קרנת מדבחא ועלתא וית דמיה ישוד ליסודא

* Et pellem vituli & omnem carnem eius cum capite & extremitatibus & ventre & fimo.

* Et efferet totum vitulum extra castra ad locum mundum, ubi effundunt cinerem, & comburent illum super ligna in igne, in effusione cineris cremabitur.

* Si autem omnis congregatio Israel ignorauerit inuitè, & latuerit verbum ab oculis congregationis, & facient vnum de omnibus mandatis Domini, quæ non oportet facere, & peccauerint.

* Et cognitum fuerit illis peccatum, quod peccauerunt in eo, & adducet congregatio vitulum ex bobus immaculatum pro peccato, & adducet illum ad ostia tabernaculi testimonij.

* Et imponent seniores congregationis manus suas super caput vituli coram Domino, & immolabunt vitulum coram Domino.

* Et inducet princeps sacerdotum vnctus de sanguine vituli in tabernaculum testimonij.

* Et tinget princeps sacerdotum digitum de sanguine vituli, & asperget septies coram Domino, eregione veli sanctuarij.

* Et de sanguine imponent sacerdos super cornua altaris thymiamatū compositionis, quod est coram Domino, quod est in tabernaculo testimonij, & omnem sanguinem effundet super basim altaris holocaustorū, existentis prope ostium tabernaculi testimonij.

* Et omnem adipem eius auferet ab eo, & offeret super altare.

* Et faciet vitulum, quemadmodum fecit vitulum qui peccati, sic fiet, & propitiabit pro illo sacerdos, et dimittetur illis peccatum.

* Et educent vitulum totum extra castra, & cremabunt vitulum, quemadmodum combusserunt vitulum priorem: peccatum congregationis est.

* Si autē princeps peccauerit, & fecerit vnum de omnibus præceptis Domini Dei sui, quod nō fiet inuitè, & peccauerit & deliquerit.

* Et cognitum fuerit illi peccatum quod peccauit in ipso, & offeret donum eius hircum ex capris masculum immaculatum.

* Et imponent manum suam super caput hirci, & immolabunt illum in loco, ubi immolabunt holocausta coram Domino, peccatum est.

* Et imponent sacerdos de sanguine qui est peccati, digito super cornua altaris holocaustorum, & omnem sanguinem eius effundet iuxta basim altaris holocaustorum.

11 * Ἐτὸ δέριμα τῆς μόσχου, καὶ πᾶσαν τὴν σάρκα αὐτῆς σὺν τῇ κεφαλῇ

12 καὶ τοῖς ἀκροτέροις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῃ. * Ἐξοίσει ὁ ἱερεὺς τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν, ὃς ἐκχέσει τὴν σποδίαν. * καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ, ἐπὶ τῇ ἐκχύσει τῆς σποδίας καυθήσεται.

13 * εἰάν τις πᾶσα συναγωγὴ ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκροσίως, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ὧν ἐδεῖ ποιεῖν, καὶ πλημμελήσωσι.

14 * καὶ γινώσκῃ αὐτοὶς ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἀμώμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

15 * καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἐναντι κυρίου. καὶ σφάζουσι τὸν μόσχον ἐναντι κυρίου. * καὶ εἰσίοι οἱ δεξιερὺς ὁ χειρὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου.

16 * καὶ βάψει ὁ δεξιερὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, ἐρῶν ἐπὶ αἰκίς ἐναντι κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπέτασματος τοῦ ἁγίου. * καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιῶν τῆς σωθεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ ὄντος πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

17 * καὶ τὸ πᾶν σῆμα αὐτῆς περιλεῖ ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. * καὶ ποιήσῃ τὸν μόσχον, ὃν τρέπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, ὅπως ποιήσεται. καὶ ἐξελάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφελήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

18 * καὶ ἐξοίσει τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακαύσουσιν τὸν μόσχον, ὃν τρέπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρῶτον. ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστίν. * εἰάν τις ὁ ἀρχὼν ἁμαρτή, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ὃς ἐξ αὐτῆς, ἡ ἐποίησεν ἀκουσίως, καὶ ἁμαρτή καὶ πλημμελήσῃ.

19 * καὶ γινώσκῃ αὐτὸς ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτῆς χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἀμώμον.

20 * καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρος, καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, ὃς σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ ἐνώπιον κυρίου, ἀμαρτία ἐστίν. * καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὸ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτῆς ἐκχεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.

21 * καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρος, καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, ὃς σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ ἐνώπιον κυρίου, ἀμαρτία ἐστίν. * καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὸ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτῆς ἐκχεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.

22 * καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρος, καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, ὃς σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ ἐνώπιον κυρίου, ἀμαρτία ἐστίν. * καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας πρὸς τὸ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτῆς ἐκχεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et pellem vituli & omnem carnem eius cum capite, & cum pedibus, & cum intestinis, & fimo eius. * Efferetque omnem vitulum extra castra in locum mundum in locum ubi cinis funditur. Incendetque eum igne super ligna, in locum ubi cinis funditur comburetur.

* Si autem omnis congregatio Israel ignorauerit, & occultum fuerit verbum ab oculis ecclesiae, & fecerint contra vnum de omnibus præceptis Domini, quod non decet fieri, & peccauerint. * Et postea notum fuerit peccatum in quo peccauerunt, offeret ecclesia vitulum de bobus pro peccato, & adducet eum coram tabernaculo fœderis.

* Et imponent seniores congregationis manus suas super caput vituli coram Domino. * Et inferet sacerdos magnus de sanguine vituli in tabernaculum fœderis. * Et de sanguine ponet super cornua altaris quod est in tabernaculo fœderis coram Domino. Et totum sanguinem fundet in fundamento altaris holocausti quod est in ostio tabernaculi fœderis.

* Et tinget sacerdos digitum suum in sanguine, & asperget septies coram Domino contra velum. * Et de sanguine ponet super cornua altaris quod est in tabernaculo fœderis coram Domino. Et totum sanguinem fundet in fundamento altaris holocausti quod est in ostio tabernaculi fœderis.

* Et totum adipem separabit ex eo, & adolebit in altari. * Facietque de hoc vitulo sicut fecit de vitulo pro peccato, ita faciet ei, & propitiabit pro eis sacerdos, & dimittetur eis. * Educetque vitulum extra castra, & comburet eum, sicut combussit vitulum priorem, quia pro peccato congregationis est.

* Quando Princeps peccauerit per ignorantiam, & fecerit contra vnum de omnibus præceptis Domini Dei sui, quod non decet fieri, & deliquerit. * Si notum fuerit ei peccatum suum in quo peccauit, afferet oblationem suam hircum de capris masculum integrum. * Imponentque manum suam super caput hirci, & immolabit eum in loco ubi immolatur holocaustum coram Domino, pro peccato enim est.

* Tolleque sacerdos de sanguine hostiæ pro peccato digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & sanguinem eius effundet ad fundamentum altaris holocausti.

וְאֵת כָּל־חֶלְבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כְּחֶלֶב זֶבַח
הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ׃
וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תִּחְטָא בְשִׁגְגָה מֵעַם
הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אַחֲרֵי־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־
תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם׃ * מִן הַדָּע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְהָבִיא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עֲזִים תְּמִימָה
נִקְבְּרוּ עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ * וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת־הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן׃
* וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קֶרְנֹת
מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוֹד
הַמִּזְבֵּחַ׃ * וְאֶת־כָּל־חֶלְבֶּהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר
הַלֵּב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן וְהַמִּזְבֵּחַ
לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לוֹ׃
* וְאִם־כֶּבֶשׂ יִבְיֵא־קֶרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נִקְבְּרוּ
תְּמִימָה יִבְיֵאנָהּ׃ * וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ
הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת־הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשָּׁחַט
אֶת־הָעֹלָה׃ * וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ
וְנָתַן עַל־קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־
יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ * וְאֶת־כָּל־חֶלְבֶּהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר
חֶלֶב הַכֶּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ עַל־אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃

ה

* וְנֶפֶשׁ כִּי־תִחְטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהָיָה עֹד
אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם־לֹא יִגִּיד וְנִשְׁאַ עֲוֹנוֹ׃ * אוֹ נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר תִּגְעַע בְּכָל־דְּבַר טְמֵא אוֹ בְּנִבְלָת חַיָּה טְמֵאָה
אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרֵץ טְמֵאָה
וְנָעַל מִמֶּנּוּ וְהָיָה טְמֵא וְאִשָּׁם׃ * אוֹ כִּי יִגַּע בְּטְמֵאת
אָדָם לְכָל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנָעַל מִמֶּנּוּ
וְהָיָה יָדָע וְאִשָּׁם׃

תרגום אונקלוס

וְהָיָה כָּל־חֶלְבֶּהּ יִקְטֹרֵף וְכִפֹּר עָלָיו וְיִשְׁחַק לֵיהִי׃
וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תִּחְטָא בְשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֻׂתָהּ אַחֲרֵי־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם׃
מִן הַדָּע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהָבִיא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עֲזִים תְּמִימָה נִקְבְּרוּ עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃
וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת־הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קֶרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל־יִסּוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
וְאֶת־כָּל־חֶלְבֶּהּ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלֶב הַכֶּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עַל־אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃

ה

26 * Adipem verò adolebit supra, sicut in victimis pacificorum fieri solet. Rogabitq; pro eo sacerdos & pro peccato eius, & dimittetur ei.
27 * Quod si peccauerit anima per ignorantiam de populo terræ ut faciat quicquam de his quæ Domini lege prohibentur atque delinquat.
28 * Et cognouerit peccatum suum, offeret eam pram immaculatam.
29 * Ponetq; manus super caput hostiæ q̄ pro peccato est, & immolabit eam in loco holocausti.
30 * Tolletq; sacerdos de sanguine in digito suo; & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius.
31 * Omnem autem adipem auferens sicut auferri solet de victimis pacificorum, adolebit super altare in odorem suauitatis Domino; rogabitq; pro eo, & dimittetur ei.
32 * Si autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato, ouem scilicet immaculatam:
33 * Ponet manum super caput eius, & immolabit eam in loco ubi solent cædi holocaustorum hostiæ.
34 * Sumetque sacerdos de sanguine eius digito suo: & tangens cornua altaris holocausti, reliquum fundet ad basim eius.
35 * Omnem quoque adipem auferens sicut auferri solet adeps arietis qui immolatur pro pacificis, cremabit super altare incensum Domini, rogabitq; pro eo & pro peccato eius, & dimittetur ei.

CAP. V.

1 SI peccauerit anima & audierit vocem iurantis, testisque fuerit quod ipse vidit, aut conscius est, nisi indicauerit, portabit iniquitatem suam.
2 * Anima quæ tetigerit aliquid immundum, siue quod occisum à bestia est, aut per se mortuum, aut quodlibet aliud reptile, & oblita fuerit immunditiæ suæ, rea est & deliquit.
3 * Et si tetigerit quicquam de immundicia hominis iuxta omnem impuritatem qua pollui solet, oblitaque cognouerit postea, subiacet delicto.

אוֹ רָאָה אוֹ יָדָע אִם־לֹא יִגִּיד וְנִשְׁאַ עֲוֹנוֹ׃
אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַע בְּכָל־דְּבַר טְמֵא אוֹ בְּנִבְלָת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שָׂרֵץ טְמֵאָה וְנָעַל מִמֶּנּוּ וְהָיָה טְמֵא וְאִשָּׁם׃
אוֹ כִּי יִגַּע בְּטְמֵאת אָדָם לְכָל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנָעַל מִמֶּנּוּ וְהָיָה יָדָע וְאִשָּׁם׃

* Et omnem adipem eius offeret super altare, si-
cut adipem sacrificij salutaris, & propitiabit pro eo
sacerdos de peccato eius, & dimittetur illi. * Si
autem anima una peccauerit inuitè ex populo terræ,
in faciendo vnum de omnibus præceptis Domini,
quod non fiet & peccauerit: * Et cognitum fue-
rit ei peccatum, quod peccauit in eo, et feret donum
capellam ex capris immaculatam fœminam feret pro
peccato, quod peccauit. * Et imponet manum suā
super caput peccati sui, & immolabunt capellam quæ
peccati in loco, ubi immolabunt holocausta.

* Et accipiet sacerdos de sanguine eius digito suo,
& imponet super cornua altaris holocaustorum, &
omnem sanguinem illius effundet iuxta basim alta-
ris. * Et totum adipem auferet, quemadmodum
aufertur adeps de sacrificio salutaris, & tollet sacer-
dos super altare in odorem suauitatis Domino, &
propitiabit pro eo sacerdos, & dimittetur ei.

* Si autem ouem obtulerit donum suum pro pec-
cato, fœminam immaculatam offeret illud.

* Et imponet manū suam super caput illius qui
peccati, & immolabunt illud pro peccato in loco
ubi immolabunt holocausta.

* Et accipiens sacerdos de sanguine qui peccati
digito suo, imponet super cornua altaris holocausti,
et omnem eius sanguinem effundet iuxta basim al-
taris holocausti.

* Et omnem eius adipem auferet, quemadmo-
dum aufertur adeps ouis de sacrificio salutaris, &
imponet illud sacerdos super altare super holocausta
Domini, & propitiabit pro eo sacerdos pro peccato,
quod peccauit, & dimittetur ei.

CAP. V.

SI autem anima peccauerit, & audierit vocem
iuramenti, & hic testis, vel vidit, vel conscius
fuit, si non indicauerit, portabit peccatum suum.

Anima quæ tetigerit omnem rem immun-
dam, vel morticinium vel à bestia occisam immun-
dam, vel morticina abominationum immundarum,
vel morticina iumentorum immundorum.

* Vel tetigerit de immunditia hominis, de omni
immunditia eius, quam tangens pollutus fuerit, &
latus ipsum, post autem hoc cognouit, & erra-
uerit.

26 * Ἐπὶ τὸ σῆμα αὐτοῦ ἀποτίσει ἑπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὡς περὶ
τὸ σῆμα θυσίας σωτηρίου. Ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
27 ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. * Ἐὰν δὲ ψυχὴ
μία ἀμαρτήσῃ ἀκροῖως ἐν τῇ λαῖτῃ γῆς, ἐν τῇ ποιήσῃ μίαν
ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἢ ἐποιοθήσεται, Ἐπλημελή-
28 σῃ. * Ἐγνωθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἢ ἡμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ
οἴσεται τὸ δῶρον χίμαιραν ἢ ζαγῖον ἢ ἄλλω μωμὸν θήλειαν οἴσει πε-
29 ρὶ τῆς ἀμαρτίας, ἥς ἡμαρτεν. * Ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἀμαρτήματος αὐτοῦ, Ἐσφάξουσιν τὴν χί-
30 μαιραν τὴν τῆς ἀμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, ὃ σφάξουσιν τὰ ὀλοκαυ-
τώματα. * Ἐλήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τὸ δακ-
τύλῳ αὐτοῦ, Ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τῆς θυσιαστηρίου τῶν ὀ-
31 λοκαυτωμάτων καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεῖ παρὰ τὴν
βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. * Ἐπὶ τὸ σῆμα περὶ αὐτοῦ, ὃν τρόπον
περὶ αὐτοῦ τὸ σῆμα ἀπὸ τῆς θυσίας σωτηρίου, Ἐπὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὅσμην δαδίας κυρίου καὶ Ἐξιλιάσεται
32 περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, Ἐπὶ αὐτοῦ αὐτῷ. * Ἐὰν δὲ περὶ αὐτοῦ περὶ
ἐνέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἢ ἄλλω μωμὸν
33 περὶ αὐτοῦ αὐτό. καὶ Ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κε-
φαλὴν τῆς ἀμαρτίας, Ἐσφάξουσιν αὐτὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας
34 ἐν τῷ τόπῳ, ὃ σφάξουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ λαβὼν
ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τὸ δακτύλῳ αὐτοῦ,
Ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως.
καὶ πᾶν αὐτὸ τὸ αἷμα ἐκχεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστη-
35 ρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως. καὶ πᾶν αὐτὸ τὸ σῆμα περὶ αὐτοῦ,
ὃν τρόπον περὶ αὐτοῦ σῆμα ἀπὸ τῆς θυσίας σωτηρίου,
καὶ Ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλο-
καυτώματα κυρίου καὶ Ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ
τῆς ἀμαρτίας ἥς ἡμαρτεν, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.
εἰ.

1 * Ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμαρτήσῃ, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ,
καὶ οὐτὶς μαρτυρῇ, ἢ ἐώρακεν, ἢ σωοῖδεν, ἐὰν μὴ ἀναγγεί-
2 λῃ, λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ. * ἢ ψυχὴ ἥτις ἐὰν
ἀψῇται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ θνησιμαίου ἢ θη-
ριαλώτου ἀκαθάρτου, ἢ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν
ἀκαθάρτων, ἢ τῶν θνησιμαίων κτελῶν τῶν ἀκαθάρτων.
3 * ἢ ἀψῇται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκα-
θαρσίας αὐτοῦ, ἥς ἀνὴρ ἀψάμενος μὴ δύνηται, καὶ ἐλατῇ αὐ-
τόν, μὴ δὲ τοῦτο γινώσκῃ, καὶ πλημελήσῃ

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et totum adipem eius adolebit in altari sicut adipem hostiæ sanctificationum, & propitiabit pro eo sacerdos super peccato eius, & dimittetur ei.
* Si autem vir vnus de populo terræ peccauerit per ignorantiam, vt faciat contra vnum de præceptis Domini quod non decet fieri, & deliquerit.
* Si notum fuerit ei peccatum suum in quo peccauit, adducet oblationem suam capram fœminam integram pro peccato suo quod peccauit.
* Imponetque manum suam super caput hostiæ quæ est pro peccato, & immolabit eam in loco holocausti.
* Tollethque sacerdos de sanguine eius in digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti, & totum sanguinem fundet ad fundamentum altaris.

* Et omnem adi-
pem eius auferet, sicut aufertur adeps de hostia sanctificationum, adolebitque sacerdos in altari, vt suscipiatur cum beneplacito coram Domino, &
propitiabit pro eo sacerdos, & dimittetur ei.

* Et si de omnibus adduxerit in oblationem pro peccato, fœminam integram offerat.
* Imponetque manum suam super caput victimæ pro peccato, & immolabit eam pro expiatione in loco vbi immolatur holocaustum.
* Tollethque sacerdos de sanguine victimæ quæ fit pro peccato in digito suo, & ponet super cornua altaris holocausti: & omnem sanguinem fun-
det ad fundamentum altaris.

* Et totum adipem eius auferet, sicut ablatus est adeps arietis hostiæ sanctificationum. Adolebitque ea sacerdos
in altari super oblationes Domini, & propitiabit pro eo sacerdos pro peccato suo quod peccauit, & dimittetur ei.

CAPVT V.

ET si homo peccauerit & audierit vocem adiurantis, & ipse fuerit testis, aut vidit, aut conscius est, si non indicauerit, portabit iniquitatem suam.
Aut homo qui tetigerit in omnem rem immundam aut in cadauer bestię immundæ, aut in cadauer iumentum immundi, aut in cadauer repti-
lis immundi, & fuerit calatus ab eo, & postea ipse sciuit quod peccauit.
Aut cum tetigerit immunditiam hominis iuxta omnem im-
munditiam eius qua immundus fit, & fuerit calatus ab eo, & postea ipse scierit quod peccauit.

* Anima, quæ iurauerit, distinguens labijs ad 4
malefaciendum vel benefaciendum per omnia quæ
dixit homo cum iuramento, & latuerit eum,
& iste cognouerit, & peccauerit unum quod de
istis. * Et dixerit peccatum in quo peccauerit, 5
in eo. * Et feret pro quibus deliquit Domino, 6
pro peccato quod peccauit, facinoram de ouibus agnā
vel capellam ex capris pro peccato, & propitiabit
pro eo sacerdos pro peccato, & relinquetur ei pecca-
tum.

* Si autem non potuerit manus eius quod satis 7
est ad onē, feret pro peccato suo, quod peccauit, duas
turtures, vel duos pullos columbarum Domino,
vnum pro peccato, & vnum in holocaustum.

* Et feret ea ad sacerdotem, & adducet sacer- 8
dos quod pro peccato prius, & retorquetur sacerdos
caput eius à verticulo, & non diuidet. * Et asper- 9
get de sanguine qui pro peccato, super parietem alta-
ris: at reliquum sanguinis asperget super basim al-
taris: peccati enim est.

* Et secundum faciet holocaustum, ut decet, & 10
propitiabit pro eo sacerdos pro peccato suo, quod pec-
cauit, & relinquetur ei. * Si autem non inuenerit 11
manus eius par turturum, vel duos pullos columba-
rum, et feret oblationem suam pro quo peccauit, de-
cimam partem ephi similam pro peccato, non effun-
det super illud oleum, neque imponet super illud in-
censum, quoniam pro peccato est.

* Et feret illam ad sacerdotem, & accipiens ab 12
ea sacerdos plenum pugillum suum: memoriale eius
imponet super altare in holocaustis Domino, peccati
enim est.

* Et propitiabit pro eo sacerdos pro peccato eius, 13
quod peccauit ab vno horum, & dimittetur ei, at
reliquum erit sacerdoti, ut sacrificium simile.

* Et locutus est Dominus ad Moysen: dicens, 14
* Anima si latuerit eam obliuione, & peccauerit 15
inuitē de sanctis Domini, & feret pro delicto suo
Domino arietem immaculatū ex ouibus, pretij ar-
genti siclorum, siclo sancto, pro quo deliquit.

* Et quod peccauit de sanctis soluet, & quin- 16
tam partem apponet super illud, & dabit illud sa-
cerdoti, & sacerdos propitiabit pro eo in ariete de-
litti, & dimittetur ei.

* ἡ ψυχὴ, ἢ αὐτὸ ὁμολογήσας, διασέλλουσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιῆσαι 4
ἢ καλῶς ποιῆσαι καὶ πάντα ὅσα αὐτὸς διασέλλῃ ὁ ἄνθρωπος
καθ' ὅρκου, & λάθῃ αὐτόν, καὶ ἔσθ' ἡ ἀμαρτία ἐν πτετέων.

* καὶ ἔξαγορεύσῃ τὴν ἀμαρτίαν περὶ ἧς ἡμαρτήκεν κατ' 5
αὐτῆς. * καὶ οἷσει περὶ αὐτῆς ἐπλημέλησε τὸ κυρίον, περὶ τῆς 6
ἀμαρτίας ἧς ἡμαρτεν, & ἡλυ δὲ τῶν περὶ αὐτῶν ἀμνάδα
ἢ χίμαιραν ἔξ αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας, & ἔξιλιάσεται περὶ αὐ-
τοῦ ὁ ἱερὸς περὶ τῆς ἀμαρτίας. & ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρ- 7
τία. * εἰ δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς περὶ αὐτοῦ, 8
οἷσ' περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτεν, δύο τεύχονας, ἢ δύο
νεοσσὲς περὶ αὐτῶν τὸ κυρίον, ἕνα περὶ ἀμαρτίας, & ἕνα εἰς ὄλο-
καύτωμα. * & οἷσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα. & προσάξει ὁ ἱε-
ρὸς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὸν ἱερέα. & ἀποκνίσει ὁ ἱερὸς τὴν 9
κεφαλὴν αὐτοῦ δὲ τὸ σφονδύλου, καὶ ἐδιδεί.

* & ῥανεῖ δὲ τὸ αἷμα τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν 10
τοιχὸν τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος κατα-
σεργίσει ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμαρτίας γὰρ ἐστὶ.

* καὶ τὸν δώτερον ποιήσει ὀλοκαύτωμα ὡς καθήκει· καὶ 11
ἔξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερὸς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς
ἡμαρτεν, & ἀφεθήσεται αὐτῷ. * εἰ δὲ μὴ δύσῃ ἡ χεὶρ 12
αὐτοῦ ζεύγος τεύχονων, ἢ δύο νεοσσὲς περὶ αὐτῶν, & οἷσει τὸ δώ-
τερον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας τὸ δέκατον τοῦ οἷφι σεμίδαλιν πε-
ρὶ ἀμαρτίας, ὅτι ἐπὶ χεὶρ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, ἔδ' ἐπὶ θήσεται ἐπ' 13
αὐτὸ λίβανον, ὅτι περὶ ἀμαρτίας ἐστὶ.

* καὶ οἷσει αὐτὴν πρὸς τὸν ἱερέα· καὶ δραξάμενος ἀπ' 14
αὐτῆς ὁ ἱερὸς πλήρῃ τὴν δράκα αὐτοῦ, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς
ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῶν 15
κυρίων ἀμαρτίας γὰρ ἐστὶ. * καὶ ἔξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ 16
ἱερὸς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτεν ἀφ' ἐνὸς τέτων·
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. τὸ δὲ καταλειφθέν ἐστὶ τῶν ἱερῶν, ὡς ἡ

14 θυσία τῆς σεμιδάλεως. * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μω-
15 σῆν, λέγων· ψυχὴ εἰς λάθῃ αὐτὴν λήθῃ, καὶ ἀμαρτία ἀ-
κασίως δὲ τῶν ἀγίων κυρίου, & οἷσει τῆς πλημμελείας αὐ-
τοῦ τὸ κυρίον καὶ ὁ ἄμωμον ἐκ τῶν περὶ αὐτῶν, πμῆς δ' ἐργ-
ρίου σίκλων, τὸ σίκλον τῶν ἀγίων, περὶ τῆς ἐπλημέλειας.

* καὶ ὁ ἡμαρτεν δὲ τῶν ἀγίων ἀποτίσει καὶ τὸ ἐπίπεμ- 16
πτον προσθήσει ἐπ' αὐτό· καὶ ὁ ἱερὸς αὐτὸ τῶν ἱερῶν. καὶ ὁ ἱερὸς
ἔξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κυρίῳ τῆς πλημμελείας. καὶ ἀ-
φεθήσεται αὐτῷ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Aut homo qui iurauerit proferens labijs suis ut malè faciat aut benè, iuxta omnia quæ profert homo cū iuramento, & occultatum fuerit, & postea ipse scierit quod peccauit in vno ex his: 1
* Confitebitur peccatum in quo peccauit. 2
* Et afferet pro peccato suo in conspectu Domini pro peccato suo quod peccauit, facinoram de ouibus aut capram de capris, & propitiabit pro eo sacerdos & pro peccato suo. 3
* Si autem non suffecerit manus eius ut possit offerre agnam, adducat pro delicto suo quod peccauit, duos turtures aut duos filios columbæ coram Domino, vnum pro peccato & vnum in holocaustum. 4
* Afferatque eos ad sacerdotem, & offerat primum illum qui est pro peccato, & retorquetur caput eius contra dorsum eius, & non diuidat. 5
* Et asperget de sanguine hostiæ pro peccato super parietem altaris: & decurrere faciet quod reliquum est de sanguine ad fundamentum altaris, pro peccato enim est. 6
* Et alterum faciet holocaustum sicut decet, & propitiabit pro eo sacerdos pro peccato suo quod peccauit, & dimittetur ei. 7
* Et si non suffecerit manus eius ad duos turtures aut ad duos filios columbæ, offeret eam thus, quia pro peccato est. 8
* Tradetque eam sacerdoti, & tollet ex ea sacerdos plenum pugillum suum in monumentum eius, & propitiabitque pro eo sacerdos pro peccato suo quod peccauit in vno ex his: & dimittetur ei, & erit sacerdoti sicut munus. 9
* Locutusque est Dominus cum Moyse: dicens, 10
* Homo qui preuaricatus fuerit preuaricationem, & peccauerit per ignorantiam in his quæ sanctificata sunt Domino, afferat pro peccato suo coram Domino arietem integrum de ouibus æstimationis duorum siclorum argenti in siclis sanctuarij pro delicto. 11
* Et id quod peccauit in sancto restituet, & quin- 12
tam partem addet super illud, & dabit illud sacerdoti, & sacerdos propitiabit pro eo in ariete qui offertur pro delicto, dimitteturque ei.

* Et anima quæ peccauerit, & fecerit unum de 17
omnibus mandatis Domini, quæ non oportet facere,
et non cognouit, et peccauerit, & acceperit peccatū
suum. * Et offeret arietem immaculatum ex oui- 18
bus, precij argenti in peccatum ad sacerdotem, &
propitiabit pro eo sacerdos pro ignorantia eius quam
ignorauit, & ipse non nouerat, & dimittetur ei.
* Peccauit enim peccatū, iniquitatem coram Do- 19
mino.

CAP. VI.

ET locutus est Dominus ad Moysen: dicens, 1
* Anima quæ peccauerit, & contemnens con- 2
temperit mandata Domini, & mentita fuerit con-
tra proximum in deposito, vel de societate, vel de
rapina, vel lesit aliquid proximum. * Vel inuenit 3
perditum, & mentiatur de eo, & iurauerit iniuste
de uno ex omnibus, quæ faciet homo, ita ut peccet
in his. * Et erit quando peccauerit, & deliquit- 4
rit, & reddat rapinam quam rapuit, vel offensam,
quam offendit, vel depositum, quod creditum est ei,
vel perditionem, quam inuenit. * De omni re, 5
quam iurauit pro ea iniuste, et soluet ipsa, principa-
le, & quintam partem eius addet super illud, cuius
est illi reddet qua die redargutus fuerit.

* Et pro peccato suo feret Domino arietem imma- 6
culatum de ouibus, precij, in quod peccauit.

* Et propitiabit pro eo sacerdos coram Domino, 7
& dimittetur ei circa unum ab omnibus quæ fecit
& peccauit in illo. * Et locutus est Dominus ad 8
Moysen: dicens, * Præcipe Aaron & filiis eius 9
dices, Hæc lex holocausti, hoc holocaustum in combu-
sione eius in altari totam noctem usque ad mane,
& ignis altaris cremabitur in ipso, & non extin-
guetur.

* Et induet sacerdos tunicam lineam, et femora- 10
le lineum induet circa corpus suum, & tollet reli-
quias, quas consumpsit ignis, holocaustum ab al-
tari. * Et apponet eas iuxta altare, & exuet ve- 11
stem suam, & induet vestem aliam, & educet reli-
quias extra castra in locum mundum.

* Et ignis in altari accendetur super eo, non ex- 12
tinguetur, & comburet super eo sacerdos ligna ma-
ne mane, & accumulabit super eo holocaustum, &
imponet super eo adipem salutaris.

* καὶ ψυχὴ ἢ ἀν ἀμαρτίῃ, & ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν
ἐντολῶν κυρίου, ὧν οὐδεὶς ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, & πλημμελήσῃ,
18 & λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς. * καὶ οἷσει κερὶν ἀμώμων ἐκ
τῶν περβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν
ιερέα. & ἐξιλάσεται) περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτῆς,
19 ἥς ἠγνόησε, & αὐτὸς οὐκ ᾔδει. & ἀφεθήσεται) αὐτῇ. * ἐπλημ-
μέλησεν γὰρ πλημμέλειαν, πλημμέλησιν ἐνδὲν κυρίου.

5.

* Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. * ψυχὴ
1 * ἀν ἀμαρτίῃ, & παροδῶν παρίδῃ τὰς ἐντολάς κυρίου, & ψύ-
σῃται πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ, ἢ περὶ κοινωνίας, ἢ περὶ
3 ἀρπαγῆς, ἢ ἠδίκησέ τι τὸν πλησίον. * ἢ ὄρεν ἀπώλειαν, καὶ
ψύσῃ) περὶ αὐτῆς, καὶ ὁμώσει ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάν-
των, ὧν ἀν ποιήσει ἀνθρώπος, ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις.

* καὶ ἔσται ἡνίκα ἀν ἀμαρτίῃ, & πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδώ- 4
τὸ ἀρπαγμα, ὃ ἥρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν πώ-
θηκην, ἢ τις παρετέθῃ αὐτῇ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἢ ὄρεν

5 * ἀπὸ παντὸς πράγματός, ὃ ὤμοσε περὶ αὐτῆς ἀδίκως,
καὶ ἀποτίσει αὐτά, τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἑπίπεμπλον αὐτῆς
παραθήσει ἐπ' αὐτό. ἵνως ἐστὶν αὐτῇ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλθῇ

6 5ῃ. * & τὸ πλημμελίας αὐτῆς οἷσει τὰ κυρία κερὶν ἀμώμων
7 ἀπὸ τῶν περβάτων, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν. * & ἐξιλά-
σεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἕναντι κυρίου. καὶ ἀφεθήσεται αὐτῇ
περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν

8 αὐτῇ. * & ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. * ἐνλει-
9 λαι τὰς ἀρῶν & τοῖς ὑοῖς αὐτῆς, λέγων, ὅτις ὁ νόμος τὸ ὁλοκαυ-
τώσεως, αὕτη ἡ ὁλοκαύτωσις ἐπὶ τῇ καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ

10 θυσιαστηρίου ὅλῳ τὴν νύκτα ἕως πρωῆς, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστη-
ρίου καυθήσεται) ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ σβεσθήσεται). * καὶ ἐνδύσεται
ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ

11 τὸ σῶμα αὐτῆς, καὶ ἀφελεί τὴν κατακάρπωσιν, ἢ ἀν κατανα-
λώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὁλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. * καὶ ἐκδύσεται
τὴν φοβίαν αὐτῆς, καὶ ἐνδύσει) φοβίαν ἄλλαν. καὶ ἐξοίσει τὴν

κατακάρπωσιν ἐξω τῇ παρεμβολῇ εἰς τόπον καθαρόν.

12 * καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται) ἐπ' αὐτῆς, οὐ σβε-
σθήσεται, & καύσει ἐπ' αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ξύλα τρωπῶς πρωῆς, καὶ
σοιδάσει ἐπ' αὐτῆς τὴν ὁλοκαύτωσιν. καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῆς
τὸ σῶμα τοῦ σωτηρίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Homo autem qui peccauerit & fecerit contra vnum ex omnibus præceptis Domini quod non decet fieri, & per ignorantiam peccauerit, su-
scipiet iniquitatem suam. * Et afferet masculum integrum de ouibus iuxta æstimationem delicti ad sacerdotem, & propitiabit pro
eo sacerdos pro errore suo quo errauit, & ipse ignorauit, dimitteturque ei. * Pro delicto enim est & pro peccato suo quo ipse peccauit,

CAP. VI.

Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens, * Homo qui peccauerit & præuicatus fuerit coram Domino, & mentitus fuerit contra
proximum suum in deposito aut commertio manus aut in rapina, aut vim fecerit proximo suo. * Aut inuenit rem perditam & negauit eam,
& iurauit falso super vnum ex omnibus quæ facit homo ut peccet in eis. * Eritque quando peccauerit & deliquerit, restituat rapinam quam
rapuit, aut violentiam quam intulit, aut depositum quod commendatum fuit apud eum, aut rem perditam quam inuenit. * Aut quicquid ex
omnibus quibus falso iurauit, reddetque illud integrum, & quintam partem addet super illud, illi cui pertinet, dabit illud in die delicti sui.
* Pro delicto autem suo afferat coram Domino arietem integrum de ouibus iuxta æstimationem delicti, tradatque eum sacerdoti. * Et pro-
pitabit pro eo sacerdos coram Domino, & dimittetur ei pro vnoquoque ex omnibus quæ faciendo peccauit in eo. * Locutusque est Do-
minus cum Moysse dicens, * Præcipe Aaron & filiis eius dicens, Hæc est lex holocausti, quod holocaustum cremabitur in altari tota nocte usque
mane, & ignis altaris erit incensus in eo. * Vestieturque sacerdos vestimentis de bysso, & femoralibus de bysso vestietur super carnem suam, &
separabit cinerem quem exussit ignis holocausti super altare, & ponet eum in latere altaris. * Spoliabiturque vestimentis suis, & vestietur aliis ve-
stibus, educetque cinerem extra castra in loco mundissimo. * Ignis autem erit incensus in eodem altari, nunquam extinguetur, & incendet in eo
sacerdos ligna mane mane, & ordinabit super eo holocaustum. adolebitque super eo adipem hostiæ sanctificationum.

* וְאֵשׁ קְדֹשִׁים תִּקְרָא עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא-תִכָּבֵד׃
 * וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקֹּרֶב אֶת־בְּנֵי-
 אֶהֱרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ * וְהָרִים מִמֶּנּוּ
 בְּקִמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמְנָהּ וְאֵת כָּל-הַלֶּבָנָה
 אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר רִיחַ-נִיחָח
 אֹזְבֶּרֶתָהּ לַיהוָה׃ * וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֶהֱרֹן
 וּבָנָיו מִצֹּדֹת תֹּאכֵל בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל-מוֹעֵד
 יֹאכְלוּהָ׃ * לֹא תֵאֲפֶה חֶמֶץ חֶלֶקֶס נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשִּׁי
 קָדֹשׁ קְדֹשִׁים הוּא כַּחַטָּאת וְכֹאשֶׁם׃ * כָּל-זֶכֶר
 בְּבָנֵי אֶהֱרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק-עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשִּׁי
 יְהוָה כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹד בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ * וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ * זֶה קָרְבֵּן אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-
 יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ עֲשֵׂיתָ הָאֵפֶה סֹלֶת
 מִנְחָה תָמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב׃ * עַל-
 מַחֲבֹת בֶּשֶׂמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תִּבְיָאֵנָה תִּפְיֵנִי מִנְחָת
 פִּתִּים תִּקְרִיב רִיחַ-נִיחָח לַיהוָה׃ * וְהִכְהֵן הַמִּשְׁחָה
 תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק-עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל
 תִּקְטֹר׃ * וְכָל-מִנְחַת כֶּהֱן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאֲכַל׃
 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ * דַּבֵּר אֶל-
 אֶהֱרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר רָשַׁח הָעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאֹת לִפְנֵי יְהוָה
 קָדֹשׁ קְדֹשִׁים הוּא׃ * הִכְהֵן הַמִּחְטָא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָה
 בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ תֹּאכֵל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד׃ * כָּל אֲשֶׁר-
 יַעֲבֹד בְּבִשְׂרָהּ יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזַּח מִדְּמָהּ עַל-הַבֶּגֶד
 אֲשֶׁר יִזַּח עָלֶיהָ תִכָּבֵּס בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ׃ * וְכָל־חֵרֶשׁ
 אֲשֶׁר תִּבְשַׁל בּוֹ יִשְׁבַּר וְאֵם-בְּכָל־נְחֹשֶׁת בִּשְׁלָה
 וּמִרְקָ וּשְׁטָף בַּמִּים׃ * כָּל-זֶכֶר בִּכְהֹנִים יֹאכֵל אֹתָהּ
 קָדֹשׁ קְדֹשִׁים הוּא׃ * וְכָל-חֲטָאֹת אֲשֶׁר יוֹבֵא
 מִדְּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקָּדֹשׁ לֹא תֹאכֵל
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף׃

* Ignis est iste perpetuus, qui nunquam
 14 deficiet in altari. * Hæc est lex sacrificij &
 15 libamentorum quæ offeret filij Aaron coram
 Domino & coram altari. * Toller sacerdos
 16 pugillū simile quæ confersa est oleo, & torū
 thus quod super simila est, adolebitque illud
 in altari in monimentū odoris suauissimi Do-
 17 mino. * Reliquam autem partem similæ co-
 medet Aaron cum filiis suis absque fermento,
 et comedet in loco sancto in atrio tabernaculi.
 18 * Ideo autem non fermentabitur, quia pars
 eius in Domini offertur incensum, sanctum
 sanctorum erit sicut pro peccato atq; delicto.
 19 * Mares tamen stirpis Aaron comedent il-
 lud. Legitimum ac sempiternum erit in gene-
 rationibus vestris de sacrificiis Domini. Om-
 nis qui tetigerit illa, sanctificabitur.
 20 * Locutusq; est Dominus ad Moysem, dicēs:
 21 * Hæc est oblatio Aaron & filiorū eius, quā
 offerre debent Domino in die vnctionis suæ.
 Decimam partem ephi offerent similæ in sa-
 crificio sempiterno. Medium eius mane &
 22 medium eius vespere. * Quæ in sartagine
 oleo cōspersa frigitur. Offeret autem eam ca-
 lidam in odorem suauissimum Domino
 23 * Sacerdos qui iure patri successerit. Et tota
 cremabitur in altari. * Omne enim sacrifi-
 cium sacerdotum igne consumetur, nec quif-
 24 quā comedet ex eo. * Locutus est autē Dñs
 25 ad Moysem: dicens, * Loquere Aaron & filiis
 D eius: Ista est lex hostiæ pro peccato. In loco vbi
 offertur holocaustū, immolabitur corā Dño
 26 sanctū sanctorum est. * Sacerdos qui offert
 comedet eā in loco sancto in atrio tabernacu-
 27 li. * Quicquid tetigerit carnes eius, sanctifica-
 bitur; si de sanguine illius vestis fuerit asper-
 28 sa, lauabitur in loco sancto. * Vas autē fictile
 in quo cocta est cōfringetur: q; si vas æneum
 29 fuerit, defricabitur & lauabitur aqua. * Omnis
 mascul⁹ de gñe sacerdotali vescetur de carnib⁹
 30 eius, quia sanctū sanctorū est. * Hostia enim
 q; ceditur pro peccato, cuius sanguis infertur
 in tabernaculū testimonij ad expiandū in san-
 ctuario, non comedetur sed comburetur igni.

תרגום אונקלוס

* וְאֵשׁ קְדֹשִׁים תִּקְרָא עַל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא-תִכָּבֵד׃
 * וְזֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקֹּרֶב אֶת־בְּנֵי-
 אֶהֱרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ * וְהָרִים מִמֶּנּוּ
 בְּקִמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמְנָהּ וְאֵת כָּל-הַלֶּבָנָה
 אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר רִיחַ-נִיחָח
 אֹזְבֶּרֶתָהּ לַיהוָה׃ * וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ אֶהֱרֹן
 וּבָנָיו מִצֹּדֹת תֹּאכֵל בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל-מוֹעֵד
 יֹאכְלוּהָ׃ * לֹא תֵאֲפֶה חֶמֶץ חֶלֶקֶס נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשִּׁי
 קָדֹשׁ קְדֹשִׁים הוּא כַּחַטָּאת וְכֹאשֶׁם׃ * כָּל-זֶכֶר
 בְּבָנֵי אֶהֱרֹן יֹאכְלֶנָה חֶק-עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשִּׁי
 יְהוָה כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹד בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃ * וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ * זֶה קָרְבֵּן אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-
 יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ עֲשֵׂיתָ הָאֵפֶה סֹלֶת
 מִנְחָה תָמִיד מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב׃ * עַל-
 מַחֲבֹת בֶּשֶׂמֶן תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תִּבְיָאֵנָה תִּפְיֵנִי מִנְחָת
 פִּתִּים תִּקְרִיב רִיחַ-נִיחָח לַיהוָה׃ * וְהִכְהֵן הַמִּשְׁחָה
 תַּחְתָּיו מִבָּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֶק-עוֹלָם לַיהוָה כָּלִיל
 תִּקְטֹר׃ * וְכָל-מִנְחַת כֶּהֱן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאֲכַל׃
 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ * דַּבֵּר אֶל-
 אֶהֱרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר רָשַׁח הָעֹלָה תִשְׁחַט הַחֲטָאֹת לִפְנֵי יְהוָה
 קָדֹשׁ קְדֹשִׁים הוּא׃ * הִכְהֵן הַמִּחְטָא אֹתָהּ יֹאכְלֶנָה
 בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ תֹּאכֵל בַּחֲצֵר אֹהֶל מוֹעֵד׃ * כָּל אֲשֶׁר-
 יַעֲבֹד בְּבִשְׂרָהּ יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזַּח מִדְּמָהּ עַל-הַבֶּגֶד
 אֲשֶׁר יִזַּח עָלֶיהָ תִכָּבֵּס בַּמָּקוֹם קָדֹשׁ׃ * וְכָל־חֵרֶשׁ
 אֲשֶׁר תִּבְשַׁל בּוֹ יִשְׁבַר וְאֵם-בְּכָל־נְחֹשֶׁת בִּשְׁלָה
 וּמִרְקָ וּשְׁטָף בַּמִּים׃ * כָּל-זֶכֶר בִּכְהֹנִים יֹאכֵל אֹתָהּ
 קָדֹשׁ קְדֹשִׁים הוּא׃ * וְכָל-חֲטָאֹת אֲשֶׁר יוֹבֵא
 מִדְּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקָּדֹשׁ לֹא תֹאכֵל
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף׃

* Et ignis semper ardebit, super altare nō extinguetur. * Hæc lex sacrificij, quod adducet ipsum filij Aaron corā Domino coram altari. * Et tollet ab eo pugillo de simila sacrificij cum oleo eius & cū omni thure eius existentia in sacrificio, & tollet super altari holocaustum odorem suauitatis, memoriale eius Domino. * At reliquum ab ea comedet

Aaron, & filij eius: azyma comedentur in loco sancto, in atrio tabernaculi testimonij comedent eam.

* Non coquetur fermentata, partem ipsam dedit ipsis de holocaustis Domini, sancta sanctorum sunt, sicut quod peccati, & sicut quod delicti.

* Omne masculinum sacerdotum comedent ipsam: legitimum sempiternum in generationes vestras de holocaustis Domini: omnis qui tetigerit ab illis, sanctificabitur. * Et locutus est Dominus ad Moysen: dicens, * Hoc donum Aaron & filiorum eius, quod offerent Domino, in die, qua vnixeris illum, decima pars ephi simile in sacrificium semper, dimidium eius mane, & dimidium eius vespere.

* In sartagine in oleo fiet, conspersam feret ipsam circumuoluta: sacrificium ex fragmentis offeret in odorem suauitatis Domino.

* Et sacerdos vnctus qui pro eo ex filiis eius faciet illud legitimum sempiternum Domino.

* Totum consumabitur, & omne sacrificium sacerdotis holocaustum erit, & non comedetur.

* Et locutus est Dominus ad Moysen: dicens, * Loquere Aaron & filiis eius: dicens, Hæc lex peccati, in loco vbi immolabunt holocausta, immolabitur et quod peccati corā Domino, sancta sanctorum sunt. * Sacerdos offerens illud, comedet illud: in loco sancto comedetur in atrio tabernaculi testimonij.

* Omnis qui tetigerit carnes illius, sacrificabitur, & cui aspersum fuerit de sanguine illius, super vestem que aspersa fuerit super illam, lauabitur in loco sancto. * Et vas testei vbi cocta fuerit in ipso, conteretur: si autē in vase aneo cocta fuerit, defricabit illud, et lauabit aqua. * Omne masculinū in sacerdotibus comedet illud: sancta sanctorum sunt Domino. * Et omnia que pro peccato quorū illatum fuerit de sanguine eorum in tabernaculum testimonij, ad propitiandum in sanctuario, non comedetur, in igne comburetur.

* καὶ πῦρ διαπαντός καυθήσεται, ἐπὶ τῷ θυσιασθῆναι ὅτι
14 δῆσειαι. * ἔτος ὁ ἰσχυρὸς τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτήν (αὐτὴν)

15 ὑπὸ ἀαρών ἐνώπιον κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστή. * ὁ ἀφελεί
ἀπ' αὐτῆς τῇ δρακί ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ
ἐλαίῳ αὐτῆς, & σὺν πάντι τῷ λιβαίνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς
θυσίας. & ἀνοίσει ἐπὶ τῷ θυσιασθῆναι καρπώμα ὁσμὴν δώ-

16 δίας, μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ. * τὸ δὲ κατελειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδε
ἀαρών & (αὐτῶν) ὑπὸ αὐτῶν ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ

17 ἀγίῳ, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς & μετὰ τῶν ἱερῶν ἐδοῦναι αὐτήν. * ἐπεφ-
θήσεται ἐν ζυμῶνι μερίδα αὐτῆς δέδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν
καρπωμάτων κυρίως. ἅγια ἀγίων ἐστὶν, ὥσπερ τὸ τῆς ἁμαρτίας,

18 καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελίας. * πᾶν δρσενικὸν τῶν ἱερέων
ἐδονται αὐτήν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν
καρπωμάτων κυρίως. πᾶς δὲ ἀν' αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν, ἀγίαθήσε-

19 ται. * ὁ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων. * Τοῦτο τὸ
20 δώρον ἀαρών καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὃ προσθήσουσι τῷ κυρίῳ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ, ἣν δὴ χεῖσεις αὐτόν, τὸ δέκατον τοῦ οἴφει σεμιδάλεως εἰς
θυσίαν διαπαντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοπρώϊ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς

21 τοδεῖλινόν. * ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμέ-
νῳ οἴσει αὐτήν ἐλκίαν θυσίαν ἐν κλασματῶν προσθήσει εἰς
ὁσμὴν δώδίας κυρίως. * ὁ ἱερεὺς ὁ χεῖς ὁ ἀντ' αὐτῶν ἐν

22 τῶν υἱῶν αὐτῶν ποιήσει αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον τῷ κυρίῳ.

23 * ἅπαν ἐπὶ ἐλεθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὁλόκαυτος
24 ἔσται, & ἐβρωθήσεται. * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν,

25 λέγων. * ἡ ἀλήθειαν τῶν ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, λέγων, ἔτος ὁ
νόμος τῆς ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ὃ σφάξουσιν τὰ ὁλοκαυτώμα-
τα, σφαγήσεται & τῆς ἁμαρτίας ἐναντι κυρίου, ἅγια ἀγίων

26 ἔσιν. * ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτήν, ἐδεταί αὐτήν, ἐν τόπῳ
ἀγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

27 * πᾶς ὁ ἀπὸ μέρους τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἀγίαθήσεται καὶ ὃ
δὴ ἐπὶ πρᾶνι δὴ ἀπὸ τῆς αἵματος αὐτῆς, ἐπὶ τῷ ἱμάτιον ὃ ῥαν-

28 ῖναι ἐπ' αὐτό, πληθήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ. * καὶ σκεῦος
ὃ σκεῖναι ἐπ' αὐτό, ἐν αὐτῷ, σὺν τριβύλλῃ. ἐὰν δὲ ἐν
σκεῖναι χαλκῷ ἐπ' αὐτό, ἐκτριβεί αὐτό, καὶ κλύσει ὕδατι.

29 * πᾶν ἄρσεν ἐν τοῖς ἱεροῦσι φάγεται αὐτό. ἅγια ἀγίων
ἐστὶν κυρίως.

30 * καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἀν' εἰς ἐνεχθῇ ἀπὸ
τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἐξελ-
λάσασθαι ἐν τῷ ἀγίῳ, & βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατεκαυθήσεται.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Ignis semper erit ardens super altare: nunquam extinguetur.

"Separabitque ex eo pugillo suo de simila muneris, & de oleo eius, & totum thus quod est super munus, & adolebit illud

eius. Azymum comedetur in loco sancto, in atrio tabernaculi fœderis comedent illud.

"Quod autem reliquum fuerit ex eo, comedent Aaron & filij

eius. Azymum comedetur in loco sancto, in atrio tabernaculi fœderis comedent illud.

"Non coquetur fermentatum, partem enim eorum

dedit eis de oblationibus meis. Sanctum sanctorum erit, sicut hostia quæ sit pro peccato & pro delicto.

"Omnis masculus de filiis Aaron

comedet illud: legitimum sempiternum erit in generationibus vestris de oblationibus Domini: omnis qui tetigerit illud, sanctificabitur.

"Locutusque est Dominus cum Moysè dicens,

"Hæc est oblatio Aaron & filiorum eius, quam offerent coram Domino in die vnctio-

nis suæ, decimam partem trium satorum simila in munere perpetuo, dimidiam partem eius mane & dimidiam partem eius vespere.

"In sartagine

cum oleo fiet tenera, offerat eam coctā, atque in frustra concisa offeratur, ut suscipiatur munus cum beneplacito corā Domino.

"Sacerdos autē de

filiis suis qui vnghendus est pro eo faciet illud: legitimū sempiternū erit coram Dño: totū cremabitur.

"Omneq; munus sacerdotis totū crema-

bitur, non comedatur.

"Locutusq; est Dominus cum Moysè, dicens,

"Loquere cū Aaron & cum filiis eius, dicēs, Hæc est lex sacrificij pro pec-

cato, in loco vbi immolatur holocaustum, immolabitur hostia pro peccato corā Domino, sanctum sanctorū est.

"Sacerdos qui propitiat in san-

guine eius, comedet eam: in loco sancto comedetur in atrio tabernaculi fœderis.

"Omnis qui tetigerit carnem eius sanctificabitur, & qui asper-

sus fuerit de sanguine eius super vestimenta sua: illud, quod fuerit aspersum, lauabitur in loco sancto.

"Vas autē fictile in quo cocta est, confringetur. Si

autē in vase aneo fuerit cocta, defricabitur & lauabitur aqua.

"Omnis masculus de sacerdotibus comedet illam: sanctum sanctorū est.

"Omnis

autem hostia pro peccato, cuius sanguis infertur in tabernaculum fœderis ad expiandum in sanctuario, non comedetur, sed igni comburetur.

CAP. VII.

ז וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: *
 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם
 3 ואת דמו יזרק על המזבח סביב: * ואת כל חלב
 4 יקריב ממנו את האלה ואת החלב המכסה את
 5 הקרב: * ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
 6 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
 7 יסירנה: * והקטיר אתם הבחן המזבחה אשה ליהוה
 8 אשם הוא: * כל זכר בבגדים יאכלנו במקום קדוש
 9 יאכל קדש קדשים הוא: * כחטאת באשם תזריח
 10 אחת לחם הבחן אשר יכפר בו לו יהיה: * והבחן
 11 המקריב את עלת איש עוד העלה אשר הקריב לבחן
 12 לו יהיה: * וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל
 13 נעשה במרחשור ועל מחבת לבחן המקריב אתה
 14 לו תהיה: * וכל מנחה כלולה בשמן וחריבה לכל
 15 בני אהרן תהיה איש כאהיו: * וזאת תזריח
 16 זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: * אם על
 17 תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלול
 18 מצות כלולות בשמן ודקיקי מצות משחים בשמן
 19 וסלת מרבבת חלת כלולות בשמן: * על חלת לחם
 20 חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמים: * והקריב
 21 ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לבחן חורק
 22 את דם השלמים לו יהיה: * ובשר זבח תודת שלמים
 23 ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: * ואם
 24 נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל
 25 וממחרת והנותר ממנו יאכל: * והנותר מבשר
 26 הזבח ביום השלישי באש ישקה: * ואם האכל
 27 יאכל מבשר זבח שלמים ביום השלישי לא ירצה
 28 המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת
 29 ממנו עונת תשא:

1 Hæc quoq; est lex hostiæ pro delicto, san-
 A cta sanctorum est. * Idcirco ubi immo-
 2 labitur holocaustum, mactabitur & victima
 pro delicto: sanguis eius per gyrū altaris fun-
 3 detur. * Offerent ex ea caudā & adipem qui
 4 operit vitalia. * Duos renunculos & pingue-
 dinem quæ iuxta ilia est, reticulumque iecoris
 5 cum renunculis. * Et adolebit ea sacerdos su-
 per altare. Incensum est Domini pro delicto.
 6 * Omnis masculus de sacerdotali genere in
 loco sancto vescetur his carnibus, quia sanctū
 sanctorum est.
 7 * Sicut pro peccato offertur hostia, ita &
 pro delicto. Vtriusque hostiæ lex vna erit. Ad
 sacerdotem qui eam obtulerit pertinebit.
 8 * Sacerdos qui offert holocausti victimā, ha-
 9 bebit pellem eius. * Et omne sacrificiū simile
 quod coquitur in clibano, & quicquid in cra-
 10 tula vel in sartagine præparatur, eius erit sa-
 cerdotis à quo offertur. * Siue oleo conspersa
 B siue arida fuerint. Cunctis filiis Aaron mēsurā
 11 aqua per singulos diuidetur. * Hæc est lex
 12 hostiæ pacificorū quæ offertur Dño. * Si pro
 gratiarū actione oblatio fuerit, offeret panes
 absq; fermento conspersos oleo, & lagana azy-
 13 ma vncta oleo, coctamq; simlā & collyridas
 olei admixtione cōspersas. * Panes quoq; fer-
 14 mentatos cū hostia gratiarū quæ immolatur
 pro pacificis. * Ex quibus vnus pro primitiis
 offertur Dño, & erit sacerdotis qui fundet ho-
 15 stiæ sanguinē; * Cuius carnes eadem come-
 dentur die, nec remanebit ex eis quicquam
 vsque manē.
 16 * Si voto vel sponte quispiam obtulerit ho-
 stiam, eadem similiter edetur die. Sed & si
 quid in crastinum remāserit, vesci licitum est.
 17 * Quicquid autem tertius inuenerit dies,
 ignis absument.
 18 * Si quis de carnibus victimæ pacificorum
 die tertio comederit, irrita fiet eius oblatio,
 nec proderit offerenti, quin potius quacun-
 que anima tali se edulio contaminauerit, pre-
 uaricationis rea erit.

תרגום אונקלוס

ז וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: *
 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם
 3 ואת דמו יזרק על המזבח סביב: * ואת כל חלב
 4 יקריב ממנו את האלה ואת החלב המכסה את
 5 הקרב: * ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
 6 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות
 7 יסירנה: * והקטיר אתם הבחן המזבחה אשה ליהוה
 8 אשם הוא: * כל זכר בבגדים יאכלנו במקום קדוש
 9 יאכל קדש קדשים הוא: * כחטאת באשם תזריח
 10 אחת לחם הבחן אשר יכפר בו לו יהיה: * והבחן
 11 המקריב את עלת איש עוד העלה אשר הקריב לבחן
 12 לו יהיה: * וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל
 13 נעשה במרחשור ועל מחבת לבחן המקריב אתה
 14 לו תהיה: * וכל מנחה כלולה בשמן וחריבה לכל
 15 בני אהרן תהיה איש כאהיו: * וזאת תזריח
 16 זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: * אם על
 17 תודה יקריבו והקריב על זבח התודה חלול
 18 מצות כלולות בשמן ודקיקי מצות משחים בשמן
 19 וסלת מרבבת חלת כלולות בשמן: * על חלת לחם
 20 חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמים: * והקריב
 21 ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לבחן חורק
 22 את דם השלמים לו יהיה: * ובשר זבח תודת שלמים
 23 ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: * ואם
 24 נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל
 25 וממחרת והנותר ממנו יאכל: * והנותר מבשר
 26 הזבח ביום השלישי באש ישקה: * ואם האכל
 27 יאכל מבשר זבח שלמים ביום השלישי לא ירצה
 28 המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת
 29 ממנו עונת תשא:

CAP. VII.

ET hæc lex arietis qui pro delicto, sancta sanctorum sunt. ² In loco ubi immolabunt holocaustum, immolabunt arietem delicti coram Domino, & sanguinem effundet iuxta basim altaris in circuitu.

³ Et omnem adipem eius offeret ab eo, & lumbos & adipem operientem intestina, et omnem adipem qui in intestinis. ⁴ Et duos renes, & adipem qui in illis qui super femora, & reticulum quod in iecore cum renibus, auferet ea. ⁵ Et offeret ea sacerdos super altare holocaustum Domino, pro delicto est. ⁶ Omnis masculus ex sacerdotibus comedet ea, in loco sancto comedetur, sancta sanctorum sunt.

⁷ Sicut quod pro peccato, sic & quod delicti, lex una illorum. sacerdos qui propitiabit in eo, illi erit:

⁸ Et sacerdos offerens holocaustum hominis, pelvis holocausti, quod offert ille, ei erit.

⁹ Et omne sacrificium quod fiet in clibano, & omne quod fiet in craticula, vel in sartagine, sacerdotis offerentis illud, illius erit.

¹⁰ Et omne sacrificium preparatum in oleo, & non preparatum, omnibus filiis Aaron erit cuiuslibet æquum. ¹¹ Hæc lex sacrificij pacificorum, quod offerent Domino. ¹² Si quidem pro laudatione obtulerit illud, & offeret in sacrificio laudationis panes azymos ex simila preparatos in oleo, & lagana azyma lita in oleo, & similam conspersam in oleo.

¹³ In panibus fermentatis offeret oblationem suam in sacrificio laudationis salutaris eius.

¹⁴ Et adducet ab eo unum ab omnibus donis illius, separationem Domino: sacerdoti effundenti sanguinem salutaris, illi erit.

¹⁵ Et carnes sacrificij laudis salutaris, illi erunt: in qua die donantur, comedetur: non relinquent ab illa ad mane.

¹⁶ Et si votum fuerit, vel voluntarium sacrificauerit donum suum, qua die obtulerit sacrificium suum, comedetur & cras.

¹⁷ Et reliquum à carnibus sacrificij usque ad diem tertium, in igni comburetur.

¹⁸ Si autem comedens comederit de carnibus die tertio, non accipietur offerenti illud, non connumerabitur ei, pollutio est: at anima, quæ comederit ab eo, peccatum portabit.

¹ Καὶ ἔτι ὁ νόμος τοῦ κλέει τοῦ περὶ τῆς πλημμελίας· ἅ-
² γκα ἀγίων ἐσίν. ³ ἐν τόπῳ ὅπου σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζει τὸν κλέον τῆς πλημμελίας ἐναντι κυρίου· καὶ τὸ αἷμα
⁴ πορραεῖ ἐπὶ τῇ βάσιν τῆς θυσιάσεως κύκλῳ. ⁵ καὶ πᾶν τὸ
ἑαυρ αὐτῶς πορραεῖ ἀπ' αὐτῶς, ἐπὶ τὴν ὀσφύν ἐπὶ τὸ ἑαυρ τὸ κα-
τακαλύπτον τὰ ἐνδοθία, ἐπὶ πᾶν τὸ ἑαυρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοθίων·
⁶ καὶ οὗτοι δύο νεφροί, ἐπὶ τὸ ἑαυρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μη-
ρῶν, ἐπὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τῆς ἡπατος συν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ
⁷ αὐτά. ⁸ καὶ αἰοῖσιν αὐτὰ ὁ ἱερὺς ἐπὶ τὸ θυσιασθεῖον κάρ-
πωμα τῶν κυρίῳ, περὶ πλημμελίας ἐσίν. ⁹ πᾶς ἄρσεν ἐκ
τῶν ἱερέων ἐδεῖ αὐτά, ἐν τόπῳ ἀγίῳ βρωθήσεται· ἅγκα ἀγίων
¹⁰ ἐσίν. ¹¹ ὥστε τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας· ἔτι καὶ τὸ τῆς πλημ-
μελίας νόμος ἐστὶν αὐτῶν· ὁ ἱερὺς ὅστις ἐξελάσεται ἐν αὐτῶν, αὐτῶς
¹² ἔσται. ¹³ καὶ ὁ ἱερὺς ὁ πορραεῖ ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ
δέρμα τῶν ὀλοκαυτώσεως, ἧς πορραεῖ αὐτός, αὐτῶς ἔσται.
¹⁴ ἐπὶ πᾶσα θυσία ἥτις ποιηθήσεται ἐν κλιβάνῳ, ἐπὶ πᾶσα ἥτις
ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας, ἢ ἐπὶ τηγνῶν, τοῦ ἱερέως ὁ πορραεῖ-
¹⁵ ροντὸ αὐτὴν, αὐτῶς ἔσται. ¹⁶ καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιη-
μένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεποιημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς ἀαρὼν
¹⁷ ἔσται ἐκάστῳ τὸ ἴδιον. ¹⁸ ἔτι ὁ νόμος τῆς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν,
ἢ πορραεῖ τῶν κυρίῳ. ¹⁹ ἐπὶ μὲν περὶ αἰνέσεως πορραεῖ φέρη
αὐτὴν, ἐπὶ πορραεῖ ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἄζυμους
ἐκ σμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, ἐκ λάβανα ἄζυ-
μα διακεχειρμένα ἐν ἐλαίῳ, ἐκ σμιδάλεως πεφυραμένην ἐν
²⁰ ἐλαίῳ· ἐπ' ἄρτοις ζυμῆταις πορραεῖ τὸ δάρον αὐτῶς ἐπὶ
²¹ θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῶς. ²² καὶ πορραεῖ ἀπ' αὐτῶς
ἐν δὲ πᾶντων τῶν δώρων αὐτῶς, ἀφαίρεμα κυρίῳ, τῶν ἱερέων τῶν
πορραεῖ τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῶς ἔσται.
²³ καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῶς ἔσται· καὶ ἐν
ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· ἐκ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτῶς
²⁴ εἰς τὸ πρῶτον. ²⁵ καὶ ἐὰν θυσιάζῃ ἢ ἐκ κέπου θυσιάσῃ τὸ δάρον αὐ-
τοῦ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ πορραεῖ τὴν θυσίαν αὐτῶς, βρωθήσεται καὶ
τῇ αὐρίῳ.
²⁶ καὶ τὸ καταλείψουσιν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας
²⁷ τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ²⁸ ἐὰν δὲ φαγὼν φαγῇ ἀπὸ
τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἐδεχθήσεται τὸ πορραεῖ ἐν τῇ
αὐτῶς· ἐδεχθήσεται αὐτῶς, μίασμα ἐστίν· ἢ τῇ ψυχῇ, ἢ τῇ σὺν
φαγῇ ἀπ' αὐτῶς, τὴν ἀμαρτίαν λήψεται.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. VII.

ET hæc est lex hostiæ pro delicto, sanctum sanctorum est. ² In loco ubi immolant holocaustum, immolabunt hostiam pro delicto, sanguinem autem eius sparget per circuitum altaris. ³ Et totum adipem eius offeret ex ea, caudâ & adipem qui operit intestina. ⁴ Et duos renes & adipem qui est super eos, qui est iuxta ilia, & reticulum quod est super iecur cum renibus auferat eum. ⁵ Et adolebit ea sacerdos in altari in oblationem coram Domino, pro delicto enim est. ⁶ Omnis masculus ex sacerdotibus comedet eam, in loco sancto comedetur, sanctum sanctorum est. ⁷ Sicut hostia quæ offertur pro peccato, sic erit hostia quæ offertur pro delicto, lex una erit eis: sacerdos qui propitiatur cum ea, eius erit. ⁸ Sacerdos autem qui offert holocaustum viri, pellis holocausti erit eius qui offert illud. ⁹ Et omne munus quod coquitur in clibano, & omne quod fit in craticula & in sartagine, ad sacerdotem qui offert illud pertinebit. ¹⁰ Et omne munus conspersum oleo & quod non est conspersum, omnibus filiis Aaron erit, equaretur pro hostia gratiarum actionis placentas azymas conspersas oleo, & lagana azyma uncta oleo, & collyridas similes conspersas oleo. ¹¹ Cum placentis panis fermentati offeret oblationem suam pro hostia gratiarum actionis sanctificationum eius. ¹² Offeretque ex ea unum ex omni oblatione separatam coram Domino, & illius sacerdotis erit qui aspergit sanguinem hostiæ sanctificationum. ¹³ Caro autem hostiæ gratiarum actionis sanctificationum eius eadem die qua offertur comedetur: non remanebit ex ea quicquam usque mane. ¹⁴ Si autem voto vel sponte obtulerit hostiam, eadem die qua offertur hostia comedetur: & in die quoque crastina si quid remanserit ex ea comedetur. ¹⁵ Et quod remanserit de carne hostiæ in diem tertium, igni comburetur. ¹⁶ Si autem comestum fuerit quicquam de carne hostiæ sanctificationum in die tertia, non erit in beneplacito, neque existimabitur ei qui offeret eam, abominabile erit, & homo qui comederit ex ea, peccatum suscipiet.

19 * והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף
 20 והבשר כל טהור יאכל בשר : * והנפש אשר תאכל
 בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו
 21 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : * ונפש כי תגע בכל
 טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ
 טמא ויאכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה
 22 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה : * וידבר יהוה אל
 23 משה לאמר : * דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב
 24 שור וכשב ועז לא תאכלו : * וחלב גבול וזחל
 25 טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו : * כי
 כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
 26 ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה : * וכל דם
 27 לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה : * כל
 נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא
 28 מעמיה : * וידבר יהוה אל משה לאמר :
 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח
 שלמים ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמים :
 30 ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה
 יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה :
 31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה ויהי החזה
 32 לאהרן ולבניו : * ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן
 33 מזבחי שלמים : * המקריב את דם השלמים
 ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למטה :
 34 * כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחת
 מאת בני ישראל מזבחי שלמים ואתם
 לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל :
 35 * זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום
 36 הקריב אתם לכהן ליהוה : * אשר צוה יהוה לתת
 להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקר
 עולם לדורותם :

19 * Caro quæ aliquid tetigerit immundum,
 C non comedetur, sed cōburetur igni. Qui fue-
 20 rit mundus vescetur ex ea. * Anima polluta
 quæ ederit de carnibus hostiæ pacificorū, quæ
 oblata est Domino, peribit de populis suis.
 21 * Et quæ tetigerit immunditiam hominis
 vel iumenti siue omnis rei quæ polluere po-
 22 test, & comederit de huiusmodi carnibus,
 23 interibit de populis suis. * Locutusq; est Do-
 24 minus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis
 25 Israel, Adipem ouis & bouis, & capræ non co-
 26 mederis. * Adipem cadaueris morticini &
 27 eius animalis quod à bestia captū est, habebi-
 28 tis in varios vsus. * Si quis adipem qui of-
 29 ferri debet in incensum Domini comederit,
 30 peribit de populo suo. * Sanguinem quoq;
 31 omnis animalis non sumetis in cibo tam de
 32 auibus, quàm de pecoribus.
 33 * Omnis anima quæ ederit sanguinem, per-
 34 ibit de populis suis.
 35 * Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens:
 36 * Loquere filiis Israel, dicens: Qui offert
 victimam pacificorum Domino, offerat simul
 & sacrificium, id est, libamenta eius.
 37 * Tenebit manibus adipem hostiæ & pe-
 38 ctusculum. Cūque ambo oblata Domino
 D consecrauerit, tradet sacerdoti.
 39 * Qui adolebit adipem super altare, pectus-
 40 culum autem erit Aaron & filiorum eius.
 41 * Armus quoque dexter de pacificorū ho-
 42 stiis cedit in primitias sacerdotis.
 43 * Qui obtulerit sanguinem & adipem fi-
 44 liorum Aaron, ipse habebit & armum dex-
 45 trum in portione sua.
 46 * Pectusculum enim eleuationis & armū
 47 separationis tuli à filiis Israel de hostiis eo-
 48 rum pacificis, & dedi Aaron sacerdoti & filiis
 49 eius in lege perpetua ab omni populo Israel.
 50 * Hæc est vñctio Aaron & filiorum eius in
 51 ceremoniis Domini, die quo obtulit eos Moy-
 52 ses vt sacerdotio fungerentur.
 53 * Et quæ præcepit eis dari Dominus à filiis
 54 Israel religione perpetua in generationibus
 55 suis.

תרגום אונקלוס

19 ובשר קדשא דיקרב בכל מסאב לא יתאכל בנזרא ויתקד ובשר קדשא כל דידכא לקדשא ויכול בשר קדשא
 20 ואינש ארי יקרב בכל מסאב בסאבת אנשא או בבזרא
 21 ומליל ייעם משה למימר :
 22 ותרב נבילא ותרב חבירא ותעבד לכל עיבדחא ומיכל לא תיכלניה :
 23 וכל דמא לא תיכלון בכל מושבתיכון
 24 ומליל ייעם משה למימר :
 25 כל אינש דייכול כל דמא וישחצי אנשא ההוא מעמיה :
 26 ומליל ייעם משה למימר :
 27 כל אינש דייכול כל דמא וישחצי אנשא ההוא מעמיה :
 28 ומליל ייעם משה למימר :
 29 וידחי ייתנין וית קרבנא דיי וית תרבא על חדיא
 30 ויסק בהנא וית תרבא למדבחא ויהא חדיא לאהרן ולבנותי :
 31 ומקריב וית דם נכסת קדשא וית תרבא מבני אהרן דיליה חתי שוקא דמינא לחולק :
 32 דא רבות אהרן ורבות בנותי מקרבנא דיי ביומא דיקרבון ויהון לשמשא קדם יי :
 33 דא רבות אהרן ורבות בנותי מקרבנא דיי ביומא דיקרבון ויהון לשמשא קדם יי :
 34 דא רבות אהרן ורבות בנותי מקרבנא דיי ביומא דיקרבון ויהון לשמשא קדם יי :
 35 דא רבות אהרן ורבות בנותי מקרבנא דיי ביומא דיקרבון ויהון לשמשא קדם יי :
 36 דא רבות אהרן ורבות בנותי מקרבנא דיי ביומא דיקרבון ויהון לשמשא קדם יי :

* Et carnes quasunque tetigerit omnis immundus, non comedentur, in igne comburentur, omnis mundus comedet carnes. * At anima quæ comederit de carnibus sacrificij salutaris, quod est Domino, & immunditia eius in eo, exterminabitur anima illa de populo suo. * Et anima quæ tetigerit omnem rem immundā, vel de immunditia hominis, vel quadrupedum immundorum, vel omnis abominationis immunda, & comederit de carnibus sacrificij pacificorum, quod est Domini, peribit anima illa de populo suo. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, dicens: Omne adipem bovis & ovium, & caprarum non comedetis. * Et adeps morticiniorum, & à bestia occisorum fiet in omne opus, & comestione non comedetur. * Quia omnis comedens adipem de iumentis, quorum offerret ab illis holocaustis Domino; peribit anima illa de populo suo. * Omnem sanguinem non comedetis in omni habitatione vestra de que iumentis & de auib. * Omnis anima quæ comederit sanguinem, peribit anima illa de populo suo. * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, dicens: Qui obtulerit sacrificium pacificorum suorum Domino, feret donum suum Domino, de sacrificio salutaris eius. * Manus eius offerent oblationes Domino: adipem qui in pectusculo, & reticulum quod in iecore offeret ipsa, ut imponat donum coram Domino. * Et tollet sacerdos adipem super altare, et erit pectusculum Aaron & filijs eius. * Et brachium dextrum dabitur separationem sacerdoti de sacrificijs salutaris vestri. * Qui obtulerit sanguinem salutaris & adipem de filijs Aaron, illi erit brachium dextrum in parte. * Nam pectusculum impositionis & brachium separationis, accepi à filijs Israel de sacrificijs salutaris vestri, & dedi illa Aaron sacerdoti, & filijs eius, legitimum sempiternum à filijs Israel. * Hæc vnctio Aaron, & vnctio filiorum eius de oblationibus Domini, in qua die applicavit illos ut sacerdotio fungerentur Domino. * Sicut præcepit Dominus dare illis qua die vnxit illos de filijs Israel, legitimum sempiternum in generationes eorum.

19 * Ἐκρέα ὅσα αὐτῶν παντὸς ἀκαθάρτου, ἐβρώθησεν, ἐν
20 πυρὶ καὶ κατακαυθήσεται. πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα. * ἢ ἡ ψυ-
χὴ ἥτις αὐτῶν φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῶν σωτηρίων, ὅ ἐστι κυ-
ρίῳ, ἢ ἀκαθαρσία αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκ
21 τοῦ λαοῦ αὐτῆς. * ἢ ἡ ψυχὴ, ἢ αὐτῶν ἀπὸ παντὸς
πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ τῶν
τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκα-
θάρτου, ἢ φάγη ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν, ὅ ἐστι
κυρίου, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
22 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, * ἀλλήθως
23 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, πᾶν σέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ
24 αἰγῶν οὐκ ἐδέσθε. * καὶ σέαρ θησιμαίων, καὶ θηριαλώ-
των ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ βρώσει οὐ βρωθήσεται.
25 * ὅτι πᾶς ὁ ἐδίων σέαρ ἀπὸ τῶν κτελῶν, ὃν προσάξει ἀπὸ
αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ
26 λαοῦ αὐτῆς. * πᾶν αἷμα οὐκ ἐδέσθε ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν
27 ἀπὸ τε τῶν κτελῶν ἢ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. * πᾶσα ψυχὴ ἢ
αὐτῶν φάγη αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.
28 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, * ἀλλήθως
29 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, ὁ προσφέρων θυσίαν τῶν εἰρηνικῶν
αὐτῶν τῷ κυρίῳ, οἷσι τὸ δάσθην αὐτῶν τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τῆς θυσίας
30 τοῦ σωτηρίου αὐτῶν. * αἱ χεῖρες αὐτῶν προσθήσουσι τὰ καρπώ-
ματα τῷ κυρίῳ τὸ σέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ τὸν λοβὸν τὸν
ἐπὶ τοῦ ἥπατος προσάξει αὐτά, ὥς ἐστι τῷ κυρίῳ δόμα εἰς τὸν
κύριον.
31 * καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ σέαρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται
τὸ στήθειον αἱμάτων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν.
32 * Ἐτὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσεις ἀφαίρεμα τῷ ἱερεὶ ἀπὸ
33 τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων ὑμῶν. * ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σω-
τηρίου ἢ τὸ σέαρ ἀπὸ τῶν ὑμῶν αἱμάτων, αὐτῶν ἔσται ὁ βραχίων ὁ
34 δεξιὸς ἐν μερίδι. * τὸ γὰρ στήθειον τοῦ στήθους καὶ τὸν
βραχίονα τοῦ ἀφαίρεματος, εἰληφα πρὸς τὸν ὑμῶν Ἰσραὴλ
ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν σωτηρίων ὑμῶν, ἢ ἔδωκα αὐτὰ αἱμάτων τῷ ἱε-
ρεὶ, ἢ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον πρὸς τὸν ὑμῶν Ἰσραὴλ.
35 * αὕτη ἡ χεῖς αἱμάτων, καὶ ἡ χεῖς τῶν ὑμῶν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
καρπωμάτων κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς εἰς τὸ
36 ἱερατεῖον κυρίου. * καθότι ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐ-
τοῖς ἡμέρᾳ ἔχουσιν αὐτοὺς πρὸς τὸν ὑμῶν Ἰσραὴλ, νόμιμον
αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Caro autem sanctificata quæ tetigerit omne immundum, non comedetur, sed igni comburetur. Et quicumque fuerit mundus ad comedendum carnem sanctificatam, comedat carnem sanctificatam. 20 Homo autem qui comederit carnem hostiæ sanctificationum quæ est coram Domino: & immunditia eius fuerit in eo, exterminabitur homo ille de populo suo. 21 Et homo qui tetigerit omne immundum siue immunditiam hominis, aut iumentum immundum, aut omnem abominationem immundam: & comederit de carne hostiæ sanctificationum quæ est coram Domino, exterminabitur homo ille de populo suo. 22 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: 23 Loquere cum filiis Israel, dicens: Omne adipem bouis & agni, & capræ non comedetis. 24 Adeps autem cadaueris morticini & adeps animalis contracti à bestia fiet in omne opus, & nequaquam comedetis eum. 25 Quia omnis qui comederit adipem pecoris, ex quo offertur oblatio coram Domino; exterminabitur homo qui comederit de populo suo. 26 Et omnem sanguinem non comedetis in omnibus habitationibus vestris tam de auib. quàm de pecoribus. 27 Omnis homo qui comederit omnem sanguinem, exterminabitur homo ille de populo suo. 28 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: 29 Loquere cum filiis Israel, dicens: Qui offert victimam sanctificationum eius coram Domino, afferat oblationem suam coram Domino de hostia sanctificationum eius. 30 Manus eius afferant oblationes Domini, adipem cum pectusculo afferat, ut eleuetur pectusculum elevatione coram Domino. 31 Et adolebit sacerdos adipem in altari, eritque pectusculum Aaron & filijs eius. 32 Armum quoque dextrum dabitur pro primitiis sacerdoti de hostia sanctificationum vestrarum. 33 Qui obtulerit sanguinem hostiæ sanctificationum & adipem de filiis Aaron, ipsius erit armus dexter in portionem suam. 34 Quia pectusculum elevationis & armum separationis tuli à filiis Israel de hostia pacificorum suorum, & dedi ea Aaron sacerdoti & filiis eius pacto sempiterno à filiis Israel. 35 Hæc est vnctio Aaron & vnctio filiorum eius de oblationibus Domini, in die qua obtulerunt eos ut ministrarent coram Domino. 36 Quæ præcepit Dominus dari eis à filiis Israel in die qua vnixerunt eos fœdere sempiterno in generationibus suis.

* ואת התורה לעלות למנחה ולחטאת
ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים:
* אשר צוה יהוה את משה בחר סיני ביום צותו
את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
במדבר סיני:

ח

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
* קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואר
שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים
ונאת סל המצות: * ונאת כל העדר הקהל
אל פתח אהל מועד: * ויעש משה כאשר צוה
יהוה אותו ותקהל העדר אל פתח אהל מועד:
* ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה
יהוה לעשות: * ויקרב משה את אהרן ואת בניו
וירחץ אתם במים: * ויתן עליו את הכתנת ויחגור
אתו באבנט וילבש את המעיל ויתן עליו
את האפוד ויחגור אתו בחשב האפוד ויאפר לו בו:
* וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את
האורים ואת התמים: * וישם את המצנפת על
ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב
נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: * ויקח
משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואר
כל אשר בו ויקדש אתם: * ויו ממנו על המזבח
שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כליו ואת
הכיר ואת בנו לקדשם: * ויצק משמן המשחה
על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: * ויקרב משה
את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם אבנט
ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה:
* וילבש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר החטאת:

37 * Ista est lex holocausti & sacrificij pro pec
cato atque delicto, & pro consecratione & pa
38 cificorum victimis. * Quam constituit Do
minus Moyse in monte Sinai, quando manda
uit filiis Israel vt offerret oblationes suas Do
mino in deserto Synai.

CAP. VIII.

1 L Ocutusq, est Dominus ad Moysem: dicēs,
A * Tolle Aaron cum filiis suis, vestesque
eorum & vnctionis oleum, vitulum pro pec
cato, duos arietes, canistrum cum azymis.
3 * Et congregabis omnem coetum Israel ad
ostium tabernaculi.
4 * Fecitque Moyse vt Dominus imperaue
rat: congregataque omni turba ante fores ta
5 bernaculi; * Ait, Iste est sermo quem iussit
Dominus fieri.
6 * Statimque obtulit Aaron & filios eius.
Cumque lauisset eos,
7 * Vestiuit Pontificem subucula linea, accin
gens eum baltheo, & induens eū tunica hya
cinthina, & desuper humerale imposuit.
quod astringens cingulo,
8 * Aptauit rationali, in quo erat Doctrina
& Veritas.
9 * Cidari quoque textit caput, & super eam
B contra frontem posuit laminam auream con
secratam in sanctificatione, sicut praeceperat
ei Dominus.
10 * Tulit & vnctionis oleum, quo liniuit ta
bernaculum cū omni supellectili sua. Cū
que sanctificans
11 * Aspersisset altare septem vicibus vnxit il
lud & omnia vasa eius, labrumque cum basi
sua sanctificauit oleo.
12 * Quod fundens super caput Aaron, vnxit
eum & consecrauit.
13 * Filios quoque eius oblatos vestiuit tuni
cis lineis, & cinxit balteis, imposuitque mi
tras vt iusserat Dominus.
14 * Obtulit & vitulum pro peccato. Cū
que super caput eius posuisset Aaron & filij
eius manus suas:

תרגום אונקלוס

37 דא אורייתא לעלתא ולמנחתא ולחטאתא ולאשם ולמלוואים ולזבחת קדשיתא:
38 דא אורייתא לעלתא ולמנחתא ולחטאתא ולזבחת קדשיתא ויהוה צוה את משה בחר סיני ביום צותו
את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:
ח
* ומליל ויעם משה למימר:
* ויקח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים
ונאת סל המצות: * ויקהל את כל העדה אל פתח אהל מועד:
* ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד:
* ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות:
* ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים:
* ויתן עליו את הכתנת ויחגור אתו באבנט וילבש את המעיל ויתן עליו את האפוד ויחגור אתו בחשב האפוד ויאפר לו בו:
* וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים:
* וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב
נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה:
* ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואר כל אשר בו ויקדש אתם:
* ויו ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כליו ואת הכיר ואת בנו לקדשם:
* ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו:
* ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה:
* וילבש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת:
* ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואר כל אשר בו ויקדש אתם:
* ויו ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כליו ואת הכיר ואת בנו לקדשם:
* ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו:
* ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה:
* וילבש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת:

¹ Hæc lex holocaustorum, & sacrificij, & pro peccato, & delicto, & consecratione, & sacrificio salutaris.

² Sicut præcepit Dominus Moysi in monte Sinai, qua die præcepit filiis Israel, offerre dona sua coram Domino, in deserto Sinai.

CAP. VIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

¹ Accipe Aaron & filios eius, & vestes, & oleum unctionis, & vitulum qui pro peccato, & duos arietes, & canistrum azymorum.

² Et omnem cætum congrega ad ostium tabernaculi testimonij.

³ Et fecit Moyses sicut præcepit ei Dominus, & congregavit cætum ad ostium tabernaculi testimonij.

⁴ Et dixit Moyses cætui, Hoc est verbum, quod præcepit Dominus facere.

⁵ Et adduxit Moyses Aaron, & filios eius, & lauit eos aqua.

⁶ Et induit eum tunicam, et cinxit eum zonam, & vestiuit eum tunicam, & imposuit super eum superhumeralis, & præcinxit illum secundum fasciam superhumeralis, & astrinxit illud in eo.

⁷ Et imposuit super eum rationale, & imposuit super rationale manifestationem & veritatem.

⁸ Et imposuit mitram super caput eius, & imposuit super mitram secundum faciem eius laminam auream consecratam sanctam, quemadmodum præcepit Dominus Moysi.

⁹ Et accepit Moyses de oleo unctionis, & unxit tabernaculum & omnia vasa eius, & sanctificauit illud.

¹⁰ Et aspersit de eo super altare septies, & unxit altare, & sanctificauit illud, & omnia vasa eius, & peluim, & basim eius sanctificare illa.

¹¹ Et effudit Moyses de oleo unctionis super caput Aaron, & unxit illum, & sanctificauit illum.

¹² Et adduxit Moyses filios Aaron, & vestiuit eos tunicas, & cinxit eos zonas, & circumposuit illis cidares, sicut præcepit Dominus Moysi.

¹³ Et attulit vitulum qui pro peccato, & imposuit Aaron & filij eius manus suas super caput vituli peccati.

³⁷ ἔτ' ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυμάτων, καὶ θυσίας, ἕπερ' αἰμαρτίας, καὶ τῆς πλημμελίας, καὶ τῆς τελειώσεως, ἕτ' θυσίας ζωτηρίου. ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωϋσῇ ἐν τῷ ὄρει σινᾶ, ἡ ἡμέρα ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐν θυπικυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ σινᾶ.

η.

¹ Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων·

² λάβε τὸν ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἕτας σοφίας, καὶ τὸ ἐλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς αἰμαρτίας, ἕτ' ὁ δύο κριεῖς, ἕτ' ὁ κανὼν τῶν ἀζύμων· καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησιάσθαι ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς μαρτυρίου.

³ καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος· ἕτ' ἐκκλησιάσεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς μαρτυρίου. καὶ εἶπε Μωϋσῆς τῇ συναγωγῇ, τοῦτό ἐστι τὸ ρῆμα, ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι. καὶ προσήγαγε Μωϋσῆς τὸν ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλασεν αὐτοὺς ὕδατι.

⁴ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ ἐζώσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτιον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος, καὶ συνέφυγγεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ.

⁵ καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λόγιον, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λόγιον τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῆς μίτρας κατὰ πρὸς ὥπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἄγιον, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ.

⁶ καὶ ἔλαβε Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

⁷ καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ ἁγίας· καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἡγίασεν αὐτό, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὸν λουτήρα, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ ἁγιάσαι αὐτά.

⁸ καὶ ἐπέχεεν Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀαρὼν καὶ ἔχρισεν αὐτόν, καὶ ἡγίασεν αὐτόν.

⁹ καὶ προσήγαγε Μωϋσῆς ἕτ' ὁ υἱοὺς ἀαρὼν, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἐζώσεν αὐτοὺς ζώνας, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιόαρες, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ.

¹⁰ καὶ προσήγαγε τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς αἰμαρτίας, καὶ ἐπέθηκεν ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ τῆς αἰμαρτίας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Hæc est lex holocausti & muneris & sacrificij pro peccato & pro delicto, & oblationum & hostiarum sanctificationum. Dominus Moysi in monte Sinai, in die qua mandauit filiis Israel ut offerrent oblationes suas coram Domino in deserto Sinai.

² Quam præcepit

CAPUT VIII.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

¹ Accipe Aaron & filios eius cum eo, & vestes, & oleum unctionis, & vitulum pro peccato, & duos arietes, & canistrum azymorum.

² Fecitque Moyses sicut præceperat ei Dominus. Et congregatus est cætus ad ostium tabernaculi fœderis.

³ Dixitque Moyses congregati, iste est sermo quem iussit Dominus fieri.

⁴ Applicauitque Moyses Aaron & filios eius, & lauit eos aqua.

⁵ Et posuit super eum tunicam, & accinxit eum balteo, & induit eum pallio, & posuit super eum superhumeralis, & accinxit eum balteo superhumeralis, & ornauitque eum in eo.

⁶ Et posuit super eum rationale. & posuit in rationale Vrim & Thumim.

⁷ Et posuit cidarim super caput eius, & super cidarim contra faciem eius posuit laminam auream coronam sanctitatis, sicut præceperat Dominus Moysi.

⁸ Tulitque Moyses de oleo unctionis, & unxit tabernaculum, & omnia quæ in eo erant, & sanctificauit ea.

⁹ Asperitque ex eo super altari septies; & unxit altare, & omnia vasa eius, & labrum, & basim eius, ut sanctificaret ea.

¹⁰ Effuditque de oleo unctionis super caput Aaron, & unxit eum ut sanctificaret eum.

¹¹ Applicauitque Moyses filios Aaron, & vestiuit eos tunicis, & cinxit eos balteis, & ornauit eos mitris, sicut præceperat Dominus Moysi.

¹² Et obtulit vitulum pro peccato, & imposuit Aaron & filij eius manus suas super caput vituli qui offerebatur pro peccato.

* וישחט ויקח משה את הדם ויתן על-
 קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח
 ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לכהן
 עליו: * ויקח את כל החלב אשר על הקרב
 ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון
 ויקטר משה המזבח: * ואת הפר ואת ערו
 ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה
 כאשר צוה יהוה את משה: * ויקרב את
 איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על-
 ראש האיל: * וישחט ויזרק משה את הדם על-
 המזבח סביב: * ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר
 משה את הראש ואת הנתחים ואת הפר:
 * ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
 משה את כל האיל המזבח עלה הוזה לריח ניחח
 אשה הוזה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה:
 * ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
 * וישחט ויקח משה מדמו ויתן על רגליו
 אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
 הימנית: * ויקרב את בני אהרן ויתן משה
 מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהגידם
 הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את
 הדם על המזבח סביב: * ויקח את החלב ואת
 האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק הימין:
 * ומסל המצור אשר לפני יהוה לקח חלר
 מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם
 על החלבים ועל שוק הימין: * ויתן את
 הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינח אתם תנופה
 לפני יהוה:

15 * Immolauit eum hauriens sanguinem, &
 tincto digito tetigit cornua altaris per gyru.
 Quo expiato & sanctificato, fudit reliquum
 sanguinem ad fundamenta eius.
 16 * Adipem verò qui erat super vitalia & re-
 ticulum iecoris duosque renunculos cum ar-
 uinulis suis adoleuit super altare.
 17 * Vitulum cum pelle & carnibus & fimo
 cremans extra castra, sicut præceperat Do-
 minus.
 18 * Obtulit & arietem in holocaustum. Su-
 per cuius caput cum imposuissent Aaron &
 filij eius, manus suas:
 19 * Immolauit eum, & fudit sanguinem eius
 per circuitum altaris. * Ipsūmq; arietem in
 D frustra concidens, caput eius & artus & adi-
 pem adoleuit igni;
 21 * Lotis prius intestinis & pedibus: totūq;
 simul arietem incendit super altare, eo quod
 esset holocaustum suauissimi odoris Domino
 sicut præceperat ei.
 22 * Obtulit & arietem secundum consecra-
 tionem sacerdotum, posueruntq; super caput
 eius Aaron & filij eius manus suas.
 23 * Quem cum immolasset Moyse sumens
 de sanguine, eius tetigit extremum auriculæ
 dextræ Aaron, & pollicem manus eius dextræ,
 similiter & pedis.
 24 * Obtulit & filios Aaron. Cūque de san-
 guine arietis immolati tetigisset extremum au-
 E riculæ singulorum dextræ, pollices manus ac
 dextri pedis, reliquum fudit super altare per
 25 circuitum. * Adipem verò & caudam om-
 nēque piguedinem quæ operit intestina,
 reticulūq; iecoris & duos renes cum adipi-
 bus suis & armo dextro separauit.
 26 * Tollens autem de canistro azymorum
 quod erat coram Domino panem absque fer-
 mento vnum, & collyridam cōspersam oleo,
 laganūque posuit super adipēs & armum
 dextrum:
 27 * Tradens simul omnia Aaron & filiis eius
 Qui postquam leuauerunt ea coram Do-
 mino:

תרגום אונקלוס

15 ונכים ונסים משה ית דמא ויתב על קרנת מדבחה סחור סחור באצבעיה ודכי ית מדבחה וית דמא אריק ליסודא דמדבחה וקדשה
 16 ונסיב ית כל תרבא דעל גזא וית חצר כבדא וית תרתין כולין וית חרבותין ואסק משה למדבחה:
 17 ויקח משה את כל תרבותא דמזבח סביב ויקח את שתי הכליות ואת חלבון ואת יתרת הכבד ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו
 18 ויקטר משה המזבח: * ויקח את הפר ואת ערו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה:
 19 * ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
 20 * וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
 21 * ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפר:
 22 * ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבח עלה הוזה לריח ניחח אשה הוזה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה:
 23 * ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל:
 24 * וישחט ויקח משה מדמו ויתן על רגליו אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית:
 25 * ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהגידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
 26 * ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבון ואת שוק הימין:
 27 * ומסל המצור אשר לפני יהוה לקח חלר מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין:
 * ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינח אתם תנופה לפני יהוה:

* Et immolauit eum, & accepit Moyses de sanguine, & imposuit super cornua altaris in circuitu digito suo, & mundauit altare, & sanguinem effudit super basim altaris, et sanctificauit illud ad propitiandum super eo. * Et accepit Moyses omnem adipem qui in intestinis, & reticulū quod in iecore, & utrosque renes, & adipem qui in ipsis, & obtulit Moyses super altare.

* Et vitulum, & pellem eius, & carnes eius, & finum eius combussit igne extra castra, sicut praecepit Dominus Moysi.

* Et attulit Moyses arietem qui ad holocaustum, & imposuit Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

* Et immolauit Moyses arietem, & effudit Moyses sanguinem super altare in circuitu.

* Et arietem in frustra concidit & membra eius, & obtulit Moyses caput & membra, & adipem.

* Et ventrem & pedes lauit aqua, & obtulit Moyses totum arietem super altare, holocaustum est in odorem suauitatis, oblatio est Domino, sicut praecepit Dominus Moysi.

* Et adduxit Moyses arietem secundum consecrationis, & imposuit Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

* Et immolauit eum, & accepit Moyses de sanguine eius, & imposuit super extremū auris Aaron dextra, & super summitatem manus eius dextra, & super summitatem pedis eius dextri.

* Et adduxit Moyses filios Aaron, & imposuit Moyses de sanguine super extremum auris eorum dextra, & super summitatē manus eorum dextra, & super summitatem pedis eorum dextri, & effudit Moyses sanguinem super altare in circuitu.

* Et accepit adipem & lumbos, & omnem adipem qui in ventre, & reticulum iecoris, & duos renes, & adipem qui in illis, & brachium dextrū.

* Et de canistro consecrationis existente coram Domino, accepit collyram azymam unam & collyram panis ex oleo unam, & laganum unum, & imposuit super adipem & super brachium dextrum.

* Et imposuit omnia super manus Aaron, & super manus filiorum eius: & obtulit ipsa separationem coram Domino.

15 * καὶ ἐσφαζεν αὐτόν· ἔλαβε μωσῆς δὲ τὸ αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῶν δακτύλων αὐτοῦ, καὶ καθαίρει τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἷμα· ἔχειν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν αὐτό, τοῦ

16 ἑξολιάσαι ἐπ' αὐτῶν. * καὶ ἔλαβε μωσῆς πᾶν τὸ σῆαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοστίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος, & ἀμφοτέρους τοὺς νεφρούς, & τὸ σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε

17 μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. * καὶ τὸν μόσχον, & τὴν βύρσαν αὐτοῦ, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ, & τὴν κόπρην αὐτοῦ κατέκαυσεν πυρὶ ἕξω· παρεμβολῆς, ὃν τρέπον σὺν ἑταίρῳ κύριος τῶν μωσῆ.

18 * καὶ προσήγαγε μωσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὁλοκαύτωμα· ἔπεθηκεν αὐτῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. * καὶ ἐσφαξε μωσῆς τὸν κριόν·

ἔπροσέχεε μωσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.

20 * καὶ τὸν κριὸν ἐκρεοτόμησε ἔτα μέλη αὐτοῦ, & ἀνήνεγκε μωσῆς τὴν κεφαλὴν, & τὰ μέλη, & τὸ σῆαρ· ἢ τὴν κοιλίαν ἔσθ'· πόδας ἐπ' ἑαυτῶν· καὶ ἀνήνεγκε μωσῆς ἑλὼν τὸν κριόν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὁλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὁσμὴν θωδίας· καρπώμα ἐστὶ κυρίου, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῶν μωσῆ.

22 * ἢ προσήγαγε μωσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον τὸν τελευτώσεως· καὶ ἐπέθηκεν αὐτῶν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν

23 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. * ἔσφαζεν αὐτόν· καὶ ἔλαβε μωσῆς δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ, & ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, & ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς

24 δεξιᾶς, & ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ. * ἔπροσῆγαγε μωσῆς δὲ τοὺς αὐτῶν· καὶ ἐπέθηκε μωσῆς δὲ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον

25 τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ· καὶ προσέχεε μωσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. * καὶ ἔλαβε τὸ σῆαρ καὶ τὴν ὀσφυῖν, καὶ πᾶν τὸ σῆαρ τὸ ἐπὶ τῇ κοιλίᾳ, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ δὲ δύο νεφρούς, καὶ τὸ σῆαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ

26 τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν.

* καὶ δὲ τὸ κανὸν τὸν τελευτώσεως, τοῦ ὄντος ἐναντίον κυρίου, ἔλαβε κολλύραν ἄζυμον μίαν καὶ κολλύραν ἄρτου ἑξ ἑλαίου μίσου, καὶ λάγανον ἓν· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ σῆατα, καὶ ἐπὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. * καὶ ἐπέθηκε τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαιρέμα ἐναντὶ κυρίου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

15 Immolauitque eum. Et tulit Moyses sanguinem, & posuit super cornua altaris per circuitum digito suo, & mundauit altare. Reliquum autem sanguinem fudit ad fundamentum altaris, & sanctificauit illud ut expiaret illud. 16 Tulitque omnem adipem qui erat super intestina & reticulum iecoris, & duos renes & adipem eorum: & adoleuit Moyses in altari.

17 Vitulum autem & pellem eius & carnem eius, & finum eius, & combussit igni extra castra, sicut praeceperat Dominus Moysi. 18 Et obtulit arietem holocausti, & imposuerunt Aaron & filij eius manus suas super caput arietis.

19 Immolauitque eum, & asperxit Moyses sanguinem eius per circuitum altaris. 20 Arietem quoque diuisit per membra eius, & adoleuit Moyses caput & membra & adipem.

21 Et intestina & genua lauit aqua, adoleuitque Moyses totum arietem in altari: holocaustum est ut suscipiatur cum beneplacito: oblatio est coram Domino, sicut praeceperat Dominus Moysi.

22 Obtulitque arietem secundum oblationum, & imposuerunt Aaron & filij eius manus suas super caput arietis. 23 Immolauitque eum. Et tulit Moyses de sanguine eius, & posuit super extremum auriculæ dextræ Aaron & super pollicem manus eius dextræ, & super pollicem pedis eius dextri.

24 Obtulitque filios Aaron, & posuit Moyses de sanguine super extremum auriculæ eorum dextræ, & super pollicem manus eorum dextræ, & super pollicem pedis eorum dextri. Asperxitque Moyses sanguinem per circuitum altaris.

25 De canistro quoque azymorum quod erat coram Domino tulit placentam azymam unam & collyridam panis oleati unam & laganum unum, & posuit super adipem & super armum dextrum.

26 Posuitque omnia in manibus Aaron & in manibus filiorum eius, & eleuauit ea eleuatione coram Domino.

* Et accepit Moyses de manibus eorum, & ob-
tulit ipsa super altare, super holocaustum consecra-
tionis, quod est odor suauitatis, oblatio est Domino.

* Et accipiens Moyses pectusculum, abstulit illud
impositionem coram Domino, de ariete consecratio-
nis, & factum est Moysi in parte, sicut praecepit Do-
minus Moysi. * Et accepit Moyses de oleo un-
ctionis, & de sanguine qui super altare: & sparsit
super Aaron, & super vestes eius, & super filios
eius, & super vestes filiorum eius cum eo, & san-
ctificauit Aaron, & vestes eius, & filios eius, &
vestes filiorum eius cum eo. * Et dixit Moyses
ad Aaron & filios eius, Coquite carnes apud ostium
tabernaculi testimonij in loco sancto, & illic come-
detis eas, & panes qui sunt in canistro consecratio-
nis, sicut praeceptum est mihi, dicens: Aaron & fi-
lij eius comedent eas.

* Et quod reliquum fuerit carniū & panum,
in igne comburetur. * Et ab ostio tabernaculi
testimonij non egrediemini septem diebus, vsque ad
diem plenitudinis dierum consecrationis vestrae: se-
ptem enim dies consecrabit manus vestras.

* Sicut fecit in die hac, qua praecepit Dominus
facere ad propitiandum pro vobis.

* Et ad ostium tabernaculi testimonij sedebitis
septem dies, die & nocte, & custodietis custodias
Domini, & non moriemini: sic enim praecepit mihi
Dominus. * Et fecit Aaron & filij eius omnes
sermōnes, quos praecepit Dominus in manu Moysi.

CAP. IX.

ET factum est die octaua, vocauit Moyses Aa-
ron, & filios eius, & seniores Israel.

* Et dixit Moyses ad Aaron, Accipe tibi vitu-
lum de bobus pro peccato, & arietem in holocau-
stum immaculatum, & offer ea coram Domino.

* Et senioribus Israel loqueris, dicens: Accipite
hircum ex capris vnum pro peccato, & vitulum,
& agnum anniculum ad holocaustum immaculata.

* Et vitulum, & arietem in sacrificiū salutaris,
coram Domino, & similam conspersam in oleo, quo-
niam hodie Dominus apparebit in vobis.

* Et acceperunt sicut praecepit Moyses contra
tabernaculum testimonij, & accessit omnis congre-
gatio, & steterunt coram Domino.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Tulitque ea Moyses de manibus eorum & adoleuit in altari super holocaustum, oblationes enim sunt ut suscipiantur cum beneplacito: oblatio
est coram Domino.

* Tulitque Moyses pectusculum, & eleuauit illud eleuatione coram Domino de ariete oblationum, fuitque in portio-
nem Moysi sicut praeceperat ei Dominus.

* Et tulit Moyses de oleo unctionis & de sanguine qui erat super altare, & asperfit super Aaron, &
super vestimenta eius, & super filios eius, & super vestes filiorum eius cum eo. Sanctificauitque Aaron, & vestimenta eius, & filios eius, & vestes fi-
liorum eius cum eo.

* Dixitque Moyses ad Aaron, & ad filios eius, Coquite carnem in ostio tabernaculi fœderis, & ibi comedetis eam &
panem qui est in canistro oblationum, sicut praecepi, dicens: Aaron & filij eius comedent ea.

* Et de ostio tabernaculi fœderis non exhibitis septem diebus, vsquequo compleantur dies oblationis vestrae, quia se-
ptem diebus offeretur oblatio vestra.

* Sicut factum est hodie, praecepit Dominus fieri ad propitiandum pro vobis. * Et in ostio
tabernaculi fœderis manebitis die ac nocte septem diebus, & custodietis custodiam verbi Domini, & non moriemini, sic enim praeceptum est mihi.

* Fecitque Aaron & filij eius iuxta omnia verba quae praecepit Dominus per manum Moysi.

CAP. IX.

ET factum est in die octauo, vocauit Moyses Aaron & filios eius & seniores Israel.

* Dixitque ad Aaron, Tolle tibi vitulum de bobus
pro peccato, & arietem in holocaustum integros, & offer coram Domino.

* Et cum filiis Israel loqueris dicens, Tollite hircum de ca-
prie pro peccato, & vitulum, & agnum anniculos integros in holocaustum.

* Et bouem & arietem pro hostia sanctificationum ad sacrifican-
dam coram Domino, & munus similæ consperse oleo, quoniam hodie reuelabitur vobis gloria Domini.

* Obtuleruntque ea quae iusse-
rat Moyses ante tabernaculum fœderis, accessitque omnis congregatio, & stetit coram Domino.

* Et dixit Moyses, Hoc Verbum quod præcepit Dominus, facite, & apparebit in vobis gloria Domini. * Et dixit Moyses Aaron, Accede ad altare & fac quod pro peccato tuo, & holocaustum tuum, & propitiare pro te, & pro domo tua, & fac donum populi, & propitia pro eis, sicut præcepit Dominus Moysi. * Et accessit Aaron ad altare, & immolavit vitulum qui pro peccato suo.

* Et obtulerunt filij Aaron sanguinem ad ipsum, & tinxit digitum suum in sanguine, & imposuit super cornua altaris, & sanguinem effudit iuxta basim altaris. * Et adipem & renes & reticulū iocoris pro peccato leuauit in altare, sicut præcepit Dominus Moysi. * Et carnes & coriū combussit in igne, extra castra.

² Et immolauit holocaustum, & attulerunt filij
Aaron sanguinem ad eum, & effudit illum ad al-
tare in circuitu. ³ Et holocaustum obtulerunt il-
lud per membra, et caput, & imposuit super altare.

¹⁴ Et lauit ventrem & pedes aqua, & imposuit ¹⁴
super holocaustum super altare.

Et attulit donum populi, & accepit hircum
qui pro peccato populi, & immolauit illum, & pu-
rificauit illum, sicut & primum.

² Et obtulit holocaustum, & fecit illud vt decet. 16

² Et obtulit sacrificium, & implevit manum ¹⁷
ab eo, & imposuit super altare absque holocausto
matutino. ² Et immolavit vitulum & arietem ¹⁸

sacrificij salutaris quod populi, & obtulerunt filij
 Aaron sanguinem ad ipsum, & effudit illum super
 altare in circuitu. ^{*} Et adipem qui à vitulo, & 19

ab ariete, & lumbos, & adipem qui cooperit in
ventre, & duos renes, et adipem qui in ipsis, et re-
ticulum quod in iecore.

¹⁰ Et imposuit adipēs super pectuscula, & obtu-
lit adipēs super altare.

Et pectusculum, & brachium dextrum abstu- 21
lit Aaron separationem coram Domino, sicut præ-
cepit Moyses *Et dextera* *6*

² Et eleuans Aaron manus suas ²²
ad populum, benedixit eis, & descendit cum fecisset
quod pro peccato, & holocausta, & quod salutaris.

Et ingressus est Moyses & Aaron in tabernaculum testimonij, & egressi benedixerunt populo, & apparuit gloria Domini omni populo.

6 * Ἐπεὶ μωυσῆς, ἰδὼς τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε κύριος, ποιήσας· Ἐ
7 ὁφθῆς) ἐν ὑμῖν ἡ δόξα κυρίου. * καὶ εἶπε μωυσῆς τῷ ἀαρὼν,
παρῶσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἔπιψον δὲ περὶ τῆς ἁμαρτίας
σου, ἔτι δὲ ὀλοκαύτωμά σου· Ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ, ἔτι περὶ
8 τοῦ λαοῦ σου· Ἐποίηθι δὲ δῶρον τῷ λαῷ, Ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν,
καθὰ περ ἐνεείλατο κύριος τῷ μωυσῇ. * Ἐπαρῶσελθεν ἀαρὼν
9 πρὸς τὸ θυσιαστήριον, ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁ-
μαρτίας αὐτοῦ. * Ἐπαρῶσεν γὰρ οἱ υἱοὶ ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς
αὐτόν· Ἐβαψέλον δάκτυλον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα, ἔπέθηκεν ἐπὶ
10 τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου· Ἐτὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου. * Ἐτὸ σῆμα ἔτι νεφρὸς ἔτι τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος
ἐπερὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὡς τὸ
11 ἐνεείλατο κύριος τῷ μωυσῇ. * Ἐτὰ κρέα ἔτι τὴν ἐν σπλῆνι
12 τέκαυσεν ἐν πυρὶ, ἔξω τῆς παρεμβολῆς. * καὶ ἔσφαξε τὸ ὀλο-
καύτωμα, ἔπαρῶσεν γὰρ οἱ υἱοὶ ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐ-
13 τόν· Ἐπαρῶσεν αὐτὸ πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. * Ἐτὸ
ὀλοκαύτωμα παρῶσεν αὐτὸ κτ' μέλη, ἔτι τὴν κεφαλὴν·
14 Ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. * Ἐπλυνε τὴν κοιλίαν ἔτι
τοῦ πόδα ὕδατι· καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ
15 θυσιαστήριον. * καὶ παρῶσεν τὸ δῶρον τῷ λαῷ· ἔλαβε
τὸν χίμαρα τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τῷ λαῷ· καὶ ἔσφαξεν αὐ-
16 τόν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ τὸν πρῶτον. * καὶ
παρῶσεν τὸ ὀλοκαύτωμα, ἔποίησεν αὐτὸ ὡς κατεθήκει.
17 * καὶ παρῶσεν τὴν θυσίαν, καὶ ἐπλησε τὴν χεῖρα ἀπὸ
αὐτῆς, ἔπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὀλοκαυτώμα-
18 τος τῶν πρῶτων. * Ἐσφαξε τὸν μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας
σωτηρίου τῷ λαῷ· ἔπαρῶσεν γὰρ οἱ υἱοὶ ἀαρὼν τὸ αἷμα
πρὸς αὐτόν, ἔπαρῶσεν αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ.
19 * Ἐτὸ σῆμα τὸ δὲ τῶν μοσχῶν, ἔτι τῶν κριῶν, ἔτι τὴν ὀσφύν,
ἔτι τὸ σῆμα τὸ κατὰ καλύπτρον ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἔτι τὸν νεφρὸν,
καὶ τὸ σῆμα τὸ ἐπὶ ὠπλῶν, ἔτι τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τῆς ἥπατος.
20 * καὶ ἐπέθηκε τὰ σῆμα ἐπὶ τὴν θυσίαν· ἔτι ἀνήνεγκεν τὰ
σῆμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. * Ἐτὸ θημιόνιον, ἔτι τὸν βραχίονα
τὸν δεξιὸν ἀφείλεν ἀαρὼν ἀφαίρεμα ὡς ἡ κυρία, ὡς τὸ
21 ὡς ἡ κυρία. * Ἐξάρας ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν λαόν, ἐλόγησεν αὐτούς· ἔκαλεθε ποιήσας τὸ περὶ τῆς
22 ἁμαρτίας, ἔτι τὸ ὀλοκαύτωμα, ἔτι τὸ σωτήριον. * Ἐεἰσήλ-
θε μωυσῆς καὶ ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μαρτυρίας· ἔτι ἐλθόν-
τες ἠνολόγησαν τὸν λαόν, ἔτι ὡς ἡ κυρία καὶ πάλιν τῷ λαῷ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Erat Moyses, Hoc verbum quod præcepit Dominus, facite, & reuelabitur vobis gloria Domini. ² Dixitque Moyses ad Aaron, Accede ad altare, & fac sacrificium tuum pro peccato & holocaustum tuum, & propitia pro te & pro populo, & fac oblationem populi, & propitia pro eis sicut præcepit Dominus.

³ Accessitque Aaron ad altare, & immolauit vitulum pro peccato suo. ⁴ Obtuleruntque filij Aaron ei sanguinem, & tinxit digitum suum in sanguine, & posuit super cornua altaris, & reliquum sanguinem fudit ad fundamentum altaris.

⁵ Autem & renes & reticulum iecoris de sacrificio pro peccato adoleuit in altari, sicut præceperat Dominus Moysi. ⁶ Adipem autem & pellem combussit igni extra castra.

⁷ Holocaustum autem applicauerunt ei per membra eius diuisum, & caput, & adoleuit super altare. ⁸ Carnem autem & pellem adoleuit in altari super holocaustum.

⁹ Et obtulit oblationem populi, & tulit hircum pro peccato populi, & immolauit eum, & expiauit eum in sanguine eius, sicut antè fecerat. ¹⁰ Obtulitque munus, & impleuit intestina eius, sicut antè fecerat.

¹¹ Et obtulit holocaustum, & fecit illud sicut decebat. ¹² Obtulitque munus, & impleuit intestina eius, sicut antè fecerat.

¹³ Et applicauerunt filij Aaron sanguinem, & aspersit eum per altaris circuitum. ¹⁴ Adipes quoque de boue & ariete, caudam & quod operit femur dextrum eleuauit Aaron eleuatione coram Domino, sicut præceperat Moyses.

¹⁵ Et posuerunt adipem super pectora, adoleuitque adipem in altari. ¹⁶ Pectora autem & latus dextrum eleuauit Aaron eleuatione coram Domino, sicut præceperat Moyses.

¹⁷ Et ingressus est Moyses & Aaron in tabernaculum fœderis, & egressi sunt & benedixerunt populo, & reuelata est gloria Domini omni populo.

וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וְתָאֵכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-
הָעֹלָה וְאֶת-הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל-
פְּנֵיהֶם :

וַיִּקְחוּ בְנֵי-אַהֲרֹן נֹדֶב וְאַבִּיהוֹן אִישׁ מִחֲתָתוֹ
וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי
יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם : * וַתֵּצֵא אֵשׁ
מִלִּפְנֵי יְהוָה וְתָאֵכַל אוֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי יְהוָה :
* וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה :
לֵאמֹר בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעָם אֲכַבֵּד וַיִּדָּם
אַהֲרֹן : * וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל-אֶלְצָפָן בְּנֵי
עֲזִיזֶלֶךְ דָּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם
מֵאֶרֶץ פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה : * וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֵתָם אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה :
* וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְלֵאלְעָזָר וְלִאִיתָמָר בְּנֵי
רָאשֵׁיכֶם אֶל-תִּפְרְעוּ וּבְגָדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ
וְעַל כָּל-הָעֵדָה יִקְצֹץ וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ
אֶת-הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה : * וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא תֵצְאוּ פֶן-תָּמָתוּ כִּי-שֹׁמֵן מִשְׁחַת יְהוָה עָלֵיכֶם
* וַיַּעֲשׂוּ כְדִבְרֵי מֹשֶׁה : * וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן
לֵאמֹר : * יֵינ וְשֹׂכֵר אֶל-תֵּשֶׁת אֶתָּה וּבְנֶיךָ אַחֲרֶיךָ
בְּבָאֵכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ חֲקֹר עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם : * וְלֹהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין
הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר : * וְלִהְיוֹרֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת כָּל-הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בִּיד-
מֹשֶׁה : * וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-
אֶלְעָזָר וְאֶל-אִיתָמָר בְּנֵי הַנֹּתָרִים קָחוּ אֶת-
הַמִּנְחָה הַנֹּתָרָה מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל
הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : * וְאֶכְלָתֶם אֹתָהּ
בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֹק וְחֻק-בְּנִיךָ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה
כִּי-בֶן צוּרֵי :

24 * Et ecce egressus ignis à Domino deuora-
uit holocaustum & adipēs qui erant super al-
tare: quod cū vidissent turbæ, laudauerunt
Dominū ruentes in facies suas. CAP. X.
1 A Rreptisq; Nadab & Abiu filij Aaron,thu-
A ribulis imposuerunt ignem & incensum,
desuper offerētes corā Dño ignē alienū quod
2 eis præceptū nō erat. * Egressusq; ignis à Dño
3 deuorauit eos, & mortui sunt corā Dño. * Di-
xitq; Moyses ad Aarō, Hoc est quod locutus
est Dñs: Sanctificabor in his, qui appropin-
quant mihi & in conspectu omnis populi glo-
4 rificabor. quod audiens tacuit Aaron. * Vo-
caris aut Moyses Misahēle, & Elisaphan filius
Oziel patruī Aaron, ait ad eos, Ite & tollite
fratres vestros de cōspectu sanctuarij, & aspor-
5 tate extra castra. * Confestimque pergētes
tulerunt eos sicut iacebant vestitos lineis tu-
B nicis, & eiecerunt foras vt fibi fuerat impera-
6 tum. * Locutusque est Moyses ad Aaron &
ad Eleazar, & Ithamar filios eius: Capita ve-
stra nolite nudare, & vestimenta nolite scin-
dere, ne fortē moriamini, & super omne cœ-
tum oriatur indignatio. Fratres vestri & om-
nis domus Israel plangāt incendiū quod Dñs
7 suscitauit. * Vos aut nō egrediamini fores ta-
bernaculi, alioquin peribitis. Oleum quippe
sanctæ vnctionis est super vos: qui fecerūt om-
8 nia iuxta præceptū Moysi. * Dixitq; Dñs ad
9 Aaron, * Vinū & omne quod inebriare po-
test, nō bibetis tu & filij tui, quādo intrabis
in tabernaculū testimonij, ne moriamini, qđ
pceptū sempiternū est in generatiōes vestras.
10 * Et vt habeatis sciētīā discernēdi inter sanctū
11 & pphanum, inter pollutū & mundū. * Do-
ceatisq; filios Israel omnia legitima mea qđ lo-
12 cutus sum ad eos per manū Moysi. * Locu-
tusq; est Moyses ad Aarō, & ad Eleazar, & Itha-
mar filios eius qui erāt residui. Tollite sacrifi-
ciū qđ remāsīt de oblatione Dñi, & comedite
illud absq; fermento, iuxta altare, quia sanctū
13 sanctorum est. * Comedetis aut in loco sancto
quod datum est tibi & filiis tuis de oblationi-
bus Domini, sicut præceptum est mihi.

תרגום אונקלוס

14 וַנִּפְקֹת אִישׁתָּא מִן קֳדָם יְיָ וְאֶכְלָתָהּ עַל מִדְּבַחָא יְהִי עֲלֵתָא וְיִרְתַּת תְּרִבְנָא וְחִזּוּ כָּל עַמָּא וְשִׁבְחוּ וַנִּפְּלוּ עַל אִפְּיָהוֹן :
וַנִּסְיֹבוּ בְנֵי אַהֲרֹן נֹדֶב וְאַבִּיהוֹן גְּבֵר מִחֲתִיתָיָהּ וַיִּתְּבוּ בַּהֲזֹן אִישׁתָּא וְשִׁוּיָהּ עַלֵּה קִטְרֹת
וַנִּפְקֹת אִישׁתָּא מִן קֳדָם יְיָ וְאֶכְלָתָהּ יְהִי עֲלֵתָא וְיִרְתַּת תְּרִבְנָא וְחִזּוּ וַיִּפְּלוּ עַל אִפְּיָהוֹן : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
4 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְמִישָׁאֵל וְלֵאלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיזֶלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם
5 וַיִּקְרִיבוּ וַנִּטְלֹנוּ בְּכַתְּנֵתָהֶן לַמַּחֲנֶה לְמִשְׁרִיתָא : * וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֵתָם אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה :
6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְלֵאלְעָזָר וְלִאִיתָמָר בְּנֵי הַנֹּתָרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה הַנֹּתָרָה מֵאִשֵּׁי יְהוָה
וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : * וְאֶכְלָתֶם אֹתָהּ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֹק וְחֻק-בְּנִיךָ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה
7 וְיִתְרַע מִשְׁכָּן זִמְנָא לֹא תִפְקֹד דִּילְמָא תִּמְוֹתוֹן אֲרִי מִשְׁחָ רַבּוּת
8 וְיִתְרַע מִשְׁכָּן זִמְנָא לֹא תִפְקֹד דִּילְמָא תִּמְוֹתוֹן אֲרִי מִשְׁחָ רַבּוּת
9 חֲמַר וּמְרִי לֹא תִשְׁתִּי אִתְּךָ וּבְנֶיךָ עִמָּךְ בְּמִיעֲלֹכוֹן
10 וְלֵאלְעָזָר וְלִאִיתָמָר בְּנֵי הַנֹּתָרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה הַנֹּתָרָה מֵאִשֵּׁי יְהוָה
וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא : * וְאֶכְלָתֶם אֹתָהּ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֹק וְחֻק-בְּנִיךָ הוּא מֵאִשֵּׁי יְהוָה
11 וְיִתְרַע מִשְׁכָּן זִמְנָא לֹא תִפְקֹד דִּילְמָא תִּמְוֹתוֹן אֲרִי מִשְׁחָ רַבּוּת
12 וְיִתְרַע מִשְׁכָּן זִמְנָא לֹא תִפְקֹד דִּילְמָא תִּמְוֹתוֹן אֲרִי מִשְׁחָ רַבּוּת
13 וְיִתְרַע מִשְׁכָּן זִמְנָא לֹא תִפְקֹד דִּילְמָא תִּמְוֹתוֹן אֲרִי מִשְׁחָ רַבּוּת
וְיִתְרַע מִשְׁכָּן זִמְנָא לֹא תִפְקֹד דִּילְמָא תִּמְוֹתוֹן אֲרִי מִשְׁחָ רַבּוּת

²⁴ Et egressus est ignis à Domino, & deuorauit que in altari, & holocausta, & adipēs, & uidit omnis populus, & obstupuit, & ceciderunt in faciem suam.

CAP. X.

ET accipientes duo filij Aaron Nadab & Abiud, unusquisq; thuribulum suū, imposuerunt in eis ignem, & iniecerunt super ea thymiama, & obtulerunt coram Domino ignem alienū, quod non praeceperat Dominus eis. ² Et egressus est ignis à Domino, & deuorauit eos, & mortui sunt corā Domino.

³ Et dixit Moyses ad Aaron, Hoc est quod locutus est Dominus, dicens: In appropinquantibus mihi sanctificabor, & in omni cōgregatione glorificabor, & cōpunctus est Aaron. ⁴ Et vocauit Moyses Misaël & Elisapha, filios Oziel fratris patris Aaron, & dixit eis, Accedite & tollite fratres vestros de facie sanctuarij extra castra. ⁵ Et accesserunt & obtulerunt eos in tunicis suis extra castra, quemadmodum locutus est Moyses. ⁶ Et dixit Moyses ad Aaron, & Eleazar, & Ithamar filios eius relictos, Capita vestra cidara nō denudabitis, & vestes vestras non scindetis, vt non moriamini, & super omnem cœtum erit furor: fratres vestri omnis domus Israhel lugebunt incendium, quod incendit Dominus. ⁷ Et ab ostio tabernaculi testimonij non egrediemini, vt nō moriamini, oleum enim vnctionis quod à Domino in vobis est, & fecerunt secundum verbum Moysi.

⁸ Et locutus est Dominus Aaron, dicens: ⁹ Vinum & siceram non bibetis, tu, & filij tui tecum, quando ingressi fueritis in tabernaculum testimonij, vel accedentibus vobis ad altare, & non pereatis: legitimum sempiternum in generationes vestras,

¹⁰ Ad discernendū inter sancta & prophana, & inter immunda & munda. ¹¹ Et ad docendum filios Israhel omnia legitima, quae locutus est Dominus ad eos per manum Moysi. ¹² Et dixit Moyses ad Aaron, & ad Eleazar & ad Ithamar filios eius relictos, Accipite sacrificium relictum ab oblationibus Domini, & comedite illud azyma iuxta altare, quoniam sancta sanctorum est. ¹³ Et comedite illud in loco sancto, legitimum enim tibi est, & legitimū filiis tuis hoc ab oblationibus Domini, sic enim praeceptum est mihi.

²⁴ Ἐξῆλθε πύρ παρὰ κυρίου, & κατέφαγε τὰ θυσιασθήρια, τὰ τε ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ σέβη. Ἐίδε πᾶς ὁ λαός, καὶ ἐξέστη· ἔπεσαν δὲ πρὸ προσώπου αὐτῶν.

Ι.

¹ Καὶ λαβόντες ὁ δύο υἱοὶ ἀαρὼν ναδάβ καὶ ἀβιδ, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πύρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσένεγκαν ἑναντίον κυρίου πύρ ἄλλοτερον, ὃ ἐπροσέταξε κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐξῆλθε πύρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, & ἀπεθάνοσαν ἑναντίον κυρίου. καὶ εἶπε μωυσῆς πρὸς ἀαρὼν, Τὸ τό ἐστιν ὃ ἐλάλησε κύριος, λέγων ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι ἁγιασθήσονται, καὶ ἐν πάσῃ συναγωγῇ δοξασθήσονται, καὶ καλενύχθη ἀαρὼν. καὶ ἐκάλεσε μωυσῆς τὸν μισαήλ, & τὸν ἐλισαφάν, υἱοὺς οὗτοι ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς ἀαρὼν, & εἶπεν αὐτοῖς, προσέλθατε & ἀράτε τὸν ἀδελφὸς υἱὸν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἕξω τὸ παρεμβολῆς. καὶ προσήλθον, & ἦραν αὐτούς ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἕξωθεν τὸ παρεμβολῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε μωυσῆς. Ἐεἶπε μωυσῆς πρὸς ἀαρὼν, καὶ ἐλεάζαρ καὶ ἰθάμαρ τὸν υἱὸς αὐτοῦ τὸν κατελειμμένους, τὰς κεφαλὰς υἱὸν ὅτι ἀποκιδάρωσε, & τὰ ἱμάτια υἱὸν ἐδιαρρήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, & πᾶσαι τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς. ἀδελφοὶ υἱοὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπύρεσεν κύριος. καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τὸ χρίσεως τὸ παρὰ τοῦ κυρίου ἐφ' υμῖν ἐστίν. & ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα μωυσῆ. καὶ ἐλάλησε κύριος τὰ ἀαρὼν, λέγων· οἶνον & σικερά ἐπίεσθε σὺν τῷ υἱοῖ ὑμῶν, ἵνα καὶ εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν μαρτυρίας, ἢ προσπορευομένων υἱὸν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, & μὴ ἀποθάνητε· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς υἱοῦν, διατείλαμαι ἀναμέθαι τῶν ἁγίων & τῶν βεβήλων, & ἀναμέθαι τῶν ἀκαθάρτων & τῶν καθαρῶν. καὶ συμβιβάζει τὸν υἱὸς Ἰσραὴλ πάντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτούς διὰ χειρὸς μωυσῆ. Ἐεἶπε μωυσῆς πρὸς ἀαρὼν, καὶ πρὸς ἐλεάζαρ, & πρὸς ἰθάμαρ τὸν υἱὸς αὐτοῦ τὸν κατελειμμένους, λάβετε τὴν θυσίαν τὴν κατελειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου, & φάγετε αὐτὴν ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον, ὅτι ἅγια ἁγίων ἐστίν. καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γάρ ἐστίν, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σε τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου· ἕως γὰρ ἐντέταλταί μοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²⁴ Egressusque est ignis à facie Domini, & consumpsit holocaustum & adipēs qui erant super altare. Viditque omnis populus & laudauerunt, & ceciderunt super facies suas.

CAP. X.

ET accipientes filij Aaron Nadab & Abiud unusquisque thuribulum suum, & dederunt in eis ignem, & posuerunt super eum incensum aromatū, & obtulerunt coram Domino ignem alienum, quod non praeceperat eis. ² Egressusque est ignis à facie Domini, & deuorauit eos, & mortui sunt coram Domino. ³ Dixitque Moyses ad Aaron, Hoc est quod locutus est Dominus, dicens: In his qui appropinquant mihi sanctificabor, & in conspectu omnis populi glorificabor, & tacuit Aaron. ⁴ Vocauitque Moyses Misaël & Elisaphan filios Oziel patris Aaron, & ait ad eos, Accedite & tollite fratres vestros de conspectu sanctuarij, & asportate extra castra. ⁵ Accesseruntque & asportauerunt eos cum tunicis suis extra castra, sicut locutus fuerat Moyses. ⁶ Dixitque Moyses ad Aaron & ad Eleazar & Ithamar filios eius: Nolite nutrire comam capitis vestri, nec scindatis vestimenta vestra vt non moriamini, & super omnem cœtum sit indignatio, & fratres vestri & omnis domus Israhel plangent incendium quod succendit Dominus. ⁷ Et de ostio tabernaculi fœderis non egrediamini, ne forte moriamini, quoniam oleum vnctionis sancta Domini est super vos: feceruntque iuxta verbum Moysi. ⁸ Locutusque est Dominus cum Aaron dicens, ⁹ Vinum & quicquid inebriare potest, non bibas tu & filij tui tecum quando ingredimini in tabernaculum fœderis, vt non moriamini. Præceptum sempiternum erit in generationes vestras. ¹⁰ Et ad dinidendum inter sanctum & prophanum & inter pollutum & mundum. ¹¹ Et vt doceatis filios Israhel omnia legitima quae locutus est Dominus ad eos per manum Moysi. ¹² Locutusque est Moyses cum Aaron & cum Eleazar, & cum Ithamar filiis eius qui residui fuerant. Tollite munus quod remansit de oblationibus Domini, & comedite illud azyma in latere altaris, quia sanctum sanctorum est. ¹³ Comeditisque illud in loco sancto, quia portio tua & portio filiorum tuorum est de oblationibus Domini, sic enim mihi praeceptum est.

* וְאֵת חֲזוֹר הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה
 תֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם טָהוֹר אֹתָהּ וּבְנִיךָ וּבְנֵיתֶךָ אִתְּךָ כִּי־
 הִקְדַּחְתָּ בְּנִיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
 * שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזוֹר הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים
 יִבְיֵאוּ לְהַנִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבְנֶיךָ
 אִתְּךָ לְחֹק עוֹלָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ * וְאֵת שְׁעִיר
 הַחֲטָאֵת דֶּרֶשׁ דֶּרֶשׁ מִשֶּׁה וְהִנֵּה שֶׁרָף וַיִּקְצַף עַל־
 אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנוֹתָרִים לֵאמֹר׃
 * מָדוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־הַחֲטָאֵת בְּמִקְוֹם הַקֹּדֶשׁ
 כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לֶשְׂאֹל
 אֶת־עֵינֵי הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ * הֵן
 לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָהּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹּאכְלוּ
 אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי׃ * וַיִּדְבֹּר אֶהֱרֹן אֶל־מֹשֶׁה
 הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־הַחֲטָאֵת וְאֵת־עֲלֹתָם לִפְנֵי
 יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי בְּאֵלֶיהָ וְאָכַלְתִּי חֲטָאֵת הַיּוֹם
 הַיּוֹם בְּעֵינַי יְהוָה׃ * וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו׃

יא

* וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר
 * אֱלֹהִים׃ * דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֲזוֹר
 אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃ * כָּל־
 מִפְרֶסֶת פִּרְסָהּ וְשִׁסְעָהּ שִׁסְעַת פִּרְסָהּ מֵעֵלָה גֵּרָה
 בְּבֵהֶמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ׃ * אֲךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ
 מִמֶּעַלֵּי הַגֵּרָה וּמִמִּפְרָסֵי הַפִּרְסָה אֶת־הַגִּמְלָה כִּי־
 מֵעֵלָה גֵּרָה הוּא וּפִרְסָהּ אֵינָנוּ מִפְרָסִים טָמֵא הוּא
 לָכֶם׃ * וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מֵעֵלָה גֵּרָה הוּא וּפִרְסָהּ
 לֹא יִפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם׃ * וְאֶת־הָאֲרֶנֶת כִּי־
 מֵעֵלָה גֵּרָה הוּא וּפִרְסָהּ לֹא הִפְרִיסָה טָמֵא הוּא
 לָכֶם׃ * וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְרָסֵי פִרְסָהּ
 הוּא וְשִׁסְעָה שִׁסְעַת פִּרְסָהּ וְהוּא גֵּרָה לֹא יִגְר טָמֵא
 הוּא לָכֶם׃

תרגום אונקלוס

* וְאֵת חֲזוֹר הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם טָהוֹר אֹתָהּ וּבְנִיךָ וּבְנֵיתֶךָ אִתְּךָ כִּי־
 הִקְדַּחְתָּ בְּנִיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ * שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזוֹר הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים
 יִבְיֵאוּ לְהַנִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבְנֶיךָ אִתְּךָ לְחֹק עוֹלָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ * וְאֵת שְׁעִיר
 הַחֲטָאֵת דֶּרֶשׁ דֶּרֶשׁ מִשֶּׁה וְהִנֵּה שֶׁרָף וַיִּקְצַף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנוֹתָרִים לֵאמֹר׃
 * מָדוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־הַחֲטָאֵת בְּמִקְוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לֶשְׂאֹל
 אֶת־עֵינֵי הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ * הֵן לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָהּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹּאכְלוּ
 אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי׃ * וַיִּדְבֹּר אֶהֱרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־הַחֲטָאֵת וְאֵת־עֲלֹתָם לִפְנֵי
 יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי בְּאֵלֶיהָ וְאָכַלְתִּי חֲטָאֵת הַיּוֹם הַיּוֹם בְּעֵינַי יְהוָה׃ * וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו׃

יא

* וְאֵת חֲזוֹר הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם טָהוֹר אֹתָהּ וּבְנִיךָ וּבְנֵיתֶךָ אִתְּךָ כִּי־
 הִקְדַּחְתָּ בְּנִיךָ נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ * שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזוֹר הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים
 יִבְיֵאוּ לְהַנִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לְךָ וּלְבְנֶיךָ אִתְּךָ לְחֹק עוֹלָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ * וְאֵת שְׁעִיר
 הַחֲטָאֵת דֶּרֶשׁ דֶּרֶשׁ מִשֶּׁה וְהִנֵּה שֶׁרָף וַיִּקְצַף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן הַנוֹתָרִים לֵאמֹר׃
 * מָדוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־הַחֲטָאֵת בְּמִקְוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לֶשְׂאֹל
 אֶת־עֵינֵי הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ * הֵן לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָהּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹּאכְלוּ
 אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי׃ * וַיִּדְבֹּר אֶהֱרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־הַחֲטָאֵת וְאֵת־עֲלֹתָם לִפְנֵי
 יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי בְּאֵלֶיהָ וְאָכַלְתִּי חֲטָאֵת הַיּוֹם הַיּוֹם בְּעֵינַי יְהוָה׃ * וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטֵּב בְּעֵינָיו׃

* Et pectusculum segregationis, & brachium se-
parationis comedetis in loco sancto, tu & filij tui et
domus tua tecum: legitimum tibi, & legitimum fi-
liis tuis datum est de sacrificiis salutaribus filiorum
Israel. * Brachium segregationis & pectusculum
segregationis in oblationibus adipum offerent segre-
gare segregationem coram Domino, & erit tibi &
filiis tuis et filiabus tuis tecum legitimum æternum,
quemadmodum præcepit Dominus Moysi.

* Et hircum qui pro peccato querens quæsiuit
Moyses, & hic cõbustus fuerat, et iratus est Moy-
ses contra Eleazar & Jthamar filios Aaron, re-
lictos, dicens: * Cur non comedistis quod pro pec-
cato in loco sancto, quia enim sancta sanctorum est,
hoc dedit vobis comedere, vt auferatis peccatũ cæ-
tus, & propitietis pro eis coram Domino.

* Non enim illatũ est de sanguine eius in sanctua-
rium, iuxta faciem intra comedite illud in loco san-
cto, quemadmodum præceptum est mihi.

* Et locutus est Aaron ad Moysen, dicens: Si ho-
die obtulerunt quæ pro peccato suo, & holocausta
sua coram Domino, & contigerunt mihi hæc, &
comedam quod pro peccato hodie, nunquid placitum
erit Domino? * Et audiuit Moyses, & placuit illi.

CAP. XI.

ET locutus est Dominus ad Moysen & Aaron,
dicens: * Loquimini filiis Israel, dicentes:
Hæc animalia, quæ comedetis de omnibus animali-
bus quæ super terram.

* Omne animal diuidens ungulam & ungues
diuidens duarum ungularum, & reducens rumi-
nationem in animalibus, hæc comedetis.

* Sed ab his non comedetis ab reducentibus ru-
minationem & a diuisas habentibus ungulas &
diuidentibus ungues, camelum, quoniam reducit ru-
minationem hoc, & ungulam non diuidit, immun-
dum hoc vobis.

* Et chirogryllum, quoniam reducit ruminatio-
nem hoc & ungulam non diuidit, immundum hoc
vobis.

* Et leporem, quoniam reducit ruminatio-
nem hoc et ungulam non diuidit, immundum hoc
vobis.

* Et suem, quoniam diuidit ungulam hoc, &
diuidit ungues ungulam, & hoc non reducit ru-
minationem, immundum hoc vobis.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Pectusculum quoque eleuationis & femur quod separatum est, edetis in loco mundo tu & filij tui, & filia tua tecum, quoniam portio tua &
portio filiorum tuorum est, quæ data sunt de hostia sanctificationum filiorum Israel. * Femur quod separatum est & pectus eleuationis cum
oblationibus adipum offerent, vt eleuentur eleuatione coram Domino, eritque tibi & filiis tuis tecum in pactum sempiternum, sicut præcepit Do-
minus.

* Hircum autem qui oblatus fuerat pro peccato requirens requisivit Moyses: & ecce exustus erat. Et iratus est contra Eleazar & con-
tra Jthamar filios Aaron qui remanserant, dicens: * Quare non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto? sanctum enim sanctorum est,
& eam tradidit vobis ad parcendum super peccata congregationis, ad propitiandum pro eis coram Domino. * Ecce non est illatum de sanguine
illius in domum sanctuarij intrinsecus, & ideo debueratis eam comedere in sanctuario, sicut præceptum est mihi. * Locutusque est Aaron cum
Moysi: Ecce hodie obtulerunt hostias pro peccatis suis & holocausta sua coram Domino, & acciderunt mihi tales tribulationes, & si comedissem
hodie hostiam pro peccato, nunquid rectum esset coram Domino? * Audiuitque Moyses, & placuit in oculis eius.

CAP. XI.

LOCUTUSQUE EST Dominus cum Moysi & cum Aaron, dicens eis: * Loquimini cum filiis Israel dicentes: Hæc sunt animalia quæ comedere
debetis de cunctis animalibus quæ sunt super terram.

* Omne quod diuidit plantam in duas ungulas & ruminat in animalibus, illud co-
dit, immundus erit vobis.

* Veruntamen hæc non comedetis de ruminantibus & de diuidentibus ungulam, camelum qui ruminat & ungulam non diui-
ruminat & ungulam non diuidit, immundus erit vobis.

* Et sus qui diuidit ungulam & in duas ungulas plantam diuidit, sed ipse non ru-
minat, immundus erit vobis.

* καὶ τὸ σημεῖον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὴν βραχίονα τῆς
ἀφαίρεματὸς φάγετε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ δὲ καὶ οἱ υἱοὶ σε καὶ ὁ
οἶκός σε μετὰ τὸ νόμιμον θεοῦ, & νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ
τῶν θυσιῶν τῶν ζωτηρίων τῶν ἁγίων Ἰσραὴλ. * τὴν βραχίονα
τοῦ ἀφαίρεματὸς & τὸ σημεῖον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν
καρπωμάτων τῶν σεάτων προσθήουσιν ἀφορίσαι ἀφορίσμα
ἐναντι κυρίου· καὶ ἔσται θεὸς τοῖς υἱοῖς σε καὶ ταῖς θυγατέρεσι
σου μετὰ τὸ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ
Μωϋσῇ. * καὶ τὴν χίμαρην τὴν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν
ἐξεζήτησε Μωϋσῆς· καὶ ὁ ὃς ἐμπέπυρξεν καὶ ἐδυμώθη Μω-
σῆς ἐπὶ ἐλεάζαρ, καὶ ἰθάμαρ οὗτοι υἱοὶ ἀαρών, οὗτοι κατελε-
λειμμένους· λέγων, * διατί οὕτως ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς
ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστίν· τοῦτο
ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς σίνω-
τῶν γῆς, καὶ ἐξελάσῃτε περὶ αὐτῶν ἐναντι κυρίου.

* ἐγὼ εἰσπλέχθην ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὸ ἅγιον· καὶ αὐτὰ
προσώπων ἐσὼ φάγετε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον σίνω-
τάγη μοι. * καὶ ἐλάλησε ἀαρών πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· εἰ
σήμερον προσαγνόησαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν & τὰ
ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἐναντι κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι
ταῦτα, καὶ φάγομαι τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον, μὴ ὄρε-
σὼν ἔσται τῷ κυρίῳ; * καὶ ἤκουσε Μωϋσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.
ΙΑ.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ ἀαρών, λέγων·
* λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες· ταῦτα τὰ κτήνη,
ἃ φάγετε ἀπὸ πάντων τῶν κτήνων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

* πᾶν κτῆν ἐ διχληθὲν ὀπλὴν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον
δύο χηλῶν, καὶ δυνάγων μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα
φάγετε.

* πλὴν ἀπὸ τέτων ἐ φάγετε ἀπὸ τῶν δυνάγοντων μηρυ-
κισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχληθόντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὀνυχίζοντων
ὀνυχιστῆρας· τὴν κάμηλον, ὅτι δυνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο, καὶ
ὀπλὴν ἐ διχληθεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

* καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ
ὀπλὴν ἐ διχληθεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

* καὶ τὸν θρῆσιν, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο & ὀπλὴν
ἐ διχληθεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. * καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχη-
θεῖ ὀπλὴν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὀνυχας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο οὕτως
δυνάγει μηρυκισμὸν· ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν.

* A carnibus ipsorū non comedetis, et per se mor-
tua ipsa nō tangetis: immunda hæc vobis. * Et hæc
comedetis ab omnibus quæ in aquis, omnia quæ sunt
in eis ala & squamæ in aquis, et in maribus, & in
torrentibus: hæc comedetis. * Et omnia quæ nō sunt
illis ala, neq; squamæ in aquis & in maribus & in
torrentibus, ab omnibus quæ eructant aqua, & ab
omni anima viuente quæ in aqua, abominatio est, et
abominatio erunt vobis. * De carnibus eorum nō
comedetis, & morticina eorum abominabimini.

* Et omnia quæcunque non sunt in eis pennula,
neq; squamæ ex his quæ in aquis, abominatio hoc est
vobis. * Et hæc abominabimini ab auibus, & nō
comedentur, abominatio est: aquilam & gryphum,
& haliaetum. * Et vulturem, & miluum, & si-
milia illi. * Et omnia corui genera, & similia illi.
* Et struthionē, & noctuā, et larū, & similia illis,
& accipitrem, & similia illi. * Et nycticoracē, &
mergulū, & ibin. * Et porphyriōnē, & pelicanū,
& cygnū. * Et herodionem, & chalandrion, &
similia illis; & vrupā, & vespertilionē. * Et om-
nia reptilia auium, quæ ambulāt super quatuor, abo-
minatio est vobis. * Sed hæc comedetis a reptilibus
auium, quæ ambulāt super quatuor, quæ habēt cru-
ra superius pedibus eorū, ad saltādum in ipsis super
terram. * Et hæc comedetis ab ipsis, bruchum, &
similia illi, & attacum, & similia illi, & ophioma-
chum, & similia illi: & locustam, & similia illi.

* Et omne reptile ab auibus, quibus sunt quatuor
pedes, abominatio vobis est, & in his polluemini.
* Omnis tangens morticina eorum, immundus
erit vsq; ad vespērā. * Et omnis tollens morticina
illorū, lauabit vestes suas, & immundus erit vsq;
ad vespērā. * Et in omnibus animalibus quod
est diuisam habens ungulam, & ungues diuidit,
& ruminationem non ruminat, immunda erunt
vobis: omnis tangens morticina illorum, immun-
dus erit vsque ad vespērā.

* Et omne quod ambulat super manus suas in o-
mnibus animalibus, quæ ambulant super quatuor,
immunda erunt vobis: omnis tangens morticina
illorū, immundus erit vsq; ad vespērā. * Et tol-
lens morticina illorū, lauabit vestes suas, et immun-
dus erit vsq; ad vespērā: immunda hæc erūt vobis.

8 Δπὸ κρεῶν αὐτῶν ἔφαγεθε· ὅτι τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἔχ
9 ἄψεδε· ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν. * καὶ ταῦτα φάγεθε δπὸ
πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς περύγια
& λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι, & ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χει-
10 μάροισι, ταῦτα φάγεθε. * ὅτι πάντα ὅσα ὄντα ἐστὶν αὐτοῖς πε-
ρύγια, ἔχ' ὅτι λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν
τοῖς χειμάροισι, δπὸ πάντων ὧν ἐρδύγε' τὰ ὕδατα, καὶ δπὸ
πάσης ψυχῆς ζωῆς τ' ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμα ἐστὶ, καὶ βδέ-
11 λυμα ἐστὶν ὑμῖν. * Δπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν ὄντα ἔδεδε· καὶ
12 τὰ θνησιμαία αὐτῶν βδελύξεθε. * καὶ πάντα ὅσα ὄντα
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς περύγια, ἔδε λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, βδέλυ-
13 γμα τοῦτο ἐστὶν ὑμῖν. * καὶ ταῦτα βδελύξεθε δπὸ τῶν πε-
τεινῶν, καὶ ἐβρωθήσε', βδέλυγμα ἐστὶ τὸν ἀετόν, & τὸν γρύ-
14 πα, καὶ τὸν ἀλκίαιετον. * καὶ τὸν γύπα, καὶ ἰκτίνα, καὶ τὰ
15 ὅμοια αὐτῶν. * καὶ πάντα τὰ κόρακα, & τὰ ὅμοια αὐτῶν.
16 * ὁ σφῆθον, & γλαυκά, & λάρυν, & τὰ ὅμοια αὐτῶν· & ἰε-
17 ρακα, & τὰ ὅμοια αὐτῶν. * ὁ νεκπύρακα, & κατάρρακτιλ,
18 καὶ ἰβιν. * ὁ πορφυρίων, & πελεκάνα, & κύκνον. * ὁ ἀρώδιον,
19 & χαλάνδριον, & τὰ ὅμοια αὐτῶν, καὶ ἔποπα, καὶ νεκτερίδα.
20 * καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν, ἃ πορδύε' ὁ πῖ τεσα-
21 ρων, βδέλυγμα ἐστὶν ὑμῖν. * ἀλλ' ἢ ταῦτα φάγεθε δπὸ τῶν
ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορδύε' ὁ πῖ τεσαρῶν, ἃ ἐχει σκέλη
22 ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτῶν, πηδῶν ἐν αὐτοῖς πῖ τ' γῆς. * ὅτι
ταῦτα φάγεθε ἀπ' αὐτῶν, τὸν βροχόν, & τὰ ὅμοια αὐτῶν· καὶ
τὸν ἀτλακόν, & τὰ ὅμοια αὐτῶν· καὶ τὸν ὀφιομάχην, καὶ τὰ ὀ-
23 μοια αὐτῶν, καὶ τὴν ἀκρίδα, & τὰ ὅμοια αὐτῆς. * καὶ πᾶν ἐρ-
πετὸν δπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσὶ τέσσαρες πόδες, βδέλυγμα
24 ὑμῖν ἐστὶν, καὶ ἐν τέτοις μιανθήσεθε. * πᾶς ὁ ἀπίομνος
25 τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. * καὶ
πᾶς ὁ αἵρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
26 καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. * καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτή-
νεσιν ὅ ἐστι διχηλδύον ὀπλήν, καὶ ὄνυχισθῆρας ὄνυχίσει, & μηρυ-
κισμὸν ἔμαρναται, ἀκάθαρτα ἐστὶν ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπίομε-
νος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
27 * καὶ πᾶν ὁ πορδύε' ὁ πῖ χειρῶν αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις,
ἃ πορδύε' ὁ πῖ τεσαρῶν, ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν· πᾶς ὁ ἀπίο-
μνος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
28 * ὁ αἵρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
& ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· ἀκάθαρτα ταῦτα ἔσται ὑμῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* De carnibus eorum non comedetis, & cadauera eorum non tangetis, immunda erunt vobis. * Hæc autem comedetis de omnibus quæ sunt
in aquis, omnia quæ habent pennulas & squamas in aquis in mari & in torrentibus ea comedetis. * Et quod non habet pennulas & squamas
in mari, & in torrentibus de omni reptili aquarum, & omni anima viuente eorum quæ sunt in aquis, abominabile erit vobis. * De carnibus
eorum non comedetis, & cadauera eorum vitabitis. * Omne quod non habet, pennulas & squamas in aquis abominabile erit vobis.
* Hæc quoque vitabitis de auibus, non comedentur, quia vitanda sunt: aquilam & gryphum, & haliaetum. * Et miluum ac vulturem iuxta
genus suum. * Et omnem coruum in genere suo. * Et filiam struthionis, & noctuam, & larum, & accipitrem iuxta genus suum. * Bubo
& mergulum, & ibin. * Et cygnum & onocrotalum, & porphyriōnem. * Et herodionem & caradrion iuxta genus suum: & vrupam,
& vespertilionem. * Omne reptile de volucris quod graditur super quatuor pedes, abominabile erit vobis. * Veruntamen hæc come-
detis de omnibus reptilibus auium gradientium super quatuor pedes, quicquid habet genna defuper pedes eius per quæ salit super terram.
* Hæc sunt quæ ex eis comedetis, locustam iuxta genus suum, & attacum atque ophimachum in genere suo, & bruchum in genere suo.
* Omne autem reptile auium quod habet quatuor pedes, abominabile erit vobis. * Propter hæc quoque immundi eritis, omnisqui tetige-
rit morticina eorum, erit immundus vsque ad vespērā. * Et qui portauerit de morticiis eorum, lauabit vestimenta sua, & erit immundus
vsque ad vespērā. * Omne animal quod diuidit ungulam, & plantam non diuidit nec ruminat, immundum est vobis. omnis qui tetigerit
morticina eorum, erit immundus. * Et omne quod ambulat super manus suas ex omnibus animalibus quæ gradiuntur super quatuor pedes,
immundum erit vobis: omnis qui tetigerit cadauera eorum, erit immundus vsque ad vespērā. * Et qui portauerit cadauera eorum, lauabit
vestimenta sua, & erit immundus vsque ad vespērā, immunda enim erunt vobis.

29 * וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד
30 והעכבר והצב למינהו: * והאנקה והכח והלטאה
31 והחמט והתנשמת: * אלה הטמאים לכם בכל-
השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב:
32 * וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי-
עץ או בנד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר:
33 * וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר
בתוכו יטמא ואתו תשברו: * מכל האכל אשר
יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר
ישתה בכל כלי יטמא: * וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו
לכם: * אך מעין וכור מקוה מים יהיה טהור ונגע
37 בנבלתם יטמא: * וכי יפל מנבלתם על כל זרע
38 זרע אשר יזרע טהור הוא: * וכי יתן מים על זרע
39 ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: * וכי
ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע
40 בנבלתה יטמא עד הערב: * והאכל מנבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה
41 יכבס בגדיו וטמא עד הערב: * וכל השרץ השרץ
42 על הארץ שקץ הוא לא יאכל: * כל הולך על גחון
וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל-
השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ
44 ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם: * כי אני יהוה
אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש
אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ: * כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים
כי קדוש אני:

29 * Hæc quoq; inter polluta reputabuntur
de his quæ mouentur in terra, mustela & mus
& crocodilus: singula iuxta genus suum.
30 * Mygale, chameleon, & stellio, & lacerta &
31 talpa. * Omnia hæc immunda sunt. Qui te-
tigerit morticina eorum, immundus erit vsq;
32 ad vesperû. * Et super quod ceciderit quic-
quâ de morticinis eorum, polluetur tam vas
ligneum & vestimentum quam pelles & cili-
cia, & in quocunq; sit opus, tingetur aqua &
F polluta erunt vsq; ad vesperum, & sic postea
33 mundabuntur. * Vas autẽ fictile in quod ho-
rum quicquâ intrò ceciderit, polluetur, & id-
34 circo frangendum est. * Omnis cibus quem
comederis, si fusa fuerit super eum aqua, im-
mundus erit, & omne liques quod bibitur de
35 vniuerso vase, immundum erit. * Et quicquid
de morticinis huiuscemodi ceciderit super il-
lud, immundum erit, siue clibani, siue chytro-
podes destruentur, & immundi erunt.
36 * Fontes verò & cisternæ & omnis aquarum
cõgregatio munda erit. Qui morticina eorû
37 tetigerit, polluetur. * Si ceciderit super se-
38 mentem, non polluet eam. * Si autẽ quis pia-
G aqua sementem perfuderit, & postea mortici-
39 nis tacta fuerit, ilico polluetur. * Si mortuû
fuerit animal quod licet vobis comedere, qui
cadauer eius tetigerit immundus erit vsq; ad
40 vesperum. * Et qui comederit ex eo quip-
piam siue portauerit, lauabit vestimẽta sua, &
41 immundus erit vsq; ad vesperum. * Omne
quod reptat super terrâ, abominabile erit, nec
42 assumetur in cibum. * Quicquid super per-
ctus quadrupes graditur, & multos habet pe-
des, siue per humum trahitur, nõ comedetis:
43 quia abominabile est. * Nolite contamina-
re animas vestras, nec tangatis quicquâ eorû,
44 ne immudi sitis. * Ego sum enim Dominus
Deus vester: sancti estote, quia ego sanctus
sum. ne polluatis animas vestras in omni re-
45 ptili quod mouetur super terrâ. * Ego enim
sum Dominus qui eduxi vos de terra Egy-
pti, vt essem vobis in Deum. Sancti eritis,
quia ego sanctus sum.

תרגום אונקלוס

29 * וזו לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד
30 והעכבר והצב למינהו: * והאנקה והכח והלטאה
31 והחמט והתנשמת: * אלה הטמאים לכם בכל-
השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב:
32 * וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי-
עץ או בנד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר:
33 * וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר
בתוכו יטמא ואתו תשברו: * מכל האכל אשר
יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר
ישתה בכל כלי יטמא: * וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו
לכם: * אך מעין וכור מקוה מים יהיה טהור ונגע
37 בנבלתם יטמא: * וכי יפל מנבלתם על כל זרע
38 זרע אשר יזרע טהור הוא: * וכי יתן מים על זרע
39 ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם: * וכי
ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע
40 בנבלתה יטמא עד הערב: * והאכל מנבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה
41 יכבס בגדיו וטמא עד הערב: * וכל השרץ השרץ
42 על הארץ שקץ הוא לא יאכל: * כל הולך על גחון
וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל-
השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
43 אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ
44 ולא תטמאו בהם ונטמאתם בהם: * כי אני יהוה
אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש
אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ: * כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים
כי קדוש אני:

* Et hæc vobis immunda ex reptilibus quæ re-
 ptant super terram, mustella & mus, & crocodilus
 terrestis, & similia illi. * Mygale & chameleon, &
 stellio, & lacerta, & talpa. * Hæc immunda
 erunt vobis ab omnibus reptilibus quæ serpūt super
 terram: omnis tangens morticina illorū, immundus
 erit vsq; ad vesp̄rā. * Et omne in quod inciderit
 super illud de mortuis ipsorū, immundū erit ab omni
 vase ligneo, vel veste, vel pelle, vel sacco: omne vas
 in quo factum fuerit opus in ipso in aquā tingetur,
 & immundū erit vsq; ad vesp̄rā, & purum erit.
 * Et omne vas fictile, in quod inciderit ab ipsis in-
 tus, quæ intus fuerint, immūda erūt, & ipsum con-
 teretur. * Et omnis cibus qui comeditur, in quod su-
 perinciderit in ipsum aqua, immūdu erit vobis, et
 omne potum quod bibitur in omni vase, immundum
 erit. * Et omne in quo inciderit à morticinij ipsorū
 super illud, immundum erit: clibani & chytropodes
 destinentur, immūda hæc erunt, et immunda erunt
 vobis. * Præter fontes aquarum, & lacū, & con-
 gregationē aquæ, erit mundū: qui tetigerit mortici-
 nia illorū, immundus erit. * Si autem ceciderit ex
 morticinij illorū super omne semē seminabile, quod
 seminabitur, mundum est. * Si aut effusa fuerit
 aqua super omne semen, & ceciderit ex morticinij
 illorū super illud, immūdu est vobis. * Si aut mortuū
 fuerit ex animalibus, quod est vobis comedere hoc,
 tangens morticina illorū, immūdu erit vsq; ad ve-
 sp̄rā. * Et comedēs à morticinij eorū, lauabit vestes
 suas, et immūdu erit vsq; ad vesp̄rā, et tollēs mor-
 ticina eorū, lauabit vestimēta sua, et lauabitur aqua
 et immūdu erit vsq; ad vesp̄rā: * Et omne reptile,
 quod serpit super terrā, abominatio est hoc vobis, nō
 comedetur. * Et omne ambulans super ventrē, &
 omne ambulans super quatuor semper, quod multi-
 plicat pedibus in omnibus reptilibus reptatibus su-
 per terrā, nō comedetis illud, qm̄ abominatio hoc est.
 * Et nō cōtaminetis animas vestras in omnibus re-
 ptilibus reptatibus super terrā, et nō polluemini in
 his, et nō immūdi eritis in ipsis. * Quoniā ego sum Do-
 minus Deus vester, et sanctificabimini, et eritis san-
 cti, quoniā sanctus sum ego Dominus Deus vester,
 et non polluetis animas vestras in omnibus reptili-
 bus quæ mouentur super terram. * Quoniā ego sum
 Dominus qui eduxi vos de terra Ægypti, vt essem vester Deus, & eritis sancti, quoniam sanctus sum ego Dominus.

29 * Ἐ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῇ
 γῆς· ἡ σαλή, & ὁ μύς, & ὁ κροκόδειλος ὁ χερσαῖος· & τὰ ὅμοια
 αὐτῶν. * μυγὰλη, & χαμαιλέων, & ἀσκαλαβώτης, & σαῦρα,
 30 & ἀσπάλαξ. * Ταῦτα ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν
 ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνη-
 31 σιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. * Ἐ πᾶν ἐφ' ὃ αὐτὸ
 ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτὸ ἐπιθνησκόντων αὐτῶν, ἀκάθαρον ἔσται ἀπὸ
 παντός σκεύους ξυλίνου, ἢ ἱματίου, ἢ δέρματος, ἢ σάκκου· πᾶν
 σκεῦος ὃ ἐάν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφθήσεται, & ἀκά-
 32 θαρτὸν ἔσται ἕως ἑσπέρας· & καθαρὸν ἔσται. * Ἐ πᾶν σκεῦος ὅς ἐστι
 κινῶν, εἰς ὃ δὴ ἐμπίσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐνδόν, ὅσα αὐτὸ ἐνδόν ἢ, ἀκάθαρτα
 33 ἔσται, & αὐτὸ σπυριεθήσεται. * Ἐ πᾶν ἔρῳμα, ὃ ἐδίδειται, εἰς ὃ δὴ
 ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται ὑμῖν. * Ἐ πᾶν ποτόν, ὃ
 34 πίνεται ἐν παλλίᾳ ἀγείῳ, ἀκάθαρτον ἔσται. * Ἐ πᾶν ἐφ' ὃ δὴ ἐπι-
 πέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρον ἔσται·
 κλίβανοι & χυλὲς ποδὲς καθαρευθήσονται· ἀκάθαρτα ταῦτα ἔσται
 35 & ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν. * πλὴν πηγῶν ὑδάτων, & λάκκων, &
 συναγωγῆς ὑδάτος, ἔσται καθαρὸν ὃ ὃ ἀπτόμενος τῶν θνησι-
 36 μαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται. * Ἐάν τ' ἐπιπέσῃ τῶν θνησι-
 37 μαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθα-
 38 ρὸν ἔσται. * Ἐάν τ' ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέ-
 σῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτό, ἀκάθαρτον ἔσται ὑμῖν.
 39 * Ἐάν τ' ἀποθῶν τῶν κτιλῶν, ὅστις ὑμῖν φαλεῖν τέτο, ὁ ἀπτό-
 μερος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.
 40 * Ἐ δὲ ἐδίδων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ, & ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ ὁ αἶρων τῶν θνησι-
 41 μαίων αὐτῶν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λήσεται ὕδατι, καὶ ἀκά-
 42 θαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. * Ἐ πᾶν ἐρπετόν, ὃ ἐρπεῖ ἐπὶ τῇ γῆς,
 43 βδέλυγμα ἐστὶ τοῦτο ὑμῖν, & βρωθήσεται. * Ἐ πᾶν πορδύμε-
 νον ἐπὶ κοιλίας, & πᾶν πορδύμενον ἐπὶ τεσσάρων διαπαντός,
 ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ τῇ
 44 γῆς, & φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδέλυγμα τοῦτο ἐστίν. * Ἐ ἐμὴ ἐδε-
 λυξήτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς ἐρπουσιν ἐπὶ
 45 τῇ γῆς, & ἐμιαυθήσεσθε ἐν τέτοις, & οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν
 αὐτοῖς. * ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· & ἀγαπήσεσθε,
 & ἔσεσθε ἅγιοι· ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· & ἐμια-
 νεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τοῖς κινεμενοῖς
 ἐπὶ τῇ γῆς. ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰ-
 γύπτου, εἶναι ὑμῶν θεός· & ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Hæc quoque erunt vobis polluta in reptilibus quæ reptant super terram. Mustela & mus & crocodylus iuxta genus suum. * Et mygale, & chameleon, & stellio, & lacerta, & talpa. * Hæc immunda sunt vobis ex omnibus reptilibus. Omnis qui tetigerit morticina eorum, erit immundus vsque ad vesp̄ram. * Et omnis super quem ceciderit de morticinij eorum, erit immundus: vas autem ligneum, & vestis, aut pellis, aut sacculus, omne vas in quo fit opus immittetur in aquis, & erit immundum vsque ad vesp̄ram, & postea erit mundum. * Omne autem vas fictile in quo aliquid horum intro ceciderit, omnia quæ sunt in eo polluta erunt, illud autem frangetis. * Et omnis cibus qui comeditur super quo effusa fuerit aqua, & aliquid horum tetigerit, immundus erit; & omnis potus qui bibitur in omni vase erit immundus. * Et omnia super quæ de his morticinij aliquid ceciderit, erunt immunda: clibanus & chytropodes frangentur. Immunda sunt, & immunda erunt vobis. * Veruntamen fons & cisterna ubi aquæ congregantur erunt munda: qui autem tetigerit morticina eorū, erit immundus. * Et si ceciderit de morticinij eorū super omnē sementem seminātā quæ seminatur, munda erit. * Et si effusa fuerit aqua super sementē, & ceciderit de morticinij eorū super eam, immunda erit. * Et quando mortuum fuerit animal quod licet vobis comedere, qui tetigerit cadauer eius, erit immundus vsque ad vesp̄ram. * Et qui comederit de eius cadauere, lauabit vestimenta sua, & erit immundus vsq; ad vesp̄ram: & qui portauerit cadauer eius, lauabit vestimenta sua, & erit immundus vsque ad vesp̄ram. * Et omne reptile quod reptat super terram, abominabile est, non comedatur. * Omne quod graditur super ventrem suū, & omne quod graditur super quatuor pedes, omne quoque quod habet multos pedes ex omni reptili quod reptat super terrā, non comedetur, quia abominabilia sunt. * Non contaminabitis animas vestras in omni reptili quod reptat, nec polluemini in eis, ne sitis immundi in eis. * Quoniam ego Dominus Deus vester, sanctificamini & eritis sancti, quia ego sanctus sum. Et non polluetis animas vestras in omni reptili quod reptat super terram. * Quia ego Dominus qui eduxi vos de terra Ægypti, vt sim vobis in Deum, eritisque sancti, quia ego sanctus sum.

*Hæc lex de animalibus, & volucris, & omni anima viuente quæ mouetur in aqua, & omni anima quæ reptat super terram: * Ut distinguatis inter immunda & inter munda, & inter animalia generantia quæ comeduntur, & inter animalia generantia quæ non comeduntur. CAP. XII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos, dices: Mulier quæ semē suscepit, & peperit masculū, immunda erit septem dies, iuxta dies separationis menstrui eius, immunda erit. * Et die octaua circuncidet carnem præputij eius. * Et triginta & tres dies sedebit in sanguine purificationis suæ: omne sanctum non tanget, & in sanctuarium non ingreditur usquequo impleantur dies purgationis eius. * Si autem fœminam peperit, & immunda erit bis septem dies, secundum menstruum eius, & sexaginta dies & sex manebit in sanguine immundo eius. * Et quādo impleti fuerint dies purgationis eius in filio vel in filia, offeret agnum anniculum in holocaustum, & pullum columbæ, vel turturæ pro peccato ad ostium tabernaculi testimonij ad sacerdotem. * Et offeret illum coram Domino, & propitiabit pro ea sacerdos, & purgabit eam à fonte sanguinis eius. Hæc lex parientis masculini vel fœminæ. * Si autem non inuenerit manus eius quod satis est ad agnum, & accipiet duos turtures, vel duos pullos columbarum, vnam in holocaustum, & vnam pro peccato; & propitiabit pro ea sacerdos, & purgabitur.

CAP. XIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Homini si alicui fiat in cute corporis cicatrix significationis vel lucens, & fiat in cute corporis eius tactus lepræ, ducetur ad Aaron sacerdotem, vel vnum filiorum eius sacerdotum.

* Et videbit sacerdos tactum in cute corporis eius: & si capillus in tactu mutauerit album, & aspectus tactus humilis à cute corporis eius, tactus lepræ est: & videbit sacerdos, & polluet illum.

* Si autem clara alba fuerit in cute corporis eius, & humilis non fuerit aspectus eius à cute, & capillus eius non mutauit pilum album, ipsa autem est obscura, & segregabit sacerdos tactum septem dies.

* Ἐτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτελῶν, & τῶν πετεινῶν, & πάσης ψυχῆς ζώσης τῇ κινήσει ἐν τῷ ὕδατι, & πάσης ψυχῆς ἐρπύλλου ἐπὶ τῇ γῆ, * διαστρίψαι δυνάμεθαι τῶν ἀκαθάρτων, & δυνάμεθαι τῶν καθαρῶν, & δυνάμεθαι τῶν ζωογονούντων τὰ ἐδιόμηναι, & δυνάμεθαι τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐδιόμηναι. β.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Moysen, λέγων. * Λάληθι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, λέγων, γυνὴ ἥτις ἐδὴν σπερμαλισθῇ, & τέκῃ ἄρσενά, ἀκάθαρτος ἔσται ἐπὶ αἱμέρας, καὶ ταῖς ἡμέραις τῆς χωρὶς μετὰ τὸ ἀφένθαι αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται. * Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιεμείτην τὴν σάρκα τὸ ἀκροβυστίας αὐτῆς. * καὶ τελέσονται & τρεῖς ἡμέρας καθή(ε) ἐν αἵματι καθαρισμὸς αὐτῆς. παντὸς ἀγίου ἔχ(ε) αἵματι, & εἰς τὸ ἁγίασθαι οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως δὲ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς. * ἐδὴν δὲ θῇ τὴν τέκνη, & ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπὶ αἱμέρας, καὶ τὴν ἀφένθαι αὐτῆς. * Ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἑξ(ε) καθή(ε) ἐν αἵματι ἀκαθάρτου αὐτῆς. * Ἐὐὐταν δὲ πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' ἣν ἡ Ἰσραὴλ θυγατὴρ, πρὸς αἱμὸν ἐνιαιώσιον εἰς τὸ ὀλοκαύτωμα, & νεοσσὸν περισερεῖ, ἢ τρυλὸνα περὶ ἀμαρτίας Ἰσραὴλ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας πρὸς τὸν ἱερέα. * καὶ πρὸς αὐτὴν ἐνδὼς κυρεῖ, & ἔξιλασ(ε) περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρεύει αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. ἔτος ὁ νόμος τῆς τεκνίσ(ε) σης ἄρσεν ἢ θῆλυ. * ἐδὴν δὲ μὴ δύνῃσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκάνον εἰς αἱμὸν, καὶ λήψ(ε) δύο τρυλόνες, ἢ δύο νεοσσὸς περισερεῖ, μίθην εἰς ὀλοκαύτωμα, & μίθην περὶ ἀμαρτίας, καὶ ἔξιλασ(ε) περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, & καθαρεύει(ε). γ.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Moysen καὶ Aaron, λέγων. * δὴν ὁρῶν ἐδὴν τινὶ χρῆ(ε) ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἔλ(ε) σημασίας ἢ τηλαυγῆς, & χρῆ(ε) ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφῆ λείπ(ε)ρας, ἀχθῆ(ε) πρὸς αἰσῶν τὸν ἱερέα, ἢ ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων. * καὶ ὁψ(ε) ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν ἐν δέρματι τῆς χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ εἰ ἰδρῖξ ἐν τῇ ἀφῇ μετὰ βάλανον λυκλῶ, & ἡ ὁψ(ε) τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, ἀφῆ λείπ(ε)ρας ἔσ(ε) καὶ ὁψ(ε) ὁ ἱερεὺς, & μίανει αὐτόν. * ἐδὴν δὲ τηλαυγῆς λυκλῶ ἢ ἐν τῷ δέρματι τῆς χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ταπεινὴ μὴ ἢ ἡ ὁψ(ε) αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ ἰδρῖξ αὐτοῦ μετεβαλὼν τεῖχος λυκλῶ, αὐτὴ δὲ ἔσ(ε) αἱμαυρά, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν ἐπὶ αἱμέρας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Ista est lex animantium & volucrum & omnis animæ viuentis quæ mouetur in aquis & omnis animantis quod reptat super terram. * Ad diuidendum inter immundum & mundum & inter animal quod comeditur & inter animal quod non comeditur. CAP. XII.

Locutusque est Dominus cum Moysē, dicens: * Loquere cum filiis Israel, dicens: Mulier quando conceperit & peperit masculum, erit immunda septem diebus, iuxta dies separationis menstrui eius erit immunda. * Et in die octauo circuncidetur caro præputij eius. * Et triginta & tribus diebus manebit in sanguine purificationis: omne sanctum non tanget, & in sanctuarium non ingreditur, donec compleantur dies purificationis eius. * Si autem fœminam peperit, erit immunda quatuordecim diebus iuxta ritum separationis menstrui. & sexaginta & sex diebus manebit in sanguine purificationis. * Et cum completi fuerint dies purificationis suæ pro filio siue pro filia, afferet agnum anniculum in holocaustum, & filium columbæ aut turturæ pro peccato ad ostium tabernaculi fœderis ad sacerdotem. * Offeretque illum coram Domino, & propitiabit pro ea, & mundabitur ab immunditia sanguinis sui. Hæc est lex parientis masculinum aut fœminæ. * Si autem non inuenerit manus eius quod possit sufficere ad emendum agnum, sumet duos turtures aut duos filios columbæ, vnum in holocaustum & vnum pro peccato, & propitiabit pro ea sacerdos, & munda erit.

CAP. XIII.

Locutusque est Dominus cum Moysē & Aaron, dicens: * Homo in cuius cute carnis fuerit diuersus color aut pustula aut lucens aliquid, & fuerit in cute carnis eius in plagam lepræ, adducetur ad Aaron sacerdotem, aut ad vnum de filiis suis sacerdotibus. * Et videbit sacerdos plagam in cute carnis: & si capillus plagæ versus est in albedinem & aspectus plagæ profundior est cute carnis eius, plaga lepræ est, videbitque eam sacerdos, & immundum iudicabit eum. * Si autem macula alba est in cute carnis eius, & aspectus eius non est profundior cute, & capillus non est versus in album, recludet sacerdos eum qui habet plagam septem diebus.

5 * וראו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו
לא פשו הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
6 * וראו הכהן אתו ביום השביעי שנית
והנה כהן הנגע ולא פשו הנגע בעור וטהרו
7 הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: * ואם פשה
תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן
8 לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: * וראו הכהן
והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא:
9 * נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל-
10 הכהן: * וראו הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא
11 הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת: * צרעת
נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרו כי
12 טמא הוא: * ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה
הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל-
13 מראו עיני הכהן: * וראו הכהן והנה כסתה
הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך
14 לבן טהור הוא: * וביום הראות בו בשר חי יטמא:
15 * וראו הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי
16 טמא הוא צרעת הוא: * וכו כי ישוב הבשר החי
17 ונהפך ללבן ובא אל הכהן: * וראו הכהן והנה
נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא:
18 * ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא:
19 * והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת
20 לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן: * וראו הכהן
והנה מראה שפל מן העור ושער הפך לבן
21 וטמאו הכהן נגע צרעת הוא בשחין פרוח: * ואם
יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה
איננה מן העור והוא כהן והסגירו הכהן שבעת
22 ימים: * ואם פשה תפשו בעור וטמא הכהן
אתו נגע הוא:

5 * Et siquidem lepra ultra non creuerit, nec
transierit in cute priores terminos, rursus re-
cludet eum septem diebus aliis, & die septi-
mo contemplabitur. * Si obscurior fuerit le-
pra, & non creuerit in cute, mundabit eam,
quia scabies est, lauabitque homo vestimenta
7 sua, & mundus erit. * Quod si postquam a
B sacerdote visus est & redditus munditiae, ite-
rum lepra creuerit, adducetur ad eum;
8 * Et immunditiae condemnabitur.
9 * Plaga leprae si fuerit in homine, adduce-
10 tur ad sacerdotē. * & videbit eum. Cumq;
color albus in cute fuerit, & capillorum mu-
tauerit aspectum, ipsa quoque caro viua appa-
11 ruerit: * Lepa vetustissima iudicabitur at-
que inolita cuti. Contaminabit itaq; eum sa-
cerdos & nō recludet, quia perspicue immun-
12 ditiae est. * Sin autem effloruerit discurrens
lepra in cute, & operuerit omnem carnem a
capite vsque ad pedes, quicquid sub aspectu
oculorum cadit:
13 * Considerabit eum sacerdos, & teneri lepra
mundissima iudicabit, eo quod omnis in can-
dorem versa sit, & idcirco homo mundus erit.
14 * Quando verò caro viuens in ea appa-
ruit, tunc sacerdotis iudicio polluetur;
15 * Et inter immundos reputabitur. caro
C enim viua si lepra aspergitur, immunda est.
16 * Quod si rursus versa fuerit in alborem,
& totum hominem operuerit:
17 * Considerabit eum sacerdos, & mundum
esse decernet.
18 * Caro autem & cutis in qua vlcus natum
est & sanatum;
19 * Et in loco vlceris cicatrix alba apparuerit
siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotē.
20 * Qui cum viderit locum leprae humilio-
rem carne reliqua & pilos verfos in candore,
contaminabit eum. Plaga enim leprae orta est
in vlcere.
21 * Quod si pilus coloris est pristini, & cica-
trix subobscura & vicina carne non est humi-
22 lior, recludet eum septē diebus. * Et siquidem
creuerit, adiudicabit eum lepra.

תרגום אונקלוס

5 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה ותא מכתשא קם כד תורה לא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא שבעא יומין תנינור:
6 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
7 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
8 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
9 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
10 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
11 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
12 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
13 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
14 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
15 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
16 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
17 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
18 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
19 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
20 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
21 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:
22 ויחזינה כהנא ביומא שביעאה תנינור ותא עמא מכתשא ולא אוסיף מכתשא במשכא ויחזינה כהנא עדי כהן:

וְאִם תַּחֲתֵי יָדָיו תַּעֲמֹד הַבְּהֵרָה לֹא פִשְׁתָּהּ
צִרְבֵּרַת הַשְּׁחִין הוּא וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן
* אוֹ בֶּשֶׂר כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר מִכּוֹת יָדָיו וְהִיתָה
מַחִית הַמִּכּוֹר בַּהֲרַת לְבָנָה אֲדָמָת אוֹ לְבָנָה
* וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֵנָּה נִהְפָּךְ שַׁעַר לֶבֶן בַּבְּהֵרָת
וּמֵרָאָה עִמָּק מִן הָעוֹר צִרְעַת הוּא בַּמִּכּוֹר פִּרְחָהּ
וְטָמְאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִגַּע צִרְעַת הוּא * וְאִם
יֵרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה אֵין בַּבְּהֵרָת שַׁעַר לֶבֶן וּשְׁפִלָּה
אֵינָנָה מִן הָעוֹר וְהוּא כֹהֵן וְהוֹסִגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת
יָמִים * וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אִם פִּשְׁהָ
תִּפְשָׁה בְּעוֹר וְטָמְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַּע צִרְעַת הוּא
* וְאִם תַּחֲתֵי יָדָיו תַּעֲמֹד הַבְּהֵרָת לֹא פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר
וְהוּא כֹהֵן שֶׁאֵת הַמִּכּוֹר הוּא וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן כִּי צִרְבֵּת
הַמִּכּוֹר הִיא * וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה
בּוֹ נִגַּע בְּרָאשׁ אוֹ בְּזָקֵן * וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנִּגַּע
וְהֵנָּה מֵרָאָהוּ עִמָּק מִן הָעוֹר וְכּוֹ שַׁעַר צֹהֵב דָּק וְטָמְאָה
אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִתַּק הוּא צִרְעַת הָרָאשׁ אוֹ הַזָּקֵן הוּא
* וְכִי יֵרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנִּגַּע וְהֵנָּה אֵין
מֵרָאָהוּ עִמָּק מִן הָעוֹר וְשַׁעַר שָׁחַר אֵין בּוֹ וְהוֹסִגִּירוּ
הַכֹּהֵן אֶת הַנִּגַּע וְהֵנָּה שִׁבְעַת יָמִים * וְרָאָה
הַכֹּהֵן אֶת הַנִּגַּע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה לֹא פִשְׁהָ
הַנִּתַּק וְלֹא הִיא כּוֹ שַׁעַר צֹהֵב וּמֵרָאָה הַנִּתַּק אֵין
עִמָּק מִן הָעוֹר * וְהַתְּגַלָּח וְאֶת הַנִּתַּק לֹא יִגְלַח
וְהוֹסִגִּירוּ הַכֹּהֵן אֶת הַנִּתַּק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיָּתָה
* וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנִּתַּק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנָּה
לֹא פִשְׁהָ הַנִּתַּק בְּעוֹר וּמֵרָאָהוּ אֵינָנו עִמָּק מִן הָעוֹר
וְטָהְרָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכֵס בְּגָדָיו וְטָהְרָה * וְאִם פִּשְׁהָ
יִפְשָׁה הַנִּתַּק בְּעוֹר אַחֲרֵי טָהֲרָתוֹ * וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
וְהֵנָּה פִשְׁהָ הַנִּתַּק בְּעוֹר לֹא יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב
טָמְאָה הוּא

23 * Sin autem steterit in loco suo, vlceris est
cicatrix, & homo mundus erit.
24 * Caro autem & cutis quam ignis exusserit,
& sanata albam siue ruffam habuerit cicatri-
D cem:
25 * Considerabit eam sacerdos. Et ecce si ver-
sa est in alborem, locus eius reliqua cute est
humilior, contaminabit eum, quia plaga le-
præ in cicatrice orta est.
26 * Quod si pilorum color non fuerit im-
mutatus, nec humilior plaga carne reliqua, &
ipfa lepræ species fuerit subobscura, recludet
eum septem diebus.
27 * Et die septimo contemplabitur. Si cre-
uerit in cute lepra, contaminabit eum.
28 * Sin autem in loco suo candor steterit nō
fatis clarus, plaga combustionis est, & idcir-
co mundabitur, quia cicatrix est combu-
sturæ.
29 * Vir siue mulier in cuius capite vel barba
germinauerit lepra:
30 * Videbit eos sacerdos. Et siquidem humi-
lior fuit locus carne reliqua, & capillus flauus
solitroque subtilior, contaminabit eos, quia
lepra capitis ac barbæ est.
31 * Sin autem viderit locum maculæ aqua-
E lem vicinæ carni & capillum nigrum, reclu-
det eum septem diebus.
32 * Et die septimo intuebitur. Si non creue-
rit macula & capillus sui coloris est, & locus
plagæ carni reliqua æqualis:
33 * Radetur homo absq; loco maculæ, & re-
cludetur septem diebus aliis.
34 * Si die septimo visa fuerit stetisse plaga in
loco suo, nec humilior carne reliqua, mun-
dabit eum, lotisque vestibis suis mundus
erit.
35 * Sin autem post emundationem rursus
creuerit macula in cute:
36 * Non quæret amplius vtrum capillus in
flauum colorem sit commutatus, quia aperte
immundus est.

תרגום אונקלוס

23 * וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת רוּשָׁם שְׁחִנָּה הוּא וְיִדְבִּיגִיהּ כְּהֵנָּה
וְטָהְרֵהּ רוּשָׁם כְּנֹאֶה בְּהֵרָתָא חוּרָא סְמָקָא אוֹ חוּרָא
24 * וְיִחְזִי וְהָא כְּהֵנָּה וְהָא אֶתְהַפֵּךְ שַׁעַר לְמַחֲוֹר בְּבִהְרָתָא וּמַחֲוֵהָ עִמָּיק מִן
וְאִם יִחְזִינָה כְּהֵנָּה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
25 * וְיִחְזִינָה כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה אִם אוֹסְפָא חוּסִיף
וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת בְּמִשְׁכָּא וְהָא עִמָּיָה עוֹמֵק כְּנֹאֶה
26 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְגִבְרָ אוֹ אֶתְהָא אֲרִיִּיתִי בִּיה מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקָן
27 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת בְּמִשְׁכָּא וְהָא עִמָּיָה עוֹמֵק כְּנֹאֶה
28 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְגִבְרָ אוֹ אֶתְהָא אֲרִיִּיתִי בִּיה מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקָן
29 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת בְּמִשְׁכָּא וְהָא עִמָּיָה עוֹמֵק כְּנֹאֶה
30 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְגִבְרָ אוֹ אֶתְהָא אֲרִיִּיתִי בִּיה מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקָן
31 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת בְּמִשְׁכָּא וְהָא עִמָּיָה עוֹמֵק כְּנֹאֶה
32 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְגִבְרָ אוֹ אֶתְהָא אֲרִיִּיתִי בִּיה מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקָן
33 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת בְּמִשְׁכָּא וְהָא עִמָּיָה עוֹמֵק כְּנֹאֶה
34 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְגִבְרָ אוֹ אֶתְהָא אֲרִיִּיתִי בִּיה מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקָן
35 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְאִם בְּאַתְרָהּ קָמַת בְּהֵרָתָא לֹא אוֹסִיפַת בְּמִשְׁכָּא וְהָא עִמָּיָה עוֹמֵק כְּנֹאֶה
36 * וְיִחְזִי כְּהֵנָּה בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה וְהָא לִית בְּבִהְרָתָא שַׁעַר
וְגִבְרָ אוֹ אֶתְהָא אֲרִיִּיתִי בִּיה מִכְתָּשָׁא בְּרִישׁ אוֹ בְּדָקָן

* Si autem in loco suo manserit claritas, & non diffundatur, lior vlceris est, & mundabit eum sacerdos. * Et caro si fuerit in cute sua, combustio ignis, & fuerit in cute eius sanatum combustionis lucens clarum vel per album rubescens.

* Et videbit ipsum sacerdos, & ecce mutauit pilum album in clarum, & aspectus eius humilis à cute, lepra est, in combustionem effloruit, & polluet ipsum sacerdos, tactus lepræ est.

* Si autem viderit ipsum sacerdos, & ecce non est in splendente pilus albus, & humile non sit à cute, & ipsum autem obscurum, & segregabit ipsum sacerdos septem dies.

* Et videbit eum sacerdos in die septimo: si autem effusione diffusum fuerit in cute, & polluet sacerdos eum, tactus lepræ est, in vlcere effloruit.

* Si autem in loco manserit splendens, & non diffundatur in cute, ipse autem obscurus sit, cicatrix combustionis est, & mundabit ipsum sacerdos: & enim figura combustionis est.

* Et viro vel mulieri cui fuerit in ipsis tactus lepræ in capite vel in barba. * Et videbit sacerdos tactum, & ecce aspectus eius depressior cute, in ipsa autem pilus flauus subtilis, & polluet eum sacerdos, plaga est, lepra capitis vel lepra barbae est.

* Et si viderit sacerdos tactum plagæ, & ecce non aspectus humilior cute, & capillus flauus non est in ipsa, & segregabit sacerdos tactum plagæ septem dies. * Et videbit sacerdos tactum die septima, & ecce non effusa est plaga, & capillus flauus non est in ipsa, & aspectus plagæ non est humilis à cute.

* Et radetur cutis, at plaga non radetur, & segregabit sacerdos plagam septem dies secundo.

* Et videbit sacerdos plagam die septima, & ecce non diffusa est plaga in cute, postquam rasus fuerit ille, & aspectus plagæ non est humilis à cute, & mundabit eum sacerdos, & lauans vestimenta sua, mundus erit.

* Si autem diffusionem diffusa fuerit plaga in cute, postquam mundatus fuerit ille.

* Et videbit eum sacerdos, & ecce diffusa est plaga in cute, non considerabit sacerdos de pilo flauescente, immundus est.

* ἐὰν ὅτι κτ' χάραν αὐτὸς μείνῃ τὸ τηλαύτημα, & μὴ δια-
24 χέῃ, ἐλὴ τὸ ἐλκεὺς ἐστίν, καὶ καθαρεύει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. * καὶ
σαρξ ἐστὶν γῆ) ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ, κατὰ καύμα πυρὸς, &
γῆ) ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιαίνειν τὸ κατὰ καύματ

25 αὐγάζον τηλαυγὲς ἢ ἐκλυκον πυρρίζον. * καὶ ὅψε) αὐ-
τὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδὲ μετέβαλεν τείχεα λευκὰ εἰς τὸ αὐγάζον,
καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος, λέπρας ἐστίν, ἐν τῷ
κατὰ καύματι ἐξελύθη, καὶ μίανει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφ' ἧ λέ-

26 πρας ἐστίν. * ἐὰν ὅτι ἰδὴ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδὲ ὅτι ἐστὶ ἐν τῷ
αὐγάζοντι θρίξ λευκή, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος,
& αὐτὸ ὅτι αἰμαυρὸν, καὶ ἀφορεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπὶ αἱμέρας.

27 * καὶ ὅψε) αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· ἐὰν δὲ
διαχύει διαχέῃ) ἐν τῷ δέρματι, καὶ μίανει ὁ ἱερεὺς αὐτὸν,
28 ἀφ' ἧ λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἐλκεὶ ἐξελύθησεν. * ἐὰν ὅτι κτ' χά-

ραν μείνῃ τὸ αὐγάζον, καὶ μὴ διαχύῃ ἐν τῷ δέρματι, αὐτὴ
ὅτι αἰμαυρὴ ἢ, ἐλὴ τὸ κατὰ καύματ ἐστίν, καὶ καθαρεύει αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς· ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ κατὰ καύματ ἐστίν.

29 * καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ὡς ἐστὶ γῆ) ἐν αὐτοῖς ἀφ' ἧ λέπρας
30 ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγονι. * καὶ ὅψε) ὁ ἱερεὺς τὴν ἀ-
φῆν, & ἰδὲ ἡ ὄψις αὐτῆς κοιλοτέρα τοῦ δέρματ, ἐν αὐτῇ ὅτι
θρίξ ξανθίζουσα λεπτὴ, & μίανει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, θραύσμα ἐστίν,
31 λέπρας τὴν κεφαλῆς ἢ λέπρας τὸ πώγονός ἐστιν. * καὶ ἐὰν ἰδὴ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τοῦ θραύσματος, καὶ ἰδὲ ὅτι ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέ-
ρα τοῦ δέρματ, καὶ θρίξ ξανθίζουσα ὅτι ἐστὶ ἐν αὐτῇ, καὶ
ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τοῦ θραύσματος ἐπὶ αἱμέρας.

32 * καὶ ὅψε) ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, & ἰδὲ
ἐ διεχύθη τὸ θραύσμα, & θρίξ ξανθίζουσα ὅτι ἐστὶ ἐν αὐτῇ,
καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος ὅτι ἐστὶ κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματ.

33 * καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα, τὸ ὅτι θραύσμα ἐξυρηθήσεται, καὶ
ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραύσμα ἐπὶ αἱμέρας τοῦ δέυτερον.

34 * καὶ ὅψεται ὁ ἱερεὺς τὸ θραύσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ,
& ἰδὲ ἐ διεχύθη τὸ θραύσμα ἐν τῷ δέρματι, καὶ τὸ ξυρηθῆ-
ναι αὐτόν, & ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος ὅτι ἐστὶ κοίλη ἀπὸ τοῦ
δέρματ, καὶ καθαρεύει αὐτόν ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυάμεν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καθαρὸς ἔσται.

35 * ἐὰν ὅτι διαχύσει διαχέται τὸ θραύσμα ἐν τῷ δέρματι
36 καὶ τὸ καθαρεύειν αὐτόν. * καὶ ὅψε) αὐτόν ὁ ἱερεὺς, &
ἰδὲ διακέχυ) τὸ θραύσμα ἐν τῷ δέρματι, ὅτι ἐπισκεύε-
ται ὁ ἱερεὺς περὶ τὸ τελεχὸς τὸ ξανθίζουσης, ἀκαθαρτὸς ἐστίν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 * Et si in loco suo steterit macula nec creuit, cicatrix vlceris est, & mundabit eum sacerdos.

24 in albedinem, & aspectus eius profundior est cute, lepra est crescens in combustionem. & contaminabit eum sacerdos quia plaga lepræ est.

25 * Si autem viderit eam sacerdos & non est pilus albus in macula illa, neque est humilior cute, & est subobscura, recludet eum sacerdos septem die-

bus. 27 Et videbit eum sacerdos in die septimo: si crescens creuerit in cute, contaminabit eum sacerdos, quia plaga lepræ est.

28 * Si autem in loco suo stetit macula nec creuit in cute, & ipsa est obscura, macula combustionis est. Et mundabit eum sacerdos, quia cicatrix com-

29 bustionis est. 30 Vir autem siue mulier in cuius capite aut barba fuerit plaga: 31 Videbit sacerdos plagam. & si aspe-

32 ctus eius fuerit profundior cute, & in ipsa fuerit capillus flauus tenuissimus, contaminabit eum sacerdos, quia lepra capitis siue barbae est.

33 * Et si viderit sacerdos plagam lepræ, & aspectus eius non est profundior cute, & capillus niger non est in eo, recludet sacerdos plagam lepræ

34 septem diebus. 35 Et videbit sacerdos plagam in die septimo. & si non creuit lepra nec est in ea capillus flauus, & aspectus lepræ non est

36 profundior cute: 37 Tondebit in circuitu lepræ, & lepram ipsam non tondebit, & recludet sacerdos lepram septem diebus aliis.

38 * Et videbit sacerdos lepram in die septimo: & si non creuit lepra in cute, & aspectus eius non est profundior cute, mundum iudicabit eum sa-

39 cerdos: & lauabit vestimenta sua, & mundabitur. 40 Si autem rursus creuerit lepra in cute post emundationem suam:

41 Videbit eum sacerdos. & si creuit lepra in cute, non curabit sacerdos de capillo flauo, quia immundus est.

* ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא
 הנתק טהור הוא וטהרו הכהן : * ואיש או
 אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנה :
 * וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת
 בהק הוא פרח בעור טהור הוא : * ואיש כי
 ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא : * ואם מפאת
 פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא : * וכי יהיה
 בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת
 הוא בקרחת או בגבחתו : * וראה אתו הכהן והנה
 שאר הנגע לבנה אדמדם בקרחתו או בגבחתו
 כמראה צרעת עור בשר : * ואיש צרוע הוא טמא
 הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו : * והצרוע
 אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמיו וראשו יהיה
 פרוע ועל שפם יעטה וטמא יטמא יקרא : * כל
 ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדרך ישב מחוץ
 למחנה מושבו : * והנגד כי יהיה בו
 נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים : * או בשתי
 או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת
 עור : * והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או
 בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע
 צרעת הוא והראה את הכהן : * וראה הכהן את
 הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים : * וראה
 את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או
 בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
 למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא : * ושרף
 את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או
 בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו
 הנגע כי צרעת ממארת הוא באש השרף : * ואם
 יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
 בערב או בכל כלי עור :

37 * Porro si steterit macula, & capilli nigri
 fuerint, nouerit hominem sanatum esse, &
 confidenter eum pronuntiet mundum.
 38 * Vir siue mulier in cuius cute candor ap-
 paruerit,
 39 * Intuebitur eos sacerdos : si deprehende-
 rit subobscurum alborem lucere in cute, sciat
 non esse lepram, sed maculam coloris candidi
 & hominem mundum.
 40 * Vir de cuius capite capilli fluunt, caluus
 & mundus est.
 41 * Et si à fronte ceciderint, pili recaluaster &
 F mundus est.
 42 * Sin autem in caluitio siue in recaluatione
 albus vel ruffus color fuerit exortus;
 43 * Et hoc sacerdos viderit, cōdemnabit eum
 haud dubiæ lepræ, quæ orta est in caluitio.
 44 * Quicunque ergo maculatus fuerit lepra,
 45 & separatus est ad arbitrium sacerdotis, habe-
 bit vestimenta dissuta, caput nudum, os velle
 contectum, contaminatum ac fordidum se
 clamabit,
 46 * Omni tempore quo leprofus est & im-
 mundus, solus habitabit extra castra.
 47 * Vestis lanca siue linea, quæ lepram ha-
 buerit.
 48 * In stamine atque subtegmene aut ceræ
 pellis, vel quicquid ex pelle confectum est.
 49 * Si alba vel ruffa macula fuerit infecta, le-
 pra reputabitur.
 50 * Ostendeturque sacerdoti, qui considera-
 tam recludet septem diebus.
 51 * Et die septimo rursus aspiciens si depre-
 G henderit creuisse, lepra perseverans est, pollu-
 tum iudicabit vestimentum, & omne in quo
 fuerit inuenta.
 52 * Et idcirco comburetur flammis.
 53 * Quod si eam viderit non creuisse:

תרגום אונקלוס

37 ואם כד תורה קם נתקא ושער אוכם צמח ביה אחסי נתקא דכי הוא וידכניה כחנא :
 39 ויחזי כחנא והא במשך בשריהון בהרז עמין חורן בוחקא הוא סגי במשכא דכי הוא :
 41 ואם מלקביל אפוחי יתר שער רישיה גלוש הוא דכי הוא :
 42 וארי יתי בקרחותא או בגלושותא מכחש חור סמוק סגירות
 43 ויחזי יחיה כחנא והא עסקא מכחש חור סמוק בקרחותיה או בגלושותיה כמחזי סגירותא משך
 44 גבר סגיר הוא מסאב הוא סאבא יסאיכניה כחנא ברישיה מכחשיה :
 45 וסגירא דביה מכחשא לבושותי יהון מבועין ורישיה
 46 כל יומין ומכחשא ביה יתי מסאב מסאב הוא בלחודותי יחב סכרא
 47 ולבושא ארי יתי ביה מכחש סגיר בלוש עמר או בלוש כיתן :
 48 או בשתיא או בערבא לכיתנא ולעמרא
 49 ויחזי מכחשא ירוק או סמוק בלושא או במשכא או בשתיא או בערבא או בכל מאן דמשך מכחש סגירותא
 50 ויחזי כחנא יר מכחשא ויסגר יר מכחשא שבעא יומין :
 51 ויחזי יר מכחשא ביוםא שביעיה ארי אוסיף מכחשא
 52 ויזקיר יר לבושא או יר :
 53 ואם יחזי כחנא

* Si autem coram eo manserit in loco plaga, & capillus niger renatus fuerit in eo, sanauit plaga, mundus est, et mundabit eum sacerdos. * Et viro vel mulieri cui fuerint in cute carnis suae candores splendentes albescentes. * Et videbit sacerdos, ecce in cute carnis suae candores splendentes albescentes, impetigo est, floret in cute, mundus est.

* Si autem alicui caluum fuerit caput eius, caluus est, mundus est. * Si autem ante faciem eius calui fuerit caput eius, recaluafter est, mundus est.

* Si autem fuerit in caluitie eius, vel in recaluatione eius tactus albus vel flauescens, lepra florens est in caluitie eius, vel in recaluatione eius.

* Et videbit eum sacerdos, ecce aspectus tactus albus vel flauescens in caluitie eius, vel in recaluatione eius sicut species leprae in cute carnis suae. * Homo leprosus est, immundus est: pollutio ne polluet eum sacerdos, in capite suo tactus eius.

* Et leprosus in quo est tactus, vestimenta eius erunt soluta, & caput eius nudum, & circa os eius contegatur, & immundus vocabitur.

* Omnes dies, quamdiu fuerit in eo tactus, immundus existens immundus erit, segregatus sedebit, extra castra erit eius conuersatio. * Et vestis in qua fuerit in ipsa tactus lepra in veste lancea, vel veste stupea, * Vel in stamine, vel in subtegmine, vel in lineis, vel in laneis, vel in pelle, vel in omni operaria pelle. * Et fuerit tactus virescens vel flauescens in pelle, vel in veste, vel in stamine, vel in subtegmine, vel in omni vase operario pellis, tactus lepra est: & ostendet sacerdoti.

* Et videbit sacerdos tactum, & segregabit sacerdos tactum septem dies. * Et videbit tactum die septima: si autem diffusus fuerit tactus in veste, vel in stamine, vel in subtegmine vel in pelle, iuxta omnia quaecunque facta fuerint pelles in operatione, lepra perseverans est tactus, immundus est.

* Comburet vestem, vel stamen, vel subtegmen, vel in laneis, vel in lineis, vel in omni vase pelliceo, in quo fuerit in ipso tactus, quia lepra perseverans est, in igne comburetur.

* Si autem viderit sacerdos, et non diffusus fuerit tactus in veste, vel in stamine, vel in subtegmine, vel in omni vase pelliceo.

* ἐὰν δὲ ἐν ὀπίον αὐτοῦ μένη ἔτι χάρις τὸ θραύσμα, καὶ θλίξῃ μέλαινα ἀνὰ τὴν ἐν αὐτῷ, ὑγίασεν τὸ θραύσμα, καὶ θαρῶς ἐστὶν. * καθαρίει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. * καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ὃ ἐστὶν χηρὴ ἐν δέρματι τῆ σαρκὸς αὐτοῦ ἀνγασματα ἀνγάζοντα λουκαθίζοντα. * (ὁ ὤψε) ὁ ἱερεὺς, ἔιδου ἐν δέρματι τῆ σαρκὸς αὐτοῦ ἀνγασματα ἀνγάζοντα λουκαθίζοντα ἄλλο φῶς ἐστὶν, ἔξανθαι ἐν τῷ δέρματι, καὶ θαρῶς ἐστὶν. * ἐὰν δὲ ἴνι μαδῇσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ φαλακρὸς ἐστὶ, καὶ θαρῶς ἐστὶν.

* ἐὰν ὅτι κτ' ὁ ὤψων αὐτοῦ μαδῇσῃ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀνὰ φάλαντος ἐστὶ, καὶ θαρῶς ἐστὶν. * ἐὰν ὅτι γήνηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφ' ἡ λουκῆ ἢ πυρρίθουσα, λέπρα ἔξανθίζουσα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ. * (ὁ ὤψε) αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἔιδου ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς λουκῆ ἢ πυρρίθουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ, ἢ ἐν τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν τῷ δέρματι τῆ σαρκὸς αὐτοῦ. * ἀνδρὸς λεπρῶς ἐστὶν, ἀκάθαρτος ἐστὶν: μιᾶνται μιανέται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ἢ ἀφῇ αὐτοῦ. * (ὁ ὤψε) ἐν ὃ ἐστὶν ἡ ἀφῆ, ἢ ἰμάτια αὐτοῦ ἔσαι παραλελυμένα, ἢ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακαλύπτος, ἢ περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ περιβαλέτω, ἢ ἀκαθάρτος κεκλησέτω. * πᾶσας τὰς ἡμέρας, ὅσας ἐστὶν ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφῆ, ἀκάθαρτος ὡς ἀκάθαρτος ἔσαι, κεχωρισμένος καθήσεται, ἔξω τῆ παρεμβολῆς ἔσαι αὐτοῦ ἡ διατριβή. * (ὁ ἰμάτιον ὃ ἐστὶν γήνηται ἐν αὐτῷ ἀφῇ λέπρας ἐν ἰματίῳ ἑρέω, ἢ ἐν ἰματίῳ συπώω. * ἢ ἐν σήμερι, ἢ ἐν κρόκη, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν δέρματι, ἢ ἐν παντὶ ἐρπασίμῳ δέρματι. * (ὁ χηρὴ) ἢ ἀφῇ χλωρίζουσα ἢ πυρρίθουσα ἐν τῷ δέρματι, ἢ ἐν τῷ ἰματίῳ, ἢ ἐν τῷ σήμερι, ἢ ἐν τῇ κρόκη, ἢ ἐν παντὶ σκιδεῖ ἔργασίμῳ δέρματος, ἀφῇ λέπρας ἐστὶν. * δείξει τῷ ἱερεῖ. * καὶ ὁ ὤψε) ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν ἐπὶ τῇ ἡμέρας. * (ὁ ὤψε) τὴν ἀφῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ: ἐὰν ὅτι διαχέη) ἢ ἀφῇ ἐν τῷ ἰματίῳ, ἢ ἐν τῷ σήμερι, ἢ ἐν τῇ κρόκη, ἢ ἐν τῷ δέρματι, κτ' πάντα ὅσα ἐστὶν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐρπασίᾳ, λέπρα ἑμμονός ἐστὶν ἢ ἀφῇ, ἀκάθαρτος ἐστὶν. * κατὰκαύσει τὸ ἰμάτιον, καὶ τὸν σήμερον, καὶ τὴν κρόκην, ἢ ἐν τοῖς ἐρέοις, ἢ ἐν τοῖς λινοῖς, ἢ ἐν παντὶ σκιδεῖ δερματίνῳ, ἐν ὃ ἂν ἢ ἐν αὐτοῦ ἢ ἀφῇ, ὅτι λέπρα ἑμμονός ἐστὶν, ἐν πυρὶ κατὰκαυθήσεται. * ἐὰν ὅτι ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, ἢ μὴ διαχέη) ἢ ἀφῇ ἐν τῷ ἰματίῳ, ἢ ἐν τῷ σήμερι, ἢ ἐν τῇ κρόκη, ἢ ἐν παντὶ σκιδεῖ δερματίνῳ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Si autem lepra stetit sicut antea erat: & capillus niger ortus est in ea, sanata est lepra, mundus est, & mundum iudicabit eum sacerdos. * Vir autem si mulier in quorum cute carnis fuerint maculae albae: * Videbit sacerdos. & si in cute carnis eorum sunt maculae subobscurae albae, macula coloris candidi est crescens in cute, mundusque est. * Vir autem cuius capilli capitis fluunt, caluus & mundus est. * Si autem contra faciem suam fuerint capilli capitis eius, recaluafter est, mundusque est. * Et si fuerit in caluitio aut in recaluatione plaga alba subrufa, lepra est crescens in caluitio eius aut in recaluatione eius. * Videbitque eum sacerdos. & si macula plagae alba fuerit & subrufa in caluitio eius aut in recaluatione eius sicut aspectus leprae cutis carnis: * Vir leprosus est, immundus est: contaminans contaminabit eum sacerdos, in capite eius est plaga eius. * Leprosus autem in quo fuerit plaga, vestimenta eius erunt scissa, & caput eius erit nudum, & os eius inuoluetur panno sicut lugens. Et non contaminemini neque immundi sitis, clamabit. * Cunctis diebus quibus habuerit plagam, erit immundus, immundus enim est, solus habitabit, extra castra erit habitatio eius. * Et vestis in qua fuerit plaga leprae in veste lancea aut in veste linea. * Aut in stamine vel in subtegmine de lino aut de lana aut in pelle, vel in quocunque quod factum est ex pelle. * Si fuerit plaga pallida aut rufa in veste aut in pelle vel in stamine aut in subtegmine aut in quacunque veste pellicea, plaga leprae est, ostendeturque sacerdoti. * Et videbit sacerdos plagam, & recludet eam septem diebus. * Videbitque plagam in die septimo: & si creuit in veste vel in stamine aut in pelle aut in quocunque, quod ex pelle fit, lepra corrodens est plaga: immundus erit. * Et comburet vestem aut stamen aut subtegmen laneum aut lineum aut quancunque vestimento aut in stamine vel subtegmine aut in omni veste pellicea: * Et si viderit sacerdos quod non creuit plaga in

* וצורו הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגירו
 שבעת ימים שנית: * וראו הכהן אחרי
 הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע
 לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא
 בקרחתו או בגבחתו: * ואם ראה הכהן והנה כהה
 הנגע אחרי הכבס אתו וקרע אתו מן הבגד או מן
 העור או מן השתי או מן הערב: * ואם תראה
 עוד בגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור
 פרחת הוא באש תשרפנו את אשר בו הנגע:
 * והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר
 תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר: * זאת
 תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי
 או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:

יד

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
 * זאת תהיה תורת המצרע כיום טהרתו
 והובא אל הכהן: * ויצא הכהן אל מחוץ
 למחנה וראו הכהן והנה נרפא נגע הצרעת
 מן הצרע: * וצורו הכהן ולקח למטה שתי
 צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעים ואזב:
 * וצורו הכהן ושחט את הצפור האחת אל
 כלי חרש על מים חיים: * את הצפור החיה
 יקח אתה וארז עץ הארז וארז שני התולעים
 וארז האזב וטבל אותם וארז הצפור החיה בדם
 הצפור השחט על המים החיים: * והזה על
 המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח
 את הצפור החיה על פני השדה: * וכבס
 המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים
 וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהל
 שבעת ימים:

תרגום אונקלוס

54 * ויפקיד כהנא ויחורו ית דביה מכתשא ויסגריה שבעא יומין תנינות: *
 55 * ויחזי כהנא בחר דחורו ית מכתשא והא לא שניא
 56 * ואם חזא כהנא
 57 * ואם תתחזי עוד בלבושא או בשתיא
 58 * ולבושא או שתיא או ערבא או כל מאן דמשרד דתתחור
 59 * דא אוריתא דמכתש סגירו לבוש עמר או כיתנא או שתיא או ערבא או כל מאן
 60 * דא תהי אוריתא דסגירא ביזמא דדכותיה ויתחיל לות כהנא: *
 61 * ויפקיד כהנא ויסב למדכי תרחין צפרין חיון דכין ואשא דארזא וצבע זהורי ואזובא:
 62 * ית צפרא חיתא יסב יתה וית אשא דארזא וית צבע זהורי וית אזובא
 63 * וידי על דמדכי מן סגירתא שבע זמנין וידכניה וישלח
 64 * ויצבע דמדכי ית לבושהו ויגלח ית כל שעריו ויסחי במיין וידכי וכחר כן יעול למשריתא ויחב
 65 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 66 * דא אוריתא דמכתש סגירא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 67 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 68 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 69 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 70 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 71 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 72 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 73 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 74 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 75 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 76 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 77 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 78 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 79 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:
 80 * ויחזי כהנא ויבוע יתיה מן לבושא או מן משכא או מן שתיא או מן ערבא:

* Et præcipiet sacerdos, & lauabit in quo fuerit 54
in ipso tactus, & segregabit sacerdos tactum septē
dies secundo.

* Et videbit sacerdos postquam lotus fuerit ta- 55
ctus: & si autem non mutauerit tactus aspectum
suum, & tactus non diffunditur, immundum est, in
igne comburetur: firmatus est in veste, vel in sta-
mine, vel in subtegmine.

* Et si viderit sacerdos, & fuerit obscurus ta- 56
ctus postquam lotum fuerit ipsum, rumpet illud à
veste, vel à stamine, vel à subtegmine, vel à pelle.

* Si autem apparuerit amplius in veste, vel in 57
stamine, vel in subtegmine, vel in omni vase pelli-
ceo, lepra florens est, in igne comburetur in quo est
tactus. * Et vestis, vel stamen, vel subtegmen, 58
vel omne vas pellicum, quod lauabitur, & recedet
ab ipso tactus, & lauabitur secundo, & mundum
erit. * Hæc lex tactus lepræ vestis laneæ, vel stup- 59
pæ, vel staminis, vel subtegmis, vel omnis vasis
pellicei, ad mundandum illud vel polluendum.

CAP. XIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1

* Hæc lex leprosi, qua die mundatus fuerit, 2
& adducetur ad sacerdotem.

* Et egredietur sacerdos extra castra, & vide- 3
bit sacerdos, & ecce sanatur tactus lepræ à leproso.

* Et iubebit sacerdos, et accipient mundato duas 4
auiculas viuas puras, & lignum cedrinum, & re-
tortum coccinum, & hyssopum.

* Et iubebit sacerdos, & immolabunt auiculam 5
vnam in vase fictili in aqua viuente.

* Et auiculam viuentem accipiet eam, & lignū 6
cedrinum, & retortum coccinum, & hyssopum, &
tinget ea, & auiculam viuentem in sanguine auicu-
le immolatæ in aqua viuente.

* Et asperget super mundatum à lepra septies, 7
& mundus erit, & dimittet auiculam viuam in
conpium.

* Et lauabit mundatus vestes suas, & radet 8
omnem pilum suum, & lauabitur in aqua, & mun-
dus erit: & post hæc ingreditur in castra, & ma-
nebit extra domum suam septem dies.

54 * καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ πλυνεῖ ἐφ' ἧς ἐστὶν αὐτῷ ἡ
ἀφή, & ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπὶ αἱμέρας ὀδύττερον.

55 * καὶ ὁψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὴν πλυνθῆναι τὴν ἀφὴν, καὶ εἴ ὃ μὴ
μεταβάλλῃ ἡ ἀφὴ τὴν ὄψιν αὐτῆς, & ἡ ἀφὴ ἐξαίρεται, ἀκα-
θάρτον ἐστίν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐξήρκα ἐν τῷ ἱματίῳ,

56 ἢ ἐν τῷ στήμονι, ἢ ἐν τῇ κρόκῃ. * καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἡ
ἀμαυροῦ ἡ ἀφὴ μετὰ τὴν πλυνθῆναι αὐτὴν, ἀπορρήξει αὐτὴν ἀπὸ
τοῦ ἱματίου, ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος, ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης, ἢ ἀπὸ τοῦ δέρ-

57 ματός. * ἐὰν δὲ ὁψθῇ ἐπὶ ἐν τῷ ἱματίῳ, ἢ ἐν τῷ στήμονι,
ἢ ἐν τῇ κρόκῃ, ἢ ἐν παντὶ σκιδύει δερματίνῳ, λέπρα ξανθίζου-
σα ἐστίν, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστίν ἡ ἀφή.

58 * καὶ τὸ ἱμάτιον, ἢ ὁ σῆμων, ἢ ἡ κρόκη, ἢ πᾶν σκιδύει δερ-
μάτινον, ὃ πλυνθήσεται, καὶ ἀποθήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή, καὶ
πλυνθήσεται ὀδύττερον, καὶ καθαρὸν ἔσται.

59 * ἔσθ' ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίος ἑρέκ, ἢ συππεινίου,
ἢ στήμονος, ἢ κρόκης, ἢ παντὸς σκιδύους δερματίνου, εἰς τὸ κα-
θαρίσαι αὐτὸ ἢ μιδύσαι.

ιδ'.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων·

2 * ἔσθ' ὁ νόμος τοῦ λεπρωτοῦ ἢ δὴ ἡμέρα καθαρῶς, &
πρὸς αὐτὸν ἔσται πρὸς τὸν ἱερέα·

3 * & ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἐξω τὴν παρεμβολῆς, & ὄψεται ὁ
ἱερεὺς, & ἰδὲ ἰάται ἡ ἀφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπρωτοῦ.

4 * καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς, & λήψονται τὰ καθαρευόμε-
να δύο ὀρνίδια ζῶντα καθάρη, καὶ ξύλον κέδρεον, καὶ κε-
κλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσωπον.

5 * καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ σφάζουσι τὸ ὀρνίδιον τὸ ἐν εἰς
ἀγρεῖον ὁσρέκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

6 * καὶ τὸ ὀρνίδιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό, καὶ τὸ ξύλον τὸ
κέδρεον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὴν ὕσωπον, καὶ
βάψει αὐτὰ ἐν τῷ ὀρνίδιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιδίου &
σφαγῆτος ἐφ' ὕδατι ζῶντι.

7 * καὶ περιρρανεῖ Ἰσὺ τὸν καθαρῶς ἐν τῇ λέπρῃ
ἐπὶ αἰσ, καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ ἐξαποσελεῖ τὸ ὀρνίδιον τὸ ζῶν
εἰς πεδίον.

8 * & πλυνεῖ ὁ καθαρῶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & ἐξυρῆσει
πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, & λῶσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς
ἔσται & μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ δια-
τείψει ἐξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ αἱμέρας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Iubebit sacerdos, & lauabunt illud in quo fuerit plaga, & recludet illud septem diebus aliis. * Videbitque sacerdos postquam lauerunt lo-
cum plagæ, & si non est mutata plaga ab eo quod erat, neque creuit plaga, immundum erit, igni combures illud, corrosio enim est in vetustate sua,
vel in nouitate sua.

* Et si viderit sacerdos quod plaga est subobscura postquam lauerunt eam, abrumpet eam à vestimento, aut de
pelle, aut de stamine, aut de subtegmine. * Et si ultra apparuerit in vestimento, aut in stamine, vel in subtegmine, aut in quacunque veste pelli-
cea multiplicata est, igni combures illud in quo est plaga. * Vestis autem aut stamen, aut subtegmen aut omnis vestis pellicea quæ lota fuerit &
recesserit ab eis plaga, lauabitur secundo, & sic mundabitur.

* Hæc est lex plagæ lepræ vestis laneæ, aut lineæ, aut staminis vel subtegmis
aut omnis suppellectilis pelliceæ, quomodo mundari debeat vel contaminari.

CAPVT XIII.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS AD MOYSEN, Dicens: * Hæc est lex leprosi, in die emundationis suæ adducetur ad sacerdotem. * Et egre-
dientur sacerdos extra castra, & videbit sacerdos. & si sanata fuerit lepra leprosi: * Præcipiet sacerdos, ut tollant ei qui mundandus est duos
passeres viuos mundos, & lignum cedri, & coccinum, & hyssopum.

* Præcipietque sacerdos ut immolent passerem vnum in vase fictili super
aquis fontis. * Passerem autem viuum tollit & lignum cedrinum, & coccinum, & hyssopum. & tinget ea & passerem viuum in sanguine passe-
ris immolati super aquas fontis.

* Et asperget septies super illum qui mundandus est à lepra, & mundabit eum, & dimittet passerem viuum
super faciem agri. * Lauabitque ille qui mundandus est vestimenta sua, & tondebit omnes pilos suos, & lauabitur aqua, & sic mundabitur.

Et postea ingreditur in castra, & manebit extra tabernaculum suum septem diebus.

9 * והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו
 ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שער יגלח וכבש
 את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: * וכיום
 השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת ברת
 שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
 בשמן ולג אחד שמן: * והעמיד הכהן המטהר את
 האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
 * ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו
 לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה:
 * ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם
 הוא לכהן קדש קדשים הוא: * ולקח הכהן מדם
 האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל
 בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: * ולקח
 הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית:
 * וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע
 פעמים לפני יהוה: * ומיתר השמן אשר על כפו
 יתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו
 הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:
 * והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: * ועשה
 הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר
 ישחט את העלה: * והעלה הכהן את העלה
 ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר:
 * ואם דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש
 אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת
 אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: * ושתי
 תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
 חטאת והאחר עלה:

9 * Et die septima radet capillos capitis bar-
 bamiq; & supercilia ac totius corporis pilos.
 Et lotis rursum vestibus & corpore:
 10 * Die octauo sumet duos agnos immacula-
 tos, & ouem anniculam absq; macula, & tres
 decimas similæ in sacrificium quæ consper-
 sit oleo, & seorsum olei sextarium.
 11 * Cumque sacerdos purificans hominem
 statuerit eum & hæc omnia coram Domino
 in ostio tabernaculi testimonij:
 12 * Tolle agnum, & offeret eum pro delicto
 oleique sextarium. Et oblati ante Dominum
 13 omnibus; * Immolabit agnum, ubi solet
 immolari hostia pro peccato, & holocaustu,
 id est, in loco sancto. Sicut enim pro peccato,
 ita & pro delicto ad sacerdotem pertinet ho-
 stia. Sancta sanctorum est.
 14 * Assumensque sacerdos de sanguine hostie
 quæ immolata est pro delicto, ponet super ex-
 tremum auriculæ dextræ eius qui mundatur,
 & super pollices manus dextræ & pedis.
 15 * Et de olei sextario mittet in manum suam
 sinistram.
 16 * Tingetq; digitum dextrum in eo, & asper-
 get coram Domino septies.
 17 * Quod autem reliquum est olei in laua ma-
 nu, fundet super extremum auriculæ dextræ
 Cuius qui mundatur, & super pollices manus ac
 pedis dextri, & super sanguinem qui effusus
 est pro delicto.
 18 * Et super caput eius. Rogabitque pro eo
 coram Domino.
 19 * Et faciet sacrificium pro peccato. Tunc
 immolabit holocaustum.
 20 * Et ponet illud in altari cum libamentis
 suis, & homo ritè mundabitur.
 21 * Quod si pauper est, & non potest manus
 eius inuenire quæ dicta sunt pro delicto, assu-
 met agnum ad oblationem, ut roget pro eo sa-
 cerdos, decimamque partem similæ consper-
 sat oleo in sacrificium, & olei sextarium.
 22 * Duosque turtures siue duos pullos co-
 lumbæ, quorum vnus sit pro peccato, & alter
 in holocaustum.

תרגום אונקלוס

9 * והיה ביום שביעי יגלח את כל שעריו ואת ראשו
 ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שער יגלח וכבש
 את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר: * וכיום
 השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת ברת
 שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
 בשמן ולג אחד שמן: * והעמיד הכהן המטהר את
 האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
 * ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו
 לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה:
 * ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם
 הוא לכהן קדש קדשים הוא: * ולקח הכהן מדם
 האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל
 בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: * ולקח
 הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית:
 * וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע
 פעמים לפני יהוה: * ומיתר השמן אשר על כפו
 יתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו
 הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם:
 * והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה: * ועשה
 הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר
 ישחט את העלה: * והעלה הכהן את העלה
 ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר:
 * ואם דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש
 אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת
 אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן: * ושתי
 תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
 חטאת והאחר עלה:

* Et erit die septima, radet omnem pilum suum, 9
caput suum, & barbam, & supercilia, & omnem
pilum suum radet, & lauabit vestes suas, & laua-
bit corpus suum aqua, & mundabitur. * Et die 10
octaua accipiet duos agnos immaculatos anniculos,
& ouem vnā immaculatā anniculā, & tres deci-
mas simile ad sacrificium conspersum in oleo, & se-
xtarium olei vnum. * Et stabit sacerdos mūdans 11
hominē qui mundatur, & hac corā Domino, super
ostium tabernaculi testimonij. * Et accipiet sacer- 12
dos agnum vnū, & offeret eum pro delicto, & se-
xtarium olei, & separabit illa separationem coram
Domino. * Et immolabunt agnū in loco, ubi immo- 13
labunt holocausta, & quæ pro peccato, in loco san-
cto, est enim quod pro peccato, sicut quod pro delicto
est sacerdoti: sancta sanctorū est. * Et accipiet sacer 14
dos à sanguine qui pro delicto, & imponet sacerdos
super extremum auriculæ qui mundatur dextra, et
super extremitatē manus eius dextræ, & super ex-
tremitatē pedis eius dextri. * Et accipiens sacerdos 15
à sextario olei infundet super manum sacerdotis si-
nistram. * Et tinget sacerdos digitum suum dextrū 16
ab oleo existenti in manu eius sinistra, & asperget
septies ab oleo digito suo coram Domino.
* At reliquum oleum quod est in manu eius, im- 17
ponet sacerdos super extremum auriculæ eius qui
mundatur dextra, & super extremum manus eius
dextræ, & super extremum pedis eius dextri, su-
per locum sanguinis qui pro delicto. * At reliquum 18
oleum quod super manum sacerdotis, imponet sacer-
dos super caput mundati, & propitiabit pro eo sa-
cerdos coram Domino.
* Et faciet sacerdos quod pro peccato, & propi- 19
tiabit sacerdos pro eo qui mundatur à peccato suo,
& post hoc immolabit sacerdos holocaustum.
* Et sacrificium offeret super altari coram Domi- 20
no, & propitiabit pro eo sacerdos, & mundabitur.
* Si autem pauper fuerit, & manus eius non in- 21
uenerit, accipiet agnum vnū in quod deliquit in
segregationem, vt propitiet pro eo, & decimam si-
miliē vnā cōspersa in oleo in sacrificiū, & sextariū 22
olei vnum. * Et duos turtures, vel duos pullos
columbarum, quæcunque inuenerit manus eius, &
erit vnus pro peccato, et vnus in holocaustum.

9 * Ἐξαί τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, ξυρήσῃ πᾶσαν τὴν τρίχα
αὐτῆς, τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, & τὴν πώγωνα, & τὰς ὀφρὺς, & πᾶ-
σαν τὴν τρίχα αὐτῆς ξυρήσῃ. & πλυεῖ τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ
10 λούσῃ τὸ σῶμα αὐτῆς ὕδατι, καὶ καθαριθήσῃ. * καὶ τῇ ἡ-
μέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψῃ δύο ἀμνὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους, καὶ
ᾠρέσῃ ἓν ἐν ἀμώμον ἐνιαύσιον, & τρία δέκατα σεμιδάλεως
εἰς δυσίαν πεφυραμένῃ ἐν ἐλαίῳ, & κοτύλῃ ἐλαίς μίαν.
11 * καὶ εἴσῃ ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζό-
μενον, & ταῦτα ἐναντι κυρίου, ὅτι τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἔμαρ-
12 τυρίσῃ. * καὶ λήψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἓνα. & ᾠρεῖ αὐ-
τὸν τὴν πλημμελίαν, & τὴν κοτύλῃν ἔλαίς, & ἀφορεῖ αὐ-
13 τὰ ἀφόρισμα ἐν θυμῷ κυρίου. * καὶ σφάζῃ τὸν ἀμνὸν ἐν
τῷ πῶ, & σφάζῃ τὰ ὀλοκαυτώματα, & τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας,
ἐν τῷ πῶ ἁγίῳ· ἐστὶ γὰρ τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ὡς περὶ τῆς πλημ-
14 μελίας ἐστὶ τὰ ἱερεῖ· ἅγια ἁγίων ἐστίν. * καὶ λήψῃ ὁ ἱερεὺς
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ πλημμελίας, & ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ
τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιῆς, & ἐπὶ τὸ ἄκρον
τῆς χειρὸς αὐτῆς τοῦ δεξιῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτῆς τοῦ δε-
15 ξιῆς. * καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίς ἐπιχεῖ
16 ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν. * καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς
τὸν δάκτυλον αὐτῆς τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίς τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς
χειρὸς αὐτῆς τοῦ δεξιῆς· & ῥανεῖ ἐπὶ αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίς τὰ δα-
17 κτύλῳ αὐτῶ ἐναντι κυρίου. * τὸ δὲ καὶ λαβεῖν ἐλαιον τὸ ἐν
τῇ χειρὶ αὐτῆς, ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθα-
ριζομένου τοῦ δεξιῆς, & ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτῆς τοῦ δεξιῆς,
& ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτῆς τοῦ δεξιῆς, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵ-
18 ματος τοῦ πλημμελίας. * τὸ δὲ καὶ λαβεῖν ἐλαιον τὸ ἐπὶ
τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως, ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθα-
19 ριζομένου, & ἐξέλῃ (ἐ) περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἐναντι κυρίου. * καὶ
ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς
περὶ τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτῆς. καὶ μετὰ το-
20 σφάζῃ ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα. * καὶ τὴν δυσίαν διούσει
ἐπὶ τὸν θυσιάζοντα ἐναντι κυρίου. καὶ ἐξιλάσῃ περὶ αὐτῆς ὁ
21 ἱερεὺς, & καθαριθήσῃ. * ἐδὼ γὰρ πένη, & ἡ χεὶρ αὐτῆς μὴ δι-
είσκη, λήψῃ ἀμνὸν ἓνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα,
ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῆς, & δέκατον σεμιδάλεως ἐν πε-
22 φυραμένῃ ἐν ἐλαίῳ εἰς δυσίαν, & κοτύλῃν ἐλαίς μίαν. * &
δύο τρυγόνες, ἢ δύο νεοσσὲς περὶ σερῶν, ὅς ἐστιν ἡ χεὶρ αὐ-
τῆς, & ἕνα ἢ μία περὶ ἀμαρτίας, & ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Eratque in die septimo tondebit omnes capillos capitis sui, & barbæ suæ, & palpebras oculorum eius, omnesque pilos suos tondebit, & laua-
bit vestimenta sua, lauabitque carnem suam aquis, & sic mundabitur. 10 In die autem octauo sumet duos agnos integros, & agnam vnā an-
niculam integram, & tres decimas similæ in munus, quæ conspersa sit oleo, & sextarium vnum olei. 11 Et statuet sacerdos qui emundat virum,
qui mundandus est, & ea coram Domino in ostio tabernaculi fœderis. 12 Et tollet sacerdos agnum vnum & offeret illum pro delicto, & olei se-
xtarium, & eleuabit ea eleuatione coram Domino. 13 Immolabitque agnum in loco in quo immolatur hostia pro peccato & holocaustum in
loco sancto, quia sicut pro peccato ita est pro delicto, ad sacerdotem pertinet, sanctum sanctorum est. 14 Tollethque sacerdos de sanguine hostiæ
pro delicto, & ponet sacerdos super extremū auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollicem manus eius dextræ, & super pollicem pedis eius
dextri. 15 Tollethque sacerdos de sextario olei, & fundet super manum sacerdotis sinistram. 16 Et tinget sacerdos digitum manus suæ dextræ in
oleo qui est in manu eius sinistra, & asperget de oleo digito suo septies coram Domino. 17 Et de reliquo oleo quod est in manu eius ponet sa-
cerdos super extremum auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollicem manus eius dextræ, & super pollicem pedis eius dextri, super sangui-
nem hostiæ quæ offertur pro delicto. 18 Et quod reliquum est de oleo quod est super manum sacerdotis, ponet super caput eius qui mundatur.
& propitiabit pro eo sacerdos coram Domino. 19 Facietque sacerdos hostiam pro peccato, & propitiabit pro eo qui mundatur ab immu-
dicia sua, & postea immolabit holocaustum. 20 Et adolebit sacerdos holocaustum, & munus in altari, & propitiabit pro eo sacerdos, & sic
mundabitur. 21 Et si pauper est & manus eius non sufficit, tollet agnum vnum pro delicto, vt eleuetur ad propitiandum pro eo, & deci-
& erit vnus pro peccato & vnus in holocaustum. 22 Et duos turtures aut duos filios columbæ quos inuenerit manus eius.

23 * והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
24 אל פתח אהל מועד לפני יהוה: * ולקח הכהן את-
כבש האשם ואר- * לג השמן והניף אתם הכהן
25 תנופה לפני יהוה: * ושחט את כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם ונתן על רגליו וזון המטהר
הימנית ועל- * בזון ידו הימנית ועל- * בזון רגלו
26 הימנית: * ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן
27 השמאלית: * והזה הכהן באצבעו הימנית
מן השמן אשר על- * כפו השמאלית שבע פעמים
28 לפני יהוה: * ונתן הכהן מן השמן אשר על- * כפו
על תנוך זון המטהר הימנית ועל- * כהן ידו הימנית
ועל- * כהן רגלו הימנית על- * מקום דם האשם:
29 * והנותר מן השמן אשר על- * כף הכהן יתן על-
30 ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: * ועשה
את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר
31 תשיג ידו: * את אשר תשיג ידו את האחד חטאת
ואת האחר עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר
32 לפני יהוה: * ואת תורת אשר בו נגע צרעת אשר
33 לא תשיג ידו בטהרתו: * וידבר יהוה אל-
34 משה ואל- * אהרן לאמר: * כי תבאו אל-
ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוז ונתתם
35 נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: * וכא אשר-
לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית:
36 * ויצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן
לראות את הנגע ולא יטמא כל- * אשר בבית ואחר
37 כן יבא הכהן לראות את- * הבית: * וראה
את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקערורות
ירקרקת או אדמדמת ומראהו שפל מן הקיר:
38 * ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את-
הבית שבעה ימים:

23 * Offeretque ea die octauo purificationis
suae sacerdoti ad ostium tabernaculi testimo-
nij coram Domino.
24 * Qui suscipiens agnum pro delicto & sex-
tarium olei, leuabit simul.
25 * Immolatq; agno de sanguine eius po-
net super extremum auriculæ dextræ eius qui
mundatur, & super pollices manus eius ac pe-
dis dextri.
26 * Olei verò partem mittet in manum suam
sinistram.
27 * In quo tingens digitum dextræ manus
asperget septies contra Dominum.
28 * Tangetque extremum dextræ auriculæ
illius qui mundatur, & pollices manus ac pe-
dis dextri in loco sanguinis qui effusus est pro
delicto.
29 * Reliquam autem partem olei quæ est in
sinistra manu, mittet super caput purificati,
vt placet pro eo Dominum.
30 * Et turturem siue pullum columbæ offe-
ret;
31 * Vnum pro delicto, & alterum in holo-
caustum cum libamentis suis.
32 * Hoc est sacrificium leprosi qui habere nō
E potest omnia in emundationem sui.
33 * Locutusque est Dominus ad Moysen &
Aaron, dicens:
34 * Cūmq; ingressi fueritis terram Chanaan,
quam ego dabo vobis in possessionem, si fue-
rit plaga lepræ in ædibus;
35 * Ibit cuius est domus, nuntians sacerdoti,
& dicet: Quasi plaga lepræ videtur mihi esse
in domo mea.
36 * At ille præcipiet vt efferatur vniuersa de
domo priusquam ingrediatur eam, & videat
vtrum leprosa sit, ne immunda fiant omnia
quæ in domo sunt. Intrabitque postea;
37 * Vt consideret lepram domus: & cū vi-
derit in parietibus illius quasi valliculas pal-
lore siue rubore deformes, & humiliores su-
perficie reliqua,
38 * Egredietur ostium domus, & statim clau-
det illam septem diebus.

תרגום אונקלוס

24 * ויסב כהנא ית אימרא דאשמא ויזיל לזנא
25 * ויבוס ית אימרא דאשמא ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתן על רוס אודנא דמדכי
26 * ומן משחא יריק כהנא על ידא דכהנא שמאליתא: * וידי כהנא באצבעיה
27 * ויתן כהנא מן משחא דעל ידוה על רוס אודנא דמדכי דוימנא
28 * ויטחא מן משחא דעל ידא דכהנא ויתן על רישא
29 * ויעביד ית חד מן שפנינא או מן בני יונה מדחביק ידוה: * ית דחביק ידוה ית חד
30 * דא אורייתא דביה מכתש סגירו דלא תרביק ידוה בדכותיה:
31 * ארי תעלין לארעא דכנען דאנא ויהי לכון לאחסנא ואחז מכתש סגירו בביתא דארע
32 * ויפקיד כהנא ויפגון ית ביתא עד לא יעול כהנא
33 * ויחזי ית מכתשא ויהא מכתשא
34 * ויפוק כהנא מן ביתא לתרע ביתא ויסגר ית ביתא

* Et offeret hac die octaua, ad mundandum se
ad sacerdotem, iuxta portam tabernaculi testimonij
coram Domino. * Et accipiens sacerdos agnum

qui pro delicto, & sextarium olei imponet hac im-
positionem coram Domino. * Et immolabit agnū

qui delicti, & accipiet sacerdos de sanguine eius qui
pro delicto, & imponet super extremum auriculæ

eius qui mundatur dextra, & super extremum ma-
nus eius dextra, & super extremum pedis eius dex-
tri. * Et ab oleo effundet sacerdos super manum

sacerdotis sinistram.

* Et asperget sacerdos digito suo dextro ab oleo
quod in manu eius sinistra septies coram Domino.

* Et imponet sacerdos ab oleo quod est in manu
sua super extremum auriculæ eius qui mundatur dex-
tra, & super extremum manus eius dextra, & su-
per extremum pedis eius dextri, in loco sanguinis

qui pro delicto.

* At reliquum oleum quod est in manu sacerdo-
tis, imponet super caput mundati, & propitiabit
pro eo sacerdos coram Domino.

* Et faciet vnum de turturibus vel de pullis co-
lumbarum, secundum quod inuenit eius manus:

* Unum pro peccato, & vnum in holocaustum
cum sacrificio, & propitiabit sacerdos pro eo qui
mundatur coram Domino.

* Hac lex in quo est tactus lepra, et non inuenien-
tis manu sua in mundationem eius.

* Et locutus est Dominus ad Moysen & Aa-
ron, dicens:

* Cum ingressi fueritis in terra Chanaanorum,
quam ego do vobis in sorte, & dabo tactum lepræ in
domibus terræ possessæ vestræ.

* Et ibit cuius ipsius domus, & nuntiabit sacer-
doti, dicens: Quasi tactus visus est mihi in domo.

* Et iubebit sacerdos euacuare domum, antequam
ingrediatur sacerdos ad videndum tactum, & non
immunda sint quæcunque fuerint in domo, & post
hec ingrediatur sacerdos ad considerandum domum.

* Et videbit tactum, & ecce tactus in parieti-
bus domus concauitates viridantes vel rubescen-
tes, & aspectus earum humilior parietibus.

* Et egrediens sacerdos de domo in ostium do-
mus, & segregabit sacerdos domum septem dies.

* καὶ προσθήσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, εἰς τὸ καθαρί-
σαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα, ἵπτι τὴν θύραν τῆς σκηνῆς ἔξω μαρτυ-
ρίαν, ἐναντὶ κυρίου. * Ἐλαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἀμνὸν τὸν ἑπλημ-
μελίας, ἔτι τὴν κοτύλιν τοῦ ἐλαίου, ἵπτιθήσεται αὐτὰ ἵπτιθιμα

ἐναντὶ κυρίου. * Ἐσφάζει τὸν ἀμνὸν τὸν ἑπλημμελίας, καὶ
λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἑπλημμελίας, ἔτι ἵπτι-
θήσεται ἵπτι τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός ἑκαθαριζομένης δεξιᾶς, ἔτι τὸ
ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτῆς δεξιᾶς, ἔτι τὸ ἄκρον τῆς ποδὸς αὐτῆς

δεξιᾶς. * καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἵπτιχεῖ ὁ ἱερεὺς ἵπτι τὴν χεῖ-
ρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν. * Ἐρανεῖ ὁ ἱερεὺς τὰς δακτύλους

αὐτῆς τῆς δεξιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς τῇ ἀρι-
στερᾷ ἐπὶ ἀκτίνος ἐναντίον κυρίου. * καὶ ἵπτιθήσεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ

τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἵπτι τῆς χειρὸς αὐτῆς ἵπτι τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός
τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιᾶς, καὶ ἵπτι τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς

αὐτῆς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἵπτι τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτῆς τοῦ δεξιᾶς,
ἵπτι τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελίας.

* τὸ δὲ καθαλειφθέν ἐλαϊον τὸ ἐν ἵπτι τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως,
ἵπτιθήσεται ἵπτι τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαριζομένου, καὶ ἐξιλιά-
σεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ ποιήσει μίσθον ἀπὸ τῶν τευγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν
τῶν περιστερῶν, καθ' ὅτι θύρεν αὐτῆς ἡ χεὶρ

τὴν μίαν περὶ ἀμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα
συνὴ τῇ θυσίᾳ, καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομέ-
νου ἐναντὶ κυρίου. * Ἐστὶν ὁ νόμος ἐν ᾧ ἔστιν ἀφή τῆς λέ-
πρας, καὶ τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τὴν χεῖρα αὐτῆς εἰς τὸν κατα-
ρισμὸν αὐτῆς. * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ

Ἀαρὼν, λέγων. * ὡς δὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν χανα-
ναίων, ἡ ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κλήρῳ, ἔδωκα ἀφὴν λέπρας
ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῶν. * Ἐξεί τινος

αὐτῆς ἡ οἰκία, καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων. ὡς περ ἀφὴ ἐώ-
ραταί μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ. * καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκιδνά-
σαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ εἰσελθόντος τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφὴν,
καὶ μὴ ἀκαθάρατα γῆν ὅσα δὴ ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μετὰ τῶν

τοῦ εἰσελθόντος ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν.

* καὶ ὄψεται τὴν ἀφὴν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφὴ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς
οἰκίας κοιλάδας χλωροζούσας, ἢ πυρροζούσας, καὶ ἡ ὄψις

αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων.

* καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἵπτι τὴν θύραν τῆς οἰ-
κίας, καὶ ἀφορεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπὶ ἡμέρας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et adducet eos in die octauo emundationis suæ ad sacerdotem ad ostium tabernaculi fœderis coram Domino. * Et tollit sacerdos agnum
qui offertur pro delicto & sextarium olei, & eleuabit ea sacerdos eleuatione coram Domino. * Immolabitque agnum pro delicto. & tollit sa-
cerdos de sanguine hostiæ pro delicto, & ponet super extremum auriculæ dextræ eius qui mundatur, & super pollicem manus eius dextræ, & super
pollicem pedis eius dextri. * Et de oleo fundet sacerdos super manum sinistram suam. * Et asperget sacerdos digito suo manus dextræ
de oleo quod est in manu sinistra eius septies coram Domino. * Ponetque sacerdos de oleo quod est in manu eius, super extremum auriculæ
dextræ eius qui mundatur, & super pollicem manus eius dextræ, & super pollicem pedis eius dextri, in loco sanguinis qui effusus est pro delicto.

* Quod autem reliquum est de oleo quod est super manum sacerdotis ponet super caput eius qui mundatur, ad propitiandum pro eo coram Do-
mino. * Facietque vnum de turturibus aut de filijs columbæ quem inuenerit manus eius. * Vnum pro peccato, & vnum in holocaustum
super munus. Propitiabitque sacerdos pro eo qui mundatur coram Domino. * Hac est lex eius in quo est plaga lepræ cuius manus non in-
uenit ad mundationem suam. * Locutusque est Dominus cum Moysè & Aaron, dicens: * Quando ingressi fueritis terram Chanaan
ego dabo vobis in possessionem, & dederò plagam lepræ in domo terræ possessionis vestræ: * Veniet ille cuius est domus, & nuntiabit
sacerdoti dicens, Quasi plaga visa est mihi in domo. * Præcipietque sacerdos vt efferantur omnia quæ sunt in domo, antequam ingredia-
tur sacerdos ad videndam plagam vt non contaminentur omnia quæ in domo sunt, & postea intrabit sacerdos ad videndam domum.

* Videbitque plagam, & siquidem plaga fuerit in parietibus domus, quasi valliculæ pallidæ aut subruflæ & aspectus earum fuerit humilior parie-
tibus. * Egredietur sacerdos de domo ad ostium domus, & claudet domum septem diebus.

39 * וישב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע
40 בקירת הבית : * וצוה הכהן וחלצו את האבנים
אשר בהן הנגע וחשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל
41 מקום טמא : * ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו
את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום
42 טמא : * ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת
האבנים ועפר אחר יקחו וטח את הבית :
43 * ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את
האבנים ואחרי הקצו את הבית ואחרי הטח :
44 * ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא : * ונתץ את הבית
את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא
45 אל מחוץ לעיר אל מקום טמא : * והבא אל
הבית כל ימי הסגר אתו יטמא עד הערב :
47 * והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס
את בגדיו : * ואם בא הכהן וראה והנה לא
פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן
48 את הבית כי נרפא הנגע : * ולקח לחטאת הבית
שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב : * ושחט
את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים :
49 * ולקח את עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת
וארז הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוט
ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים :
50 * וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים
ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת :
51 * ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני
השדה וכפר על הבית וטהר : * ואת התורה לכל
נגע הצרעת ולנתק : * ולצרעת הבגד ולבית :
52 * ולשאת ולספחת ולבהרר : * להודת ביום
הטמא וביום הטהר ואת תורת הצרעת :

39 * Reuersusq, die septimo cōsiderabit eam.
40 Si inuenerit creuisse lepram: * Iubebit erui
F lapides in quibus lepra est & proijci eos extra
ciuitatem in locum immundum.
41 * Domum autē ipsam radi intrinsecus per
circuitum & spargi puluerem rasurę extra vr-
42 bem in locum immundum. * Lapidésque
alios reponi pro his qui ablati fuerant, & lu-
43 to alio liniri domum. * Sin autē postquam
eruti sunt lapides & puluis elatus & alia terra
44 lita. * Ingressus sacerdos viderit reuersam le-
pram & parietes resperfos maculis, lepra est
perseuerans & immunda domus.
45 * Quam statim destruent, & lapides eius
ac ligna atque vniuersum puluerem proij-
cient extra oppidum in locum immundum.
46 * Qui intrauerit domum quādo clausa est,
immundus erit vsque ad vesperum.
47 * Et qui dormierit in ea & comederit quip-
G piam, lauabit vestimenta sua.
48 * Quod si introiēs sacerdos viderit lepram
non creuisse in domo, postquam denuo lita
fuerit, purificabit eam reddita sanitate.
49 * Et in purificatione eius sumet duos passe-
res lignumq; cedrinum & vermiculum, atque
50 hyssopum. * Et immolato vno passere in va-
se fictili super aquas viuas:
51 * Tolle lignum cedrinum, & hyssopum, &
coccum, & passerem viuum, & tinget omnia
in sanguine passeris immolati atque in aquis
viuentibus.
52 * Et asperget domum septies, purificabitq;
eam tam in sanguine passeris, quā in aquis
viuentibus, & in passere viuo lignoq; cedi-
53 no & hyssopo atque vermiculo.
54 * Cumque dimiserit passerem auolare in
agrum libere, orabit pro domo & iure mun-
55 dabitur. * Ista est lex omnis leprę & percus-
56 surę; * Leprę vestium & domorum;
57 * Cicatricis & erumpentium papularum lu-
centis maculę & in varias species coloribus
immutatis:
58 * Vt possit scire quo tempore mundum
quid vel immundum sit.

תרגום אונקלוס

40 ויפקיד כהנא ביום השביעי ויראה והנה פשה הנגע
41 וירא ביתא יקלפון מגו סחור וירמון ית עפרא דקליפו למברא לקרנא לאחר מסאב :
42 ואם יתוב מכתשא ויסגי בביתא בחר דשליפו ית אבניא
43 וייעור כהנא ויחוי והא אוסיף מכתשא בביתא סגירות מכתשא הוא בביתא מסאב הוא :
44 ויריעור לביתא כל יומין דיסגר יתיה
45 ואם מיעל יעור כהנא ויחוי והא לא
46 ויסב לדקא ית ביתא חרין צפרין ואעא
47 ויסב ית אעא דארזא וית אזובא וית צבע והורי וית
48 וידמי ית ביתא בדמא דצפרא ובמי מבוט ובצפרא
49 וישלח ית צפרא חיה לקרנא לאפי חקלא ויכפר על ביתא וידיכי
50 ולעמקא ולעדיא ולבהראו 57 לאלפא ביומא מסאבא
51 ויסקי ית צפרא דנכיסתא ובמי מבוט וידי לביתא שבע וימנין
52 ויסקי ית צפרא חיה לקרנא לאפי חקלא ויכפר על ביתא וידיכי
53 ולעמקא ולעדיא ולבהראו 57 לאלפא ביומא מסאבא
54 ויסקי ית צפרא דנכיסתא ובמי מבוט וידי לביתא שבע וימנין
55 ויסקי ית צפרא חיה לקרנא לאפי חקלא ויכפר על ביתא וידיכי
56 ולעמקא ולעדיא ולבהראו 57 לאלפא ביומא מסאבא
57 ויסקי ית צפרא דנכיסתא ובמי מבוט וידי לביתא שבע וימנין
58 ויסקי ית צפרא חיה לקרנא לאפי חקלא ויכפר על ביתא וידיכי
59 ולעמקא ולעדיא ולבהראו 57 לאלפא ביומא מסאבא

* Et redibit sacerdos die septima, et videbit domum, & ecce diffusus est tactus in parietibus domus.

* Et iubebit sacerdos, & eruent lapides, in quibus est tactus, & eijcient ipsos extra ciuitatem in locum immundum. * Et domum radent intrinsecus in circuitu, & effundent puluerem rasum extra ciuitatem in locum immundum.

* Et accipient lapides politos alios, et ponent pro lapidibus, & puluerem alium accipient, & linient domum. * Si autem superuenerit iterum tactus, & ortus fuerit in domo postquam eruerunt lapides, & postquam rasa fuit domus, & postquam linita fuerit. * Et ingredietur sacerdos, & videbit si diffusus est tactus in domo, lepra perseverans est in domo, immunda est.

* Et destruent domum, & ligna eius, & lapides eius, & omnem puluerem domus efferent extra ciuitatem in locum immundum.

* Et ingressus in domum omnes dies, quibus segregata est, immundus erit usque ad vesperam.

* Et dormiens in domo, lauabit vestes suas, & immundus erit usque ad vesperam, & comedens in domo, lauabit vestes suas. * Si autem veniens ingressus fuerit sacerdos, & viderit, & ecce non diffusus est tactus in domo postquam linita fuerit domus, & mundabit sacerdos domum, quoniam sanatus est tactus. * Et accipiet ad purificandum domum,

duas auiculas viuas, & lignum cedrinum, & retortum coccinū, & hyssopum. * Et immolabit auiculam vnā in vase fictili in aqua viuenti. * Et accipiet lignum cedrinum, & retortum coccinum, & hyssopum, et auiculā viuentē. * Et tinget ea in sanguine auiculae immolatae in aqua viua, et asperget in ipsis super domū septies, & purificabit domū in sanguine auiculae, et in aqua viua, & in auicula viuentē, & in ligno cedrino, & in hyssopo, & in retorto coccino. * Et dimittet auiculā viuentem extra ciuitatem in campum, & propitiabit pro domo, & mandabitur.

* Hac lex iuxta omnem tactum leprose, & fractionis; * Et leprae vestis, & domus;

* Et cicatricis, & significationis, & splendoris.

* Ut declaretur qua die immundum, & qua die mundum erit. Hac lex leprae.

39 * καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερδὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, (ὁ ὧν) τὴν οἰκίαν, (ὁ ἰδὲ) διεχύθη ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας. * καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερδὺς, (ὁ) ἐξελθὼν ἐκ τῶν λίθων, ἐν οἷς ἔστιν ἡ ἀφή. (ὁ) ἐκβαλῶσιν αὐτὰς ἐξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον.

41 * (ὁ) τὴν οἰκίαν ἀποξυσκοῦσιν ἐσωθεν κύκλῳ, (ὁ) ἐκχεῖσιν τὸν χυμὸν τὸν ἀπεξυσμῆτον ἐξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. * καὶ λήψον) λίθους ἀπεξυσμῆτους ἑτέρας, (ὁ) ἀντιθέουσιν αὐτὰς τῶν λίθων. (ὁ) χυμὸν ἑτερον λήφονταί, (ὁ) ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν.

43 * ἐδὼν) ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἀφή, καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ, (ὁ) ἐξελθὼν ἐκ τῶν λίθων, (ὁ) μὲν) τὸ ἀποξυσκοῦσθαι τὴν οἰκίαν, (ὁ) μὲν) τὸ ἀπαλειφθῆναι.

44 * καὶ εἰσελθὼν) ὁ ἱερδὺς, καὶ (ὁ) εἰς διακέρχῃ) ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἐμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστιν. * (ὁ) καθελθὼν τὴν οἰκίαν, (ὁ) τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν λίθων αὐτῆς, (ὁ) πᾶν τὸν χυμὸν τῆς οἰκίας

46 ἐξοίκοιεν ἐξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. * καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πᾶσας τὰς ἡμέρας, αἷς ἀφορισμένης ἐστίν, ἀκάθαρτος ἐστὶν ἕως ἑσπέρας. * καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐστὶν ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ ἐδίων ἐν τῇ οἰκίᾳ, πλυεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

47 * ἐδὼν) παραχρὸν μὲν) εἰσέλθῃ ὁ ἱερδὺς, (ὁ) ἰδὼν, (ὁ) ἰδοὺ) ἐκ διακέρχῃ) ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὲν) τὸ ἀπαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαρεύει ὁ ἱερδὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰδὼν ἡ ἀφή.

48 * καὶ λήψε) ἀφ' ἀγνίσαι τὴν οἰκίαν, δύο ὀρνίθια ζῶντα, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, (ὁ) ὕσωπον.

50 * καὶ σφάζει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὁσέριον ἐφ' ὕδατι ζῶντι. * (ὁ) λήψε) τὸ ξύλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὴν ὕσωπον, (ὁ) τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν. * (ὁ) βάψῃ αὐτὰ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνίθιου ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατος. (ὁ) περιερανεῖ ἐν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἀφ' ἀγνίς τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τῶν ὀρνίθιων, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῶν ζῶντων, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κέδρινῳ, καὶ ἐν τῇ ὕσῳπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κόκκινῳ.

52 * καὶ ἐξαποσελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν ἐξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον. (ὁ) ἐξελάσῃ) περὶ τῆς οἰκίας, (ὁ) καθαρεύῃ) (ὁ).

54 * ἔτ) ὁ νόμος) καὶ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας, καὶ θραύσματος. * καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ τῆς οἰκίας.

56 * καὶ ἐλῆς, καὶ σημασίας, (ὁ) τοῦ αὐγασματος. * τὸ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

57 * καὶ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

58 * καὶ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

59 * καὶ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

60 * καὶ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

61 * καὶ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

62 * καὶ ἐξηγήσατο αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρεύῃ) (ὁ). ἔτ) ὁ νόμος) τῆς λέπρας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Reuerteturque sacerdos in die septimo. & si viderit creuisse plagam in parietibus domus: 40 Iubebit sacerdos & eruent lapides in quibus fuerit plaga, & projicient eos extra castra in locum immundum.

* Domum autem radent intrinsecus per circuitum, & projicient puluerem quem ralerunt extra ciuitatem in locum immundum. 41 Tollentque alios lapides, & inducent eos in locum lapidum priorum, & alius puluis sumatur ut liniatur domus.

* Et si reuersa fuerit plaga & creuerit in domo, postquam eruerunt lapides, & postquam raserunt domum, & postquam linita est: 42 Ingresietur sacerdos. & si viderit creuisse plagam in domo, lepra corrosiua est in domo, immunda erit. 43 Et diruent domum lapides eius & ligna eius, & omnem puluerem domus educent extra ciuitatem in locum immundum.

* Et qui dormierit in domo, lauabit vestimenta sua: 44 Et si introiens intrauerit sacerdos & viderit, & ecce non creuit plaga in domo postquam intrauerit domum omnibus diebus quibus clausa est, erit immundus usque ad vesperam.

* Et qui comederit in domo, lauabit vestimenta sua. 45 Et si introiens intrauerit sacerdos & viderit, & ecce non creuit plaga in domo postquam intrauerit domum, mundabit sacerdos domum, quia sanata est plaga.

* Tollanturque in emundatione domus duo passeris, & lignum cedrinum, & coccinum, & hyssopum. 46 Immolabitque passerem vnum in vase fictili super aquas fontis.

* Et tinget ea in sanguine passeris immolati & in aquis fontis, & asperget domum septies. 47 Et tollit lignum cedrinum, & coccinum, & passerem viuum, & tinget ea in sanguine passeris immolati & in aquis fontis, & asperget domum septies.

* Purificabitque domum in sanguine passeris, & in aquis fontis, & in passere viuo, & in ligno cedrino, & in hyssopo, & in coccino. 48 Ista est lex omnis plagae leprae & leprose capitis;

* Et dimittet passerem viuum extra urbem super faciem agri, & expiabit domum, & mundabitur. 49 Et ad docendum qua die contaminanda est, & qua die mundanda est. Ista est lex leprae.

טו

* וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
 * דברו אל בני ישראל ואמרתם אלם איש איש
 * כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא: * וזאת תהיה
 * טמאתו בזובו רר בשרו אר- זובו וזו החתים בשרו
 * מזובו טמאתו הוא: * כל המשכב אשר ישכב עליו
 * הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא:
 * ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים
 * וטמא עד הערב: * והישב על הכלי אשר ישב
 * עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
 * והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 * עד הערב: * וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
 * במים וטמא עד הערב: * וכל המרכב אשר ירכב
 * עליו הזב יטמא: * וכל הנגע בכל אשר יהיה
 * תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו
 * ורחץ במים וטמא עד הערב: * וכל אשר יגע בו
 * הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים
 * וטמא עד הערב: * וכלי חרש אשר יגע בו הזב
 * ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: * וכי יטחר הזב
 * מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו
 * ורחץ בשרו במים חיים וטהר: * וביום השמיני
 * יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה
 * אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: * ועשה
 * אתם הכהן אחד חטאת והאחר עליו וכפר עליו
 * הכהן לפני יהוה מזובו: * ואיש כי תצא ממנו
 * שכבת זרע ורחץ במים אר- כל בשרו וטמא עד
 * הערב: * וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו
 * שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב: * ואשה
 * אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים
 * וטמאו עד הערב:

¹ Locutusq; est Dominus ad Moysen & Aa-
² ron, dicens: * Loquimini filiis Israel, &
 A dicite eis, Vir qui patitur fluxum seminis, im-
³ mundus erit. * Et tunc iudicabitur huic vi-
 tio subiacere, cū per singula momenta adha-
⁴ ferit carni eius, atq; cōcreuerit fœdus humor.
 * Omne stratum in quo dormierit immun-
⁵ dum erit, & vbicunq; federit. * Si quis ho-
 minum tetigerit lectum eius, lauabit vesti-
⁶ menta sua, & ipse lotus aqua immundus erit
 vsque ad vesperum. * Si federit vbi ille fede-
⁷ rat, & ipse lauabit vestimenta sua, & lotus aqua
 immundus erit vsque ad vesperam. * Qui
⁸ tetigerit carnem eius, lauabit vestimenta sua,
 & ipse lotus aqua immundus erit vsque ad ve-
⁹ speram. * Si saluam huiuscemodi homo ie-
 cerit super eum qui mundus est, lauabit vesti-
¹⁰ menta sua, & lotus aqua immundus erit vsq;
 ad vesperum. * Sagma super quod federit,
 B immundum erit & quicquid sub eo fuerit qui
 fluxum seminis patitur, pollutum erit vsque
¹¹ ad vesperum. * Qui portauerit horum ali-
 quid, lauabit vestimenta sua, & ipse lotus aqua
¹² immundus erit vsque ad vesperum. * Omnis
 quē tetigerit qui talis est non lotis ante mani-
 bus, lauabit vestimenta sua & lotus aqua im-
¹³ mundus erit vsque ad vesperum. * Vas ficti-
 le quod tetigerit confringetur, vas aut lignū
¹⁴ lauabitur aqua. * Si sanatus fuerit qui huius-
 cemodi sustinet passionē, numerabit septem
 dies post emundationem sui, & lotis vestibus
 & toto corpore in aquis viuentibus erit mun-
¹⁵ dus. * Die aut octauo sumet duos turtures aut
 duos pullos colūbe, & veniet in cōspectu Dñi
 ad ostiū tabernaculi testimonij, dabitq; eos fa-
¹⁶ cerdoti. * Qui faciet vnū p peccato & alterū
 in holocaustū, rogabitq; pro eo corā Dño vt
¹⁷ emundetur à fluxu seminis sui. * Vir de quo
 C egrediatur semen coitus, lauabit aqua omne
 corpus suū, & immundus erit vsq; ad vesperū.
¹⁸ * Vestem & pellem quam habuerit, lauabit
 aqua, & immunda erit vsq; ad vesperum.
 * Mulier cum qua coierit, lauabitur aqua,
 & immunda erit vsque ad vesperum.

תרגום אונקלוס

טו
 * וסליל וייעם משה ועם אהרן למימר:
 * ורא תהי סוכתיה בדוביה ריר בשריה וזו דוביה או
 * כל משכבא דישכב עלוהי דובנא ויהי מסאב וכל מנא דיתב עלוהי יהי מסאב: * וגבר דיקרב
 * ויתב על מנא דיתב עלוהי דובנא יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד
 * וארי ורוק דובנא ברבא ויצבע לבושוהי ויסחי
 * וכל מרכבא דירכב עלוהי דובנא יהי מסאב: * וכל דיקרב בכל דיהי תחותיה יהי מסאב עד רמשא ודיטול
 * וכל דיקרב ביה דובנא וידוהי לא שטף במיא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא
 * ומאן דחסף דיקרב ביה דובנא יתבר וכל מאן דאע ושתטף במיא: * וארי ידכי דובנא מדוביה וימני ליה
 * וביומא חמינאה יסב ליה תרין שפנינין או תרין בני יונה ויחלי לקדם
 * ויטביד ויהוה כהנא חד חטאתא וחד עלתא ויכפר עלוהי כהנא קדם וימ מדוביה: * וגבר ארי
 * וכל לבוש וכל משך דיהי עלוהי שכבת זרעא
 * ואחתא דישכב גבר ויהי שכבת זרעא ויסחון במיא ויהוה מסאבין עד רמשא:

ET locutus est Dñs ad Moysen et Aaron, dicens: 1
 *Loquere filiis Israhel, & dices ad illos, Viro vi- 2
 ro cui fuerit fluxus ex corpore eius, fluxus eius im-
 mundus est. *Et hæc lex immunditiei eius, fluēs semen 3
 ex corpore suo, ex fluxu, qui cōstitit in corpore illius,
 per fluxū suū hæc immunditia eius in eo. *Omnis le 4
 ctus in quo dormierit super eū seminisfluus immundus
 est, et oē vas in quo sederit super illud seminisfluus,
 immundū est. *Et homo qui tetigerit cubile eius, la 5
 uabit vestes suas, et lauabitur aqua, & immundus
 erit vsq; ad vesp̄rā. *Et sedens super vas, in quo 6
 sederit super illud seminisfluus, lauabit vestimenta
 sua, et lauabitur aqua, et immundus erit vsq; ad ve-
 speram. *Et qui tetigerit corpus seminisflui, lauabit 7
 vestes suas, & lauabitur aqua, & immundus erit
 vsq; ad vesp̄rā. *Si autē spuerit seminisfluus super 8
 mundū, lauabit vestes suas, & lauabitur aqua, &
 immundus erit vsq; ad vesp̄rā. *Et omne stragulū 9
 asini in quo ascenderit super illud seminisfluus, im-
 mundū erit vsq; ad vesp̄rā: & omnis tangēs ab o-
 mnibus quacūq; fuerint sub eo, immundus erit vsq;
 ad vesp̄ram. *Et tollens ea, lauabit vestes suas, 10
 & lauabitur aqua, & immundus erit vsq; ad ve-
 sperā. *Et quicquid tetigerit seminisfluus, & ma- 11
 nus eius nō lotus est aqua, lauabit vestes, & lauabi-
 tur aqua, et immundus erit vsq; ad vesp̄ram. *Et 12
 vas fictile quod tetigerit seminisfluus, confringetur,
 & omne vas ligneū lauabitur aqua, et mundū erit.
 *Si autem mundatus fuerit seminisfluus ex fluxu 13
 eius, & numerabit sibi septem dies ad purgatio-
 nem sui, et lauabit vestes eius, et lauabit corpus suū
 aqua viua, & mūdus erit. *Et die octaua accipiet 14
 sibi duos turtures, vel duos pullos columbarū, et of-
 feret ea coram Dño, ad ostia tabernaculi testimonij,
 & dabit ea sacerdoti. *Et faciet ea sacerdos vnū pro 15
 peccato, et vnū in holocaustū, et propitiabit pro eo sa-
 cerdos corā Dño à fluxu eius. *Et homo cui egressus 16
 fuerit ex eo cōcubitus seminis, et lauabit aqua omne
 corpus suū, et immundus erit vsq; ad vesp̄rā. *Et o- 17
 mnis vestis, et omnis pellis, in qua fuerit super eam
 concubitus seminis, & lauabitur aqua, & immun-
 da erit vsque ad vesp̄ram. *Et mulier si dor- 18
 muerit vir cum ea concubitu seminis, & lauabun-
 tur aqua, & immundi erunt vsq; ad vesp̄ram.

16.
 1 *Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν, λέγων·
 2 *λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ὁ ὅστις
 3 καθάρτης ἐστίν. *καὶ ὅστις νόμος τῆ ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων
 4 γόνον ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ῥύσεως, ἢ συνῆκεν ἐν τῷ σώ-
 5 ματι αὐτοῦ, διὰ τοῦ ῥύσεως αὐτοῦ αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐ-
 6 τῷ. *πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣν αὐτὸ κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ ὁ γονορρυῆς, ἀκά-
 7 θαρτός ἐστιν, & πλῦναι σκεδύς ἐφ' ᾧ δὴ καθίστη ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς,
 8 ἀκαθαρόν ἐστιν. *ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὃς ἐδὴ ἀψῆ) τῆ κοίτης αὐτοῦ,
 9 πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λῶσεται) ὕδατι, & ἀκαθάρτος ἐσται
 10 ἕως ἑσπέρας. *καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ σκεδύϊ, ἐφ' ᾧ δὴ καθί-
 11 σται ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῶσεται)
 12 ὕδατι, & ἀκαθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ
 13 χρωδὸς τοῦ γονορρυῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῶσεται) ὕδα-
 14 τι, & ἀκαθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *ἐδὴ ὁ πρὸς τῇ ἀκαθαρσίᾳ ὁ
 15 γονορρυῆς ἐπὶ τὸν καθαρὸν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῶσεται)
 16 ὕδατι, καὶ ἀκαθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *ὁ δὲ πᾶν ἐπίστανμα
 17 ὅντι ἐφ' ᾧ δὴ ἐπὶ τῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς, ἀκαθάρτον ἐσται ἕως
 18 ἑσπέρας. *ὁ δὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ἀπὸ πάντων ὅσα δὴ ἡ ὑποκάτω
 19 αὐτοῦ, ἀκαθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *ὁ δὲ αἵρων αὐτά, πλυνεῖ
 20 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λῶσεται) ὕδατι, καὶ ἀκαθάρτος ἐσται ἕως
 21 ἑσπέρας. *ὁ δὲ ὅστις δὴ ἀψῆ) ὁ γονορρυῆς, & τὰς χεῖρας αὐτοῦ
 22 ἐδένειται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῶσεται) ὕδατι, καὶ ἀ-
 23 καθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *ὁ σκεδύς ὃς ἐκκινῶν ἐδὴ ἀψῆ)
 24 ὁ γονορρυῆς, σιντριβήσεται). *ὁ δὲ πᾶν σκεδύς ἐξυλινὸν πλυνθήσεται)
 25 ὕδατι, & καθαρὸν ἐσται. *ἐδὴ ὁ καθαροῦ ὁ γονορρυῆς ἐκ τοῦ
 26 ῥύσεως αὐτοῦ, & ἐξαλειφθήσεται) ἑαυτὸν ἐπὶ τὰς ἡμέρας εἰς τὸν κα-
 27 θαρτισμὸν αὐτοῦ, & πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῶσεται) τὸ σώ-
 28 μα αὐτοῦ ὕδατι (ζῶντι, & καθαρὸς ἐσται. *ὁ δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
 29 λήψεται) ἑαυτὸν δύο τρυφῶνας, ἢ δύο νεοσσὺς περὶ σερῶν, καὶ οἷσει
 30 αὐτὰ ἐναντὶ κυρίου, ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
 31 δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ. *ὁ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἀμαρ-
 32 τίας, & μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα. *ὁ δὲ ἐξελάσεται) περὶ αὐτοῦ ὁ ἱε-
 33 ρεὺς ἐναντὶ κυρίου ἀπὸ τοῦ ῥύσεως αὐτοῦ. *καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐδὴ
 34 ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, & λῶσεται) ὕδατι πλὴν τὸ σώ-
 35 μα αὐτοῦ, & ἀκαθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *ὁ δὲ πλὴν ἱμάτιον,
 36 & πλὴν δέρμα, ἐφ' ᾧ δὴ ἡ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, & πλ-
 37 ῖν θήσεται) ὕδατι, & ἀκαθάρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. *ὁ δὲ γυνὴ ἐδὴ
 38 μετ' αὐτοῦ κοιτῶν σπέρματι, & λῶνται ὕδατι, καὶ ἀκαθάρτοι ἔσονται ἕως ἑσπέρας.

CHALDAIC PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XV.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE & AARON, DICENS: 1
 *Loquimini cum filiis Israhel & dicetis eis: Vir vir quando fluxerit de carne eius
 adharet carni eius, immundus erit. 2
 *Et hæc erit immunditia eius in fluxu suo: quando liquens humor fluit de carne eius aut quando densus
 erit, erit immundus. 3
 *Omne stratum in quo cubuerit qui fluxum seminis patitur, erit immundum, & omne vas in quo se-
 derit, erit immundum. 4
 *Et vir qui tetigerit stratum eius, lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis, & erit immundus vsque ad vesp̄ram.
 *Et quicumque sederit super vas super quo sederit ille qui fluxum patitur, lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis, & erit immundus vsque ad
 vesp̄ram. 5
 *Et qui tetigerit carnem illius qui fluxum patitur, lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis: & erit immundus vsque ad vesp̄ram.
 *Et quando spuerit ille qui fluxum patitur super eum qui mundus est, lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis, & erit immundus vsque ad vesp̄-
 ram. 6
 *Et omnis equitatura super quā equitauerit ille qui fluxum patitur, erit immunda. 7
 *Et omnis qui tetigerit omne quod sub eo fuerit, erit
 immundus vsque ad vesp̄rā. & qui portauerit illud, lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis, & erit immundus vsque ad vesp̄rā. 8
 *Et omnis quē
 tetigerit ille qui fluxum patitur, & manus suas non abluerat aquis, lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis, & erit immundus vsque ad vesp̄ram. 9
 *Vas autē fictile quod tetigerit ille qui patitur fluxū, confringetur; & omne vas ligneum abluetur aquis. 10
 *Et quando ille qui fluxum patitur,
 mundatus fuerit à fluxu suo, numerabuntur ei septem dies ab emundatione sua: & lauabit vestimenta sua, lauabitq; carnē suam aquis fontis, & sic mū-
 dabitur. 11
 *In die autē octauo sumet sibi duos turtures aut duos filios colūbæ, & adducet in cōspectu Dñi ad ostiū tabernaculi fœderis, dabitq; eos
 sacerdoti. 12
 *Et faciet sacerdos vnū ex eis pro peccato, & vnū in holocaustū, & ppitiabit p̄ eo sacerdos corā Dño à fluxu suo. 13
 *Vir autē de quo egre-
 ditur semē coit, lauabit aquis omnē carnē suā, & erit immūd' vsq; ad vesp̄rā. 14
 *Omnis autē vestis & omnis pellis super qua fuerit semē coitus, laua-
 bitur aquis, & erit immūda vsq; ad vesp̄rā. 15
 *Mulier autē cū qua vir cubuerit coitu seminis, vterq; lauabitur aquis, & erūt immūdi vsq; ad vesp̄rā.

* ואשה כי-תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה
 שבעת ימים תהיה בנדתה וכל-הנגע בה יטמא-עד-
 הערב: * וכל-אשר-תשכב עליו בנדתה יטמא-
 וכל-אשר-תשב עליו יטמא: * וכל-הנגע במשכבה
 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא-עד-הערב: * וכל-
 הנגע בכל-כלי-אשר-תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא-עד-הערב: * ואם על-המשכב הוא
 או על-הכלי אשר-הוא ישבת-עליו בנגעו-בו יטמא
 עד-הערב: * ואם שכב ישכב איש את-רוותה
 נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-
 ישכב עליו יטמא: * ואשה כי-יוזב זוב דמה
 ימים רבים בלא-עת נדתה או כי-תזוב על-נדתה
 כל-ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא:
 * כל-המשכב אשר-תשכב עליו כל-ימי זובה
 במשכב נדתה יהיה לר-ו כל-הכלי אשר-תשכב עליו
 טמא יהיה בטמא-נדתה: * וכל-הנגע בם יטמא
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא-עד-הערב: * ואם-
 טהרה מזובה וספררה לה שבעת ימים ואחר-טהרה:
 * וביום השמיני תקח-לה שתי תרים או שני בני
 יונה והביאה אותם אל-הכהן אל-פתח אהל מועד:
 * ועשה הכהן את-האחד חטאת ואת-האחר
 עלה וכפר על-יד הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה:
 * והורתם את-בני ישראל מטמאתם ולא ימתו
 בטמאתם בטמאם את-משכבי אשר בתוכם:
 * ואת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבר-זרע
 לטמאה-בה: * והדוה בנדתה והזב את-זובו
 לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם-טמאה:

יו

* וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן
 בקרבתם לפני יהוה וימתו:

19 * Mulier quæ redeunte mense patitur flu-
 xum sanguinis, septem diebus separabitur.
 20 * Omnis qui tetigerit eam immundus erit
 usque ad vesperum, & locus in quo dormierit
 vel federit diebus separationis suæ, polluetur.
 21 * Qui tetigerit lectum suum lauabit vesti-
 menta sua & ipse lotus aqua, immundus erit
 usque ad vesperum.
 22 * Omne vas super quod illa federit quisquis
 attigerit, lauabit vestimenta sua, & ipse lotus
 aqua pollutus erit usque ad vesperum.
 23 * Si coierit cum ea vir tempore sanguinis
 menstrualis immundus erit septem diebus, &
 omne stratum in quo dormierit, polluetur.
 24 * Mulier quæ patitur multis diebus fluxum
 sanguinis non in tempore mēstruali, vel quæ
 post mēstruum sanguinem fluere non cessat
 quam diu subiacet huic passioni, immunda
 erit quasi sit in tempore mēstruo.
 25 * Omne stratum in quo dormierit, & vas
 in quo federit, pollutum erit.
 26 * Quicunq; tetigerit ea, lauabit vestimen-
 ta sua, & ipse lotus aqua immundus erit usq;
 ad vesperum.
 27 * Si steterit sanguis & fluere cessauerit, nu-
 merabit septem dies purificationis suæ.
 28 * Et die octauo offeret pro se sacerdoti duos
 turtures, aut duos pullos columbarum ad
 ostium tabernaculi testimonij.
 29 * Qui vnum faciet pro peccato & alterum
 in holocaustum, rogabitque pro ea coram Do-
 mino, & pro fluxu immunditiæ eius.
 30 * Docebitis ergo filios Israel vt caueant im-
 munditias, & non moriatur in sordibus suis,
 cum polluerint tabernaculum meum quod
 est inter eos.
 31 * Ista est lex eius qui patitur fluxum semi-
 nis, & qui polluitur coitu.
 32 * Et quæ mēstruis temporibus separatur,
 vel quæ iugi fluit sanguine, & hominis qui
 dormierit cum ea. CAP. XVI.
 1 Locutusque est Dominus ad Moysen post
 mortem duorum filiorum Aaron, quando
 offerentes ignem alienum interfecti sunt.

תרגום אונקלוס

19 ואחתי ארייהא דם יהי זובה בבשרה שבעה יומין תהי ריחוקה וכל דיקרב בה יהי מסאב עד רמשא:
 20 וכל דיקרב במשכבה יצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא:
 21 ואם על משכבה הוא או על מנא דהיא יתבא עלוהי
 22 ואם משכב ישכב גבר ויהי ריחוקה עלוהי ויהי מסאב שבעה יומין וכל משכבא דישכב עלוהי
 23 ואחתי ארי ידוב דוב דמה יומין סגיאין בלא עידן ריחוקה או ארי תדוב על ריחוקה כל יומי דוב סובתה כיומי ריחוקה תהי
 24 כל משכבא דתשכב עלוהי כל יומי דובה כמשכב ריחוקה יהי לה וכל מנא דתחב עלוהי מסאב יהי בסואבת ריחוקה:
 25 ואם דכיתא סדובה ותמני לה שבעה יומין וכחר
 26 וביומא תמיכא תיסב לה חרין שפגנין או חרין בני יונה ותיתי ותחון לוח כהנא לתרע משכן זימנא:
 27 ותפרשון ית בני ישראל מסובתהון ולא ימותו בסואבתהון
 28 דא אוריתא דדובנא ותחפוק מיניה שכבת זרעא לאסתאבא בה:
 29 ולדסובתא בריחוקה ולדאייב
 30 ומליל יי עם משה בחר דמיתו חרין בני אהרן בקרוביהון אשתא נכריתא קדם יי ומיתו:

* Et mulier quæ fuerit fluens sanguine, & erit
fluxus eius in corpore eius, septem dies erit im men-
struo suo. * Omnis tangens eam, immundus erit
usque ad vesp̄eram: & omne super quod dormierit
super illud in menstruo eius, immundum erit: & o-
mne super quod infederit super illud, immundū erit.

* Et omnis qui tetigerit cubile eius, lauabit ve-
stes suas, & lauabit corpus aqua, & immundus erit
usque ad vesp̄eram. * Et omnis tangēs omne vas
in quo federit super illud, lauabit vestes suas, & la-
uabitur aqua, & immundus erit usque ad vesp̄e-
ram. * Si autem in lecto ea existente, vel super vas,
ubi ea federit super illud, cum tangit ipse illam, im-
mundus erit usque ad vesp̄eram. * Si autem cu-
batione dormierit quis cum ea, & fuerit immun-
ditia eius super eū, immundus erit septem dies: &
omnis lectus in quo dormierit in eo, immundus
erit.

* Et mulier si fluxerit fluxum sanguinis sui dies
plures, nō in tempore mēstrui sui, si & fluxerit post
menstruum suum, omnes dies fluxus immunditiae
eius sicut dies mēstrui sui, erit immunda. * Et omnis
lectus in quo dormierit in eo omnes dies fluxus eius,
iuxta lectū mēstrui eius erit illi, & omne vas in quo
federit super illud, immundū erit iuxta immunditiā
mēstrui sui.

* Et omnis tangens eam, immundus erit, &
lauabit vestes suas, & lauabitur aqua, & immū-
dus erit usque ad vesp̄eram. * Si autem purgatus
fuerit à fluxu suo, & numerabit sibi septem dies,
& post hæc mundabitur. * Et die octaua accipiet
sibi duos turtures, vel duos pullos columbarum,
* Et feret ea ad sacerdotem ad hostium taberna-
culi testimonij, & faciet sacerdos vnum pro pecca-
to, & vnum in holocaustum, & propitiabit pro ea
sacerdos coram Domino à fluxu immunditiae eius.

* Et cauentes facietis filios Israhel ab immundi-
tate sua, & non morientur ob immunditiam suam,
cum polluerint ipsi tabernaculū meum quod in ipsis.

* Hæc lex seminis flui, & si alicui exierit ex ipso
cubatio seminis, vt polluat in ipso.

* Et sanguinis flui in mēstruo eius, & seminis flui
in fluxu eius masculo vel femina, & viro, si dormi-
uerit cum menstruata.

19 * καὶ γυνὴ ἥτις δυνήσεται αἵματι, & ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν
τῷ σώματι αὐτῆς, ἐπὶ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς.

20 * πᾶς ὁ ἀπὸ ῥύσεως αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας· καὶ
πάν ἐφ' ᾧ δύνῃ κοιτάξῃ ἐπ' αὐτὴν ἐν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς, ἀκάθα-
ρον ἔσται· & πᾶν ἐφ' ᾧ δύνῃ καταβῇ ἐπ' αὐτὴν, ἀκάθαρτον ἔσται.

21 * καὶ πᾶς ὁς δύνῃ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, & λύσει τὸ σῶμα ὑδατι, & ἀκαθάριτός ἐσται ἕως ἑσπέ-
ρας.

22 * καὶ πᾶς ὁ ἀπὸ ῥύσεως παντὸς σκεύους ἐφ' ᾧ δύνῃ καβίση
ἐπ' αὐτὸ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λύσει ὑδατι, & ἀκα-
θάρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

23 * ἐάν τις ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς ὕπνῃ, ἢ
ἐπὶ σκεύους, & δύνῃ αὐτὴν κάθῃ ἐπ' αὐτὴν. * ἐν τῷ ἀπιδεῖται
αὐτὴν αὐτὴν, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

24 * ἐάν τις κοιτῇ κοι-
μηθῇ τις μετ' αὐτῆς, & γυνὴ ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ,
ἀκαθάριτος ἔσται ἐπὶ ἡμέρας· καὶ πάντα κοίτη ἐφ' ἣ δύνῃ κοι-
μηθῇ ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται.

25 * καὶ γυνὴ ἐάν ῥέῃ ῥύσιν αἵμα-
τος αὐτῆς ἡμέρας πλείους, ὅτε ἐν καιρῷ τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς, ἐάν καὶ
ῥέῃ μετ' ἡν ἀφόδρον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρ-
σίας αὐτῆς, καὶ ὅτι αἱ ἡμέραι τῆς ἀφόδρου αὐτῆς, ἔσται ἀκα-
θάρτος.

26 * καὶ πάντα κοίτη ἐφ' ἣ δύνῃ κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῷ πᾶσας
τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως αὐτῆς, καὶ τὴν κοίτην τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς
ἔσται αὐτῇ· & πᾶν σκεῦος ἐφ' ᾧ δύνῃ καβίση ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθα-
ρον ἔσται, καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς.

27 * καὶ πᾶς ὁ ἀπὸ ῥύ-
σεως αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
& λύσει ὑδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

28 * ἐάν τις καθαρεύῃ ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτῆς, καὶ ἔξαρθημύσεται αὐτῇ
ἐπὶ ἡμέρας, & μετ' αὐτὰ καθαρεύσεται. * καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδὼν λήψεται ἑαυτῇ δύο πευγόνους, ἢ δύο νεοσσὺς περισε-
ρών.

29 * καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερεῖα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς
σκηνῆς ὡς μαρτυρίου· καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίσχον περὶ ἀ-
μαρτίας, καὶ τὴν μίσχον εἰς ὄλοκαύτωσιν· καὶ ἔξιλασέ· περὶ
αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς.

30 * καὶ ὅλα ἔειπεν ποιήσετε ὅσα ἔειπεν ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκα-
θαρσιῶν αὐτῶν· καὶ ὅτε ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν
αὐτῶν, ἐν τῷ μιανέειν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς.

31 * ἔτι ὁ νόμος ὁ γονορρυῆς· καὶ ἐάν τις ἐξέλθῃ ἐξ
αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ὥς ἐμιανθῇ ἐν αὐτῇ. * καὶ τῇ
αἰμορροῇ ἐν τῇ ἀφόδρῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονορρυῆς ἐν τῇ ῥύσει
αὐτοῦ τὰ ἀρσενίῳ ἢ τῇ θηλυῇ· καὶ τὰ δάκρυα, ἐάν κοιμηθῇ μετ'
ἀποκαθαρμύνης.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

19 Mulier autem quæ patitur fluxum sanguinis in carne sua, septem diebus erit quasi menstruata. & omnis qui tetigerit eam erit immundus usque ad vesp̄eram.

20 Et omnis qui cubuerit cum ea in menstruo suo erit immundus. & omne super quod federit erit immundum.

21 Et omnis qui tetigerit stratum eius lauabit vestimenta sua, & lauabitur aquis, & erit immundus usque ad vesp̄eram.

22 Et si cubuerit ille in strato vel in vase in quo ipsa sedit, cum tetigerit illud immundus erit usque ad vesp̄eram.

23 Et si cubans cubuerit vir cum ea & men-
struum eius fuerit in ea, erit immundus septem diebus. & omne stratum super quod cubuerit erit immundum.

24 Et mulier cuius sanguis
fluxerit diebus multis præter tempus mēstrui sui, vel quando fluxerit post menstruum suum, cunctis diebus quibus fluxerit immunditia eius, si-
cut in diebus mēstrui sui erit immunda.

25 Omne stratum in quo cubuerit omnibus diebus fluxus sui, quasi stratum mēstrui sui erit. &
omne vas in quo federit immundum erit quasi immunditia mēstrui sui.

26 Et omnis qui tetigerit illud erit immundus, & lauabit vestimenta
sua, lauabiturque aquis, & erit immundus usque ad vesp̄eram.

27 Si autem mundata fuerit à fluxu suo, numerabit sibi septem dies, & postea
faciet sacerdos vnum pro peccato & vnum in holocaustum, & propitiabit pro ea sacerdos coram Domino à flu-
xum quod est inter eos.

28 In die autem octauo tollet sibi duos turtures aut duos filios columbæ, & adducet eos ad sacerdotem ad ostium taberna-
culi fœderis.

29 Facietque sacerdos vnum pro peccato & vnum in holocaustum, & propitiabit pro ea sacerdos coram Domino à flu-
xum quod est inter eos.

30 Et separabit filios Israhel ab immunditijs suis, vt non moriantur in immunditijs suis, cum polluerint tabernaculum
meum quod est inter eos.

31 Ista est lex eius qui patitur fluxum seminis, & à quo egreditur semen coitus vt polluat in eo.

32 Et eius quæ est polluta menstruo, & illius à quo fluxus fluit tam masculi quàm feminae & viri qui cubuerit cum immunda.

1 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן
 אחיך ואל כל בני הכהן אשר על הארץ ולא ימותו
 אהרן על הכפרת : * בזאת יבא אהרן אל הקדש
 2 בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה : * כתנת בד
 קדש ילבש ומכנסי בד ירחיץ על בשרו ובאבנט בד
 יחגור ובמזנפרת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ
 3 במים את בשרו ולבשם : * ומאת עדרת
 בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל
 4 אחד לעלה : * והקריב אהרן את פר החטאת
 5 אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו : * ולקח את
 שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל
 6 מועד : * ונתן אהרן על שני השעירים גרלות
 גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל :
 7 * והקריב אהרן את השעיר אשר עליו
 הגורל ליהוה ועשהו חטאת : * והשעיר אשר עליו
 8 עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו
 9 לשלח אתו לעזאזל המדבר : * והקריב אהרן
 10 את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו
 11 ושחט את פר החטאת אשר לו : * ולקח מלג
 המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
 12 חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת
 13 * ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן
 הקטרת את הכפרת אשר על העדור ולא ימותו :
 14 * ולקח מדם הפר והזרי באצבעו על פני הכפרת
 15 קדמו ולפני הכפרת יזרי שבע פעמים מן הדם
 באצבעו : * ושחט את שעיר החטאת אשר לעם
 והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשהו את דמו
 כאשר עשהו לדם הפר והזרי אתו על הכפרת
 ולפני הכפרת :

1 * Et praecepit ei dicens : Loquere ad Aaron
 fratrem tuum, ne omni tempore ingrediatur
 sanctuarium, quod est intra velum coram pro-
 pitatorio, quo tegitur arca, ut non moriatur,
 quia in nube apparebo super oraculum, nisi
 haec ante fecerit.
 2 * Vitulum pro peccato offeret & arietem
 in holocaustum, tunica linea vestietur, femi-
 nalibus lineis verenda celabit.
 3 * Accingetur zona linea, cidarim lineam
 imponet capiti. Haec enim vestimenta sunt
 sancta; quibus cunctis cum lotus fuerit, in-
 ducetur.
 4 * Suscipietque ab vniuersa multitudine fi-
 liorum Israel duos hircos pro peccato, & vnu
 arietem in holocaustum.
 5 * Cumque obtulerit vitulum, & orauerit
 pro se & pro domo sua;
 6 * Duos hircos stare faciet coram Domino
 in ostio tabernaculi testimonij.
 7 * Mittensque super vtrumque sortem, vna
 Domino, & alteram capro emissario.
 8 * Cuius exierit fors Domino, offeret illum
 B pro peccato.
 9 * Cuius autem in caprum emissarium sta-
 tuet eum viuum coram Domino ut fundat
 preces super eum, & emittat eum in solitudinem.
 10 * His rite celebratis offeret vitulum; & ro-
 gans pro se & domo sua, immolabit eum.
 11 * Assumptoque thuribulo quod de pruinis
 altaris impleuerit, & hauriens manu compo-
 situm thymiama in incensum, ultra velum in-
 trabit in sancta:
 12 * Ut positis super ignem aromatibus nebu-
 la eorum & vapor operiat oraculum quod est
 supra testimonium, & non moriatur.
 13 * Tollet quoque de sanguine vituli, & asper-
 get digito septies contra propitiatorium ad
 orientem.
 14 * Cumque maclauerit hircum pro pecca-
 to populi, inferet sanguinem eius intravelum
 sicut praeceptum est de sanguine vituli, ut
 aspergat e regione oraculi.

תרגום אונקלוס

1 ויאמר יי למשה מליל עם אהרן אחיו ולא יהי עלי כל עיני לקדשא מנו לפרוכתא לקדם כפורתא דעל ארונא ולא ימות ארי בעננא אכא
 2 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 3 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 4 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 5 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 6 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 7 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 8 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 9 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 10 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 11 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 12 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 13 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 14 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי
 15 ברא יעזר אהרן לקדשא בחור בר תורי לחטאתא ודבר לעלתא : * כתונא דברצא דקדשא ילבש ומכנסי

CAP. XVI.

ET locutus est Dñs ad Moysen, postquam mortui 1
sunt duo filij Aaron, quando obtulerunt ipsi ignē
alienum corā Domino, & mortui fuerunt. * Et di- 2
xit Dominus ad Moysen: Loquere ad Aaron fratrē
tuum, et non intret omnē horam in sanctuariū quod
interius velo in faciē propitiatorij, quod est super ar-
cae testimonij, et nō moriemini, in enim nube appare- 3
bo in propitiatorio. * Sic ingredietur Aaron in san-
ctuariū, in vitulo ex bobus pro peccato, & ariete in
holocaustum, & tunicā lineam sanctificatā induet,
& feminale lineum erit in corpore eius. * Et zona 4
linea cingetur, et cidarim lineam circūponet, vestes
sanctæ sunt, & lauabit aqua omne corpus suum, et
vestiet eas. * Et à multitudine filiorū Israel acci- 5
piet duos hircos, ex capris pro peccato, & arietem
vnum in holocaustum. * Et adducet Aaron vi- 6
tulum qui pro peccato suū, & propitiabit pro se &
domo sua. * Et accipiet duos hircos, & constituet 7
eos coram Domino iuxta hostiū tabernaculi testimo-
nij. * Et imponet Aaron super duos hircos sortes, 8
sortem vnam Domino, & sortem vnam emissario.
* Et adducet Aaron hircum super quē superuenit 9
super eum sors Domino, & faciet pro peccato. * Et 10
hircum, super quē superuenit super eū sors emissarij,
statuet eū viuēte corā Domino, vt propitiet super
eum, vt dimittat eis in emissionē, et dimittet eum in
eremum. * Et adducet Aaron vitulum qui pro 11
peccato qui suus, & propitiabit pro se, et domo sua,
& immolabit vitulum qui pro peccato suū. * Et 12
accipiet plenum thuribulum carbonū ignis ab alta-
ri, quod est corā Domino, & implebit manus suas
thymiamate cōpositionis subtilis, & inducet inte-
rius velo. * Et imponet thymiamata super ignem co- 13
ram Domino, & cooperiet vapor thymiamatis pro-
pitiatorium quod est in testimonijs, & non morie-
mini. * Et accipiet à sanguine vituli, & asperget 14
digito super propitiatoriū ad orientē in faciē propi-
tatorij asperget septies à sanguine digito suo. * Et 15
immolabit hircum qui pro peccato, qui est pro populo
coram Domino, & inferet de sanguine eius interius
velo, & faciet sanguinem eius, quemadmodum fe-
cit sanguinem vituli, & asperget sanguinem eius
super propitiatoriū, in faciē propitiatorij.

1 *εἶ.* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν μὲτ' ὅτε τελευτή-
σαι ὁδὸν δύο υἱὸς Αἰαρόν ἐν τῷ πρὸς φέρον αὐτὸς πρὸς ἀλλότρι-
2 *ον ἐναντὶ κυρίου, & ἐτελεύτησαν.* * ὁ εἶπε κύριος πρὸς Μωϋσῆν,
λάληθον πρὸς Αἰαρόν τὸν ἀδελφόν σου, & μὴ εἰσπορεύῃς ὡς πᾶ-
σαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον τὸ ἐσώτερον τοῦ κατεπετάσματος εἰς τὸ
πρὸς ὥπον τῆς ἱλαστηρίας, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῆς μαρτυρίας, & ἐκ
3 *ἀποθανεῖτε.* ἐν γὰρ νεφέλῃ ὁφθήσεται ἐπὶ τῆς ἱλαστηρίας. * ὅτως
εἰσελεύσῃ Αἰαρόν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν μόχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρ-
τίας & κελῶ εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον
4 *ἐνδύσῃ,* & περισκελίον λινὸν ἔσται ἐπὶ τῆς χεῖρος αὐτοῦ. * καὶ
ζώνη λινὴ (ζώσῃ), & κίδαριν λινὴν περιθήσῃ, ἱμάτια ἁγία
ἔσιν & λῆσῃ ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, & ἐνδύσῃ αὐτά.
5 * ὁ δὲ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ δύο χιμάρ-
ρας τῆς αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κελὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα.
6 * ὁ προσάξει Αἰαρόν τὸν μόχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν ἑαυ-
7 *τοῦ, & τῆς ἱλαστῆς* περὶ ἑαυτοῦ & οἴκου αὐτοῦ. * καὶ λήψῃ ὁδὸν
δύο χιμάρρας, & παραστήσει αὐτὰς ἐναντὶ κυρίου πρὸς τὴν θύ-
8 *ραν τοῦ σκευῆς* τῆς μαρτυρίας. * ὁ δὲ πρὸς Αἰαρόν ἐπὶ ὁδὸν
χιμάρρας κλήρας, κλήρον ἓνα τῷ κυρίῳ, καὶ κλήρον ἓνα τῷ ἄπο-
9 *πομπαίῳ.* * ὁ προσάξει Αἰαρόν τὸν χιμάρρον, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν
10 *ἐπ' αὐτὸν ὁ κλήρος* τῷ κυρίῳ. ὁ ποιήσει περὶ ἁμαρτίας. * ὁ
τὸν χιμάρρον, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλήρος τοῦ ἀποπομ-
παίος, στήσει αὐτὸν ἐναντὶ κυρίου, ὥς ἐξ ἱλαστῆς αὐτοῦ ἐπ'
αὐτοῦ, ὥς ἐξ ἀποστῆλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν, & ἀφήσει
11 *αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.* * ὁ προσάξει Αἰαρόν τὸν μόχον τὸν περὶ
τῆς ἁμαρτίας τὸν ἑαυτοῦ, & τῆς ἱλαστῆς περὶ ἑαυτοῦ, & οἴκου αὐτοῦ,
12 *ὁ σφάξει τὸν μόχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν ἑαυτοῦ.* * ὁ λή-
ψῃ πληρὴς τὸ πυρεῖον ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ τῆς θυιαστηρίας, &
ἀπένδωπεν κυρίως. ὁ πληρώσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ θυμιάματος
σωθέσεως λεπτῆς. ὁ εἰσίοις ἐσώτερον τῆς κατεπετάσματος.
13 * ὁ δὲ πρὸς Αἰαρόν τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐναντὶ κυρίου. ὁ καλύψει
ἡ αἰτμὶς τῆς θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν,
14 *καὶ ἐκ ἀποθανεῖτε.* ὁ λήψῃ ἀπὸ τῆς αἵματος τῆς μόχου, & ῥανεῖ
τὰ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον καὶ ἀνατολάς, καὶ πρὸς ὥπον τῆς
15 *ἱλαστηρίας* ῥανεῖ ἐπὶ αἵματος ἀπὸ τῆς αἵματος τὰ δακτύλῳ αὐτοῦ. * ὁ
σφάξει τὸν χιμάρρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, τὸν περὶ τῆς λαῖς ἐναν-
τι κυρίου. ὁ εἰσίοις τῆς αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τῆς κατεπετάσματος,
& ποιήσει τῆς αἵματος αὐτοῦ, ὃν πρὸς ὥπον ἐποίησε τὸ αἷμα τῆς μό-
χου. καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ πρὸς ὥπον
τοῦ ἱλαστηρίου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XVI.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE: POSTQUAM MORTUI SUNT DUO FILIJ AARON, QUANDO OBTULERUNT IGNEM ALIENUM CORAM DOMINO & MORTUI SUNT.
DIXITQUE DOMINUS AD MOYSEN: LOQUERE CUM AARON FRATRE TUO UT NON INGREDIATUR OMNI TEMPORE AD SANCTUARIUM INTRA VELUM CORAM PROPITIATORIO QUOD EST SUPER ARCAM, UT NON MORIATUR, QUONIAM IN NUBE EGO APPAREBO SUPER PROPITIATORIUM. CUM HOC INGREDIATUR AARON IN SANCTUARIUM, IN VITULO DE BOBIS PRO PECCATO, & ARIETE IN HOLOCAUSTUM. TUNICA LINEA SANCTA VESTIETUR, & FEMINALIA LINEA ERUNT SUPER CARNEM EIUS, & BALTEO LINEO ACCINGETUR, & CIDARIM LINEAM PONET IN CAPITIS SUO, VESTIMENTA SANCTA SUNT. & LAUABIT AQUIS CARNEM SUAM, & SIC VESTIETUR EIS. ET TOLLES A CONGREGATIONE FILIORUM ISRAEL DUOS HIRCOS CAPRARUM PRO PECCATO, & ARIETEM VNUM IN HOLOCAUSTUM. OFFERETQUE AARON VITULUM SUUM QUOD EST PRO PECCATO, & PROPITIABIT PRO SE & PRO HOMINIBUS DOMUS SUÆ. TOLLETQUE DUOS HIRCOS, & STARE FACIET EOS CORAM DOMINO IN OSTIO TABERNACULI. ET MITTET AARON SUPER DUOS HIRCOS SORTES, SORTEM VNAM NOMINI DOMINI, & SORTEM VNAM AZAZEL. OFFERETQUE AARON HIRCUM CUIUS SORS EXIERIT IN NOMINE DOMINI, & FACIET EUM PRO PECCATO. HIRCUM AUTEM CUIUS SORS EXIERIT AZAZEL, STARNET VIUUM CORAM DOMINO, UT PROPITET IN EO, & UT MITTAT EUM AD AZAZEL IN DESERTUM. ET OFFERET AARON VITULUM PRO PECCATO SUO, & PROPITIABIT PRO SE & PRO HOMINIBUS DOMUS SUÆ. IMMOLABITQUE VITULUM PRO PECCATO SUO. ET TOLLET THURIBULUM PLENUM PRUNIS IGNIS DESUPER ALTARE DE CONSPECTU DOMINI, & PLENUM PUGILLUM SANI THYMIAMATIS AROMATUM MINUTARUM, & INGREDIETUR INTRA VELUM. ET PONET THYMIAMATA AROMATUM SUPER IGNEM CORAM DOMINO, & COOPERIET PROPITIATORIUM QUOD EST SUPRA TESTIMONIUM, UT NON MORIATUR. TOLLETQUE DE SANGUINE VITULI & ASPERGET DIGITO SUO SUPER FACIEM PROPITIATORIJ AD ORIENTE, & CORAM PROPITIATORIO ASPERGET SEPTIES DE SANGUINE DIGITO SUO. IMMOLABITQUE HIRCUM QUOD EST PRO PECCATO POPULI, & INFERET SANGUINEM EIUS INTRA VELUM. & FACIET DE SANGUINE EIUS SICUT FECIT DE SANGUINE VITULI, & ASPERGET EUM SUPER PROPITIATORIUM & CORAM PROPITIATORIO.

16 * וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך
17 טמאתם: * וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו וכעד בירו וכעד
18 כל קהל ישראל: * ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן
19 על קרנות המזבח סביב: * והזה עליו מן הדם
באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני
20 ישראל: * וכל אדם מכפר את הקדש ואת אהל
מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: * וסמך
21 אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה
עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם
לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח
22 ביד איש עתי המדברה: * ונשא השעיר עליו את
כל עונתם אל ארץ נזורה ושלח את השעיר
23 במדבר: * ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את
בגדי חדר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם:
24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר
25 בעדו ובעד העם: * ואת חלב החטאת יקטיר
26 המזבח: * והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
27 המחנה: * ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויציא אל
מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם
28 ואת פרשם: * והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה:
29 * והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוכם:

16 * Et expiet sanctuarium ab immunditiis fi-
liorū Israel, & à prauaricationibus eorū, cun-
ctisq; peccatis. Iuxta hunc ritum faciet taber-
naculo testimonij quod fixum est inter eos in
17 medio sordiū habitationis eorum. * Nullus
hominum sit in tabernaculo quādo pontifex
sanctuarium ingreditur, vt roget pro se, & p-
18 domo sua & pro vniuerso cœtu Israel: * Do-
nec egrediatur tabernaculū. Cū aut exierit
ad altare quod coram Dño est, oret pro se: &
sumptū sanguinē vituli atq; hirci fundat su-
19 per cornua eius per gyrū. * Aspergensq; di-
gito septies, expiet & sanctificet illud ab im-
20 munditiis filiorū Israel. * Postquā emunda-
uerit sanctuariū & tabernaculū & altare, tūc
21 offerat hircum viuente; * Et posita vtraque
E manu super caput eius, cōfiteatur omnes ini-
quitates filiorū Israel & vniuersa delicta atq;
peccata eorū, q̄ imprecans capiti eius emittet
22 illū per hominē paratū in desertū. * Cūq;
portauerit hircus omnes iniquitates eorū in
terrā solitariam, & dimissus fuerit in deserto:
23 * Reuertetur in tabernaculum testimonij, &
depositis vestibibus quibus prius indutus erat,
24 cū intraret sanctuariū, relictisq; ibi, * Laua-
bit carnē suam in loco sancto, inductūq; ve-
stibus suis. & postq̄ egressus obtulerit holo-
caustū suū ac plebis, rogabit tam pro se quā
25 pro populo. * Et adipem qui oblatus est pro
26 peccatis adolebit super altare. * Ille verò qui
dimiserit caprū emissarium, lauauit vestimē-
ta sua & corpus aqua, & sic ingreditur in ca-
27 stra. * Vitulum autē & hircum qui pro pec-
cato fuerant immolati, & quorū sanguis illa-
tus est in sanctuarium vt expiatio cōpleretur,
asportabunt foras castra, & cōburēt igni tam
28 pelles quā carnes eorū ac fimum. * Et qui-
cunque combusserit ea, lauabit vestimēta sua
& carnem aqua, & sic ingreditur castra.
29 * Erítque vobis hoc legitimum sempiter-
num. Mense autem septimo, decima die men-
sis affligetis animas vestras, nullūque opus
facietis siue indigena siue aduena qui pereg-
rinatur inter vos.

תרגום אונקלוס

16 * וכפר על קדשא מסואבת בני ישראל וממריהון וכן יעביר למשכן זמנא דשרי עמהון בגו סואבתהון: * וכל אדם
17 * ויפוק למדבחה די קדש
18 * וידי עלוהי מן דמא באצבעיה שבע זמנן וירכיניה
19 * וישעיה מלכפרא על קדשא ועל משכן זמנא ועל מדבחה ויקריב יד צפירא חיה:
20 * ויטול צפירא עלוהי ית כל עונת בני ישראל וית כל מרדיהון לכל חטאתהון ויתן יתהון על ריש צפירא וישלח ביד
21 * ויטול צפירא עלוהי ית כל עונתהון לארע דלא יתבא וישלח ית צפירא במדברא:
22 * ויסחי ית בשריה במיא באחר קדוש וילבש ית לבושוהי
23 * וית תרבא דחטאתא ויסיק למדבחה:
24 * וית תורא דחטאתא וית צפירא דחטאתא דאחעל מדיהון לכפרא בקדשא
25 * ודמוכיל ית צפירא לעזאזל
26 * וית תורא דחטאתא וית צפירא דחטאתא דאחעל מדיהון לכפרא בקדשא
27 * ודמוכיל ית צפירא לעזאזל
28 * וית תורא דחטאתא וית צפירא דחטאתא דאחעל מדיהון לכפרא בקדשא
29 * ודמוכיל ית צפירא לעזאזל

* Et propitiabit sanctuariū ab immunditijs filio-
rum Israel, et ab iniquitatibus eorū de omnibus pec-
catis eorū, & sic faciet tabernaculo testimonij quod
edificatū est in his quæ in medio immunditiei eorum.

* Et omnis homo nō erit in tabernaculo testimonij,
ingrediete ipso ad propitiandū in sanctuario, quo ad
exiuerit, & propitiabit pro se & domo sua, & pro
omni cetero Israel. * Et egredietur super altare quod
est coram Dño, & propitiabit super illud, et accipiet
de sanguine vituli, et de sanguine hirci, & imponet
super cornua altaris in circuitu. * Et asperget su-
per illud de sanguine digito suo septies, & mūdabit
illud, et sanctificabit illud de immunditijs filiorū Is-
rael. * Et sacrificabit propitiarius sanctuariū, & ta-
bernaculū testimonij, et altare, & de sacerdotibus,
& mūdabit, & adducet hircū viuū. * Et im-
ponet Aaron duas manus suas super caput hirci vi-
uentis, & cōfitebitur super eum omnes iniquitates
filiorū Israel, & omnes nequitias eorū, et omnia pec-
cata eorum, & imponet ea super caput hirci viuen-
tis, et dimittet in manu hominis parati in eremum.

* Et accipiet hircus in seipso peccata eorum in ter-
ram inaccessibilem, et dimittet hircū in terrā inacces-
sibilem. * Et reuertetur Aaron in tabernaculū testi-
monij, & exuet vestē lineam, quā induerat ingre-
diens ipse in sanctuarium, et deponet eam illic. * Et
lauabit corpus suum aqua in loco sancto, & induet
vestem suā, & egrediens faciet holocaustum suum et
holocaustum populi, & propitiabit pro se, & domo
sua, & pro populo: ut pro sacerdotibus. * Et adipē
qui pro peccatis offeret super altare. * Et dimittens
hircum segregatum in emissionē, lauabit vestes suas,
& lauabit corpus suum aqua, & post hac ingre-
dietur in castra. * Et vitulum qui est pro peccato,
& hircum qui est pro peccato, quorum sanguis eo-
rum inductus est ad propitiandū in sanctuario edu-
cent ea extra castra, & cōburent ea in igne, & pel-
les eorum, & carnes eorū, & fimum eorum. * At
qui combusserit ea, lauabit vestes suas, & lauabit
corpus suum aqua, & post hac ingreditur ad ca-
stra. * Et erit hoc vobis legitimū sempiternum, in
mense septimo, decima mensis humiliabitis animas
vestras, & omne opus nō facietis indigena & ad-
vena additus in vobis.

ἐκείνη τῇ μηνὸς Ἰαπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, & πᾶν ἔργον ἐποιήσετε ὡς ἡτοίχων, & ὁ προσηλύτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν.

16 * (Ὁ ἐξιλάσε) τὸ ἄγιον διὰ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσρα-
ήλ, & διὰ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν. & ἔτω ποιήσει τῇ σκηνῇ μαρτυρίας τῇ ἐκπορεύσει ἐν
17 τοῖς ἐν μέσῳ τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. * (Ὁ πᾶς ὁ ἄνθρωπος) οὐκ
ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ μαρτυρίας, εἰσπορεύομενος αὐτὰ ἐξιλάσα-
σθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ὃς ἐξέλθῃ. * (Ὁ ἐξιλά(ε)) περὶ αὐτῶν
18 ὁ οἶκος αὐτῶν, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ. * καὶ ἐξε-
λῴσε) τὴν τῷ θυσιαστήριον τὸ ἀπέναντι κυρίας, καὶ ἐξιλάσε)
ἐπ' αὐτό. (Ὁ λήψε) διὰ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, & διὰ τοῦ αἵμα-
τος τοῦ χιμαῤ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύ-
19 κλω. * (Ὁ ῥανεῖ) ἐπ' αὐτό διὰ τοῦ αἵματος τοῦ δακτύλου αὐτοῦ
ἐπὶ αὐτοῖς, & καθαρεύει αὐτό, & ἀγιάσει αὐτό διὰ τῶν ἀκαθαρσιῶν
20 τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. * (Ὁ σωτελέσει) ἐξιλασκόμηνος τὸ ἄγιον, &
τὴν σκηνὴν μαρτυρίας, & τὸ θυσιαστήριον, & περὶ τῶν ἱερέων,
21 & καθαρεύει καὶ πρὸς αὐτοὺς τὸν χιμαῤον τὸν ζώντα. * (Ὁ ἐπιθή-
σει) αἱμάτων τὰς δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμαῤου
τοῦ ζώντος, & ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτῶν πᾶσας τὰς ἀνομίας τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, & πᾶσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πᾶσας τὰς ἁ-
μαρτίας αὐτῶν. & ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμαῤ-
ου τοῦ ζώντος. καὶ ἐξαποσελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτόιμου εἰς τὴν
22 ἔρημον. * (Ὁ λήψε) ὁ χιμαῤος ἐφ' ἑαυτὸν τὰς ἀνομίας αὐ-
τῶν εἰς γῆν ἁβάτον. καὶ ἐξαποσελεῖ τὸν χιμαῤον εἰς γῆν ἁβα-
23 τον. (Ὁ εἰσελῴσε) αἱμάτων εἰς τὴν σκηνὴν μαρτυρίας, & ἐν-
δύ(ε) τὴν σολὴν τὴν λευκὴν, ἵνα δεδύκει εἰσπορεύομηνος αὐτὸς
24 εἰς τὸ ἄγιον. & ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ. * (Ὁ λῴσε) τὸ σῶμα αὐτοῦ
ὕδατι ἐν τῷ ἁγίῳ, & ἐνδύσε) τὴν σολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξέλθων
ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ. & τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐξιλάσε) περὶ αὐτοῦ, & ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ
25 τῶν ἱερέων. * (Ὁ τῶν ἱερέων) περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυ-
26 σιαστήριον. * (Ὁ ἐξαποσελέων) τὸν χιμαῤον τὸν διεσπασμένον
εἰς ἄφρον, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῴσε) τὸ σῶμα αὐτοῦ
27 ὕδατι, & μὲν ταῦτα εἰσελῴσε) εἰς τὴν παρεμβολήν. * (Ὁ τὸν
μόσχον) τὸν περὶ τοῦ ἁμαρτίας, & τὸν χιμαῤον τὸν περὶ τοῦ ἁμαρ-
τίας ὃν τὸ αἷμα αὐτῶν εἰσενέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ,
ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἐξωτὸ παρεμβολῆς, & κατακαύσουσιν αὐτὰ ἐν
πυρί, & τὰ δέρματα αὐτῶν & τὰ κέρατα αὐτῶν & τὴν κόπρην
28 αὐτῶν. ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & λῴσε)
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, & μὲν ταῦτα εἰσελῴσε) εἰς τὴν παρεμβο-
29 λήν. * (Ὁ ἐξαποσελέων) τὸν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐξοδόμῳ

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et expiabit super sanctuariū ab immunditijs filiorū Israel & à prauaricationibus eorum cunctisq; peccatis eorū. Et sic faciet tabernaculo fæde-
ris quod collocatur cum eis in medio cōtaminationū eorum. * Nullusque vir sit in tabernaculo fæderis quādo ingreditur ut propitiet in san-
ctuario donec egrediatur, & propitiabit pro se & pro hominibus domus sue & pro omni ecclesia Israel. * Egredieturque ad altare quod est corā
Domino, & expiabit illud, & tollet de sanguine vituli & de sanguine hirci, & ponet super cornua altaris per circuitum: * Et asperget super eum
septies de sanguine cum digito suo, & mūdabit illud & sanctificabit illud ab immunditijs filiorum Israel. * Et postquam cessauerit expiare super
sanctuarium & super tabernaculum fæderis, & super altare, offeret hircum viuū: * Ponetque Aaron ambas manus suas super caput hirci viui,
& confitebitur super eū omnes iniquitates filiorū Israel, & omnes prauaricationes eorum, omniaque peccata eorum, & dabit ea super caput hirci,
& mittet eum per manum viri parati, ut eat in solitudine. * Portabitque hircus super se omnes iniquitates eorum ad terram inhabitabilem, &
dimittet hircū per solitudinē. * Et ingreditur Aaron tabernaculū fæderis, & exuet vestimenta linea, quibus vestitus fuerat quando ingressus est
in sanctuarium, & reponet ea ibi. * Lauabitque carnem suam aquis in loco sancto, vestieturque vestibus suis, & egredietur, & faciet holocaustum
suum & holocaustum populi. & propitiabit pro se & pro populo. * Adipem autē sacrificij pro peccato adolebit super altare. * Et qui duxerit
hircum Azazel, lauabit vestimenta sua, & lauabit carnem suam aquis, & postea ingreditur in castra. * Vitulum autem pro peccato & hir-
cum qui offertur pro peccato quorum sanguis illatus est ad expiandum in sanctuario, efferent extra castra, & comburent igni pelles eorum, & car-
nes, & fimum eorum. * Et qui combusserit, ea lauabit vestimenta sua, lauabitque carnem suam aquis, & postea ingreditur in castra.
* Erigite vobis in legitimū sempiternum. In mense septimo in decima die mensis affligetis animas vestras, nullumque opus facietis, tam indi-
genæ quam aduenæ qui peregrinantur inter vos.

בִּי-יוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: * שֶׁבֶת שַׁבְּתוֹן
הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:
* וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת-יָדוֹ
לְכַהֵן תַּחֲרֹת אָבִיו וְלִבְשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ:
* וְכִפֹּר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-
הַמִּזְבֵּחַ יִכָּפֵר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקָּהָל יִכָּפֵר:
* וְהִיְתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֹּר עַל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אֶחָת בַּשָּׁנָה וְיַעַשׂ כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

יז

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
* דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:
* אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ-כֶשֶׂב
אוֹ-עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ-גִּישׁ יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה:
* וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָּן
לִיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא
דָּם שִׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: * לְמַעַן
אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם
זִבְחִים עַל-פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבְיִיאוּ לִיהוָה אֶל-פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לִיהוָה
אוֹתָם: * וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחָח לִיהוָה:
* וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשִׁעוּרִם אֲשֶׁר הֵם
זִנִּים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם:
* וְאֵלֶּהם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר
אֲשֶׁר-יִגֹּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ-זִבַּח: * וְאֶל-
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לִיהוָה וְנִכְרַת
הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ:

תרגום אונקלוס

אֲרִי בְיוֹמָא הַדִּין יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: * שֶׁבֶת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: * וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת-יָדוֹ לְכַהֵן תַּחֲרֹת אָבִיו וְלִבְשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: * וְכִפֹּר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכָּפֵר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקָּהָל יִכָּפֵר: * וְהִיְתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֹּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אֶחָת בַּשָּׁנָה וְיַעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
* דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:
* אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ-כֶשֶׂב
אוֹ-עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ-גִּישׁ יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה:
* וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָּן
לִיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא
דָּם שִׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: * לְמַעַן
אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם
זִבְחִים עַל-פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבְיִיאוּ לִיהוָה אֶל-פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לִיהוָה
אוֹתָם: * וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחָח לִיהוָה:
* וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשִׁעוּרִם אֲשֶׁר הֵם
זִנִּים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם:
* וְאֵלֶּהם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר
אֲשֶׁר-יִגֹּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ-זִבַּח: * וְאֶל-
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לִיהוָה וְנִכְרַת
הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ:
וְהָיָה כִּי-יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ: * שֶׁבֶת שַׁבְּתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: * וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת-יָדוֹ לְכַהֵן תַּחֲרֹת אָבִיו וְלִבְשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַכֹּהֵן בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: * וְכִפֹּר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ יִכָּפֵר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקָּהָל יִכָּפֵר: * וְהִיְתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֹּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אֶחָת בַּשָּׁנָה וְיַעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
* דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:
* אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ-כֶשֶׂב
אוֹ-עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ-גִּישׁ יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה:
* וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָּן
לִיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא
דָּם שִׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: * לְמַעַן
אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם
זִבְחִים עַל-פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וְהִבְיִיאוּ לִיהוָה אֶל-פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לִיהוָה
אוֹתָם: * וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחָח לִיהוָה:
* וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשִׁעוּרִם אֲשֶׁר הֵם
זִנִּים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם:
* וְאֵלֶּהם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר
אֲשֶׁר-יִגֹּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ-זִבַּח: * וְאֶל-
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לִיהוָה וְנִכְרַת
הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ:

* In enim die hac propitiabitur pro vobis, ad mundandum vos ab omnibus peccatis vestris coram Domino mundabimini. * Sabbata sabbatorum erit hac vobis, & humiliabitur animas vestras, legitimum sempiternum. * Et propitiabit sacerdos quem unxerint eum, & quem consecrauerint manus eius, ut sacerdotio fungatur post patrem suum, & induet vestem lineam vestem sanctam. * Et propitiabit sanctum sanctorum, et tabernaculum testimonij, & altare propitiabit, & pro sacerdotibus & pro omni congregatione propitiabit. * Et erit vobis legitimum hoc sempiternum ad propitiandum pro filiis Israel ab omnibus peccatis eorum, semel in anno fiet, sicut praecepit Dominus Moyse.

CAP. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad Aaron & ad filios eius, & ad omnes filios Israel, et dices ad eos, Hoc verbum quod praecepit Dominus, dicens: * Homo homo filiorum Israel qui immolauerit vitulum, vel ouem, vel capram in castris, & qui occiderit extra castra. * Et ad ostium tabernaculi testimonij non ferat, ut offerat donum Domino coram tabernaculo testimonij, sanguis computabitur homini illi, sanguinem effudit, peribit anima illa de populo suo. * Ut ferant filij Israel sacrificia sua, quaecunque ipsi iugulauerint in campis, & ferent ea Domino ad ostium tabernaculi testimonij ad sacerdotem, & sacrificabunt sacrificia salutaris Domino ipsa. * Et effundet sacerdos sanguinem super altare coram Domino ad ostia tabernaculi testimonij, & tollet adipem in odorem suauitatis Domino. * Et non sacrificabunt ultra sacrificia ipsorum in quibus ipsi fornicabuntur post eos. legitimum sempiternum erit vobis in generationes vestras. * Et dices ad eos, Homo homo de filiis Israel, & de aduenis peregrinantibus in vobis, qui fecerit holocaustum vel sacrificium. * Et ad ostium tabernaculi testimonij non tulerit, ad faciendum ipsum Domino, peribit homo ille de populo suo.

30 * Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται (εἶ) περὶ ὑμῶν, καθαίρει ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ἐναντὶ κυρίου καθαίρει. 31 διήσεται. * σάββατα σαββάτων ἔσται αὐτῇ ὑμῶν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον αἰώνιον. 32 * (εἶ) ἐξιλάσεται (εἶ) ὁ ἱερεὺς ὃν δὴ χερίσωσιν αὐτόν, καὶ ὃν δὴ τελώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἔξω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, (εἶ) ἐνδύσει τὴν στολὴν τὴν λευκὴν στολὴν ἁγίαν. * (εἶ) ἐξιλάσεται (εἶ) τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων, (εἶ) τὴν σκηνὴν τῆς μαρτυρίας, (εἶ) τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται, (εἶ) περὶ τῶν ἱερέων (εἶ) περὶ πάσης τῆς συναγωγῆς ἐξιλάσεται. * (εἶ) ἔσται ὑμῶν νόμιμον τοῦτο αἰώνιον ἐξιλάσεται περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ἅπασι ἐν αὐτῇ ποιηθήσεται, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ. 33.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. 2 * Ἀλάληθον πρὸς Αἰσὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πᾶσιν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος, λέγων. 3 * Ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὃς ἀνὴρ σφάξει μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς δὴ σφάξει ἐξω τῆς παρεμβολῆς. * καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε πρὸς ἐνέγκῃ δάδῃ τῷ κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας, αἷμα λογιζήσεται τῷ ἄνθρωπῳ ἐκείνῳ, αἷμα ἐξέχεεν ἐξολοθρυνθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. * Ὅπως δὴ φέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσα δὴ αὐτοὶ σφάξωσιν ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ οἴσουσιν αὐτὰ τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ θύσουσι θυσίας σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά. 6 * καὶ πρὸς ἐνέγκῃ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τῇ θυσιαστήριον ἀπέναντι κυρίου πρὸς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας. καὶ ὁ υἱὸς τῆς θυσίας εἰς ὁσμὴν δωδίας τῷ κυρίῳ. 7 * καὶ ὁ θυθύσας ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις ἐν οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν. νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῶν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 8 * καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν παρεστηλῶτων τῶν παρεκκλιῶτων ἐν ὑμῶν, ὃς δὴ ποιήσῃ ὁλοκαύτωμα ἢ θυσίαν. 9 * καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἐξολοθρυνθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκείνῳ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quia in hac die expiatio erit vestri, ut mundemini ab omnibus peccatis vestris, coram Domino mundabimini. 31 Sabbatum requiescentis erit vobis, affligetisque animas vestras. Legitimum sempiternum erit. 32 Propitiabitque sacerdos qui unctus fuerit & cuius oblatio oblata est ut ministret pro patre suo, indueturque vestibus lineis vestibus sanctis. 33 Et expiabit super sanctuarium sanctis & super tabernaculum foederis, & super altare quoque expiabit, & super omnem populum ecclesiae expiabit. 34 Eritque vobis hoc legitimum sempiternum ad propitiandum pro filiis Israel ab omnibus peccatis eorum semel in anno, fecitque sicut praeceperat Dominus Moyse.

CAPVT XVII.

LOCUTUSQUE Dominus cum Moyse, dicens: * Loquere cum Aaron & cum filiis eius & cum omnibus filiis Israel, & dices eis: Iste est sermo quem praecepit Dominus dicens. 1 * Vir vir de domo Israel qui occiderit bouem, aut agnum, siue capram in castris, aut qui occiderit extra castra. 2 * Et ad ostium tabernaculi foederis non adduxerit illud ut offeratur in oblationem coram Domino coram tabernaculo Domini, sanguis reputabitur illi viro, sanguinem fudit, & peribit homo ille de medio populi sui. 3 * Ut afferant filij Israel sacrificia sua quae sacrificant super altare Domini in ostio tabernaculi foederis, & adolebit adipem, ut suscipiatur voluntarie coram Domino. 4 * Aspergetque sacerdos sanguinem super altare Domini in ostio tabernaculi foederis, & adolebit adipem, ut suscipiatur voluntarie coram Domino. 5 * Et non sacrificabunt ultra sacrificia sua damonibus post quos ipsi errant. Legitimum sempiternum erit hoc illis in generationibus suis. 6 * Et ad ipsos dices: Vir vir de domo Israel & de aduenis qui peregrinantur inter vos qui obtulerit holocaustum siue victimam sanctificatam. 7 * Et ad ostium tabernaculi foederis non adduxerit eam, ut faciat eam coram Domino, exterminabitur homo ille de medio populi sui.

10 * ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם
11 והכרתי אתה מקרב עמה: * כי נפש הבשר בדם
הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם
12 כי הדם הוא בנפש יכפר: * על כן אמרתי לבני
ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר
בתוכם לא יאכל דם: * ואיש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר
14 יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: * כי נפש כל
בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל כל
בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו
15 יכרת: * וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באורח
ובגר ובכם בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר:
16 * ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:

יח

1 * וידבר יהוה אל משה לאמר:
2 * דבר אל בני ישראל ואמרת להם אני יהוה
אלהיכם: * כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם
בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתי הם לא תלכו: * את
משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני
יהוה אלהיכם: * ושמרתם את חקתי ואר
משפטי אשר יעשו אתם האדם וחי בהם אני
יהוה: * איש איש אל כל שאר בשרו
7 לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: * ערות
אביך וערות אמה לא תגלה אמה הוה לא תגלה
8 ערותה: * ערות אשת אביך לא תגלה
9 ערות אביך הוה: * ערות אחותך בר
אביך או בר אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא
תגלה ערותך:

תרגום אונקלוס

10 * וגבר גבר מבית ישראל ומן גיורא דיתגורון ביניהון דיכול כל דמא ואחז רגזי באינשא דייכול יח דמא ואישיצי ותייה מגז עמיה:
ארי נפש בשרא דמא הוה ואנא יהבתי לכוני על מדבחה לכפרא על נפשתיכוני ארי דמא הוה על נפשא מכפר:
11 * וגבר גבר מבני ישראל ומן גיורא דיתגורון ביניהון דיצוד ציד חיה או עוף ויכסהו בעפר:
12 * ואני נתתי לכוני על המזבח לכפר על נפשתיכם: כי הדם הוא בנפש ונתתי לכוני על המזבח לכפר על נפשתיכם:
13 * כי הדם הוא בנפש יכפר: על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם:
14 * ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו וכסהו בעפר: כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת:
15 * וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באורח ובגר ובכם בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:
16 * וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת להם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתי הם לא תלכו: את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם את חקתי ואר משפטי אשר יעשו אתם האדם וחי בהם אני יהוה: איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמה הוה לא תגלה ערותה: ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוה: ערות אחותך בר אביך או בר אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותך:

*Et homo homo filiorū Iſrael vel aduenarum ad-
ditorum in vobis, qui comederit omnē sanguinē, &
obfirmabo faciē meā cōtra animā comedentē sangui-
nem, & perda eā de populo suo. *Et enim anima o-
mnis carnis sanguis eius est, & ego dedi vobis illū
super altare ad propitiandum pro animabus vestris,
& enim sanguis eius pro anima propitiabit. *Pro-
pter hoc dixi filiis Iſrael, Omnis anima ex vobis non
comedet sanguinē, & aduena qui additus in vobis
nō comedet sanguinē. *Et homo homo filiorū Iſrael,
vel aduenarū additorū in vobis, qui venabitur ve-
nationē ferā, vel auem, quæ comeditur, effundet san-
guinem suū, et cooperiet illū terra. *Et enim anima
omnis carnis sanguis eius est, et dixi filiis Iſrael, San-
guinē omnis carnis nō comedetis, quoniā anima om-
nis carnis sanguis eius est, omnis comedens illū peri-
bit. *Et omnis anima, quæ comederit morticinium,
vel a fera captū in indigenis, vel in aduenis, lauabit
vestes suas, & lauabitur aqua, & immundus erit
vsque ad vesperam, & mundus erit. *Si autē nō
lauabit vestes suas, & corpus suum non lauabit
aqua, & accipiet iniquitatem suam.

CAP. XVIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen : dicens,
*Loquere filiis Iſrael, & dices ad eos, Ego
Dominus Deus vester. *Secundum consuetudi-
nes terræ Egypti, in qua habitastis in ipsa, non fa-
ciētis, & secundum mores terræ Chanaan, in qua
ego induco vos illuc non facietis, & in legibus illo-
rum non ambulate. *Iudicia mea facietis, &
præcepta mea custodietis, & ambulate in illis, Ego
Dominus Deus vester. *Et custodietis præcepta
mea, & omnia iudicia mea, & facietis illa: qui fe-
cerit illa homo, viuet in ipsis, ego Dominus Deus
vester. *Homo homo ad omnem proximum car-
nis eius non accedet ad reuelandum turpitudinem,
ego Dominus. *Turpitudinem patris tui, &
turpitudinem matris tuæ nō reuelabis, mater enim
tua est, turpitudinem eius non reuelabis.
*Turpitudinem vxoris patris tui non reuelabis,
turpitudinis patris tui est.
*Turpitudinem sororis tuæ ex patre tuo, vel ex
matre tua introgenitæ vel genitæ extra, nō reuela-
bis turpitudinem earum.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Et vir vir de domo Iſrael & de peregrinis qui peregrinantur inter eos qui comederit omnem sanguinem, ponam furorem meum in homine
qui comederit sanguinem, & disperdam eum de medio populi sui. *Quoniam anima carnis in sanguine est, & ego dedi eum vobis ad expiandum
super altare pro animabus vestris, quia sanguis pro anima expiat. *Idcirco dixi filiis Iſrael: Omnis homo ex vobis non comedet sanguinem: & pe-
regini qui peregrinantur inter vos, non comedent sanguinem. *Et vir vir de filiis Iſrael & de peregrinis qui peregrinantur inter eos, qui vena-
tus fuerit venationem bestiarum, aut auis quibus vesci licitum est, fundet sanguinem eius & operiet eum terra. *Anima enim omnis carnis in san-
guine eius est. & ego dixi filiis Iſrael, Sanguinem omnis carnis non comedetis, quoniam anima omnis carnis in sanguine eius est, omnis qui come-
derit eum peribit. *Et omnis qui comederit morticinium vel confractum à bestia de indigenis vel aduenis, lauabit vestimenta sua, & lauabitur
aqua, & erit immundus vsque ad vesperam, & erit mundus. *Si autem non lauauerit vestimenta neque carnem suam lauauerit, suscipiet ini-
quitatem suam.

CAP. XVIII.

LOCUTUSQUE EST Dñs cum Moyse dicens: *Loquere cum filiis Iſrael & dices ad eos: Ego sum Dñs Deus vester. *Iuxta opera populi terræ
Egypti in qua habitastis non facietis, & iuxta opera populi terræ Chanaan ad quam vos introducturus sum, non facietis, neque in legitimis
legibus ambuletis. *Iudicia enim mea facietis, & pacta mea seruabitis vt ambuletis in eis, ego Dominus Deus vester. *Custodietisque pa-
ræcepta mea & iudicia mea, quæ faciens homo viuet in eis vita sempiterna, ego Dominus. *Vir vir ad omnem proximam carnis suæ non accedet vt
reuelet turpitudinem, ego Dominus. *Turpitudinem patris tui & turpitudinem matris tuæ non discooperies, mater tua est, non reuelabis
turpitudinem eius. *Turpitudinem vxoris patris tui non discooperies, turpitudinis patris tui est. *Turpitudinem sororis tuæ filia pa-
tris tui aut filia matris tuæ, quæ genita est à patre tuo ex alia vxore aut à matre tua ex alio viro, non discooperies turpitudinem earum.

10 *καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν περὶ
λύτων τῶν περὶ κεκοιμένων ἐν ὑμῖν, ὃς δὴ φάγη πρὸ αἵμα, &
ἐπισησώ τὸ πρὸς ὥπλον με ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἐδίδωκεν
11 αἷμα, & ὁπολὼ αὐτὴν ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς. *ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης
σαρκὸς αἷμα αὐτῆς ἐστίν. & ἐγὼ ἐδωκα ὑμῖν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου ἐξ ἱλασκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. τὸ γὰρ αἷμα
12 αὐτῆς ὁτι ψυχῆς ἐξ ἱλάσεται. *διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν ἐφάγετο αἷμα. & ὁ περὶ ἡλυ-
13 τος ὁ περὶ κεκοιμένος ἐν ὑμῖν ἐφάγετο αἷμα. *καὶ ὁ ἄνθρωπος
ὁ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν περὶ λύτων τῶν περὶ κε-
κοιμένων ἐν ὑμῖν, ὃς δὴ θηρδύσει θήρδιμα θηρίον, ἢ πετεινόν, ὃ
14 ἐδίδε, ἐκχεεὶ τὸ αἷμα αὐτῆς, & καλύψει αὐτὸ τῇ γῇ. *ἢ γὰρ
ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτῆς ἐστίν. & εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσρα-
ήλ, αἷμα πάσης σαρκὸς ἐφάγετε, ἐπὶ ψυχὴ πάσης σαρ-
κὸς αἷμα αὐτῆς ἐστίν. πᾶς ὁ ἐδίδων αὐτὸ ἐξ ὁλοθρυσθήσεται.
15 *καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἢ τις φάγετο θνησιμαῖον, ἢ θηριάλωτον ἐν
τοῖς ἀνθρώποις, ἢ ἐν τοῖς περὶ λύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ, & λῶσιν ὕδατι, & ἀκαθάρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας, & καθα-
16 ρὸς ἔσται. *ἐδὴ μὴ πλυνῇ τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ τὸ σῶμα
αὐτῆς μὴ λῶσιν ὕδατι, καὶ λήψεται θνῶμα αὐτῆς.

ἢ.

1 *Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. *λάληθι
2 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, & εἰπὲς πρὸς αὐτούς, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν,
3 *καὶ τὰ ἐπιτηδύματά τῆς γῆς αἰγυπτίας, ἐν ἧ παρακλήσαίτε ἐν
αὐτῇ, ἐποιήσατε, καὶ τὰ ἐπιτηδύματά τῆς γῆς χαναανίως, εἰς
ὧν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ ἐποιήσατε, καὶ ἐν τοῖς νόμοις αὐ-
4 τῶν ἐπορεύσατε. *τὰ κρίματά με ποιήσατε, & τὰ περὶ ἀγ-
ματά με φυλάξετε, & πορεύσατε ἐν αὐτοῖς, ἐγὼ κύριος ὁ
5 θεὸς ὑμῶν. *καὶ φυλάξετε τὰ περὶ ἀγμάτα με, & πρὸς
6 τὰ κρίματά με, & ποιήσατε αὐτά. ὁ ποιήσας αὐτὰ ὁ
7 ἄνθρωπος, (ζήσῃ) ἐν αὐτοῖς, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. *ὁ ἄνθρωπος
ὁ ἄνθρωπος πρὸς πρὸς οἰκεῖον σαρκὸς αὐτῆς ἐπερὶ ἐλδύσει
8 ἀποκαλύψαι ἀχρημοσύνην, ἐγὼ κύριος. *ἀχρημοσύνην
9 πατρὸς σου, & ἀχρημοσύνην τῆς μητέρας σου ὅτι ἀποκαλύψαις
μητέρα γὰρ σου ἐστίν. τὴν ἀχρημοσύνην αὐτῆς ὅτι ἀποκαλύ-
10 ψαις. *ἀχρημοσύνην γυναικὸς πατρὸς σου ὅτι ἀποκαλύ-
11 ψαις, ἀχρημοσύνη πατρὸς σου ἐστίν. *ἀχρημοσύνην τῆς ἀδελ-
φῆς σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητέρας σου ἐνδοχρῆς ἢ γενη-
μένης ἔξω, ὅτι ἀποκαλύψαις τὴν ἀχρημοσύνην αὐτῆς.

* ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותך כי
 * ערותך הנה : * ערות בת אשר אביך
 מולדת אביך אחותך הוי לא תגלה ערותה :
 * ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוי :
 * ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך
 הוי : * ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו
 לא תקרב דדתך הוי : * ערות כלתך לא תגלה
 אשת בנך הוי לא תגלה ערותה : * ערות אשת
 אחיך לא תגלה ערות אחיך הוי : * ערות
 אשה ובתה לא תגלה אר בת בנה ואת בת בתה
 לא תקח לגלוי ערותה שארה הנר ומה הוי :
 * ואשה אל אחתה לא תקח לצור לגלות ערותה
 עליה בחייה : * ואל אשר בנדר טמאתה לא
 תקרב לגלות ערותה : * ואל אשת עמיתך לא
 תתן שכבתך לזרע לטמאה בה : * ומזרעך לא
 תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני
 יהוה : * את זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה
 הוי : * ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה
 בה ואשר לא תעמד לפני בהמה לרבעה תכל
 הוי : * אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה
 נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם : * ותטמא
 הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה
 ושמרתם אתם ארתי חקתי וארתי משפטי ולא
 תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר
 בתוכם : * כי את כל התועבות האל עשו אנשי
 הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ : * ולא
 תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה
 ארתי הגוי אשר לפניכם : * כי כל אשר יעשה
 מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשר
 מקרב עמם :

10 * Turpitudinem filiae filij tui vel neptis ex
 filia non reuelabis, quia turpitudine tua est.
 11 * Turpitudinem filiae vxoris patris tui quam
 peperit patri tuo, & est soror tua, non reuelabis.
 12 * Turpitudinem sororis patris tui non disco-
 13 operies, quia caro est patris tui. * Turpitudinem
 14 sororis matris tuæ non reuelabis, eo q̄ caro sit
 15 matris tuæ. * Turpitudinem patris tui non
 16 reuelabis, nec accedes ad vxorẽ eius, quæ tibi
 17 affinitate coniungitur. * Turpitudinem nu-
 18 rus tuæ non reuelabis quia vxor filij tui est, nec
 19 discooperies ignominiam eius. * Turpitudinem
 20 vxoris fratris tui non reuelabis, quia turpitu-
 21 do fratris tui est. * Turpitudinem vxoris tuæ
 & filiae eius non reuelabis. Filiam filij eius & fi-
 22 liam filiae illius non fumes vt reueles ignomi-
 23 niam eius, quia caro illius sunt, & talis coitus
 24 incestus est. * Sororẽ vxoris tuæ in pellica-
 25 tum illius non accipies, nec reuelabis turpitu-
 26 dinẽ eius adhuc illa viuente. * Ad mulierem
 27 quæ paritur menstrua non accedes, nec reuela-
 28 bis fœditatem eius. * Cũ vxore proximi tui
 29 non coibis, nec seminis cõmixtione maculabe-
 30 ris. * De semine tuo non dabis vt consecratur
 31 idolo Moloch, nec pollues nomen Dei tui.
 32 Ego Dominus. * Cũ masculo non commi-
 33 scaris coitu fœmineo, quia abominatio est.
 34 * Cum omni pecore non coibis, nec macu-
 35 laberis cũ eo. Mulier non succubet iumeto, nec
 36 miscebitur ei, quia scelus est. * Nec polluiami-
 37 ni in omnibus his quibus contaminatæ sunt
 38 vniuersæ gentes, quas ego eijciam ante cõspe-
 39 ctũ vestrũ. * Et quib⁹ polluta est terra, cui⁹ ego
 40 scelera visitabo vt euomat habitatores suos.
 41 * Custodite legitima mea atq; iudicia vt nõ
 42 faciatis ex omnibus abominationibus istis ta-
 43 indigena q̄ colonus qui peregrinatur apud
 44 vos. * Omnes enim execrationes istas fece-
 45 runt accolæ terræ qui fuerunt ante vos, & pol-
 46 luerũt eam. * Cauete ergo ne & vos similiter
 47 euomat cũ paria feceritis, sicut euomit
 48 gentem quæ fuit ante vos. * Omnis anima
 49 quæ fecerit de abominationibus his quip-
 50 piam, peribit de medio populi sui.

תרגום אונקלוס

10 ערית בת בך או בת ברתך לא תגלי עריתך איני :
 11 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 12 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 13 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 14 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 15 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 16 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 17 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 18 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 19 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 20 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 21 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 22 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 23 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 24 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 25 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 26 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 27 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 28 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 29 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 30 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 31 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 32 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 33 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 34 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 35 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 36 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 37 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 38 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 39 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 40 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 41 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 42 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 43 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 44 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 45 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 46 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 47 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 48 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 49 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :
 50 ערית אחת אבך לא תגלי קריבא דאבך הוי :

*Turpitudinem filiae filij tui vel filiae filiae tuae nō reuelabis turpitudinem earum, quoniam tua turpitudō est. *Turpitudinem filiae uxoris patris tui non reuelabis, ex eodem patre soror tua est, non reuelabis turpitudinem eius. *Turpitudinem sororis patris tui non reuelabis, consanguinea enim patris tui est. *Turpitudinem sororis matris tuae nō reuelabis, consanguinea enim matris tuae est.

*Turpitudinem fratris patris tui non reuelabis, & ad uxorem illius non ingredieris, cognata enim tua est. *Turpitudinem nurus tuae non reuelabis, uxor enim filij tui est, non reuelabis turpitudinem eius. *Turpitudinem uxoris fratris tui non reuelabis, turpitudō fratris tui est. *Turpitudinem uxoris & filiae eius non reuelabis: filiam filij eius & filiam filiae eius non accipies ad reuelandum turpitudinem earum, consanguineae tuae sunt, impietas est. *Uxorem super sorore eius non accipies pelli-
cem, ut reueles turpitudinem eius super ipsa, adhuc uiuente illa. *Et ad mulierem in secessu immunditiae eius non accedes, ut reueles turpitudinē eius.

*Et ad uxorem proximi tui non dabis cubationem seminis tui, ut polluaris cum ea. *Et de semine tuo non dabis seruire principi, & non profanabis nomen sanctum, Ego Dominus. *Et cum masculo non dormies coitum faemineum, abominatio enim est. *Et cum omni quadrupede non dabis coitum tuum in seminationem ut polluaris cum illo: & mulier non astat ad omne quadrupes ut ascendantur, scelestum enim est. *Non polluamini in omnibus his; in omnibus enim his polluta sunt gentes, quas ego eijciam ante conspectum vestrum.

*Polluta est terra, et retribui iniquitatē illis propter illam, & aggrauata est terra sedentibus in illa.

*Et custodietis omnia legitima mea, & praecepta mea, & non facietis ab omnibus abominationibus his, indigena et qui aliunde venit aduena in vobis.

*Omnes enim abominationes has fecerunt homines terrae existentes priores vobis, & polluta est terra.

*Et ut non aggrauetur vobis terra cum pollueritis vos eam quemadmodum aggrauata est gentibus quae ante vos.

*Quoniam omnis qui fecerit ab omnibus abominationibus his, peribunt animae quae fecerint ex medio populi earum.

10 *ἀρχημοσιύλω θυγατρός ἢ θυγατρός θυγατρός σου ὅκ δὲ ποκαλύψεις τὴν ἀρχημοσιύλω αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀρχημοσιύῃ ἐσίν. *ἀρχημοσιύλω θυγατρός γυναικὸς πατρὸς σε ὅκ δὲ ποκαλύψεις, ὁμοπάτερα ἀδελφῆ σε ἐσίν, & δὲ ποκαλύψεις τὴν ἀρχημοσιύλω αὐτῶν. *ἀρχημοσιύλω ἀδελφῆς πατρὸς σε & δὲ ποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ πατρὸς σε ἐσίν. *ἀρχημοσιύλω ἀδελφῆς μητρός σε ὅκ δὲ ποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ μητρός σε ἐσίν. *ἀρχημοσιύλω ἀδελφῆς πατρὸς σε ὅκ δὲ ποκαλύψεις, καὶ πατρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς ὅκ εἰσελεύσῃ, συγγενῆς γάρ σε ἐσίν. *ἀρχημοσιύλω νύμφης σου ὅκ δὲ ποκαλύψεις, γυνή σε ἢ σε ἐσίν, ὅκ δὲ ποκαλύψεις τὴν ἀρχημοσιύῃ αὐτῶν. *ἀρχημοσιύλω γυναικὸς ἀδελφῆς σε ὅκ δὲ ποκαλύψεις, ἀρχημοσιύῃ ἀδελφῆς σε ἐσίν. *ἀρχημοσιύλω γυναικὸς & θυγατρός αὐτῆς ὅκ δὲ ποκαλύψεις τὴν θυγατέρα & υἱὸν αὐτῆς, & τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρός αὐτῆς & λήψῃ δὲ ποκαλύψαι τὴν ἀρχημοσιύλω αὐτῶν, οἰκείαί σε εἰσίν, ἀσέβημά ἐστι. *γυναῖκα ἐπ' ἀδελφῇ αὐτῆς & λήψῃ ἀντίζηλόν, δὲ ποκαλύψαι τὴν ἀρχημοσιύλω αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, ἐπὶ ζώσης αὐτῆς. *& πατρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῷ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῆς & παρσελεύσῃ, δὲ ποκαλύψαι τὴν ἀρχημοσιύλω αὐτῆς. *& πατρὸς γυναῖκα & πλησίον σε & δώσεις κοίτην σπέρματός σου, & ἐκμιανθῇ πατρὸς αὐτῆς. *& δὲ πατρὸς σπέρματός σε & δώσεις λατρεύειν ἀρχόντι, & & βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον, ἐγὼ κύριος. *& μὴ ἄρσενος & κοιμηθῇ κοίτην γυναικείαν, ἐδέλυμα γάρ ἐστι. *& πατρὸς πρὸς τετράποδον, & δώσεις κοίτην σε εἰς σπέρματισμόν ἐκμιανθῇ πατρὸς αὐτῆς. & γυνὴ & σὴ (ἐ) πατρὸς πρὸς τετράπεν βιβαδύῃ, μυσαρὸν γάρ ἐστι. *μὴ μιαινέσθαι ἐν πᾶσι τέττοισιν, ἐν πᾶσι γὰρ τέττοισιν ἐμισχύθησαν τὰ ἔθνη, ἀ ἐγὼ ἐξαποσελάω πατρὸς παρσώπε υἱῶν, & ἐξ ἐμισχύθη ἡ γῆ, & δὲ παρσώπε ἀδικίαν αὐτοῖς δι' αὐτὴν, & παρσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς. *καὶ φυλάξεσθε πρὸς πάντα τὰ νόμιμά μου, καὶ τὰ παρσάγματά μου, & ἐποιήσετε δὲ πρὸς πάντων τῶν βδελυμάτων τέτων, ὃ ἐγχαλῶς & ὁ παρσυχρόμυρος παρσῆλυτος ἐν υἱῶν. *πρὸς πάντα γὰρ τὰ ἐδέλυματά ταῦτα ἐποίησαν & δὲ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες παρσέτεροι υἱῶν, & ἐμισχύθη ἡ γῆ. *& ἵνα μὴ παρσέχθισῃ υἱῶν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαινέειν υἱῶν αὐτὴν ὃν παρσέχθισεν παρσώχθισεν τοῖς ἔθνεσι τοῖς παρσὺ υἱῶν. *ὅτι πᾶς ὃς δὲ ποιήσῃ δὲ πρὸς πάντων τῶν βδελυμάτων τέτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιούσαι ἐν μέθῃ & λαοὶ αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Turpitudinem filiae filij tui aut filiae filiae tuae, non reuelabis turpitudinem earum, quia turpitudō tua est. *Turpitudinem filiae uxoris patris tui non reuelabis, quia soror tua est, non reuelabis turpitudinem eius. *Turpitudinem sororis patris tui non reuelabis, quia consanguinea enim patris tui est. *Turpitudinem sororis matris tuae non reuelabis, quia consanguinea matris tuae est. *Turpitudinem uxoris fratris tui non reuelabis, quia turpitudō fratris tui est. *Turpitudinem uxoris & filiae eius non reuelabis: filiam filij eius, aut filiam filiae eius non accipies ut reueles turpitudinem eius, consanguineae enim sunt, consilium peccatorum est. *Et uxorem cum sorore sua non accipies ut sis ei in tribulationem, nec discooperies turpitudinē illius, illa uiuente. *Et ad mulierem in menstruo immunditiae suae non accedes ne reueles turpitudinem eius. *Et cum uxore proximi tui non cubabis ut seminis commixtione contamineris in ea. *Et de semine tuo non dabis ut transferatur ad Moloch, & non violabis nomen Domini Dei tui, ego Dominus. *Et cum masculo non coibis coitu muliebri, abominatio enim est. *Et cum omni iumento non coibis ut contamineris cum eo, neque mulier stabit coram iumento ut succumbat ei, scelus enim est. *Ne polluamini in omnibus his, quia in omnibus his contaminati sunt populi quos ego eijciam ante conspectum vestrum. *Et contaminata est terra, & visitauit scelus eius super eam & euomuit terra habitatores suos. *Vos autem custodietis legitima mea & iudicia mea, & non facietis ex omnibus abominationibus istis, nec indigenae nec peregrini qui peregrinantur inter vos. *Omnes enim abominationes istas fecerunt viri terrae qui fuerunt ante vos, & polluta est terra. *Et non euomet vos terra cum contaminaueritis eam, sicut euomit populos qui fuerunt ante vos. *Quia omnis qui fecerit ex omnibus abominationibus istis, exterminabuntur animae quae fecerint talia de medio populi sui.

* Et seruate custodias meas, ut non faciatis de
omnibus legitimis abominatis, quæ facta sunt ante
vos, & non polluemini in ipsis, quoniam ego Domi-
nus Deus vester.

CAP. XIX.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere vniuersæ multitudini filiorum Israel,
& dices ad illos, Sancti eritis, quoniam ego sanctus
Dominus Deus vester.

* Unusquisque patrem suum
& matrem suam timeat, & sabbata mea custodie-
tis, Ego Dominus Deus vester.

* Non sequimini
idola, & Deos cōflatiles non facietis vobis: Ego Do-
minus Deus vester. * Et si sacrificaueritis sacrifi-
cium salutaris Domino, acceptabile vestriū sacrifica-
bitis, quæ die sacrificabitur, comedetur et crastino.

* Et si relictū fuerit usque ad diem tertiam, in igne
comburetur. * Si autem comestione comedetur die ter-
tia, in sacrificabile est, non acceptabitur.

* Qui autem
comederint illud, peccatum accipient, quoniam sancta
Domini profanauit, & peribunt anima quæ come-
derint de populo suo.

* Et metentibus vobis messem,
terra vestra non perficietis messonem vestram agri
tui ut metatis, & quæ ceciderint ex messione tua
non colliges.

* Et vinetum tuum non reuindemia-
bis, neque grana vineti tui colliges, mendico & ad-
uena relinques ea. Ego Dominus Deus vester.

* Non iurabimini, neque mentiimini, neque calum-
niabit quis proximum suum. * Et non iurabitis
nomine meo in iniusto: et non profanabitis nomen
Dei vestri: Ego Dominus Deus vester.

* Non
ledes proximum tuum, & non rapies, & non dor-
mies merces mercenarij apud te usque ad mane.

* Non maledices surdo, & coram cæco non appo-
nes offendiculum, & timebis Deum tuum, Ego Do-
minus Deus vester.

* Non facietis iniquitatem
in iudicio, non accipies personam mendici, neque ad-
miraberis personam potentis: in iustitia iudicabis
proximum tuum.

* Non ambulabis dolo in gente
tua: non conspirabis contra sanguinem proximi tui:
Ego Dominus Deus vester.

* Non oderis fratrem
tuum mente tua, correptione corripies proximum
tuum, & non accipies propter eum peccatum.

* Et
non vlsciscatur tua manus, & non irascaris filiis
populi tui, et diliges proximum tuum sicut teipsum:
Ego Dominus Deus vester.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Custodietisque custodiam verbi mei, ut non faciatis de moribus abominabilibus qui facti sunt ante vos, & polluemini in eis. Ego Dominus
Deus vester.

CAP. XIX.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS: * Loquere cum omni cætu filiorum Israel, & dices eis: Sancti eritis, quia ego sanctus
Deus vester.

* Unusquisque matrem suam & patrem suum timebit, & dies sabbatorum meorum custodietis: Ego Dominus
Deus vester.

* Nolite respicere ad idola, neque Deos cōflatiles facietis vobis: Ego Dominus Deus vester. * Et si immolaueritis hostiam san-
ctificatam coram Domino, voluntariè immolabitur eam. * In die qua immolabitur comedetur & sequenti die: quod autem reliquum fuerit usque
in diem tertium, igni comburetur. * Et si comestum fuerit in die tercio, abominatio erit, non erit placabile. * Et qui comederit ex eo suscipiet
iniquitatem suam, quoniam sanctum Domini profanabit, & exterminabitur homo ille de populo suo. * Cumque messueritis messem terre ve-
stræ, non consummabitis metere angulum agri tui, neque recolliges remanentes spicas messis tuæ. * Neque in vinea tua colliges racemos post vin-
demiam remanentes. Neque grana decidentia vineæ tuæ congregabis, sed pauperibus & peregrinis dimittes ea: Ego Dominus Deus vester.

* Non facietis furtum, & non negabitis, neque mentiimini unusquisque contra proximum suum. * Nec iurabitis in nomine meo falsè, neque
profanabis nomen Domini Dei tui, Ego Dominus.

* Non facies calumniam proximo tuo, neque vi aliquid suorum accipies: non manebit
merces mercenarij apud te usque ad manè. * Non maledicas ei qui non audit, & coram non vidente non ponas offendiculum, & timebis Dñm Deum tuum, Ego
Dñs.

* Non facietis falsitatem in iudicio, neque accipies faciè pauperis, nec honorabis faciè principis, in veritate iudicabis proximum tuum. * Non
eris criminator in populo tuo, neque stabis cōtra sanguinem proximi tui, Ego Dñs. * Non oderis fratrem tuum in corde tuo: argues argues proximum
tuum, & non suscipies propter eum peccatum. * Non queris vltionem, neque observabis inimicitias filiis populi tui. Diligesque proximum tuum sicut teipsum: Ego Dñs.

את חקתי תשמרו בהמה לא תרביע כלאים
 שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא
 יעלה עליך: ואיש כי ישכב אר- אשה שכבת-
 זרע והיא שפחה נחרפת לאיש והפדרו לא נפדתה
 או הפשה לא נתן לה בקרר תהיה לא יומתו כי-
 לא חפשה: והביא את אשמו ליהוה אל-פתח
 אהל מועד איל אשם: וכפר עליו הכהן באיל
 האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלה
 לו מחטאתו אשר חטא: וכי תבאו אל-
 הארץ ונטעתם כל-עץ מאכל וערלתם ערלתו את-
 פרו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל:
 ובשנה הרביעת יהיה כל פרו קדש הלולים
 ליהוה: ובשנה החמשית תאכלו את פרו
 להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: לא
 תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו: לא
 תקפו פאר ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד:
 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא
 תתנו בכם אני יהוה: אל תחלל את בתך להזנותה
 ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: את שבתתי
 תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: אל תפנו אל-
 האכזרי ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם
 אני יהוה אלהיכם: מפני שיבה תקום והדרת פני
 זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: וכי יגור
 אתגר בארצכם לא תונו אותו: כאזרח מכם יהיה
 לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
 הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: לא
 תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה:
 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה
 לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים:

19 *Leges meas custodite. Iumenta tua nō fa-
 cies coire cū alterius gñeris animātib. Agrū
 tuū non feres diuerso semine: Vestem quæ ex
 20 duobus texta est, non indueris. * Homo si
 dormierit cum muliere coitu feminis quæ sit
 E ancilla, etiā nobilis, & tamen precio non re-
 dempta, nec libertati donata, vapulabūt am-
 21 bo, & non morientur, quia non fuit libera.
 *Pro delicto autem suo offeret Domino ad
 ostium tabernaculi testimonij arietem.
 22 *Orabitque pro eo sacerdos & pro peccato
 eius coram Domino, & repropitiabitur ei, di-
 23 mitteturque peccatum. * Quando ingressi
 fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna po-
 24 mifera, auferetis præputia eorum. Poma quæ
 germinant immunda erunt vobis, nec edetis
 25 ex eis. * Quarto autem anno omnis fructus
 eorum sanctificabitur laudabilis Domino.
 26 * Quinto autem anno comedetis fructus,
 congregantes poma quæ proferunt. Ego Dñs
 27 Deus vester. * Non comedetis cum sangui-
 F ne: non augurabimini, nec obseruabitis som-
 28 nia. * Neque in rotundum attondebitis co-
 mam, nec radetis barbā. * Et super mortuo
 non incidetis carnes vestras, neq; figuras ali-
 29 quas aut stigmata facietis vobis. Ego Dñs.
 30 *Ne prostituas filiam tuam, ne corāmine-
 tur terra, & impleatur piaculo. * Sabbata
 mea custodite, & sanctuariū meum metuite.
 31 Ego Dñs. * Non declinetis ad magos, neq;
 ab hariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini
 32 per eos. Ego Dñs Deus vester. * Corācano
 G capite confurge, & honora personam senis, &
 time Dominum Deum tuum. Ego sum Dñs.
 33 *Si habitauerit aduena in terra vestra & mo-
 ratus fuerit inter vos, non exprobetis ei.
 34 *Sed sit inter vos quasi indigena, & dili-
 getis eum quasi vosmetipsos. fuistis enim &
 vos aduenæ in terra Ægypti. Ego Dñs Deus
 35 vester. * Nolite facere iniquū aliquid in iudi-
 cio, in regula, in pondere, in mensura.
 36 *Statere iusta, & æqua sint pondera, iustus
 modius, æquusque sextarius. Ego Dominus
 Deus vester qui eduxi vos de terra Ægypti.

תרגום אונקלוס

19 ותקומי תשרון בעירך לא תרכיב עירובין חקלך לא תזרע עירובין שעטנא לא יסק עלך: 20 ובגד ארי ושכבת אשתא
 21 ויהי אשתא אחידא לגבר ואחפרקא לא אחפרקת בכספא או חירותא לא אחיבת לה בשטר בקורחא תהי בה לא ימותו ארי לא
 22 ויהי אשמיא לקדם וייתרע משכן וימנא דכרא לאשמא: 23 וכפר עלוהי כחנא כדכרא דאשמא קדם וי על חובתיה
 24 וארי העלון לארעא ותצבון כל אילן ומיכל ותרחקון רחקא ית איביה תלת שנין ויהי לכוז מרחק לאכרא
 25 ובשחא רביעתא ויהי כל איביה קדש הושבון קדם וי: 26 ובשחא חמישתא תיכלון ית איביה לאוספא לכוז עלליתיה אנא
 27 לא תיכלון על דמא לא חנחשון ולא תענן: 28 לא תקפון פאתא דרישכון ולא תחבל ית פאתא דדיקנך: 29 ותיבול על
 30 לא תחיל ית ברתך לאטעיותה ולא תטעי ארעא ותתמלי ארעא עצת
 31 לא תתפנן בחר בידין וכוורו לא תתבעון לאסתאבא בהון אנא: 32 לא תתפנן בחר בידין וכוורו לא תתבעון לאסתאבא בהון אנא
 33 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 34 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 35 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 36 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 37 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 38 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 39 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 40 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 41 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 42 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 43 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 44 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 45 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 46 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 47 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 48 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 49 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 50 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 51 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 52 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 53 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 54 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 55 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 56 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 57 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 58 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 59 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 60 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 61 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 62 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 63 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 64 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 65 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 66 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 67 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 68 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 69 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 70 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 71 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 72 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 73 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 74 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 75 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 76 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 77 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 78 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 79 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 80 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 81 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 82 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 83 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 84 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 85 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 86 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 87 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 88 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 89 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 90 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 91 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 92 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 93 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 94 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 95 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 96 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 97 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 98 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 99 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי: 100 וימי שביא דילי תשרון ולבית מקדשי יהוה דחליו אנא וי:

* Legem meam custodietis: iumenta tua non ad-
mittes diuerso animali, & vineam tuam non semi-
nabis diuerso semine: & vestem ex duobus textam
adulteratam non vesties te ipsum. * Et si aliquis
dormierit cum muliere concubitu seminis, & ipsa
fuerit serua seruata homini, & ipsa redemptione nō
redempta est, vel libertas non data est ei, considera-
tio erit illis, non morientur, quoniā non liberata est.

* Et adducet pro delicto suo Domino ad ostium ta-
bernaculi testimonij, arietem delicti.

* Et propitiabit pro ipso sacerdos in ariete delicti
coram Domino, & pro peccato suo, quod peccauit,
& remittetur ei peccatum, quod peccauit.

* Quando autem ingressi fueritis in terram, quā
Dominus Deus vester dat vobis, & plantaueritis
omnem arborem comestibilem, & mundabitis im-
munditiam eius. fructus eius tres annos erit vobis
immundus, non comedetur. * Et anno quarto

erit omnis fructus eius sanctus laudabilis Domino.

* In autem anno quinto comedetis fructum eius,
additio vobis fructus illius, Ego Dominus Deus ve-
ster. * Non comedetis in montibus, et non augu-
tabimini, neque auspicabimini. * Neque facietis

rotunditatē ex coma capitis vestri, neque corrup-
petis superficiem barbæ vestræ. * Et incisiones su-
per anima non facietis in corpore vestro, & literas

impressas non facietis vobis, Ego Dominus Deus
vester. * Non contaminabis filiam tuam vt pro-
stituas illam, & non fornicabitur terra, & imple-
bitur terra iniquitate. * Et sabbata mea custo-

dietis, et à sanctuario meo timebitis, Ego Dominus.
* Non sequemini ventriloquos, & incantatoribus
non adharebitis, vt polluamini in illis, Ego Domi-
nus Deus vester. * A facie cani consurges, & ho-

norabis aspectum senioris, & timebis Deum tuum:
Ego Dñs Deus vester. * Si autē aliquis accesserit
vobis advena in terra vestra, nō affligetis eū. * Si-

cut indigena in vobis erit advena qui accesserit ad
vos, & diliges eū sicut te ipsum, quoniā advena fui-
stis in terra Aegypti, Ego Dñs Deus vester. * Nō fa-
cietis iniquitatē in iudicio, in mēsuris et pōderibus,

et in stateris. * Statera iusta et pondera iusta et men-
sura iusta & sextarius iustus erit vobis: Ego Dñs
Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti.

* τὸν νόμον μου φυλάξετε· τὰ κτήνη τοῦ οὐκοῦ ἀτρεχέσεις
ἐτεροζύγω· καὶ τὴν ἀμπελῶνά σου καὶ καλαμπερεῖς διάφορον,
καὶ ἰμάτιον ἐν δύο ὕφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυ-

τῷ. * Ἐάν τις κοιμηθῇ μετ' ἡμιαικὸς κοίτῳ σπέρματος,
καὶ αὐτὴ ἡ οἰκὴς διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὐτὴ λύ-
τρεται ἐλελύτῳ, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπὴ

ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθανοῦν, ὅτι οὐκ ἠλευθερώθη. * καὶ παρ-
σάξει τὴν πλημμελίαν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τῆς μαρτυρίου, κερὶν πλημμελίας. * Ἐξελιάσει περὶ αὐτῶν

ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κερὶ τῆς πλημμελίας ἐναντὶ κυρίου, καὶ περὶ τῆς
ἀμαρτίας αὐτῶν, ἧς ἡμαρτεν, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῶν ἡ ἀμαρτία,
καὶ ἡμαρτεν. * Ὅταν ὁ εἰσελθῇτε εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ

θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ κατεφυτεύσητε πρὸς ξύλον βρώσι-
μον, καὶ περικαθαρεύετε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν· ὁ καρπὸς αὐτῶν
τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικαθαρτὸς, ἐβρωθήσεται. * Ἐπεὶ ἔτι

τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτῶν ἅγιος ἀνετὸς τῷ κυρίῳ.
ἐν τῷ ἔτι τῷ πέμπτῳ φάγετε τὸν καρπὸν αὐτῶν, παρὸς ἑ-

μα ὑμῖν τὰ θυνήματα αὐτῶν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * μὴ
ἐσθῆτε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνεῖτε, καὶ ὀρνιθοσκοπήσετε.
καὶ ποιήσετε σισόνην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν· καὶ φθε-

ρεῖτε τὴν ὄψιν τῶν πώγων ὑμῶν. * καὶ ἐν τομίδας ἐπὶ ψυχῇ
καὶ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι ὑμῶν· καὶ γράμματα σκία καὶ ποιή-
σετε ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * καὶ βεβηλώσεις τὴν θυ-

γατέρα σου ἐμπορνύσαι αὐτήν· καὶ οὐκ ἐμπορνύσει ἡ γῆ, καὶ
πληθήσεται ἡ γῆ ἀνομίας. * καὶ σάββατά μου φυλάξετε· καὶ
ἀπὸ τῶν ἀγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγὼ κύριος. * οὐκ ἐπακο-

λθήσετε ἐγγαστριμύθοις, καὶ τοῖς ἐπακοιδόις καὶ παροκολληθή-
σεσθε, ἐκμιανθῆναι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * ἀπὸ
παροπίας πολλῆς ἐξαναθήσεται, καὶ ἡμῶν παρὸς ὅσον πρεσβυ-

τέρου, καὶ φοβήσεται τὸν θεόν τοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * ἐάν
δὲ τις παροσέλθῃ ὑμῖν παροσῆλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ἀλίψε-

τε αὐτόν. * ὡς αὐτῶν ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ παροσῆλυτος ὁ παρο-
πορδύμνος παρὸς ὑμᾶς· καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν,
ὅτι παροσῆλυτος ἦτε ἐν γῇ αἰγύπτου· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

* καὶ ποιήσετε ἀδικίαν ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ σταθμοῖς καὶ
ἐν ζυγοῖς.

* ζύγια δίκαια καὶ σταθμια δίκαια καὶ μέτρα δίκαια
καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξα-
γαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Pacta mea seruabitis, iumenta tua non facias coire cum alterius generis animantibus. Agrum tuum non feres commixtione seminum, & vesti-
mentum quod ex commixtione lanae & lini contextum est non ascendat super te. * Et si vir cubuerit cum muliere coitu seminis, & ipsa est an-
cilla desponsata viro & redemptione non est redempta argento, neque libellus libertatis datus est ei, vapulabit ipsa, non morietur quia non est re-
dempta. * Adducetque pro delicto suo coram Domino ad ostium tabernaculi foederis arietem pro delicto. * Propitiabitque pro eo sacerdos

in ariete qui offertur pro delicto coram Domino pro peccato suo, quo peccauit. Et dimittetur ei peccatum eius quo peccauit. * Et quando ingressi
fueritis terram, & plantaueritis omnē arborem pomiferam, fructus eius erit vobis prohibitus, tribus annis non comedatur. * Anno autem quarto
erit omnis fructus eius sanctificatus laudatibus coram Domino. * In anno autem quinto comedetis fructum eius, vt addatur vobis fructus eius:

Ego Dominus Deus vester. * Non comedetis super sanguinem, non augurabimini, neque obseruabitis horas. * Neque in rotundum attonde-
bitis comam capitis vestri. Neque lades comam barbæ tuæ. * Et lationem super mortuum non dabit in carne vestra, & stigmata sculpta
non facietis in vobis, Ego Dominus. * Non prophanabis filiam tuam vt facias eam fornicari, & non fornicabitur terra, ne impleatur terra
scelere. * Dies autem sabbatorum meorum obseruabitis, & domum sanctuarij mei metuite, Ego Dominus. * Nolite declinare ad ma-

gis, & harios noli sciscitari vt polluamini in eis, Ego Dominus Deus vester. * Coram eo qui est doctus in lege consurges, & honorabis fa-
ciem senis, & timebis Deum tuum, Ego Dominus. * Si peregrinatus fuerit vobiscum peregrinus in terra vestra, non decipiat eum.

* Sicut indigena ex vobis erit vobis peregrinus qui peregrinabitur apud vos, & diliges eum sicut te ipsum, quia peregrini fuistis in terra Aegypti:
Ego Dominus Deus vester. * Non facietis falsitatem in iudicio, in regula, in pondere & in mensura. * Statera recta, pondera recta,
mensura recta, & modius rectus erunt vobis: Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra Aegypti.

* ושמרתם את כל חקתי ואר כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה :

ב

* וידבר יהוה אל משה לאמר :
* ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ וינמחו באבן : * ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי : * ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בנתו מזרעו למלך לבלתי המית אותו : * ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם : * והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו : * והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם : * ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם : * כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו : * ואיש אשר ינאף את נאפת איש אשר ינאף את נאפת רעהו מות יומת הנאף והנאפא : * ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם : * ואיש אשר ישכב את בלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם : * ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם : * ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה ומה הוא באש ישרפו אותו ואתה ולא תהיה זמה בתוכם : * ואיש אשר יתן שכבתו בבחמה מות יומת ואת הבחמה תהרגו :

37 * Custodite omnia præcepta mea, & vniuersa iudicia, & facite ea, ego Dominus.

CAP. XX.

1 L Ocutusque est Dñs ad Moysen, dicens:

A * Hæc loqueris filiis Israel, Homo de fi-

2 lijs Israel & de aduenis, qui habitât in Israel,

3 si quis dederit de semine suo idolo Moloch,

4 * Et ego ponâ faciem meâ contra illû succi-

5 dâm; cum de medio populi sui, eo q̄ dederit

6 de semine suo Moloch, & cõtaminauerit san-

7 ctuariû meû, ac polluerit nomen sanctû meû.

8 * Et si negligens populus terre, & quasi par-

9 uipendens imperiû meû, dimiserit hominem

10 qui dedit de semine suo Moloch, nec voluerit

11 eum occidere. * Ponam faciē meam super ho-

12 minē illum & cognationē eius, succidâm; &

13 ipsum & omnes qui cõsenserunt ei vt forni-

14 caretur cum Moloch de medio populi sui.

15 * Anima quę declinauerit ad magos & ario-

16 los, & fornicata fuerit cū eis, ponam faciē

17 B meâ contra eâ, & interficiâ illam de medio po-

18 puli sui. * Sanctificamini & estote sancti, quia

19 & ego sanctus sum Dominus Deus vester.

20 * Custodite præcepta mea, & facite ea. Ego

21 Dominus qui sanctifico vos. * Qui maledixit

22 patri suo aut matri, morte moriatur.

23 Patri matriq; qui maledixit, sanguis eius sit

24 super eum. * Si mœchatus quis fuerit cum

25 vxore alterius, & adulteriû perpetraverit cū

26 coniuge proximi sui, morte moriatur & mœ-

27 chus & adultera. * Qui dormierit cum no-

28 uerca sua, & reuelauerit ignominiam patris

29 sui, morte moriantur ambo. Sanguis eorum

30 sit super eos. * Si quis dormierit cum nuni-

31 sua, vterq; moriatur quia scelus operati sunt.

32 Sanguis eorum sit super eos. * Qui dormie-

33 rit cum masculo coitu fœmineo, vterque op-

34 ratus est nefas, morte moriantur. Sit sanguis

35 eorum super eos. * Qui supravxorem filiam,

36 duxerit matrē eius, scelus operatus est. Viuus

37 C ardebit cum eis, nec permanebit tantû nefas

38 in medio vestri. * Qui cum iumento & pecore

39 coierit, morte moriatur, pecus quoq; occidite.

תרגום אונקלוס

ב

37 ותשרון ית כל קימי ותעבדון יתהון אנא יי :
1 ומליל יי עם משה למימר :
2 ולבני ישראל תימר גבר גבר מבני ישראל ומן גיורא דיתגירון בישראל דיתן מזרעיה למלך אתקטלא
3 ואנא אתן ית רוגזי בגברא ההוא ואישעי יתיה מגז עמיה ארי מזרעיה יחב למלך
4 ואם מכבש יכבשון עמא בית ישראל ית עיניהון סן גברא ההוא בדיהביה מזרעיה
5 ואישוי אנא ית רוגזי בגברא ההוא ובסעדוהי ואישעי יתיה ונת כל דטעז בתרוהי למטעי בתר מולך מגז עמיהון
6 ותתקדשון ותהון קדשין :
7 ארי גבר גבר דילוט ית אבוהי וית אמהי אתקטלא
8 ותשרון ית קימי ותעבדון יתהון אנא יי מקדשכון :
9 ארי גבר גבר דילוט ית אבוהי וית אמהי אתקטלא
10 וגבר דיגוף ית איתת גבר דיגוף ית איתת חברהי אתקטלא יתקטיל גיפא וגופתא :
11 וגבר דישוב ית איתת אבוהי וית איתת חברהי אתקטלא יתקטיל חברהי :
12 וגבר דישוב ית איתת חברהי אתקטלא יתקטיל חברהי :
13 וגבר דישוב ית איתת חברהי אתקטלא יתקטיל חברהי :
14 וגבר דישוב ית איתת חברהי אתקטלא יתקטיל חברהי :
15 וגבר דישוב ית איתת חברהי אתקטלא יתקטיל חברהי :

* Et custodite omnia legitima mea & præcepta mea, & facietis ea, Ego Dominus.

CAP. XX.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1
* Loquere filiis Israel, dicens: Si aliquis de filiis 2
Israel, vel aduenientibus aduenis in Israel, qui de-
derit de semine suo principi, morte moriatur, gens
que in terra, lapidabunt eum in lapidibus.

* Et ego obfirmabo faciem meam contra hominem 3
illum, & perdam eum de populo suo, quoniam de
semine suo dedit principi, ut polluat sancta mea, &
prophetet nomen sanctum mihi. * Si autem con- 4
temptu contempserint indigenæ terræ oculis suis ab
homine illo, cum dederit ipse de semine suo principi,
ut non occidant eum.

* Et obfirmabo faciem meam contra hominem il- 5
lum, & contra cognationem eius, & perdam eum,
& omnes consentientes ei, ut fornicarent ipsi in
principes de populo eorum. * Et anima quæ secu- 6
ta fuerit ventriloquos vel incantatores, ut forni-
centur post eos: obfirmabo faciem meam contra ani-
mam illam, & perdam eam de populo suo.

* Et sanctificabimini, & eritis mihi sancti, quo- 7
niam sanctus ego Dominus Deus vester.

* Et custodietis præcepta mea, & facietis ea: 8
Ego Dominus sanctificans vos.

* Homo homo, qui maledixerit patri suo vel ma- 9
tri suæ, morte moriatur, patri suo vel matri suæ ma-
le dixit, reus erit.

* Et homo homo qui adulterauerit cum vxore vi- 10
ri, vel quæ adulterauerit cum muliere proximi sui,
morte moriatur mæchus & adultera.

* Et si aliquis dormierit cum vxore patris sui, 11
turpitudinem patris sui reuelauit, morte moriantur
ambo, rei sunt. * Et si aliquis dormierit cum nu- 12
tra sua, morte moriantur, ambo impietate fecerunt,
rei sunt. * Et qui dormierit cum masculo coitu sæ- 13
mine, abominationem fecerunt ambo, morte morian-
tur, rei sunt. * Quicumque acceperit vxorem & 14
matrem eius, scelus est, in igne comburant eum &
eam, & non erit iniquitas in vobis.

* Et quicumque dederit concubitum suum in 15
quadrupede, morte moriatur, & quadrupedem oc-
cidetis.

37 * καὶ φυλάττετε πάντα τὰ νόμιά μου καὶ τὰ περσάγ-
ματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά, ἐγὼ κύριος.

κ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Moysen, λέγων. 2 * Λάλη-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· ἐδὼ τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν
περσγεγνημῶν περσηγλυτῶν ἐν Ἰσραὴλ, ὃς δὴ δώδ' ἀπέρ-
ματος αὐτῶ ἀρχόντι, θανάτῳ θανατεύσῃ· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς
3 γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις. * καὶ ἐγὼ ἐπισήσω τὸ πρὸς
σωπὸν μου ἐπὶ τὸν δούλῳ μου ἐκείνῳ, καὶ ἀπολώ αὐτὸν ἐν τοῖς
λαῷ αὐτῶ, ὅτι ὁ ἀπέρματος αὐτῶ ἐδωκεν ἀρχόντι, ἵνα μισήῃ
τὰ ἅγιά μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τὸ ἡγιασμένον μοι.

4 * ἐδὼ δ' ὑπερέψῃ ὑπερέδωσιν & αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δούλου ἐκείνου, ἐν τῷ δέοντι αὐτὸν &
5 ἀπέρματος αὐτῶ ἀρχόντι, ὅ μὴ ἀποκτείνῃ αὐτὸν. * καὶ ἐπι-
σήσω τὸ πρὸς σωπὸν μου ἐπὶ τὸν δούλῳ μου ἐκείνῳ, καὶ ἐπὶ τὴν
συγγένειαν αὐτῶ, & ἀπολώ αὐτὸν, καὶ πάντας ἐδὼ ὁμογενεῖας
αὐτῶ, ὥστε ἐκπορνύειν αὐτῶς εἰς ἐδὼ ἀρχόντας ἐν τῷ λαῷ αὐ-
6 τῶν. * καὶ ψυχὴ ἡ δὴ ἐπακολούθησεν ἐλπίσιν αὐτοῖς ἢ ἐπα-
οιδοῖς, ὥστε ἐκπορνύειν ὀπίσω αὐτῶν, ἐπισήσω τὸ πρὸς σωπὸν μου
ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην, & ἀπολώ αὐτὴν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς.

7 * καὶ ἀγιαθήσεσθε, & ἔσεσθε μοι ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύ-
ριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * καὶ φυλάξεσθε τὰ περσάγματατά μου,
8 & ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ κύριος ὁ ἀγαθὸν ὑμῶν.

9 * δούλω-
πος δούλωτος, ὃς δὴ κακῶς εἶπεν τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μη-
τέρα αὐτῶ, θανάτῳ θανατεύσῃ· πατέρα αὐτῶ ἢ μητέρα
10 αὐτῶ κακῶς εἶπεν, ἐνοχος ἔσται. * καὶ δούλωτος ἀνθρώπου
ὃς δὴ μοιχδύ(ῃ) γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς δὴ μοιχδύ(ῃ) γυ-
ναῖκα & πλησίον αὐτῶ, θανάτῳ θανατεύσῃ ὁ μοιχδύων

11 καὶ ἡ μοιχδύουμένη. * καὶ ἐδὼ τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκος & πα-
τρός αὐτῶ, ἀχρημοσύνην & πατρός αὐτῶ ἀπεκαλύψεν, θά-
12 νάτῳ θανατεύσῃ ἄμφοτεργί, ἐνοχοί εἰσι. * καὶ ἐδὼ τις
κοιμηθῇ μετὰ ὕμνης αὐτῶ, θανάτῳ θανατεύσῃ ἄμφο-
13 τεργί ἢ σεβήσαν, ἐνοχοί εἰσι. * καὶ ὃς δὴ κοιμηθῇ μετὰ ἀρσενος
κοίτην γυναικός, βδέλυγμα ἐποίησαν ἄμφοτεργί, θανάτῳ
14 θανατεύσῃ, ἐνοχοί εἰσιν. * ὃς δὴ λάβῃ γυναῖκα ἢ τὴν
μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν, ἐν πυρὶ καὶ καυώσῃ αὐτὸν &
15 αὐτάς, καὶ οὐκ ἔστι ἀνόμημα ἐν ὑμῖν. * καὶ ὃς δὴ δώ κοι-
τάσιαν αὐτῶ ἐν τετραπόδι, θανάτῳ θανατεύσῃ, καὶ τὸ τε-
τραπόδι ἀποκτενεῖτε.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XX.

1 Custodietisque omnia legitima mea & omnia iudicia mea, & facietis ea: Ego Dominus.
2 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: 3 Ad filios autem Israel dices, Vir vir de filiis Israel & de aduenis qui peregrinantur in Israel,
4 qui dederit de semine suo idolo Moloch, occisione occidetur. Populus domus Israel lapidabit eum lapidibus. 5 Ego quoque ponam iram
meam in viro illo, & disperdam illum de medio populi sui, quoniam de semine suo dedit Moloch ut contaminaret sanctuarium meum, & ut viola-
ret nomen sanctum meum. 6 Si autem auertentes auerterint populus domus Israel oculos suos a viro illo cum dederit de semine suo Moloch
ut non interficiant eum: 7 Ponam ego furem meum contra illum virum & contra fautores eius, & disperdam eum de medio populi sui, &
omnes qui errant post eum ut errarent post Moloch. 8 Homo autem qui declinauerit ad magos & ariolos ut erret post eos, dabo furem
meum in homine illo, & disperdam eum de medio populi sui. 9 Et sanctificabimini, & eritis sancti, quia ego Dominus Deus vester.

10 Vir enim qui maledixerit patri suo & ma-
tri suæ, occisione occidatur. Patri enim suo & matri suæ maledixit, reus est mortis.
11 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore
proximi sui, interfecione interficietur adulter & adultera.
12 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore patris sui, turpitudinem patris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
13 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
14 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore proximi sui, interfecione interficietur adulter & adultera.
15 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
16 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
17 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
18 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
19 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.
20 Et vir qui fornicatus fuerit cum vxore matris sui, turpitudinem matris sui reuelauit, occisione occidetur ambo, rei sunt mortis.

16 * ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה
והרגת את האשה ואת הבהמה מורת יומתו
דמיהם בם: * ואיש אשר יקח את אחתו בת
אביו או בת אמו ויראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות
אחתו גלה עונו ישא: * ואיש אשר ישכב את
אשר דורו וגלה את ערותה את מקרה הערה
והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב
עמם: * וערות אחות אמה ואחות אביך לא תגלה
כי את שאר הערה עונם ישאו: * ואיש אשר
ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירי
ימתו: * ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא
ערות אחיו גלה ערירי יהיו: * ושמרתם את כל
חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיימו
אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
בה: * ולא תלכו בחקרת הגוי אשר גזני משלח
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם: * ואמר
לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם
לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם
אשר הבדלתי אתכם מן העמים: * והבדלתם
בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא
לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא: * והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה
ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: * ואיש
או אשה כי יחירו בהם אוב או ידעני מות יומתו
באבן ירגמו אתם דמיהם בם:

כא

* ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת להם לנפש לא יטמא בעמיו:

16 * Mulier quæ succubuerit cuilibet iumento,
C simul interficietur cū eo. Sanguis eorū fit su-
17 per eos. * Qui acceperit sororē suā filiam
patris sui vel filiam matris suæ, & viderit tur-
pitudinem eius, illaq; cōspexerit fratris igno-
miniam, nefariā rem operati sunt, occidentur
in cōspectu populi, eo q̄ turpitudinē suā mu-
tuo reuelauerint, & portabūt iniquitatē suā
18 * Qui coierit cum muliere in fluxu mēstruo,
& reuelauerit turpitudinē eius, ipsaq; aperue-
rit fontem sanguinis sui, interficientur ambo
19 de medio populi sui. * Turpitudinē mater-
teræ & amitæ tuæ nō discooperies. Qui hoc fe-
cerit ignominia carnis suæ nudauit, portabūt
20 ambo iniquitatē suā. * Qui coierit cū vxore
patruī vel auunculi sui, & reuelauerit igno-
minia cognationis suæ, portabunt ambo pec-
21 catū suum. Absq; liberis morientur. * Qui du-
D xerit vxorē fratris sui, rem facit illicitā, turpi-
tudinē fratris sui reuelauit, absque filijs erit.
22 * Custodite leges meas atq; iudicia & facite
ea, ne & vos euomat terra quā intraturi estis
23 & habitaturi. * Nolite ambulare in legiti-
mis nationum, quas ego expulsurus sum ante
vos: omnia enim hæc fecerūt, & abominatus
24 sum eas. * Vobis autē loquor, Possidete ter-
ram eorū quā dabo vobis in hæreditatē, ter-
ram fluentē lacte & melle. Ego Dñs Deus ve-
25 ster qui separauī vos à ceteris populis. * Se-
parate ergo & vos iumentū mundum ab im-
mundo, & auē mundā ab immunda, nec pol-
luetis animas vestras in pecore & auibus &
cunctis quæ mouentur in terra, & quæ vo-
26 bis ostendi esse polluta. * Eritis sancti mihi,
quia sanctus ego sum Dominus, & separauī
vos à ceteris populis, vt essetis mei.
27 * Vir siue mulier in quibus phythonicus
vel diuinationis fuerit spiritus, morte morian-
tur, lapidibus obruent eos. Sanguis eorum
fit super illos. CAP. XXI.

1 Dixitque quoque Dominus ad Moyse,
A Loquere ad sacerdotes filios Aaron, & di-
ces ad eos: Ne cōtaminetur sacerdos in mor-
tibus ciuium suorum.

תרגום אונקלוס

16 * ואיתתא דתקרב לכל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
17 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
18 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
19 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
20 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
21 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
22 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
23 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
24 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
25 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
26 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר
27 * ואיתתא דתקרב אל כל בעירא למשלט בה ותקטול ית איתתא וית בעירא איתקטלא ותקטלון קטלא חייבין: * וגבר

כא

ואמר יי למשה אמר לכהניא בני אהרן ותימר להון על מית לא יסתאב בעמיה:

*Et mulier quæ accedet ad omne iumentum ut
ascendatur ipsa ab eo, & occidetis mulierem & iu-
mentum, morte moriantur, rei sunt.

*Qui accepit sororem suam ex patre vel ex ma-
tre sua, & viderit turpitudinem illius, & ipsa vi-
derit turpitudinem illius, contumelia est, peribunt
coram filiis generis sui, turpitudinem sororis suæ re-
uelavit, peccatum suum accipiet. * Et vir qui dor-
mierit cum muliere menstruata, & reuelabit tur-
pitudinem eius, fontem eius reuelavit, & illa reue-
lavit fluxum sanguinis sui, peribunt ambo ex gene-
ratione sua.

*Et turpitudinem sororis patris tui, & sororis
matris tuæ non reuelabis: & enim consanguinita-
tem reuelauerunt, peccatum suum ferent.

*Et qui dormierit cum cognata sua, turpitudi-
nem cognationis eius reuelavit, absque liberis mo-
rientur. * Et vir qui acceperit mulierem fratris
sui, immunditia est, turpitudinem fratris sui reue-
lavit, absque liberis morientur.

*Et seruabitis præcepta mea, & omnia iudicia
mea, & facietis ea, & non erit grauis vobis terra,
in quam ego induco vos illuc ut habitetis in ea.

*Et non ambulabitis in legitimis gentium, quos
expellam a vobis, quoniam hæc omnia fecerunt, &
abominatus sum eos.

*Et dixi vobis, Vos possidebitis terram eorum,
& ego dabo vobis eam in possessione, terram fluen-
tem lacte & melle: Ego Dominus Deus vester, qui
segregavi vos ab omnibus gentibus. * Et segre-
gabit vos in medio iumentorum mundorum &
immundorum, & in medio volatiliū mundorum
& immundorum, & non polluetis animas vestras
in iumentis, & in volatilibus, et in omnibus repti-
libus terræ, quæ segregavi vobis in immunditia.

*Et eritis mihi sancti, quoniam sanctus ego Do-
minus Deus vester, qui segregavi vos ab omnibus
gentibus, ut essetis mihi. * Et vir vel mulier qui
fuerit ex ipsis ventriloquus vel incantator, morte
moriantur ambo: lapidibus lapidabitis eos, rei sunt.

CAP. XXI.

ET dixit Dominus ad Moysen, dicens: Dic sacer-
dotibus filiis Aaron, & dices ad eos, In anima-
bus non contaminabuntur in gente sua.

16 * καὶ γυναῖκή, ἥτις προσελθὺς (εἰ) πρὸς πᾶν κτῆν & βιβα-
σθῆναι αὐτήν ὡς αὐτὴ, καὶ ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ
17 κτῆν & θανάτῳ θανατίζετε αὐτὰς, ἐνοχοὶ εἰσιν. * ὃς δὲ λάβῃ

τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρὸς αὐτῆς, καὶ ἴδῃ τὴν
ἀχρημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ἴδῃ τὴν ἀχρημοσύνην αὐτῆς, ὁ-
νειδὸς ἐστίν, ἔξολον θροῦν (εἰ) ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν, ἀχρημο-
σύνην ἀδελφῆς αὐτῆς ἀπεκάλυψεν, ἀμαρτίαν αὐτῆς λήψεται.

18 * καὶ ἀνὴρ ὃς δὲ κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός, ἀποκαθαρμῆς,
καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀχρημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς
ἀπεκάλυψε, & αὐτὴ ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τῆς αἵματος αὐ-
τῆς, ἔξολον θροῦν (εἰ) ἀμφοτέρω ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν.

19 * καὶ ἀχρημοσύνην ἀδελφῆς τῆς πατρὸς σου, καὶ ἀδελφῆς
τῆς μητρὸς σου ὅσα ἀποκαλύψεις· τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκά-
λυψαν, ἀμαρτίαν αὐτῶν ἀποκτείνουσι. * καὶ ὃς δὲ κοιμηθῇ μετὰ
τῆς συγγενοῦς αὐτῆς, ἀχρημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτῆς ἀπεκά-
λυψεν, ἄτεκνοι ἀποθάνουσιν.

21 * ὁ δὲ ἀνὴρ, ὃς δὲ λάβῃ γυναῖ-
κα τῆς ἀδελφοῦ αὐτῆς, ἀκαθαρσία ἐστὶν ἀχρημοσύνην τῆς ἀδελ-
φοῦ αὐτῆς ἀπεκάλυψεν, ἄτεκνοι θάνουσιν. * ὁ φυλάξῃ

τὰ περὶ τὰς ἀρχαίας μου, καὶ πάντα τὰ κείμενά μου, καὶ
ποιήσῃ αὐτά, καὶ μὴ παραχθῇ ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ

23 εἰσάγω ὑμᾶς ἐκείνη καὶ τοκεῖν ἐπ' αὐτῆς. * καὶ ἐχὶ προσέτε-
ρεν ἐν τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, ὅτι ἔξαποσελῶ ἀπ' ὑμῶν, ὅτι
24 ταῦτα πάντα ἐποίησαν, & ἐβδελύξαμην αὐτούς. * ὁ εἶπα

ὑμῖν, ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ ἐγὼ δώσω ὑ-
μῖν αὐτήν ἐν κτήσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ κύ-
ριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὃς διώρισεν ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν.

25 * ὁ ἀφορεῖτε ἑαυτοὺς ἀναμέθεν τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν & ἀ-
καθάρτων, καὶ ἀναμέθεν τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν & τῶν ἀκα-
θάρτων· καὶ ἐβδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτελέσει,
καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, ὃ ἀφὸ-

26 ρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσία. * καὶ ἐσεσθε μοι ἅγιοι, ὅτι ἅγιος
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν
27 ἐθνῶν, εἰναί μοι. * καὶ ἀνὴρ ἢ γυναῖς ὃς δὲ γῆν αὐτῶν

ἐγχεύσῃ ἢ ἐπαοιδρῇ, θανάτῳ θανατίζετε αὐτούς, ἀμφο-
τέρω, λίθοις λιθοβολήσετε αὐτούς, ἐνοχοὶ εἰσι.

καί.

1 * Καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Moysen, λέγων· εἶπον τοῖς ἱερῶ-
σιν ὑοῖς ἀαρὼν, & ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐμὴν-
θήσονται ἐν τῇ ἐθνείᾳ αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et mulier quæ accesserit ad omne iumentum ut succumbat ei, occides mulierem, iumentum quoque occisione occidatur, rei occisionis sunt.

* Et vir qui acceperit sororem suam filiam patris sui aut filiam matris suæ, & viderit turpitudinem eius, illa quoque conspexerit turpitudinem
sui, ignominia est, & exterminabuntur coram oculis filiorum populi sui. turpitudinem sororis suæ discooperuit, iniquitatem suam suscipiet.

* Vir autem qui coierit cum muliere immunda, & discooperuit turpitudinem eius, ignominiam eius reuelavit, ipsa quoque discooperuit immun-
ditiam sanguinis sui, & exterminabuntur ambo de medio populi sui. * Turpitudinem sororis matris tuæ & sororis patris tui non discooperies,
quoniam cognatam suam discooperuit, peccatum suum suscipiet. * Vir autem qui coierit cum vxore patris sui, turpitudinem patris sui discooperuit:

iniquitatem suam suscipiet, absque liberis morientur. * Vir autem qui acceperit vxorem fratris sui, quasi menstruata est, turpitudinem fratris sui
discooperuit, absque filiis erunt. * Custodietisque omnia legitima mea, & omnia iudicia mea, & facietis ea, ut non eiciat vos terra ad quam ego
introduco vos ut habitetis in ea. * Et non ambuletis in legitimis populorum, quos ego transmigra faciam ante vos. Quia omnia hæc fece-
runt, & abominatum est eos verbum meum. * Vobis autem dixi, Vos possidebitis terram eorum, & ego dabo eam vobis ut possideatis eam, ter-
ram fluentem lacte & melle: Ego Dominus Deus vester, qui separavi vos de populis. * Et separabitis inter animale mundum & immundum, &
inter autem immundam & mundam, & non contaminabitis animas vestras in animalibus & in auiibus, & in omni quod reptat in terra, quæ sepa-
raui ut essent vobis immunda. * Eritisque coram me sancti, quia sanctus ego Dominus; & separavi vos de populis ut seruiatis coram me.

* Vir autem aut mulier in quibus fuerint phytiones vel diuinationes, occisione occidentur, lapidibus obruent eos, rei mortis sunt.

CAP. XXI.

Dixitque Dominus ad Moysen, Loquere ad sacerdotes filios Aaron, dicesque eis, Nullus contaminetur super mortuum in populo suo.

*Sed in propinquo proximè ipsos super patre & 2
super matre sua, & super filiis, & super filiabus, et
super fratre. *Et super sorore sua virgine quæ pro- 3
xima est illi quæ non collocata viro: *super his non cõta 4
minabitur repentè in populo suo in prophanationem
eius, & caluitium non rademini caput super mortuo.
*Et superficiem barbæ non radent, & super car- 5
nes suas non incidet incisiones. *Sancti erunt Deo 6
suo, & non prophanabunt nomen Dei sui, & enim
sacrificia Domini dona Deo suo, ipsi offerent, &
erunt sancti. *Mulierem meretricem et prophanam non 7
accipiet, & mulierem repudiatam à viro suo non acci-
pient, quoniã sanctus est Domino Deo suo. *Et san- 8
ctificabis eum. & enim dona Dñi Dei vestri hic offe-
ret; sanctus erit, sanctus ego Dñs sanctificans eos.
*Et filia hominis sacerdotis si prophanata fuerit vt 9
fornicetur nomen patris sui ipsa prophanat, in igne
comburetur. *Et sacerdos magnus de fratribus suis 10
infuso super caput suum oleo vñctionis & consecra-
ta manus suas vt induat sancta, caput non cidara
nudabit, & vestes suas non scindet. *Et super 11
omni anima mortua non ingreditur: super patre suo
& super matre sua non polluetur. *Et ex sanctis 12
non egredietur, & non prophanabit sanctificatum
Dei sui, quoniã sanctum oleum vñctũ Dei sui super
eo: Ego Dominus. *Hic mulierem virginem de genere 13
suo accipiet. *Viduam autè et repudiatam & pol- 14
latam & meretricem, has non accipiet, sed virginem
de genere suo accipiet uxorem. *Et non polluet se- 15
men suum in populo suo: Ego Dominus sanctificans
ipsum. *Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 16
*Loquere Aaron, dicens: Homo de genere tuo in 17
generationes vestras, cui fuerit in ipso macula, non
accedet offerre dona Dei sui. *Omnis homo cui fue- 18
rit in ipso macula, non accedet homo cæcus, vel clau-
dus, vel mancus, vel aure truncatus. *Vel homo 19
cui fuerit in ipso fractio manus, vel fractio pedis.
*Vel gibbosus, vel lippus oculos, vel depalpebra- 20
tus oculos, vel homo cui fuerit in ipso scabies agre-
ssu, vel impetigo, vel vnius testiculi. *Omnis 21
homo cui est in ipso macula de semine Aaron sacer-
dotis, non appropinquabit vt offerat sacrificia
Domino, quoniam macula in ipso, dona Dei sui non
accedet vt offerat.

2 *ἀλλ' ἢ ἐν τῷ εἰκεῖν τῷ ἑλίσσαι αὐτῶν ἐπὶ πατρί, & ἐπὶ μητρὶ
3 αὐτῶν, & ἐπὶ υἱοῖς, & ἐπὶ θυγατράσι, ἢ ἐπ' ἀδελφῶν. *Ἐπ' ἀ-
δελφῇ αὐτῶν παρθένῳ τῇ ἐγγίζῃ αὐτῶν τῇ μὴ ἐκδομένην δὲ
4 ὄρεϊ. *ἐπὶ τούτοις ἐμιανθή(ε) ἑξάπια ἐν τῷ λαῷ αὐτῶν εἰς
βεβήλωσιν αὐτῶν & φάλακρωμα ἐξυρνήσεται τὴν κεφαλὴν
5 ἐπὶ νεκρῶν. *Ἐτὴν ὄψιν ἑκώγονος ἐξυρνή(ε)ν, & ἐπὶ τὰς σάρ-
6 κας αὐτῶν ἐκατατεμεῖσιν ἐν τομίδας. *ἅγιοι (εἰν) τῷ θεῷ
αὐτῶν, & ἐβεβηλώθουσιν τὸ ὄνομα ἑθεῖ αὐτῶν. Ἰὰς γὰρ θυσίας
κυρίῳ δώρα τῷ θεῷ αὐτῶν, αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ (εἰν) ἅγιοι.
7 *γυναικα πόρνην & βεβηλωμένην ἐλήψον, & γυναικα
ἐκβεβηλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήψον, ὅτι ἅγιός ἐστι τῷ
8 κυρίῳ τῷ θεῷ αὐτῶν. *Ἐἀγάσεις αὐτὴν τὰ γὰρ δώρα κυρίῳ τοῦ
9 θεοῦ ὑμῶν ἔτος προσφέρῃ, ἅγιος ἔσται: ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἀ-
10 γιάζων αὐτὰς. *Ἐθυγάτηρ ἀνδρὸς ἱερέως ἐδὴ βεβηλωθῇ ἑ-
ἐκπορνύσας τὸ ὄνομα ἑπαλῆς αὐτῆς αὐτὴν βεβηλωθῇ, ἐπὶ πυρὸς
11 κατακαυθήσε(ε). *Ἐὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν
ἐπιχεχυμένος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἑλαίᾳς ἑχρίσματος
Ἐτετελεσμένους τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνδύσας τὰ ἅγια, τὴν κε-
12 φαλὴν ἐκ δποκιδάρωσει, & ταῖς ἱματίαις αὐτῶν ἐδιαρρήξῃ. *Ἐ
ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκῆσα ἐκ εἰσελδύ(ε)ν. ἐπὶ πατρί
13 αὐτῶν & ἐπὶ μητρὶ αὐτῶν ἐμιανθή(ε). *Ἐἐκ τῶν ἁγίων ὅσοι
ἑξελδύσε(ε), & ἐβεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον ἑθεῖ αὐτῶν, ὅτι
14 ἅγιον ἔλαιον τὸ χρίον ἑθεῖ αὐτῶν ἐπ' αὐτῶν ἐγὼ κύριος. *Ἐἔτος
15 γυναικα παρθένον ἐκ ἑχρίας αὐτῶν ἐλήψε(ε). *χῆραν ἢ καὶ
ἐκβεβηλημένην & βεβηλωμένην & πόρνην, ταύτας ἐλήψε(ε),
16 ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ ἑχρίας αὐτῶν ἐλήψε(ε) γυναικα. *Ἐἐβε-
βηλώσει τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τῷ λαῷ αὐτῶν ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιά-
17 ζων αὐτὴν. *Ἐἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων. *εἶπον
18 ἀράων, λέγων, ἀνθρώπος ἐκ ἑχρίας σε εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν,
ἵνι ἐδὴ ἢ ἐν αὐτῷ μᾶμος, & προσελδύσε(ε) προσφέρειν τὰ δώ-
19 ρα ἑθεῖ αὐτῶν. *πᾶς ἀνθρώπος ὃς ἐδὴ ἢ ἐν αὐτῷ μᾶμος, & προσ-
ελδύσε(ε). ἀνθρώπος τυφλός, ἢ χωλός, ἢ κολοβόχειρ, ἢ ὠτὶ
20 τμητός. *ἢ ἀνθρώπος ὃς ἐδὴ ἢ ἐν αὐτῷ σῶντεριμα χειρὸς, ἢ
σῶντεριμα ποδός. *ἢ κυρτός, ἢ ἐφελθὼ ὅθεν ὀφθαλμός,
ἢ πῖλλος ὅθεν ὀφθαλμοί, ἢ ἀνθρώπος ὃς ἐδὴ ἢ ἐν αὐτῷ ψώ-
21 ρα ἀγρία, ἢ λιχὴν, ἢ μονόρχος. *πᾶς ἀνθρώπος ὃς ἐστιν ἐν αὐτῷ
μᾶμοθ ἐκ τοῦ σπέρματος ἀράων τοῦ ἱερέως, ὅσοι ἐγγιεῖ τοῦ
προσενεγκεῖν τὰς θυσίας κυρίῳ, ὅτι μᾶμοθ ἐν αὐτῷ, τὰ δώ-
ρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐπροσελδύ(ε)ν προσενεγκεῖν.

CHALDAIC PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Nisi pro confanguineis suis qui propinqui sunt ei. Pro matre sua & pro patre suo, & pro filio suo, & pro filia sua, & pro fratre suo. *Et pro
sorore sua virgine quæ propinqua est ei quæ non est nupta viro, pro his contaminabitur. *Non contaminetur princeps in populo suo, vt non
prophanet se. *Non depilabunt capita sua, & comam barbæ suæ non tondebunt, & in carne sua non incidant incisionem. *Sancti erunt in con-
spectu Dei sui. & non violabunt nomen Dei sui, quia oblationes Domini Dei sui ipsi offerunt, eruntq; sancti. *Mulierem meretricem & vio-
latam non accipiet in uxorem, & mulierem quæ repulsa est à viro suo non accipiet, quoniam sanctus est coram Deo suo. *Sanctificabisque
eum, quia oblationem Dei tui ipse offert: sanctus erit tibi, quia sanctus sum ego Dominus qui sanctifico vos. *Filia autem viri sacerdotis quæ
violata fuerit fornicatione, sanctificationem patris sui ipsa violauit, igni comburetur. *Sacerdos autem maximus qui vñctus est de fratribus
suis, super cuius caput effusum est oleum vñctionis, & cuius oblatio oblata est vt induatur vestimentis, in capite suo non nutriat comam, & vestimenta
sua non scindet. *Et super omnem animam mortui non ingreditur, pro patre suo & pro matre sua non contaminetur. *Et de sanctuario
non egredietur, neque prophanet sanctuarium Dei sui, quia corona olei vñctionis Dei sui est super eum, Ego Dominus. *Ipse autè uxorem vir-
ginem accipiet: *Viduam autem & repudiatam & prophanatam meretricem non accipiet, nisi virginem de populo suo accipiet uxorem. *Et non
polluet semen suum in populo suo, quia ego Dominus sanctifico eum. *Locutusque est Dominus cum Moysè dicens: *Loquere cum
Aaron, dicens, Vir de filiis tuis in generationibus suis in quo fuerit macula, non accedet vt offerat oblationem Dei sui. *Omnis enim vir in quo
fuerit macula, non accedet, vir cæcus aut claudus, aut diminutus, aut superfluous. *Aut vir in quo fuerit fractura pedis aut fractura manus.
*Aut gibbus, aut lippus, aut albuginem habens in oculo, aut scabiem habens vel impetiginem, aut habens contritos testiculos. *Omnis vir
de semine Aaron sacerdotis in quo est macula, non accedat vt offerat oblationes Domini, macula enim est in eo, non accedat vt offerat.

לֶחֶם אֱלֹהֵי מִקְדָּשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וּמִן הַקֳּדָשִׁים
יֹאכֵל: * אֲךָ אֶל-הַפִּרְכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא
יָגֵשׁ כִּי-מוֹם בּוֹ לֹא יִחַלֵּל אֶת-מִקְדָּשֵׁי כִי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשָׁם: * וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנֵי וְאֶל-
כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

כב

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו וְיִנְזְרוּ מִקְדָּשֵׁי בְנֵי-
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת-שְׁם קֳדָשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים
לִי אֲנִי יְהוָה: * אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-
יִקְרַב מִכָּל-זֶרַעְכֶם אֶל-הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטִמְאַתּוּ עָלָיו וְנִכְרַתְהוּ הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי יְהוָה: * אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֲהֲרֹן
וְהוּא צְרוּעַ מֵאוֹ זֶב בַּקֳּדָשִׁים לֹא יֹאכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר
וְהִנָּגַע בְּכָל-טִמְאָה נֶפֶשׁ מֵאוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-תֵּצֵא מִמֶּנּוּ
שִׁכְבַּת זֶרַע: * אִו-אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּע בְּכָל-טָרֶץ אֲשֶׁר
יִטְמָא-לוֹ מֵאוֹ בְּאֶדָם אֲשֶׁר יִטְמָא-לוֹ לְכָל טִמְאָתּוֹ:
נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּנָּע בּוֹ וְטִמְאָה עַד-הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכֵל
מִן-הַקֳּדָשִׁים כִּי אִם-רִחֵץ בַּשֻּׁן בַּמַּיִם: * וּבֹא
הַשֶּׁמֶשׁ וְטִהַר וְאַחֵר יֹאכֵל מִן-הַקֳּדָשִׁים כִּי לַחֲמוֹ
הוּא: * נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכֵל לְטִמְאָה-בָּהּ אֲנִי
יְהוָה: * וְשִׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא-יִשְׁאַל עָלָיו
חֲטָא וּמִתּוֹ בּוֹ כִּי יִחַלְלוּ אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם: * וְכָל-
זָר לֹא-יֹאכֵל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב בְּהֵן וְשֹׁכֵר לֹא-יֹאכֵל קֹדֶשׁ:
* וְכֹהֵן כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יֹאכֵל בּוֹ וְיִלִּיד
בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בַלְחָמוֹ: * וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ
זָר הוּא בְּתִרְוַמַת הַקֳּדָשִׁים לֹא תֹאכֵל: * וּבֵת-כֹּהֵן
כִּי תִהְיֶה גִלְמָנָה וְגִרְוֹשָׁה וּזְרָעָה מִן לֵה וְשִׁבָּה
אֶל-בֵּית אֲבִיהָ כְּנַעֲוִיָּה מִלֶּחֶם אֲבִיהָ תֹאכֵל וְכָל-זָר
לֹא-יֹאכֵל בּוֹ:

22 *Nec panes Deo suo. vescetur tamen pani-
bus qui offeruntur in sanctuario; 23 *Ita dum-
taxat vt intra velum non ingrediatur: nec ac-
cedet ad altare qui maculam habet, & conta-
minare non debet sanctuarium meum: Ego
24 Dñs qui sanctifico eos. * Locutus est ergo
Moyses ad Aaron & ad filios eius & ad omne
Israel cuncta quæ sibi fuerant imperata.

CAP. XXII.

1 L Ocutus quoq; est Dñs ad Moysen dicens:
A *Loquere ad Aarō & ad filios eius, vt ca-
ueant ab his q̄ consecrata sunt filiorū Israel, &
non contaminēt nomē sanctificatorum mihi
quæ ipsi offerunt: Ego Dñs. * Dic ad eos &
ad posteros eorum: Omnis homo qui accesse-
rit de stirpe vestra ad ea quæ cōsecrata sunt &
quæ obtulerunt filij Israel Dño in quo est im-
munditia, peribit coram Dño: Ego sum Dñs.
4 *Homo de semine Aaron qui fuerit lepro-
sus aut patiens fluxū seminis, non vescetur de
his quæ sanctificata sunt mihi, donec sanctur.
Qui tetigerit immundū super mortuo, & ex
quo egreditur semen quasi coitus. * Et qui
tāgit reptile & quodlibet immundū, cuius ta-
ctus est sordidus: * Immūds erit vsq; ad ve-
sperū, & non vescetur de his quæ sanctificata
7 sunt, sed cūm lauerit carnē suā aqua, * Et oc-
cubuerit Sol, tūc mūdatus vescetur de sancti-
ficatis, quia cibus illius est. * Morricinium &
B captū à bestia non comedēt, nec polluēt in
eis: Ego sum Dñs. * Custodiāt præcepta mea
vt non subiaceant peccato, & moriātur in san-
ctuario cūm polluerint illud: Ego Dñs qui
10 sanctifico eos. * Omnis alienigena nō come-
det de sanctificatis. Inquilinus sacerdotis &
11 mercenarius nō vescetur ex eis. * Quē autē
sacerdos emerit, & qui vernaculus dom⁹ eius
12 fuerit, hi comedēt ex eis. * Si filia sacerdotis
cuilibet ex populo nupta fuerit, de his q̄ san-
13 tificata sunt & de primitiis nō vescetur. * Sin-
aūt vidua vel repudiata & absq; liberis reuer-
sa fuerit ad domū patris sui, sicut puella con-
fueuerat, aletur cibus patris sui. Omnis alenige-
na comedendi ex eis non habet potestatem.

תרגום אונקלוס

קֹדֶשׁ אֱלֹהִים מִקְדָּשֵׁי קֹדֶשׁ וּמִן קֹדֶשׁ יִיכֹל: *
23 בָּרֵם לְפָרוֹכְתָא לֹא יֵעֹזל וְלִמְדִּבְתָּא לֹא יִקְרַב אֲרִי מִמָּא בֵּיהּ וְלֹא יִחַלֵּל יֵת מִקְדָּשֵׁי
24 וְלִמְלִיל עִם מִשְׁהָ עִם אֲהֲרֹן וְעִם בְּנֵי וְעִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
2 מִלִּיל עִם אֲהֲרֹן וְעִם בְּנֵי וְעִם מִקְדָּשֵׁי דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלֵּל יֵת שְׁמָא
3 אָמַר לְהֹזֵן לְדִרְיֹכֹן כָּל גִּבְרָה דִּיקְרַב מִכָּל זֶרַעְכֶּן לְקֹדֶשׁ דִּיקְדָּשׁוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קֹדֶם
4 גִּבְרָה גִבְרָה מִזֶּרַע דְּאַהֲרֹן וְהוּא סְגִיר אוֹ דְּאִיב בְּקֹדֶשׁ לֹא
5 אוֹ גִבְרָה דִּיקְרַב בְּכָל רִישָׁא דִּיסְתָּאב לִיהּ אוֹ
6 אֲנִשׁ דִּיקְרַב בֵּיהּ וְהִי מִסְּאֵב עַד רִמְשָׁא וְלֹא יִיכֹל מִן קֹדֶשׁ אֲלֵחִין אֲסִיחִי בִּשְׁרִיָּה בְּמִיָּה:
7 אֲנִשׁ דִּיסְתָּאב לִיהּ לְכָל סוֹכְרִיָּה:
8 נְבִילָה וְתִבְרִיא לֹא יִיכֹל לְאַסְתָּאבָּהּ בָּהּ אֲנִי יְיָ: * וְיִשְׂרָוִן יִתְמַטְרַת
9 וְכָל חֲלוּנִי לֹא יִיכֹל קֹדֶשׁ אֲלֵחִין אֲסִיחִי חוֹתְבָא דְכִתְבָּא
10 וְכֹהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:
11 וְכֹהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:
12 וּבֵת-כֹּהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:
13 וּבֵת-כֹּהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:
וְכֹהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:
וְכֹהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:
וְכֹהֵן אֲרִי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בַּסֶּפֶף הוּא יִיכֹל בּוֹ וְיִלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יִיכְלוּ בַלְחָמוֹ:

* Sancta sanctorum & à sanctis comedet. * Sed
ad velum non accedet, & ad altare non appropin-
quabit, quoniam maculam habet, et non profana-
bit sanctum Dei sui, quoniam ego Dominus sanctificans
eos. * Et locutus est Moyses ad Aaron & filios
eius, & ad omnes filios Israel.

CAP. XXII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere Aaron & filiis eius, & caueant à
sanctis filiorum Israel, et non profanabunt nomen
sanctum meum, quaecunque ipsi sanctificant mihi:

Ego Dominus. * Dic ipsis, in generationes vestras
omnis homo qui accesserit ab omni semine vestro ad
sancta, quaecunque sanctificant filij Israel Domino,
& immunditia eius in ipso, peribit anima illa à me:

Ego Dominus. * Et homo de semine Aaron sacer-
dotis, & hic leprosus vel seminifluus, de sanctis
non comedet, usque quo mundetur, & qui tetige-
rit omnem immunditiam animæ, vel homo cui e-
gressus fuerit ex ipso concubitus seminis.

* Vel quisquis tetigerit omne reptile immundum,
quod polluet ipsum, vel super hominem in quo pol-
luet illum iuxta omnem immunditiam eius.

* Anima quaecunque tetigerit eum, immunda
erit usque ad vesperam: non comedet de sanctis, si
non lauerit corpus suum aqua.

* Et occiderit Sol & mundus erit, & tunc co-
medet de sanctis, quoniam panis eius est:

* Morticinium & à fera captum non comedet,
ut polluat in ipso: Ego Dominus. * Et custo-
dient meas custodias ut non accipiant propter ea pec-
catum, et moriantur propter ea, si profanabunt ea:

Ego Dominus sanctificans eos. * Et omnis alieni-
gena non comedet sancta, inquilinus sacerdotis, &
mercenarius non comedet sancta. * Si autem sacerdos

possederit animam emptā pecunia, ipse comedet pa-
nem eius & vernaculi eius, & ipsi comedent panem

eius. * Et filia hominis sacerdotis si iuncta fuerit
viro alienigena, ipsa de primitiis sanctorum non co-
medet. * Et filia sacerdotis si fuerit vidua vel re-

puziata, semen autem non fuerit illi, & reuertatur
ad domum patris sui ut in iuuentute sua, de pani-
bus patris sui comedet, & omnis alienigena non co-
medet ab illis.

τα ἁγία τῶν ἁγίων ἐκ τῶν ἁγίων φάγε), * πλὴν
πρὸς τὸ κατὰ πέτασμα ἐπὶ προσελθούσῃ, ἐκ πρὸς τὸ θυσιάζει-
ον οὐκ ἐγγίει, ὅτι μῶμον ἔχει, καὶ ἐβεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ
θεοῦ αὐτῆς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτὰς. * καὶ ἐλάλησε
μωυσῆς πρὸς ἀαρὼν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῆς, ἐκ πρὸς πρῶτας τῶν
υἱῶν ἰσραὴλ. κβ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων. * εἰπον ἀαρὼν
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν
ἰσραὴλ, καὶ ἐβεβηλώθουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ
ἁγιάζουσιν μοι ἐγὼ κύριος. * εἰπον αὐτοῖς, εἰς τὰς γῆρας
υἱῶν πᾶς δούλωπ & ὅς δὴ προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς ἐσπέρ-
ματ & υἱῶν πρὸς τὰ ἁγία, ὅσα δὴ ἁγιάζουσιν & υἱοὶ ἰσ-
ραὴλ τῷ κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῶν, ἐξολο-
θρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ κύριος.

* καὶ δούλωπ & ἐκ τοῦ σπέρματος ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ
ἐκ τοῦ λεωπρὸς ἡ γονορρυῆς, τῶν ἁγίων οὐκ ἐδέξαι, ἕως δὴ κα-
θαριωθῇ καὶ ὁ ἀπόμυθος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς, ἡ δὴ
θρῶπ & ὅς δὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς κοίτη σπέρματ &.

* ἡ ὅστις δὴ ἀψή) παντὸς ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὁ μιν αὐ-
τὴν, ἡ ἐπ' ἀνθρώπων ἐν ᾧ μιν αὐτὴν κτ) πᾶσαν ἀκαθαρσίαν
αὐτῆς. * ψυχὴ ἡ τις δὴ ἀψή) αὐτῆς, ἀκαθαρετ & ἕσαι ἕως
ἐσπέρως, οὐκ ἐδέξαι ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐδὴ μὴ λούσῃ) τὸ σῶμα
αὐτῆς ὕδατι. * καὶ δὴ ὁ ἡλι & καὶ καθαρεὶς ἕσαι, ἐκ τῆς
φάγε) ἀπὸ τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτ & αὐτῆς ἐσίν.

* θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγε), μιν αὐτὴν ἐν
αὐτῶν ἐγὼ κύριος.

* καὶ φυλάσσονται μετὰ τὰ φυλάγματα, ἵνα μὴ λάβωσι
δι' αὐτὰ ἁμαρτίαν, καὶ ἀποθνήωσιν δι' αὐτά, ἐδὴ βεβηλώθου-
σιν αὐτά, ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. * ἐκ πᾶς ἀλλοε-
νῆς οὐκ ἐδέξαι ἁγία, πάρεξ κτ) ἱερέως, ἐκ μιν αὐτῶν οὐκ ἐδέξαι
ἁγία. * ἐδὴ τὸ ἱερὸς κτ) ψυχὴν ἐγκτήτων ἀργυρίου,
αὐτῶν φάγε) τὸν ἄρτον αὐτῆς καὶ οἰκογενεῖς αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ
φάγον) τὸν ἄρτον αὐτῆς.

* ἐκ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἡ ἱερέως ἐδὴ γῆν) ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ,
αὐτὴ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων οὐ φάγε).

* καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐδὴ γῆνται γῆρας ἡ ἐκβεβηλημένη,
σπέρμα τὸ μὴ ἡ αὐτῆς, ἐκ παναρεψῆ) ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρι-
κὸν αὐτῆς κτ) τὴν νεότητά αὐτῆς, ἀπὸ τῶν ἄρτων ἐκ πατρὸς αὐ-
τῆς φάγε) καὶ πᾶς ἀλλογενῆς οὐ φάγε) ἀπ' αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Oblationem Dei sui. De sanctificatis autem quæ offeruntur Deo suo vescetur de sanctis sanctorum. * Veruntamen intra velum non ingre-
diatur neque ad altare accedat, quia macula est in eo, nec violet sanctuaria mea, quia ego Dominus sanctifico eos. * Locutusque est Moyses cum
Aaron & cum filiis eius & cum omnibus filiis Israel.

CAPVT XXII.

Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: * Loquere cum Aaron & cum filiis eius, ut separentur ab his quæ sanctificata sunt à filiis Israel
quæ ipsi sanctificant in conspectu meo, & non violabunt nomē sanctum meum: Ego Dominus. * Dic eis: Omnis vir de omni semine vestro
in generationibus vestris qui tetigerit ea quæ sanctificata sunt coram Domino à filiis Israel, & immunditia eius est in eo, peribit homo ille à con-
spectu meo: Ego Dominus. * Vir vir de semine Aaron qui fuerit leprosus, aut patiens fluxum seminis, non vescetur de his quæ sanctificata sunt,
donec mundetur. & qui tetigerit omne immundum animæ, aut vir ex quo egreditur semen coitus. * Aut vir qui tetigerit omne reptile quo im-
mundus fit, aut hominem quo immundus fit iuxta omnem immunditiam eius. * Homo qui tetigerit eum, erit immundus usque ad vesperam: &
non comedet de sanctificatis, nisi lauerit carnem suam aquis. * Et cum occubuerit sol & mundatus fuerit, comedet de his quæ sanctificata sunt,
quoniam cibus illius est. * Morticinium autem & quod contractum est à bestia, non comedet, ne immundus fiat in eo: Ego Dominus.

* Custodientque custodiam verbi mei, ut non suscipiant pro eo peccatum, & moriantur in eo quando profanauerint illud: Ego Dominus qui
sanctifico eos. * Omnis autem extraneus non comedet id quod sanctificatum est, inquilinus sacerdotis & mercenarius eius non comedet illud
quod sanctificatum est. * Sacerdos autem si emerit animam precio pecuniæ suæ, ipsa comedet ex eo. Vernaculi autem domus eius ipsi vescuntur
pane suo. * Filia autem sacerdotis si fuerit nupta viro alieno, ipsa non comedet de his quæ sanctificata & separata sunt. * Et filia sacerdotis si
fuerit vidua vel repudiata, & filius non fuerit ei, & reuersa fuerit in domum patris sui, sicut erat in pueritia sua, de pane patris sui comedet. Omnis
autem extraneus non comedet ex eo.

14 *ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסק חמשתו עליו
 15 ונתן לכהן את הקדש: * ולא יחללו את קדשי
 16 בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: * והשיאו אותם
 עון משמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה
 17 מקדשם: * וידבר יהוה אל משה לאמר: * דבר
 18 אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
 אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל
 אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם
 19 אשר יקריבו ליהוה לעלות: * לרצונכם תמים זכר
 20 בבקר בכשבים ובעזים: * כל אשר בו מום לא
 21 תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: * ואיש כי יקריב
 זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או
 בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו:
 22 * עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או
 ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם
 23 על המזבח ליהוה: * ושור ושה שרוע וקלוט
 24 נדברה תעשה אתו ולנדר לא ירצה: * ומעוק
 וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם
 25 לא תעשו: * ומיד בין נכר לא תקריבו אר ליהם
 אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בם
 26 לא ירצו לכם: * וידבר יהוה אל משה
 27 לאמר: * שור או כשב או עז כי יולד והיה
 שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה
 28 לקרבן אשה ליהוה: * ושור או שה אתו ואת בנו
 29 לא תשחטו ביום אחד: * וכי תזבחו זבח תודה
 30 ליהוה לרצונכם תזבחו: * ביום ההוא יאכל לא
 31 תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: * ושמרתם מצותי
 32 ועשיתם אתם אני יהוה: * ולא תחללו אר
 שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה
 מקדשכם:

14 *Qui comederit de sanctificatis p ignoran
 tia, addet quintā partē cū eo quod comedit et
 15 dabit sacerdoti in sanctuariū. *Nec cōtamina
 būt sanctificata filiorū Israel q offerūtur Dño.
 16 *Ne fortē sustineant iniquitatē delicti sui cū
 sanctificata comederint: Ego Dñs qui sanctifi
 17 co eos. * Locutusq; est Dñs ad Moysen, di
 18 cens: * Loquere ad Aaron & filios eius, & ad
 omnes filios Israel, dicēsq; ad eos, Homo de
 C domo Israel, & de aduenis qui habitant apud
 vos, qui obtulerit oblationē suā, vel vota solu
 uens vel spōte offerens, quicquid illud obtule
 19 rit in holocaustū Dñi, *Vt offeratur p vos, ma
 sculus immaculatus erit ex bobus & ouib; &
 20 ex capris. *Si maculā habuerit, non offeretis,
 21 neq; erit acceptabile. *Homo qui obtulerit
 victimā pacificorū Dño, vel vota soluens, vel
 sponte offerēs tā de bobus q de ouibus imma
 culatū offeret, vt acceptabile sit. Omnis macu
 22 la nō erit in eo. *Si cecū fuerit, si fractū, si ci
 catricē habēs, si papulas aut scabiē, aut impe
 tiginē, non offeretis ea Dño, nec adolebitis ex
 23 eis super altare Dñi. *Bouē & ouē aure & cau
 D da amputatis volūtariē offerre potest. votum
 24 aut ex his solui nō potest. *Omne animal qd
 vel cōtritis vel tunsis vel sectis, ablatīsq; testicu
 25 culis est, non offeretis Dño, & in terra vestra
 hoc omnino ne faciatis. *De manu alienige
 nā nō offeretis panes Deo vestro, & quicquid
 aliud dare voluerit quia corrupta & maculata
 26 sunt omnia, nō suscipietis ea. * Locutusq; est
 27 Dñs ad Moysen, dicens: * Bos, ouis, & capra
 cū genita fuerint, septem diebus erunt sub
 vbere matris suæ; die autē octauo & deinceps
 28 offerri poterunt Dño. *Siue illa bos siue ouis
 non immolabūtur vna die cum foetibus suis.
 29 *Si immolaueritis hostiam pro gratiarum
 actione Domino, vt possit esse placabilis:
 30 *Eodem die comedetis eam. Nō remanebit
 quicquam in mane alterius diei: Ego Dñs.
 31 *Custodite mandata mea & facite ea: Ego
 32 Dominus. *Ne polluatīs nomen meum
 sanctum, vt sanctificer in medio filiorū Israel:
 Ego Dominus qui sanctifico vos.

תרגום אונקלוס

14 *וגבר ארי יוכל קדש בשל ויסק חמשה עליו ויתן לכהן את קדש: * ולא יחלון ית קדש ישראל ית דיפרשון קדם יי
 15 ויחלון עליו עון וחובין במיכיהוה בסואבא ית קדשיהוה ארי אכא יי מקדשהו: * ומליל יי עם משה למימר: * מליל עם אהרן
 16 כל בני ישראל ותימר להון גבר גבר מבית ישראל ומן גיורא בישראל דיקריב קרבניה לכל נדריהו ולכל נדבתהו דיקרבון קדם
 17 לרעוא לכו שלים דבר בתורי באמרא ובעינא: * כל רביה מומא לא תקרבון ארי לא לרעוא יחי לכו:
 18 *אשר יקריב נכסת קדשי קדם יי לפרשא נדרא או לנדבא בתורי או בענא שלים יחי לרעוא כל מומא לא יחי ביה: * עזיר או חביר
 19 *אשר יקריב או גרב או חזון לא תקרבון אילין קדם יי וקרבנא לא תתנו מנהו על מדבא קדם יי: * וחור ואימר יחיר
 20 *ודמרים ודרמים ודשליף ודגיר לא תקרבון קדם יי ובארעכון לא תעבדון: * ומליל יהוה עם משה
 21 *חור או אמר או עז ארי ותימר יחי שבעא יומין בתר אמה ומימא המינא והלא יתערי לקרבא קורבנא קדם יי
 22 *וארי תכסון נכסת חודתא קדם יי לרעוא לכו תכסון: * ביוםא חזוא
 23 *ותשרון פקודי ותעבדון יהוה אכא יי: * ולא תחלון ית שמא דקודשי ואיתקדש

* Et homo qui comederit sancta per ignorantiam, 14
 & addet quintā partem eius super illud, & dabit
 sacerdoti sanctū. * Et nō polluent sancta filiorum 15
 Israel, quæ ipsi offerunt Domino. * Et adducent su 16
 per ipsos scelus delicti cū comederint ipsi sancta
 eorū, quoniam ego Dominus sanctificans eos. * Et lo- 17
 cutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere 18
 Aaron & filiis eius, & omni multitudini filiorum
 Israel, & dices ad eos, Homo homo de filiis Israel,
 & de aduenis in Israel, qui obtulerit dona sua se-
 cundum omnē confessionē suam, vel secundum omnē
 electionem suam quacūq; obtulerint Dño in holo-
 caustis: * Accepta vobis masculi immaculatū ex bo 19
 bus & ex ouibus & ex capris. * Omnia quæ ha- 20
 buerint maculā in se, non offerent Domino, quoniam
 non acceptabile erit vobis. * Et homo qui obtulerit 21
 sacrificiū salutaris Dño, soluens votū vel per ele-
 ctionē vel in festis vestris, ex quæ bobus vel ex ou-
 ibus, immaculatū erit acceptabile: omnis macula non
 erit in ipso. * Cacum vel confractū, vel lingua scis- 22
 sum, vel prurientia, vel scabiosa, vel impetigines
 habentia, non adducent ea Deo, & in oblationem
 non dabit de eis super altare Dño. * Et vitulum 23
 vel ouem aure scissum, vel cauda amputatū victi-
 mas immolabis ea tibi ipsi, in autē votū tuū non ac-
 cipientur. * Contritū, & confractū, & excissum, 24
 & auulsū nō offeretis ea Dño: & in terra vestra
 non facietis. * Et ex manu filij alienigenæ non offe 25
 retis dona Dei vestri ab omnibus his, quoniam cor-
 ruptiones sunt in eis, macula in eis, non accipientur
 hac vobis. * Et locutus est Dominus ad Moysen, 26
 dicens: * Vitulum vel ouem vel capram, vt geni- 27
 ta fuerit, & erit septem dies sub matre sua, at die
 octaua & vltra accipientur ad oblationem sacrifi-
 cium Domino. * Et vitulum vel ouem ipsam & 28
 filium eius non iugulabitis die vna. * Si autem 29
 sacrificaueris sacrificium votum gratiarum Domi-
 no acceptabile vobis sacrificabitis illud.
 * Die illa comedetur; non relinquetis de carni- 30
 bus ad mane: Ego Dominus.
 * Seruate præcepta mea & facietis ea: Ego Do- 31
 minus. * Et non polluat nomen sancti mei, & 32
 sanctificabor in medio filiorum Israel: Ego Domi-
 nus sanctificans vos.

14 καὶ ἄνθρωπος ὃς δὴ φάγη ἅγια καὶ ἀγνοίαν, & παρορ-
 σεται τὸ ὑπερμελίον αὐτῆς ἐπ' αὐτό, & δώσει τῷ ἱερεὶ τὸ ἅγιον.
 15 * & ἐβεβηλώθησι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλ' αὐτοὶ ἀνα-
 16 φέρουσι τὰ κυρία. * & ἐπάξουσι ἐπ' αὐτὰς δόμιον πλημμε-
 λίας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτὰς τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀ-
 17 γάζων αὐτὰς. * & ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων·
 18 * λάληθον ἀρῶν ἐς τοὺς υἱοὺς αὐτῆς, & πάση συναγωγῇ υἱῶν
 Ἰσραὴλ, & ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς, ἄνθρωποι & ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ, & ἀπὸ τῶν παρεστειμένων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς δὴ παρορ-
 ενέκη τὰ δῶρα αὐτῆς καὶ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἢ καὶ πᾶ-
 σθαι αἵρεσιν αὐτῶν ὅσα αὐτῶν παρορσενέγκωσι τὰ κυρία εἰς ὁλοκαύ-
 19 τωμα. * δεκτὰ ὑμῖν ἄρσεν ἁμωμον ἐκ τῶν βεκολίων & ἐκ
 20 τῶν παροβάτων & ἐκ τῶν αἰγῶν. * πᾶντα ὅσα δὴ ἔχη μῶμον
 21 ἐν αὐτοῖς & παροβίσει κυρίῳ, διότι ἐδεκτὸν ἔσται ὑμῖν. * καὶ
 ἄνθρωπος ὃς δὴ παρορσενέκη θυσίαν σωτηρίας τὰ κυρία, διασά-
 λας διχὴν ἢ καὶ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, ἐκ τε τῶν βε-
 κολίων ἢ ἐκ τῶν παροβάτων, ἁμωμον ἔσται εἰς δεκτὸν, πᾶς μῶ-
 22 μος ὅς ἐστι ἐπ' αὐτῶν. * τυφλόν, ἢ συντετριμμένον, ἢ γλωσ-
 σότμητον, ἢ μυρμηκιδόντα, ἢ ψωραγιδόντα ἢ λιχηνᾶς ἔχοντα,
 & παροβάξουσιν αὐτὰ τὰ θεῶν, καὶ εἰς καρπωσιν & δώσετε αὐ-
 23 τὰ τῶν ἱππὶ τ' θυσιᾶς ἑλὸν τὰ κυρία. * & μόχον ἢ παροβάτον
 ὠτότμητον, ἢ κολοβοκέρκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ ἑαυτῶν, εἰς
 τὴν διχὴν τοῦ ἐδεχθῆναι.
 24 * θλαδίαν, & ἐκτεθλιμμένην, & ἐκτομίαν, & ἀπεσπασμένον
 & παροβάξετε αὐτὰ τὰ κυρία. & ἱππὶ τ' γῆς ὑμῶν & ποιήσετε·
 25 * καὶ ἐκ χειρὸς ὑμῶν ἀλλοτρίως & παροβίσετε δῶρα τοῦ θεοῦ
 ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων ὅτι φθάρματα ἐσὶν ἐν αὐτοῖς, μῶ-
 26 μος ἐν αὐτοῖς, & δεχθήσετε ταῦτα ὑμῖν. * & ἐλάλησεν κύ-
 27 ριος πρὸς Μωυσήν λέγων· * μόχον ἢ παροβάτον ἢ αἶγα, ὡς
 δὴ τεχθῇ, & ἔσται ἐπὶ αἱμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα αὐτῆς, τῇ δὲ
 ἡμέρᾳ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθή(ε) εἰς δῶρον καρπώμα τὰ
 28 κυρία. * καὶ μόχον ἢ παροβάτον αὐτὴν & τὸ παιδίον αὐτῆς &
 29 σφάξετε ἡμέρᾳ μιᾷ. * ἐὰν δὲ θυσιᾶς θυσίαν διχλὺν χαρ-
 30 μοσύνης τὰ κυρία εἰς δεκτὸν ὑμῖν θυσετε αὐτό· τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ βρωθή(ε), ὅς ἐκ τοῦ λείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τῶν πεσῶν,
 31 ἐγὼ κύριος. * φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε
 32 αὐτάς, ἐγὼ κύριος. * καὶ ἐμὴ βεβυλώσητε τὸ ὄνομα τοῦ
 αἰγίου μου, καὶ ἀγίασθήσεται ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐγὼ
 κύριος ὁ ἀγάζων ὑμᾶς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Vir autem qui comederit id quod sanctificatum est per ignorantiam, addet quintam partem super illud quod sanctificatum est, & dabit sacerdoti. " Et non violabunt ea quæ sanctificata sunt à filiis Israel quæ separata sunt coram Domino. " Et suscipient super ea iniquitates & peccata cum comederint ea, & cum contaminauerint ea quæ sanctificata sunt: quia ego Dominus sanctifico eos. " Locutusq; est Dominus cum Moysè, dicens: " Loquere cum Aaron & cum filiis eius, & cum omnibus filiis Israel, & dices eis, Vir vir de domo Israel, & de peregrinis qui habitant in Israel, qui obtulerit oblationem suam omnibus votis suis & omnibus oblationibus spontaneis suis quæ obtulerint corā Domino in holocaustum: " Vt placabile sit pro nobis, masculus integer erit ex bobus aut ex agnis vel capris. " Omne in quo fuerit macula, non offeretis, quia non erit pro vobis placabile. " Vir autem qui obtulerit victimam sanctificationum coram Domino vota soluens aut sponte offerēs de bobus aut de ouibus, integrum erit, vt sit placabile; omnis macula non erit in eo. " Si cacum fuerit aut contractum aut succum, aut papulas habens aut scabiem aut impetiginem, non offeretis ea coram Domino, neque oblationem ponetis ex eis super altare coram Domino. " Bos & agnus si fuerit superfluous vel diminutus, voluntariē facies eum, & pro voto non erit placabilis. " Animal autem quod habet contritos vel tufo, aut lectos testiculos, non offeretis illud coram Domino, neque in terra vestra hoc facietis. " Et de manu filij populorū non offeretis oblationē Deo vestro ex omnibus his, quia corruptio eorū in eis est, macula est in eis, non erit placabile vobis. " Locutusq; est Dñs cum Moysè, dicens, " Bos aut agnus aut capra cum nati fuerint, septem diebus erunt cum matre sua; à die aut octauo & deinceps erunt acceptabiles vt offerantur in oblationē corā Domino. " Bouem aut ouem non immolabitis vna die cum filio suo. " Cum autem immolaueritis hostiam gratiarū actionis coram Domino, vt sit pro vobis placabilis, immolabitis eam. " Eadem die comedatur, non relinquantis ex ea vsq; mane: Ego Dominus. " Custodietisq; præcepta mea, & facietis ea: Ego Dominus. " Et non violabitis nomen sanctū meum, & sanctificabor in medio filiorum Israel: Ego Dominus qui sanctifico vos.

* המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה:

כג

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
* דבר אל בני ישראל ואמרת אלֵהֶם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש אֵלֶּה הֵם מועדי:
* ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת
שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
ליהוה בכל מושבתיכם: * אֵלֶּה מועדי
יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים:
* בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין
הערבים פסח ליהוה: * ובחמשה עשר יום לחדש
הזה חג חמצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו:
* ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו: * והקרבתם אשה
ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו: * וידבר יהוה אל
משה לאמר: * דבר אל בני ישראל ואמרת אלֵהֶם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את
קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן:
* והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת
השבת יניפנו הכהן: * ועשיתם ביום הניפכם
את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה:
* ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשר
ליהוה ריח ניח ונסכה יין רביעת ההין: * ולחם
וקלי וברמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתכם
בכל משבתיכם: * וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות
תמימת תהינה:

33 * Et eduxi de terra Ægypti, vt essem vobis
in Deum: Ego Dominus.

CAP. XXIII.

1 Locutusque est Dñs ad Moysem, dicens:
A * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: He

2 sunt feriæ Domini quas vocabitis sanctas.

3 * Sex diebus facietis opus; dies septimus,
quia sabbati requies est, vocabitur sanctus.

Omne opus non facietis in eo. Sabbatum Do
mini est in cunctis habitationibus vestris.

4 * Hæ sunt ergo feriæ Domini sanctæ quas
celebrare debetis temporibus suis.

5 * Mense primo quarta decima die mensis
ad vesperum phase Domini est.

6 * Et quinta decima die mensis huius sole
mnitas azymorū Domini est. Septem diebus

7 azyma comedetis. * Dies primus erit vobis
celeberrimus sanctusque. Omne opus feruile

8 non facietis in eo. * Sed offeretis sacrificium
in igne Domino septem diebus. Dies autem

B septimus erit celebrior & sanctior, nullumq;
feruile opus facietis in eo.

9 * Locutusque est Dominus ad Moysem, di
cens. * Loquere filiis Israel, & dices ad eos,

10 Cum ingressi fueritis terram quam ego dabo
vobis, & messueritis segetem, feretis manipu
los spicarum primitias messis vestræ ad facer
dotem.

11 * Qui eleuabit fasciculum coram Domino
vt acceptabile sit pro vobis altero die sabba
ti, & sanctificabit illum.

12 * Atque in eodem die quo manipulus con
secratur cædetur agnus immaculatus annicu
lus in holocaustum Domini.

13 * Et libamenta offerentur cum eo duæ de
cimæ similæ conspergæ oleo in incensum Do
mini, odorēmq; suauissimum. liba quoq; vi
ni quarta pars Hin.

14 * Panem & polentam
& pultes non comedetis ex segete, vsq; ad diē

C qua offeretis ex ea Deo vestro. Præceptum est
sempiternum in generationibus cunctisq; ha
bitaculis vestris.

15 * Numerabitur ergo ab alte
ro die sabbati in quo obtulistis manipulū pri
mitiarum septem hebdomadas plenas:

תרגום אונקלוס

כג

1 * ואפיק יתכונ מארעא דמצרים למהו לכו לאלה אנא וי
2 * ומליל וי עם משה למימר: * מליל עם בני ישראל ותימר להון מועדיא דיי דהערעון יתהון מערע קדיש אילין אינון מועדי:
3 * שתא יומין תתעבר עיבדתא וביומא שביעאה שבת שבתא מערע קדיש כל עיבדא לא תעבדון שבתא היא קדם וי בכל
4 * אילין מועדיא דיי מערע קדיש דיתערעון יתהון בזמניהון: * בירחא קדמאה בארבעה עשרא לירחא בין שמשא
5 * ובחמשה עשרא יומא לירחא הדין חגא דפטיירא קדם וי שבעא יומין פטיירא תיכלון: * ביומא קדמאה
6 * ותקרבון קורבנא קדם וי שבעא יומין ביומא שביעאה מערע קדיש כל
7 * מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תעלון לארעא דאנא
8 * ויריס ית עומרא קדם וי לרעוא לכוז מבחר
9 * ותעבדון ביום ארמוחכון ית עומרא אימר שלים בר שתיה לעלתא קדם וי: * ומנחתיה חרי
10 * ולחם וקלי ופירוכן לא
11 * ותמנן לכוז מבחר יומא טבא
12 * וי עומרא דארמוחא שבע שבועין שלמן חתוין:

* Qui eduxi vos de terra Ægypti, ut essem vobis Deus: Ego Dominus.

CAP. XXIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: ¹
 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos, Festa ²
 Domini quæ vocabitis ipsa vocata sancta, hæc sunt ³
 festa mea.

* Sex dies facies opera; at die septima sabbata; ⁴
 requies vocata sancta Domino, omne opus non fa- ⁵
 ciatis, sabbata sunt Domino: in omni habitatione ⁶
 vestra.

* Hæc festa Domino vocata sancta, quæ voca- ⁷
 bitis ipsa in temporibus suis.

* In primo mense in quarta decima die mensis, ⁸
 inter vespertina Phase Domino.

* Et in quinta decima die mensis huius festum ⁹
 azymorum Domino, septem dies comedetis azyma.

* Et dies prima vocata sancta erit vobis: omne ¹⁰
 opus seruale non facietis.

* Et offeretis holocaustum Domino septem dies, ¹¹
 & dies septima vocata sancta erit vobis: omne ¹²
 opus seruale non facietis.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: ¹³

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos, Quando ¹⁴
 ingressi fueritis in terram, quam ego do vobis, & ¹⁵
 messueritis messem ipsius, & feretis manipulos pri- ¹⁶
 mitias messis vestræ ad sacerdotem.

* Et offeret manipulum coram Domino accepta- ¹⁷
 bile vobis, crastina die à primo offeret illum sacer- ¹⁸
 dos.

* Et facietis in die qua tuleritis manipulum, ¹⁹
 ovem immaculatam anniculam in holocaustum Do- ²⁰
 mino.

* Et sacrificium eius duæ decimæ similæ confe- ²¹
 ctæ in oleo, sacrificium Domino in odorem suavitatis ²²
 Domino, & libationem eius quartam partem ²³
 hin vini.

* Et panem, & tosta farra nova non comedetis ²⁴
 usque ad ipsam diem hanc, quoad obtuleritis dona ²⁵
 Dei vestri: legitimum sempiternum in generationes ²⁶
 vestras in omni habitatione vestra.

* Et numerabitis vobis à postero die sabbato- ²⁷
 rum à die qua obtuleritis manipulum impositionis; ²⁸
 septem hebdomadas integras numerabis,

* ὁ Ἰξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν ¹
 θεὸς, ἐγὼ κύριος.

κγ.

* Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων· ²
 λάληθι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, & ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ἑορταὶ κυρίου αἱ ³
 καλέσετε αὐτάς κλητὰς ἁγίας, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐορταὶ μου.

* Ἐξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάβ- ⁴
 βατα θνάψαισις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ, πλὴν ἔργον οὐ ποιή- ⁵
 σετε, σάββατά ἐσιν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν.

* αὐταὶ αἱ ἐορταὶ τῷ κυρίῳ κλητὰι ἁγίαι, αἱ καλέσειε αὐ- ⁶
 τὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

* ἐν τῷ πρώτῳ μὲν ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ⁷
 μηνὸς ἀναμέθω τῶν ἑσπερινῶν πάχα τῷ κυρίῳ.

* καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τέσσα ἑορτὴ ⁸
 τῶν ἄζυμων τῷ κυρίῳ· ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ φάγεσθε ἄζυμα.

* & ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἐστὶν ὑμῖν· πλὴν ἔργον ⁹
 λατρυῶν οὐ ποιήσετε.

* καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἐπὶ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ¹⁰
 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἐστὶν ὑμῖν· πλὴν ἔργον ¹¹
 λατρυῶν οὐ ποιήσετε.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων·

* εἶπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, & ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ὅταν εἰσέλ- ¹²
 θητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίσητε τὸν θε- ¹³
 ρισμὸν αὐτῆς, & οἴσετε δράγματα ἀπαρχῇ τοῦ θερισμοῦ ¹⁴
 ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα.

* καὶ θύσει τὸ δράγμα ἐναντὶ κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐ- ¹⁵
 παύρῳ τῇ πρώτῃ θύσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς.

* καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣν θύσῃτε τὸ δράγμα, πρὸς- ¹⁶
 βατὸν ἁμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ.

* καὶ τὴν θυσίαν αὐτῆς δυοδέκατα σεμιδάλεως θύσας πε- ¹⁷
 ποιημένης ἐν ἐλαίῳ, θυσίαν τῷ κυρίῳ, εἰς ὅσμιον θυωδίας ¹⁸
 κυρίῳ, & σπονδῶν αὐτῆς τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου.

* καὶ ἄρτον, & πεφυγμῆα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς ¹⁹
 αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως δὲ προσενέγκητε τὰ δῶρα ²⁰
 τοῦ θεοῦ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ ²¹
 κατοικίᾳ ὑμῶν.

* καὶ ἀριθμήσει ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύρου τῶν σαββάτων ἀπὸ ²²
 τῆς ἡμέρας ἧς θύσῃτε προσενέγκητε τὸ δράγμα τῷ Ἰσραὴλ, ²³
 ἐπὶ αὐτῇ ἐβδομάδᾳ ὀλοκλήρου ἀριθμήσεις,

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Qui eduxi vos de terra Ægypti ut sim vobis in Deum: Ego Dominus.

CAP. XXIII.

Locutusque est Dominus cum Moyse, dicens:

Loquere cum filiis Israel, & dices ad eos, Solemnitates Domini quas vocabitis in-

uocatione sancta, hæc sunt solemnitates meæ.

Sex diebus facies opus, die autem septimo sabbatum requiei est uocatione sancta.

Ha sunt solemnitates Domini quas voca-

bitis in temporibus suis.

Quinta-

decima autem die mensis huius solemnitas azymorum est coram Domino, septem diebus azyma comedetis.

In die primo erit vobis

vocatio sancta, omne opus seruale non facietis.

Et offeretis oblationem coram Domino septem diebus: in die septimo vocatio sancta

erit vobis, omne opus seruale non facietis.

Locutusque est Dominus cum Moyse, dicens:

Loquere cum filiis Israel, & dices

ad eos, Cum ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis, & messueritis messem eius, offeretis manipulum primitiarum messis vestræ ad sacerdo-

tem.

Et eleuabit sacerdos manipulum coram Domino, ut acceptabile sit pro vobis. Post diem festiuitatis eleuabit eum sacerdos.

Munus autem eius

erit duæ decimæ similæ confersæ oleo in oblationem coram Domino, ut suscipiatur cum beneplacito, & libamentum eius quarta pars hin vini.

Panem autem & grana torrefacta & polentam non comedetis usque ad diem hanc, donec offeratis oblationem Dei vestri: legitimum sem-

piternum erit generationibus vestris in cunctis habitationibus vestris.

Et numerabitis vobis ab altero die festiuitatis à die in quo offe-

retis manipulum eleuationis septem hebdomadas integras:

⁂ Usque ad crastinum ultimæ hebdomadis nume-
rabitur quinquaginta dies, & offeretis sacrificium
nouum Domino. ⁂ Ab habitatione vestra offere-
tis panes impositionem, duos panes. ex duabus de-
cimis simile erunt, fermentati coquentur primitia-
rum Domino. ⁂ Et offeretis cum panibus septem
agnos immaculatos anniculos, & vitulum unum ex
bobus, & arietes duos immaculatos, & erunt ho-
locaustum Domino, & sacrificia eorum & libatio-
nes eorum sacrificium odor suauitatis Domino.

⁂ Et facietis hircum ex capris vnum pro peccato,
duos agnos anniculos in sacrificium salutaris cum pa-
nibus primitiarum. ⁂ Et imponent ea sacerdos cum
panibus primitiarum impositionem coram Domino
cum duobus agnis, sancta erunt Domino. sacerdoti
offerenti ea ipsi erunt. ⁂ Et vocabitis hanc diem,
vocata sancta erit vobis: omne opus seruile non fa-
cietis in ea: legitimum sempiternum in generatio-
nes vestras in omni habitatione vestra.

⁂ Et quando messueritis messem terræ vestræ, non
perficietis reliquum messis agri tui, cum messueris
tu. & quæ ceciderint messis tuæ non colliges: men-
dico & aduenæ relinques ea: Ego Dominus Deus
vester.

⁂ Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:
⁂ Loquere filiis Israel, dicens: Mensis septimi
vna mensis erit vobis requies, memoriale tubarum
vocata sancta Domino.

⁂ Omne opus seruile non facietis, & offeretis ho-
locaustum Domino. ⁂ Et locutus est Dominus ad
Moysen, dicens:

⁂ Et decima mensis septimi huius dies expiatio-
nis, vocata sancta erit vobis: & humiliabitur ani-
mas vestras, & offeretis holocaustum Domino.

⁂ Omne opus non facietis in ipsa die hac, est enim
dies expiationis hac vobis, propitiare pro vobis co-
ram Domino Deo vestro.

⁂ Omnis anima, quæ non humiliabitur in ipsa
die hac, exterminabitur ex populo suo.

⁂ Et omnis anima, quæ faciet opus in ipsa die
hac, peribit anima illa de populo suo.

⁂ Omne opus non facietis: legitimum semper-
num in generationes vestras in omnibus habitatio-
nibus vestris.

⁂ ἕως τῆ ἐπαύριον τῆ ἐχάτης ἐβδομάδος ὁ ἀριθμήσετε πεν-
τήκοντα ἡμέρας, καὶ προσέσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ, ἀπὸ
τῆ κατεκτίαις ὑμῶν προσέσειτε ἄρτους ἑπτάθημα, δύο ἄρτους ἐκ
δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἕθεν, ἐξ ὑμῶν ὡς πεφθῆναι πρῶ-
τον ἡγνημάτων τῷ κυρίῳ. ⁂ καὶ προσάξετε μὲν τῶν ἁρτῶν
ἐπὶ ἀμνὺς ἀμώμους ἐνιαυσίους, καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βεκολίας,
καὶ κριὸς δύο ἀμώμους, καὶ ἕθεν ὅλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. ὅτι
αἱ θυσίαι αὐτῶν ὅτι ἀποινδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμή δὲ ὡδίας τῷ
κυρίῳ.

⁂ καὶ ποιήσετε χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρ-
τίας, καὶ δύο ἀμνὺς ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίας μὲν τῶν ἁρ-
τῶν τῶν πρῶτον ἡγνημάτων. ⁂ καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς
μὲν τῶν ἁρτῶν τῶν πρῶτον ἡγνημάτων ἑπτάθημα ἐναντίον κυ-
ρίου μὲν τῶν δύο ἀμνῶν, ἅγια ἕθενται τῷ κυρίῳ. τῷ ἱερεὶ τῷ
προσφέρῃ αὐτὰ αὐτῶν ἕσαι.

⁂ καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν, κλητὴ ἀγία ἕσαι ὑ-
μῶν πᾶν ἔργον λατρείαν καὶ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰῶ-
νιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατεκτίαις ὑμῶν.

⁂ καὶ ὅταν θερίζετε τὴν θερισμὸν τῆ γῆς ὑμῶν, καὶ συντελέ-
σετε τὸ λοιπὸν τῆ θερισμοῦ τῆ ἀρχῆς ὅτι ἐν τῇ θερίσει σε, καὶ
τὰ ἀποπίνοντα τῆ θερισμοῦ ὅτι συλλέξεις, τὰ πτωχῶν καὶ
τὰ προσηλύτων καταλείψεις αὐτά, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων·

⁂ λαλήθῃ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, τὸ μίλως τοῦ ἐβδόμου
μῆα τὸ μίλως ἕσαι ὑμῶν ἀνάπαυσις, μνημόσυνον σαλπύ-
γων κλητὴ ἀγία τῷ κυρίῳ.

⁂ πᾶν ἔργον λατρείαν καὶ ποιήσετε. καὶ προσάξετε ὅλο-
καύτωμα τῷ κυρίῳ. ⁂ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων. ⁂ καὶ τῇ δεκάτῃ τῆ μίλως τοῦ ἐβδόμου τούτου ἡμέ-
ρας ἑξίλασμοῦ, κλητὴ ἀγία ἕσαι ὑμῶν καὶ ταπεινώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, καὶ προσάξετε ὅλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ.

⁂ πᾶν ἔργον καὶ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ, ἔστι γὰρ
ἡμέρα ἑξίλασμοῦ αὐτῇ ὑμῶν, ἑξίλασμός περὶ ὑμῶν ἐναντι
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ⁂ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις μὴ ταπεινωθή-
σεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ, ἑξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ
λαοῦ αὐτῆς. ⁂ καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς.

⁂ πᾶν ἔργον καὶ ποιήσετε. νόμιμον αἰῶνιον εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατεκτίαις ὑμῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

⁂ Usque ad alteram diem expletionis hebdomadæ septimæ numerabitur quinquaginta dies, & offeretis munus nouum coram Domino. ⁂ De
habitationibus vestris afferetis panem eleuationis, duæ placentæ ex duabus decimis simile erunt, fermentatæ coquētur in primitias coram Domino.

⁂ Offeretisque cum pane septem agnos integros anniculos & vitulum de bobus vnum, & arietes duo erunt in holocaustum coram Domino, &
munera eorum & libamenta eorum, ut suscipiatur oblatio voluntariè coram Domino. ⁂ Facietisque hircum vnum de capris pro peccato & duos
agnos anniculos in hostiam sanctificationum. ⁂ Et eleuabit eos sacerdos cum pane primitiarum eleuatione coram Domino cum duobus agnis,
sanctificata erunt coram Domino, & sacerdoti pertinebunt. ⁂ Et vocabitis hunc eundem diem vocatione sancta, sanctus erit vobis, omne opus
seruile non facietis, legitimum sempiternum erit in cunctis habitationibus vestris & generationibus vestris. ⁂ Et quando messueritis, segetem
terræ vestræ, non consumabis metere angulum agri tui cum messueris, neque colliges decedentes spicas messis tuæ, sed pauperi & peregrino dimit-
tes eas: Ego Dominus Deus vester. ⁂ Locutusque est Dominus cum Moysè, dicens: ⁂ Loquere cum filiis Israel, dicens, In mense septi-
mo prima die mensis erit vobis requies, memoriale clangoris & vocatio sancta. ⁂ Omne opus seruile non facietis, & offeretis oblationem co-
ram Domino.

⁂ Locutusque est Dominus cum Moysè, dicens: ⁂ Veruntamen in decima die mensis huius septimi dies
expiationum erit, vocatio sancta erit vobis, & affligetis animas vestras, & offeretis oblationem coram Domino.

⁂ Et omne opus non facietis in hac eadem die, quia dies expiationum est ad propitiandum pro vobis coram Domino Deo vestro.

⁂ Omnis enim homo qui non afflixerit se in hac eadem die, exterminabitur de populo suo. ⁂ Et omnis homo qui fecerit omne
opus in hac eadem die, disperdam hominem illum de medio populi sui. ⁂ Nullum opus facietis in eo, legitimum sempiternum
erit generationibus vestris in cunctis habitationibus vestris.

שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם:
* וידבר יהוה אל משה לאמר:
* דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום
לחדש השביעי הזה חג הסכת שבעת ימים ליהוה:
* ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכה
עבודה לא תעשו: * שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם
והקרבנות אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכה
עבודה לא תעשו: * אלה מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה
ומנחה ובה ונסכים דבר יום ביומו: * מלבד שבתת
יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד
כל גרבותיכם אשר תתנו ליהוה: * אך בחמשה
עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת
הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: * ולקחתם
לכם ביום הראשון פרי עץ הדר בפרת תמרים
וענף עץ עבר וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים: * וחגתם אתו חג ליהוה
שבעת ימים בשנה חקת עולם לדורתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו: * בסכת תשבו שבעת ימים
כל האזרח בישראל ישבו בסכת: * למען ידעו
דורתיכם כי בסכות יהוה שבת את בני ישראל
בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
* וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

כד

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
* צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית בתית
למאור להעלות נר תמיד:

32 32 * Sabbatum requietionis est, & affligetis
animas vestras. Die nono mensis septimi a ve
spere vsq; ad vesperū celebrabitis sabbata ve
stra. 33 * Et locutus est Dñs ad Moysen, dicens:
34 * Loquere filiis Israel, A quinto decimo die
34 F mensis huius septimi erūt feriæ tabernaculo
35 rum septem diebus Domino. 35 * Dies primus
vocabitur celeberrimus atque sanctissimus.
36 Omne opus seruile non facietis in eo. 36 * Et
septem diebus offeretis holocausta Domino.
Dies quoq; octauus erit celeberrimus atque
sanctissimus, & offeretis holocaustum Domi
no. est enim cœtus atq; collectæ. Omne opus
37 seruile non facietis in ea. 37 * Hæ sunt feriæ
Domini quas vocabitis celeberrimas atq; san
ctissimas, offeretisq; in eis oblationes Domi
no holocausta & libamenta iuxta ritū vniū
38 cuiusque diei. 38 * Exceptis sabbatis Domini,
donisque vestris, & quæ offeretis ex voto vel
39 quæ sponte tribuetis Domino. 39 * A quinto
decimo ergo die mensis septimi quando con
gregaueritis omnes fructus terræ vestræ, cele
40 brabitis ferias Domini septem diebus. Die pri
mo & die octauo erit sabbatū, id est, requies.
40 * Sumetisq; vobis die primo fructus arbor
is pulcherrimæ, spatulasque palmarum, & ra
mos ligni densarū frondium & salices de tor
rente, & lætabimini coram Domino Deo ve
stro. 41 * Celebrabitisq; solemnitate eius se
ptem diebus per annum. Legitimum sempit
ternum erit in generationibus vestris. Men
42 septimo festa celebrabitis. 42 * Et habitabitis
in vmbraculis septem diebus. Omnis qui de
genere est Israel, manebit in tabernaculis:
43 * Vt discant posteri vestri quòd in taberna
culis habitare fecerim filios Israel, cū educerē
eos de terra Ægypti: Ego Dñs Deus vester.
44 * Locutusq; est Moyses super solēnitatibus
Domini ad filios Israel.

CAP. XXIIII.

1 ET locutus est Dñs ad Moysen, dicens:
2 A * Præcipe filiis Israel vt afferant tibi oleū
2 de oliuis purissimum ac lucidum ad concin
nandas lucernas iugiter,

תרגום אונקלוס

33 ומליל יויעם משה למיסר: 33 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
34 ביומא קדמא משרע 34 ומליל יויעם משה למיסר: 34 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
35 ביומא קדמא משרע 35 ומליל יויעם משה למיסר: 35 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
36 שבעא יומין תקרבון קרבנא קדם יויו ביומא תמינא משרע קדוש יהי לכו ותקרבון 36 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
37 אליו מועדיא דיויו ותענוקו יתהוון משרע קדוש לקרבא קרבנא קדם 37 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
38 בר משבא דיויו ובר ממתנתכון ובר מכל נדריכון ובר מכל נדבתכון 38 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
40 ותסבון לכו ביומא קדמא פירי אילנא אחרונין ולבין וחדסין וערבין ונחל 40 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
41 ותחגון יתיה חגא קדם יויו שבעא יומין בשתא קיים עלם לדריכון בירחא שביעא חגון יתיה: 41 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
43 בדיל וידעון דריכון ארי במטלה ענני אותיבית ית בני ישראל: 43 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
44 ומליל משה ית סדר מועדיא דיויו ואליפיון לבני ישראל: 44 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו
2 פקיד ית בני ישראל: 2 שבת שבתה היא לכו ותענוקו יתנפשתיו בבתשעה לחדש בתשעה לחדש חגא דמטלא שבעא יומין קדם יויו

ויתא דכיא בתישא לאנהרא לאדלקא בוצינא דיריא:

* Sabbata sabbatorum erunt vobis. & humili-
liabitur animas vestras à nono mensis. à vespera us-
que ad vesperam sabbatizabitur sabbata vestra.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, dicens: Quinta decima
mensis septimi huius festum tabernaculorum septem
dies Domino.

* Et dies prima vocata sancta erit vobis: om-
ne opus seruile non facietis.

* Septem dies offeretis holocaustum Domino:
& dies octaua vocata sancta erit vobis. & offe-
retis holocaustum Domino: exodion est. omne opus
seruile non facietis.

* Hec festa Domini, qua vocabitis ipsa vocata
sancta, ut offeratis oblationem Domino, holocau-
stum & sacrificia ipsorum, & libationes de die in
diem:

* Præter sabbata Domini, & præ-
ter dona vestra, & præter omnia vota vestra, &
præter omnia voluntaria vestra, quæ dederitis
Domino.

* Et in quintadecima die mensis septimi, quando
consumaueritis omnes fructus terræ, celebrate Do-
mino septem dies. die prima requies, & die octaua
requies.

* Et accipietis vobis die prima fructum arboris
pulchrum, & spatulas palmarum, & ramos arbo-
ris densos, & salices, et agni casti ramos ex torren-
te: & letabimini coram domino Deo vestro sep-
tem dies.

* Et celebrabitis ipsam festiuitatem Domino se-
ptem dies anni, legitimum sempiternum in genera-
tiones vestras.

* In mense septimo celebrate ipsam: in taberna-
culis habitate septem dies. omnis indigena in Israel
habitabit in tabernaculis:

* Ut videant generationes vestra, quod in ta-
bernaculis habitare feci filios Israel, cum educe-
rem ego illos de terra Ægypti, ego dñs Deus vester.

* Et locutus est Moyses festa Domini filiis Israel.

CAP. XXIII.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Præcipe filiis Israel, & accipiant tibi o-
leum oliuarum purum contusum in lumen, ut ar-
deant lucernam semper

32 * Σάββατα Σαββάτων ἔσται ὑμῶν. καὶ ταπεινώσετε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ὑπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς. ὑπὸ ἑσπέρας ἕως ἑσπέ-
ρας σαββαπῆτε τὰ σάββατα ὑμῶν.

33 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·

34 * λάληθον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, τῇ πεντεκαίδεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἐπὶ αἱ ἡμέρας τῆς
35 κυρίου. * καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῶν,
πρὸ ἔργον λατρυιᾶν οὐ ποιήσετε.

36 * ἐπὶ αἱ ἡμέρας περσάζετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ· καὶ
ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῶν. καὶ περσάζετε ὀ-
λοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, ἕξ ὁδὸν ἐστίν. πρὸ ἔργον λατρυιᾶν οὐ
ποιήσετε.

37 * αὗται αἱ ἑορταὶ κυρίου, αἷς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἀ-
γίας, ὥστε περσυνέγκαι καρπώμα τῷ κυρίῳ, ὀλοκαύτωμα
καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδὰς τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν,

38 * πλὴν τῶν Σαββάτων κυρίου, & πλὴν τῶν δομάτων ὑ-
μῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν θυγῶν ὑμῶν, καὶ πλὴν πρῶτων τῶν
ἐκουσίων ὑμῶν, ἀ δὲ ὧτε τῷ κυρίῳ.

39 * καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδό-
μου, ὅτῳ σωτελέσητε πρῶτα τὰ θνήματα τῆς γῆς, ἑορτά-
ζατε τῷ κυρίῳ ἐπὶ αἱ ἡμέρας. τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυ-
σις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀνάπαυσις.

40 * καὶ λήψετε ἐαυτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλων
ὠρεῶν, καὶ καλλιῦθρας φοινίκων, & κλάδοις ξύλου δακτύλων,
καὶ ἰτέας, & ἀγνὸς κλάδοις ἐκ χειμάρρου, & ὠφρανθήσε-
τε ἐν θυτίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν ἐπὶ αἱ ἡμέρας.

41 * καὶ ἑορτάσετε αὐτῶν τὴν ἑορτὴν τῷ κυρίῳ ἐπὶ αἱ ἡμέ-
ρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, νόμιμον αἰῶνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.

42 * ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἑορτάζατε αὐτῶν, ἐν σκηναῖς
κατοικήσατε ἐπὶ αἱ ἡμέρας. πᾶς ὁ ἀνθρώπων ἐν Ἰσραὴλ κατοί-
43 κήθουσιν ἐν σκηναῖς, * ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν, ὅτι ἐν
σκηναῖς κατοικήσα ὁ Θεὸς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν με
αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

44 * & ἐλάλησε Μωυσῆς τὰς ἑορτάς κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
καὶ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·

2 * ἄντειλαί τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν οἱ ἑ-
λαιον ἐλαῖνον καθαρὸν κεκομμημένον εἰς φῶς, καὶ ἑλ-
χρον διαπαντός

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

32 Sabbatum requietionis erit vobis, & affligetis animas vestras in die nono mensis ad vesperam, à vespere usque ad vesperum requiescetis in
requie vestra.

33 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens:

34 Loquere cum filiis Israel, dicens: In quintadecima die mensis
septimi huius festiuitas vmbraculorum erit septem diebus coram Domino.

35 In die primo vocatio sancta erit: omne opus seruile non facietis.

36 Septem diebus offeretis oblationes coram Domino in die octaua vocatio sancta erit vobis, & offeretis oblationem coram Domino: collecti
enim eritis: omne opus seruile non facietis.

37 Hæ sunt solennitates Domini, quas vocabitis vocatione sancta, ut offeratur oblatio coram Do-
mino holocaustum, & munus, & hostia sanctificationum, & libamenta iuxta ritum vniuscuiusque diei:

38 Exceptis sabbatis Domini, &
ma die mensis septimi, quâdo congregaueritis fructus terræ, solennizabitis solennitatem coram Domino septem diebus: in die primo erit requies, &
in die octauo erit requies.

39 Sumetisque vobis in die primo fructum arboris citrei, & spatulas palmarum, & myrtum, & salices torren-
tis, & letabimini coram domino Deo vestro septem diebus.

40 Et solennizabitis hanc solennitatem coram Domino septem diebus per an-
num: legitimum sempiternum erit generationibus vestris, in mense septimo celebrabitis eam.

41 In vmbraculis habitabit septem diebus:
omnes indigenæ in Israel habitabunt in vmbraculis:

42 Ut sciant generationes vestra quia in vmbraculo nubis meæ habitare feci filios Is-
rael, quando eduxi eos de terra Ægypti, ego dominus Deus vester.

43 Locutusque est Moyses ordinem solennitatum Domini, & docuit eas
filios Israel.

44 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens:

45 Præcipe filiis Israel ut tollant tibi oleum de oliuis contusis purissimum, ut luceat, ut
Lincendantur lucernæ iugiter

CAP. XXIII.

1 Præcipe filiis Israel ut tollant tibi oleum de oliuis contusis purissimum, ut luceat, ut

* Extra velum, in tabernaculo testimonij incendunt ipsum Aaron & filij eius à vespere usque ad manè coram Domino assidue, legitimum sempiternum in generationes vestras.

* In candelabro mundo incendunt lucernas coram Domino usque ad manè. * Et accipietis similes, & facietis eam duodecim panes, duarum decimarum erit panis unus. * Et impones eos

duas positiones, sex panes una positio super mensam puram coram Domino. * Et imponentis super positionem thus purum & salem, & erunt panes in memoriam propositi Domino.

* Die sabbatorum proponetis coram Domino semper à filiis Israel, fœdus sempiternum.

* Et erunt Aaron & filij eius. & comedent ea in loco sancto: est enim sancta sanctorum hoc ipsi à sanctificatione Domino, legitimum sempiternum.

* Et egressus est filius mulieris Israelitidis, & hic erat filius Egyptij in filiis Israel: & pugnavit in castris qui ex Israelitide, & homo Israelita.

* Et cognominans filius mulieris Israelitidis nomen maledixit: & duxerunt eum ad Moysen. & nomen matris eius Salomith filia Labri de tribu Dan.

* Et posuerunt eum in carcerem, ut iudicarent eum per præceptum Domini.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Educ eum qui maledixit extra castra, & imponent omnes qui audierunt manus suas super caput illius, & lapidabunt eum omnis multitudo.

* Et filiis Israel loquere, & dices ad eos: Homo si maledixerit Deo suo, peccatum accipiet.

* Nominans autem nomen Domini, morte moriatur: lapidibus lapident eum omnis multitudo. si

advena siue indigena cum nominaverit ipse nomen Domini, moriatur. * Et homo qui percussit

animam hominis, & mortuus fuerit, morte moriatur. * Et qui percusserit animam iumenti, &

mortuum fuerit, soluat animam pro anima.

* Et si aliquis dabit maculam proximo suo, sicut fecit illi, sic econtra fiet ei.

* Fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem pro dente: sicut dederit maculam homini, sic dabitur ei.

* Quicumque percusserit hominem, & mortuus fuerit, morte moriatur.

* ἔξωθεν τοῦ κατὰ πετάσματός, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καύθουσιν αὐτὸν ἀπὸ ὧν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῒ ἐναντὶ κυρίου ἐν δαίματι, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς υἱῶν.

* Ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς καθαρῆς καύθουσι οὗτοι λύχνους ἐναντὶ κυρίου ἕως εἰς πρωῒ. * Ἐλήψεται σεμίδα-

λιν, & ποιήσετε αὐτῇ δώδεκα ἄρτους, δύο δεκάτων ἕκαστος ἄρτος οἷος.

* καὶ ἑπὶ θήσεις αὐτοὺς δύο θέματα, ἕξ ἄρτους ἓν θέμα ἑπὶ τῷ τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ ἑπὶ θήσετε ἑπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ ἄλλας, καὶ ἔσονται ἄρτοι εἰς δυνάμιν πνευματικῶν τῶν κυρίων.

* τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσετε ἐναντὶ κυρίου διαπαντός τὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκη αἰώνιου. * καὶ ἔσονται ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.

καὶ φάγονται αὐτοὶ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἔστι γὰρ ἁγία ἀγίων τοῦτο αὐτὰ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῶν κυρίων, νόμιμον αἰώνιον.

* Ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίδου, καὶ οὗτος υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἔμα-

χέσατο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι ἐκ τῆς Ἰσραηλίδου, καὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλῆτις.

* Ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδου τὸ ὄνομα κατηγόσατο, ἔφη γὰρ αὐτὸν πρὸς μου σὺ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμίθ θυ-

γατὸς λαβὼς ἐκ τῆς φυλῆς δάν. * Ἐπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναν αὐτὸν διὰ πρὸς ἀγμάτων κυρίου.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μου σὺ, λέγων.

* Ἐξάγαγε τὸν κατὰ τὴν ἐμβολὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἑπὶ θήσουσι πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, & λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πάντα ἡ συνα-

γωγὴ. * Ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λάληθον, ἔρεϊς πρὸς αὐτοὺς. ἄνθρωπος δὲ ἄνθρωπος ἐὰν κατὰ ἐξουσίαν θεὸν αὐτοῦ, ἀμαρτίαν λή-

ψῇ. * ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κυρίου, θανάτῳ θανατούσθω. λίθοις λιθοβολησάτωσαν αὐτὸν πάντα ἡ συναγωγὴ. ἐάν τε

προσέλυστος ἐάν τε ἀνέχθων ἐν τῇ ὀνομασίᾳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα κυρίου, τελευτάτω. * ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς δὲ παλαῇ ψυχὴν ἄν-

θρώπου, & ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. * ὁ δὲ ἀπατάξῃ ψυχὴν κτηνῆος, & ἀποθάνῃ, ἀποκτενέτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς.

* καὶ ἐὰν τις δώσῃ μῶμον τῷ πλησίον αὐτοῦ, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποινησέτω αὐτῷ.

* σὺν τριμμάτῳ δὲ τὸ σὺν τριμμάτῳ, ὅφθαλμον δὲ τὸ ὅφθαλμον, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καθότι δὲ δώμῳ μῶμον ἀνθρώπου, οὕτως δοθήσεται αὐτῷ.

* ὁ δὲ ἀπατάξῃ ἀνθρώπον, & ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατεύσθω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Extra velum testimonij in tabernaculo fœderis ordinabit eas Aaron à vespere usque manè coram Domino iugiter, legitimum sempiternum in generationibus vestris.

* Super candelabrum mundissimum disponet lucernas coram Domino semper. * Tolleque similes, & coques ex ea duodecim placentas: ex duabus decimis erit unaquæque placenta.

* Poneque eas duobus ordinibus, sex in ordine uno super mensam mundissimam coram Domino: * Et pones super ordinem panis thus purissimum, & erit in monumentum panis oblationis coram Domino.

* Per singula sabbata ordinabit eum coram Domino iugiter à filiis Israel pacto sempiterno.

* Eritque Aaron & filij eius, ut comedant eum in loco sancto: quia sanctum sanctorum est ei de oblationibus Domini pacto sempiterno.

* Egressusque est filius mulieris Israelitidis: ipse autem erat filius viri Egyptij in medio filiorum Israel, & rixati sunt in castris, filius mulieris Israelitidis, & vir Israelita.

* Et explanavit filius mulieris Israelitidis nomen, & blasphemavit: & adduxerunt eum ad Moysen. Nomen autem matris eius erat Selomith filia Dabri de tribu Dan.

* Locutusque est Dominus cum Moyse, dicens: * Educ blasphemum extra castra, & imponent omnes qui audierunt manus suas super caput eius, & lapidabunt eum omnis congregatio.

* Et qui explanaverit nomen Domini, occisione occidetur: lapidatione lapidabunt eum omnis congregatio, tam advena quam indigena cum explanaverit nomen, interficiatur.

* Vir autem qui occiderit omnem animam hominis, occidatur. * Vir autem qui posuerit maculam in proximo, sicut fecit, sic fiet ei: * Fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem pro dente, qualem maculam posuerit in homine, talis fiet in eo.

* Et qui occiderit animal, restituet illud: & qui occiderit hominem, occidatur.

22 * משפט אחד יהיה לכם כגד כאורח יהיה כי אני
23 יהיה אליהם : * וידבר משה אל בני ישראל
ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ורגמו
אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את
משה :

כה

* וידבר יהוה אל משה בהר סיני
לאמר : * דבר אל בני ישראל ואמרת להם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה
הארץ שבת ליהוה : * שש שנים תזרע שדך
ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה :
4 * ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר : * את ספיח
קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת
שבתון יהיה לארץ : * והיתה שבת הארץ לכם
לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך
הגרים עמך : * ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה
כל תבואתה לאכל : * וספרת לך שבע
שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי
שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה :
9 * והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור
לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם :
10 * וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוז
בארץ לכל ישיבה יובל הוא תהיה לכם ושבתם
11 איש אל אחותו ואיש אל משפחתו תשובו : * יובל
הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו ארץ נזירה :
12 * כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו
את תבואתה : * בשנת היובל הזאת תשובו איש
אל אחותו :

22 * *Æquum iudicium sit inter vos, siue pe-*
regrinus siue ciuis peccauerit: quia ego sum
dominus Deus vester.

23 * *Locutusque est Moyses ad filios Israel, &*
eduxerunt eum qui blasphemauerat extra ca-
stra, ac lapidibus opprefferunt. Feceruntque
filij Israel sicut præceperat Dominus Moyfi.

CAP. XXV.

1 *L*ocutusque est Dominus ad Moysen in
A monte Sinai, dicens:

2 * *Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quā-*
do ingressi fueritis terram quam ego dabo vo-
bis, sabbatizetis sabbatum Domino.

3 * *Sex annis feres agrum tuum, & sex annis*
putabis vineam tuam, colligesque fructuse-
ius. * *Septimo autem anno sabbatum e-*
rit terræ requietionis Domini. agrum non se-
res, & vineam non putabis.

5 * *Quæ sponte gignet humus, non metes:*
& vuas primitiarum tuarum non colliges
quasi vindemiam. Annus enim requietionis
terræ est.

6 * *Sed erunt vobis in cibum, tibi & seruo*
tuo, ancillæ & mercenario tuo, & aduenæ
qui peregrinantur apud te.

7 * *Iumentis tuis & pecoribus omniaque*
nascuntur præbebunt cibum. * *Numerabis*
B *quoque tibi septem hebdomadas annorum,*
id est, septies septem, quæ simul faciunt qua-
draginta nouem.

9 * *Et clanges buccina mense septimo, deci-*
ma die mensis propitiationis tempore in vni-
uersa terra vestra.

10 * *Sanctificabisque annum quinquagesi-*
um, & vocabis remissionem cunctis ha-
bitatoribus terræ tuæ. ipse est enim iubileus.
Reuertetur homo ad possessionem suam, & v-
nusquisque rediet ad familiam pristinam:

11 * *Quia iubileus est, & quinquagesimus an-*
nus. Non seretis atque metetis sponte in agro
nascentia: & primitias vindemiæ non collige-
12 *tis,* * *ob sanctificationem iubilei: sed ita-*
13 *tim ablata comedetis.* * *Anno iubilei re-*
dient omnes ad possessiones suas.

תַּרְגוּם אוֹנְקֵלוֹס

22 * ויבא חד ויהי לכון כגורא כעניא ויהי ארי אנה ויי אלהכון :
23 * ויבא יחיה באבניא ובני ישראל עבדו כמא דפקיר ויי יתמשה :

כה

* ומליל ויי עם משה בטורא דסיני למימר :
3 * שית שנין תזרע חקלך ושית
4 * ובשנת שביעית נוח שמטתא ויהי לארעא שמטתא קדם ויי חקלך לא תזרע וכרמך לא
5 * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : *
6 * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : *
7 * ולבעירך ולחיתתך די בארעך תהי כל עליתה למיכל : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : *
8 * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : * ויהי שמיטתא ויהי לארעא : *
9 * ותעבר שופר ויבא בירחא שביעית בעשרא : * ותעבר שופר ויבא בירחא שביעית בעשרא : *
10 * ותקדשון ית שנת חמשים שנין ותקדשון חירותא בארעא לכל יתבחה יובלא : *
11 * יובלא היא שנת חמשים שנין תהי לכון לא תזרעו ולא תחצרו : *
12 * ארי יובלא היא קדשא תהי לכון מן חקלא תיכלון ית עליתה : *
13 * בשנתא

* Iudicium vnum erit aduenæ & indigenæ: 22
quoniam ego dominus Deus vester.
* Et locutus est Moyses filiis Israel, & eduxe- 23
runt eum qui maledixerat extra castra, & lapida-
uerunt eum lapidibus. & filij Israel fecerunt sicut
precepit Dominus Moyfi.

CAP. XXV.

Et locutus est Dominus Moyfi in monte Sinai, 1
Edicens:

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quando 2
intraveritis in terram quam ego do vobis, & re-
quiescet terra sabbata Domino.

* Sex annis seminabis agrum tuum, & sex an- 3
nis putabis vineam tuam, & congregabis fructum
eius.

* In autem anno septimo sabbata requies erit ter- 4
ra sabbata Domino. agrum tuum non seminabis, et
vineam tuam non putabis:

* Et spontanea ascendentia agri tui non metes, 5
& vnas sanctificationis tue non vindemiabis: an-
nus requiei erit terre.

* Erunt sabbata terræ esca tibi, & filio tuo, 6
& ancilla tue, & mercenario tuo, et peregrino ad-
iacenti apud te: * Et iumentis tuis, & bestiis quæ 7
in terra tua erit omne germen eius in cibum.

* Et numerabis tibi ipsi septem requies annorum 8
septem annos septies. & erunt tibi septem hebdo-
madæ, annorum nouem & quadraginta anni.

* Et annuntiabis tubæ vocem in omni terra 9
vestra mense septimo decima mensis. die propitia-
tionis annuntiabis tuba in omni terra vestra:

* Et sanctificabis annum quinquagesimum an- 10
num: & clamabitis remissionē in terra omnibus ha-
bitantibus eam. annus remissionis significatio hæc
erit vobis. & redibitis unusquisque in possessionē
suam, & quilibet in familiam suam redibitis:

* Remissionis significatio hæc annus quinquage- 11
simus annus erit vobis. non seminabitis, neque me-
tetis spontanea ascendentia eius, & non vindemia-
bitis sanctificata eius:

* Quoniam remissionis significatio est: sanctum 12
erit vobis. de agris comedetis fructus illius.

* In anno remissionis significationis ipsius redi- 13
bitis unusquisque in possessionem suam.

* δικαίωσις μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ, 22
ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

* καὶ ἐλάλησε μουσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, & ἔξηγαγον τὸν 23
καταρασάμειρον ἐξωτῆς παρεμβολῆς, & κατελιθοβόλησαν
αὐτὸν λίθοις. καὶ ὁ υἱὸς ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε
κύριος τῷ μουσῇ.

καί.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ μουσῇ ἐν τῷ ὄρει σινὰ, λέγων· 1
* λάληθι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, & ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ὅταν εἰ- 2
σέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ διαπαύ(ε)σθαι
ἡ γῆ ῥάββατα τῷ κυρίῳ.

* ἔξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἔξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἀμπε- 3
λὸν σου, καὶ συναΐξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς.

* ἐν ᾧ τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ῥάββατα ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ 4
ῥάββατα τῷ κυρίῳ. τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν ἀμπε-
λὸν σου οὐ τεμεῖς. * καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα ἔξ ἀ- 5
γροῦ σου οὐκ ἐκθερεῖς, καὶ τὴν σαφυλὴν ἔξ ἀγρίσματός σου
οὐκ ἐκτεργήσεις. ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ.

* καὶ ἔσται τὰ ῥάββατα τῆς γῆς βρώματα ῥοι, & τὰ παι- 6
δί σου, καὶ τῇ παιδίσκῃ σου, καὶ τῷ μισθῷ σου, καὶ τῷ παροίκῳ
7 τῷ προσκειμένῳ πρὸς σε. * καὶ τοῖς κτήνεσί σου, καὶ τοῖς
θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ χυρνήμα αὐτῶν εἰς βρῶτιν.

* καὶ ἔξαριθμήσεις ῥεαυτὰ ἐπὶ ἀναπαύσεως ἑτῶν ἐπτά 8
ἔτη ἐπτάκις. καὶ ῥευνταί ῥοι ἐπὶ ἀβδομάδες, ἑτῶν ἐννέα καὶ
9 τεσσαράκοντα ἔτη. * καὶ διαγελείτε ῥάλπιγι φωνὴν ἐν

πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μῶσι τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μῶσος. 10
τῇ ἡμέρᾳ ἔξ ἑξαλασμοῦ διαγελείτε ῥάλπιγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ
10 ὑμῶν. * καὶ ἀγάζετε τὸ ἔτος τὸ πεντηκოსὸν ἐνιαυτὸν, καὶ

διαβόσητε ἀφῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν. 11
ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὐτῆς ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελδύσεθε
ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτῆς, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρὶδὸν
11 αὐτῶν ἀπελδύσεθε. * ἀφέσεως σημασία αὐτῆς τὸ ἔτος

τὸ πεντηκოსὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν. οὐ σπερεῖτε, οὐδ' μὴ ἀμή- 12
σητε αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τεργήσετε τὰ ἡ-
μασμένα αὐτῆς.

* ὅτι ἀφέσεως σημασία ἐστίν. ἄγρον ἔσται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν πε- 13
δίῳν φάγεθε τὰ χυρνήματα αὐτῆς,

* ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελδύσετε 13
ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Iudicium vnum erit vobis, tam peregrino quàm indigenæ: quia ego dominus Deus vester. 22
& eduxerunt eum qui blasphemauerat extra castra, & lapidauerunt eum lapidibus. filij autem Israel fecerunt sicut præceperat Dominus Moyfi.

CAP. XXV.

Locutusque est Dominus cum Moyse in monte Sinai, dicens: 1
Litus in terram quam ego dabo vobis, dimittetur terra quiescere coram Domino.

* Sex annis seminabis agrum tuum, & sex 2
annis putabis vineam tuam, & colliges fructus eius:

* Anno autem septimo requies remissionis erit terræ, remissio erit coram 3
Domino: agrum tuum non seres, & vineam tuam non putabis.

* Quæ sponte nascuntur messis tuæ non metes, & vnas quas tibi 4
eritque remissio terræ vobis in cibum tibi & seruo tuo, & an-
cillæ tuæ, & mercenario tuo, & inquilino tuo qui habitant tecum:

* Iumentis quoque tuis, & bestiis quæ sunt in terra tua erit 5
omnis fructus eius in cibum. Numerabisque tibi septem hebdomadas annorum septies septem annos, eruntque tibi dies se-
ptem hebdomadarum annorum quadraginta & nouem anni.

* Et transire facies clangorem buccinæ per vniuersam terram 6
in mense septimo in decima die mensis, in die expiationum.

* Et sanctificabis annum quinquagesimum, & voca- 7
bitis libertatem in terra cunctis habitatoribus eius. Iubileus erit vobis, & reuertetur unusquisque homo ad hereditatem suam, & unusquisque re-
uertetur ad familiam suam.

* Iubileus est: annus quinquagesimus erit vobis. Non seminabitis neque metetis quæ sponte nas- 8
cuntur in terra, neque putabitis reliquias eius.

* Quia iubileus est, sanctus erit vobis: de agro comedetis fructus eius. 9

14 * וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך
15 אל תונו איש את אחיו : * במספר שנים אחר
היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר
16 לך : * לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט
השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הונו
17 מכר לך : * ולא תונו איש את עמיתו ויראת
18 מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם : * ועשיתם את
חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם
19 על הארץ לבטח : * ונתנה הארץ פריה ואכלתם
20 לשבע וישבתם לבטח עליה : * וכי תאמרו מר
נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את
21 תבואתנו : * וצויתי את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשרת את התבואה לשלש השנים :
22 * וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה
23 תאכלו ישן : * והארץ לא תמכר לצמית כי לי
24 הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי : * ובכל
25 ארץ אחותכם גאלה תתנו לארץ : * כי ימוך
אחיד ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
26 ממכר אחיו : * ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
27 ידו ומצא כדי גאלתו : * וחשב את שני ממכרו
והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו :
28 * ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה ממכרו
ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביכל ושב
29 לאחוזתו : * ואיש כי ימכר בית
מושב עיר חומה והיה גאלתו עד תום שנה
30 ממכרו ימים תהיה גאלתו : * ואם לא יגאל
עד מלאות לו שנה תמכר וקם הבית אשר
בעיר אשר לא חמרה לצמית לקנה אתו לדורתי
לא יצא ביכל :

14 * Quando vendes quippiam cui tuo, vel
15 emes ab eo, ne contristes fratrem tuum: * Sed
iuxta numerum annorum iubilei emes ab eo,
& iuxta supputationem frugum vendet tibi.
16 * Quanto plus anni remāserit post iubileum,
C tanto crescet & precium: quanto minus tem-
poris numeraueris, tanto minoris & emptio
constabit. Tempus enim frugum vedit tibi.
17 * Nolite affligere contribulos vestros, sed ti-
meat vnusquisq; Deum suū: quia ego domi-
18 nus Deus vester. * Facite præcepta mea, & iu-
dicia custodite: & implete ea, vt habitare pos-
19 siris in terra absque vilo pauore: * Et gignat
vobis humus fructus suos, quibus vescamini
vsque ad saturitatem, nullius impetum formi-
20 dantes. * Quod si dixeritis, Quid comedemus
anno septimo, si non feuerimus, neque colle-
21 gerimus fruges nostras? * Dabo benedictionē
meam vobis anno sexto, & faciet fructus triū
22 annorum: * Seretisq; anno octauo, & come-
detis veteres fruges vsque ad nonum annum:
23 donec noua nascantur, edetis vetera. * Terra
D quoque non vendetur in perpetuum, quia
mea est, & vos aduenæ & coloni mei estis.
24 * Vnde cuncta regio possessionis vestre sub
25 redemptionis conditione vendetur. * Si at-
tenuatus frater tuus vendiderit possesiunculam
suam, & voluerit propinquus eius, potest
26 redimere quod ille vendiderat. * Sin autem
non habuerit proximum, & ipse precium ad
27 redimendum potuerit inuenire: * Compu-
tabuntur fructus ex eo tempore quo vendi-
dit, & quod reliquum est reddet emptori: sic-
28 que recipiet possessionem suam. * Quod si
non inuenerit manus eius vt reddat precium,
habebit emptor quod emerat vsque ad annū
iubileum. In ipso enim omnis venditio redi-
bit ad dominum & ad possessorem prist-
29 num. * Qui vendiderit domum intra vr-
bis muros, habebit licentiam redimendi, do-
30 nec vnus impleatur annus. * Si non rede-
merit, & anni circulus fuerit reuolutus, em-
ptor possidebit eam, & posteri eius in perpe-
tuum, & redimi etiam non poterit in iubileo.

תרגום אונקלוס

14 וארי תובון זבינין לחברך או תובון מן יד חברך לא תזנון גבר ית אחותו :
15 לפום סגיות שניא חסדי זבינותי ולפום זעירות שניא תזער זבינותי ארי מנן עללתא הוא מובן לך :
16 ותעבדון ית קומי וית דיני תשרון ותעבדון יתחון ותחבון על ארעא לרוחצן :
17 וארי תימרון מר ניכל בשמא שביעתא חא לא נזרע ולא נאסף ית
18 ותזרעון ית שמא תמינתא ותיכלון מן עללתא
19 וארעא לא תובון לחלוטין ארי דילי ארעא ארי דירין ותחבין אחת קדמי :
20 ארי ותמסכן אחוך וזבון מאחסנתיה ויתי פריקיה דקריב ליה ויפרוק ית זביני
21 ויחשב ית שני זבינותי ויתב ית מותרא לגבר
22 ואם לא אשכחתי ידיה כמיסת דתיב ליה ויהון זבינותי ביד דובן ויתיה עד שמא דזובלא ויפוק ביוכלא
23 וגבר ארי יובן בית מותב קרמא מקפא שור ויתי פרקניה עד משלם שמא דזבינותי עידן בעידן ויתי
24 ואם לא יתפריק עד משלם ליה שמא שלממא ויקום ביתא די בקרמא דליה שורא לחלוטין לדובן ויתיה
14 וארי תובון זבינין לחברך או תובון מן יד חברך לא תזנון גבר ית אחותו :
15 לפום סגיות שניא חסדי זבינותי ולפום זעירות שניא תזער זבינותי ארי מנן עללתא הוא מובן לך :
16 ותעבדון ית קומי וית דיני תשרון ותעבדון יתחון ותחבון על ארעא לרוחצן :
17 וארי תימרון מר ניכל בשמא שביעתא חא לא נזרע ולא נאסף ית
18 ותזרעון ית שמא תמינתא ותיכלון מן עללתא
19 וארעא לא תובון לחלוטין ארי דילי ארעא ארי דירין ותחבין אחת קדמי :
20 ארי ותמסכן אחוך וזבון מאחסנתיה ויתי פריקיה דקריב ליה ויפרוק ית זביני
21 ויחשב ית שני זבינותי ויתב ית מותרא לגבר
22 ואם לא אשכחתי ידיה כמיסת דתיב ליה ויהון זבינותי ביד דובן ויתיה עד שמא דזובלא ויפוק ביוכלא
23 וגבר ארי יובן בית מותב קרמא מקפא שור ויתי פרקניה עד משלם שמא דזבינותי עידן בעידן ויתי
24 ואם לא יתפריק עד משלם ליה שמא שלממא ויקום ביתא די בקרמא דליה שורא לחלוטין לדובן ויתיה

* Si autem vendideris venditionem proximo tuo, ¹⁴ siue emeris à proximo tuo, non affligat homo proximum. * Secundum numerum annorum post significationem emes à proximo, iuxta numerum annorum fructuum vendet tibi: * Secundum quod plus annorum multiplicat emptionem suam, & secundum quod minus annorum diminuet emptionem suam: quoniam numerum fructuum hic vendet tibi. * Non affligat homo proximum suum: & tibi. ¹⁷ mebis dominum Deum tuum, ego dominus Deus vester. * Et facietis omnia precepta mea, et omnia iudicia mea, & seruabitis, & facietis ea, & habitabitis in terra confidentes. * Et dabit terra fructus suos, & comedetis ad saturitatem, & habitabitis confidentes in ipsa. * Si autem dixeritis, Quid comedemus in anno septimo hoc, si non seminauerimus, et non congregauerimus fructus nostros? * Et mittam benedictionem meam vobis in anno sexto, & faciet fructus eius in tres annos: * Et seminabitis anno octauo, & comedetis de fructibus antiqua usque ad annum nonum. usquequo veniant fructus eius, comedetis vetera veterum. * Et terra non vendetur in confirmationem: mea enim est terra, quoniam aduena & peregrini vos estis coram me. * Et per omnem terram possessionis vestrae redemptionem dabitur terra. * Si autem pauper fuerit frater tuus qui tecum, & vendiderit de possessione sua, & accedat propinquus vel proximus ei, & redimet venditionem fratris sui. * Si autem alicui non fuerit propinquus, & abundauerit manu, et inuentum fuerit ei quod sufficit redemptionis eius: & connumerabit annos venditionis eius, & reddet quod superest homini cui venditum fuerit illud, & redibit in possessionem suam. * Si autem non abundauerit manus eius quod sufficit ut reddat ei, & erit venditio eius ei qui emit eam usque ad annum remissionis: et erit redemptio eius in remissione, & redibit in possessionem suam. * Et si aliquis vendiderit domum habitabilem in ciuitate murata, & erit redemptionis eius usquequo compleatur: annus dierum erit redemptionis eius. * Si autem non redempta fuerit donec compleatur annus totus, confirmabitur domus existens in urbe habente murum firmiter, ei qui emit eam in generationes eius, & non egredietur in remissione.

* ἐὰν δὲ ἀποδώσῃς πρὸς τὸν πλησίον σου, ἐὰν τε κλήσῃ σε πρὸς τὸν πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ὁ ἄνθρωπος τὸν πλησίον. * καὶ ὡς ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κλήσῃ σε πρὸς τὸν πλησίον, καὶ ὡς ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γηνιματῶν ἀποδώσειαί σοι. * καθότι δὴ πλεον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὸ κλῆσιν αὐτοῦ, & καθότι ἂν ἐλαττω τῶν ἐτῶν ἐλαττωνέσῃ τὸ κλῆσιν αὐτοῦ, ὅτι ἀριθμὸν γηνιματῶν οὕτως ἀποδώσεται σοι. * μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ. & φοβήσῃ κύριον τὸν θεόν σου, ἐγὼ κύριος ὁ θεός υμῶν. * καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξετε, καὶ ποιήσετε αὐτά, & κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες. * καὶ δώσει ἡ γῆς τὰ ἐκφόρια αὐτῇ, καὶ φάγετε εἰς πλησμονὴν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῇ. * ἐὰν δὲ λέγητε, τί φαθόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδομῷ τούτῳ, ἐὰν μὴ σπείρωμεν, & μὴ συναθροίσωμεν τὰ γηνιμάτα ἡμῶν; * καὶ ἀποσελῶ τὴν δύλογιστον μου ἐμὴν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐκτῷ, καὶ ποιήσεται γηνιμάτα αὐτῆς εἰς τὰ τέσσαρα ἔτη. * καὶ σπερείτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ φάγετε ἀπὸ τῶν γηνιματῶν παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐννάτου. ἕως δὲ ἔλθῃ τὰ γηνιμάτα αὐτῆς, φάγετε παλαιὰ παλαιῶν. * καὶ ἡ γῆ οὐ πρὸς ἀθήσει εἰς βεβαίωσιν, ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ, διότι περσθήσεται καὶ παρόικοι υἱοὶ ἐστὲς ἐν αὐτῇ ἐμοί. * καὶ καὶ πᾶσαν γῆν κατὰ χάσιν υἱῶν ὑμῶν λύτρετε δώσετε τῆς γῆς. * ἐὰν δὲ ἐπλήσῃ ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σου, καὶ ἀποδώται ἀπὸ τῆς κατὰ χάσιν αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιθῶν ἢ ὁ ἐγγίζων αὐτοῦ, καὶ λυτρώσῃ τὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. * ἐὰν δὲ ἴσῃ ἢ ὁ ἀγχιθῶν καὶ ἀπορῇ τῇ τῇ χειρὶ καὶ δύνῃ αὐτοῦ τὸ ἰσχύον λύτρεαι αὐτοῦ, καὶ συλλογίσεται τὰ ἔτη τῆς πρὸς χάσιν αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει ὅ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτῷ. καὶ ἐπὶ ἀνελδύσει εἰς τὸν κατὰ χάσιν αὐτοῦ. * ἐὰν δὲ μὴ ἀπορῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἰκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ πρὸς χάσιν αὐτοῦ τῷ κτησαμένῳ αὐτὸν ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἔξελδύσει ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἐπανελδύσεται εἰς τὸν κατὰ χάσιν αὐτοῦ. * καὶ ἐὰν τις ἀποδώται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένην, & ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς. * ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως πληρωθῇ ἐνιαυτὸς ὅλης, κυρωθῇ ἡ οἰκία ἡ οὗσα ἐν τῇ πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὸν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, & οὐκ ἔξελδύσει ἐν τῇ ἀφέσει.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et quando vendideris venditionem proximo tuo, aut quando emeris de manu proximi tui, non decipiat vir fratrem suum. * Iuxta numerum annorum post iubileum emes à proximo tuo, iuxta numerum annorum frugum vendet tibi. * Secundum multitudinem annorum multiplicabis emptionem, & secundum paucitatem annorum minues emptionem: quia numerum frugum vendit tibi. * Et non decipiet vir proximum suum. timebisque Deum tuum, quia ego dominus Deus vester. * Et facietis legitima mea, & iudicia mea custodietis: facietisque ea, & habitabitis confidenter in terra. * Dabitque terra fructum suum, & comedetis in saturitatem, & habitabitis confidenter in ea. * Et si dixeritis: Quid manducabimus in anno septimo? ecce non seminabimus nec colligemus fructus nostros. * Mandabo benedictionem meam vobis in anno sexto, & faciet fructus pro tribus annis. * Seretisque anno octauo, & comedetis de fructu veteri usque ad annum nonum: donec veniant fructus eius edetis vetera. * Terra autem non vendetur in perpetuum, quia mea est terra: aduena enim & coloni estis vos coram me. * Et in omni terra possessionis vestrae dabitur redemptionem terrae. * Quando pauper factus fuerit frater tuus, & vendiderit de possessione sua, veniet redemptor eius qui propinquus est ei, & redimet quod frater suus vendidit. * Vir autem cui non fuerit redemptor, & attigerit manus eius, & inuenerit quantum sufficit ad redemptionem eius: computabit annos venditionis, & reddet quod amplius fuerit viro cui vendidit, & reuertetur ad possessionem suam. * Et si non inuenerit manus eius quantum sufficit ut reddat ei, erit illud quod vendidit in manu emptoris eius usque ad annum iubilei: & egredietur in iubileo, & reuertetur ad possessionem suam. * Vir autem qui vendiderit domum habitationis intra urbis murum, erit redemptionis eius donec compleatur annus venditionis, tanto tempore erit redemptionis eius. * Et si non fuerit redempta donec compleatur annus integer, erit domus quae est in urbe murata illius qui emit eam in perpetuum in generationibus suis: non egredietur in iubileo.

31 * ובתי החצרים אשר אין להם חמור סביב
על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו ויביל
יצא * וערי הלויים בתי ערי אחותם גאלה
עולם תהיה ללויים * ואשר יגאל מן הלויים
ויצא ממכר בית ועיר אחותו ביביל כי בתי ערי
הלויים הן אחותם בתוך בני ישראל *
34 * ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחות עולם
היא להם * וכי ימוך אחיך ומטרה ידו
36 עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך * אל תקח
מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך *
37 * את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן
אכלך * אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים לתת לכם ארץ כנען
להיות לכם לאלהים * וכי ימוך אחיך
40 עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבד עבד * כשכיר
41 כתושב יהיה עמך עד שנת היביל יעבד עמך * ויצא
מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת
42 אבתיו ישוב * כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד * לא תרדה
44 בו בפרך ויראת מאלהיך * ועבדך ואמתך אשר
יהיו לך מארץ הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו
עבד ואמה * וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו
46 בארצכם והיו לכם לאחוזת * והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו
ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו
בפרך * וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך
אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת
גר * אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו
יגאלנו *

31 * Sin autem in villa fuerit domus quæ mu-
ros non habet, agrorum iure vendetur. Si an-
tè redempta non fuerit, in iubileo reuertetur
32 ad dominum suum. * Aedes Levitarum quæ
in vrbibus sunt, semper possunt redimi.
33 * Si redempti non fuerint, in iubileo re-
uertentur ad dominos: quia domus vrbium
Leuitarum pro possessionibus sunt, inter fi-
34 lios Israel. * Suburbana autem eorum non
vencant, quia possessio sempiterna est.
35 * Si attenuatus fuerit frater tuus & infir-
mus manu, susceperis eum quasi aduenam &
36 peregrinum, & vixerit tecum: * Ne accipias
vsuras ab eo, nec amplius quàm dedisti. Time
Deum, vt viuere possit frater tuus apud te,
37 * Pecuniam tuam non dabis ei ad vsuram,
F & frugum superabundantiam non exiges.
38 * Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos
de terra Ægypti, vt darem vobis terram Cha-
39 naan, vt essem vester Deus. * Si pauperta-
tate cõpulsus vendiderit se tibi frater tuus,
non eum opprimes seruitute famulorum:
40 * Sed quasi mercenarius & colonus erit, vs-
que ad annum iubileum operabitur apud te:
41 * Et postea egredietur cum liberis suis, &
reuertetur ad cognationem & ad possessio-
nem patrum suorum.
42 * Mei enim serui sunt, & ego eduxi eos de
terra Ægypti. non veneant conditione ser-
43 uorum. * Ne affligas eum per potentiam,
sed metuito Deum tuum.
44 * Seruus & ancilla sint vobis de nationi-
bus quæ in circuitu vestro sunt,
45 * Et de aduenis qui peregrinantur apud
vos, vel qui ex his nati fuerint in terra vestra.
Hos habebitis famulos, & hæreditario iure
transmittetis ad posteros,
46 * Ac possidebitis in æternum. fratres au-
tem vestros filios Israel ne opprimatis per po-
47 tentiam. * Si inualuerit apud vos manus ad-
G uenæ atq; peregrini, & attenuatus frater tuus
vendiderit se ei, aut cuiquam de stirpe eius:
48 * Post venditionem potest redimi. qui vo-
luerit ex fratribus suis, redimet eum:

תרגום אונקלוס

31 * ובתי החצירות אשר אין להן חמור סביב
32 * ויפדוק מן לינאי ויפקן זביני ביתא וקרני אחסנתיה ביובלא ארי בתי קרני לינאי היא
33 * וקרני ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * וארי ויפקן אחיד וימוט ידו עמך
34 * ויפקן רוח קרניה לא יודבן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
35 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
36 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
37 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
38 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
39 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
40 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
41 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
42 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
43 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
44 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
45 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
46 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
47 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו
48 * ויפקן ארי אחסנת עלם הוא להון * לא תיטב מיניה חבליא ורבייתא ותדחל מאלהך ויחי אחיד עמך * ית כספך לא תתן לו

* At domus quæ in villis, quibus non est in ipsis 31
murum in circuitu, ad agrum terræ computabuntur
redimibiles semper. istæ erunt & in remissione egre-
dientur. * Et vrbes Leuitarum domus urbium 32
possessionis eorum redimibiles semper erunt Leui-
tis. * Et qui redemerit à Leuitis, & exhibet 33
venditio domorum urbis possessionis eorum in re-
missione: quoniam domus urbium Leuitarum hæc
possessionis eorum in medio filiorum Israel. * Et agri 34
segregati in urbibus eorum non vendentur: quo-
niam possessio sempiterna hæc eorum est. * Si autem 35
pauper fuerit frater tuus, & impotens erit mani-
bus suis apud te, auxiliaberis ei vt aduenæ & pe-
regino, & viuet tecum. * Non accipies ab eo 36
vsum, neque in multitudine. & timebis Deum
tuum, & viuet frater tuus tecum. * Argentum 37
tuum non dabis ei in usura, & in superabundantia
non dabis ei escas tuas: * Ego dominus Deus ve- 38
ster, qui eduxi vos de terra Egypti, vt darem vo-
bis terram Chanaan, vt esset vester Deus. * Si 39
autem humiliatus fuerit frater tuus apud te, & ven-
ditus fuerit tibi, non seruiet tibi seruitutem serui,
* Ut mercenarius vel colonus erit tibi: vsque ad 40
annum remissionis operabitur apud te: * Et egredie- 41
tur in remissione à te ipse, & filij eius secum: & re-
dibit in generationem eius, & in possessionem pa-
ternam eius reuertetur. * Quoniam serui mei sunt 42
tibi, quos eduxi de terra Egypti. non vendentur in
venditione serui. * Non affliges eum in labore: et 43
timebis Deum tuum. * Et seruus & ancilla qui- 44
cunque fuerint tibi ex gentibus, quicunque in cir-
cuitu tuo sunt, ab eis possidebitis seruum & ancil-
lam: * Et à filiis colonorum existentium in vobis, 45
ab his possidebitis, et à cognationibus eorum qui vo-
biscum quicunque fuerint in terra vestra, sint vobis
in possessionem. * Et participabitis eos filiis vestris 46
post vos, & erunt vobis possessi in æternum; ipsos in
seruitutem redigetis. at ex fratribus vestris filiorum
Israel, vnusquisque fratrem suum non affliget eum
in laboribus. * Si autem inuenerit manus aduenæ 47
vel coloni qui apud te, & inops frater tuus venda-
tur aduenæ vel colono qui apud te, vel ex stirpe ad-
uenæ, * Postquam venditus fuerit ipse, redemptio 48
erit ei. vnus de fratribus eius redimet illum.

31 αἱ τὸ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς ἔκ ἐστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος
κύκλω, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται) λυτῶται δια-
32 παντὶς. αὐταὶ ἔσονται) καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται. * καὶ
αἱ πόλεις τῶν λουιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων κατὰ χάσσεως αὐτῶν
33 λυτῶται διαπαντὶς ἔσονται τοῖς λουίταις. * καὶ ὁ δὲ λυ-
τῶσι) ὡς αὐτῶν λουιτῶν. * καὶ ἐξελεύσεται) ἡ διάπρασις
οἰκῶν πόλεως κατὰ χάσσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν
πόλεων τῶν λουιτῶν αὐτῇ ἡ κατὰ χάσσεως αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν
34 ἰσραὴλ. * καὶ ὁ ἀγρὸς ὁ ἀφωρισμένος ἐν ταῖς πόλεσιν αὐ-
τῶν ἐπαραθήσεται, ὅτι κατὰ χάσσεως αἰώνιος τοῦτο αὐτῶν ἐστίν.
35 * ἐὰν δὲ πείνη) ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ ὡς εἶ, δὴ πλήψῃ αὐτὸς ὡς πρὸς πλῆθος & πρὸς οἶκον, &
36 ζήσῃ) μὲν τοῦ. * οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδ' ὅτι πῶς ἴσθαι. &
φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μὲν τοῦ.
37 * τὸ δὲ γυμνόν σε ἐδώσεις αὐτῷ ἐν τόκῳ, καὶ ὅτι πλεονασ-
38 μὸς ἐδώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου. * ἐλὼ κύριος ὁ θεὸς υἱοῦ σου,
ὁ ἐξαγαγὼν υἱὰς ἐκ γῆς αἰγύπτου, & δουλώσας υἱὸν τὸν γλυ-
39 χαναν, ὥστε εἶναι υἱὸν τοῦ θεοῦ. * ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός
σε ὡς εἶ, καὶ πρὸς σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλεύον οἰκέτου.
40 * ὡς μισθὸς ἢ παροίκου ἔσας σοι, ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέ-
41 σεως ἐργάσῃ) ὡς εἶ σοι. * καὶ ἐξελεύσεται) ἐν τῇ ἀφέσει ἀπὸ
σοῦ αὐτός, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, & ἀπελεύσεται) εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ, & εἰς τὴν κατὰ χάσσεως τὴν πατρικίαν αὐτοῦ ἀπο-
42 δραμεῖται. * διότι οἰκέται μὲς εἰσὶν ἐν τοῖς, οὓς ἐξήγαγον ἐκ
43 γῆς αἰγύπτου. ἐπαραθήσονται) ἐν πρᾶσει οἰκέτου. * & κατὰ-
44 τενοῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, & φοβηθήσῃ τὸν θεόν σε. * καὶ πᾶς
& παιδίσκη ὅσοι αὐτῶν γένωνται σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλω σε
45 εἰσὶν ἀπ' αὐτῶν κτήσεται) δουλὸν καὶ δούλῳ, * καὶ ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν υἱοῖς ἀπὸ τούτων κλήσεται,
καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν τῶν μετ' υἱοῦ σου ὅσοι αὐτῶν γένωνται
46 ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἔσονται υἱοὶ υἱοῦ κατὰ χάσσεως. * καὶ κατὰ με-
ρεῖτε αὐτοῦ τοῖς τέκνοις υἱοῦ μετ' υἱοῦ. καὶ ἔσονται υἱοὶ
κατὰ χάσσεως, εἰς τὸν αἰῶνα αὐτοῦ κατὰ δουλώσασθαι. τῶν δὲ ἀδελ-
φῶν υἱῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ & κατὰ
47 τοῦ αὐτοῦ ἐν τοῖς μόχθοις. * ἐὰν δὲ ὄσῃ ἡ χεὶρ τῆς πρὸς πλῆ-
θος ἢ τοῦ παροίκου τοῦ ὡς εἶ σοι, καὶ ἀπορηθεῖς ὁ ἀδελφός σου
πρὸς τὴν τῆς πρὸς πλῆθος ἢ τῆς παροίκου τῆς ὡς εἶ σοι, ἢ ἐκ γῆς
48 τῆς πρὸς πλῆθος. * μὲν τὸ πρὸς πλῆθος αὐτὸν, λυτῶσις ἔσας
αὐτῷ. εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτῶσιν) αὐτόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Aedes autem ruris quod non habet murum per circuitum, sicut ager terræ existimabuntur: redemptio erit eis, & in iubileo egredientur.
12 Et vrbes Leuitarum, & domus urbium possessionum suarum in æternum possunt redimi: redemptio enim sempiterna erit Leuitis. 31 Et qui
de Leuitis redemerit, egredietur venditio domus & urbis possessionis eius in iubileo: quia domus urbium Leuitarum sunt possessio eorum in medio
filiorum Israel. 32 Ager autem spacijs urbium suarum non vendetur, quia possessio sempiterna est eis. 33 Et quando pauper factus fuerit fra-
ter tuus, & declinauerit manus eius ad te, suscipies eum quasi aduenam & inquilinum, & viuet tecum. 36 Non accipies ab eo vsum neq; scænus:
& timebis Deum tuum, & viuet frater tuus tecum. 37 Argentum tuum non dabis ei ad vsum, & pro scænore non dabis cibum tuum. 38 Ego
dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra Egypti, vt darem vobis terram Chanaan, vt esset vobis in Deum. 39 Si autem pauper factus fue-
rit frater tuus tecum, & vendiderit se tibi, non seruiat tibi seruitute famulorum: 40 Quasi mercenarius & quasi colonus erit tecum: vsque ad an-
num iubilei seruiet tibi. 41 Egredieturque à te ipse & filij eius cum eo, & reuertetur ad cognationem suam, & ad possessionem patrum suorum
revertetur: 42 Quia serui mei sunt, quos eduxi de terra Egypti: non vendantur venditione seruorum. 43 Non seruiat tibi seruitute dura: &
timebis Deum tuum. 44 Seruus autem tuus & ancilla tua sint tibi de filiis populorum qui sunt in circuitu vestro: ex eis possidebitis seruos & ancil-
las. 45 De filiis quoque incolarum incircuncisorum qui habitant vobiscum ex eis possidebitis, & de cognationibus suis quæ sunt vobiscum quæ na-
tæ sunt in terra vestra, eruntque vobis in possessionem. 46 Et dimittetis eos in possessionem filiis vestris post vos, vt possideant eos in æternum,
& seruiant eis. Fratres autem vestri filij Israel non seruiant seruitute dura: neque vir dominetur fratri sui grauitè. 47 Et quando inualuerit ma-
nus incircuncisi incolæ qui habitat apud te, & pauper factus fuerit frater tuus apud illum, & vendiderit se incircunciso incolæ qui est apud te, aut
cuiquam de cognatione peregrini: 48 Postquam venditus fuerit, redemptio erit ei: vnus de fratribus suis redimet eum.

49 * **אִם-דָּדוֹ אִם-בֶּן-דָּדוֹ יִגְאָלוּ אֶת-מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ**
מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלוּ אֶת-הַשִּׁנְיָה יָדוֹ וְנִגְאָל :
50 * **וְחָשֵׁב עִם-קִנְיָנוֹ מִשְׁנֵת הַמָּכֹר לֹא עַד שְׁנַת הַיָּבֵל**
וְהָיָה כֶּסֶף מִמִּכְרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ :
51 * **אִם-עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לִפְיֵהוּ יֵשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ מִכֶּסֶף**
מִקְנָתוֹ : * **וְאִם-מְעוֹט נִשְׂאָר בְּשָׁנִים עַד-שְׁנַת הַיָּבֵל**
52 * **וְחָשֵׁב לֹא כִפֵּי שָׁנָיו יֵשִׁיב אֶת-גְּאֻלָּתוֹ :** * **כְּשָׂכִיר שְׁנָה**
53 * **בְּשָׁנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יֵרְדְּנוּ בַּפֶּרֶךְ לַעֲנִיךְ :** * **וְאִם-**
54 * **לֹא יִגְאָל בְּאֵלֶּה וַיֵּצֵא בְּשְׁנַת הַיָּבֵל הוּא וּבְנֵי עִמּוֹ :**
55 * **כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עָבְדוּ אֲשֶׁר-הוּצֵאתִי**
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

כו

* **אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :**
1 * **לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפְסֵל וּמִצֵּבָה לֹא-תִקְיִמוּ**
לָכֶם וְאֲבָן מִשְׁכִּירָה לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
2 * **עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :** * **אֶת-שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ**
וּמִקֹּדְשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה :
3 * **אִם-בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ וְאֶת-**
4 * **מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם :** * **וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם**
בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יִבּוֹלָה וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיֹו :
5 * **וְהָשִׁיג לָכֶם דִּישׁ אֶת-בָּצִיר וּבָצִיר יֵשֶׁב אֶת-זֶרַע**
וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֶכֶם לְשִׁבְעָה וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבִטָּח בְּאַרְצְכֶם :
6 * **וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאִין מַחְרִיד וְהַשְׁבַּתִּי**
חַיָּה רְעָה מִן-הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא-תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם :
7 * **וְרִדְפְתֶּם אֶת-אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב :**
8 * **וְרִדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מְאֹדָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה**
9 * **יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב :** * **וּפְגִיתִי**
אֱלִיכֶם וְהִפְרִיתִי אֹתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֹתְכֶם וְהִקִּמְתִּי
10 * **אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם :** * **וְאָכַלְתֶּם יֵשֶׁן נוֹשֵׁן וַיִּשָּׁן מִפְּנֵי**
חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ :

49 * Et patruus, & patruelis, & consanguineus
& affinis. Sin autem & ipse potuerit, redimet
50 se; * Supputatis dumtaxat annis à tempore
venditionis suæ, usque in annum iubileum;
& pecunia qua venditus fuerat iuxta anno-
rum numerum, & ratione mercenarij suppu-
51 tata. * Si plures fuerint anni qui remanent
usque ad iubileum, secundum hos reddet &
52 precium. * Si pauci, ponet rationem cum
eo iuxta annorum numerum, & reddet emp-
53 tori quod reliquum est annorum: * Qui-
bus antè seruiuit mercedibus imputatis. Non
affliget eum violenter in conspectu tuo.
54 * Quod si per hæc redimi non potuerit, an-
55 no iubileo egredietur cum liberis suis. * Mei
enim sunt serui filij Israel, quos eduxi de terra
Ægypti.

CAP. XXVI.

A E Go Dominus Deus vester:
1 * Non facietis vobis idolum & sculpti-
le, nec titulos erigētis, nec insignem lapidem
ponetis in terra vestra, vt adoretis eum. Ego
2 enim sum dominus Deus vester. * Custodite
sabbata mea, & pauete ad sanctuarium meū.
3 Ego Dominus. * Si in præceptis meis ambu-
laueritis, & mandata mea custodieritis, & fece-
4 ritis ea: * Dabo vobis pluuias temporibus
suis, & terra gignet germen suum, & pomis ar-
5 bores replebuntur. * Apprehendet messium
tritura vindemiam, & vindemia occupabit se-
mentem: & comedetis panem vestrum in sa-
6 turitate, & absque pauore habitabitis in terra
vestra. * Dabo pacem in finibus vestris:
7 dormietis, & non erit qui exterreat. auferam
malas bestias, & gladius non transibit termi-
8 nos vestros. * Persequemini inimicos ve-
9 stros, & corruent coram vobis.
10 * Persequentur quinque de vestris centum
alienos, & centum de vobis decem millia. ca-
dent inimici vestri gladio in conspectu vestro.
11 * Respiciam vos, & crescere faciam: multi-
plicabimini, & firmabo pactum meum vobis-
12 cum. * Comedetis vetustissima veterum,
& vetera nouis superuenientibus proicietis.

תרגום אונקלוס

49 * **אִם-אֲחִיכֶם אוֹ בֶר-אֲחִיכֶם יִפְרֹקֶנִיָּה אוֹ מְקָרִיב בְּשָׂרִיהָ מִזֶּרְעֵיהָ יִפְרֹקֶנִיָּה אוֹ דֹחֶבֶק יִדְיָה וַיִּתְּפָרֶק :**
50 * **וְחָשֵׁב עִם זְבֻנְיָה מִשְׁחָה**
51 * **אִם עוֹד סְגִיאוֹת בְּשָׁנָא לְפִימָהוּ יִתִּיב פְּרִקְנִיָּה מִכֶּסֶף**
52 * **וְאִם זְעִיר אֲשֶׁר־אֶרֶץ בְּשָׁנָא עַד שְׁחָה דִּיבִילָה וַיִּחְשִׁיב לִיהָ כְּפֻם שְׁנֹתֶיהָ יִתִּיב יִתְּפָרֶקֶנִיָּה :**
53 * **כְּאִגִּיר שְׁנָה בְּשָׁנָה יִתִּיב עִימָהּ**
54 * **וְאִם לֹא יִתְּפָרֶק בְּאֵלִין וַיִּפּוֹק בְּשְׁחָה דִּיבִילָה הוּא וּבְנֵי עִימָהּ :**
55 * **אֲרִי דִילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִין**

כו

* **אֲנִי וַיִּי אֱלֹהֵיכֶם :**
1 * **לֹא תַעֲבֹדוּן לָכֹז שִׁעֲזָה וְעֵלִם וְקִמָּא לֹא תִקְיִמוּן לָכֹז וְאֲבָן סְגִיָּה**
2 * **וְיִתְּ יִמֵּי שְׁכִינָה דִּילִי תִשְׁרֹן וְלִבִּית מִקְדָּשִׁי תִּהְיוּן דְּחִלִין אֲנִי וְהוּא :** * **אִם בְּקִימֵי**
3 * **וְאִתְּן מִשְׁרִיכֹן בְּעִירְנָהוּ וְתִתְּן אֶרֶץ עֲלִילָה וְאֵילִן חֲקֵלָה יִתֵּן אִיבִיָּה :** * **וַיַּעַרְעֵל לָכֹז דִּישָׁא**
4 * **וְאִתְּן שְׁלָמָא בְּאֶרֶץ וְתִשְׁרֹן וְלִירָת דְּמִנִּיד וְאֲבִטָּל**
5 * **וְיִרְדְּפוּן יִתְּ בְּעֵלִי דְּבִיכֹן וַיִּפְלֹחַ קְרִמִּיכֹן לַחֲרָבָה :** * **וְיִרְדְּפוּן מִנְּכֹז חֲמִשָּׁא**
6 * **וְיִרְדְּפוּן מִכֶּם חֲמִשָּׁה מְאֹדָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה**
7 * **וְיִרְדְּפוּן וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לַחֲרֹב :** * **וּפְגִיתִי**
8 * **אֱלִיכֶם וְהִפְרִיתִי אֹתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֹתְכֶם וְהִקִּמְתִּי**
9 * **אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם :** * **וְאָכַלְתֶּם יֵשֶׁן נוֹשֵׁן וַיִּשָּׁן מִפְּנֵי**
10 * **חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ :**

* Frater patris eius, vel filius fratris patris eius redimet illum, vel de propinquis carniū eius ex tribu eius redimet eum. si autem abundans manibus suis redemerit seipsum, * Et computabit erga eum qui emit illum ab anno quo vendidit seipsum ei, usque ad annum remissionis. & erit argentum venditionis eius, ut dies mercenarij: annū ex anno erit cum eo. * Si autem alicui plus annorum sit, ad hæc reddet redemptionem eius ab argento venditionis eius. * Si autem parum reliquum fuerit ab annis in annum remissionis, & computabit ei iuxta annos eius, & reddet redemptionem eius. * Ut mercenarius: annum ex anno erit cum eo. non affliges eum in labore coram te. * Si autem non redemptus fuerit iuxta hæc, & exhibit in anno remissionis ipse, & filij eius cum eo: * Quoniam mei filij israel serui famuli mei hi sunt, quos eduxi de terra Egypti.

CAP. XXVI.

Go dominus Deus vester:

* Non facietis vobis ipsis manu facta, neque sculptilia, neque statuam erigetis vobis, neque lapidem insignem erigetis in terra vestra ad adorandum eum: ego dñs Deus vester. * Sabbata mea seruabitis, & à sanctuario meo timebitis: ego Dñs. * Si in præceptis meis ambulaueritis, & mandata mea obseruaueritis, & feceritis ea: * Et dabo pluuiam vobis in tempore suo, et tera dabit germina sua, & ligna camporum reddent fructum suum. * Et apprehendet vobis tritura vindemiam, & vindemia apprehendet semen-tem. & comedetis panem vestrum ad saturitatem. & habitabitis cum securitate in terra vestra: * Et dabo pacem in terra vestra: & dormietis, & non erit vos exterrens. & perdam bestias malas ex terra vestra; et bellum non transibit per terram vestram. * Et persequemini inimicos vestros, & cadent coram vobis in cade. * Et persequentur ex vobis quinque centum, & centum ex vobis persequentur decem millia. et cadent inimici vestri coram vobis gladio. * Et respiciam super vos, & crescere faciā vos, & multiplicabo vos: et statuā pactū meum vobiscū. * Et comedetis et antiqua antiquorū, et antiqua ex cōspectu nouorū efferetis.

49 * ἀδελφὸς πατρὸς αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ λυ-
τρώ(ε) αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆ φυλῆς
αὐτοῦ λυτρώ(ε) αὐτόν. ἐὰν δὲ ὑποβῇ τὰς χερσὶν αὐτοῦ, λυ-
50 τρώ(η) αὐτόν. * καὶ συλλογίζεται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν
ἀπὸ τοῦ ἐπιδόσε αὐτόν αὐτῷ ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆ ἀφέσεως.
καὶ ἔσται τὸ δέγξιόν τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν ὡς ἡμέρα μισθίου.
51 ἔτος ἕξ ἔτος ἔσται μετ' αὐτοῦ. * ἐὰν δὲ πλεῖον τῶν ἐτῶν ἢ
πρὸς ταῦτα ἀποδώσῃ τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ δέγξιός τῆς
52 πρὸς τὸν αὐτόν. * ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς
τὸν ἐνιαυτόν τῆ ἀφέσεως, & συλλογίζεται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ,
53 καὶ ἀποδώσῃ τὰ λύτρα αὐτοῦ ὡς μισθὸς, ἐνιαυτόν ἕξ ἐ-
νιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ. οὐ κατατρεῖς αὐτόν ἐν μόχθῳ ἐνώ-
54 πόν. * ἐὰν δὲ μὴ λυτρωταὶ κατὰ ταῦτα, καὶ ἐξελεύ(ε) ἐν
τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ, καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ.
55 * ὅτι ἐμοὶ ὁ υἱὸς ἰσραὴλ οἰκέται παῖδες μου οὗτοί εἰσιν, οὓς
ἐξήγαγον ἐκ γῆς αἰγύπτου.

κς'.

1 Εγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς
χειροποίητα, οὐ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην ἀνάσσετε ὑμῖν, οὐδὲ λί-
θον σκοπὸν σήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς κωμῆσιν αὐτῶν. ἐγὼ
2 κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. * τὰ ἱερῶτά μου φυλάξετε, καὶ
3 ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε, ἐγὼ κύριος. * ἐὰν ἐν
τοῖς ἁγίοις μου πορεύσῃτε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυ-
4 λάξετε, καὶ ποιήσῃτε αὐτάς. * καὶ δώσω τὸν ὕετόν ὑμῖν ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ ἱερήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔσθλα
5 τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. * καὶ καταλήψε-
ται ὑμῖν ὁ αἰὼν τῶν τετυγμένων, καὶ ὁ τετυγμένος καταλήψεται
τὸν πόρον, καὶ φάσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν. καὶ κα-
6 τοικήσετε μετ' ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν. * καὶ δώσω
εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ κοιμηθήσεσθε, & οὐκ ἔσται ὑμῶν ὁ
ἐκφοβὼν. καὶ ἀπολώσθῃ πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, & πό-
7 λευ(ε) οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. * καὶ διώξετε
ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ πεποιῶται ἐνώπιον ὑμῶν ἐν φόρῳ.
8 * καὶ διώξον(ε) ἕξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ἕξ ὑμῶν
διώξον(ε) μυριάδας. καὶ πεποιῶται ὁ ἐχθρὸς ὑμῶν ἐνώπιον
9 ὑμῶν μαχαίρα. * καὶ ἡπλώσω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξήσω
ὑμᾶς, καὶ πληθύνω ὑμᾶς, καὶ στήσω τὸν διαθήκεν μου μετ' ὑ-
10 μῶν. * καὶ φάσθε καὶ παλαιὰ παλαιῶν, & παλαιὰ ἐκ
πρὸς τὸν αὐτὸν ἕξοίσετε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

49 Aut patruus eius, aut filius patris sui, aut consanguineus carnis suæ de cognatione sua redimet eum: aut si valuerit manus eius, redimet se.
50 Et computabit cum emptore suo ab anno quo vendidit se ei, usque ad annum iubilæi. & erit argentum venditionis suæ iuxta numerum annorum, iuxta dies mercenarij erit cum eo. 51 Si plures fuerint anni, iuxta eos reddet redemptionem suam de argento emptionis suæ. 52 Sic mercenarius singulorum annorum erit apud eum: non seruiet ei violenter ante oculos tuos. 53 Si autem per hæc non fuerit redemptus, egreditur in anno iubilæi ipse & filij eius cum eo: 54 Quia serui mei sunt filij israel, quos eduxi de terra Egypti.

CAP. XXVI.

Go Dominus Deus vester. 1 Non facietis vobis idola, nec imaginem, & statuam non erigetis vobis: & lapidem adorationis non facietis in terra vestra, ut adoretis super eum: quia ego Dominus Deus vester. 2 Dies sabbatorum meorum custodite, & domum sanctuarij mei metuite, ego Dominus. 3 Si in legitimis meis ambulaueritis, & præcepta mea custodieritis, & feceritis ea: 4 Dabo pluuiam vestram in temporibus suis, & dabit terra fructum suum, & arbor agri dabit poma sua. 5 Et apprehendet vobis tritura vindemiam, & vindemia apprehendet pullulationem semen-tis: & comedetis panem vestrum in saturitate, & habitabitis confidenter in terra vestra. 6 Daboque pacem in terra: & manebitis, & non erit qui commoveat vos. & cessare faciā bestiam malam de terra: & occidentes gladio non transibunt per terram vestram. 7 Et persequemini inimicos vestros, & corrueant coram vobis in gladio. 8 Persequenturque quinque ex vobis centum, & centum ex vobis fugabunt decem millia. & cadent inimici vestri coram vobis in gladio. 9 Et aspiciam vos in verbo meo, ut beneficiam vobis, & crescere vos faciā, & multiplicabo vos, & statuam pactum meum vobiscum. 10 Comedetisque vetera veterum, & vetera propter noua efferetis.

11 * ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם:
 12 * והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם
 13 תהיו לי לעם: * אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים
 ואשבר מטות עלכם ואולך אתכם קוממיו: *
 14 * ואם לא תשמעו לי ולא תעשו ארתי כל-
 15 המצות האלה: * ואם בחקתי תמאסו ואם את-
 משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשור את כל מצותי
 16 להפרכם את בריתי: * אף אני אעשה זאת לכם
 והפקדתי עליכם בהלל את השחפת ואת הקדחת
 מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם
 17 ואכלהו איביכם: * ונתתי פני בכם ונגפתם לפני
 איביכם ורדו בכם שונאים ונסתם ואין רדף אתכם:
 18 * ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם
 19 שבע על חטאתיכם: * ושברתי את גאון עינים
 ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשור:
 20 * ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם ארתי יכולה
 21 ועץ הארץ לא יתן פרי: * ואם תלכו עמי קרי
 ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע
 22 בחטאתיכם: * והשלחתי בכם את חית השדה
 ושבלה אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעיטה
 23 אתכם ונשמו דרכיכם: * ואם באלה לא תוסרו
 24 לי והלכתם עמי קרי: * והלכתי אף אני עמכם
 בקרי והביתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם:
 25 * והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם
 אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב:
 26 * בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם
 בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא
 27 תשבועו: * ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם
 עמי בקרי:

11 * Ponam tabernaculum meum in medio ve-
 12 stri, & non abiiciet vos anima mea. * Ambula-
 bo inter vos, & ero Deus vester, vosque eritis
 13 populus meus. * Ego dominus Deus vester,
 qui eduxi vos de terra Ægyptiorum, ne ser-
 uiretis eis: & qui confregi catenas ceruicum
 14 vestrarum, vt incederetis erecti. * Quod si non
 audieritis me, nec feceritis omnia mandata
 15 mea, * Sed spreueritis leges meas, & iudicia
 mea contempseritis, vt non faciatis ea quæ
 me constituta sunt, & ad irritum perducatis
 16 pactum meum, * Ego quoque hæc faciam vo-
 bis: Visitabo vos velociter in egestate & ar-
 17 dore, qui conficiat oculos vestros, & consu-
 mat animas vestras. Frustrâ feretis sementem,
 18 quæ ab hostibus deuorabitur. * Ponam fa-
 ciem meam contra vos, & corruetis coram
 hostibus vestris, & subiiciemini his qui ode-
 19 runt vos. fugietis nemine persequente. * Sin-
 20 autem nec sic obedieritis mihi, addam corre-
 ptiones vestras septuplum propter peccata ve-
 21 stra: * Et conteram superbiam duritiæ vestræ.
 Dabóque vobis cælum desuper sicut ferrum,
 22 & terram æneam. * Consumetur in cassum la-
 bor vester. non proferet terra germen, nec ar-
 23 bores poma præbebunt. * Si ambulaueritis ex
 aduerso mihi, nec volueritis audire me, addâ
 24 plagas vestras vsq; in septuplum propter pec-
 25 cata vestra. * Emitteramque in vos bestias agri,
 D quæ consumant vos & pecora vestra, & ad
 26 paucitatem cuncta redeant: desertæque fient
 27 viæ vestræ. * Quod si nec sic volueritis recipere
 disciplinam, sed ambulaueritis ex aduerso
 28 mihi, * Ego quoque contra vos aduersus ince-
 dam, & percutiam vos septies propter peccata
 29 vestra. * Inducámque super vos gladium ultoræ
 fœderis mei: cumque confugeritis in vrbes,
 mittam pestilentiam in medio vestri, & trade-
 30 mini in manibus hostium. * Postquam confre-
 gero baculum panis vestri, ita vt decem mu-
 31 lieres in vno clibano coquant panes: & red-
 32 dant eos ad pondus: & comedetis, & non sa-
 33 turabimini. * Sin autem nec per hæc audieritis
 me, sed ambulaueritis contra me:

תרגום אונקלוס

11 * ואת משכני בניכון ולא ירחק מימרי ותכון: 12 * ואשרי שכנתי בניכון ואהיו לכון לאלה ואתון תהיו קדמי לעם: 13 * אנא ויי
 14 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 15 * ואם בקימי תקצו ואם
 16 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 17 * אנא ויי
 18 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 19 * אנא ויי
 20 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 21 * אנא ויי
 22 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 23 * אנא ויי
 24 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 25 * אנא ויי
 26 * ואתם לא תקבלו למימרי ותכון מארעא דמצרים מלמחוי להון עבדן ותכרית ניר עממיא מכון ודברית ותכון בחירותא: 27 * אנא ויי

* Et ponam tabernaculum meum in vobis, & non abominabitur anima mea vos. * Et ambu-
labo inter vos, & ero vester Deus, & vos eritis
mibi in populum. * Ego sum dominus Deus ve-
ster, qui eduxi vos ex terra Ægypti, cum essetis vos
serui. & confregi vinculum iugi vestri, & duxi
vos cum fiducia. * Si autem non obedieritis
mibi, neque feceritis præcepta mea hæc: * Sed
inobedientes fueritis ipsis, & iudicia mea spreuerit
anima vestra, ita vt vos non faciatis omnia man-
data mea, ita vt dissipetis vos pactum meum:
* Et ego faciam sic vobis. & obfirmabo super
vos festinationem, & egestatem, & scabiem, &
ictum, & consumentes oculos vestros, & animam
vestram liquefcentem. & seminabit in vanum
semina vestra, & comedent ea aduersarij vestri.
* Et obfirmabo faciem meam contra vos, et ca-
detis coram inimicis vestris: & persequentur vos
odientes vos, & fugietis nullo persequente vos.
* Et si vsque ad hoc non obedieritis mihi, & ad-
dam castigare vos plagis septies pro peccatis vestris:
* Et confringam superbiam arrogantie vestrae:
ponam calum vobis sicut ferreum, & terram
vestram sicut aneam. * Et erit in vanum vis ve-
stra: & non dabit terra vestra semen suum, & lig-
num agri non dabit fructum suum. * Et si post hæc
ambulaueritis obliqui, & non volueritis obedire
mihi, addam vobis plagas septem iuxta peccata ve-
stra. * Et mittam super vos agrestes bestias ter-
re, & comedent vos, & consument iumenta vestra,
& paucos facient vos, & solitarie erunt viae
vestrae. * Et si post hæc non correcti fueritis,
sed ambulaueritis contra me obliqui, * Ambu-
labo & ego vobiscum furore obliquo, & percutiam
vos & ego septies pro peccatis vestris: * Et in-
ducam super vos gladium ulciscientem ultionem
pacti. & confugietis in urbes vestras, & mit-
tam mortem contra vos, & trademini in manus
inimicorum. * Cum tribulauero vos penuria
panum, coquent decem mulieres panes vestros in
clibano vno, & reddent panes vobis in pondere:
& comedetis, et non saturabimini. * Si autem
post hæc non obedieritis mihi, sed ambulaueritis con-
tra me obliqui:

11 * καὶ θήσω τὸν σκηνώ μου ἐν ὑμῖν, & οὐ βδέλυξέ με ἡ ψυ-
χή μου ὑμᾶς. * καὶ ἐμπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσμαι ὑ-
μῶν θεός, & ὑμεῖς ἔσεσθε μοι εἰς λαόν. * ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων.
καὶ συνετέλεσα τὸν δεσμόν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς
12 μὲν παρρησίας. * ἐδὼν ᾧ μὴ ὑπακούσῃτέ μου, μὴ ᾧ ποιή-
σητε τὰ παρὰ τὰς ἐντολὰς μου. * ἀλλὰ ἀπειθήσητε
αὐτοῖς, & τοῖς κήμασί μου παροχθήση ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑ-
μᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς μου, ὥστε διασκεδάσαι ὑ-
μᾶς τὴν διαθήκην μου. * καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. καὶ
ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς σουδὲν, τὴν τε ἀπορίαν, τὴν τε ψόρον,
καὶ τὴν ἰκτερίαν, σφακελίζοντάς εἰς οὐ φθαλμοὺς ὑμῶν, & τὴν
ψυχὴν ὑμῶν ἐκτήκουσαν. & σπερεῖτε διὰ κενῆς τῆς σπέρμα-
13 τος ὑμῶν, & ἐδὼν αὐτὰ ἡ ὑποκαταστήσει ὑμῶν. * καὶ ἐπι-
στήσω τὸ πένθος πόνου ἐφ' ὑμᾶς, & πεσεῖτε ἐναντίον τῶν ἐχ-
θρῶν ὑμῶν, καὶ δώξον ὑμᾶς ἡμιθνήτες ὑμᾶς, καὶ φθίξε-
14 θε ἐχθρὸς διώκων ὑμᾶς. * καὶ ἐδὼν ἕως τοῦ τοῦ μὴ ὑπα-
κούσῃτέ μου, καὶ παροχθήσω παιδοῦναι ὑμᾶς πληγαῖς ἐπὶ ἁ-
15 ναις ἐπὶ τοῖς αἵματι ὑμῶν. * καὶ συντρέψω τὴν ὁδὸν
τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν, καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῶν ὡς σιδη-
16 ρον, καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὡς χαλκόν. * καὶ ἔσται εἰς
κενὸν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν. καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς,
καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.
17 * καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα πορδύητε πλάγιοι, & μὴ βέληθε ὑ-
πακούειν μου, παροχθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπὶ ἁναις ἐπὶ τὰς αἵμαρτίας
18 ὑμῶν. * καὶ ἀποσέλῃ ἐφ' ὑμᾶς τὰ ἀγρία θηρία τῆς γῆς, &
κατέδεῖ ὑμᾶς, καὶ ἐξορλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, & ὀλιγο-
19 σοὺς ποιήσει ὑμᾶς. καὶ ἔρημοι ἔσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν.
20 * καὶ ἐδὼν ἐπὶ τοῖς μὴ παιδοῦναι, ἀλλὰ πορδύητε πένθος
21 με πλάγιοι, * πορδύθμαι καὶ γὰρ μετ' ὑμῶν θυμὸς πλάγιος,
καὶ πατάξω ὑμᾶς ὡς ἐγὼ ἐπὶ αἵματι δούλων ὑμῶν.
22 * καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικεσάν διόνειον δια-
θήκης. & καταφύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν, καὶ ἐξαρπάξετε
θανάτον ἐφ' ὑμᾶς, & παροχθήσεσθε εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.
23 * ἐν τῇ ἐλπίσει ὑμᾶς σιθώσιν αἵματι. πέψουσι δέκα γυ-
ναῖκες εἰς ἀρτοὺς ὑμῶν ἐν κλιβανῷ ἐνί, καὶ ἀποδώσουσι εἰς
ἀρτοὺς ὑμῶν ἐν σαθρῷ, & φάγεσθε, καὶ ἐμὴ ἐμπλησθήτε.
24 * ἐδὼν ᾧ ἐπὶ τοῖς μὴ ἐπακούσῃτέ μου, ἀλλὰ πορδύη-
25 θε πένθος με πλάγιοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Daboque tabernaculum meum inter vos, & non abiiciet vos verbum meum: * Et habitare faciam maiestatem meam inter vos, &
ero vobis in Deum, & vos eritis coram me in populum. * Ego dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra Ægypti, ne seruiretis eis. & con-
fregi iugum populorum ex vobis, & duxi vos in libertate. * Si autem non obedieritis verbo meo, nec feceritis omnia præcepta hæc: * Et si
legitima mea spreueritis, & iudicia mea abominata fuerit anima vestra, vt non faciatis omnia præcepta mea, vt immutetis pactum meum, * Ego
quoque hæc faciam vobis: visitaboque vos in conturbatione, egestate & ardore, obscurantibus oculos, & exspirare facientibus animam. seminabit
que in vanum semen vestrum, & comedent illud inimici vestri. * Ponamque iram meam contra vos, & conteremini coram inimicis vestris: &
dominabuntur vestri qui oderunt vos, & fugietis nemine persequente vos. * Et si in his non obedieritis verbo meo, addam corripere vos sep-
ties super peccata vestra: * Et conteram gloriam fortitudinis vestrae: daboque celos qui sunt super vos fortes sicut ferrum, vt non deferant plu-
uiam, & terram quæ est subter vos fortem sicut æs, nec faciet fructus. * Consumeturque in casum fortitudo vestra: & non dabit terra germen suum,
neque arbor terræ dabit fructum suum. * Et si ambulaueritis coram me in duritia, & nolueritis obedire verbo meo, addam inducere super vos per-
cussionem septuplum iuxta peccata vestra. * Immittamque in vos bestias agri, & absque liberis facient vos, & consumabunt pecora vestra, & dimi-
nuent vos, & desertæ erunt viæ vestrae. * Et si in his non fueritis correpti verbo meo, & ambulaueritis coram me in duritia, * Ambulabo
ego durè vobiscum, & ego quoque percutiam vos septies propter peccata vestra. * Et inducam super vos occisores gladio, & ulciscuntur in vos
visionem pro eo quod transgressi fuistis verba legis: & congregabimini in urbibus vestris, & immittam pestilentiam in medio vestri; & trademini in
manu hostis. * Cum confregero vobis sustentationem cibi, & coquent decem mulieres panem vestrum in vno clibano, & reducent panem ve-
strum in pondere: & comedetis, & non saturabimini. * Et si in hoc non obedieritis verbo meo, & ambulaueritis coram me in duritia:

28 * והלכתי עמכם בחמת קרי וישרתי אתכם אף
29 אני שבע על חטאתיכם : * ואכלתם בשר
30 בניכם ובשר בנותיכם תאכלו : * והשמדתי
את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את
פגריכם על פגרי גלוליכם ונעלה נפשי אתכם :
31 * ונתתי את עריכם חרבה והשמדתי את
32 מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם : * והשמתי
אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים
33 בה : * ואתכם אזרה בגלים והריקתי אחריכם
חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה :
34 * אזחרצו הארץ את שבתיה כל ימי השמה
ואתם בארץ איביכם אז תשבר הארץ והרצו
את שבתיה : * כל ימי השמה תשבת את
אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה :
36 * והנשארים בכם והבאתי מרד בלבכם בארצו
איביהם ורדף אתם קול עליו נדף ונסו מנסו
37 חרב ונפלו ואין רדף : * וכשלו איש באחיו כמפני
חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם :
38 * ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם :
39 * ורחשאים בכם ימקו בעונם בארצו
איביכם ואף בעונות אבתם אתם ימקו :
40 * והתודו את עונם ואר עון אבתם במעלם אשר
41 מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי : * אף אני
אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז
42 יבנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם : * והכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
43 אברהם אזכר והארץ אזכר : * והארץ תעונ מהם
ותרץ את שבתיה בהשמה מהם והם ירצו
את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואר חקתי
נעלה נפשם :

28 * Et ego incedam aduersus vos in furore
contrario, & corripiam vos septem plagis pro-
29 pter peccata vestra: * Ita vt comedatis carnes
filiorum vestrorum & filiarum vestrarum.
30 * Destruam excelsa vestra, & simulacra con-
fringam. cadetis inter ruinas idolorum ve-
31 strorū: & abominabitur vos anima mea: * In-
tantum vt vrbes vestras redigam in solitudi-
nem; & deserta faciam sanctuaria vestra; nec
32 recipiam vltra odorem suauissimum. * Disper-
damq, terrā vestrā, & stupebunt super ea ini-
33 mici vestri cū habitatores illius fuerint. * Vos
autem dispergam in gentes, & euaginabo post
vos gladium: eritque terra vestra deserta, & ci-
34 uitates vestræ dirutæ. * Tunc placebunt terræ
sabbata sua cunctis diebus solitudinis suæ.
Quando fueritis in terra hostili, sabbatizabit
35 & requiescet in sabbatis solitudinis suæ: * Eo
quod non requieuerit in sabbatis vestris, quā-
36 do habitabatis in ea. * Et qui de vobis reman-
serint, dabo pauorem in cordibus eorum in
regionibus hostium. terrebit eos sonitus foli-
lij volantis, & ita fugient quasi gladium. Ca-
37 dent nullo persequente: * Et corruent singuli
super fratres suos quasi bella fugientes, nemo
38 vestrum inimicis audebit resistere. * Peribitis
inter gentes, & hostilis vos terra consumet.
39 * Quod si & de his aliqui remanserint, tabes-
cent in iniquitatibus suis in terra inimicorum
suorum, & propter peccata patrum suorum &
40 sua affligentur, * Donec confiteantur iniqui-
tates suas & maiorum suorum quibus preua-
ricati sunt in me, & ambulauerunt ex aduer-
41 so mihi. * Ambulabo igitur & ego contra eos,
& inducam illos in terram hostilem, donec e-
rubescat incircuncisa mens eorum. Tunc ora-
bunt pro impietatibus suis :
42 * Et recordabor fœderis mei, quod pepigi
cum Iacob, & Isaac, & Abraam.
43 * Terræ quoque memor ero: quæ cū re-
licta fuerit ab eis, complacebit sibi in sabbatis
suis, patiens solitudinem propter illos. Ipsi ve-
rò rogabunt pro peccatis suis, eo quod abie-
cerint iudicia mea, & leges meas despexerint.

תרגום אונקלוס

28 ואניך עמכון בתקוף רגז וארדתי יתכון אף אבא שבע על חוביכון :
29 ותיכלון בשר בניכון ובשר בנותיכון תיכלון : * ואני שמיטת
את במותיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם
30 ונעלה נפשי אתכם : * ונתתי את עריכם חרבה והשמדתי את
מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחכם : * והשמתי אני את הארץ ושממו
31 עליה איביכם הישבים בה : * ואתכם אזרה בגלים והריקתי אחריכם
חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה :
32 * אזחרצו הארץ את שבתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם
אז תשבר הארץ והרצו את שבתיה : * כל ימי השמה תשבת את
אשר לא שבתה בשבתותיכם בשבתכם עליה :
34 * והנשארים בכם והבאתי מרד בלבכם בארצו איביהם ורדף אתם
קול עליו נדף ונסו מנסו חרב ונפלו ואין רדף : * וכשלו איש באחיו
כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם :
36 * ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם : * ורחשאים בכם
ימקו בעונם בארצו איביכם ואף בעונות אבתם אתם ימקו :
38 * והתודו את עונם ואר עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף
אשר הלכו עמי בקרי : * אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
40 איביהם או אז יבנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם : * והכרתי את
בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
41 אזכר : * והארץ תעונ מהם ותרץ את שבתיה בהשמה מהם והם ירצו
את עונם יען וביען במשפטי מאסו ואר חקתי נעלה נפשם :

* Et ego ambulabo vobiscum in furore obliquo. ²⁸
 & corripiam vos ego septies, iuxta peccata vestra.
 * Et comedetis carnes filiorum vestrorum, & ²⁹
 carnes filiarum vestrarum comedetis. * Et de- ³⁰
 solabo statuas vestras, & destruam lignea simula-
 chra vestra, & ponam cadauera vestra super cada-
 uera idolorum vestrorum: et grauis erit anima mea
 vobis. * Et ponam urbes vestras solitarias, & ³¹
 desolabo sancta vestra, & non olfaciam odorem sa-
 crificiorum vestrorum. * Et desolabo ego terram ³²
 vestram: & admirabuntur super illam inimici ve-
 stri habitantes in illa. * Et dispergam vos in gen- ³³
 tes, & consumet vos penetrans gladius: & erit
 terra vestra deserta, & urbes vestrae erunt soli-
 tariae. * Tunc complacentur terrae sabbata sua o- ³⁴
 mnibus diebus desolationis suae: et vos eritis in ter-
 ra inimicorum vestrorum. tunc sabbatizabit ter-
 ra, & complacentur sabbata sua * omnibus diebus ³⁵
 desolationis suae. sabbatizabit qui non sabbatizauit
 in sabbatis vestris, quando habitabatis ipsam.
 * Et relictis ex vobis inducam pauorem in corde ³⁶
 illorum in terra inimicorum suorum. & perseque-
 tur eos sonitus folij volantis, & fugient vt fugien-
 tes a bello, & cadent nullo persequente. * Et con- ³⁷
 temnet frater fratrem suum sicut in bello, nullo in-
 corrente. & non poteritis resistere inimicis vestris.
 * Et peribitis in gentibus, & comedet vos ter- ³⁸
 ra inimicorum vestrorum. * Et relictis ex vo- ³⁹
 bis tabescent propter peccata sua in terra inimico-
 rum suorum, & propter peccata patrum suorum ta-
 bescent. * Et confitebuntur peccata sua, et pec- ⁴⁰
 cata patrum suorum, quonia transgressi sunt et con-
 temperunt me, et quonia ambulauerunt coram me
 obliqui: * Et ego ambulauit cum illis in furore ⁴¹
 obliquo. & perdam illos in terra inimicorum suo-
 rum. tunc erubescet cor illorum incircuncisum, &
 tunc complacentur scelera sua. * Et recorda- ⁴²
 bor fœderis Iacob, & fœderis Iſaac, & fœderis A-
 braam recordabor. * Et terrae recordabor: ⁴³
 & derelinquetur terra ab eis. Tunc expectabit
 terra sabbata sua, cum deserta fuerit illa propter
 eos. & ipsi expectabunt sua peccata, eo quod iudi-
 cia mea spreuerunt, & praecepta mea despexerunt
 anima sua.

²⁸ καὶ αὐτὸς πορεύομαι μετ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλάγιῳ. καὶ
 παιδύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπὶ αἰσῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.
²⁹ καὶ φάγετε τὰς σαρκὰς τῶν υἱῶν ὑμῶν, καὶ τὰς σαρκὰς
³⁰ τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγετε. καὶ ἐρημώσω τὰς πόλεις ὑ-
 μῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ
 κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν. & περὶ ἅπαντας
³¹ ἢ ψυχὴν μου ὑμῶν. καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους, καὶ
 ἐξηρημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, & οὐκ ὀσφρανθῶ τῆς ὁσμῆς τῶν θυ-
³² σῶν ὑμῶν. καὶ ἐξηρημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν. καὶ θαυμάσονται
³³ ἐπ' αὐτῇ ἡ ἐχθροὶ ὑμῶν, ἡ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ. καὶ δια-
 σπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, & ἐξολοθρεύσει ὑμᾶς ἐπεισπορεύομε-
 νη μάχαιρᾳ, καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν
³⁴ ἐρημοὶ. ὅτε διδοκῇ ἡ γῆ τὰς ἀββάδας αὐτῆς πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἐσεσθε ἐν τῇ γῇ
 τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ὅτε ἀββάσει ἡ γῆ, καὶ διδοκῇ τὰς ἀβ-
³⁵ βάδας αὐτῆς. πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς. ἀββα-
 σεί αὐτὴ ὅτι ἐσαββάσεν ἐν τοῖς ἀββάδεσιν ὑμῶν, ἡνίκα κατώ-
³⁶ κειτε αὐτῇ. καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δολίχου
 εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ διώξεται
 αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φύξονται ὡς φύγοντες
³⁷ ἀπὸ πολέμου, καὶ πεθύνονται οὐδενὸς διώκοντος. καὶ ὑπερέ-
 ψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὥστε ἐν πολέμῳ, οὐδενὸς κα-
 τατρέχοντος. καὶ ἐδυνήσει αὐτοὺς ὁ πῦρ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
³⁸ καὶ ἀπολείπει ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ κατέδειξεν ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχ-
³⁹ θρῶν ὑμῶν. καὶ ἡ καταλειφθέντες ἀπ' ὑμῶν καταφθαρήσονται
 διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ διὰ
⁴⁰ τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας. καὶ ἐξαγορεύσει
 τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, & τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι
 παρέβησαν ἐν ἐπερίδῳ μου, καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον μου
⁴¹ πλάγιοι, καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλάγιῳ.
 & ἀπολώ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ὅτε ἐντραπήσεται
 ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπειθήνητος, καὶ ὅτε διδοκῇ τὰς ἀμαρ-
⁴² τίας αὐτῶν. καὶ μνησθήσονται τὴν διαθήκην ἰακώβ, & τῆς δια-
⁴³ θήκης ἰσαὰκ, καὶ τῆς διαθήκης ἀβραάμ μνησθήσονται. καὶ
 τῆς γῆς μνησθήσονται. καὶ ἐκκαταλειφθήσεται ἡ γῆ ἀπ' αὐ-
 τῶν. ὅτε περὶ αὐτῆς ἡ γῆ τὰς ἀββάδας αὐτῆς, ἐν τῇ ἐρημῳ-
 ῶν αὐτῆς δι' αὐτοὺς. καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῆς τὰς ἐνομι-
 τῶν ἀνομίας, οὐδ' ὦν τὰ κρίματά μου ὑπερίδον, & τοῖς περ-
 σάγμασί μου περὶ αὐτῆς τῇ ψυχῇ αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Ambulabo vobiscum in ira furoris, corripiamque ego quoque vos septies propter peccata vestra. ²⁹ Et comedetis carnem filiorum vestrorum, & carnem filiarum vestrarum comedetis: ³⁰ Et destruam excelsa vestra, & succidam simulachra vestra: & dabo cadauera vestra super cadauera idolorum vestrorum, & abominabitur vos verbum meum: ³¹ Et dabo ciuitates vestras in solitudinem, & deserta faciam sanctuaria vestra, & non suscipiam vos oblationem congregationis vestrae. ³² Et desertam ego faciam terram, & deserta erunt super ea inimici vestri qui habitant in ea. ³³ Vos autem dispergam inter populos, & immittam post vos occisores gladio: & erit terra vestra deserta, & ciuitates vestrae erunt in solitudine. ³⁴ Tunc complacentur requietiones eius cunctis diebus quibus fuerit deserta, & vos in terra inimicorum vestrorum. Tunc dimittetur terra quiescere, & complacentur ei requietiones suae. ³⁵ Cunctis diebus quibus fuerit deserta dimittetur quiescere, eo quod non dimittebatur in annis requietionis vestrae quando habitabatis in ea. ³⁶ Et qui de vobis remanserint, inducam pauorem in cordibus eorum in terra hostium suorum. & persequetur eos sonitus folij decidētis, & fugiet sicut fugiet a facie occisorum gladio: ³⁷ Et corruet vnusquisque in fratre suo, quasi fugietes a facie occisorum gladio, nemine persequente. & non erit vobis resistentia ante inimicos vestros. ³⁸ Et peribitis inter populos, & consumet vos terra inimicorum vestrorum. ³⁹ Et qui reliqui fuerint ex vobis, tabescent iniquitatibus suis in terra inimicorum vestrorum, propter prauaricationem qua prauaricati sunt in verbum meum, & quod ambulauerunt coram me in duritia: ⁴⁰ Ego quoque incedam cum eis in duritia, & inducam eos in terram inimicorum suorum: aut tunc conteretur insipientes cor eorum, & tunc placabuntur iniquitatibus suis. ⁴¹ Recordaborque fœderis mei quod pepigi cum Iacob, & pacti mei quod pepigi cum Iſaac, & etiam pacti mei quod pepigi cum Abraam ego recordabor. ⁴² Terra quoque ego recordabor. & terra relicta erit ab eis, & complacentur sibi requietionibus suis cum deserta fuerit ab eis. Illi quoque placabuntur iniquitatibus suis. maledictionesque benedictionibus inducam super eos, eo quod abiecerit legitima mea, & iudicia mea abominata sit anima eorum.

44 * ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתי
ולא געלתים לבלתם להפר בריתי אתם כי אני יהוה
אלהיהם : * וזכרתי להם ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני חנוים להיות להם
לאלהים אני יהוה : * אלה החקים והמשפטים
והתורה אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
ביום משה :

כו

* וידבר יהוה אל משה לאמר :
* דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא
נדר בערכך נפש ליהוה : * והיה ערכך הזכר מבן
עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים
שקל כסף בשקל הקדש : * ואם נקבה הוא והיה
ערכך שלשים שקל : * ואם מבן חמש שנים ועד בן
עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים : * ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים
והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך
שלשת שקלים כסף : * ואם מבן ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה
שקלים : * ואם מד הוא מערכך והעמידו לפני הכהן
והעריך אותו חכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכנו
הכהן : * ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן
ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש : * לא
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם
המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש : * ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו
ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני הכהן :
* והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע בערכך הכהן
בן יהוה :

44 * Attamen etiam cum essent in terra ho-
sili, non penitus abieci eos : neque sic despe-
xi ut consumerentur, & irritum facerem pa-
ctum meum cum eis. ego enim sum dominus
Deus eorum:

45 * Et recordabor foederis mei pristini, qua-
do eduxi eos de terra Aegypti in conspectu ge-
n-
tium, ut essem Deus eorum. Ego dñs Deus.

46 * Hæc sunt iudicia atque præcepta & le-
ges quas dedit Dominus inter se & inter fi-
lios Israel in monte Sinai per manum Moyfi.

CAP. XXVII.

LOcutusque est Dominus ad Moysem, di-
cens:

2 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Ho-
mo qui votum fecerit & sponderit Domi-
no animam suam, sub estimatione dabit pre-
cium.

3 * Si fuerit masculus à vicesimo anno vsque
ad sexagesimum annum, dabit quinquagin-
ta siclos argenti ad mensuram sanctuarij.

4 * Si mulier, triginta.

5 * A quinto autem anno vsque ad vicesi-
mum, masculus dabit viginti siclos, foemina
decem.

6 * Ab vno mense vsque ad annum quin-
tum, pro masculo dabuntur quinque sicli,
pro foemina tres.

7 * Sexagenarius & ultra masculus dabit
quindecim siclos, foemina decem.

8 * Si pauper fuerit, & æstimationem redde-
re non valebit, stabit coram sacerdote, & qua-
tum ille æstimauerit & viderit eum posse red-
dere, tantum dabit.

9 * Animal autem quod immolari potest Do-
mino si quis vouerit, sanctum erit: * Et mutari
non poterit, id est, nec melius malo, nec peius
bono. quod si mutauerit, & ipsum quod mu-
tatum est, & illud pro quo mutatum est, con-
secratum erit Domino. * Animal immundum
quod immolari Domino non potest, si quis
vouerit, adducetur ante sacerdotem:

12 * Qui diiudicans utrùm bonum an ma-
lum sit, statuet precium.

תרגום אונקלוס

44 * ואף ברם דא במהויהוון בארע בעלי דבביותו לא ארשטונן ולא ארשטונן לשצויהוון לאשנארה קימי עמהון ארי אנא יי אלההון:
45 * וזכרתי להם ברית ראשנים אשר יצאתי אותם מארץ מצרים לעיני עממיא להחן לאלה אנא יי:
46 * אלהן קימתי ודינתי ואוריתי:

כו

1 * ומליל יויעם משה למימר :
2 * מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר ארי ופרש נדר בפירסן
3 * ויהי פרסניה ודכרא מבר עשרין שנין ועד בר שתין שנין ויהי פרסניה חמשים סלעין דכסף בסלעין קדשא :
4 * ואם
5 * ואם מבר חמש שנין ועד בר עשרין שנין ויהי פרסניה דכרא חמש סלעין דכסף ולנקבתא עשר סלעין :
6 * ואם מבר שתיין שנין
7 * ואם מבר שתיין שנין
8 * ואם מסבן הוא מפרסניה ויקימניה קדם כהנא ויפרוס
9 * ואם בעירא דיקרבון מינה קרבנא קדם יתורה כל דיוחן מיניה קדם יהוה
10 * לא יחלפניה ולא יעבר יתיה טב בביש או כיש בטב ואם חלפא יחלף בעירא בבקירא ויהי הוא וחלופיה יהי
11 * ואם כל בעירא מסבא דלא יקרבון מינה קרבנא קדם יי ויקים ית בעירא קדם כהנא :
12 * ויפרוס כהנא יתיה בין

* Et sic existentibus ipsis in terra inimicorum suorum, non contempsi eos, neque despexi eos ita ut perderem illos, ut anihillarem pactum meum quod ad eos. ego enim sum Dominus Deus illorum.

* Et recordabor pacti illorum prioris, quando eduxi illos de terra Ægypti, de domo seruitutis coram gentibus, ut essem illorum Deus, ego Dominus.

* Hæc iudicia & præcepta & lex, quam dedit Dominus inter se & inter filios Israël in monte Sinai in manu Moysi.

CAP. XXVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israël, & dices ad eos: Homo qui vouerit votum in precium animæ suæ Domino:

* Erit precium masculi à viginti annis usque ad sexaginta annos, erit eius precium quinquaginta didrachma argenti mensura sancta.

* At femina erit precium triginta didrachma.

* Si autem à quinque annis usque ad viginti annos, erit precium masculi viginti didrachma, at femina decem.

* Ab autem uno mense usque ad quinque annos, erit precium masculi quinque didrachma argenti, at femina tria didrachma argenti.

* Si autem à sexaginta annis & supra, si quidem masculus fuerit, erit precium eius quinque & decem didrachma argenti, at femina decem didrachma.

* Si autem pauper fuerit ad æstimationem, stabit coram sacerdote: & appreciabit illum sacerdos, quemadmodum potest manus eius qui votum fecit, sic appreciabit illum sacerdos.

* Si autem ab animalibus oblati ab ipsis donum Domino. qui dederit ab his Domino, erit sanctum.

* Non mutabit ipsum bonum malo, neque malum bono. si autem mutans mutauerit illud animal, erit ipsum & commutatio sanctum.

* Si autem omne animal immundum, à quibus non offertur ab ipsis donum Domino, statuet iumentum coram sacerdote:

* Et appreciabit illud sacerdos inter bonum & inter malum: secundum quod appreciabit illud sacerdos, si statuetur.

44 * καὶ οὕτως ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, οὐχ ὑπερίδον αὐτοὺς, οὐδ' ἀποσώχθισα αὐτοὺς ὥστε ἐξολοθῆναι αὐτοὺς τὸ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν.

45 * καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν παλαιότερας, ὅτε ἐξηγαγόν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, τοῦ εἶναι αὐτῶν θεός, ἐγὼ κύριος.

46 * ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ ποσάγματα καὶ ὁ νόμος, ὃν ἔδωκε κύριος δυνάμετον αὐτοῖς, καὶ ἀναμέτρων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὅρει σινὰ ἐν χειρὶ μου τῇ.

κζ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσὴν, λέγων·

2 * λάληθι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς· ἀνθρώπου ὃς δὴ δόξη) διχλὺ εἰς πλεῖν τ' ψυχῆς αὐτοῦ τὸ κυρίως·

3 * ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσάετις ἕως ἐξηκοντάετις, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ, πενήτηκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σατμῷ τῷ ἁγίῳ·

4 * τὸ δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τεράκοντα δίδραχμα.

5 * ἐὰν δὲ ἀπὸ πενήταετις ἕως εἰκοσάετις, ἔσται ἡ τιμὴ ἑἰκοσι δίδραχμα τῆς δὲ θηλείας, δέκα.

6 * ἀπὸ δὲ μωλυαίου ἕως πενήταετις ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος, πέντε δίδραχμα ἀργυρίου. τὸ δὲ θηλείας, τρία δίδραχμα ἀργυρίου.

7 * ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκοντάετων καὶ ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν μὲν ἄρσενος, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ, πέντε & δέκα δίδραχμα ἀργυρίου· τῆς δὲ θηλείας, δέκα δίδραχμα.

8 * ἐὰν δὲ ταπεινός ᾖ ἡ τιμὴ, σή(ε') εἴαντι τοῦ ἱερέως. ἡ τιμὴ(ε') αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καθάπερ ἰσχυεῖ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διζαμύρου, οὕτως ἡμῆσε) αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς.

9 * ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν περὶ φερεθμύρων ἀπ' αὐτῶν δώρῃν τῷ κυρίῳ. ὃς δὴ δῶ ἀπὸ τούτων τῷ κυρίῳ, ἔσται ἅγιον.

10 * ὅκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, ἐν πονηρῷ καλῷ. ἐὰν δὲ ἀλλόσων ἀλλάξη αὐτὸ κτεῖν καὶ κτεῖν, ἔσται αὐτοῦ τὸ ἀλλάγμα ἅγιον.

11 * ἐὰν δὲ πᾶν κτεῖν ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν ἐποσφερέ) ἀπ' αὐτῶν δώρῃν τῷ κυρίῳ, σή(ε) τὸ κτεῖν ἐναντίον τοῦ ἱερέως.

12 * καὶ ἡμῆσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς δυνάμετον καλοῦ καὶ ἀναμέτρων πονηροῦ· καθ' ὅτι αὐτὸ πημῆσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτως σή(ε').

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Attamen etiam cum essent in terra inimicorum suorum, non reliqui eos, neque abieci ut consumerem eos ut immutem pactum meum cum eis: quia ego Dominus Deus eorum.

* Et recordabor eis pacti priorum quos eduxi de terra Ægypti ante oculos populorum, ut essem eis in Deum, ego Dominus.

* Hæc sunt pacta & iudicia & leges, quæ dedit Dominus inter verbum eius, & inter filios Israël in monte Sinai per manum Moysi.

CAP. XXVII.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

* Si fuerit æstimatio à viginti annis usque ad sexaginta annos, erit precium eius quinquaginta sicli argenti in siclis sanctuarij.

* Et si femina fuerit, erit precium eius triginta sicli.

* Et si fuerit ab ætate mensis usque ad ætatem quinque annorum, erit precium masculi quinque sicli, & femina decem sicli.

* Si autem à sexaginta annis & deinceps, erit precium masculi quindecim sicli, & femina decem sicli.

* Si autem pauper & non potest reddere æstimationem suam, stabit coram sacerdote: & æstimabit eum sacerdos: quantum valuerit manus vouentis, æstimabit eum sacerdos.

* Si autem ab animalibus oblati ab ipsis donum Domino. qui dederit ab his Domino, erit sanctum.

* Non immutabit eum, neque permutabit bonum pro malo, aut malum pro bono, & si permutans permutauerit animal pro animali, ipsum & illud pro quo mutatum est erit sanctum.

* Et si omne animal immundum fuerit quod offerri non potest coram Domino, statuet animal coram sacerdote: & appreciabit illud sacerdos, si statuetur.

* Et si autem pauper & non potest reddere æstimationem suam, stabit coram sacerdote: & æstimabit eum sacerdos: quantum valuerit manus vouentis, æstimabit eum sacerdos.

* Si autem ab animalibus oblati ab ipsis donum Domino. qui dederit ab his Domino, erit sanctum.

* Non immutabit eum, neque permutabit bonum pro malo, aut malum pro bono, & si permutans permutauerit animal pro animali, ipsum & illud pro quo mutatum est erit sanctum.

* Et si omne animal immundum fuerit quod offerri non potest coram Domino, statuet animal coram sacerdote: & appreciabit illud sacerdos, si statuetur.

* ואם גאל וגאלנה ויסף חמישתו על ערכך :
 * ואיש כי יקדיש ארץ ביתו קדש ליהוה
 והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך ארץ
 הכהן בן יקום : * ואם המקדיש וגאל ארץ
 ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו :
 * ואם משרה אחותו יקדיש איש ליהוה והיה
 ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל כסף :
 * אם משנת היבל יקדיש שדהו בערכך יקום :
 * ואם אחר היבל יקדיש שדהו וחשב לו
 הכהן ארץ הכסף על פי השנים הנותרות עד
 שנת היבל ונגרע מערכך : * ואם גאל וגאל
 ארץ השדה המקדיש אתו ויסף חמישית כסף
 ערכך עליו וקם לו : * ואם לא וגאל ארץ השדה
 ואם מכר את השדה לאיש אחר לא וגאל עוד :
 * והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה בשדה
 החרם לכהן תהיה אחותו : * ואם את שדה מקנתו
 אשר לא משדה אחותו יקדיש ליהוה : * וחשב לו
 הכהן ארץ מכסרת הערכך עד שנת היבל ונתן את
 הערכך ביום ההוא קדש ליהוה : * בשנת
 היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו
 אחור הארץ : * וכל ערכך יהיה בשקל הקדש
 עשרים גרה יהיה השקל : * אך בכור אשר יבכר
 ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם
 שה ליהוה הוא : * ואם בבהמה הטמאה ופדה
 בערכך ויסף חמישתו עליו ואם לא וגאל ונמכר
 בערכך : * אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה
 מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחותו לא
 ימכר ולא וגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה :
 * כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה
 מות יומרו :

* Quod si dare voluerit is qui offert, addet su-
 per aestimationem quintā partē. * Homo si vo-
 uerit domū suam, & sanctificauerit Dño, con-
 siderabit eā sacerdos, utrū bona aut mala sit:
 & iuxta preciū quod ab eo fuerit constitutū,
 venundabitur. * Sin autē ille qui vouerat vo-
 luerit redimere eā, dabit quintā partē aestima-
 tionis supra, & habebit domū. * Quod si agrū
 possessionis suæ vouerit & cōsecrauerit Dño,
 iuxta mensuram sementis aestimabitur preciū,
 si triginta modis ordeī feritur terra, quinquā-
 ginta siclis venūdetur argētī. * Si statim ab an-
 no incipiētis iubilēi vouerit agrū, quāto vale-
 re potest, tāto aestimabitur. * Sin autē post ali-
 quantulum tēporis supputabit sacerdos pecu-
 niā iuxta annorū qui reliqui sunt numerū vsq;
 ad iubileum, & detrahatur ex precio. * Quod
 si voluerit redimere agrū ille qui vouerat, ad-
 det quintā partē aestimatæ pecuniæ, & possi-
 debit eā. * Sin autē noluerit redimere, sed alte-
 ri cuilibet fuerit venūdatus, ultra eū qui voue-
 rat, redimere non poterit. * Quia cū iubilēi ve-
 nerit dies, sanctificatus erit Dño : & possessio
 consecrata ad ius pertinet sacerdotū. * Si ager
 emptus est & nō de possessione maiorū sancti-
 ficatus fuerit Dño, * Supputabit sacerdos iux-
 ta annorū numerū vsq; ad iubilēū preciū : &
 dabit ille qui vouerat eū Dño. * In iubileo au-
 tem reuertetur ad priorem dñm qui vendide-
 rat eum, & habuerat in sortē possessionis suæ.
 * Omnis aestimatio siclo sanctuarij ponderabi-
 tur. siclus viginti obolos habet. * Primogeni-
 ta quæ ad Dñm pertinet, nemo sanctificare po-
 terit & vouere, siue bos siue ouis fuerit, Dñi
 sunt. * Quod si immundum est animal, redi-
 met qui obtulit iuxta aestimationem suam, &
 addet quintam partem precij, si redimere no-
 luerit, vendetur alteri quantumcūq; fuerit
 antē estimatū. * Omne quod Dño consecratur
 siue homo fuerit siue animal, siue ager, nō ve-
 neat nec redimi poterit. Quicquid semel fue-
 rit consecratum, sanctum sanctorum erit Do-
 mino. * Et omnis consecratio quæ offertur ab
 homine, non redimetur, sed morte morietur.

תרגום אונקלוס

* ואם מפרק יפרקנה ויסף חמישה על פרסניה :
 * ואם דאקדש יפרוק ית ביתיה ויסף חומש כסף פרסניה עלוהי ויהי ליה :
 * ואם מקדש יקדש גבר קדם יי ויהי פרסניה לפום זרעיה בית זרע כור שערין בחמשין סלעין דכסף :
 * ואם בחר יובלא יקדש חקליה ויחשב ליה כהנא ית כסף על פום שניא דאשתארא עד שתא דיובלא ויחמנע
 * ואם מפרק יפרוק ית חקלא דאקדש יתיה ויסף חומש כסף פרסניה עלוהי ויקום ליה :
 * ויהי חקלא במפקיה ביובלא קדשא קדם יי בחקל חרמא לכהנא תהי אחסנתיה :
 * ואם ית חקל זכנוהי דלא מחקל אחסנתיה יקדיש קדם יהוה :
 * ויחשיב ליה כהנא ית נסיב פרסניה עד שתא דיובלא ויחזן ית פרסניה
 * בשתא דיובלא יחוב חקלא לדוכניה מיניה לדדיליה אחסנת ארעא :
 * ביום ההוא קדש קדם יי :
 * ברם בכרא דיתבכר קדם יי בבכירא לא יקדש גבר יתיה אם חור אם אמר דיי הוא :
 * ברם כל חרמא דיתכרים גבר קדם יי
 * כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה :
 * כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה :
 * כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה :

* וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה
 הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: * וְאִם־גָּאֵל יִגְאֹל אִישׁ
 מִמַּעֲשֵׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסֵּף עָלָיו: * וְכָל־מַעֲשֵׂר בְּקָר
 וְצֹאֵן כָּל־אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת־הַשֶּׁבֶט הָעֹשִׂי יִהְיֶה־
 קֹדֶשׁ לַיהוָה: * לֹא יִבְקַר בֵּין־טוֹב לְרָע וְלֹא יִמְרֹנוּ
 וְאִם־הִמָּר יִמְרֹנוּ וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה־קֹדֶשׁ לֹא
 יִגָּאֵל: * אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

30 * Omnes decimæ terræ, siue de pomis arbo-
 rum, siue de frugibus, Domini sunt, & illi san-
 ctificantur. 31 * Si quis autem voluerit redimere
 decimas suas, addet quintam partem earum.
 32 * Omnium decimarum bouis & ouis quæ
 sub pastoris virga transeunt, quicquid deci-
 mum venerit, sanctificabitur Domino.
 33 * Non eligetur nec bonum nec malum, nec
 altero commutabitur. Si quis mutauerit, &
 quod mutatum est, & pro quo mutatum est
 sanctificabitur Domino, & non redimetur.
 34 * Hæc sunt præcepta quæ mandauit Do-
 minus Moyfi ad filios Israel in monte Sinai.

תרגום אונקלוס

30 וְכָל־מַעֲשֵׂר אֲרָעָא מִזֶּרַע אֲרָעָא מִפְּרִי אִילָנָא דִּינִי הוּא קֹדֶשׁא קֳדָם יְיָ:
 31 וְאִם מִפְּרָק יִפְרוֹק גְּבֵר מִמַּעֲשֵׂרֵיהּ חֲמִשִּׁיָּהּ יוֹסִיף עָלֵיהּ:
 32 וְכָל־מַעֲשֵׂר חֲזִירִין וְצֹאֵן כָּל־דִּיעֲבֹר תַּחַת חֲטָרָא עֲשֵׂרָאֵהּ יִהְיֶה קֹדֶשׁא קֳדָם יְיָ:
 33 לֹא יִבְקַר בֵּין טַב לְכִישׁ וְלֹא יִחַלְפִינִיהּ וְאִם חֲלָפָא יִחַלְפִינִיהּ וְיִהְיֶה הוּא וְתַמּוּרְתֵּיהּ יִהְיֶה קֹדֶשׁא לֹא יִתְפָּרֵיק:
 34 אֲלִין פִּיקוּדֵי דְפִקִּיד יְיָ יִתְמַשֵּׁה לְוַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּטוֹרָא דְסִינַי:

תם ונשלם ספר ויקרא

ונקרא ומונה עם רב עיון על ידי בנדיכטוס אריאש מונטנוס ממונה על המלאכה
 הזאת במצורת פיליפוס מלך ספרד מלך טוב וירא האלהים על
 כל אשר הם קוראים בשם ישוע המשיח:

זאל
 ב א מ

* Omnis decima terræ, à semine terræ & à fru-
ctu ligneo Domino sanctum, Domino est.

* Si autem redimens redemerit homo decimam
suam, quintam partem eius addet super illud, &
erit illi.

* Et omnis decima boum & ouium, & omne
quod venerit in numero sub virga, decima erit san-
cta Domino.

* Non commutabis illam bonā mala, neque ma-
lam bona. si autem commutans commutaueris il-
lam, erit illa & commutatio eius sancta: non redi-
metur.

* Hæc præcepta quæ præcepit Dominus Moyfi ad
filios Israel in monte Sinai.

30 * πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ
τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τὰς κυρίως ἄγιοι, τὰς κυρίως ἐστίν.

31 * ἐὰν δὲ λυτρώσῃ λυτρώται ἀνθρώπος τὴν δεκάτην
αὐτοῦ, τὸ ἑπταμυρίον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, & ἔσται ἅγιον.

32 * καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ πανὶ ὃ δὴ
διέλθῃ ἐν τῇ δριμύτι ὑπὸ τῆς ῥάβδου, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον
τὰς κυρίως.

33 * ὅχι ἀλλάξεις αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ.
ἐὰν δὲ ἀλλάσων ἀλλάξῃς αὐτὸ, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἀλλαγμα
αὐτοῦ ἅγιον, οὐ λυτρώσῃ(ε).

34 * αὗται αἱ ἐντολαὶ αἷς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ὄρει σινά.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

30 Et omnes decimæ terræ de semine terræ & de fructu arboris Domini sunt, sanctæ sunt coram Domino.

31 Et si redimens redemerit vir de decimis suis, addet quintam partem super eas.

32 Omnisque decimatio boum & ouium, omne decimum quod transierit sub virga, erit sanctificatum coram Domino.

33 Non requirat inter bonum & malum, neque commutet illud. Si autem commutans commutauerit illud, illud & id pro quo commuta-
tum est, erit sanctificatum, non redimetur.

34 Hæc sunt præcepta quæ mandauit Dominus Moyfi ad filios Israel in monte Sinai.

Finis Levitici.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

CAP. I.

T locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in tabernaculo testimonij, in una mensis secundi, anno secundo egressorum ipsorum de terra Ægypti, dicens:

* Accipite summam omnis congregationis filiorum Israel per cognationes suas, per domos familiarum suarum, per numerum nominum ipsorum. Omne masculinum secundum caput eorum, * à viginti annis & supra, omnis egrediens in exercitu Israel, numerate eos cum exercitu eorum, tu et Aaron.

* Et vobiscum erunt quilibet per tribum uniuscuiusque principum, per domos familiarum erunt.

* Et hæc nomina virorum qui aderunt vobiscum: ex Ruben, Elisur, filius Sedeur.

* Ex Symeon, Salamiel, filius Surisadai.

* Ex Iuda, Naasson, filius Aminadab.

* Ex Issachar, Nathanael, filius Suar.

* Ex Zabulon, Eliab, filius Helon.

* Ex filius Joseph, ex Ephraim, Elisama, filius

Amihud, ex Manasse, Gamaliel, filius Phadassur.

* Ex Benjamin, Amidan, filius Gedeonis.

* Ex Dan, Abiezzer, filius Amisadai.

* Ex Affer, Phegiel, filius Ochran.

* Ex Gad, Elisaph, filius Rhaguel.

* Ex Neptalim, Ahira, filius Enan.

* Hi nobiles congregationis, principes tribuum

per familias suas, principes Israel sunt.

* Et accepit Moyses & Aaron viros hos vocatos ex nomine:

* Et omnem congregationem congregauerunt in una mensis secundi anni. et numerauerunt per generationes suas, per familias

suas, secundum numerum nominum eorum, à viginti annis & supra, omne masculinum secundum

caput ipsorum, * Quemadmodum præcepit Dominus Moysi.

* Et fuerunt filij Ruben primogeniti Israel per

cognationes suas, per populos eorum, per domos familiarum suarum, secundum numerum nominum,

secundum caput eorum, omne masculinum à viginti annis & supra, omnis egrediens in exercitu,

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. I.

Locutusque est Dominus cum Moysè in deserto Sinai in tabernaculo fœderis in prima die mensis secundi, in anno secundo egressionis eorum de terra Ægypti, dicens:

* Sulcipe summam omnis cœtus filiorum Israel per cognationes suas, & per domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum, omnium masculini sexus per capita eorum, * à viginti annis & supra, omnium egredientium ad exercitum in Israel, numerabitis eos per turmas suas tu & Aaron:

* Et vobiscum erunt vnus vir de vno quoque tribu, qui princeps sit domus patrum suorum.

* Et hæc sunt nomina virorum qui aderunt vobiscum: De Ruben, Elisur, filius Sedeur.

* De Symeon, Selumiel, filius Surisadai.

* De Iuda, Naasson, filius Aminadab.

* De Issachar, Nathanael, filius Suar.

* De Zabulon, Eliab, filius Helon.

* De filio Joseph, ex Ephraim, Elisama filius Amihud: de Manasse, Gamaliel, filius

Amihud, de Manasse, Gamaliel, filius Phadassur.

* De Benjamin, Abidan filius Gedeonis.

* De Dan, Abiezzer filius Amisadai.

* De Affer, Phegiel filius Ochran.

* De Gad, Elisaph, filius Dehuel.

* De Neptali, Ahira, filius Enan.

* Hi sunt nuncupati congregationis principes tribuum patrum suorum, capita sunt milium Israel.

* Tulitque Moyses & Aaron viros istos, quorum nomina exposita sunt:

* Et omnem cœtum congregauerunt in prima die mensis secundi, & numerati sunt per genealogias & familias suas, ac domos patrum suorum iuxta numerum nominum eorum à viginti annis & supra, per capita eorum; Sicut præcepit Dominus Moysi: numerauitque eos in deserto Sinai.

* Fueruntque filij Ruben per generationes suas & familias suas, per domos patrum suorum, per numerum nominum eorum, per capita eorum, omnes masculi à viginti annis & supra, omnes egredientes ad exercitum:

α.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὲν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τῇ μὲν τῆς δευτέρου, ἑτοῖς δευτέρου ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων·

* λάβετε δρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τὰς συγγενείας αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατριῶν αὐτῶν, καὶ δρχιδμόν ὀνομάτων αὐτῶν, πᾶν ἄρσεν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσάετος καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκ πορθύμῳ ἐν τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ ἡποσέψατο αὐτοῦ σὺν τῇ δυνάμει αὐτῶν, σὺ καὶ Ααρών.

* καὶ μετ' υἱῶν ἐβίλα ἕκαστος καὶ φυλὴν ἕκαστος δρχόντων, κατ' οἴκοις πατριῶν ἐβίλ.

* καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ὄψασθαι μετ' υἱῶν. τῶν ρουβὲν, ἐλισβὺρ, υἱὸς Γεδειούρ.

* τῶν συμεὼν, Γαλαμιήλ, υἱὸς Γουρσαδάϊ.

* τῶν ἰούδα, ναασών, υἱὸς ἀμιναδάϊ.

* τῶν ἰσάχαρ, ναθαναήλ, υἱὸς Γωγαρ.

* τῶν ζαβουλών, ἐλιαβ, υἱὸς χελών.

* τῶν υἱῶν ἰωσήφ, τῶν ἐφραΐμ, ἐλισαμά, υἱὸς Γεμκὲ. τῶν

μανασσῆ, γαμαλιήλ, υἱὸς φαδασούρ.

* τῶν βενιαμὴν, ἀμιδαν, υἱὸς γαδεωνί.

* τῶν δάν, ἀχέζερ, υἱὸς ἀμιζαδάϊ.

* τῶν ἀσσήρ, φαγεήλ, υἱὸς ἐχθράν.

* τῶν γὰδ, ἐλισαφ, υἱὸς ραγουήλ.

* τῶν νεφθαλίμ, ἀχειράϊ, υἱὸς ἐναν.

* οὗτοι ἐβίλα ἕκαστος συναγωγῆς, ἀρχόντες τῶν φυλῶν

καὶ πατεῖας αὐτῶν, χλῖαρχοι Ἰσραὴλ εἰσιν. καὶ ἐλάβε

Μωυσῆς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν ἀνδράς τοὺς οὗτοι ἀνακληθέντας ἐξ

ὀνόματος· καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ

τοῦ μὲν τῆς δευτέρου ἑτοῖς. καὶ ἐπεσκέψατο καὶ ἡρέσεις αὐ-

τῶν, καὶ τὰς πατεῖας αὐτῶν, καὶ δρχιδμόν ὀνομάτων αὐτῶν,

ἀπὸ εἰκοσάετος καὶ ἐπάνω, πᾶν δρχονικὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν,

ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ ἐπεσκέπη-

σαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς σινᾶ.

* καὶ ἐβίλα ἕκαστος υἱὸς ρουβὲν πρῶτόκου Ἰσραὴλ καὶ συ-

γγενείας αὐτῶν, καὶ δήμοις αὐτῶν, καὶ οἴκοις πατριῶν αὐτῶν, κα-

τὰ δρχιδμόν ὀνομάτων, καὶ κεφαλὴν αὐτῶν, πᾶν δρχονικὸν ἀ-

πὸ εἰκοσάετος καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκ πορθύμῳ ἐν τῇ δυνάμει·

21 * פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף
22 וחמש מאות : לבני שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מן עשרים שנה ומעלה
23 כל יצא צבא : פקדיהם למטה שמעון
24 תשעה וחמשים אלף ושלש מאות : לבני
גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף
26 ושש מאות וחמשים : לבני יהודה
תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף
28 ושש מאות : לבני יששכר תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים
30 אלף וארבע מאות : לבני זבולן תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם
למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות :
31 לבני יוסף אפרים תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
32 אפרים ארבעים אלף וחמש מאות : לבני
מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא :
33 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף
ומאתים :

21 * Quadraginta sex milia quingenti.
22 * De filiis Symeon, per generationes & fa-
C milias ac domos cognationum suarum, recen-
siti sunt per nomina & capita singulorum, o-
mne quod sexus est masculini, à vicesimo an-
no & suprà, procedentium ad bellum,
23 * Quinquaginta nouem milia trecenti.
24 * De filiis Gad, per generationes, & fami-
lias ac domos cognationum suarum recensiti
sunt per nomina singulorum à viginti annis
& suprà, omnes qui ad bella procederent,
25 * Quadraginta quinque milia sexcenti
quinquaginta.
26 * De filiis Iuda, per generationes & fami-
lias ac domos cognationum suarum, per no-
mina singulorum à vicesimo anno & suprà,
omnes qui poterant ad bella procedere,
27 * Recensiti sunt septuaginta quatuor mi-
lia sexcenti.
28 * De filiis Isachar per generationes & fa-
milias ac domos cognationum suarum, per
nomina singulorum à vicesimo anno & su-
prà, omnes qui ad bella procederent,
29 * Recensiti sunt quinquaginta quatuor mi-
lia quadringenti.
30 * De filiis Zabulon, per generationes & fa-
milias ac domos cognationum suarum, recen-
siti sunt per nomina singulorum à vicesimo
anno & suprà, omnes qui poterant ad bella
procedere,
31 * Quinquaginta septē milia quadringenti.
32 * De filiis Ioseph filiorum Ephraim per ge-
nerationes & familias ac domos cognationu
suarum, recensiti sunt per nomina singulorum
à vicesimo anno & suprà, omnes qui poterant
ad bella procedere,
33 * Quadraginta milia quingenti.
34 * Porro filiorum Manasse, per generatio-
nes & familias ac domos cognationum sua-
rum, recensiti sunt per nomina singulorum à
viginti annis & suprà, omnes qui poterant
ad bella procedere,
35 * Triginta duo milia ducenti.

תרגום אונקלוס

21 מניניהון לשבט ראובן ששה אלפין וחמש מאות :
22 מניניהון לשבט שמעון ששה אלפין וחמש מאות :
23 לבני גד תולדתהון לבית אבתהון במנין שמותהון מן עשרין שנין ולעילא כל נפיק
24 מניניהון לשבט גד ארבעין וחמשה אלפין ושית מאה וחמשים :
25 מניניהון לשבט יהודה ששה אלפין וארבע מאות :
26 מניניהון לשבט שמעון ששה אלפין וארבע מאות :
27 מניניהון לשבט יששכר ששה אלפין וארבע מאות :
28 לבני זבולן תולדתהון לבית אבתהון במנין שמותהון מן עשרין שנין ולעילא
29 מניניהון לשבט יוסף אפרים ששה אלפין וארבע מאות :
30 לבני מנשה תולדתהון לבית אבתהון במנין שמותהון מן עשרין שנין ולעילא
31 מניניהון לשבט מנשה שנים ושלשים אלפין ומאתים :
32 מניניהון לשבט דאפרים ארבעין וחמש מאות :
33 מניניהון לשבט דאפרים ארבעין וחמש מאות :
34 מניניהון לשבט דאפרים ארבעין וחמש מאות :
35 מניניהון לשבט דאפרים ארבעין וחמש מאות :

* Numeratio eorum de tribu Ruben, sex & 21
 quadraginta milia & quingenti. * Filiis Sy- 22
 meon, per cognationes eorum, per populos eorum, per
 domos familiarum suarum, secundum numerum no-
 minum, secundum caput eorum, omnes masculini à vi-
 ginti annis et suprâ, omnis egrediens in exercitu;
 * Numeratio eorum de tribu Symeon, nouem et 23
 quinquaginta milia & trecenti. * Filiis Gad 24
 secundum cognationes eorum, secundum populos eo-
 rum, secundum domos familiarum eorum, secun-
 dum numerum nominum, omnia masculina à vigin-
 ti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;
 * Numeratio eorum de tribu Gad, quinque & 25
 quadraginta milia & sexcenti & quinquaginta.
 * Filiis Iuda, per cognationes eorum, per populos 26
 eorum, per domos familiarum suarum, secundum nu-
 merum nominum eorum, omnes masculini à vigin-
 ti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu,
 * Numeratio eorum de tribu Iuda, quatuor & 27
 septuaginta milia & sexcenti.
 * Filiis Issachar, per cognationes suas, per populos 28
 eorum, per domos familiarum suarum, secundum nu-
 merum nominum eorum, omnes masculini à vigin-
 ti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;
 * Numeratio eorum de tribu Issachar, quatuor 29
 & quinquaginta milia & quadringenta.
 * Filiis Zabulon, per cognationes suas, per popu- 30
 los eorum, per domos familiarum suarum, secundum
 numerum nominum, omnes masculini à viginti an-
 nis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;
 * Numeratio eorum ex tribu Zabulon, septem 31
 & quinquaginta milia & quadringenti.
 * Filiis Ioseph filij Ephraim, per cognationes suas, 32
 per populos eorum, per domos familiarum suarum,
 secundum numerum nominum, omnes masculini à vi-
 ginti annis & suprâ, omnis egrediens in exerci-
 tu;
 * Numeratio eorum de tribu Ephraim, 33
 quadraginta milia & quingenti.
 * Filiis Manasse, per cognationes eorum, per po- 34
 pulos eorum, per domos familiarum suarum, secun-
 dum numerum nominum, omnes masculini à vigin-
 ti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;
 * Numeratio eorum de tribu Manasse, duo & 35
 triginta milia & ducenti.

21 * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς ῥαββὶ ἐξ καὶ τεσσα-
 22 ράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. * τοῖς υἱοῖς συμεὼν, καὶ
 συλσενίας αὐτῶν, καὶ δήμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐ-
 τῶν, κατ' ἀριθμὸν ὀνομάτων, καὶ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρ-
 σενικὰ ἀπὸ εἰκοσαέτις καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν
 23 τῇ δυνάμει, * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς συμεὼν,
 24 ἐννέα καὶ πενήτηντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. * τοῖς υἱοῖς
 γὰδ, καὶ συλσενίας αὐτῶν, καὶ δήμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πα-
 τερῶν αὐτῶν, καὶ ἀριθμὸν ὀνομάτων, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ
 εἰκοσαέτις καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει,
 25 * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς γὰδ, πέντε καὶ τεσ-
 26 ράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήτηντα. * τοῖς
 υἱοῖς ἰούδα, καὶ συλσενίας αὐτῶν, καὶ δήμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις
 πατρῶν αὐτῶν, κατ' ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, πάντα ἀρσε-
 νικὰ ἀπὸ εἰκοσαέτις καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ
 27 δυνάμει, * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς ἰούδα, ἰεσ-
 28 ραρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. * τοῖς υἱοῖς
 ἰσαάκ, κατὰ συλσενίας αὐτῶν, καὶ δήμοις αὐτῶν, κατ' οἴκους
 πατρῶν αὐτῶν, καὶ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, πάντα ἀρσενι-
 καὶ ἀπὸ εἰκοσαέτις καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ
 29 δυνάμει, * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς ἰσαάκ,
 τέσσαρες καὶ πενήτηντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
 30 * τοῖς υἱοῖς ζαβουλὼν, καὶ συλσενίας αὐτῶν, κατὰ δήμοις
 αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων,
 πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαέτις καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευ-
 ὸς ἐν τῇ δυνάμει,
 31 * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς ζαβουλὼν, ἐπταὶ καὶ
 πενήτηντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.
 32 * τοῖς υἱοῖς ἰωσήφ υἱοῖς ἐφραίμ, κατὰ συλσενίας αὐτῶν, κα-
 τὰ δήμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν
 ὀνομάτων, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαέτις καὶ ἐπάνω, πᾶς
 33 ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει, * ἡ ἑπίσκεψις
 αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς ἐφραίμ, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ
 34 πεντακόσιοι. * τοῖς υἱοῖς μανασσῆ κατὰ συλσενίας
 αὐτῶν, κατὰ δήμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, κατὰ
 ἀριθμὸν τῶν ὀνομάτων, πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαέτις καὶ
 ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει,
 35 * ἡ ἑπίσκεψις αὐτῶν ἐν τῆς φυλῆς μανασσῆ, δύο & τριά-
 κοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Numeratique sunt de tribu Ruben quadraginta & sex milia & quingenti.
 22 De filiis Symeon per generationes suas, & familias suas, & domos patrum suorum, iuxta numerum eorum, omnes masculini à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum;
 23 Recensitique sunt de tribu Symeon, quinquaginta & nouem milia & trecenti.
 24 Numeratique sunt de tribu Gad, quadraginta quinque milia & sexcenti & quinquaginta.
 25 De filiis Iuda per generationes suas, per familias suas, per domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum, à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum;
 26 Recensitique sunt de tribu Iuda, septuaginta quatuor milia & sexcenti.
 27 Numeratique sunt de tribu Issachar quinquaginta quatuor milia & quadringenti.
 28 De filiis Zabulon per generationes suas, & familias suas, & domos patrum suorum, per numerum nominum eorum, à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum;
 29 Numerati sunt de tribu Zabulon, quinquaginta septem milia & quadringenti.
 30 De filiis Ioseph de filiis Ephraim per generationes suas, per familias suas, per domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum, à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum;
 31 Numerati sunt de tribu Ephraim quadraginta milia & quingenti.
 32 De filiis Manasse per generationes suas, & familias suas, & domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum, à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum;
 33 Numerati sunt de tribu Manasse tri-

* Filiis Benjamin, per cognationes suas, per populos eorum, per domos familiarum suarum, secundum numerum nominum, omnes masculini à viginti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;

* Numeratio eorum de tribu Benjamin, quinquaginta milia & quadringenti.

* Filiis Dan, per cognationes eorum, per populos eorum, per domos familiarum suarum, secundum numerum nominum, omnes masculini à viginti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;

* Numeratio eorum de tribu Dan, duo & sexaginta milia & septingenti.

* Filiis Aser, per cognationes eorum, per populos eorum, per domos familiarum suarum, secundum numerum nominum, omnes masculini à viginti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;

* Numeratio eorum de tribu Aser, unum & quadraginta milia & quingenti.

* Filiis Neptalim per cognationes eorum, per populos eorum, per domos familiarum suarum, secundum numerum nominum, omnes masculini à viginti annis & suprâ, omnis egrediens in exercitu;

* Numeratio eorum de tribu Neptalim, tria et quinquaginta milia & quadringenti.

* Hæc numeratio quâ numerauerit Moyses & Aaron & principes Iffrael, duodecim viri, vir unus per tribum unam, per tribum domorum familiarum eorum erant.

* Et fuit omnis numeratio filiorum Iffrael cum exercitu eorum à viginti annis & suprâ, omnis egrediens ad præliandum in Iffrael, sexcenta milia & tria milia & quingenti & quinquaginta.

* At Leuitæ de tribu familie ipsorum, non sunt numerati in filiis Iffrael.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Vide tribum Leui non numerabis, & numerum eorum non accipies in medio filiorum Iffrael.

* Et tu constitue Leuitas in tabernaculum testimonij, et super omnia vasa eius, & super omnia quæcunq; in ipso ipsi portabunt tabernaculum et omnia vasa eius, & ipsi ministrabunt in eo, et in circuitu tabernaculi castrametabuntur.

* Et cum eleuatum fuerit tabernaculum, deponent illud Leuitæ: & cum depositum fuerit tabernaculum, erigent illud, & alienigena accedens, moriatur.

36 * Τῶς υἱοῖς βενιαμὴν, καὶ συγγενείας αὐτῶν, καὶ δέμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατριῶν αὐτῶν, καὶ ἀριθμὸν ὀνομάτων, πάντες ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσέτους καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει, * ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς βενιαμὴν, πέντε καὶ τετρακόντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

38 * Τῶς υἱοῖς δὴν, καὶ συγγενείας αὐτῶν, καὶ δέμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατριῶν αὐτῶν, καὶ ἀριθμὸν ὀνομάτων, πάντες ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσέτους καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει, * ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς δὴν, δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

40 * Τῶς υἱοῖς ἀσήρ, καὶ συγγενείας αὐτῶν, καὶ δέμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατριῶν αὐτῶν, καὶ ἀριθμὸν ὀνομάτων, πάντες ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσέτους καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει, * ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἀσήρ, μία & τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.

42 * Τῶς υἱοῖς νεφθαλίμ, καὶ συγγενείας αὐτῶν, καὶ δέμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατριῶν αὐτῶν, καὶ ἀριθμὸν ὀνομάτων, πάντες ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσέτους & ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει, * ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς νεφθαλίμ, τρεῖς καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

44 * αὐτῇ τῇ ἐπίσκεψις, ἡ ἐπεσκέψατο μωυσῆς καὶ ἀαρὼν & ὁ ἀρχὼντες ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες. ἑνὶς εἰς κατὰ φυλὴν μίσην, καὶ φυλὴν οἰκῶν πατριᾶς αὐτῶν ἡ & δὴν.

45 * καὶ ἐχρεώθη πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσέτους καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορεύμενος ἐν τῇ δυνάμει, * ἑξακόσια χιλιάδες καὶ τετρακόντα χιλιάδες καὶ πεντήκοντα.

47 * ὁ δὲ λαὸς αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν, οὐ συνεπείκεσαν ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ.

48 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσὴν, λέγων·
49 * ὅρα τὴν φυλὴν τοῦ λευὶ & συνεπείκεψεν, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐλήψῃ ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.

50 * καὶ σὺ ἐπίστηθις ἐπὶ λαοῦ τῆς ἐπὶ τὴν σκηνὴν & μαρτυρεῖς, & ἐπὶ πάντα τὰς ἐκδόσεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐν αὐτῇ. αὐτοὶ ἀροῦσι τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰς ἐκδόσεις αὐτῆς. καὶ αὐτοὶ λείψουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ κύκλῳ τῆς σκηνῆς παρεμβάλοισι.

51 * καὶ ἐν ταῖς ἐξάγειν τὴν σκηνὴν, καθελοῦσιν αὐτὴν & λαδοῦσιν. καὶ ἐν ταῖς παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήουσιν αὐτὴν. καὶ ἀλλοτρίῃς ὁ πρὸς πορεύμενος, ἀποθανέτω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

De filiis Benjamin per generationes suas, & familias suas, & domos patrum suorum, & numerum nominum eorum à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum,

37 Recensiti sunt de tribu Benjamin, triginta quinque milia & quadringenti.

De filiis Dan per generationes suas, & familias suas, & domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum,

39 Recensiti sunt de tribu Dan, sexaginta duo milia & septingenti.

De filiis Aser per generationes suas, & familias suas, & domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum à vicesimo anno & suprâ, omnes egredientes in exercitum,

41 Numerati sunt de tribu Aser, quadraginta milia & mille & quingenti.

Filij Neptali per generationes suas, per familias suas, & domos patrum suorum, iuxta numerum nominum eorum à viginti annis & suprâ, omnes egredientes in exercitum,

43 Numerati sunt de tribu Neptalim, quinquaginta tria milia & quadringenti.

Hi sunt numerati quos numeravit Moyses & Aaron & duodecim principes Iffrael, singuli per domos patrum suorum.

Fueruntque omnes qui numerati sunt sexcenta tria milia & quingenti & quinquaginta.

47 Leuitæ autem in tribu patrum suorum non sunt numerati inter eos.

49 Locutusque est Dominus cum Moysè, dicens: Tu autem constitue Leuitas super tabernaculum testimonij, & super omnia vasa eius, & super omnia quæ ad illud pertinent. ipsi portabunt tabernaculum & omnia vasa eius, & ipsi ministrabunt in eo, & in circuitu tabernaculi metabuntur.

51 Et cum proficiscetur tabernaculum, deponent illud Leuitæ; & quando collocabitur tabernaculum, erigent illud Leuitæ. Extraneus autem qui accesserit, interficiatur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר כִּי יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַחֲנֵיהֶם
וְהָיוּ לְבָנִים לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת
וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ
מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְיָעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ:

ב

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-
מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר
לְבֵית אֲבֹתָם יֵחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל-
מוֹעֵד יֵחָנוּ: וְהַחֲנִיף קִדְמָה
מִזְרְחָהּ דָּגֹל מַחֲנֵה
יְהוּדָה לְצַבְאוֹת וְנָשִׂיא לְבְנֵי
יְהוּדָה נֶחֱשׂוֹן בֶּן-
עֲמִינָדָב: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
אַרְבַּעַת וְשִׁבְעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וְהַחֲנִיף עָלָיו
מֹטֶה יִשְׁשָׁכָר וְנָשִׂיא לְבְנֵי
יִשְׁשָׁכָר נַתָּנָאֵל בֶּן-צֹעֵר:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַת
וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
מֵאוֹת: וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן
וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן-
חֶלֶץ: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל-הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֶת
אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ-
אֶלְפִים וָאַרְבַּע מֵאוֹת
לְצַבְאוֹתָם רִאשֹׁנָה יִסְעוּ:
דָּגֹל מַחֲנֵה-רָאוּבֵן תִּימְנָה
לְצַבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי
רָאוּבֵן אֱלִיזוּר בֶּן-שִׁדָּי
אוּר: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
שִׁשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף
וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת: וְהַחֲנִיף
עָלָיו מֹטֶה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא
לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שַׁלּוּמִיאל בֶּן-
צוּרִי שִׁדִּי: וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם
תְּשַׁעַת וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וְנָשִׂיא לְבְנֵי
גָד אֱלִיסָפָה בֶּן-רְעוּאֵל:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וָאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים: כָּל-הַפְּקֻדִים
לְמַחֲנֵה רָאוּבֵן מֵאֶת אֶלֶף
וָאַחַד וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
לְצַבְאוֹתָם וְשֵׁנִי יִסְעוּ:

Metabuntur autem castra filij Israel v. nusquisque per turmas & cuneos atq; exerci- tum suum. Porro Levitæ per gyrum taber- naculi figēt tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israel, & excubabunt in custodiis tabernaculi testimonij. Fecerunt ergo filij Israel iuxta omnia quæ præceperat Dominus Moyfi.

CAP. II.

L Ocutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron, dicens: Singuli per turmas signa atque vexilla & domos cognationum suarū castrametabuntur filij Israel per gyrum tabernaculi foederis. Ad Orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui. eritq; princeps filiorū eius Naafon filius Aminadab. Et omnis de stirpe eius summa pugnantiū, septuaginta quatuor milia sexcenti. Iuxta eum castrametati sunt de tribu Isachar, quorū princeps fuit Nathanael filius Suar. Et omnis numerus pugnatorum eius, quinquaginta quatuor milia quadringenti. In tribu Zabulon princeps fuit Heliab filius Helon: Omnisq; de stirpe eius exercitus pugnatorū, quinquaginta septem milia quadringenti. Vniuersi qui in castris Iudæ annumerati sunt, fuerunt centum octoginta sex milia quadringenti: & per turmas suas primi egredientur. In castris filiorum Ruben ad Meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur. Et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta sex milia quingenti. Iuxta eum castrametati sunt de tribu Symeon, quorum princeps fuit Salamihel filius Suriddai. Et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quinquaginta novem milia trecenti. In tribu Gad princeps fuit Heliaph filius Duel: Et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta quinque milia sexcenti quinquaginta. Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben centū quinquaginta milia & mille quadringenti quinquaginta: per turmas suas in secundo loco proficiscuntur.

תרגום אונקלוס

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר כִּי יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַחֲנֵיהֶם
וְהָיוּ לְבָנִים לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת
וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ
מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְיָעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ:
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר
לְבֵית אֲבֹתָם יֵחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִנֶּגֶד סָבִיב לְאֹהֶל-מוֹעֵד יֵחָנוּ:
וְהַחֲנִיף קִדְמָה מִזְרְחָהּ דָּגֹל מַחֲנֵה
יְהוּדָה לְצַבְאוֹת וְנָשִׂיא לְבְנֵי יְהוּדָה
נֶחֱשׂוֹן בֶּן-עֲמִינָדָב:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַת וְשִׁבְעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
וְהַחֲנִיף עָלָיו מֹטֶה יִשְׁשָׁכָר וְנָשִׂיא לְבְנֵי
יִשְׁשָׁכָר נַתָּנָאֵל בֶּן-צֹעֵר:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אַרְבַּעַת וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן
אֱלִיאָב בֶּן-חֶלֶץ:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וָאַרְבַּע מֵאוֹת:
כָּל-הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֶת
אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ-אֶלְפִים
וָאַרְבַּע מֵאוֹת לְצַבְאוֹתָם רִאשֹׁנָה יִסְעוּ:
דָּגֹל מַחֲנֵה-רָאוּבֵן תִּימְנָה לְצַבְאוֹתָם
וְנָשִׂיא לְבְנֵי רָאוּבֵן אֱלִיזוּר בֶּן-שִׁדָּי אוּר:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שִׁשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף
וְחֲמִשָּׁה מֵאוֹת:
וְהַחֲנִיף עָלָיו מֹטֶה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי
שִׁמְעוֹן שַׁלּוּמִיאל בֶּן-צוּרִי שִׁדִּי:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם תְּשַׁעַת וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת:
וְנָשִׂיא לְבְנֵי גָד אֱלִיסָפָה בֶּן-רְעוּאֵל:
וְצִבְאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבַּעִים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים:
כָּל-הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רָאוּבֵן מֵאֶת
אֶלֶף וָאַחַד וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים לְצַבְאוֹתָם וְשֵׁנִי יִסְעוּ:

* Et castrametabuntur filij Israel, vir in suo ordine, & vir secundum suum principatum, cum exercitu suo.

* At Leuitæ castrametentur è regione in circuitu tabernaculi testimonij, & non erit peccatum in filiis Israel. & custodient Leuitæ ipsi custodiam tabernaculi testimonij. * Et fecerunt filij Israel secundum omnia quaecunque præcepit Dominus Moysi & Aaron, sic fecerunt.

CAP. II.

Et locutus est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Homo coniunctus secundum ordinem suum, secundum signa, secundum domos familiarum suarum, castrametentur filij Israel è regione, in circuitu tabernaculi testimonij castrametabuntur filij Israel. * Et castrametantes primi versus Orientem, ordo castrorum Juda cum exercitu suo, et princeps filiorum Juda, Naasson, filius Aminadab.

* Exercitus eius qui numerati sunt, quatuor & septuaginta milia & sexcenti. * Et castrametantes contigui ex tribu Issachar, & princeps filiorum Issachar, Nathanael, filius Suar. * Exercitus eius qui numerati sunt, quatuor & quinquaginta milia & quadringenti. * Et castrametantes contigui eius ex tribu Zabulon, & princeps filiorum Zabulon, Eliab, filius Chelon. * Exercitus eius qui numerati sunt, septem et quinquaginta milia & quadringenti. * Omnes qui numerati sunt de castris Iuda, centum & octoginta milia & sex milia & quadringenti, cum exercitu suo primi proficiantur.

* Ordo castrorum filiorum Ruben ad Aphricum cum exercitu suo, & princeps filiorum Ruben, Elisur, filius Sedeur. * Exercitus eius qui numerati sunt sex & quadraginta milia & quingenti. * Et castrametantes contigui eius ex tribu Symeon, & princeps filiorum Symeon, Salamiel, filius Surisadai. * Exercitus eius qui numerati sunt nouem & quinquaginta milia & trecenti. * Et castrametantes contigui eius tribus Gad, & princeps filiorum Gad, Eliasaph filius Raguel. * Et exercitus eius qui numerati sunt, quinque & quadraginta milia et sexcenti quinquaginta.

* Omnes qui numerati sunt castrorum Ruben, centum et quinquaginta et vni milia et quadringenti et quinquaginta cum exercitu suo: et secundi proficiantur.

* καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὁ ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ τάξει, ὡς ὁ κύριος ἐλάλησεν ἡγεμονίαν, σὺν δυνάμει αὐτῶν.

* ὁ δὲ λαὸς ἑστηκὼς ἐναντίον κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ὡς ὁ κύριος ἐλάλησεν ἡγεμονίαν, καὶ φυλάξουσιν οἱ λαοὶ αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, κατὰ πᾶσι τοῖς ὅροις ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

* Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὲν καὶ Ἀαρὼν, λέγων·

* ἄνθρωπος ἐξ ὅμοιοις καὶ ἰσότητος αὐτῶν, κατὰ σημάσις, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίον, κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

* καὶ παρεβάλλοντες πρῶτοι κατ' ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν Ἰούδα, ναασσών, υἱὸς ἀμιναδάβ. * δυνάμις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι.

* καὶ παρεβάλλοντες ἐξ ὁμοιοῦς φυλῆς Ἰσάχαρ, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν Ἰσάχαρ, ναθανάη υἱὸς ζαχαρίας. * δυνάμις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι, τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

* καὶ παρεβάλλοντες ἐξ ὁμοιοῦς αὐτῶν φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, ἐλιὰβ υἱὸς χελών. * δυνάμις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

* πρῶτοι ἐπεσκεμμένοι ἐν τῇ παρεμβολῇ Ἰούδα, ἐκ τῶν ἐξ ὁμοιοῦς αὐτῶν χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαρῶσιν.

* τὰ ἑξῆς παρεμβολῆς υἱῶν ῥαββὴν πρὸς λίβα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν ῥαββὴν, ἐλίσουρ υἱὸς σεδεὺρ. * δυνάμις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι ἐξ ὁμοιοῦς αὐτῶν χιλιάδες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

* καὶ παρεβάλλοντες ἐξ ὁμοιοῦς αὐτῶν φυλῆς Συμεὼν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν Συμεὼν, σαλαμιήλ, υἱὸς σουρισαδαί. * δυνάμις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι ἐννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

* καὶ παρεβάλλοντες ἐξ ὁμοιοῦς αὐτῶν φυλῆς Γαδ, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν γαδ, ἐλίαςαφ υἱὸς ραγουήλ. * καὶ δυνάμις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι πενήκοντα.

* πρῶτοι ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς ῥαββὴν, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα καὶ μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα σὺν δυνάμει αὐτῶν. καὶ δευτέρω ἐξαρῶσιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Castrametabuntur autem filij Israel unusquisque per mansionem suam, & unusquisque iuxta vexillum suum per turmas eorum. * Leuitæ autem metabuntur per gyrum tabernaculi testimonij, & non erit indignatio super congregationem filiorum Israel: & custodient Leuitæ custodiam tabernaculi testimonij.

* Feceruntque filij Israel iuxta omnia quæ præceperat Dominus Moysi, ita fecerunt.

CAP. II.

Locutusque est Dominus cum Moysè & Aaron, dicens: * Singuli iuxta vexillum suum per signa & per domos patrum suorum castrametabuntur filij Israel, per gyrum contra tabernaculum fœderis castrametabuntur. * Vexillum castrorum Iuda erit ad Orientem per exercitus suos, & princeps filiorum Iuda, Naasson, filius Aminadab. * Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo fuerunt septuaginta quatuor milia & sexcenti. * Et qui castrametantur iuxta eum, erit tribus Issachar, & princeps filiorum Issachar, Nathanael, filius Suar. * Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo fuerunt quinquaginta quatuor milia & quadringenti. * De tribu filiorum Zabulon princeps fuit, Eliab, filius Helon: * Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, fuerunt quinquaginta septem milia & quadringenti. * Omnes qui numerati sunt de castris Iuda, fuerunt centum & octoginta milia & quadringenti per turmas suas, primo proficiantur. * Vexillum castrorum Ruben erit ad Meridiem per turmas suas, & princeps filiorum Ruben Elisur filius Sedeur. * Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, quadraginta sex milia & quingenti. * Et qui castrametantur iuxta eum, sunt viri tribus Symeon, & princeps filiorum Symeon Salamiel filius Surisaddai: * Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, fuerunt quinquaginta nouem milia & trecenti. * Et in tribu filiorum Gad princeps fuit Eliasaph filius Dehuel. * Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, fuerunt quadraginta quinque milia & sexcenti & quinquaginta. * Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben, fuerunt centum quinquaginta milia & mille & quadringenti & quinquaginta per turmas suas, secundò proficiantur.

* ונסע אהל-מועד מחנה-הלויים בתוך
 המחנה כאשר יחנו בן יסעו איש על ידו לדגליהם:
 * דגל מחנה-אפרים לצבאתם ימה ונשיא-
 לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד:
 * וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש
 מאות: * ועליו מטרה מנשה ונשיא לבני
 מנשה גמליאל בן-פרהצור: * וצבאו ופקדיהם
 שנים ושלשים אלף ומאתים: * ומטרה בנימן
 ונשיא לבני בנימן אבירן בן-גדעני: * וצבאו
 ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:
 * כל-הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת-
 אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו:
 * דגל מחנה-דן צפנה לצבאתם ונשיא
 לבני דן אחיעזר בן-עמי שדי: * וצבאו ופקדיהם
 שנים ושלשים אלף ושבע מאות:
 * וההגים עליו מטרה אשר ונשיא לבני אשר
 פגעיאל בן-עכרן: * וצבאו ופקדיהם אחד
 וארבעים אלף וחמש מאות: * ומטרה נפתלי
 ונשיא לבני נפתלי גחירע בן-עיןן:
 * וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע
 מאות: * כל-הפקדים למחנה דן מאת אלף
 ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו
 לדגליהם: * אלה פקודי בני-ישראל
 לבית אבתם כל-פקודי המחנה לצבאתם שש-
 מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: * והלויים לא התפקדו בתוך בני
 ישראל כאשר צוה יהוה את-משה:
 * ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה את-משה
 בן-חנו לדגליהם וכן נסעו איש למשפחתו על-בית
 אבתו:

17 * Leuabitur autem tabernaculum testimo-
 nij per officia Leuitarum & turmas eorum.
 quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli
 18 per loca & ordines suos proficiscetur. * Ad Oc-
 Cidentalem plagam erunt castra filiorum E-
 phraim, quorum princeps fuit Helisama filius
 19 Ammiud. * Cunctus exercitus pugnatorum
 eius qui numerati sunt, quadraginta milia
 20 quingenti. * Et cum eis tribus filiorum Ma-
 nasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius
 21 Phadassur: * Cunctusque exercitus pugno-
 rum eius qui numerati sunt triginta duo mi-
 22 lia ducenti. * In tribu filiorum Benjamin
 23 princeps fuit Abidan filius Gedeonis: * Et cu-
 ctus exercitus pugnatorum eius qui recensiti
 sunt, trigintaquinque milia quadringenti.
 24 * Omnes qui numerati sunt in castris Ephrai-
 centum octo milia centum per turmas suas:
 25 tertij proficiscuntur. * Ad Aquilonis partem
 castrametati sunt filij Dan, quorum princeps
 26 fuit Abiezer filius Amisaddai. * Cunctusque
 D exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt,
 27 sexaginta duo milia septingenti. * Iuxta cum
 fixere tectoria de tribu Aser, quorum princeps
 28 fuit Phegiel filius Ochran: * Cunctus exerci-
 tus pugnatorum eius qui numerati sunt, qua-
 29 draginta milia & mille quingenti. * De tribu
 filiorum Neptalim princeps fuit Ahira filius E-
 30 nan: * Cunctus exercitus pugnatorum eius,
 quinquaginta tria milia quadringenti.
 31 * Omnes qui numerati sunt in castris Dan,
 fuerunt centum quinquaginta septem milia
 sexcenti, & nouissimi proficiscuntur.
 32 * Hic numerus filiorum Israel per do-
 mos cognationum suarum & turmas diuisci
 exercitus, sexcenta tria milia quingenti quin-
 quaginta.
 33 * Leuitae autem non sunt numerati inter
 filios Israel. sic enim praeceperat Dominus
 Moyfi.
 34 * Feceruntque filij Israel iuxta omnia que
 mandauerat Dominus. castrametati sunt per
 turmas suas, & profecti per familias ac domos
 patrum suorum.

תרגום אונקלוס

17 ונטל משכן ומנא משרית ליואי בגו משריתא כמא ושרן בן נטלין גבר על אחריה לטקסיהון: *
 18 ונטל משכן ורבה לבני אפרים אלישמע בר עמיהוד: *
 19 וחיליה ומנניהון ארבעין אלפין וחמש מאה: *
 20 ונטל משכן ורבה לבני מנשה גמליאל בר פרהצור: *
 21 ונטל משכן ורבה לבני בנימן אבירן בר גדעני: *
 22 ונטל משכן ורבה לבני דן אחיעזר בר עמי שדי: *
 23 ונטל משכן ורבה לבני נפתלי גחירע בר עיןן: *
 24 ונטל משכן ורבה לבני אשר פגעיאל בר עכרן: *
 25 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 26 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 27 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 28 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 29 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 30 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 31 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 32 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 33 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *
 34 ונטל משכן ורבה לבני דן פגעיאל בר עכרן: *

* Et leuabitur tabernaculum testimonij & ca-
stra Leuitarum in medio castrorum, ut castrametantur sic, & proficiantur quilibet consequens iuxta principatum suum, * Ordines castrorum Ephraim iuxta mare cum exercitu suo, & princeps filiorum Ephraim, Elisama filius Amiad: * Exercitus eius qui numerati sunt, quadraginta milia & quingenti. * Et castrametantes contigui eius tribus Manasse, & princeps filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadasur: * Exercitus eius qui numerati sunt, duo & triginta milia & ducenti. * Et castrametantes contigui eius tribus Benjamin, & princeps filiorum Benjamin, Abidan, filius Gedeonis: * Exercitus eius qui numerati sunt, quinque & triginta milia & quadringenti. * Omnes qui numerati sunt castrorum Ephraim, centum milia & octo milia & centum cum potentia eorum. tertij proficiantur, * Ordines castrorum Dan ad Aquilonem cum exercitu eorum, & princeps filiorum Dan, Abiezzer filius Amisadai: * Exercitus eius qui numerati sunt, duo & sexaginta milia & septingenti. * Et castrametantes contigui eius tribus Aser, & princeps filiorum Aser, Phegiel filius Ochran. * Exercitus eius qui numerati sunt, unum & quadraginta milia & quingenti. * Et castrametantes contigui eius tribus Neptalim, & princeps filiorum Neptalim, Abira filius Enan: * Exercitus eius qui numerati sunt, tria & quinquaginta milia & quadringenti. * Omnes qui numerati sunt castrorum Dan, centum & quinquaginta milia & septem et sexcenti: * Ultimi proficiantur secundum ordinem eorum. * Hac numeratio filiorum Israel per domos familiarum suarum. omnis numeratio castrorum cum exercitibus suis, sexcenta milia & tria milia & quingenti & quinquaginta. * At Leuitæ non connumerati sunt inter filios Israel, sicut præcepit Dominus Moysi. * Et fecerunt filij Israel iuxta omnia quæ præcepit Dominus Moysi, sic castrametati sunt per aciem eorum, & sic profecti sunt unusquisque consequentes per populos suos per domos familiarum suarum.

17 * καὶ ἀρτίσει ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν λευϊτῶν μέσθ τῶν παρεμβολῶν, ὡς παρεμβαλοῦσιν εὐ-
τῶς, καὶ ἕξαρθουσιν ἕκαστος ἐχόμῳ καθ' ἡγεμονίαν αὐτῶν.
18 * τὰ ἄλλα παρεμβολῆς ἐφραΐμ, ὡς θάλασσαν σὺν δυνά-
μει αὐτῶν, ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν ἐφραΐμ, ἐλισάμα υἱὸς ἀμιεδ.
19 * δυνάμεις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι τεσσαράκοντα χιλιά-
20 δες καὶ πεντακόσιοι. * καὶ παρεμβάλλοντες ἐχόμῳ αὐτῶν φυλὴ μανασσῆ, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν μανασσῆ, γαμα-
21 λήλ, υἱὸς φαδασούρ. * δυνάμεις αὐτῶν ἐπεσκεμμέ-
νοι δύο καὶ τετράκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι.
22 * καὶ παρεμβάλλοντες ἐχόμῳ αὐτῶν φυλὴ βενια-
μὴν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν βενιαμὴν, ἀβιδαν υἱὸς γαδεωνί.
23 * ἡ δυνάμεις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι πάντες καὶ τετράκον-
24 τα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. * πάντες ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς ἐφραΐμ, ἕκαστον χιλιάδες καὶ ὀκτακίχλιοι καὶ
25 ἕκαστον σὺν δυνάμει αὐτῶν. τρεῖς ἕξαρθουσιν, * τὰ ἄλλα
τα παρεμβολῆς δαν ὡς θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, ὁ
26 ἀρχὼν τῶν υἱῶν δαν, ἀβιζερ υἱὸς ἀμισαδαι. * δυνάμεις
αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτα-
27 κόσιοι. * καὶ παρεμβάλλοντες ἐχόμῳ αὐτῶν φυλὴ
ἀσέρ, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν ἀσέρ φαγιαήλ υἱὸς ἐχραή.
28 * δυνάμεις αὐτῶν ἐπεσκεμμένοι μία καὶ τεσσαράκον-
τα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.
29 * καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμῳ αὐτῶν φυλὴ νεφθαλί,
καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν υἱῶν νεφθαλί, ἀβίρ, υἱὸς αἰνδρ.
30 * δυνάμεις αὐτῶν οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ πεντήκοντα
31 χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. * πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς
παρεμβολῆς δαν, ἕκαστον καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἐπτα-
καὶ ἐξακόσιοι, ἕκαστος ἕξαρθουσιν καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν.
32 * αὕτη ἡ ἐπισκεψίς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν. πάντα ἡ ἐπισκεψίς τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνά-
μεσιν αὐτῶν, ἕξαστοι χιλιάδες καὶ τετράκλιοι καὶ πεντακό-
σιοι καὶ πεντήκοντα.
33 * οἱ δὲ λευῖται οὐ συνεπέσκησαν ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, κα-
θαὶ ἐνετείλατο κύριος πρὸς μωυσή.
34 * καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ κατὰ πάντα ἃ συνέταξε κύ-
ριος πρὸς μωυσή, οὕτως παρεμβάλοντες καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν, καὶ
ἕτως ἕξαρθουσιν ἕκαστος ἐχόμῳ καὶ δήμοις αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et proficiantur tabernaculum foederis & castra Leuitarum in medio castrorum. quomodo castrametentur, ita proficiantur, singuli in lo-
co suo per vexilla sua. Vexillum castrorum Ephraim per exercitum suum erit ad Occidentem, & princeps filiorum Ephraim
Elisama filius Amiad: Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, quadraginta milia & quingenti. Et exercitus eius & qui
numerati sunt ex eo, triginta duo milia & ducenti. In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis:
Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, triginta quinque milia & quadringenti. Et exercitus
omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, fuerunt centum octoginta milia & centum, per turmas suas, tertio proficiantur. Et exercitus
vexillum castrorum Dan erit ad Aquilonem per turmas suas, & princeps filiorum Dan, Abiezzer filius Amisadai. Et exercitus
eius & qui numerati sunt ex eo, fuerunt sexaginta duo milia & septingenti. Et qui castrametantur iuxta eum tribus Aser, & princeps fi-
liorum Aser, Phegiel filius Ochran: Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, quadraginta milia & mille & quingenti.
Et iuxta eum tribus Neptali, & princeps filiorum Neptali, Haira filius Enan: Et exercitus eius & qui numerati sunt ex eo, quin-
quaginta tria milia & quadringenti. Omnes qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt centum quinquaginta septem milia & sex-
centi: novissimè proficiantur. Et qui castrametantur iuxta eum tribus Aser, & princeps filiorum Aser, Phegiel filius Ochran:
sicut præcepit Dominus Moysi. Hi sunt qui numerati sunt de filiis Israel per domos patrum suorum. omnes qui numerati sunt in
castris per exercitum suum, sexcenta tria milia & quingenti & quinquaginta. Leuitæ autem non sunt numerati inter filios Israel,
sicut præcepit Dominus Moysi. Feceruntque filij Israel iuxta omnia quæ præcepit Dominus Moysi, ita castrametabantur per vexil-
la sua, & ita proficiebantur singuli per familias suas & per domum patrum suorum.

CAP. III.

וַאֲלֵה תולדת אהרן ומשה ביום דבר
 יהוה את משה בהר סיני: * ואלה שמות בני אהרן
 הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: * אלה שמות
 בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן:
 * וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה
 לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם:
 * וידבר יהוה אל משה לאמר: * הקרב את
 מטה לוי וחקעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו:
 * ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
 לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן:
 * ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני
 ישראל לעבד את עבדת המשכן: * ונתתה את
 הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני
 ישראל: * וארץ אהרן וארץ בניו תפקדו ושמרו
 ארץ כהנתם והזר הקרב יומת: * וידבר
 יהוה אל משה לאמר: * ואני הנה לקחתי את
 הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
 מבני ישראל והיו לי הלויים: * כי לי כל בכור ביום
 הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
 בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:
 * וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
 לאמר: * פקד את בני לוי לבית אבתם
 למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם:
 * ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה:
 * ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי:
 * ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני
 * ושמעי: * ובני קהת למשפחתם עמרם ויזיהר
 חכרון ועזיאל:

¹ **H**æ sunt generationes Aaron & Moyfi in
 die qua locutus est Dominus ad Moyfen
 in monte Sinai.
² * Et hæc nomina filiorum Aaron: Primo-
 genitus eius Nadab, deinde Abiu, & Eleazar,
 & Ithamar.
³ * Hæc nomina filiorum Aaron sacerdotũ
 qui vncti sunt, & quorum repletæ & consecra-
 tæ manus, vt sacerdotio fungerentur.
⁴ * Mortui sunt enim Nadab & Abiu cum
 offerrent ignem alienum in conspectu Domi-
 ni in deserto Sinai absque liberis. functique
 sunt sacerdotio Eleazar & Ithamar coram Aa-
 ron patre suo.
⁵ * Locutusque est Dominus ad Moyfen, di-
 cens: * Applica tribum Leui, & fac stare
 B in conspectu Aaron sacerdotis, vt ministrent
 ei: * Et excubent & obseruent quicquid
 ad cultum pertinet multitudinis coram ta-
 bernaculo testimonij:
⁸ * Et custodiant vasa tabernaculi, seruien-
 tes in ministerio eius.
⁹ * Dabisque dono Leuitas Aaron & filiis ei-
 us, quibus traditi sunt à filiis Israel.
¹⁰ * Aaron autem & filios eius constitues su-
 per cultum sacerdotij. Externus qui ad mini-
 strandum accesserit, morietur.
¹¹ * Locutusque est Dominus ad Moyfen, dicens:
¹² * Ego tuli Leuitas à filiis Israel pro omni pri-
 mogenito qui aperit vuluam in filiis Israel, e-
 runtque Leuitæ mei. * Meum est enim om-
 ne primogenitum, ex quo percussi primoge-
 nitos in terra Egypti, sanctificaui mihi quic-
 quid primum nascitur in Israel. ab homine
¹⁴ vsq; ad pecus mei sunt. ego Dñs. * Locutusque
 est Dñs ad Moyfen in deserto Sinai, dicens:
¹⁵ * Numera filios Leui per domos patrũ suo-
 rum & familias, omnẽ masculum ab vno men-
¹⁶ se & supra. * Numerauit Moyfes vt præ-
¹⁷ ceperat Dominus: * Et inuenti sunt filij
 Leui per nomina sua, Gerson, & Caath, & Me-
¹⁸ rari. * Filij Gerson, Lebni, & Semci. * Filij
¹⁹ Caath, Amram & Iessaar, Hebron & Ozihel.

תרגום אונקלוס

וַאֲלֵה תולדת אהרן ומשה ביום דבר
 יהוה את משה בהר סיני: * ואלה שמות בני אהרן
 הבכר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: * אלה שמות
 בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן:
 * וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה
 לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
 אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם:
 * וידבר יהוה אל משה לאמר: * הקרב את
 מטה לוי וחקעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו:
 * ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה
 לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן:
 * ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני
 ישראל לעבד את עבדת המשכן: * ונתתה את
 הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת בני
 ישראל: * וארץ אהרן וארץ בניו תפקדו ושמרו
 ארץ כהנתם והזר הקרב יומת: * וידבר
 יהוה אל משה לאמר: * ואני הנה לקחתי את
 הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
 מבני ישראל והיו לי הלויים: * כי לי כל בכור ביום
 הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
 בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:
 * וידבר יהוה אל משה במדבר סיני
 לאמר: * פקד את בני לוי לבית אבתם
 למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם:
 * ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה:
 * ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומררי:
 * ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני
 * ושמעי: * ובני קהת למשפחתם עמרם ויזיהר
 חכרון ועזיאל:

CAP. III.

1 *Thæ generationes Aaron & Moyſi, in die qua locutus eſt Dominus Moyſi in monte Sinai.*

2 *Et hæc nomina filiorum Aaron: Primogenitus Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar.*

3 *Et hæc nomina filiorum Aaron ſacerdotes vincti, quos conſecrauerūt manus eorum vt ſacerdotio fungerentur.*

4 *Et mortuus eſt Nadab & Abiu coram Domino, offerentibus ipsis ignem alienum coram Domino in deſerto Sinai: & filij non erant eis. & ſacerdotio functi ſunt Eleazar & Ithamar cum Aaron patre ſuo.*

5 *Et locutus eſt Dominus ad Moyſen, dicens:*

6 *Accipe tribum Leui, & ſtatues eos coram Aaron ſacerdote: & miniſtrabunt ei,*

7 *Et cuſtodient cuſtodias eius, & cuſtodias filiorum Iſrael coram tabernaculo teſtimonij, ad operandum opera tabernaculi.*

8 *Et cuſtodient omnia vaſa tabernaculi teſtimonij, et cuſtodias filiorum Iſrael, iuxta omnia opera tabernaculi.*

9 *Et dabis Leuitas Aaron fratri tuo, & filiis eius ſacerdotibus, donum dati, hi mihi ſunt à filiis Iſrael.*

10 *Et Aaron & filios eius ſtatues ſuper tabernaculum teſtimonij, & cuſtodient ſacerdotiū eorum, & alienigena tangens, morietur.*

11 *Et locutus eſt Dominus ad Moyſen, dicens:*

12 *Et ego ecce accepi Leuitas de medio filiorum Iſrael pro omni primogenito aperiente vulua n à filiis Iſrael, redemptio eorum erunt, et erunt mihi Leuitæ.*

13 *Mihi enim omne primogenitum, in qua die percuſſi omne primogenitum in terra Ægypti, ſanctificau mihi omne primogenitum in Iſrael: ab homine uſque ad pecus mihi erunt, ego Dominus.*

14 *Et locutus eſt Dominus ad Moyſen in deſerto Sinai, dicens:*

15 *Numerā filios Leui per domos familiares ſuarum, per cognationes ſuas, omne maſculinum ab uno menſe & ſuprà numerate eos.*

16 *Et numerauit eos Moyſes & Aaron per uocem Domini, quemadmodum præcepit Dominus eis.*

17 *Et fuerunt filij Leui ex nominibus ſuis, Gerſon, Caath & Merari.*

18 *Et hæc nomina filiorum Gerſon per populos ſuos, Lebni & Semei.*

19 *Et filij Caath per populos ſuos, Amram, et Eſſar, Hebron & Ozziel.*

γ.

1 ** Καὶ αὐταὶ αἱ χρεῖς αἱ ἀρῶν καὶ μωυσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησε κύριος τῷ μωυσῇ ἐν ὄρει σινά:*

2 ** ἔτατά τε τὸ ὄνομα τῶν υἱῶν αἱ ἀρῶν, πρῶτος ναδάβ καὶ ἀβίου ἔλεάζαρ καὶ ἰθάμαρ.*

3 ** ἔτατά τε τὸ ὄνομα τῶν υἱῶν αἱ ἀρῶν, ὧς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἵνα ἐλάβουν.*

4 ** καὶ ἐτελεύτησε ναδάβ ὁ ἀβίου ἐναντὶ κυρίου, περὶ φερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότμον ἐν δόμῳ κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ σινά, καὶ παιδία ὅσα ἔαυτοῖς. καὶ ἱερῶτευσαν ἑλεάζαρ καὶ ἰθάμαρ μετ' ἀρῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν.*

5 ** καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσὲν, λέγων·*

6 ** λάβε τὴν φυλὴν λεβὶ, καὶ σήσεις αὐτὴν ἐναντίον αἱ ἀρῶν ἱερῶν.*

7 ** καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῇ, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτῆς, ὡς φυλακὰς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐναντὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζονται τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.*

8 ** καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς ὡς μαρτυρίας, ὡς φυλακὰς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς.*

9 ** καὶ ὥστες εἶναι λεβὶ τὰς ἀρῶν τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερῶσι, δόμα δεδομῆναι, οὗτοί μοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.*

10 ** καὶ αἱ ἀρῶν εἰσὶν αὐτῶν καὶ τὰς ἡμέρας τῆς σκηνῆς ὡς μαρτυρίας, καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερῶν αὐτῶν. ὁ ἄλλος γὰρ ὁ ἀπὸ μέρους, ἀποθανεῖται.*

11 ** καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσὲν, λέγων·*

12 ** ἔγὼ ἰδὼς εἴληφα εἶναι μετὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ὅτι πάντες πρῶτος διδουσίοντες μήτηρ σου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, λῦτρα αὐτῶν ἐγὼ, καὶ ἐγὼ ἐμοὶ ἐλεῖται.*

13 ** ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρῶτον. ἐν ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρῶτον ἐν τῇ γῇ αἰγύπτου, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρῶτον ἐν ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήντος ἐμοὶ ἐγὼ. ἐγὼ κύριος.*

14 ** καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσὲν ἐν τῇ ἐρήμῳ σινά, λέγων·*

15 ** ἴπισκέψου εἶναι τοὺς λεβὶ κατ' οἴκους πατρῴων αὐτῶν, καὶ συγκεντρώσεις αὐτῶν, πάντες δὲ γενεὴν ἀπὸ μωυσέως καὶ ἀαρῶν διὰ φωνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος αὐτοῖς.*

16 ** καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ λεβὶ οὗτοι τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, γερσών, κααθ, καὶ μεραρί.*

17 ** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν γερσών, καὶ δῆμος αὐτῶν, λοβεὶ καὶ σεμεί.*

18 ** καὶ οἱ κααθ, καὶ δῆμος αὐτῶν, ἀμραμ καὶ ἰσαάκ, χεβρών καὶ ὀζιήλ.*

19 ** καὶ οἱ κααθ, καὶ δῆμος αὐτῶν, ἀμραμ καὶ ἰσαάκ, χεβρών καὶ ὀζιήλ.*

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. III.

1 *Et hæc sunt generationes Aaron & Moyſi, in die qua locutus eſt Dominus ad Moyſen in monte Sinai.*

2 *Et hæc nomina filiorum Aaron: Primogenitus eius Nadab, & Abiu, Eleazar & Ithamar.*

3 *Mortuusque eſt Nadab & Abiu coram Domino, quando obtulerunt ignem alienum coram Domino in deſerto Sinai: & filij non fuerunt eis. & miniſtrauit Eleazar & Ithamar in conſpectu Aaron patris ſui.*

4 *Locutusque eſt Dominus ad Moyſen, dicens: Applica tribum Leui, & ſtatue eum coram Aaron ſacerdote, & miniſtrabunt ei.*

5 *Et cuſtodiant cuſtodiam eius, & cuſtodiam filiorum Iſrael, & vt ſeruiant in miniſterio tabernaculi fœderis.*

6 *Et cuſtodiant omnia vaſa tabernaculi fœderis, & cuſtodias filiorum Iſrael, iuxta omnia opera tabernaculi.*

7 *Dabisque Leuitas Aaron & filiis eius, cui donum dati, hi mihi ſunt à filiis Iſrael.*

8 *Et Aaron & filios eius conſtitues vt cuſtodiant ſacerdotium ſuum. alienus autem qui acceſſerit, occidetur.*

9 *Locutusque eſt Dominus cum Moyſe, dicens: Ego autem ecce applicau i Leuitas ad me de medio filiorum Iſrael pro omni primogenito qui aperit vuluam de filiis Iſrael, miniſtrabuntque Leuitæ in conſpectu meo.*

10 *Mentum eſt enim omne primogenitum: in die quo occidi omne primogenitum in terra Ægypti, ſanctificau coram me omne primogenitum in Iſrael: ab homine uſque ad pecus mei ſunt: ego Dominus.*

11 *Locutusque eſt Dominus cum Moyſe in deſerto Sinai, dicens: Numerā filios Leui per domos patrum ſuarum & familias ſuas, omnes maſculos ab vno menſe & ſuprà numerabis eos.*

12 *Numerauitque eos Moyſes iuxta uerbum Domini, ſicut mandatum fuerat ei.*

13 *Fuerunt autem hi filij Leui per nomina ſua, Gerſon, & Caath, & Merari.*

14 *Et hæc nomina filiorum Gerſon per familias ſuas, Lobni & Semei.*

15 *Et filij Caath per familias ſuas, Amram, & Iſſaſar, & Hebron, & Ozziel.*

1 *Et hæc ſunt nomina filio-*

2 *Et hæc nomina filiorum Aaron ſacerdotum, qui vincti ſunt, &*

3 *Locutusque eſt Dominus*

4 *Et cuſtodiant cuſtodiam eius,*

5 *Et cuſtodiant omnia vaſa taber-*

6 *Dabisque Leuitas Aaron & filiis eius, cui*

7 *Ego autem ecce applicau i Leuitas ad me de medio fi-*

8 *Mentum eſt enim*

9 *Numerā filios*

10 *Numerauitque eos Moyſes iuxta*

11 *Et hæc*

12 *Et filij Caath per familias ſuas, Amram, & Iſſaſar, & Hebron, & Ozziel.*

* ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם
 משפחת הלוי לבית אברהם : * לגרשון
 משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם
 משפחת הגרשני : * פקדיהם במספר כל-
 זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
 וחמש מאות : * משפחת הגרשני אחרי המשכן
 יחנו ימיה : * ונשיא בית אב לגרשני אליסף
 בן לאל : * ומשמרת בני גרשון באהל מועד
 המשכן והאהל מכסוהו ומסך פתח אהל מועד :
 * וקלעי החצר וארץ מסך פתח החצר אשר על-
 המשכן ועל המזבח סביב וארץ מירתיו לכל
 עבדתו : * ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת
 היצחרי ומשפחת החברני ומשפחת הזעורני
 אלה הם משפחת הקהתי : * במספר כל-
 זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש
 מאות שמרי משמרת הקדש : * משפחת
 בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה :
 * ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן
 עזיאל : * ומשמרתם הארץ והשלחן והמנורה
 והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך
 וכל עבדתו : * ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן
 הכהן פקדון שמרי משמרת הקדש : * למררי
 משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת
 מררי : * ופקדיהם במספר כל-זכר מבן חדש
 ומעלה ששת אלפים ומאתים : * ונשיא בית-
 אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך
 המשכן יחנו צפנה : * ופקדון משמרת בני מררי
 קרשי המשכן ובריהיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל
 עבדתו : * ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתידתם
 ומיתריהם :

20 * Filij Merari, Mooli & Mufi.
 21 * De Gerson fuere familiae duae, Lebnitica
 & Semeitica.
 22 * Quorum numeratus est populus sexus
 masculini ab vno mense & supra, septem mi-
 lia quingenti.
 23 * Hi post tabernaculum metabuntur ad
 D Occidentem,
 24 * Sub principe Heliasaph filio Iahel.
 25 * Et habebunt excubias in tabernaculo fœ-
 deris, ipsum tabernaculum & operimentum
 eius, tentorium quod trahitur ante fores tecti
 26 fœderis, * Et cortinas atrij, tentorium
 quoque quod appenditur in introitu atrij ta-
 bernaculi, & quicquid ad ritum altaris perti-
 net, funes tabernaculi, & omnia vtefilia eius.
 27 * Cognatio Caath habebit populos Amra-
 miras, & Iessaaritas, & Hebronitas, & Ozieli-
 ras. hæ sunt familiae Caathitarum,
 28 * Recensiti per nomina sua omnes generis
 masculini ab vno mense & supra, octo milia
 sexcenti. habebunt excubias sanctuarij,
 29 * Et castrametabuntur ad Meridianam pla-
 30 gam. * Princepsque eorum erit Elifa-
 phan filius Oziel.
 31 * Et custodiant arcam, mensamque, & can-
 delabrum, altaria & vasa sanctuarij in quibus
 ministratur, & velum, cunctamque huiusce-
 modi suppellectilem.
 32 * Princeps autem principum Leuitarum
 E Eleazar filius Aaron sacerdotis erit super ex-
 cubitores custodiæ sanctuarij.
 33 * At verò de Merari erunt populi Mooli-
 tæ & Musitæ.
 34 * Recensiti per nomina sua omnes generis
 masculini ab vno mense & supra, sex milia du-
 centi.
 35 * Princeps eorum Suriel filius Abiaiel in
 plaga Septentrionali castrametabuntur.
 36 * Erunt sub custodia eorum tabulae taber-
 naculi, & vectes, & columnæ ac bases earum,
 & omnia quæ ad cultum huiusmodi per-
 37 tinent: * columnæque atrij per circuitum
 cum basibus suis, & paxilli cum funibus.

תרגום אונקלוס

20 * ובני מררי לזרעיהון מחלי ומושי אלין אינון זרעיהון לבית אברהם :
 21 * מניניהון במנין כל זכורא מבר ירחא ולעילא מניניהון שבעא אלפין וחמש מאה :
 22 * זרעיהון גרשון :
 23 * ומשמרת בני גרשון אלעזר בן אהרן הכהן פקדון שמרי משמרת הקדש :
 24 * זרעיהון גרשון :
 25 * זרעיהון גרשון :
 26 * זרעיהון גרשון :
 27 * זרעיהון גרשון :
 28 * זרעיהון גרשון :
 29 * זרעיהון גרשון :
 30 * זרעיהון גרשון :
 31 * זרעיהון גרשון :
 32 * זרעיהון גרשון :
 33 * זרעיהון גרשון :
 34 * זרעיהון גרשון :
 35 * זרעיהון גרשון :
 36 * זרעיהון גרשון :
 37 * זרעיהון גרשון :

* Et filij Merari per populos suos, Mooli & Musi. hi sunt populi Levitarum per domos familiarum suarum.

* Gerson populus Lebni, & populus Semei. hi sunt populi Gerson.

* Numeratio eorum secundum numerum omnis masculini, ab vno mense & supra, numeratio eorum septem milia & quingenti.

* Et filij Gerson post tabernaculum castrametabuntur iuxta mare.

* Et princeps domus familie populi Gerson, Elisaph filius Jael.

* Et custodia filiorum Gerson in tabernaculo testimonij, tabernaculum, & operimentum ostij tabernaculi testimonij, * Et vela atrij, & velum porte atrij existentis in tabernaculo, * Et reliqua omnia opera eius Caath. populus Amram unus, & populus Jessar unus, & populus Hebron unus, & populus Oziel unus. Hi sunt populi Caath secundum numerum, omne masculinum a mense uno & supra, octo milia & sexcenti custodientes custodias sanctorum.

* Populi filiorum Caath castrametabuntur ex obliquo tabernaculi versus Aphricum. * Et princeps domus familiarum populorum Caath, Elisaph filius Oziel. * Et custodia eorum arca, et mensa, & candelabrum, & altaria, et vasa sanctuarij, quacunque ministrabunt in ipsis, & velum, & omnia opera eorum.

* Et princeps in principibus Levitarum, Eleazar filius Aaron sacerdotis constitutus ad custodiendum custodias sanctorum. * Merari populus Mooli & populus Musi. hi sunt populi Merari.

* Numeratio eorum secundum numerum, omne masculinum ab vno mense & supra, sex milia & ducenti. * Et princeps domus familiarum populorum Merari, Suriel filius Abiaiel, ex obliquo tabernaculi castrametabuntur ad Aquilonem.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Et princeps domus familiarum populorum Merari, Suriel filius Abiaiel, ex obliquo tabernaculi castrametabuntur ad Aquilonem.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* Numeratio tribus filiorum Merari, capitula tabernaculi, & vestes eius, & columnas eius, & bases eius, & omnia vasa eorum, & opera eorum: * & columnas atrij in circuitu, & bases earum, & paxillos earum, & funes earum.

* καὶ υἱοὶ μεραρί, καὶ δῆμοις αὐτῶν, μωολὶ καὶ μουσί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τῶν λευιτῶν κατὰ οἴκους πατρῶν αὐτῶν.

* τὰ γερσῶν δῆμοι τὸ λεβνὶ, καὶ δῆμοι τὸ σεμεί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τῶν γερσῶν.

* ἡ ἐπισκεψὶς αὐτῶν καὶ ἀριθμὸν παντὸς ἀρσενικοῦ, ἀπὸ μωωιαίου ἕως ἐπὶ δὴν, ἡ ἐπισκεψὶς αὐτῶν ἐπὶ ἀχιλίου καὶ πεντακόσιοι. καὶ υἱοὶ γερσῶν ὅπτις τῆς κληῆς παρεμβάλοισιν ὡς ἀλάσσαν.

* καὶ ὁ ἀρχὼν οἴκου πατρῶς τῶν δῆμων τῶν γερσῶν, ἐλεάζαρ υἱὸς αἰσῶν.

* καὶ ἡ φυλακὴ ἡν γερσῶν ἐν τῇ σκηνῇ τῶν μαρτυρίων, ἡ σκηνὴ, ἡ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς κληῆς τῶν μαρτυρίων, καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ἡ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς κληῆς,

* καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτῶν κατὰ τὸ δῆμοι ἀμεράι, καὶ δῆμοι τὰ ἰσααρί, καὶ δῆμοι χεβρών, καὶ δῆμοι ὅζιηλ, οὗτοι εἰσι δῆμοι τῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, πάντων ἀρσενικῶν ἀπὸ μωωιαίου καὶ ἐπὶ δὴν, ὅκτα ἀχιλίου ἕως ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

* οἱ δῆμοι τῶν ἁγίων κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐν πλάγιον τῆς κληῆς καὶ λίβα.

* καὶ ὁ ἀρχὼν οἴκου πατρῶν τῶν δῆμων τῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, υἱὸς ὅζιηλ.

* καὶ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κιβωτός, καὶ ἡ τραπέζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκεύη τῆς ἀγίου, ὅσα λειτουργήσουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

* καὶ ὁ ἀρχὼν ὁ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν λευιτῶν, ἐλεάζαρ υἱὸς αἰσῶν τῶν ἱερέων κατὰ ἀμεράι, φυλάσσει τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων.

* τὰ μεραρί δῆμοι ὁ μωολὶ, καὶ δῆμοι ὁ μουσί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τῶν μεραρί.

* ἡ ἐπισκεψὶς αὐτῶν καὶ ἀριθμὸν, πάντων ἀρσενικῶν ἀπὸ μωωιαίου ἕως ἐπὶ δὴν, ἑξακισχίλιοι καὶ διακόσιοι.

* καὶ ὁ ἀρχὼν οἴκου πατρῶν τῶν δῆμων τῶν μεραρί, σουριήλ υἱὸς ἀβιαί, ἐν πλάγιον τῆς κληῆς παρεμβάλοισιν ὡς βορρᾶν.

* ἡ ἐπισκεψὶς τῶν ἁγίων μεραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς κληῆς, καὶ τὸν μοχλὸν αὐτῆς, καὶ τὸν σύλιν αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

* καὶ τὸν σύλιν τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τὸν πασσάλον αὐτῶν, καὶ τὸν κάλιν αὐτῶν.

* καὶ τὸν πασσάλον αὐτῶν, καὶ τὸν κάλιν αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Filij autem Merari per familias suas, Mooli & Musi. hæ sunt familiae Levitarum per domos patrum suorum.

De Gerson fuit familia Lobni & familia Semei. hæ sunt familiae Gerson. Numeratiq; sunt ex eis iuxta numerum omnium masculinorum ab vno mense & supra. fuitq; numerus eorum septem milia & quingenti.

Sub custodia autem filiorum Gerson in tabernaculo fœderis erit tabernaculum & operimentum quo tegitur, tentoriumq; quod est in ostio tabernaculi fœderis; Et cortina atrij, & tentorium quod est in ostio atrij quod circuit altare & tabernaculum, & funiculi eius iuxta omnem cultum eius.

De Caath autem fuit familia Amram, & familia Isaar, & familia Hebron, & familia Oziel. Hæ sunt familiae Caath, Iuxta numerum omnium masculinorum ab vno mense & supra, octo milia & sexcenti custodientium custodias sanctorum.

Familia filiorum Caath castrametabuntur ad Meridianum latus tabernaculi. Et princeps domus patrum familiarum Caath, Elisaphan filius Oziel.

Eruntq; sub custodia eorum arca, & mensa, & candelabrum, & altaria, & vasa quibus ministratur in sanctuario, & tentorium, & omne quod ad eius cultum pertinet.

Præpositus autem qui constitutus est super principes Levitarum, Eleazar filius Aaron sacerdotis, & sub manu eius erunt constituti illi qui custodiunt custodiam sanctuarij.

De Merari fuit familia Mooli & familia Musi. hæ sunt familiae Merari. Numeratiq; sunt ex eis iuxta numerum omnium masculinorum ab vno mense & supra, sex milia & ducenti.

Et princeps domus patris familiarum Merari, Suriel filius Abihail, castrametabunturq; ad latus Aquilonare tabernaculi.

Hæc autem tradita sunt in custodiam filiorum Merari, tabula tabernaculi, & vestes eius, & columnæ eius, & bases eius, & omnia vasa eius, & omnia quæ ad cultum eius pertinent.

& columnæ atrij per circuitum, & bases earum, & paxilli, & funes earum.

38 * והחנים לפני המשכן קדמו: לפני אהל מועד
מזרחו משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומר:
39 * כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על
פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה
40 * שנים ועשרים אלה: * ויאמר
יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל
מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמתם:
41 * ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת
כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת
42 * כל בכור בבנות בני ישראל: * ויפקד
משה כאשר צוה יהוה אתו את כל בכור
43 * בבני ישראל: * ויהי כל בכור זכר במספר
שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים
ועשרים אלה שלשה ושבעים ומאתים:
44 * וידבר יהוה אל משה לאמר:
45 * קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי
46 * הלויים אני יהוה: * ואת פדויו השלשה
והשבעים והמאתים העדפים על הלויים
מבכור בני ישראל:
47 * ולקחת חמשת שקלים לגלגלת בשקל
הקדש תקח עשרים גרה השקל:
48 * ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדוים בהם:
49 * ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים
50 * על פדויו הלויים: * מאת בכור בני ישראל לקח
את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף
51 * בשקל הקדש: * ויתן משה את כסף הפדוים
לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה את
משה:

38 * Castrametabuntur ante tabernaculum
foederis, id est, ad Orientalem plagam, Moyses
& Aaron cum filiis suis, habentes custodiam
sanctuarij in medio filiorum Israel. Quisquis
alienus accesserit, morietur.
39 * Omnes Leuitæ quos numerauerunt Moy
ses & Aaron iuxta præceptum Domini per fa
milias suas in genere masculino à mense vno
& supra, fuerunt viginti duo milia.
40 * Et ait Dominus ad Moysen: Numera
primogenitos sexus masculini de filiis Israel,
ab vno mense & supra, & habebis summam
eorum.
41 * Tolleque Leuitas mihi pro omni pri
mogenito filiorum Israel. Ego sum Domi
nus. Et pecora eorum pro vniuersis primo
genitis pecorum filiorum Israel.
42 * Recensuit Moyses sicut præceperat Do
minus primogenitos filiorum Israel:
43 * Et fuerunt masculi per nomina sua à
mense vno & supra, viginti duo milia ducen
ti septuaginta tres.
44 * Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens:
45 * Tolle Leuitas pro primogenitis filiorum
G Israel, & pecora Leuitarum pro pecoribus eo
rum; eruntque Leuitæ mei. Ego sum Do
minus.
46 * In precio autem ducentorum septuagin
tatrium qui extendunt numerum Leuitarum
de primogenitis filiorum Israel,
47 * Accipies quinque siclos per singula ca
pita ad mensuram sanctuarij. siclus habet vi
ginti obolos.
48 * Dabisque pecuniam Aaron & filiis eius
precium eorum qui supra sunt.
49 * Tulit igitur Moyses pecuniam eorum
qui fuerant amplius, & quos redemerat à
Leuitis.
50 * Pro primogenitis filiorum Israel, mille
trecentorum sexagintaquinque siclorum iux
ta pondus sanctuarij.
51 * Et dedit eam Aaron & filiis eius iuxta ver
bum quod præceperat sibi Dominus.

תרגום אונקלוס

38 * וישרו קדם משכנא קדומא קדם משכן זמנא מדינחא משה ואהרן ובנותי נטרינ מסרת מקדשא למטרת בני ישראל וחלונ
39 * כל מבני ליונאי דמנא משה ואהרן על מימרא דיני לורעיהון כל זכורא מבר ירחא ולעילא עשרין וחרי
40 * ואמר יהוה למשה מני כל בכוריא דכוריא בבני ישראל מבר ירחא ולעילא וקבל ית חשבון שמתהון:
41 * ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים
42 * על פדויו הלויים: * מאת בכור בני ישראל לקח
את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף
43 * בשקל הקדש: * ויתן משה את כסף הפדוים
לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה את
משה:
44 * ומליל יויעם משה למימר:
45 * ויהי כל בכור זכר במספר
שמת מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים
ועשרים אלה שלשה ושבעים ומאתים:
46 * וידבר יהוה אל משה לאמר:
47 * קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל
ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי
48 * הלויים אני יהוה: * ואת פדויו השלשה
והשבעים והמאתים העדפים על הלויים
מבכור בני ישראל:
49 * ולקחת חמשת שקלים לגלגלת בשקל
הקדש תקח עשרים גרה השקל:
50 * ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדוים בהם:
51 * ויקח משה את כסף הפדוים מאת העדפים
על פדויו הלויים: * מאת בכור בני ישראל לקח
את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף
בשקל הקדש: * ויתן משה את כסף הפדוים
לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה את
משה:

* Et castrametantes versus faciem tabernaculi :
testimonij ab Oriente, Moyses & Aaron & filij
eius, custodientes custodias sanctuarij ad custodias
filiorum Israel.

* Et alienigena tangens, morietur. Omnis nume-
ratio Leuitarum, quos numeravit Moyses & Aa-
ron per vocem Domini, per populos eorum, omne
masculinum ab vno mense & supra, duo & vigin-
ti milia.

* Et dixit Dominus ad Moysen, dicens: Nume-
ra omne primogenitum masculinum filiorum Israel
ab vno mense & supra: & accipe numerum eo-
rum ex nomine.

* Et accipies Leuitas mihi, ego Dominus, pro o-
mnibus primogenitis filiorum Israel, & iumenta
Leuitarum pro omnibus iumentis primogenitis in
iumentis filiorum Israel.

* Et numeravit Moyses quemadmodum praece-
pit Dominus ei, omne primogenitum in filiis Israel.

* Et fuerunt omnia primogenita masculina se-
cundum numerum, & ex nomine ab vno mense &
supra ex numeratione eorum, duo & viginti milia
et tres & septuaginta & ducenti.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Accipe Leuitas pro omnibus primogenitis fi-
liorum Israel, et iumenta Leuitarum pro iumentis
eorum. & erunt mihi Leuitae, ego Dominus.

* Redemptiones trium & septuaginta et ducen-
torum qui supersunt à Leuitis à primogenitis filio-
rum Israel.

* Et accipies quinque siclos per caput, per di-
drachmum sanctum accipies: viginti obolis sclus.

* Et dabis argentum Aaron & filiis eius, re-
demptiones superabundantium in eis.

* Et accepit Moyses argentum redemptiones à
superabundantibus in redemptionem Leuitarum

* A primogenitis filiorum Israel accepit argen-
tum, quinque et sexaginta & mille trecentos siclos,
secundum sclus sanctum.

* Et dedit Moyses argentum redemptiones su-
perabundantium Aaron & filiis eius, per vo-
cem Domini, quemadmodum praecepit Dominus
Moysi.

* καὶ οἱ παρεμβάλλοντες καὶ πρὸς τὸν τῆς σκηνῆς τὸ
μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῶν, μωυσῆς & ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτῶν, φυ-
λάσσοντες τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ.

* καὶ ὁ ἀλλοχρῆς ὁ ἀπὸ μὲν τοῦ, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν. πᾶσα ἡ
ἐπισκοπὴ τῶν λαβιτῶν, οὓς ἐπεσκέψατο μωυσῆς καὶ ἀαρὼν
διὰ φωνῆς κυρίου καὶ δῆμοις αὐτῶν, πρὸς δὲ ἑξήκοντα ἀπὸ μὴ-
νιαίου καὶ ἐπὶ δύνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων· ἐπισκέψαι πᾶν
πρῶτόγονον ἀρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μωυαίου καὶ ἐπὶ δύνω.
καὶ λάβε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐξ ὀνόματος.

* καὶ λήψῃ σὺ λαβίτας ἐμοί, ἐγὼ κύριος, ἀντὶ πάντων
τῶν πρῶτόγονων υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν λαβιτῶν ἀντὶ
πάντων τῶν κτηνῶν τῶν πρῶτόγονων ἐν τοῖς κτηνώσι τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ.

* καὶ ἐπεσκέψατο μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος
αὐτῷ, πᾶν πρῶτόγονον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

* καὶ ἐχρὸντο πάντα τὰ πρῶτόγονα ἑξήκοντα καὶ δύνω
καὶ ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μωυαίου καὶ ἐπὶ δύνω τῆς ἐπι-
σκέψεως αὐτῶν, δύο & εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς & ἐβδομήκον-
τα καὶ διακόσιοι.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων·

* λάβε σὺ λαβίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρῶτόγονων τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν λαβιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν.
καὶ ἐνταῖς μοι οἱ λαβίται, ἐγὼ κύριος.

* τὰ λύτερα τῶν τελεῶν & ἐβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεο-
ναῖοντες πρὸς τὸν λαβίτας ἀπὸ τῶν πρῶτόγονων τῶν υἱῶν Ἰ-
σραὴλ.

* & λήψῃ πέντε σίκλους καὶ κεφαλῶν, καὶ τὸ
δίδραχμον τὸ ἄγιον λήψῃ, εἴκοσι ὀβολοῖς σίκλος.

* καὶ δώσεις τὸ δργύριον ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, λύτερα
τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς.

* καὶ ἔλαβε μωυσῆς τὸ δργύριον τὰ λύτερα πρὸς τῶν
πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν λαβιτῶν

* πρὸς τῶν πρῶτόγονων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ δργύριον,
πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ χιλίοις τετρακοσίοις σίκλοις, καὶ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον.

* καὶ ἔδωκε μωυσῆς τὸ δργύριον τὰ λύτερα τῶν πλεονα-
ζόντων ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον
ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσῇ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Et qui castrametabuntur ante tabernaculum ad Orientalem plagam ante tabernaculum foederis erunt Moyses & Aaron & filij sui custodien-
tes custodiam sanctuarij in custodiam filiorum Israel. Extraneus autem qui accesserit, occidetur.

" Omnes qui numerati sunt de Leuitis, quos numeravit Moyses & Aaron iuxta verbum Domini, per familias suas, omnes masculi ab vno
mense & supra, fuerunt viginti duo milia.

" Dixitque Dominus ad Moysen: Numera omnes primogenitos mas-
culos de filiis Israel ab vno mense & supra, & suscipe summam nominum eorum.

" Et applicabis Leuitas in conspe-
ctu meo, ego Dominus, pro omni primogenito filiorum Israel, & pecora Leuitarum pro vniuersis primogenitis pecorum filiorum Israel.

" Numeravitque Moyses omnes primogenitos filiorum Israel, sicut praeceperat ei Dominus.

" Fueruntque omnes masculi primogeniti iuxta numerum nominum eorum qui numerati sunt ab vno mense & supra, viginti duo milia & du-
centi & septuaginta & tres.

" Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens:
" Et à ducentis & septuaginta & tribus qui excedunt numerum Leuitarum qui redimendi sunt de primogeni-
tis filiorum Israel:

" Dabisque argentum eorum qui redimendi sunt qui excedunt Leuitas Aaron & filiis eius.

" Tulitque Moyses argentum eorum qui fuerunt amplius, quos redemerat à Leuitis:

" Pro primogenitis filiorum Israel tulit argenti mille & trecentos & sexaginta siclos in siclis sanctuarij.

" Deditque Moyses argentum redemptorum Aaron & filiis eius iuxta verbum Domini, sicut praeceperat Dominus Moysi.

CAP. IIII.

ד

* וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
* נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי
למשפחתם לבית אבתם: * מכן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בן
לצבא לעשות מלאכה באהל מועד:
* ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים:
* ובן אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את
פרכת המסך וכסו בזה את ארון העדות:
* ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת
מלמעלה ושמו בדיו: * ועל שלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת וארז חכפת
ואת המנקיור ואת קשות הנסך ולחם התמיד
עליו יהיה: * ופרשו עליהם בגד תולעת שני
וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו:
* ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור
ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת
כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם:
* ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור
תחש ונתנו על המוט: * ועל מזבח הזהב יפרשו
בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את
בדיו: * ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו
בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם
במכסה עור תחש ונתנו על המוט:
* ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן:
* ונתנו עליו את כל כלי אשר ישרתו עליו בהם
את המחתת את המזלגת ואת היעים ואת
המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש
ושמו בדיו:

Oculusque est Dominus ad Moysen & A.
Laron, dicens: Tolle summam filiorum Caath
de medio Leuitarum per domos & familias
suas, à tricesimo anno & supra, usque ad quin-
quagesimum annum omnium qui ingredien-
tur ut stent & ministrent in tabernaculo fo-
deris. * Hic est cultus filiorum Caath: Taber-
naculum foederis & sanctum sanctorum * In-
gredientur Aaron & filij eius, quando mo-
uenda sunt castra: & deponent velum quod
pendet ante fores, inuoluentque eo arcam te-
stimonij: * Et operient rursus velamine hya-
cinthinarum pellium, extendentque desuper
pallium totum hyacinthinum, & inducent
vectes. * Mensam quoque propositionis in-
uoluent hyacinthino pallio, & ponent cum
eo thuribula ac mortariola, cyathos & crate-
ras ad liba fundenda. panes semper in ea-
runt. * Extendentque desuper pallium cocci-
neum, quod rursus operient velamento hya-
cinthinarum pellium, & inducent vectes.
* Sument & pallium hyacinthinum, quo ope-
rient candelabrum cum lucernis & forcipi-
bus suis, & emunctoriis & cunctis vasis olei, quae
ad concinnandas lucernas necessaria sunt.
* Et super omnia ponent operimentum hya-
cinthinarum pellium, & inducent vectes.
* Nec non & altare aureum inuoluent hya-
cinthino vestimento, & extendent desuper
operimentum hyacinthinarum pellium, in-
ducentque vectes.
* Omnia vasa quibus ministratur in san-
ctuario inuoluent hyacinthino pallio, & ex-
tendent desuper operimentum hyacinthina-
rum pellium, inducentque vectes.
* Sed & altare mundabunt cinere, & in-
uoluent illud purpureo vestimento:
* Ponentque cum eo omnia vasa quibus
in ministerio eius utuntur, id est, ignium re-
ceptacula, fuscinulas ac tridentes vncinos, &
batilla. Cuncta vasa altaris operient simul ve-
lamine hyacinthinarum pellium, & inducent
vectes.

תרגום אונקלוס

קבילו יהושע בני קהת מגו בני לוי לזרעיהון לבית אבתהון:
* ויז פלחן בני קהת במשכן זמנא קדש קדשיא:
* ויחננו עלוהי חופאיה דמשך ססגונא ויפרסון לבוש גמיר תכלא
ועל פתורא דלחים אפיא יפרסון לבוש תכלא ויחננו עלוהי ית מגיסיא וית כזיכיא וית מכילתא וית קסות
ויפרסון עליוהן לבוש צבע והורי ויכסון ויתיה בחופאיה דמשך ססגונא וישון ית אריחיה:
* ויכסון ית מנרתא דאנהורי וית כזיכיה וית צבתהא וית מחתתהא וית כל מני שמושא דישמשון לה בהון:
* ועל מדבתא דדבתא יפרסון לבוש תכלא ויכסון ויתיה בחופאיה:
* ויכסון ית כל מני שמושא דישמשון בהון בקדשא ויחננו ללבוש תכלא ויכסון ויתיה:
* ויכסון ית קטמא דמדבתא ויפרסון עלוהי לבוש ארגנא:
* וית מנרתא וית צנוריתא וית מגרפיתא וית מזרקא כל מני מדבתא ויפרסון עלוהי חופאיה:
* ויכסון ית קטמא דישמשון עלוהי לבוש אריחיה:
* ויכסון ית קטמא דישמשון עלוהי לבוש אריחיה:
* ויכסון ית קטמא דישמשון עלוהי לבוש אריחיה:
* ויכסון ית קטמא דישמשון עלוהי לבוש אריחיה:

CAP. IIII.

Et locutus est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: ¹ Accipe summam filiorum Caath de medio filiorum Levi, per populos eorum, per domos familiarum suarum, ² A viginti annis & quinque annis et supra, usque ad quinquaginta annos, omnis ingrediens ad ministrandum, ut faciat omnia opera in tabernaculo testimonij.

³ Et hac opera filiorum Caath in tabernaculo testimonij sanctum sanctorum.

⁴ Et introibunt Aaron & filij eius, quando levanda fuerint castra, & deponent velum obumbrans, & contegent in eo arcam testimonij.

⁵ Et imponent super illud velamen pelliceum hyacinthinum, & injicient super illam pallium totum hyacinthinum desuper. & immittent vestes eius. ⁶ Et super mensam propositam immittent super eam pallium purpureum, & discos, & mortariola, & cyathos, & libatoria in quibus libat, et panes sempiterni in ea erunt.

⁷ Et immittent in eam pallium coccinum, et cooperient eam cooperculo pelliceo hyacinthino: & immittent vestes eius: ⁸ Et accipient pallium hyacinthinum, & cooperient candelabrum lucentem, & lucernas eius, et emunctoria eius, & forcipes eius, & omnia vasa olei eius, quaecunque ministrabunt in ipsis. ⁹ Et immittent eam & omnia vasa eius, in cooperimentum pelliceum hyacinthinum, & imponent eam super vestes:

¹⁰ Et super altare aureum imponent pallium hyacinthinum, et cooperient illud cooperimento pelliceo hyacinthino, & immittent vestes eius: ¹¹ Et sument omnia vasa ministratoria, quaecunque ministrabunt in eis in sanctuario. & immittent in pallium hyacinthinum, & cooperient ea cooperimento pelliceo hyacinthino, & imponent super vestes:

¹² Et coopertorium imponent super altare. et cooperient super illud pallium totum purpureum, ¹³ Et imponent super illud omnia vasa eius, in quibus ministrabunt in eis, & thuribula, & fuscinulas, & phialas, & omnia vasa altaris, & immittent super illud cooperimentum pelliceum hyacinthinum. & immittent vestes eius,

δ'.

¹ Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσὴν καὶ Ἀαρὼν, λέγων· ² λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν κατὰ ἐκ μέρους υἱῶν Λευὶ, κατὰ δῆμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσάετος καὶ πέντε ἐτῶν ἕως πενήκοντα ἐτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορεύμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

⁴ καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν κατὰ τὸ ἐν τῇ σκηνῇ τῷ μαρτυρίου ἀγίων τῶν ἁγίων.

⁵ καὶ εἰσελεύσονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἐξάρῃ ἡ παρεμβολή, καὶ κατελεύσει τὸ κατεπέτασμα τὸ συσκιάζον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου.

⁶ καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὸ κατεκάλυμμα δερμάτινον υἱακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὅλον υἱακίνθινον ὁσώθεν. καὶ διεμβάλοσι ἐδὺ δὺα φορεῖς αὐτῷ.

⁷ ἐπιθήναι τὴν περικειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον πορφύρεον, καὶ τὰ κυβλία, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ ἐδὺ κυβίας, καὶ τὰ σπονδαία ἐν οἷς σπένδει, καὶ ἅρτοι διαπονήτες ἐπ' αὐτῷ.

⁸ καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ υἱακίνθινῳ, καὶ ἐμβάλοσι ἐδὺ δὺα φορεῖς αὐτῷ, καὶ λήψοντες ἱμάτιον υἱακίνθινον, καὶ καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τὰς λυχνοὺς αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρσείδας αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἀγία τοῦ ἐλαίου αὐτῆς, ὅσα λειτουργήουσιν ἐν αὐτοῖς.

⁹ καὶ ἐμβάλοσι ἐπ' αὐτὴν καὶ πάντα τὰ κιδῆ αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερμάτινον υἱακίνθινον, καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὴν ὁσώθεν, καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὸ κατεκάλυμμα δερματίνῳ υἱακίνθινῳ, καὶ διεμβάλοσι ἐδὺ δὺα φορεῖς αὐτῷ, καὶ λήψοντες πάντα τὰ κιδῆ τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργήουσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ ἐμβάλοσι εἰς ἱμάτιον υἱακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ υἱακίνθινῳ, καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὰ φορεῖς.

¹⁰ καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὸ κατεκάλυμμα δερματίνῳ υἱακίνθινῳ, καὶ διεμβάλοσι ἐδὺ δὺα φορεῖς αὐτῷ, καὶ λήψοντες πάντα τὰ κιδῆ τὰ λειτουργικά, ὅσα λειτουργήουσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ ἐμβάλοσι εἰς ἱμάτιον υἱακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ υἱακίνθινῳ, καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὰ φορεῖς.

¹¹ καὶ ἐπιθήουσιν ἐπ' αὐτὸ κατεκάλυμμα δερματίνῳ υἱακίνθινῳ, καὶ διεμβάλοσι ἐδὺ δὺα φορεῖς αὐτῷ, καὶ λήψοντες πάντα τὰ κιδῆ αὐτῆς, ἐν οἷς λειτουργήουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρεάγας, καὶ τὰς φιάλας, καὶ πάντα τὰ κιδῆ τοῦ θυσιασίου. καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον υἱακίνθινον. καὶ διεμβάλοσι ἐδὺ δὺα φορεῖς αὐτῷ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. IIII.

Locutusque est Dominus cum Moyse & cum Aaron, dicens: ¹ Suscipe summam filiorum Caath de medio filiorum Levi per familias suas, per domos patrum suorum, ² A triginta annis & supra & usque ad quinquaginta annos omnium qui veniunt ut per turmas ministrent ministerium in tabernaculo foederis.

³ Hic est cultus filiorum Caath in tabernaculo foederis, sanctum sanctorum.

⁴ Et ponent super illud velamen ex pellibus hyacinthinis, & expandent desuper pallium totum hyacinthinum, & ponent vestes eius.

⁵ Et super mensam panis propositionis expandent pallium hyacinthinum, & ponent super eam thuribula & mortariola, & cyathos, & crateras libamentorum. & panes erunt super ea semper.

⁶ Et expandent super eam pallium coccineum, & cooperient eam coopertorio de pellibus hyacinthinis, & ponent vestes eius.

⁷ Tollentque pallium hyacinthinum, & cooperient candelabrum luminaris, & lucernas eius, & forcipes eius, & thuribula eius, & omnia vasa ministerij eius quibus utuntur in ministerio eius.

⁸ Et ponent super illud & super omnia vasa cooperient illud operimento de pellibus hyacinthinis, & ponent super vestem.

⁹ Et super altare aureum extendent pallium hyacinthinarum, & cooperient illud coopertorio pellium hyacinthinarum, & ponent super vestem.

¹⁰ Et tollent omnia vasa ministerij eius, quibus ministrant in ministerio altaris, & expandent super illud pallium purpureum.

¹¹ Et ponent super illud omnia vasa eius quibus ministrant super illud, thuribula, & fuscinulas, & batilla, & phialas, omniaque vasa altaris. & extendent super ea opertorium hyacinthinarum pellium, & ponent super vestes eius.

15 * וכל־הֶאֱהָרֹן וּבְנֵי לִבְסֹרֶת אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
 כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹאוּ בְנֵי־
 קַהֲתָן לְשֹׂאֶת וְלֹא־יָגִעוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֶל־הֶֽאֱהָרֹן
 מִשְׁמֶה בְנֵי־קַהֲתָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד * וּפְקֻדֹתֶיךָ
 אֶלְעֶזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן חֹכֵן שֶׁמֶן הַמֶּאֱוֹר וְקִטְרוֹת הַסַּמִּים
 וּמִנְחֹת הַתִּמְבִּיד וְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה פְקֻדֹת כָּל־הַמִּשְׁכָּן
 וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בַּקֹּדֶשׁ וּבְכָל־יּוֹם * וַיְדַבֵּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהֱרֹן לֵאמֹר * אֶל־תִּבְדִּיתוּ
 אֶת־שֶׁבֶט מִשְׁפַּחַת הַקַּהֲתָנִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם * וְזֹאתִי
 עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמִתּוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ
 אֶהֱרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
 וְאֶל־מִשְׁאֹו * וְלֹא יָבֹאוּ לְרֹאשׁוֹת כְּבָלֶע אֶת־
 הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ *
 21 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר *
 22 * נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית
 23 אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם * מִבֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וּמַעֲלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־
 הַבָּא לַעֲבֹד צִבְאָ לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד *
 24 * וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד וּלְמִשְׁמָה *
 25 * וְנָשָׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
 מִבְּסֹהוּ וּמִבְּסֹרֶת הַתֵּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה
 וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד * וְאֶת־קִלְעֵי הַחֹצֵר
 וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח שַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר־עַל־הַמִּשְׁכָּן
 וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי
 עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעֲבָדוּ *
 27 * עַל־פִּי אֶהֱרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֹׁנִי
 לְכָל־מִשְׁאֵם וְלִכְלֵל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת
 אֶת־כָּל־מִשְׁאֵם * וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
 הַגֵּרְשֹׁנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּבְמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־
 אֶהֱרֹן חֹכֵן *
 28 * וְזֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי

15 * Cumque inuoluerit Aaron & filij eius
 sanctuarium & omnia vasa eius in commorio-
 ne castrorum, tunc intrabunt filij Caath, vt
 portent inuoluta, & non tangēt vasa sanctua-
 rij, ne moriantur. Ista sunt onera filiorum Ca-
 ath in tabernaculo fœderis, * Super quoserit
 Eleazar filius Aaron sacerdotis, ad cuius per-
 tinet curam oleum ad concinnādas lucernas
 & compositionis incēsum, & sacrificiū quod
 semper offertur, & oleum vnctionis, & quic-
 quid ad cultum tabernaculi pertinet, omniū-
 que vasorum quæ in sanctuario sunt.
 17 * Locutusque est Dominus ad Moysem &
 Aaron, dicens:
 18 * Nolite perdere populum Caath de me-
 19 dio Leuitarum: * Sed hoc facite
 eis, vt viuant & non moriantur si tetigerint
 sancta sanctorum. Aaron & filij eius intra-
 bunt, ipsique disponent onera singulorum,
 20 & diuident quid portare quis debeat. * Alij
 C nulla curiositate videant quæ sunt in sanctua-
 rio, priusquam inuoluantur, alioquin mo-
 rientur.
 21 * Locutusque est Dominus ad Moysem,
 dicens:
 22 * Tolle summam etiam filiorum Gerson
 per domos ac familias & cognationes suas,
 23 * A triginta annis & supra, vsque ad annos
 quinquaginta. Numera omnes qui ingre-
 diuntur, & ministrāt in tabernaculo fœderis.
 24 * Hoc est officium familiæ Gersonitarum,
 25 * Vt portent cortinas tabernaculi, & tectū
 fœderis operimentum aliud, & super omnia
 velamen hyacinthinum, tentoriumque quod
 pendet in introitu tabernaculi fœderis:
 26 * Cortinas atrij, & velum in introitu quod
 est ante tabernaculum. Omnia quæ ad altare
 pertinent, funiculos & vasa ministerij.
 27 * Iubente Aaron & filiis eius portabunt fi-
 lij Gerson, & scient singuli cui debeant oneri
 mancipari.
 28 * Hic est cultus familiæ Gersonitarum in
 tabernaculo fœderis. Eruntque sub manu I-
 thamar filij Aaron sacerdotis.

תרנום אונקלוס

15 * וַיִּשְׁעִי אֶהֱרֹן וּבְנָוֹתָי לִכְסֹאֵה יְהוָה קֹדֶשׁ וְיֵת כָּל־מִנִּי קֹדֶשׁ בְּמִשְׁכָּן מִשְׁרֵיתָא וּבְחֵדֶר כֵּן יַעֲלֹן בְּנֵי קַהֲתָן לְמִשְׁכָּן וְלֹא יִקְרְבוּ לְקֹדֶשׁ
 16 * וְדִמְסִיר לְמִשְׁכָּן אֶלְעֶזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן חֹכֵן מִשְׁמֶה דְּאֶהֱרֹתָא וְקִטְרוֹת
 17 * וּמִלְּיָל יְיָ עִם מֹשֶׁה וְעִם אֶהֱרֹן *
 18 * לֹא תִשְׁיָצוּן יְהוָה שְׁבָטָא וְרַעֲיָת קַהֲתָן מִגֹּו לְיוֹאֵי *
 19 * וְדֹא עֲבִידוּ לְהוֹן וְיוֹחֹן וְלֹא יִמְוֹתוּן בְּמִקְרָבָהוֹן לְקֹדֶשׁ *
 20 * וְלֹא יַעֲלֹן לְמַחֲזִי כֹד מִבְּסֹן יְהוָה מִנִּי קֹדֶשׁ וְלֹא *
 21 * וּמִלְּיָל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר *
 22 * קִבֵּל יְהוָה חֹשֶׁבֶן בְּנֵי גֵרְשׁוֹן אֶף אֵינֹן לְבֵית אֲבֹתָהוֹן לְרַעֲיָתָהוֹן *
 23 * מִבֶּן *
 24 * דִּין פִּלְחֹן וְרַעֲיָת *
 25 * וַיִּשְׁלֹחַ יְהוָה יְרִיעֹת מִשְׁכָּן וְיִמְכָּא חוֹפְאִיה וְחוֹפְאִיה דְּסַסְגֹּנָא דְעֻלּוֹתֵי מַלְעִירָא וְיֵת פֶּרְסָא *
 26 * וְיֵת סִרְדֵּי דְרִמָּא וְיֵת פֶּרְסָא דְמַעֲלָנָא דְחֵרֶע דְרִמָּא דְעַל מִשְׁכָּן וְעַל מִדְּבָרָא סַחֲזֹר וְיֵת אֲשִׁוּיָהוֹן וְיֵת *
 27 * עַל מִימָר אֶהֱרֹן וּבְנָוֹתָי תִּהְיֶה כָּל־פִּלְחֹן בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְכָל־מִשְׁלָחוֹן וְלִכְלֵל *
 28 * דִּין פִּלְחֹן וְרַעֲיָת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּמִשְׁכָּן וּמִנְחָא וּמִשְׁרָתָהוֹן בְּיַד *
 15 * וַיִּשְׁעִי אֶהֱרֹן וּבְנָוֹתָי לִכְסֹאֵה יְהוָה קֹדֶשׁ וְיֵת כָּל־מִנִּי קֹדֶשׁ בְּמִשְׁכָּן מִשְׁרֵיתָא וּבְחֵדֶר כֵּן יַעֲלֹן בְּנֵי קַהֲתָן לְמִשְׁכָּן וְלֹא יִקְרְבוּ לְקֹדֶשׁ
 16 * וְדִמְסִיר לְמִשְׁכָּן אֶלְעֶזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן חֹכֵן מִשְׁמֶה דְּאֶהֱרֹתָא וְקִטְרוֹת
 17 * וּמִלְּיָל יְיָ עִם מֹשֶׁה וְעִם אֶהֱרֹן *
 18 * לֹא תִשְׁיָצוּן יְהוָה שְׁבָטָא וְרַעֲיָת קַהֲתָן מִגֹּו לְיוֹאֵי *
 19 * וְדֹא עֲבִידוּ לְהוֹן וְיוֹחֹן וְלֹא יִמְוֹתוּן בְּמִקְרָבָהוֹן לְקֹדֶשׁ *
 20 * וְלֹא יַעֲלֹן לְמַחֲזִי כֹד מִבְּסֹן יְהוָה מִנִּי קֹדֶשׁ וְלֹא *
 21 * וּמִלְּיָל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר *
 22 * קִבֵּל יְהוָה חֹשֶׁבֶן בְּנֵי גֵרְשׁוֹן אֶף אֵינֹן לְבֵית אֲבֹתָהוֹן לְרַעֲיָתָהוֹן *
 23 * מִבֶּן *
 24 * דִּין פִּלְחֹן וְרַעֲיָת *
 25 * וַיִּשְׁלֹחַ יְהוָה יְרִיעֹת מִשְׁכָּן וְיִמְכָּא חוֹפְאִיה וְחוֹפְאִיה דְּסַסְגֹּנָא דְעֻלּוֹתֵי מַלְעִירָא וְיֵת פֶּרְסָא *
 26 * וְיֵת סִרְדֵּי דְרִמָּא וְיֵת פֶּרְסָא דְמַעֲלָנָא דְחֵרֶע דְרִמָּא דְעַל מִשְׁכָּן וְעַל מִדְּבָרָא סַחֲזֹר וְיֵת אֲשִׁוּיָהוֹן וְיֵת *
 27 * עַל מִימָר אֶהֱרֹן וּבְנָוֹתָי תִּהְיֶה כָּל־פִּלְחֹן בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְכָל־מִשְׁלָחוֹן וְלִכְלֵל *
 28 * דִּין פִּלְחֹן וְרַעֲיָת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּמִשְׁכָּן וּמִנְחָא וּמִשְׁרָתָהוֹן בְּיַד *
 15 * וַיִּשְׁעִי אֶהֱרֹן וּבְנָוֹתָי לִכְסֹאֵה יְהוָה קֹדֶשׁ וְיֵת כָּל־מִנִּי קֹדֶשׁ בְּמִשְׁכָּן מִשְׁרֵיתָא וּבְחֵדֶר כֵּן יַעֲלֹן בְּנֵי קַהֲתָן לְמִשְׁכָּן וְלֹא יִקְרְבוּ לְקֹדֶשׁ
 16 * וְדִמְסִיר לְמִשְׁכָּן אֶלְעֶזֶר בֶּן־אֶהֱרֹן חֹכֵן מִשְׁמֶה דְּאֶהֱרֹתָא וְקִטְרוֹת
 17 * וּמִלְּיָל יְיָ עִם מֹשֶׁה וְעִם אֶהֱרֹן *
 18 * לֹא תִשְׁיָצוּן יְהוָה שְׁבָטָא וְרַעֲיָת קַהֲתָן מִגֹּו לְיוֹאֵי *
 19 * וְדֹא עֲבִידוּ לְהוֹן וְיוֹחֹן וְלֹא יִמְוֹתוּן בְּמִקְרָבָהוֹן לְקֹדֶשׁ *
 20 * וְלֹא יַעֲלֹן לְמַחֲזִי כֹד מִבְּסֹן יְהוָה מִנִּי קֹדֶשׁ וְלֹא *
 21 * וּמִלְּיָל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר *
 22 * קִבֵּל יְהוָה חֹשֶׁבֶן בְּנֵי גֵרְשׁוֹן אֶף אֵינֹן לְבֵית אֲבֹתָהוֹן לְרַעֲיָתָהוֹן *
 23 * מִבֶּן *
 24 * דִּין פִּלְחֹן וְרַעֲיָת *
 25 * וַיִּשְׁלֹחַ יְהוָה יְרִיעֹת מִשְׁכָּן וְיִמְכָּא חוֹפְאִיה וְחוֹפְאִיה דְּסַסְגֹּנָא דְעֻלּוֹתֵי מַלְעִירָא וְיֵת פֶּרְסָא *
 26 * וְיֵת סִרְדֵּי דְרִמָּא וְיֵת פֶּרְסָא דְמַעֲלָנָא דְחֵרֶע דְרִמָּא דְעַל מִשְׁכָּן וְעַל מִדְּבָרָא סַחֲזֹר וְיֵת אֲשִׁוּיָהוֹן וְיֵת *
 27 * עַל מִימָר אֶהֱרֹן וּבְנָוֹתָי תִּהְיֶה כָּל־פִּלְחֹן בְּנֵי גֵרְשׁוֹן לְכָל־מִשְׁלָחוֹן וְלִכְלֵל *
 28 * דִּין פִּלְחֹן וְרַעֲיָת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּמִשְׁכָּן וּמִנְחָא וּמִשְׁרָתָהוֹן בְּיַד *

* Et consumabunt Aaron & filij eius, coope-
rantes sanctuaria, & omnia vasa sancta, cum tol-
lentur castra, & post hæc introibunt filij Caath ad
tollendum, & non tangent sancta, ut non morian-
tur: hæc tollent filij Caath in tabernaculo testimonij.

* Episcopus Eleazar filius Aaron sacerdotis,
oleum luminis & incensum compositionis, & sa-
crificium quotidianum: & oleum unctionis, cura
tota tabernaculi, & quicumque sunt in eo in san-
ctuario, & in omnibus operibus.

* Et locutus est Dominus ad Moysen & Aa-
ron, dicens:

* Non perdati de tribu populum Caath de me-
dio Leuitarum.

* Et hoc facite illis, & vi-
uent & non morientur, accedentibus illis ad san-
cta sanctorum. Aaron & filij eius ingrediantur,
& constituent eos quilibet ad portationem suam.

* Et non intrent videre confestim sanctua-
rium, & morientur.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Accipe summam filiorum Gerson, & dome-
sticos familiarum suarum, per populos eorum.

* A quinque & viginti annis & supra usque
ad quinquaginta annos numerate eos: omnis ingre-
diens ad ministrandum, & faciendum opera sua in
tabernaculo testimonij.

* Hoc ministerium populi Gerson, ad ministran-
dum & portandum.

* Et portabit pelles ta-
bernaculi, & tabernaculi testimonij: & cooperi-
mentum eius, & cooperimentum hyacinthinum
exiens super illud de super: & cooperimentum o-
stij tabernaculi testimonij.

* Et vela atrij: & cooperimentum ostij atrij,
quæcunque super tabernaculum & super altare
& superflua illorum: & omnia vasa ministratoria
eorum, & quæcunque ministrabunt in ipsis facient.

* Juxta os Aaron & filiorum eius erit mini-
sterium filiorum Gerson iuxta omnia ministeria eo-
rum, & iuxta omnia opera eorum, & numera-
bis eos ex nominibus, & omnia quæ portantur ab
ipsis.

* Hoc ministerium filiorum Gerson in taberna-
culo testimonij, & custodia eorum in manu Itha-
mar filij Aaron sacerdotis.

15 * καὶ συντελέσωσιν ἀεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καλύπτοντες
τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἐξάγειν τὴν
παρεμβολήν. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ καὶ αἱ
ἐξ αὐτῶν τῶν ἀγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν. ταῦ-
τα ἀρῶσιν οἱ καὶ ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μαρτυρίας.

16 * Ὁπίσκοπος ἐλεάζαρ υἱὸς ἀαρὼν τῆς ἱερέως, τὸ ἔλαμον τῆς
φωλῆς καὶ τὸ θυμιάμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυσία ἡ κατὰ ἡ-
μέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλη τῆς σκηνῆς
καὶ ὅσα ἐσὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις.

17 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν καὶ ἀαρὼν, λέγων.

18 * μὴ ὀλοθρεύσητε τὴν φυλὴν τὴν δὴ μου τὴν κατὰ ἐκ μέρ-
ος τῶν λευιτῶν.

19 * καὶ ἵσθ' ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσονται
καὶ ἐμὴ ἀποθάνωσιν, προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια
τῶν ἀγίων. ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰσπορεύεσθωσαν, καὶ κα-
ταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστος εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ,

20 * καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἕξάπινά τ' ἅγιον, καὶ
ἀποθάνονται.

21 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων.

22 * λάβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν γερασίων, καὶ τοὺς κατόικους πα-
τριῶν αὐτῶν, καὶ δῆμους αὐτῶν,

23 * ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσάετους καὶ ἐπάνω ἕως πενήτηκον ἑξά-
της ἐπισκέψαθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λαίτῳργεῖν,
καὶ ποιῶν τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μαρτυρίας.

24 * αὕτη ἡ λειτουργία τῆς δῆμους γερασίων, λαίτῳργεῖν καὶ ἀι-
ρεῖν.

25 * καὶ ἀρεῖ τὰς δέξας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου, καὶ τὸ κατακάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμ-
μα τὸ ὑακίνθινον τὸ ἐπ' αὐτὴν ἀνωθεν, καὶ τὸ κατακάλυμ-
μα τὸ θύρας τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίας.

26 * καὶ τὰ ἱσθία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας
τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῇ σκηνῇ καὶ ἐπὶ τῇ θυσιᾷ, καὶ τὰ
περισσὰ αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λαίτῳργικὰ αὐτῶν. καὶ
ὅσα λειτουργήσωσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσωσι.

27 * καὶ σῶμα ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕξαι ἡ λειτουργία
τῶν υἱῶν γερασίων καὶ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ καὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἕξ ὀνομάτων,
καὶ πάντα τὰ ἀρτὰ ὑπ' αὐτῶν.

28 * αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν γερασίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου. καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ υἱοῦ ἀα-
ρὼν τῆς ἱερέως.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et consumabit Aaron & filij eius cooperire sanctuarium & omnia vasa sanctuarij quando mouenda sunt castra, & postea ingredientur fi-
lij Caath ut portent ea, & non tangent sancta ut non moriantur. Hæc sunt onera filiorum Caath in tabernaculo fœderis,

12 Et quæ tradita sunt Eleazar filio Aaron sacerdotis, hæc sunt: Oleum ad luminaria & incensum aromatum & iuge sacrificium, & oleum vn-
ctionis, & ad curam eius pertinet totum tabernaculum, & omnia quæ sunt in sanctuario & vasa eius.

13 Locutusque est Dominus cum Moyse & cum Aaron, dicens: 14 Nolite consumere tribum cognationum Caath de medio Leuitarum:
15 Et hoc facite eis ut viuant, & non moriantur quando accedent ad sancta sanctorum. Aaron & filij eius intrabunt, & constituent eos vnum-
quemque super ministerium suum & super onus suum.

16 Et non ingrediantur ad videndum quando operiuntur vasa sanctuarij,

17 Locutusque est Dominus cum Moyse, dicens: 18 Accipe quoque summam filiorum Gerson per domos patrum suorum per cognationes suas
19 a triginta annis & supra, usque ad
quinquaginta annos numerabis eos. Omnes qui veniunt ad ministrandum per turmas suas in ministerio tabernaculi fœderis.

20 Hoc est ministerium cognationum Gerson, ut ministrent & portent. 21 Portabuntque cortinas tabernaculi & tentorium
22 tabernaculi fœderis, & opertorium hyacinthinum quod est super illud, & tentorium ostij tabernaculi fœderis, 23 Et cortinas atrij, & tento-
rium quod est in introitu ostij atrij quod est super tabernaculum & super altare per circuitum, & funiculos eorum, & omnia vasa ministerij eorum,
& omnia quæ eis tradita sunt ut ministrent.

24 Juxta verbum Aaron & filiorum eius erit omne ministerium filiorum Gerson per omnia o-
nera sua, & per omnia ministeria sua, & constitueris super eos in custodia omnia onera eorum.

25 Hoc est ministerium cognationum filio-
rum Gerson in tabernaculo fœderis, quorum custodia erit in manu Ithamar filij Aaron sacerdotis.

29 * בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד
30 אתם: * מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָהּ וְעַד בֶּן־
חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּם כָּל־הַבָּא לַצֵּבָא לְעִבְדוֹ אֶת־
31 עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: * וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם
לְכָל־עֲבֹדַתם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קִדְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו
32 וְעִמּוּדֵי וַאֲדָנָיו: * וְעִמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם
וַיִּתְּדוּם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדַתם
33 וּבִשְׂמַת תִּפְקְדוּם אֶת־כָּלִי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם: * וְזֹאת
עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְי לְכָל־עֲבֹדַתם בְּאֹהֶל
34 מוֹעֵד בִּיד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: * וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה
וְאֶהֱרֹן וְנָשִׂאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקָּהָתִי לְמִשְׁפַּחַתם
35 וּלְבֵית אֲבֹתָם: * מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָהּ וְעַד
בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל
36 מוֹעֵד: * וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתם אֲלֵפִים שֶׁבַע
37 מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: * אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי
כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל־
38 פִּי יְהוָה בִּיד מֹשֶׁה: * וּפְקוּדֵי בְנֵי
39 גֵרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחַתם וּלְבֵית אֲבֹתָם: * מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
40 לַצֵּבָא לְעִבְדוֹ בְּאֹהֶל מוֹעֵד: * וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם
לְמִשְׁפַּחַתם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
41 וּשְׁלֹשִׁים: * אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־
הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי
42 יְהוָה: * וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְי לְמִשְׁפַּחַתם
43 לְבֵית אֲבֹתָם: * מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה
וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדָה
44 בְּאֹהֶל מוֹעֵד: * וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחַתם שְׁלֹשָׁת
45 אֲלֵפִים וּמֵאוֹתִים: * אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי
מִרְי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן עַל־פִּי יְהוָה בִּיד־
מֹשֶׁה:

29 * Filios quoque Merari per familias & do-
30 mos patrum suorum recensetis, * A trigin-
ta annis & supra usque ad annos quinquaginta, omnes qui ingrediuntur ad officium ministerij sui, & cultum foederis testimonij.
31 * Hæc sunt onera eorum: Portabunt tabulas tabernaculi & vectes eius, columnas ac
32 bases earum: * Columnas quoque atrij per circuitum cum basibus & paxillis & funibus suis. Omnia vasa & supellectilem ad numerum accipient, sicque portabunt.
33 * Hoc est officium familiæ Meraritarum, & ministerium in tabernaculo foederis, eruntque sub manu Ithamar filij Aaron sacerdotis.
34 * Recensuerunt igitur Moyse & Aaron & principes synagogæ filios Caath per cognationes & domos patrum suorum, * A triginta annis & supra, usque ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad ministerium tabernaculi foederis, * Et inuenti sunt duo milia septingenti quinquaginta.
37 * Hic est numerus populi Caath qui intrant tabernaculum foederis. hos numeravit Moyse & Aaron iuxta sermonem Domini per manum Moyfi. * Numerati sunt & filij Gerson per cognationes & domos patrum suorum, * A triginta annis & supra usque ad quinquagesimum annum, omnes qui ingrediuntur ut ministrent in tabernaculo foederis,
40 * Et inuenti sunt duo milia sexcenti triginta.
41 * Hic est populus Gersonitarum, quos numerauerunt Moyse & Aaron iuxta verbum Domini. * Numerati sunt & filij Merari per cognationes & domos patrum suorum, * A triginta annis & supra, usque ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad explendos ritus tabernaculi foederis,
44 * Et inuenti sunt tria milia ducenti.
45 * Hic est numerus filiorum Merari quos recensuerunt Moyse & Aaron, iuxta imperium Domini per manum Moyfi.

תרגום אונקלוס

29 בני מררי לזרעיהון לבית אבתהון חמני יתהון: *
30 מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין חמנינון כל דאחי לחילא
31 ודא משרת מטלהון לכל פלחנהון במשכן זמנא דפי משכנא ועברותי ועמדותי וסמכותי:
32 ודא משרת מטלהון לכל מניחון ולכל פלחנהון ובשמתן חמנינון ית מני משרת מטלהון:
33 ודא משרת מטלהון לכל מניחון ולכל פלחנהון במשכן זמנא דפי משכנא ועברותי ועמדותי וסמכותי:
34 ומנא משרה ואהרן ודברכי כנשתא
35 מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין כל דאחי לחילא לפלחנא
36 ודא מניחון לזרעיהון ולבית אבתהון:
37 ארין מנינון זרעית קהת כל
38 ומנינון בני גרשון לזרעיהון לבית אבתהון:
39 ודא מניחון לזרעיהון ולבית אבתהון:
40 ודא מניחון לזרעיהון ולבית אבתהון:
41 ארין מנינון זרעית בני גרשון כל דפלח במשכן זמנא דמנא משרה ואהרן על מימרא
42 ומנינון זרעית בני מררי לזרעיהון ולבית אבתהון:
43 מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשים שנין
44 ודא מניחון לזרעיהון ולבית אבתהון:
45 ארין מנינון זרעית בני מררי ודא משרה ואהרן על מימרא דפי בידא דמשרה:

* Filij Merari per populos suos, per domos familiarum suarum numerate eos, a quinque & viginti annis et supra usque ad quinquaginta annos numerate eos. Omnis ingrediens ad ministrandum, ad faciendum opera tabernaculi testimonij. * Et hæc observationes eorum quæ portantur ab ipsis, iuxta omnia opera eorum in tabernaculo testimonij, capitula tabernaculi, & vectes eius, & columnas eius et bases eius. * Et columnas atrij in circuitu, et bases earum, et columnas cooperimenti ostij atrij, et bases earum, et paxillos earum, et funes earum, et omnia vasa earum: & omnia ministrateria earum, ex nominibus numerate eos, et omnia vasa custodiæ eorum quæ portantur ab illis. * Hoc ministerium populi Merari in omnibus operibus eorum in tabernaculo testimonij, in manu Ithamar filij Aaron sacerdotis. * Et numeravit Moyses & Aaron & principes Israel filios Caath, per populos suos, per domos familiarum suarum, a quinque & viginti annis & supra usque ad quinquaginta annos, omnis ingrediens ad ministrandum & faciendum opera in tabernaculo testimonij. * Et fuit numeratio eorum per populos eorum, duo milia septingenti quinquaginta. * Hæc numeratio populi Caath, omnis ministrans in tabernaculo testimonij, sicut numeravit Moyses & Aaron per vocem Domini, in manu Moysi. * Et numerati sunt filij Gerson per populos eorum, per domos familiarum suarum, a quinque & viginti annis & supra usque ad quinquaginta annos, omnis ingrediens ad ministrandum & faciendum opera in tabernaculo testimonij. * Et fuit numeratio eorum per populos eorum, duo milia sexcenti triginta. * Hæc numeratio populi filiorum Gerson, omnis ministrans in tabernaculo testimonij, quos numeravit Moyses et Aaron per vocem Domini in manu Moysi. * Numerati sunt autem et populi filiorum Merari per populos eorum, per domos familiarum suarum, a quinque et viginti annis et supra usque ad quinquaginta annos, omnis ingrediens ad ministrandum et faciendum ad opera tabernaculi testimonij. * Et fuit numeratio eorum per populos eorum, per domos familiarum suarum, tria milia et ducenti. * Hæc numeratio populi filiorum Merari, quos numeravit Moyses & Aaron propter vocem Domini in manu Moysi.

29 * ὅροι μετράει καὶ δῆμοις αὐτῶν κατ' οἴκοις πατέρων αὐτῶν
30 Ἰθὺσκέψαθε αὐτοὺς, ἀπὸ πενήτε καὶ εἰκοσάετις καὶ ἐπ' ὀνῶ
ἕως πενητηκοντᾶετις Ἰθὺσκέψαθε αὐτοὺς, πᾶς ὁ εἰσπορεύμε-
νος λειτουργεῖν ποιεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
31 * Ἐ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν ἀιερῶν τῶν αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μαρτυρίου, τὰς κεφα-
λίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τὸν μοχλοῦς αὐτῆς, καὶ τὸν σύλῳς αὐτῆς, καὶ
32 τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸν σύλῳς τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὰς βά-
σεις αὐτῶν, καὶ τὸν σύλῳς τῆς καὶ πετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐ-
λῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τὸν πασάλῳς αὐτῶν, καὶ τὸν κά-
λοισ αὐτῶν, καὶ πᾶν τὰ τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ πᾶν τὰ τὰ λειτουρ-
γήματα αὐτῶν, ἃς ὀνομάτων Ἰθὺσκέψαθε αὐτοὺς, καὶ πάντα
33 τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν ἀιερῶν τῶν αὐτῶν. * αὐτὴ ἡ λει-
τουργία δὴ μετ' ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ
34 τῆς μαρτυρίας, ἐν χειρὶ Ἰθὺσκέψαθε αὐτοὺς ἱερέως. * καὶ ἐπε-
σκέψατο μωυσῆς καὶ ἀαρὼν καὶ οἱ ἀρχόντες ἰσραὴλ τὸν ὅρος
35 κατὰ καὶ δῆμοις αὐτῶν, καὶ οἴκοις πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ πε-
ντε καὶ εἰκοσάετις καὶ ἐπ' ὀνῶ ἕως πενητηκοντᾶετις, πᾶς ὁ εἰσπο-
ρεύμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μαρ-
36 τυρίας. * καὶ ἐγένετο ἡ Ἰθὺσκέψαθε αὐτῶν καὶ δῆμοις αὐτῶν, διχί-
37 λιοι ἐπ' ἑκατόσιοι πενητήκοντα. * αὐτὴ ἡ Ἰθὺσκέψαθε δῆμου κατὰ,
πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, κατὰ ἐπεσκέψα-
38 το μωυσῆς καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου, ἐν χειρὶ μωυσῆ. * καὶ
ἐπεσκέψατο καὶ οἱ υἱοὶ γερσῶν, καὶ δῆμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πα-
39 τέρων αὐτῶν, ἀπὸ πενήτε καὶ εἰκοσάετις καὶ ἐπ' ὀνῶ ἕως πε-
νητηκοντᾶετις, πᾶς ὁ εἰσπορεύμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ
40 ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. * καὶ ἐγένετο ἡ Ἰθὺσ-
κέψαθε αὐτῶν κατὰ δῆμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατέρων αὐ-
41 τῶν, διχίλιοι ἐξ ἑκατόσιοι τεράκοντα. * αὐτὴ ἡ Ἰθὺσκέψαθε δῆ-
μου ὅν γερσῶν, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου,
οὗς ἐπεσκέψατο μωυσῆς καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χε-
42 ρὶ μωυσῆ. * ἐπεσκέψατο δὲ καὶ δῆμος ὁ ὅν μετ' ἐν
43 δῆμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ πενήτε καὶ
εἰκοσάετις καὶ ἐπ' ὀνῶ ἕως πενητηκοντᾶετις, πᾶς ὁ εἰσπορεύμε-
νος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
44 τυρίου. * καὶ ἐγένετο ἡ Ἰθὺσκέψαθε αὐτῶν κατὰ δῆμοις αὐ-
τῶν, κατ' οἴκοις πατέρων αὐτῶν, τετραχίλιοι καὶ διακόσιοι.
45 * αὐτὴ ἡ Ἰθὺσκέψαθε δῆμου ὅν μετ' ἐν χειρὶ μωυσῆ καὶ ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ μωυσῆ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

30 Filios Merari per familias suas, & per domos patrum suorum numerabis, a triginta annis & supra, usque ad quinquaginta annos nu-
merabis eos, omnes qui veniunt per turmas ut ministrent ministerium tabernaculi fœderis. 31 Et hæc est custodia oneris eorum iuxta omne
ministerium suum in tabernaculo fœderis, tabulæ tabernaculi, & vectes, & columnæ eius & bases eius; 32 Et columnæ atrij per circuitum, &
bases earum, & paxilli, & funiculi earum, omniaque vasa earum omnis ministerij sui, & per nomina constitueris vasa custodiæ oneris eorum.
33 Hoc est ministerium cognationis filiorum Merari iuxta omne ministerium eorum in tabernaculo fœderis per manum Ithamar filij Aaron sa-
cerdotis. 34 Numeravitque Moyses & Aaron, & princeps congregationis filios Caath per familias suas & domos patrum suorum,
a triginta annis & supra usque ad quinquaginta annos omnes qui veniunt per turmas ad ministrandum in tabernaculo fœderis.
35 Fueruntque qui numerati sunt ex eis per familias suas, duo milia septingenti & quinque. 36 Hi sunt qui numerati sunt de cognatio-
ne Caath omnes qui ministrabant in tabernaculo fœderis, quos numeravit Moyses & Aaron iuxta verbum Domini per manum Moysi.
37 Numeravitque sunt filij Gerson per cognationes suas, & per domos patrum suorum, a triginta annis & supra usque ad quinquaginta
annos, omnes qui veniunt per turmas ad ministrandum in tabernaculo fœderis. 38 Fueruntque qui numerati sunt ex eis per familias suas
& domos patrum suorum, duo milia sexcenti & triginta. 39 Hi sunt qui numerati sunt de familiis filiorum Gerson, omnes ministrantes in ta-
bernaculo fœderis, quos numeravit Moyses & Aaron iuxta verbum Domini. 40 Et qui numerati sunt de familiis filiorum Merari per fami-
lias suas, & per domos patrum suorum, a triginta annis & supra usque ad quinquaginta annos, omnes qui veniunt per turmas ad ministran-
dum in tabernaculo fœderis. 41 Fueruntque qui numerati sunt ex eis per familias suas, tria milia & ducenti. 42 Hi sunt qui numerati
sunt de familiis filiorum Merari, quos numeravit Moyses & Aaron iuxta verbum Domini per manum Moysi.

46 * כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי
ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם :
47 * מן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבגד לעבד עבדת עבדה ועבדת משא
48 באהל מועד : * ויהיו פקדיהם שמנת אלפים
49 וחמש מאות ושמנים : * על פי יהוה פקד אתם
ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו
אשר צוה יהוה את משה :

ה

* וידבר יהוה אל-
משה לאמר : * צו את בני ישראל וישלחו מן
המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש :
* מזכר עד נקברו תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני
שכן בתוכם : * ויעשו בן בני ישראל וישלחו
אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה
אל משה בן עשו בני ישראל :
* וידבר יהוה אל משה לאמר : * דבר אל-
בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא :
* והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את-
אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם
לו : * ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלכד גאל
הבכרים אשר יכפר בו עליו : * וכל תרומה
לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו
יהיה : * ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר-
יתן לכהן לו יהיה : * וידבר יהוה אל-
משה לאמר :

46 * Omnes qui recensiti sunt de Leuitis, &
quos recenseri fecit ad nomen Moyfes & Aa-
ron & principes Israel per cognationes & do-
mos patrum suorum.
47 * A triginta annis, & supra usque ad an-
num quinquagesimum ingredientes ad mi-
nisterium tabernaculi: & onera portanda.
48 * Fuerunt simul octo milia quingenti o-
ctoginta.
49 * Iuxta verbum Domini recensuit eos Moy-
fes vnumquemque iuxta officium & onera
sua, sicut praeceperat ei Dominus.

CAP. V.

1 Locutusque est Dominus ad Moyfen, di-
cens: * Praecepit filiis Israel, ut eiiciant
de castris omnem leprosum, & qui semine
fuit, pollutusque est super mortuo.
3 * Tam masculum, quam foeminam eiicite
de castris: ne contaminent ea cum habitaue-
rint vobiscum.
4 * Feceruntque ita filij Israel, & eiecerunt
eos extra castra, sicut locutus erat Dominus
Moyfi.
5 * Locutusque est Dominus ad Moyfen,
dicens:
6 * Loquere ad filios Israel. Vir siue mulier,
cum fecerint ex omnibus peccatis, quae solent
hominibus accidere: & per negligentiam
transgressi fuerint mandatum Domini: at-
que deliquerint.
7 * Confitebuntur peccatum suum, & red-
dent ipsum caput, quintamque partem de-
super ei in quem peccauerint.
8 * Sin autem non fuerit qui recipiat, da-
bunt Domino, & erit sacerdotis: excepto a-
riete qui offertur pro expiatione, ut sit plac-
abilis hostia.
9 * Omnes quoque primitiae quas offerunt
filij Israel ad sacerdotem pertinent.
10 * Et quicquid in sanctuarium offertur a
singulis, & traditur manibus sacerdotis: ip-
sius erit.
11 * Locutusque est Dominus ad Moyfen,
dicens.

תרגום אונקלוס

46 כל מניניא דמנה משה ואהרן ורבבי ישראל ית לינאי לורעיתתון ולבית אבתתתון :
47 מבר תלחין שגין ולעילא ועד בר חמשים
48 ויהיו מניניהון תמניא אלפין וחמש מאה ותמנין :
49 על מימרא
דמשה מנה יתחון בידא דמשה גבר גבר על פלחניה ועל מטוליה ומניניהו דפקיד יי ית משה :

ה

1 ומליל יי עם משה למימר :
2 פקיד ית בני ישראל וישלחו מן משריתא כל דסגיר וכל דדאיב וכל
3 מדבר עד נקבה תשלחו למברא למשריתא תשלחונן ולא יסאכון ית משריתתון דשכנתי שריא ביניהון :
4 ומליל יי עם משה למימר :
5 ומליל יי עם משה למימר :
6 ומליל יי עם משה למימר :
7 ויודון ית
8 ואם לית לגברא פריק לאתבא
9 וכל אפרשותא לכל קדשיא דבני ישראל
10 וגבר ית מעשר קדשותא דיליה יהון גבר דיתן לכהנא דיליה יהו :
11 ומליל יי עם משה למימר :

* Omnes numerati, quos numeravit Moyses & Aaron, & principes Israel Levitas, per populos eorum, per domos familiarum suarum,

* A quinque & viginti annis & supra vsque ad quinquaginta annos, omnis ingrediens ad opera operum, et opera que portantur in tabernaculo testimonij.

* Et fuerunt qui numerati sunt, octo milia quingenti octoginta. per vocem Domini

* Numeravit Moyses eos virum per virum, in operibus eorum, & in quibus portabunt ipsi. et numerati sunt, quemadmodum præcepit Dominus Moysi.

CAP. V.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Præcipe filiis Israel, & eiciant ex castris omnem leprosum, & omnem semini suum, & omnem immundum super anima,

* A masculo vsque ad fœminam, mittite extra castra, & non polluent castra sua, in quibus ego conuersor in ipsis.

* Et fecerunt sic filij Israel. & miserunt eos extra castra, sicut locutus est Dominus Moysi, ita fecerunt filij Israel.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, dicens: Vir aut mulier, quicumque fecerit de omnibus peccatis humanis, & contempnens contempserit, & deliquerit anima illa,

* Confitebitur peccatum quod fecit, & reddet delictum. principale, & quintam partem eius addet super illud, & reddet cui deliquit eidem.

* Si vero non fuerit homini appropinquans, ita ut reddat illi delictum, delictum redditum Domino, sacerdoti erit, præter arietem propitiationis, per quem placabit pro eo in ipso.

* Et omnes primitiæ iuxta omnia sanctificata in filiis Israel,

* Quæcumque obtulerint Domino, sacerdoti ipsi erunt, & vniuscuiusque sanctificata ipsius erunt.

* Vir, qui dederit sacerdoti, ipsi erit.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Omnes Leuitæ numerati sunt quos numeravit Moyses & Aaron, & principes Israel per familias & per domos patrum suorum, a triginta annis & supra vsque ad quinquaginta annos, omnes qui ingrediuntur ad ministrandum ministerium cultus & ministerium oneris in tabernaculo fœderis, Fuerunt qui numerati sunt ex eis octo milia & quingenti & octoginta iuxta verbum Domini. Constituitque eos per manum Moysi vnumquemque super ministerium suum & super onus suum, & numerati sunt sicut præceperat Dominus Moysi.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

* Præcipe filiis Israel ut eiciant de castris omnem leprosum, & omnem qui patitur fluxum seminis, & omnem qui pollutus est pollutione animæ:

* A masculo vsque ad fœminam eicietis, extra castra eicietis eos, ut non contaminent castra eorum, quia maiestas mea habitat inter eos.

* Feceruntque ita filij Israel, & eiecerunt eos extra castra, sicut locutus est Dominus cum Moysi, ita fecerunt filij Israel.

* LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

* Loquere filiis Israel, dicens: Vir aut mulier, quicumque fecerit ex omnibus peccatis hominis ut præuaricentur præuaricationem coram Domino, & deliquerit homo ille:

* Confitebuntur peccata sua quæ fecerunt, & reddent ipsum caput quo peccauerunt, & quintam partem addent super illud, & dabitur ei cui peccauerunt.

* Et si non vixerit homo ille, neque habuerit propinquum cui reddatur illud in quo peccauerunt: illud quod redditur pro peccato coram Domino, ad sacerdotem pertinet, excepto ariete expiationum qui offertur ut expiet super eum.

* Et omnes primitiæ omnium sanctificatorum filiorum Israel quæ offerunt sacerdoti, ipsius erunt.

* Locutusque est Dominus cum Moysi, dicens:

* πρῶτες ἐπεσκεμμένοι, & ἐπεκέψατο μουσῆς, καὶ ἀαρὼν, καὶ ἄρχοντες ἰσραὴλ οὓν λαοὶ τὰς καὶ δῆμοις αὐτῶν, κατ' οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, ἀπὸ πάντε καὶ εἰκοσάετις καὶ ἐπ' αὐτῶν ἕως πεντηκονταέτις, πᾶς ὁ εἰσπορεύόμενος πρὸς τὰ ἔργα τῶν ἔργων, καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰσχρομύρια ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ ἐγγρήθησαν ἐπισκεψάμενοι ὁκτακίχλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα. διὰ φωνῆς κυρίου ἐπεκέψατο μουσῆς αὐτοὺς ἀνδρά καὶ ἀνδρά, ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν αἰσχυρῶν αὐτοῖ. καὶ ἐπεκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ μουσῇ.

ε.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων· πρὸς αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποσειλάτωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πᾶν τὸ λεπρόν, καὶ πᾶν τὸ γονορροῦν, & πᾶν τὸ ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ, ἀπὸ δευτερονικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποσείλατε ἐξω τῆς παρεμβολῆς, & ἐμιανοῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ κατονομαζομαι ἐν αὐτοῖς.

* καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ. καὶ ἐξαπέσειλαν αὐτοὺς ἐξω τῆς παρεμβολῆς, κατὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ μουσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων·

* λαλήθω τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, λέγων, ὁμῆς ἡ γυνὴ, ὅστις ὁ ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνδρῶν ἰσραὴλ, καὶ παρὰ τὴν παρὰ τὴν, καὶ πλημελήσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη,

* ἐξαγορεύσῃ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἐποίησεν, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημελείαν. τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπιπλεονον αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημελίαν αὐτοῦ.

* ἐὰν δὲ μὴ ἡ τῷ ἀνδρὶ ὁ ἀγχεύων, ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὴν πλημελίαν, τὴν πλημελίαν τὴν ἀποδοῦναι τῷ κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ ἕως, πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι' οὗ ἐξιλάσῃται αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

* καὶ πάντα ἀπαρχὴ καὶ πᾶν τὸ ἀγιαζόμενον ἐν υἱοῖς ἰσραὴλ.

* ὅσα αὐτῷ προσφέρωσι τῷ κυρίῳ, τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἕως, καὶ ἐκάστου τοῦ ἁγιασμένου αὐτοῦ ἕως. καὶ ἀνὴρ, ὃς δὲ ὦ τῷ ἱερεῖ, αὐτῷ ἕως.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων·

* דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש
 כית שטרה אשתו ומעלה בו מעל :
 * ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
 ונסתרה והיא נטמאה ועד ימין בה והוא לא
 נתפשה : * ועבר עליו רוח קנאה וקנא את
 אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה
 וקנא את אשתו והיא לא נטמאה :
 * והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא
 את קרבנה עליה עשירת האפר קמח שערים
 לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת
 קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון :
 * והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה :
 * ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר
 אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים :
 * והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע
 את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת
 הזכרון מנחת קנאת הוא וכיד הכהן יהיו מי
 המרים המארים : * והשביע אתה
 הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך
 ואם לא שטית טמאה תחרת אישך הנקי ממי
 המרים המארים האלה : * וארת כי
 שטית תחרת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
 את שכבתו מבלעדי אישך : * והשביע הכהן
 את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן
 לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך
 עמך בתר יהוה את ירכך נפלת וארץ בטנד
 צבה : * ובאו המים המארים האלה במעין
 לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן :
 * וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי
 המרים :

* Loquere ad filios Israel, & dices ad eos:
 Vir cuius vxor errauerit, maritumque conte-
 mnens dormierit cum altero viro,
 * Et hoc maritus deprehendere non qui-
 uerit, sed latet adulterium, & testibus argui
 non potest, quia non est inuenta in stupro:
 * Si spiritus zelotypiae concitauerit virum
 contra vxorem suam quae polluta est, vel fal-
 sa suspitione appetitur,
 * Adducet eam ad sacerdotem, & offeret
 oblationem pro illa decimam partem sari fa-
 rinæ ordeaceae. Non fundet super eam oleum,
 nec imponet thus, quia sacrificium zelotypiae
 est, & oblatio inuestigans adulterium.
 * Offeret igitur eam sacerdos, & statuet co-
 ram Domino,
 * Assumetque aquam sanctam in vase ficti-
 li, & paxillum terrae de pauimento taberna-
 culi mittet in eam.
 * Cumque steterit mulier in conspectu Do-
 mini, discooperiet caput eius, & ponet super
 manus illius sacrificium recordationis & obla-
 tionem zelotypiae. Ipse autem tenebit aquas
 amarissimas,
 * In quibus cum execratione maledicta con-
 gessit, adiurabitque eam & dicet: Si non dor-
 miuit vir alienus tecum, & si non polluta es
 deserto mariti toro, non te nocebunt aquae
 istae amarissimae, in quas maledicta congessi.
 * Sin autem declinasti à viro tuo, atque pol-
 luta es, & concubuisti cum altero,
 * His maledictionibus subiacebis: Det te
 Dominus in maledictionem exemplumque
 cunctorum in populo suo. putrescere faciat
 femur tuum, & tumens vterus tuus dirum-
 patur.
 * Ingrediantur aquae maledictae in ven-
 trem tuum, & vtero tumescente putrescat fe-
 mur. Et respondebit mulier: Amen, amen.
 * Scribetque sacerdos in libello ista maledicta, & delebit ea aquis amarissimis, in quas
 maledicta congessit.

תרגום אונקלוס

* מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר ארי תסטי אתחיה ותשקר ביה שקר : * וישכב גבר יתה שוכבת זרעא ויהא מכסא
 * ועבר עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתחיה ויהא מסאבא או
 * וייתי גברא ית אתחיה לזר כהנא וייתי ית קרבנה עלה חר מן עשרה
 * ויסיב כהנא מי כיור במאן דחסף ומן עפרא דיהי ביסודי משכנא ויסב כהנא ויתן
 * ויקים כהנא ית אתחיה קדם ויי ויפרע ית רישא דאתחיה ויתן על ידהא ית מנחת דכרנא מנחת קנאתא הוא
 * ויימי יתה כהנא ויימר לאתחיה אם לא שכיב גבר יתך ואם לא
 * וימי כהנא ית אתחיה במוסתא דלוטא ויימר כהנא לאתחיה
 * ויעלן מנא מלטינא
 * ויכתוב ית לוטא האלין כהנא בספרא

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Viri vi-
ri si transgressa fuerit uxor eius, & contempserit
eum contemnens, * Et dormierit quis cum ea
coitu seminis, & latuerit ab oculis viri sui, et cela-
uerit, ipsa autem fuerit polluta, & testis non fuerit
contra eam, & ipsa non fuerit comprehensa,

* Et superuenerit ei spiritus zelotypiae, & zela-
uerit uxorem suam, ipsa autem polluta est, vel ve-
nerit super eum spiritus zelotypiae, & zelauit ux-
orem suam, ipsa uero non fuerit polluta:

* Et ducet homo uxorem suam ad sacerdotem, &
offeret donum pro ea, decimam partem æphi fa-
rinam ordeaceam: non effundet super eam oleum,
neque imponet super eam thus. est enim zelotypiae
sacrificium memorationis, commemorans peccatum.

* Et adducet eam sacerdos, & statuet eam co-
ram Domino: * Et sumet sacerdos aquam pu-
ram uiuentem in vase fictili, & de terra existente
super pavimento tabernaculi testimonij: & acci-
piens sacerdos immittet in aquam:

* Et statuet sacerdos mulierem coram Domino, &
discooperiet caput mulieris, et dabit super ma-
nus eius sacrificium memorationis, sacrificium ze-
lotypiae: in autem manu sacerdotis erit aqua repre-
hensionis execrata hac.

* Et adiurabit eam sacerdos, & dicet mulieri,
Si non dormiuerit aliquis tecum, si non transgressa
es ut polluereris sub viro tuo, innocens esto ab a-
qua redargutionis execrata hac.

* Si uero tu transgressa es maritata existens, aut
polluta es, & dedit quis concubitum suum in te,
præter virum tuum,

* Et adiurabit sacerdos mulierem in iuramen-
tis execrationis huius. & dicet sacerdos mulieri:
Det Dominus te in execratione & in iuramento in
medio populi tui, cum dederit Dominus fe-
mur tuum decidens, & uterum tuum dirup-
tum:

* Et introibit aqua execrata hac in uterum
tuum ut dirumpat ventrem, & decidat femur
tuum. et dicet mulier, Fiat, fiat.

* Et scribet sacerdos execrationes has in li-
bro: & delebit in aqua redargutionis exe-
crata.

* λέγων τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ἀνδρὲς
ἀνδρὲς ἐὰν ᾤσθῃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ παρείδῃ αὐτὸν ὑπερι-
δοῦσα. * καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτῃ ἀπέρματος,

καὶ λάθῃ ἢ ὀφθαλμοῖς ὁ ἀνδρὲς αὐτῆς, καὶ κρύψῃ, αὐτὴ
ᾧ ἢ μεμιασμένη, & μάρτυς μὴ ἢ κατ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ἢ
συνελήμνη,

* καὶ ἐπέλθῃ αὐτὰ πρὸς μαζὰς ζηλώσεως, &
ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ ᾧ μεμίδεται, ἢ ἐπέλθῃ
ἐπ' αὐτὸ πρὸς μαζὰς ζηλώσεως, καὶ ἐζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, αὐτὴ ᾧ μὴ ἢ μεμιασμένη,

* καὶ ἄξει ὁ ἀνὴρ αὐτὴν
τὴν γυναῖκα αὐτῆς πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ παραθήσει τὸ δῶρον πε-
ρὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἀλουργὸν κριθίνον, ὅσον ἑπταχθεῖ
ἐπ' αὐτὰ ἐλαιον, οὐδ' ἑπταθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον. ἔστι γὰρ ζηλω-
τυπίας θυσία μνημοσύνου, θύα μνημόχουσα αἰμαρτίῳ.

* καὶ παραθήσει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, & στήσει αὐτὴν ἐναντι κυ-
ρίου.

* καὶ λήψῃ ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγλαίῳ ὡς ρακί-
νω, καὶ τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἑπτα τοῦ ἐδάφους τῆς κληνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ.

* καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐναντι κυρίου, καὶ ἀπο-
καλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς, καὶ δώσει ἑπτα τὰς
χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζη-
λωτυπίας, ἐν ᾗ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγκμοῦ
τῆς ἑπτακαταρώμενον τοῦτο.

* καὶ ὀρκισθῇ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικὶ, εἰ μὴ κε-
κοίμηται τις μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ᾤσθῃς ἡ μισθῇς μισθῇς αὐτῆς ὑπὸ τὸν
ἀνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγκμοῦ τῆς
ἑπτακαταρώμενον τοῦτο.

* εἰ γὰρ σὺ ᾤσθῃς ἡ μισθῇς ὑπανδρὸς οὐκ ἔστι ἡ μεμίδαι, καὶ
ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐτῆς ἐν θεῷ, πλὴν τοῦ ἀνδρός σου,

* καὶ ὀρκισθῇ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀρχῆς
ταύτης. καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικὶ, δώῃ κύριός σου ἐν ἀρχῇ καὶ
ἐν ὅρκῳ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δουλεύειν κύριον τὸν μετ' ἐμοῦ
σου διαπεπλοκότα καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπεσμένην.

* καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τῆς ἑπτακαταρώμενον τοῦτο εἰς
τὴν κοιλίαν σου περὶ γαστέρας, καὶ διαπεσεῖν μετ' ἐμοῦ σου. &
ἐρεῖ ἡ γυνὴ, ἡρότο ἡρότο.

* καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀρχὰς ταύτας εἰς βί-
βλιον, καὶ ἔσθαι εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγκμοῦ τοῦ ἑπτακατα-
ρώμενον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Loquere cum filiis Israel, & dices ad eos: Vir cuius uxor errauerit, & prauaricata fuerit iu cum prauaricationem:
* Et concubuerit vir cum ea coitu seminis, & occultum atque absconditum fuerit ab oculis viri sui, & ipsa est contaminata, & nullus testis est
contra eam, neque ipsa est deprehensa.

* Aut spiritus zelotypiae transierit super eum, & zelauerit uxorem suam, & ipsa non fuerit contaminata:
* Adducet vir uxorem suam
ad sacerdotem, & adducet cum ea oblationem suam decimam partem trium satorum farinae ordeaceae: non effundet super eam oleum, nec ponet su-
per eam thus, quia munus zelotypiae est, munus recordationis commemorans peccata.

* Offeretque eam sacerdos, & statuet
eum coram Domino.
* Et tollet sacerdos aquas lutetis in vase fictili, & de puluere qui est in fundamento tabernaculi tollet sa-
cerdos, & mittet eum in aquas.

* Et statuet sacerdos mulierem coram Domino, & discooperiet caput mulieris, & ponet in ma-
nibus eius munus recordationis, munus zelotypiae est. & in manu sacerdotis erunt aquae amarae maledictae.
* Adiurabitque eam sacerdos, & dicet mulieri: Si non concubuit vir tecum, & si non declinasti ut contaminata esses, excepto viro tuo, eris in-
noxia ab aquis istis amarissimis maledictis.

* Et si tu declinasti a viro tuo & polluta es, & concubuit vir tecum, excepto viro tuo:
* Adiurabitque sacerdos mulierem iuramento maledictionis, & dicet sacerdos mulieri: Dabit te Dominus in maledictionem & iuramentum
in medio populi tui, cum dederit Dominus femur tuum putridum & viscera tua tumentia.

* Ingrederenturque aquae istae maledictae in utero tuo, & tumere facient viscera & computrescere femur. & dicet mulier, Amen, amen.
* Scribetque sacerdos maledictiones has in libello, & delebit eas in aquis amarissimis.

24 * והשקה את האשה את מי המרים המארים
25 ובאו בה המים המארים למרים : * ולקח הכהן
מִיד האשה אֶת מִנְחַת הַקִּנְאָה וְהִנִּיף אֶת-הַמִּנְחָה
26 לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֶת-הַמִּזְבֵּחַ : * וְקִמַּץ הַכֹּהֵן
מִן-הַמִּנְחָה אֶת-אֶזְכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחֵר
27 יִשְׁקָה אֶת-הָאִשָּׁה אֶת-הַמִּים : * וְהִשְׁקָה אֶת-
הַמִּים וְהִיְתָה אִם-נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִישׁוֹ
וְכָאוּ בָּהּ הַמִּים הַמִּאֲרָרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בַטָּהַר
וְנִפְלָה יִרְכָּה וְהִיְתָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקָרֵב עִמָּה :
28 * וְאִם-לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטָהֳרָה הוּא וְנִקְתָּרָה
29 וְנִזְרְעָה זֶרַע : * וְאֵת תּוֹרַת הַקִּנְאָה אֲשֶׁר תִּשְׁטָה
30 אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁה וְנִטְמָאָה : * אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר
עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנָּא אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת-
הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֶת כָּל-חֲתוּרָה
31 הַזֹּאת : * וְנִקְחָה הָאִישׁ מִעֵץ וְהָאִשָּׁה הִהוּא תִּשָּׂא
אֶת-עוֹנָהּ :

ו

* וידבר יהוה אל משה לאמר :
* דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה
כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה : * מִיֵּין וְשִׁכְרִי
יִזִּיר חֶמֶץ יֵינִי וְחֶמֶץ שִׁכְרִי לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל-מִשְׁרַת
עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לֶחֶם וְיֵבֶשִׁים לֹא יֹאכַל :
* כָּל יְמֵי נְזִירוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִנֶּפֶן הַיֵּין מִחֲרָצִים
וְעַד-זֶג לֹא יֹאכַל : * כָּל-יְמֵי נְזִירוֹ תַעֲרֵל לֹא-
יַעֲבֹר עַל-רֹאשׁוֹ עַד-מֵלֶאכֶת הַיָּמִם אֲשֶׁר-יִזִּיר
לִיהוָה קֹדֶשׁ יִהְיֶה גִדּוֹל פָּרַע שְׁעָרָאשׁוֹ : * כָּל-יְמֵי
הַזִּירוֹ לִיהוָה עַל-נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא : * לְאִבּוֹ וּלְאִמּוֹ
לְאֶחָיו וּלְאֶחָתוֹ לֹא-יִטְמָא לָהֶם בְּמָתָם כִּי נִזִּיר
אֱלֹהֵיו עַל-רֹאשׁוֹ :

24 * Et dabit ei bibere . Quas cum exhau-
ferit,
25 * Tolle sacerdos de manu eius sacrificium
Dzelotypiæ , & eleuabit illud coram Domino,
imponetque illud super altare.
26 * Ita duntaxat vt prius pugillum sacrificij
tollat de eo quod offertur , & incendat super
altare . & sic potum det mulieri aquas amari-
fimas.
27 * Quas cum biberit si polluta est , & con-
tempto viro adulterij rea est , pertransibunt
eam aquæ maledictionis , & inflato ventre co-
putrescet femur : eritque mulier in maledi-
ctionem & in exemplum omni populo.
28 * Quod si polluta non fuerit , erit innoxia ,
& faciet liberos.
29 * Ista est lex zelotypiæ : Si declinauerit mu-
lier à viro suo , & si polluta fuerit ,
30 * Maritusque zelotypiæ spiritu concitatus
adduxerit eam in conspectu Domini :
31 * Et fecerit ei sacerdos iuxta omnia quæ
scripta sunt : maritus absque culpa erit , & illa
recipiet iniquitatem suam.

CAP. VI.

1 Locutusque est Dominus ad Moysen , dicens :
2 * Loquere ad filios Israel , & dices ad eos :
A Vir siue mulier cum fecerint votum vt san-
ctificentur , & se voluerint Domino consecrare ,
3 * A vino & omne quod inebriare potest ,
abstinebunt . Acetum ex vino & ex qualibet
alia potione , & quicquid de vua exprimitur ,
non bibent . vuas recentes siccasque non co-
4 medent * Cunctis diebus quibus ex voto
Dño consecrantur . quicquid ex vinca esse po-
test , ab vua passa vsq; ad acinû , non comedet .
5 * Omni tempore separationis suæ nouacula
non transibit per caput eius vsque ad com-
pletum diem quo Domino consecratur . San-
ctus erit crescente cæsarie capitis eius .
6 * Omni tempore consecrationis suæ super
mortuum non ingreditur .
7 * Nec super patris quidem & matris , & fra-
tris sororisque funere contaminabitur , quia
consecratio Dei sui super caput eius est .

תרגום אונקלוס

24 וישקי ית אחתא ית מִיָּא מְרִירָא מְלִטְטִיא ויעלון בה מִיָּא מְלִטְטִיא ללוט :
25 ויסב כהנא מידא דאחתא ית מִנְחַת קנאָתא ויריס
26 ויקמוץ כהנא מן מִנְחַת ית אדכרתה ויסיק למדבחה ויבחר כן וישקי ית אחתא ית מִיָּא :
27 וישקינה ית מִיָּא ויהי אם אסתאבת ושקרת שקר בבבלה ויעלון בה מִיָּא מְלִטְטִיא ללוט ויפחון מעה ויחמסי ירבה ויהי אחתא ללוט בגו
28 ואם לא אסתאבת איתתא ודכיא היא ותפוק זכארה ותערי עדוי :
29 דא אוריתא דקנאָתא דתסטי אחתא בר מבבלה
30 או גבר דיעבר עלוהי רוח קנאָה ויקני ית איתתיה ויקים ית אחתא קדם יי ויעבר לה כחנא ית כל אוריתא דדא :
31 ויהא זכא גברא מחובין ואחתא תהיא תקבל ית חובה :

ו

1 ומליל יי עם משה למימר :
2 מחמר חדת ועתיק ער חל דחמר חודת
3 כל יומי נזריה מכל דיהעבר מגפנא דחמר
4 כל יומי נזריה מכל דיהעבר מגפנא דחמר
5 כל יומי נזריה מכל דיהעבר מגפנא דחמר
6 כל יומי נזריה מכל דיהעבר מגפנא דחמר
7 לאכונה ולאמיה לאחונה ולאחניה לא

* Et potabit mulierem aqua redargutionis maledictæ. & introibit in eam aqua redargutionis maledictæ. * Et accipiet sacerdos de manu mulieris sacrificium zelotypiæ, & imponet sacrificium coram Domino, & offeret illud super altare.

* Et apprehendet sacerdos de sacrificio recodationem eius, & offeret illam super altare: & post hæc potabit mulierem aqua.

* Et erit si fuerit polluta, & latuerit virum suum, & introibit in eam aqua redargutionis execrata, & rumpet vterum, & decidet femur eius. & erit mulier in execrationem in populo suo.

* Si verò non fuerit polluta mulier, & munda fuerit, & innocens erit, & seminabit semen.

* Hac lex zelotypiæ, quam si transferit mulier maritata existens, & polluta fuerit:

* Aut homo cui euenerit super eum spiritus zelotypiæ, & zelauerit uxorem suam, & statuet eam coram Domino:

* Et faciet ei sacerdos omnem legem hanc, et innocens erit homo à peccato. & mulier illa recipiet peccatum suum.

CAP. VI.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Vir aut mulier qui magnè vouerit votum ut sanctificetur sanctificationem Domino,

* A vino & sicera sanctificabitur. acetum ex vino, & acetum è sicera non bibet: & quæcunque operantur ex vna non bibet: & tuam recentem, & tuas passas non comedet

* Omnibus diebus voti sui. ab omnibus quæcunque fiunt ex vitibus vinum, è corticibus vineæ usque ad acinum non comedet,

* Omnibus diebus voti sanctificationis suæ: non macula non transibit super caput eius, usquequo impleantur dies quos vouit. sanctus erit, nutriendum capillum capitis sui.

* Omnibus diebus voti Domino super omnem animam mortuam non introibit,

* Super patrem & matrem, & super fratrem & super sororem, non polluetur in eis, mortuis illis: quia votum Dei sui super eum, & super caput eius,

* καὶ ποτίει τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἱπκαταρωμένου. καὶ εἰσελδύσει εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεμῶ τοῦ ἱπκαταρωμένου.

* καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν θυσίαν τῆς ζηλωτυπίας, καὶ ἱπκήσει τὴν θυσίαν ἐν θυμῷ κυρίου. καὶ προσθήσει αὐτὴν ἱπκῇ τῇ θυσιᾷ.

* καὶ θράξει ὁ ἱερεὺς διὰ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, & αἰοίσει αὐτὴν ἱπκῇ τῇ θυσιᾷ, καὶ μὴ ταῦτα ποιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ.

* καὶ ἔσται ἐὰν ἡ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν θυμὸν αὐτῆς, & εἰσελδύσει εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἱπκαταρωμένου, καὶ προσθήσει τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσέται ὁ μηρὸς αὐτῆς. καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς αἶψαν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς.

* ἐὰν δὲ μὴ μισθῇ ἡ γυνὴ, καὶ καταράσῃ, καὶ αἰψῶ ἔσται, καὶ ἐκπαρμαλῇ σπέρμα.

* ὅτι ὁ νόμος τῆς ζηλωτυπίας, οὗ ἐστὶν ὁ νόμος ἡ γυνὴ ὑ-

πανδρῶ ἔσα, & μιανθῇ, ἡ ἀνδρῶ ὡς ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὰ πνῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, &

σῇ αὐτὴν κατάντη κυρίου, & ποιήσῃ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς πᾶν τὸν νόμον τοῦτον, & αἰψῶς ἔσται ὁ ἀνδρῶς διὰ αἵμαρτίας. καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήψῃ τὴν αἵμαρτίαν αὐτῆς.

5.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὴν, λέγων·

* Λάληθι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, θύῃς ἡ γυνὴ ὅς ἐστιν μεγάλως θυξῇ θυγὴν ἀφαιγνίσας ἀγνείαν κυρίου, διὰ οἴνου & σικέρας ἀγνισθῇ. ὅς ἐστιν οἶνος καὶ ὅς ἐστιν σικέρα ἐπίεται. καὶ ὅσα κατεργάζῃ ἐκ σαφυλῆς οὐ πῖε, καὶ σαφυλῇ πρὸς φατον καὶ σαφίδας οὐ φάγῃ

* πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς θυγῆς αὐτῆς. διὰ πᾶν τὸν ὅσα γίνῃ ἐξ ἀμπέλων οἶνον, διὰ σφυλῶν ἕως γὰρ τοῦ οὐ φάγῃ

* πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς θυγῆς ἐξ ἀγνισμοῦ αὐτῆς. θυξῇ ὅσα ἐπελδύσεται ἱπκῇ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἕως ὅτι πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ἡύξατο. ἀγῇ ἔσται, τρέφων κόμην τείχα κεφαλῆς αὐτῆς.

* πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς θυγῆς κυρίου ἱπκῇ πᾶσιν ψυχῇ τετελευτηκῇ ὅσα εἰσελδύσῃ

* ἱπκῇ πατρί καὶ μητρί, καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθῇ ἐπ' αὐτοῖς, διὰ θανάτων αὐτῶν, ὅτι θυγὴ θεοῦ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἱπκῇ κεφαλῆς αὐτῆς,

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

24 Et dabit bibere mulieri aquas amarissimas & maledictas. ingredienturque in eam aquæ maledictæ in maledictionem.

25 Tolleque sacerdos de manu mulieris sacrificium zelotypiæ, & eleuabit munus coram Domino, & offeret illud in altari.

26 Et tollet sacerdos de munere plenum pugillum, & adolebit in altari: & postea dabit bibere mulieri aquas.

27 Et cum propinauerit ei aquas, si illa polluta est, & præuauicauit præuauicationem contra maritum suum, ingredientur in eam aquæ maledictæ in maledictionem: & tumescant viscera eius, & computrescat femur eius: & erit mulier in maledictionem in medio populi sui.

28 Si autem mulier non est polluta, sed munda est, egredietur innoxia, & concipiet conceptionem.

29 Ista est lex zelotypiæ, quando declinauerit mulier à viro suo, & contaminata fuerit.

30 Aut viri super quem transferit spiritus zelotypiæ & zelauerit uxorem suam. statuetque uxorem coram Domino.

31 Facietque ei sacerdos iuxta omnem legem hanc. & erit vir innocens à peccatis, & mulier illa recipiet iniquitatem suam.

CAP. VI.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

1 Loquere cum filiis Israel, & dices eis: Vir siue mulier cum fecerint votum nazaræi, ut separetur coram Domino,

2 A vino nouo & veteri separetur: acetum ex vino nouo, & acetum ex vino veteri non bibat: & quicquid de vuis exprimitur non bibat: uas quoque virides & siccas non comedet.

3 Cunctis diebus quibus fuerit nazaræus, de omnibus quæ fiunt de vite vini, à granulis usque ad folliculos, non comedat.

4 Cunctis diebus quibus ex voto fuerit nazaræus, nouacula non transibit super caput eius, usque ad complementum dierum quibus fuerit nazaræus coram Domino, sanctus erit: crescere dimittet casariam capillorum capitis sui.

5 Cunctis diebus quibus fuerit nazaræus coram Domino, super animam mortui non ingreditur:

6 Neque contaminabitur pro patre vel pro matre sua, aut pro fratre vel sorore sua si mortui fuerint, quia corona Dei sui est super caput eius.

כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: * וכי ימור
 מר עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו וגלח
 ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: * וביום
 השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל
 הכהן אל פתח אהל מועד: * ועשה הכהן
 אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר הטא
 על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא:
 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן
 שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא
 נזרו: * וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי
 נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: * והקריב
 את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד
 לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת
 ואיל אחד תמים לשלמים: * וסל מצות
 סלת חלה בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
 בשמן ומנחתם ונספיהם: * והקריב הכהן
 לפני יהוה ועשה את חטאתו ואר עלתו:
 * ואר האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על
 סל המצות ועשה הכהן אר מנחתו ואר
 נסכו: * וגלח הנזיר פתח אהל מועד את
 ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על
 האש אשר תחת זבח השלמים: * ולקח הכהן
 את הזרע בשלה מן האיל וחלה מצה אחת
 מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר
 התגלחו את נזרו: * והניף אותם הכהן תנופה
 לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזר התנופה
 ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: * זאת
 תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד
 אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על
 תורת נזרו: * וידבר יהוה אל משה לאמר:

8 * Omnibus diebus separationis sue sanctus e-
 9 rit Domino. * Sin autem mortuus fuerit sub
 B tō quispiam coram eo, polluetur caput con-
 10 secrationis eius, quod radet illico in eadē die
 purgationis suæ, & rursus septima. * In octa-
 11 ua autem die offeret duos turtures, vel duos
 pullos columbæ sacerdoti in introitu foederis
 12 testimonij: * Facietque sacerdos vnū pro pec-
 cato, & alterum in holocaustum, & deprecabi-
 13 bitur pro eo, quia peccauit super mortuo.
 14 * Sanctificabitque caput eius in die illo, & cō-
 secrabit Domino die separationis illius offe-
 15 rens agnum anniculum pro peccato, ita tamē
 vt dies priores irriti fiant, quoniā polluta est
 16 sanctificatio eius. * Ista est lex consecrationis:
 C Cū dies quos ex voto decreuerat complebū-
 17 tur, adducet eum ad ostium tabernaculi fœ-
 18 deris, vt offerat oblationem eius Domino a-
 gnum anniculum immaculatum in holocau-
 19 stum, & ouem anniculā immaculatā pro pec-
 cato, & arietē immaculatū hostiam pacificā.
 20 * Canistrū quoq; panū azymorū, qui consper-
 si sunt oleo, & lagana absq; fermento vnctā o-
 21 leo ac libamina singulorū, * Quæ offeret sacer-
 dos corā Dño, & faciet tā p peccato, q̄ in ho-
 22 locaustū. * Arietē verò immolabit hostiā paci-
 ficā Dño, offerens simul canistrū azymorū,
 & libamēta quæ ex more debentur. * Tunc ra-
 detur Nazareus ad ostiū tabernaculi fœderis
 D cæsariæ consecrationis suæ: tolletq; capillos e-
 ius, & ponet sup ignē q̄ est suppositus sacrifi-
 cio pacificorum. * Et armū coctum arietis tor-
 tāq; absq; fermento vnā de canistro. & lagana
 azymū vnū, & tradet in manus Nazarei, post-
 quā rasum fuerit caput eius. * Susceptaq; vni-
 uersa ab eo, eleuabit in cōspectu Dñi, & sancti-
 ficata sacerdotis erūt, sicut pectusculum quod
 separari iussum est & femur. Post hæc potest
 bibere Nazareus vinum. * Ista est lex Nazarei:
 Cū vouerit oblationē suā Dño tempore
 consecrationis suæ, exceptis his quæ inuenerit
 manus eius. Iuxta quod mente deuouerat, ita
 faciet ad perfectionem sanctificationis suæ.
 22 * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:

תרגום אונקלוס

כל יומי נזיריה קדוש הוא קדם יי: * ויבא יומא תמימה ייתי תרין שבנינן או תרין בני יונה לזח כהנא לתרע משכן זימנא: * ויעבד כהנא
 9 ויזיר קדם יי ית יומי נזיריה וייתי אמר בר
 10 ודא אוריתא דנזירא ביום משלם יומי נזיריה וייתי לתרע משכן
 11 ויקריב ית קרבניה קדם יהוה אמר בר שתיה שלים חד לעלתא ואמריתא חדא בת שתיה שלמתא לחטאתא ודבר חד
 12 וסל פטיר סלת גרצן דפילן במשח ואספוגין פטירין דמשיחין במשח ומנחתהון ונספיהון:
 13 וית דכרא ועבד נכסח קדשיא קדם יי על סלא דפטירא ועבד כהנא
 14 ויגלח נזירא בתרע משכן זימנא ית ריש נזיריה ויסב ית שער ריש נזיריה ויתן על אישתא דתהות
 15 ויסב כהנא ית דרועא בשילא מן דכרא וגריצתא פטיריתא חדא מן סלא ואספוג פטיר חד ויתן על
 16 ויריס ויתחון כהנא ארמא קדם יי קדשא הוא לכהנא על חדיתא דארמותא ועל שקא דאפרשותא
 17 דא אוריתא דנזירא דידר קרבניה קדם יי על נזיריה בר מדתדיק ידיה כפום נזיריה דידר כן
 18 ומליל יי עם משה למימר:

* Omnibus diebus voti sui sanctus erit Domino. 8
 * Si autem quis morte moriatur subito super eū, 9
 statim polluetur caput voti sui, & radet caput suū
 in qua die mundatus fuerit. Die septimo radetur,
 * Et die octava offeret duos turtures, aut duos 10
 pullos columbarum ad sacerdotem, super ostia ta-
 bernaculi testimonij. * Et faciet sacerdos v- 11
 nam pro peccato, & vnam in holocaustum, & pro-
 pitiaabit pro eo sacerdos pro quibus peccauit pro ani-
 ma: * Et sanctificabit caput eius: in illa die 12
 sanctificatus est Domino omnibus diebus voti. &
 adducet agnum anniculum in delictum. & dies
 priores innumerati erunt, quia pollutum fuit caput
 voti sui.
 * Et hæc lex vouentis, quacunque die compleue- 13
 rit dies voti sui, offeret ipse iuxta ostia tabernacu-
 li testimonij: * Et adducent donum suum Do- 14
 mino, agnum anniculum immaculatum vnum in
 holocaustum, & agnam anniculam immaculatam
 vnam in peccatum, et arietem vnum immaculatum
 in salutare: * Et canistrum azymorum simile 15
 panes confectos in oleo, & lagana azyma vincta in
 oleo, & sacrificium eorum, & libationem eorum.
 * Et offeret sacerdos coram Domino, & faciet 16
 quod pro peccato suo, & holocaustum suum.
 * Et arietem faciet sacrificium Domino in cani- 17
 stro azymorum. & faciet sacerdos sacrificium eius,
 & libationem eius. * Et radet qui votum fe- 18
 cit iuxta ostia tabernaculi testimonij caput voti
 sui, & imponet capillos super ignem, qui est super
 sacrificium salutaris.
 * Et accipiet sacerdos brachium coctum ab arie- 19
 te, & panem vnum azymum de canistro, & la-
 ganum azymum vnum, & imponet super manus
 illius qui vouit, postquam raserit ipse caput suum.
 * Et offeret ea sacerdos impositionem corā Do- 20
 mino, sanctum erit sacerdoti super pectusculum im-
 positionis, & super brachium separationis. & post
 hæc bibet qui vouit vinum.
 * Hæc lex vouentis, quicunque vouerit Domi- 21
 no donum suum Domino pro voto suo, præter ea quæ
 inuenerit manus eius secundum potentiam voti sui,
 quod vouerit secundum legem sanctificationis eius.
 * Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 22

* πάσας τὰς ἡμέρας τῆς δόξης αὐτοῦ ἅγιος ἔσται τὸ κεφάλαιον.
 * ἐὰν δὲ τις θανάτῳ λυθῇ ἀπὸ θανάτου ἐπ' αὐτῷ, ὡς ἀ-
 χῆμα μαινθήσεται ἢ κεφαλὴ δόξης αὐτοῦ, (ἐξυρῆσεται) τὴν κε-
 φαλήν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθαρῶς. τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ
 10 ἐξυρῆσεται, * καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνες, ἢ
 δύο νεοσσούς περὶ τῶν ἱερῶν, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκη-
 11 νῆς τοῦ μαρτυρίου. * καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ
 ἀμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλιάσεται
 12 περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἡμαρταν περὶ τῆς ψυχῆς.
 * καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ-
 γιάσει κυρίως πάσας τὰς ἡμέρας τῆς δόξης. καὶ προσάξει
 ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμελίαν. καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὅτε-
 13 ραι ἄλλοι ἐσθ' ὅτι ἐμίσθῃ ἡ κεφαλὴ δόξης αὐτοῦ. * καὶ
 ὅτι ὁ νόμος τοῦ δόξα μέρους ἢ δὴ ἡμέρα πληρώσει ἡμέρας ἐν-
 14 χῆς αὐτοῦ, προσθήσει αὐτὸς ὡς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τῆς μαρ-
 14 τυρίου, * καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον, ἀμνὸν ἐνι-
 αύσιον ἁμωμον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα, & ἀμνάδα ἐνιαυσίαν
 ἁμωμον μίαν εἰς ἀμαρτίαν, & κριὸν ἓνα ἁμωμον εἰς σωτή-
 15 ριον, * καὶ κανοὺν ἄζυμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀνά πεποη-
 μένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάβανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 16 θυσίαν αὐτῶν, καὶ σπονδὴν αὐτῶν. * καὶ προσθήσει ὁ ἱερεὺς
 ἐναντὶ κυρίου, καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ τὸ ὀλο-
 17 καύτωμα αὐτοῦ. * καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν κυρίως ἐ-
 πὶ τῷ κανὼ τῶν ἄζυμων. καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ,
 18 καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. * καὶ ἐξυρῆσεται ὁ δόξα μέρους ὡς
 τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς ἐν-
 19 χῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὰς τείχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν
 19 θυσίαν τοῦ σωτηρίου. * καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βρα-
 χίονα ἐφ' ὃν λήπτει τὸν κριόν, καὶ ἄρτον ἓνα ἄζυμον λήπτει τὸν κα-
 νοῦν, καὶ λάβανον ἄζυμον ἐν, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τῆς
 20 θυγμῆς αὐτοῦ τὸ ἐξυρῆσας αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
 * καὶ δώσει αὐτῷ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἐναντὶ κυρίου. ἅγιον
 21 ἔσται τὸ ἱερεὶ ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἐπίθεματος, καὶ ἐπὶ τοῦ
 βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος. καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ἵν-
 21 γμῶν οἶνον. * ὅτι ὁ νόμος τῆς ἐξυρῆσεως, ὅς ἐστιν ἐξυρῆται
 κυρίως δῶρον αὐτοῦ κυρίως περὶ τῆς ἐνχῆς αὐτοῦ, χωρὶς ὧν δὴ ἐν-
 22 ρη ἢ χεῖρ αὐτοῦ καὶ δυνάμει τῆς ἐνχῆς αὐτοῦ, ἢς δὴ ἐξυρῆται κα-
 22 τὰ τὸν νόμον ἀγνείας αὐτοῦ. * & ἐλάλησε κύριος πρὸς
 μωυσῆν, λέγων

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Cunctis diebus quibus fuerit nazareus, sanctus erit coram Domino. 9 Et si quispiam mortuus fuerit coram eo subito ipso ignorante
 polluetur caput consecrationis eius, & tondebit caput suum in die emundationis suæ, in die septima tondebit illud. 10 In die autem octava adducet
 duos turtures vel duos filios columbæ ad sacerdotem ad ostium tabernaculi fœderis. 11 Facietque sacerdos vnum pro peccato, & vnum in ho-
 locaustum: & propiciabit pro eo qui peccauit super mortuo. & sanctificabit caput eius in die illa. 12 Et consecrabit coram Domino dies separa-
 tionis illius. & adducet agnum anniculum pro delicto, & dies priores fiant irriti, eo quod polluta est sanctificatio eius. 13 Ista est lex nazaræi
 in die quo expleti fuerint dies sanctificationis eius, adduceturque ad ostium tabernaculi fœderis: 14 Et offeret oblationem suam coram Do-
 mino agnum vnum anniculum integrum in holocaustum, & agnam vnam integram pro peccato, & arietem vnum integrum in hostiam sanctificatio-
 num: 15 Et canistrum azymorum, & placentas ex simila conspersas oleo, & lagana azyma vincta oleo, & munera sua & libamina sua. 16 Et offeret ea
 sacerdos coram Domino, & faciet sacrificium pro peccato & holocaustum eius. 17 Et offeret arietem hostiæ sanctificationum coram Domino cum
 canistro azymorum. offeretque sacerdos munus & libamentum eius. 18 Et tondebit in ostio tabernaculi fœderis caput consecrationis suæ, & tollet
 capillos capitis consecrationis suæ, & ponet super ignem qui est sub lebetes, in quo coquuntur carnes hostiæ sanctificationum. 19 Tolleque sa-
 cerdos brachium coctum arietis, & placentam azymam vnam de canistro, & lagana azyma vnum, & ponet super manus nazaræi postquam to-
 nondit caput consecrationis suæ. 20 Eleuabitque ea sacerdos eleuatione coram Domino: & quod sanctificatum est, erit sacerdotis cum pectus-
 culo eleuationis, & cum femore quod separatum est, & postea bibet Nazareus vinum. 21 Ista est lex nazaræi qui vouerit oblationem suam
 coram Domino super consecratione sua, exceptis his quæ inuenerit manus eius iuxta votum suum quod vouit, ita faciet iuxta legem consecrationis
 suæ. 22 Locutusque est Dominus cum Moyse, dicens:

דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר כה תברכו את-
בני ישראל אמור להם:
יברכך יהוה וישמרך:
יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
ושמו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ז

ויהי ביום כלות משה
להקים את-המשכן וימשח אתו ויקדש אתו
ואת-כל-כליו ואת-המזבח ואת-כל-כליו
וימשחם ויקדש אתם:
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אברהם
הם נשיאי המטות הם העמדים על-הפקדים:
ויביאו את-קרבתם לפני יהוה שש-עגלות
עב ושני עשר בקר עגלות על-שני הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן:
ויאמר יהוה אל-משה לאמר:
קח מאתם והיו לעבד את-עבדת אהל מועד ונתתה
אותם אל-הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה
את-העגלות ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלויים: את-
שתי העגלות ואת-ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם: ואת-ארבע העגלות ואת-שמונת
הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן-
אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
עלהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת
המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאם את-
קרבתם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל-משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרבתם
לחנכת המזבח:

²³ * Loquere Aaron & filiis eius: Sic benedicetis filiis Israel, & dicetis eis:
²⁴ * Benedicat tibi Dominus, & custodiat te.
²⁵ * Ostendat Dominus faciem suam tibi, & misereatur tui.
²⁶ * Conuertat Dominus vultum suum ad te, & det tibi pacem.
²⁷ * Inuocabuntque nomen meum super filios Israel, & ego benedicam eis.

CAP. VII.

¹ **A**ctum est autem in die qua compleuit Moyses tabernaculum, & crexit illud: vnxitque, & sanctificauit cum omnibus vasis suis, altare similiter & omnia vasa eius:
² * Obtulerunt principes Israel capita familiarum quæ erant per singulas tribus præfecti eorum qui numerati fuerant,
³ * Munera coram Domino sex plaustra tecta cum duodecim bobus. Vnum plaustrum obtulere duo duces, & vnum bouem singuli obtuleruntque ea in conspectu tabernaculi.
⁴ * Ait autem Dominus ad Moysen:
⁵ * Suscipe ab eis vt seruiant in ministerio tabernaculi, & trades ea Leuitis iuxta ordinem ministerij sui.
⁶ * Itaque cum suscepisset Moyses plaustra & boues, tradidit ea Leuitis.
⁷ * Duo plaustra & quatuor boues dedit filiis Gerson, iuxta id quod habebant necessarium:
⁸ * Quatuor alia plaustra & octo boues dedit filiis Merari, secundum officia & cultum suum sub manu Ithamar filij Aarō sacerdotis.
⁹ * Filiis autem Caath non dedit plaustra & boues, quia in sanctuario seruiunt, & onera propriis portant humeris.
¹⁰ * Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris die qua vnctum est oblationem suam ante altare.
¹¹ * Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris.

תרגום אונקלוס

²³ מליל עם אהרן ועם בנוהי למימר בדין תברכו את בני ישראל כד תימרו לחון: ²⁴ יברכינך יי וישרינך: ²⁵ וינח יי שכינתו לך: ²⁶ יעדי יי רגויה מינך וישוי לך שלום: ²⁷ וישוון יח ברכת שמי על בני ישראל ואנא אברכינן:

ז

¹ ויהי ביוםא דשצי משח לאקמא ית משכנא ורבי יתיה וקדוש יתיה וית כל מנוחי וית מדכחא וית ² וקריבו רבבי ישראל רישי בית אבהתהון אנו רבבי שבטיא אינו דקמיין על מנוחא: ³ ואתי ית קרבנהון לקדם יי שית עגלן ביד מחפין ותי עשר תורין עגלתא על תרין רבביא ותורא אחד וקריבו ויתהון קדם משכנא: ⁴ ויאמר יהוה למשה למימר: ⁵ קביל מנהון ויהון למפלח ית פלחן משכן ומנא ותתן ויתהון ללואי גבר כמיסת פלחניה: ⁶ וית תרתי עגלתא וית ארבעת תורי יתב לבני גרשון כמסת פלחנהון: ⁷ וית תרתי עגלתא וית ארבעת תורי יתב לבני מררי כמסת פלחנהון בידא דאיתמר בר אהרן כהנא: ⁸ וקריבו רבביא ית חנכת מדכחא ביוםא דרביא יתיה ⁹ וקריבו רבביא ית חנכת מדכחא ביוםא דרביא יתיה ¹⁰ ויאמר יי למשה רבא חד ליוםא רבא חד ליוםא יקריבו ית קרבנהון ¹¹ וקריבו רבביא ית קרבנהון קדם מדכחא: ¹² וקריבו רבביא ית קרבנהון קדם מדכחא:

* Loquere Aaron & filiis eius, dicens: Sic be-
nedicetis filiis Israel, dicentes eis:
* Benedicat tibi Dominus, & custodiat te:
* Illuminet Dominus vultum suum super te,
& misereatur tui:
* Eleuet Dominus vultum suum super te, &
det tibi pacem.
* Et imponent nomen meum super filios Israel,
& ego benedicam eis.

CAP. VII.

ET factum est die qua consummauit Moyses, ut
erigeret tabernaculum: & vnxit illud, & san-
ctificauit illud, & omnia vasa eius, & altare, &
omnia vasa eius, & vnxit ea & sanctificauit
ea.

* Et obtulerunt principes Israel principes do-
morum familiarum suarum. hi principes tribuum,
hi prefecti super gubernatione.

* Et obtulerunt dona sua coram Domino, sex
plaustra tecta, et duodecim boues, plaustrum à duo-
bus principibus, & vitulum ab vnoquoque: &
obtulerunt coram tabernaculo.

* Et ait Dominus ad Moysen, dicens:

* Accipe ab eis, & erunt ad opera ministrato-
rii tabernaculi testimonij: & dabis ea Leuitis, v-
nicuique iuxta ministerium eius.

* Et accipiens Moyses plaustra & boues, dedit
ea Leuitis.

* Duo plaustra & quatuor boues dedit filiis
Gerson iuxta ministeria ipsorum.

* Et quatuor plaustra & octo boues dedit filiis
Merari iuxta ministeria ipsorum, per Ithamar fi-
lium Aaron sacerdotis.

* Et filius Caath non dedit, quia ministeria san-
ctuarij habent, super humeris portabunt.

* Et obtulerunt principes ad dedicationem al-
taris in die in qua vnxit illud, & obtulerunt prin-
cipes dona sua coram altari.

* Et dixit Dominus ad Moysen, Princeps v-
nus per diem, princeps per diem offerent dona sua
ad dedicationem altaris.

* λαλήθων ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων· οὕτως βλά-
γήσετε ὁδοῦ υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς·

* βιλογήσαι Κύριον, καὶ φυλάξαι αὐτόν·

* Ἐπιφάναι κύριος τὸ πρὸσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ἐλεή-
σαι σε·

* Ἐπάροι κύριον τὸ πρὸσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, &
δώῃ σοι εἰρήνην.

* καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ ὁδοῦ υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ
ἐγὼ βιλογήσω αὐτοῖς.

Ζ.

* Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ ἣ συνετέλεσε μωυσῆς, ὥστε ἐξα-
νασῆσαι τὸν Κελύβιν, καὶ ἐχειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐ-
τόν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάν-
τα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἐχειρῶν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτὰ.

* καὶ προσέειπεν ὁ ἄρχοντας Ἰσραὴλ ἀρχοντες οἰκῶν
πατρῶν αὐτῶν. οὗτοι ὁ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι ὁ παρῆση-
κότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς.

* καὶ ἤνεγκαν τὰ δῶρα αὐτῶν
ἐν ὁδοῦ κυρίου, ἐξ ἀμάξας λαμπνικὰς, καὶ δῶδεκα βόας,
ἀμάξαν πρὸς δύο δρχόντων, καὶ μόσχον πρὸς ἑκάστου. καὶ
προσήνεγκον ἐναντίον τῆς Κελύβης.

* καὶ εἶπε κύριον πρὸς μωυσῆν, λέγων·

* λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἐθὺ πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργι-
κὰ τῆς Κελύβης τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσεις αὐτοῖς τοῖς λουῖταις,
ἑκάστῳ κτ' τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

* καὶ λαβὼν μωυσῆς τὰς ἀμάξας καὶ ὁδοῦ βόας, ἔδωκεν
αὐτοῖς τοῖς λουῖταις.

* τὰς δύο ἀμάξας καὶ ὁδοῦ τέσσαρας βόας ἔδωκεν τοῖς
υἱοῖς γερσὼν κτ' τὰς λειτουργίας αὐτῶν.

* καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ ὁδοῦ ὀκτὼ βόας ἔδωκεν
τοῖς υἱοῖς μεραρί κτ' τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ ἰθάμαρ τοῦ
υἱοῦ ἀαρὼν τοῦ ἱερέως.

* καὶ τοῖς υἱοῖς κατὰ τὸ ὅτι ἔδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ
ἁγίου ἔχουσιν, ἐπ' ὧμων ἀρούσι.

* καὶ προσέειπεν ὁ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαλισμὸν
τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἐχειρῶν αὐτό, καὶ προ-
σέειπεν ὁ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπὸ τῆς θυ-
σιαστηρίου.

* καὶ εἶπε κύριον πρὸς μωυσῆν, ἀρχῶν εἰς κατ' ἡμέ-
ραν, ἀρχῶν κατ' ἡμέραν προσέειπεν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν
ἐγκαλισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Loquere cum Aaron & cum filiis eius, dicens: Sic benedicetis filiis Israel, dicetisque eis:

25 Ostendat Dominus maiestatem suam tibi, & misereatur tui.

27 Ponentque benedictionem nominis mei super filios Israel, & ego benedicam eis.

24 Benedicat tibi Dominus, & cu-

26 Auferat Dominus iram suam à te, & po-

CAP. VII.

Factumque est in die quo compleuit Moyses erigere tabernaculum, vnxit illud, & sanctificauit illud & omnia vasa eius, altare quoque & omnia
vasa eius, & vnxit ea, & sanctificauit ea.

2 Obtuleruntque principes Israel capita domus patrum suorum, ipsi sunt prin-
cipes tribuum qui steterunt super eos qui numerati sunt.

3 Obtuleruntque oblationes suas coram Domino, sex
plaustra tecta & duodecim boues: vnum plaustrum pro duobus principibus & bouem pro vno, obtuleruntque coram tabernaculo.

4 Suscipe ab eis, vt sint ad ministrandum ministerium tabernaculi fæde-

5 Et dixit Dominus ad Moysen, dicens:

6 Tradet ea Leuitis, iuxta id quod vniciuique opus est ad ministerium suum.

7 Tulitque Moyses plaustra & boues, & tradidit Leuitis.

8 Duo plaustra & quatuor boues dedit filiis Gerson, iuxta necessitatem ministerij sui:

9 Et quatuor plaustra & octo boues dedit filiis Merari iuxta necessitatem ministerij sui, per manum Ithamar filij Aaron sacerdotis.

10 Filius autem Caath nihil dedit, quia ministerium sanctuarij erat super eos, & humeris portabant.

11 Obtuleruntque principes in dedicationem altaris in die quo vnixerunt illud, obtuleruntque principes oblationes suas ante altare.

12 Dixitque Dominus ad Moysen: Singuli principes per singulos dies offerant oblationes suas in dedicationem altaris.

* ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון
 בן עמינדב למטה יהודה: * וקרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת כלולה בשמן למנחה:
 * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן נחשון בן עמינדב: * ביום השני
 הקריב נתנאל בן צוער נשיא
 * הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה
 בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן נתנאל בן צוער: * ביום השלישי נשיא
 לבני זבולן אליאב בן חלן: * קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן אליאב בן חלן:

12 * Primo die obtulit oblationem suam Naafon filius Aminadab de tribu Iuda:
 13 * Fueruntque in ea acetabulum argenteum pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarij, vtrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium.
 14 * Mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso. * Bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum.
 15 * Hircumque pro peccato:
 16 * Et in sacrificio pacificorum, boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc est oblatio Naafon filij Aminadab.
 17 * Secundo die obtulit Nathanael filius Suar, dux de tribu Isachar, * acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarij, vtrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium.
 18 * Mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso: * Bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum, * Hircumque pro peccato.
 19 * Et in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc fuit oblatio Nathanael filij Suar.
 20 * Tertio die princeps filiorum Zabulon, Eliab filius Helon
 21 * Obtulit acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos, phialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarij, vtrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium.
 22 * Mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum incenso. * Bouem de armento, & arietem, & agnum anniculum in holocaustum, * Hircumque pro peccato.
 23 * Et in sacrificio pacificorum boues duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc est oblatio Eliab filij Helon.

תרגום אונקלוס

12 * ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב לשבט יהודה: * וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 13 * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 14 * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 15 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר קרבן נחשון בן עמינדב:
 16 * ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: * קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 17 * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 18 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר קרבן נתנאל בן צוער:
 19 * ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: * קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 20 * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 21 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זר קרבן אליאב בן חלן:

* Et fuit offerens die primo donum suum Naaf-
son filius Aminadab princeps tribus Juda:

* Et obtulit donum eius discum argenteum v-
num, triginta & centum pondus eius: phialam v-
nam argenteam septuaginta siclorum secundum si-
clum sanctum, vtraque simile plena confecta in o-
leo ad sacrificium.

* Mortariolum vnum decem aureorum, ple-
num incensi.

* Vitulum vnum è bobus, arietem vnum, agnū
vnum anniculum in holocaustum.

* Et hircum ex capris vnum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Naasson filij Aminadab.

* Die secundo obtulit Nathanael filius Sogar, 18
princeps tribus Issachar:

* Et obtulit donum suum discum argenteum v-
num, triginta & centum pondus eius, phialam v-
nam argenteam septuaginta siclorum, secundum si-
clum sanctum, vtraque plena simile confecta in oleo
in sacrificium.

* Mortariolum vnum decem
aureorum plenum incensi. * Vitulum vnum è
bobus, agnum vnum anniculum in holocaustum.

* Et hircum ex capris vnum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, a-
rietes quinque, hircos quinque, agnas anniculas
quinque. hoc donum Nathanael filij Soar.

* Die tertio princeps filiorum Zabulon, Eliab
filius Helon,

* Donum eius, discum argenteum vnum, tri-
ginta & centum pondus eius, phialam vnam argen-
team septuaginta siclorum, secundum siclum san-
ctum, vtraque plena simile confecta in oleo in sa-
crificium.

* Mortariolum vnum decem aureorum plenum
incensi.

* Vitulum vnum è bobus, arietem vnum, ag-
num vnum anniculum ad holocaustum.

* Et hircum ex capris vnum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas,
arietes quinque, hircos quinque, agnas an-
niculas quinque. Hoc donum Eliab filij Che-
lon.

12 * καὶ ὡς ὁ προσφέρων τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐ-
τοῦ ναασών, υἱὸς ἀμιναδάβ, ἀρχὼν τῆς φυλῆς ἰσάχαρ.

13 * καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, πεντήκοντα δργυροῦν ἐν,
τετράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλῃ μίαν δργυρᾶν ἐβ-
δομήκοντα σίκλων καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρω σεμι-
δάλεως πλήρη ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

14 * θυίσκῳ μίαν δέκα χευσῶν, πλήρη θυμιάματ'.

15 * μόχον εἷς ἐκ βοῶν, κριὸν εἷς, ἀμνὸν εἷς ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα.

16 * καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν εἷς παρ' ἁμαρτίας.

17 * καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κραισὶ πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον να-
ασαῶν υἱὸς ἀμιναδάβ.

18 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε ναθαναήλ, υἱὸς ζω-
γάρ, ἀρχὼν τῆς φυλῆς ἰσάχαρ.

19 * καὶ προσέφερε τὸ δῶρον αὐτοῦ, πεντήκοντα δργυροῦν ἐν,
τετράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλῃ μίαν δργυρᾶν ἐβ-
δομήκοντα σίκλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρω πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

20 * θυίσκῳ μίαν δέκα χευσῶν, πλήρη θυμιάματ'.

21 * μόχον εἷς ἐκ βοῶν, ἀμνὸν εἷς ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτω-
μα.

22 * καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν εἷς παρ' ἁμαρτίας.

23 * καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κραισὶ πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον να-
θαναήλ υἱὸς ζωγάρ.

24 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀρχὼν τῶν υἱῶν ζαβουλὼν, ἐλιαβ
υἱὸς χελὼν,

25 * τὸ δῶρον αὐτοῦ, πεντήκοντα δργυροῦν ἐν, τετράκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλῃ μίαν δργυρᾶν ἐβδομήκοντα σίκλων,
καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρω πλήρη σεμιδάλεως ἀνα-
πεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

26 * θυίσκῳ μίαν δέκα χευσῶν, πλήρη θυμιάμα-
τ'.

27 * μόχον εἷς ἐκ βοῶν, κριὸν εἷς, ἀμνὸν εἷς ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα.

28 * καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν εἷς παρ' ἁμαρτίας.

29 * καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κραισὶ πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον ἐ-
λιαβ υἱὸς χελὼν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Qui autem obtulit primo die oblationem suam, fuit Naafson filius Aminadab de tribu Juda: 12 Et oblatio eius fuit acetabulum argenteum vnum, centum & triginta siclos appendebat, phiala vna argentea appendens septuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere:

13 Vitulus vnus de bobus, aries vnus, agnus anniculus vnus in holocaustum: 14 Hircus de capris vnus pro peccato.

15 Et in sacrificio sanctificationum obtulit boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Naafson filij Aminadab.

16 In die secundo obtulit Nathanael filius Suar princeps Issachar: 17 Obtulitque oblationem suam acetabulum argenteum vnum appendens centum & triginta siclos, phialam vnam argenteam appendentem septuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere:

18 Mortariolum vnum aureum appendens decem siclos auri, plenum incenso aromatatum: 19 Vitulum vnum de bobus, arietem vnum, agnum vnum anniculum in holocaustum.

20 Et in victimam sanctificationum boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Nathanael filij Suar.

21 In die tertio princeps filiorum Zabulon, Eliab filius Helon, 22 Obtulit oblationem suam acetabulum argenteum vnum appendens centum & triginta siclos, phialam vnam auream appendentem septuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere:

23 Mortariolum vnum aureum appendens decem siclos auri, plenum incenso aromatatum: 24 Vitulum vnum de bobus, arietem vnum, agnum vnum anniculum in holocaustum.

25 Hircum vnum de capris pro peccato: 26 Et in hostiam sanctificationum boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Eliab filij Helon.

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-
 שדיאור: * קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 * פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו
 לעלה: * שעיר-עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור
 בן-שדיאור: * ביום החמישי נשיא
 לבני שמעון שלמיאל בן-צורי-שדי:
 * קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
 * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 * פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו
 לעלה: * שעיר-עזים אחד לחטאת: * ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-
 צורי-שדי: * ביום הששי נשיא לבני
 גר אליסף בן-דעואל: * קרבנו קערת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: * פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד
 בן-שנתו לעלה: * שעיר-עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן-
 דעואל: * ביום השביעי נשיא לבני אפרים
 אלישמע בן-עמיהוד:

30 * Die quarto princeps filiorum Ruben E-
 31 lisur filius Sedeur * Obtulit acetabulum
 Cargenteum appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem septuaginta si-
 clos ad pondus sanctuarij, vtrumque plenum
 simila conspersa oleo in sacrificium.
 32 * Mortariolum aureum appendens decem
 33 siclos plenum incenso. * Bouem de armen-
 34 to, & arietem, & agnum anniculum in holo-
 35 caustum, * Hircumque pro peccato.
 36 * Et in sacrificio pacificorum, boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, agnos anni-
 culos quinque. Hæc fuit oblatio Elisur filij
 37 Sedeur. * Die quinto princeps filiorum
 Symeon, Salamihel filius Surifaddai
 38 * Obtulit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta siclos, phialam argen-
 team habentem septuaginta siclos ad pondus
 sanctuarij, vtrumque plenum simila consper-
 39 sa oleo in sacrificium. * Mortariolum de-
 40 cem siclos aureum appendens plenum incen-
 41 so. * Bouem de armento, & arietem, & ag-
 42 num anniculum in holocaustum, * Hircum-
 43 que pro peccato. * Et in hostias pacifico-
 rum boues duos, arietes quinque, hircos quin-
 que, agnos anniculos quinque. Hæc fuit ob-
 44 latio Salamihel filij Surifaddai.
 45 * Die sexto princeps filiorum Gad, Helia-
 46 saph filius Duel * Obtulit acetabulum ar-
 genteum appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem septuaginta
 siclos ad pondus sanctuarij, vtrumque ple-
 num simila conspersa oleo in sacrificium.
 47 * Mortariolum aureum appendens decem
 siclos plenum incenso:
 48 * Bouem de armento, & arietem, & ag-
 num anniculum in holocaustum:
 49 * Hircumque pro peccato.
 50 * Et in hostias pacificorum, boues duos, a-
 rietes quinque, hircos quinque, agnos anni-
 culos quinque. Hæc fuit oblatio Heliasaph
 filij Duel.
 51 * Die septimo princeps filiorum Ephraim
 Elifama filius Amiud

תרגום אונקלוס

ביום רביעי ראובן אליצור בן-שדיאור: *
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: * פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד
 בן-שנתו לעלה: * שעיר-עזים אחד לחטאת: * ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:
 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורי-שדי:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
 אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: * פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד
 בן-שנתו לעלה: * שעיר-עזים אחד לחטאת: * ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורי-שדי:
 ביום הששי נשיא לבני גר אליסף בן-דעואל: * קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 * פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה:
 * שעיר-עזים אחד לחטאת: * ולזבח השלמים בקר
 שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה
 חמשה זה קרבן אליסף בן-דעואל: * ביום השביעי
 נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד:

* Die quarto princeps filiorum Ruben, Elifur 30
 filius Sedeur,
 * Donum eius, discum argenteum unum, tri- 31
 ginta & centum pondus eius, phialam unam ar-
 genteam septuaginta siclorum, secundum solum san-
 ctum, utraque plena simile confecta in oleo in sa-
 crificium.
 * Mortariolum unum decem aureorum ple- 32
 num incenso.
 * Vitulum unum ex bobus, arietem unum, ag- 33
 num unum anniculum in holocaustum.
 * Et hircum ex capris unum pro peccato: 34
 * Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie- 35
 tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
 que. hoc donum Elifur filij Sedeur.
 * Die quinto princeps filiorum Symeō, Salamiel 36
 filius Surisadai:
 * Donum eius, discum argenteum unum, trigin- 37
 ta & centum pondus eius, phialam unam argen-
 team septuaginta siclorum, secundum solum san-
 ctum, utraque plena simile confecta in oleo ad sacri-
 ficiū.
 * Mortariolum unum decem aureorum plenum 38
 incensi.
 * Vitulum unum ex bobus, arietem unum, agnū 39
 unum anniculum in holocaustum.
 * Et hircum ex capris unum pro peccato: 40
 * Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie- 41
 tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
 que. hoc donum Salamiel filij Surisadai.
 * Die sexto princeps filiorum Gad, Elifaph filius 42
 Raguel, * Donum eius, discum argenteum unū, 43
 triginta & centum pondus eius, phialam unam ar-
 genteam septuaginta siclorum, secundum solum san-
 ctum, utraque plena simile confecta in oleo in sa-
 crificium.
 * Mortariolum unum decem 44
 aureorum, plenum incensi. * Vitulum unum 45
 ex bobus, arietem unum, agnum unum anniculum
 in holocaustum. * Et hircum ex capris unum 46
 pro peccato: * Et in sacrificium salutaris, vitulas 47
 duas, arietes quinque, hircos quinque, agnas anni-
 culas quinque. hoc donum Elifaph filij Raguel.
 * Die septimo princeps filiorum Ephraim, Elifa- 48
 ma filius Ammiud.

* τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἀρχὼν τῶν υἱῶν ρουβὲν, ἐλὶθὺρ, 30
 υἱὸς σεδθούρ, * τὸ δῶρον αὐτοῦ, τευβλίον ἀργυρεῖον ἐν, 31
 τετράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλλω μίαν ἀργυρεῖν ἐβ-
 δομήκοντα σίκλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρω πλή-
 ρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
 * θυίτικλῳ μίαν δέκα χευσῶν πλήρη θυμιάματος. 32
 * μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς 33
 ὄλοκαύτωμα.
 * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 34
 * καὶ εἰς θυσίαν ζωτηρίου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, 35
 τετράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον
 ἐλὶθὺρ υἱὸς σεδθούρ.
 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ, ἀρχὼν τῶν υἱῶν συμεὼν, σαλαμι- 36
 ἡλ, υἱὸς σουρισαδαί, * τὸ δῶρον αὐτοῦ, τευβλίον ἀργυ- 37
 ρεῖον ἐν, τετράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλλω μίαν ἀρ-
 γυρεῖν ἐβδομήκοντα σίκλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέ-
 ρω πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
 * θυίτικλῳ μίαν δέκα χευσῶν, πλήρη θυμιάματος. 38
 * μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς 39
 ὄλοκαύτωμα.
 * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας· 40
 * καὶ εἰς θυσίαν ζωτηρίου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, 41
 τετράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον
 σαλαμιὴλ υἱὸς σουρισαδαί.
 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἀρχὼν τῶν υἱῶν γὰδ, ἐλίσάφ υἱὸς 42
 ραγουήλ, * τὸ δῶρον αὐτοῦ, τευβλίον ἀργυρεῖον ἐν, 43
 τετράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλλω μίαν ἀργυρεῖν
 ἐβδομήκοντα σίκλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω
 πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
 σίαν.
 * θυίτικλῳ μίαν δέκα χευσῶν, πλήρη θυμιάματος. 44
 * μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς 45
 ὄλοκαύτωμα.
 * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. 46
 * καὶ εἰς θυσίαν ζωτηρίου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, 47
 τετράγους πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον
 ἐλίσάφ υἱὸς ραγουήλ.
 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀρχὼν τῶν υἱῶν ἐφραίμ, ἐλίσάμα 48
 υἱὸς ἀμμιούδ,

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* In die quarto princeps filiorum Ruben, Elifur filius Sedeur, 30
 obtulit oblationem suam acetabulum argenteum unum appen-
 dens centum & triginta siclos, phialam argenteam unam appendentem septuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro mu-
 nere: 31
 * Mortariolum unum appendens decem siclos auri plenum incenso aromatatum: 32
 * Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnū unum anniculum in holocaustum: 33
 * Et hircum de capris unum pro peccato. 34
 * Et in hostiam sancti-
 ficationum boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Elifur filij Sedeur.
 * In die quinto princeps filiorum Symeon, Selumiel filius Surisaddai, 36
 obtulit oblationem suam acetabulum argenteum
 unum appendens centum & triginta siclos, phialam unam argenteam appendentem septuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila consper-
 sa oleo pro munere. 37
 * Mortariolum unum aureum appendens decem siclos auri plenum incenso aromatatum: 38
 * Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnum anniculum unum in holocaustum, 39
 * Et hircum de capris unum pro pec-
 cato. 40
 * Et in sacrificio sanctificationum obtulit boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est
 oblatio Selumiel filij Surisaddai. 41
 * In die sexto princeps filiorum Gad, Elifaph filius Deuel, 42
 obtulit ob-
 lationem suam acetabulum argenteum unum, centum & triginta siclos appendebat, phialam unam argenteam appendentem septuaginta siclos in si-
 clis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere: 43
 * Mortariolum unum aureum appendens decem siclos auri, plenum 44
 incenso aromatatum: 45
 * Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnum anniculum unum in holocaustum: 46
 * Et in victimam sanctificationum boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. 47
 hæc est oblatio Elifaph filij Deuel. 48
 * In die septimo princeps filiorum Ephraim Elifama filius Amiud.

* קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד
 לחטאת: * ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד:
 * ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
 בן פדהצור: * קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: * כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת: * פר אחד בן בקר איל
 אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים
 אחד לחטאת: * ולזבח השלמים בקר שנים
 אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור:
 * ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן
 בן גרעני: * קרבנו קערת כסף שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד
 בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אבירן בן גרעני:
 * ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:

49 * Obtulit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta ficos, phialam argen-
 team habentem septuaginta ficos ad pondus
 sanctuarij, vtrumque plenum simila consper-
 sa oleo in sacrificium. * Mortariolum au-
 reum appendens decem ficos plenum incen-
 so: * Bouem de armento, & arietem, & ag-
 num anniculum in holocaustum, * Hir-
 cumque pro peccato: * Et in hostias pacifi-
 corum, boues duos, arietes quinque, hircos
 quinque, agnos anniculos quinque. Hec fuit
 oblatio Elifama filij Ammiud.
 54 * Die octauo princeps filiorum Manasse Ga-
 maliel filius Phadassur * obtulit acetabulum
 argenteum appendens centum triginta ficos,
 phialam argenteam habentem septuaginta
 ficos ad pondus sanctuarij, vtrumque plenum
 simila conspersa oleo in sacrificium.
 56 * Mortariolum aureum appendens decem
 ficos plenum incenso: * Bouem de armen-
 to, & arietem, & agnum anniculum in holo-
 caustum, * Hircumque pro peccato.
 59 * Et in hostias pacificorum boues duos, a-
 rietes quinque, hircos quinque, agnos anni-
 culos quinque. Hec fuit oblatio Gamaliel fi-
 lij Phadassur.
 60 * Die nono princeps filiorum Benjamin
 Abidan filius Gedeonis
 61 * Obtulit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta ficos, phialam argen-
 team habentem septuaginta ficos ad pondus
 sanctuarij, vtrumque plenum simila con-
 sperfa oleo in sacrificium.
 62 * Mortariolum aureum appendens decem
 ficos plenum incenso.
 63 * Bouem de armento, & arietem, & agni-
 anniculum in holocaustum,
 64 * Hircumque pro peccato.
 65 * Et in hostias pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, agnos an-
 niculos quinque. Hec fuit oblatio Abidan
 filij Gedeonis.
 66 * Die decimo princeps filiorum Dan, A-
 biezzer filius Amisaddai

תרגום אונקלוס

קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין סלעין חנה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן
 50 בויבא חדא מתקל עשר סלעין דדחב מליא קטרת בסמין: * תור חד בר תורי דכר חד אמר חד
 51 ולנכסר קדשא תורין דכרי חמשה גדיי חמשה אמרין בני שנה חמשה
 52 צפיר בר עזין חד לחטאתא: * ביום חמינאה רבא לבני מנשה גמליאל בר פדה צור: * קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין
 53 סלעין חנה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן סלתא דפילא במשח למנחתא: * בויבא חדא
 54 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאתא: * ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 55 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני: * ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי:
 56 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני:
 57 תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא: * צפיר בר עזין חד לחטאתא: * ביום חמינאה רבא לבני מנשה גמליאל בר פדה צור: * קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין
 58 סלעין חנה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן סלתא דפילא במשח למנחתא: * בויבא חדא
 59 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאתא: * ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 60 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני:
 61 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני:
 62 תור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתיה לעלתא: * צפיר בר עזין חד לחטאתא: * ביום חמינאה רבא לבני מנשה גמליאל בר פדה צור: * קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין
 63 סלעין חנה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן סלתא דפילא במשח למנחתא: * בויבא חדא
 64 קטרת: * פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאתא: * ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 65 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני:
 66 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אבירן בן גרעני:

* Donum eius, discum argenteum unum, tri-
ginta & centum pondus eius: phialam unam ar-
genteam septuaginta siclorum, secundum siculum
sanctum, utraque plena simile confecta in oleo in
sacrificium.

* Mortariolum unum decem aureorum, plenum
incensi.

* Vitulum unum ē bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum unum ad holocaustum.

* Et hircum ex capris unum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Elisama filij Ammiud.

* Die octavo princeps filiorum Manasse, Gama-
liel filius Phadassur.

* Donum eius, discum argenteum unum, tri-
ginta & centum pondus eius, phialam unam ar-
genteam septuaginta siclorum, secundum siculum san-
ctum, utraque plena simile confecta in oleo in sacri-
ficio.

* Mortariolum unum decem aureorum ple-
num incenso.

* Vitulum unum ex bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum in holocaustum.

* Et hircum ex capris unum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Gamaliel filij Phadassur.

* Die nono princeps filiorum Benjamin, Abidan
filius Gedeonis.

* Donum eius discum argenteum unum, trigin-
ta & centum pondus eius, phialam unam argen-
team septuaginta siclorum, secundum siculum san-
ctum, utraque plena simile confecta in oleo ad sa-
crificium.

* Mortariolum unum decem
aureorum, plenum incensi.

* Vitulum unum ē bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum in holocaustum.

* Et hircum ex capris unum pro peccato.

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Abidan filij Gedeonis.

* Die sexto princeps filiorum Dan, Abiez er fi-
lius Amisadai.

* τὸ δῶρον αὐτοῦ, πενδλίον ἀργυρεῦν ἐν, τεράκοντα καὶ ἐ-
κατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ. φιάλῃ μιᾷ ἀργυρῇ ἐβδομήκοντα σί-
κλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πλήρη Σεμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

* θυίσκῃ μιᾷ δέκα χειρῶν, πλήρη θυμιάματος.

* μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἓνα
εἰς ὀλοκαύτωμα.

* καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα ᾧ εἰς ἁμαρτίας,

* καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον
ἐλίσσεται ὑποδ' ἀμμιούδ.

* τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἀρχῶν τῶν υἱῶν μανασσῆ, γαμα-
λιήλ υἱὸς φαδασούρ,

* τὸ δῶρον αὐτοῦ, πενδλίον ἀργυρεῦν ἐν, τεράκοντα καὶ ἐ-
κατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλῃ μιᾷ ἀργυρῇ ἐβδομήκοντα σί-
κλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρω πλήρη Σεμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

* θυίσκῃ μιᾷ δέκα χειρῶν πλήρη θυμιάματος.

* μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα.

* καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα ᾧ εἰς ἁμαρτίας.

* καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον
ἐλίσσεται ὑποδ' ἀμμιούδ.

* τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ, ἀρχῶν τῶν υἱῶν βενιαμὴν, ἀβι-
δαν, υἱὸς γεδεωνί,

* τὸ δῶρον αὐτοῦ, πενδλίον ἀργυρεῦν ἐν, τεράκοντα καὶ ἐ-
κατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ, φιάλῃ μιᾷ ἀργυρῇ ἐβδομήκοντα σί-
κλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, ἀμφοτέρω πλήρη Σεμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

* θυίσκῃ μιᾷ δέκα χειρῶν, πλήρη θυμιάματος.

* μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα.

* καὶ χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα ᾧ εἰς ἁμαρτίας,

* καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον
ἐλίσσεται ὑποδ' ἀμμιούδ.

* τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἀρχῶν τῶν υἱῶν δαν, ἀβιεζέρ, υἱὸς
ἀμισαδαι.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Oblatit oblationem suam acetabulum argenteum unum appendens centum & triginta siclos, phialam unam auream appendentem septua-
ginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere: Mortariolum unum appendens decem siclos auri
plenum incenso aromatum:

* Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnum unum anniculum in holocaustum:

* Et in hostiam sanctificationum, boues duos, arietes quinque, hœdos quinque, agnos
anniculos quinque. hæc est oblatio Elisama filij Amiud.

* Oblatit oblationem suam acetabulum argenteum unum appendens centum & triginta siclos, phialam argenteam unam appendentem septua-
ginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere: Mortariolum unum appendens decem
siclos auri plenum incenso aromatum:

* Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnum anniculum unum in holocaustum.

* Et in hostiam sanctificationum, boues duos, arietes quinque, hœdos quin-
que, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Gamaliel filij Phadassur.

* Oblatit oblationem suam acetabulum argenteum unum appendens centum & triginta si-
clos, phialam unam argenteam appendentem septuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere:

* Mortariolum unum aureum appendens decem siclos plenum incenso aromatum,

* Vitulum unum, agnum anniculum unum in holocaustum.

* Hircum de capris unum pro peccato.

* Et in sacri-
ficio sanctificationum obtulit boues duos, arietes quinque, hœdos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Abidan filij Gedeonis.

* In die decimo princeps filiorum Dan Ahiezer filius Amisaddai.

* קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: * כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: * פר אחד בין בקר איל
 אחד כבש אחד בין שנתו לעלה: * שעיר עזים
 אחד לחטאת: * ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זה קרבן אחיעזר בין עמישדי: * ביום
 עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיואל בין
 עכרן: * קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה:
 * כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 * פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין שנתו
 לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת: * ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פגעיואל בין
 עכרן: * ביום שנים עשר יום נשיא
 לבני נפתלי אחירע בין עינן: * קרבנו קערת-כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 כלולה בשמן למנחה: * כף אחת עשרה זהב מלאה
 קטרת: * פר אחד בין בקר איל אחד כבש אחד בין
 שנתו לעלה: * שעיר עזים אחד לחטאת:
 * ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירע
 בין עינן: * זאת חנכת המזבח ביום
 המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתיים
 עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפור זהב שתיים
 עשרה:

* Obrulit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta siclos, phialam argen-
 team habentem septuaginta siclos ad pondus
 sanctuarij, vtrumque plenum simila consper-
 sa oleo in sacrificium: * Mortariolum aureu
 appendens decem siclos plenum incenso:
 * Bouem de armento, & arietem & agnum
 anniculum in holocaustum; * Hircumque
 pro peccato. * Et in hostias pacificorum
 boues duos, arietes quinque, hircos quinque,
 agnos anniculos quinque. Hæc fuit oblatio
 Abiezer filij Amisaddai. * Die vnde-
 cimo princeps filiorum Afer Phegiel filius O-
 chran * Obtulit acetabulum argenteum ap-
 pendens centum triginta siclos, phialam ar-
 genteam habentem septuaginta siclos ad pon-
 dus sanctuarij, vtrumque plenum simila con-
 sperfa oleo in sacrificium. * Mortariolum
 aureum appendens decem siclos plenum in-
 censo: * Bouem de armento, & arietem,
 & agnum anniculum in holocaustum; * Hir-
 cumque pro peccato. * Et in hostias pa-
 cificorum boues duos, arietes quinque, hircos
 quinque, agnos anniculos quinque. Hæc fuit
 oblatio Phegiel filij Ochran.
 * Die duodecimo princeps filiorum Ne-
 ptalim Ahira filius Henan,
 * Obrulit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta siclos, phialam argen-
 team habentem septuaginta siclos ad pondus
 sanctuarij, vtrumque plenum simila consper-
 sa oleo in sacrificium.
 * Mortariolum aureum appendens decem
 siclos plenum incenso: * Bouem de armen-
 to & arietem, & agnum anniculum in holo-
 caustum: * Hircumque pro peccato.
 * Et in hostias pacificorum boues duos, a-
 rietes quinque, hircos quinque, agnos anni-
 culos quinque. Hæc fuit oblatio Ahira filij
 Henan. * Hæc in dedicatione altaris ob-
 lata sunt à principibus Israel in die qua con-
 secratum est: Acetabula argentea duodecim:
 phialæ argenteæ duodecim, mortariola aurea
 duodecim.

תרגום אונקלוס

קרבניה מגיסתא דכסף חדא מארה ותלתין סלעין הנה מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן
 סלחא דפילא במשח למנחתא: * בוכא חדא מתקל עשר סלעין ודחב מליא קטרת בסמין: * הור חד בר תורי דכר חד אמר חד
 צפיר בר עזין חד לחטאתא: * ולנכסרת קדשא תורין דכרי חמשה גריי חמשה אמרין בני שנה חמשה
 ביומא חד עשר יומין רבא לבני אשר פגעיואל בר עכרן: * קרבניה מגיסתא דכסף חדא מארה ותלתין
 סלעין הור מתקלה מזרקא חד דכסף מתקליה שבעין סלעין בסלעי קדשא תרויהון מלן סלחא דפילא במשח למנחתא: * בוכא חדא
 מתקל עשר סלעין ודחב מליא קטרת בסמין: * הור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתייה לעלתא: * צפיר בר עזין חד
 ולנכסרת קדשא תורין דכרי חמשה גריי חמשה אמרין בני שנה חמשה דין קרבן פגעיואל בר עכרן:
 קרבניה מגיסתא דכסף חדא מארה ותלתין סלעין הנה מתקלה מזרקא חד
 בוכא חדא מתקל עשר סלעין ודחב מליא קטרת בסמין: * הור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתייה לעלתא: * צפיר בר עזין חד
 ולנכסרת קדשא תורין דכרי חמשה גריי חמשה אמרין בני שנה חמשה דין קרבן אחירע בין עינן:
 קרבניה מגיסתא דכסף חדא מארה ותלתין סלעין הנה מתקלה מזרקא חד
 בוכא חדא מתקל עשר סלעין ודחב מליא קטרת בסמין: * הור חד בר תורי דכר חד אמר חד בר שתייה לעלתא: * צפיר בר עזין חד
 ולנכסרת קדשא תורין דכרי חמשה גריי חמשה אמרין בני שנה חמשה דין קרבן אחירע בין עינן:
 זאת חנכת מדבחא ביומא דרביא ויתיה מן רבבי ישראל

* Donum eius, discum argenteum unum, tri-
ginta & centum pondus eius: phialam unam ar-
genteam septuaginta siclorum, secundum siclum san-
ctum, utraque plena simila confecta in oleo in
sacrificium.

* Mortariolum unum decem
aureorum, plenum incensi.

* Vitulum unum ē bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum in holocaustum.

* Et hircum ex capris unum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Abiezer filij Amisaddai.

* Die undecimo princeps filiorum Aser, Phegiel
filius Ochran.

* Donum eius, discum argenteum unum, tri-
ginta & centum pondus eius, phialam unam ar-
genteam septuaginta siclorum, secundum siclum san-
ctum, utraque plena simila confecta in oleo in sacri-
ficio.

* Mortariolum unum decem au-
reorum, plenum incensi.

* Vitulum unum ē bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum ad holocaustum.

* Et hircum ex capris unum pro peccato:

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Phegiel filij Ochran.

* Die duodecimo princeps filiorum Neptalim, A-
hira filius Henan.

* Donum eius, discum argenteum unum, trigin-
ta & centum pondus eius, phialam unam argen-
team septuaginta siclorum, secundum siclum san-
ctum, utraque plena simila confecta in oleo in sa-
crificio.

* Mortariolum unum decem
aureorum, plenum incenso.

* Vitulum unum ex bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum in holocaustum.

* Et hircum ex capris unum pro peccato.

* Et in sacrificium salutaris, vitulas duas, arie-
tes quinque, hircos quinque, agnas anniculas quin-
que. hoc donum Ahira filij Henan.

* Hæc dedicatio altaris qua die unxit illud à
principibus filiorum Israel, disci argentei duodecim,
phialæ argenteæ duodecim, mortariola aurea duo-
decim.

67 * τὸ δῶρον αὐτοῦ, πενθλίον ἀργυροῦ ἐν, τετράκοντα καὶ ἐ-
κατὸν ὀλκή αὐτοῦ. Φιάλῃ μιᾷ ἀργυρῶν ἐβδομήκοντα σί-
κλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πλήρη Σεμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

68 * θυίσκῃ μιᾷ δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

69 * μόσχον εἷς ἐκ βοῶν, κριὸν εἷς, ἀμνὸν εἷς ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα.

70 * καὶ χίμαρον εἷς αἰγῶν εἷς παρὲς ἀμαρτίας.

71 * καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον ἀ-
βιεζερ υἱοῦ ἀμισαδαί.

72 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνδεκάτῃ ἀρχῶν τῶν υἱῶν ἁσῆς, φαγαήλ,
υἱὸς ἐξερῶ.

73 * τὸ δῶρον αὐτοῦ, πενθλίον ἀργυροῦ ἐν, τετράκοντα καὶ ἐ-
κατὸν ὀλκή αὐτοῦ, Φιάλῃ μιᾷ ἀργυρῶν ἐβδομήκοντα σί-
κλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πλήρη Σεμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

74 * θυίσκῃ μιᾷ δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

75 * μόσχον εἷς ἐκ βοῶν, κριὸν εἷς, ἀμνὸν εἷς ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα.

76 * καὶ χίμαρον εἷς αἰγῶν εἷς παρὲς ἀμαρτίας.

77 * καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον φα-
γαήλ υἱοῦ ἐξερῶ.

78 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ, ἀρ-
χῶν τῶν υἱῶν νεφθαλίμ, ἀχρεῖ, υἱὸς αἰνῶ.

79 * τὸ δῶρον αὐτοῦ, πενθλίον ἀργυροῦ ἐν, τετράκοντα καὶ ἐ-
κατὸν ὀλκή αὐτοῦ, Φιάλῃ μιᾷ ἀργυρῶν ἐβδομήκοντα σί-
κλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρω πλήρη Σεμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.

80 * θυίσκῃ μιᾷ δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.

81 * μόσχον εἷς ἐκ βοῶν, κριὸν εἷς, ἀμνὸν εἷς ἐνιαύσιον εἰς
ὀλοκαύτωμα.

82 * καὶ χίμαρον εἷς αἰγῶν εἷς παρὲς ἀμαρτίας.

83 * καὶ εἰς θυσίαν ζωπείου, δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τράγοις πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον ἀ-
χρεῖ υἱοῦ αἰνῶ.

84 * τοῦτο δὲ ἑγκαίνισμός τοῦ θυσασηρίου
ἡ ἡμέρα ἐχρισεν αὐτὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ,
πενθλία ἀργυρῶν δώδεκα, φιάλαι ἀργυρῶν δώδεκα, θυί-
σκι καὶ χρυσῶν δώδεκα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

67 Oblat oblationem suam acetabulum argenteum unum centum & triginta siclos appendebat, phialam unam argenteam appendentem sep-
tuaginta siclos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere: Mortariolum unum aureum appendens decem siclos
plenum incenso aromatum:

69 Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnum anniculum unum in holocaustum:
71 Et in victimam sanctificationum, boues duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos
anniculos quinque. hæc est oblatio Ahiezer filij Amisaddai.

72 In die undecimo princeps filiorum Aser Phegiel filius Ochran
74 Mortariolum unum appendens decem
siclos auri, plenum incenso aromatum:

75 Vitulum unum de bobus, arietem unum, agnum unum anniculum in holocaustum.
77 Et in hostiam sanctificationum, boues duos, arietes quinque, hædos quin-
que, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Phegiel filij Ochran.

79 Oblat oblationem suam acetabulum argenteum unum appendens centum & triginta si-
clos in siclis sanctuarij, ambo plena simila conspersa oleo pro munere:
81 Vitulum unum de bobus, arietem unum, ag-
num unum anniculum in holocaustum:

82 Hircum de capris unum pro peccato.
83 Et in hostiam sanctificationum boues
duos, arietes quinque, hædos quinque, agnos anniculos quinque. hæc est oblatio Ahira filij Enan.

84 Ista est dedicatio altaris in die qua unxe-
runt illud, à principibus Israel oblata sunt acetabula argentea duodecim, phialæ argenteæ duodecim, mortariola aurea duodecim.

85 * שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
86 המזרק האחר כל כסף הכלים אלפים וארבע
מאות בשקל הקדש : * כפורת זהב שתיים
עשרה מלאות קטורת עשרה עשרה הבף בשקל
הקדש כל זהב הכפורת עשרים ומאה :
87 * כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים
שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר
ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת :
88 * וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילים ששים עתרים ששים כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו :
89 * ובכא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע
את הקול מדבר אליו מעל הכפורת אשר על ארן
העדות מבין שני הכרובים וידבר אליו :

ח

* וידבר יהוה אל משה לאמר :
* דבר אל אהרן ואמר אליו בהעלתך את
הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות :
* ויעש בן אהרן אל מול פני המנורה העלה
נרותיה כאשר צוה יהוה את משה : * וזה
מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה
מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה
בן עשה את המנורה : * וידבר יהוה אל
משה לאמר : * קח את הלוחים מתוך בני ישראל
וטרת אתם : * וכה תעשה להם לטהרם הוה
עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם
וכבסו בגדיהם וטהרו : * ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת כלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח
לחטאת :

85 * Ita vt centum triginta siclos haberet v-
num acetabulum & septuaginta siclos vna
phiala, id est, in commune valorum omnium
ex argento sicli duo milia quadringenti pon-
dere sanctuarij:

86 * Mortariola aurea duodecim plena in-
censo, denos siclos appendentia pondere san-
ctuarij, id est, simul auri sicli centum viginti

87 * Boues de armento in holocaustum duo-
decim, arietes duodecim, agni anniculi duo-
decim, & libamenta eorum. hirci duodecim
pro peccato.

88 * In hostias pacificorū boues vigintiqua-
tuor, arietes sexaginta, hirci sexaginta, agni
anniculi sexaginta. Hæc oblata sunt in dedi-
catione altaris, quando vinctum est.

89 * Cumque ingrederetur Moyse taberna-
culum foederis, vt consuleret oraculum, audie-
bat vocem loquentis ad se de propitiatorio,
quod erat super arcam testimonij inter duos
Cherubim, vnde & loquebatur ei.

CAP. VIII.

1 L Ocutusq; est Dominus ad Moyse, dicens:
2 * Loquere Aaron, & dices ad eum: Cum
A posueris septem lucernas, contra eam partem
quam candelabrum respicit, lucere debebit.
3 * Fecitque Aaron, & imposuit lucernas su-
per candelabrum, vt præceperat Dominus
Moyse.

4 * Hæc autem erat factura candelabri ex
auro ductili tam medius stipes quam cuncta
quæ ex utroque calamorum latere nascebantur.
iuxta exemplum quod ostendit Dominus
Moyse, ita operatus est candelabrum.

5 * Et locutus est Dominus ad Moyse, di-
cens:

6 * Tolle Leuitas ex medio filiorum Israel, &
purificabis eos iuxta hunc ritum:

7 * Aspergantur aqua lustrationis, & radant
omnes pilos carnis suæ. Cumque lauerint ve-
stimenta sua, & mundati fuerint,

8 * Tollent bouem de armentis & libamen-
B tum eius, similam oleo conspergam. boue au-
tem alterum de armeto accipies pro peccato.

תרגום אונקלוס

85 * מאה ותלתין סלעין הוה מתקלה דמניסחא תרא דכסף ושבעין דמזרקא חד כל כסף מאניא תרי אלפין וארבע מאה בסלעין
86 * בוכי דחבא תרתא עשרי מלון קטורת בסמין מתקל עשר סלעין הוה מתקלה דבוכא בסלעין קדשא כל דחב בוכא מאה
87 * כל תורי לעלתא תרי עשר תורין דכרין תרי עשר אמרין בני שנה תרי עשר ומנחתהון וצפירי עזין תרי עשר לחטאתא :

88 * וכל תורי לנכסרת קדשיא עשרין וארבעה תורין דכרי שחין גרין שחין אמרין בני שנה שחין דא חננכח מדכחא בתר דרביאו ותייה :
89 * ובר עלי משה ומנא למללא עמיה ושמע ית קלא דמתחלל עמיה מעלוי כפורתא דעל ארנא דסודותא מבין תרין כרוביא ומתחלל

ח

1 * ומליל יי עם משה למימר : * מליל עם אהרן ותימר ליה בארלקותך יחבוציניא
2 * ועבד בן אהרן לקבל אפי מנרתא אדליק בוציניא כמא דפקיד יי ית משה :

3 * ומליל יי עם משה : * ומליל יי עם משה : * ומליל יי עם משה : * ומליל יי עם משה : * ומליל יי עם משה :
4 * ויסקב תור בר תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנן

5 * ויסקב תור בר תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנן
6 * קריב ית לינאי מגו בני ישראל ותדכי יתהון :
7 * ויסקב תור בר תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנן
8 * ויסקב תור בר תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנן

9 * ויסקב תור בר תורי ומנחתיה סלתא דפילא במשח ותור תנן

* Triginta & centum siclorum discus vnus, et septuaginta siclorum phiala vna. omne argentum vasorum, duo milia & quingenti sicli, in siclo sancto.

* Mortariola aurea duodecim plena incenso. omne aurum mortariolorum viginti & centum aurei.

* Omnes boues in holocaustum, vituli duodecim, arietes duodecim, agni anniculi duodecim, & sacrificia eorum, & libamina eorum. & hirci ex capris duodecim pro peccato.

* Et in sacrificium salutaris, vitula viginti quatuor, arietes sexaginta, hirci sexaginta, agna sexaginta annicula immaculata. hæc dedicatio altaris postquam vnxit illud,

* Cum ingrederetur Moyses in tabernaculo testimonij ad loquendum illi. & audiuit vocem Domini loquentis ad eum de super propitiatorio, quod est super arcam testimonij, in medio duorum Cherubim: & loquebatur ad ipsum.

CAP. VIII.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron, & dices ad eum: Quando posueris lucernas ex parte, versus faciem candelabri lucebunt septem lucernæ.

* Et fecit sic Aaron: versus faciem candelabri accendit lucernas eius, sicut præcepit Dominus Moysi.

* Et hæc factura candelabri, solida, aurea, stipitis eius, & lilia eius, solidum totum, iuxta speciem quam ostendit Dominus Moysi sic fecit candelabrum.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Accipe Levitas de medio filiorum Israel, & purificabis eos:

* Et sic facies eis purificationem eorum: Asperges illos aqua purificationis, & introibit nouacula in omne corpus eorum, et lauabunt vestimenta sua, & mundi erunt.

* Et accipient vitulum vnum de bobus, & huius sacrificium similem confectam in oleo. & vitulum anniculum ex bobus accipies pro peccato.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Centum & triginta siclos argenti appendebat acetabulum vnum, & septuaginta appendebat phiala vna: omne argentum vasorum, duo milia & quadringenti sicli in siclis sanctuarij.

* Mortariola aurea duodecim plena incenso aromatum, vnumquodque mortariolum appendebat decem siclos auri in siclis sanctuarij: omne aurum mortariolorum fuit centum & viginti sicli.

* Omnes boues in holocaustum fuerunt duodecim, arietes duodecim, agni anniculi duodecim, & munera eorum, & hirci caprarum duodecim pro peccato.

* Cumque ingrederetur Moyses in tabernaculum fœderis ad loquendum cum eo, audiebat vocem loquentis secum de super propitiatorio quod est super arcam testimonij. Loquebaturque cum eo de medio duorum Cherubim.

Locutusque est Dominus cum Moysi, dicens: * Loquere Aaron, & dices ad eum: Quando posueris lucernas, contra faciem candelabri lucebunt septem lucernæ.

* Fecitque ita Aaron, contra faciem candelabri accendit lucernas, sicut præcepit Dominus Moysi.

* Hæc autem erat factura candelabri, ex auro ductili ab hastili eius usque ad liliū eius erat ductile iuxta visionem quam ostendit Dominus Moysi, ita fecit candelabrum.

* Locutusque est Dominus cum Moysi, dicens:

* Et ita facies eis vt mundentur: Asperge super eos aquas lustrationis, & transire facient nouaculam super omnem carnem suam, & lauabunt vestimenta sua & mundi erunt.

* Tollentque vitulum de bobus, & munus eius erit simila conspersa oleo. Bouem autem secundum tolles de bobus pro peccato.

* τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ τευβλίον τὸ ἐν, καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία, πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν, διχίλιοι καὶ πεντακόσιοι σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἁγίῳ.

* θυσίαν χευσαὶ δώδεκα πλήρεις θυμιάματ'· πρὸς τὸ χευσίον τῶν θυσιῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν χεῦθι.

* πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωσιν μόχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δεκαδύο, καὶ αἱ θυσίαι ἀπᾶν, καὶ αἱ σπονδαὶ ἀπᾶν, καὶ χίμαροι ἐξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.

* καὶ εἰς θυσίαν ζωτηρίου, δαμάλεις εἴκοσι τέσσαρες, κριοὶ ἐξήκοντα, τράγοι ἐξήκοντα, ἀμνάδες ἐξήκοντα ἐνιαύσια ἁμω-

μοι. αὕτη ἡ ἐγκαίνησις τοῦ θυσιαστηρίου μετ' τὸ χεῖσαι αὐτὸ, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι μωυσεὺς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ. καὶ ἤκουσεν τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτὸν ὡς ἐν τοῦ ἱλαστηρίου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἀναμέθεν τῶν δύο χερουβίμ, καὶ ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

ἡ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσεὺς, λέγων·

2 * λαλήθῃ τῷ ἀδελφῷ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐν ἐπιθέσει σου λύχνους ἐν μέροισι, καὶ πρὸς ὅσον τῆς λυχνίας φωτίσῃς· ἐπὶ αὐτοὺς λύχνοι.

3 * καὶ ἐποίησεν οὕτως ἀαρὼν, καὶ πρὸς ὅσον τῆς λυχνίας ἐξήψεν σου λύχνους αὐτῆς, κατὰ συνέταξεν κύριος τῷ μωυσῇ.

4 * καὶ αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας, σερεὰ, χρυσῇ, ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κέρα αὐτῆς, σερεὰ ὅλη, κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἐδείξεν κύριος τῷ μωυσῇ, οὕτως ἐποίησεν τὴν λυχνίαν.

5 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσεὺς, λέγων·

6 * λάβε σου λεβύτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφ' αὐτῶν γνήσεις αὐτοὺς.

7 * καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν αὐτῶν. φερερά νεις αὐτοῦ ὕδωρ ἀγνισμοῦ. καὶ ἐπελδύσεται ξυρὸς ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται.

8 * καὶ λήψονται μόχον ἐν ἑκάστῳ βοῶν, ἐκ τοῦτοῦ θυσιῶν σεμίδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ. καὶ μόχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας.

CAP. VIII.

* Loquere cum Aaron, & dices ad eum: Cum accenderis lucernas, contra faciem candelabri accendit lucernas, sicut præcepit Dominus Moysi.

* Fecitque ita Aaron, contra faciem candelabri accendit lucernas, sicut præcepit Dominus Moysi.

* Hæc autem erat factura candelabri, ex auro ductili ab hastili eius usque ad liliū eius erat ductile iuxta visionem quam ostendit Dominus Moysi, ita fecit candelabrum.

* Locutusque est Dominus cum Moysi, dicens:

* Et ita facies eis vt mundentur: Asperge super eos aquas lustrationis, & transire facient nouaculam super omnem carnem suam, & lauabunt vestimenta sua & mundi erunt.

* Tollentque vitulum de bobus, & munus eius erit simila conspersa oleo. Bouem autem secundum tolles de bobus pro peccato.

* והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת
 את כל עדת בני ישראל * והקרבת את
 הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
 על הלויים * והניף אהרן את הלויים תנופה
 לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את
 עבד יהוה * והלויים וסמכו את ידיהם על
 ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחר
 עלה ליהוה לכפר על הלויים * והעמדת
 את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם
 תנופה ליהוה * והבדלת את הלויים מתוך
 בני ישראל והיו לי הלויים * ואחרי כן יבאו
 הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת
 אתם תנופה * כי נתנים נתנים המרה לי
 מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל
 מבני ישראל לקחתי אתם לי * כי לי כל בכור
 בבני ישראל בארם ובבמהמה ביום הכתי כל בכור
 בארץ מצרים הקדשתי אתם לי * ואקח את
 הלויים תחת כל בכור בבני ישראל *
 * ואתננה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך
 בני ישראל לעבד את עבד יהוה מאת בני ישראל
 מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
 נגף בגשר בני ישראל אל הקדש *
 * ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל
 ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים
 כן עשו להם בני ישראל * ויתחטאו הלויים
 ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה
 ויכפר עליהם אהרן לטהרם * ואחרי כן באו
 הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן
 ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלויים כן
 עשו להם *

* Et applicabis Leuitas coram tabernacu-
 lo foederis, cōuocata omni multitudine filio-
 rum Israel.
 * Cumque Leuitæ fuerint coram Domino,
 ponent filij Israel manus suas super eos:
 * Et offeret Aaron Leuitas munus in con-
 spectu Domini à filiis Israel, vt seruiant in mi-
 nisterio eius.
 * Leuitæ quoque ponent manus suas su-
 per capita bouum, è quibus vnum facies pro
 peccato, & alterum in holocaustum Domini,
 Cvt deprecetis pro eis.
 * Statuesque Leuitas in conspectu Aaron
 & filiorum eius, & consecrabis oblatos Do-
 mino:
 * Ac separabis de medio filiorum Israel, vt
 sint mei:
 * Et postea ingrediantur tabernaculum fe-
 deris, vt seruiant mihi. Sicque purificabis &
 consecrabis eos in oblationem Domini:
 * Quoniam dono donati sunt mihi à filiis
 Israel. Pro primogenitis qui aperiunt omnem
 vuluam in Israel accepi eos.
 * Mea sunt enim omnia primogenita filio-
 rum Israel tam ex hominibus quam ex iumen-
 tis. Ex die quo percussi omne primogenitum
 in terra Ægypti, sanctificaui eos mihi:
 * Et tuli Leuitas pro cunctis primogenitis
 filiorum Israel:
 * Tradidi que eos dono Aaron & filiis ei-
 us de medio populi, vt seruiant mihi pro
 Israel in tabernaculo foederis: & orent pro
 eis, ne sit in populo plaga, si ausi fuerint ac-
 cedere ad sanctuarium.
 * Feceruntque Moyse & Aaron & omnis
 multitudo filiorum Israel super Leuitis quæ
 præceperat Dominus Moyfi.
 * Purificati que sunt & lauerunt vestimen-
 ta sua. eleuauitq; eos Aaron in conspectu Do-
 mini, & orauit pro eis, vt purificati
 ingrederentur ad officia sua in tabernacu-
 lum foederis coram Aaron & filiis eius: si-
 cut præceperat Dominus Moyfi de Leuitis,
 ita factum est.

תרגום אונקלוס

* והקריב ית ליואי קדם משכן זמנא ותכנוש ית כל כנשתא דבני ישראל *
 * ויריס אהרן ית ליואי ארמא קדם יימן בני ישראל ויהוה למפלח ית פלחנא דיי *
 * ותקיס ית ליואי קדם אהרן וקדם בנותי *
 * ותפריש ית ליואי מגו בני ישראל ויהוה משמשין קדמי ליואי *
 * ארי אפרשא מפרישין אינון לי מגו בני ישראל חלף פתח כל ולדא בכרא *
 * ארי דילי כל בכרא בבני ישראל באנשא ובבעירה ביומא דקטלית כל בכרא בארעא *
 * וקריביר ית ליואי חלף כל בכרא בבני ישראל *
 * ועבד משה ואהרן וכל עדת בני ישראל למפלח ית פלחנא דיימן בני ישראל ולא יחא בכני ישראל מוקא במקרב בני ישראל *
 * ואדפיאו ליואי וחרורו לבושיהון ואריס אהרן ויהוה ארמא קדם יי וכפר עליהון אהרן *
 * ובחר כן עליו ליואי למפלח ית פלחנא דיימן משכן זמנא קדם אהרן וקדם בנותי כמא דפקיד יי ית משה *

* Et adduces Leuitas ante tabernaculum testi-
monij, & congregabis omnem congregationem filio-
rum Ifrael:

* Et adduces Leuitas coram Domino, & im-
ponent filij Ifrael manus suas super Leuitas:

* Et segregabit Aaron Leuitas munus coram
Domino à filiis Ifrael. & erunt vt operentur opera
Domini.

* At Leuitæ imponent manus suas super capita
vultuorum. & facies vnum pro peccato, & vnum
in holocaustum Domino ad propitiandum pro illis.

* Et statues Leuitas coram Aaron, & coram fi-
liis eius. & reddes illos munus coram Domino.

* Et segregabis Leuitas ex medio filiorum Ifrael,
& erunt mihi.

* Et post hæc intrabunt Leuitæ ad operandum
opera tabernaculi testimonij. & purificabis eos, &
reddes illos dona:

* Quia donum donatum hi mihi sunt de medio
filiorum Ifrael, pro aperientibus omnem vultum
primogenitorum omnium, à filiis Ifrael assumpsi eos
mihi.

* Quia mihi omne primogenitum in filiis Ifrael,
ab homine vsque ad pecus: qua die percussi omne
primogenitum in terra Aegypti, sanctificaui eos mihi.

* Et accepi Leuitas pro omni primogenito in fi-
liis Ifrael.

* Et reddidi Leuitas donum donatum Aaron
& filiis eius de medio filiorum Ifrael, ad operan-
dum opera filiorum Ifrael in tabernaculo testimo-
nij, & propitiandum pro filiis Ifrael, & non erit in
filiis Ifrael plaga, quando accesserint ad sancta.

* Et fecit Moyses & Aaron & omnis con-
gregatio filiorum Ifrael Leuitas, sicut præcepit Do-
minus Moyfi de Leuitis, sic fecerunt eis filij Ifrael.

* Et purificati sunt Leuitæ, & lauerunt ve-
stimenta sua, & reddiderunt eos Aaron donum
coram Domino. & propitiavit pro eis Aaron puri-
ficans eos.

* Et post hæc ingressi sunt Leuitæ ad minis-
trandum ministerium suum in tabernaculo testimonij,
coram Aaron & coram filiis eius; sicut præce-
pit Dominus Moyfi de Leuitis, sic fecerunt
eis.

* καὶ προσάξεις σὺν λαοῖς ἐναντὶ τῆς σκηνῆς μαρ-
τυρίου, καὶ συναγάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ.

* καὶ προσάξεις σὺν λαοῖς ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἐπιθήσου-
σιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς λαοὺς.

* καὶ ἀφορεῖ ἀκρῶν σὺν λαοῖς δόδομα ἐναντὶ κυρίου
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἐθὺ ὥστε ἐργάζεσθαι ἔργα κυρίου.

* ὁ δὲ λαὸς ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς κε-
φαλὰς τῶν μόχλων. καὶ ποιήσῃ τὸν ἕνα ὡς ἀμαρτίας, καὶ
τὸν ἕνα εἰς ὁλοκαύτωσιν κυρίῳ ἑξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν.

* καὶ σήσεις σὺν λαοῖς ἐναντὶ ἀαρὼν, καὶ ἐνδοπι τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ. καὶ δώσεις αὐτοῖς δόδομα ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ διασελεῖς σὺν λαοῖς ἐν μέθῃ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, &
ἐθὺ ἐμοί.

* καὶ μὲν ταῦτα εἰσελθόντα οἱ λαοὶ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ καθαγεῖς αὐτοῖς, καὶ ἀ-
ποδώσεις αὐτοῖς δόματα.

* ὅτι δόδομα δώδεκοις μόχλοις οὗτοι μοί εἰσιν ἐν μέθῃ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτην πρῶτό-
κων πάντων, ἐν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοῖς ἐμοί.

* ὅτι ἐμοὶ πάντες πρῶτόκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἀνθρώ-
που ἕως κτηνίας, ἡ ἡμέρα ἐπ' ἅπασι πᾶσι πρῶτόκον ἐν γῇ αἰ-
γυπτίου, ἡγίασα αὐτοῖς ἐμοί.

* καὶ ἔλαβον σὺν λαοῖς ἀπὸ πάντων πρῶτόκον ἐν
υἱοῖς Ἰσραὴλ.

* καὶ δώδεκα σὺν λαοῖς δόδομα δώδεκοις μόχλοις ἀ-
αρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐν μέθῃ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι
τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, & ἑξι-
λάσκειας περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ σὺν ἑσθὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰ-
σραὴλ πληγὴν, ὅταν προσεγγίζωσι πρὸς τὰ ἅγια.

* καὶ ἐποίησε μωυσῆς καὶ ἀαρὼν & πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν
Ἰσραὴλ τοῖς λαοῖς καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσῇ
περὶ τῶν λαοῦν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

* καὶ ἡγνίσαντο οἱ λαοὶ, καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια αὐ-
τῶν, καὶ ἀπέδωκαν αὐτοῖς ἀαρὼν δόδομα ἐναντὶ κυρίου. καὶ
ἑξιλάσκειας περὶ αὐτῶν ἀκρῶν ἀφαιγνίσας αὐτοῖς.

* καὶ μὲν ταῦτα εἰσῆλθόντα οἱ λαοὶ τοῦ λειτουργεῖν
τῷ λειτουργίᾳ αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐναντὶ ἀα-
ρὼν, καὶ ἐναντὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μω-
υσῇ περὶ τῶν λαοῦν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Applicabisque Leuitas coram tabernaculo fœderis, & congregabis omnem cœtum filiorum Ifrael:

* Et adduces Leuitas coram Domino. & imponent filij Ifrael manus suas super Leuitas.

* Et segregabit Aaron Leuitas munus coram Domino à filiis Ifrael, & erunt ministrantes ministerium Domini.

* Statuesque Leuitas in conspectu Aaron & in conspectu filiorum eius, & eleuabis eos eleuatione in conspectu Domini.

* Et separabis Leuitas de medio filiorum Ifrael, vt sint ministrantes Leuitæ coram me.

* Leuitæ vt ministrent in tabernaculo fœderis, & vnges eos, & eleuabis eos eleuatione.

* Quia meum est omne primogenitum in filiis Ifrael in hominibus & in iumentis, in die quo interfeci omne primogenitum in terra Aegypti, sanctificaui eos coram me.

* Applicauique Leuitas pro omni primogenito filiorum Ifrael:

* Et postea ingredientur

* Quoniam separatione separati

* Fecitque Moyses & Aaron & omnis

* Et mundati sunt Leuitæ, & lauerunt vestimenta sua, & eleuauit eos Aaron eleuatione coram Domino. & expiauit eos Aaron vt emunda-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

* Et postea ingressi sunt Leuitæ ad ministrandum ministerium suum in tabernaculo fœderis coram Aaron & co-

וידבר יהוה אל משה לאמר : *
 אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה
 יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד :
 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה
 ולא יעבד עוד : * ושרת את אחיו באהל מועד
 לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים
 במשמרתם :

ט

וידבר יהוה אל-
 משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר : * ויעשו
 בני ישראל את הפסח במועדו : * בארבעה
 עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו
 ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו :
 * וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח :
 * ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום
 לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה
 יהוה את משה בן עשו בני ישראל : * ויהי
 אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו
 לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני
 אהרן ביום ההוא : * ויאמרו האנשים ההמה
 אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
 הקריב את קרבן יהוה במועדו בתוך בני ישראל :
 * ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
 יהוה לכם : * וידבר יהוה אל משה לאמר :
 * דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה
 טמא לנפש או בדרך חקרה לכם או לדתיתכם
 ועשה פסח ליהוה : * בחדש השני בארבעה
 עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים
 יאכלהו :

²³ * Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
 cens:
²⁴ * Hæc est lex Levitarum: A vigintiquinque
 annis & suprâ ingredientur vt ministrent in
 tabernaculo fœderis.
²⁵ * Cumque quinquagesimum annum æ-
 tatis impleuerint, seruire cessabunt.
²⁶ * Eruntque ministri fratrum suorum in ta-
 bernaculo fœderis, vt custodiant quæ sibi fue-
 rint commendata. opera autem ipsa non fa-
 ciant. Sic dispones Leuitis in custodiis suis.

CAP. IX.

¹ Locutusque est Dominus ad Moysen in de-
 A ferto Sinai, anno secundo postquam e-
 gressi sunt de terra Ægypti, mense primo, di-
 cens:
² * Faciant filij Israel Phasce in tempore suo,
³ * Quartadecima die mensis huius ad ves-
 peram, iuxta omnes ceremonias & iustifica-
 tiones eius.
⁴ * Præcepitque Moyses filiis Israel, vt face-
 rent Phasce.
⁵ * Qui fecerunt tempore suo quartadeci-
 ma die mensis ad vesperam in monte Sinai iux-
 ta omnia quæ mandauerat Dominus Moysi
 fecerunt filij Israel.
⁶ * Ecce autem quidam immundi super ani-
 ma hominis, qui non poterant facere Phasce
 in die illo, accedentes ad Moysen & Aaron,
⁷ * Dixerunt eis: Immundi fumus super ani-
 B ma hominis: quare fraudamur vt non valeamus
 oblationem offerre Domino in tempore
 suo inter filios Israel?
⁸ * Quibus respondit Moyses: State vt con-
 sulam quid præcipiat Dominus de vobis.
⁹ * Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
 cens:
¹⁰ * Loquere filiis Israel: Homo qui fuerit
 immundus super anima, siue in via procul in
 gente vestra, faciat Phasce Domino
¹¹ * In mense secundo quartadecima die me-
 sis ad vesperam: cum azymis & lactucis agre-
 stibus comedent illud.

תרגום אונקלוס

²³ ומליל ימי עם משה למימר :
²⁴ דא דליואי מבר עשרין וחמש שנים ולעלא ייתי לחילא חילא בפלחן משכן ומנא :
²⁶ וישמש עם אחוהו במשכן ומנא למישר מטרא ופלחן לא יפלח בדין תעביד
 ליואי במשרתהו :
 ט
¹ ומליל ימי עם משה במדברא דסיני בשתא תניתא למפקהון מארעא דמצרים בירחא קרמאח למימר :
² בארבעת עשרא יומא בירחא הדין בין שמשא תעבדו ויהי בזמניה ככל גזירתיה
³ ועבדו ית פסחא בניסן בארבעת עשרא
⁴ ומליל משה עם בני ישראל למעבד פסחא :
⁵ ויהו גבריא דהוו מסאבין לטמא
⁶ ויאמרו גבריא תאנז
⁷ ויאמר להון משה אורכו
⁸ מליל עם בני ישראל למימר גבר גבר ארי יהי
⁹ ומליל ימי עם משה למימר :
¹⁰ בירחא תנינא בארבעת עשרא יומין בין
¹¹ בירחא תנינא בארבעת עשרא יומין בין
 ויבדחו בני ישראל ית פסחא בזמניה :
 ומליל משה עם בני ישראל למעבד פסחא :
 ויהו גבריא דהוו מסאבין לטמא
 ויאמרו גבריא תאנז
 ויאמר להון משה אורכו
 מליל עם בני ישראל למימר גבר גבר ארי יהי
 ומליל ימי עם משה למימר :
 בירחא תנינא בארבעת עשרא יומין בין
 בירחא תנינא בארבעת עשרא יומין בין
 ויבדחו בני ישראל ית פסחא בזמניה :
 ומליל משה עם בני ישראל למעבד פסחא :
 ויהו גבריא דהוו מסאבין לטמא
 ויאמרו גבריא תאנז
 ויאמר להון משה אורכו
 מליל עם בני ישראל למימר גבר גבר ארי יהי
 ומליל ימי עם משה למימר :
 בירחא תנינא בארבעת עשרא יומין בין
 בירחא תנינא בארבעת עשרא יומין בין
 ויבדחו בני ישראל ית פסחא בזמניה :

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 23

* Hoc est quod pro Leuitis, à quinque & viginti annis & supra, introibunt ad ministrandum ministeria in operibus in tabernaculo testimonij.

* Et à quinquaginta annis discedet à ministerio, 25
& non operabitur amplius.

* Et ministrabit cum fratribus suis in tabernaculo testimonij ad custodiendum custodias, opera autem non operabitur. sic facies Leuitis in custodiis suis.

CAP. IX.

Et locutus est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, in anno secundo egressorum eorum de terra Egypti, in mense primo, dicens, dic:

* Et faciant filij Israel Pascha iuxta tempus suum:

* Quarta & decima die mensis primi ad vesperam facietis illud, iuxta tempus suum, secundum legem eius, & iuxta comparisonem eius facies illud.

* Et locutus est Moyses filiis Israel facere Pascha,

* Incipiente quarta decima die mensis in deserto Sinai, sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt filij Israel.

* Et venerunt viri qui erant immundi super anima hominis, & non potuerunt facere Pascham in die illa. Et accesserunt coram Moysse & Aaron in illa die.

* Et dixerunt viri illi ad eos: Nos immundi sumus per anima hominis: non igitur fraudemur ad offerendum donum Domino iuxta tempus suum, in medio filiorum Israel?

* Et dixit ad eos Moyses: State ibi, & audiemus quid praecepit de vobis Dominus.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, dicens: Homo homo qui fuerit immundus super anima hominis, aut in via longè à vobis, aut in generationibus vestris, & faciet Pascha Domino

* In mense secundo, in quarta & decima die ad vesperam facient illud: in azymis & herbis amaris comedent illud.

23 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·

24 * Τοῦτο ἐστὶν τὸ ποιεῖν τῶν Λευιτῶν, ἀπὸ πεντήκοντα ἐκκοχάεως καὶ ἑπτακῶν εἰσελεύσιν) λειτουργεῖν λειτουργίας ἐν ἔργοις ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

25 * καὶ ἀπὸ πεντήκοντα ἐκκοχάεως ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργάτα ἐπ.

26 * καὶ λειτουργήσεται μετ' ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τῆς μαρτυρίου φυλάσσειν τὰς φυλακάς, ἔργα δ' οὐκ ἐργάτα. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

θ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω ἐν τῇ ἐρήμῳ σινὰ ἐν τῷ ἔτει τῶν δευτέρων ἐξελεύσιντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων, εἰπον,

2 * Ἐποικίτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάχος καθ' ὥραν αὐτῶν,

3 * τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν ποιήσετε αὐτό, καὶ καίρου αὐτῶν. καὶ τὸν νόμον αὐτῶν, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιήσεις αὐτό.

4 * Ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάχος,

5 * ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ σινὰ, καὶ ἀσυνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

6 * καὶ παρεχρόντο οἱ ἀνόμοιοι οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδυνάμην ποιῆσαι τὸ πάχος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσήλθον ἐν δουτίῳ Μωυσῇ καὶ Ααρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

7 * καὶ εἶπαν οἱ ἀνόμοιοι πρὸς αὐτοὺς, ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οἶον ὑπερήκωμεν, ὥστε προσενέγκαι τὸ δῶρον κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτῶν, ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ;

8 * καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, σῆτε αὐτῶν, ἔακούσμεν τί ἐντελεῖται πρὸς ὑμῖν κύριος.

9 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·

10 * Λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, ἀνθρώπου ἀνθρώπου, ὃς δὴ γήνηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρῇ ὑμῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει τὸ πάχος τῷ κυρίῳ

11 * ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπὶ ἀζύμων καὶ πικρῶν φάγον) αὐτό.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens:

* Ut per turmas suas seruiant in tabernaculo foederis:

seruiant amplius.

* Ministrabuntque cum fratribus suis in tabernaculo foederis, ut custodiant custodiam, & seruitute non seruiant. Ita facies Leuitis in custodiis suis.

CAP. IX.

Locutusque est Dominus cum Moysse in deserto Sinai in anno secundo egressionis eorum de terra Egypti in mense primo, dicens:

* Faciant filij Israel Phase in tempore suo:

* Iuxta omnem ritum suum, & iuxta omnia quae ei pertinent facietis illud.

* Feceruntque Phase in mense Nisan in quartadecima die mensis ad vesperam in deserto Sinai, iuxta omnia quae praeceperat Dominus Moysi, ita fecerunt filij Israel.

* Minus, & non potuerunt facere Phase in die illo.

* Quae dixerunt ei viri illi: Nos sumus immundi pollutione animae hominis: quare prohibemur ut non offeramus oblationem Domini in tempore suo in medio filiorum Israel?

* Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens:

* Loquere cum filiis Israel, dicens: Vir vir ex vobis aut de generationibus vestris qui fuerit immundus pollutione animae hominis aut in via longinqua, faciet Phase coram Domino:

* In mense secundo, in quartadecima die mensis ad vesperam facient illud: cum azymis & herbis amaris comedent illud.

* Ista est lex Leuitarum: A viginti quinque annis & supra ingredientur

* Et à quinquaginta annis reuertentur ab exercitu ministrantium, & non seruiant. Ita facies Leuitis in custodiis suis.

12 * לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישררו
13 בו ככל חקרת הפסח יעשו אחריו: והאיש
אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות
הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהיה
לא הקריב במעדרו חטאו ישא האיש ההוא:
14 * וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהודי כחקרת
הפסח וכמשפטו בן יעשה חקרו אחרת יהיה
לכם ולגר ולאזרח הארץ: * וביום הקים
את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר:
16 * בן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה:
17 * ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם
18 יחנו בני ישראל: * על פי יהודה יסעו בני
ישראל ועל פי יהודה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן
19 על המשכן יחנו: * ובהאריך הענן על המשכן
ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהודה
20 ולא יסעו: * ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על
המשכן על פי יהודה יחנו ועל פי יהודה יסעו:
21 * ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן
בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו:
22 * או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על
המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו
23 ובהעלותו יסעו: * על פי יהודה יחנו ועל פי יהודה
יסעו את משמרת יהודה שמרו על פי יהודה
ביד משה:

1 * וידבר יהודה אל משה לאמר: * עשה לך שתי
חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא
העדה ולמסע את המחנות:

תרגום אונקלוס

12 * לא ישאירו מיניה עד צפרא וגרמא לא יתכרון ביה ככל גזירת פיסחא ועבדון יתיה:
13 * וארי יתגור עמכון גזירא: * וקריב בזמניה חוביה יקבל גברא ההוא:
14 * וביומא דאתקם ית משכנא: * ויחי לכוז ולגזירא וליציבא דארעא:
15 * בן חוי חדירא עננא חפליה וחיוו אשתא:
16 * ולפומ אסתלקות עננא מעלוי משכנא ובחר בן נטלין בני ישראל ובאתרא דשרי חסן עננא חסן שרן בני ישראל:
17 * וימין דשרי עננא על משכנא שרן: * ובאורכות עננא על משכנא יומין סגיאין:
18 * ואית דחוי עננא יומין דמנן על משכנא על מימרא דויי שרן ועל מימרא דויי:
19 * ואית דחוי עננא מרמשא עד צפרא ונטלין או יומם ולילי ומסתלק עננא ונטלין:
20 * או תרין: * על מימרא:
21 * ומליל יי עם משה למימר: * עבד לך מרתין:
22 * ויהיון לך לערעא כנשתא ולאטלא ית משריחא:

12 * Non relinquent ex eo quippiā vsque manē,
& oseius non confringent. omnem ritum Pha-
13 sę obseruabunt. * Si quis autē & mundus est,
& in itinere nō fuit, & tamē non fecit Phasę,
exterminabitur aīa illa de populis suis. quia sa-
C 14 crificiū Dño non obtulit tempore suo. Pecca-
tū suum ipse portabit. * Peregrinus quoque &
aduena si fuerint apud vos, facient Phasę Dño
iuxta ceremonias & iustificationes suas. Pre-
ceptū idē erit apud vos, tā aduenę quā in-
15 digenę. * Igitur die qua erectū est tabernacu-
lū operuit illud nubes. A vespere autem super
tentorium erat quasi species ignis vsq; manē.
16 * Sic fiebat iugiter. Per diem operiebat illud
17 nubes, & per noctē quasi species ignis. * Cūq;
ablata fuisset nubes quę tabernaculum pro-
tegebat, tunc proficiscebantur filij Israel. & in
loco vbi stetit nubes, ibi castrametabantur.
18 * Ad imperium Dñi proficiscebantur, & ad im-
D perium illius figebant tabernaculū. Cunctis
diebus quibus stabat nubes super tabernacu-
19 lū, manebant in eodem loco. * Et si euenisset
multo tempore maneret super illud, erat filij
Israel in excubiis Dñi, & non proficiscebātur.
20 * Quotquot diebus fuisset nubes super taber-
naculum. Ad imperium Dñi erigebant tento-
21 ria, & ad imperium illius deponebant. * Si fui-
set nubes a vespere vsque manē, & statim di-
luculo tabernaculum reliquisset, proficisce-
bantur. & si post diem & noctem recessisset,
22 dissipabant tentoria. * Si verò biduo aut
vno mense vel longiori tempore fuisset su-
per tabernaculum, manebant filij Israel in
eodem loco, & non proficiscebantur.
23 * Statim autem vt recessisset, mouebant
castra. Per verbum Domini figebant tento-
ria, & per verbum illius proficiscebantur. e-
rantque in excubiis Domini iuxta imperium
eius per manum Moyfi.

CAP. X.

1 * Locutusque est Dominus ad Moysem, di-
2 cens: * Factibi duas tubas argenteas
A ductiles, quibus conuocare possis multitudi-
nem quando mouenda sunt castra.

* Non relinquent ex eo in manè, & os non con-
fringent ex eo: iuxta legem Paschæ facient illud.

* Et homo qui mundus fuerit, & in via lon-
gè non est, & fraudabitur facere Pascha, exterminabitur anima illa de populo suo: quia donum Domini non obtulit iuxta tempus suum: peccatum accipiet homo ille.

* Si verò accesserit ad vos advena in terra vestra, & faciet Pascha Domino iuxta legem Paschæ & iuxta ordinem eius, sic facient illud. Lex una erit vobis, & advena & indigena terræ.

* Et die qua erectum est tabernaculum, operuit nubes tabernaculum domum testimonij. & vespere erat super tabernaculum ut species ignis usque ad manè.

* Sic fuit semper: nubes cooperiebat illud die, & species ignis nocte.

* Et quando ascendit nubes à tabernaculo, post hæc profecti sunt filij Israel. & in loco quo stetit nubes, ibi castrametati sunt filij Israel.

* Per præceptum Domini castrametabuntur filij Israel, & per præceptum Domini proficiſcentur omnibus diebus, in quibus obumbrat nubes super tabernaculum, castrametabuntur filij Israel.

* Et quando attræta fuerit nubes super tabernaculum diebus pluribus, & custodient filij Israel custodiam Domini, & non proficiſcentur.

* Et erit quando fuerit nubes dies numero super tabernaculo, per vocem Domini castrametabuntur, & per præceptum Domini proficiſcentur.

* Et erit quando fuerit nubes à vespere usque ad manè, & ascenderit nubes manè, & proficiſcentur.

* Die aut nocte, aut mense diei multiplicantis, nubes obumbrante super illud, castrametabuntur filij Israel, & non proficiſcentur.

* Quia per præceptum Domini proficiſcentur custodiam Domini custodiebant per præceptum Domini in manu Moyſi.

CAP. X.

Et locutus est Dominus ad Moyſen, dicens:
* Fac tibi duas tubas ductiles, argenteas facies illas. & erunt tibi ad vocandum congregationem, & levandum castra.

* & καὶ ἀλείψουσιν ἀπ' αὐτῶν τὸ πρῶτον, καὶ ὅσοι αὐτῶν συντρέψουσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὸν νόμον τοῦ πάχα ποιήθουσιν αὐτό.

* καὶ ἄνθρωπος ὃς δὴ κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὁδὸν ἔσιν, καὶ ὑπερήσει ποιῆσαι τὸ πάχα, ἔξολε θρῆνη (εἰ) ἢ ψυχὴν ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον κυρίου οὐ προσέλαβεν καὶ τὸν καιρὸν αὐτῶν, ἀμαρτίαν λήψε' ὁ δὴ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

* ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ἡμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάχα κυρίου καὶ τὸν νόμον τοῦ πάχα, ὅς ἐστι τὸ συντάξιν αὐτῶν, οὕτως ποιήθουσιν αὐτό. νόμος εἰς ἕσασιν ὑμῶν, καὶ τῷ προσήλυτῳ, καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς.

* καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὸ ἑσπέρας ἔπαι τῆς σκηνῆς ὡς εἶδον πρὸς ἑως πρῶτον.

* οὕτως ἐγένετο διαπαντός ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἶδον πρὸς τὴν νύκτα.

* καὶ ἡνίκα δύνει ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν ὁ ἰσραήλ. καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ δύνει ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρεμβάλετο (δὴ) ὁ ἰσραήλ.

* διὰ τοῦτο ἀγγαγὸς κυρίου παρεμβάλοισιν ὁ ἰσραήλ, καὶ διὰ τοῦτο ἀγγαγὸς κυρίου ἀπαροδοῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς (καὶ) ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβάλοισιν ὁ ἰσραήλ. καὶ ὅταν ἐφέλκῃ ἡ νεφέλη ἐπὶ τῇ σκηνῇ ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάσσονται ὁ ἰσραήλ τὴν φυλακὴν τοῦ κυρίου, καὶ οὐ μὴ ἀπαροδοῖ.

* καὶ ἔσται ὅταν γῆνη ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀεὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβάλοισιν, καὶ διὰ τοῦτο ἀγγαγὸς κυρίου ἀπαροδοῖ.

* καὶ ἔσται ὅταν γῆνη ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρῶτον, καὶ ἀνέβῃ ἡ νεφέλη τῷ πρῶτον, καὶ ἀπαροδοῖ.

* ἡμέρας ἢ νυκτός, ἢ μὲν ὅς ἡμέρας πλεοναζούσης, ἢ νεφέλης (καὶ) ζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβάλοισιν ὁ ἰσραήλ, καὶ οὐ μὴ ἀπαροδοῖ.

* ὅτι διὰ τοῦτο ἀγγαγὸς κυρίου ἀπαροδοῖ. τὴν φυλακὴν κυρίου ἐφύλαξαν διὰ τοῦτο ἀγγαγὸς κυρίου ἐν χειρὶ μουσῆ.

* Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων.
* ποιήθω σεαυτῷ δύο ζάλπιδας ἐλάτας, δρυγῶς ποιήσεις αὐτάς. καὶ ἐνταῖς ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν, καὶ ἔξαιρειν τὰς παρεμβολάς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non relinquent ex eo usque manè, & os non confringent in eo, iuxta omnem ritum Phase facient illud. Vir autem qui fuerit mundus, & in itinere non fuerit, & defierit facere Phase, exterminabitur homo ille de populo suo: quia oblationem Domini non obtulit in tempore suo. peccatum suum suscipiet vir ille.

* Et quando peregrinatus fuerit apud vos peregrinus, & fecerit Phase coram Domino, iuxta ritum Phase & sicut ei pertinet, ita faciet. Præceptum vnum erit vobis, & peregrinis atque indigenis terræ.

* Sic erat iugiter, nubes operiebat illud, & visio ignis per noctem. Et cum eleuata fuisset nubes desuper tabernaculum, postea proficiſcebantur filij Israel: & in loco ubi manebat nubes, ibi manebant filij Israel.

* Et quando per verbum Domini castrametabantur. Cunctis diebus quibus manebat nubes super tabernaculum, manebant illi.

* Et quando longo tempore manebat nubes super tabernaculum diebus multis, iuxta verbum Domini manebant, & iuxta verbum Domini proficiſcebantur.

* Et si erat nubes super tabernaculum diebus paucis, iuxta verbum Domini manebant, & iuxta verbum Domini proficiſcebantur: aut post diem aut duobus diebus vel vno mense aut longiori tempore, tanto tempore quanto manebat nubes super tabernaculum, manebant filij Israel, & non proficiſcebantur.

* Et quando eleuabatur nubes, & proficiſcebantur, iuxta verbum Domini manebant, & iuxta verbum Domini proficiſcebantur: custodiam verbi Dñi custodiebant iuxta verbum Dñi per manum Moyſi.

Locutusque est Dominus cum Moyſe, dicens: Fac tibi duas tubas, de argento ductili facies eas: & erunt tibi ad conuocandum congregationem & ad mouenda castra.

Vir autem

In die

Et cum

Per verbum

Et quando

Et si

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

Et quando

* וְתִקְעוּ בַּחֲזִק וְנוֹעְדוּ אֵלַי כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד: * וְאִם־בְּאַחֲרֵי יִתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלַי
 הַנְּשִׂאִים רֹאשֵׁי אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל: * וְתִקְעֶתֶם
 תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים קִדְמוֹ:
 * וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִים
 תִּמְנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם: * וּבִהְקֵיל
 אַרְת־הַקָּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְעוּ: * וּבְנֵי אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ בַּחֲצֹצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לַחֲקֹת
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: * וְכִי־תָבֹאוּ מִלַּחְמָה בְּאַרְצֵכֶם
 עַל־הַצֹּר הַצָּר אֲתֹכֶם וְהִרְעַתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם: * וּבְיוֹם
 שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֹאשֵׁי חֹדְשְׁכֶם וְתִקְעֶתֶם
 בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ
 לָכֶם לזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 * וְהָיוּ בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּעֲשָׂרִים
 בַּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: * וַיִּסְעוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינִי וַיִּשְׁכְּן הָעֵנָן בְּמִדְבַּר
 פָּאָרָן: * וַיִּסְעוּ בְּרֹאשֹׁנָה עַל־פִּי יְהוָה בֵּיד־מֹשֶׁה:
 * וַיִּסַּע דָּגֵל מַחֲנֶה בְנֵי־יְהוּדָה בְּרֹאשֹׁנָה לָצֵבֶאתֶם
 וְעַל־צָבָאוּ בְּחִשּׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב: * וְעַל־צָבֹא מִטֵּה
 בְנֵי יִשְׁשָׁכָר נְתַנָּאל בֶּן־צוּעָר: * וְעַל־צָבֹא מִטֵּה
 בְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן: * וְהוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ
 בְנֵי־גִרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נְשָׂאֵי הַמִּשְׁכָּן: * וְנִסַּע דָּגֵל
 מַחֲנֶה רְאוּבֵן לָצֵבֶאתֶם וְעַל־צָבָאוּ אֶל־יִצְחָר בֶּן־
 שְׂדִיאוֹר: * וְעַל־צָבֹא מִטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־
 צוּרִי שְׂדִי: * וְעַל־צָבֹא מִטֵּה בְנֵי־גַד אֱלִיסָף בֶּן־
 דְּעוּאֵל: * וְנִסְעוּ הַקֹּהֲלִים נְשָׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקִּימוּ
 אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בָּאִם: * וְנִסַּע דָּגֵל מַחֲנֶה
 בְנֵי־אֶפְרַיִם לָצֵבֶאתֶם וְעַל־צָבָאוּ אֶל־יִשְׁמַע בֶּן־
 עַמִּיהוּד:

3 *Cumq; increpaueris tubis, congregabitur ad
te omnis turba ad ostiũ tabernaculi fœderis.
4 *Si semel clangueris, veniẽt ad te principes &
5 capita multitudinis Israel. *Si autẽ plixior at-
que concisus clāgor increpauerit, mouebũt ca-
6 stra primi qui sunt ad Orientalẽ plagã. *In se-
cundo autẽ sonitu & pari vlulatu tubæ leua-
bunt tentoria qui habitāt ad Meridiẽ. & iuxta
hunc modũ reliqui faciẽt vlulātibus tubis in
7 pfectionẽ. *Quãdo autẽ cōgregāduẽ est popu-
lus, simplex tubarũ clāgor erit, & nõ concisus
8 vlulabũt. *Filij autẽ Aaron sacerdotis clangẽt
B tubis, eritq; hoc legitimũ sempiternũ in gene-
9 rationibus vestris. *Si exieritis ad bellũ de ter-
ra vestra cōtra hostes qui dimicant aduersum
vos, clāgetis vlulātibus tubis, & erit recorda-
tio vestri corã Dño Deo vestro, vt eruamini
10 de manibus inimicorũ vestrorũ. *Si quãdo ha-
bebitis epulum, & dies festos & calẽdas, can-
tis tubis sup̃ holocaustis & pacificis victimis,
vt sint vobis in recordationem Dei vestri. ego
11 dñs Deus vester. *Anno secundo mēse secũdo
vicesima die mēsis eleuata est nubes de taber-
12 naculo fœderis. *Profectiq; sunt filij Israel per
turmas suas de deserto Sinai, & recubuit nu-
13 bes in solitudine Pharan. *Moueruntq; castra
primi iuxta imperium Dñi per manũ Moyfi.
14 *Filij Iuda per turmas suas, quorum princeps
15 erat Naason filius Aminadab. *In tribu filio-
rum Isachar fuit princeps Nathanael filius
16 Suar. *In tribu Zabulon erat princeps Eliab,
17 filius Helon. *Depositumq; est tabernacu-
lum, quod portantes egressi sunt filij Gerson
18 & Merari. *Profectiq; sunt & filij Ruben
per turmas & ordinem suũ, quorum prin-
19 ceptus erat Elisur filius Sedeur. *In tribu autem
C filiorum Symeon princeps fuit Salamiel fi-
20 lius Surisaddai. *Porrò in tribu Gad erat prin-
21 ceptus Heliasaph filius Duel. *Profectiq; sunt
& Caathitæ, portantes sanctuarium. Tam diu
tabernaculum portabatur, donec venirent ad
22 erectionis locum. *Mouerunt castra & filij E-
phraim per turmas suas, in quorum exercitu
princeps erat Elisama filius Ammiud.

תרגום אונקלוס

[illegible]

* Et clanges in illis, & congregabitur omnis con-
gregatio ad osium tabernaculi testimonij. * Si au-
tem in una clanguerint, accedent ad te omnes prin-
cipes duces Iffrael. * Et clangetis signum, & leua-
buntur castra castrametantia ad Orientem. * Et clan-
getis signum secundum, & leuabuntur castra castra
metantia ad Austrum. & clangetis signum tertiu,
& leuabuntur castra castrametantia iuxta mare.
* Et clangetis signum quartum, & leuabuntur ca-
stra castrametantia ad Aquilonem. Signum clan-
getis in elevatione eorum. & quando congregaueri-
tis congregationem, clangetis, & non signum. * Et
filij Aaron sacerdotes clangent tubis. & erit vobis
legitimum sempiternum in generationes vestras. * Si
autem exieritis ad bellum in terra vestra ad aduer-
sarios resistentes vobis, & signum dabitis tubis, et
recordatio erit coram domino Deo vestro, et salua-
bimini ab inimicis vestris. * Et in diebus letitie ve-
stre, & in festiuitatibus vestris, & in neomeniis
vestris, clangetis tubis in holocaustis & in sacrificiis
salutarium vestrarum. & erit vobis in recor-
dationem coram Deo vestro: ego dominus Deus ve-
ster. * Et factum est in anno secundo in mense secun-
do vicesima mensis, ascendit nubes de tabernaculo
testimonij. * Et profecti sunt filij Iffrael cum turmis
suis de deserto Sinai. & stetit nubes in deserto Pha-
ran. * Et profecti sunt primi per vocem Domini
in manu Moyfi: * Et profecti sunt ordo castro-
rum filiorum Iuda primi cum exercitu suo: & su-
per exercitu suo Naasson filius Aminadab. * Et
super exercitu tribus filiorum Iffsachar, Natha-
nael filius Sobar. * Et super exercitu tribus fi-
liorum Zabulon, Eliab filius Helon. * Et deponent
tabernaculum, & proficiscentur filij Gerson & filij
Merari portantes tabernaculum. * Et profecti sunt
ordo castrorum Ruben cum exercitu suo. & super
exercitu eorum Elisur filius Sedeur. * Et super
exercitu tribus filiorum Symeon, Salamiel filius
Surisadai. * Et super exercitu tribus filiorum Gad,
Elisaph filius Rhaguel. * Et proficiscentur filij
Caath portantes sancta: & statuent tabernaculum
quousque veniant. * Et proficiscentur ordo castro-
rum Ephraim cum exercitu suo. & super exercitu
suo Elisama filius Emiud.

3 * καὶ ὁ λαπείσας ἐν αὐταῖς, ἡ συναχθῆ(ἐ) πᾶσα ἡ συναγωγὴ
4 ἐπιτελῶ θύραν τῆς ἐκκλησίας τοῦ μαρτυρίου. * ἐδὼ δ' ἐν μιᾷ
λαπείσωσι, περὶ σελόβονται πρὸς σὲ πάντες ④ ἀρχόντες
5 δορυφοροὶ ἰσραήλ. * καὶ σαλπείετε σημασίαν, καὶ ἔξαρουσιν
6 αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλουσαι κατ' ἀνατολάς. * ἡ σαλ-
πίετε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἔξαρουσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ
παρεμβάλουσαι κτ' λίβα. καὶ ὁ λαπείετε σημασίαν τρίτην,
καὶ ἔξαρουσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλουσαι πρὸς τὰ
7 λαοσαν. * καὶ ὁ λαπείετε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἔξαρουσιν
αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλουσαι πρὸς βορρῶν σημασίαν
ὁ λαποῦσιν ἐν τῇ ἐξάρξει αὐτῶν. καὶ ὅταν συναγάγητε τιλὸν
8 συναγωγὴν, ὁ λαπείετε, καὶ οὐ σημασία. * καὶ ④ υἱοὶ ἀαρὼν οἱ
ἱερεῖς σαλπουσὶ ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον
9 εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν. * ἐάν γ' ἔξέλθῃτε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ
ὑμῶν πρὸς ὅντιον ἐνανθυτίους ὅντιον ἀντισηκότας ὑμῖν, καὶ ση-
μανεῖτε ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ἀνακηρύξετε εἰς τὸν λαὸν τοῦ
10 θεοῦ ὑμῶν, καὶ διακρίνετε διὰ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. * καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις τῆς δουλοφρονίας ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν,
καὶ ἐν ταῖς νομιμίαις ὑμῶν, ὁ λαπείετε ταῖς ἐκκλησίαις ἐπι-
τέλεις ὅλον καιώμασι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν ζωηρίων ὑμῶν.
καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἐγὼ κύριος ὁ
11 θεὸς ὑμῶν. * καὶ ἐγγίνομαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ δουλίᾳ ἐν τῇ μέλει τῇ
δουλίᾳ ἐκάδι ἑβδομάδος, ἀνέβη ἡ νεφέλη διὰ τὴν σκηνὴν ἕως
12 πυλῆος. * ἡ ἐξῆραν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν διὰ τὴν
13 ἐρήμω ἕως σινᾶ. ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἕως φαρῶν. * καὶ ἐξῆ-
14 ραν πρὸς τὸν λαὸν κυρίως ἐν χειρὶ μου σὴ. * ἡ ἐξῆραν ἰα-
γμα παρεμβολῆς ὑμῶν ἐξ ὧν πρὸς τὸν λαὸν δύναμαι αὐτῶν. ἡ ἐ-
15 πί τὸ δυνάμεως αὐτῶν, ναασὼν ὑμῶν ἀμυνα δαΐ. * καὶ ἐπὶ τῆς
16 δυνάμεως φυλῆς ὑμῶν ἰσάχαρ, ναθανιαήλ, ὑμῶν ζαβαρ. * καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς ὑμῶν ζαβουλὼν, ἐλισαβ, ὑμῶν χελών.
17 * καὶ καθελῶσι τιλὸν σκηνῶν, καὶ ἔξαρουσιν ④ υἱοὶ Γερσὼν ἡ οἱ υἱοὶ
18 μερασεί, ἀργίνας τὴν σκηνήν. * ἡ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς
ῥαββὴν σὺν δυνάμει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν ἐλισαβ,
19 ὑμῶν σεδεέρ. * καὶ ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν φυλῆς ὑμῶν συμεὼν, ζαλα-
20 μιήλ, ὑμῶν θυρυσάδαϊ. * καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς ὑμῶν
21 γαδ, ἐλισαφ ὁ τοῦ ῥαγουήλ. * καὶ ἔξαρουσιν ④ υἱοὶ καὶ ἀν-
αργόντες τὰ ἄλλα. καὶ ἐθήθησιν τιλὸν σκηνῶν ἕως πρὸς ἡρών).
22 * καὶ ἔξαρουσιν τάγμα παρεμβολῆς ἐφεραίμ, σὺν δυνάμει
αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐλισαμὰ, ὑμῶν ἐμουδ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Et clangent cum eis, & conueniet ad te omnis congregatio ad ostium tabernaculi fœderis. ⁴ Et si cum vna clanguerint, conuenient ad te principes capita milium Israel. ⁵ Clangerisque vlulatione, & mouebunt castra illi qui sunt ad Orientalem plagam. ⁶ Clangerisque iterum vlulatione, & mouebunt castra illi qui habitant ad Australem plagam, vlulatione clangent in processione sua. ⁷ Et quando congreganda est ecclesia, clangeris & non vlulabitis. ⁸ Filij autem Aaron sacerdotes clangent tubis, & erit vobis in legitimum sempiternum in generationibus vestris. ⁹ Et quando ingressi fueritis ad præliandum in terra vestra contra hostes qui tribulant vos, clangeris tubis, vt veniat recordatio vestri in bonum coram domino Deo vestro, vt eruamini de inimicis vestris. ¹⁰ Et in die lætitiæ vestra, & in solennitatibus vestris, & in kalendis vestris clangeris tubis super holocaustis vestris, & super hostiis sanctificationum vestrarum: & erunt vobis in recordatione coram Deo vestro, ego dominus Deus vester. ¹¹ Et factum est in anno secundo, in mense secundo in vicesima die mensis eleuata est nubes desuper tabernaculum testimonij. ¹² Profectique sunt filij Israel per mansiones suas à deserto Sinai, & mansit nubes in deserto Pharan. ¹³ Profectique sunt primo iuxta verbum Domini per manum Moysi. ¹⁴ Discessitque primo vexillum castrorum filiorum Iuda per turmas suas, & super exercitum eius erat princeps Naafon filius Amiadab. ¹⁵ Et super exercitum tribus filiorum Isachar fuit Nathanael filius Suar. ¹⁶ Et super exercitum tribus filiorum Zabulon; fuit Eliab filius Helon. ¹⁷ Depositumque est tabernaculum, & profecti sunt filij Gerson & filij Merari portantes tabernaculum. ¹⁸ Discessit vexillum castrorum Ruben per turmas suas, & super exercitum eius erat princeps Elisur filius Sedeur. ¹⁹ Et super exercitum tribus filiorum Symeon fuit princeps Selumiel filius Surisaddai. ²⁰ Et super exercitum tribus filiorum Gad fuit Eliasaph filius Ducl. ²¹ Profectique sunt filij Caath portantes sanctuarium, & erigebatur tabernaculum donec venirent. ²² Profectumque est vexillum castrorum filiorum Ephraim per turmas suas, & super exercitum eius fuit princeps Elisama filius Amiud.

* וְעַל-צִבְא־מִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה נִמְלִיאֵל בֶּן-פְּרָחְצוֹר :
 * וְעַל-צִבְא־מִטָּה בְּנֵי בְנִימֵן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעוֹנִי :
 * וְנִסְעֵהוּ דָגַל מַחֲנֵהוּ בְנֵי-דָן מֵאֶסֶף לְכָל-הַמַּחֲנֵה-
 לְצִבְאָתָם וְעַל-צִבְאֹהוּ אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדִּי :
 * וְעַל-צִבְא־מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר פְּנֵעֵי־אֵל בֶּן-עֶכְרֹן :
 * וְעַל-צִבְא־מִטָּה בְּנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵעַ בֶּן-עֵינָן :
 * אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְצִבְאָתָם וַיִּסְעוּ :
 * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹבָב בֶּן-רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי הֲתֵן
 מֹשֶׁה נִסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֵתוֹ
 אַתָּן לָכֶם לֶכֶה אֲתָנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ כִּי-יְהוָה דִּבֶּר-טוֹב
 עַל-יִשְׂרָאֵל : * וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלֶיךָ כִּי אִם-אֶל-
 אֶרְצִי וְאֶל-מִוְלַדְתִּי אֵלֶיךָ : * וַיֹּאמֶר אֵל-נָגִי תַעֲזֹב
 וְהִתְנוּ כִּי-עַל-כֵּן יִדְעֶתָ חֲנֻתָנוּ בַּמִּדְבָּר וְהִיירָתָ לָנוּ
 לְעֵינֵינוּ : * וְהָיָה כִּי-תֵלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטוֹב הַהוּא
 אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטַּבְנוּ לָךְ : * וַיִּסְעוּ מִתֵּר
 יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְצוֹן כְּרִירַת-יְהוָה נִסְעָה
 לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לַהֶם מִנוֹחָה :
 * וַעֲנָן יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעֵם מִן-הַמַּחֲנֵה :
 * וַיְהִי בְנִסְעֵהוּ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצֹץ
 אֲבִיבֶיךָ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֶיךָ : * וּבִגְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה
 יְהוָה רַבְבוֹרָת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

29

* וַיְהִי הָעֶם
בְּמַתְאֲנִים רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחַר אָפּוֹ
וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה וּתְאָכַל בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה :
* וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְּפַלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ : * וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא תִּבְעֵרָה
כִּי־בִעְרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה : * וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בִּקְרָבּוֹ
הִתְאָוָה תִּאֲוָה וַיֵּשְׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יֹאכְלֵנוּ בָשָׂר :

23 * In tribu autem filiorum Manasse princeps
24 fuit Gamaliel filius Phadaffur. * Et in tribu Bē
25 iamin erat dux Abidan filius Gedeonis. * No-
uissimi castrorum omnium profecti sunt filij
Dan per turmas suas, in quorū exercitu prin-
26 ceps fuit Abiezer filius Amisaddai. * In tribu
autem filiorū Aser erat princeps Phegiel fili-
27 Ochran. * Et in tribu filiorum Neptalim prin-
28 ceps fuit Ahira filius Henan. * Hęc sunt castra
& pfectiones filiorum Israel per turmas suas
29 quando egrediebantur. * Dixitque Moyſes O-
bab filio Raguel Madianitæ cognato ſuo:
Proſiciſcimus ad locum quē Dominus datu-
rus eſt nobis: veni nobiſcū, vt benè faciamus
D tibi, quia Dominus bona promiſit Israeli.
30 * Cui ille reſpondit: Non vadam tecū, ſed re-
31 uertar in terrā meā in qua natus ſum. * Et ille:
Noli, inquit, nos relinquere. Tu enim noſtrin
quibus locis ꝑ deſertum caſtra ponere debea-
32 mus: & eris ductor noſter. * Cumq; nobiſcum
veneris, quicquid optimum fuerit ex opibus
quas nobis traditurus eſt Dñs, dabimus tibi.
33 * Profecti ſunt ergo de monte Dñi viam trium
dierū, arcaq; ſcēderis Dñi præcedebat eos per
34 dies tres, prouidens caſtrorum locum. * Nubes
quoq; Dñi ſuper eos erat per diē cū incede-
35 rent. * Cumque eleuaretur arca, dicebat Moy-
ſes: Surge, Domine, & diſſipētur inimici tui,
36 & fugiant qui oderunt te à facie tua. * Cū
autem deponeretur, aiebat: Reuertere, Do-
mine, ad multitudinem exercitus Iſrael.

CAP. XI.

1 Nterea ortum est murmur populi quasi do-
A lentium pro labore cōtra Dominum. Quod
cū audisset, iratus est: & accensus in eos ig-
nis Dñi, deuorauit extremā. castrorū partem.
2 * Cumq; clamasset populus ad Moysen, ora-
uit Moyses ad Dñm, & absorptus est ignis.
3 * Vocauitque nomen loci illius, Incensio: eo
quod succensus fuisset contra eos ignis Do-
4 mini. * Vulgus quippe promiscuum quod as-
cenderat cum eis, flagrauit desiderio carnum
sedens & flens iunctis sibi pariter filiis Israel,
& ait: Quis dabit nobis ad vescēdum carnes?

תרגום אונקלוס

וְעַל חֵילָא שְׁבִטָא דְּבִנֵּי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאל בַּר פֶּרֶה צוּר : ²⁴ וְעַל חֵילָא שְׁבִטָא דְּבִנֵּי בְנִימִן אֲבִינָן בַּר גִּדְעוֹנִי : ²⁵ וְנִשְׁלַט טַקָּם מִשְׁרֵיתָא
מִן חֲסִידָא לְכָל מִשְׁרֵיתָא לְחִילִיהוֹן וְעַל חֵילִיהָ אַחִיעֶזֶר בַּר עֲמִישַׁד : ²⁶ וְעַל חֵילָא שְׁבִטָא דְּבִנֵּי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בַּר עֶכְרָן : ²⁷ וְעַל חֵילָא
שְׁבִטָא דְּבִנֵּי נַפְתָּלִי אַחִירַע בַּר עֵינָן : ²⁸ אֲלֵיִן מִטְּלָנִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחִילִיהוֹן וְנִשְׁלֹו : ²⁹ וְאָמַר מִשֶּׁה לְחֹזֶכֶּךָ בַּר רַעוּאֵל מְדִינָא חֲמוּתִי דְּמִשְׁה
רַעוּי וְלִדְרוֹתֵי אֲזוּל : ³⁰ וְאָמַר לִיהָ לֹא אֲזִיזֵל אֲלֵהָן
וְאָמַר לֹא כַּעַן תִּשְׁבּוּק יִתְנָא אֲרִי עַל כֵּן יִדְעַתָּה כִּד תִּינָא שָׁרָן בְּמִדְבָּרָא וְגִבּוֹר דְּאִתְּעִבִידָא לֹנָא חֲזִיתָא בְּעֵינְךָ : ³¹
וְיִתֵּי אֲרִי חֲזִיל עֲמָנָא וְיִתֵּי טַבָּא הֵהוּא דְּיוֹטֵב וְיִתֵּי עֲמָנָא וְנוֹטֵב לָךְ : ³² וְנִשְׁלֹו מִשְׁרָא דְּאִתְּגַלִּי עֲלֵיהָ יִקְרָא דִּינִי מִהֲלַךְ תִּלְתָּא יוֹמִין וְאֲרוֹן קִימָא
וְעֵצֵן יִקְרָא דִּינִי מִשְׁטִיל עֲלֵיהוֹן בִּימְמָא בְּמִשְׁלַחוֹן מִן מִשְׁרֵיתָא : ³³ וְעֵצֵן יִקְרָא דִּינִי מִשְׁטִיל עֲלֵיהוֹן בִּימְמָא בְּמִשְׁלַחוֹן מִן מִשְׁרֵיתָא : ³⁴
וְכַמְשָׁרוּתֵי יִמְרָ חוֹב וְיִי שָׁרִי בִּיקְרָךְ כְּגוֹ : ³⁵ וְכַמְשָׁרוּתֵי יִמְרָ חוֹב וְיִי שָׁרִי בִּיקְרָךְ כְּגוֹ : ³⁶ וְהָיוּ עֲמָא כִּד מִסְחָקִין בִּיש קִדָּם
וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ³⁷ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ³⁸ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ³⁹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁰ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴¹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴² וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴³ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁴ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁵ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁶ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁷ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁸ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁴⁹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁰ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵¹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵² וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵³ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁴ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁵ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁶ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁷ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁸ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁵⁹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁰ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶¹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶² וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶³ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁴ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁵ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁶ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁷ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁸ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁶⁹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁷⁰ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁷¹ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁷² וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִן קִדָּם : ⁷³ וְאִתְּגַלִּי אֲרִי לְקִתָּא בְּהוֹן אֲשֶׁתָּא מִ

* Et super exercitu tribus filiorum Manasse, Ga²³
maliel filius Phadassur. * Et super exercitu²⁴
tribus filiorum Benjamin, Abidan filius Gedeonis.

* Et proficiscuntur ordines castrorum filiorum²⁵
Dan novissimi omnium castrorum cū exercitu suo.
* Et super exercitu suo Abiez er filius Amisadai.

* Et super exercitu tribus filiorum Aser, Phe-²⁶
giel filius Ochran.

* Et super exercitu tribus filiorum Neptalim,²⁷
Abiran filius Henan.

* Ha militia filiorum Iffrael. & profecti sunt²⁸
cum exercitu suo.

* Et dixit Moyses Iobab filio Rhaguel Madiani-²⁹
ta focerō Moysi: Proficiscimur nos in locum quem
dixit Dominus, Hunc dabo vobis. Veni nobiscum,
& bene tibi faciemus; quia Dominus locutus est bo-
na de Iffrael. * Et dixit ad eum: Non ibo, sed³⁰
in terram meam & in generationem meam ibo.

* Et dixit: Ne relinquant nos: cuius causa fuisti³¹
nobiscum in deserto, & eris nobiscum senex.

* Et erit si iueris nobiscum, & erunt bona illa³²
quacumque benefaciet Dominus nobis, & bene tibi
faciemus.

* Et profecti sunt de monte Domini viam triū³³
dierum: & arca testamenti Domini praibat prior
illis via trium dierum, ut consideraret illis requiē.

* Et nubes Domini fuit obumbrans super eos³⁴
die cum proficiscerentur ipsi de castris. * Et fa-³⁵
tum est cum leuaretur arca, & dixit Moyses: Ex-
surge, Domine, & dispergantur inimici tui, & fu-
giant omnes odientes te. * Et in requie dixit:³⁶
Conuertere, Domine, milia miliaria in Iffrael.

CAP. XI.

E¹rat populus murmurans mala coram Domi-
no. & audiuit Dominus, & iratus est ira: &
incensus est in illis ignis à Domino, & deuorauit
partem quandam castrorum.

* Et clamauit populus ad Moysen: & orauit²
Moyses ad Dominum, & cessauit ignis.

* Et vocatum est nomen loci illius, Incensio:³
quia incensus est in illis ignis à Domino.

* Et vulgus quod in ipsis, desiderauerunt desi-⁴
derium. & sedentes flebant & filij Iffrael: & di-
xerunt: Quis nos cibabit carnibus?

²³ καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς ὑῶν μανασσῆ, Γαμαλιήλ
²⁴ ὁ τοῦ φαδασούρ. * καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς ὑῶν
βενιαμὴν, ἀβιδαν ὁ τοῦ γαδεωνί.

²⁵ * ἔξαρθον τὰ ἱμάτια παρεμβολῆς ὑῶν δὲν ἔχοντες πα-
σῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
μεως αὐτῶν, ἀβιεζέρ ὁ τοῦ ἀμισαδαί.

²⁶ * ἔπ' αὐτῆς δυνάμεως φυλῆς ὑῶν ἀσῆρ, φαγιήλ υἱὸς ἔχραν.

²⁷ * καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς ὑῶν νεφθαλίμ, ἀβιραν υἱὸς
²⁸ αἰνανί. * αὐταὶ αἱ στραφαὶ ὑῶν ἰσραήλ. καὶ ἔξηραν
σὺν δυνάμει αὐτῶν.

²⁹ * καὶ εἶπε μωυσῆς τῷ ἰωβάβ υἱῷ ῥαγουήλ τῷ μαδιανίτῃ
Γαμβρῶ μωυσῆ, ἔξαιρέ μὲν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε κύριος,
τοῦτον δώσω ὑμῖν. δέξομαι μὲν ὑμῶν, καὶ δὲ ἔσ' ἐποιήθη μὲν, ὅτι κύ-
ριος ἐλάλησε καλὰ πρὸς ἰσραήλ.

³⁰ * καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν· οὐ πορεύομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν
³¹ μου καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ μου πορεύομαι. * ἔπειτα, μὴ
ἐγκαταλείπῃς ἡμᾶς οὐδ' ἐκκένῃς ἡμᾶς μετ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,

³² καὶ ἔσ' ἡμεῖς μετ' ἡμῶν πρὸς ἐξουσίαν. * καὶ ἔσ' αὐτὸν πορευ-
θῆς μετ' ἡμῶν, ἔσ' αὐτὸν ἀγαθὰ ἐκείνα ὅσα δὲν ἀγαθὰ ποιή-
σει κύριος ἡμᾶς, καὶ δὲ ἔσ' ἐποιήθη μὲν.

³³ * καὶ ἔξηραν ἐν τοῖς ὅροις κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. καὶ ἡ
κίβωτος διαθήκης κυρίου πρὸς πορεύετο πρὸς τέρτα αὐτῶν ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν κατὰ σκέψαν αὐτῶν δυνάμει.

³⁴ * καὶ ἡ νεφέλη κυρίου ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέ-
ρας ἐν τῷ ἔξαιρῳ αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

³⁵ * καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξαιρῳ τὴν κίβωτον, καὶ εἶπε μωυσῆς,
ἐγέρθητι κύριε, καὶ διασκορπίσθητωσαν ἐχθροί σου, ἔφυ-
³⁶ γέτωσαν πτότες ἐμὲ μισοῦντές σε. * καὶ ἐν τῇ καταπαύ-
σει εἶπεν, Ἰπὶς ῥεφε κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ ἰσραήλ.

ιά.

¹ * Καὶ ἰὼ ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἐναντὶ κυρίου. καὶ ἤκω-
σε κύριος, καὶ ἐδυμῶθη ὀργῇ, ἔξεκώθη ἐν αὐτοῖς πῦρ πα-
ρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς.

² * ἔκραξεν ὁ λαὸς πρὸς μωυσῆν, καὶ ἠνέξατο μωυσῆς
³ πρὸς κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πῦρ. * καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνο-
μα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἐμπυρετισμός· ὅτι ἔξεκώθη ἐν αὐτοῖς

⁴ πῦρ παρὰ κυρίου. * καὶ ὁ ἐπίμιχτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπέθυ-
μησαν ἐπιδυμίαν. καὶ καθίσαντες ἐκλαίοντες ἐπὶ ὑἱοῖς ἰσραήλ.

καὶ εἶπον, τίς ἡμᾶς ψωμίσει κρέας;

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²³ Et super exercitum tribus filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadassur.

²⁴ Et super exercitum tribus filiorum Benjamin fuit Abidan

princeps Ahiezer, filius Amisaddai. ²⁵ Et super exercitum tribus filiorum Dan per turmas suas, recolligens omnia castra, & super exercitum eius fuit

Abiez er filius Amisadai. ²⁶ Et super exercitum tribus filiorum Aser fuit Phegiel filius Ochran. ²⁷ Et super exercitum tri-

bus filiorum Neptalim fuit Ahira filius Enan. ²⁸ Hæ sunt profectioes filiorum Iffrael: profectique sunt per turmas suas.

²⁹ Dixitque Moyses ad Obab filium Raguel Madianitam focerum Moysi: Proficiscimur nos ad locum de quo dixit Dominus, quod daret eum

nobis. Veni nobiscum, & benefaciemus tibi: quia Dominus locutus est ut adduceret bona super Iffrael. ³⁰ Dixitque ei: Non vadam: sed ad ter-

tam meam & ad cognationem meam ibo. ³¹ Et ait: Ne, obsecro, derelinquas nos: tu enim nosti quomodo castrametati sumus in deserto: &

magnalia quæ facta sunt nobis vidisti oculis tuis. ³² Eritque si veneris nobiscum, benefaciemus tibi de bono illo quo Dominus benefaciet

nobis. ³³ Profectique sunt de monte in quo reuelata est gloria Domini itinere trium dierum: & arca fæderis Domini præcedebat eos itinere

trium dierum, ut præpararet eis locum mansionis. ³⁴ Et nubes gloriæ Domini obumbrabat super eos per diem quando proficiscebantur de

castris. ³⁵ Et factum est cum leuaretur arca, dicebat Moyses: Reuelare, Domine, ut dispergantur hostes tui, & fugiant inimici tui à facie tua.

³⁶ Et cum resideret, dicebat: Reuertere, Domine, habita cum gloria tua in medio multitudinis milium Iffrael.

Et factum est cum leuaretur arca, dicebat Moyses: Reuelare, Domine, ut dispergantur hostes tui, & fugiant inimici tui à facie tua.

Et factum est cum leuaretur arca, dicebat Moyses: Reuelare, Domine, ut dispergantur hostes tui, & fugiant inimici tui à facie tua.

Et factum est cum leuaretur arca, dicebat Moyses: Reuelare, Domine, ut dispergantur hostes tui, & fugiant inimici tui à facie tua.

Et factum est cum leuaretur arca, dicebat Moyses: Reuelare, Domine, ut dispergantur hostes tui, & fugiant inimici tui à facie tua.

Et factum est cum leuaretur arca, dicebat Moyses: Reuelare, Domine, ut dispergantur hostes tui, & fugiant inimici tui à facie tua.

* זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם
את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת השומים : * ועתה נפשנו
יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו : * והמן כורע
גד הוה ועינו בעין הבדלח : * שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדכר ובשלו בפרור ועשו
אתו עגור והיה טעמו כטעם לשד השמן :
* וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו :
* וישמע משה את העם בכו למשפחתיו
איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני
משה רע : * ויאמר משה אל יהוה למד
הרעה לעבדך ולמד לא מציתי חן בעיניך לשום
את משא כל העם הוה עלי : * האנכי
הריתי את כל העם הוה אם אנכי ילדתי
כי תאמר אלי שאתו בחיקך כאשר ישא האמן את
הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו :
* מאין לי בשר לתת לכל העם הוה כי יבכו עלי
לאמר הנה לנו בשר ונאכלה : * לא אוכל אנכי
לבדי לשאת את כל העם הוה כי כבד ממני :
* ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי
חן בעיניך ואל אראה ברעתי : * ויאמר יהוה
אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל
אשר ידעת כי הם זקני העם ושטרו ולקחת אתם
אל אהל מועד והתיצבו שם עמך : * וירדתי
ודברתי עמך שם ואצלת מן הרוח אשר עליך ושמת
עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא
אתה לבדך : * ואל העם תאמר התקדשו
למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באוני יהוה לאמר מי
יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר
ואכלתם :

5 * Recordamur piscium quos comedeba-
mus in Aegypto gratis, in mentem nobis ve-
niunt cucumeres, & pepones, porrique, & ce-
6 pe, & allia. * Anima nostra arida est: nihil
aliud respiciunt oculi nostri nisi Man.
7 * Erat autem Man quasi semen coriandri,
8 coloris bdelij. * Circuibatque populus, &
colligens illud frangebatur mola, siue terebat
in mortario: coquens in olla, & faciens ex
Beo tortulas, saporis quasi panis oleati.
9 * Cumque descenderet nocte super caltra
ros, descendebat pariter & Man.
10 * Audiuit ergo Moyses flentem populum
per familias, singulos per ostia tentorii sui.
Iratusque est furor Domini valde, sed & Moy-
11 si intoleranda res visa est. * Et ait ad Do-
minum: Cur afflixisti seruum tuum? quare no
inuenio gratiam coram te? & cur imposuisti
21 pondus vniuersi populi huius super me?
12 * Nunquid ego concepi omnem hanc mul-
titudinem, vel genui eam, vt dicas mihi, Por-
ta eos in sinu tuo, sicut portare solet nutrix
infantulū, & defer in terram pro qua iurasti
13 patribus eorum? * Vnde mihi carnes,
vt dem tantæ multitudini? Flent contra me,
dicentes: Da nobis carnes, vt comedamus.
14 * Non possum solus sustinere omnem hunc
populum, quia grauis est mihi.
15 * Sin aliter tibi videtur, obsecro vt interfi-
Dcias me, & inueniā gratiam in oculis tuis, ne
16 tantis afficiar malis. * Et dixit Dominus
ad Moysen: Congrega mihi septuaginta vi-
ros de senioribus Israel, quos tu nosti quod
senes populi sint ac magistri: & duces eos ad
ostium tabernaculi foederis, faciesque ibi sta-
re tecum:
17 * Vt descendam & loquar tibi: & auferam
de spiritu tuo, tradamque eis, vt sustentet te-
cum onus populi, & non tu solus grauēris.
18 * Populo quoque, dices: Sanctificamini. cras
comedetis carnes. Ego enim audiui vos dice-
re: Quis dabit nobis escas carniū? Bene no-
bis erat in Aegypto. vt det vobis Dominus
carnes & comedatis,

תרגום אונקלוס

5 דכירין אנחנו ית נונא דתוינא אכלין במצרים מנן ית בוצינא וית אבטיחא וית חצירא וית חצירא
6 ובען נפשנא חאביא : * ובען נפשנא חאביא : * ובען נפשנא חאביא : * ובען נפשנא חאביא :
7 ומנא כבד זרע גרא הוה וחזויה כחיו בדולחא : * ומנא כבד זרע גרא הוה וחזויה כחיו בדולחא : * ומנא כבד זרע גרא הוה וחזויה כחיו בדולחא : * ומנא כבד זרע גרא הוה וחזויה כחיו בדולחא :
8 שישין עמא ולקטין דצבי טחין ברחינא : * שישין עמא ולקטין דצבי טחין ברחינא : * שישין עמא ולקטין דצבי טחין ברחינא : * שישין עמא ולקטין דצבי טחין ברחינא :
9 וכד נחית טלא על משריתא : * וכד נחית טלא על משריתא : * וכד נחית טלא על משריתא : * וכד נחית טלא על משריתא :
10 ושמע משה ית עמא בכו לזרעיהון גבר בתרע משכניה וחקיף רגזא דיי לחדא ובעיני משה
11 ואמר משה קדם יי למא אבאישתא לעבדך ולמה לא אשכחית רחמין קדמך לשואת ית מטול כל עמא הדין עלי :
12 ואמר משה קדם יי למא אבאישתא לעבדך ולמה לא אשכחית רחמין קדמך לשואת ית מטול כל עמא הדין עלי :
13 ואמר משה קדם יי למא אבאישתא לעבדך ולמה לא אשכחית רחמין קדמך לשואת ית מטול כל עמא הדין עלי :
14 לית אנא יכול בלחורי לסוכרא לכל : * לית אנא יכול בלחורי לסוכרא לכל : * לית אנא יכול בלחורי לסוכרא לכל : * לית אנא יכול בלחורי לסוכרא לכל :
15 ואם קדין את עביר לי קטולני בען קטול אם אשכחית רחמין קדמך ולא אתי בבשתי : * ואם קדין את עביר לי קטולני בען קטול אם אשכחית רחמין קדמך ולא אתי בבשתי : * ואם קדין את עביר לי קטולני בען קטול אם אשכחית רחמין קדמך ולא אתי בבשתי : * ואם קדין את עביר לי קטולני בען קטול אם אשכחית רחמין קדמך ולא אתי בבשתי :
16 ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך :
17 ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך :
18 ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך : * ואמר יי למשה קדמי שבעין גברא מסבי ישראל וידעתא ארי אנן סבי עמא וסרכותי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעטודן חמן עמך :

*Recordati sumus piscium quos comedebamus in
Egypto gratis, & cucumerum, & peponum, et por-
rorum, & ceparum, & alliorum. * Nunc autem
anima nostra arida, nihil, præterquam oculi nostri in
Manna. * At Manna quasi semen coriandri est,
& species illius species crystalli. * Et transibat
populus, & colligebant, & molebant illud in mola,
aut comminuebant in mortario, & coquebant illud
in olla, & faciebant illud subcineritios. & erat sa-
por illius quasi gustus laganum ex oleo.

* Et quando descendebat ros super castra nocte,
descendebat Manna super illum.

* Et audiuit Moyses plorantes ipsos per populos
suos, unusquisque in ianua sua. Et iratus est ira
Dominus valde, & coram Moyse fuit malum.

* Et dixit Moyses ad Dominum: Quare affli-
xisti seruum tuum, & cur non inueni gratiam co-
ram te, ut poneres iram populi huius super me?

* Nunquid ego in ventre concepi omnem popu-
lum hunc, aut ego peperii eos, quia dicis mihi, Acci-
pe eos in sinum tuum, quasi tolleret nutrix lacten-
tem, in terram quam iurasti patribus suis?

* Unde mihi carnes ad dandum omni populo
huius, quia flent contra me, dicentes: Da nobis car-
nes, ut manducemus.

* Non potero ego solus ferre populum hunc,
quia graue mihi est verbum hoc.

* Si autem sic tu facis mihi, interfice me morte,
si inueni gratiam apud te, ut non videam affli-
ctionem meam.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Congrega mihi
septuaginta viros de senioribus Israel, quos tu ipse
nossti. ipsi sunt seniores populi, & scribe eorum. &
educes eos in tabernaculum testimonij, & stabunt
iuxta te.

* Et discedam & loquar ibi tecum: & aufe-
ram de spiritu qui in te, & ponam super eos. &
sustinebunt tecum impetum populi, & non feres il-
los tu solus.

* Et populo dices: Sanctificamini in crasti-
num, & comedetis carnes: quia fleuistis coram
Domino, dicentes: Quis nos cibabit carnibus? quia
bonum nobis est in Aegypto. & dabit Dominus vo-
bis carnes, & manducabitis.

* ἐμνήσθημεν τοῦ ἰχθύος, οὗς ἡδίομεν ἐν αἰγύπτῳ δω-
ρεθῆναι, καὶ τοῦ σικυῖος, καὶ τοῦ πέπονους, καὶ τὰ περάκια, καὶ
κρόμμυα, καὶ τὰ σκόροδα. * νῦν δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κα-
τάξηρος ἐστίν, πλὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἡμῶν εἰς τὸ μανίνα.

* τὸ δὲ μανίνα ὡς αἰσώμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ
εἶδος κρυφάλου. * καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλε-
γον, & ἤλθον αὐτὸ ἐν ταῖς μύλων, ἢ ἐτεβον ἐν τῇ θύρᾳ, & ἤψαν
αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας. καὶ ὡς ἡ
δὸν ἡ αὐτὴ ὡς αἰσώμα ἐγκρὺς ἐξ ἐλαίου.

* καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκ-
τός, κατέβαινον τὸ μανίνα ἐπ' αὐτῆς. * καὶ ἤκαστε μω-
σῆς κλαίωντων αὐτῶν καὶ δήμεσις αὐτῶν, ἕκαστος ἐπὶ τῆς θύ-
ρας αὐτοῦ. καὶ ἐθυμώθη ὁ ὀργὴν κύριος ἐφ' ὅρα, & ἐναντι μω-
σῆς ὡς πονηρὸν.

* καὶ εἶπε μωσῆς πρὸς κύριον· ἵνατί
ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί σὺ ὄρηκα χάριν ἐ-
ναντίον σου, ἐπὶ τῇ ὀργῇ σου ἐφ' ὅρα, καὶ τοῦτο ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐγὼ ὃν γαστὴρ ἐλαβὼν πᾶν τὸν λαὸν τοῦτον, ἢ ἐγὼ
ἔτεκον αὐτοὺς, ὅτι λέγεις μοι, λάβε αὐτοὺς εἰς τὸν κόλπον σου,
ὡς αἰσώμα τέλει τὸν πληθύνοντα εἰς τὴν γῆν ὡς ὅσας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν.

* πόθεν μοι κρέα δοῦμαι παντὶ τῷ
λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμέ, λέγοντες, δός ἡμῖν κρέα ἵνα
φάγωμεν.

* οὐ δύνηθεμα ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι βα-
ρὺ μοι ἐστὶν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

* εἰ δὲ οὕτως ὑποκαίετε μοι, ἀπόκλειον με ἀναιρέσει, εἰ ὄρη-
κα χάριν πρὸς σὺν, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κάκωσίν μου.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωσῆν, συναγάγε μοι ἐβδο-
μήκοντα ἀνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς σὺ αὐτὸς
οἶδας. οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐ-
τῶν. καὶ ἐξάξεις αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ
στήνεται ἐκεῖ μετὰ σοῦ.

* καὶ κατέβηθεμα, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀ-
πὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτοὺς. καὶ συναν-
τήσουσίν με ἐν τῇ ὀργῇ σου τοῦ λαοῦ, καὶ ὅσα οἴσεις αὐτοὺς
ἐν μόνῳ σου.

* καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς, ἀγνίσατε εἰς αὐρὴν, καὶ φάγετε κρέα·
ὅτι ἐκλαύσατε ἐναντι κυρίου, λέγοντες, τίς ἡμεῖς ψωμιᾶ
κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν αἰγύπτῳ. καὶ δώσε κύριος ὑμῖν
κρέα καὶ φάγετε.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Memores sumus piscium quos comedebamus in Aegypto gratis, & cucumerum, & peponum, & porrorum, & ceparum, & alliorum.
* Nunc autem anima nostra est desiderans, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man.
* Erat autem Man quasi semen coriandri, & color eius quasi color bdelij.
* Dispergebatur populus, & colligebant illud: & qui volebat, frangebat mola; & qui volebat, terebat in mor-
tario, & coquebant illud in olla, & faciebant ex eo placentas: & erat sapor eius quasi sapor panis oleati.
* Cumque descenderet ros nocte
super castra, descendebat Man super eum.
* Audiuitque Moyses populum flentem per familias suas singulos in ostio tabernaculi sui. Ira-
tusque est furor Domini valde, & in oculis Moyse displicuit.
* Dixitque Moyses coram Domino: Quare malefecisti seruo tuo, & cur
non inueni misericordiam in conspectu tuo, ut poneres onus omnis populi huius super me?
* Nunquid pater ego sum vniuersi popu-
li huius, aut filij mei sunt illi, ut dicas mihi, Porta eum in fortitudine tua, sicut portat nutrix lactentem, super terram de qua iurasti patribus suis?
* Unde habeo carnem ut dem vniuerso populo huic? quia flent contra me, dicentes: Da nobis carnem ut manducemus.
* Et si ita tu facis mihi, interfice me, obse-
ro, si inueni misericordiam in oculis tuis, & non videbo malum meum.
* Dixitque Dominus Moyse: Congrega coram me
septuaginta viros de senioribus filiorum Israel quos tu nossti quod sint senes populi & praefecti eius. & duces eos ad tabernaculum foederis, & sta-
bunt ibi tecum.
* Et reuelabor & loquar tecum ibi: & augebo de spiritu qui est super te, & ponam super eos: & sustinebunt
tecum onus populi, & non sustinebis tu solus.
* Populo quoque dices: Praeparamini in crastinum, & comedetis carnem: quia
placuit vobis coram Domino, dicentes: Quis dabit nobis carnem ad manducandum? bene enim erat nobis in Aegypto. Dabitque Dominus vobis car-
nem, & comedetis.

19 * לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום :
 20 * עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרע יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למדו זה יצאנו ממצרים :
 21 * ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואמר יהוה אמרתי בשר אתן להם ואכלו חדש ימים :
 22 * הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגני הים יאסף להם ומצא להם :
 23 * ויאמר יהוה אל משה הירד יהוה תקצר עתה תראה היקר דברי אם לא :
 24 * ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל :
 25 * וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם רוח ויתנבאו ולא יספו :
 26 * וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנה עליהם הרוח והמרו בכתבים ולא יצאו האהל ויתנבאו במחנה :
 27 * וירץ הנער ויגיד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה :
 28 * ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה בלאם :
 29 * ויאמר לו משה המקנה אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם :
 30 * ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל :
 31 * ורוח נסע מאת יהוה ויגזו שלום מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כור וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ :

19 * Non vno die, nec duobus, vel quinque aut decem, nec viginti quidem, sed vsque ad 20 mensem dierum, * Donec exeat per naves vestras, & vertatur in nauscam; eo quod repuleritis Dominum qui in medio vestri est: & fleueritis coram eo, dicentes: Quare egressi sumus ex Aegypto?
 21 * Et ait Moyses ad Dominum: Sexcenta milia peditu huius populi sunt; & tu dicis, Dabo eis esum carniū mense integro.
 22 * Nunquid ouium & bouum multitudo cedetur, vt possit sufficere ad cibum? vel omnes E pisces maris in vnum congregabuntur, vt eos 23 satient? * Cui respondit Dominus: Nunquid manus Domini inualida est? Iam nunc videbis, vtrum meus sermo opere cōpleatur.
 24 * Venit igitur Moyses, & narrauit populo verba Domini: congregans septuaginta viros de senioribus Israel, quos stare fecit circa tabernaculum. * Descenditque Dominus per nubem, & locutus est ad eum, auferens de spiritu qui erat in Moyse, & dans septuaginta viris. Cumque requieuisset in eis spiritus, prophetauerunt, nec vltra cessauerunt.
 26 * Remanserant autem in castris duo viri, quoru vnus vocabatur Heldad, & alter Medad, super quos requieuit spiritus. nam & ipsi descripti fuerant, & non exierant ad tabernaculum. Cum prophetarent in castris,
 27 * Cucurrit puer, & nunciauit Moyfi, dicens: Heldad & Medad prophetant in castris.
 28 * Statim Iosue filius Nun, minister Moyfi, & electus pluribus, ait: Domine mi Moyses G prohibe eos.
 29 * At ille: Quid, inquit, æmularis promer quis tribuat vt omnis populus prophetet, & det eis Dominus spiritum suum.
 30 * Reuersusque est Moyses & maiores natu 31 Israel in castra. * Ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit, & dimisit in castra itinere quantum vno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum: volabantque in aere duobus cubitis altitudine super terram.

תרגום אונקלוס

19 * לא יומא חד תיכלון ולא תריין יומין ולא חמשה יומין ולא עשרין יומין :
 20 * עד ירח יומין עד דתקוצון ביהויהוה ויאמר משה שית
 21 * הצאן ותבכו לפניו לאמר למדו זה יצאנו ממצרים :
 22 * ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואמר יהוה אמרתי בשר אתן להם ואכלו חדש ימים :
 23 * הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגני הים יאסף להם ומצא להם :
 24 * ויאמר יהוה אל משה הירד יהוה תקצר עתה תראה היקר דברי אם לא :
 25 * ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל :
 26 * וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם רוח ויתנבאו ולא יספו :
 27 * וישארו שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנה עליהם הרוח והמרו בכתבים ולא יצאו האהל ויתנבאו במחנה :
 28 * וירץ הנער ויגיד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה :
 29 * ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדני משה בלאם :
 30 * ויאמר לו משה המקנה אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם :
 31 * ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל :
 32 * ורוח נסע מאת יהוה ויגזו שלום מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כור וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתיים על פני הארץ :

* Non diem unum comedetis, neque duos, neque
quinque dies, neque decem dies, neque viginti dies,
usque ad mensem dierum comedetis:

* Usquequo exeat per naves vestras, & erit
vobis ad cholera: quia inobedientes fuistis Domi-
no, qui est in vobis, & fleuistis coram eo, dicentes:
Quare nobis egredi de terra Egypti?

* Et dixit Moyses: Sexcenta milia peditum po-
pulus, in quibus sum in ipsis: & tu dixisti, Carnes
dabo eis, & comedent mensem dierum:

* Nunquid oves & boues occidentur, & suffi-
ciet eis: aut omne obsonium maris congregabitur ip-
sis, & sufficiet eis?

* Et dixit Dominus ad Moysen: Nunquid ma-
nus Domini non sufficiet? iam nosces, si comprehen-
det te verbum meum, aut non.

* Et exiit Moyses, & locutus est ad populum
verba Domini. & congregavit septuaginta viros
de senioribus populi: & statuit eos in circuitu ta-
bernaculi.

* Et descendit Dominus in nube, & locutus est
ad eum: & abstulit de spiritu qui super eum, &
posuit super septuaginta viros seniores. Ut autem
quieuit spiritus super eos, & prophetauerunt, &
non amplius adiecerunt.

* Et relictī fuerunt duo viri in castris, nomen
vni Heldad, & nomen secundo Medad: & requie-
uit super eos spiritus, & hi fuerunt ex descriptis,
& non venerunt ad tabernaculum: & propheta-
uerunt in castris.

* Et accurrens iuuenis narrauit Moysi, & di-
xit: Heldad & Medad prophetant in castris.

* Et respondens Iesus filius Naue qui astabat
Moysi, electus eius, dixit: Domine mi Moyses, pro-
hibe illos.

* Et dixit ei Moyses: Nunquid amularis tu mihi?
& quis det omnem populum Domini prophetas,
quando dederit Dominus spiritum suum in eos.

* Et abiit Moyses in castra, ipse & seniores
Israel.

* Et spiritus exiit a Domino, & transire fecit
coturnicem a mari: & immisit in castra, viam dici
hinc, & viam dici hinc, in circuitu castrorum quasi
bucubitus a terra.

* οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδ' δύο, οὐδ' πέντε ἡμέρας,
οὐδ' δέκα ἡμέρας, οὐδ' ἑκοσι ἡμέρας, ἕως μηνὸς ἡμερῶν φά-
γεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ διὰ τῶν μυκτῆρων ὑμῶν. καὶ
ἐσαυμῶν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε κυρίῳ, ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν.
καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες, ἵνα τί ἡμῖν ἐξέλθῃν
ἐν γῆς αἰγυπτίου;

* καὶ εἶπε μωυσῆς, ἑξακόσιαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν
οἷς εἰμὶ ἐν αὐτοῖς. καὶ κυ εἶπας, κρέα δώσω αὐτοῖς, καὶ φάγον-
ται μὲν ἡμερῶν.

* μὴ ποθέατε καὶ βόες σφαγήθῃ, καὶ δέξεται αὐτοῖς, ἢ
παντὶ ὅψον τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ δε-
κείσθαι αὐτοῖς;

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, μὴ ἡ χεὶρ κυρίου ὅτι δε-
κείσθαι; ἡ δὲ γνώση, εἰ ἴπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου, ἢ οὐ.

* καὶ ἐξῆλθε μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥή-
ματα κυρίου. καὶ συνήγαγον ἐβδομήκοντα ἀνδρας ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ. & ἔστησαν αὐτῶν κύκλῳ τῆς σκηνῆς.

* καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ περιέλατο τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέ-
θηκεν ἐπὶ τοῖς ἐβδομήκοντα ἀνδρας τοῦ πρεσβυτέρου. ὡς δὲ
ἐπανέπαυσαν πνεῦμα ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ
ὅτι ἐπὶ πορεύεσθαι.

* καὶ κατελείφθησαν δύο ἀνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὀνό-
μα τῶ ἐν ἐλδὰδ, καὶ ὄνομα τῶ δυντέρω μωδὰδ. καὶ ἐπ' αὐτοῖς
παύσατο ἐπ' αὐτοῖς τὸ πνεῦμα, καὶ οὕτως ἦσαν τῶν καταγε-
γραμμένων, καὶ ὅτι ἦλθοσαν πρὸς τὴν σκηνὴν. & ἐπορεύ-
θησαν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

* καὶ προσδραμών ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλε μωυσῇ. & εἶ-
πεν, ἐλδὰδ καὶ μωδὰδ πορευομένουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ.

* καὶ ἀποκριθεὶς ὁ κύριος ὁ ἰσραὴλ ὁ παρεστηκὼς μωυσῇ ὁ
ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπεν, κύριέ μου μωυσῇ κάλυσον αὐτοῖς.

* καὶ εἶπεν αὐτῷ μωυσῆς, μὴ ζηλοῖς σὺ ἐμοί, καὶ τίς δώη
πᾶσι τὸν λαὸν κυρίου πορεύεσθαι, ὅταν δώῃ κύριος τὸ πνεῦμα
αὐτοῖς εἰς αὐτοῖς.

* καὶ ἀπῆλθε μωυσῆς εἰς τὴν παρεμ-
βολὴν, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.

* καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ἐπέερασεν ὁρτυ-
γομήτεσιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τῆς παρεμ-
βολῆς, ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει, & ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει, κύ-
κλῳ τῇ παρεμβολῆς ὡς εἰ δίπτηχον ἀπὸ τῆς γῆς.

* καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ἐπέερασεν ὁρτυ-
γομήτεσιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τῆς παρεμ-
βολῆς, ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει, & ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει, κύ-
κλῳ τῇ παρεμβολῆς ὡς εἰ δίπτηχον ἀπὸ τῆς γῆς.

* καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε ἐπὶ αὐτοῖς, καὶ ἐπέερασεν ὁρτυ-
γομήτεσιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τῆς παρεμ-
βολῆς, ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει, & ὁδὸν ἡμέρας ἐν τῷ ὄρει, κύ-
κλῳ τῇ παρεμβολῆς ὡς εἰ δίπτηχον ἀπὸ τῆς γῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Non vno die, nec duobus diebus, nec quinque diebus, nec decem diebus, nec viginti diebus, sed usque ad mensem dierum:
Donec in fastidium eam habeatis, & sit vobis in scandalum: eo quod in fastidium fuit vobis verbum Domini, cuius maiestas habitat inter
vos: & plorastis coram eo, dicentes: Ut quid egressi sumus de Aegypto?

Et ait Moyses: Sexcenta milia virorum sunt populi hu-
ius inter quos ego habito: & tu dixisti, Dabo eis carnem, ut comedant mensem dierum.
Nunquid si oves & boues occidantur
eis, sufficiet eis: aut si omnes pisces maris congregentur eis, nunquid sufficiet eis?

Dixitque Dominus ad Moysen: Nun-
quid oves & boues occidentur, & sufficiet eis: aut omne obsonium maris congregabitur ipsis, & sufficiet eis?
Egressusque est Moyses, & locutus est
ad populum Domini impeditur: nunc videbis utrum accidat tibi verbum meum, an non.

Revela-
tusque est Dominus in nube, & locutus est cum eo: & auxit de spiritu qui erat in eo, & dedit super septuaginta viros seniores. Factumque est cum re-
quieuit spiritus prophetiae, prophetauerunt, & nequaquam cessauerunt.
Remanserant autem duo viri in castris, nomen v-
ni Eldad, & nomen secundi Medad: & requieuit super eos spiritus prophetiae: & ipsi erant descripti: & non exierant ad tabernaculum, & prophe-
tabant in castris.

Cucurrit autem puer, & narrauit Moysi, & ait: Eldad & Medad prophetant in castris.
Responditque Iosue filius Nun, minister Moysi a pueritia sua, & ait: Domine mi Moyses, mitte eos in carcerem.

Dixitque ei Moyses: Nunquid amularis tu amulationem meam? vellem quod omnis populus Domini prophetarent, & quod daret Domi-
nus spiritum prophetiae suae super eos.
Ventus autem egressus est a facie Domini, & volare fecit coturnices de mari, & proiecit eas iuxta castra itinere vnius dici hinc, & itinere vnius
dici illinc per circuitum castrorum, & quasi altitudine duorum cubitorum super faciem terrae.

וַיָּקָם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-לַיְלָה וְכָל-
יוֹם הַמָּחָרָה וַיֹּאסְפוּ אֶת-הַשָּׁלוּ הַמִּמַּעֲיֵט גֹּאֲסָה
עֲשֵׂר־הָחֲמִיּוֹם וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סְבִיבוֹרָה
הַמַּחֲנֶה : * וַיִּבְשֹׁר עוֹדְנֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם
יִכְרֹת וְאֵף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיֵּךְ יְהוָה בָּעָם מִכֹּהֶ
רַב־מָאֵד : * וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם
הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי-שָׁם קָבְרוּ אֶת-הָעָם
הַמִּתְאוּיִם : * מִקְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ הָעָם
חֲצֵרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת :

יב

וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה
עַל-אֲדֹמֹת הָאִשָּׁה הַכְּשִׁיירָה אֲשֶׁר לָקַח כִּי-אִשָּׁה
כְּשִׁיירָה לָקַח : * וַיֹּאמְרוּ חֲרָק אֶךְ-בְּמִשְׁחָה דָּבַר
יְהוָה הֲלֹא גַם-בְּנוֹדְבָרוֹ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : * וְהָאִישׁ
מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה :
* וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
וְאֶל-מִרְיָם צֵאוּ שְׁלֹשְׁתְּכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
שְׁלֹשְׁתָּם : * וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָמֹד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח
הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶתְּחֵן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם :
* וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא דְבָרִי אִם-יְהִי נְבִיאֲכֶם יְהוָה
בְּמֵרָאָה אֵלָיו אֶתְּוֹעַ בְּחִלּוֹם אֲדַבֵּר-בּוֹ :
* לֹא-כֵן עֲבָדִי מֹשֶׁה בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא :
* פֹּה אֶל-פֶּה אֲדַבֵּר-בּוֹ וּמֵרָאָה וְלֹא בְּחִידָה וְתִמְנַת
יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוֹעַ לֹא יֵרָאֶתֶם לְדָבָר בְּעֲבָדִי בְּמִשְׁחָה :
* וַיַּחֲרֶ-אֵף יְהוָה בָּם וַיִּלֶּךְ : * וַהֲעֵנָן סָר מֵעַל
הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אֶתְחֵן אֶל-מִרְיָם
וְהִנֵּה מִצְרַעַת : * וַיֹּאמֶר אֶתְחֵן אֶל-מֹשֶׁה בִּי
אֲדֹנָי אֶל-נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר
חָטֵאנוּ :

³² * Surgens ergo populus toto die illo & nocte ac die altero, congregavit coturnicū multitudinem qui parum decem coros, & siccauerunt eas per gyrum castrorum.
³³ * Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiusmodi cibus, & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis.
³⁴ * Vocatusque est ille locus, Sepulchra concupiscentiæ. ibi enim sepelierunt populum qui desiderauerat carnes.
³⁵ * Egredi autem de sepulchris concupiscentiæ, venerunt in Aferoth, & manserunt ibi.

CAP. XII.

¹ Locutaque est Maria & Aaron contra Moy-
A sen, propter uxorem eius Æthiopissam:
² * Et dixerunt: Num per solum Moysem locutus est Dominus? nonne & nobis similiter est locutus? Quod cum audisset Dominus, iratus est.
³ * Erat enim Moyse vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra.
⁴ * Statim locutus est Dominus ad eum & ad Aaron & Mariam: Egredimini vos tantum tres ad tabernaculum fœderis.
⁵ * Cumque fuissent egredi, descendit Dominus in columna nubis, & stetit in introitu
B tabernaculi, vocans Aaron & Mariam. Qui
⁶ cum issent, * Dixit ad eos: Audite sermones meos: Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum. * At non talis seruus meus Moyse, qui in omni domo mea fidelissimus est. * Ore enim ad os loquar ei, palam, & non per enigmata & figuras. Dominum videt. Quare ergo non timuistis detrahere seruo meo Moyse? * Iratusque contra
¹⁰ eos, abiit. * Nubes quoque recessit que erat
C super tabernaculum. Et ecce Maria apparuit candens lepra quasi nix. Cumque respexisset
¹¹ eam Aaron, & vidisset perfusam lepra, ait ad Moysem: Obsecro, Domine mi, ne imponas nobis hoc peccatum quod stultè cōmisimus.

תרגום אונקלוס

וַיָּקָם עַמָּא כָּל יוֹמָא הַהוּא וְכָל לַיְלָא וְכָל יוֹמָא הַמָּחָרָה וַיֹּאסְפוּ אֶת הַשָּׁלוּ הַמִּמַּעֲיֵט גֹּאֲסָה עֲשֵׂר-הָחֲמִיּוֹם וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוֹחַ סְבִיבוֹרָה הַמַּחֲנֶה : * וַיִּבְשֹׁר עוֹדְנֵנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם יִכְרֹת וְאֵף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיֵּךְ יְהוָה בָּעָם מִכֹּהֶ רַב־מָאֵד : * וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ כִּי-שָׁם קָבְרוּ אֶת-הָעָם הַמִּתְאוּיִם : * מִקְבֻרוֹת הַתְּאוּהָ נִסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת :

יב

וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל-אֲדֹמֹת הָאִשָּׁה הַכְּשִׁיירָה אֲשֶׁר לָקַח כִּי-אִשָּׁה כְּשִׁיירָה לָקַח : * וַיֹּאמְרוּ חֲרָק אֶךְ-בְּמִשְׁחָה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם-בְּנוֹדְבָרוֹ וַיִּשְׁמַע יְהוָה : * וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה : * וַיֹּאמֶר יְהוָה פִּתְאֹם אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-מִרְיָם צֵאוּ שְׁלֹשְׁתְּכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם : * וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָמֹד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּקְרָא אֶתְּחֵן וּמִרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם : * וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ נָא דְבָרִי אִם-יְהִי נְבִיאֲכֶם יְהוָה בְּמֵרָאָה אֵלָיו אֶתְּוֹעַ בְּחִלּוֹם אֲדַבֵּר-בּוֹ : * לֹא-כֵן עֲבָדִי מֹשֶׁה בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא : * פֹּה אֶל-פֶּה אֲדַבֵּר-בּוֹ וּמֵרָאָה וְלֹא בְּחִידָה וְתִמְנַת יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוֹעַ לֹא יֵרָאֶתֶם לְדָבָר בְּעֲבָדִי בְּמִשְׁחָה : * וַיַּחֲרֶ-אֵף יְהוָה בָּם וַיִּלֶּךְ : * וַהֲעֵנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מִצְרַעַת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אֶתְחֵן אֶל-מִרְיָם וְהִנֵּה מִצְרַעַת : * וַיֹּאמֶר אֶתְחֵן אֶל-מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֶל-נָא תִשֶׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר חָטֵאנוּ :

* Et surgens populus totum diem illum, et totam noctem, & totum diem crastinum, & congregauerunt coturnicem: qui parum congregauit decem coturnicos. & refrigerauerunt sibi ipsis refrigeria in circuitu castrorum.

* Carnes adhuc erant in dentibus eorum, antequam deficerent. & Dominus iratus est ira in populum, & percussit Dominus populum plaga magna valde.

* Et vocatum est nomen loci illius, Sepulchra concupiscentiae: quia ibi sepelierunt populum desideratorem.

* A sepulchris concupiscentiae profectus est populus in Aseroth: & fuit populus in Aseroth.

CAP. XII.

Et locuta est Maria & Aaron contra Moysen, propter uxorem Aethiopiissam, quam accepit Moyses: quia uxorem Aethiopiissam accepit.

* Et dixerunt: Num Moysi soli locutus est Deus? nonne & nobis locutus est? & audiuit Dominus.

* Et homo Moyses mitis valde prae omnes homines existentes super terram.

* Et dixit Dominus statim ad Moysen & Aaron & Mariam: Exite vos tres in tabernaculum testimonij: & egressi sunt tres. & in tabernaculum testimonij descendit Dominus in columna nubis, & stetit in ostio tabernaculi testimonij. & vocati sunt Aaron & Mariam, exierunt ambo.

* Et dixit Dominus ad eos: Audite verba mea: Si fuerit propheta vobis Domino, in visione illi cognoscat, & in somno loquar ei.

* Non sic seruus meus Moyses, in omni domo mea fidelis est. * Os ad os loquar ei in specie, & non per enigmata, & gloriam Domini vidit: et cur non timuistis murmurare contra seruum meum Moysen? * Et ira furoris Domini super eos, & abierunt.

* Et nubes recessit à tabernaculo. Et ecce Maria leprosa velut nix. Et respexit Aaron super Mariam, & ecce leprosa.

* Et dixit Aaron ad Moysen: Rogo, Domine mi, ne imponas nobis peccatum, quia ignorauimus quod peccauimus.

32 * καὶ ὄντας ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, & ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν συνελέγον τὴν ὀστρυγομήτην, ὃ τὸ ὀλίγον συνήγαγε δέκα κόρυς. & ἐψυξάμενοι τοῖς ψυγμοῖς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς.

33 * Ταῖς κρέασις ἐπὶ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλίπειν. καὶ κύριος ἐθυμώθη ὅτι ἐγένετο ἐἰς τὸν λαόν· καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν λαόν πληγῇ μεγάλῃ (φόδρα).

34 * καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, μνήματα τῆς ἐπιθυμίας· ὅτι ἐκεῖ ἐθαψάν τὸν λαόν τὸν ἐπιθυμητὴν.

35 * Ἀπὸ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας ἐξῆλθον ὁ λαὸς εἰς ἀζηρώθ· καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν ἀσηρώθ.

16.

1 * Καὶ ἐλάλησε μαριὰμ καὶ αἰαὼν κτ' μουσῆ, ὅτι ἐκεῖνος τῆς γυναικὸς τῆς αἰθιοπίστως, ἣν ἔλαβε μουσῆς, ὅτι ἱεροῦσα αἰθιοπίστῳ ἔλαβε.

2 * καὶ εἶπαν, μὴ μουσῆ μόνῳ ἐλάλησεν ὁ θεός; ἔτι καὶ ἡμῖν ἐλάλησεν, καὶ ἤκουσε κύριος.

3 * καὶ ὁ κύριος πρὸς μουσῆς περὶ τῆς φόδρας, ὡς ἀπαύτως ὅτι ἀνθρώποις ὅτι ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς.

4 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μαριὰμ καὶ αἰαὼν καὶ μαριὰμ· ἐξέλθετε ὑμεῖς & τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μαρτυρίας. & ἐξῆλθον & τρεῖς, & εἰς τὴν σκηνὴν τῆς μαρτυρίας.

5 * κατέβη κύριος ἐν σύλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐκλήθησαν αἰαὼν καὶ μαριὰμ, ἐξῆλθον ἀμφοτέρωθεν.

6 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτοὺς, ἀκούσατε τῶν λόγων μου· ἐὰν ἡγήσῃ πρὸς ὑμᾶς ὁ κύριος, ἐν ὁράματι αὐτῶν γνωσθήσεται, καὶ ἐν ὑπνῷ λαλήσω αὐτοῖς.

7 * οὐχ οὕτως ὁ θεὸς ὁρᾷ μου μουσῆς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστιν.

8 * σῶμα κτ' σῶμα λαλήσω αὐτοῖς ἐν εἶδει, καὶ οὐ δι' αἰνιγμαμάτων, & τὴν δόξαν κυρίου ἴδον, καὶ διὰ τοῦτο ἐφοβήθητε καὶ ἐλαλήσατο κτ' τῷ θεῷ πονηρὸς μου μουσῆς.

9 * καὶ ὁργὴ θυμὸς κυρίου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπῆλθον.

10 * καὶ ἡ νεφέλη ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ ἰδοὺ μαριὰμ λεπεῶσα ὡς ἐν χιόνι. καὶ ἐπέβλεψεν αἰαὼν ἐπὶ μαριὰμ, & ἰδοὺ λεπεῶσα.

11 * καὶ εἶπεν αἰαὼν πρὸς μουσῆν, λέγωμαί κυρίε μου μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτία, διότι ἡγορήσαμεν καὶ ὅτι ἡμαρτήσαμεν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Surrexitque populus toto die illo & tota nocte ac toto die sequenti, & collegerunt coturnices: qui minus collegit, congregauit decem acervos: & extenderunt eas per gyrum castrorum. * Adhuc erat caro in dentibus eorum, antequam deficeret; & furor Domini iratus est contra populum, & occidit Dominus in populo occisione magna valde. * Vocauitque nomen loci illius, Sepulchra desiderantium: quia ibi sepelierunt populum qui desiderauit. & manserunt in Aseroth.

CAP. XII.

Locutaque est Maria & Aaron contra Moysen, propter uxorem pulchram quam acceperat: quoniam uxorem pulchram quam accepit repulit. * Dixeruntque: Nunquid cum solo Moyse locutus est Dominus? nonne etiam nobiscum locutus est? Et auditum est coram Domino. * Vir autem Moyses erat mitis valde prae omnibus hominibus qui erant super faciem terrae. * Dixitque Dominus repente ad Moysen & Aaron & Mariam: Egredimini vos tres ad tabernaculum foederis: & egressi sunt illi tres. * Et reuelatus est Dominus in columna nubis, & stetit in ostio tabernaculi: & vocauit Aaron & Mariam, & egressi sunt ambo. * Et ait: Audite nunc sermones meos: Si fuerint in vobis prophetae, ego Dominus in visionibus apparebo eis, per somnia loquar eis. * Non est ita seruus meus Moyses, in omni populo meo: & non per enigmata, & similitudinem gloriae Domini contemplatur: & quare non timuistis loqui contra seruum meum Moysen? * Iratusque est furor Domini contra eos, & abiit. * Nubes autem eleuata est desuper tabernaculum. & ecce Maria erat alba quasi nix. Respexitque Aaron super Mariam, & ecce erat leprosa. * Dixitque Aaron ad Moysen: Obsecro, Domine mi, ne imponas nunc nobis peccatum; quia insipienter & iniquè egimus.

12 * אל-נא תהי במדבר אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
13 חצי בשרו: * ויצעק משה אל-יהוה לאמר אל-נא
14 רפא נא לה: * ויאמר יהוה אל-משה
ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים
תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף:
15 * ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא
נסע עד-האסף מרים:

יג

* ואחר נסעו העם מחצרות

ויחנו במדבר פארן:

* וידבר יהוה אל-משה לאמר:
* שלח לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-
אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה
אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: * וישלח אתם
משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים
ראשי בני-ישראל המה: * ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע בן-זכור: * למטה שמעון שפט
בן-חורי: * למטה יהודה כלב בן-יפנה: * למטה
יששכר יגאל בן-יוסף: * למטה אפרים הושע
בן-נון: * למטה בנימין פלטי בן-רפוא: * למטה
זבולון גדיאל בן-סודי: * למטה יוסף למטה מנשה
גדי בן-סוסי: * למטה דן עמיאל בן-גמלי: * למטה
אשר סתור בן-מיכאל: * למטה נפתלי נחבי בן-
ופסי: * למטה גרשון גאואל בן-מכי: * אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לתור את-הארץ ויקרא
משה להושע בן-נון יהושע: * וישלח אתם משה
לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בגלב
ועליתם את-ההר: * וראיתם את-הארץ מה-הוא
ואת-העם הישב עליה החזק הולא הרפוא המעט
הוא אם-רב:

12 * Ne fiat hæc quasi mortua, & vt abortiuū
quod proicitur devulua matris suæ. ecce iam
D medium carnis eius deuoratum est à lepra.
13 * Clamauitque Moyſes ad Dominum, di-
cens: Deus, obsecro, sana eam.
14 * Cui respondit Dominus: Si pater eius
spuisset in faciem illius, nonne debuerat sal-
tem septem diebus rubore suffundi? Separe-
tur septem diebus extra castra, & postea reuo-
15 cabitur. * Exclufa est itaque Maria extra ca-
stra septem diebus: & populus non est motus
de loco illo, donec reuocata est Maria.

CAP. XIII.

1 P Rofectusque est populus de Aferoth, fixis
A tentoriis in deserto Pharan.
2 * Ibiq; locutus est Dñs ad Moyſen, dicens:
3 * Mitte viros qui confiderent terram Cha-
naan, quam daturus ſum filiis Iſrael, ſingulos
de ſingulis tribubus ex principibus.
4 * Fecit Moyſes quod Dominus imperat,
de deſerto Pharan mittens principes viros,
5 * Quorum iſta ſunt nomina: De tribu Ru-
ben, Semmua filium Zechur.
6 * De tribu Symeon, Saphat filium Vri.
7 * De tribu Iuda, Caleb filium Iephone.
8 * De tribu Iſachar, Igal filium Ioseph.
9 * De tribu Ephraim, Oſee filium Nun.
10 * De tribu Bēiamin, Phalti filium Raphu.
11 * De tribu Zabulō, Geddihel filium Sodi.
12 * De tribu Ioseph ſceptri Manaffe, Gaddi
filium Suſi.
13 * De tribu Dan, Amihel filium Gemalli.
14 * De tribu Aſer, Sthur filium Michael.
15 * De tribu Neptalim, Naabi filium Vapſi.
16 * De tribu Gad, Guhel filium Machi.
17 * Hæc ſunt nomina virorum quos miſit
B Moyſes ad conſiderandam terram. vocauitq;
18 Oſee filium Nun, Iofue. * Miſit ergo Moy-
ſes ad conſiderandam terram Chanaan, & di-
xit ad eos: Aſcēdite per Meridianam plagam.
cumq; veneritis ad montes,
19 * Conſiderate terram qualis ſit, & popu-
lum qui inhabitator eſt eius, utrū fortis ſit
an infirmus, pauci numero an plures:

תרגום אונקלוס

12 לא כען תתרחק דא מביננא ארי אחתנא היא עלי כען על בשרא מיתא הדין דבה ויתסי: * וצלי משח קדם יי למימר אלהא בבבנו
14 ואמר יי למשה ואילו אבותא מנף נזף בה הלא תתכלם שבעה יומין חסגה שבעא יומין מברא למשריתא ובחר כן
15 ואסגרת מרים מברא למשריתא שבעא יומין ועמא לא נטל עד דאתכנישת מרים:
יג
1 ויחזק כן נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא דפארן: * ומליל יומים משה למימר: * שלח לך גברין ויאללון ית-ארעא
2 ויחזק דאנא יחיב לבני ישראל נברא חר גברא חר לשבטא דאבתותהי תשלחון כל רבא דבהון: * ושלח יתהון משה ממדברא דפארן על
3 לשבטא דיהודה כלב בן-יפנה: * ואלין שמהתהון לשבטא דראובן שמוע בר-זכור: * לשבטא דשמעון שפט בר-חורי:
4 לשבטא דיששכר יגאל בן-יוסף: * לשבטא דאפרים הושע בר-נון: * לשבטא דבנימין פלטי
5 לשבטא דזבולון גדיאל בן-סודי: * לשבטא דיוסף לשבטא דמנשה גדי בן-סוסי: * לשבטא דדן עמיאל בן-גמלי:
6 לשבטא דאשר סתור בן-מיכאל: * לשבטא דנפתלי נחבי בר-ופסי: * לשבטא דגרשון גאואל בר-מכי: * אלין שמהת גבריא
7 ויקרא משה להושע בר-נון יהושע: * ושלח יתהון משה לארלא ית-ארעא דכנען ואמר להון סקו דא בדרומא
8 ועליתם את-ההר: * וראיתם את-הארץ מה-הוא: * וראיתם את-הארץ מה-הוא: * וראיתם את-הארץ מה-הוא:
9 ואת-העם הישב עליה החזק הולא הרפוא המעט הוא אם-רב:

* Non fiat ut aequale morti, tanquam abortivum
egrediens de vulva matris suæ, & absomit dimi-
dium carniū eius.

* Et clamavit Moyses ad Dominum, dicens:
Deus, rogo te, medere illi.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Si pater eius
spuens spuisset in faciem eius non verebitur. Septem
dies segregetur extra castra, et post hæc ingreditur.

* Et separata est Maria extra castra septem dies.
& populus non profectus est, quoad mundata est
Maria.

CAP. XIII.

ET post hæc profectus est populus de Aseroth, &
Ecastrametati sunt in deserto Pharan.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Mitte tibi viros, & considerent terram Cha-
naneorum, quam ego do filiis Israel in possessionem.
virum unum per tribum, per populos familiarum
suarum mittes eos, omnem principem ex ipsis.

* Et misit eos Moyses de deserto Pharan per vo-
cavit Domini, omnes viri principes filiorum Israel hi.

* Et hæc nomina eorum: De tribu Ruben, Samu-
el filius Zachur.

* De tribu Symeon, Saphat filius Suri.

* De tribu Iuda, Chaleb filius Iephone.

* De tribu Issachar, Igal filius Ioseph.

* De tribu Ephraim, Osee filius Naue.

* De tribu Benjamin, Phalti filius Raphan.

* De tribu Zabulon, Gediel filius Sodi.

* De tribu Ioseph filiorum Manasse, Gaddi filius
Susi.

* De tribu Dan, Amiel filius Gemali.

* De tribu Aser, Sabur filius Michael.

* De tribu Neptalim, Naabi filius Abi.

* De tribu Gad, Gubel filius Machi.

* Hæc nomina virorum quos misit Moyses ad
considerandum terram. Et cognominavit Moyses
Osee filium Nun, Iosue.

* Et misit eos Moyses ad considerandum terram
Chanaan. & dixit adeos: Ascendite per hoc de-
sertum, & ascendetis in montem:

* Et videbitis terram, qualis est: & populum
habitantem in ea, an fortis est an infirmus, an pauci
sunt an multi:

12 * μὴ γῆν) ὡς ἴθι θανάτω, ὡς εἰ ἐκτρώμα ἐκ πορδύμε-
νον ἐκ μήτρας μητρὸς αὐτοῦ, ἢ κατεδίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρ-
13 κῶν αὐτῆς. * καὶ ἐβόησε μωυσῆς πρὸς κύριον, λέγων, ὁ θεὸς

14 δέομαί σου, ἵασαι αὐτὸν. * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μω-
υσῆν, εἰ ὁ πατήρ αὐτῆς πύων ἐνέπισεν εἰς τὸ πρὸσωπον αὐτοῦ,
(ὅς ἐντραπήσει). ἐπὶ αἱμέρας ἀφορεσθήτω ἔξω τῆς παρεμ-
βολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται).

15 * καὶ ἀφωρίσθη μαριὰμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ αἱμέ-
ρας. ὁ λαὸς δὲ ἐξῆρχεν ἕως ἐκασταρίσθη μαριὰμ.

17.

1 * Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρχεν ὁ λαὸς ἐξ ἀσπιδῶν, καὶ παρνε-
2 βαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔφαζον. * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς

3 μωυσὲν, λέγων. * ἀπέστειλον σεαυτὸν ἀνδράς, & κατασκε-
ψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν χαναναίων, ἡν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς
ἰσραὴλ εἰς κατάχεσιν. ἀνδρὰς οὖν αὐτῶν φυλὴν, καὶ δήμους πα-
τρῶν αὐτῶν, ἀποστείλεις αὐτοὺς, πάλαι δὲ χρηστὸν ἐξ αὐτῶν.

4 * καὶ ἐξάπεμψεν αὐτοὺς μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου φαραὶ διὰ
φωγῆς κυρίου, πόλτες ἀνδρῶν δὲ χρηστοὶ υἱῶν ἰσραὴλ οὗτοι.

5 * καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. τὸ φυλῆς ρουβὴν, σαμὲν, υἱὸς
ζαχούρ.

6 * τῆς φυλῆς συμεὼν, σαφάτ υἱὸς σουρί.

7 * τῆς φυλῆς ἰούδα, χαλαβ υἱὸς ἰεφονή.

8 * τῆς φυλῆς ἰσάχαρ, ἰγάλ υἱὸς ἰωσήφ.

9 * τῆς φυλῆς ἐφραίμ, οὔση υἱὸς ναυή.

10 * τῆς φυλῆς βενιαμὴν, φαλτί υἱὸς ραφάν.

11 * τῆς φυλῆς ζαβουλὼν, γουδιὴλ υἱὸς σοδὶ.

12 * τῆς φυλῆς ἰωσήφ τῶν υἱῶν μανασσῆ, γαδδὶ υἱὸς σουσί.

13 * τῆς φυλῆς δάν, ἀμιήλ υἱὸς γαμαλί.

14 * τῆς φυλῆς ἀσέρ, σαβὺρ υἱὸς μιχαήλ.

15 * τῆς φυλῆς νεφθαλίμ, ναβὶ υἱὸς ἀβὶ.

16 * τῆς φυλῆς γὰδ, γουδιὴλ υἱὸς μαχί.

17 * ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλε μωυσῆς
κατὰ κρίμα τὴν γῆν. καὶ ἐπωνόμασε μωυσῆς τὸν αὐτῶν υἱὸν
ναυή, ἰησοῦν.

18 * καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς μωυσῆς κατασκοπεύειν τὴν γῆν
χανανί. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἀναβῆτε ταύτη τῇ ἐρήμῳ, &
ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος.

19 * καὶ ὁψέσθε τὴν γῆν, τίς ἐστὶ, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον
ἐπ' αὐτῇ, ἡ ἰσχυρὸς ἐστὶν, ἡ ἀσθενὴς, ἡ ὀλίγοι εἰσὶν, ἡ πολλοί.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" Ne, obsecro, separetur hæc à nobis, quia soror nostra est. ora, obsecro, super carnem mortuam hanc quæ est in ea, ut sanetur.
" Oravitque Moyses coram Domino, dicens: Deus, obsecro, sana eam nunc. " Dixitque Dominus ad Moysen: Et si pater eius
inceptans incepasset eam, nonne erubesceret septem diebus? Recludatur septem diebus extra castra, & postea reuocabitur.
" Reclusaque est Maria extra castra septem diebus. Populus autem non est profectus, donec reuocata est Maria.

CAP. XIII.

ET post hæc profectus est populus de Aseroth, & castrametati sunt in deserto Pharan. " Locutusque est Dominus cum Moysse,

" Mitte tibi viros ut explorent terram Chanaan, quam ego dabo filiis Israel; singulos viros de unoquoque tribu
patrū suorum mittetis omnem principem qui in eis est. " Misitque eos Moyses à deserto Pharan iuxta verbum Domini: omnes hi vi-
ri capita filiorum Israel erant. " Et hæc sunt nomina eorum: De tribu Ruben, Samua filius Zachur. " De tribu Sy-
meon, Saphat filius Hori. " De tribu Iuda, Caleb filius Iephone. " De tribu Issachar, Igal filius Ioseph. " De tribu Ephraim, Osee filius Nun. " De tribu Benjamin, Phalti filius Raphu. " De tribu Zabulon, Gaddiel filius Sodi. " De tribu Aser, Sethur filius Michael. " De tribu Dan, Amiel filius Gemali. " De tribu Afer, Sethur filius Michael. " De tribu Neptali, Naabi filius Vapli. " De tribu Gad, Geuel filius Machi. " Hæc sunt nomina virorum quos misit Moyses ad ex-
plorandam terram. Vocavitque Moyses Osee filium Nun, Iosue. " Et misit eos Moyses ad explorandam terram Chanaan, & dixit ad eos: Ascen-
dite hæc per Meridiem, & ascendetis ad montem. " Et videbitis terram qualis est, & populum qui habitat in ea, utrum fortis sit an infirmus,
utrum pauci sint an multi:

20 * ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה הוא אם
רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים
אם במבצרים: * ומרה הארץ השמנה הוא
אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:
21 * ויעלו ויתרואו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
חמרת: * ויעלו בנגב ויבאו עד חברון ושם אחימן
ששי ותלמי ילדי הענק וחברון שבע שנים נבנתה
לפני צען מצרים: * ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו
משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאחו במוט
בשנים ומן הרמנים ומן התאנים:
22 * למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדוות
האשכול אשר כרתו משם בני ישראל:
23 * וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: * וילכו
ויבאו אל משה ואל אחיהן ואל כל עדת בני
ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר
ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ:
24 * ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו
וגם זכות חלב ודבש הוא וזה פריה: * אפס כי
עו העם הישב בארץ והערים בצורות גדולות מאד
וגם ילדי הענק ראינו שם: * עמלק יושב בארץ
הנגב והחתי והיבוסי והאמורי יושב בהר והכנעני
יושב על הים ועל יד הירדן: * ויהס כלב את העם
אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי
יכול נוכל לה: * והאנשים אשר עלו עמו אמרו
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו:
25 * ויצאו דברת הארץ אשר תרו אתה אל בני
ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ
אכלה יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
אנשי מדות:

20 * Ipsa terra bona an mala, vrbes quales,
21 muratae an absque muris. * Humus pin-
guis an sterilis, nemorosa an absque arbori-
bus. Confortamini, & afferte nobis de fructi-
bus terrae. Erat autem tempus quando iam
22 praecoquae vuae vesci possunt. * Cumque
Cascendissent, explorauerunt terram a deserto
23 Sin usque Roob intransibus Emath. * Ascen-
deruntque ad Meridiem, & venerunt in He-
bron, vbi erant Achiman & Sifai, & Tolmai
filij Enach. Nam Hebron septem annis ante
Tapnim urbem Aegypti condita est.
24 * Pergentesque usque ad torrentem Botri,
absciderunt palmitem cum vua sua, quae por-
tauerunt in vecte duo viri. de malis quoque
granatis, & de ficis loci illius tulerunt:
25 * Qui appellatus est Nehel-escol, id est, tor-
rens botri, eo quod botrum portassent inde
26 filij Israel. * Reuersique exploratores
27 terrae post quadraginta dies, * Omni
regione circuita, venerunt ad Moysen & ad
Aaron, & ad omnem coetum filiorum Israel
in desertum Pharan, quod est in Cades. locu-
tiq, eis & omni multitudini, ostenderunt fru-
28 ctus terrae: * Et narrauerunt, dicentes: Ve-
nimus in terram ad quam misistis nos, quae re-
vera fuit lacte & melle, vt ex his fructibus co-
29 gnosci potest. * Sed cultores fortissimos
habet, & vrbes grandes atque muratas. Stirpe
Enach vidimus ibi.
30 * Amalech habitat in meridie: Ethaeus, &
Iebusaeus, & Ammoraeus in montanis: Cha-
nanaeus vero moratur iuxta mare, & circa fluu-
31 ta Iordanis. * Inter haec Caleb com-
pescens murmur populi qui oriebatur contra
Moysen, ait: Ascendamus & possideamus ter-
ram, quoniam poterimus obtinere eam.
32 * Alij vero qui fuerant cum eo, dicebant:
Nequaquam ad hunc populum valemus af-
33 cendere, quia fortior nobis est. * Detrahe-
runtque terrae quam inspexerant apud filios
Israel, dicentes: Terra quam lustrauimus de-
uorat habitatores suos. Populus quem aspe-
ximus, proceræ staturæ est.

תרומות אונקלוס

20 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
21 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
22 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
23 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
24 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
25 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
26 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
27 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
28 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
29 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
30 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
31 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
32 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם
33 * ומה ארעא דהוא יתיב בה הטובה היא אם

* Et quæ terra in quam isti morantur in ea, si pul-
chra est, an mala: & quæ ciuitates in quibus hi ha-
bitant in eis, an in muratis vel in non muratis.

* Et quæ terra, an pinguis vel sterilis: si sunt in
ea arbores vel non. & confortati sumetis de fructi-
bus terræ. & dies dies veris, præcursores vuae.

* Et ascendentes considerauerunt terram à de-
serto Sin usque ad Roob, intransibus Emath.

* Et ascenderunt per desertum, & venerunt
usque ad Hebron, & ibi Achiman, & Sisai, &
Tolmai, generationes Enach. & Hebron septem an-
nis adificata est ante Tani Aegypti:

* Et ve-
nerunt usque ad vallem botri: & absciderunt il-
lic palmitem & racemum vuae unum in eo: &
tulerunt eum in vestibus, & de malis punicis, &
de ficis.

* Et locum illum cognominauerunt
Vallis racemi, propter racemum quem absciderunt
illinc filij Israel.

* Et reuersi sunt inde cum
considerauissent terram post quadraginta dies.

* Et euntes venerunt ad Moysen & Aaron,
& ad omnem congregationem filiorum Israel in de-
sertum Pharan Cades: & responderunt eis ver-
ba & omni congregationi. & demonstrauerunt fru-
ctum terræ:

* Et enarrauerunt ei & dixe-
runt: Venimus in terram ad quam misisti nos, ter-
ram fluentem lacte & melle. & hic fructus eius.

* Sed quia fortis gens habitans terram, & ciui-
tates munitæ muratæ & magnæ valde. & genera-
tionem Enach vidimus ibi.

* Et Amalec habitat in terra quæ ad Austrum;
& Ethæus, & Euæus, & Iebusæus & Amoræus
habitat in montana: & Chananæus habitat iuxta
mare, & iuxta Iordanem fluium.

* Et comescuit Chaleb populum ad Moysen, et
dixit ei: Non, sed ascendentes ascendamus, & pos-
sideo eam, quia potentes poterimus aduersus
eos.

* Et homines qui ascenderunt post eum, dixerunt:
Non ascendamus, quia non poterimus ascendere ad-
uersus gentem, quia fortior est nobis magis.

* Et tulerunt pauorem terræ quam consideraue-
runt ipsam ad filios Israel dicentes: Terram quam
transiimus eam ad considerandum, terra deuorās
habitantes in ea est.

20 καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι ἐγκαθίστανται ἐπ' αὐτῇ, εἰ καλὴ
ἐστίν, ἢ πονηρὰ, καὶ τίνας αἱ πόλεις εἰς αἷς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐ-
τῇ, ἢ ἐν τειχεύρεσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις.

21 καὶ τίς ἡ γῆ, ἢ
πῶν, ἢ περιμυρῆ, εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δένδρα, ἢ οὐ. καὶ ποσοκαρτε-
ρήσαντες λήψετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. καὶ αἱ ἡμέραι ἡ-
μέραι ἔαρ, & ποσομοισαφυλῆς.

22 καὶ ἀναβαίντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου
23 σὶν εἰς ῥοώβ, εἰς ποσομορμύων ἐμάθ. καὶ ἀνέβησαν καὶ
τὴν ἐρήμον. καὶ ἤλθοσαν εἰς χερσὶν, καὶ ἐκεῖ ἀχαιμάν, & σε-
σί, καὶ θελαμίν, καὶ ἐν ἑνὶ ἀχ. καὶ χερσὶν ἐπὶ ἑτέσιν ὠκο-
δομήθη ποσο τὸ τῶν αἰγύπτου.

24 καὶ ἤλθοσαν εἰς
φάραγθ βότρυ. & ἐκοψαν ἐκεῖθεν κλημα καὶ βότρυ
σαφυλῆς ἐν ἑπ' αὐτῶν, & ἤρῶν αὐτῶν ἐπ' ἀναφορῶσιν, & ἀπὸ
τῶν ροῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν.

25 καὶ τὸν ῥῆμα ἐκείνου ἐπω-
νόμασαν, φάραγθ βότρυ, διὰ τὸν βότρυ, ὃν ἐκοψαν. ἐ-
26 κεῖθεν ὁ ὕψος ἰσραὴλ. καὶ ἐπ' ἐσσεψαν ἐκεῖθεν κα-
τασκεψάμενοι τὴν γῆν καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

27 καὶ ποσοδοῦντες ἤλθον ποσο μωσὴ καὶ ἀαρὼν καὶ
ποσο πᾶσαν συναγωγὴν ὕψος ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἐρήμον φα-
ραν κάδης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥήματα καὶ πάση τῇ συν-
αγωγῇ καὶ ἐδείξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς.

28 καὶ ἐδιηγῆσαντο αὐτοῖς, καὶ εἶπαν, ἤλθομεν εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. & εἰ-
29 τῇ ὁ καρπὸς αὐτῇ. ἀλλ' ἡ ὅτι θρασὺ ῥ' ἐστὶν ὁ κα-
τοικοῦ τὴν γῆν, & αἱ πόλεις ὁχυραὶ τεταχυμυρῶν καὶ μετὰ
λαί σφόδρα. καὶ τὴν γῆν καὶ ἐν ἑνὶ ἀχ. ἐωρῶμεν ἐκεῖ.

30 καὶ ἀμαλὴ κατεκείν ἐν τῇ γῇ τῇ ποσο νότον. & ὁ χετ-
ταῖ, & ὁ δαῖ, καὶ ὁ ἰεβουσαῖ, καὶ ὁ ἀμορεαῖ κα-
τεκείν ἐν τῇ ὀρεινῇ. καὶ ὁ χαναναῖ κατεκείν ποσο θάλασσαν,
καὶ ποσο τὸν ἰορδάνην ποσομόν.

31 καὶ κατεσώπησε χα-
λεβ τὸν λαὸν ποσο μωσὴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, οὐχὶ ἀλλὰ ἀνα-
βαδύτες ἀναβήσόμεθα, & κατακληρονομήσωμεν αὐτὴν,
ὅτι δυνατοὶ ὁρῶμεν ποσο αὐτοῖς.

32 καὶ ὁ δὲ ἄνθρωποι συναναβδύτες μετ' αὐτῶν, εἶπαν,
ὅτι ἀναβήσόμεθα, ὅτι μὴ δυνατοὶ ὁρῶμεθα ἀναβήσασθαι ποσο ῥ' ἐ-
στὶν, ὅτι ἰσχυρότερον ἐστὶν ἡμῶν μάλλον.

33 καὶ ἐξήνεγκαν ἕκαστος τῇ γῇ ἣς κατεσκέψαντο αὐτὴν ποσο
ὅτι ὕψος ἰσραὴλ, λέγοντες, τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κα-
τασκεψάμεν, γῆ κατεσκέψαμεν ποσο κατεκείν ἐπ' αὐτῇ ἐστίν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et qualis sit terra in qua habitat, utrum bona sit an mala, & quales vrbes in quibus habitat, si sunt absque muris an muratæ. 21 Et qualis
est terra, si est abundans an sterilis, & si sunt in ea arbores an non. & confortabimini, & tolletis de fructibus terræ. Dies autem erant quando primæ
vux maturefunt.

22 Ascenderuntque & explorauerunt terram à deserto Sin usque Roob ad introitum Emath. 23 Ascenderuntque
ad Meridiem, & venerunt usque ad Hebron; & ibi erant Haiman, Sefai, & Tolmai filij gigantum; & Hebron septem annis antequam Thanes Aegypti
condita est.

24 Et venerunt usque ad torrentem botri; & absciderunt inde palmitem & botrum vnum vuatum, & portauerunt eum duo
viri in veste: de malis quoque granatis & de ficis.

25 Appellatusque est locus ille, Torrens botri, propter botrum quem abscide-
runt inde filij Israel.

26 Reuersi sunt ab exploratione terræ post quadraginta dies. 27 Et abierunt, & venerunt ad
Moysen & ad Aaron & ad omnem cœtum filiorum Israel in desertum Pharan in Cades, & retulerunt eis verba & omni cœtui, & ostenderunt eis fru-
ctum terræ.

28 Et narrauerunt eis atque dixerunt: Venimus in terram ad quam misistis nos, & fluit lacte & melle; & hic
est fructus eius.

29 Sed populus qui habitat in ea fortis est, & ciuitates muratæ & grandes valde: filios quoque gigan-
tum vidimus ibi.

30 Amalech habitat in terra Australi; & Ethæus, & Iebusæus, & Amoræus habitant in monte; & Cha-
nanæus habitat iuxta mare, & iuxta ripam Iordanis.

31 Et silere fecit Caleb populum propter Moysen, & ait: Ascendentes
ascendamus & possidebimus eam; quoniam poterimus obtinere eam.

32 Viri autem qui ascenderunt cum eo, dixerunt: Non
poterimus ascendere ad populum, quia fortior nobis est.

33 Et detraxerunt terræ quam explorauerant apud filios Israel, di-
centes: Terra per quam transiimus vt exploraremus eam, terra occidens habitatores suos est; & in omni populo quem vidimus in ea, erant viri ma-
gnæ stature.

וַיִּשְׂם רֹאשׁוֹ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִילִים וְנָהִי
בְּעֵינָיו כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיוּ בְּעֵינֵיהֶם :

יד

וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה *
וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּכְּבוּ הָעָם בְּלִילָה הַהִוא :
* וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים כָּל־הָעֵדָה לוֹ־מָתְנוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם הֲוֵא
בְּמִדְבַּר הַזֶּה לוֹ־מָתְנוּ : * וְלָמָּה יְהוָה מֵבִיא
אֶתָּנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֲרֹב נַשְׁנוּ וְנָפְנוּ
יִהְיוּ לְבָנֵי הָלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִם :
* וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ וְנִשְׁוֹכָה
מִצְרַיִם : * וַיַּפֵּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם
לִפְנֵי כָל־קְהַל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : * וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
נוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתֵּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ
בְּגָדֵיהֶם : * וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד : * אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא
אֶתָּנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתַנָּה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הוֹמָה
זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ : * גַּם־בִּיהוָה אֵל־תִּמְרָדוּ
וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ אֶת־עַם־הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ
הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלֵיהֶם וַיְהוָה אֶתָּנוּ אֶל־תִּירָאם :
* וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרָגוּם אֶתָּם בְּאֲבָנִים
וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
* וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי
יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ
וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם
הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ :

34 * Ibi vidimus monstra quædam filiorum
Enach de genere giganteo, quibus comparati
quasi locustæ videbamur.

CAP. XIII.

1 Gitur vociferans omnis turba, fleuit nocte
A illa:

2 * Et murmurati sunt contra Moysen &
Aaron cuncti filij Israel, dicentes: Vtinā mor-
tui essemus in Ægypto, & non in hac vasta so-
litudine. Vtinam pereamus,

3 * Et non inducat nos Dominus in terram
istam, ne cadamus gladio, & vxores ac liberi
nostri ducantur captiui. Nōne melius est
reueri in Ægyptum?

4 * Dixeruntq; alter ad alterum: Constitu-
amus nobis ducem, & reuertamur in Ægyptū.

5 * Quo audito Moyses & Aaron, ceciderunt
proni in terram coram omni multitudine fi-
liorum Israel.

6 * At verò Iosue filius Nun & Caleb filius
Iephone, qui & ipsi lustrauerunt terram, sci-
derunt vestimenta sua:

7 * Et ad omnem multitudinem filiorum Is-
B rael locuti sunt: Terra quam circuiuimus, val-
dè bona est.

8 * Si propitius fuerit Dominus, inducet nos
in eam, & tradet humum lacte & melle ma-
nantem.

9 * Nolite rebelles esse contra Do-
minum, neque timeatis populum terræ hu-
ius: quia sicut panem, ita eos possumus deuor-
rare. Recessit ab eis omne præsidium. Domi-
nus nobiscum est: nolite metuere.

10 * Cumq; clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos
vellet opprimere, apparuit gloria Domini su-
per tectum fœderis, cunctis videntibus filiis
Israel.

11 * Et dixit Dominus ad Moysen:
Vsq; quo detrahet mihi populus iste: quous-
que non credent mihi in omnibus signis quæ
feci coram eis?

12 * Feriam igitur eos pe-
stilentia, atque consumam. te autem faciam
principem super gentem magnam & fortio-
rem quàm hæc est.

13 * Et ait Moyses ad Domi-
num: Vt audiant Ægyptij, de quorum medio
eduxisti populum istum,

תרגום אונקלוס

34 וְחָמַן חֲוִינָא יֵת גִּיבְרִיא בְּנֵי עֲנָק מִן גִּבְרִיא וְחֲוִינָא בְּעֵינֵי נַפְשָׁא כְּקַמְצִין וְכֵן חֲוִינָא בְּעֵינֵיהוֹן :

יד

1 וַיִּשְׂם רֹאשׁוֹ אֶת־הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק מִן־הַנְּפִילִים וְנָהִי
בְּעֵינָיו כַּחֲגָבִים וְכֵן הָיוּ בְּעֵינֵיהֶם :
2 וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה *
וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּכְּבוּ עָמָּה בְּלִילָה הַהִוא :
3 * וַיִּלְנוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אֱלֹהִים כָּל־הָעֵדָה לוֹ־מָתְנוּ בָאָרֶץ מִצְרַיִם הֲוֵא
בְּמִדְבַּר הַזֶּה לוֹ־מָתְנוּ : * וְלָמָּה יְהוָה מֵבִיא
אֶתָּנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנַפֵּל בַּחֲרֹב נַשְׁנוּ וְנָפְנוּ
יִהְיוּ לְבָנֵי הָלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיִם :
4 * וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו נָתַנָּה רֹאשׁ וְנִשְׁוֹכָה
מִצְרַיִם : * וַיַּפֵּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פְּנֵיהֶם
לִפְנֵי כָל־קְהַל עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : * וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
נוּן וְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה מִן־הַתֵּרִים אֶת־הָאָרֶץ קָרְעוּ
בְּגָדֵיהֶם : * וַיֹּאמְרוּ אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה
הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד : * אִם־חָפֵץ בָּנוּ יְהוָה וְהֵבִיא
אֶתָּנוּ אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנָתַנָּה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר הוֹמָה
זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ : * גַּם־בִּיהוָה אֵל־תִּמְרָדוּ
וְאַתֶּם אֶל־תִּירְאוּ אֶת־עַם־הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ
הֵם סָר צֶלֶם מַעֲלֵיהֶם וַיְהוָה אֶתָּנוּ אֶל־תִּירָאם :
5 * וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵדָה לְרָגוּם אֶתָּם בְּאֲבָנִים
וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
6 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי
יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ
וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־יְהוָה וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם
הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ :
7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :
9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :
10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :
11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :
13 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְעַד־אֲנִי יִנָּאֲצֵנִי הָעָם הַזֶּה
וְעַד־אֲנִי לֹא־יֵאֱמִינוּ בִּי כָּל־הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ : * אֲכַנּוּ בְּדַבָּר וְאוֹרִשְׁנוּ וְאֵעֲשֶׂה אִתְּךָ
לְגוֹי־גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ : * וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
וּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַד אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִקִּרְבּוֹ :

omnis populus quē vidimus in ea, viri procerae statura. * Et ibi vidimus gigantes; & eramus coram nobis velut locustæ, sed & sic eramus coram illis.

CAP. XIII.

ET accipiens omnis congregatio, dedit vocem, et fleuit populus totam noctem illam:

* Et murmurabant contra Moysen & Aaron omnes filij Israel: & dixerunt ad eos omnis congregatio: Utinam mortui essemus in terra Egypti, aut in deserto hoc mortui essemus.

* Et quare Dominus inducit nos in terram hanc cadere in bello? uxores nostræ & filij erunt in rapinam: nunc ergo melius nobis est reuerti in Egyptum.

* Et dixit alter alteri: Demus ducem, & reuertamur in Egyptum.

* Et cecidit Moyses & Aaron super faciem coram omni congregatione filiorum Israel.

* Iesus autem filius Naue, & Chaleb filius Iephone, ex his qui considerauerunt terram, sciderunt vestimenta sua:

* Et dixerunt aduersus omnem congregationem filiorum Israel, dicentes: Terra quam considerauimus eam, bona est valde valde.

* Si eligit nos Dominus, inducet nos in terram hanc, & dabit eam nobis, terra quæ est fluens lacte & melle.

* Sed à Domino ne rebelles sitis. vos autem ne timeatis populum terræ, quia cibus vobis est. Recessit enim tempus ab illis, at Dominus in nobis: ne timeatis eos.

* Et dixit omnis congregatio, ut lapidarent eos in lapidibus. Et gloria Domini apparuit in nube super tabernaculum testimonij in omnibus filiis Israel.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Usquequo irritat me populus hic, & usquequo non credent mihi in omnibus signis, quæ feci in eis?

* Percutiam eos morte, & perdam eos: & faciam te in gentem magnam, & multam magis quam hæc. Et dixit Moyses ad Dominum: Et audiet Egyptus, quod eduxisti fortitudine tua populum hunc ex ipsis:

καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐώρακα μὲν ἐπ' αὐτῆς ἀνδρες ὑπερμή-
34 κεις. * καὶ ἐκεῖ ἐώρακα μὲν οὐ γίγαντας, καὶ ἦ μὲν ἐνώπιον
ἡμῶν ὡσεὶ ἀκρίδες, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἦ μὲν ἐνώπιον αὐτῶν.
ιδ'.

* Καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ἔδωκε φωνὴν,
καὶ ἔκλαιον ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

* καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ μωυσεὶ καὶ ἀαρὼν πρῶτες ὧν
Ἰσραήλ. Ἐπεὶ δὲ πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὅφελον
ἀπεθανόμεν ἐν γῇ αἰὺπτις ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἀπεθανόμεν.

* καὶ ἵνα τί κύριε εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πε-
σεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδιά ἐσονται εἰς
διαρπαγὴν καὶ οὐ βέλποιν ἡμῖν ἐς τὸν ὅποιον ἐσθλάμεν εἰς αἰ-
γύπτον.

* Ἐπεὶ δὲ ἕτερος τῶν ἑτέρων, δώμῳ δρχητῶν, ἔλποσθ' ἑψω-
μῶν εἰς αἰγύπτον.

* καὶ ἔπεσεν μωυσῆς καὶ ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐν ὁρῇ
πύλης συναγωγῆς ὧν Ἰσραήλ.

* Ἰησοῦς δὲ ὁ υἱὸς ναυὲ, καὶ χαλὲβ ὁ υἱὸς Ἰεφονῆ, τῶν κατασκε-
ψαμένων τὴν γῆν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

* καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὧν Ἰσραήλ, λέγον-
τες, ἡ γῆ, ἣν κατασκεψάμεθα αὐτῇ, ἀγαθὴ ἐστὶν ἐξόδος
ἐξ Αἰγύπτου.

* εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς κύριε, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν
ταύτην. καὶ δώσθ' αὐτῇ ἡμῖν γῆ ἥτις ἐστὶν ῥέουσα γάλα καὶ
μέλι.

* ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ λποσάται γίνεσθ' ὑμεῖς ὅτι μὴ
φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι κατὰ βρωμα ὑμῖν ἐστίν. ἀφέ-
σηκον γὰρ ὁ κайρὸς ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριε ἐν ἡμῖν, μὴ φοβη-
θῆτε αὐτοὺς.

* καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καταλιθοβολῆσαι αὐτοὺς ἐν
λίθοις. καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς
μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

* καὶ εἶπε κύριε πρὸς μωυσεῖ, ἕως ἴνῃ παροξυνή με
ὁ λαὸς οὗτός; καὶ ἕως τίνῃ οὐ πισύθουσίν μοι ἐν πᾶσι τοῖς ση-
μείοις, οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς;

* πατάξω αὐτοὺς θανάτῳ, καὶ λπολῶ αὐτοὺς, καὶ ποιήσω σε
εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο. καὶ εἶπε μωυσῆς πρὸς
κύριον, καὶ ἀκούσεται αἰγύπτῳ, ὅτι δήγατες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν
λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

"Ibi que vidimus gigantes filios Enac de gigantibus: & videbamur apud nosmetipsos quasi locustæ: & sic fuimus in oculis eorum.

CAP. XIII.

LEVAVITQUE omnis cætus vocem suam, & fleuit omnis populus in nocte illa:

Aaron omnes filij Israel, & dixerunt eis omnis congregatio: Utinam mortui essemus in terra Egypti, aut in deserto hoc utinam mortui essemus.

Quare ergo inducit nos Dominus in terram hanc, ut cadamus gladio, & uxores nostræ & parvuli nostri erunt in prædam? nonne melius est nobis ut reuertamur in Egyptum?

Et cecidit Moyses & Aaron super faciem suam coram omni cætu congregationis filiorum Israel.

Iosue autem filius Nun & Caleb filius Iephone de exploratoribus terræ sciderunt vestimenta sua:

Et dixerunt ad omnem congregationem filiorum Israel, dicentes: Terra per quam transivimus ut exploraremus eam, bona terra est valde nimis.

Si voluntas Domini fuerit nobiscum, introducet nos in terram hanc, & tradet nobis terram quæ fluit lacte & melle.

Veruntamen nolite esse rebelles contra verbum Domini: neque vos timeatis populum terræ, quia in manu nostra traditi sunt: recessit ab eis fortitudo eorum, & verbum Domini est in adiutorium nostrum: nolite metuere eos.

Dixerunt omnis congregatio, ut lapidarent eos lapidibus. Et gloria Domini reuelata est in tabernaculo fœderis omnibus filiis Israel.

Usquequo prouocabunt me ad iracundiam populus iste? & usquequo non credent verbo meo in omnibus signis quæ feci inter eos?

Feriam eos pestilentia, & consumam eos: & faciam te in populum magnum & fortius eis. Dixitque Moyses coram Domino: Audient A-

* וַאֲמָרוּ אֶל-יְהוָה הַאֲרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ כִּי-אַתָּה
 יְהוָה בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר-עֵין בְּעֵין נִרְאָהָ
 אַתָּה יְהוָה וְעַנְגְּךָ עִמָּךְ עֲלֵהֶם וּבַעֲמֹד עֲנֵן אַתָּה
 הֵלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹד לַיְלָה:
 * וְהִמָּתְרוּ אֶת-הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר:
 * מִבִּלְתִּי יִכְלָה יְהוָה לְהַבִּיֵא אֶת-הָעָם הַזֶּה
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר:
 * וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַּח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
 * יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְרֹב-חֶסֶד נִשְׂאָה עֵוֹן וּפֶשַׁע
 וְנִקְהָ לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד עֵוֹן אֲבוֹתָי עַל-בְּנֵיהֶם עַל-
 שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים:
 * סֶלַח-נָא לַעֲוֹן
 הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעָם הַזֶּה
 מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה:
 * וַיֹּאמֶר יְהוָה סֶלַחְתִּי
 כְּדִבְרְךָ:
 * וְאוֹלָם חִי-אֲנִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד-
 יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ:
 * כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים
 הָרְאִים אֶת-כְּבוֹדִי וְאֶת-אַתָּתִי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי
 בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנָּפְסוּ אֹתִי זֶה עָשָׂה פְעָמִים וְלֹא
 שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:
 * אִם יִרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם וְכָל-מִנְאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ:
 * וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֲרָיו עִמּוֹ וַיִּמְלֹא
 אַחֲרֵי וַהֲבִיאתִיו אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בָּרַךְ שָׁמָּה וְזָרְעוּ
 יוֹרְשֶׁנָּה:
 * וְהָעִמְלָקִי וְהַכְנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעֵמֶק מַחֲרָה
 פָּנּוּ וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם-סוּף:
 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:
 * עַד-מָתִי לַעֲדָה הָרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
 עָלַי אֶת-תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
 עָלַי שָׁמְעִיתִי:
 * וַיֹּאמֶר יְהוָה חִי-אֲנִי
 נָאִם יְהוָה אִם-לֹא כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּם בְּאָזְנִי בִן אֵשָׁה
 לָכֶם:
 *

14 * Et habitatores terræ huius qui audierunt
 quod tu, Domine, in populo isto sis, & facie
 videaris ad faciem, & nubes tua protegat il-
 los, & in columna nubis præcedas eos per diem
 & in columna ignis per noctem:
 15 * Quod occideris tantam multitudinem
 quasi vnum hominem: & dicant:
 16 * Non poterat introducere populum in
 terram pro qua iurauerat, idcirco occidit eos
 in solitudine.
 17 * Magnificetur ergo fortitudo Domini, si-
 cut iurasti, dicens: * Dominus patiens &
 multæ misericordiæ, auferens iniquitatem &
 scelera, nullumque innoxium derelinquens:
 quivisitas peccata patrum in filios, in tertiam
 & quartam generationem:
 19 * Dimitte, obsecro, peccatum populi huius
 D secundum magnitudinem misericordiæ tuæ,
 sicut propitius fuisti egredientibus de Ægy-
 pto usque ad locum istum.
 20 * Dixitque Dominus, Dimisi iuxta ver-
 bum tuum.
 21 * Viuo ego: & implebitur gloria Domini
 vniuersa terra.
 22 * Attamen omnes homines qui viderunt
 maiestatem meam, & signa quæ feci in Ægy-
 pto & in solitudine, & tentauerunt me iam
 per decem vices, nec obedierunt voci meæ:
 23 * Non videbunt terram pro qua iuravi pa-
 tribus eorum: nec quisquam ex illis qui de-
 traxit mihi, intuebitur eam.
 24 * Seruum meum Caleb, qui plenus alio spiri-
 tu secutus est me, inducā in terram hanc quā
 circuiuit, & semen eius possidebit eam:
 25 * Quoniam Amalechites & Chanaanæus
 habitant in vallibus. Cras amouete castra, &
 E reuertimini in solitudinē per viā maris rubri.
 26 * Locutusque est Dominus ad Moysen &
 Aaron, dicens:
 27 * Usquequo multitudo hæc pessima mur-
 murat contra me? Querelas filiorum Israel
 audiui.
 28 * Dic ergo eis: Viuo ego, ait Dominus: si-
 cuti locuti estis audiente me, sic faciam vobis.

תרגום אונקלוס

14 וַיִּמְרוּן לְרִיבָה בְּאַרְעָא הָרָא דְשָׁמְעוּ אֲרִי אֵת יְיָ דְשִׁכְנָתָךְ שְׂרִיָא בְּגוֹ עֵמָא הָרִין דְּבַעֲיָנִיהוֹן חֲזוּ שְׂכִינִתָּהּ יִקְרָךְ יְיָ וְעַנְגְּךָ מִטִּיל
 15 וְהִמָּתְרוּ אֶת-הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַאֲמָרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שִׁמְעֶךָ לֵאמֹר: וְהִקְטוֹל יִתְּ עֵמָא הָרִין כְּגִבְרָא חָד וַיִּמְרוּן עִסְמִיָא
 16 מִבִּלְתִּי יִכְלָה יְהוָה לְהַבִּיֵא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֵם בַּמִּדְבָּר: מִדְּלִית יוֹכְלָא קְדָם יְיָ לֹא עֲלָא יִתְּ עֵמָא הָרִין לְאַרְעָא דְקָיִים לְחוּץ וְקִטְלִינוּן בַּמִּדְבָּרָא:
 17 * וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַּח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְיָ מִרְחִיק רְגוֹ וּמִסְגִּי לְמַעַבְדִּי שְׂבִיבִין שְׂבִיבִין לְעוֹיִין וְלִמְרוֹד וְלִחֻבִין סֶלַח
 18 * יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְרֹב-חֶסֶד נִשְׂאָה עֵוֹן וּפֶשַׁע וְנִקְהָ לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד עֵוֹן אֲבוֹתָי עַל-בְּנֵיהֶם עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים: שְׂבִיבִין קֶעֶן לְחֻבִין עֵמָא
 19 * סֶלַח-נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה סֶלַחְתִּי וּבְרַם קוֹיִם אֲנִי
 20 * וְאוֹלָם חִי-אֲנִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ: וַאֲמָרוּ יְיָ שְׂבִיבִין כְּפִתְגָמְךָ:
 21 * כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים הָרְאִים אֶת-כְּבוֹדִי וְאֶת-אַתָּתִי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנָּפְסוּ אֹתִי זֶה עָשָׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: אֲרִי כָל גְּבִרָא דְחֲזוּ יִתְּ וְיִתְּ אַתָּתִי דְּבַעֲבִית בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּרָא וְנִסְיָאִין קְדָמִי דִּבְנֵי עֶשֶׂר וּמִנִּין
 22 * אִם יִרְאוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם וְכָל-מִנְאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ: אִם יִחֲזוּן יִתְּ אַרְעָא דְקָיִים לְאַבְהִתְהוֹן וְכָל דְּאַרְגִּיזוּ קְדָמִי לֹא יִחֲזוּנָה:
 23 * וְעַבְדִּי כָלֵב עֵקֶב הָיְתָה רוּחַ אַחֲרָיו עִמּוֹ וַיִּמְלֹא אַחֲרֵי וַהֲבִיאתִיו אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בָּרַךְ שָׁמָּה וְזָרְעוּ יוֹרְשֶׁנָּה: וְהָעִמְלָקִי וְהַכְנַעֲנִי יוֹשֵׁב בְּעֵמֶק מַחֲרָה פָּנּוּ וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם-סוּף:
 24 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: וְעַמְלָקָא וְכְנַעֲנָאָה יִתְּבִין בְּמִישְׁרָא
 25 * עַד-מָתִי לַעֲדָה הָרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת-תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי שָׁמְעִיתִי: וְעַמְלָקָא וְכְנַעֲנָאָה יִתְּבִין בְּמִישְׁרָא
 26 * וַיֹּאמֶר יְהוָה חִי-אֲנִי נָאִם יְהוָה אִם-לֹא כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּם בְּאָזְנִי בִן אֵשָׁה לָכֶם: וְעַמְלָקָא וְכְנַעֲנָאָה יִתְּבִין בְּמִישְׁרָא
 27 * וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם-סוּף: וְעַמְלָקָא וְכְנַעֲנָאָה יִתְּבִין בְּמִישְׁרָא
 28 * וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יַם-סוּף: וְעַמְלָקָא וְכְנַעֲנָאָה יִתְּבִין בְּמִישְׁרָא

* Sed & omnes habitantes in terra hac audierunt, quod tu Dominus in populo hoc, qui oculis ad oculos videris tu Domine, & nubes tua præsidet super eos, & in columna nubis tu ambulas prior eis die, & in columna ignis nocte.

* Confringes populum hunc quasi hominem tuum, & dicent gentes quæcunque audierunt nomen tuum, dicentes: * Eo quod non posset Dominus introducere populum hunc in terram quam iurauit eis, strauit eos in deserto.

* Et nunc exaltetur manus tua, Domine, quem admodum dixisti, dicens: * Dominus longanimis, & multum misericors & verax, auferens iniquitates, & scelera, & peccata, & expiatione non emundabit noxium, reddens peccata patrum in filios usque ad tertiam & quartam generationem.

* Dimitte peccata populo huic secundum magnam misericordiam tuam, quemadmodum propitius eis fuisti ab Ægypto usque nunc.

* Et dixit Dominus: Propitius eis sum secundum verbum tuum. * Sed uiuo ego, & implebit gloria Domini omnem terram:

* Quia omnes viri videntes gloriam meam, & signa quæ feci in Ægypto, & in deserto hoc, & tentauerunt me hac decima vice, & non audierunt meam vocem: * Profectò non videbunt terram quam iuravi patribus suis: sed filij eorum qui sunt mecum hic hodie, quotquot non sciunt bonum aut malum, omnis iunior expers, his dabo terram.

omnes autem irritantes me non videbunt hanc.

* At seruus meus Chaleb, quia fuit spiritus alius in eo, & secutus est me, & inducam eum in terram in quam intrauit illuc, & semen eius possidebit eam.

* At Amalec & Chanaanæ habitant in valle. Cras reuertimini vos, & discedite in desertum viam maris rubri.

* Et ait Dominus ad Moysen & Aaron, dicentes: * Usquequo congregationem prauam hanc quæ ipsi murmurant contra me, murmurant filiorum Israel, quam ipsi murmurant de vobis, audiu.

* Dic eis: Viuo ego, dicit Dominus: profectò quemadmodum locuti estis in aures meas, sic faciam vobis.

14 * ἀλλὰ καὶ πάντες ὁ καὶ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ κύριε ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοῖς ὁπλάζη σὺ κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέσκηεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν σύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρῶτον αὐτῶν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν σύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα.

15 * καὶ ἐκτερίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὥστε ὄνθρωπον εἶνα. καὶ ἐρῶσιν ταῖς ἐθνεσίν ὅτι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομα σου, λέγοντες:

16 * ὥστε τὸ μὴ διώσας κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς, καὶ ἐσρωτῶν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

17 μω. * καὶ νεὺν ψαλήτω ἡ χεὶρ σου κύριε ὃν τρέπον εἶπας, λέγων:

18 * κύριε μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, ἀφαιρὼν ὀνομίαν, καὶ ἀδικίαν, καὶ ἀμαρτίαν, καὶ καθαρῶς μὴ καταρῖναι τὸν ὀνόχον, ἀποδοῖς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς.

19 * ἀφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι τὸ μέγα ἔλεός σου καθάπερ ἔλεως αὐτοῖς ἐγένετο ἀπὸ αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν.

20 * καὶ εἶπε κύριος, ἔλεως αὐτοῖς εἰμὶ ὅτι ὁ ῥῆμά σου.

21 * ἀλλὰ ὥς ἐγὼ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πάντη τὴν γῆν.

22 * ὅτι πάντες ὁ δούλους ὁ ὄντες τὴν δόξαν μου, ἐταῖοι σημεῖα ἀεποῖντα ἐν αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, καὶ ἐπειρασά με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ εἰσέηκουσάν μου τῆς φωνῆς.

23 * ἡμὴν οὐκ ὀφόνται τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατέραςιν αὐτῶν, ἀλλὰ ταῖς τέκναις αὐτῶν ἄετι μετ' ἐμοῦ ὥδε σήμερον, ὅτι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν ἢ κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τοῖς δώσω τὴν γῆν. πάντες δὲ ὁ παροξυνόντες με οὐκ ὀφον αὐτὴν.

24 * ὁ δὲ παῖς μου χαλέβ, ὅτι ἐγέννηθ' ἐνδύμα ἕτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, καὶ εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν.

25 * ὁ δὲ ἀμαλὴκ ὁ χαναναῖος κατοικοῖσιν ἐν τῇ κοιλάδι: αὐτοὺς ἐπιστάφητε ὑμεῖς, καὶ ἀπαράτε εἰς τὴν ἐρημον ὁδὸν θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

26 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μουσὴν καὶ ἀαρὼν, λέγων:

27 * ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ἣν αὐτοὶ γογγύζουσι πρὸς ὑμῖν, ἀκήκοα.

28 * εἶπον αὐτοῖς, ὥς ἐγὼ, λέγει κύριος, ἡμὴν ὃν τρέπον λελάθηκατε εἰς ταῦτά μου, οὕτως ποιήσω ὑμῖν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

14 Et dicent habitantibus in terra hac qui audierunt quod tu Domine cum maiestate tua habitas in medio populi huius, qui oculis suis vidit maiestatem gloriæ tuæ, Domine, & nubes tua obumbrat super eos: & in columna nubis tu præcedis eos per diem, & in columna ignis per noctem.

15 Et si occideris populum hunc quasi virum unum, dicent populi qui audierunt famam fortitudinis tuæ, dicentes:

16 Eo quod non erat potestas coram Domino ad introducendum populum hunc in terram pro qua iurauit eis, ideo occidit eos in deserto.

17 Nunc autem magnificetur, obsecro, fortitudo coram te, Domine, sicut locutus es, dicens: Dominus patiens &

18 multum benefaciens, dimittens iniquitates & scelus, parcens eis qui conuertuntur ad legem eius, & eos qui non conuertuntur non iustificat, visitans peccata patrum in filios rebelles in generationem tertiam & in quartam.

19 Dimitte, obsecro, peccata populi huius, secundum multitudinem bonitatis tuæ; & sicut dimisisti populo huic ab Ægypto & usque nunc.

20 Veruntamen uiuo ego: & implebitur gloria Domini omnis terra:

21 Si videbunt terram pro qua iuravi patribus suis, & omnes qui irritauerunt coram me, non videbunt eam.

22 Seruum autem meum Caleb, eo quod fuit cum eo alius spiritus, & perfectè secutus est timorem meum, introducam in terram ad quam ingressus est, & filij sui possidebunt eam.

23 Amalechites autem & Chanaanæ habitant in valle: cras reuertimini & monete castra in solitudinem per viam maris rubri.

24 Locutusque est Dominus cum Moyse & cum Aaron, dicens:

25 Usquequo congregatio hæc pessima murmurabit contra me? murmuratio filiorum Israel, quam ipsi murmurant contra me, audita est coram me.

26 Dic eis: Viuo ego, dicit Dominus: quod sicut locuti estis coram me, sic faciam vobis.

* In deserto hoc cadent cadauera vestra. & om-
nis visitatio vestra, & numerati vestri à viginti
annis & suprâ, quotquot murmurauerunt contra
me.

* Si vos introibitis in terram in quam ex-
tendi manum meam, vt habitare facerem vos in ea.

sed Chaleb filius Jephone, & Jesus filius Naue,

* Et pueri, quos dixistis in rapinam futuros, in-
ducam eos in terram qua vos recessistis ab ea.

* Et cadauera vestra cadent in deserto hoc.

* At filij vestri erunt vagi in deserto quadra-
ginta annis. & portabunt fornicationem vestram,

vsquequo consumentur cadauera vestra in deserto,

* Juxta numerum dierum quibus considerastis
terram quadraginta diebus, diem pro anno accipie-
tis peccata vestra quadraginta annis; & cognosce-
tis furorem iræ meæ.

* Ego Dominus locutus sum: profectò sic faciam
congregationi prauæ huic quæ insurrexit cōtra me.

in deserto hoc consumentur, & ibi morientur.

* Et homines quos misit Moyses ad consideran-
dam terram, & postquàm venerunt murmuraue-
runt contra eam apud congregationem, vt profer-
rent verba pessima de terra:

* Et mortui sunt homines qui dixerunt aduer-
sus terram mala in plaga coram Domino.

* Et Jesus filius Naue & Chaleb filius Jephone
vixerunt de hominibus illis qui iuerunt ad consi-
derandum terram.

* Et locutus est Moyses verba hæc ad omnes fi-
lios Israel: & luxit populus valdè.

* Et surgentes manè, ascenderunt in verti-
cem montis, dicentes: Ecce nos ascendemus in lo-
cum quem dixit Dominus, quia peccauimus.

* Et dixit Moyses: Quare vos transgredi-
mini verbum Domini? Non prospera erunt vo-
bis.

* Ne ascendatis. non enim est Domi-
nus vobiscum: & cadetis ante faciem inimicorum
vestrorum:

* Quia Amalech & Chanaan ibi ante vos;
& cadetis gladio, cuius causa auersi estis non obe-
dientes Domino, & non erit Dominus in vobis.

* Et vim facientes ascenderunt super verticem
montis. at arca testamenti Domini & Moyses non
moti sunt de castris.

29 * ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν. καὶ πᾶς ἡ
ἐπιτοκία ὑμῶν καὶ ὁ καταριθμημένος ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσά-
30 τος καὶ ἐπὶ αὐτῷ, ὁ διεγόνυσθαι ἐπ' ἐμοί. * εἰ ὑμεῖς εἰσε-
λάσσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκο-
νῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς. ἀλλ' ἡ χαλὲβ υἱὸς ἰεφονὴ καὶ ἰησοῦς ὁ
31 ἐναυὴ, καὶ τὰ παιδία, αἵ εἶπατε εἰς διαρπαγὴν ἐσεσθε,
εἰσαίξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἢ ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς.

32 * καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.

33 * ὁ δὲ υἱὸς ὑμῶν ἐξ ἐνὸς νεμόμενος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἰεσσαράκον-
τα ἔτη. καὶ ἀνοίξουσιν τὴν πόρνεϊαν ὑμῶν, ὥς δὴ ἀναλωθῇ τὰ
34 κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τὸν χρόνον τῶν ἡμερῶν,
ὅσας κατασκεύασθε τὴν γῆν ἰεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν
τοῦ ἐνιαυτοῦ λήψετε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν ἰεσσαράκοντα ἔ-
τη. καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου.

35 * ἐγὼ κύριος ἐλάλησα· ἡμῶν οὕτως ποιήσω τῇ συναγω-
γῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνεσσυμένῃ ἐπ' ἐμέ. ἐν τῇ ἐρήμῳ
ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται.

36 * καὶ ὁ ἀνὴρ ποιοῦν ἀπέστειλε μωυσῆς κατασκεύασθαι
τὴν γῆν, καὶ ἀναγνῶντες διεγόνυσθαι κατ' αὐτῆς ὡς
τὴν συναγωγὴν, ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς.

37 * καὶ ἀπέθανον ὁ ἀνὴρ ποιοῦν καὶ καταπόντες καὶ τῆς γῆς
πονηρὰ ἐν τῇ πληγῇ οὗτοι κυρίου.

38 * καὶ ἰησοῦς υἱὸς ναυὴ καὶ χαλὲβ υἱὸς ἰεφονὴ ἐζητήσαν ἀπὸ
τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκεύασθαι τὴν
39 γῆν. καὶ ἐλάλησε μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα ὡς πάν-
τας υἱοὺς ἰσραὴλ, καὶ ἐπείνεσεν ὁ λαὸς ἠφρόδρα.

40 * καὶ ὁ ἐξήρσαντες ὁπλοῦντες ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄ-
ρους, λέγοντες, ἰδοὺ ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν ὄρειον, ὃν εἶ-
πε κύριος, ὅτι ἡμαρτήσαμεν.

41 * καὶ εἶπε μωυσῆς, ἵνα τί ὑμεῖς ἀπαρτίζετε τὸ ῥῆμα κυ-
ρίου; ὅτι οὐδὲν ἔσται ὑμῖν.

42 * μὴ ἀπαρτίζετε, οὐ γὰρ ἐστὶ κύριος μεθ' ὑμῶν. ὁ πεσεῖ-
σθε ὡς πρὸς πρὸς ὅπου ἐχθρῶν ὑμῶν.

43 * ὅτι ἀμαλήκ καὶ ὁ χαναναῖς ἐκεῖ ἐμμεσθῶσιν ὑμῶν, καὶ
πεσεῖσθε μαχαίρᾳ, οὗ ἐνεκὸν ἀπεσεύχθητε ἀπειθοῦντες κυ-
ρίῳ, καὶ ὅτι ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν.

44 * ὁ διαβιασάμενος ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους.
ἡ δὲ κίβωτος τῆς διαθήκης κυρίου καὶ μωυσῆς ὅτι ἐκινήθησαν
ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

" In solitudine hac cadent cadauera vestra, & omnes qui numerati sunt ex vobis, iuxta omnem numerationem vestram à viginti annis & suprâ, quia murmurastis contra me.

30 Si vos intrabit in terram pro qua iuravi in verbo meo, vt habitare facerem vos in ea; præter Caleb filium Iephone, & Iosue filium Nun.

31 Paruulos autem vestros de quibus dixistis quod essent in prædam, introducam, & cognoscent terram quæ displicuit vobis.

32 Cadauera autem vestra cadent in deserto hoc: 33 Et filij vestri morabuntur in solitudine quadraginta annis, & suscipient iniquitates vestras, donec consumantur cadauera vestra in deserto.

34 Iuxta numerum dierum quibus explorastis terram quadraginta diebus, dies pro anno, dies pro anno supputabitur: & recipietis iniquitates vestras quadraginta annis, & scietis quod murmurastis contra me.

35 Ego Dominus decreui in verbo meo, si non hoc faciam omni congregationi pessimæ, quia conuenerunt contra me: in solitudine hac consumentur, & ibi morientur.

36 Viri autem quos misit Moyses ad explorandam terram, reuersi sunt, & fecerunt murmurare contra eum omnem congregationem, vt detraherent terræ.

37 Et mortui sunt viri qui detraxerunt terræ peste coram Domino. 38 Locutusque est Moyses Iosue autem filius Nun & Caleb filius Iephone vixerunt ex viris qui abierunt ad explorandam terram.

39 Surrexeruntque manè, & ascenderunt ad verticem montis, dicentes: Ecce nos ascendimus ad locum, de quo dixit Dominus, quia peccauimus.

40 Dixitque Moyses: Quare vos transgredimini decretum verbi Domini? & hoc non proderit.

41 Non ascendatis, quia non est maiestas Domini inter vos: ne conteramini coram inimicis vestris.

42 Amalechites autem & Chanaan ibi sunt ante vos, & corruetis gladio, eo quod reuersi estis à cultu Domini: & non erit verbum Domini in adiutorium vestrum.

43 Et impiegerunt vt ascenderent in verticem montis. arca autem pacti Domini & Moyses non recesserunt de medio castrorum.

45 * וירד העמלקי והכנעני הישב בחר ההוא ויכוס ויכתום עד הרקמה :

טו

* וידבר יהוה אל משה לאמר :
* דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם :
* ועשיתם אשר ליהוה עלה זבח זבח לפלא נדר זכו בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר זכו מן הצאן : * והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשורון בלול ברבעית החין שמן : * ויין לנסך רביעית החין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד : * או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשמן שלשית החין : * ויין לנסך שלשית החין תקריב ריח ניחח ליהוה : * וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה : * והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי החין : * ויין תקריב לנסך חצי החין אשה ריח ניחח ליהוה : * בכרה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשור בכבשים או בעזים : * במספר אשר תעשו בכרה תעשו לאחד במספרם : * כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשר ריח ניחח ליהוה : * וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו בן יעשה : * הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר תקרה עולם לדרתיכם ככם בגר יהיה לפני יהוה : * תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם :

45 * Descenditque Amalechites & Chana-næus qui habitabat in monte ; & percutiens eos atque concidens, persecutus est eos vsque Horma.

CAP. XV.

1 Ocutus est Dominus ad Moyfen , di-
A cens :
2 * Loquere ad filios Ifrael , & dices ad eos :
Cum ingressi fueritis terram habitationis ve-
stræ, quam ego dabo vobis :
3 * Et feceritis oblationem Domino in ho-
locaustum aut victimam pacificam , vota sol-
uentes vel spontè offerentes munera , aut in
solennitatibus vestris adolentes odorem sua-
uitatis Domino, de bobus siue de ouibus
4 * Offeret quicumque immolauerit victi-
mam sacrificium similæ decimam partem e-
phi consperfam oleo, quod mensuram habe-
bit quartam partem hin :
5 * Et vinum ad liba fundenda eiusdē men-
suræ dabit in holocaustum siue in victimam :
per agnos singulos,
6 * Et arietes erit sacrificium similæ duarum
B decimarum quæ conspersa sit oleo tertie par-
tis hin :
7 * Et vinum ad libamentum tertie partis
eiusdem mensuræ offeret in odorem suauita-
tis Domino.
8 * Quando verò de bobus feceris holocau-
stum, aut hostiam vt impleas votum vel paci-
ficas victimas,
9 * Dabis per singulos boues similæ tres de-
cimas consperæ oleo quod habeat medium
mensuræ hin :
10 * Et vinum ad liba fundenda eiusdem men-
suræ in oblationem suauissimi odoris Do-
mino.
11 * Sic facies per singulos boues , & arietes,
12 & agnos & hædos.
13 * Tam indigenæ quàm peregrini eodem
14 ritu offerent sacrificia.
15 * Vnum præceptum erit atque iudicium
16 tam vobis quàm aduenis terræ.

תרגום אונקלוס

45 ונחת עמלקא וכןענא דתיב בטורא ההוא ומחונן וטרונק עד חרמה :

טו

1 ומליל יי עם משה למימר :
2 מליל עם בני ישראל ותימר לחון ארי תעלון לארע מתכניכון דאנא ותיב לכון :
3 ויגברון קרבנא קדם יי עלתא או נכסת קדשיא לפרשא נדרא או בנדבתא או כמועדיכון למעבד לאתקבלא ברענא קדם יי מן חורי או מן ענא :
4 ויקריב דמקריב קרבניה קדם יהוה מנחתא סלתא עשורנא דפיל ברבעית הינא משחא :
5 וחמרא לנסכא רבעית הינא תעבד על עלתא :
6 או לדכרא תעבד מנחתא סלתא תרין עשורנין דפילא במשח חלתות הינא :
7 וחמרא לנסכא :
8 וארי תעבד בר חורי עלתא או נכסת קדשיא לפרשא נדרא או נכסת קדשיא קדם יי :
9 ויקריב על בר חורי מנחתא סלתא חלתא עשורנין דפיל במשח פלגות הינא :
10 וחמרא תקריב לנסכא פלגות הינא קרבן :
11 כדון יתעבד לחורא חר או לדכרא חר או לאמר באמריא או בענא :
12 כמנינא ותעבדון כדון תעבדון :
13 כל ואיבא יעבד כדון יי אילין לקרבא קרבן דמתקבל ברענא קדם יי :
14 וארי יתנייר עמכון גיורא או דבניכון :
15 קתלא קיימא חר לכון ולגיורא דיתניירון קיים עלם לדריכון פתיכון :
16 אורייתא חרד וריקא חר ותי לכון ולגיורא דיתניירון עמכון :

*Et descendit Amalech & Chanaanæus habitans in monte illo, & fugauerunt eos, & percusserunt eos usque ad Herma.

CAP. XV.

ET dixit Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quando intraveritis in terram habitationis vestra, quam ego do vobis.

* Et facietis oblationes Domino, aut holocaustum, aut sacrificium ad magnificandum votum, aut voluntarium, aut in festiuitatibus vestris ut faciatis odorem suauitatis Domino, si quidem de bobus aut de ouibus:

* Et offeret offerens donum suum Domino, sacrificium simile decimam partem ephi confecta in oleo in quarta hin:

* Et vinum in libationem quartam partem hin facietis in holocaustum aut in sacrificium agno vni,

* Et arietem, quando feceritis eum in oblationem aut in sacrificium, facies sacrificium simile duas decimas confecta in oleo tertiam hin:

* Et vinum in libationem tertiam hin offeretis in odorem suauitatis Domino.

* Si autem de bobus feceritis in holocaustum, aut in sacrificium ad magnificandum votum in salutare Domino:

* Et offeret super vitulum in sacrificium simile tres decimas confecta in oleo dimidium hin:

* Et vinum in libamen dimidium hin. oblatio odorem suauitatis Domino:

* Sic facies vitulo vni, aut arieti vni, aut agno vni, ex ouibus aut ex capris.

* Iuxta numerum eorum quæ feceritis, sic facietis vni, iuxta numerum eorum.

* Omnis indigena faciet sic, tales offerat oblationes in odorem suauitatis Domino.

* Si vero aduena in vobis fuerit in terra vestra, aut quicumque fuerit inter vos in generationibus vestris, & faciet oblationem odorem suauitatis Domino, quemadmodum facitis vos, sic faciet

* congregatio Domino. Lex vna erit vobis & aduenis appositis inter vos, lex sempiterna in generationes vestras. ut vos & aduena erit coram Domino.

* Lex vna erit & iustificatio vna erit vobis & aduena appposito inter vos.

* καὶ κατέβη ἀμαλὴ καὶ ὁ χαναναῖς ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐπέσαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως ἑρμά.

ἰε'.

* Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·

* λάληθον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὲς πρὸς αὐτοὺς, ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τὴν κατεκλήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν.

* καὶ ποιήσετε καρπώματα κυρίου, ἢ ὀλοκαύτωμα, ἢ θυσίαν μεγαλυνάσας δύχλιν, ἢ καθεκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν δωδίας κυρίου, εἴ μὴ ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν

πρβάτων. * καὶ προσθήσει ὁ προσφέρων τὸ δώρον αὐτοῦ κυρίῳ, θυσίαν ἑμιδάλεως τὸ δέκατον τοῦ οἴφι θύαπεποιη-

μῆρης ἐν ἐλαίῳ ἐν τεταρτῷ τοῦ ἴν. * καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ

τῆς θυσίας τῶ ἀμνῶ τῶ ἐνί.

* καὶ τῶ κριῷ, ὅταν ποιῇτε αὐτὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν ἑμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιη-

μῆρης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἴν.

* καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσθήσετε εἰς ὁσμὴν δωδίας κυρίου.

* ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν βοῶν ποιῇτε εἰς ὀλοκαύτωμα, ἢ εἰς θυσίαν μεγαλυνάσας δύχλιν εἰς ζωτήριον κυρίου.

* καὶ προσθήσει ἐπὶ τοῦ μόχου εἰς θυσίαν ἑμιδάλεως τρία δέκατα θύαπεποιημῆρης ἐν ἐλαίῳ ἡμισυ τοῦ ἴν.

* καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμισυ τοῦ ἴν. καρπώματα ὁσμὴν δωδίας κυρίου.

* οὕτως ποιήσεις τῶ μόχῳ τῶ ἐνί, ἢ τῶ κριῷ τῶ ἐνί, ἢ τῶ ἀμνῶ τῶ ἐνί, ἐκ τῶν πρβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν.

* καὶ τὸν δριθμὸν ὧν αὐτὸν ποιήσῃτε, οὕτως ποιήσεις τῶ ἐνί, καὶ τὸν δριθμὸν αὐτῶν.

* πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως, τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὁσμὴν δωδίας κυρίου.

* ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσήλῃ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὅς ἐστι γῆ ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς ἡμερῶν ὑμῶν, καὶ ποιήσει καρπώματα ὁσμὴν δωδίας κυρίου, ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς, οὕτως ποιήσει

* ἡ συναγωγὴ κυρίου νόμος εἰς ἔσχα ὑμῶν καὶ τῆς προσήλυτοις τῆς προσκεκλημένης ἐν ὑμῖν. νόμος αἰώνιος εἰς ἡμερᾶς ὑμῶν. ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος εἰς ἔσχα ἐναντὶ κυρίου.

* νόμος εἰς ἔσχα καὶ δικαίωμα ἐν ἔσχα ὑμῶν καὶ τῶ προσήλυτῳ τῶ προσκεκλημένῳ ἐν ὑμῖν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Descenditque Amalechites & Chanaanæus qui habitabat in monte illo, & percusserunt eos, & persecuti sunt eos usque Horma.

CAP. XV.

LOCUTUSQUE EST Dominus cum Moyse, dicens:

* Loquere cum filiis Israel, & dices ad eos: Cùm ingressi fueritis in terram habitationis vestra, quam ego dabo vobis;

* Et feceritis oblationem coram Domino holocaustum aut hostiam sanctificatam pro solutione voti aut sponte aut quod sit in solennitatibus vestris, ut suscipiatur cum beneplacito coram Domino de bobus aut de ouibus:

* Offeret qui obtulerit oblationem suam coram Domino pro munere decimam similem confectam quarta parte hin olei:

* Et vinum pro libamento quartam partem hin offerent in holocaustum aut victimam sanctificationum, per agnos singulos, aut per singulos arietes facies munus, duas decimas similem confectam tertia parte hin olei:

* Et vinum pro libamento tertiam partem hin offeres, ut suscipiatur cum beneplacito coram Domino.

* Et quando feceris vitulum in holocaustum aut in hostiam sanctificatam pro solutione voti aut victimam sanctificationum coram Domino, offeret super vitulum munus, tres decimas similem confectam oleo dimidia partis hin:

* Et vinum offeres pro libamento dimidiam partem hin, oblatio est quæ suscipitur voluntarie coram Domino.

* Sic facies per singulos boues, & per singulos arietes, & per singulos agnos, in agnis aut in capris.

* Iuxta numerum quem facietis, sic facietis unicuique iuxta numerum eorum.

* Sic faciet omnis indigena quando obtulerit ex his oblationem quæ suscipitur voluntarie coram Domino.

* Et quando peregrinatus fuerit apud vos peregrinus, aut qui fuerit inter vos per generationes vestras, & fecerit oblationem quæ suscipitur voluntarie coram Domino: sicut feceritis, ita faciet.

* Vna congregatio & vnus ritus erit vobis & peregrinis qui peregrinantur, statuto sempiterno in generationibus vestris: sicut vos, ita erit peregrinus coram Domino.

* Lex vna & iudicium vnum erit vobis & aduenis qui peregrinantur apud vos.

17 * וידבר יהוה אל משה לאמר :
 18 * דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם
 אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה :
 19 * והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
 ליהוה : * ראשית ערסתכם חלה תרימו
 תרומה בתרומת גרן בן תרימו אתה :
 20 * מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה
 לדורתיכם : * וכי תשגו ולא תעשו את
 כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה :
 21 * את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן
 היום אשר צוה יהוה והלאה לדורתיכם :
 22 * והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו
 כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח
 ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
 לחטאת : * וכפר הכהן על כל עדת בני
 ישראל ונסלח להם כי שגגו הוּא והם הביאו
 את קרבנם אשר ליהוה וחטאתם לפני יהוה על-
 שגגתם : * ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
 הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה :
 23 * ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה
 עז ברית שנתה לחטאת : * וכפר הכהן על-
 הנפש השגגה בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר
 עליו ונסלח לו : * האזרח בבני ישראל ולגר הגר
 בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה :
 24 * והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן-
 הגר את יהוה הוּא מגדף ונכרתה הנפש ההוא
 מקרב עמה : * כי דבר יהוה בזה ואת מצותו
 הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה :
 25 * ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש
 עצים ביום השבת :

17 * Locutusque est Dominus ad Moysen, di-
 cens:
 18 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum
 veneritis in terram quam dabo vobis,
 19 * Et comederitis de panibus regionis illius,
 C separabitis
 20 * primitias Domino de cibis vestris. Sicut
 de areis primitias separabitis:
 21 * ita & de pulmentis dabitis primitiua Do-
 mino.
 22 * Quod si per ignorantiam præterieritis
 quicquam horum quæ locutus est Dominus
 23 ad Moysen; * Et mandavit per eum ad
 vos, à die qua cœpit iubere & ultra.
 24 * Oblitaque fuerit facere multitudo, offe-
 ret vitulum de armento holocaustum in odo-
 rem suauissimum Domino. & sacrificium e-
 ius ac liba, vt ceremoniæ postulant, hircum-
 que pro peccato.
 25 * Et rogabit sacerdos pro omni multitu-
 dine filiorum Israel, & dimittetur eis, quoniã
 non sponte peccauerunt. Nihilominus offe-
 rentes incensum Domino pro se & pro pec-
 cato atque errore suo:
 26 * Et dimittetur vniuersæ plebi filiorum
 Israel & aduenis qui peregrinantur inter eos,
 quoniam culpa est omnis populi per ignoran-
 tiam.
 27 * Quod si anima vna nesciens peccauerit,
 offeret capram anniculam pro peccato suo:
 28 * Et deprecabitur pro ea sacerdos, quod in-
 scia peccauerit coram Domino, impetrabitq;
 ei veniam, & dimittetur illi.
 29 * Tam indigenis quàm aduenis, vna lex e-
 rit omnium qui peccauerint ignorantes.
 30 * Anima verò quæ per superbiam aliquid
 commiserit, siue ciuis sit ille, siue peregrinus,
 quoniam aduersus Dominum rebellis fuit, pe-
 31 ribit de populo suo. * Verbum enim Do-
 mini contempsit, & præceptum illius fecit ir-
 ritum: idcirco delebitur, & portabit iniqui-
 32 tatem suam. * Factum est autem cum ef-
 sent filij Israel in solitudine, & inuenissent ho-
 minem colligentem ligna in die sabbati;

תרגום אונקלוס

17 ומליל וייעם משה למימר :
 18 מליל עם בני ישראל ותימר להון במיעלכון לארעא דאנא מעיל יתכוון לתמן :
 19 ויהי ריש אצותכון דארעא דפרשון אפרשותא קדם יי :
 20 ריש אצותכון דארעא דפרשון אפרשותא קדם יי :
 21 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 22 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 23 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 24 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 25 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 26 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 27 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 28 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 29 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 30 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 31 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :
 32 ויחל דפקיד יהוה יתכוון בידא דמשה מן יומא דפקיד יי ולחלא לדריכון :

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 17
 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Cum in- 18
 traueritis vos in terram in quam ego inducam vos
 illuc: * Et erit quando comederitis vos de pa- 19
 nibus terræ, separabitis separationem segregationem
 Domino: * Primitias massæ vestræ panem, se- 20
 parationem separabitis ei: ut separationem ab area
 sic segregabitis illud * Primitias massarum 21
 vestrarum. & dabitis Domino segregationem in ge-
 nerationes vestras.

* Quando autem peccaueritis, & non feceritis 22
 omnia præcepta hæc, quæ locutus est Dominus ad
 Moysen:

* Sicut præcepit Dominus ad vos in manu Moy 23
 si, à die qua præcepit Dominus ad vos & ultra in
 generationes vestras. & erit si ex oculis congrega-
 tionis fuerit inuitè.

* Et faciet omnis congregatio vitulum unum 24
 de bobus immaculatum in holocaustum in odorem
 suauitatis Domino: & sacrificium huius, & li-
 bamen eius iuxta præceptum eius, & hircum ex ca-
 pris unum pro peccato.

* Et propitiabit sacerdos pro omni congregatio- 25
 ne filiorum Israel, & dimittetur eis, quoniam in-
 uoluntarium est. et ipsi obtulerunt donum suum ob-
 lationem Domino pro peccato suo coram Domino
 pro inuoluntariis suis:

* Et dimittetur omni congregationi filiorum Is- 26
 rael, & aduenæ appposito ad vos, quoniam omni po-
 pulo inuoluntarium. * Si autem anima vna pec- 27
 cauerit inuoluntariè, adducet unam capram anni-
 culam pro peccato: * Et propitiabit sacerdos pro 28
 anima inuoluntaria, & peccante inuoluntariè coram
 Domino, propitiabit pro eo, & dimittetur ei.

* Indigenæ in filiis Israel & aduenæ appposito in 29
 ipsis, lex vna erit eis, qui fecerit inuoluntariè.

* Et anima quæ faciet in manu superbiæ ab indi- 30
 genis aut ab aduenis, Deum hic irritat, & disper-
 detur anima illa de populo suo:

* Quia verbum Domini contempsit, & man- 31
 data eius irrita fecit: deletione delebitur anima il-
 la, peccatum eius in ipsa.

* Et erant filij Israel in deserto, & inuenerunt 32
 virum colligentem ligna die sabbati:

17 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·
 18 * λαλήθῃ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ἐν τῇ
 εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἐν ᾗ ἐγὼ εἰσάξω ὑμᾶς ἐκεῖ.
 19 * καὶ ἔσται ὅταν ἐσθίητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀρτῶν τῆς γῆς, ἀφαι-
 20 ρᾶτε ἀφαίρεμα ἀφ' ὧν τὰ κύριον· ἀπαρχὴν
 φυράματος ὑμῶν ἀρτον, ἀφαίρεμα ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ. ὡς ἀ-
 21 φάρεμα ἀπὸ ἄλων, οὕτως ἀφελεῖτε αὐτὸ ἀπαρ-
 χὴν φυράματων ὑμῶν. καὶ δώσετε κύριῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς
 22 γενεὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ διαμαρτήτε ἐμὴ ποιήσητε πα-
 23 ρας τὰς ἐντολὰς ταύτας, αἷς ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω·
 24 * κατὰ συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσέω,
 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκλ-
 να εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. καὶ ἔσται ἐν ᾗ ὁφθαλμῶν τῆς συ-
 25 ναγωγῆς γῆς ἀκουσίως· καὶ ποιήσει πᾶσα ἡ συνα-
 γωγὴ μόχον εἷα ἐν βοῶν ἀμωμον εἰς ὄλοκαύτωμα εἰς ὁσ-
 μὴν διωδίας κύριον, καὶ θυσιῶν τούτου καὶ σπονδῶν αὐτοῦ καὶ
 τὴν συντάξιν αὐτοῦ, καὶ χίμαρον ἔξ αὐτῶν εἷα φεῖ ἀμαρτίας.
 26 * καὶ ἔξιλασεται ὁ ἱερεὺς φεῖ πάσης συναγωγῆς ὑμῶν
 Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθή(ε) αὐτοῖς, ὅτι ἀκούσιόν ἐστι. καὶ αὐτοὶ ἡ-
 νεῖκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κτήρωμα κύριον φεῖ ἀμαρτίας αὐ-
 τῶν εἷαν π. κυρίου φεῖ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν·
 27 * (ἐ ἀφεθή(ε)) πάση συναγωγῇ ὑμῶν Ἰσραὴλ, (ἐ τὰ) προσ-
 ηλύτῳ τὰ προσκειμῆν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι πᾶσι τὰ λαὸς ἀ-
 κούσιον.
 28 * εἰάν(ε) ψυχὴ μία ἀμαρτή ἀκουσίως, προσάξει μίαν αἵ-
 λα ἐνιαυσίαν φεῖ ἀμαρτίας.
 29 * καὶ ἔξιλασέ(ε) ὁ ἱερεὺς φεῖ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσια-
 δείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἐν δόλῳ κυρίου, ἔξιλασέ(ε) αὐ-
 τὸν φεῖ αὐτοῦ, καὶ ἀφεθή(ε) αὐτῷ.
 30 * τὰ ἐλχόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, (ἐ τὰ) προσηλύτῳ τὰ προσκει-
 μένω ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσθαι αὐτοῖς, ὅς(ε) αὐτοὶ ποιήσῃ ἀκουσίως.
 31 * καὶ ψυχὴ ἥ τις ποιήσει ἐν χειρὶ ἐπερηφανείας ἀπὸ τῶν
 αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων, τὸν θεὸν ὀφεί(ε) παροξύνει,
 καὶ ἔξολοθρευθή(ε) ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς·
 32 * ὅτι τὸ ῥῆμα κυρίου ἐφάνη(ε) ἐν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
 διεσκέδασεν, ἐκτενέ(ε) ἐκτενέ(ε) ἡ ψυχὴ ἐκείνη. ἡ ἀμαρ-
 τία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.
 33 * (ἐ ἦσαν) υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ διέβον διὕδρα συλ-
 λέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου·

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: 17
 * Et comederitis de pane terræ, separabitis separationem coram Domino. 18
 In primitias ciborum vestrorum
 separabitis placentam: sicut separant separationem de area, sic separabitis eam. 19
 De primitiis ciborum vestrorum dabitis separationem co-
 ram Domino in generationibus vestris: 20
 Et quando ignoraueritis, & non feceritis omnia præcepta hæc quæ locutus est Dominus cum
 Moysē: 21
 Omnia quæ mandauit Dominus ad vos per manum Moysi, à die qua præcepit Dominus, & deinceps per generationes vestras.
 Erítque si ab oculis congregationis aliquid latuerit, & per ignorantiam factum fuerit, offeret omnis congregatio vitulum de bobus vnum in
 holocaustum, ut suscipiatur voluntariè coram Domino: & munus eius & libamentum eius sicut decet, & hircum de capris vnum pro peccato. 22
 Et propitiabit sacerdos pro omni congregatione filiorum Israel, & dimittetur eis: quia ignorantia est, & ipsi obtulerunt oblationem suam
 coram Domino, & sacrificium pro peccato suo coram Domino pro ignorantia sua. 23
 Dimitteturque omni congregationi filiorum Israel,
 & aduenis qui peregrinantur inter eos, quia ignorantia est omnis populi. 24
 Et si vir vnus peccauerit per ignorantiam, offeret capram an-
 niculam pro peccato: 25
 Et propitiabit sacerdos pro homine qui ignorauerit, quando peccauerit per ignorantiam coram Domino, &
 tiam. 26
 Lex vna erit indigenæ in filiis Israel & aduenis qui peregrinantur inter eos omni qui fecerit per ignoran-
 27
 Vir autem qui fecerit aliquid per superbiam de indigenis & peregrinis, Dominum ipse irritat, & peribit homo ille
 28
 Quia verbum Domini contempsit, & præcepta eius fecit irrita, consumatione consumabitur homo
 29
 Erantque filij Israel in solitudine, & inuenerunt virum colligentem ligna in die
 30
 sabbati.

33 * ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל-
34 משה ואל-אהרן ואל כל העדה : * ויניחו אתו
במשמר כי לא פרש מה-יעשה לו :
35 * ויאמר יהוה אל-משה מורתי יומרת האיש רגם
36 אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה : * ויצאו
אתו כל העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים
וימר באשר צוה יהוה את-משה :
37 * ויאמר יהוה אל-משה לאמר : * דבר אל-בני
38 ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על-כנפי
בגדיהם לזכרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת :
39 * והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-כל-
מצות יהוה ועשיתם אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם :
40 * למען תזכרו ועשיתם את-כל מצותי והייתם
41 קדשים לאלהיכם : * אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיוולד לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם :

יו

* ויקח קרח בן-יצחק בן-קהת בן-
לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלח בני
ראובן : * ויקמו לפני משה ואנשים מבני-
ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדו קראי מועד
אנשי-שם : * ויקהלו על-משה ועל-אהרן
ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל העדה בלם קדשים
ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה :
4 * וישמע משה ויפל על-פניו : * וידבר אל-קרח
5 ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-לו
ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו
6 יקריב אליו : * זאת עשו קחו לכם מחות קרח
וכל-עדתו :

33 * Obrulerunt eum Moyfi & Aaron, & uni-
uersæ multitudini.
34 * Qui recluserunt eum in carcerem, nesci-
tes quid super eo facere deberent.
35 * Dixitque Dominus ad Moyfen : Morte
moriatur homo iste, obruat eum lapidibus om-
nis turba extra castra.
36 * Cumque eduxissent eum foras, obruerunt
eum lapidibus, & mortuus est, sicut præcepe-
rat Dominus.
37 * Dixit quoque Dominus ad Moyfen:
38 * Loquere filiis Israel, & dices ad eos, ut fa-
ciant sibi fimbrias per angulos palliorum, po-
nentes in eis vittas hyacinthinas.
39 * Quas cum viderint, recordentur omnium
mandatorum Dñi; nec sequantur cogitation-
es suas, & oculos per res varias fornicantes:
40 * Sed magis memores præceptorum Do-
mini faciant ea, sintque sancti Deo suo.
41 * Ego Dominus Deus vester, qui eduxivos
de terra Ægypti, ut essem Deus vester.

CAP. XVI.

1 * Ecce autem Chore filius Isuar filij Caath,
A filij Leui, & Dathan atque Abiron filij E-
liab: Hon quoque filius Pheleth de filiis Ru-
ben:
2 * Surrexerunt contra Moyfen, aliique fi-
liorum Israel ducenti quinquaginta viri pro-
ceres synagogæ, & qui tempore concilij per
nomina vocabantur.
3 * Cumque stetissent aduersum Moyfen &
Aaron, dixerunt: Sufficiat vobis quia omnis
multitudo sanctorum est, & in ipsis est Domi-
nus. Cur eleuamini super populum Domini?
4 * Quod cum audisset Moyfes, cecidit pro-
nus in faciem:
5 * Locutusque ad Chore & ad omnem mul-
titudinem: Manè, inquit, norum faciet Do-
minus qui ad se pertineant, & sanctos appli-
cabit sibi, & quos elegerit appropinquabunt
ci.
6 * Hoc igitur facite: Tollat vnusquisq; thu-
ribula sua, tu, Chore, & omne concilium
tuum.

תרגום אונקלוס

33 * ויקריבו ויתיה דאשכחו ויתיה כר מנבב אעין לוח משה ולוח אהרן ולוח כל כנשתא : 34 * ואסרו ויתיה בבית מסרא ארי לא איתפרש
35 * ואמר יי למשה אתקטלא ותקטל גברא רגמו ויתיה באבנים כל כנשתא למשריתא : 36 * ואפיקו ויתיה כל
כנשתא למשריתא ורגמו ויתיה באבנים ומית כמא דפקיד יי ית משה : 37 * ואמר יי למשה למימר : 38 * מליל עם בני ישראל
ויתיה לחז ויעבדון להון כרוספרין על גרפי כסותהון לדריהון ויהנן על כרוספרא דגדפא חוטא דתכלתא : 39 * ויהי לכוז לכרוספרין ותחזון
ויתיה ותדכרון ית כל פקודיא דיי ותעבדון ותהון ולא תשעון בתר הרהור לבכון ובתר חיו עיניכון דאחזן שען בתריהון : 40 * כדיל ותדכרון
ויעבדון ית כל פקודי ותהון קדושין קרם אלהכון : 41 * אגא יי אלהכון דאפיקור יתכון מארעא דמצרים למתוי לכוז לאלה אגא יי
יו
1 * ואחפליג קורח בר יצחק בר קהת בר לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלח בני ראובן : 2 * וקמו לאפי
3 * ואחכנשו על משה ועל אהרן ואמרו להון סגיא לכוז
4 * ושמע משה ונפל על אפוחי : 5 * וישמע משה ונפל על אפוחי :
6 * ויאמר יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיוולד לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :
7 * ויקח קרח בן-יצחק בן-קהת בן-לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלח בני ראובן :
8 * ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדו קראי מועד אנשי-שם :
9 * ויקהלו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל העדה בלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על-קהל יהוה :
10 * וישמע משה ויפל על-פניו : 11 * וידבר אל-קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו :
12 * זאת עשו קחו לכם מחות קרח וכל-עדתו :

* Et adduxerunt eum qui inuenerant eum colligentem ligna ad Moysen & Aaron, & ad omnem congregationem filiorum Israel:

* Et reposuerunt eum in carcerem: non enim decreuerunt quid facerent ei.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Morte moriatur homo; lapidabitur eum lapidibus omnis congregatio extra castra.

* Et eduxerunt eum omnis congregatio extra castra, & lapidauerunt eum, sicut præcepit Dominus Moysi.

* Et ait Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos, et faciant sibi fimbrias super alas vestium suarum in generationes suas. & imponetis super fimbrias alarum vittam hyacinthinam.

* Et erit vobis in fimbriis, & videbitis eas, & recordabimini omnium mandatorum Domini. & facietis ea, & non conuertemini post cogitationes vestras, et post oculos vestros, in quibus vos fornicamini post illos:

* Ut recordemini, & faciatis omnia mandata mea, & eritis sancti Deo vestro.

* Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra Egypti, ut essem vester Deus. ego Dominus Deus vester.

CAP. XVI.

* Et locutus est Core filius Isaar filij Caath filij Leui, & Dathan & Abiron filij Eliab, & Hon filius Phalech filij Ruben:

* Et insurrexerunt contra Moysen, & viri filiorum Israel quinquaginta & ducenti duces congregationis, senatores consilij, & viri nominati,

* Insurrexerunt contra Moysen & Aaron: & dixerunt ad eos: Sufficiat vobis, quia omnis congregatio omnes sancti, et in eis Dominus: & quare insurgitis contra congregationem Domini?

* Et audiens Moyses, cecidit super faciem:

* Et locutus est ad Chore & ad omnem congregationem, dicens: Considerauit & cognouit Deus existentes suos, & sanctos adduxit ad se: & quos non elegit sibi, non adduxit ad se.

* Hoc facietis: Accipite vobis ipsis thuribula Chore & omnis congregatio eius.

33 * ὁ πορσῆγαλον αὐτὸν οἱ ἀνέροντες αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα πρὸς μωυσὴν καὶ ἀαρὼν, καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν 34 ἰσραὴλ. * καὶ ἀπέθυσεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσουσιν αὐτόν.

35 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσὴν, λέγων, θανάτω θανάτου ὁ δὲ ἄνθρωπος, λιθοβολήσετε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς. * ὁ δὲ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοδόλησαν αὐτόν, καὶ ἀσυνέταξε κύριος τῷ μωυσῇ.

36 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσὴν, λέγων.

37 * λαλήθων τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, καὶ ποίησάτωσαν ἑαυτοῖς κρέσπεδα ἐπὶ ταῖς πτερύγασι τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν. καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰς κρέσπεδας τῶν πτερυγῶν κλωσμά υἰακίνθινον. * καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρέσπεδοις, καὶ ὁψέσθε αὐτά, καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου. καὶ ποιήσετε αὐτάς, καὶ οὐ διασραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, καὶ ὀπίσω τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνύετε ὀπίσω αὐτῶν.

39 * ὅπως δὲ μνησθῆτε ὅτι ποιήσετε πάσας τὰς ἐντολάς μου. καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν.

40 * ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου εἰς αὐτὸν θεὸς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

41 * ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου εἰς αὐτὸν θεὸς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

15.

1 * Καὶ ἐλάλησε κορὲ υἱὸς ἰσααὶ υἱοῦ κααθ υἱοῦ λευὶ, & δαθὰν & ἀβειρών υἱοὶ ἐλιαβ, & ἀνδρὲς υἱὸς φαλὲκ υἱοῦ ρουβὴν.

2 * καὶ ἀνέστησαν ἐν ἄνθρωποις μωυσῇ, καὶ ἀνδρες τῶν υἱῶν ἰσραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρχιερεῖς συναγωγῆς σύγκλητοι βουλή, καὶ ἀνδρες ὀνομαστοί, συνεπέστησαν ἐπὶ μωυσὴν & ἀαρὼν. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς, ἐχέτω ὑμῖν, ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πόλυτες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος, καὶ διαίκαται ἡ σκηνὴ ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου.

3 * καὶ ἀκούσας μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον.

4 * καὶ ἐλάλησε πρὸς κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν, λέγων, ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς ὅτι ὄντας αὐτοὺς καὶ ὅτι αἰγίοις πορσῆγαίτε πρὸς ἑαυτὸν. καὶ οὐδὲν ὅτι ἐξελέξατο ἑαυτὸν, οὐ πορσῆγαίτε πρὸς ἑαυτὸν.

5 * τοῦτο ποιήσετε, λάβετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πυρεῖα κορὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et adduxerunt eum qui inuenerant eum colligentem ligna, ad Moysen & Aaron, & ad omnem congregationem. 12 Et ligauerunt eum in carcere; quia non erat decretum quid fieret de eo.

13 Dixitque Dominus ad Moysen: Occisione occidatur vir ille: omnis congregatio lapidabit eum lapidibus extra castra. 14 Et eduxerunt eum omnis congregatio extra castra, & lapidauerunt eum lapidibus, & mortuus est, sicut præceperat Dominus Moysi.

15 Dixitque Dominus ad Moysen, dicens: Loquere cum filiis Israel, & dices ad eos, ut faciant sibi fimbrias in angulis vestimentorum suorum per generationes suas: & ponent in fimbriis quæ sunt in angulis filum hyacinthinum.

16 Eruntque vobis fimbriæ, ut videatis eas, & recordemini omnium mandatorum Domini, & faciatis ea. & non fornicemini post cogitationem cordis vestri, & post visionem oculorum vestrorum, post quæ vos erratis sequentes ea.

17 Ut recordemini & faciatis omnia præcepta mea, & eritis sancti coram Deo vestro.

18 Ego dominus Deus vester, qui eduxi vos de terra Egypti, ut essem vobis in Deum, ego dominus Deus vester.

CAP. XVI.

19 Et diuisus est Chore filius Isaar filij Caath filij Leui, & Dathan & Abiron filij Eliab, & On filius Phaleth filij Ruben: 20 Et surrexerunt in conspectu Moysi, & viri ex filiis Israel ducenti & quinquaginta principes congregationis, qui in tempore concilij per nomina vocabantur.

21 Et congregati sunt aduersus Moysen & aduersus Aaron, & dixerunt eis: Sufficiat vobis quod vniuersi viri congregationis omnes sunt sancti, & inter eos habitat maiestas Domini: & cur vos eleuamini super ecclesiam Domini?

22 Et audiuit Moyses, & cecidit in faciem suam: 23 Et locutusque est cum Chore & cum omni congregatione eius, dicens: Manè notum faciet Dominus quis est qui ad se pertineat, & qui sanctus sit ut accedat in conspectu eius, & quemcunque elegerit, applicabit ad ministerium suum.

24 Hoc facite: Tollite vobis thuribula Chore & omnis congregatio eius.

7 * ותנו בהן אש ושימו עליהן קטורת לפני יהוה
מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש
8 רב לכם בני לוי : * ויאמר משה אל קרח
שמעו נא בני לוי : * המעט מכם כי
9 הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל
להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן
יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם :
10 * ויקרב אתך וארץ כל אחיך בני לוי אתך
11 ובקשתם גם כהנה : * לכן אתה וכל
עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי
12 תלוננו עליו : * וישלח משה לקרוא לדתן
ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה :
13 * המעט כי העליונו מארץ זבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר :
14 * אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם
15 תנקר לא נעלה : * ויחר למשה מאד ויאמר אל
יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
16 נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם : * ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה
17 והם ואהרן מחר : * ויקחו איש מחתתו ונתתם
עליהם קטורת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו
חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו :
18 * ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו
עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן :
19 * ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל
מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה :
20 * וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר : * הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע :

7 * Et hausto cras igne, ponite desuper thymia-
ma coram Domino : & quemcunque elegerit,
ipse erit sanctus. Multum erigimini filij Leui.
8 * Dixitque rursus ad Chore: Audite filij
Leui: * Num parum vobis est quod sepa-
9 ravit vos Deus Israel ab omni populo, & iun-
xit sibi vt seruiretis ei in cultu tabernaculi, &
staretis coram frequentia populi, & ministra-
10 retis ei? * Idcirco ad se fecit accedere te
& omnes fratres tuos filios Leui, vt vobis e-
11 tiam sacerdotium vendicetis: * Et omnis
globus tuus stet contra Dominum? Quid est
enim Aaron, vt murmuretis contra eum?
12 * Misit ergo Moyses vt vocaret Dathan &
Abiron filios Eliab. Qui responderunt: Non
13 venimus. * Nunquid parum est tibi
quod eduxisti nos de terra Ægypti, quæ lacte
& melle manabat, vt occideres in deserto, nisi
& dominatus fueris nostri?
14 * Reuera induxisti nos in terram quæ fuit
riuis lactis & mellis? & dedisti nobis possesio-
nes agrorum & vinearum? An & oculos no-
15 stros vis eruere? Non venimus.
15 * Iratusque Moyses valde, ait ad Domi-
num: Ne respicias sacrificia eorum. Tu scis
quod nec asellum quidem vnquam accepe-
rim ab eis, nec afflixi quempiam co-
rum.
16 * Dixitque ad Chore: Tu & omnis congre-
gatio tua stete seorsum coram Domino, &
Aaron die crastino separatim.
17 * Tollite singuli thuribula vestra, & poni-
te super ea incensum, offerentes Domino du-
centa quinquaginta thuribula. Aaron quo-
18 que teneat thuribulum suum.
18 * Quod cum fecissent, stantibus Moyse &
Aaron,
19 * Et coaceruassent aduersum eos omnem
multitudinem ad ostium tabernaculi, appa-
ruit cunctis gloria Domini.
20 * Locutusque Dominus ad Moysen & Aa-
ron, ait:
21 * Separamini de medio congregationis hu-
ius, vt eos repente disperdam.

תרגום אונקלוס

7 * והבינו בהן אש ושימו עליהן קטורת בסמין קדש יי יהוה ויהי זכרא דיתרעו יי יהוה וקדוש סגן לכוני בני לוי : * ויאמר משה
מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש * ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי : * המעט מכם כי
9 הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם :
10 * ויקרב אתך וארץ כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה : * לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי
11 תלוננו עליו : * וישלח משה לקרוא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה : * המעט כי העליונו מארץ זבת חלב ודבש
12 להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר : * אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם
13 העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה : * ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
14 נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם : * ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר : * ויקחו איש מחתתו ונתתם
15 עליהם קטורת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו : * ויקחו איש מחתתו ויתנו
16 עליהם אש ושימו עליהם קטורת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן : * ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל
מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה : * וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : * הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
21 אתם כרגע :

* Et ponite super illa ignē, & ponite super illa incensum corā Dño cras: & erit vir quemcunq; elegerit Dominus, hic sanctus. sufficiat vobis, filij Levi.

* Et dixit Moyses ad Core: Audite me, filij Levi:

* Nunquid parum est hoc vobis, quod segregavit Deus Israel vos ex multitudine Israel, & adduxit vos ad se ut ministraretis ministeria tabernaculi Domini, & assisteretis coram congregatione ad serviendum eis:

* Et adduxit te & omnes fratres tuos filios Levi tecum, & queritis sacerdotio fungi,

* Sic tu & omnis congregatio tua congregata ad Deum. & Aaron quid est quod murmuratis aduersus eum?

* Et misit Moyses vocare Dathan & Abiron filios Eliab. & dixerunt: Non ascendimus.

* Nunquid parum hoc quod eduxisti nos de terra fluente lacte & melle, ut occideres nos in deserto, quia dominaris nostri & princeps es?

* Et in terram fluentem lacte & melle induxisti nos, & dedisti nobis sortem agri & vineas. oculos hominum illorum eruisti: non ascendimus.

* Et iratus est Moyses valdè, & dixit ad Dominum: Ne attendas in sacrificium eorum: non desiderium alicuius eorum accepi, neque malefeci alicui eorum.

* Et dixit Moyses ad Core: Sanctifica congregationem tuam, & sitis parati coram Domino tu, & ipsi, & Aaron cras.

* Et accipite unusquisque thuribulum suum: & imponetis super ea incensum: & adducetis coram Domino unusquisque thuribulum suum, quinquaginta & ducenta thuribula; & tu & Aaron unusquisque thuribulum suum.

* Et accepit unusquisque thuribulum suum, & imposuit super ea ignem, & iniecit in ea incensum. & steterunt iuxta ostia tabernaculi testimonij Moyses & Aaron:

* Et coaceruauit super illos Core omnem suam congregationem iuxta ostia tabernaculi testimonij. et apparuit gloria Domini omni congregationi.

* Et locutus est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens:

* Separamini de medio congregationis huius, & consumam eos semel.

* καὶ ἑπὶθετέε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, & ἑπὶθετέε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἐναντὶ κυρίου αὐρίου, καὶ ἕσται ὁ ἀνὴρ ὃν ὁ κύριος ἐκλέξεται κύριος, ὅστις ἅγιος. ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευί.

* καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορέ, εἰσακέσαστέ με υἱοὶ Λευί.

* μὴ μικρόν ἐστι τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ προσήγαγε ὑμᾶς πρὸς ἐαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ παρίστασθαι ἐναντὶ τῆς συναγωγῆς λατρεύειν αὐτοῖς.

* καὶ προσήγαγε & καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς σου υἱοὺς Λευὶ μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε ἱερατεῦειν.

* οὕτως σὺ καὶ πατήρ σου καὶ συναγωγή σου ἡ συναγωγή σου πρὸς τὸν θεόν. & ἀαρὼν τί ἐστὶν ὅτι διαλογίζεστε κατ' αὐτῶν;

* καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλέσαι Δαθὰν καὶ Ἀβιρὼν υἱοὺς Ἐλιαβ. καὶ εἶπον, ὅχι ἀναβαίνομεν.

* μὴ μικρόν τοῦτο, ὅτι ἀνέγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς ῥεούσης γάλα καὶ μέλι, ἀποκτείναναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι καταρχῆς ἡμεῖς καὶ ἀρχῶν εἰς;

* καὶ εἰς γλῶττον ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι εἰς ἡμέρας ἡμᾶς, καὶ ἐδώκας ἡμῖν κληρονομίαν ἀγροῦ καὶ ἀμπελωνίας. ὅθεν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐξέκοψας, ὅχι ἀναβαίνομεν.

* καὶ ἐβάρυνθ' ὑμῖν Μωυσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς κύριον, μὴ πρὸς τὴν ἐκείνου ψυχὴν αὐτῶν, ὅχι ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα, οὐδ' ἐκάνωσα οὐδ' ἐνείκα αὐτῶν.

* καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορέ, ἁγιάσον τὴν συναγωγὴν σου, καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἐναντὶ κυρίου σὺ καὶ αὐτοὶ, καὶ ἀαρὼν αὐρίου.

* καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἑπὶθετέε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἐναντὶ κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πενήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ.

* καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ πυρεῖον ἑαυτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα. καὶ ἔστησαν πρὸς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς & ἀαρὼν.

* καὶ ἐπισυνέστησαν ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσιν αὐτοῖς συναγωγὴν πρὸς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. & ὥφθη ἡ δόξα κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ ἀαρὼν, λέγων.

* ἀποχρίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἀπαξ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et ponite in eis ignem, & mittite in eis incensum aromaticum coram Domino cras: & vir quem eligit Dominus, ipse erit sanctus: sufficit vobis filij Levi.

* Dixitque Moyses ad Chore: Audite nunc, filij Levi: Nunquid parum vobis est quod separavit vos Deus Israel ab omni congregatione Israel, ut applicaret vos in conspectu suo, ut seruiretis in ministerio tabernaculi Domini, & ut staretis coram congregatione ad ministrandum pro eis:

* Et applicavit te & omnes fratres tuos filios Levi tecum, & queritis vos sacerdotium magnum? Propterea tu & omnis congregatio tua convenistis contra Dominum. quid est enim Aaron quia murmurastis contra eum? * Misitq;

Moyses ut vocarent Dathan & Abiran filios Eliab. & dixerunt, Non ascendemus. * Nunquid parum est quod ascendere nos fecisti de terra fluente lacte & melle, ut occideres nos in solitudine, nisi quod etiam eleveris contra nos? * Vtique neque in terram fluentem lacte &

melle induxisti nos, nec dedisti nobis possessionem agrorum & vinearum: si oculos virorum illorum excaveris, non ascendemus.

* Iratusque est Moyses valdè, & ait coram Domino: Non recipias voluntariè oblationem eorum: nullius enim ex eis asinum tuli, neque cuiquam ex eis malefeci.

* Dixitque Moyses ad Chore: Tu & omnis congregatio tua estote parati coram Domino, tu & illi & Aaron cras: * Tuleruntque singuli thuribulum suum ducenta & quinquaginta thuribula: tu quoque & Aaron unusquisque teneat thuribulum suum.

* Et tollat unusquisque thuribulum suum, & ponite super ea incensum aromaticum, & offerre coram Domino singuli thuribulum suum, & posuerunt super ea ignem, & posuerunt in eis incensum aromaticum, & steterunt in ostio tabernaculi fœderis: Moyses quoque & Aaron.

* Et congregavit contra eos Chore omnem congregationem ad ostium tabernaculi fœderis: & reuelata est gloria Domini omni cœtui.

* Locutusque est Dominus cum Moysè & cum Aaron, dicens: * Separamini de medio congregationis huius, ut disperdam eos subito.

22 * ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות
לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה
23 תקצף: * וידבר יהוה אל משה
24 לאמר: * דבר אל העדה לאמר העלו מסביב
25 למשכן קרח דתן ואבירים: * ויקם משה וילך
אל דתן ואבירים וילכו אחריו וקני ישראל:
26 * וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אחלי
האנשים הרשעים האלו ואל תגעו בכל אשר
27 להם פן תספו בכל חטאתם: * ויעלו מעל
משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים
יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם
28 וטפם: * ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה
שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא
29 מלבי: * אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת
כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני:
30 * ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה
ובלעה אתם וארץ כל אשר להם ויורדו חיים
שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את
31 יהוה: * ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם: * ותפתח הארץ
את פיה ותבלע אתם וארץ בתיהם וארץ כל האדם
32 אשר לקרח וארץ כל הרכוש: * ויורדו הם וכל
אשר להם חיים שאלה ותבס עליהם הארץ
33 ויאבדו מתוך הקהל: * וכל ישראל אשר סביבתייהם
34 נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ: * ואש
יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש
35 מקריבי הקטורת: * וידבר יהוה אל משה
36 לאמר: * אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם
את המחתות מבין השרפה ואת האש ורה הלוא
כי קרשו:

22 * Qui ceciderunt proni in faciem, atque di-
D xerunt: Fortissime Deus spirituum vniuersæ
carnis, num vno peccante, contra omnes ira
23 tua defauiet? * Et ait Dominus ad Moysem:
24 * Præcipe vniuerso populo, vt separetur à
tabernaculis Chore, & Dathan & Abiron.
25 * Surrexitque Moyfes, & abiit ad Dathan
& Abiron. & sequentibus eum senioribus Is-
26 rael, * dixit ad turbam: Recedite à taberna-
culis impiorum, & nolite tangere quæ ad eos
pertinent, ne inuoluamini in peccatis eorum.
27 * Cumque recessissent à tentoriis eorum
per circuitum, Dathan & Abiron egressi sta-
bant in introitu papilionum suorum cum v-
xoribus & liberis omni que frequentia.
28 * Et ait Moyfes: In hoc scietis quod Do-
minus miserit me, vt facerem vniuersa quæ cer-
nitis, & non ex proprio ea corde protulerim.
29 * Si consueta hominum morte interierint,
& visitauerit eos plaga qua & ceteri visitari
solent, non misit me Dominus.
30 * Sin autem nouam rem fecerit Dominus;
E & aperies terra os suum, deglutiat eos, & om-
nia quæ ad illos pertinent, descendentque
viuentes in infernum, scietis quod blasphe-
mauerint Dominum.
31 * Confestim igitur vt cessauit loqui, diru-
pta est terra sub pedibus eorum:
32 * Et aperiens os suum deuorauit illos cum
tabernaculis suis, & vniuersa substantia eorum.
33 * Descenderuntque viui in infernum oper-
ti humo, & perierunt de medio multitudinis.
34 * At verò omnis Israel qui stabat per gyrum,
fugit à clamore pereuntium, dicens: Ne forte
& nos terra deglutiat.
35 * Sed & ignis egressus à Domino interfecit
ducentos quinquaginta viros qui offerebant
incensum.
36 * Locutusque est Dominus ad Moysem, di-
cens:
37 * Præcipe Eleazaro filio Aaron sacerdoti, vt
tollat thuribula quæ iacent in incendio: &
ignem huc illucque dispergat, quoniam san-
ctificata sunt

תרגום אונקלוס

22 * ויפלו על אפיהם ויאמרו אל אלהא רוחא לכל בשרא חזקא חזקא ויאמרו אל אלהא רוחא לכל בשרא חזקא חזקא
23 * ויאמר משה וילך אל דתן ואבירים וילכו אחריו וקני ישראל:
24 * וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אחלי האנשים הרשעים האלו ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם:
25 * ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירים מסביב ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם:
26 * ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי:
27 * אם כמות כל האדם ימתן אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני:
28 * ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם וארץ כל אשר להם ויורדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה:
29 * ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם וארץ בתיהם וארץ כל האדם אשר לקרח וארץ כל הרכוש ויורדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותבס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל וכל ישראל אשר סביבתייהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטורת וידבר יהוה אל משה לאמר אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת האש ורה הלוא כי קרשו:

²² Et ceciderunt super faciem suam, et dixerunt: ²³ Deus Deus spirituum & omnis carnis, si homo v-
nus peccauit, super omnem congregationem ira Dñi?
²⁴ Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: ²⁵ Loquere congregationi, dicens: Secedite in cir-
cuitu à congregatione Core & Dathan et Abiron.
²⁶ Et surrexit Moyses, & abiit ad Dathan et A-
biron, & abierunt simul cum eo omnes seniores Is-
rael. ²⁷ Et locutus est ad congregationem, dicens: ²⁸ Separamini à tabernaculis hominum durorum isto-
rum, & ne tangatis de omnibus quæ sunt illis, ne si-
mul pereatis in omni peccato eorum.
²⁹ Et abstiterunt à tabernaculo Core & Dathan
& Abiron in circuitu: & Dathan et Abiron ex-
ierunt et steterunt iuxta ostia tabernaculorum suo-
rum, & uxores eorum, & filij eorum, & supellex
eorum.
³⁰ Et dixit Moyses: In hoc cognoscetis quòd Do-
minus misit me ad faciendum omnia opera hæc, quia
non à me ipso.
³¹ Et si iuxta mortem omnium hominum mortui
fuerint isti, & si iuxta visitationem omnium ho-
minum visitatio fuerit eorum, non Dñs misit me.
³² Sed in visione demonstrabit Dominus, & ape-
riens terra os suum, deglutiet eos, & domos eorum,
& tabernacula eorum, & omnia quæ sunt illis: &
descendent viuentes in infernum; & cognoscetis
quòd irritauerunt homines isti Dominum.
³³ Ut autem cessauit loquens verba hæc, dirupta
est terra subtus pedes eorum: ³⁴ Et aperta est
terra, & deuorauit eos & domos eorum, & omnes
homines existentes cum Core, & omnia iumenta eo-
rum. ³⁵ Et descenderunt ipsi & omnia quæ sunt
eis, viuentia in infernum: & cooperuit eos terra, et
perierunt de medio congregationis.
³⁶ Et omnis Israel qui in circuitu eorum fugerunt
à voce eorum, dicentes, Ne fortè deglutiat nos ter-
ra. ³⁷ Et ignis exiuit à Domino, & deuorauit
quingenta & ducentos viros offerentes incen-
sum. ³⁸ Et locutus est Dominus ad Moysen,
dicens: ³⁹ Loquere ad Eleazar filium Aaron
sacerdotem: Auferte thuribula de medio combu-
storum, & ignem alienum hunc dissemina illic, quo-
niam sanctificauerunt

²² καὶ ἐπεὶ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, ἔειπον, ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῶν
πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμαρτίαν, ἐπὶ
πάντην τὴν συναγωγὴν ἡ ὀργὴ κυρίου;
²³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·
²⁴ λαλήθῃ τῇ συναγωγῇ, λέγων· ἀναχωρήσατε κύκλῳ
ἀπὸ τῆς συναγωγῆς κορὲ καὶ δαθὰ καὶ ἀβειρών.
²⁵ καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς δαθὰ καὶ ἀβειρών·
καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτῶν πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ.
²⁶ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων, ἀποχρίσθητε
ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων, καὶ μὴ ἀ-
πιδεῖτε ἀπὸ πάντων ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς. μὴ συναπλόγητε ἐν πά-
σῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς
κορὲ καὶ δαθὰ καὶ ἀβειρών κύκλῳ· καὶ δαθὰ καὶ ἀβειρών ἐξῆλ-
θον, καὶ εἰσῆκυσαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἰγυ-
ναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν.
²⁸ καὶ εἶπε Μωυσῆς, ἐν τούτῳ γνώσεσθε, ὅτι κύριος ἀπέσταλ-
κέ με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἀφ' ἐμαυτοῦ.
²⁹ καὶ εἰς τὴν φωνὴν πάντων ἀνθρώπων ἀποθανομένων οὐ-
τοι, καὶ εἰ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπὴ ἔσται
αὐτῶν, οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέ με.
³⁰ ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ
στόμα αὐτῆς κατὰ πῖν' αὐτῶν, καὶ οἶκος αὐτῶν, καὶ τὰς
σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καλεσθήσονται ζῶντες
εἰς ἄδου, καὶ γνώσεσθε ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι ἔσθ' ἡ γῆν.
³¹ ὥς ὅτε ἐπαύσατο λαλῶν οὗτος λόγους τούτους, ἐξέρχῃ ἡ γῆ
κατὰ τὴν ποδῶν αὐτῶν.
³² καὶ ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ οἶκος αὐ-
τῶν, καὶ πάντα οὗτοι ἀνθρώποις οὗτοι ὄντας μετ' κορὲ, καὶ πάντα
τὰ κτήνη αὐτῶν. ³³ καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ πάντα ὅσα ἐ-
στὶν αὐτοῖς ζῶντα εἰς ἄδου, καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς ἡ γῆ, καὶ ἀ-
πώλοντο ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς.
³⁴ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ κύκλῳ αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς
αὐτῶν, λέγοντες, μήποτε κατὰ πῖν' ἡμεῖς ἡ γῆ.
³⁵ καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγεν οὗτοι πενήκοντα
καὶ διακοσίους ἄνδρας οὗτοι προσφέροντας τὸ θυμίαμα.
³⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·
³⁷ λαλήθῃ πρὸς ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν ἀαρῶν τὸν ἱερέα, ἀνέλε-
σθε τὰ πυρεῖα ἐκ μέσου τῶν κατὰ κεκαυμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ
ἀλλόττερον τοῦτο σπείρετε ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²² Et ceciderunt in faciem suam, & dixerunt: Deus Deus spirituum vniuersæ carnis, nunquid si vnus vir peccauerit, super omnem congrega-
tionem erit indignatio?
²³ Locutusque est Dominus cum Moysē, dicens: ²⁴ Recedite à circuitu tabernaculi
Chore, Dathan & Abiram.
²⁵ Surrexitque Moyses, & abiit ad Dathan & Abiram, & abierunt post eum seniores Israel.
²⁶ Locutusque est cum congregatione, dicens: Recedite nunc à tabernaculis virorum peccatorum istorum, & non tangatis omnia quæ eorum
sunt, ne percutiamini in omnibus peccatis eorum.
²⁷ Et ascenderunt à tabernaculo Chore & Dathan & Abiram per circuitum. Da-
than autem & Abiram egressi stabant in ostio tabernaculorum suorum, vxores quoque eorum, & filij eorum, & familia eorum.
²⁸ Dixitque Moyses: In hoc scietis quia Dominus misit me vt facerem omnia opera hæc, & non ex voluntate mea.
²⁹ Si morte omnium hominum isti mortui fuerint, & visitatione omnium hominum visitabitur super eos, non misit me Dominus.
³⁰ Et si rem nouam fecerit Dominus, & aperuerit terra os suum, & deglutierit eos & omnia sua, & descenderint viui in infernum, scietis quòd
ad iracundiam prouocauerunt viri isti Dominum.
³¹ Et aperuit terra os suum, & deuorauit eos, & viros domus suæ, & omnes viros Chore, & vniuersam substantiam.
³² Et descenderunt illi viui in infernum & omnia sua, & operuit super eos terra, & perierunt de medio ecclesiæ.
³³ Omnis autem Israel qui stabat in circuitu eorum, fugerunt à clamore eorum: quia dixerunt, Ne fortè deglutiat nos terra.
³⁴ Ignis autem egressus est à facie Domini, & combussit ducentos & quingenta viros qui offerebant incensum aromaticum.
³⁵ Locutusque est Dominus cum Moysē, dicens: ³⁶ Dic Eleazaro filio Aaron sacerdoti, vt separet thuribula de medio combusti-
orum, & ignem dispergat huc & illuc: quia sanctificata sunt

38 * את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם
רקעי פחים צפוי למזבח כי הקרבם לפני יהוה
39 ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל : * ויקח אלעזר
הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים
40 וירקעם צפוי למזבח : * זכרון לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר לא מורע אהרן הויה
להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה בקרח ובעדתו
41 כאשר דבר יהוה ביד משה לו : * וילנו כל-
עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר
42 אתם המתם את עם יהוה : * ויהי בהקהל העדה
על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסחו
43 הענן וירא כבוד יהוה : * ויבא משה ואהרן אל פני
44 אהל מועד : * וידבר יהוה אל משה לאמר :
45 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרעו ויפלו
על פניהם : * ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה
ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה
47 החל הנגף : * ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
48 ויכפר על העם : * ויעמד בין המתים ובין החיים
49 ותעצר המגפה : * ויהיו המתים במגפה ארבעה-
עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח :
50 * וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד
והמגפה נעצרה :

יז

* וידבר יהוה אל משה לאמר : * דבר אל בני
ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל-
נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו
תכתב על מטהו :

תרגום אונקלוס

38 ית מחתות חיבוא האילין דאתחייבו בנפשתהון ויעבדון ותהון טסין דרדין חפארה למדכחא ארי קריבנן קדם יי ואתקדשו ויתחייין
39 ונסים אלעזר כהנא ית מחתות נחשא דקריבו וקידא ורדינא חפארה למדכחא : 40 דכרנא לבני ישראל בדיל
41 לא יקרב גבר חרוני ולא מורעא דאהרן הוא לאסקא קטרת בסמין קדם יי ולא יהי בקרח וככנשתיה כמא דמליל יי בידא דמשה ליה :
42 ואתרעמו כל כנשתא דבני ישראל מיומא דבחרוהי על משה ועל אהרן למימר אחון גרמחון דמית עמא דיי :
43 ועל משה ואהרן לקדם משכן זמנא : 44 ומליל יי עם משה למימר :
45 אתפרשו מגו כנשתא דהא ואשיצי ותהון כשערה ונפלו על אפיהון : 46 ואמר משה לאהרן סב ית
47 מחתות וקח עליה אשיתא מעלוי מדכחא ושו קטרת בסמין ואובל בפריע לכנשתא וכפר עליהון ארי נפק רגזא מן קדם יי שרי מוחנא :
48 ונסים אהרן כמא דמליל משה ורהט לגו קהלא ותא שרי מוחנא בעמא ויהב ית קטרת בסמין וכפר על עמא : 49 ותהו דמיתו במוחנא ארבעת עשר אלפין ושבע מאה בר מדמיתו על פלוגתא דקרח :
50 ותב אהרן למשה : * ומליל יי עם משה למימר : * מליל עם בני ישראל וסב מנהון חטרא חטרא לבית אבא מן
כל דכרנא ויהון לבית אבתהון חרי עשר חטרין גבר ית שמיה הכתוב על חטריה :

38 * In mortibus peccatorum. producatq; ea
F in laminas, & affigat altari: eo quod oblatum
fit in eis incēsum Domino, & sanctificata sint:
vt cernant ea pro signo & monumento filij Is-
39 rael. * Tulit ergo Eleazar sacerdos thuribula
anea, in quibus obtulerant hi quos incēdium
deuorauit: & produxit ea in laminas affigens
40 altari: * Vt haberent postea filij Israel quibus
commouerentur, ne quis accedat alienigena,
& qui non est de semine Aaron ad offerendum
incēsum Domino; ne patiatur sicut passus est
Chore & omnis congregatio eius, loquente
41 Domino ad Moysem. * Murmurauit autem
omnis multitudo filiorum Israel sequenti die
G contra Moysem & Aaron, dicens: Vos interfe-
42 cistis populum Domini. * Cumque oriretur
seditio, & tumultus increfceret, Moyse & Aa-
43 ron fugerunt ad tabernaculū fœderis. * Quod
postquā ingressi sunt, operuit nubes, & appa-
44 ruit gloria Domini. * Dixitque Dominus ad
45 Moysem: * Recedite de medio huius multitu-
dinis: etiam nunc delebo eos. Cumque iace-
46 rent in terra, * Dixit Moyse ad Aaron: Tolle
thuribulum, & hausto igne de altari, mitte in-
censum de super, pergens citò ad populum, vt
roges pro eis. Iam enim egressa est ira à Domi-
47 no, & plaga defecit. * Quod cum fecisset
Aaron, & cucurrisset ad mediam multitu-
dinem quam iam vastabat incendium, obtulit
48 thymiama. * Et stans inter mortuos ac vi-
uentes, pro populo deprecatus est: & plaga
cessauit.
49 * Fuerunt autem qui percussi sunt, quatuor-
decim milia hominum & septingenti, absque
his qui perierant in seditione Chore.
50 * Reuersusque est Aaron ad Moysem ad o-
stium tabernaculi fœderis, postquam quieuit
interitus. CAP. XVII.
1 T locutus est Dominus ad Moysem, di-
2 cens: * Loquere ad filios Israel, & accipe
A ab eis virgas singulas per cognationes suas a
cunctis principibus tribuum virgas duode-
cim. & vniuscuiusq; nomen supercribes vir-
ga suæ.

*Thuribula peccatorum horum in animabus suis, 38
 & fac ea laminas ductiles circumpositionem altari:
 quoniam oblata fuerunt coram Domino, & sancti-
 ficata sunt; & facta sunt in signum filiis Israel.

*Et accepit Eleazar filius Aaron sacerdotis thu- 39
 ribula aenea, quæ obtulerunt combusti, & apposue-
 runt ea circumpositionem altari, *Memoriale fi- 40
 lis Israel: ut non accedat quisquam alienigena qui
 non est de semine Aaron, ad imponendum incensum
 coram Domino, & non erit sicut Core & congrega-
 tio eius, sicut locutus est Dominus in manu Moysi ei.

*Et murmurauerunt filij Israel postridie contra 41
 Moysen & Aaron, dicentes: Vos occidistis popu-
 lum Domini. *Et factum est cum conuerte- 42

retur congregatio contra Moysen & Aaron, &
 fugerunt ad tabernaculum testimonij: & hoc ip-
 sum cooperuit nubes, & apparuit gloria Domini.

*Et intrauit Moyses & Aaron versus faciem 43
 tabernaculi testimonij.

*Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 44

*Recedite de medio congregationis huius, et de- 45
 lebo eos semel. & ceciderunt in faciem suam.

*Et dixit Moyses ad Aaron: Accipe thuribulum, 46
 & impone super illud ignem de altari, & inije su-
 per illud incensum, et defer citò in congregationem,
 & propitiare pro eis. egressa est enim ira à facie Do-
 mini, incepit percutere populum. *Et accepit 47

Aaron sicut locutus fuit ei Moyses: & cucurrit in
 congregationem; & iam inceperat plaga in populo.
 & iniecit incensum, & propitiatus est pro populo.

*Et stetit in medio mortuorum & viuentium; 48
 & cessauit plaga.

*Et fuerunt mortui in plaga quatuor & de- 49
 cem milia & septingenti, absque mortuis propter
 Core.

*Et reuersus est Aaron ad Moysen ad ostium 50
 tabernaculi testimonij, & cessauit plaga.

CAP. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1
 *Loquere filiis Israel, & accipe ab illis vir- 2
 gam, virgam per domos familiarum ipsorum ab om-
 nibus principibus eorum per domos familiarum ip-
 sorum, duodecim virgas: & cuiuslibet nomen in-
 scribe in virga eius.

38 *Τὰ πυρεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐ-
 τῶν, καὶ ποιήθω αὐτὰ λεπιδας ἐλατὰς περίεμα τῶ θυσια-
 στηρίῳ, ὅπως πρὸς τὸν κύριον εὐδωπὶ κυρίου, καὶ ἡγιασθήσονται.
 καὶ ἐγρόντο εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

39 *καὶ ἔλαβεν ἐλεάζαρ υἱὸς ἀαρὼν τὸν ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ
 χαλκᾶ, ὅσα πρὸς τὸν κύριον ἔκατακεκαυμένοι, καὶ πρὸς ἐ-
 40 θηκαν αὐτὰ περίεμα τῶ θυσιαστηρίῳ *μνημόσυνον τοῖς
 υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅπως μὴ πρὸς ἐλθῇ μηδεὶς ἀλλοθρήνης, ὅς ἐκ
 ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος ἀαρὼν, ἐπιβῆναι θυμίαμα ἐναντι κυ-
 ρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ κορέ, καὶ ἡ ἐπισύστασις αὐτῶν, καθὰ
 ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ μουσῆ αὐτῶν.

41 *καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ πεπνυμένῳ ἐπὶ μουσῆ
 καὶ ἀαρὼν, λέγοντες, ὑμεῖς ἀπεκλείνατε τὸν λαὸν κυρίου.

42 *καὶ ἐγρέτο ἐν τῷ ἐπισυρρέφει τῷ συναγωγῶν ἐπὶ
 μουσῆ καὶ ἀαρὼν, καὶ ὡρμησθαι ἐπὶ τῷ σκηνῶν τὸ μαρτυ-
 ρεῖν, & τῷ δὲ αὐτῷ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη, & ὥφθη ἡ δόξα κυ-
 43 ρίου. *καὶ εἰσῆλθε μουσῆς & ἀαρὼν καὶ πρὸς τὸν κύριον

44 σκηνῶν τὸ μαρτυρεῖν. *καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μου-
 45 σῆν, λέγων. *ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆ συναγωγῆς ταύ-
 της, καὶ ἔξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἀπάξ, καὶ ἐπεὶ ἐπὶ τῷ πρὸς τὸν

46 πον αὐτῶν. *καὶ εἶπε μουσῆς πρὸς ἀαρὼν, λάβε τὸ πυ-
 ρεῖον, καὶ ἐπίθες ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τῆ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπίθα-
 λε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, & ἀπένεκε τὸ τάχος εἰς τὴν συναγωγὴν,

καὶ ἐξήλασαν πρὸς αὐτῶν. ἔζηλθε γὰρ ὁργὴ ἀπὸ πρὸς τὸν
 47 κυρίου, ἥρκε) θρᾶν τὸν λαόν. *καὶ ἔλαβεν ἀαρὼν καθά-
 πρὸς ἐλάλησεν αὐτῶν μουσῆς, & ἔδραμνεν εἰς τὴν συναγωγὴν,

καὶ ἦδη ἐνῆρκε ἡ θρᾶσις ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἐπέβαλε τὸ θυμία-
 48 μα, καὶ ἐξήλασαν πρὸς τὸν λαόν. *καὶ ἔστη δὴ αὐτῶν τῶν

τεθνηκότων & τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ θρᾶσις.

49 *καὶ ἐγρόντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θρᾶσει τέσσαρες καὶ δέκα
 χιλιάδες καὶ ἐπὶ ἀκόσιοι, χωρὶς τῶν τεθνηκότων εἵνεκεν κορέ.

50 *καὶ ἀπέρρεψεν ἀαρὼν πρὸς μουσῆν ἐπὶ τῷ θυρεῶν τῆ
 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκόπασεν ἡ θρᾶσις.

Εἶ.

1 *Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων.
 2 *λάληθι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον,

ῥάβδον καὶ οἴκους πατρῶν αὐτῶν πρὸς πάντων τῶν δροχόντων
 αὐτῶν καὶ οἴκοις πατρῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδοις. καὶ ἐκάς τ

τὸ ὄνομα ἐπὶ ῥαβδὸν ἐπὶ τῆς ῥάβδου αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

38 Thuribula peccatorum horum, qui peccauerunt in animabus suis: & faciant ea laminas ductiles, quibus cooperiatur altare: quia obtulerunt
 ea coram Domino, & sanctificata sunt: & sint in signum filiis Israel.

39 Tulitque Eleazar sacerdos thuribula aenea quæ obtulerunt qui
 combusti fuerant, & produxerunt ea in coopertorium altaris,
 40 In memoriam filiis Israel, ut non accedat vir extraneus qui non est de
 semine Aaron ad adolendum incensum aromatum coram Domino; ut non sit sicut Chore & sicut congregatio eius, sicut locutus est Dominus per
 manum Moysi.

41 Murmurauerunt autem omnis congregatio filiorum Israel sequenti die contra Aaron, dicentes: Vos effecistis ut more-
 retur populus Domini.
 42 Et factum est cum congregaretur cætus contra Moysen & contra Aaron, respexerunt ad tabernaculum fæde-
 ris, & ecce operuit illud nubes, & reuelata est gloria Domini.

43 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens:
 44 Dixitque Moyses ad Aaron: Tolle thuribulum, & pone in eo ignem ab altari, & pone incensum aromatum, & fer
 citò ad congregationem, & ora pro eis: quia egressa est ira à facie Domini; incepit pestis.
 45 Tulitque Aaron sicut locutus fuerat Moyses,
 & cucurrit ad medium congregationis; & ecce cæperat pestis in populo. & posuit incensum aromatum, & orauit pro populo.

46 Et stetit
 inter mortuos & inter viuos; & cessauit pestis.
 47 Fuerunt autem qui mortui sunt in peste, quatuordecim milia & septingenti, absque his qui
 mortui sunt in schismate Chore.
 48 Reuersusque est Aaron ad Moysen ad ostium tabernaculi fæderis, & pestis cessauerat.

CAP. XVII.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, Dicens:
 1 Loquere cum filiis Israel, & accipe ab eis virgas singulas per domos patrum ab omnibus
 principibus eorum duodecim virgas per domos patrum suorum; & nomen vniuscuiusque scribes super virga eius.

* וארת שם אהרן תכתב על-מטה לוי כי מטה
 אחד לראש בירת אבותם: * והנחתם באהל
 מועד לפני העדוה אשר אועד לכם שמרה:
 * והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי
 מעלי את תלנורת בני ישראל אשר הם מלינם
 עליכם: * וידבר משה אל-בני ישראל ויתנו
 אליו כל-נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה
 לנשיא אחד לבירת אבתם שנים עשר מטות
 ומטה אהרן בתוך מטותם: * וינח משה את
 המטות לפני יהוה באהל העדת: * ויהי ממחרת
 ויבא משה אל-אהל העדות והנה פרח מטה אהרן
 לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים:
 * ויצא משה את כל-המטות מלפני יהוה אל-
 כל-בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו:
 * ויאמר יהוה אל-משה השב את-מטה אהרן
 לפני העדוה למשמרת לאורי לבני-מרי ותכל
 תלונתם מעלי ולא ימתו: * ויעש משה כאשר
 צוה יהוה אתו בן עשרה: * ויאמרו
 בני ישראל אל-משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו
 אבדנו: * כל הקרב הקרב אל-משכן יהוה ימות
 האם תמנו לגוע:

יח

* ויאמר יהוה אל-אהרן אתה ובניך
 ובירת אביך אתה תשא את-עון המקדש ואתה
 ובניך אתה תשא את-עון כהנתכם: * וגם את-
 אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתה וילוו עליך
 וישרתוך ואתה ובניך אתה לפני אהל העדת:
 * ושמרו משמרתך ומשמרת כל-האהל אך אל-כלי
 הקדש ואל-המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם-הם
 גם-אתם:

3 * Nomen autē Aaron erit in tribu Leui: &
 vna virga cūctas eorum familias continebit.
 4 * Ponesq̄ue eas in tabernaculo fœderis co-
 ram testimonio vbi loquar ad te.
 5 * Quem ex his elegero, germinabit virga
 eius, & cohibebo à me querimonias filiorum
 Israel, quibus contra vos murmurant.
 6 * Locutusq̄ue est Moyses ad filios Israel: &
 dederuntei omnes principes virgas per singu-
 las tribus. fūeruntq̄ue virgæ duodecim, absq̄;
 7 virga Aaron. * Quas cū posuisset Moyses
 coram Domino in tabernaculo testimonij;
 8 * Sequenti die regressus, inuenit germina-
 se virgam Aaron in domo Leui: & turgenti-
 bus gemmis eruperant flores, qui foliis dila-
 tatis in amygdalas deformati sunt.
 9 * Protulit ergo Moyses omnes virgas de
 D conspectu Domini ad cunctos filios Israel. vi-
 deruntq̄ue & receperunt singuli virgas suas.
 10 * Dixitq̄, Dominus ad Moysen: Refer vir-
 gam Aaron in tabernaculum testimonij, vt
 seruetur ibi in signum rebellium filiorum Is-
 rael: & quiescant querelę eorum à me, ne mo-
 riantur.
 11 * Fecitq̄ue Moyses sicut præceperat Domi-
 nus.
 12 * Dixerunt autem filij Israel ad Moysen:
 Ecce consumpti sumus; omnes peribimus.
 13 * Quicunque accedit ad tabernaculum
 Domini, moritur. Num vsque ad internecio-
 nem cuncti delendi sumus?

CAP. XVIII.

1 * Dixitque Dominus ad Aaron: Tu & filij tui
 A & domus patris tui tecum portabitis ini-
 quitatem sanctuarij: & tu & filij tui simul su-
 stinebitis peccata sacerdotij vestri.
 2 * Sed & fratres tuos de tribu Leui, & scēp-
 trum patris tui sume tecum: præstoq̄ue sint
 & ministrent tibi. Tu autem & filij tui mi-
 nistrabitis in tabernaculo testimonij.
 3 * Excubabuntq̄ue Leuitę ad præcepta tua
 & ad cuncta opera tabernaculi: ita duntaxat
 vt ad vasa sanctuarij & altare non accedant,
 ne & illi moriantur, & vos pereatis simul.

תרגום אונקלוס

3 * ויהי שם אהרן תכתב על חטא דלוי ארי חטא דלוי ריש בית אבהתהון: *
 4 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 5 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 6 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 7 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 8 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 9 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 10 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 11 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 12 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *
 13 * ויהי גברא דאתרעי ביה חטריה ונעי ואניח מן קדמי ית חרעמור בני ישראל דאגון מחרעמין עליכון: *

יח

1 * ויאמר יי לאהרן את ובניך ויבית אבון עמך תסלחון על חובי כהונתכון: *
 2 * ויאמר יי לאהרן את ובניך ויבית אבון עמך תסלחון על חובי כהונתכון: *
 3 * ויאמר יי לאהרן את ובניך ויבית אבון עמך תסלחון על חובי כהונתכון: *
 4 * ויאמר יי לאהרן את ובניך ויבית אבון עמך תסלחון על חובי כהונתכון: *

* Et nomen Aaron inscribes in virga Leui. est enim virga vna per tribum domus familiarum ipsorum. * Et pones eas in tabernaculo testimonij, in quibus cognoscar tibi ibi.

* Et erit homo quemcunque eligam eum, virga eius germinabit. & auferam à te murmur filiorum Israel, quaecunque ipsi murmurant contra vos.

* Et locutus est Moyses filiis Israel, et dederunt ei omnes principes eorum virgam, principi vni virgam vnā, per principem, per domos familiarum ipsorum, duodecim virgas: & virga Aaron inter virgas ipsorum.

* Et imposuit Moyses virgas coram Domino in tabernaculo testimonij.

* Et factum est postridie, & intrauit Moyses in tabernaculo testimonij, & ecce germinauit virga Aaron in domum Leui, & protulit germen, & flourerunt flores, & germinauit nuces.

* Et detulit Moyses omnes virgas à facie Domini ad omnes filios Israel: & viderunt, & accepit vnusquisque virgam suam.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Appone virgam Aaron coram testimonio in custodiam, in signum filiis inobedientium. & cesset murmur eorum à me, & non moriantur.

* Et fecit Moyses & Aaron sicut praecepit Dominus Moysi, sic fecerunt.

* Et dixerunt filij Israel ad Moysen, dicentes: 12 Ecce consumpti sumus, perimus, omnes nos consumpti sumus.

* Omnis tangens tabernaculum Domini moritur; 13 & in finem moriamur.

CAP. XVIII.

* Et dixit Dominus ad Aaron: Tu & filij tui, & domus patris tui tecum accipietis peccata sanctorum, & tu & filij tui tecum accipietis peccata sacerdotij vestri.

* Et fratres tuos tribum Leui populum patris tui adduc ad te ipsum, & addantur tibi, & ministrent tibi & tu & filij tui tecum coram tabernaculo testimonij.

* Et custodient custodias tuas & custodias tabernaculi: verum ad vasa sancta & ad altare non accedent, & non morientur & hi & vos.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Nomen autem Aaron scribes super virgam Leui; quia virga vna erit principi domus patrum suorum.

* Et virum quem elegero, virga eius germinabit: & cessare faciam à me querimonias filiorum Israel, quibus ipsi murmurant contra vos.

* Et reposuit Moyses virgas coram Domino in tabernaculo testimonij.

* Et factum est in sequenti die ingressus est Moyses in tabernaculum testimonij, & ecce germinauit virga Aaron in domo Leui, & produxit ramos, & eruperant flores, & formatae sunt a mygdalæ.

* Et protulit Moyses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israel: & cognouerunt & acceperunt singuli virgas suas.

* Dixitque Dominus ad Moysen: Refer virgam Aaron coram testimonio in custodiam & in signum populo rebeli, ut cesset murmuratio eorum à facie mea, & non moriantur.

* Fecitque Moyses sicut praeceperat ei Dominus, ita fecit.

* Dixerunt autem filij Israel ad Moysen, dicentes: Ecce ex nobis interfecti sunt gladio, & ecce aliquos ex nobis deglutit terra, & ecce aliqui ex nobis mortui sunt peste.

* Omnis qui accedit ad tabernaculum Domini moritur, num morte confumendi sumus?

CAP. XVIII.

* Dixitque Dominus ad Aaron: Tu & filij tui, & domus patris tui tecum propitiabitur super delicta sanctuarij: & tu & filij tui tecum expiabitur super peccata sacerdotij vestri.

* Fratres quoque tuos de tribu Leui patris tui applica ad te, ut adhæreant tibi, & ministrent tibi, & tu & filij tui tecum eritis coram tabernaculo testimonij.

* Et custodient custodiam tuam & custodiam totius tabernaculi: sed ad vasa sanctuarij & ad altare non accedant, ut non moriantur tam illi quam vos.

* καὶ τὸ ὄνομα ἀαρὼν ἐπιγράψῃς ἐπὶ τῆς ῥάβδου λευί. ἔστι γὰρ ῥάβδος μία καὶ φυλὴ οἴκου πατρῶν αὐτῶν.

* Ἐθήσεις αὐτάς ἐν τῇ σκηνῇ ὡς μαρτυρίας, ἐν οἷς ἴνωσθήσονται σοὶ ἐκεῖ. * Ἐξαιὶ ὁ ἄνθρωπος ὃν δὴ ἐκλέξομαι αὐτὸν, ἡ ῥάβδος αὐτῆς ἐκβλάσῃσει. καὶ ἀειελεῶ ἀπὸ σοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν ἰσραὴλ, ὅσα αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν.

* καὶ ἐλάλητε μωυσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ πάντες ὧς ἀρχόντες αὐτῶν ῥάβδον, τὰ ἀρχόντι τὰ ἐν ῥάβδον μίαν, καὶ ἀρχόντα, καὶ οἴκους πατρῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους. ἡ ῥάβδος ἀαρὼν δὴ αἰετόςον τῶν ῥάβδων αὐτῶν.

* καὶ ἐπέθηκε μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἐν θυρίδι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ ἐγένετο θησαυρεῖον, καὶ εἰσῆλθε μωυσῆς ἐν τῇ σκηνῇ ὡς μαρτυρίου, ἔτι ἐβλάσῃσεν ἡ ῥάβδος ἀαρὼν εἰς οἶκον λευί, καὶ ἐξέλιξε βλαστὸν, καὶ ἐγέννησεν αἰθήνη, ἔβλάσῃσε καρύνα.

* καὶ ἐξέλιξε μωυσῆς πιάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ τοῦ ὕδατος κυρίου πρὸς πάντας τοὺς ἰσραήλ. καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῆς.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, ἀπόθεσθαι τὴν ῥάβδον ἀαρὼν ἐνώπιον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων. καὶ παυσάτω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμεῖ, ἵνα μὴ ἀποθῶνται. * καὶ ἐποίησε μωυσῆς καὶ ἀαρὼν, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν.

* καὶ εἶπαν ὧς υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς μωυσῆν, λέγοντες, ἰδοὺ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, πάντες ἡμεῖς ἀφανηλώμεθα.

* πᾶς ὁ ἀπὸ μέρους τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει, ἕως εἰς τέλος ἀποθνήσκει.

ἡ.

* Καὶ εἶπε κύριος πρὸς ἀαρὼν, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ οἴκοι τοῦ πατρὸς σου καὶ τοῦ πατρὸς σου λήψετε τὰς ἀμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ τοῦ πατρὸς σου λήψετε τὰς ἀμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν.

* καὶ εἰς ἀδελφοὺς σου φυλὴν λευὶ δῆμον τοῦ πατρὸς σου παραγάγου πρὸς ἑαυτὸν, καὶ πρὸς ἐσθλὴν δόξαν σου, ἵνα λειτουργήτωσάν σου καὶ σὺ καὶ υἱοὶ σοῦ καὶ οἱ υἱοὶ σου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

* καὶ φυλάξον τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς· πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ ὕδατος, καὶ οὐκ ἀποθανοῦν καὶ εἴτε ὑμεῖς.

* ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד
לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם:
* ושמרתם את משמרת הקדש ואת
משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
ישראל: * ואני הנני לקחתי את אחיכם
הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים
ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד:
* ואתם ובניך אתם תשמרו את כהנתכם
לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
מתנה אתם את כהנתכם והזר הקרב יומר:
* וידבר יהוה אל אהרן ואני הנני נתתי
לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם:
* וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל
קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים
אשר ישיבו ליקדש קדשים לך הוא ולבניך:
* בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו
קדש יהיה לך: * וזה לך תרומת מתנם לכל
תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך אתם
לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו:
* כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
אשר יתנו ליהוה לך נתתים:
* בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה
לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: * כל חרם
בישראל לך יהיה: * כל פטר רחם לכל בשר
אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה
הטמאה תפדה: * ופרויו מבן חדש תפדה
בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
גרה הוא:

* Sint autem tecum, & excubent in custo-
diis tabernaculi, & in omnibus ceremoniis e-
ius. Alienigena non miscebitur vobis.
* Excubate in custodia sanctuarij, & in mi-
nisterio altaris: ne oriatur indignatio super fi-
lios Israel. * Ego dedi vobis fratres vestros
Leuitas de medio filiorum Israel, & tradidi do-
num Domino, vt seruiant in ministeriis ta-
bernaculi eius. * Tu autem & filij tui cu-
stodite sacerdotium vestrum, & omnia quæ
ad cultum altaris pertinent, & intravelu sunt,
per sacerdotes administrabuntur. Si quis ex-
ternus accesserit, occidetur.
* Locutusque est Dominus ad Aaron: Ecce
B dedi tibi custodiam primitiarum mearum.
Omnia quæ sanctificantur à filiis Israel, tibi
tradidi & filiis tuis pro officio sacerdotali le-
gitima sempiterna. * Hæc ergo accipies
de his quæ sanctificantur & oblata sunt Do-
mino: Omnis oblatio & sacrificium quicquid
pro peccato atq; delicto redditur mihi, & ce-
det in sancta sanctorum, tuum erit & filiorum
10 tuorum. * In sanctuario comedes illud.
mares tantum edent ex eo; quia consecratum
11 est Domino. * Primitias autem quas vo-
uerint & obtulerint filij Israel, tibi dedi & fi-
liis tuis ac filiabus tuis iure perpetuo. Qui
mundus est in domo tua, vescetur eis.
12 * Omnem medullam olei, vini, ac frumen-
ti, quicquid offerunt primitiarum Domino,
13 tibi dedi. * Vniuersa frugum initia quæ
gignit humus & Domino deportantur, cedet
in vfus tuos. Qui mundus est in domo tua,
14 vescetur eis. * Omne quod ex voto red-
diderint filij Israel, tuum erit.
15 * Quicquid primum erumpet è vulua cun-
ctæ carnis quam offerunt Domino, siue ex ho-
minibus, siue de pecoribus fuerit, tui iuris e-
rit. ita duntaxat vt pro hominis primogenito
precium accipias: & omne animal quod im-
mundum est, redimi facias.
16 * Cuius redemptio erit post vnum men-
sem, siclis argenti quinque pondere sanctua-
rij. Siclus viginti obolos habet.

תרגום אונקלוס

* ויחזקו עליך וישמרו את משמרת אהל מועד
לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם:
* ושמרתם את משמרת הקדש ואת
משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני
ישראל: * ואני הנני לקחתי את אחיכם
הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים
ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד:
* ואתם ובניך אתם תשמרו את כהנתכם
לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
מתנה אתם את כהנתכם והזר הקרב יומר:
* וידבר יהוה אל אהרן ואני הנני נתתי
לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם:
* וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל
קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים
אשר ישיבו ליקדש קדשים לך הוא ולבניך:
* בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו
קדש יהיה לך: * וזה לך תרומת מתנם לכל
תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך אתם
לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אותו:
* כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
אשר יתנו ליהוה לך נתתים:
* בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה
לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו: * כל חרם
בישראל לך יהיה: * כל פטר רחם לכל בשר
אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה
הטמאה תפדה: * ופרויו מבן חדש תפדה
בערבך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
גרה הוא:

⁴ Et addentur ad te, & custodient custodias tabernaculi testimonij, iuxta omnia ministeria tabernaculi. & alienigena non accedet ad te.

⁵ Et custodietis custodias sanctorum, et custodias altaris, & non erit amplius furor in filiis Israel.

⁶ Et ecce ego accepi fratres vestros Leuitas de medio filiorum Israel donum datum Domino, ut ministrent ministeria tabernaculi testimonij:

⁷ Et tu & filij tui tecum seruabitis sacerdotium vestrum, per omnem modum altaris, & quod intra velum. & ministrabitis ministeria donum sacerdotij vestri. & alienigena accedens, morietur.

⁸ Et locutus est Dominus ad Aaron: Et ecce ego dedi vobis custodiam primitiarum mearum ab omnibus sanctificatis à filiis Israel, tibi dedi ea in donum, & filiis tuis legitimum sempiternum.

⁹ Et hoc sit vobis à sanctificatis sanctis oblationibus ab omnibus donis eorum, & ab omnibus sacrificiis eorum, & ab omni delicto eorum, & ab omnibus peccatis eorum, quaecunque reddunt mihi ab omnibus sanctis, tibi erunt & filiis tuis.

¹⁰ In sancto sanctorum comedetis ea. omne masculinum comedetis ea. sancta erunt tibi.

¹¹ Et hoc erit vobis primitiarum donorum eorum, ab omnibus oblationibus filiorum Israel: tibi dedi ea & filiis tuis & filiabus tuis tecum legitimum sempiternum. Omnis mundus in domo tua comedet ea.

¹² Omnis primitia olei, & omnis primitia vini, & frumenti primitia eorum quæ dederint Domino, tibi dedi ea;

¹³ Primogenita omnia quaecunque in terra eorum quaecunque obtulerint Domino, tibi erunt. omnis mundus in domo tua comedet ea.

¹⁴ Omne consecratum in filiis Israel, tibi erit.

¹⁵ Et omne aperiens vuluam ab omni carne quaecunque offerunt Domino, ab homine usque ad iumentum, tibi erunt. sed redemptionibus redimetur primogenita hominum, & primogenita iumentorum immundorum redimes.

¹⁶ Et redemptio ipsius ab uno mense precium quinque siclorum: iuxta siclum sanctum viginti oboli sunt.

⁴ καὶ προσεθήσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς. καὶ ἀλλοθρηῆς οὐ προσελύσεται πρὸς σέ.

⁵ καὶ φυλάξετε τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακάς τῆς θυσιαστηρίου. καὶ οὐκ ἔσται ἐπὶ θυμὸς ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ.

⁶ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα ὅτι ἀδελφοί υἱοῦ ὅτι λαοὶ τὰς ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δόμα δεδομῆτον κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

⁷ καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ τοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν υἱοῦ, καὶ πάντα τρόπον θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἐνδοχὸν τοῦ καταπετάσματος. καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας υἱοῦ. καὶ ὁ ἀλλοθρηῆς οὐ προσπορεύσεται, ἀποθνήσκει.

⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς ἀαρὼν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν μου ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων ὁσίων υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι δέδωκα αὐτῷ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου νόμιμον αἰώνιον.

⁹ καὶ τὸ ἐξ ὑμῶν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης τῆς πλημμελείας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὅσα ἀποδιδοῦσιν μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων ὅτι ἐγὼ καὶ τοῖς υἱοῖς σου.

¹⁰ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά. πάντες ὅσοι ἐσιν ἐν οἴκῳ σου φάγεσθε αὐτά. ἅγια ἔσται ὑμῖν.

¹¹ καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. σοὶ δέδωκα αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατέρας σου μετὰ τοῦ νόμιμον αἰώνιον. πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεσται αὐτά.

¹² πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, καὶ σίτου ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα δώσω σοὶ κύριε, σοὶ δέδωκα αὐτά.

¹³ τὰ πρωτόγνηματά πάντα ὅσα ἀνέστη ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα δώσω ἐνέγκω σοὶ κύριε, καὶ πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεσται αὐτά.

¹⁴ πάντα ἀνὰ τεθεματισμὸν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, σοὶ ἔσται.

¹⁵ καὶ πᾶν διανοστον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκὸς, ὅσα προσφέρουσιν σοὶ κύριε ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνίου, σοὶ ἔσται. ἀλλ' ἡ λύτρωσις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνίων τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσεται.

¹⁶ καὶ ἡ λύτρωσις αὐτῶν ἀπὸ μωυλαίης ἢ σωτίμησις πέντε σίκλων, καὶ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον εἰκοσι ὀβολοὶ εἰσιν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

⁴ Et adhærebunt tibi, & custodient custodiam tabernaculi fœderis iuxta omne ministerium tabernaculi. & alienus non accedat ad vos.

⁵ Custodietisque custodiam sanctuarij & custodiam altaris, ut non sit vltra indignatio super filios Israel.

⁶ Et ecce ego applicavi fratres vestros Leuitas de medio filiorum Israel, & dedi eos dono vobis coram Domino, ut ministrent ministerium tabernaculi fœderis.

⁷ Tu autem & filij tui tecum custodietis sacerdotium vestrum iuxta omnem ritum altaris, & intra velum ministrabitis; ministerium doni dabo sacerdotium vestrum: & extraneus qui accesserit, occidetur.

⁸ Locutusque est Dominus cum Aaron: Ecce ego dedi tibi custodiam primitiarum mearum: omnia quæ sanctificata sunt à filiis Israel, tibi tradidi ea pro vñctione & filiis tuis in pactum sempiternum.

⁹ Hoc erit tibi de sancto sanctorum quod remanet de omnibus quæ oblata sunt in igne, iuxta omnia munera eorum, & iuxta omnia quæ pro peccato offeruntur, & pro delicto eorum reddent coram me, sanctum sanctorum erit tibi & filiis tuis.

¹⁰ In sancto sanctorum comedetis illud: omnis masculus comedet illud, sanctum erit tibi.

¹¹ Et hæc primitiæ munerum eorum, iuxta omnia quæ obtulerint filij Israel, tibi tradidi ea & filiis tuis & filiabus tuis tecum fœdere sempiterno.

¹² Omne optimum olei, & omne optimum vini & frumenti, & primitias eorum quas dabunt filij Israel coram Domino, tibi dedi eas.

¹³ Omne consecratum in filiis Israel, tibi erit.

¹⁴ Omne quod aperit vuluam omnis carnis quam offerunt coram Domino, de homine & iumento & de pecoribus, tuum erit. sed redimens redimes primogenitum hominis; primogenitum quoque animalis immundi redimes.

¹⁵ Et redemptio eius erit ab ætate vnius mensis: precium quinque siclorum argenti in siclis sanctuarij. viginti obolos habens siclus.

17 * אֵךְ בְּכוֹר־שׁוֹר אֹךְ בְּכוֹר כֶּשֶׁב אֹךְ בְּכוֹר עֹז לֹא
תִפְדּוּהוּ קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־חֵלְבֵם תִּקְטִיר אֵשָׁה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה׃
18 * וּבָשָׂרָם יִהְיֶה לְךָ כַּחֲזֵה הַתְּנוּפָה וּכְשׂוֹק הַיָּמִין
לְךָ יִהְיֶה׃ 19 * כָּל־תְּרוּמַת־הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ
בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבִנֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אַתָּה
לְחֶק־עוֹלָם בְּרִירַת מֶלֶח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה
לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אַתָּה׃ 20 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן
בְּאַרְצָם לֹא תִנְחַל וְחֶלֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם
אֲנִי חֹלֵק וְנִחְלַתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
21 * וּלְבִנֶי לֹוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל
לְנִחְלָהוּ חֶלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים אֶת־
22 עֲבֹדַת־אֹהֶל מוֹעֵד׃ * וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׂאת חַטָּאת לְמוֹרַת׃
23 * וְעֹבֵד הַלֹּוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת־אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם
יִשְׂאוּ עוֹנֶם חֶקֶר עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
24 לֹא יִנְחָלוּ נִחְלָה׃ * כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לָלוֹים
לְנִחְלָה עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
25 יִנְחָלוּ נִחְלָה׃ * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
26 מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ * וְאֶל־הַלֹּוִים תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר
אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנִחְלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ
תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר׃
27 * וְנִחַשְׁבַּת לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגֶן מִן־הַזֶּרֶן וּכְמִלֵּאָה
28 מִן־הַיָּקֵב׃ * כֵּן תִּרְיֹמוּ גַם־אֵתָם תְּרוּמַת יְהוָה
מִכָּל־מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם
29 מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ * מִכָּל־
מִתְּנֵיתֵיכֶם תִּרְיֹמוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֵלְבוֹ
אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃

17 * Primogenitum autem bouis & ouis & capræ non facies redimi: quia sanctificata sunt Domino: sanguinem tantum eorum fundes super altare, & adipos adolebis in suauissimum odorem Domino.
18 * Carnes verò in vsum tuum cedent, sicut pectusculum consecratum, & armus dexter tua erunt.
19 * Omnes primitias sanctuarij quas offerunt filij Israel Domino, tibi dedi & filiis ac filiabus tuis iure perpetuo. Pactum salis est sempiternum coram Domino tibi ac filiis tuis.
20 * Dixitque Dominus ad Aaron: In terra eorum nihil possidebitis, nec habebitis partem inter eos. Ego pars & hæreditas tua in medio filiorum Israel.
21 * Filiis autem Leui dedi omnes decimas Israelis in possessionem pro ministerio quo seruiunt mihi in tabernaculo fœderis:
22 * Vt non accedant vltra filij Israel ad tabernaculum: nec committant peccatum mortiferum.
23 * Solis filiis Leui mihi in tabernaculo seruiuntibus, & portantibus peccata populi, legitimum sempiternum erit in generationibus vestris.
24 * Nihil aliud possidebunt decimarum oblatione contenti, quas in vsum eorum & necessaria separavi.
25 * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens:
26 * Præcipe Leuitis atque denuncia: Cum acceperitis à filiis Israel decimas quas dedi vobis, primitias eorum offerte Domino, id est, decimam partem decimæ.
27 * Vt reputetur vobis in oblationem primitiuorum, tam de areis quàm de torcularibus,
28 * Et vniuersis quorum accipitis primitias offerte Domino, & date ea Aaron sacerdoti.
29 * Omnia quæ offeretis ex decimis & in donaria Domini, separabitis, optima & electa erunt cuncta.

תרגום אונקלוס

17 בָּרִם בְּכֹרָא דְחֹרָא אֹךְ בְּכֹרָא דְאִמְרָא אֹךְ בְּכֹרָא דְעֹז לֹא תִפְדּוּהוּ קֹדֶשׁ הֵם אֶת־דָּמָם תִּזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־חֵלְבֵם תִּקְטִיר אֵשָׁה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה׃
18 * וּבָשָׂרָם יִהְיֶה לְךָ כַּחֲזֵה דְתְנוּפָה וּכְשׂוֹק דְיָמִין לְךָ יִהְיֶה׃
19 * כָּל־תְּרוּמַת־הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לַיהוָה נָתַתִּי לְךָ וּלְבִנֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אַתָּה לְחֶק־עוֹלָם בְּרִירַת מֶלֶח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי יְהוָה לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אַתָּה׃
20 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן בְּאַרְצָם לֹא תִנְחַל וְחֶלֶק לֹא־יִהְיֶה לְךָ בְּתוֹכָם אֲנִי חֹלֵק וְנִחְלַתְךָ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
21 * וּלְבִנֶי לֹוִי הִנֵּה נָתַתִּי כָּל־מַעֲשֵׂר בְּיִשְׂרָאֵל לְנִחְלָהוּ חֶלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים אֶת־
22 עֲבֹדַת־אֹהֶל מוֹעֵד׃ * וְלֹא־יִקְרְבוּ עוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֹׂאת חַטָּאת לְמוֹרַת׃
23 * וְעֹבֵד הַלֹּוִי הוּא אֶת־עֲבֹדַת־אֹהֶל מוֹעֵד וְהֵם יִשְׂאוּ עוֹנֶם חֶקֶר עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נִחְלָה׃
24 * כִּי אֶת־מַעֲשֵׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְיֹמוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לָלוֹים לְנִחְלָה עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נִחְלָה׃
25 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ * וְאֶל־הַלֹּוִים תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ מֵאֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנִחְלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְּרוּמַת יְהוָה מַעֲשֵׂר מִן־הַמַּעֲשֵׂר׃
27 * וְנִחַשְׁבַּת לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כְּדָגֶן מִן־הַזֶּרֶן וּכְמִלֵּאָה מִן־הַיָּקֵב׃
28 * כֵּן תִּרְיֹמוּ גַם־אֵתָם תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃
29 * מִכָּל־מִתְּנֵיתֵיכֶם תִּרְיֹמוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה מִכָּל־חֵלְבוֹ אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃

* Veruntamen primogenita vitulorum & primogenita ouium, & primogenita caprarum non redimes; sancta sunt. & sanguinem eorum effundes super altare, & adipem offeres oblationem in odorem suauitatis Domino:

* Et carnes erunt tibi sicut & pectusculum impositionis. & secundum brachium dextrum,

* Tibi erit omnis separatio sanctorum, quacunque separauerint filij Israel Domino, tibi dedi, & filiis tuis & filiabus tuis tecum, legitimum sempiternum. pactum salis sempiterni coram Domino, tibi & semini tuo post te.

* Et locutus est Dominus ad Aaron: In terra eorum non hereditabis, & pars non erit tibi in eis: quia ego pars tua & hereditas tua in medio filiorum Israel.

* Et filiis Levi ecce dedi omnem decimam in Israel in hereditate pro ministeriis eorum quae ipsi ministrant ministerium in tabernaculo testimonij.

* Et non accedent amplius filij Israel in tabernaculum testimonij accipere peccatum mortiferum.

* Et ministrabit Levita ipse ministerium tabernaculi testimonij, & ipsi accipient peccata eorum, legitimum sempiternum in generationes suas. & in medio filiorum Israel non hereditabunt hereditatem:

* Quia decimas filiorum Israel quacunque segregauerint Domino, segregationem dedi Leuitis in sorte. propter hoc dixi eis, In medio filiorum Israel non hereditabunt sortem.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Etiam Leuitis loqueris, & dices ad eos: Si acceperitis à filiis Israel decimam, quam dedi vobis ab ipsis in sorte, & separabitis vos ab ea separationem Domino decimam de decima:

* Et computabuntur vobis separationes vestrae, ut triticum ab area, & ut separatio à torculari,

* Sic auferetis & vos ab omnibus separationibus Domini ab omnibus decimis vestris quascunque acceperitis à filiis Israel, & dabitis ab ipsis separationem Domino Aaron sacerdoti:

* De omnibus donis vestris separabitis separationem Domino, de omnibus primitiis sanctificatis ab ipso.

17 * πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ πρωτότοκα προβάτων, καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ, ἀλλά ἐστὶ καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν περὶ χεῖρας ἐπὶ τὸ θυσιάζειν, καὶ τὸ σῆμα ἀνόσεις καρπώμα εἰς ὅς μὲν δώδίας κυρίῳ.

18 * Ἐγὼ κρέα ἐσται σοὶ καθάπερ τὸ σπυγμῖον ἐπὶ τῆς ἐξέμας. Ἐκτὸς τὸν βορρῆονα τὸν δεξιόν,

19 * Σοὶ ἐσται πᾶν ἀφαιρέμα τῶν ἁγίων, ὅσα δὴ ἀφαιρῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίῳ, σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἐξ αὐτῶν θυσιάζουσι σοὶ καὶ τῷ θεῷ, νόμιμον αἰώνιον. διαθήκη αἰῶνιου ἐν ὁρῇ κυρίου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.

20 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς ἀαρὼν, ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἐκκληρονομήσεις, ἡ μερίς σου ἐσται σοὶ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

21 * καὶ τοῖς υἱοῖς λαοῦ ἰδοὺ δέδωκα πρὸς τῆς ἐξέμας ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ὅτι τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοῖς λειτουργοὶ λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

22 * καὶ οὐ περὶ (ἐλδύσον) ἐπὶ ὑμῖν υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θάνατον φέρειν.

23 * καὶ λειτουργήσῃ ὁ λαοὶς αὐτῶν τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.

24 * ὅτι τὰ ἐξέματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὅσα δὴ ἀφαιρῶσιν τῷ κυρίῳ, ἀφαιρέμα δέδωκα τοῖς λαοῖς ἐν κλήρῳ. διὰ τὸ εἶρηκα αὐτοῖς ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκκληρονομήσουσι κληρὸν.

25 * καὶ ἐλάλητε κύριος πρὸς μουσὴν, λέγων.

26 * καὶ τοῖς λαοῖς λαλήσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ἐδὴ λάβετε πρὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐξέμα, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, ἵνα ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτῶν ἀφαιρέμα κυρίῳ ἐξέμα, διὰ τὸ ἐξέμα.

27 * καὶ λογιθή(ε) ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σῖτος ἀπὸ ἄλων, καὶ ὡς ἀφαιρέμα διὰ τὸ λινόν,

28 * οὕτως ἀφελεῖτε ἡμεῖς διὰ τῶν πλῦτων τῶν ἀφαιρέματων κυρίου διὰ τῶν πλῦτων τῶν ἐξέματων ὑμῶν, ὅσα αὐτῶν λάβετε πρὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαιρέμα κυρίῳ ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ.

29 * διὰ τῶν πλῦτων τῶν δρομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαιρέμα κυρίῳ, διὰ τῶν πλῦτων τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἡγιασμένων ἀπ' αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

17 Sed primogenitum bouis & agni, aut primogenitum caprae non redimes; sancta sunt. sanguinem eorum asperges super altare, & adipem eorum adolebis, ut oblatio suscipiatur voluntarie coram Domino.

18 Omnes primitias sanctificatas quas offerunt filij Israel coram Domino, tibi dedi, & filiis tuis, & filiabus tuis tecum pacto sempiterno. Pactum aeternum salis est coram Domino tibi & filiis tuis tecum.

19 Dixitque Dominus ad Aaron: In terra eorum non possidebis, neque pars erit tibi inter eos: dona quae dedi tibi, illa sunt pars tua & hereditas tua in medio filiorum Israel.

20 Filiis autem Levi ecce dedi omnem decimam in Israel in possessionem pro ministerio suo quo ipsi ministrant ministerium tabernaculi foederis.

21 Et non accedant ultra filij Israel ad tabernaculum foederis, ne suscipiant peccatum ad mortem.

22 Quia decimas filiorum Israel, quas separant coram Domino, dedi Leuitis in possessionem, ideo dixi eis: In medio filiorum Israel non possidebunt possessionem.

23 Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: Loquere quoque cum Leuitis, & dices eis: Cum acceperitis à filiis Israel decimas, quas ex eis dedi vobis in possessionem vestram, separabitis ex eis separationem coram Domino decimam partem decimarum.

24 Et reputabitur vobis separatio vestra quasi decimis vestris quas accipitis à filiis Israel: & dabitur ex eis primitias coram Domino Aaron sacerdoti.

25 Ex omnibus quae vobis dantur, separabitis omnem separationem coram Domino ex omni quod optimum fuerit & sanctificatum est eo.

30 * ואמרת אלהם בהרימכם את-חלבו מִמֶּנּוּ וְנָחֲשׁוּ
לָלוּם כִּתְבוּ אֶת-גִּזְרֵי וְכִתְבוּ אֶת-יָקֹב:
31 * וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל-מָקוֹם אֲתֶם וּבֵיתְכֶם כִּי-שֹׁכֵר
הוּא לָכֶם חֶלֶף עֲבַדְתֶּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד:
32 * וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהַרְיִמְכֶם אֶת-חֲלָבוֹ
מִמֶּנּוּ וְאֶת-קִדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוּ וְלֹא
תָמוּתוּ:

יט

* וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-
אֶהֱרֹן לֵאמֹר: * זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה
אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לֹא-עָלָה
עָלֶיהָ עֹל: * וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְהוֹצִיָא אֹתָהּ אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשִׁחַתָּהּ
לִפְנָיו: * וְלָקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ
וְהִזְוָה גֵּאֹל-נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל-מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע
פַּעֲמִים: * וְשָׂרַף אֶת-הַפָּרָה לְעֵינָיו אֶת-
עֶרְוָה וְאֶת-בִּשְׂרָה וְאֶת-דָּמָה עַל-פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף:
* וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרוֹ וְאֹזֹב וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ
אֶל-תּוֹךְ שִׂרְפֵּי הַפָּרָה: * וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן
וּרְחַץ בִּשְׂרוֹ בַּמֵּיִם וְאַחֵר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה וְטִמְאָה
הַכֹּהֵן עַד-הָעֶרֶב: * וְהִשְׂרַף גֵּאֹהֶל יִכְבֶּס בְּגָדָיו
בַּמֵּיִם וּרְחַץ בִּשְׂרוֹ בַּמֵּיִם וְטִמְאָה עַד-הָעֶרֶב:
* וְאַסֵּף גֵּאִישׁ טָהוֹר גֵּאִר אֶת-אֶפֶר הַפָּרָה וְהַנִּיחַ
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהִיתָה לְעֹדֶת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נִדָּה חֲטָאֵת הוּא:
* וְכִבֶּס הָאִסָּף אֶת-אֶפֶר הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו וְטִמְאָה עַד-
הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵי הָעָר בְּתוֹכָם לַחֲקֹרַת
עוֹלָם: * חֲנֻצֵּעַ בְּמַת לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם וְטִמְאָה שֶׁבַעַת
יָמִים:

30 * Dicesque ad eos: Si praelara & meliora
quæque obtuleritis ex decimis, reputabitur
vobis quasi de area & torculari dederitis pri-
mitias, 31 * Et comedetis eas in omnibus lo-
cis vestris, tam vos quàm familiæ vestræ: quia
precium est pro ministerio quo seruitis in ta-
bernaculo testimonij: 32 * Et non peccabi-
tis super hoc egregia vobis & pingua refer-
uâtes, ne polluatis oblationes filiorum Israel,
& moriamini.

CAP. XIX.

1 Ocutusque est Dominus ad Moysen & A-
2 Laron, dicens: 3 * Ista est religio victimæ
A quam constituit Dominus. Præcipe filiis Is-
rael vt adducant ad re vaccam ruffam ætatis
integræ, in qua nulla sit macula; nec portave-
rit iugum. 4 * Tradesque eam Eleazaro
sacerdoti. Qui eductam extra castra, immola-
bit in conspectu omnium:
5 * Et tingens digitum in sanguine eius, af-
perget contra fores tabernaculi septem vic-
6 bus. 7 * Comburetque eam cunctis viden-
tibus, tam pelle & carnibus eius, quàm lan-
guine & fimo flammæ traditis.
8 * Lignum quoque cedrinum & hyssopum,
coccumque bis tinctum, sacerdos mittet in
flamam, quæ vaccam vorat.
9 * Et tunc demum lotis vestibus & corpore
suo ingredietur in castra, commaculatusque
B erit vsque ad vesperrum.
10 * Sed & ille qui combufferit eam, lauabit
vestimenta sua & corpus, & immundus erit
vsque ad vesperrum.
11 * Colliget autem vir mundus cineres vac-
cæ, & effundet eos extra castra in loco purif-
simo, vt sint multitudini filiorum Israel in cu-
stodiam, & in aquâ aspersiois: quia pro pec-
cato vacca combusta est.
12 * Cumq; lauerit qui vaccæ portauerat cine-
res vestimenta sua, immundus erit vsq; ad ve-
sperum. Habebunt hoc filij Israel & aduen-
turi qui habitant inter eos sanctum iure ppetuo.
13 * Qui tetigerit cadauer hominis, & pro-
pter hoc septem diebus fuerit immundus;

תרגום אונקלוס

30 וְהִיכְלוֹת יִתִּיה בְּכָל אֶתְרָא אֲתוֹן
וְהִיכְלוֹת עֲלוֹתֵי חוּבָא בְּאַפְרִשְׁתִּיכּוֹן יִתְּ שׁוּפְרִיָּה מִיָּגִיָּה וְיִתְּ קִדְשֵׁיָּהּ
32 וְלֹא תַקְבְּלוֹת עֲלוֹתֵי חוּבָא בְּאַפְרִשְׁתִּיכּוֹן יִתְּ שׁוּפְרִיָּה מִיָּגִיָּה וְיִתְּ קִדְשֵׁיָּהּ
וְיִתְּ יִשְׂרָאֵל לֹא תַחֲלִלוֹת וְלֹא תָמוּתוֹן:

יט

1 וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה וְעִם אֶהֱרֹן לְמִימַר:
2 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
3 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
4 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
5 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
6 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
7 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
8 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
9 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
10 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
11 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
12 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת
13 וְהִזְוָה גֵּאֹל נֶכֶח פָּנָיו גֵּאֹהֶל מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַעַת

* Et dices ad eos: Cum segregaueritis primitias ab ipso, & computabitur Leuitis ut fructus ex area, & ut fructus à torculari:

* Et comedetis ea in omni loco vos & filij vestri: quoniam merces hac vobis est pro ministeriis vestris quæ in tabernaculo testimonij.

* Et non accipietis propter hoc peccatum, quoniam segregaueritis primitias eius ab eo. & sancta filiorum Israel non contaminabitis, ut non moriamini.

CAP. XIX.

ET locutus est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens:

* Hæc distinctio legis quæcunque constituit Dominus, dicens: Loquere filiis Israel, & accipiant ad te vaccam ruffam immaculatam, quæ non habet in semaculam, & non impositum est super ipsam iugum:

* Et dabis eam ad Eleazar sacerdotem: & educet illam extra castra, et ingulabunt eam coram eo.

* Et accipiet Eleazar de sanguine eius, & sparget ante conspectum tabernaculi testimonij de sanguine eius septies.

* Et comburent eam coram eo, & pellis eius, & carnes eius, & sanguis eius cum fimo eius comburetur.

* Et accipiet sacerdos lignum cedrinum & hyssopum, & coccinum, & immittent in medium incendiij vacca. * Et lauabit vestes suas sacerdos, & lauabit corpus suum aqua: et post hæc ingredietur in castra; & immundus erit sacerdos usque ad vesperam.

* Et comburens eam lauabit vestes suas aqua, & lauabit corpus suum aqua, & immundus erit usque ad vesperam.

* Et congregabit homo mundus cinerem vaccæ, & eijcet extra castra in locum mundum. & erit congregatiioni filiorum Israel in observationem. aqua asperisionis purificatio est.

* Et lauabit vestes qui congregat cinerem vitule, & immundus erit usque ad vesperam. & erit filijs Israel & appositis aduenis in medio vestri legitimum sempiternum.

* Tangens mortuum omnis animæ hominis, immundus erit septem dies.

30 * καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ὅταν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτῶν, καὶ λογισθήσε' τοῖς Λευίταις ὡς γόνυμα ἀπὸ ἀλωνος, καὶ ὡς γόνυμα ἀπὸ λειῶν. * καὶ ἐδεσθε αὐτὰ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ὅτι μισθὸς ἐστὶ ὑμῖν ἐστὶν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.

32 * καὶ οὐ λήψετε δι' αὐτὴν ἁμαρτίαν, ὅτι ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐβεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθανήτε.

19.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὲν καὶ Ἀαρὼν, λέγων·
2 * αὕτη ἡ διαβολὴ τοῦ νόμου, ὅσα σὺ ἐτάξε κύριος, λέγων·
λάληθι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὴν ἁμώμον, ἥ τις ὅκ' ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ὅκ' ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός·

3 * καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἐξω τῆ παρεμβολῆς, & σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτῶν.

4 * καὶ λήψεται ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ῥοσφύσει ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ πρὸς τὸν πόδα τοῦ σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὰς κνέμους.

5 * & κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν αἰνίον αὐτῶν· καὶ τὸ δέριμα αὐτῆς, καὶ τὰ κρέα αὐτῆς, καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς (ὡς τῇ κόπῳ αὐτῆς κατακαυθήσε'). * καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλεῖσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως.

7 * καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσει τὸ σῶμα αὐτῶν ὕδατι, καὶ μὴ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας.

8 * καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὕδατι, καὶ λούσει τὸ σῶμα αὐτῶν ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. * καὶ ἡ γυναῖς αὐτοῦ ὡς ἄνθρωπος καθαρός τὴν ἀποδοὺν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθήσει ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν. καὶ ἔσται τῇ γυναίκα γυνὴ ὡς ἱσραήλ εἰς διατήρησιν. ὕδωρ βάλαντος ἀγνισμῶν ἐστὶν.

10 * καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια ὁ γυναῖς τὴν ἀποδοὺν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. & ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσκεκμημένοις πρὸς τὸν λαόν ἐν μέσῳ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον.

11 * ὁ ἀπὸ μέρους τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἐπὶ ἡμέρας.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Dicesque eis: Quando separaueritis optimum eius ex eo, reputabitur Leuitis quasi fructus areae & quasi fructus torcularis.

12 Comedetisque illud in omni loco vos & viri domus vestra; quia precium est vobis pro ministerio vestro in tabernaculo fœderis.

13 Et non recipietis super illud peccatum, cum separaueritis optimum eius ex eo: & ea quæ sanctificata sunt à filiis Israel non prophanabit, & non moriemini.

CAP. XIX.

LOCUTUSQUE EST Dominus cum Moyse & cum Aaron, dicens:

1 Cum filiis Israel, ut adducant ad te vaccam ruffam integram, in qua nulla sit macula, super quam non positum est iugum.

2 Et dabis eam Eleazar sacerdoti; & adducet eam extra castra, & immolabit eam in conspectu suo.

3 Et tollet Eleazar sacerdos de sanguine eius digito suo, & asperget contra faciem tabernaculi fœderis de sanguine eius septies.

4 Et comburet vaccam ante oculos suos, tam pellem quam carnem eius; sanguinem quoque eius cum fimo eius comburet.

5 Et tollet sacerdos lignum cedri & hyssopum & coccinum, & mittet in medio combustionis vaccae.

6 Et lauabitque sacerdos vestimenta sua, & lauabit carnem suam aquis; & postea ingredietur in castra, & erit sacerdos pollutus usque ad vesperam.

7 Et qui combusserit eam, lauabit vestimenta sua aquis, & lauabit carnem suam aquis, & erit immundus usque ad vesperam.

8 Colliget autem vir mundus cinerem vaccæ, & reponet extra castra in loco mundo: & erit congregatiioni filiorum Israel in custodiam & in aquam asperisionis; pro peccato enim est.

9 Et qui collegerit cinerem vaccæ, lauabit vestimenta sua, & erit immundus usque ad vesperam. Et erit filiis Israel & peregrinis qui peregrinantur inter eos, in ritum perpetuum.

10 Qui tetigerit morticinum vniuersæ animæ hominis, erit immundus septem diebus.

12 * הוּא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יִטְהַר וְאִם לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר : * כָּל-הַנֶּגַע בְּמִת בְּנֶפֶשׁ
 הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת-מִשְׁכַּן
 יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי
 מִי נָדָה לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא יְהוָה עוֹד טָמְאָתוֹ כִּי :
 14 * וְאֶת-הַתּוֹרָה אֲדָם בִּי-יָמוּת בְּאֵהָל כָּל-הַבָּא
 אֶל-הָאֵהָל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטְמָא שְׁבַע-יָמִים :
 15 * וְכָל כְּלֵי פִתּוּחַ אֲשֶׁר אֵין צִמִּיד פִּתִּיל עָלָיו טָמֵא
 הוּא : * וְכָל אֲשֶׁר-יָגַע עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה בַּחֲלָל-
 הָרֵב אוֹ בְּמִת אוֹ בְּעֵצִים אֲדָם אוֹ בַּקֶּבֶר יִטְמָא
 17 שְׁבַע-יָמִים : * וְלִקְחוּ לַטָּמֵא מֵעֵפֶר שְׂרָפָה
 הַחֲטָאִת וְנָתַן עָלָיו מֵיִם חַיִּים אֶל-כָּלִי :
 18 * וְלָקַח אֲזוֹב וְטָבַל בְּמֵיִם אִישׁ טְהוֹר וְהוֹרֶה עַל-
 הָאֵהָל וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנֶּפֶשׁ שׂוֹרֶת אֲשֶׁר הָיוּ
 שָׁם וְעַל-הַנֶּגַע בְּעֵצִים אוֹ בַּחֲלָל אוֹ בְּמִת אוֹ בַּקֶּבֶר :
 19 * וְהוֹרֶה הַטְהוֹר עַל-הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי וַחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבָּס בְּגָדָיו וְרָחַץ
 20 בְּמֵיִם וַיִּטְהַר בָּעֶרֶב : * וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִטְמָא וְלֹא
 יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת-
 מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נָדָה לֹא-זָרַק עָלָיו טָמֵא
 21 הוּא : * וְהָיְתָה לָהֶם לַחֲקֹרָת עוֹלָם וּמִזֶּה מִי-הַנָּדָה
 יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְהַנֶּגַע בְּמִי הַנָּדָה יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב :
 22 * וְכָל אֲשֶׁר-יָגַע בֹּו הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּגַעַת
 תִּטְמָא עַד-הָעֶרֶב :

ב

1 * וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה מִדְּבַר-צֶן
 בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיָּשֶׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ וַתִּמְרָא שָׁם מְרִים
 2 וַתִּקְבְּרָ שָׁם : * וְלֹא-הָיָה מִיִּם לָעֵדָה וַיִּקְהָלוּ עַל-
 מִשְׁרָה וְעַל-אֶהֱרֹן :

תרגום אונקלוס

12 * הוּא יִדְּי עֲלוּתָהּ בַּיּוֹמָא תְּלִיתָא וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָא לֹא יִדְּי : * כָּל דִּיקְרַב
 בְּמִיתָא בְּנֶפֶשׁ דְּאִנְשָׁא דִּימֹת וְלֹא יִדְּי עֲלוּתָהּ יִתְּמַשְׁכָּנָא דִּינִי סָאִיב וַיִּשְׁחָצִי אִנְשָׁא הָהוּא מִיִּשְׂרָאֵל אֲרִי מִי אֲדִיתָא לֹא אֲדִירִיקוּ עֲלוּתָהּ מִסָּבִיב יְהוֹ עוֹד
 14 * דָּא אֲדִיתָא אִנְשָׁא אֲרִי יָמוּת בְּמִשְׁכָּנָא כָּל דְּעִלִּיל לְמִשְׁכָּנָא וְכָל דִּי בְּמִשְׁכָּנָא יְהוֹ מִסָּבִיב שְׁבַע-יָמִין : * וְכָל מֵאֵן דְּחִסְפָּה
 16 * וְכָל דִּיקְרַב עַל אִפִּי חֲקִילָא בְּקִטְלָא חֲרָבָא אוֹ בְּמִיתָא אוֹ בְּגִרְמָא דְּאִנְשָׁא אוֹ בַּקֶּבֶרָא יְהוֹ
 17 * וַיִּסְבּוּן לְרִמְסָב מֵעֵפֶר יְקִידָתָא חֲטָאִתָּא וַיִּתֵּן עֲלוּתָהּ מִי מְבוֹעַ לֶמֶן : * וַיִּסְבּ אִיזוּבָא וַיִּטְבּוֹל בְּמֵיִם גְּבַר דְּכִי וַיִּדְּי עַל-
 19 * וַיִּדְּי דְּכִנָּא עַל מִסָּבִיבָא בַּיּוֹמָא : * וְכָל דִּיקְרַב בְּגִרְמָא אוֹ בְּקִטְלָא אוֹ בְּמִיתָא אוֹ בַּקֶּבֶרָא :
 20 * וְגִבְרָ דִּיִּסְחָבָא וְלֹא יִדְּי עֲלוּתָהּ וַיִּשְׁחָצִי אִנְשָׁא : * וְגִבְרָ דִּיִּסְחָבָא וְלֹא יִדְּי עֲלוּתָהּ וַיִּשְׁחָצִי אִנְשָׁא :
 21 * וְהָיוּ לְהוֹן לְקִיָּם עַלִּם וַיִּדְּי מִי אֲדִיתָא וַיִּצְבַּע : * וְהָיוּ לְהוֹן לְקִיָּם עַלִּם וַיִּדְּי מִי אֲדִיתָא וַיִּצְבַּע :
 22 * וְכָל דִּיקְרַב בְּמִי אֲדִיתָא יְהוֹ מִסָּבִיב וְאִנְשָׁא דִּיקְרַב בִּיהוֹ יְהוֹ מִסָּבִיב עַד רִמְשָׁא : * וְכָל דִּיקְרַב בְּמִי אֲדִיתָא יְהוֹ מִסָּבִיב וְאִנְשָׁא דִּיקְרַב בִּיהוֹ יְהוֹ מִסָּבִיב עַד רִמְשָׁא :

ב

1 * וַאֲחֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל כְּנִישְׁתָּא לְמִדְּבַרָא דְּצֶן בִּירְתָא קִרְמָא וַיְחִיב עֲמָא בְּרָקִם וּמִיתָת תִּמְן מְרִים וַאֲתִקְבְּרַת תִּמְן :
 2 * וְלֹא-הָיוּ מִיִּם לְכְנִישְׁתָּא וַאֲתִקְבְּשׁוּ עַל מִשְׁרָה וְעַל אֶהֱרֹן :

12 * Aspergetur ex hac aqua die tertio & septimo, & sic mundabitur. si die tertio aspersus non fuerit, septimo non poterit emundari.
 13 * Omnis qui tetigerit humanæ animæ morticinum, & aspersus hac commixtione non fuerit, polluet tabernaculum Dñi: & peribit ex Israel, quia aqua expiationis non est aspersus: immundus erit, & manebit spurcitia eius super eum.
 14 * Ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo. Omnes qui ingrediuntur tentorium illius, & vniuersa vasa quæ ibi sunt, polluta erunt septem diebus.
 15 * Vas quod non habuerit operculum neeligaturam desuper, immundum erit.
 16 * Si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis aut per se mortui, siue os illius vel sepulchrum, immundus erit septem diebus.
 17 * Tollentque de cineribus combustionis atque peccati, & mittent aquas viuas super eos in vas:
 18 * In quibus cum homo mundus tinxerit hyssopum, asperget ex eo omne tentorium & cunctam supellectilē & homines huiusmodi contagione pollutos.
 19 * Atque hoc modo mundus lustrabit immundum tertio & septimo die: expiatusque die septimo laudabit & se & vestimenta sua, & immundus erit usque ad vesperrum.
 20 * Si quis hoc ritu non fuerit expiatus, peribit anima illius de medio ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit, & non est aqua lustrationis aspersus.
 21 * Erit hoc præceptum legitimum sempiternum. Ipse quoque qui aspergit aquas, laudabit vestimenta sua.
 22 * Omnis qui tetigerit aquas expiationis, immundus erit usque ad vesperrum.
 * Quicquid tetigerit immundus, immundum faciet: & anima quæ horum quippiam tetigerit, immunda erit usque ad vesperrum.

CAP. XX.

1 * Veneruntque filij Israel & omnis multitudo in desertum Sin mense primo, & mansit populus in Cades. Mortuaque est ibi Maria, & sepulta in eodem loco.
 2 * Cumque indigeret aqua populus, conuenerunt aduersum Moyfen & Aaron:

*Hic purificabitur die tertio & die septimo, & mundus erit. si autem non purificatus fuerit die tertio vel die septimo, non mundus erit.

*Omnis tangens mortuum ab anima hominis si mortuus fuerit & non erit purificatus, tabernaculum Domini inquinavit: & peribit anima illa de Israel: quia aqua asperfusionis non est aspersa super eum, immundus est. adhuc immunditia eius in ipso est. *Et hæc lex: Homo si mortuus fuerit in domo, omnis ingrediens in domum, quæcunque sunt in domo, immunda erunt septem dies.

*Et omne vas apertum quæcunque non ligatura ligata sunt in ipso, immunda sunt.

*Et omnis quicumque tetigerit in superficie campi vulneratum aut mortuum, aut os humanum, aut sepulturam, septem dies immundus erit.

*Et accipient immundo de cinere combusto purificationis, & effundent super eum aquam vivam in vas:

*Et accipiet hyssopum, & tinget in aquam vir mundus, & asperget super domum, & super vasa, & super animas quæcunque fuerint ibi, & super eum qui tetigit os hominis, aut vulneratum, aut mortuum, aut sepulturam.

*Et asperget mundus super immundum in die tertio, & in die septimo, & purgabitur die septimo, & lauabit vestimenta sua, & lauabitur aqua, & immundus erit usque ad vespæram.

*Et homo qui pollutus fuerit, & non purificatus fuerit, peribit anima illa de medio congregationis: quia sancta Domini polluit, quoniam aqua asperfusionis non fuit aspersa super eum, immundus est.

*Et erit vobis legitimum sempiternum. & aspergens aquam asperfusionis lauabit vestes suas, & tangens aquam asperfusionis, immundus erit usque ad vespæram:

*Et omne quodcunque tetigerit illud immundus, immundum erit usque ad vespæram.

CAP. XX.

*E^T venerunt filij Israel omnis congregatio in desertum Sin, in mense primo, & mansit populus in Cades. & mortua est ibi Maria, & sepulta est ibi.

*Et non erat aqua congregationi: & congregati sunt contra Moysen & Aaron.

12 * ὅδε ἀγνισμὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, & τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται. ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἢ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται.

13 * πᾶς ὁ ἀπὸ μέρους τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου ἐὰν ἀποθῇ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου ἐμίσησιν, καὶ ἐκτελεσθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ὡς ἰσραήλ, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ διεσπραντίσθη ἐπ' αὐτὸν, ἀκάθαρτός ἐστιν. ἐπὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστιν.

14 * καὶ ὅδε ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου ὃν ἐδύναται ἐν οἰκίᾳ, ἀπὸς ὁ εἰσπορεύσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκαθάρτα ἔσται ἐπὶ αἱ ἡμέρας. * & πᾶς σκύδιος ἀνέωρ μύρον ὅσα οὐχὶ δεσμεύσονται καὶ δέδεται ἐπ' αὐτὸν, ἀκάθαρτός ἐστι.

16 * καὶ πᾶς ὃς ἀνέψεται ἐπὶ τὸ πρῶτον τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ, ἢ ὅς ἐστι ἀνθρώπινου, ἢ μνήματος, ἐπὶ αἱ ἡμέρας ἀκάθαρτός ἐσται.

17 * καὶ λήψον τὸ ἀκάθαρτον ἀπὸ τοῦ ἀποδιδῶτος καὶ κατέκταν μύρης & ἀγνισμοῦ, & ἐκχεύσιν ἐπ' αὐτὸν ὕδωρ ζῶν εἰς σκύδιος.

18 * καὶ λήψεται ὕδωπον, καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ διεσπραντῇ ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὰ σκύδια, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἀνέψαν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέτερον τοῦ ὅς ἐστι τοῦ ἀνθρώπου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος.

19 * καὶ διεσπραντῇ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθῇ (ἐ) τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ πληνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτός ἐσται ἕως ἑσπέρας.

20 * καὶ ἀνθρώπος ὃς ἀνέμιανθη, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ὡς ὁ λοθρυνθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέλου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἄγια κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ διεσπραντίσθη ἐπ' αὐτὸν, ἀκάθαρτός ἐστι.

21 * καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον. & ὁ διεσπραντῶν ὕδωρ ῥαντισμοῦ, πληνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀπὸ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ, ἀκάθαρτός ἐσται ἕως ἑσπέρας. * καὶ πᾶς ὃς ἀνέψεται αὐτὸν ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

κ.

1 * Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον σὶν, ἐν τῷ μὲν τῷ πρώτῳ, & κατέμενον ὁ λαὸς ἐν καδης. καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαριαμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.

2 * καὶ ὅτι οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ μωυσὲν καὶ ἀαρὼν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et in die tertio aspergetur ex hac aqua, & in die septimo mundabitur. & si non fuerit aspersus in die tertio, in septimo non mundabitur.

* Omnis qui tetigerit morticinum animæ hominis qui mortuus fuerit, & non fuerit aspersus, tabernaculum Domini polluit, & exterminabitur homo ille de Israel: quia aqua asperfusionis non fuit aspersa super eum, immundus est, adhuc immunditia eius in eo est. * Ista est lex hominis qui mortuus fuerit in tabernaculo: omnis qui ingreditur in tabernaculum, & omne quod est in tabernaculo, erit immundum septem diebus.

* Et omne vas fictile apertum quod non habet operculum luteum per circuitum eius desuper, immundum erit. * Et omnis qui tetigerit super faciem agri occisum hominem gladio, aut mortuum siue os hominis aut sepulchrum, immundus erit septem diebus. * Tollenturque pro immundo de cinere combustionis hostiæ pro peccato: & mittet super eum aquas fontis in vase: * Et tollet hyssopum, & tinget eum in aquis homo mundus, & asperget super tabernaculum & super omnia vasa, & super animas quæ erunt ibi, & super omnem qui tetigerit os aut occisum siue mortuum aut sepulchrum.

* Aspergetque homo mundus super immundum in die tertio & in die septimo, & mundabit eum in die septimo, & lauabit vestimenta sua, & ipse lauabitur aqua, & mundabitur in vespere. * Et vir qui fuerit immundus & non fuerit aspersus, exterminabitur homo ille de medio ecclesiæ: quia sanctuarium Domini polluit, aqua asperfusionis non fuit aspersa super eum, immundus erit.

* Et erit eis in legitimum sempiternum. & qui asperferit aquam asperfusionis, lauabit vestimenta sua, & qui tetigerit aquam asperfusionis, erit immundus usque ad vespæram. * Et omne quod tetigerit immundus, erit immundum. & homo qui tetigerit illud, erit immundus usque ad vespæram.

CAP. XX.

Veneruntque filij Israel omnis congregatio in desertum Sin mense primo, & habitavit populus in Cades. & mortua est ibi Maria, & sepulta est ibi. Et non erant aquæ congregationi: & congregati sunt contra Moysen & contra Aaron.

וַיִּרְבּוּ הָעָם עִם מֹשֶׁה וְיֹאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ
 גִּוְעֵנוּ בְּגֹועֵי אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: * וְלֵמַר הִבֵּאתֶם
 אֶת-קַהֲלֵי יְהוָה אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְמוֹת שָׁם
 אֲנַחְנוּ וּבְעֵירָנוּ: * וְלֵמַר הֵעֲלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם
 לְהַבְיִיא אֹתָנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה הַזֶּה לֹא מָקוֹם
 זֶרַע וְתֵאנָה וְגִפְן וְרִמּוֹן וּמִיִּם אֵין לְשִׁתּוֹת:
 * וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקָּהָל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְבוֹד יְהוָה אֲלֵיהֶם:
 * וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 * קַח אֶת-הַמַּטֵּה וְהַקָּהָל אֶת-הָעֵדָה אֹתָהּ
 וְאַהֲרֹן אַחִיד וּדְבַרְתֶּם אֶל-הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן
 מִיָּמִיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן-הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ
 אֶת-הָעֵדָה וְאֶת-בְּעִירָם: * וַיִּקַּח מֹשֶׁה
 אֶת-הַמַּטֵּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ:
 * וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת-הַקָּהָל אֶל-פְּנֵי הַסֵּלַע
 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ נָא הַמִּלִּים הַמֵּן הַסֵּלַע הַזֶּה
 נוֹצִיֵא לָכֶם מַיִם: * וַיִּרֶם מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ וַיַּךְ
 אֶת-הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַּעַם מִיָּם וַיֵּצֵאוּ מִיָּם רַבִּים וְתִשֵּׁת
 הָעֵדָה וּבְעִירָם: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 וְאַל-אַהֲרֹן יֵעַן לֹא-הֵאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת-הַקָּהָל הַזֶּה אֶל-
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָהֶם: * הִמָּוֶה מִי מְרִיבָהּ
 אֲשֶׁר-רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה וַיִּקְדַּשׁ בָּם:
 * וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקֹּדֶשׁ אֶל-
 מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּרֵה אָמַר אֲחִיד יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת
 כָּל-הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר מָצָאתֵנוּ: * וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ
 מִצְרֵימָה וַנָּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיַּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם
 וְלֹא אֲבֹתֵינוּ: * וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח
 מַלְאָךְ וַיֵּצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִגֵּדָה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עִיר
 קִצְרָה גְּבוּלָהּ:

3 * Et versi in seditionem, dixerunt: Vtinam
 perissemus inter fratres nostros coram Domi-
 4 no. * Cur eduxistis ecclesiam Domini in so-
 litudinem, vt & nos & nostra iumēta moria-
 5 mur? * Quare nos fecistis ascendere de Æ-
 gypto, & eduxistis in locum istum pessimum,
 qui feri non potest, qui nec ficum gignit, nec
 vineas nec malogranata, insuper & aquā non
 6 habet ad bibendum? * Ingressusque Moy-
 ses & Aaron dimissa multitudo in taberna-
 culum fœderis, corruerunt proni in terram, &
 7 apparuit gloria Domini super eos. * Locu-
 tusque est Dominus ad Moysem, dicens:
 8 * Tolle virgam, & congrega populum tu
 & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram
 coram eis, & illa dabit aquas. cumque eduxe-
 9 ris aquam de petra, bibet omnis multitudo
 & iumenta eius. * Tulit igitur Moyse vir-
 gam quæ erat in cōspectu Domini, sicut præ-
 10 ceperat ei, * Congregata multitudo ante
 petram, dixitque eis: Audite rebelles & incre-
 duli: Num de petra hac vobis aquam poter-
 11 mus eiicere? * Cumque eleuasset Moyse manum, per-
 cutiēs virga bis filicem, egressæ sunt aquæ lar-
 gissime; ita vt populus biberet & iumenta.
 12 * Dixitque Dominus ad Moysem & Aaron:
 Quia non credidistis mihi vt sanctificaretis
 me coram filiis Israel, non introducetis hos
 13 populos in terram quam dabo eis. * Hæc est aqua contradictionis, vbi iur-
 gati sunt filij Israel contra Dominum: & san-
 ctificatus est in eis.
 14 * Misit interea nuncios Moyse de Cades
 ad regem Edom, qui dicerent: Hæc mandat
 frater tuus Israel: Nosti omnem laborem qui
 apprehendit nos:
 15 * Quomodo descenderint patres nostri in
 Ægyptum, & habitauerimus ibi multo tēpo-
 re, afflixerintq; nos Ægyptij & patres nostros.
 16 * Et quomodo clamauerimus ad Dñm, &
 exaudierit nos: miseritque angelum qui edu-
 xerit nos de Ægypto. Ecce in vrbe Cades, quæ
 est in extremis finibus tuis, positi,

תרגום אונקלוס

3 וַיִּצְעַק עִמָּא עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לְמִימַר וְלוֹ רַמִּיתָּנָא בְּמוֹתָא דְּאַחְנָא קְדָם יְיָ:
 4 וְלֵמַר אֲסַקְתוּנָא מִמִּצְרַיִם לְאַחְתָּא יְהוָה לֹא אֲתֵד כְּשֶׁר לְבִירָה זֶרַע וְאֵף לֹא תִּנְיָן וְגִפְנִין
 5 וְעֵלֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִן-הַקָּהָל לְהִרְעוֹת מִשְׁכַּן וּמָנָא וּנְפִלוּ עַל אֲפִיחוֹן וְאַחְלִי יִקְרָא דִּינִי
 6 סָב יְהִי חֲטָרָא וּכְנוּשׁ יְהִי כְּנִשְׁתָּא אֶת וְאַהֲרֹן אַחִיד וְהִשְׁקִיתָ עִם כִּיפָא
 7 וְנָסִיב מֹשֶׁה יְהִי חֲטָרָא מִן קְדָם יְיָ כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ:
 8 וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת-הַקָּהָל אֶל-פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ נָא הַמִּלִּים הַמֵּן הַסֵּלַע הַזֶּה
 9 נוֹצִיֵא לָכֶם מַיִם: * וַיִּרֶם מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ וַיַּךְ אֶת-הַסֵּלַע בַּמַּטֵּהוּ פַּעַם מִיָּם וַיֵּצֵאוּ מִיָּם רַבִּים וְתִשֵּׁת
 10 הָעֵדָה וּבְעִירָם: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן יֵעַן לֹא-הֵאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי
 11 בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת-הַקָּהָל הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָהֶם: * הִמָּוֶה מִי מְרִיבָהּ
 12 אֲשֶׁר-רָבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה וַיִּקְדַּשׁ בָּם:
 13 * וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקֹּדֶשׁ אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם כֹּרֵה אָמַר אֲחִיד יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ יָדַעְתָּ אֵת
 14 כָּל-הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר מָצָאתֵנוּ: * וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרֵימָה וַנָּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיַּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם
 15 וְלֹא אֲבֹתֵינוּ: * וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁמַע קֹלֵנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיֵּצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִגֵּדָה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עִיר
 16 קִצְרָה גְּבוּלָהּ:

* Et obiurgauit populus aduersus Moysen, dicen-
tes: Vtinam mortui essemus in interitu fratrum no-
strorum coram Domino. * Et quare adduxi-
stis congregationem Domini in desertum hoc, vt oc-
cideretis nos & iumenta nostra?

* Et quare hoc: eduxistis nos ex Aegypto, vt ve-
niremus in locum prauum hunc: locus ubi non se-
minatur, neque ficus, neque vinea, neque malogra-
nata, neque aqua est ad bibendum.

* Et venit Moyses & Aaron à facie congrega-
tionis ad ostium tabernaculi testimonij: & cecide-
runt in faciem suam, & apparuit gloria Domini
ad illos.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Accipe virgam, & congrega congregationem
tuam & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram
coram eis, & dabit aquas suas, & educetis eis a-
quam ex petra, & potabitis congregationem & iu-
menta eorum.

* Et accepit Moyses virgam coram Domino, si-
cut constituit ei Dominus.

* Et congregauit Moyses & Aaron congrega-
tionem coram petra: & dixit ad eos: Audite me,
increduli: Nunquid ex petra hac educemus vobis
aquam?

* Et tollens Moyses manum suam, percussit pe-
tram virga bis: & exiit aqua multa, & bibit con-
gregatio & iumenta sua.

* Et dixit Dominus ad Moysen & Aaron: Quoniam non credidistis mihi vt sanctificaretis me
coram filiis Israel, propter hoc non inducetis vos con-
gregationem hanc in terram quam dedi eis.

* Hæc aqua contradictionis, quoniam conuitiati
sunt filij Israel coram Domino, & sanctificatus est
in eis. * Et misit Moyses nuncios ex Cades ad re-
gem Edom, dicens: Hæc dicit frater tuus Israel: Tu
scis omnem laborem qui inuenit nos:

* Et descenderunt patres nostri in Aegyptum, et
habitauimus in Aegypto dies plures: & afflixerunt
nos Aegyptij & patres nostros.

* Et clamauius ad Dominum, & exaudiuit
Dominus vocem nostram: & mittens angelum e-
duxit nos de Aegypto. & nunc sumus in Cades ci-
uitate, ex parte finium tuorum.

* καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσήν, λέγοντες, ὅφελον
ἀπεθῆναι ἐν τῇ ἀπολείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ ἵνα τί ἀνήγαγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν
ἐρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν;

* καὶ ἵνα τί τοῦτο ἀνήγαγετε ἡμᾶς εἰς αἰγύπτου παρὰ γῆ-
δος εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον· τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ
συκαί, οὐδὲ ἀμπελοι, οὐδὲ ῥόαι, οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶ πίνειν.

* καὶ ἦλθε Μωυσῆς & Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ σκηνώματος ἐπὶ
τὴν θύραν τῆς σκηνῆς & μαρτυρίου, καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὸ πρόσω-
πον αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτοὺς.

* καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων·

* λάβε τὴν ῥάβδον, ἐκκλησιάσθαι τὴν συναγωγὴν σὺ
καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτρην
ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἔξοίσει αὐτοῖς
ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτίετε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ
κτήνη αὐτῶν.

* καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον ἀπὸ ἐναντίας κυρίου, καὶ ἔ-
κλεψε αὐτὴν κύριος.

* καὶ ἔκκλησιάσθη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τὴν συναγω-
γὴν ἀπὸ ἐναντίας τῆς πέτρας. καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἀκούσατέ
μου ὅτι ἀπὸ τῆς πέτρας ταύτης ἔξάξω ὑμῖν
ὕδωρ.

* καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέ-
τραν τῇ ῥάβδῳ δις, καὶ ἔξηλθεν ὕδωρ πολὺ, & ἔπινον ἡ συνα-
γωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, ὅτι ὅτι ἐπι-
σβύσατέ μοι ἀγάλλαι με ἐν ὁρτίον ὑμῶν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἐκ
εἰσαΐξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐ-
τοῖς· * τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν ὅτι
ὑοὶ Ἰσραὴλ ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἠγάθη ἐν αὐτοῖς.

* καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ καθῆς πρὸς βασι-
λέα ἐδώμ, λέγων· ταῦδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ, σὺ ἐπι-
σηπῶν τὸν μόχθον τὸν διῆντα ἡμᾶς.

* καὶ κατέβησαν ὅτι πατέρες ἡμῶν εἰς αἰγύπτου, καὶ παρω-
κήσαμεν ἐν αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους, καὶ ἐκάκωσθαι ἡμᾶς
ὅτι αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν.

* καὶ ἀνέβοήσαμεν πρὸς κύριον, καὶ εἰσήκουσεν κύριος τὸ φω-
νὴς ἡμῶν, & ἀποστείλας ἀγγέλον, ἔξηγαγεν ἡμᾶς εἰς αἰγύπτου.
& νῦν ἐσμὲν ἐν καθῆς πόλει, ἐκ μερίδος τῶν ὁρίων σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et obiurgatus est populus contra Moysen, & dixerunt: Vtinam mortui essemus quando mortui sunt fratres nostri coram Domino.

* Cur adduxistis ecclesiam Domini in solitudinem hanc, vt moriamur hic nos & iumenta nostra? * Et quare nos fecistis ascen-
dere de Aegypto, vt duceretis in locum hunc pessimum, vbi non est locus aptus ad seminandum, vbi non sunt ficus, & vites, & malogranata, & aqua
non est ad bibendum?

* Ingressique sunt Moyses & Aaron ostium tabernaculi fœderis à facie ecclesiæ: & corruerunt super facies
suas, & reuelata est eis gloria Domini.

* Locutusque est Dominus cum Moysse, dicens: * Tolle virgam, & congrega cœtum tu
& Aaron frater tuus, & loquimini ad petram ante oculos eorum, & dabit aquas suas, & educes eis aquam de petra, & potabis eos aqua, & adaquabis
iumenta eorum.

* Tulitque Moyses virgam à facie Domini sicut præceperat ei.

* Congregaueruntque Moyses & Aaron ecclesiam ante petram: dixitque eis: Audite nunc rebelles: nunquid de petra hac educemus vobis a-
quam? * Eleuauitque Moyses manum suam, & percussit bis petram virga sua; & egressæ sunt aquæ multæ, & bibit cœtus & iumen-
tum Israel, idè non introducetis congregationem hanc in terram quam dedi eis.

* Dixitque Dominus ad Moysen & Aaron: Quia non credidistis verbo meo vt sanctificaretis me ante oculos filio-
rum Israel, idè non introducetis congregationem hanc in terram quam dedi eis.

* Hæc sunt aquæ iurgij, quia iurgati
sunt filij Israel coram Domino, & sanctificatus est in eis.

* Misitque Moyses nuncios de Cades ad regem Idumææ: * Descenderuntque patres
nostri in Aegyptum, & habitauimus in Aegypto diebus multis: & afflixerunt nos Aegyptij & patres nostros.

* Et orauimus
coram Domino, & suscepit orationem nostram: & misit angelum & eduxit nos de Aegypto. & ecce nos sumus in vrbe Cades, quæ est in latere ter-
mini tui.

17 * נַעֲבְרָה--נָא בְּאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכָרֶם וְלֹא
נִשְׁתָּה מִי בְּאַרְדֶּךָ הַמֶּלֶךְ נֶלְךָ לֹא נִשְׁתָּה יָמִין וּשְׂמֹאל
18 עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ: * וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹם לֹא תַעֲבֹר
19 בִּי פֶן--בְּחֶרֶב אֵצֶא לִקְרֹאתְךָ: * וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלַח גְּעֻלָּה וְאִם מִימֶיךָ נִשְׁתָּה אֲנִי וּמִקְנִי
20 וְנִתְּתִי מִכְרֶם רֶק אֵין דְּבַר בְּרִגְלִי אֶעֱבְרָה: * וַיֹּאמֶר
לֹא תַעֲבֹר וַיֵּצֵא אֲדֹם לִקְרֹאתוֹ בְּעַם כְּבֹד וּבִיד חֹזֶקָה:
21 * וַיֵּמְאֵן אֲדֹם נִתֵּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֵּט
22 יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו: * וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה הָרֹהֵר: * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן בְּחֹר הַהָר עַל-גְּבוּל אֶרֶץ אֲדֹם
24 לֵאמֹר: * יֹאסֶף אַהֲרֹן אֶל-עַמּוּי כִּי לֹא יָבֹא אֶל-
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתְּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מְרִיתֶם אֶת-
25 פִּי לְמִי מְרִיבִי: * קַח אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי
וְהַעֲלֵם אֶתְּהָר הַהָר: * וְהַפֶּשֶׁט אֶת-אַהֲרֹן אֶת-בְּגָדָיו
וְהַלְבַּשְׁתֶּם אֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי וְאַהֲרֹן יֹאסֶף וּמֵרֶת שָׁם:
27 * וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלוּ אֶל-הָר הַהָר
28 לְעֵינֵי כָל-הָעֵדָה: * וַיַּפֶּשֶׁט מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן אֶת-
בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֶתְּם אֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי וַיִּמָּת אַהֲרֹן שָׁם
29 בְּרֹאשׁ הַהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן-הָהָר: * וַיֵּרְאוּ
כָל-הָעֵדָה כִּי גֹעַ אַהֲרֹן וַיִּכְּבוּ אֶת-אַהֲרֹן שְׁלִשִׁים יוֹם
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

כא

* וַיִּשְׁמָע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עַרְד
יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ שָׁבִי: * וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל נָדָר
לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תִּתֵּן אֶרֶץ הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי
וְהִחַרְמְתִּי אֶת-עָרֵיהֶם: * וַיִּשְׁמָע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל
וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֶם אֶתְּם וְאֶת-עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא
שֵׁם-הַמָּקוֹם הַרְמָה:

תרומות אונקלוס

17 * נַעֲבֹר כְּעַן בְּאַרְצֶךָ לֹא נַעֲבֹר בְּחֶקֶל וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתָּה מִי גֹב אֲדֹם מִלְּכָא נִיזִיל לֹא נִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמֹאלָא עַד דְּנַעֲבֹר תְּחֻמָּךְ:
18 * וַיֹּאמְרוּ לִיה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲדֹרֶם כְּבִישָׁא נִיסק וְאִם מִינְךָ
19 * וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וְנִפְקִי אֲדֹמָא לִקְדֻמְתִּיהָ כְּחִיל רַב וּבִידָא תְּקִיפָא:
20 * וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל כְּנַשְׁתָּא לְהוֹר טוֹרָא:
21 * וַיַּפֶּשֶׁט מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן אֶת-בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֶת-אַלְעָזָר בְּנֵי וַיִּמָּת אַהֲרֹן שָׁם
22 * וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר מִן-הָהָר: * וַיֵּרְאוּ כָל-הָעֵדָה כִּי גֹעַ אַהֲרֹן וַיִּכְּבוּ אֶת-אַהֲרֹן שְׁלִשִׁים יוֹם
23 * וַיִּשְׁמָע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עַרְד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם
24 * וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תִּתֵּן אֶרֶץ הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי
25 * וְהִחַרְמְתִּי אֶת-עָרֵיהֶם: * וַיִּשְׁמָע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֶם אֶתְּם וְאֶת-עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא
26 * שֵׁם-הַמָּקוֹם הַרְמָה:

כא

1 * וַיִּשְׁמָע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עַרְד יֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם
2 * וַיֵּרֶד יִשְׂרָאֵל נָדָר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַן תִּתֵּן אֶרֶץ הָעַם הַזֶּה בְּיָדִי
3 * וְהִחַרְמְתִּי אֶת-עָרֵיהֶם: * וַיִּשְׁמָע יְהוָה בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת-הַכְּנַעֲנִי וַיַּחֲרֶם אֶתְּם וְאֶת-עָרֵיהֶם וַיִּקְרָא
4 * שֵׁם-הַמָּקוֹם הַרְמָה:

17 * Obsecramus vt nobis transire liceat per
terram tuam: nō ibimus per agros nec per vi-
neas: nō bibemus aquas de puteis tuis, sed gra-
diemur via publica: nec ad dextram nec ad si-
nistram declinantes, donec transeamus termi-
18 nos tuos. * Cui respondit Edom: Non pertrā-
ibis per me, alioquin armatus occurram tibi.
19 * Dixēruntq; filij Israel: Per tritam gradiemur
viam: & si biberimus aquas tuas nos & peco-
ra nostra, dabimus quod iustum est. nulla erit
in precio difficultas; tantum velociter transe-
20 mus. * At ille respondit: Non transibitis. Sta-
D timq; egressus est obuius cum infinita multi-
21 tudine & manu forti. * Nec voluit acquiescere
deprecanti, vt concederet transitum per fines
22 suos. quamobrem diuertit ab eo Israel. * Cūq;
castra mouissent de Cades, venerunt in montē
23 Hor, qui est in finibus terræ Edom: * Vbi lo-
cutus est Dñs ad Moysen, dicens: * Pergat, in-
quit, Aaron ad populos suos. non enim intra-
bit terrā quā dedi filiis Israel, eo q; incredul-
25 fuerit ori meo ad aquas cōtradictionis. * Tolle
Aaron & filiū eius cū eo, & duces eos in mon-
26 tē Hor. * Cumq; nudaueris patrē veste sua, in-
dues ea Eleazarū filiū eius: & Aarō colligetur
27 & morietur ibi. * Fecit Moyses vt p̄cepit Dñs:
& ascenderūt in montē Hor corā omni mul-
28 titudine. * Cumq; Aarō spoliasset vestibus suis,
induit eis Eleazarū filium eius. Illo mortuo
in montis supercilio, descendit cum Eleaza-
29 ro. * Omnis autem multitudo videns occu-
buisse Aaron, fleuit super eo triginta diebus
per cunctas familias suas. CAP. XXI.

1 * Quid cum audisset Chananæus rex Arad,
A Qui habitabat ad Meridiem, venisse scili-
cet Israel per exploratorum viam, pugnavit
contra illum: & victor existens, duxit ex eo
2 prædam. * At Israel voto se Domino obli-
gans, ait: Si tradideris populam istum in ma-
3 nu mea, delebo vrbes eius. * Exaudiuitque
Dominus preces Israel, & tradidit Chana-
næum; quem ille interfecit subuersis vrbibus
eius. Et vocauit nomen loci illius, Horma,
id est, Anathema.

* Præteribimus per terram tuam: non transibimus per agros neque per vineas; neque bibemus aquam ex lacu: via regia ibimus; non declinabimus ad dexteram neque ad sinistram, quoad transferimus fines tuos.

* Et dixit ad eum Edom: Non pertransibis per me, alioquin in bello exibo in occursum tibi.

* Et dicunt ei filij Israel: Juxta montem transibimus. si autem aquam tuam biberimus egoq; iumenta mea, dabo precium tibi: sed res nulla est. iuxta montem transibimus.

* Ille autem dixit: Non transibis per me. Et exiit Edom in occursum eorum in turba graui, & in manu forti.

* Et non voluit Edom concedere Israel vt transiret per fines suos. & declinauit Israel ab eo.

* Et discesserunt ex Cades. & venerunt filij Israel omnis congregatio in Or montem.

* Et dixit Dominus ad Moysen & Aaron in Or monte in finibus terræ Edom, dicens:

* Apponatur Aaron ad populum suum, quia non introibit in terram quam dedi filiis Israel, quia irritauistis me super aquam contradictionis.

* Accipe Aaron & Eleazar filium eius, & fac ascendere illos in Or montem: * Et exue Aaron stolam eius, & induc Eleazar filium eius: & Aaron appositus moriatur ibi.

* Et fecit Moyses sicut constituit ei Dominus: & ascendere fecit eos in Or montem coram omni congregatione: * Et exiit Moyses Aaron vestimenta eius, & induit ea Eleazar filium eius: & mortuus est Aaron in vertice montis. & descendit Moyses & Eleazar de monte.

* Et vidit omnis congregatio quod mortuus est Aaron: & planxerunt Aaron triginta diebus omnis domus Israel.

CAP. XXI.

* T audiuit Chananeus rex Arad, habitans per desertum, quod venit Israel viam Atharem, & pugnavit contra Israel, & ceperunt ex eis prædam.

* Et vocit Israel votum Domino, & dixit: Si mihi tradideris populum istum subditum, anathematizabo eum & ciuitates eius.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* Et exaudiuit Dominus vocem Israel, & tradidit Chananeum subditum eius. & anathematizauit illum & ciuitates eius. & cognominauerunt nomen loci illius, Anathema.

* παρελθυσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου· & διελθυσόμεθα διὰ ἀγρῶν, ἐν δὲ ἀμπελώνων, οὐδὲ πίομην ὕδατος ἐν λαίκοις· οὐδὲ βασιλικὴν πορεύσόμεθα, ὅτι ἐκκληνημὴν δεξιὰ οὐκ ἐβρώνημα.

* ἕως δὲ παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου. * καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἐδώμ, οὐ διελύσῃ δι' ἐμοῦ, εἴ μὴ ἐν πολέμῳ ἐξελθύμεται

εἰς Σιμωνίτην γῆν. * καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πῶς τὸ ὄρος παρελθυσόμεθα. ἐὰν γὰρ ὕδατος σου πίομην ἐγώ

τε καὶ τὰ κτήνη μου, δώτω ἡμῖν γῆ· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἐστὶν

ἐστὶν πῶς τὸ ὄρος παρελθυσόμεθα. * ὁ γὰρ εἶπεν, οὐ διελύσῃ δι' ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν ἐδώμ εἰς Σιμωνίτην αὐτῶν ἐν ὄχλῳ

βαρεῖ, καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ. * καὶ ὅτε ἤφελεν ἐδώμ δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλι-

νεν Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτοῦ. * καὶ ἀπῆραν ἐν κἀδῃ, καὶ παρε-
χόντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ Σιναγωγὴ εἰς ὅς τ' ὄρεθ.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσὴν & Ἀαρὼν ἐν ὅς τ' ὄρει ἐ-
πὶ τῶν ὁρίων τῆς γῆς ἐδώμ, λέγων· πρὸς ἐθέτω Ἀαρὼν πρὸς

τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν ἣν ἐδώκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, διότι παρεξώματέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς ἀντι-

γίας. * λάβε τὸν Ἀαρὼν καὶ ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναβίβατον αὐτοὺς εἰς ὅς τ' ὄρος.

* καὶ ἐκδύον Ἀαρὼν τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύον ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Ἀαρὼν πρὸς ἐθέτω, ὅπως θύσῃ ἐκεῖ.

* & ἐποίησε Μωυσῆς κατὰ συνέταξεν αὐτῷ κύριος, & ἀνέβι-
βασεν αὐτοὺς εἰς ὅς τ' ὄρος ἐναντιπάσης τῆς Σιναγωγῆς.

* καὶ ἐξέδυσε Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, & ἐνέ-
δυσεν αὐτὰ ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἀπέβανεν Ἀαρὼν ἐπὶ τὴν

κορυφὴν τοῦ ὄρους. & κατέβη Μωυσῆς καὶ ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους.

* καὶ ἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ἀαρὼν & ἐκλα-
σαν τὸν Ἀαρὼν τριάντον ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

καί.

* Καὶ ἤκουσε Χανανῆ βασιλεὺς δὲ αὐτῶν ὁ κατικῶν καὶ τὴν ἔρημον, ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν ἀθάρη, καὶ ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ, & κατεπρονόμυσαν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.

* καὶ ἤνθατο Ἰσραὴλ διχλὺν κυρίῳ, καὶ εἶπεν, εἰ μοι πα-
ραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον, θύσῃ ματὶ αὐτὸν & ταῖς

πόλεις αὐτοῦ. * καὶ εἰσῆκουσε κύριος τῆς φωνῆς Ἰ-
σραὴλ, καὶ παρέδωκε τὸν Χανανῆ ὑποχείριον αὐτοῦ, καὶ ἀ-

νεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ ταῖς πόλεις αὐτοῦ. καὶ ἐπεκαλέσαν-
το τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀνάθεμα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Transimus nunc per terram tuam: non transibimus per agrum & vineam, neque bibemus aquam cisternæ: per viam regiam ambulabimus, ne declinabimus ad dexteram neque ad sinistram, donec transimus terminum tuum. 12 Dixitque eis Edom: Non pertransibis terminum meum, ne forte cum occidentibus gladio egrediar in occursum tuum. 19 Dixeruntque ei filij Israel: Per viam tritam ascendemus: & si aquas tuas bibe-

rimus ego & iumenta mea, dabo precium earum. nihilque malierit: tantum transibo pedibus meis. 20 Et ait: Non pertransibis. Egressusque est Edom in occursum eius cum exercitu multo & manu forti. 21 Et noluit Edom dimittere Israel transire per terminum suum, & diuerit ab eo Israel. 22 Profectique sunt de Cades, & venit omnis congregatio filiorum Israel in montem Hor. 23 Dixitque Dominus ad Moysen & Aa-

ron in monte Hor iuxta terminum terræ Edom, dicens: 24 Colligatur Aaron ad populum suum, quia non ingredietur terram quam dedi filiis Israel, eo quod rebellastis in verbum meum ad aquas iurgij. 25 Tolle Aaron & Eleazarum filium eius, & ascendere fac eos in montem Hor. 26 Fecitque Moyses sicut præ-

ceperat Dominus: & ascenderunt in montem Hor ante oculos omnis congregationis. 27 Et exiit Moyses Aaron vestimenta eius, & induit ea Eleazarum filium eius: & mortuus est ibi Aaron in vertice montis. & descendit Moyses & Eleazarus de monte. 28 Viditque omnis cætus quod mortuus esset Aaron: & fleuerunt super Aaron triginta diebus omnis domus Israel. 29 CAP. XXI.

T audiuit Chananeus rex Arad, qui habitabat ad Meridiem, quod veniebat Israel per viam exploratorum: & iniuit bellum contra Israel, & cepit eum. 2 Vouitque Israel coram Domino votum, & ait: Si tradens tradideris populum istum in manu mea, de-

struam vrbes eius. 3 Et suscepit Dominus orationem Israelis, & tradidit Chananeum in manu eorum, & destruxit eos & vrbes eorum. & appellauit nomen loci illius, Horma.

* ויסעו מהר רִהֹר דרך ים סוף לסבב
 ארץ אֲדוֹם וּתְקַצְרֵנָּה נַפְשֵׁי הָעָם בַּדֶּרֶךְ :
 * וידבר הָעָם בְּאֱלֹהִים וּבַמֶּשֶׁה לְמַדְּבָרָם הַעֲלִיתָנוּ
 מִמִּצְרַיִם לְמוֹת בַּמִּדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם
 וְנַפְשֵׁנוּ קָצָרָה בַּלֶּחֶם הַקָּלָקָל : * וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 בָּעָם אֶת־הַנְּחָשִׁים הַשֶּׁרְפִּים וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־הָעָם
 וַיָּמָת עִם־רַב מִיִּשְׂרָאֵל : * וַיָּבֹא נֹעֵם אֶל־מֹשֶׁה
 וַיֹּאמְרוּ חֲטָאנוּ כִּי־דִבְרָנוּ בַּיהוָה וּבְךָ הַתַּפְּלִל אֶל־יְהוָה
 וַיִּסַּר מֵעַל־יָדֵינוּ אֶת־הַנְּחָשׁ וַיַּתְּפִל מֹשֶׁה בְּעַד הָעָם :
 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לָּךְ שֹׁרֵף וְשִׂים
 אֹתוֹ עַל־נֶס וְהָיָה כָּל־הַנִּשְׁוֹךְ וְרָאָה אֹתוֹ וַחֲיָי :
 * וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה נָחֹשׁ נְחָשׁ וַיִּשְׁמְחוּ עַל־הַנֶּס וְהָיָה
 אִם־נִשְׁךְ הַנְּחָשׁ אֶת־אִישׁ וְהָבִיט אֶל־נָחֹשׁ הַנְּחָשֶׁת
 וַחֲיָי : * וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּאֶבְרָתָה :
 * וַיִּסְעוּ מֵאֶבְרָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר
 עַל־פְּנֵי מוֹאָב מִמִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ : * מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ
 בְּנַחַל זָרֵד : * מִשָּׁם נָסְעוּ וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אֲרֹנוֹן אֲשֶׁר
 בַּמִּדְבָּר הַיָּצֵא מִגְּבֹל הָאֱמֹרִי כִּי אֲרֹנוֹן גְּבֹל מוֹאָב
 בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי : * עַל־כֵּן יֹאמַר בְּסֵפֶר
 מִלְחָמַת יְהוָה אֶת־וְהָב בְּסוּפָהּ וְאֶת־הַנְּחָלִים
 אֲרֹנוֹן : * וְאֲשֶׁר הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לִשְׁכֹּרֶת עַר
 וַיִּשְׁעֵן לְגְבוֹל מוֹאָב : * וּמִשָּׁם בָּאָה הַיָּד הַבְּאֵר
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶסֶף אֶת־הָעָם וְאֶתְנָה לָּהֶם
 מַיִם : * אֹז יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֶי
 בְּאֶרְעֵנוּ־לָהּ : * בְּאֶרְ חֲפְרוֹת שְׂרִים כְּרוֹת נְדִיבֵי הָעָם
 בַּמַּחֲקָק בַּמִּשְׁעֲנָתָם וּבַמִּדְבָּר מִתְנַהֲלִים : * וּמִמִּתְנַהֲלִים
 נַחֲלִיאל וּמִנַּחֲלִיאל בְּמוֹתָם : * וּמִבְּמוֹת הַגִּיאִ אֲשֶׁר
 בְּשֶׁדֶה מוֹאָב רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וַיִּשְׁקַפָּה עַל־פְּנֵי הַיַּשִּׁמֹּן :
 * וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֱמֹרִי
 לֵאמֹר :

4 * Profecti sunt autem de monte Hor per viam
 B quæ ducit ad mare rubrum, vt circuirent ter-
 5 ra Edom. & tēdere cœpit populū itineris ac la-
 6 boris. * Locutusq; contra Deū & Moysen, ait:
 Cur eduxisti nos de Ægypto, vt moreremur
 in solitudine? Deest panis; non sunt aque; ani-
 7 ma nostra iam nauseat super cibo isto leuissi-
 8 mo. * Quāobrem misit Dñs in populū ignitos
 serpentes: ad quorū plagas & mortes plurimo-
 9 rum, * venerunt ad Moysen, atq; dixerūt: Pec-
 cauimus, quia locuti sumus cōtra Dñm & te.
 C Ora vt tollat à nobis serpentes. Orauit Moyses
 8 pro populo. * Et locutus est Dñs ad eum: Fac
 serpentem, & pone eum pro signo. Qui per-
 9 cussus aspexerit eum, viuet. * Fecit ergo Moy-
 ses serpentem æneum, & posuit eum p signo.
 Quem cū percussi aspicerent, sanabantur.
 10 * Profecti q; filij Israel castrametati sunt in
 11 Oboth. * Vnde egressi fixere tentoria in Ica-
 barim, in solitudine quæ respicit Moab con-
 12 tra Orientalem plagam. * Et indē mouentes
 13 venerunt ad torrentem Zareth. * Quem relin-
 quentes castrametati sunt contra Arnon, quæ
 est in deserto, & prominet in finibus Ammor-
 14 ræi: siquidē Arnon terminus est Moab, diui-
 D dens Moabitas & Ammorreos. * Vnde dicitur
 in libro bellorum Domini: Sicut fecit in ma-
 ri rubro, sic faciet in torrentibus Arnon.
 15 * Scopuli torrentium inclinati sunt vt re-
 quiescerent in Arnon, & recumberent in fini-
 16 bus Moabitarū. * Ex eo loco apparuit puteus,
 super quo locutus est Dominus ad Moysen:
 Congrega populum, & dabo ei aquam.
 17 * Tunc cecinit Israel carmen istud:
 18 * Ascendat puteus, concinebant: puteus
 quem foderunt principes, & parauerunt du-
 ces multitudinis in datore legis & in bacu-
 lis suis. Profecti q; sunt de solitudine Ma-
 19 thana: * De Mathana in Nahaliel. de Na-
 20 haniel in Bamoth. * Bamoth vallis est in
 E regione Moab in vertice Phasga quod respi-
 21 cit contra desertum. * Misit autem Is-
 rael nuncios ad Seon regem Ammoræorum,
 dicens:

תרגום אונקלוס

4 ונטלו מהור טורא אורח ימא דסוף לאקפא ית ארעא דאדום ועקת נפשא דעמא באורחא :
 5 ואתרעם עמא קדם יי ועם :
 6 וגרי יי בעמא ית
 7 ואתא עמא לות משר וואמרו חבנא ארי איתרעמנא קדם יי ועמך נצינא עלי קדם יי
 8 ואמר יי למשה עבדך קליא ושוי יתיה על את ויתוי כל דיתנכית ויתוי יתיה ויתקיים :
 9 ועבד
 10 ונטלו בנני ישראל ושרו באזבור :
 11 ונטלו מאזבור ושרו במגוז עבראי במדברא דעל אפי מואב ממוכנח שמשא :
 12 מתמן נטלו ושרו בנחלא דזרד :
 13 מתמן נטלו
 14 על כן יתאמר בספרא קרבין
 15 ושרפין נחלא דמדברין לקבל לחית ומסתמן לתחום מואב :
 16 ומתמן אתיהיבת
 17 בכין שבח ישראל ית השבח תתא תדא סקי בירא שבחו לה :
 18 ומדאתיהיבת להון נחתא עמחון לנחלא
 19 ומרתא לחילתא די בחקלי מואב ריש רמתא ומסתכיא על אפי בית ישימות :
 20 ושלח ישראל
 21 אפי לית סיוחן מלכא דאמורא דלמימר :

³ Et discedentes ex Or monte per viam ad mare rubrum, circumierunt terram Edom, & defecit populus in via. ⁴ Et locutus est populus contra Deum & contra Moysen, dicentes: Quare eduxisti nos ex Aegypto, ut occideres nos in deserto? quoniam non est panis neque aqua. at anima nostra grauata est in pane vacuo hoc. ⁵ Et misit Dominus in populum serpentes mortiferos, & mordebant populum, & mortuus est populus multus filiorum Israel.

⁶ Et accedens populus ad Moysen, dixit: Quia peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum et contrate, ora ergo ad Dominum, & auferat à nobis serpentem. ⁷ Et orauit Moyses pro populo. ⁸ Et dixit Dominus ad Moysen: Fac tibi serpentem aeneum, & pone illum pro signo. & omnis morsus videns illum, viuet.

⁹ Et fecit Moyses serpentem aeneum, & statuit illum pro signo. & factum est quando serpens mordebat hominem, & aspiciebat in serpentem aeneum, & vivebat. ¹⁰ Et profecti sunt filij Israel, & castrametati sunt in Oboth.

¹¹ Et discedentes ex Oboth, castrametati sunt in Jebarim in deserto quod est in conspectu Moab ad orientem solis. ¹² Inde discesserunt & castrametati sunt in valle Zared.

¹³ Inde discedentes castrametati sunt in trans Arnon in deserto quod eminet à finibus Amorraeorum. est enim Arnon fines Moab inter Amorraeos.

¹⁴ Propter hoc dicitur in libro, bellum Domini Zoob combussit, & torrentes Arnon. ¹⁵ Et torrentes statuit ut habitarent Hir, & adiacet finibus Moab.

¹⁶ Et inde puteus. hic puteus, quem dixit Dominus ad Moysen: Congrega populum, & dabo eis aquam. ¹⁷ Tunc cecinit Israel canticum hoc super puteum. ¹⁸ praeinuite ei: ¹⁹ Puteum effoderunt illum principes: exciderunt illum reges gentium in regno suo, cum dominarentur eorum. & à puteo in Manthana.

²⁰ Et à Manthana in Nathanael: & à Nathanael in Bamoth. ²¹ Et à Bamoth in siluam quæ est in campo Moab à vertice excisi quod respicit contra faciem deserti.

²² Et misit Israel legatos ad Seon regem Amorraeorum, dicens:

⁴ καὶ ἀπαρτύντες ἑξ ὧν ἔργον ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν, περιεκύκλωσαν Ἰλὺ γλῶ ἐδὼν, & ὠλισγύχισαν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. ⁵ καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεόν, καὶ κατὰ μωυσίῳ, λέγοντες, ἵνα τί ἔξηγαγες ἡμᾶς ἐξ αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδ' ὕδωρ. ἢ ὅτι ψυχὴ ἡμῶν πρὸς ὥχθιστον ἐν τῷ ἄρτι τῷ διακνύῳ τούτῳ.

⁶ καὶ ἀπέστειλε κύριος εἰς τὸν λαόν ὄφιν ὅφιν οὖν θανατοῦντας, καὶ ἐδάκνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολλὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ παρήγγειλεν ὁ λαὸς πρὸς μωυσήν, ἔλεγε, ὅτι ἡμαρτήσαμεν, ὅτι κατελάλησαμεν κατὰ κύριον, καὶ κατὰ θεόν. διὲξαι οὖν πρὸς κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ἠύξατο μωυσὴς πρὸς τὸν λαόν.

⁸ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς μωυσίῳ, ποίησον ἑαυτῷ ὄφιν χαλκῶν, καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου. καὶ πᾶς ὁ δειγνύμενος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. ⁹ ἔποίησε μωυσὴς ὄφιν χαλκῶν, καὶ ἐστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου. καὶ ἐχρῆτο ὅταν ὄφιν ἐδάκον δυνάτωπον, καὶ ἐπέλεπεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη.

¹⁰ καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν ὠδῷ. ¹¹ καὶ ἐξάραντες ἑξ ὠδῶν, παρενέβαλον ἐν αἰεδαρίμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ ἐστὶ κατὰ ὥχθιστον μωὰβ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου.

¹² ἐκείθεν ἀπῆραν & παρενέβαλον εἰς φάραγγα ζαρέδ. ¹³ ἐκείθεν ἀπαρτύντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν ὄρων ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὄρων τῶν ἀμορραίων. ἐστὶ γὰρ ὄρων ὅρα μωὰβ δυνάμεν τὸ ἀμορραίου.

¹⁴ διὰ τοῦτο λέγει ἐν βίβλῳ, πόλεμος κυρίου τὴν ζοὸβ ἐφλόγησε, καὶ οὗν χειμάρρους ὄρων, & οὗν χειμάρρους κατέστησεν κατὰ κῆσιν εἰς. & πρὸς αὐτὸν τοῖς ὄροις μωὰβ.

¹⁶ καὶ ἐκείθεν τὸ φρέαρ. τοῦτο φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς μωυσίῳ, συναγάγε τὸν λαόν, καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ.

¹⁷ ὅτε ἦσαν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τῷ φρέατι. ἐξάρχετε αὐτῶν. ¹⁸ φρέαρ ὠρυξάμενον αὐτὸ ἀρχόντες, ἐξελάτρησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ κυρῶσαι αὐτῶν. καὶ ἀπὸ φρέατος, εἰς μανθαναίν.

¹⁹ καὶ ἀπὸ μανθαναίν, εἰς ναθανάηλ. καὶ ἀπὸ ναθανάηλ, εἰς βαμώθ. ²⁰ καὶ ἀπὸ βαμώθ, εἰς νάπλυ ἢ ἐστὶ ἐν τῷ πεδίῳ μωὰβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξυμίου τὸ βλέπον κατὰ ὥχθιστον τῆς ἐρήμου.

²¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ πρέσβεις πρὸς σὴὸν βασιλέα ἀμορραίων, λέγων·

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

⁴ Profectique sunt de monte Hor per viam maris rubri, ut circumirent terram Edom: & fatigata est anima populi in via. ⁵ Et murmurauit populus coram Domino, & obiurgati sunt cum Moysse, dicentes: Quare ascendere nos fecisti de Aegypto, ut moreremur in solitudine? non enim est panis neque aqua: & anima nostra fatigata est cum manna isto cibo leuissimo. ⁶ Et misit Dominus in populum serpentes ignitos, & momorderunt populum: & mortuus est populus plurimus de Israel. ⁷ Venitque populus ad Moysen & dixerunt: Peccauimus, quia murmurauimus coram Domino. Fac tibi ignitum serpentem, & pone eum pro signo: & omnis qui morsus fuerit & aspexerit eum, viuet. ⁸ Et fecit Moyses serpentem æneum, & posuit eum pro signo: & quando mordebat serpens virum, aspiciebat serpentem æneum, & vivebat. ⁹ Profectique sunt filij Israel & castrametati sunt in Oboth. ¹⁰ Et profecti sunt de Oboth, & castrametati sunt iuxta vadum transeuntium in desertum quod est contra Moab ad orientem solis. ¹¹ Inde mouerunt castra, & castrametati sunt in torrente Zared. ¹² Inde profecti sunt, & castrametati sunt trans torrentem Arnon qui est in deserto, qui egreditur à termino Amorraei, quia Arnon terminus est Moab inter Moab & inter Amorraeos. ¹³ Propterea dicitur in libro bellorum quæ fecit Dominus in mari rubro, & magnalia in torrentibus Arnon. ¹⁴ Effususque torrentium qui ducuntur contra Har, coniungitur termino Moab. ¹⁵ Et inde datus est eis puteus: ipse est puteus de quo dixit Dominus Moysi: Congrega populum, & dabo eis aquam. ¹⁶ Tunc cecinit Israel canticum istud: Ascende puteus, canite ei: ¹⁷ Puteus quem foderunt principes, quem exciderunt principes populi, & scribæ in baculis suis, qui datus est eis ex deserto. ¹⁸ Ex eo tempore quo datus est eis, descendit cum eis ad torrentes, & de torrentibus ascendit cum eis ad collem: ¹⁹ Et de colle ad vallem quæ est in agris Moab in verticem collis, & prospicit contra Beth-iesimoth. ²⁰ Misit autem Israel nuncios ad Seon regem Amorraei, dicens:

22 * אֶעֱבֹרָה בְּאַרְצָךָ לֹא נִטְהַב בְּשָׂדֶה וּבְכָרִם לֹא נִשְׁתָּה
מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֶךְ עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ:
23 * וְלֹא נִתֵּן סִיחֹן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף
סִיחֹן אֶרֶץ כָּל עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה
24 * וַיָּבֹא יִהְיֶה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: * וַיִּכְהוּ יִשְׂרָאֵל
לְפִי חֶרֶב וַיִּירֹשׁ אֶת אֶרֶצוֹ מֵאַרְנֹן עַד יַבֵּק עַד בְּנֵי
25 עַמּוֹן כִּי עָז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: * וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל עָרֵי הָאֱמֹרִי
26 * בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל בְּנֵי יִהְיֶה: * כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הָיָה וְהָיָה נִלְחָם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב
הָרֹאשׁוֹן וַיִּקַּח אֶת כָּל אֶרֶצוֹ מִדֹּד עַד אֲרֹנִן:
27 * עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִיִּים בְּאוֹ חֶשְׁבּוֹן תִּבְנֶה
וְתִכְוֶנֶן עִיר סִיחֹן: * כִּי אִשׁ יֵצֵא מִחֶשְׁבּוֹן
לְהִבָּרָה מִקִּרְיַת סִיחֹן אֲכָלָה עַד מוֹאָב בְּעָלִי בְּמֹרֶת
28 * אֲרֹנִן: * אוֹיֵל לֶךְ מוֹאָב אֲבָרָה עִם כְּמוֹשׁ נִתֵּן
בְּנֵי פְלִיטָם וּבְנֵי יִהְיֶה בְּשִׁבְיָה לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן:
29 * וַנִּירָם אֲבָד חֶשְׁבּוֹן עַד דִּיבֹן וְנָשִׁים עַד נָפַח
נֶאֱשַׁר עַד מִדְבָּא: * וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
30 * הָאֱמֹרִי: * וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ
בְּנֵי יִהְיֶה וַיִּירֹשׁ אֶת הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר שָׁם:
31 * וַיִּפְנּוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹז מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
לְקִרְאֵתָם הָיָה וְכָל עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי:
32 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי
אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אֶרֶצוֹ וַעֲשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן:
33 * וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ עַד בְּלָתִי הַשָּׂאִיר
לוֹ שָׂרִיד וַיִּירֹשׁוּ אֶת אֶרֶצוֹ:
כב

* וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר
לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ:

22 * Obsecro vt transire mihi liceat per terram
tuam . non declinabimus in agros & vineas:
non bibemus aquas ex puteis . via regia gra-
diemur , donec transeamus terminos tuos.
23 * Qui concedere noluit vt transirent Israel
per fines suos : quin potius exercitu congre-
gato , egressus est obuiam in desertum ; & ve-
nit in Iasa , pugnauitque contra eum . * A quo
percutus est in ore gladij : & possessa est terra
eius ab Arnon vsque Ieboc & filios Ammon:
quia forti praesidio tenebantur termini Am-
monitarum . * Tulit ergo Israel omnes ciui-
tates eius , & habitauit in vrbibus Amorrei , in
24 Efebon scilicet & viculis eius . * Vrbs Efebon
fuit Seon regis Amorraei , qui pugnauit con-
tra regem Moab , & tulit omnem terram qua
25 dirionis illius fuerat vsque Arnon . * Idcirco
dicitur in prouerbio : Venite in Efebon , aedifi-
cetur & construatut ciuitas Seon . * Ignis e-
gressus est de Efebon , flamma de oppido Seon
& deuorauit Ar Moabitarum , & habitatores
26 excelsorum Arnon . * Vae tibi Moab , peristi po-
pule Chamos . dedi filios eius in fugam , & fi-
lias in captiuitatem regi Ammoræorum Seon .
27 * Iugum ipsorum disperiit ab Efebon vsque
Dibon , laesi peruenerunt in Iophe & vsque
28 Madaba . * Habitauitque Israelin terra Am-
morraei . * Misit itaque Moyse qui explora-
29 runt habitatores . * Verteruntque se & ascen-
derunt per viam Basan , & occurrit eis Og rex
30 Basan cum omni populo suo pugnaturus in
Edrai . * Dixitque Dominus ad Moysem :
31 Ne timeas eum , quia in manu tua tradidi il-
lum , & omnem populum ac terram eius : fa-
ciesque ei sicut fecisti Seon regi Ammoræo-
rum habitatori Efebon .
32 * Percusserunt igitur & hunc cum filiis suis
& vniuersum populum eius vsque ad inter-
necionem , & possederunt terram illius .

CAP. XXII.

1 P Rofectique castrametati sunt in campestri-
bus Moab , vbi trans Iordanem Hiericho
fita est.

תרגום אונקלוס

22 * אֶעֱבֹרָה בְּאַרְצָךָ לֹא נִטְהַב בְּשָׂדֶה וּבְכָרִם לֹא נִשְׁתָּה
מִי בְּאֵר בְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֵלֶךְ עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבֻלְךָ:
23 * וְלֹא נִתֵּן סִיחֹן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֹּאסֶף
סִיחֹן אֶרֶץ כָּל עַמּוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה
24 * וַיָּבֹא יִהְיֶה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל: * וַיִּכְהוּ יִשְׂרָאֵל
לְפִי חֶרֶב וַיִּירֹשׁ אֶת אֶרֶצוֹ מֵאַרְנֹן עַד יַבֵּק עַד בְּנֵי
25 עַמּוֹן כִּי עָז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: * וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת
כָּל הָעָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל עָרֵי הָאֱמֹרִי
26 * בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל בְּנֵי יִהְיֶה: * כִּי חֶשְׁבּוֹן עִיר סִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הָיָה וְהָיָה נִלְחָם בְּמֶלֶךְ מוֹאָב בְּעָלִי בְּמֹרֶת
27 * אֲרֹנִן: * אוֹיֵל לֶךְ מוֹאָב אֲבָרָה עִם כְּמוֹשׁ נִתֵּן
בְּנֵי פְלִיטָם וּבְנֵי יִהְיֶה בְּשִׁבְיָה לְמֶלֶךְ אֱמֹרִי סִיחֹן:
28 * וַנִּירָם אֲבָד חֶשְׁבּוֹן עַד דִּיבֹן וְנָשִׁים עַד נָפַח
נֶאֱשַׁר עַד מִדְבָּא: * וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
29 * הָאֱמֹרִי: * וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת יַעֲזָר וַיִּלְכְּדוּ
בְּנֵי יִהְיֶה וַיִּירֹשׁ אֶת הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר שָׁם:
30 * וַיִּפְנּוּ וַיַּעֲלוּ דֶרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹז מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
לְקִרְאֵתָם הָיָה וְכָל עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי:
31 * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי
אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אֶרֶצוֹ וַעֲשִׂיתָ לוֹ כְּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן:
32 * וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ עַד בְּלָתִי הַשָּׂאִיר
לוֹ שָׂרִיד וַיִּירֹשׁוּ אֶת אֶרֶצוֹ:
כב

1 וַנִּטְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרֹוּ בְּמִישְׁרֵי מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יַרְחוֹ:

* Transibimus per terram tuam: non declinabimus neque ad agrum, neque ad vineam; neque bibemus aquam de puteo: via regia transibimus, quoad transferimus fines tuos.

* Et non concessit Seon Israel transire per fines suos, & congregavit Seon omnem populum suum, & exiit pugnare contra Israel in desertum. & venit in Iassa, & pugnavit contra Israel.

* Et percussit eum Israel in occisione gladij, & dominati sunt terræ eius ab Arnon usque Ieboc, usque ad filios Amman: quia Iazer termini filiorum Amman est.

* Et accepit Israel omnes civitates has, & habitavit Israel in omnibus civitatibus Amorraeorum in Efebon, & in omnibus vicinis ei.

* Est enim Efebon civitas Seon regis Amorraeorum. et sic debellavit regem Moab prius, & accepit omnem terram eius de manu eius usque Arnon.

* Ob hoc dicent enigmatista: Venite in Efebon, ut edificetur & construatur civitas Seon: quia ignis exiit ex Efebon, flamma de civitate Seon, & devoravit usque Moab, & devoravit columnas Arnon.

* Vae tibi Moab. peristi popule Chamos. venditi sunt filij eorum ut salventur, & filie eorum captivæ regi Amorraeorum Seon.

* Et semen eorum peribit Efebon usque Dibon. & uxores eorum adhuc accenderunt ignem in Moab.

* Et habitavit Israel in omnibus civitatibus Amorraeorum.

* Et misit Moyses ad considerandum Iazer, & ceperunt eam, & vicos eius, & expulerunt Amorraeam habitantem illic.

* Et reversi ascenderunt viam que in Basan, & exiit Og rex Basan in occursum eis, & omnis populus eius ad bellum in Edrai.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manus tuas tradidi eum, & omnem populum eius, & omnem terram eius. & facies ei sicut fecisti Seon regi Amorraeorum, qui habitabat in Efebon.

* Et percussit eum, & filios eius, & omnem populum eius, donec non relinqueret ibi vivum: & possederunt terram eorum.

CAP. XXII.

* Et discedentes filij Israel, castrametati sunt ad Occidentem Moab apud Jordanem iuxta Hiericho.

12 * παρελθούμεθα διὰ τῆς γῆς σου, ὅκ ἐκκλινέμεν ἔτε εἰς ἀγρὸν, ἔτε εἰς ἀμπελῶνα, ἔτε πόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατος· ὁδὸς βασιλικῆς πορεύσόμεθα, ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου.

23 * καὶ ὅκ ἐδώκεν σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ· καὶ συνέγαγεν σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, & ἐξῆλθε πρὸς τὰς ἀσκήτας τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἦλθεν εἰς ἰάσρα, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ.

24 * καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ ἐν φόνῳ μαχαίρας, καὶ κατέκυρτο τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ ὀρνέων ἕως ἰαβόκ, ἕως ἡνὶ ἀμμάν· ὅτι ἰαζὴς ὄρια ἡνὶ ἀμμάν ἐσιν.

25 * καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας, & κατέκνησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν ἀμορραίων ἐν ἐσεβὼν, καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρσούσαις αὐτῇ.

26 * ἐστὶ γὰρ ἐσεβὼν πόλις σηὼν & βασιλέως τῶν ἀμορραίων. καὶ ἔτῳς ἐπολέμησε βασιλεὺς μωάβ τῷ πρώτῳ. καὶ ἔλαβε πάντα τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.

27 * διὰ τούτου ἐρῶσιν αἱ αἰνιγματισταὶ, ἔλθετε εἰς ἐσεβὼν, ἵνα οἰκοδομηθῇ & κατασκευασθῇ πόλις σηὼν· ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ ἐσεβὼν, φλόξ ἐκ πόλεως σηὼν, καὶ κατέφαγεν ἕως μωάβ, καὶ κατέπρεσεν ἡλας ὀρνέων.

28 * καὶ οἱ μωάβ· ἀπώλου λαὸς χαμῶς· ἀπέδοθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμαλώτοι τῷ βασιλεῖ τῶν ἀμορραίων σηὼν.

29 * καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται ἐσεβὼν ἕως δαίβων. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ πρὸς ἐξέκαστον πῦρ ἐπὶ μωάβ.

30 * καὶ κατέκνησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν ἀμορραίων. καὶ ἀπέστειλε μωυσῆς κατὰ σκέψατος τὴν ἰασηρ, καὶ κατέλαβον αὐτήν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, & ἐξέβαλον τὸν ἀμορραῖον τὸν κατὰ κοῦτα ἐκεῖ.

31 * & ἐπὶ πρὸς φάωτες δυνέψαν ὁδὸν τὴν εἰς βασάν, & ἐξῆλθεν ὧν βασιλεὺς τῆς βασάνος εἰς συνδύστην αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς ἐδραῖν.

32 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν· μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖρας σου παρέδωκα αὐτὸν, & πᾶν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, & ποιήσεις αὐτὰ καθὼς ἐποίησας τῷ σηὼν βασιλεῖ τῶν ἀμορραίων, ὃς κατέκνη ἐν ἐσεβὼν.

33 * & ἐπάταξεν αὐτὸν, & οὐκ ἔμελλεν αὐτὸς, & πᾶν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως ἂν μὴ καταλείπῃ αὐτὸς ζῶντιν, & ἐκληρονομήσῃ τὴν γῆν αὐτῶν.

34 * καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν μωάβ πρὸς τὸν ἰορδάνην καὶ ἰερίχου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Transibo per terram tuam, non declinabimus per agrum neque per vineam, nec bibemus aquam cisternæ: via regia gradiemur, donec transierimus terminum tuum.

23 Et non dimisit Seon transire Israel per terminum suum. & congregavit Seon omnem populum suum, & egressus est in occursum Israel in desertum, & venit in Iassa, & iniit bellum cum Israel.

24 Et percussit eum Israel in ore gladij, & possederunt terram eius ab Arnon usque Ieboc usque ad filios Amon: quia fortis erat terminus filiorum Amon.

25 Et cepit Israel omnes civitates istas, & habitavit Israel in omnibus civitatibus Amorraei in Efebon & in omnibus viculis eius.

26 Quia Efebon civitas erat Seon regis Amorraei: & ipse iniit praelium cum rege Moab primū, & tulit omnem terram eius de manu eius usque Arnon.

27 Idcirco dicebant in proverbiis: Venite in Efebon, & edificetur & construatur civitas Seon: quia ventus vrens fortis sicut ignis egressus est de Efebon, & facientes praelium sicut flamma de civitate Seon, occiderunt populum qui habitabat in Har Moab, & sacerdotes qui ministrabant in domo deorum altarium Arnon.

28 Vae vobis Moabita, peristi popule qui serviebatis Chamos: tradidit filios suos obfides, & filias suas in captivitatem regi Amorraeorum Seon.

29 Et regnum cessavit ab Efebon, ablata est potestas à Dibon, & vastaverunt usque Nophe, quod est coniunctum ad Medaba.

30 Habitavitque Israel in terra Amorraei. Et declinaverunt & ascenderunt per viam Basan, & egressus est Og rex Basan & omnis populus eius in occursum eorum, ut iniret praelium in Edrai.

31 Dixitque Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi eum, & omnem populum eius, & terram eius. & facies ei sicut fecisti Seon regi Amorraeorum qui habitabat in Efebon.

32 Percusseruntque eum & filios eius & vniuersum populum eius, donec nullus remaneret ei qui euadere possit: & possederunt terram eius.

33 Profectique sunt filij Israel, & castrametati sunt in campestribus Moab citra Iordanem Iericho.

* וירא בלק בן צפור את כל-
 אשר עשה ישראל לאמרי: * ויגר מואב מפני
 העם מאד כי רב הוה ויקץ מואב מפני בני
 ישראל: * ויאמר מואב אל זקני מדין עתה
 ילחכו ויקהל את כל סביבתינו בלחך השור
 את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בער
 ההוא: * וישלח מלאכים אל בלעם בן
 בער פתורו אשר על הנגר ארץ בני עמו לקרא
 לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה בסור
 את עין הארץ והוא ישב ממלי: * ועתה
 לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא
 ממני ואולי אוכל נכרה בו ואגרשנו מן הארץ כי
 ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר:
 * וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם
 ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: * ויאמר
 אליהם לינו פה הלילה והשכתי אתכם דבר כאשר
 ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם:
 * ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
 עמך: * ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור
 מלך מואב שלח אלי: * הנה העם היצא ממצרים
 ויבס את עין הארץ עתה לכה קברה לי אתו ואולי
 אוכל להלחם בו וגרשתיו: * ויאמר אלהים
 אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי
 ברוך הוא: * ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי
 בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך
 עמכם: * ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו
 מאן בלעם הלך עמנו: * ויסף עוד בלק שלח
 שרים רבים ונכבדים מאלוה: * ויבאו אל-
 בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא
 תמנע מהלך אלי:

2 * Videns autem Balac filius Sephor omnia
 3 quæ fecerat Israel Amorrhæo, & quod per-
 4 timuissent eum Moabitæ, & impetum eius
 5 ferre non possent: * Dixit ad maiores natu
 Madian: Ita delebit hic populus omnes qui
 in nostris finibus commorantur, quomodo so-
 let bos herbas vsque ad radices carpere. ipse
 6 autem erat eo tempore rex in Moab. * Misit
 ergo nuncios ad Balaam filium Beor hario-
 7 lum, qui habitabat super flumen terræ filio-
 rum Ammon, ut vocarent eum & dicerent: Ec-
 8 ce egressus est populus ex Ægypto, qui ope-
 9 ruit superficiem terræ sedens contra me. * Ve-
 10 ni igitur & maledic populo huic, quia fortior
 me est, si quomodo possim percutere & eiice-
 11 re eum de terra. Noui enim quod benedictus
 sit cui benedixeris, & maledictus in quem ma-
 12 ledicta congereris. * Perrexeruntque se-
 niores Moab & maiores natu Madian habentes
 diuinationis precium in manibus. Cumque
 venissent ad Balaam, & narrassent ei omnia
 13 verba Balac, * Ille respondit: Manete hic no-
 cte, & respondebo quicquid mihi dixerit Do-
 minus. Manentibus autem illis apud Balaam,
 14 * Venit Deus, & ait ad eum: Quid sibi vo-
 15 lunt homines isti apud te? * Respondit
 Balac filius Sephor: Rex Moabitarum misit
 16 ad me, dicens: * Ecce populus qui egressus
 est de Ægypto, operuit superficiem terræ: ve-
 ni & maledic ei, si quomodo possim pugnans
 abigere eum.
 17 * Dixitque Deus ad Balaam: Noli ire cum
 eis: neque maledicas populo, quia benedi-
 ctus est.
 18 * Qui manè confurgens, dixit ad principes:
 Ite in terram vestram; quia prohibuit me Do-
 minus venire vobiscum.
 19 * Reuersi principes, dixerunt ad Balac: No-
 luit Balaam venire nobiscum.
 20 * Rursum ille multò plures & nobiliores
 quàm antè miserat, misit.
 21 * Qui cùm venissent ad Balaam, dixerunt:
 Sic dicit Balac filius Sephor, Ne cuncteris ve-
 nire ad me:

תרגום אונקלוס

3 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: * ויאמר מואב לסיבי מדין כען ישצון קהלא ית כל סחרננא כמא דמלחך חורא ית ירוקא דחקלא ובלק בן צפור מלכא למואב איה
 4 וישלח אנגריין לוח בלעם בן בער לפתור ארם דעל פרת ארע בני עמיה למקרי ליה למימר הא עמא נפק ממצרים
 5 ובען איתא כען לוי ית עמא דרין ארי תקיף הוא מני מאים איכול
 6 ואלו סבי מואב וסבי מדין וקסמא בידהון ואחו
 7 ואמר להון ביתו הכא כליליא ואתיב יתכון פתגמא כמא דמליל יהוה עמי ואוריכו רברבי
 8 ואמרו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: * ויסף עוד בלק שלח
 9 שרים רבים ונכבדים מאלוה: * ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
 10 ויאמרו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: * ויסף עוד בלק שלח
 11 שרים רבים ונכבדים מאלוה: * ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
 12 ויאמרו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: * ויסף עוד בלק שלח
 13 שרים רבים ונכבדים מאלוה: * ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
 14 ויאמרו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: * ויסף עוד בלק שלח
 15 שרים רבים ונכבדים מאלוה: * ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:
 16 ויאמרו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: * ויסף עוד בלק שלח
 17 שרים רבים ונכבדים מאלוה: * ויבאו אל-בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי:

* Et videns Balaac filius Sephor omnia quæ fecit Israel Amorrhæo: * Et timuit Moab populum valde, quia multi erant. & aggrauatus est Moab à facie filiorum Israel.

* Et dixit Moab senatui Madian: Nunc linget congregatio hæc omnes qui in circuitu nostro, sicut linget vitulus virentia ex campo. Et Balaac filius Sephor rex Moab erat in tempore illo.

* Et misit legatos ad Balaam filium Beor ad Petor qui est in flumine terræ filiorum populi eius ut vocarent eum, dicens: Ecce populus exiit ex Egypto: & ecce cooperuit faciem terræ; & hic sedet contiguus mihi.

* Et nunc veni, maledic mihi populum istum, quia fortior me est. si possumus percutere ex ipsis, et euiciam eos à terra. quia noui quia quibuscunque tu benedixeris, benedicti sunt: & quibuscunque maledixeris tu, & maledicti sunt.

* Et abiit senatus Moab & senatus Madian, et diuinationes in manibus eorum, & venerunt ad Balaam, & dixerunt ei verba Balaac:

* Et dixit ad eos: Diuertite huc noctem, & respondabo vobis verba quæ locutus fuerit Dominus ad me. Et manserunt principes Moab apud Balaam.

* Et venit Deus ad Balaam, & dixit ei: Quid homines isti apud te?

* Et dixit Balaam ad Deum: Balaac filius Sephor rex Moab misit eos ad me, dicens:

* Ecce populus exiit ex Egypto, & cooperuit faciem terræ: & nunc veni maledic mihi ei: si forte potero percutere eum, & euiciam eum.

* Et dixit Deus ad Balaam: Non ibis cum eis, neque maledices populo: est enim benedictus.

* Et surgens Balaam manè, dixit principibus Balaac: Reuertimini ad terram vestram: non dimittit me Dominus ire vobiscum.

* Et surgentes principes Moab, venerunt ad Balaam: & dixerunt: Non vult Balaam venire nobiscum.

* Et apposuit adhuc Balaac mittere principes plures, & honorabiliores istis.

* Et venerunt ad Balaam, & dicunt ei: Hæc dicit Balaac filius Sephor: Rogo te, ne cuncteris venire ad me.

* Ἐὶ δὼν βαλαὰκ υἱὸς Σεπφὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ ἀμορραίου. * καὶ ἐφοβήθη μοάβ τὸν λαὸν σφόδρα, ὅτι πολλοὶ ἦσαν. Ἐπεσώχθη δὲ μοάβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ.

* καὶ εἶπεν μοάβ τῇ γεγευσίᾳ μαδιαν, νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὐτῆς πᾶν τὸ κῶλον ἡμῶν, ὡς ἐκλείξει ὁ μόχθος τὰ χλωρὰ ἐν τῷ πεδίῳ. Ἐβαλαὰκ υἱὸς Σεπφὼρ, βασιλεὺς μοάβ ἐστὶν ὁ τὴν καιρὸν ἐκείνον.

* καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βαλαὰμ υἱὸν βεὼρ φαθυρὰ, ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καλεῖσθαι αὐτὸν, λέγων· ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐξ αἰγύπτου· καὶ ἰδὲ κατεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς. καὶ ἔδοξεν ἐκείνῳ ἐχρόμῳ μὲν.

* καὶ νῦν δὲ εἰς ἀρχαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχυρότερός μου ἐστίν· ἐδὼ δυνάμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς· ὅτι οἶδα ὅτι οὐκ αὐτὸν δύστην ἔσθαι, ἀλλὰ γλυτῶν· καὶ οὐκ αὐτὸν καθαράσθαι σὺν, καὶ κατατῆρανται.

* καὶ ἐπορεύθη ἡ γεγευσία μοάβ, καὶ ἡ γεγευσία μαδιαν, καὶ τὰ μωαβίται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἦλθον πρὸς βαλαὰμ· καὶ εἶπον αὐτῷ τὰ ῥήματα βαλαὰκ.

* καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, κατελύσατε αὐτὰς τὴν νύκτα, Ἐποκλειθήσεται ὑμῖν τὰ ῥήματα ἀπὸ λαλήσεως κύριος πρὸς με. καὶ κατέμειναν ὁ ἀρχὸντες μοάβ πρὸς βαλαὰμ.

* καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς βαλαὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί ἔστιν ἄνθρωποι οὗτοι πρὸς σὺ;

* καὶ εἶπε βαλαὰμ πρὸς τὸν θεόν· βαλαὰκ υἱὸς Σεπφὼρ βασιλεὺς μοάβ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς με, λέγων·

* ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐξ αἰγύπτου, καὶ ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ νῦν δὲ εἰς ἀρχαί μοι αὐτὸν· εἰ ἄρα δύστην ἔσθαι πατάξαι αὐτὸν, καὶ ἐκβαλῶν αὐτόν.

* καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς βαλαὰμ, ἐπορεύσῃ μετ' αὐτῶν, ἐξῆ κατάρσῃ τὸν λαόν, ἐπὶ τὸν δόλοισιν αὐτοῦ. * καὶ ἀνέστης βαλαὰμ τῷ πρωτῷ εἶπε τοῖς ἀρχαῖς βαλαὰκ, ἔσθαι ἡμεῖς τε πρὸς ἡμᾶς γλυτῶν ὑμῶν, & ἀφίνοί με κύριος πορεύεσθαι μετ' ὑμῶν.

* καὶ ἀνέστησαν ὁ ἀρχὸντες μοάβ, ἦλθον πρὸς βαλαὰμ, & εἶπαν, & θέλει βαλαὰμ πορεύεσθαι μετ' ἡμῶν.

* Ἐπεσέβετο ἔτι βαλαὰκ ἀποστείλαι ἀρχόντας πλείους, καὶ ἐνιμωτέρας τούτων. * καὶ ἦλθον πρὸς βαλαὰμ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, τάδε λέγει βαλαὰκ ὁ τοῦ Σεπφὼρ, ἀξιώσε, μὴ ὀκνήσης ἐλθεῖν πρὸς με.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et vidit Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo. * Et timuit Moab valde à conspectu populi, quia multus erat: & angustius est Moab à facie filiorum Israel.

* Dixitque Moab senioribus Madian: Nunc consumabunt cætus hic omnia quæ in circuitu nostro sunt, sicut lambit bos herbam agri. Balac autem filius Sephor erat rex Moabitarum in illo tempore.

* Et misit nuncios ad Balaam filium Beor in Petor Syriæ, quæ est iuxta Euphratem in terra filiorum populi sui, ut vocarent eum, dicentes: Ecce populus egressus est de Egypto: ecce cooperuit terram, ita ut radij solis non possint eam pertingere. & ipse habitat contra me.

* Et nunc veni, obsecro, maledic pro me populo huic, quia fortior me est: si forte possum pugnare contra eum, & euicere eum de terra. noui enim quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus cui maledixeris.

* Abieruntque senes Moab & senes Madian, & precium diuinationis in manibus eorum: & venerunt ad Balaam, & locuti sunt cum eo verba Balac.

* Dixitque eis: Manete hic nocte hac, & respondebo vobis verbum Domini ad Balaam, & ait: Qui sunt viri isti qui sunt tecum?

* Et venit verbum à facie Balac: & dixit Balac filius Sephor rex Moab ad Balaam, & dicunt ei: Hæc dicit Balac filius Sephor: Rogo te, ne cuncteris venire ad me.

* Et timuit Moab valde à conspectu populi, quia multus erat: & angustius est Moab à facie filiorum Israel.

* Dixitque Moab senioribus Madian: Nunc consumabunt cætus hic omnia quæ in circuitu nostro sunt, sicut lambit bos herbam agri. Balac autem filius Sephor erat rex Moabitarum in illo tempore.

* Et misit nuncios ad Balaam filium Beor in Petor Syriæ, quæ est iuxta Euphratem in terra filiorum populi sui, ut vocarent eum, dicentes: Ecce populus egressus est de Egypto: ecce cooperuit terram, ita ut radij solis non possint eam pertingere. & ipse habitat contra me.

* Et nunc veni, obsecro, maledic pro me populo huic, quia fortior me est: si forte possum pugnare contra eum, & euicere eum de terra. noui enim quod benedictus sit cui benedixeris, & maledictus cui maledixeris.

* Abieruntque senes Moab & senes Madian, & precium diuinationis in manibus eorum: & venerunt ad Balaam, & locuti sunt cum eo verba Balac.

* Dixitque eis: Manete hic nocte hac, & respondebo vobis verbum Domini ad Balaam, & ait: Qui sunt viri isti qui sunt tecum?

* Et venit verbum à facie Balac: & dixit Balac filius Sephor rex Moab ad Balaam, & dicunt ei: Hæc dicit Balac filius Sephor: Rogo te, ne cuncteris venire ad me.

17 * כִּי־כִבֵּד אֶכְבֶּדְךָ מֵאֵד וְכָל־אֲשֶׁר־תֹּאמַר אֵלַי אֲעֹשֶׂה
 18 וְלִכְרוֹנָה נִמְלֶכְכָּה לִי אֶת־הָעַם הַזֶּה׃ * וַיַּעַן
 בָּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּי בָלָק אִם־יִתֶּן־לִי בָלָק
 מִלֵּא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לַעֲבֹד אֶת־פִּי יְהוָה
 19 אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה׃ * וַעֲתִידָהּ
 שְׂבוּנָה בְּזֶה גַם־אַתָּם הַלֵּילָהּ וְאַדְעֶה מִרְּ-
 20 יִסָּף יְהוָה דְּבַר עִמִּי׃ * וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלְעָם
 לֵימֹר וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרֹא לְךָ בְּנֵי־הָאֲנָשִׁים
 קוֹם לְךָ אַתָּם וְאֶךְ אֶת־הַדְּבַר אֲשֶׁר־אָרְבֵּר אֵלֶיךָ
 21 אַתּוֹ תַעֲשֶׂה׃ * וַיָּקָם בָּלְעָם בִּבְקָר וַיַּחֲבֹשׂ אֶת־
 22 אֶתְנֹו וַיֵּלֶךְ עִם־שְׁרֵי מוֹאָב׃ * וַיַּחֲרֹאֶף אֱלֹהִים
 כִּי־הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְּיָצֵב מִלֶּאךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ לִשְׁטָן
 לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל־אֶתְנֹו וּשְׁנֵי נַעֲרָיו עִמּוֹ׃
 23 * וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ
 וַחֲרָבוֹ שְׁלוֹפָהּ בִּידוֹ וַתֵּט הָאֵתוֹן מִן־הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ
 בִּשְׁדָּרוֹ וַיֵּךְ בָּלְעָם אֶת־הָאֵתוֹן לַחֲטָתָהּ הַדֶּרֶךְ׃
 24 * וַיַּעֲמֵד מִלֶּאךְ יְהוָה בְּמִשְׁעוֹל הַכֹּרְמִים גֵּדֵר מִזֶּה
 25 וַגֵּדֵר מִזֶּה׃ * וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה
 וַתֵּלַחֵץ אֶל־הַקִּיר וַתֵּלַחֵץ אֶת־רִגְלָהּ בָּלְעָם גַּל־
 26 הַקִּיר וַיִּסָּף לַחֲכָתָהּ׃ * וַיִּוָּסֶף מִלֶּאךְ יְהוָה עֲבוּר
 וַיַּעֲמֹד בְּמָקוֹם צָר גֵּשֶׁר גֵּאִין דֶּרֶךְ לַנְּטוֹרֹת יַמִּין
 27 וּשְׂמֹאל׃ * וַתֵּרָא הָאֵתוֹן אֶת־מִלֶּאךְ יְהוָה
 וַתִּרְבֵּץ תַּחֲרֹת בָּלְעָם וַיַּחֲרֹאֶף בָּלְעָם וַיֵּךְ אֶת־הָאֵתוֹן
 28 בְּמִקֵּל׃ * וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת־פִּי הָאֵתוֹן וַתֹּאמֶר
 לְבָלְעָם מִרְּעִשִׁיתִי לְךָ כִּי הִכִּיתַנִּי זֶה שֵׁלֶשׁ רִגְלִים׃
 29 * וַיֹּאמֶר בָּלְעָם לָאֵתוֹן כִּי הִתְעַלַּלְתָּ בִּי לוֹ יֵשׁ־חֶרֶב
 30 בְּיָדִי כִּי עָתִידָהּ הִרְגָתִיךָ׃ * וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל־
 בָּלְעָם הֲלוֹא אֲנִכִּי אַתָּנֶךָ אֲשֶׁר־רָכַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד־
 הַיּוֹם הַזֶּה׃ הֲחִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה
 וַיֹּאמֶר לֹא׃

17 *Paratum habeo honorare te: & quicquid
volueris, dabo tibi. veni & maledic populo
isti.

18 * Respondit Balaam : Si dederit mihi Ba-
lac plenam domum suam argenti & auri,
non potero immutare verbum domini Dei
mei, vt vel plus vel minus loquar.

19 * Obsecro vt hic maneatis etiam hac nocte,
vt scire queam quid mihi rursus respondeat
Dominus.

20 * Venit ergo Deus ad Balaam nocte, & ait ei: Si vocare te venerunt homines isti, surge, & vade cum eis: ita duntaxat, vt quod tibi praecepero, facias.

21 * Surrexit Balaam manè, & strata asina sua,
profectus est cum eis.

22 ¹ * Et iratus est Deus. stetitque angelus Domini in via contra Balaam, qui sedebat asina, & duos pueros habebat secum.

23 ² Cernens asina angelum stantem in via,
euaginato gladio, auertit se de itinere, & ibat
E per agrum. quam cum verberaret Balaam, &
vellet ad semitam reducere,

24. * Stetit angelus in angustiis duarum ma-
ceriarum, quibus vineæ cingebantur.

25 * Quem videns asina, iunxit se parieti, &
attriuit sedentis pedem. At ille iterum verbe-
rabat eam.

26 * Et nihilominus angelus ad locum angustum transiens, vbi nec ad dexteram nec ad sinistram poterat deuiari, obuius stetit.

27 *Cumque vidisset asina stantem angelum,
concidit sub pedibus sedentis. qui iratus, ve-
hementius cedebat fuste latera eius.

28 * Aperuitque Dominus os asinæ, & locu-
ta est: Quid feci tibi? cur percutis me ecce
iam tertio?

29 * Respondit Balaam : Quia commeruisti,
& illulisti mihi. Vtinam haberem gladium, vt
F te percuterem!

30 * Dixit asina : Nonne animal tuum tui,
cui semper sedere consueuisti usque in presen-
tem diem ? Dic quid simile vnquam fecerim
tibi ? At ille ait : Nunquam.

תרגום אונקלוס

אֲרִי יִקְרָא אֶיִקְרִינֶךָ לְחֹדָא וְכָל דְּתִימַר לִי אֶעֱבֹד וְאַתָּה כַּעַן לוֹט לִי יֵת עֲמָא הָרִין :
 בְּלֹק מִלּוּ בִּיחִיָּה כֶּסֶף וְדָהֵב לִית לִי רְשׁוֹ לְמַעֲבָר עַל גְּזִירַת מִימְרָא דִּינִי אֱלֹהֵי לְמַעֲבָר זַעֲרִיתָ אוֹ רַבְתָּא :
 וְאַתָּה מִימַר מִן קֳדָם יְיָ לֹחַ בְּלַעַם בְּלִילִיא וְאַמַּר לִיהּ אִם לְמַקְרִי לֶךְ אֲתוּ גְבֻרָא קוֹם אֵיל עֲמָחוֹן וּבְרַם
 וְקָם בְּלַעַם בְּצַפְרָא וְזִרְזִי יָת אֲתַנְיָה וְאַזְלַעַם רַבְרַבִּי מוֹאֵב :
 וְחִזְרַת אֲתַנָּא יָת מִלְּאֲכָא דִּינִי מַעֲתֵד בְּאוֹרְחָא :
 וְאַזְלַעַם אֲתַנָּא מִן אוֹרְחָא וְאַזְלַת בְּחֻקְלָא וּמַחָא בְּלַעַם יָת אֲתַנָּא לְאַסְטִיּוּתָהּ בְּאוֹרְחָא :
 וְחִזְרַת אֲתַנָּא יָת מִלְּאֲכָא דִּינִי וְאַדְחַקַת עִם כְּתִילָא וְדַחֲקִית יָת רְגֵלָא דְּבְלַעַם :
 וְאַזְסַף מִלְּאֲכָא דִּינִי לְמַעֲבָר וְקָם בְּאַחַר עֵק דְּלִית אוֹרַח לְמַשְׁטִי לִימִינָא וּלְשִׁמְאֵלָא :
 וְפַתַּח יְיָ יָת פּוֹמָא דְּאַתְנָא וְאַמְרַת :
 וְאַמַּר בְּלַעַם לְאַתְנָא אֲרִי חִיִּיכָּת בִּי אֵילָפוֹן אִית חֲרָבָא בִּידֵי אֲרִי :
 וְאַמְרַת אֲתַנָּא לְבְלַעַם הֲלֵא אֲנָא אֲתַנְךָ דְּרַכְבְּתָּ עָלִי מְרִאֲיִתְךָ עַד יוֹמָא הָרִין הַמִּלְךְ אֵלִיפַנָּא לְמַעֲבָר :
 וְדִרְזִין וְאַסַּר לֵא :

*Honorable enim honorabo te valde: et quæ-
cumque dixeris mihi, faciam: & veni maledic po-
pulo isti.

*Et respondit Balaam, et dixit principibus Ba-
laam: Si det mihi Balaac plenam domum suam argen-
to & auro, non potero transgredi verbum Domini
Dei, ut faciam illud paruum aut magnum.

*Et nunc manete hic et vos noctem hanc, et co-
gnoscam quid apponet Dominus loqui ad me.

*Et venit Deus ad Balaam nocte, & dixit ei:
Si ad vocandum te aduenerunt homines isti, surgens
sequere eos. sed verbum quod loquar ad te, hoc
facies.

*Et surgens Balaam manè, strauit asinam suam,
& abiit cum principibus Moab.

*Et iratus fuit furore Deus, quia abiit ipse.
Et surrexit angelus Dei in via, ut calumniaretur
eum, & ipse infederat in asinam suam, & duo
pueri eius cum eo.

*Et videns asina angelum Dei resistentem in
via, & gladium euaginatū in manu eius, declinauit
asina à via, & ibat ad campum, & percussit asi-
nam, ut dirigeret eam in via.

*Et stetit angelus Dei in sulcis vinearum, sepes
hinc & sepes inde.

*Et videns asina angelum Dei, constrinxit seip-
sam ad parietem, & compressit pedem Balaam: &
apposuit adhuc verberare eam.

*Et apposuit angelus Dei abiens, & substitit in
loco angusto, in quo non erat declinare ad dexteram
neque ad sinistram.

*Et videns asina angelum Dei, subsedit sub-
tus Balaam. & iratus est Balaam, & verberabat
asinam in virga.

*Et aperuit Deus os asinae, & dicit Balaam:
Quid feci tibi, quia percussisti me hac tertia
vice?

*Et dixit Balaam asinae: Quia illusisti me: &
si habuissem gladium in manu mea, iam purgis-
sem te.

*Et dicit asina Balaam: Non ego asina tua,
in qua ascendisti à iuuentute tua usque hodie-
rum diem: num contemptu contemnens feci tibi
sic? ille autem dixit: Non.

17 * ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε (φόνος), καὶ ὅσα δὴ εἶπες μοι,
ποιήσω· καὶ δὲ οὗτοι ἔπικατάραι τὸν λαὸν τοῦτον.

18 * καὶ ἀπεκρίθη βαλαάμ, καὶ εἶπε τοῖς ἀρχούσι βαλαάμ,
ἐὰν δώ μοι βαλαάκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυ-
σίου, οὐδ' ἠθέλωμαι παρὰ τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ, ποι-
19 ῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα. * καὶ νῦν ὑπομένετε αὐτὸ
καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσωμαι τί περσθήσεται κύ-
ριος λαλήσαι πρὸς με.

20 * καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς βαλαάμ νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ,
εἰ καλέσαι σε παρήσαν (ὁ) ἄνθρωποι οὗτοι, ἀνάστας ἀκολού-
θηθῇ αὐτοῖς. ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐν λαλήσω πρὸς σε, ἔστω ποιήσεις.

21 * καὶ ἀνάστας βαλαάμ τοπρῶι, ἐπέσχεξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ,
καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων μωάβ.

22 * καὶ ὡς γένηται θυμῷ ὁ θεός, ὅτι ἐπορεύθη αὐτός. καὶ ὡς-
τη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔπαι τῆς ὁδοῦ ἐν διαβάλλειν αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ἔπαι βεβήκει ἔπαι τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ
μετὰ αὐτοῦ.

23 * καὶ ἰδοὺσα ἡ ὄντι τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ὡς θεσηκότα ἐν
τῇ ὁδῷ, & τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἔξ-
έκλινεν ἡ ὄντι ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον· καὶ ἐ-
πάταξε τὴν ὄνον τοῦ διδύμαυ αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

24 * καὶ ἔση ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς ἀνταξίαι τῶν ἀμπέ-
λων· φραγμός ἐν τοῖς ἐνδοῖς, καὶ φραγμός ἐν τοῖς ἐξωτοῖς.

25 * καὶ ἰδοὺσα ἡ ὄντι τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ, περιέτληψεν
ἐαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέτληψεν τὸν πόδα βαλαάμ·
& περιέτληπε ἐπὶ μαστίγῃ αὐτήν·

26 * καὶ περιέτληπε ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀπελθόν· καὶ ὑ-
πέστη ἐν τῷ πῶσι, εἰς ὃν οὐκ ἔκλινεν ἀλλ' ἐκκλίναντες οὐδέ ἀ-
εισερεῖν.

27 * καὶ ἰδοὺσα ἡ ὄντι τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ (ὡς) ἐκείνου ἐ-
ποκάτω βαλαάμ· καὶ ἐθυμώθη βαλαάμ, & ἔτυπεν τὴν
ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ.

28 * καὶ ἠνοῖξεν ὁ θεός τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει τῇ βα-
λαάμ· τί πεποίηκά σοι, ὅτι ἐμπέπαιχάς με τοῦτο τριῖτον;

29 * καὶ εἶπε βαλαάμ τῇ ὄντι, ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, & εἰ εἶ-
χον μάχαιραν ἐν χειρὶ μου, ἦδη δὴ ἔξεκνήτησά σε.

30 * καὶ λέγει ἡ ὄντι πρὸς βαλαάμ, οὐκ ἐγὼ ἡ ὄντι (εἰ) εἶ-
πες ἐπὶ βλαφῆς ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς ἡμέρας; μὴ ὑπε-
ρηγάει ὑπερδύσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὃ εἶπεν, ἐχί.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

17 Quia honore honorabo te valde: & omnia quæ dixeris mihi faciam: & veni nunc maledic pro me populo huic. Responditque
Balaam, & ait seruis Balac: Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non habeo facultatem transgrediendi decretum verbi domini
Dei mei, ut faciam rem minimam aut magnam.

18 Nunc autem expectate, obsecro, etiam vos hic nocte hac, ut sciam quid rursus Domi-
nus loquatur mecum. Venitque verbum à facie Domini ad Balaam nocte, & ait ei: Si ut vocarent te, venerunt viri isti, surge, va-
de cum eis. veruntamen quodcumque verbum loquar tecum, illud facies.

19 Surrexitque Balaam manè, & strauit asinam suam, &
abiit cum principibus Moab. Et iratus est furor Domini eo quod ille abiisset: & stetit angelus Domini in via, ut aduersaretur ei; &
ipse sedebat super asinam suam, & duo pueri eius ibant cum eo.

20 Viditque asina angelum Domini stantem in via, & gladius eius
euaginatus erat in manu sua: & declinauit asina à via, & ibat per agrum. & percussit Balaam asinam, ut inclinaret eam ad viam.

21 Et stetit angelus Domini in semita vinearum ubi sepes erat ex utraque parte.
Et vidit asina angelum Domini, & strinxit se cum pariete, & constrinxit pedem Balaam ad parietem; & addidit percutere eam.

22 Et addidit angelus Domini transire, & stetit in loco angusto, ubi non erat via ut declinaret ad dexteram neque ad sinistram.
Viditque asina angelum Domini, & concidit sub Balaam. & iratus est furor Balaam, & percussit asinam baculo.

23 Et aperuit Dominus os asinae, & dicit ad Balaam: Quid feci tibi quia percussisti me iam tribus vicibus?
Et ait Balaam ad asinam: Quia illusisti mihi. utinam esset gladius in manu mea, quia nunc occidisset te.

24 Dixitque asina ad Balaam: Nonne ego sum asina tua super quam sedisti ex quo esse cœpisti usque in diem hanc? nunquid consuetudine con-
sueui sic facere tibi? Et ait: Non.

* ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את-
 מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפוח בידו ויקד
 וישתחו לאפיו: * ויאמר אליו מלאך יהוה על-
 מה הכיר את אתנך זה שלוש רגלים הנח
 אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי:
 * ותראני והאתון ותט לפני זה שלש רגלים
 אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכרה הרגתי
 ואותה החייתי: * ויאמר בלעם אל מלאך
 יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי
 בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי:
 * ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים
 ואפס את הדבר אשר אדבר אליך גתו תדבר
 וילך בלעם עם שרי בלק: * וישמע בלק כי
 בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר
 על גבול ארנן אשר בקצה הגבול: * ויאמר בלק
 אל בלעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא לך
 למרה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך:
 * ויאמר בלעם אל בלק הנח באתי אליך עתה
 היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישנים אלהים
 בפי אתו אדבר: * וילך בלעם עם בלק ויבאו
 קרית חצור: * ויזבח בלק בקר וצאן וישלח
 לבלעם ולשרים אשר אתו: * ויהי בבקר
 ויקח בלק את בלעם ויעלהו במורת בעל וירא
 משם קצרו העם:

כג

* ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
 מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים:
 * ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם
 פרואיל במזבח:

CAP. XXIII.

* Dixitque Balaam ad Balac: **A**edifica mihi
 hic septem aras, & para totidem vitulos e-
 iusdemque numeri arietes.

* Cumque fecisset iuxta sermonem Ba-
 laam, imposuerunt simul vitulum & arietem
 super aram.

תרגום אונקלוס

* ובלא יי ית עיני בלעם וחזא ית מלאכא דיי מעמד באורחא וחרביה שליפא בידיה וכרע וסגיד לאפיה: *
 * וחזני אתנא וססת מן * וחזני אתנא וססת מן * וחזני אתנא וססת מן *
 * ויאמר בלעם למלאכא דיי חביה ארי לא ידעית * ויאמר בלעם למלאכא דיי חביה ארי לא ידעית *
 * ויאמר מלאכא דיי לבלעם אזיל עם גבריא ולחוד ית פתנמא דאמליל * ויאמר מלאכא דיי לבלעם אזיל עם גבריא ולחוד ית פתנמא דאמליל *
 * ושמע בלק ארי אתא בלעם ונפק לקדמותיה לקרמא דמואב דעל חחום ארנון דבסטר * ושמע בלק ארי אתא בלעם ונפק לקדמותיה לקרמא דמואב דעל חחום ארנון דבסטר *
 * ויאמר בלק לבלעם הלא משלח שליחתי לותך למקרי לך למרה לא אחיתא לותי תבקשטא חויתא אמר לית אכא יכיל לקריתך: * ויאמר בלק לבלעם הלא משלח שליחתי לותך למקרי לך למרה לא אחיתא לותי תבקשטא חויתא אמר לית אכא יכיל לקריתך: *
 * ויאמר בלעם לבלק הא אתיתי לותך קען חמיכל יכילנא למלא מרעם פיתנמא דשני יי בפומי יתיה אמליל: * ויאמר בלעם לבלק הא אתיתי לותך קען חמיכל יכילנא למלא מרעם פיתנמא דשני יי בפומי יתיה אמליל: *
 * ונכיס בלק חורין ועאן ושרר לבלעם ולרברבא דעיומיה: * ונכיס בלק חורין ועאן ושרר לבלעם ולרברבא דעיומיה: *
 * ויחזו בצפרא ודבר בלק ית בלעם * ויחזו בצפרא ודבר בלק ית בלעם: *
 * ויחזו בצפרא ודבר בלק ית בלעם * ויחזו בצפרא ודבר בלק ית בלעם: *

כג

* ויאמר בלעם לבלק בנה לי תבא שבעה מדבחין ואחמין לי תבא שבעה חורין ושבעה דכרין: * ויאמר בלעם לבלק בנה לי תבא שבעה מדבחין ואחמין לי תבא שבעה חורין ושבעה דכרין: *
 * ויעבר בלק כסא דמליל * ויעבר בלק כסא דמליל: *

³¹ Reuelavit autem Deus oculos Balaam, & vidit angelum Domini resistentem in via, & gladium euaginatum in manu eius. & inclinans, adoravit faciem.

³² Et dixit ei angelus Dei: Quare percussisti asinam tuam hac tertia vice? & ecce ego exiui in de- tractionem tuam; quia non regalis via tua coram me.

³³ Et videns me asina, declinauit à me hac tertia vice. et nisi declinasset à me, nunc igitur te quidem occidissem, illam autem reseruasssem.

³⁴ Et dixit Balaam angelo Domini: Peccaui; non enim sciebam quod tu mihi restitisti in via in occursum meum. & nunc si non tibi placet, reuertar.

³⁵ Et dixit angelus Dei ad Balaam: Vade cum hominibus. veruntamen verbum quod loquar ad te, hoc custodies ad loquendum. & abiit Balaam cum principibus Balaac.

³⁶ Et audiens Balaac quod venit Balaam, exiuit in occursum ei in ciuitatem Moab, quæ est in finibus Arnon, quæ est ex parte terminorum.

³⁷ Et dixit Balaac ad Balaam: Nonne mittens misi ad te vocare te? quare non venisti ad me? verè non potero honorare te?

³⁸ Et dixit Balaam ad Balac: Ecce venio ad te nunc: potens sum loqui quod verbum quodcunque immiserit Deus in os meum, hoc custodiam ad loquendum.

³⁹ Et abiit Balaam cum Balaac, & venerunt in ciuitates diuersiorum:

⁴⁰ Et sacrificauit Balaac oues & vitulos: et misit Balaam & principibus qui cum eo.

⁴¹ Et factum est manè: & accipiens Balaac Balaam, adduxit eum ad statuam Baal, & ostendit ei inde partem quandam populi.

CAP. XXIII.

¹ Et dixit Balaam Balaac: Edifica mihi hic septem altaria, & para mihi hic septem vitulos & septem arietes.

² Et fecit Balaac quemadmodum dixit ei Balaam, & obtulit vitulum & arietem super altare.

³¹ ἀπεκάλυψε ὁ θεὸς τῷ ὀφθαλμοῖς βαλαάμ, καὶ ὤρα τὸν ἄγγελον κυρίου ἀντισταθμίζοντα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐκτεταμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ κύνψας προσκυύησε τὸ προσώπῳ.

³² καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ, διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι οὐκ ἀσεβία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου.

³³ καὶ ἰδοὺσα με ἡ ὄνος, ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο τρίτον. καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ, νῦν οὖν σε μὲν δυνάμει ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' αὖ καταποιήσαιμι.

³⁴ καὶ εἶπε βαλαάμ τῷ ἄγγέλῳ κυρίου, ἡμαρτήκα· οὐ γὰρ ᾔπιστάμην ὅτι σύ μοι ἀντισταθμίζας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησίν μου. καὶ νῦν εἰ μὴ θεὸς δέξεται, ἀποστρεφθήσομαι.

³⁵ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς βαλαάμ, συμπορεύθητι μετ' ἰσὺν ἀνθρώπων. πλὴν τὸ ῥῆμα ὃ δυνάμει λαλήσω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι. καὶ ἐπορεύθη βαλαάμ μετ' ἰσὺν δρχόντων βαλαάκ.

³⁶ καὶ ἀκούσας βαλαάκ, ὅτι ἦλθε βαλαάμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν μωάβ, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῶν ὁρίων δρυῶν, ἥ ἐστιν ἐν μέσσις τῶν ὁρίων.

³⁷ καὶ εἶπε βαλαάκ πρὸς βαλαάμ, οὐχὶ ἀποστείλας ἀπέστειλα πρὸς σέ, καλέσαι σε, διατί οὐκ ἦρχου πρὸς με; ὄντως οὐ δύνηθαι μὴταί σε;

³⁸ καὶ εἶπε βαλαάμ πρὸς βαλαάκ, ἰδοὺ ἤκω πρὸς σέ νῦν· δυνατὸς εἰμι λαλήσαι τί τὸ ῥῆμα ὃ δυνάμει λαλήσῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλήσαι.

³⁹ καὶ ἐπορεύθη βαλαάμ μετ' βαλαάκ· καὶ ἦλθον εἰς πόλιν ἐπαύλεων.

⁴⁰ καὶ ἐθύσεν βαλαάκ θύματα καὶ μόχλους· καὶ ἀπέστειλε τῷ βαλαάμ καὶ τοῖς ἀρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ.

⁴¹ καὶ ἐγρήθη πρὸς τὸν βαλαάκ τὸν βαλαάμ, ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν σήλην τοῦ βααλ, καὶ ἐδίδεν αὐτῷ ἐκείθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

καγ'.

¹ Καὶ εἶπε βαλαάμ τῷ βαλαάκ, οἰκοδόμησόν μοι ἐν ταῦθα ἐπὶ βωμοῖς, καὶ ἐτίμασόν μοι ἐν ταῦθα ἐπὶ μόχλοις, καὶ ἐπὶ κριοῖς.

² καὶ ἐποίησε βαλαάκ ὃν τρόπον εἶπε αὐτῷ βαλαάμ, καὶ ἀνήνεγκε μόχλον καὶ κρὶν ἐπὶ τὸν βωμόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Aperuitque Dominus oculos Balaam, & vidit angelum Domini stantem in via; & gladius eius euaginatatus erat in manu sua: & incurtus est, & adoravit in faciem suam.

² Dixitque ei angelus Domini: Cur percussisti asinam tuam iam tertia vice? ecce ego egressus sum ut aduerfaret tibi; quia notum est coram me, quod tu volebas ire per viam contra me.

³ Viditque me asina, & declinauit a facie mea iam tertia vice. & nisi declinasset a facie mea, nunc enim te quoque occidissem, & eam reseruasssem.

⁴ Dixitque Balaam ad angelum Domini: Peccaui; quia nesciebam quod tu stares in occursum meum in via. nunc autem si displicet coram te, reuertar.

⁵ Et ait angelus Domini ad Balaam: Vade cum viris: sed verbum quod locutus fuero tecum, illud loquaris. & abiit Balaam cum principibus Balac.

⁶ Et audiuit Balac quod veniebat Balaam, & egressus est in occursum eius in vrbe Moab, quæ est iuxta terminum Arnon, quæ est in latere termini.

⁷ Dixitque Balac ad Balaam: Nonne mittens misi ad te, ut vocarem te? cur non venisti ad me? nunquid verè dicebas, quod non poteram honorare te?

⁸ Dixitque Balaam ad Balac: Ecce nunc venio ad te: nunquid possum loqui aliquid? verbum enim quod Dominus posuerit in ore meo, illud loquar.

⁹ Abiitque Balaam cum Balac, & venerunt in urbem provincie eius.

¹⁰ Et occidit Balac oues & boues, & misit ad Balaam, & ad principes qui erant cum eo.

¹¹ Et facto manè, tulit Balac Balaam, & duxit eum in excelsa Dei sui; & vidit inde extremam partem populi.

CAP. XXIII.

¹ Dixitque Balaam ad Balac: Edifica mihi hic septem aras, & para mihi hic septem boues & septem arietes.

² Et fecit Balac sicut locutus fuerat Balaam: & obtulerunt Balac & Balaam bouem & arietem super vnamquamque aram.

* ויאמר בלעם לבלק התיצב על-עלתך ואלכר
 אולי יקרר יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי
 לך וילך שפי: * ויקרא להים אל-בלעם ויאמר
 אליו את-שבעת המזבחות ערכתי ואעל פרואיל
 במזבח: * וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר
 שוב אל-בלק וכר תדבר: * וישב אליו והגה
 נצב על-עלתו הוה וכל-שרי מואב: * וישא
 משלו ויאמר מן-הארם ינחני בלק מלך-מואב
 מהררי קדם לכו ארה לי יעקב ולכה זעמרה
 ישראל: * מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא
 זעם יהוה: * כי מראש צרים נראנו
 ומנבעות אשורנו הן-עם לבדר ישכון ובגוים
 לא יתחשב: * מי מנה עפר יעקב ומספר את-
 רבע ישראל תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי
 כמהו: * ויאמר בלק אל-בלעם מה עשית
 לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת בך:
 * ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו
 אשמר לדבר: * ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל-
 מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצחו תראה
 וכלו לא תראה וקבנו לי משם: * ויקחהו שדה
 צפיים אל-ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל
 פרואיל במזבח: * ויאמר אל-בלק התיצב כה על-
 עלתך ואנכי אקרה כה: * ויקר יהוה אל-בלעם
 וישם דבר בפי ויאמר שוב אל-בלק וכה תדבר:
 * ויבא אליו והנו נצב על-עלתו ושרי מואב אתו
 ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: * וישא משלו ויאמר
 קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: * לא איש
 אל ויכזב ובן-אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה
 ודבר ולא יקימנו: * הנה בך לקחתי וברך ולא
 אשיבנה:

* Dixitque Balaam ad Balac: Sta paulisper iuxta
 holocaustū tuum, donec vadā, si fortē occur-
 rat mihi Dñs, & quodcunq; imperauerit, lo-
 quar tibi. Cumq; abiisset velociter, * Occurrit
 illi Deus. locutusq; ad eum Balaam, Septē, in-
 quit, aras erexi, & imposui vitulum & arietem
 de super. * Dñs autē posuit verbū in ore eius,
 & ait: Reuertere ad Balac, & hæc loquēris.
 * Reuersus inuenit stantē Balac iuxta holocau-
 stū suum, & omnes principes Moabitarū. * Af-
 sumptaq; parabola sua, dixit: De Arā adduxit
 me Balac rex Moabitarū de mōtibus Oriētis.
 B Veni, inquit, & maledic Iacob, ppera & dete-
 stare Israel. * Quomodo maledicā, cui non ma-
 ledixit Deus? qua ratione detester, quē Dñs nō
 detestatur? * De summis filicibus videbo eum,
 & de collibus cōsiderabo illū. Populus solus
 habitabit, & inter gentes non reputabitur.
 * Quis dinumerare possit puluerem Iacob, &
 nosse numerum stirpis Israel? Moriatur anima
 mea morte iustorū, & fiat nouissima mea ho-
 rū similia. * Dixitq; Balac ad Balaam: Quid est
 hoc quod agis? Vt malediceres inimicis meis
 vocaui te, & tu econtrario benedicis eis. * Cui
 ille respōdit: Nū aliud possum loq, nisi quod
 iusserit Dñs? * Dixit ergo Balac: Veni mecū in
 alterum locū, vnde partē Israel videas, & totū
 videre non possis, indē maledicito ei. * Cumq;
 duxisset eum in locū sublimē super verticem
 mōtis Phasga, ædificauit Balaam septē aras: &
 impositis suprà vitulis atque arietibus, * Dixit
 ad Balac: Sta hiciuxta holocaustum tuum, do-
 nec ego obuius pergā. * Cui cū Dominus
 occurrisset, posuissetq; verbum in ore eius,
 ait: Reuertere ad Balac, & hæc loquēris ei.
 * Reuersus inuenit eum stantē iuxta holocau-
 stū suum, & principes Moabitarū cum eo. Ad
 quē Balac: Quid, inquit, locutus est Dñs? * At
 ille assumpta parabola sua, ait: Sta Balac, & au-
 sculta, audi fili Sephor: * Non est Deus quasi
 homo, vt mentiatur, nec vt filius hominis, vt
 mutetur. Dixit ergo, & non faciet? locutus est,
 & non implebit? * Ad benedicendum addu-
 ctus sum, benedictionē prohibere non valeo.

תרגום אונקלוס

* ואמר בלעם לבלק אתעמד על עלתך ואיהך מאים יערע מימר מן קדם יי לקדמותי ופתנמא דיתוונני ואיתחי לך ואזל יחיד: * וערע מימר מן
 קדם יי לוח בלעם ואמר ליה ית שבטא מדבחין סדרית ואסיקת חור ודבר על כל מדבחא: * ושוי יי פתנמא בפום בלעם ואמר חוב לוח בלק וכדין
 חסיל: * וקב לוחיה והא הוא מעמד על עלתיה הוא וכל רברבי מואב: * ונטל מתליה ואמר מן ארם דברני בלק מלכא דמואב משורי מדינחא
 איתא לוי יעקב ואתא חרין לוי ית ישראל: * מה אלוטיה לא לטויה אלוטיה אחרין דלא תרביה יי: * ארי מריש טוריא חזיתיה ומרמתא
 סביתיה הא עמא בלחוריהון עתידין דיתסנון עלמא ובעממא לא יחרנון גמירא: * מאן יכול למסני דעדקא דביה יעקב דאמיר עליהון יסגין
 משפרא דארעא או חדא מארבע משפרא דאשראל חמזה נפשי מותא דקשיטויה ויהי סופי כותהון: * ואמר בלק לבלעם מה עבדת לי למילט
 שפא דברך ותא ברכא ברכת להון: * ואתיב ואמר הלא ית דישוי יי בפומי יתיה איתר למללא: * ואמר ליה בלק אתא פנן עמי לאתר אוחרין
 דתוונני סתמן לחור קצתיה חזוי וכליה לא תחזי ותלוטיה לי סתמן: * ודבריה לחקל סכותא לריש רמתא ובנא שבטא מדבחין ואסיק חור ודבר
 על כל מדבח: * ואמר לבלק אתעמד חקא על עלתך ואנא אחסטי עדכא: * וערע מימר מן קדם יהוה לבלעם ושוי פתנמא בפומיה ואמר חוב
 לוח בלק וכדין חסיל: * ואתא לוחיה והא מעמד על עלתיה ורברבי מואב עמיה ואמר ליה בלק מלל יי: * ונטל מתליה ואמר קום בלק
 ושמע אצוה למימרי בר צפור: * לא כמלי בני אנשא מימר אלהא בני אנשא אסרין ומכדין ואף לא כעובדי בני בשרא דאינון גזרין למעכד
 ויתוין ומתמלכין דהוא אמר ולא יעבר וכל ממריה מתקיים: * הא ברכן קביליה ואברכינן לוישראל ולא אתיב ברכתי מנהון:

3 * Et dixit Balaam ad Balaac, Sta super sacrificium
 tuum, & ibo si apparuerit mihi Deus in occursum: &
 verbum quodcumque mihi ostendet, annuntiabo tibi. &
 abiit recta. * Et apparuit Deus Balaam, & dixit ad
 4 eum Balaam: Septem altaria paravi, & imposui vi-
 tulum & arietem super altare. * Et immisit Deus
 5 verbum in os Balaam, & dixit: Conuersus ad Ba-
 laac sic loqueris. * Et reuersus est ad eum: & ille
 6 steterat super holocaustis suis, & omnes principes
 Moab cum illo. * Et assumens parabolam suam,
 7 dixit: Ex Mesopotamia accersuit me Balaac rex
 Moab: de montibus Orientis, dicens: Veni maledic
 mihi Jacob, & veni maledic mihi Israel.
 8 * Quid maledicam, cui non maledicit Dominus?
 9 quid maledicam, cui non maledicit Deus? * Quia
 de vertice montium videbo eum, et de collibus con-
 siderabo eum: ecce populus solus habitabit, & in
 10 gentibus non reputabitur. * Quis dinumerauit
 semen Iacob, & quis numerabit populos Israel? mo-
 riatur anima mea inter animas iustorum, et fiat se-
 11 men meum vt semen hoc. * Et dixit Balaac ad
 Balaam: Quid fecisti mihi? ad maledictionem ini-
 micorum meorum vocavi te, & ecce benedixisti be-
 12 nedictionem. * Et dixit Balaam ad Balaac: 12
 Nonne quaecumque immiserit Deus in os meum, hoc
 13 custodiam ad loquendum? * Et dixit ad eum
 Balaac: Veni adhuc mecum in locum alium, ex quo
 non videbis eum inde, sed partem aliquam eius vi-
 14 debis, omnes autem non videbis, & maledices mihi
 ei inde. * Et assumpsit eum in agri speculam su-
 15 per verticem excisi, et edificauit ibi septem altaria,
 & imposuit vitulum & arietem super altare. * Et
 16 dixit Balaam ad Balaac: Sta super sacrificium tuum:
 ego autem ibo interrogare Deum. * Et occurrit Deus
 17 Balaam, et immisit verbum in os eius: et dixit, Re-
 uertere ad Balaac, & hæc loqueris. * Et reuersus
 18 est ad eum, & ille steterat super holocaustum suum,
 et principes Moab cum eo. Et dixit ei Balaac: Quid
 19 locutus est Dominus? * Et assumens parabolam suam, dixit:
 Surge Balaac, & audi, auribus percipe testis filius
 20 Sephor: * Non vt homo Deus ad mentiendum, neque
 vt filius hominis vt minetur. ipse dixisti, non faciet?
 loquetur, & non manebit? * Ecce ad benedicendum
 assumptus sum: benedicam, & non conuertar.

3 * καὶ εἶπε βαλαάμ πρὸς βαλαάκ, ὡς ἔστιν διὰ τῆς θυσίας
 σου, καὶ πορεύσασθαι ἐφάνηταί μοι ὁ θεὸς ἐν συναντήσει, καὶ ῥῆμα
 4 ὃ δὲ μοι δείξει, ἀπαγγελάτω, & ἐπορεύσθαι διδάξειαν. * καὶ ἐφάνη ὁ
 θεὸς τῷ βαλαάμ. * καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν βαλαάμ, ἔδωκεν ἐπὶ τὰ βω-
 5 μοὺς ἡτόμασα, & ἀνέβιβασα μόχρον & κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.
 6 * καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα βαλαάμ, & εἶπεν, ἐπι-
 7 στροφήεις πρὸς βαλαάκ οὕτως λαλήσεις. * καὶ ἀπεστροφήθη
 πρὸς αὐτὸν, καὶ ὁ δὲ ἐφασκήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐ-
 7 τῶν, καὶ πάντες οἱ ἀρχόντες μωάβ μετ' αὐτοῦ. * καὶ ἀνα-
 λαβὼν τὴν ὄξυβολον αὐτοῦ, εἶπεν, ἐν μεσοποταμίας μετε-
 8 πέμψατό με βαλαάκ βασιλὸς μωάβ· ἐξ ὁρέων σιναϊτικῶν,
 λέγων· δώρεθ' ἄρα καὶ μοι τὸν ἰακώβ, & δώρεθ' ἑπικατάρασαί
 9 μοι τὸν ἰσραήλ. * τί δέξασθαι ὃν μὴ δέχεται κύριος; & τί
 10 κατὰ χάριν ὃν μὴ κατὰ χάριν ὁ θεός; * ὅτι ἀπὸ κορυφῆς
 ὁρέων ὄψομαι αὐτὸν, καὶ ἀπὸ βουνῶν περινοήσω αὐτὸν· ἰδοὺ
 10 λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ λογισθήσεται. * τίς ἐξη-
 κριθέτω τὸ σπέρμα ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαρτηθήσεται ἀπὸ τοῦ
 11 ἰσραήλ; ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς ψυχῆς μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γέ-
 11 νοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τοῦτο. * καὶ εἶπε βα-
 12 λαάκ πρὸς βαλαάμ, τί πεποίηκας μοι; εἰς κατάρασιν ἐχ-
 12 θῶν με κέκληκά σε, & ἰδοὺ ἀλόγηκας ἀλόγητον. * καὶ εἶπε
 βαλαάμ πρὸς βαλαάκ, ἔχιδνα αὐτὸν ἐμβάλη ὁ θεός εἰς τὸ στό-
 13 μα μου, τοῦτο φυλάξω λαλήσαι. * καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν βα-
 14 λαάκ, δώρεθ' ἐπὶ με ἑμὲ εἰς τὸν ἄλλον ἔξω· ὅτι ὄψη αὐτὸν
 ἐκείθεν, ἀλλ' ἢ μέρεθ' ἐπὶ αὐτὸν ὄψη, πάντας τὸν ἔθνη ἰδοὺς, & κατὰ
 14 ῥάσιν μοι αὐτὸν ἐκείθεν. * καὶ παρέλαβεν αὐτὸν εἰς ἀγρὸν σκο-
 15 πίων ἐπὶ τῇ κορυφῇ λελαξομένης, & ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἐπὶ τῷ
 15 μῶς, & ἀνέβιβασεν μόχρον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. * καὶ εἶπε βα-
 16 λαάμ πρὸς βαλαάκ, ὡς ἔστιν διὰ τῆς θυσίας σε· ἐγὼ δὲ πορεύ-
 16 σομαι ἐπερωτήσας τὸν θεόν. * καὶ συνήντησεν ὁ θεός τῷ βαλαάμ,
 καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. * καὶ εἶπε, ἀπὸ στροφῆς
 17 πρὸς βαλαάκ, & ἰδοὺ λαλήσεις. * καὶ ἀπεστροφήθη πρὸς αὐτὸν,
 καὶ ὁ δὲ ἐφασκήκει ἐπὶ τῇ ὀλοκαυτώσει αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχόντες μω-
 18 άβ μετ' αὐτοῦ. * καὶ εἶπεν αὐτῷ βαλαάκ, τί ἐλάλησε κύριος; καὶ
 19 ἀκούε, ἐνώπιον μαρτύρου ὑὸς σεπφὼρ. * οὐχ ὡς ἀνθρώπου ὁ
 20 θεός διαφύεται, οὐδ' ὡς ὑὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτοῦ.
 20 εἶπας, οὐχὶ ποιήσεις; λαλήσεις, καὶ οὐχὶ ἐμμενῆεις; * ἰδοὺ δι-
 λογεῖν παρείλημμαι· εὐλογῆσω, καὶ οὐ μὴ ἀποστροφάω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Dixitq; Balaam ad Balac: Sta iuxta holocaustum tuum: & ibo si forte occurrat sermo à facie Dñi in occursum meum: & verbum quod indicauerit mihi, nuntiabo tibi. Abiitq; solus. * Et occurrit verbum à facie Domini ad Balaam, & dixit ei: Septem aras disposui, & obtuli bouem & arietem super aram.
 2 Posuitq; Dominus verbum in ore Balaam, & ait: Reuertere ad Balac, & sic loqueris. * Reuersusq; est ad eum: & ecce ille stabat iuxta holocaustum suum, & omnes principes Moab. * Et assumpsit parabolam suam, & ait: De Aram duxit me Balac rex Moab, de montibus Orientis: Veni, inquit, maledic pro me Iacob, & veni proice à me Israel. * Quid maledicam, cui non maledixit Deus? & quid proiciam, quem non proiecit Dominus?
 3 A vertice enim montium intueor eum, & de collibus considero eum: ecce populus solus possidebit seculum, & in gentibus non existimabunt con-
 4 siderationem. * Quis poterit numerare paruulos domus Iacob, de quibus dictum est quod multiplicabuntur sicut puluis terræ, aut vnum ex quatuor-
 5 caltris Israel? moriatur anima mea morte rectorum eius, & sit finis meus sicut illorum. * Dixitq; Balac ad Balaam: Quid hoc fecisti mihi? vt male-
 6 diceres inimicis meis duxi te, & ecce benedictione benedixisti eis. * Et respondit & ait: Vtique quod posuerit Dominus in ore meo, illud obseruabo vt loquar.
 7 Dixitq; ei Balac: Veni, obsecro, nunc mecum in alterum locum, vnde eum videre poteris: tantummodo extremam partem eius videbis, & totum non videbis, & maledic inde ei pro me. * Et adduxit eum in agrum speculæ in verticem collis, & edificauit septem aras, & obtulit bouem & arietem
 8 super vnaquaq; aram. * Dixitq; ad Balac: Sta hic iuxta holocaustum tuum: ego autem accedam illuc vsq;. * Et occurrit verbum à facie Dñi ipsi Balaam: & posuit
 9 sermonem in ore eius, & ait: Reuertere ad Balac, & sic loqueris. * Et venit ad eum, & ecce ipse stabat iuxta holocaustum suum, & principes Moab cum eo. &
 10 dixit ei Balac: Quid locutus est Dominus? * Et assumpsit parabolam suam, & ait: Surge Balac & audi, ausculta vbū meū fili Sephor: * Nū sicut vbi filiorum hoīm
 11 est sermo Dei: filij hoīm dicūt & metiūtur, nec iuxta opera filiorum carnis, q̄ decernūt facere, & inuito cōsilio mutātur ab eo: quod ipse dixit, nōne faciet?
 12 omne enim verbum eius confirmabitur. * Ecce benedictiones accepi ad benedicendum Israel, & non prohibebo benedictionem meam ab eis.

21 * לא הבית און ביעקב ולא ראיה עמל בישראל
22 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו : * אל מוציאם
23 ממצרים כתועפרת ראם לו : * כי לא נחש ביעקב
ולא קסם בישראל בער יאמר ליעקב ולישראל
24 מה פעל אל : * הן עם כלביא יקום וכארי
יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים
25 ישתה : * ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא
26 תקבנוגם בך לא תברכנו : * ויען בלעם ויאמר
אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר
27 יהוה אתו אעשה : * ויאמר בלק אל בלעם
לכה נא אקחך אל מקום גאחר אולי יישר בעיני
28 האלהים וקבתו לי משם : * ויקח בלק את
בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן :
29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים :
30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל
במזבח :

כד

* וירא בלעם כי טוב בעיני
יהוה לברך את ישראל ולא הלך בפעם בפעם
לקראת נחשים וישר את המדבר פניו :
* וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן
לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים : * וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם
העין : * נאם שמע אמרי אל אשר מחזרה שדי
יחזה נפל וגלוי עינים : * מה טבו אהליך יעקב
משכנתך ישראל : * כנחלים נטיו כגנרת עלי
נהר באהלים נטע יהוה בארזים עלי מים : * יול
מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא
מלכתו :

תרגום אונקלוס

21 * איסתכלית לית פלחי גלחין בדיבית יעקב ואף לא עבדי לאות שקר בישראל מימר ריני אלהחון בסעדיהון ושכינת מלכי'הון ביניהון :
22 * ארי לא נחשיא צבן דיטב בדיבית יעקב ואף לא קסמא רען ברבות בית ישראל כעידן
23 * הא עמא כליתא שרי וכאריא ותנשל לא ישרי בארעיה עד דיקטול קטל ונכסי עממא ירת :
24 * ואתיב בלעם ואמר לבלק תלא מלית עימד למסר כל די ימלול
25 * ואמר בלק לבלעם אתא כען אידברינך לאתרא אוחרי מאים יחי רעוא מן קדם יי ותלוטיה לי מחמן :
26 * ואמר בלק לבלק בני לי תכא שכעה מדבחין ואחקין לי תכא שבעה
27 * ועבד בלק כמא דאמר בלעם ואסיק חור ודכר על כל מדבח :
28 * ותוא בלעם ארי טב קדם יי לברכא ית ישראל ולא הליך כומן כומן
29 * וחקף בלעם ית עיניהו ותוא ית ישראל שרן לשכטותי ושרת עלותי רות
30 * ונטל סתליה ואמר אמר בלעם בר בעור ואימר נברא דשפיר חזי :
31 * מה טבא ארעך יעקב בית מותבך ישראל :
32 * יסגי מלכא דיתרפא מבנוהי וישלוט בעממין סגיאין ויתקוף מאנג מלכיה ותתנשל מלכותיה :

21 * Non est idolum in Iacob, nec videtur simulachrum in Israel. dominus Deus eius cum eo est, & clangor victoriae regis in illo.
22 * Deus eduxit illum de Aegypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotis. * Non est D augurium in Iacob, nec diuination in Israel. Temporibus suis dicitur Iacob & Israel, quid operatus sit Deus.
24 * Ecce populus vt leana confurget, & quasi leo erigetur. non accubabit, donec deuoret praedam, & occisorum sanguinem bibat.
25 * Dixitque Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas.
26 * At ille: Nonne, ait, dixi tibi, quicquid mihi Dominus imperaret, hoc facerem?
27 * Et ait Balac ad eum: Veni, & ducam te ad alium locum, si forte placeat Deo vt inde maledicas eis. * Cumque duxisset eum super verticem montis Phogor qui respicit solitudinem, * Dixit ei Balaam: Aedifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, eiusdemque numeri arietes.
30 * Fecit Balac vt Balaam dixerat: imposuitque vitulos & arietes per singulas aras.

CAP. XXIII.

1 Vmque vidisset Balaam quod placeret Domino vt benediceret Israeli, nequaquam abiit vt antè perrexerat, vt auguriu quæreretur, sed dirigens contra desertum vultum suum, & eleuans oculos, vidit Israel in tentoriis commorantem per tribus suas: & irruente in se Spiritu Dei, assumpta parabola, ait: Dixit Balaam filius Beor, dixit homo cuius obrutus est oculus: * Dixit auditor sermonum Dei, qui visionem omnipotentis intuitus est: qui cadit, & sic aperiuntur oculi eius.
5 * Quam pulchra tabernacula tua Iacob, & tentoria tua Israel!
6 * Vt valles nemorosa, vt horti iuxta fluuios irrigui, vt tabernacula quae fixit Dominus quasi cedri prope aquas.
7 * Fluet aqua de situla eius, & semen illius Berit in aquas multas. Tolleetur propter Agag rex eius, & auferetur regnum illius.

* Non erit labor in Jacob, neque apparebit do-
lor in Israel: Dominus Deus eius cū eo, gloriosa prin-
cipum in eo. * Deus qui eduxit eum ex Æ-

gypto. sicut gloria unicornis eius.

* Non enim est augurium in Jacob, neque diui-
natio in Israel: secundum tempus dicetur Jacob, &
Israel quod perficiet Deus.

* Ecce populus sicut catulus leonis consurget, et
sicut leo superbiat. non dormiet quoad deuoret præ-
dam, & sanguinem vulneratorum bibat.

* Et dixit Balaac ad Balaam: Neque maledi-
ctionibus maledices ei, neque benedicens benedicies
ei. * Et respondens Balaam, dixit Balaac: Non

locutus sum tibi, dicens: Verbum quodcunque lo-
cutus fuerit Deus, hoc faciam?

* Et dixit Balaac ad Balaam: Veni, assumam
te in locum alium, si placuerit Deo, & maledic mi-
hi illi inde.

* Et assumpsit Balaac Balaam super verticem
Phogor, quæ spectat in desertum.

* Et dixit Balaam ad Balaac: Ædifica mihi
hic septem altaria, & para mihi hic septem vitulos
& septem arietes.

* Et fecit Balaac sicut dixit ei Balaam, & im-
posuit vitulum & arietem super altare.

CAP. XXIIII.

Et videns Balaam, quod bonum est coram Do-
mino benedicere Israel, non abiit secundum con-
suetum in occursum auibus, & conuertit faciem
suam in desertum.

* Et eleuans Balaam oculos suos, videt Israel
exercitum habentem per tribus. & factus est spiri-
tus Dei super eum. * Et assumens parabolam suam,

dixit: Dicit Balaam filius Beor: dicit homo verax
videns: * Dicit audiens eloquia Dei: qui

visionem Dei vidit in somnis; aperti oculi eius.

* Quam pulchræ tuæ domus, Jacob, taberna-
culum tuum Israel!

* Tanquam valles obumbrantes, tanquam
horti super fluium, & velut tabernacula quæ fi-
xit Dominus, sicut cedri iuxta aquas.

* Exhibet homo ex semine eius, & dominabitur
gentibus multis. * Et exaltabitur Psach regnum e-
ius, & augebitur regnum eius.

* ἔκ ἐστι μόχθος ἐν ἰακώβ, & ὁ φθίσει πόνος ἐν ἰσραὴλ,
κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ ἐνδοξα δρχόντων ἐν αὐτοῖς.

* ὁ θεὸς ὁ ἐξαγαλὼν αὐτὸν ἐξ αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρως
αὐτῶν.

* οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν ἰακώβ, οὐδ' ἐμνητεία
ἐν ἰσραὴλ, καὶ καὶ ῥηθήσε' ἰακώβ, & τὰ ἰσραὴλ τί ἔπι-
τελέσει ὁ θεός.

* ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσει. & ὡς λέων γαυρωθήσε'.
& κοιμηθήσε' ἕως φάγῃ θήραν, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίῃ.

* καὶ εἶπε βαλαὰκ πρὸς βαλαάμ, οὔτε καταράμεις κα-
ταράσῃ αὐτὸν, οὔτε διλογῶν διλογήσεις αὐτόν.

* καὶ ἀποκριθεὶς βαλαάμ, εἶπε τῷ βαλαὰκ, ὅκ ἐλά-
λησά σοι λέγων, τὸ ῥῆμα ὃ ἠὲ λαλήσῃ ὁ θεός, τοῦτο ποιήσω.

* καὶ εἶπε βαλαὰκ πρὸς βαλαάμ, δίδου ὡς ἀλάβω-
σε εἰς ἕπον ἄλλον, εἰ δέ εἴσῃ τῷ θεῷ, καὶ καταράσαι μοι αὐ-
τὸν ἐκείθεν.

* καὶ παρέλαβε βαλαὰκ τὸν βαλαάμ ἐπὶ κορυφῇ
φοβῶς, τὸ ὄρεα τῶν ἐρημῶν.

* καὶ εἶπε βαλαάμ πρὸς βαλαὰκ, οἰκοδόμησόν μοι ὡ-
δε ἐπὶ βωμοῖς, καὶ ἐτίμασόν μοι ὡδε ἐπὶ μόχοις, καὶ ἐπὶ
κερίσιν.

* καὶ ἐποίησεν βαλαὰκ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ βαλαάμ,
καὶ ἀνέλεγε μόχον καὶ κερὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

καὶ.

* Καὶ ἰδὼν βαλαάμ, ὅτι καλὸν ἐστὶν ἐναντὶ κυρίου ἐν-
λογεῖν τὸν ἰσραὴλ, ὅκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰρηθὸς εἰς Συωνί-
την τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἐπέσρεψεν τὸ πρὸς ὤπον αὐτῶν εἰς τὴν
ἐρημον.

* καὶ ἐπάρας βαλαάμ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν καθορᾷ τὸν
ἰσραὴλ ἐστρατοπεδοῦν καὶ φυλάς. & ἐχρῆτο πνῦμα θεοῦ
ἐπ' αὐτόν. * & ἀναλαβὼν τὴν ὄψα βολὴν αὐτῶν, εἶπε, φησὶ

βαλαάμ ὑὸς βεῶρ. φησὶν ὁ ἀνδρῶπ & ἀληθινὸς ὄρων.

* φησὶν ἀκούων λόγια θεοῦ, ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ,
& ὑποκκαλυμμένοι & ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

* ὡς καλὸν τοῦ οἴκου ἰακώβ, αἱ σκηναὶ τοῦ ἰσραὴλ.

* ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσιν, ὡσεὶ & ὡς ἀεικαὶ ἐπὶ ποταμόν,
καὶ ὡσεὶ σκηναὶ, αἱ ἐπηξεν κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα.

* Ἰξελεύσε' ἀνδρῶπ & ἐν τῷ σπέρματι αὐτῶν, καὶ κυ-
ρεύσει ἐθνῶν πολλῶν. καὶ ὑψωθήσε' ἡ ψυχὴ βασιλεία αὐ-
τοῦ, καὶ αὐξηθήσε' ἡ βασιλεία αὐτῶν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

Intueor quoniam non sunt seruientes idolis in domo Iacob, neque operantes falsitatem in Israel. verbum domini Dei sui est in adiutorium
eorum, & maiestas regis sui est inter eos. * Deus qui eduxit eos de Ægypto, ipse fortitudo & celsitudo sua est. * Non enim placent au-
guria in domo Iacob, neque diuinationes volunt multitudo domus Israel. in tempore dicetur Iacob & Israeli quid operatus sit Deus.

* Ecce populus ut leona habitabit, & sicut leo exaltabitur: non habitabit in terra sua, donec occidat occisionem, & substantias populorum hæ-
reditabit. * Dixitque Balac ad Balaam: Neque maledicas ei, neque benedicas. * Responditque Balaam, & dixit ad Balac: Nonne

locutus fui tecum, dicens: Quodcunque loquetur Dominus, illud faciam? * Dixitque Balac ad Balaam: Veni, nunc ducam te in alterum
locum, si forte erit voluntas coram Domino, ut maledicas ei inde pro me. * Et dixit Balac Balaam in verticem collis Phogor, qui respicit

contra faciem Beth-iesimon. * Dixitque Balaam ad Balac: Ædifica mihi hic septem aras, & para mihi hic septem boues & septem arietes.

* Et fecit Balac sicut dixerat Balaam, & obtulit bouem & arietem super vnaquaque ara. CAP. XXIIII.

Et vidit Balaam quod placeret coram Domino, ut benediceret Israeli: & non abiit sicut antea, ut auguria quæreretur, sed posuit faciem suam ad
vitulum quem fecerant filij Israel in deserto. * Et leuauit Balaam oculos, & vidit Israel commorantem per tribus suas: &

quietuit super eum spiritus prophetiæ à facie Domini. * Et assumpsit parabolam suam, & ait: Dicit Balaam filius Beor: & dicit
vir qui pulchrè videt: * Dicit qui audit verbum à facie Dei, qui visionem à facie omnipotentis videt: cadens, & reuelatur ei.

* Quam bona est terra tua Iacob, & domus habitationis tuæ Israel! * Sicut torrentes defluentes, sicut hortus irriguus qui est
iuxta Euphratem; sicut aromata quæ plantauit Dominus, sicut cedri quæ plantati sunt iuxta aquas. * Crescet rex qui vngetur de filiis suis, &

dominabitur populorum multorum, & roborabitur magis quam Agag rex eius, & eleuabitur regnum illius.

* אל מוציא ממצרים כתועפות ראם לו יאכל
 גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימהץ :
 * כרע שכב באר וכלביא מי יקימנו מברכך ברוך
 וארריך ארור : * ויחר אף בלק אל בלעם
 ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי
 קראתך והנה ברכת ברוך זה שלש פעמים :
 * ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבר
 אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד :
 * ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכך
 אשר שלחת אלי דברתי לאמר : * אם יתן
 לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את
 פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר
 ידבר יהוה אתו אדבר : * ועתה הנני הולך לעמי
 לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך
 באחרית הימים : * וישא משלו ויאמר נאם
 בלעם בנו בערונאם הגבר שתם העין : * נאם
 שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזרה שדי יהוה
 נפל וגלוי עינים : * אראנו ולא עתה אשורנו
 ולא קרוב דרך כוכב מעקב וקם שבט משראל
 ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שרת : * והיה
 אדום ירשה והירה ירשה שער איביו וישראל
 עשה חיל : * וירד מעקב והאביר שריר מעיר :
 * וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
 גוים עמלק ואחריתו עדי אבד : * וירא את הקיני
 וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך :
 * כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך :
 * וישא משלו ויאמר אוי מי יחירה משמו אל :
 * וצים מיד בתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי
 אבד : * ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק
 הלך לדרכו :

* Deus eduxit illū de Ægypto, cui⁹ fortitudo
 similis est rhinocerotis. Deuorabūt gētes ho-
 stes illius, ossaq; corū cōfringēt, & pforabunt
 sagittis. * Accubās dormiuit vt leo, & quasi le-
 ōna quā fuscitare nullus audebit. Qui bñdix-
 rit tibi, erit & ipse bñdict⁹. q̄ maledixerit tibi,
 in maledictione reputabitur. * Iratusq; Balac
 cōtra Balaā cōplosis manibus ait: Ad maledi-
 cēdū inimicis meis vocauī te, q̄bus ecōtrario
 terriō benedixisti. * Reuertere ad locū tuū. de-
 Creuerā quidē magnificē honorare te, sed Dñs
 priuauit te honore disposito. * Respōdit Balaā
 ad Balac: Nōne nūciis tuis quos misisti ad me
 dixi: * Si dederit mihi Balac plenā domū suā
 argēti & auri, nō potero p̄terire sermonē dñi
 Dei mei, vt vel boni vel mali qd pferā ex cor-
 de meo, sed q̄quid Dñs dixerit, hoc loquar.
 * Verūtāmē pgēs ad populū meū, dabo tibi cō-
 filium quid populus tuus populo huic faciat
 extremo tēpore. * Sūpta igitur parabola, rur-
 sum ait: Dixit Balaā filius Beor, dixit homo
 cuius obturatus est oculus, * dixit auditor ser-
 monū Dei, qui nouit doctrinā altissimi, & vi-
 siones omnipotētis videt, q̄ cadēs aptos habet
 oculos. * Videbo eū, sed nō modō intuebor il-
 lū, sed nō pp̄e. Orietur stella ex Iacob, & cōsur-
 get virga de Israel, & pcutiet duces Moab, va-
 stabitq; omnes filios Seth. * Et erit Idumēa pos-
 sessio eius. Hæreditas Seir cedet inimicis suis:
 Israel verò fortiter aget. * De Iacob erit q̄ do-
 minetur, & perdat reliquias ciuitatis. * Cum-
 D que vidisset Amalech, assumens parabola, ait:
 Principium gentium Amalech, cuius extrema
 perdentur. * Vidit quoque Cinæum, & assump-
 ta parabola, ait: Robustum quidem est ha-
 bitaculum tuum: sed si in petra posueris nidū
 tuum, * & fueris electus de stirpe Cin, quam
 diu poteris permanere? Assur enim capiet te.
 * Assumptaq; parabola iterū locutus est: Heu,
 quis victurus est quādo ista faciet Deus? * Ve-
 niēt in trieribus de Italia, superabūt Assyrios,
 vastabūtq; Hebræos, & ad extremū etiā ipsi
 peribunt. * Surrexitq; Balaā, & reuersus est in
 locū suū: Balac quoq; via qua venerat rediit.

תרגום אונקלוס

* אלהא דאפיקינון ממצרים חקפא ורומא דליה ייכלון בית ישראל נכסי עממא סנאיהון ובבית מלכיהון יתפנקון וארעהון יחסנון :
 * ויחזיק רגל דבלק לבלעם וסקפיון
 * וכען איל לך לאתריך אמרית יקרא איקרינך והא
 * אם יתן לי בלק מלי ביתיה כסף וזהב לית לי רשו
 * וכען הא אלא איל לעמי איתא אמלכנך מה דתעבד ואחוי
 * ונטל מתליה ואמר אמר בלעם בר בעור ואמר גברא דשפיר חזי : * אמר דשמע מימר מן קדם
 * חזיתיה ולא כען סכיתיה ולא איתוהי קריב בר יקום מלכא מדבית
 * ויהא אדומאד ירותא ויהא שער איביו דבבית
 * וחזא ית עמלקאד ונטל מתליה ואמר ריש קרבנא
 * וחזא ית שלמאד ונטל מתליה ואמר תקיף בית מותבך ושוי בכרך תקיף מדורך : * ארי אם
 * ונטל מתליה ואמר וי לחיבנא ויחון בר יעבר אלהא ית ארין : * וציען יצטרחון מן רומא ויענון
 * וקם בלעם ואיל ותב לאתריה ואף בלק איל לארחה :

* Deus duxit eum ex Aegypto, ut gloria vnicor-
nis ei deuorabit gentes inimicorum suorum, & pin-
guia eorum emedullabit, & sagittis suis sagittabit
inimicum. * Recubans quieuit ut leo, & sicut

catulus leonis, quis excitabit eum? benedicentes te,
benedicti sunt: & maledicentes te, maledicti sunt.

* Et iratus est Balaac contra Balaam, & com-
plost manus suas: & dixit Balaac ad Balaam: Ad
maledicendum inimicum meum vocaui te, & ecce

benedicens benedixisti tertio hunc. * Nunc igitur
fuge in locum tuum. dixi, honorabo te, & nunc

priuauit te Dominus gloria. * Et dixit Balaam
ad Balaac: Nonne & nunciis tuis quos misisti ad

me locutus sum, dicens: * Si mihi det Balaac ple-
nam domum suam argento et auro, non potero trans-
gredi verbum Domini, ut faciam ei malum aut bo-
num a me ipso. quaecunque dixerit mihi Deus, hac

dicam. * Et nunc ecce ego reuertor in locum
meum. veni, consulam tibi quid faciet populus iste

populo tuo in nouissimis diebus. * Et assumens
parabolam suam, dixit: Dicit Balaam filius Beor,

dicit homo verax videns: * Audiens eloquia
Dei, sciens scientiam ab altissimo, & visionem Dei

videns in somnio, aperti oculi eius.

* Ostendam ei, & non nunc: beatificabo, & non
appropinquat: orietur stella ex Iacob, & exurget

homo de Israel, & confringet duces Moab, & ca-
ptiuabit omnes filios Seth. * Et erit Edom ha-
reditas, & erit hereditas Esau inimicus eius. &

Israel fecit fortitudinem: * Et exurget ex
Jacob, & perdet saluatum ex ciuitate.

* Et videns Amalec, & assumens parabolam
suam, dixit: Principium gentium Amalec, & se-
men eius peribit. * Et videns Cinaum, &

assumens parabolam suam, dixit: Fortis habitatio
tua: & si posueris in petra nidum tuum, &

si factus fuerit Beor nidus iniquitatis, Assyrii te ca-
ptiuabunt. * Et assumens parabolam suam, 23

dixit: Heu, heu, quis viuet quando posuerit ista
Deus? * Et exibat de manu Itolorum: & affli-

gent Asur, & affligent Hebraeos: & hi vnanimiter
peribunt. * Et surgens Balaam abiit, reuersus 25

in locum suum: reuersus autem & Balaac, abiit ad
sua.

8 * ὁ θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς αἰὺν πηλὴν, ὡς δόξα μονοκέρως
αὐτῷ. ἔδε' ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, & τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελίει, &

9 ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἐξούσιον ἐχθρὸν. * κατὰ κλίθεις θύε-
πας αὐτοῦ λέων, καὶ ὡς σκύμνος πρὸς ἀνάσσει αὐτὸν. οἱ δὲ

10 λογιῶντες (εὐλογῶν)· καὶ ὁ καταρώμερός σε, κεκαλή-
ραν). * καὶ ἐδυμῶθη βαλαὰκ ἐπὶ βαλαάμ, & συνεκρό-
τησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ εἶπε βαλαὰκ πρὸς βαλαάμ, κα-

11 ταράσσας τὸν ἐχθρὸν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ δὲ λόγων δὲ-
λόγηκας τρέτον τέτον. * καὶ οὐκ ὤφειλες εἰς τὸν ῥῆπον τοῦ. εἰ-

12 παρ' ἐμὴν (εὐ) καὶ καὶ ἐξέρεσέ σε κύριος τῆς δόξης. * καὶ
εἶπε βαλαάμ πρὸς βαλαὰκ, οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις τοῦ οὐ-

13 ἀπέστειλας πρὸς με, ἐλάλησα, λέγω. * ἐάν μοι δῷ βα-
λαὰκ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ διωθή-
μαι πρὸς ἀβλήω τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτῷ· ποιηρὸν ἢ κα-

14 λὸν παρ' ἐμαυτοῦ. ὅσα ἐδὼ ἐπὶ μοι ὁ θεός, ταῦτα ἐράω.

15 * καὶ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δποτέχω εἰς τὸν ῥῆπον μου· δδωρ συμ-
βουλῶσά σοι, τί ποιήσῃ ὁ λαός σου τὸν λαόν σου ἐπ' ἐχθρῶν

16 τῶν ἡμερῶν. * καὶ ἀναλαβὼν τὴν πρῶτον αὐτοῦ εἶπε,
φησὶ βαλαάμ πρὸς βεῶρ, φησὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινὸς ὁρῶν,

17 * ἀκούων λόγια θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμῳ πρὸς ἅν-
θρωπον, καὶ ὁρῶν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ, δποκεκαλυμμένοι ὁ φ-

18 θάλαμοι αὐτοῦ. * δείξω αὐτῷ καὶ οὐχὶ καὶ. μακαρίσω καὶ
ὅσα ἐγὼ εἶ. ἀνατελεῖ ἄστρον εἰς ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄν-

19 θρωπος εἰς ἰσραὴλ, καὶ θρῶσει οὐδὲν ἀρχηγὸς μωάβ, καὶ
πρηνόμυσει πάντας οὐδὲν ὑποστήθ.

20 * καὶ ἔσται ἐδὼν κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ
ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰακώβ. * καὶ ἐξεγερθήσεται εἰς ἰακώβ, καὶ

21 δπολεῖ σὺζὸμνον ἐν πόλει. * καὶ ἰδὼν τὸν ἀμαλήκ, καὶ
ἀναλαβὼν τὴν πρῶτον αὐτοῦ εἶπεν, ἀρχὴ ἐθνῶν ἀμα-

22 λήκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ δπολεῖται. * καὶ ἰδὼν τὸν κεναιῶν,
καὶ ἀναλαβὼν τὴν πρῶτον αὐτοῦ εἶπεν, ἰσχυρὰ ἡ κατι-

23 κία σου. καὶ ἐδὼ θῆς ἐν πέτρῃ τὴν νοστιά σου, * καὶ ἐδὼ
γῆται τῷ βεῶρ νοστιά πρηνουργίας, ἀστυγί (εὐ) αἰχμαλω-

24 τῶν σου. * καὶ ἀναλαβὼν τὴν πρῶτον αὐτοῦ εἶπεν, ὡ
ὡ, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός; * καὶ ἐξελεύσεται ἐκ

25 χερσὸς κίπαιων, & κακώσουσιν ἀσούρ, καὶ κακώσουσιν ἐβραῖος·
καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν δπολοῦνται. * καὶ ἀναστὰς βα-

26 λαὰμ ἀπῆλθεν, δποσραφεὶς εἰς τὸν ῥῆπον αὐτοῦ· δποσρα-
φεὶς ὁ καὶ βαλαὰκ ἀπῆλθεν πρὸς ἐαυτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Deus qui eduxit eos de Aegypto, fortitudo & altitudo eius sunt: deuorabit domus Israel superbias populorum inimicorum suorum, & praeda regum eorum delectabitur, & terram eorum possidebit. * Requiescet habitabitque in fortitudine quasi leo & quasi leona, & non erit regnum quod commoueat eum. benedicentes tibi erunt benedicti, & maledicentes tibi erunt maledicti. * Iratusque est furor Balac contra Balaam, & complois manibus suis, dixit Balac ad Balaam: Ut malediceres inimicis meis duxi te; & ecce benedictione benedixisti eis iam tertio. * Nunc autem vade in locum tuum. decreueram enim honorare te, & ecce priuauit te Dominus honore. * Dixitque Balaam ad Balac: Nonne etiam nunciis quos misisti ad me locutus sum, dicens: * Si dederit mihi Balac domum suam plenam argento & auro, non est mihi facultas transgrediendi decretum verbi Domini, ut faciam bonum aut malum ex voluntate mea. quodcumque locutus fuerit Dominus, illud loquar. * Et nunc ecce ego vado ad populum meum. veni, consulam tibi quid facies; & indicabo tibi quid faciet populus hic populo tuo in fine dierum. * Et assumpsit parabolam suam, & ait: Dicit Balaam filius Beor, & dicit vir qui pulchre videt. * Dicit ille qui audit verbum a facie Dei, & sciens scientiam a conspectu excelsi: qui videt visionem a facie omnipotentis; qui cadit, & reuelatur ei. * Video eum, & non modo: intueor eum, sed non est propere cum confurget rex de domo Iacob, & vngetur Christus de domo Israel, & occidet principes Moab, & dominabitur omnium filiorum hominum. * Et erit Idumaea hereditas, & erit Seir hereditas inimicis suis. Israel autem prosperabitur in substantia. * Et descendet vnus de domo Iacob, & perdet eum qui euaserit de ciuitate populorum. * Et vidit Amalech, & assumpsit parabolam suam, & ait: Principium bellorum Israel fuit Amalech, & extrema eius in aeternum peribunt. * Et vidit Salamem, & assumpsit parabolam suam, & ait: Robusta est domus habitationis tuae, poneque in ciuitate fortissima habitaculum tuum. * Si enim fuerit Salamem in consummationem, Assyrius captiuabit te. * Et assumpsit parabolam suam, & ait: Vae peccatoribus qui vixerint quando faciet Deus haec. * Et naues venient a Romanis, & affligent Assyriam, & subiciant trans flumen Euphratem: & illi quoque in aeternum peribunt. * Surrexitque Balaam, & abiit, & reuersus est in locum suum; Balac quoque abiit in viam suam.

כה

* וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות
אל-בנות מואב: * ותקראן לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן:
* ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר-אף יהוה
בישראל: * ויאמר יהוה אל-משה קח אר-כל-
ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד השמש וישב
חרון אף יהוה מישראל: * ויאמר משה אל-
שפטי ישראל הרגו איש אנשיו והנצמדים לבעל
פעור: * והנה איש מבני ישראל בן-א
ויקרב אל-אחיו אר-המדינית לעיני משה ולעיני כל-
עדת בני-ישראל והמה בכים פתח אהל מועד:
* וירא פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן ויקם
מתוך העדר ויקח רמח בידו: * ויבא אחר איש-
ישראל אל-הקבר וידקר אר-שניהם את איש
ישראל ואר-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה
מעל בני ישראל: * ויהיו רחמים במגפה
ארבעה ועשרים אלה:
* וידבר יהוה אל-משה לאמר:
* פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב אר-
חמתי מעל בני-ישראל בקנאו אר-קנאתי בתוכם
ולא-כליתי אר-בני-ישראל בקנאתי:
* לכן אמר הנני נתן לו אר-בריתי שלום:
* והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת
אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: * ושם
איש ישראל המכה אשר הכה את-המדינית וזמר
בן-סלוא נשיא בית-אב לשמעני: * ושם האשה
המכה המדינית בזבי בת-צור ראש אמות ביר-אב
במדן הוא:

MOrabatur autem eo tempore Israel in Se-
thim, & fornicatus est populus cum fi-
liabus Moab, * Quæ vocauerunt eos ad sa-
crificia sua. At illi comederunt & adorauerunt
deos earum. * Initiatusque est Israel Beel-
phegor. Et iratus Dominus, * ait ad Moy-
sen: Tolle cunctos principes populi, & suspen-
de eos contra Solem in patibulis, vt auertatur
furor meus ab Israel.
* Dixitque Moyses ad iudices Israel: Oc-
cidat vnusquisque proximos suos, qui ini-
tiati sunt Beelphegor.
* Et ecce vnus de filiis Israel intrauit coram
fratribus suis ad scortum Madianiten, viden-
te Moyse & omni turba filiorum Israel, qui
flebant ante fores tabernaculi.
* Quod cum vidisset Phinees filius Elea-
zari filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio
multitudinis: & arrepto pugio, &
Ingressus est post virum Israelitem in lu-
panar, & perfodit ambos simul, virum scilicet
& mulierem in locis genitalibus. cessauitque
plaga à filiis Israel.
* Et occisi sunt viginti quatuor milia ho-
minum.
* Dixitque Dominus ad Moysen:
* Phinees filius Eleazari filij Aaron sacer-
dotis auertit iram meam à filiis Israel; quia ze-
lo meo commotus est contra eos, vt non ipse
delegerem filios Israel in zelo meo.
* Idcirco loquere ad eum: Ecce do cipa-
cem foederis mei:
* Et erit tam ipsi quàm semini eius pa-
ctum sacerdotij sempiternum: quia zelatus
est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum
Israel.
* Erat autem nomen viri Israelitæ qui
occisus est cum Madianitide, Zambri, fi-
lius Salumi, dux de cognatione & tribu Sy-
meonis.
* Porrò mulier Madianitis, quæ pariter in-
terfecta est, vocabatur Cozbi, filia Sur princi-
pis nobilissimi Madianitarum.

תרגום אונקלוס

כה

1 ויתב ישראל בשטים ושרי עמא למטעי בתר בנת מואב: *
2 וקראו לעמא לזבחי טעותהו ויאכל עמא
3 ואתחבר ישראל לפלחי בעלא פעור והקוף רגזא דיי בישראל: *
4 ואמר משה לדיני ישראל קטלו גבר גברוהי דאתחברו
5 והא גברא מבני ישראל אתא וקריב לזת אחוהי ית מדיניתא לעיני משה ולעיני כל כנשתא דבני ישראל
6 ויחזא פינחס בר אלעזר בר אהרן כהנא וקם מגו כנשתא ונסיב רומחא בידה:
7 ומליל יי עם משה למימר: *
8 ויבא אחר איש-ישראל אל-הקבר וידקר אר-שניהם את איש-ישראל ואר-האשה אל-קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: *
9 ויהיו רחמים במגפה ארבעה ועשרים אלה:
10 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
11 פינחס בר אלעזר בן-אהרן הכהן השיב אר-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו אר-קנאתי בתוכם
12 ולא-כליתי אר-בני-ישראל בקנאתי:
13 לכן אמר הנני נתן לו אר-בריתי שלום:
14 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: *
15 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את-המדינית וזמר בן-סלוא נשיא בית-אב לשמעני: *
16 ושם האשה המכה המדינית בזבי בת-צור ראש אמות ביר-אב במדן הוא:

CAP. XXV.

ET mansit Ifrael in Sethin, & contaminatus est 1
populus ut fornicaretur in filias Moab.

Et vocauerunt ipsos ad sacrificia idolorum suo- 2
rum, & comedit populus de sacrificijs eorum, &
adorauit idola eorum.

Et sacrificauit Ifrael Beelphegor, & iratus est 3
furore Dominus Ifrael.

Et dixit Dominus Moysi, Accipe omnes duces 4
populi et traduc eos Domino contra Solem, & auer-
tetur ira furoris Domini ab Ifrael.

Et dixit Moyses tribubus Ifrael, Occidite 5
unusquisque domesticum suum qui sacrificauit
Beelphegor.

Et ecce homo ex filiis Ifrael veniens adduxit 6
fratrem suum ad Madianitem coram Moysi, &
coram omni congregatione filiorum Ifrael, ipsi vero
flebant apud ostium tabernaculi testimonij.

Et videns Phinees filius Eleazar filij Aaron 7
sacerdotis, surrexit de medio congregationis, & ac-
cipiens pugionem in manu,

Intrauit post hominem Ifraelitem, in cami- 8
num, & perfodit ambos hominem Ifraelitem, &
mulierem per vuluam eius, & cessauit plaga à filiis
Ifrael.

Et fuerunt mortui in plaga quatuor & vigin- 9
ti millia.

Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 10

Phinees filius Eleazar filij Aaron sacerdotis 11
sedauit furorem meum à filiis Ifrael cum zelaret
meum zelum inter eos, & non perdidit filios Ifrael
in zelo meo.

Sic dic, Ecce ego do ei testamentum meum, te- 12
stamentum pacis.

Et erit ei & semini eius post eum testamen- 13
tum sacerdotij sempiterni, quia zelauit Deo suo, &
placauit pro filiis Ifrael.

At nomen hominis Ifraelitæ percussæ, qui per- 14
cussus est cum Madianitide, Zambri, filius Salo,
princeps domus familiae Symeon.

Et nomen mulieri Madianitidis percussæ, Cozbi, 15
filia Sur, principis gentis Omoth, domus familiae est
Madianitarum.

κα.

1 Καὶ κατέλυσεν ἰσραὴλ ἐν σατταίν, καὶ ἐβεβηλώθη ὁ
λαὸς ἐκπορνύσαι εἰς τὰς θυγατέρας μοάβ.

2 καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν θυσιῶν τῶν εἰδώλων αὐ-
τῶν, καὶ ἔφαγον ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησε
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

3 καὶ ἐτελέσθη ἰσραὴλ τῷ βεελφεγῶρ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ
4 κύριου τῷ ἰσραὴλ. καὶ εἶπε κύριος τῷ μουσῇ, λάβε
πᾶν τὸν αὐτὸν ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάπῃον αὐ-
τοῦ κυρίου ἀπέναντι τοῦ ἡλίου. & ἀποσφαθή(ε) ὀργὴ θυ-
μοῦ κυρίου ἀπὸ ἰσραὴλ.

5 καὶ εἶπε μουσῆς ταῖς φυλαῖς ἰσραὴλ, ἀποκτείνετε ἕκα-
στος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ βεελφεγῶρ.

6 καὶ ἰδὼν ἄνθρωπος τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγον
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν μαδιανίτιν ἐναντίον μουσῆ, &
ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν ἰσραὴλ. αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον
πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.

7 καὶ ἰδὼν φινεὺς υἱὸς ἐλεάζαρ υἱοῦ ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, ἔξ-
ανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σιδηρὸν ἐν τῇ
8 χειρὶ, εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἰσραηλίτου, εἰς
τὴν κάμινον. & ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους τὸν τε ἀνδρῶπον
τὸν ἰσραηλίτην, & τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς, καὶ
ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.

9 καὶ ἐχθρόν(ε) τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες & εἴ-
κοσι χιλιάδες.

10 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων·

11 φινεὺς υἱὸς ἐλεάζαρ υἱοῦ ἀαρῶν τοῦ ἱερέως κατέπαυσεν
τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν ἰσραὴλ ἐν τῷ ζηλώσει μου τὸν ζῆλον
ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐξανάλωσα οὐδὲν υἱὸς ἰσραὴλ ἐν τῷ ζή-
12 λω μου.

13 ὥτως εἶπον, ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ τὴν διαθήκην μου
διαθήκην εἰρήνης. καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἰερατείας αἰωνίας, ὡς ὅτι ἐζήλωσε
τὰ θεῶν αὐτοῦ, & ἐξήλασα τὸ περὶ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.

14 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἰσραηλίτη ἐπεπληγότ(ε),
ὃς ἐπεπλήγει μετὰ τῆς μαδιανίδος, ζαμβρί, υἱὸς σαλώ, ἀρ-
χὼν οἴκου πατρὸς συμεὼν.

15 καὶ ὄνομα τῇ γυναίκῃ τῇ μαδιανίδι τῇ πεπληγῇ,
χασβί, θυγάτηρ σέρ, ἀρχόντ(ε) ἔθνους ὁμοῦ, οἶκος πατρὸς
ἐστὶ τῶν μαδιαν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXV.

Morabatur autem Israel in Setim, & cepit populus fornicari cum filiabus Moab. 1
suorum, & comedit populus, & adorauerunt idola eorum. 2

Et dixit Dominus, Tolle omnes principes populi, & iudica & occide illum qui reus fuerit morte coram Domino 3
contra Solem, ut auertatur ira furoris Domini ab Israel. 4

Dixitque Moyses iudicibus Israel, Occidat unusquisque viros suos qui coniun- 5
cti sunt cultoribus Beelphegor. 6

Et ecce vir de filiis Israel venit, & attulit ad fratres suos Madianitem ante oculos Moysi & ante oculos 7
omnis congregationis filiorum Israel, & illi flebant in ostio tabernaculi fœderis. 8

Et vidit Phinees filius Eleazar filij Aaron sacerdotis, & 9
surrexit de medio congregationis, & tulit lanceam in manu sua: 10

Et venit post virum Israelitam in lupanar, & perfodit 11
ambos, virum scilicet Israelitam & mulierem per ventrem suum, & cessauit pestis à filiis Israel. 12

Fueruntque qui mortui sunt 13
in peste, viginti & quatuor millia. 14

Locutusque est Dominus cum Moysi, dicens: 15
Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis auertit iram meam à filiis Israel, cum zelauerit zelum meum in medio eorum, ut non consu-
merem filios Israel zelo meo. 16

Idcirco dic ei, Ecce ego statuo illi pacem fœderis mei. 17
Eritque ei & filiis eius post eum pactum sacerdotij sempiternum, eo quod zelatus est coram Deo suo, & placauit pro filiis Israel. 18

Nomen autem viri Israelitæ occisi qui occisus est cum Madianitide erat Zamri filius Salu principis domus paternæ de tribu Symeonis. 19
Et nomen mulieris Madianitidis quæ occisa est, erat Cozbi filia Sur, qui erat princeps nationis domus paternæ in Madian. 20

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
* צרור את המדינים והכיתם אותם:
* כי צורים הם לכם בנבליהם אשר נכלו לכם על-
דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם
המכה ביום המנפה על דבר פעור:

כו

* ויהי אחרי המנפה ויאמר יהוה אל-
משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:
* שאו את ראש כל עדת בני ישראל מן עשרים
שנה ומעלה לבירת אבתם כל יצא צבא בישראל:
* וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבות מואב
על ירדן ירחו לאמר:
* מן עשרים שנה ומעלה
באשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים
מארץ מצרים:
* ראובן בכור ישראל בני ראובן
חנוך משפחת החנכי לפלוג משפחת הפלגי:
* לחצרון משפחת החצרוני לכרמי משפחת
הכרמי:
* גלח משפחת הרגובני ויהיו
פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים:
* ובני פלוג אליאב:
* ובני
אליאב נמואל ודתן ואבירם הוזה דתן ואבירם
קרואי העדר אשר הצו על משה ועל אהרן
בעדרת קרח בהצתם על יהוה:
* ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם וארץ קרח במור
העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש
ויהיו לגס:
* ובני קרח לא מרו:
* בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת
הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת
היכני:
* לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת
השאולי:
* אלה משפחת השמעני שנים ועשרים
אלף ומאתים:

16 * Locutusque est Dñs ad Moyfen, dicens:
17 * Hostes vos sentiant Madianitæ, & percu-
18 tite eos.
18 * Quia & ipsi hostiliter egerūt contravos:
& decipere insidiis per idolū Phogor & Coz-
bi filiam ducis Madian sorore sua, quæ per-
cussa est in die plagæ pro sacrilegio Phogor.

CAP. XXVI.

1 A Postquàm noxiorum sanguis effusus est, di-
xit Dominus ad Moyfen & Eleazarū filiū
2 Aaron sacerdotem: * Numerate omnē sum-
mam filiorum Israel à viginti annis & supra,
per domos & cognationes suas; cunctos qui
possunt ad bella procedere.
3 * Locuti sunt itaq; Moyfes & Eleazar sacer-
dos in campestribus Moab super Iordanem
4 contra Hiericho ad eos qui erant * à viginti
annis & supra: sicut dominus imperarat, quo-
rum iste est numerus.
5 * Ruben primogenitus Israel. Huius filius
Enoch: à quo familia Enochitarum, & Phallu
à quo familia Phalluitarum.
6 * Et Esrom à quo familia Esromitarum, &
Charmi à quo familia Charmitarum.
7 * Hæ sunt familiæ de stirpe Rubē, quarū nu-
merus inuentus est quadraginta tria milia, &
8 septingenti triginta. * Filius Phallu, Eliab.
9 * Huius filij Namuhel & Dathā & Abiron.
B Isti sunt Dathan & Abiron principes populi,
qui surrexerunt cōtra Moyfen & Aaron in se-
ditione Chore quando aduersus Dominū re-
bellauerunt.
10 * Et aperiens terra os suum deuorauit Chore
morientibus plurimis, quando combusit
ignis ducentos quinquaginta viros. Et factū
est grande miraculum:
11 * Vt Chore pereunte filij illius non perirent.
12 * Filij Symeon per cognationes suas, Namu-
hel, ab hoc familia Namuhelitarū, & Iamin,
ab hoc familia Iaminitarum: Iachin, ab hoc
13 familia Iachinitarum. * Zare, ab hoc familia
Zareitarum; Saul, ab hoc familia Saulitarum.
14 * Hæ sunt familiæ de stirpe Symeon, quarum
omnis numerus fuit viginti duo milia ducenti.

תרגום אונקלוס

16 ומליל ייעם משה למימר:
17 אעיק ית מדינאי ותקטילון יהוה:
18 ארי מעיקין אינן לכוז בנבליהון דנכילו לכוז
על עיסק פעור ועל עיסק כזבי בת רבא דמדין אחיהון דאתקטילת ביומא דמותנא על עיסק פעור:
כו
1 אחר וילמשה ואלעזר בר אהרן כהנא למימר:
2 קבילו ית חשבון כל בני ישראל מבר עשרין שנין ולעילא לבית אבתהון כל
3 ומליל משה ואלעזר כהנא ואמרו לממני יהוה במישריא דמואב על ירדנא דיריחו למימר:
4 מבר עשרין שנין
5 ראובן בכורא דישראל בני ראובן חנוך ורעית חנוך לפלוג ורעית
6 לחצרון ורעית חצרון לכרמי ורעית כרמי:
7 אילן ורעית ראובן ויהו מדינייהון ארבעין ותלתא אלפין ושבע מאה ותלתין:
8 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוזה דתן ואבירם
9 ופחתה ארעא ית פומה ובלעת יהוה וית קרח במותא דבנישחא כד אכלת אישחא ית מאתן ותמשיין
10 ובני שמעון לזרעה יהוה לנמואל ורעית נמואל לימין ורעית יסין ליכין ורעית יכין:
11 ובני קרח לא מיתו:
12 אילן ורעית שמעון עשרין ותריין אלפין ומאתן:
14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים:

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: Lo-
quere filiis Israel, dicens:
* Succensete Madianitis, & percutite eos.
* Quia inimici sunt ipsi vobis in dolo, quæ-
cunque decipiunt vos per Phogor & per Cozbi fi-
liam principis Madian sororem eorum percussam
in die plagæ propter Phogor.

CAP. XXVI.

ET factum est post plagam, & locutus est Domi-
nus ad Moysen, & ad Eleazar sacerdotem, di-
cens:

* Accipe summam uniuersæ congregationis fi-
liorum Israel, à viginti annis, & supra per domos
familiarum ipsorum, omnis egrediens ad prælian-
dum in Israel.

* Et locutus est Moyses & Eleazar sacerdos cū
eis in Araboth Moab super Jordanem contra Hie-
richo, dicens:

* A viginti annis & supra, quemadmodum con-
stituit Dominus Moysi, & filij Israel qui exierunt
ex Egypto, Ruben, primogenitus Israel.

* Filij autem Ruben, Enoch populus Enoch: Phal-
lu, populus Phallu.

* Efron, populus Efron: Charmi, populus Charmi.

* Hi Ruben populi, et fuit numeratio eorum tria
& quadraginta millia & septingenti & triginta.

* Et filij Phallu, Eliab.

* Et filij Eliab, Namuel & Dathan & Abiron.
hi senatores congregationis. hi sunt qui insurrexe-
runt contra Moysen & Aaron in congregatione
Core, in rebellionem Domini.

* Et aperiens terra os suum, deuorauit eos, &
Core in morte congregationis eius, quando deuora-
uit ignis quinquaginta & ducentos, & facti sunt
in signo.

* At filij Core non mortui sunt.

* Et filij Symeon populus filiorum Symeon, Na-
muel, populus Namueli, Jamin populus Jaminicus,
Jachin populus Jachinitarum.

* Zare, populus Zareitarum, Saul, populus Sau-
liticus.

* Hi populi Symeon ex numeratione ipsorum,
duo & viginti millia & ducenti.

16 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων· ἀλάληθαι
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων·

17 * ἐχθραίνετε τοῖς Μεδιταῖοις, & πατάξατε αὐτούς.

18 * ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι, ὅσα δολιοῦσιν
ὑμᾶς διὰ Φογὼρ & διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος Μα-
διαν ἀδελφῶν αὐτῶν τὴν πεπληγμένην ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς
διὰ Φογὼρ.

κς.

1 * Καὶ ἐρχέσθαι μετὰ τὴν πληγὴν· & ἐλάλησε κύριος πρὸς
Μωυσήν, καὶ πρὸς Ἠλεάζαρ τὸν ἱερέα, λέγων·

2 * λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ
εἰκοσάετους & ἐπάνω, κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐκ-
πορευόμενος παρατάσσεται ἐν Ἰσραὴλ.

3 * καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς & Ἠλεάζαρ ὁ ἱερὺς μετ' αὐτῶν ἐν
Ἀραβόθ Μωάβ πρὸ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ, λέγων·

4 * ἀπὸ εἰκοσάετους & ἐπάνω, ὃν τρόπον σιωτάξε κύριος
τῷ Μωυσῇ· καὶ ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ ὁ ἐξελεθὼντες ἐξ Αἰγύπτου,
ρούβινός τε, & ὁ Ἰσραὴλ.

5 * υἱοὶ τοῦ ρούβινος, ἐνώχ δὴ μετὰ τοῦ ἐνώχ τοῦ φαλλοῦ, δὴ-
μετὰ τοῦ φαλλουεῖ.

6 * τῶ ἐσρών δὴ μετὰ τοῦ ἐσρωνεῖ, τῶ χαρμεῖ, δὴ μετὰ τοῦ
χαρμεῖ.

7 * ἔτσι ρούβινός τε δῆμοι καὶ ἐρχέσθαι ἡ ἐπισκεψίς αὐτῶν
τρῆς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, & τριά-
κοντα. & ὁ υἱὸς φαλλοῦ, ἐλιαβ.

8 * & ὁ υἱὸς ἐλιαβ, ναμουήλ & δαθὰν καὶ ἀβειρών. ἔτσι
ἐπικλητὶς τῆς συναγωγῆς. ἔτσι εἰσιν ὁ ἐπιστάντες πρὸς Μω-
υσὴν καὶ ἀρῶν ἐν τῇ συναγωγῇ κορέ, ἐν τῇ ἐπιστάσει κυρίως.

9 * καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς, κατέπιεν αὐτούς,
καὶ κορέ ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτῆς, ὅτε κατέ-
φαγε τὸ πῦρ τοῦ πενήκοντος & διακοσίου, καὶ ἐχρηθισθῇ
ἐν σημείῳ.

10 * ὁ δὲ υἱὸς κορέ οὐκ ἀπέθανον.

11 * καὶ ὁ υἱὸς συμεὼν ὁ δῆμος τῶν υἱῶν συμεὼν τῶ ναμυήλ·
δῆμετ' ὁ ναμουηεῖ· τῶ ἱαμὴν δῆμετ' ὁ ἱαμεινί· τῶ ἱαχὴν
δῆμετ' ὁ ἱαχεινεῖ.

12 * τῶ ζαρεῖ δῆμετ' ὁ ζαρεῖ, τῶ σαῦλ δῆμος ὁ σαουλί.

13 * ἔτσι ὁ δῆμος συμεὼν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο &
εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Locutusque est Dominus cum Moysē, dicens:
filiis quibus insidiati sunt contra vos per idolum Phogor, & per Cozbi filiam principis Madian sororem suam, quæ occisa est in die pestis propter Phogor.

* Affligite Madianitas, & occidite eos.

* Quia ipsi afflixerunt vos insidijs

CAP. XXVI.

ET factum est post pestem, dixit Dominus ad Moysen, & ad Eleazarum filium Aaron sacerdotis, dicens:

* Accipe summam

omnis cætus filiorum Israel, à viginti annis, & supra per domos patrum suorum omnium egredientium in exercitum in Israel.

* Locutusque est Moyses & Eleazarus sacerdos, decreueruntque numerare eos in castris Moab iuxta Iordanem Hiericho.

* A viginti annis & supra sicut Dominus præceperat Moysi & filiis Israel qui egressi sunt de terra Egypti. Ruben primogenitus Israel,

filij Ruben, de Enoc fuit familia Enochitarum, de Phalu familia Phaluitarum. De Efron familia Efronitarum, de Charmi familia Char-
mitarum.

* Hæ sunt familiae Ruben, & fuit numerus earum quadraginta tria millia, & septingenti, & triginta.

* Filij autem Phalu, Eliab: Et filij Eliab Nemuel, & Datan, & Abiram: ipsi sunt Datan & Abiram qui vocabantur ad consilium,
qui congregati sunt contra Moysen & contra Aaron in congregatione Chore: quando congregati sunt contra Dominum.

* Hæ sunt familiae Ruben, & fuit numerus earum quadraginta tria millia, & septingenti, & triginta.

* Filij autem Chore non sunt mortui.

* Filij Symeon per familias suas, de Namuel fuit familia Namuelitarum,
de Iamin familia Iaminitarum, de Jachin familia Jachinitarum.

* Hæ sunt familiae Symeon, quarum numerus fuit viginti duo millia & ducenti.

* בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני
לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני:
* לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי:
* לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת
האראלי: * אלה משפחת בני גד לפקדיהם
ארבעים אלה וחמש מאות: * בני יהודה
ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: * ויהיו בני
יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: * ויהיו
בני פרץ לחצרון משפחת החצרוני לחמול משפחת
החמולי: * אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה
ושבעים אלה וחמש מאות: * בני יששכר
למשפחתם תולע משפחת התולעי לפזה משפחת
הפזני: * לישוב משפחת הישבי לשמרון משפחת
השמרני: * אלה משפחת יששכר לפקדיהם
ארבעה ושישים אלה ושלש מאות: * בני
זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון
משפחת האלני ליחלאל משפחת היחלאלני:
* אלה משפחת הזבולני לפקדיהם שישים אלה
וחמש מאות: * בני יוסף למשפחתם מנשה
ואפרים: * בני מנשה למכיר משפחת המכירי
ומכיר הוליד אר-גלעד לגלעד משפחת הגלעדי:
* אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק
משפחת החלקי: * ואשריאל משפחת האשראלי
ושכם משפחת השכמי: * ושמידע משפחת
השמידעי וחפר משפחת החפרי: * וצלפחד בן
חפר לא-היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות
צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: * אלה
משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלה
ושבע מאות:

15 * Filij Gad per cognationes suas, Sephon,
ab hoc familia Sephonitarum; Aggi ab hoc fa-
milia Aggitaram. Suni ab hoc familia Sunita-
rum. 16 * Ozni ab hoc familia Oznitari, Her-
17 ab hoc familia Heritarum. 18 * Arod ab hoc
familia Aroditarum, Arihel ab hoc familia
Arihelitarum. 19 * Ilte sunt familiae Gad, qua-
rum omnis numerus fuit quadraginta milia
19 quingenti. 20 * Filij Iuda Her & Onan, qui
C ambo mortui sunt in terra Chanaan.
20 * Fueruntq; filij Iuda per cognationes suas,
Sela, à quo familia Selaitarum, Phares à quo
familia Pharesitarum, Zare à quo familia Za-
21 reitarum. 22 * Porro filij Phares Efron, à quo
familia Efronitarum, & Amul, à quo familia
22 Amulitarum. 23 * Istæ sunt familiae Iuda, qua-
rum omnis numerus fuit septuaginta sex mi-
23 lia quingenti. 24 * Filij Isachar per cognatio-
nes suas: Thola à quo familia Tholaitarum,
Phua à quo familia Phuaitarum.
24 * Iasub, à quo familia Iasubitarum, Semram
à quo familia Semramitarum.
25 * Hæ sunt cognationes Isachar, quarum nu-
merus fuit sexaginta quatuor milia trecenti.
26 * Filij Zabulon per cognationes suas: Sa-
D red à quo familia Sareditarum, Helon à quo
familia Helonitarum, Ialel à quo familia Ia-
27 lelitarum. 28 * Hæ sunt cognationes Zabulæ,
quarum numerus fuit sexaginta milia quin-
28 genti. 29 * Filij Ioseph per cognationes suas
Manasse & Ephraim. 30 * De Manasse ortus est
Machir, à quo familia Machiritarum, Machir
genuit Galaad à quo familia Galaaditarum.
30 * Galaad habuit filios, Iezer, à quo familia
Iezeritarum, & Elech à quo familia Elechita-
31 rum. 32 * Et Afrihel à quo familia Afrihelita-
rum, & Seché à quo familia Sechemitarum.
32 * Et Semida à quo familia Semidaitarum, &
33 Ephraim à quo familia Ephraimitarum. 34 * Fuit au-
tem Ephraim pater Salphaad, qui filios non ha-
bebat sed tantum filias, quarum ista sunt nomi-
na, Maala & Noa & Eglâ & Melcha & Therfa.
34 * Hæ sunt familiae Manasse, & numerus earum
quingenta duo milia septingenti.

תרגום אונקלוס

בני גד לצפון זרעית צפון לחגי זרעית חגי לשוני זרעית שוני: 16 לאזני זרעית אזני לערי זרעית ערי: 17 לארוד זרעית ארוד
לחגי זרעית חגי לשוני זרעית שוני: 18 אליו זרעית בני גד למניניהו ארבעין אלפין וחמש מאה: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען:
ומכיר הוליד אר-גלעד לגלעד זרעית חצרון: 21 ויהיו בני פרץ לחצרון משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי:
לחמול זרעית חמול: 22 אליו זרעית יהודה למניניהו שבעין ושישים אלפין וחמש מאה: 23 בני יששכר לתולע
לחמול זרעית חמול: 24 לישוב זרעית ישוב לשמרון זרעית שמרון: 25 אליו זרעית יששכר למניניהו שחין וארבעה
ושבעים אלפין וחמש מאות: 26 בני זבולן לסרד זרעית סרד לאלון זרעית אלון ליחלאל זרעית יחלאל: 27 אליו
לחמול זרעית חמול: 28 בני יוסף למנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר זרעית מכיר ומכיר הוליד אר-גלעד לגלעד זרעית חצרון:
לחמול זרעית חמול: 30 אליו בני גלעד איעזר זרעית איעזר לחלק זרעית חלקי: 31 ואשריאל זרעית אשריאל ושכם זרעית שכם:
ושמידע זרעית שמידע וחפר זרעית חפר: 32 וצלפחד בן חפר חפר לא-היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות
צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אליו זרעית מנשה ומכניהו

* Filij Gad, per populos suos, Saphon, populus 15
Saphoniticus; Aggi, populus Aggiticus. Suni, po-
pulus Suniticus: * Aze, populus Azeniticus; 16
Addi, populus Additarum.

* Arodi, populus Aroditarum: Ariel, populus 17
Arielitarum.

* Hi populi filiorum Gad, ex numeratione ipso- 18
rum quadraginta milia & quingenti.

* Filij Juda, Her & Abnan, Selon, & Phares 19
& Zaran, & mortuus est Her & Abnan in terra
Chanaan. * Et facti sunt filij Juda per populos 20

suos, Selon, populus Seloniticus; Phares, populus
Pharesiticus; Zaran, populus Zaraiticus.

* Et facti sunt filij Phares, Afton, populus Af- 21
toniticus; Amul, populus Amulitarum.

* Hi populi Iuda secundum numerationem eorum 22
sex & septuaginta milia & quingenti.

* Et filij Issachar per populos suos, Thola, popu- 23
lus Tholaitarum; Phua, populus Phuaitarum.

* Iasub, populus Iasubitarum; Semran, populus 24
Semraitarum.

* Hi populi Issachar ex numeratione ipsorum qua- 25
tuor & sexaginta milia & trecenti.

* Filij Zabulon per populos suos: Sared, populus 26
Sareditarum; Hellon, populus Hellonitarum; Allel,
populus Allelitarum.

* Hi populi Zabulon ex numeratione ipsorum 27
sexaginta milia & quingenti.

* Filij Joseph per populos suos, Manasses & 28
Ephraim.

* Et filij Manasse, Machir, populus Machirita- 29
rum, & Machir genuit Galaad, Galaad populus
Galaaditicus.

* Et hi filij Galaad, Iezer, populus Iezeritarum; 30
Elech, populus Elechitarum.

* Esriel, populus Esrieliticus; Sechem, populus 31
Sechemitarum.

* Semidam, populus Semiditarum; Opher, po- 32
pulus Opheritarum.

* Et Salpaad filio Ephraim non fuerunt ipsi filij, 33
sed filiae, & haec nomina filiarum Salpaad, Maala,
& Noa, & Egla, & Melcha, & Thersa.

* Hi populi Manasse ex numeratione ipsorum, 34
duo & quinquaginta milia & septingenti.

15 * ὅι γὰρ, κτ' δήμους αὐτῶν· τὰ σαφών, δῆμος ὁ σα-
φών· τὰ ἀγγί, δῆμος ὁ ἀγγί· τὰ βυνί, δῆμος ὁ βυνεί·

16 * τὰ ἀζέ, δῆμος ὁ ἀζενί· τὰ ἀδδί, δῆμος ὁ ἀδδί·

17 * τὰ ἀροαδ, δῆμος ὁ ἀροαδί· τὰ ἀρήλ, δῆμος ὁ ἀρήλ·

18 * ἔτοι· ὅι δῆμοι ὑῶν γὰρ, ἔξ ἑπισκέψεως αὐτῶν τέσσα-
ράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι·

19 * ὅι ἰσάχα, ἢρ & ἀβνάν, σηλών, & φαρές & ζαρά· καὶ ἀπέ-
θανεν ἢρ καὶ ἀβνάν ἐν γῇ χανανί·

20 * καὶ ἐγένοντο ὅι ἰσάχα κτ' δήμους αὐτῶν, τὰ σηλών, δῆμος
ὁ σηλών· τὰ φαρές, δῆμος ὁ φαρεσί· τὰ ζαρά, δῆμος ὁ
ζαρά·

21 * καὶ ἐγένοντο ὅι φαρές, τὰ ἀσρών, δῆμος ὁ ἀσρω-
νί· τὰ ἀμουλ, δῆμος ὁ ἀμουλί·

22 * ἔτοι δῆμοι τὰ ἰούδα κτ' τὴν ἑπισκοπὴν αὐτῶν ἐξ καὶ
ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι·

23 * καὶ ὅι ἰσάχαρ κτ' δήμους αὐτῶν, τὰ θωλά, δῆμος
ὁ θωλαί· τὰ φουά, δῆμος ὁ φουά·

24 * τὰ ἰαβύβ, δῆμος ὁ ἰαβυβί· τὰ σαμβρόν, δῆμος ὁ
σαμβρανί·

25 * ἔτοι δῆμοι ἰσάχαρ ἔξ ἑπισκέψεως αὐτῶν τέσσαρες
καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι·

26 * ὅι ζαβουλών κτ' δήμους αὐτῶν, τὰ σαρэд, δῆμος ὁ σα-
ρεδί· τὰ ἀλλών, δῆμος ὁ ἀλλωνεί· τὰ ἀλλήλ, δῆμος ὁ ἀλληλί·

27 * ἔτοι δῆμοι ζαβουλών ἔξ ἑπισκέψεως αὐτῶν, ἐξή-
κοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι·

28 * ὅι ἰωσήφ κτ' δήμους αὐτῶν, μωασή καὶ ἐφραίμ·

29 * καὶ ὅι μωασή, τὰ μαχείρ, δῆμος ὁ μαχειρί, & μα-
χείρ ἐγέννησε ἐν γαλαάδ, τὰ γαλαάδ, δῆμος ὁ γαλααδί·

30 * & ἔτοι ὅι γαλαάδ, τὰ ἀχεζέρ, δῆμος ὁ ἀχεζερί· τὰ
χελέγ, δῆμος ὁ χελεγί·

31 * τὰ ἐσρηλ, δῆμος ὁ ἐσρηλί· τὰ σιχέμ, δῆμος ὁ σιχεμί·

32 * τὰ σαμαέρ, δῆμος ὁ σαμαερί· τὰ ὀφέρ, δῆμος ὁ ὀφερί·

33 * καὶ τὰ σαλπαάδ ὅι ὀφέρ & κτ' ἐγένοντο ἀπὸ ὅι, ἀλλ' ἢ
θυγατέρες· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων σαλ-
παάδ, μααλά, καὶ νοα, καὶ ἐγλα, καὶ μελχά, καὶ
θερσά·

34 * ἔτοι δῆμοι μωασή ἔξ ἑπισκέψεως αὐτῶν, δύο
& πεντήκοντα χιλιάδες καὶ ἑκατόσιοι·

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

- * Filij Gad per cognationes suas: de Sephon familia Sephonitarum; de Aggi, familia Aggitarum; de Suni, familia Sunitarum;
* de Ozni familia Oznitarum; de Heri familia Heritarum. * De Arod familia Aroditarum; de Areli familia Arelitarum.
* Hæ sunt familiae filiorum Gad: quarum numerus fuit quadraginta milia & quingenti. * Filij Iuda Her & Onan: & mor-
ni sunt Her & Onan in terra Chanaan. * Fueruntque filij Iuda per cognationes suas: de Sela familia Selaitarum; de Phares fami-
lia Pharesitarum; de Zare familia Zareitarum. * Fueruntque filij Phares, de Efron familia Efronitarum; de Amul familia Amulita-
rum. * Filij Issachar per cognationes suas, de Thola familia Tholaitarum, de Phua familia Phuaitarum. * Filij Issachar
per familias suas, de Thola familia Tholaitarum, de Phua familia Phuaitarum. * De Iasub familia Iasubitarum, de Semron fa-
milia Semronitarum. * Hæ sunt familiae Issachar, quarum numerus fuit sexaginta quatuor milia & trecenti.
* Filij Zabulon per cognationes suas, de Sared familia Sareditarum; de Elon, familia Elonitarum; de Ialeel, familia Ialeeli-
tarum. * Hæ sunt cognationes Zabulon, quarum numerus fuit sexaginta milia & quingenti. * Filij Ioseph per
cognationes suas Manasse & Ephraim. * Filij Manasse, de Machir familia Machiritarum; & Machir genuit Galaad, de Galaad familia
Galaaditarum. * Isti sunt filij Galaad, de Iezer familia Iezeritarum, de Elech familia Elechitarum. * De Semida familia Semidaitarum; de Ephraim familia Ephraimitarum.
* Salphaad autem filius Ephraim non habuit filios sed filias, & nomen filiarum Salphaad, Maala & Noa, Egla, Melcha & Thersa.
* Hæ sunt familiae Manasse, & fuit numerus earum quinquaginta duo milia & septingenti.

* אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת
 השתלחי לבכר משפחת הבכרי לרתחן משפחת
 רתחני: * ואלה בני שותלח לערן משפחת
 הערני: * אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם
 שנים ושלשים אלה וחמש מאות אלה בני יוסף
 למשפחתם: * בני בנימן למשפחתם
 לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי
 לאחירם משפחת האחירמי: * לשופם
 משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי:
 * ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן
 משפחת הנעמי: * אלה בני בנימן למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלה ושש מאות:
 * אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת
 השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: * כל
 משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה ושלשים אלה
 וארבע מאות: * בני אשר למשפחתם
 לימנא משפחת הימנא לישוי משפחת הישוי
 לבריעה משפחת הבריעי: * לבני בריעה לחבר
 משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי:
 * ושם בת אשר שרה: * אלה משפחת
 בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלה
 וארבע מאות: * בני נפתלי למשפחתם
 ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני:
 * ליצור משפחת היצורי לשלם משפחת השלמי:
 * גאלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלה וארבע מאות: * אלה
 פקודי בני ישראל שש מאות אלה ואלף שבע
 מאות ושלשים: * וידבר יהוה אל
 משה לאמר: * לאלה תחלק הארץ בנחלה
 במספר שמות:

35 * Filij autē Ephraim per cognationes suas fuerunt hi. Suthala, à quo familia Suthalitarum; Becher, à quo familia Becheritarum; Theen, à quo familia Theenitarum.
 36 * Porro filius Suthala fuit Heran, à quo familia Herenitarum.
 37 * Hæ sunt cognationes filiorum Ephraim, quarū numerus fuit triginta duo milia quingenti. Isti sunt filij Ioseph per familias suas.
 38 * Filij Benjamin in cognationibus suis, Bale, à quo familia Baleitarum; Asbel, à quo familia Asbelitarum; Achiram, à quo familia Achiramitarum. * Supham, à quo familia Suphamitarum; Vpham, à quo familia Vphamitarum. * Filij Bale, Hered & Noeman: de Hered familia Hereditarum; de Noeman familia Noemanitarum. * Hi sunt filij Benjamin per cognationes suas, quorum numerus fuit quadraginta quinque milia sexcenti.
 42 * Filij Dan per cognationes suas; Suhan à quo familia Suhanitarum. Hæ sunt cognationes Dan per familias suas.
 43 * Omnes fuere Suhanitæ, quorū numerus erat sexaginta quatuor milia quadringenti.
 44 * Filij Aser per cognationes suas, Iemna, à quo familia Iemnaitarū; Iessui, à quo familia Iessuitarum; Brie, à quo familia Bricitarum.
 45 * Filij Brie, Haber, à quo familia Haberitarum; & Melchiel, à quo familia Melchielitarum. * Nomen autem filiae Aser, fuit Sara.
 47 * Hæ cognationes filiorum Aser, & numerus eorum quinquaginta tria milia quadringenti. * Filij Neptalim per cognationes suas Iessihel, à quo familia Iessihelitarum; Guni, à quo familia Gunitarum.
 49 * Iaser, à quo familia Iaseritarum; Sellem, à quo familia Sellemitarū. * Hæ sunt cognationes filiorū Neptalim per familias suas, quorum numerus quadraginta quinque milia quadringenti. * Ista est summa filiorū Israel qui recensiti sunt sexcenta milia & mille septingenti triginta. * Locutusq; est Dominus ad Moysen, dicens: * Istis diuidetur terra iuxta numerum vocabulorum in possessiones suas.

תרנום אונקלוס

35 אילין בני אפרים לזרעיהון לשותלח זרעית שותלח לבכר זרעית בכר לרתחן זרעית רתחן: * ואלין בני שותלח לערן
 37 אילין זרעית בני אפרים למנניהון תלתין ותריין אלפין וחמש מאה אילין בני יוסף לזרעיהון:
 39 לשפופם זרעית שפופם לחופם
 41 אילין בני בנימן לזרעיהון ומנניהון
 42 אילין בני דן לזרעיהון לשוחם זרעית שוחם אלין זרעית דן לזרעיהון: * כל
 44 בני אשר לזרעיהון לימנא זרעית ימנא ומננה זרעית מננה לישוי זרעית
 46 ושם בת אשר שרה: * אלה משפחת
 48 בני נפתלי לזרעיהון ליחצאל זרעית יחצאל לגוני זרעית
 50 אלין זרעית נפתלי לזרעיהון ומנניהון ארבעין וחמשה אלפין וארבע
 52 ומליל וייעם משה למימר: * לאילין תחפליג
 53 אלין מנני בני ישראל שת מאה ותד אלפין ושבע מאה ותלמין:
 55 זרע כחמסנא במנן שמון

* Hi filij Ephraim per populos suos; Suthala, po-
pulus Suthalaiticus; Becher, populus Bechiritarum; Theen, populus Theenitarum.

* Hi filij Suthala; Eden, populus Edeitius.

* Hi populi Ephraim, ex numeratione ipsorum
duo & triginta milia & quingenti: hi populi fi-
liorum Joseph per populos suos.

* Filij Benjamin per populos suos; Bale, populus
Baleitarum; Asybel, populus Asybelitarum; Achir-
am, populus Achiramarum.

* Supha, populus Suphanitarum; Urbam, popu-
lus Uphamitarum.

* Et fuerunt filij Bale; Hered & Noemam: 40
Hered, populus Hereditarum; Noemam, populus
Noemanitarum.

* Hi populi Benjamin per populos suos, ex nume-
ratione ipsorum quinque & quadraginta milia &
sexcenti.

* Et filij Dan per populos suos; Suban, populus
Subanitarum. Hi populi Dan per populos suos.

* Omnes populi Suban per censum eorum qua-
tuor & sexaginta milia & quadringenti.

* Filij Aser per populos suos; Jamin, populus Ja-
minitarum; Jessui, populus Jessuitarum; Barie, po-
pulus Barietarum.

* Hober, populus Hoberitarum; Melchiel, popu-
lus Melchielitarum.

* Et nomen filie Aser, Sara.

* Hi populi Aser ex numeratione ipsorum tria
& quinquaginta milia & quadringenti.

* Filij Nephthalim per populos suos; Jessibel
populus Jessibelitarum; Guni, populus Gunita-
rum.

* Jasser, populus Jasseritarum; Sellem, populus
Sellemitarum.

* Hi populi Nephthalim, ex numeratione ipso-
rum, quadraginta quinque milia & quadrin-
genti.

* Hæc numeratio filiorum Israel, sexcenta milia,
& mille & septingenti & triginta.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Iffis diuidetur terra ut possideant ex nume-
ro nominum ipsorum.

35 * ἔτοι (4) υἱοὶ ἐφραΐμ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ θυλαλά,
δῆμ (4) ὁ θυλαλά· τῷ βεχέρ, δῆμ (4) ὁ βεχερί· τῷ ταναί,
δῆμ (4) ὁ ταναί.

36 * ἔτοι (4) υἱοὶ θυλαλά· τῷ ἐδέν, δῆμ (4) ὁ ἐδενί.

37 * ἔτοι (4) δῆμοι ἐφραΐμ, ἐξ ἑπτασέφως αὐτῶν δύο ἑ-
τεράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι· ἔτοι (4) δῆμοι υἱὸν ἰω-
σήφ καὶ δῆμους αὐτῶν.

38 * υἱοὶ βενιαμίν καὶ δῆμους αὐτῶν· τῷ βαλέ, δῆμ (4) ὁ
βαλέ· τῷ ἀσυβήλ, δῆμ (4) ὁ ἀσυβηλί· τῷ ἀχειρώμ, δῆμος
ὁ ἀχειρωμί.

39 * τῷ σωφάν, δῆμ (4) ὁ σωφανί· τῷ ὀφάμ, δῆμ (4) ὁ
ὀφामी.

40 * καὶ ἐγένοντο υἱοὶ βαλέ, ἄδαρ, καὶ νοεμδῶν· τῷ ἄδαρ, δῆ-
μ (4) ὁ ἀδαρί· τῷ νοεμδῶν, δῆμ (4) ὁ νοεμανί.

41 * ἔτοι οἱ δῆμοι βενιαμίν κατὰ δῆμους αὐτῶν, ἐξ ἑπ-
τασέφως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξα-
κόσιοι.

42 * καὶ υἱοὶ δαυὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ σα-
μεϊ, δῆμ (4) ὁ σαμεϊ. ἔτοι οἱ δῆμοι δαυὶ κατὰ δῆμους
αὐτῶν.

43 * πάντες οἱ δῆμοι σαμεϊ κατ' ἑπτασέφως αὐτῶν τέσσα-
ρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

44 * υἱοὶ ἀσήρ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ ἰαμίν, δῆμ (4) ὁ ἰα-
μεινί· τῷ ἰεσουί, δῆμ (4) ὁ ἰεσουί· τῷ βαρυνά, δῆμ (4) ὁ
βαρυνά.

45 * τῷ χοβέρ, δῆμος ὁ χοβερί· τῷ μελχήλ, δῆμ (4) ὁ μελ-
χημί.

46 * ἔτ' ὄνομα τῆ θυγατρὸς ἀσήρ, σάρα.

47 * ἔτοι οἱ δῆμοι ἀσήρ ἐξ ἑπτασέφως αὐτῶν τρεῖς καὶ πεν-
τήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

48 * οἱ υἱοὶ νεφθαλίμ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ ἀσήλ, δῆμ (4)
ὁ ἀσηλί· τῷ γαννεί, δῆμ (4) ὁ γαννεί.

49 * τῷ ἰεσερ, δῆμ (4) ὁ ἰεσερί· τῷ σελήμ, δῆμος ὁ σελημί.

50 * ἔτοι οἱ δῆμοι νεφθαλίμ, ἐξ ἑπτασέφως αὐτῶν τεσσα-
ράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι.

51 * αὕτη ἡ ἑπτασέφως υἱὸν ἰσραὴλ ἐξακόσια χιλιάδες καὶ
χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑτεράκοντα.

52 * καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μουσῆν, λέγων·

53 * τέτοις μεριδῇσ' ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνο-
μάτων αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

35 Isti sunt filij Ephraim per familias suas; de Suthala familia Suthalaitarum, de Becher familia Bechiritarum; de Theen familia Theenitarum.

36 Isti sunt autem filij Suthala, de Heran familia Heranitarum.

37 Isti sunt filij Joseph per familias suas.

38 Baleitarum, de Asbel familia Asbelitarum, de Achiram familia Achiramarum.

39 Hupham familia Huphamitarum.

40 Isti sunt filij Bale, Arde & Naaman; de Arde familia Ardeitarum, de Naaman familia Naamanitarum.

41 Isti sunt filij Dan per cognationes suas, de Suban familia Subanitarum. Hæc sunt familiae Dan per cognationes suas.

42 Omnes qui numerati sunt de familia Suban fuerunt sexaginta quatuor milia & quadringenti.

43 Filij Aser per cognationes suas, de Iemna familia Iemnaitarum, de Iesui familia Iesuitarum, de Beria familia Bereitarum.

44 Filiorum Berie, de Heber familia Heberitarum, de Malchiel familia Malchielitarum.

45 Nomen autem filie Aser fuit Sara.

46 Isti sunt filij Dan per cognationes suas, de Iasiel familia Iasielitarum, de Guni familia Gunitarum.

47 Hæc sunt familiae filiorum Aser, quarum numerus fuit quinquaginta tria milia & quadringenti.

48 Filij Neptali per cognationes suas, de Iasiel familia Iasielitarum, de Guni familia Gunitarum.

49 Istæ sunt cognationes Neptali per familias suas, & numerus earum fuit quadraginta quinque milia & quadringenti.

50 Hi sunt filij Israel qui numerati sunt sexcenta milia & mille & septingenti & triginta.

51 Locutusque est Dominus cum Moysæ dicens:

37 Hæc sunt cognationes filiorum Ephraim, quarum numerus

38 Filij Benjamin per cognationes suas, de Bale familia

39 De Sephupham familia Sephuphamitarum, de

40 Fueruntque filij Bale, Arde & Naaman; de Arde familia Ardeitarum, de Naaman familia Naamanitarum.

41 Hi sunt filij Benjamin per cognationes suas, quarum numerus fuit quadraginta quinque milia & sexcenti.

42 Isti sunt filij Dan per cognationes suas, de Suban familia Subanitarum. Hæc sunt familiae Dan per cognationes suas.

43 Omnes qui numerati sunt de familia Suban fuerunt sexaginta quatuor milia & quadringenti.

44 Filij Aser per cognationes suas, de Iemna familia Iemnaitarum, de Iesui familia Iesuitarum, de Beria familia Bereitarum.

45 Filiorum Berie, de Heber familia Heberitarum, de Malchiel familia Malchielitarum.

46 Nomen autem filie Aser fuit Sara.

47 Isti sunt filij Dan per cognationes suas, de Iasiel familia Iasielitarum, de Guni familia Gunitarum.

48 Hæc sunt familiae filiorum Aser, quarum numerus fuit quinquaginta tria milia & quadringenti.

49 Istæ sunt cognationes Neptali per familias suas, & numerus earum fuit quadraginta quinque milia & quadringenti.

50 Hi sunt filij Israel qui numerati sunt sexcenta milia & mille & septingenti & triginta.

51 Istis diuides terram in possessionem iuxta numerum nominum eorum.

* לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש
 לפי פקדיו יתן נחלתו: * * * * *
 * הארץ לשמורת מטות אבתם ינחלו: * על-
 פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט:
 * ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון
 משפחת הגרשני לקהלת משפחת הקהתי למררי
 משפחת המררי: * אלה משפחת לוי משפחת
 הלכני משפחת הקהני משפחת המחלי משפחת
 המושי משפחת הקרחי וקהת הולד את-עמרם:
 * ושם יאשת עמרם ויכבד ברת לוי אשר
 ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את-
 יאהרן ואת משה ואת מרים אחתם:
 * וילד לאהרן את נדב ואת אביהוא את-
 אלעזר ואת איתמר: * וימר נדב ואביהוא
 בהקריבם אש זרה לפני יהוה: * ויהיו פקדיהם
 שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חמש ומעלה
 כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם
 נחלה בתוך בני ישראל: * אלה פקודי משה
 ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבות
 מואב על ירדן ירחו: * ובאלה לא היה איש
 מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני
 ישראל במדבר סיני: * כי אמר יהוה להם מות
 ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן-
 יפנה ויהושע בן נון:

כו

* ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן-
 גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף
 ואלה שמות בנותיו מהלל נעה וחגלה ומלכה
 ותרצה:

תרגום אונקלוס

* לטובי תסגון אחסנתהון ולזעירי תזערון אחסנתהון גבר לפום מנינותי תתיב אחסנתיה: * * * * *
 * על פום ערבא תתפליג אחסנתהון בין סגיא לזעירי: * * * * *
 * ארין זרעיה ליואי זרעיה לבני זרעיה חבור זרעיה מחלי זרעיה מושי זרעיה קרח וקהת אוליד יתעמרם:
 * ושום איתת עמרם יוכבד בת לוי דילית יתה ללוי במצרים וילידה לעמרם ית אהרן וית משה וית מרים אחתהון:
 * ויתלד לאהרן ית נדב וית אביהוא ית אלעזר וית איתמר:
 * ויהיו מניניהון עשרין ותלת אלפין כל דכורא מבר ירחא ולעילא ארי לא אתמניאו כגו בני ישראל ארי לא אתיהב
 * ארין מניני משה ואלעזר כהנא דמנו ית בני ישראל במישרנא דמואב על ירדנא דירחו:
 * ארי אמר יי להון מיסת ימותון במדברא ולא
 * אשתאר סנהון גברא אלתן כלב בר יפנה ויהושע בר נון:

כו

* וקריבא בנות צלפחד בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלין שמות בנותיה מהלל נעה
 וחגלה ומלכה ותרצה:

* Pluribus maiorem partem dabis, & pau-
 cioribus minorem, singulis sicut nunc recen-
 siti nunc, tradetur possessio.

* Ita duntaxat vt fors terram tribubus di-
 uidat & familijs.

* Quicquid forte contigerit, hoc vel plures
 accipiant vel pauciores.

* Hic quoque est numerus filiorum Levi
 per familias suas. Gerson, à quo familia Ger-
 sonitarum. Caath, à quo familia Caathita-
 rum. Merari à quo familia Meraritarum.

* Hæ sunt familiæ Levi, familia Lobni, fa-
 milia Hebroni, familia Mooli, familia Musi,
 familia Chori. At verò Caath genuit Amram.

* Qui habuit vxorem Iochabet filiam Le-
 ui, quæ nata est ei in Ægypto. Hæc genuit
 Amram viro suo filios Aaron & Moylen, &
 Mariam sororem eorum.

* De Aaron orti sunt Nadab & Abiu, &
 Eleazar & Ithamar.

* Quorum Nadab & Abiu mortui sunt
 cum obtulissent ignem alienum coram Do-
 mino.

* Fueruntque omnes qui numerati sunt vi-
 ginti tria millia generis masculini ab vno
 mense & supra, qui non sunt recensiti inter fi-
 lios Israel, nec eis cum cæteris data possessio
 est.

* Hic est numerus filiorum Israel, qui de-
 scripti sunt à Moyse & Eleazaro sacerdote in
 campesribus Moab supra Iordanem contra
 Hiericho.

* Inter quos nullus fuit eorum, qui ante
 numerati sunt à Moyse & Aaron in deserto
 Sinai.

* Prædixerat enim Dominus quòd omnes
 morerentur in solitudine, nullusque reman-
 sit ex eis, nisi Caleb filius Iephone, & Iosue
 filius Nun.

CAP. XXVII.

* Accesserunt autem filia Salphaad, filij E-
 pher, filij Galaad, filij Machir, filij Ma-
 nasse, qui fuit filius Ioseph, quarum sunt nomi-
 na, Maala & Noa, & Egla, & Melcha, & Terfa.

* Pluribus maiorem dabis hereditatem, & pau-
cioribus minorem dabis hereditatem eorum: uni-
cuique sicut numerati sunt, dabitur hereditas
eorum.

* Per sortes diuidetur terra nominibus, per tri-
bus familiarum suarum hereditabunt.

* Diuides ex sorte hereditatem eis inter multos
& paucos.

* Et filij Leui per populos suos: Gerson, populus
Gersonitarum; Caath, populus Caathitarum; Me-
rari, populus Meraritarum.

* Hi populi filiorum Leui, populus Lobni, popu-
lus Hebroni, populus Mooli, & populus Musi, &
populus Chori, & Caath genuit Amram.

* At nomen vxoris eius Jochabet, filia Leui, quæ
peperit hos Leui in Ægypto, & peperit Amram
Aaron & Moysen, & Mariam sororem eorum.

* Et nati sunt Aaron & Nadab, & Abiu, &
Eleazar, & Jthamar.

* Et mortuus est Nadab, & Abiu cum offer-
rent ipsi ignem alienum coram Domino in deserto
Sinai.

* Et fuerunt ex connumeratione eorum tria
viginti millia: Omne masculinum ab uno mense
& supra. non enim connumerati sunt in medio fi-
liorum Israel, quia non datur eis sors in medio filio-
rum Israel.

* Et hæc numeratio Moysi & Eleazar sacerdo-
tis, qui numerauerunt filios Israel in Araboth Mo-
ab, in Jordane contra Hiericho.

* Et in his non erat homo eorum qui numerati
sunt à Moysè & Aaron, quos numerauerunt fi-
lios Israel in deserto Sina.

* Quia dixit Dominus ipsis, Morte morientur
in deserto: & non fuit relictus ex eis neque vnus,
præterquam Chaleb filius Jephone & Josue filius
Nun.

CAP. XXVII.

ET accedentes filia Salphaad, filij Ephraim, filij Ga-
laad, filij Machir, populi Manasse, filiorum Io-
seph: hæc nomina earum, Mala & Noa, &
Egla, & Melcha, & Thersa.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Pluribus maiorem possessionem dabis; & paucioribus minorem possessionem dabis, unicuique iuxta numeratos suos dabitur possessio
eius. Veruntamen per sortem diuidetur terra, per nomina tribuum patrum suorum possidebitur.

* Et isti sunt filij Leui per familias suas, de Gerson familia Gersonitarum,
de Caath familia Caathitarum, de Merari familia Meraritarum.

* Istæ sunt familiæ Leui, familia Lobni, familia Ebron, fami-
lia Mooli, familia Musi, familia Chore. Caath autem genuit Amram.

* Et nomen vxoris Amram Iocabet filia Leui, quæ nata est ei in
Ægypto, & peperit ex Amram Aaron & Moysen & Mariam sororem eorum.

* De Aaron autem nati sunt Nadab & Abiu, Elea-
zar & Jthamar.

* Mortuusque est Nadab & Abiu, cum obtulissent ignem alienum coram Domino.

* Et fuit numerus eorum viginti tria milia omnium masculorum ab uno mense & supra, quia non fuerunt numerati in medio filiorum
Israel, neque enim data est eis possessio in medio filiorum Israel.

* Hi sunt quos numerauerunt Moyses & Eleazar sacerdos quando
à Moysè & Aaron sacerdote, qui numerauerunt filios Israel in deserto Synai.

* Et in his non fuit vir eorum qui numerati sunt
in solitudine, & nullus vir remaneret ex eis, nisi Caleb filius Jephone, & Josue filius Nun.

CAPVT XXVII.

Accesserunt autem filia Salphaad filij Ephraim, filij Galaad, filij Machir, filij Manasse de cognationibus Manasse filij Ioseph. & hæc sunt nomina
filiarum eius; Maala, Noa, & Egla, & Melcha & Thersa.

* Τῶς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς ἐλάττο-
σιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· ἐκάστῳ καθὼς ἐπε-
σκέπησαν διοθή(ε) ἡ κληρονομία αὐτῶν.

* διὰ κλήρων μεριθί(ε) ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι, καὶ φυλαῖς
πατρῶν αὐτῶν κληρονομήσουσι.

* μεριεῖς ἐκ τῆς κλήρου τὴν κληρονομίαν αὐτοῖς δυνάμε-
θον πολλῶν καὶ ὀλίγων.

* καὶ οἱ υἱοὶ λαοῦ καὶ δῆμους αὐτῶν παῖδες γερσῶν, δῆμος
ὁ γερσῶν καὶ καάθ, δῆμος ὁ κααθί παῖς μεραρί, δῆμος
ὁ μεραρί.

* οἱ δὲ δῆμοι υἱῶν λαοῦ, δῆμος ὁ λαβερί, δῆμος ὁ
χεβρωνί, δῆμος ὁ μολί, καὶ δῆμος ὁ μουσί, καὶ δῆμος ὁ
κορέ· καὶ ἐγέννησε τὸν ἄμβραμ.

* τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἰωχαβέδ, θυγάτηρ λαοῦ,
ἣ ἔτεκε τούτους τοὺς λαοὺς ἐν αἰγύπτῳ, καὶ ἔτεκεν τὸν ἄμβραμ τὸν
ἀαρὼν καὶ μουσιῶν, καὶ μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν.

* καὶ ἐγέννηθησαν παῖδες ἀαρὼν, ὁ τε ναδάβ, καὶ ἀβίου, καὶ ἐ-
λεάζαρ, καὶ ἰθάμαρ.

* καὶ ἀπέθανεν ναδάβ, καὶ ἀβίου ἐν τῷ περὶ φέρειν αὐ-
τοὺς περὶ ἀλλοτρίον ἐναντὶ κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ σινᾶ.

* καὶ ἐγέννηθησαν οἱ υἱοὶ τοῦ ἀπὸ σκεπῆος αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι
χιλιάδες· πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μωυσαίου καὶ ἐπὶ δώδεκα συν-
επισκέπησαν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ὅτι ἐδίδοται αὐτοῖς
κληρῶν ἐν μέσῳ υἱῶν ἰσραὴλ.

* καὶ αὕτη ἡ ἐπισκέψις μωυσὴ καὶ ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐ-
πισκέψαντο τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν ἀραβὶθ μωάβ, ἐπὶ τοῦ ἰορ-
δῶος καὶ ἱεριχᾶ.

* καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἀνὴρ τῶν ἐπισκευμένων ὑπὸ
μωυσὴ καὶ ἀαρὼν, ὅς ἐπισκέψαντο τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ σινᾶ.

* ὅτι εἶπε κύριος αὐτοῖς, θανάτῳ ἀποθνήσκοντα ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν ἐδὲ εἷς· πλὴν χαλὲβ υἱὸς
ἰεφονὴ καὶ ἰηθὺς ὁ τοῦ ναβή.

καὶ.

* Καὶ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες σαλπαὰδ υἱοὶ ὀφέ-
ρην, υἱὸς γαλαὰδ, υἱὸς μαχείρ, τοῦ δήμου μανασσῆ, τῶν
υἱῶν ἰωσήφ· καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, μαλά, καὶ νοῦα,
καὶ ἀγλά, καὶ μελχά, καὶ θερσα.

*Et stantes coram Moyse, & coram Eleazar sa-
cerdote, & coram principibus, & coram omni con-
gregatione in ostio tabernaculi testimonij, dicunt:

*Pater noster mortuus est in deserto, & ipse
non erat in medio congregationis quæ surrexit co-
ram Domino in congregatione Core, quia propter
peccatum suum mortuus est, & filij non fuerunt ei.

*Ne deleatur nomen patris nostri de medio po-
puli sui, quia non est ei filius, date nobis possessionem
in medio fratrum patris nostri.

*Et retulit Moyses iudicium earum coram Do-
mino. *Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

*Rectè filie Salphaad locutæ sunt: donum dabis
eis possessionem hereditatis in medio fratrum patris
sui, & adiudicabis sortem patris sui eis.

*Et filijs Ifrael loqueris, dicens: Homo si mor-
tuus fuerit, & filius non fuerit ei, apponetis hare-
ditatem eius filie sue.

*Si autem non fuerit ei filia, dabitis heredita-
tem suam fratri suo.

*Si autem non fuerint ei fratres, dabitis hare-
ditatem eius fratri patris sui.

*Si autem non fuerint fratres patris eius, da-
bitis hereditatem eius cognato proximo suo de tri-
bu sua, ut possideat quæ illius, & erit hoc filijs If-
rael iustificatio iudicij, sicut præcepit Dñs Moysi.

*Et dixit Dominus ad Moysen, Ascende in
montem qui in ultra Jordanem, hic mons Nabo,
& vide terrā Chanaan, quam ego do filijs Ifrael in
possessione.

*Et videbis eam, & adderis ad populum tuum
& tu, quemadmodum positus est Aaron frater tuus
in Hor monte.

*Quia transgressi estis verbum meum in deser-
to Sin, cum resisteretis congregationi ne sanctifica-
ret me, non sanctificastis me in aqua coram eis: Hac
est aqua contradictionis Cades in deserto Sin.

*Et dixit Moyses ad Dominum: *Consideret
Dominus Deus spirituum & omnis carnis, homi-
nem super congregationem hanc:

*Qui exibat ante faciem eorum, & qui introi-
bit ante faciem eorum, et qui educet eos, & qui in-
ducat eos, & nō erit congregatio Domini sicut oves,
quibus non est pastor.

*καὶ εἰστάθη ἐνώπιον Μωυσῆ, & ἐναντίον Ἐλεάζαρ ἱερέως, &
ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, & ἐναντίον πάσης τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ τῆς
ἐν τῷ ὄρει. καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Μωυσῆ, λέγουσιν. *ὁ πατὴρ ἡμῶν
ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, & οὐκ ἔστιν υἱὸς ἐν μέσῳ τῆς συναγω-
γῆς τῆς Ἰσραηλῆσιν ἐναντίον κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ κορέ, ὅτι διὰ
τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανεν. καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγγίνοντο αὐτῷ.

*μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ
ἔθνους αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν υἱὸς. δότε ἡμῖν κατάχεσιν ἐν
μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν.

*καὶ ἀπεκρίθη Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐναντίον κυρίου.

*καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων·

*ὁρθῶς θυγατέρες σαλπαὰδ λελαλήκασι. δόμα δώ-
σεις αὐταῖς, κατάχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πα-
τρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεαι τὴν κληρονομίαν τῆς πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς.

*καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων, ὁ ἄνθρωπος ἐδὼ
ἀποθνήσκει, καὶ οὐκ ἔστι υἱὸς αὐτοῦ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. *ἐὰν δὲ μὴ ᾖ αὐτοῦ θυγάτηρ, δώ-
σετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ πρὸς ἀδελφὰς αὐτοῦ.

*ἐὰν δὲ μὴ ᾖ αὐτοῦ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν
αὐτοῦ πρὸς ἀδελφὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

*ἐὰν δὲ μὴ ᾖ αὐτοῦ ἀδελφοί τῆς πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ τῷ οἰκίῳ αὐτοῦ ἐν τῇ φυλῇ αὐτοῦ, καὶ περιθήσεαι
τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῷ οἰκίῳ αὐτοῦ. *ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δι-
καιοσύνη καὶ κρίσις, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

*καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν
τῷ πέραν τοῦ ἰορδάνου, τοῦτο ὄρος ναβὰθ, καὶ ἴδε τὴν γῆν χα-
ναναίτην, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατάχεσει.

*καὶ ὅψῃ αὐτήν, καὶ περιεβήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου ἐσύ,
καθὰ περ ἐτέθη ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει.

*διότι παρῆντε τῷ ῥήματι μου ἐν τῇ ἐρήμῳ σὴν, ἐν τῷ δὲ
ὕπνῳ τῇ συναγωγῇ τοῦ ἁγιάσαι με. οὐκ ἠγάσατέ με
Ἰσραὴλ τῷ ὕδατι ἐναντίον αὐτῶν. καὶ ἐστὶν ὕδωρ δυνάμεως καὶ κρίσεως
ἐν τῇ ἐρήμῳ σὴν.

*ἔειπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. *Ἰσχυρά ἐστιν κύριος

ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ τῇ συ-
ναγωγῇ ταύτῃ. *ὅστις ἐξελύσει, πρὸς τὸν ὅσον αὐ-
τῶν, καὶ ὅστις εἰσέλυσεν, πρὸς τὸν ὅσον αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξ-
άξει αὐτούς, καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγω-
γὴ κυρίου ὡς εἰς τὸν ὅσον αὐτῶν, οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν.

*ἔειπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. *Ἰσχυρά ἐστιν κύριος
ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ τῇ συ-
ναγωγῇ ταύτῃ. *ὅστις ἐξελύσει, πρὸς τὸν ὅσον αὐ-
τῶν, καὶ ὅστις εἰσέλυσεν, πρὸς τὸν ὅσον αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξ-
άξει αὐτούς, καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγω-
γὴ κυρίου ὡς εἰς τὸν ὅσον αὐτῶν, οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

*Et steterunt coram Moyse & Eleazaro sacerdote & coram principibus & omni cætu in ostio tabernaculi federis, dicentes:

*Pater noster mortuus est in deserto, & ipse non fuit in medio congregationis eorum qui conuenerunt contra Dominum in congrega-
tione Chore: quia in peccato suo mortuus est, & non fuerunt ei filij.

*Cur tollitur nomen patris nostri de medio
cognitionis suæ quia non habet filium? da nobis possessionem inter fratres patris nostri.

*Et ait Dominus ad Moysen, dicens:
Retulitque Moyses causam
eorum coram Domino.

*Rectè loquuntur filie Salphaad: da eis pos-
sessionem hereditatis inter fratres patris earum, & transferes ad eas hereditatem patris earum.

*Et cum filijs Israel loqueris
dicens: Si mortuus fuerit vir & filius ei non fuerit, transferetis possessionem eius ad filiam suam.

*Et si non habuerit fratres: dabitis possessionem eius fratribus patris sui.
Et si autem pater eius non habuerit fratres: dabitis possessionem eius consanguineo qui propinquior est ei de cognatione sua, & hereditabit
eam, & erit filiis Israel in decretum iudicij, sicut præcepit Dominus Moysi.

*Dixitque Dominus ad Moysen: Ascende in mon-
tem istum Abarim, & vide terram quam dedi filiis Israel:
collectus est Aaron frater tuus: *Quia preuaricati estis in verbum meum in deserto Sin in contradictione congregationis, nec sanctificastis me
in aquis ante oculos eorum. Hæ sunt aquæ contradictionis in Cades deserti Sin.

*Locutusque est Moyses coram Domino, dicens:
Constituat Dominus Deus spirituum omnis carnis virum super cætum:
ante eos, & qui educat eos, & qui inducat eos, ut non sit cætus Domini sicut oves quibus non est pastor.

*Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 18
Accipe ad te ipsum Iosue filium Nun, hominem qui
habet spiritum in seipso: & impones manus tuas
super eum.

*Et statues eum coram Eleazar sacerdote, & 19
coram omni congregatione, & præcipies ei coram eis.

*Et dabis ex gloria tua super eum, ut audiant 20
eum filij Israel.

*Et coram Eleazar sacerdote stabit, & interro- 21
gabunt eum iudicium manifestorum coram Domi-
no; in ore eius exhibunt, & in ore eius intrabunt
ipse & omnes filij Israel unanimiter, & omnis
congregatio.

*Et fecit Moyses sicut præcepit ei Dominus, & 22
assumens Iosue statuit eum coram Eleazar sacerdo-
te, & coram omni congregatione.

*Et imposuit manus suas super eum, & consti- 23
tuit eum sicut præcepit Dominus Moysi.

CAP. XXVIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1
*Præcipe filiis Israel, & loqueris ad eos, di- 2
cens: Dona mea, oblationes meas, libationes meas in
odorem suavitatis servabitis offerre mihi in festivi-
tatibus meis.

*Et dices ad eos, Hæc oblationes quas adduce- 3
tis Domino, agnos anniculos immaculatos duos per
diem in holocaustum assidue:

*Agnum unum facies manè, & agnum secun- 4
dum facies ad vespèram.

*Et facies decimam partem ephi similam in sa- 5
crificium confectam in oleo quarta parte hin.

*Holocaustum assiduitatis, factum in monte Si- 6
nai, in odorem suavitatis Domino.

*Et libamen eius quartam partem hin agno vni, 7
in sancto libabis libationem sicera Domino.

*Et agnum secundum facies ad vespèram, se- 8
cundum sacrificium eius & secundum libationem
eius facietis in odorem suavitatis Domino.

*Et die sabbatorum adducetis duos agnos anni- 9
culos immaculatos, & duas decimas simile confe-
ctæ oleo in sacrificium, & libationem eius

*Holocaustum sabbatorum in sabbatis, in holo- 10
causto sempiterno & libationem eius.

18 *Ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων· λάβε πρὸς
ἐαυτὸν ἰησοῦν υἱὸν ναβή, ἀνθρώπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν αὐτῷ, &
ἐπιθήσεις τὰς χεῖρας σου ἐπ' αὐτόν.

19 *καὶ στήσεις αὐτὸν ἐναντὶ ἐλεάζαρ ἱερέως, & ἐναντὶ πάσης τῆς
συναγωγῆς, καὶ ἐντελεῖ αὐτῷ ἐναντίον αὐτῶν.

20 *καὶ δώσεις τὴν δόξην σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως δὴ εἰσακέσωνται
αὐτῶν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ.

21 *καὶ ἐναντὶ ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσε-
ται, & ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἐν δυνάμει κυρίου·
ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσεται, & ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσ-
διέλθονται αὐτὸς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ὁμοθυμαδόν,

22 καὶ πάντα ἡ συναγωγή. *καὶ ἐποίησε Μωυσῆς, κατὰ ἐνε-
τείλατο αὐτῷ κύριος· καὶ λαβὼν τὸν ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἐναντὶ
ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως & ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς.

23 *καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ συνέστησεν
αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ὅτι ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῇ.

κη.

1 *Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων· *ἐντείλαμαι
2 τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, λέγων· τὰ δῶρά μου
δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὅσμιλόν διωδίας διατηρή-
σετε πρὸς φέρειν μοι ἐν ταῖς ἐορταῖς μου.

3 *καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ταῦτα τὰ καρπώματα ἃ προσά-
ξετε κυρίῳ, ἀμνὲς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς
ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχῶς.

4 *τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τοῦ πρώτου· καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύ-
τερον ποιήσεις τὸ πρῶτον ἐσπέραν.

5 *καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφει σεμίδαλιν εἰς θυσίαν
δυναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ τεταρτὴν τοῦ ἱν.

6 *ὁλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ, ἡ χρομήνη ἐν τῷ ὄρει σινᾶ,
7 εἰς ὅσμιλόν διωδίας κυρίῳ. *καὶ απονδύω αὐτῷ τὸ τέταρτον
ἐν τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ· ἐν τῷ ἀγίῳ ἀπέσεις απονδὴν σικέρεα
κυρίῳ.

8 *καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρῶτον ἐσπέραν κατὰ
τὴν θυσίαν αὐτοῦ & κατὰ τὴν απονδύω αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὅσμιλόν
διωδίας κυρίῳ.

9 *καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνὲς ἐνιαυ-
σίους ἀμώμους· καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως δυναπεποιη-
μένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, & απονδύω αὐτοῦ

10 *ὁλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς
ὁλοκαυτώσεως τῇ διαπαντός & τὴν απονδύω αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 Dixitque Dominus ad Moysen, Tolle Iosue filium Nun virum in quo est spiritus prophetiæ, & impones manum tuam super eum.

19 Et statues eum coram Eleazaro sacerdote & coram omni cætu, & præcipies ei ante oculos eorum.

20 Et coram Eleazaro sacerdote stabit, ut consulat pro eo in iudicio illu-
minationis coram Domino: ad verbum eius egredientur, & ad verbum eius ingredientur ipse & omnes filij Israel cum eo & omnis cætus.

21 Fecitque Moyses sicut ei præceperat Dominus, & tulit Iosue, & statuit eum coram Eleazaro sacerdote & coram omni cætu.

22 Et imposuit manus suas super eum, & præcepit ei, sicut locutus fuerat Dominus per manum Moysi.

CAP. XXVIII.

1 Locutusque est Dominus cum Moysè, dicens: 2 Præcipe filiis Israel & dices ad eos; Oblationem meam panemque statutum in
oblationes meas ut suscipiatur voluntariè observabitis ut offeratis coram me in tempore suo.

3 Dicesque ad eos; Hæc est oblatio
quam offeretis coram Domino, agnos anniculos immaculatos duos quotidie in holocaustum sempiternum.

4 Agnum unum of-
feres manè, & agnum alterum offeres ad vespèram.

5 Et decimam partem trium satorum similæ pro munere quæ confersa sit oleo
confuso, habens quartam partem hin.

6 Holocaustum iuge est quod factum est in monte Sinai, ut oblatio suscipiatur voluntariè coram Do-
mino.

7 Et libamen eius erit quarta pars hin per agnos singulos, in sanctuario libabitur libamine vini veteris coram Domino.

8 Et alterum agnum offeres ad vespèram iuxta munus matutinum, & iuxta libamen eius facies oblationem quæ suscipitur voluntariè coram
Domino.

9 In die autem sabbati offeretis duos agnos anniculos immaculatos, & duas decimas similæ confersa oleo pro munere & li-
bamen eius.

10 Holocaustum est quod fit per singula sabbata præter iuge holocaustum & libamen eius.

* Et in neomenijs adducetis holocaustum Domini, vitulos ex bobus duos, & arietem unum, agnos anniculos septem immaculatos.

* Tres decimas simila confecta in oleo vitulo uni, & duas decimas simila confecta oleo arieti uni.

* Et decimam simila ad sacrificium confecta in oleo agno uni: sacrificium odorem suavitatis Domino.

* Libatione eorum medietas hin erit vitulo uni, & tertia pars hin erit arieti uni, & quarta pars hin erit agno uni vini. Hoc holocaustum mensem de mense in menses anni.

* Et hircum ex capris unum pro peccato Domino, super holocausto sempiterno fiet & libatio eius.

* Et in mense primo quarta & decima mensis Pascha Domino.

* Et quinta & decima die mensis huius celebrate festum: septem dies azyma comedetis.

* Et die prima celebris sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

* Et adducetis holocausta oblationem Domino, vitulos ex bobus duos, arietem unum, septem agnos anniculos, immaculati erunt vobis.

* Et sacrificium eorum simila confecta in oleo, tres decimæ vitulo uni, & duæ decimæ arieti uni fiet.

* Decimam decimam facies agno uni, septem agnis.

* Et hircum ex capris unum pro peccato ad propitiandum pro vobis.

* Præter holocaustum sempiternum matutinum, quod est holocaustum continuitatis.

* Hæc secundum hæc facietis in septem dies, domum oblationem odorem suavitatis Domino, in holocausto sempiterno facies libationem eius.

* Et dies septima celebris sancta erit vobis: omne opus servile non facietis in ea.

* Et die novorum, quando obtuleritis sacrificium novum Domino hebdomadarum, celebris sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

11 * Ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ μόχους ἐκ βοῶν δύο, & κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπὶ ἀμώμους.

12 * τρεῖς δέκατα σεμιδάλεως θύαπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόχῳ τῷ ἐνὶ. & δύο δέκατα σεμιδάλεως θύαπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ.

13 * καὶ δέκατον σεμιδάλεως εἰς θυσίῳ θύαπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ. θυσίαν ὅσμην δωδίας κυρίῳ,

14 * τῇ σπονδῇ αὐτῶν ἡμῖς τοῦ ἐν ἔσῃ τῷ μόχῳ τῷ ἐνὶ. & τῷ τρίτῳ ἔν ἔσῃ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ. & τῷ τέταρτῳ ἔν ἔσῃ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ οἴνου. τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς ὅτ μῆνας ἔνιαι τοῦ.

15 * Ἐχίμαρξον ἔξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας κυρίῳ, ἡπὶ τὸ ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντὸς ποιηθή(ε'), & ἡ σπονδὴ αὐτῆς.

16 * καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς πάχα κυρίῳ.

17 * καὶ τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἔξ μηνὸς τούτου ἑορτάσατε ἑορτῇ, ἐπὶ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

18 * καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἡπὶ κλητὸ ἀγία ἔσαι ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρυιᾶς ποιήσετε.

19 * καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα κυρίῳ μόχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἐπὶ ἀμνῶς ἐνιαυσίους, ἀμώμοι ἔσονται ὑμῖν.

20 * καὶ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις θύαπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρεῖς δέκατα τῷ μόχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ποιηθή(ε').

21 * δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ, τοῖς ἐπὶ ἀμνοῖς.

22 * καὶ χίμαρξον ἔξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας ἔξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν. πλὴν τὸ ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντὸς τῆς πρῶτης, ὅ ἐστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ.

24 * ταῦτα καὶ ταῦτα ποιήσετε εἰς τὰς ἐπὶ ἡμέρας, δώρον κάρπωμα ὅσμην δωδίας κυρίῳ, ἡπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος ἔξ διαπαντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτῆς.

25 * Ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσαι ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρυιᾶς ποιήσετε ἐν αὐτῇ.

26 * καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων, ἡπὶ κλητὸ ἀγία ἔσαι ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρυιᾶς ποιήσετε.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et in principiis mensium vestrorum offeretis holocaustum coram Domino, vitulos de bobus duos, arietem unum, agnos anniculos immaculatos septem.

12 Et tres decimas similæ conspergæ oleo pro munere per singulos vitulos, & duas decimas simila conspergæ oleo pro munere per arietem.

13 Et singulas decimas simila conspergæ oleo per singulos agnos, holocaustum est, ut oblatio suscipiatur voluntariè coram Domino.

14 Et libamen eorum erit dimidia pars hin vini per singulos vitulos, & tertia pars hin per arietem, & quarta pars hin per singulos agnos, hoc est holocaustum exordij mensis in neomenia eius, sic erit per omnes kalendas mensium anni.

15 Et hircus de capris unus pro peccato offeretur coram Domino, præter iuge holocaustum & libamen eius.

16 Et in mense primo quartadecima die mensis Phase erit coram Domino.

17 Et in quintadecima die mensis huius solemnitas est: septem diebus azymum comedetur.

18 Offeretisque oblationem holocausti coram Domino vitulos de bobus duos & arietem unum, & septem agnos anniculos, immaculati erunt vobis.

19 Et in munus eorum tres decimas similæ conspergæ oleo per singulos vitulos & duas decimas per arietem offeretis.

20 Singulas decimas offeretis per singulos agnos, similiter erit per septem agnos.

21 Præter holocaustum matutinum quod est holocaustum iuge facietis hæc.

22 Et hircum pro peccato unum ad propitiandum pro vobis.

23 Sicut hæc facietis per singulos dies septem diebus: panis oblationis est qui suscipitur voluntariè coram Domino, præter holocaustum iuge & libamen eius fiet.

24 Et in die septimo inuocatio sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

25 In die autem primitivorum quando offeretis munus novum coram Domino in expletione hebdomadarum vestrarum, inuocatio sancta erit vobis: omne opus servile non facietis.

והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני-
בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:
ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: * עשרון
עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים: * שעיר
עזים אחד לכפר עליכם: * מלבד עלת התמיד
ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסביהם:

כט

ובחודש השביעי באחד לחודש מקראת קדש
יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה
יהיה לכם: * ועשיתם עולה לריח ניחח ליהוה פר
בן-בקר אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה
תמימים: * ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: * ועשרון אחד
לכבש האחד לשבעת הכבשים: * ושעיר-עזים
אחד חטאת לכפר עליכם: * מלבד עלת
החודש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסביהם
במשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: * ובעשור
לחודש השביעי הודו מקראת קדש יהיו לכם
ועניתם את-נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו:
* והקרבתם עולה ליהוה ריח ניחח פר בן-בקר
אחד איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים
יהיו לכם: * ומנחתם סלת כלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד:
* עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים:
* שעיר-עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים
ועלת התמיד ומנחתה ונסביהם: * ובחמשה
עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה
שבעה ימים:

27 27 * Offeretisq; holocaustum in odorem sua-
uissimum Domino vitulos de armento duos,
arietem vnum, agnos anniculos immacula-
28 28 tos septem. * Atque in sacrificiis eorum si-
milæ oleo consperxæ tres decimas per singu-
29 29 los vitulos per arietes duos. * Per agnos de-
cimam decimæ qui simul sunt agni septem.
30 30 * Hircum quoque qui mactatur pro expia-
31 31 tione: * Præter holocaustum sempiternum
& liba eius. Immaculata offeretis omnia cum
libationibus suis.

CAP. XXIX.

1 M Ensis etiam septimi prima dies venera-
A bilis & sancta erit vobis. Omne opus
seruile non facietis in ea, quia dies clangoris
2 est & tubarum. * Offeretisq; holocaustum
in odorem suauissimum Domino, vitulum de
armento vnum, & arietem vnum, & agnos
3 anniculos immaculatos septem. * Et in sacri-
ficiis eorū similæ oleo consperxæ tres decimas
per singulos vitulos, duas decimas per arietē.
4 * Vnam decimā per agnum, qui simul sunt
5 agni septem. * Et hircū pro peccato qui offer-
6 tur in expiatione populi. * Præter holocaustū
kalendarū cum sacrificiis suis, & holocaustum
sempiternum cum libationibus solitis eisdem
ceremoniis offeretis in odorem suauissimum,
7 incensum Domino. * Decima quoque dies
mensis huius septimi erit vobis sancta atque
venerabilis, & affligetis animas vestras. Om-
8 ne opus seruile non facietis in ea. * Offere-
tisq; holocaustum Dño in odorē suauissimū
B vitulum de armēto vnū, arietem vnū, agnos
9 anniculos immaculatos septē. * Et in sacri-
ficiis eorū similæ oleo consperxæ, tres decimas
per singulos vitulos, duas decimas per arietē.
10 * Decimam decimæ per agnos singulos qui
11 sunt simul septem agni. * Et hircum pro pec-
cato absq; his quæ offerri pro delicto solent in
expiationē & holocaustū sempiternū in sacri-
12 ficio & libaminibus eorū. * Quintadecima
verò die mēsis septimi q̄ vobis sancta erit atq;
venerabilis, omne op⁹ seruile nō facietis in ea,
sed celebrabitis solēnitatē Dño septē diebus.

תרגום אונקלוס

והקרבתם עלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי תורין בני תורי תרין דכר חד ושבעא אמרין בני שנה:
27 27 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
28 28 בר מעלת תדירא ומנחתיה תעבדון שלמין יהון לכון ונסביהון: *
29 29 ובירחא שביעארה בחד לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עיבדית פלחנא לא תעבדון יום יבבא יהי לכון:
30 30 ומנחתהון סלתא דפילא
31 31 עשרונא עשרונא לאמרא חד לאמרא חד לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד חטאתא לכפרא
32 32 בר מעלת ירחא ומנחתה ועלתא תדירא ומנחתה ונסביהון בר חזי להון לאתקבלא ברעוא קרבנא קדם יי:
33 33 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
34 34 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
35 35 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
36 36 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
37 37 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
38 38 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
39 39 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
40 40 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
41 41 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
42 42 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
43 43 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
44 44 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
45 45 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
46 46 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
47 47 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
48 48 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
49 49 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
50 50 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
51 51 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
52 52 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
53 53 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
54 54 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
55 55 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
56 56 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
57 57 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
58 58 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
59 59 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
60 60 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
61 61 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
62 62 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
63 63 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
64 64 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
65 65 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
66 66 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
67 67 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
68 68 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
69 69 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
70 70 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
71 71 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
72 72 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
73 73 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
74 74 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
75 75 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
76 76 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
77 77 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
78 78 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
79 79 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
80 80 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
81 81 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
82 82 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
83 83 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
84 84 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
85 85 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
86 86 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
87 87 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
88 88 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
89 89 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
90 90 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
91 91 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
92 92 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
93 93 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
94 94 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
95 95 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
96 96 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
97 97 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:
98 98 עשרונא עשרונא לאמרא חד כן לשבעה אמרין: * צפיר בר עיון חד
99 99 ובחמשה עשר יום לחודש השביעי מקראת קדש יהיו לכם
100 100 כל-מלאכת עבודה לא תעשו ויחגגתם חג ליהוה שבעה ימים:

* Et adducetis holocausta in odorem suavitatis 27
Domino, vitulos è bobus duos, & arietem vnum,
septem agnos anniculos immaculatos.

* Sacrificium eorum simila confecta in oleo, tres 28
decimæ vitulo vni, & duæ decimæ arieti vni.

* Decima decima agno vni, septem agnis. 29

* Et hircum è capris vnum pro peccato, ad ex 30
piandum pro vobis.

* Præter holocaustum sempiternum, & sacri- 31
fium eorum facietis mihi, immaculati erunt vo-
bis & libationes eorum.

CAP. XXIX.

ET mense septimo, prima mensis, celebris sancta 1
erit vobis: omne opus servile non facietis, dies
significationis erit vobis.

* Et facietis holocausta in odorem suavitatis Do- 2
mino, vitulum vnum è bobus, arietem vnum,
agnos anniculos septem immaculatos.

* Sacrificium eorum simila confecta in oleo, tres 3
decimæ vitulo vni, & duæ decimæ arieti vni.

* Decima agno vni, septem agnis. 4

* Et hircum è capris vnum pro peccato, ad pro- 5
pitandum pro vobis.

* Præter holocausta novilunij, & sacrificia eo- 6
rum, & libationes eorum secundum consuetudinem
eorum in odorem suavitatis Domino.

* Et decima mensis huius, celebris sancta erit 7
vobis, & affligetis animas vestras, & omne opus
non facietis:

* Et offeretis holocausta in odorem suavitatis ob- 8
lationem Domino, vitulum vnum è bobus, arietem
vnum, agnos anniculos septem, immaculati erunt
vobis.

* Sacrificium eorum simila confecta in oleo, tres 9
decimæ vitulo vni, & duæ decimæ arieti vni.

* Decima decima agno vni, in septem agnos. 10

* Et hircum è capris vnum pro peccato ad pro- 11
pitandum pro vobis, præter id quod pro peccato
expiationis, & holocaustum sempiternum, sacri-
fium eius, & libatio eius iuxta consuetudinem ob-
latio Domino.

* Et quinta decima die mensis septimi huius ce- 12
lebris sancta erit vobis: omne opus servile non fa-
cietis.

27 * καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὄσμὴν θωδίας κυ-
ρίῳ, μόχους ἐκ βοῶν δύο, & κερὸν ἓνα, ἐπὶ ἀμνὺς ἐνιαυσίους
ἀμώμους.

28 * ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις θύαπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ·
τεία δέκατα τὰ μόχῳ τὰ ἐνί, & δύο δέκατα τὰ κερῷ τὰ ἐνί.

29 * δέκατον δέκατον τὰ ἀμνῷ τὰ ἐνί, τοῖς ἐπὶ ἀμνοῖς.

30 * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας, ἕξιλάσα-
σθαι περὶ ὑμῶν.

31 * πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός· & τὴν θυσίαν
αὐτῶν ποιήσετε μοι· ἀμώμοι ἔσονται ὑμῖν καὶ αἱ σπον-
δαὶ αὐτῶν.

κθ'.

1 * Καὶ τὰ μὲν τὰ ἐβδόμῳ, μιᾶς τοῦ μῶος, Ἰππικλητὸς
ἀγία ἔσαι ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρυῶν ἐποιήσετε, ἡμέρα ση-
μασίας ἔσαι ὑμῖν.

2 * καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς
ὄσμὴν θωδίας κυρίῳ, μόχον ἓνα ἐκ βοῶν, κερὸν ἓνα, ἀμνούς
ἐνιαυσίους ἐπὶ ἀμώμους.

3 * ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις θύαπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ·
τεία δέκατα τὰ μόχῳ τὰ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τὰ κερῷ τὰ ἐνί.

4 * δέκατον τὰ ἀμνῷ τὰ ἐνί, τοῖς ἐπὶ ἀμνοῖς.

5 * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας, ἕξιλάσα-
σθαι περὶ ὑμῶν.

6 * πλὴν τῶν ὀλοκαυτωμάτων τοῦ νομῶος· καὶ αἱ θυσίαι
αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κτ' τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὄ-
σμὴν θωδίας κυρίῳ.

7 * καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μῶος τούτου, Ἰππικλητὸς ἀγία ἔσαι
ὑμῖν· & κακώτετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον ἐποιήσετε.

8 * καὶ προσθήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὄσμὴν θωδίας καρ-
πώμα κυρίῳ, μόχον ἓνα ἐκ βοῶν, κερὸν ἓνα, ἀμνὺς ἐνιαυσίους
ἐπὶ ἀμώμοι ἔσονται ὑμῖν.

9 * ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις θύαπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ· τεία
δέκατα τὰ μόχῳ τὰ ἐνί, & δύο δέκατα τὰ κερῷ τὰ ἐνί.

10 * δέκατον δέκατον τὰ ἀμνῷ τὰ ἐνί, εἰς ὅδ' ἐπὶ ἀμνούς.

11 * & χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας ἕξιλάσασθαι
περὶ ὑμῶν, πλὴν τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας τῆς ἕξιλάσεως, & ἡ ὀλο-
καύτως ἡ διαπαντός· ἡ θυσία αὐτῆς, & ἡ σπονδὴ αὐτῆς κτ'
τὴν σύγκρισιν καρπώμα κυρίῳ.

12 * καὶ τῇ πεντεκαδεκάτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ μῶος τοῦ ἐβδόμου τούτου Ἰππικλητὸς ἀγία ἔσαι
ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρυῶν ἐποιήσετε.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

27 Et offeretis holocaustum vt suscipiatur voluntariè coram Domino, vitulos de bobus duos, & arietem vnum, & septem agnos anniculos.
28 Et pro munere eorum tres decimas similæ per singulos vitulos & duas decimas per singulos arietes.
29 Et singulas decimas per sin-
30 Hircum de capris vnum, ad propitiandum pro vobis.
31 Præter holocaustum iuge &
munus eius offeretis: immaculati erunt vobis, & libamina eorum.

CAP. XXIX.

ET in mense septimo in prima die mensis inuocatio sancta erit vobis: omne opus servile non facietis, dies clangoris erit vobis.
1 Facietisque holocaustum vt suscipiatur voluntariè coram Domino vitulum de bobus vnum, arietem vnum, agnos anniculos immacu-
2 Et in munere eorum similæ conspersæ oleo, tres decimas per vitulum vnum, duas decimas per arietem.
3 Et singulas deci-
4 Et in munere eorum similæ conspersæ oleo per vitulum vnum, duas decimas per arietem vnum.
5 Præter holocau-
6 Et offeretis holocaustum coram Domino, vt suscipiatur voluntariè, vitulum de bobus vnum, arietem vnum, agnos anniculos septem, imma-
7 Et in decima die mensis huius septimi inuocatio sancta erit vobis, affligetisque animas vestras, omne opus servile non facietis.
8 Et offeretis holocaustum sempiternum, & munus eius & libamina eorum sicut eis conuenit, vt oblatio suscipiatur voluntariè coram
9 Et in munere eorum tres decimas similæ conspersæ oleo per vitulum vnum, duas decimas per arietem vnum.
10 Et singulas decimas per singulos agnos, sic fiet per septem agnos.
11 Hircum de capris vnum pro peccato absque sacrificio quod offertur
12 Et in quintadecima die mensis septimi in-
uocatio sancta erit vobis, omne opus servile non facietis, & celebrabitis solemnitatem coram Domino septem diebus.

festinate eam festiuitatem Domino septem dies.

* Et adducetis holocausta oblationem in odorem suauitatis Domino die prima vitulos è bobus tredecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim; immaculati erunt.

* Sacrificia eorum simila confecta in oleo tres decime vitulo vni, tribus & decem vitulis, & duae decime arieti vni, super duos arietes.

* Et decima decima agno vni, super quatuordecim agnos. * Et hircum è capris vnum pro peccato, præter holocaustum sempiternum: sacrificia eorum, & libationes eorum.

* Et die secunda vitulos è bobus duodecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos.

* Sacrificium eorum & libatio eorum vitulis, et arietibus, & agnis, iuxta numerum eorum secundum consuetudinem eorum.

* Et hircum è capris vnum pro peccato, præter holocaustum sempiternum: sacrificia eorum & libamina eorum.

* Die tertia vitulos quatuordecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos.

* Sacrificium eorum & libatio eorum vitulis & arietibus, & agnis, iuxta numerum eorum secundum consuetudinem eorum.

* Et hircum è capris vnum pro peccato, præter holocaustum sempiternum: sacrificia eorum & libationes eorum.

* Die quarta vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos:

* Sacrificia eorum & libationes eorum vitulis & arietibus, & agnis, iuxta numerum eorum secundum consuetudinem eorum.

* Et hircum è capris vnum pro peccato, præter holocaustum sempiternum: sacrificia eorum & libationes eorum. * Die quinta vitulos nouem, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos.

* Sacrificia eorum & libationes eorum vitulis, & arietibus, & agnis, iuxta numerum eorum secundum consuetudinem eorum. * Et hircum è capris pro peccato, præter holocaustum sempiternum, sacrificia eorum & libationes eorum. * Die sexta vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim immaculatos.

* Et offeretis holocaustum oblationis quod suscipitur voluntariè corâ Domino, vitulos de bobus tredecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim, immaculati erunt. * Et in munere eorum tres decimas simila confecta oleo per vnumquemque vitulum tredecim vitulorum, duas decimas per vnumquemque arietem duorum arietum.

* Et hircum de capris vnum pro peccato, præter holocaustum iuge, & munus eius, & libamen eius. * Et in die secundo offeretis vitulos de bobus duodecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. * Et munera eorum & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

* Et hircum de capris vnum pro peccato, præter holocaustum sempiternum, & munus eius, & libamina eorum. * Et in die tertio offeretis vitulos de bobus vndecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. * Et munus eorum & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

* Et hircum pro peccato vnum, absque iugi holocausto, & munere eius, & libamine eius. * In die autem quarto offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. * Et munus eorum, & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

* Et hircum de capris vnum pro peccato, absque iugi holocausto, & munere eius, & libamine eius. * Et in die quinto offeretis vitulos nouem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. * Et munus eorum, & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

* Et hircum vnum pro peccato, absque iugi holocausto, & munere eius, & libamine eius. * Et in die sexto vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim.

13 Ἐφορτάσατε αὐτὴν ἐορτὴν κυρίῳ ἐπὶ ἡμέρας. * Ἐπερσάξετε ὀλοκαυώματα κάρπωμα εἰς ὅσμην δώδεκας κυρίῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόχους ἐκ βοῶν δεκατρεῖς, κριὸς δύο, ἀμνὸς ἐνιαυσίος δεκατέσσαρας, ἀμώμοι ἔσονται. * αἱ θυσῖαι αὐτῶν σέμιδα-

14 λιν δὴ ἀπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρεῖς δέκαται τῶν μόχων τῶν ἐνὶ τοῖς τρεῖς καὶ δεκά μόχοις, καὶ δύο δέκαται τῶν κριῶν τῶν ἐνὶ τῇ

15 ὄσῳ δύο κριὸς. * Ἐδέκατον δέκατον τῶν ἀμνῶν τῶν ἐνὶ τῇ ὄσῳ δεκατέσσαρας ἀμνὸς. * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τὸ ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντός. αἱ θυσῖαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

17 * καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόχους ἐκ βοῶν δώδεκα, κριὸς δύο, ἀμνὸς ἐνιαυσίος δεκατέσσαρας ἀμώμους.

18 * ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόχοις καὶ τοῖς κριῶσι, & τοῖς ἀμνοῖς, κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τὸ ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντός. αἱ θυσῖαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-

19 δαὶ αὐτῶν.

20 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόχους δεκατέσσαρας, κριὸς δύο, ἀμνὸς ἐνιαυσίος δεκατέσσαρας ἀμώμους.

21 * ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόχοις, καὶ τοῖς κριῶσι, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

22 * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντός. αἱ θυσῖαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. * τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόχους δέκα, κριὸς δύο, ἀμνὸς ἐνιαυσίος δεκατέσσαρας ἀμώμους.

24 * αἱ θυσῖαι αὐτῶν & αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόχοις, & τοῖς κριῶσι, & τοῖς ἀμνοῖς, κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τὸ ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντός. αἱ θυσῖαι αὐτῶν καὶ αἱ σπον-

25 δαὶ αὐτῶν. * τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόχους ἐννέα, κριὸς δύο, ἀμνὸς ἐνιαυσίος δεκατέσσαρας ἀμώμους.

27 * αἱ θυσῖαι αὐτῶν & αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόχοις, & τοῖς κριῶσι, & τοῖς ἀμνοῖς, κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. * καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τὸ ὀλοκαυτώσεως τὸ διαπαντός. αἱ θυσῖαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν.

29 * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόχους ὀκτώ, κριὸς δύο, ἀμνὸς ἐνιαυσίος δεκατέσσαρας ἀμώμους.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

13 Et offeretis holocaustum oblationis quod suscipitur voluntariè corâ Domino, vitulos de bobus tredecim, arietes duos, agnos anniculos quatuordecim, immaculati erunt. 14 Et in munere eorum tres decimas simila confecta oleo per vnumquemque vitulum tredecim vitulorum, duas decimas per vnumquemque arietem duorum arietum.

15 Et hircum de capris vnum pro peccato, præter holocaustum iuge, & munus eius, & libamen eius. 16 Et in die secundo offeretis vitulos de bobus duodecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. 17 Et munera eorum & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

18 Et hircum de capris vnum pro peccato, præter holocaustum sempiternum, & munus eius, & libamina eorum. 19 Et in die tertio offeretis vitulos de bobus vndecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. 20 Et munus eorum & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

21 Et hircum pro peccato vnum, absque iugi holocausto, & munere eius, & libamine eius. 22 In die autem quarto offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. 23 Et munus eorum, & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

24 Et hircum de capris vnum pro peccato, absque iugi holocausto, & munere eius, & libamine eius. 25 Et in die quinto offeretis vitulos nouem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. 26 Et munus eorum, & libamina eorum per vitulos, & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

27 Et hircum vnum pro peccato, absque iugi holocausto, & munere eius, & libamine eius. 28 Et in die sexto vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim.

30 * ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
31 במספרם כמשפט : * ושעיר חטאת אחד מלבד
32 עלת התמיד מנחתה ונסכיה : * וביום
השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני
33 שנה ארבעה עשר תמימים : * ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם :
34 * ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
35 ונסכה : * ביום השמיני עצרת תהיה לכם
36 כל מלאכת עבודה לא תעשו : * והקרבתם עליה
אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים
37 בני שנה שבעה תמימים : * מנחתם ונסכיהם
38 לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט : * ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה :
39 אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיהם
ולשלמיכם :

ל

1 * ויאמר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה :
2 * וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה : * איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע שבעה לאסור אסור על נפשו
לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה : * ואשה כי
4 תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה :
5 * ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על
נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר
6 אשר אסרה על נפשה יקום : * ואם הניא
אביה אותה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר
אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא
אביה אתה :

תרגום אונקלוס

30 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
31 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
32 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
33 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
34 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
35 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
36 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
37 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
38 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
39 * ומנחתה ונסכיה וזאת לדברי ולאמרי במניניהו כד חזי :
1 * ויאמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה :
2 * ויאמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה :
3 * ויאמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה :
4 * ויאמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה :
5 * ויאמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה :
6 * ויאמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה :

* Sacrificia eorum & libationes eorum vitulis, 30
& arietibus, & agnis, iuxta numerum eorum se-
cundum consuetudinem eorum. * Et hircum è ca- 31
pris unum pro peccato, præter holocaustum sempi-
ternum, sacrificia eorum & libationes eorum.

* Die septima vitulos septem, arietes duos, agnos 32
anniculos quatuordecim immaculatos.

* Sacrificia eorum & libationes eorum vitulis 33
& arietibus, & agnis iuxta numerum eorum se-
cundum consuetudinem eorum. * Et hircum è ca- 34
pris unum pro peccato, præter holocaustum sempi-
ternum: sacrificia eorum & libationes eorum.

* Die octavo cantus erit vobis: omne opus serui- 35
le non facietis in eo. * Et offeretis holocausta in 36
odore suavitatis oblationes Domino, vitulū vnum,
arietem vnu, agnos anniculos septem immaculatos.

* Sacrificia eorum & libationes eorum vitulo et 37
arieti, & agnis, iuxta numerum eorum secundum
consuetudinem eorum. * Et hircum è capris vnum 38
pro peccato, præter holocaustum sempiternum: sa-
crificia eorum & libationes eorum. * Hæc facietis 39
Domino in festiuitatibus vestris, præter vota ve-
stra, & voluntaria vestra, & holocausta vestra, &
sacrificia vestra, & libationes vestras, & saluta-
ria vestra. CAP. XXX.

ET locutus est Moyses filiis Israel iuxta omnia, 1
quæcunque mandauit Dominus Moyfi. * Et 2
locutus est Moyses ad principes tribuum filiorum
Israel, dicens: Hoc verbum quod præcepit Dominus,
* Homo homo si vouerit votū Domino, aut iura- 3
uerit iuramentū, aut determinauerit determinatio-
ne pro anima sua, non faciet irritum verbum suum:
omnia quæcunque exierint de ore eius, faciet. * Si 4
autē mulier vouerit votū Dño, aut determinauerit
determinationē in domo patris sui in iuuentute sua:

* Et audierit pater eius vota eius, et determina- 5
tiones eius, quas determinauit de anima sua, & ta-
cuerit pater eius, & constabunt omnia vota eius, &
omnes determinationes eius quas determinauit de
anima sua, manebunt ei. * Si autem renuens re- 6
nuerit pater eius, qua die audierit vota eius, & de-
terminationes eius, quas determinauit de anima
sua, non constabunt, & Dominus mundabit eam,
quia renuit pater eius.

30 * αἱ θυσίαι αὐτῶν ἐαυτοῦ αὐτῶν τοῖς μόχοις, ἐαυτοῦ
κεροῖς, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καὶ ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ τὴν σύγκρισιν

31 αὐτῶν. * καὶ χίμαρην ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν
τὸ λοκαυτώσεως τὸ διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν ἐαυτοῦ αὐτῶν

32 αὐτῶν. * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ μόχους ἐπὶ αἷμα, κεράς δύο, ἀμ-
νοὺς ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἀμώμους. * αἱ θυσίαι αὐ-

33 τῶν ἐαυτοῦ αὐτῶν τοῖς μόχοις ἐαυτοῦ κεροῖς ἐαυτοῦ ἀμ-
νοῖς, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

34 * καὶ χίμαρην ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τὸ λο-
καυτώσεως τὸ διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐ-

35 τῶν. * τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἑξ ὀδίων ἑξαμύμιν· πρῶτον λα-
τρεύοντες ἐποιήσετε ἐν αὐτῇ. * καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώ-

36 ματα εἰς ὁσμὴν δωδίας καρπώματα κυρίου, μόχον ἓνα,
κερὶν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἐπὶ αἷμα.

37 * αἱ θυσίαι αὐτῶν ἐαυτοῦ αὐτῶν τῷ μόχῳ, ἐαυτοῦ κερά, ἐαυτοῦ ἀμ-
νοῖς, καὶ ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν.

38 * ἐχίμαρην ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας, πλὴν τὸ λο-
καυτώσεως τὸ διαπαντός· αἱ θυσίαι αὐτῶν ἐαυτοῦ αὐτῶν

39 τῶν. * ταῦτα ποιήσετε κυρίῳ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, πλὴν
τῶν θυγῶν ὑμῶν· καὶ τὰ ἐκείνα ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα
ὑμῶν ἐαυτοῦ θυσίας ὑμῶν, ἐαυτοῦ σπονδὰς ὑμῶν ἐαυτοῦ σωτήρια
ὑμῶν. λ.

1 * Καὶ ἐλάλησε μωσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καὶ πρῶτα ὅσα
2 ἐνεείλατο κύριος τῷ μωσῇ. * ἐλάλησε μωσῆς πρὸς ὅσους

3 ἀρχοντας τῶν φυλῶν ἡν ἰσραὴλ, λέγων· τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συ-
4 νέταξε κύριος. * ἄνθρωπος ἀνθρώπος ἐδὲ ἐξ ἑνὸς

5 ῥίω, ἢ ὡμώσῃ ὅρκον, ἢ ὀρίσῃ ὀρισμὸν περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ
βεβηλώσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ, πρῶτα ὅσα ἐδὲ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στό-

6 ματος αὐτοῦ, ποιήσει. * ἐδὲ ὁ γυνὴ δὲ ἐξ ἑνὸς
7 ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς.

8 * καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ ὅσους
9 ὀρισμοὺς αὐτῆς, ἢ ὀρίσας καὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρα-
σιωπήσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, καὶ ἐάν τις πάσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς,

10 καὶ πρῶτες ὀρισμοὶ αὐτῆς ἢ ὀρίσας καὶ τῆς ψυχῆς αὐ-
11 τῆς, μενοῦσιν αὐτῇ.

12 * ἐδὲ ὁ ἀνδρῶν ἀνδρῶν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἢ ἡμέρα
13 ἀκούσῃ τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ ὅσους ὀρισμοὺς αὐτῆς, ἢ ὀρίσας
14 καὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἢ ἐάν τις καὶ κύριος καταλείψῃ αὐ-

15 τὴν, ὅτι ἀνέδυσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

10 Et munus eorum & libamina eorum per vitulos & per arietes & per agnos sicut decet iuxta numerum eorum. 31 Et hircum vnum pro peccato, absque iugi holocausto & munere eius, & libamine eius. 32 Et in die septimo vitulos septem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quatuordecim. 33 Et munus eorum & libamina eorum per vitulos & per arietes, & per agnos, sicut decet iuxta numerum eorum.

34 Et hircum vnum pro peccato, absque iugi holocausto & munere eius, & libamine eius. 35 In die octavo collectæ erunt vobis, omne opus seruile non facietis. 36 Et offeretis holocaustum in oblationem quæ suscipitur voluntariè coram Domino, vitulum vnum, arietem vnum, agnos anniculos immaculatos septem. 37 Et munus eorum & libamina eorum per vitulum & per arietem, & per agnum, sicut decet iuxta numerum eorum. 38 Et hircum pro peccato vnum, absque iugi holocausto & munere eius, & libamine eius. 39 Hæc offeretis coram Domino in festiuitatibus vestris, præter vota vestra & oblationes spontaneas vestras in holocaustis vestris, & in muneribus vestris, & in libaminibus vestris, & in hostiis sanctificatis vestris.

ET dixit Moyses filiis Israel iuxta omnia quæ præcepit Dominus Moyfi. 2 Locutusque est Moyses cum principibus tribuum filiorum Israel, dicens: Iste est sermo quem præcepit Dominus. 3 Si vir vouerit votum coram Domino aut iurauerit iuramentum ut constringat vinculo animam suam, non faciet irritum verbum suum, sed iuxta omnia quæ egressa sunt ab ore eius faciet. 4 Mulier autem si vouerit votum coram Domino, & constringerit se vinculo in domo patris sui in pueritia sua. 5 Et pater eius audierit votum eius, & vinculum eius quo obligauit animam suam, & tacuerit pater eius, confirmata erunt omnia vota eius, & omnia vincula quibus obligauit animam suam, firma erunt. 6 Si autem contradixerit ei pater eius in die qua audierit, omnia vota eius, & vincula eius quibus obligauit animam suam non erunt confirmata, & a facie Domini dimittetur ei, eo quod pater eius contradixerit ei.

7 * ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
8 שפתיה אשר אסרה על נפשה : * ושמע אישה
ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר
9 אסרה על נפשה יקמו : * ואם ביום שמע אישה
יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהיה יסלח לה :
10 * ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה
יקום עליה : * ואם בית אישה נדרה או אסרה
11 אסר על נפשה בשבעה : * ושמע אישה והחריש
לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר
12 אשר אסרה על נפשה יקום : * ואם הפר יפר
אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרס ויהיה יסלח
13 לה : * כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימו ואישה יפרנו : * ואם החריש יחריש לה
אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או
את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש
14 לה ביום שמעו : * ואם הפר יפר אתם אחרי
שמעו ונשא את עונה : * אלה החקים אשר צוה
יהוה את משה בין גוי לאשתו בין אב לבתו
בנעריו בית אביו :

לא

1 * וידבר יהוה אל משה לאמר :
2 * נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר
3 תאסף אל עמך : * וידבר משה אל העם לאמר
החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת
4 נקמת יהוה במדין : * אלה למטה אלה למטה
5 לכל מטות ישראל תשלחו לצבא : * וימסרו
מאלפי ישראל אלה למטה שנים עשר אלה
חלוצי צבא :

תרגום אונקלוס

7 * ואם מהוה תהוי לגבר ונדריה עליה או פירוש שפוטתה דאסרת על נפשה :
8 * וישמע בעלה ביום דאדא דישמע וישחוק לה ויקומון
9 * ואם ביום דאדא דישמע בעלה יעדי יתה ויבטל ית נדרה דעלה ויתפירוש שפוטתה
10 * ונדר ארמלא ומתרכא כל דאסרת על נפשה יקום עליה :
11 * ואם בית בעלה נדרת
12 * וישמע בעלה וישחוק לה לא אעדי יתה ויקומון כל נדרתה וכל אסרי דאסרת על נפשה
13 * ואם בטל יבטיל יתה ובעלה ביום דאדא דישמע כל אפקות שפוטתה לנדריה ולאסר נפשה לא יקומון בעלה
14 * כל נדר וכל קיומת אסר לסגפא נפש בעלה וקיימון ובעלה יבטל יתה :
15 * ואם משחק
16 * ואם
17 * אילין קיימא דפקיד יי ית משה בין גברא לאיתתיה בין אבא לבתתיה
לא

2 * אתפרע פרענות בני ישראל מן מדינאי בתר כן תתכניש לעמך :
3 * ומליל משה עם עמא למימר
4 * אלפא לשבטא אלפא לשבטא לכל שבטא דישאל
5 * ואתבחרו מאלפי דישאל אלפא לשבטא חרי עשר אלפי מרזי חילא

7 * Si maritum habuerit & voverit aliquid, & semel de ore eius verbum egrediens animam eius obligauerit iuramento:

8 * Quo die audierit vir & non contradixerit, voti rea erit, reddetque quodcunque promiserat.

9 * Sin autem audiens statim contradixerit, & irritas fecerit pollicitationes eius, verbaque quibus obstrinxerat animam suam, propitius erit ei Dominus.

10 * Vidua & repudiata quicquid voverint, reddent. * Vxor in domo viri cum se voto constrinxerit & iuramento:

12 * Si audierit vir & tacuerit, nec contradixerit sponcioni, reddet quodcunque promiserat.

13 * Sin autem extemplo contradixerit, non tenebitur promissionis rea, quia maritus contradixit, & Dominus ei propitius erit.

14 * Si voverit & iuramento se constrinxerit, ut per ieiunium vel ceterarum rerum abstinentiam affligat animam suam, in arbitrio viri erit siue faciat, siue non faciat.

15 * Quod si audiens vir tacuerit, & in alteram diem distulerit sententiam, quicquid voverat atque promiserat, reddet, quia statim ut audiuit tacuit.

16 * Sin autem contradixerit postquam rescivit, portabit ipse iniquitatem eius.

17 * Istae sunt leges quas constituit Dominus Moyse inter virum & vxorem, inter patrem & filiam, quae in puellari adhuc aetate est, vel quae manet in parentis domo.

CAP. XXXI.

1 * Locutusque est Dñs ad Moysen, dicens: * Vliscere prius filios Israel de Madianitis, & sic colligeris ad populum tuum.

3 * Statimque Moyses, Armate, inquit, ex vobis viros ad pugnam qui possint ultione Domini expetere de Madianitis.

4 * Mille viri de singulis tribubus eligantur ex Israel, qui mittantur ad bellum.

5 * Dederuntque millenos de singulis tribubus, id est, duodecim milia expeditorum ad pugnam.

* Si vero nupta fuerit viro, & vota eius super 7
eam iuxta distinctionem labiorum eius, quæcunque
determinavit de anima sua, & audierit vir eius, et
tacuerit ei: * Qua die audierit, & sic constabunt 8
omnia vota eius & determinationes eius, quas de-
terminavit de anima sua constabunt. * Si verò re- 9
nuens renuerit vir eius, qua die audierit, omnia vo-
ta eius, & determinationes quas determinavit de
anima sua, nō manebunt, quia vir eius renuit super
eam, & Dominus mundabit eam. * Et votum 10
vidue & repudiatæ quæcunque voverit de anima
sua, manebunt ipsi. * Si autē in domo viri sui vo- 11
tum eius aut determinatio de anima sua cum iura-
mento. * Et audierit vir eius, & tacuerit ei, & 12
non renuerit ei, & constabunt omnia vota eius &
omnes determinationes eius, quas determinavit de
anima sua, constabunt de ea. * Si autē amputans 13
amputaverit vir eius, qua die audierit, omnia quæ-
cunque exierint de labijs eius, iuxta vota eius, et iux-
ta determinationes quæ de anima sua, non mane-
bunt ei: vir eius amputavit, & Dominus purgabit
eam. * Omne votum & omne iuramentum vin- 14
culi ad affligendum animam, vir eius statuet ei, &
vir eius amputabit ei. * Si autem tacens tacuerit 15
ei diem de die, & statuet ei omnia vota eius, &
determinationes eas quæ super ea statuet ei, quia ta-
cuerit ei die qua audiuit. * Si amputans amputa- 16
verit ei post diem in qua audiuit, & sumet pecca-
tum eius. * Hæ iustificationes quas præcepit Do- 17
minus Moyse, inter virum & inter uxorem eius,
& inter patrem & filiam in iuventute in domo
patris sui.

CAP. XXXI.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1
* Vlciscere ultionem filiorum Israhel de Ma- 2
dianitis, & ultimo addēris ad populum tuum.
* Et locutus est Moyses ad populum, dicens: Ar- 3
mate ex vobis viros, & pugnate coram Domino
contra Madiam, ut det vindictam à Domino
Madiam.
* Mille ex tribu, & mille ex tribu, ex omnibus 4
tribubus Israhel mittite ad pugnandum. * Et nu- 5
meravit ex milibus Israhel mille ex tribu, duodecim
milia armatorum in pugnam.

7 * ἔδρ' ὃ ἡρομένη ἡρόη) δνδρὶ, & αἱ δὺχαὶ αὐτ' ἐπ' αὐτὴν
κτ' τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς, ὅσα ὠρίσατο κτ' τ' ψυ-
χῆς αὐτ', & ἀκέσῃ ὁ δνδρ αὐτῆς, & παραιοπήσῃ αὐτῇ.
8 * ἢ αὐτὴ ἡμέρα ἀκέσῃ, καὶ ἔτως σήθ' ὅ) πᾶσαι αἱ δὺχαὶ
αὐτῆς καὶ ὁ ὀρισμοὶ αὐτῆς, ἔς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς σήθ' ὅ).
9 * ἔδρ' ὃ ἀνδρῶν δνδρὶς ὁ δνδρ αὐτῆς, ἢ δντὴ ἡμέρα ἀ-
κούσῃ, πᾶσαι αἱ δὺχαὶ αὐτῆς, καὶ ὁ ὀρισμοὶ ἔς ὠρίσατο κτ'
τ' ψυχῆς αὐτῆς, & μνροδσιν, ὅπ' ὁ δνδρ αὐτῆς δνένδυσεν ἐπ'
10 αὐτῆς καὶ κύρι' κατὰριεὶ αὐτὴν. * καὶ δὺχὴ χήρας καὶ
ἐκβεβλημένης ὅσα δντὴ δνξῇ) κτ' τ' ψυχῆς αὐτῆς, μνροδσιν
11 αὐτῇ. * ἔδρ' ὃ ἐν οἴκῳ τοῦ δνδρὸς αὐτῆς ἢ δὺχὴ αὐτῆς ἢ ὁ
12 ὀρισμὸς κτ' τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὀρκου. * καὶ ἀκέσῃ ὁ
δνδρ αὐτῆς, καὶ παραιοπήσῃ αὐτῇ, & μὴ δνδρὶς αὐτῇ,
καὶ σήθ' ὅ) πᾶσαι αἱ δὺχαὶ αὐτῆς καὶ πδύτες ὁ ὀρισμοὶ
αὐτῆς, ἔς ὠρίσατο κτ' τῆς ψυχῆς αὐτῆς, σήθ' ὅ) κτ' αὐτῆς.
13 * ἔδρ' ὃ περιελὼν περιέλετ' ὁ ἀνδρ αὐτῆς, ἢ αὐτὴ ἡμέρα ἀκέ-
σῃ, πδύτα ὅσα δντὴ ἐξέλθῃ δπὸ τῶν χειλέων αὐτῆς, κτ' τὰς
14 δὺχὰς αὐτῆς, & κτ' ὅτ' ὀρισμὸς ὅτ' κτ' τῆς ψυχῆς αὐτῆς,
& μενεὶ αὐτῇ, ὁ δνδρ αὐτ' περιέλετ', καὶ κύριος καθαρεὶ αὐτὴν.
15 * πᾶσα δὺχὴ καὶ πᾶς ὀρκ' δεσμοὶ κακάσαι ψυχὴν, ὁ
δνδρ αὐτῆς σήσει αὐτῇ, καὶ ὁ δνδρ αὐτῆς περιέλετ' αὐτῇ.
16 * ἔδρ' ὃ σιωπῶν παραιοπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,
καὶ σήσει αὐτῇ πᾶσας δὺχὰς αὐτῆς, & ὅτ' ὀρισμὸς ὅτ' ἐπ'
αὐτῆς σήσει αὐτῇ, ὅπ' ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἡκούσεν.
17 * ἔδρ' ὃ περιελὼν περιέλετ' αὐτῇ κτ' τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἡκούσεν,
καὶ λήψ' τὴν ἀμαρτίαν αὐτῆς. * ταῦτα τὰ δικαιώματα
ὅσα ἐνέειλατο κύριος τῷ μωυσῇ, δνδρὶς αὐτῆς & δνδρ-
μέθ' ὃν γυναικὸς αὐτῆς, καὶ δνδρὶς πατρὸς καὶ θυγατρὸς
ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς αὐτῆς. λα.
1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μωυσῆν, λέγων. * ἐκδίκησιν τὴν
2 ἐκδίκησιν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐκ τῶν μαδιανιτῶν, & ἐξατὸν πρὸς
3 σέθῃσῃ πρὸς τὸν λαόν (x. * & ἐλάλησε μωυσῆς πρὸς τὸν
λαόν, λέγων. ἐξοπίσαστε ἐξ ὑμῶν δνδρὰς, & παρατάξατε
ἐν δντ' κυρίου ἐπὶ μαδιάμ, δπὸ δοδναὶ ἐκδίκησιν πρὸς κυρίου
4 τῇ μαδιάμ. * χιλίους ἐκ φυλῆς, καὶ χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ
5 πᾶσων φυλῶν ἰσραὴλ δπὸ σείλατε παρατάξατε. * καὶ
ἐξηριθμήσεν ἐκ τῶν χιλιάδων ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς
δώδεκα χιλιάδες ἐνωπλισμένοι εἰς πρὸς ἀτάξιν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Et si fuerit nupta viro, & votum voverit aut protulerit labijs suis quo obligavit animam suam. 8 Et si in die quo audierit maritus eius, & in die quo
audierit tacuerit, confirmata erunt vota eius & vincula eius quibus obligavit animam suam. 9 Et si in die quo audierit maritus eius contra-
dixerit ei, irrita faciet vota eius quæ habet, & verbum labiorum eius quo obligavit animam suam, & à facie Domini dimittetur ei.
10 Omne autem votum viduæ & repudiatæ quo obligavit animam suam, firmum erit. 11 Et si in domo mariti sui promisit aut obligavit
animam suam vinculo iuramenti. 12 Et audiuit vir eius & tacuit neque contradixit ei, confirmata erunt omnia vota eius, & omnia vincula
quibus obligavit animam suam firma erunt. 13 Si autem maritus eius irrita fecerit ea in die quo audierit, omnia quæ protulit labijs suis in
votis suis & in obligatione animæ suæ non erunt firma; maritus enim eius irrita fecit ea, & à facie Domini dimittetur ei. 14 Omne votum &
omne iuramentum vinculi ad affligendam animam maritus eius confirmabit ea, & maritus eius irrita faciet ea. 15 Si autem tacens tacuerit
maritus eius de die in diem, confirmabit omnia vota eius, aut omnia vincula quibus se obligavit, confirmabit ea, quia tacuit in die qua audiuit.
16 Si autem irrita fecit ea postquam audierat, recipiet ille iniquitatem eius. 17 Ista sunt præcepta quæ mandavit Dominus Moyse inter
virum & uxorem eius & inter patrem & filiam suam in pueritia eius in domo patris sui.

CAP. XXXI.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, Dicens: 1
1 Locutusque est Moyses cum populo, dicens: Armate ex vobis viros in exercitum ut sint contra Madiam, ut vlciscantur populum Domi-
ni de Madianitis. 2 Vlciscere filios Israhel de Madianitis, & postea colligēris ad populum tuum.
3 Mille de singulis tribubus per omnes tribus Israhel mittetis in exercitum. 4 Et electi sunt de milibus Israhel
mille de vno quoque tribu duodecim milia armatorum ad exercitum.

6 * וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
 ואר-פינחס בן-אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
 7 וחצצרות התרועה בידו: * ויצבאו על-מדין כאשר
 8 צוה יהוה את-משה ויהרגו כל-זכר: * ואת מלכי
 מדין הרגו על-חלליהם את-אוי ואת-דקם ואת-
 צור ואת-חור ואת-רבע חמשרת מלכי מדין ואת
 9 בלעם בן-בעור הרגו בחרב: * וישבו בני-ישראל
 את-נשי מדין ואר-טפם ואת כל-בהמתם
 10 ואת כל-מקניהם ואת כל-חילם בזו: * ואת כל-
 עריהם במושבבתם ואת כל-טירתם שרפו באש:
 11 * ויקחו את כל-השלל ואת כל-המלקוח באדם
 12 ובבהמה: * ויבאו אל-משה ואל-אלעזר הכהן
 ואל-עדת בני-ישראל את-השבי ואת-המלקוח
 ואת-השלל אל-המחנה אל-ערבבת מואב
 אשר על-ירדן ירחו:
 13 * ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל-נשיאי העדה
 14 לקראתם אל-מחוז למחנה: * ויקצף משה
 על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
 15 הבאים מצבא המחנה: * ויאמר אליהם
 16 משה החייתם כל-נקבה: * הן הנר
 היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר-מעל ביהוה
 על-דבר פעור ותהי המנפפה בעדת יהוה:
 17 * ועתה הרגו כל-זכר בטף וכל-אשר ידעת
 18 איש למשכב זכר הרגו: * וכל הטף בנשים
 אשר לא-ידעו משכב זכר החיו לכם:
 19 * ואתם חנו מחוז למחנה שבעת ימים כל
 הרג נפש וכל-נגע בחלל ותחטאו ביום השלישי
 וביום השביעי אתם ושביכם:
 20 * וכל-בגד וכל-כלי-עור וכל-מעשה עזים וכל-
 כלי-עץ תתחטאו:

6 * Quos misit Moyſes cum Phinees filio
 Eleazari sacerdotis, vasâque sancta & tubas
 ad clangendum tradidit ei.
 7 * Cûmque pugnassent contra Madianitas
 atque vicissent, omnes mares occiderunt.
 8 * Et reges eorum Eui & Recem, & Sur, &
 Vr, & Rebe, quinque principes gentis, Ba-
 B laam quoque filium Beor interfecerunt gla-
 dio.
 9 * Ceperuntque mulieres eorum & paruu-
 los omniâque pecora & cunctam supellecti-
 lem. Quicquid habere potuerant, depopula-
 ti sunt.
 10 * Tam vrbes quàm viculos & castella flam-
 ma consumpsit.
 11 * Et tulerunt prædam & vniuersa quæ ce-
 perant tam ex hominibus quàm ex iumentis.
 12 * Et adduxerunt ad Moyſen & Eleazarum
 sacerdotem, & ad omnem multitudinem fi-
 liorum Israel. Reliqua autem vtenſilia porta-
 uerunt ad castra in campeſtribus Moab iux-
 ta Iordanem contra Hiericho.
 13 * Egreſſi sunt autem Moyſes & Eleazar fa-
 cerdos & omnes principes ſynagogæ in occur-
 ſum eorum extra castra.
 14 * Iratûſque Moyſes principibus exercitus
 C tribunis & centurionibus qui venerant de
 bello;
 15 * Ait, Cur foeminas reſeruatiſtis?
 16 * Nónne iſtæ ſunt quæ deceperunt filios
 Israel ad ſuggeſtionem Balaam, & præuarica-
 ri vos fecerunt in Domino ſuper peccato Pho-
 gor, vnde & percuffus eſt populus?
 17 * Ergo cunctos interficite, quicquid eſt ge-
 neris maſculini etiam in paruulis, & mulie-
 res quæ nouerunt viros in coitu iugulate.
 18 * Puellas autem & omnes foeminas virgi-
 nes reſeruate vobis.
 19 * Et manete extra castra ſeptē diebus. Qui
 occiderit hominem vel occiſum tetigerit, lu-
 ſtrabitur die tertio & ſeptimo. Et de omni
 20 præda, * Siue veſtimentum fuerit ſiue vas
 & aliquid in vtenſilia præparatum de capra-
 rum pellibus & pilis & ligno expiabitur.

תרגום אונקלוס

6 וישלח יהוה משה אלף לשבטא לחילא ויהוה וית פנחס בר אלעזר כהנא לחילא ומני קדשא וחצוצרת וכלי בידו:
 7 ויהוה מלכי מדין וית פנחס בר אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וית פנחס בר אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש
 8 וישבו בני ישראל וית נשי מדין וית טפלהו וית כל
 9 וית כל קרניהו במתבניהו וית כל בית סגרתהו אזקירו בנורא:
 10 ויתאיו וית משה וית אלעזר כהנא וית כל כנישתא דבני ישראל וית
 11 ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל רבב
 12 ורגו משה על חילא רבני אלפי ורבני מאותא דאתו מחיל קרבא:
 13 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 14 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 15 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 16 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 17 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 18 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 19 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית
 20 ויתאניו וית לבני ישראל בעצח בלעם לשקרא שקר קדם וי על עיסק פעור וית

* Et misit eos Moyses mille de tribu & mille de 6
tribu cum exercitu eorum : & Phinees filius Elea-
zar filij Aaron sacerdotis, & vasa sancta, & tubæ
in manibus eorum signorum. * Et pugnaverunt 7
contra Madiam, sicut præcepit Dominus Moyse,
& occiderunt omne masculum. * Et reges Ma- 8
diam occiderunt simul cum vulneratis eorum, Eui,
& Sur, & Recem, & Ur, & Rebe, quinque re-
ges Madiam, & Balaam, filium Beor, occiderunt
in gladio simul cum vulneratis eorum.

* Et captiuauerunt uxores Madiam, & su- 9
pellectilem ipsorum, & iumenta eorum, & omnia
que possessa sunt ipsorum, & exercitum eorum ca-
ptiuauerunt.

* Et omnes ciuitates eorū, quæ in habitationibus 10
eorum, & vicos eorum combusserunt in igne.

* Et acceperunt omnem prædam, & omnia spo- 11
lia eorum, ab homine vsq; ad iumentū. * Et duxerūt 12
ad Moysen & Eleazar sacerdotem, & ad omnes fi-
lios Israel, captiuitatem et spolia, & supellectilem,
in castra in Araboth Moab, quæ est in Iordane con-
tra Hiericho. * Et exiit Moyses & Eleazar sa- 13
cerdos & omnes principes congregationis in occur-
sum eius extra castra. * Et iratus est furore Moy- 14
ses contra episcopos exercitus, millenarios & centu-
riones venientes ex pugna belli.

* Et dixit eis Moyses, Ut quid vinum cepistis 15
omne femininum?

* Hæ enim fuerunt filijs Israel iuxta verbum 16
Balaam vt rebellaretis & contemneretis verbum
Domini propter Phogor, & facta est plaga in syna-
goga Domini.

* Et nunc occidite omne masculinum in omni 17
summa, & omnem mulierem, quæ nouit lectum ma-
sculi, occidite.

* Et omnem autem summam mulierum quæ non 18
nouit lectum masculi, viuas capite eas.

* Et vos castrametamini extra castra septem 19
dies: omnis qui interfecerit animam, & omnis qui
tetigerit vulneratum, lustrabimini tertia die: &
die septimo vos & præda vestra;

* Et omne indumentum & omne vas pelliceum, 20
& omnem operationem ex caprina pelle, & om-
ne vas ligneum expiabit.

6 * Ἐπέστειλεν αὐτὸς Μωυσὴς χιλίους ἐν φυλῇ καὶ χιλίους
ἐν φυλῇ σὺν δυνάμει αὐτῶν. Ἐφινέες ὁ δὲ ἐλεάζαρ ὁ υἱὸς ἀα-
ρὼν ὁ ἱερέως, ἔτα σκδὴ τὰ ἅγια ἔαι σάλπιγγες ἐν ταῖς χερ-
7 σὶν αὐτῶν τῶν σημασιῶν. * καὶ παρετάξθη τὸ ἔθνη μαδιάμ,
καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρ-
8 σενικόν. * καὶ οὗτοι βασιλεῖς τῆς μαδιάμ ἀπέκτειναν ἅμα
τοῖς θαυματαῖς αὐτῶν, τὸν εὐνίν, ἔτι τὸν θύρ, ἔτι τὸν ρουκόμ, καὶ
τὸν ἔρ, ἔτι τὸν ροβέκ, πέντε βασιλεῖς μαδιάμ, ἔτι τὸν βαλαάμ
ὁ υἱὸς βεὼρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ ἅμα τοῖς θαυματαῖς αὐ-
9 τῶν. * καὶ ἐπερρόμυσαν τὰς γυναῖκας μαδιάμ, καὶ τὴν
ἀποσκδὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ἔπειτα πάντα τὰ ἐγκτήνη
αὐτῶν καὶ τὴν δυνάμιν αὐτῶν ἐπερρόμυσαν.

10 * καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν, τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐ-
τῶν, καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

11 * καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν περιουσίαν, καὶ πάντα τὰ σκύλα
αὐτῶν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

12 * καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, ἔτι πρὸς
πάντας οὗτοι υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν ἔτι τὰ σκύλα,
καὶ τὴν περιουσίαν, εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς ἀραβοθμωὰς, ἥ
ἐστιν ἐπὶ τῷ Ἰορδάνῃ κατὰ ἱερὶχά.

13 * Ἐξῆλθε Μωυσὴς ἔτι ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἔτι πάντες οἱ ἀρ-
χόντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνδύτησιν αὐτῆς ἔξω τῆς παρεμβο-
14 λῆς. * καὶ ὠργίσθη θυμῷ Μωυσὴς ἐπὶ τοῖς ἑπισκόποις τῆς
δυνάμεως, χιλιάρχοις ἔτι ἐκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς

15 παρετάξεως τῆς πολέμου. * καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσὴς, ἰατί
16 ἐζωγρήσατε πᾶν ἄνθρωπον, * αὐταὶ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ τὸ ῥῆμα βαλαάμ τῷ ἀπεισῆσαι καὶ ὑπερδεῖν τὸ ῥῆμα
κυρίου ἐνεκεν φογὼρ. καὶ ἐχρέτο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ
κυρίου.

17 * Ἐνδὲν ἀποκτεῖνατε πᾶν ἄρσενικόν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ,
ἔτι πᾶσαν γυναῖκα, ἥτις ἐγνώκοίτην ἀρσενος ἀποκτεῖνατε.

18 * καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν ἥτις οὐκ ἐ-
γνώκοίτην ἀρσενος ζωγρήσατε αὐτάς.

19 * καὶ ὑμεῖς παρεμβαλέτε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ ἡ-
μέρας πᾶς ὁ δυνεὼν ψυχὴν, καὶ πᾶς ὁ ἀψάμην τὸ τε-
τρωμένου ἀγνοήσεσθε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ ὑμεῖς ἔτι ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν.

20 * καὶ πᾶν περιέβλημα ἔτι πᾶν σκδὸς δερμάτινον, ἔτι πᾶσαν
ἐργασίαν ἔτι αἰγίας, καὶ πᾶν σκδὸς ξύλινον ἀφαινεῖτε.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et misit eos Moyses in exercitum mille de vnoquoque tribu, & Phinees filium Eleazari sacerdotis, & vasa sancta & tubas clangoris in manu eius.

* Duxeruntque exercitum contra Madian, sicut præceperat Dominus Moyse, & occiderunt omnem masculum.

* Reges quoque Madian occiderunt super interfectos eorum, Eui & Recem, & Sur, & Hur, & Rebee, quinque reges Madian. Balaam quoque filium Beor occiderunt gladio.

* Et captiuauerunt filij Israel mulieres Madianitarum, & paruulos eorum, & omnia iumenta eorum, & omnia pecora eorum, cunctamque supellectilem eorum deprædati sunt.

* Et adduxerunt ad Moysen, & ad Eleazarum sacerdotem, & ad cæterum filiorum Israel, captiuitatem & prædam, & spoliū in castra in campestribus Moab iuxta Iordanem Hiericho.

* Egressique sunt Moyses & Eleazar sacerdos, & omnes principes congregationis in occursum eorum extra castra.

* Et iratus est Moyses contra duces exercitus, tribunos, & centuriones qui venerant de militia belli.

* Nunc autem occidite omnem masculum

* Et omnes paruulas mulieres quæ non cognouerunt

* Et omne vestimentum, & omne vas pelli-

21 * ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה ואר הקרית התורה אשר
צוה יהוה את משה : * אך את הזהב ואת
הכסף ואת הנחשת את הברזל ואת
העפררת : * כל דבר אשר יבא בגש תעבירו
בגש וטהר אך במי נדר יתחטא וכל אשר
לא יבא בגש תעבירו במים : * ובבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר רתבאו
אל המחנה : * ויאמר יהוה אל משה
לאמר : * שאל את ראש מלקוח השבי באדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה :
* וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה
היצאים לצבא ובין כל העדה : * והרמת מכם
ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא
אחד נפש מחמש מאות מן האדם ומן הבקר
ומן החמרים ומן הצאן : * ממחציתם תקחו
ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה : * וממחצת
בני ישראל תקח אחד אחו מן החמשים מן
האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל
הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת
משכן יהוה : * ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה : * ויהי המלקוח יתר
הבו אשר בזו עם הצבא צאן שש מאות אלף
ושבעים אלף וחמשת אלפים : * ובקר שנים
ושבעים אלף : * וחמרים אחד וששים אלף :
* ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב
זכר כל נפש שנים ושלשים אלף : * ותהי
המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש
מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות :

21 * Eleazar quoque sacerdos ad viros exer-
citus qui pugnauerant sic locutus est, Hoc
est praeceptum legis quod mandauit Domi-
nus Moyfi.
22 * Aurum & argentum, & æs, & ferrum, &
plumbum, & stannum;
23 * Et omne quod potest transire per flam-
mas, igne purgabitur: quicquid autem ignem
non potest sustinere, aqua expiationis sancti-
ficabitur.
24 * Et lauabitis vestimenta vestra die septi-
mo, & purificati postea castra intrabitis.
25 * Dixit quoque Dominus ad Moysen:
26 * Tollite summam eorum quæ capta sunt
ab homine usque ad pecus, tu & Eleazar sa-
cerdos & omnes principes vulgi.
27 * Diuidesque ex æquo prædam inter eos
qui pugnauerunt; egressique sunt ad bellum,
& inter omnem reliquam multitudinem.
28 * Et separabis partem Domino ab his qui
pugnauerunt, & fuerunt in bello, vnam ani-
mam de quingentis tam ex hominibus quam
ex bobus & asinis, & ouibus.
29 * Et dabis eam Eleazaro sacerdoti, quia pri-
mitiæ Domini sunt.
30 * Ex media quoque parte filiorum Israel ac-
cipies quinquagesimum caput hominum, &
E boum, & asinorum, & ouium, cunctorumque
animantium, & dabis ea Levitis qui excubant
in custodijs tabernaculi Domini.
31 * Feceruntque Moyses & Eleazar sicut præ-
ceperat Dominus.
32 * Fuit autem præda quam exercitus ce-
perat ouium sexcenta septuaginta quinque
milia.
33 * Boum septuaginta duo milia.
34 * Asinorum sexaginta milia & mille.
35 * Animæ hominum sexus fœminei quæ
non cognouerant viros, triginta duo milia.
36 * Dataque est media pars his qui in prælio
fuerant, ouium trecenta triginta septem mi-
lia quingentæ.

תרגום אונקלוס

21 * ויאמר אלעזר כהנא לגברי חילא דאיהו לקרבא דא גזירת אורייתא דפקד יי ית משה :
22 * כל מדעם דמתעל בנורא תעברון בנורא וידיכי בדם במי אדיותא ויהי וכל דלא
23 * ותחורון לבושיכון ביומא שביעא ותדכון ובחר בן העלון למשריתא : * ויאמר יי למשה
24 * קבל ית חשבון דברתא דשכנא באנשא ובבעירא את ואלעזר כהנא ורישי אבותה כנישתא :
25 * ותפריש נסיבא קדם יי מן גברי מגיחי קרבא דנפקו
26 * ומפלגותהון חסבון ותתן לאלעזר כהנא
27 * ועבר משה ואלעזר כהנא כמא דפקד יי ית משה :
28 * ותהי שבעין ותריין אלפין :
29 * ונפשא דאנשא מן חמשיין מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ותתן
30 * ונפשא דאנשא מן חמשיין מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ותתן
31 * ותתן חלק גבריא דנפקו לחילא מנן ענא ושבעין וחמשה אלפין :
32 * ונפשא דאנשא מן חמשיין מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ותתן
33 * ותתן חלק גבריא דנפקו לחילא מנן ענא ושבעין וחמשה אלפין :
34 * ונפשא דאנשא מן חמשיין מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ותתן
35 * ותתן חלק גבריא דנפקו לחילא מנן ענא ושבעין וחמשה אלפין :
36 * ונפשא דאנשא מן חמשיין מן חמרי ומן ענא מכל בעירא ותתן

* Et dixit Eleazar sacerdos ad viros exercitus 21
venientes ex pugna belli: Hæc iustificatio legis quam
præcepit Dominus Moysi.

* Præter aurum & argentum, & æs, & fer- 22
rum, & plumbum, & stannum;

* Omnis res quæ transibit in igne perducetur in 23
igne, & purificabitur, sed aqua expiationis expia-
bitur, & omnia quæcunque nō transeunt per ignē,
transibunt per aquam.

* Et lauabitis vestimenta vestra die septima, 24
& mundabimini, & post hæc introibitis in ca-
stra.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 25

* Accipe summam spoliū captiuitatis ab ho- 26
mine usque ad iumentum tu & Eleazar sacerdos,
& principes familiarum congregationis.

* Et diuidetis spolia inter bellatores egressos in 27
bellum, & inter omnem congregationem.

* Et separabis tributum Domino ab homini- 28
bus bellatoribus egredientibus ad bellum, unam
animam à quingentis, ab hominibus, & à iumen-
tis, & à bobus, & ab ouibus, & à capris, & ab
asinis.

* A medietate eorum accipietis, & dabis Elea- 29
zar sacerdoti primitias Domini.

* Et à medietate quæ filiorum Israel accipies 30
unum de quinquaginta ab hominibus, & à bobus
& ab ouibus, & ab asinis, & ab omnibus iumen-
tis, & dabis ea Leuitis custodientibus custodias in
tabernaculo Domini.

* Et fecit Moyses & Eleazar sacerdos sicut præ- 31
cepit Dominus Moysi.

* Et fuerunt spolia abundantia prædæ quam 32
prædati sunt viri bellatores ab ouibus, sexcenta mi-
lia & septuaginta milia & quinque milia.

* Et boues duo & septuaginta milia. 33

* Et asinorum vnum & sexaginta milia. 34

* Et animæ hominum à mulieribus quæ non co- 35
gnouerūt lectum masculi, omnes animæ duo & tri-
ginta milia.

* Et fuit dimidium pars eorum qui exierunt in 36
bellum de numero ouium, trecenta milia et triginta
milia & septem milia & quingenti.

* καὶ εἶπεν ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἀνδράς τῶν δυνά- 21
μεως οὓς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου, τοῦτο
τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου, ὃ συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ.

* πλὴν τῶν χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ 22
μολύβδου καὶ κασιτέρου. * πρὸς πᾶν πρᾶγμα ὃ διελθύσῃ
ἐν πυρὶ διαξέῃ ἐν πυρὶ, καὶ καθαρευθήσεται, ἀλλ' ἢ τὰ ὕδατι τῆς
ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται, καὶ πάντα ὅσα μὴ διαπορεύσονται διὰ
πυρός, διελθύσονται δι' ὕδατος.

* καὶ πλυνθήσονται ἡμέραν ἑβδόμην τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ 24
καθαρευθήσονται. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμ-
βολήν. * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσὴν, λέγων.

* λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ 26
ἀνθρώπων ἕως κτηνῶν σύ καὶ ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες
τῶν πατρῶν τῆς συναγωγῆς. καὶ διελθεῖτε τὰ σκύλα ἀνα-
μέθεν τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν τριτά-
ξιν, καὶ ἀναμέθεν πάσης τῆς συναγωγῆς.

* καὶ ἀφαιρεῖτε τὸ τέλος κυρίου τῆς τριτῆς τῶν ἀνθρώπων τῶν πο- 28
λεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν τριτάξιν, μίαν ψυχὴν
ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ
ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν περὶβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν αἰγῶν, καὶ ἀπὸ
τῶν ὄνων. * ἀπὸ τοῦ ἡμίθους αὐτῶν λήψεσθε καὶ δώσετε ἐ-
λεάζαρ τῷ ἱερεὶ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου.

* καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίθους τοῦ τῶν ἡνὶ Ἰσραὴλ λήψῃ ἓνα ἀπὸ 30
τῶν πεντήκοντα ἀπὸ ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ βοῶν, καὶ ἀπὸ περὶβά-
των, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ δώσετε αὐ-
τὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκη-
νῇ κυρίου.

* καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς καὶ ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέτα- 31
ξε κύριος τῷ Μωϋσῇ.

* καὶ ἐγρήθη τὰ σκύλα τὸ πλεόνασμα τῶν περὶνομήσων ἐκ τοῦ 32
νόμου, οἱ δὲ ἀνδρες οἱ πολεμιστὰς ἀπὸ τῶν περὶβάτων ἔξα-
κόσια χιλιάδες ἐβδόμηκοντα χιλιάδες καὶ πεντακισχίλια.

* καὶ βόες δύο ἐβδόμηκοντα χιλιάδες. 33

* καὶ ὄνων μίαι ἐξήκοντα χιλιάδες. 34

* καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ γυναικῶν αἱ ὅσαι ἐγνωσαν κοί- 35
τῳ ἀρσενί, πάσαι ψυχαὶ δύο ἐτρακόντα χιλιάδες.

* καὶ ἐγρήθη τὸ ἡμισόμα ἡμερῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς 36
τὸν πόλεμον ἐκ τῶν ἀριθμῶν τῶν περὶβάτων ἑξακόσια χιλιά-
δες ἐτρακόντα χιλιάδες καὶ πεντακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Dixitque Eleazar sacerdos ad viros exercitus qui venerant de bello: Hoc est decretum legis quod præcepit Dominus Moysi.

22 Aurum autem & argentum, & æs, & ferrum, & stannum, & plumbum; 23 Et quicquid potest transire per ignem, transferetis per ignem, & mundabitur, verumtamen aqua asperisionis aspergetur, & omne quod non potest intrare in ignem, transferetis per aquam.

24 Et lauabitis vestimenta vestra in die septimo & mundabimini, & postea intrabitis in castra. 25 Dixitque Dominus ad Moysen, dicens:

26 Tolle summam prædæ captiuitatis ab homine usque ad pecus tu & Eleazar sacerdos, & principes patrum congregationis.

27 Et diuides prædam inter viros bellatores qui egressi sunt in exercitum & inter omnem congregationem.

28 Et separabis partem coram Domino à viris bellatoribus qui egressi sunt ad exercitum unam animam de quingentis de hominibus & de bo-
bus, & de asinis, & de ouibus.

29 De medietate eorum tolletis, & dabis Eleazaro sacerdoti primitias coram Domino.

30 Et de media parte filiorum Israel tolles unum de quinquaginta ex hominibus, & ex bobus, & asinis, & ex ouibus, & ex omni iumento, & dabis ea Leuitis custodientibus custodiam tabernaculi Domini.

31 Fecitque Moyses & Eleazar sacerdos sicut præceperat Do-
minus Moysi.

32 Fuitque præda & reliqua spolia, quæ populus qui egressi sunt in prælium, expoliauerant, ouium
sexcenta septuaginta quinque milia.

33 Et asinorum sexaginta quinque milia.

34 Et animæ hominum ex mulieribus quæ non cognouerant con-
cubitum masculi, omnes animæ triginta duo milia.

35 Fuit autem numerus dimidiæ partis virorum qui egressi sunt in exer-
citus, ouium trecenta & triginta septem milia & quingentæ.

ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש
ושבעים: * והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם
ליהוה שנים ושבעים: * וחמרים שלשים אלף
וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד ושלשים: * ונפש
אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים
ושלשים נפש: * ויתן משה את מכס תרומת
יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה:
* וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן
האנשים הצבאים: * ויהי מחצית העדה מן
הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת
אלפים וחמש מאות: * ובקר ששה ושלשים
אלף: * וחמרים שלשים אלף וחמש מאות:
* ונפש אדם ששה עשר אלף: * ויקח משה
ממחצת בני ישראל את האחו אחד מן החמשים
מן האדם ומן הכהמה ויתן אתם ללוים שמרי
משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה:
* ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא
שרי האלפים ושרי המאות: * ויאמרו אל משה
עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר
בידנו ולא נפקד ממנו איש: * ונקרב את קרבן
יהוה איש איש אשר מצא כלי זהב אצערדו וצמיד
טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה:
* ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם
כל כלי מעשה: * ויהי כל זהב התרומה אשר
הזרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
המאות: * אנשי הצבא בזו איש לו: * ויקח
משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים
והמאות ויבאו אל אהל מועד וברון לבני
ישראל לפני יהוה:

37 * E quibus in partem Domini supputate
sunt oves sexcentę septuaginta quinque & de
bobus triginta sex milibus.
38 * Boues septuaginta & duo, de asinis trigin-
ta milibus quingentis.
39 * Asini sexaginta vnus.
40 * De animabus hominum sedecim milibus
F cefferunt in partem Domini triginta due ani-
ma.
41 * Tradiditque Moyfes numerum primitia-
rum Domini Eleazaro sacerdoti, sicut fuerat
ei imperatum.
42 * Ex media parte filiorum Israel, quam se-
parauerat his qui in praelio fuerant.
43 * De media verò parte quæ contigerat re-
liquę multitudini, id est, de ouibus trecentis
triginta septem milibus quingentis.
44 * Et de bobus triginta sex milibus.
45 * Et de asinis triginta milibus quingentis.
46 * Et de hominibus sedecim milibus.
47 * Tulit Moyfes quinquagesimum caput,
& dedit Leuitis qui excubabant in taberna-
culo Domini, sicut præceperat Dominus.
48 * Cúmque accessissent principes exercitus
ad Moyfen & tribuni, centurionesque,
49 * Dixerunt: Nos serui tui recensuimus nu-
G merum pugnatorum quos habuimus sub ma-
nu nostra, & ne vnus quidem defuit.
50 * Ob hanc causam offerimus in donarijs
Domini singuli quod in præda auri potuimus
inuenire, periscelides & armillas, anulos &
dextralia ac murenulas, vt deprecemur pro no-
bis Dominum.
51 * Susceperuntque Moyfes & Eleazar sacer-
dos omne aurum in diuersis speciebus.
52 * Sedecim milia septingentos quinquagin-
ta siclos à tribunis & centurionibus.
53 * Vnusquisque enim quod in præda rapue-
rat, suum erat.
54 * Et susceptum intulerunt in tabernaculū
testimonij in monimentum filiorum Israel
coram Domino.

תרגום אונקלוס

37 ותהי דנסיב קדם ויי מן ענא שירת מאה ושבועין וחמש: *
38 ותורי תלתין ושיתא אלפין ונסיבחו קדם ויי שבועין ותריין: *
40 ונפשא דאנשא שחא עשר אלפין ונסיבחו קדם ויי תלתין ותריין נפשו:
42 ומפלגות בני ישראל דפליג משה מן גבריא דנפקו
44 ותורי תלתין ושיתא אלפין: *
45 ותמרי
47 ונסיב משה מפלגות בני ישראל ית דאחחר חד מן חמשין מן
48 וקריבו לות משה דיממנן די אלפין
49 ויאמרו למשה עבדך קבירי ית חשבון גברי מגיחי קרבא דעימנא ולא שגא מננא אנשי:
51 ונסיב
52 ותורה כל דחב אפרשותא דאפרישו קדם ויי שיתא עשר אלפין
53 גברין דחילא בזו גבר לנפשיה:
54 ונסיב משה ואלעזר כהנא ית

* Et fuit tributum Domino ab ouibus sexcenta & septuaginta quinque.

* Et boues sex & triginta milia, & tributum eorum Domino duo & septuaginta.

* Et asini triginta milia & quingenti, et tributum eorum Domino vnus & sexaginta.

* Et animæ hominum sex & decem milia, & tributum eorum Domino duo & triginta animæ.

* Et dedit Moyses tributum Domino segregationem Dei Eleazar sacerdoti, sicut præcepit Dominus Moysi;

* A medietate filiorum Israel, quos diuisit Moyses à viris bellatoribus.

* Et fuit dimidium de congregatione ab ouibus trecenta milia, & triginta milia, & septem milia, & quingenta.

* Boues sex & triginta milia.

* Asini triginta milia & quingenti.

* Et animæ hominum milia sedecim.

* Et accepit Moyses de medietate filiorum Israel vnum de quinquaginta, ab hominibus & à iumentis, & dedit ea Leuitis custodientibus custodias tabernaculi Domini, quemadmodum præcepit Dominus Moysi.

* Et accesserunt ad Moysen omnes constituti in tribunatus exercitus millenarij & centuriones.

* Et dixerunt ad Moysen, Famuli tui acceperunt summam virorum bellatorum eorum qui apud nos, & non defuit ab illis vllus.

* Et obtulimus donum Domino vir qui tulit vas aureum, murenulam & armillam, & anulum, & dextrale, & torquem, vt propitiaretis pro nobis coram Domino.

* Et accepit Moyses & Eleazar sacerdos aurum ab illis omne vas elaboratum.

* Et fuit omne aurum segregatio quam separauerunt Domino sex & decem milia & septingenti & quinquaginta sicli à tribunis & à centurionibus.

* Et viri bellatores prædati sunt quilibet sibi ipsi.

* Et accepit Moyses & Eleazar sacerdos aurum à tribunis & à centurionibus, & intulerunt ea in tabernaculum testimonij, memoriale filiorum Israel coram Domino.

* καὶ ἐλήλυθε τὸ τέλος τῶν κυρίῳ ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ἐξακόσιαι καὶ ἑβδομηκοντάπέντε.

* καὶ βόες ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδες, ἃ τὸ τέλος αὐτῶν τῶν κυρίῳ δύο ἑβδομήκοντα. * καὶ ὄνοι ἑξήκοντα χιλιάδες ἃ πεντακόσιοι, ἃ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ εἰς ἑξήκοντα.

* καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδες, ἃ τὸ τέλος αὐτῶν τῶν κυρίῳ δύο ἑβδομήκοντα ψυχὰς.

* καὶ ἔδωκε μουσῆς τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ Θεοῦ ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ μουσῇ,

* ἀπὸ τοῦ ἡμισυμοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃς διείλε μουσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν.

* καὶ ἐλήλυθε τὸ ἡμισυμοῦ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν περὶ τῶν ἐξακόσιαι χιλιάδες ἢ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἃ ἑπτακίχλια ἃ πεντακόσια.

* καὶ βόες ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδες.

* ὄνοι ἑξήκοντα χιλιάδες ἢ πεντακόσιοι.

* καὶ ψυχὰς ἀνθρώπων χιλιάδες ἑκατάδεκα.

* ἃ ἔλαβε μουσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισυμοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸν ἀπὸ τῶν πενήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἃ ἀπὸ τῶν κληνῶν, ἃ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς λαΐταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλάκας τὸ σκηνῆς κυρίου, ὃν τρέπον συνέταξε κύριος τῷ μουσῇ.

* ἃ περὶ τῶν περὶ μουσῆν πάντες ἃ καθιστάμενοι εἰς τὰς χιλιάρχιας τὸ διωάμεως χιλιάρχιοι ἃ ἑκατόνταρχοι.

* καὶ εἶπαν πρὸς μουσῆν, ἃ παῖδες τοῦ ἐιλήφασι τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῶν, ἃ ἐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν εἰς εἰς.

* ἃ περὶ τῶν περὶ χαλκῶν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνὴρ ὃς ἦρεν σκεῦος χρυσοῦν χλιδόνα, ἃ ψέλλιον, ἃ δακτύλιον, ἃ περὶ τῶν χρυσοῦν, ἃ ἐξιλιάσας περὶ ἡμῶν ἐναντὶ κυρίου.

* καὶ ἔλαβε μουσῆς ἃ ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πρὸς τὸ εἶργασμῶν.

* καὶ ἐλήλυθε πρὸς τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον κυρίῳ ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδες ἃ ἑπτακόσιοι ἃ πενήκοντα σίκλοι ἃ τῶν χιλιάρχων ἃ τῶν ἑκατόνταρχων.

* καὶ ἃ ἀνδρες ἃ πολεμιστῶν ἐπερὶ τῶν ἐκαστῶν ἑαυτῶν.

* καὶ ἔλαβε μουσῆς ἃ ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον τῶν χιλιάρχων ἃ τῶν ἑκατόνταρχων, ἃ εἰσήνεγκαν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυνον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντὶ κυρίου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et fuit pars quæ assumpta est coram Domino ex ouibus sexcenta & septuaginta & quinque.

* Et boues fuerunt triginta sex milia, & pars quæ assumpta est coram Domino septuaginta duo.

* Et asini triginta milia & quingenti, & pars quæ ex eis assumpta est coram Domino fuit sexaginta vnus.

* Et animæ hominum sedecim milia, & pars quæ assumpta est coram Domino, fuit triginta duo animæ.

* Deditque Moyses partem quæ separata est coram Domino Eleazaro sacerdoti, sicut præceperat Dominus Moysi.

* Et de media parte filiorum Israel, diuisit Moyses à viris qui egressi sunt in exercitum.

* Fuitque dimidia pars congregationis de ouibus trecenta & triginta & quingenta.

* Et boues triginta sex milia.

* Et asini triginta milia & quingenti.

* Et animæ hominum sedecim millia.

* Et tulit Moyses de media parte filiorum Israel vnum de quinquaginta quod assumptum est de hominibus & pecoribus, & dedit ea Leuitis custodientibus custodiam tabernaculi Domini sicut præceperat Dominus Moysi.

* Accesseruntque ad Moysen illi qui constituti erant super milia exercitus, tribuni & centuriones.

* Et dixerunt ad Moysen, Serui tui susceperunt numerum virorum pugnatorum qui ierunt nobiscum, & non defuit vir ex nobis.

* Offerimusque oblationem Domini quicunque inuenit vas aureum, periscelides & armillas, anulos, dextralia ac murenulas ad propitiandum coram Domino pro animabus nostris.

* Tulitque Moyses & Eleazar sacerdos aurum ex eis omne vas fabrefactum.

* Fuitque omne aurum separationis quod separauerunt coram Domino, sedecim milia septingenti & quinquaginta sicli ex tribunis & centurionibus.

* Viti autem exercitus deprædati sunt singuli sibi met.

* Tulitque Moyses & Eleazar sacerdos aurum de tribunis & centurionibus, & intulerunt illud in tabernaculum fœderis in monimentum filiorum Israel coram Domino.

CAP. XXXII.

ET pecora multitudo fuit filijs Ruben, & filijs Gad, multitudo magna valde: & viderunt regionem Jazer, & regionem Galaad, & erat locus locus iumentis.

* Et accedentes filij Ruben, & filij Gad, dixerunt ad Moysen, & ad Eleazar sacerdotem, & ad principes congregationis, dicentes:

* Ataroth & Dibon, & Jazer, & Nemra, & Esbon, & Eleale, & Sabam, & Namā, & Baiā.

* Terram quam tradidit Dominus coram filijs Israel, terra pecorifera est, & famulis tuis iumenta sunt. * Et dixerunt, Si inuenimus gratiā coram te, detur terra hæc seruis tuis in possessione, & ne transire facias nos Jordanem.

* Et dixit Moyses filijs Gad, & filijs Ruben, Fratres vestri ibunt in bellum, et vos sedebitis hic.

* Et cur peruertitis mentes filiorum Israel ne transiant in terram, quam Dominus dat eis?

* Non sic fecerunt patres vestri, quando misi eos de Cades-Barne, considerare terram.

* Et ascenderunt in vallem Botri, & explorauerunt terram, et subuerterunt cor filiorum Israel, ut non intrarent in terram, quam dedit eis Dominus.

* Et iratus est furore Dominus in die illa, & iurauit, dicens:

* Si videbunt homines hi qui ascenderunt de Egypto à viginti annis & supra, scientes bonum & malum, terram quam iuravi Abraham, et Isaac, & Jacob, non enim secuti sunt post me.

* Nisi Chaleb filius Jephoni segregatus, & Iosue filius Nun, quia secuti sunt post Dominum.

* Et iratus est furore Dominus contra Israel, et circumduxit eos in deserto quadraginta annis, donec consumpta est omnis generatio, facientes mala coram Domino.

* Ecce insurrexistis pro patribus vestris, alumni hominum peccatorum, ut adderetis adhuc ad furorem iræ Domini contra Israel.

* Quia auertemini ab eo ut addatis adhuc derelinquere eum in deserto, & impiè facietis in totam congregationem hanc.

λβ.

1 * Καὶ κτελὴν πλῆθος ὡς τοῖς υἱοῖς ρουβὴμ, καὶ τοῖς υἱοῖς γὰδ, πλῆθος πολὺ σφόδρα. ἔειδον τὴν χώραν ἰαζήρ, ἔτι τὴν χώραν γαλαὰδ, ἔτι ὁ ῥέπθ ῥέπθ κτελέσει.

2 * καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ ρουβὴμ, ἔτι οἱ υἱοὶ γὰδ, εἶπαν πρὸς μωυσῆν ἔτι πρὸς ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα ἔτι πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες: * ἀταρώθ καὶ δεβών, ἔτι ἰαζήρ, καὶ ναμβρών, καὶ ἐσεβών, ἔτι ἐλεαλή, καὶ σεβαμά, ἔτι ναμδὴ, καὶ βαϊά.

4 * τὴν γῆν ἣν παρέδωκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, γῆ κτενοτρόφος ἐστίν, καὶ τοῖς παισὶ σου κτελὴν ὑπαρχει.

5 * καὶ ἔλεγον, εἰ δὲ ῥομεν χάριν ἐνώπιόν σου, δοθήτω ἡ γῆ αὐτῇ τοῖς οἰκέταις σου ἐν καταχέσει. ἔτι μὴ διαβιβάσῃς ἡμᾶς ἐν ἰορδάνῳ.

6 καὶ εἶπε μωυσῆς τοῖς υἱοῖς γὰδ, καὶ τοῖς υἱοῖς ρουβὴμ, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύσονται εἰς τὸν πόλεμον, ἔτι ὑμεῖς κατῴσεσθε αὐτοὺς.

7 καὶ ἵνα τί διασρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν ἰσραὴλ μὴ διαβιῶναι εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος δίδωσιν αὐτοῖς;

8 * ἔχ' ἔτιως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ κάδης βαρνὴ, καὶ ἀνοήσαν τὴν γῆν.

9 * καὶ ἀνέβησαν εἰς φάραγα βοτρυθ, ἔτι καλενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ὅπως αὐτὸ μὴ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς κύριος.

10 * καὶ ὠργίσθη θυμὸς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὤμοσε, λέγων:

11 * εἰ ὅψον οἱ ἀνθρώποι ἔτοι οἱ ἀναβλήτες ἐξ αἰγυπτίου ἀπὸ ἐικοσαέτους ἔτι ἐπ' αὐτῶν, οἱ ἡπτάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα πρὸς ἀβραάμ ἔτι ἰσαὰκ, ἔτι ἰακώβ. καὶ ὅτι ἐπηκολύθησαν ὀπίσω μου.

12 * πλὴν χαλέβ υἱὸς ἰεφονὶ ὁ διακεχωρισμένος, ἔτι ἰηθὺς ὁ τοδναὺ, ὅτι σὺν ἐπηκολύθησαν ὀπίσω κυρίου.

13 * καὶ ὠργίσθη θυμὸς κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ, ἔτι κατερέμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἔτι ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γυνεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐν ὁρῇ κυρίου.

14 * ἰδοὺ δυνέστητε αὐτῇ τῶν πατέρων ὑμῶν, σύσρεμμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, πρὸς εἶναι ἐπὶ τῇ τῶν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ.

15 * ὅτι ἀποσραφήσεσθε ἀπ' αὐτῶν πρὸς εἶναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ δυνήσεσθε εἰς ὅλῳ τὴν συναγωγὴν ταύτην.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXII.

PECORA autem multa erant filijs Ruben & filiis Gad plurima nimis; videruntque terram Iazer, & terram Galaad, & ecce locus erat aptus pecoribus. Veneruntque filij Gad & filij Ruben, & dixerunt ad Moysen & ad Eleazarum sacerdotem, & ad principes cætus, dicentes:

Ataroth & Dibon, & Iazer, & Nemra, & Esbon, & Eleale, & Seban, & Nabo, & Beon. Terra cuius habitatores percussit Dominus in conspectu congregationis Israel, terra apta est pecoribus, & seruis tuis sunt pecora.

Dixeruntque, Si inuenimus gratiam in oculis tuis detur, terra hæc seruis tuis, nec facias nos transire Iordanem. Dixitque Moyses filijs Gad & filijs Ruben, Nunquid fratres vestri ibunt ad pugnam & vos sedebitis hic?

Quare ergo subuertitis cor filiorum Israel, ut non transiant in terram quam dedit eis Dominus? Sic fecerunt patres vestri quando misi eos de Cades Barne ad contemplandam terram.

Et ascenderunt usque ad torrentem Botri, & viderunt terram, & subuerterunt cor filiorum Israel, ut non ingrederentur in terram quam dedit eis Dominus. Et iratus est furor Domini in die illa, & iurauit, dicens:

Si viderint viri qui ascenderunt de Aegypto à viginti annis & supra, terram pro qua iuravi ut darem eam Abraham, Isaac, & Iacob, quia non fuerunt perfecti in timore meo: Præter Caleb filium Iephone Cenezem, & Iosue filium Nun, quia perfecti fuerunt in timore Domini.

Et iratus est furor Domini contra Israel, & morari fecit eos in deserto quadraginta annis, donec consumeretur vniuersa generatio quæ fecerat malum coram Domino. Et ecce surrexistis pro patribus vestris discipuli virorum peccatorum, ut augeatis rursus furorem Domini contra Israel.

Si enim reuersi fueritis à timore eius, addet iterum relinquare eos in solitudine, & damnum inferetis omni populo huic.

* וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ גִדְרֹת צֹאן נִבְנֶה
 לְמִקְנֵנוּ כֹּה וְעָרִים לְטַפָּנוּ : * וַיִּזְכְּנוּ נְחֻלָּץ
 חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם הִבִּיאֲנָם
 אֶל־מִקְוָמָם וַיֵּשֶׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יִשְׂבִּי
 הָאָרֶץ : * לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד הַתְּנַחֵל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ נְחֻלָּתוֹ : * כִּי לֹא נִנְחַל אֹתָם
 מֵעַבְרַת לִירְדֵן וְהִלָּחָה כִּי בָאֵה נְחֻלָּתָנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְרַת
 הִירְדֵן מִזְרָחָהּ : * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִשְׁחָה
 אִם תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אִם תַּחֲלֹצוּ לִפְנֵי
 יְהוָה לְמִלְחָמָה : * וְעַבְרַת לָכֶם כָּל־חֻלּוץ אֶת־
 הִירְדֵן לִפְנֵי יְהוָה עַד דְּהִרְשׁוּ אֶת־אֵיבֵינוּ מִפְּנֵינוּ :
 * וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וְאַחֲרֵתֶשְׁבוּ וְהָיִיתֶם
 נָקִים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה : * וְאִם־לֹא
 תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטֹאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ חֲטֹאתֶכֶם
 אֲשֶׁר תַּמְצִי אֹתְכֶם : * בְּנֹו־לָכֶם עָרִים
 לְטַפְכֶם וּגְדֹרֹת לְצִנְאֲכֶם וְהִצֵּאת מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ :
 * וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גָד וּבְנֵי רֹאדָן אֶל־מִשְׁחָה
 לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מִצִּוָּה :
 * טַפָּנוּ נִשְׁיָנוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֵמָתָנוּ יִהְיוּ־שָׂם
 בְּעָרֵי הַגְּלָעָד : * וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבְדוּ כָל־חֻלּוץ צֶבֶא
 לִפְנֵי יְהוָה לְמִלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדָנִי דִּבֶּר : * וַיֵּצֵא
 לָהֶם מִשְׁחָה אֶת־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
 נֹון וְאֶת־רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 * וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֱלֹהִים אִם־יַעֲבְדוּ בְנֵי־גָד
 וּבְנֵי־רֹאדָן אֹתְכֶם אֶת־הִירְדֵן כָּל־חֻלּוץ לְמִלְחָמָה
 לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם
 לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה :
 * וְאִם־לֹא יַעֲבְדוּ חֻלּוּצִים אֹתְכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתִכְכֶם
 בָּאָרֶץ כְּנָעַן :

16 * At illi prope accedentes dixerunt, Caulas
 ouium fabricabimus & stabula iumentorum,
 paruulis quoque nostris vrbes munitas.
 17 * Nos autem ipsi armati & accincti perge-
 mus ad proelium ante filios Israel, donec in-
 D troducamus eos ad loca sua. Paruuli nostri &
 quicquid habere possumus, erunt in vrbibus
 munitis propter habitatorum insidias.
 18 * Non reuerremur in domos nostras, vsq;
 dum possideant filij Israel hæreditatem suam.
 19 * Nec quicquam quæremus trans Iordanem,
 quia iam habemus possessionem nostrâ
 20 in orientali eius plaga. * Quibus Moyfes
 ait, Si facitis quod promittitis, expediti pergi-
 te coram Domino ad pugnam.
 21 * Et omnis vir bellator armatus Iordanem
 transeat, donec subuertat Dominus inimicos
 22 suos; * Et subijciatur ei omnis terra: tunc cri-
 tis inculpabiles apud Dñm & apud Israel, &
 obtinebitis regiones quas vultis coram Dño.
 23 * Sin autem quod dicitis non feceritis, nul-
 li dubium est quin peccetis in Dominum, &
 scitote quoniam peccatum vestrum apprehen-
 det vos.
 24 * Ædificate ergo vrbes paruulis vestris &
 E caulas & stabula ouibus ac iumentis, & quod
 polliciti estis implete.
 25 * Dixeruntq; filij Gad & Ruben ad Moy-
 sen; Serui tui sumus: faciemus quod iubet
 26 Dñs noster. * Paruulos nostros & mulieres
 & pecora ac iumenta relinquemus in vrbibus
 27 Galaad. * Nos autem famuli tui omnes ex-
 pediti pergemus ad bellum, sicut tu Domine
 28 loqueris. * Præcepitq; Moyfes Eleazarô fa-
 cerdoti & Iosue filio Nun, & principibus fa-
 miliarum tribus Israel.
 29 * Et dixit ad eos, Si tranfierint filij Gad &
 filij Ruben vobiscum Iordanem omnes ar-
 mati ad bellum coram Domino, & vobis fue-
 rit terra subiecta, date eis Galaad in posses-
 sionem.
 30 * Sin autem noluerint transire vobiscum
 in terram Chanaan, inter vos habitandi acci-
 piant loca.

תרגום אונקלוס

16 וַיִּקְרִיבוּ לִתְהִיָּה וְאֶמְרֵי חֲטָרִין דְּשִׂאָן נִבְנִי לְבַעֲרִינָא חֲכָא וְקָרוֹי לְטַפְלָנָא :
 17 וַיִּזְכְּנוּ נְחֻלָּתָם עַד דְּיִחְסְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גְּבַר אַחְסִנְתִּיהוּ :
 18 לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתִינוּ עַד דְּהִרְשׁוּ אֶת־אֵיבֵינוּ מִפְּנֵינוּ :
 19 וַיֵּצֵא לָהֶם מִשְׁחָה אֶת־אֱלֶעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 20 וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֱלֹהִים אִם־יַעֲבְדוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רֹאדָן אֹתְכֶם אֶת־הִירְדֵן כָּל־חֻלּוץ לְמִלְחָמָה
 21 לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה :
 22 וְאִם־לֹא יַעֲבְדוּ חֻלּוּצִים אֹתְכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתִכְכֶם בָּאָרֶץ כְּנָעַן :
 23 וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֱלֹהִים אִם־יַעֲבְדוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רֹאדָן אֹתְכֶם אֶת־הִירְדֵן כָּל־חֻלּוץ לְמִלְחָמָה
 24 לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה :
 25 וְאִם־לֹא יַעֲבְדוּ חֻלּוּצִים אֹתְכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתִכְכֶם בָּאָרֶץ כְּנָעַן :
 26 וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֱלֹהִים אִם־יַעֲבְדוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רֹאדָן אֹתְכֶם אֶת־הִירְדֵן כָּל־חֻלּוץ לְמִלְחָמָה
 27 לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה :
 28 וְאִם־לֹא יַעֲבְדוּ חֻלּוּצִים אֹתְכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתִכְכֶם בָּאָרֶץ כְּנָעַן :
 29 וַיֹּאמֶר מִשְׁחָה אֱלֹהִים אִם־יַעֲבְדוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי־רֹאדָן אֹתְכֶם אֶת־הִירְדֵן כָּל־חֻלּוץ לְמִלְחָמָה
 30 לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגְּלָעָד לְאַחֲזָה :

¹⁶ * Et accesserunt ei et dicebāt, Caulas ouium adificabimus hic iumentis nostris, & ciuitates supellectilibus nostris. * Et nos armati in ante custo-

¹⁷ dia priores filiorum Israel, donec adducamus eos in suum locum, & habitabit supellex nostra in ciuitatibus munitis propter habitantes terram.

¹⁸ * Non reuertemur in domos nostras quoad diuidantur filij Israel, vnusquisque in hereditatem suā.

¹⁹ * Et non amplius possidebimus inter eos ab trans Jordanem & ulterius, quia habemus possessiones nostras in eo qui trans Jordanem in Oriente.

²⁰ * Et dixit ad illos Moyses, Si feceritis iuxta verbum hoc, si armati fueritis corā Domino in bellum;

²¹ * Et transierit ex vobis omnis armatus Jordanem coram Domino, quoad subuertatur inimicus eius a facie eius;

²² * Et subiiciatur terra coram Domino; & post hæc reuertemini, & eritis innocentes coram Domino, & ab Israel, et erit terra hæc vobis in possessione coram Domino.

²³ * Si autem non feceritis sic, peccabitis coram Domino, & cognoscetis peccatum vestrum, quando vos comprehenderit mala.

²⁴ * Et edificabitis vobis ipsis vrbes supellectili vestrae, & caulas iumentis vestris, & quod egreditur de ore vestro facietis. * Et dixerunt filij Ruben, & filij Gad ad Moysen, dicentes: Serui tui facient, sicut Dominus noster precipit. * Supellex

²⁵ nostra, & vxores nostræ, & possessiones nostræ, et omnia iumenta nostra erunt illic in ciuitatibus Galaad. * At serui tui exhibuit omnes armati, & accincti coram Domino ad bellum, quemadmodum Dominus dicit. * Et constituit eis Moyses Eleazar sacerdotem, & Josue filium Nun, & principes familiarum tribuum filiorum Israel. * Et dixit ad eos

²⁶ Moyses, Si transierint filij Ruben & filij Gad vobiscum Iordanem, omnis armatus in bellum coram Domino, & dominati fueritis terræ coram vobis, & dabitis eis terram Galaad in possessione.

²⁷ * Si autem non transierint armati vobiscum in bellum coram Domino, & traducite supellectilem eorum, & vxores eorum, & iumenta eorum ante vos, in terram Chanaan, & simul possidebuntur inter vos in terra Chanaan.

²⁸ * Et accesserunt ad eum, & dixerunt, Caulas ouium adificabimus hic pecoribus nostris, & vrbes familie nostræ. * Et nos armati in ante custodiam priores filiorum Israel, donec adducamus eos in locum suum, & habitabunt paruuli nostri in ciuitatibus munitis propter habitantes terram.

²⁹ * Non enim reuertemur in domos nostras donec singuli filiorum Israel possideant hereditatem suam. * Non enim possidebimus cum eis trans Iordanem & ultra, quia suscepimus hereditatem nostram citra Iordanem ad Orientem.

³⁰ * Dixitque eis Moyses, Si feceritis verbum hoc, & si armati ieritis ante populum Domini ad pugnam; * Et transierit omnis armatus ex vobis Iordanem ante populum Domini, donec eijciat inimicos suos a conspectu eius; * Et subiiciatur terra coram populo Domini: postea reuertemini & eritis innoxij in conspectu Domini & apud Israel, eritque terra hæc vobis in possessionem coram Domino.

³¹ * Si autem non feceritis sic, ecce peccastis coram Domino, & scitote peccatum vestrum quod inueniet vos. * Edificate vobis vrbes paruulis vestris, & caulas ouibus vestris, & facietis iuxta id quod egressum est de ore vestro. * Dixeruntque filij Gad & filij Ruben ad Moysen, dicentes: Serui tui facient sicut Dominus noster iubet.

³² * Paruuli nostri & vxores nostræ, & pecora nostra, & omnia iumenta nostra erunt ibi in vrbibus Galaad. * Et omnes serui tui transibunt armati in exercitum ante populum Domini ad bellum, sicut loquitur Dominus noster.

³³ * Precepitque de eis Moyses Eleazaro sacerdoti & Josue filio Nun, & principibus patrum tribuum filiorum Israel. * Et dixit Moyses ad eos, Si transierint filij Gad & filij Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram populo Domini, subiiciaturque fuerit terra in conspectu vestro; dabitur eis terra Galaad in possessionem.

³⁴ * Et si non transierint armati vobiscum, suscipient possessionem inter vos in terra Chanaan.

¹⁶ * & προσήλθον αὐτῷ, & ἔλεγον, ἐπαύλεις οἰκοδομήσμεν ὧδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς δποσκιδναῖς ἡμῶν. * & ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι παροφυλακῇ παρτέρει τῶν ὑψῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἃ ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐαυτῶν ῥήπον καὶ κατοικήσει ἡ δποσκιδνὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τείει χισμύταις διὰ τοῦ

¹⁷ κατοικούντας τὴν γῆν. * ὅ μὴ δποσραφώμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως δὴ καταμερεθώσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. * & ὅς κέτι κληρονομήσμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν ἔξ Ἰορδάνος & ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοῦ κλήρου ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνος ἐν δνὰ τλαῖς. * & εἶπεν

¹⁸ πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἐδὴν ἔξοπλισθῆτε ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον.

¹⁹ * καὶ παρελθὺντες ὑμεῖς πᾶς ὁπλίτης τὸν Ἰορδάνου ἐναντὶ κυρίου, ἕως ἐντελεθῇ ὁ ἐχθρὸς αὐτῷ ἀπὸ παροσώπου αὐτοῦ.

²⁰ * καὶ κατακυριεύθῃ ἡ γῆ ἐναντὶ κυρίου, & μετὰ ταῦτα δποσραφήσεται & ἐσεται ἀθάδοι ἐναντὶ κυρίου, & ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῇ ὑμῖν ἐν κατοικήσει ἐναντὶ κυρίου.

²¹ * ἐδὴν ὃ μὴ ποιήσητε ὅτως, ἀμαρτήσεται ἐναντὶ κυρίου, καὶ γνώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμεῖς καταλάβητε τὰ κακά. * καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν ἐαυτοῖς πόλεις τῇ δποσκιδνῇ ὑμῶν, & ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν, καὶ τὸ ἐκπορδύμενον ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν ποιήσετε.

²² * & εἶπεν οἱ υἱοὶ ραββήμ, & οἱ υἱοὶ γὰρ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες, οἱ παῖδες σου ποιήσουσιν καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐνέλεσθαι.

²³ * ἡ δποσκιδνὴ ἡμῶν, & αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ αἱ κτήσεις ἡμῶν, & πρῶτα τὰ κτήνη ἡμῶν ἐν τῇ ἐν ταῖς πόλεσι γαλααδ. * οἱ ὃ παῖδες σου παρελθόντες πρῶτες ἐνωπλισμένοι & ἐκτεταγμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρέπον ὁ κύριος λέγει. * καὶ σίνεσεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ ἰησοῦν υἱὸν ναυῆ, καὶ τοὺς ἀρχοντας πατρῶν τῶν φυλῶν ὑψῶν Ἰσραὴλ. * καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς, ἐδὴν διαβάσιν οἱ υἱοὶ ρουβήμ & οἱ υἱοὶ γὰρ μετὰ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνου, πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντὶ κυρίου, καὶ κατακυριεύσητε τῇ γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, & δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν γαλααδ ἐν κατοικήσει. * ἐδὴν ὃ μὴ διαβάσιν ἐνωπλισμένοι μετὰ ὑμῶν εἰς πόλεμον ἐναντὶ κυρίου, καὶ διαβιβάσατε τὴν δποσκιδνὴν αὐτῶν, & τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν παρτέρει ὑμῶν, εἰς γῆν χαναάν, καὶ συγκατακληρονομήσῃ ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ χαναάν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁶ Accesseruntque ad eum & dixerunt, Caulas ouium adificabimus hic pecoribus nostris, & vrbes familie nostræ. * Nos autem armabimur expediti ante fratres nostros, donec introducamus eos in locum suum, & habitabunt paruuli nostri in ciuitatibus munitis propter habitantes terram.

¹⁷ Non enim reuertemur in domos nostras donec singuli filiorum Israel possideant hereditatem suam. * Non enim possidebimus cum eis trans Iordanem & ultra, quia suscepimus hereditatem nostram citra Iordanem ad Orientem.

¹⁸ Dixitque eis Moyses, Si feceritis verbum hoc, & si armati ieritis ante populum Domini ad pugnam; * Et transierit omnis armatus ex vobis Iordanem ante populum Domini, donec eijciat inimicos suos a conspectu eius; * Et subiiciatur terra coram populo Domini: postea reuertemini & eritis innoxij in conspectu Domini & apud Israel, eritque terra hæc vobis in possessionem coram Domino.

¹⁹ Si autem non feceritis sic, ecce peccastis coram Domino, & scitote peccatum vestrum quod inueniet vos. * Edificate vobis vrbes paruulis vestris, & caulas ouibus vestris, & facietis iuxta id quod egressum est de ore vestro. * Dixeruntque filij Gad & filij Ruben ad Moysen, dicentes: Serui tui facient sicut Dominus noster iubet.

²⁰ Paruuli nostri & vxores nostræ, & pecora nostra, & omnia iumenta nostra erunt ibi in vrbibus Galaad. * Et omnes serui tui transibunt armati in exercitum ante populum Domini ad bellum, sicut loquitur Dominus noster.

²¹ Precepitque de eis Moyses Eleazaro sacerdoti & Josue filio Nun, & principibus patrum tribuum filiorum Israel. * Et dixit Moyses ad eos, Si transierint filij Gad & filij Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram populo Domini, subiiciaturque fuerit terra in conspectu vestro; dabitur eis terra Galaad in possessionem.

²² Et si non transierint armati vobiscum, suscipient possessionem inter vos in terra Chanaan.

ויענו בני גר ובני ראובן לאמר את אשר דבר
יהוה אל עבדך כן נעשה: * נחנו נעבר חלוצים
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחור נחלתנו מעבר
לירדן: * ויתן להם משה לבני גר ולבני ראובן
ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיחן
מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ
לעריה בגבלת ערי הארץ סביב: * ויבנו בני
גר את דיבן ואת עטרת ואת ערער: * ואת
עטרת שופן ואת יעור ויגבהה: * ואת בית נמרה
ואת בית חרן ערי מבצר וגדרת צאן: * ובני ראובן בנו
את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים: * ואת
נבו ואת בעל מעון מוספת שם ואת שבמה
ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו:
* וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה
ויורש את האמרי אשר בה: * ויתן משה את
הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: * ויאיר בן
מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן
חנת יאיר: * ונבחה הלך וילכד את קנת ואת בנתיה
ויקרא לה נבחה בשמו:

לג

* אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: * ויכתב
משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה
ואלה מסעיהם למוצאיהם: * ויסעו מרעמסס
בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון
ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני
כל מצרים: * ומצרים מקברים את אשר הכה
יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה
שפטים: * ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו
בסכרה:

31 * Responderuntq; filij Gad & filij Ruben:
Sicut locutus est Dominus sequis suis, ita fa-
32 ciemus. * Ipsi armati pergemus coram Do-
mino in terram Chanaan, & possessione iam
33 suscepisse nos confitemur trans Iordanem.
* Dedit itaque Moyse, filijs Gad & Ruben
& dimidiæ tribui Manasse filij Ioseph regni
G Seon regis Ammoræi, & regnum Og regis
Basan, & terram eorum cum vrbibus suis per
34 circuitum. * Igitur extruxerunt filij Gad,
Dibon, & Astaroth, & Aroer.
35 * Et Roth, & Sopham, & Iazer, Iechaa.
36 * Et Bethnemra, & Betharam vrbes muni-
tas & caulas pecoribus suis.
37 * Filij verò Ruben ædificauerunt Efebon,
& Eleale, & Cariathaim.
38 * Et Nabo, & Baalmeon versis nominibus,
Sabama quoque, imponentes vocabula vrbibus
quas extruxerant.
39 * Porro filij Machir filij Manasse perrexe-
runt in Galaad, & vastauerunt eam interfe-
cto Ammoræo habitatore eius.
40 * Dedit ergo Moyse terram Galaad Ma-
chir filio Manasse, qui habitauit in ea.
41 * Iair autem filius Manasse abiit, & occu-
pauit vicos eius, quos appellauit Auoth-iair,
id est, villas Iair.
42 * Nobe quoque perrexit & apprehendit
Canath eum viculis suis, vocauitque eam ex
nomine suo Nobe.

CAP. XXXIII.

1 HÆ sunt mansiones filiorum Israel qui
A egressi sunt de Ægypto per turmas suas
in manu Moyfi & Aaron.
2 * Quas descripsit Moyse iuxta castrorum
loca quæ Domini iussione mutabant.
3 * Profecti igitur de Rameffe mense primo,
quintadecima die mēsis primi, altera die Pha-
se, filij Israel in manu excelsa, vidētibus cun-
ctis Ægyptijs;
4 * Et sepelientibus primogenitos quos per-
cusserat Dominus; nam & in diis eorum exer-
cuerat ultionem.
5 * Castrametati sunt in Sochoth.

תרגום אונקלוס

1 ואתיב בני גר ובני ראובן למימר ית דמליל יי לעבדך כן נעבד: *
2 ויתב להון משה לבני גר ולבני ראובן ולפלגות שבטא דמנשה ברי יוסף ית מלכות סיחון מלכא
3 ויתב להון משה לבני גר ולבני ראובן ולפלגות שבטא דמנשה ברי יוסף ית מלכות סיחון מלכא
4 ובנו בני גר ית דיבון וית עטרת וית ערער: *
5 וית עטרת שופן וית יעור ויגבהה: *
6 וית בית נמרה וית בית חרן ערי מבצר וגדרת צאן: *
7 ובני ראובן בנו וית חשבון וית אלעלא וית קריתים: *
8 וית נבו וית בעל מעון מוספת שם וית שבמה ויתקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו:
9 * וילכו בני מכיר בן מנשה גלעד וילכדה ויורש את האמרי אשר בה: *
10 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: *
11 ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חנת יאיר: *
12 ונבחה הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבחה בשמו:
13 * אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: *
14 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: *
15 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: *
16 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: *
17 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכרה:

* Et responderunt filij Ruben, & filij Gad, di-
centes, Quaecūque Dominus dicit servis suis, sic fa-
ciemus. * Nos transibimus armati coram Do-
mino in terram Chanaan, & dabitur possessionem
nostram in eo qui ultra Jordanem.

* Et dedit eis Moyses filijs Gad, & filijs Ru-
ben, & dimidiæ tribus Manasse filiorū Joseph, re-
gnum Sion, regis Amorraeorum, & regnum Og, re-
gis Basan, terram & ciuitates cum terminis eius,
ciuitates terra in circuitu.

* Et edificauerunt filij Gad Dibon. * Et Asa-
roth, & Aroer, & Sopham, & Jazer, & exalta-
uerunt illas. * Et Bethnemra & Betharam ci-
uitates munitas, & caulas ouium.

* Et filij Ruben edificauerunt Eschon, & Eleale,
& Cariathaim. * Et Naboth, & Baalmeon,
circundatas, & Sabama: & cognominauerunt iux-
ta nomina eorū nomina vrbium, quas edificauerunt.

* Et perrexit filius Machir filij Manasse in Ga-
laad, & accepit eam, & perdidit Amorraeum ha-
bitantem in ea.

* Et dedit Moyses Galaad Machir filio Manasse,
& habitauit illic.

* Et Jair filius Manasse perrexit, & accepit cau-
las eorum, & cognominauit eas caulas Jair.

* Et Nobe perrexit, & accepit Canath, & vi-
cos eius, & cognominauit eos Nobe ex nomine suo.

CAP. XXXIII.

ET hæ mansiones filiorum Israhel, vt exierunt de
Ægypto cum exercitu suo in manu Moyfi &
Aaron.

* Et scripsit Moyses profectiōes eorum, & man-
siones eorum per verbum Domini: & hæ mansio-
nes itineris eorum.

* Profecti sunt ex Ramesse mense primo quinta,
& decima die mensis primi, post die Paschæ, egres-
si sunt filij Israhel in manu excelsa coram omnibus
Ægyptijs.

* Et Ægyptij sepeliebant ex ipsis mortuos om-
nes quotquot percussit Dominus omne primogeni-
tum in terra Ægypti, & in dijs eorum fecit vl-
tationem Dominus.

* Profecti autem filij Israhel ex Ramesse, castra-
metati sunt in Sochoth.

31 * & ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ ῥαβὴν & οἱ υἱοὶ γὰδ, λέγοντες,
ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπευσιν αὐτοῦ, ἕτως ποιήσμεν.

32 * ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς γῆν
χανααν, & δώσετε τὴν κατάχεσιν ἡμῶν ἐν τῇ πέραν ἔϊορ-
δάν.

33 * & ἔδωκεν αὐτοῖς μουσῆς τοῖς υἱοῖς γὰδ, & τοῖς υἱοῖς
ῥαβήμ, & τῇ ἡμίσει φυλῆς μεμωασῆ υἱὸν ἰωσήφ, τὴν βασι-
λείαν σιών, βασιλείας τῶν ἀμορραίων, & τὴν βασιλείαν ὧν
βασιλέως τῷ βασίλῳ, τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις

34 αὐτῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ. * & ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ γὰδ
τὴν δεβὼν. * καὶ τὴν ἀσαρώθ, & τὴν ἀροήρ, & τὴν ὁφάρ,
& τὴν ἰαζήρ, & ὕψωσαν αὐτάς.

35 * καὶ τὴν βηθιαμοράμ & τὴν βαθαρθὼ πόλεις ὀχυράς,
& ἐπαύλεις περσάτων.

36 * καὶ οἱ υἱοὶ ῥαβήμ ὠκοδόμησαν τὴν ἐσεβὼν, & τὴν ἐλεα-
λή, & τὴν καριαθαίμ.

37 * καὶ τὴν ναβὼθ, & τὴν βεελμεὼν, περικυκλωμένας, &
τὴν σεβαμά. & ἐπωνόμασαν καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀ-
νόματα τῶν πόλεων, αἷς ὠκοδόμησαν.

38 * καὶ ἐπορεύθη υἱὸς μαχεὶρ υἱὸς μεμωασῆ εἰς γαλαὰδ, καὶ
ἔλαβεν αὐτήν, & ἀπώλεσε τὸν ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν
αὐτῇ.

39 * & ἔδωκε μουσῆς τὴν γαλαὰδ τῷ μαχεὶρ υἱὸς με-
μωασῆ, & κατώκησεν ἐκεῖ.

40 * καὶ ἰαίρ ὁ υἱὸς μεμωασῆ ἐπορεύθη, & ἔλαβε τὰς ἐπαύλεις
αὐτῶν, & ἐπωνόμασεν αὐτάς ἐπαύλεις ἰαίρ.

41 * & ναβὰν ἐπορεύθη, & ἔλαβε τὴν καὰθ, καὶ τὰς κόμας
αὐτῆς, & ἐπωνόμασεν αὐτάς ναβὰν ἐκ ὀνόματος αὐτοῦ.

λγ.

1 * Καὶ ἔτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ τῆς
αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ μουσῆ & ἀαρὼν.

2 * καὶ ἔγραψε μουσῆς τὰς ἀπάσεις αὐτῶν, & ἔδωκε σταθ-
μὸς αὐτῶν διὰ ῥήματι κυρίου, & ἔτοι οἱ σταθμοὶ τῆς πορείας

3 αὐτῶν. * ἀπῆραν ἐκ ῥαμεσσῆ τῷ μὲν τῷ πρώτῳ τῇ πεν-
τεκαδέκатῃ ἡμέρᾳ τοῦ μὲν τοῦ πρώτου, τῇ ἐπαύριον τοῦ

4 πάχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ὕψηλῃ ἐναντίον
πρώτων τῶν αἰγυπτίων. * & οἱ αἰγύπτιοι ἐθαπτον ἐξ αὐτῶν ὅσους

5 τεθνηκότας πᾶντας ὅσους ἐπάταξε κύριος πᾶν πρῶτότοκον
ἐν γῇ αἰγύπτου. & ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν

6 κύριος. * ἀπάραντες οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐκ ῥαμεσσῆ, πα-
ρενέβαλον εἰς ὅκωθ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Responderuntque filij Gad & filij Ruben, dicentes: Sicut locutus est Dominus servis tuis, ita faciemus. 2 Nos transibimus armati ante
populum Domini in terram Chanaan, & nobiscum manet possessio nostra trans Iordanem.

3 Deditque eis Moyses, filiis videlicet Gad & filiis
Ruben, & dimidiæ tribui Manasse filij Joseph regnum Seon regis Amorraei, & regnum Og regis Basan, terram cum vrbibus suis per terminos
vrbium terræ per circuitum.

4 Edificaueruntque filij Gad Dibon & Ataroth, & Aroer. 5 Et Ataroth Sophan & Iazer & Iagbeha.
6 Et Bethnemra & Betharan vrbes munitas, & caulas ouium. 7 Filij autem Ruben edificauerunt Eschon & Eleale, & Cariathaim.

8 Et Nebo & Baalmeon versis nominibus, & Sabama, & vocauerunt nominibus vrbes quas edificauerant. 9 Et abierunt filij Machir filij
Manasse in Galaad, & subiecerunt eam, & eiecerunt Amorraeum qui ibi erat. 10 Deditque Moyses Galaad Machir filio Manasse, & habitauit in
ea.

11 Jair quoque filius Manasse abiit & subiecit vicus eius, & vocauit eos vicus Iair. 12 Nobe autem abiit & subiecit Chanath, & vicus
eius, & vocauit eam ex nomine suo Nobe.

CAP. XXXIII.

Hæ sunt mansiones filiorum Israhel qui egressi sunt de terra Ægypti per turmas suas in manu Moyfi & Aaron.

2 Descripsitque Moyses exitus eorum per profectiōes eorum iuxta verbū Domini, & hæ sunt profectiōes eorum iuxta exitus eorum.

3 Profecti sunt de Rameses in mense primo quintadecima die mensis primi altera die Phasæ: egressi sunt filij Israhel palam ante oculos
omnium Ægyptiorum.

4 Ægyptij autem sepeliebant omnes primogenitos quos occiderat Dominus in eis, & in idolis eorum fecit
Dominus iudicia.

5 Profecti sunt filij Israhel de Rameses, & castrametati sunt in Socoth.

וַיֵּסְעוּ מִסֹּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְרוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר׃
וַיֵּסְעוּ מֵאֶתְרוֹ וַיֵּשְׁבּוּ עַל־פִּי הַחִירָת וַאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
בְּעַל צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדָּל׃
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרִי וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בְּמִדְבָּר וַאֲתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה׃
מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְבָאִלִים שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינָת
מֵי־וְשָׁבְעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם׃
מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף׃
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבָּר־סִין׃
בְּדֶפְחָה׃
מֵאֵלֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפְדִּים וְלֹא־הָיָה שָׁם מֵי־לֶעֶם
לְשִׁתּוֹת׃
וַיֵּסְעוּ מִמִּדְבָּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאוֹרִי׃
וַיֵּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתְּאוֹרִי וַיַּחֲנוּ בַחצֹרֹת׃
וַיֵּסְעוּ מַחצֹרֹת וַיַּחֲנוּ בְּרֶתְמָה׃
וַיַּחֲנוּ בְּרֶמֶן פָּרָץ׃
וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרֶסֶף׃
וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלָתָה׃
שֶׁפֶר׃
מִחֶרֶד וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלֹת׃
וַיַּחֲנוּ בְּתַחֲרָה׃
וַיֵּסְעוּ מִתַּחֲרָה וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃
וַיֵּסְעוּ מִתַּרְח וַיַּחֲנוּ בְּמֶתְקָה׃
וַיַּחֲנוּ בַחֲשֹׁמֶנָה׃
בְּמַסְרוֹת׃
וַיֵּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחֶרֶד גָּדָד׃
מִחֶרֶד הַגָּדָד וַיַּחֲנוּ בִּיטְבַתָּה׃
וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃
גִּבְרָה׃
קָדֵשׁ׃
אֶרֶץ אֲדוֹם׃

6 * De Sochoth venerūt in Ethan, quæ est in
7 extremis finibus solitudinis. * Inde egressi ve
8 nerunt contra Phiairoth, quæ respicit Beel-
9 phon, & castrametati sunt ante Magdalum.
10 * Profectiq; de Phiairoth trāsierūt per mediū
11 mare in solitudinē, & ambulantes tribus die-
12 bus per desertum Ethan castrametati sunt in
13 Mara. * Profectiq; de Mara venerūt in Helim
14 vbi erant duodecim fontes aquarū & palme
15 septuaginta, ibiq; castrametati sunt. * Sed &
16 inde egressi fixerūt tētoria super mare rubiū.
17 * Profectiq; de mari rubro castrametati sunt
18 in deserto Sin. * Vnde egressi venerunt in
19 Dephcha. * Profectiq; de Dephcha castrame
20 tati sunt in Halus. * Egressiq; de Halus Ra-
21 phidim fixere tētoria, vbi populo defuit aqua
22 ad bibendū. * Profectiq; de Raphidim, castra-
23 metati sunt in deserto Sinai. * Sed & de solitu-
24 dine Sinai egressi, venerūt ad sepulchra cōcu-
25 piscetię. * Profectiq; de sepulchris concupiscē-
26 tię, castrametati sunt in Asseroth. * Et de
27 Asseroth venerunt in Rethma. * Profectiq;
28 de Rethma, castrametati sunt in Remonpha-
29 res. * Vnde egressi venerunt in Lebna.
30 * De Lebna castrametati sunt in Reffa.
31 * Egressiq; de Reffa venerunt in Ceeletha.
32 * Vnde profecti castrametati sunt in mon-
33 te Sepher. * Egressi de monte Sepher vene-
34 runt in Arada. * Inde proficiscentes castra-
35 metati sunt in Maceloth. * Profectique de
36 Maceloth, venerunt in Taath. * De Taath
37 castrametati sunt in Thare. * Vnde egressi
38 fixere tentoria in Metcha. * Et de Metcha
39 castrametati sunt in Esmona. * Profectique
40 de Esmona venerunt in Moseroth.
41 * Et de Moseroth castrametati sunt in Ba-
42 neiachan. * Profectique de Baneiachan, ve-
43 nerunt in montem Gadgad. * Vnde profe-
44 cti castrametati sunt in Iethebatha. * Et de
45 Iethebatha venerūt in Hebrona. * Egressiq;
46 de Hebrona castrametati sunt in Asiongaber.
47 * Inde profecti venerūt in desertū Sin : hæc
48 est Cades. * Egressiq; de Cades castrametati
49 sunt in mōte Hor in extremis finib⁹ terre Edō.

תרגום אונקלוס

וַיֵּסְעוּ מִסֹּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְרוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר׃
וַיֵּסְעוּ מֵאֶתְרוֹ וַיֵּשְׁבּוּ עַל־פִּי הַחִירָת וַאֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
בְּעַל צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדָּל׃
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרִי וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים בְּמִדְבָּר וַאֲתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה׃
מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְבָאִלִים שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינָת
מֵי־וְשָׁבְעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם׃
מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף׃
וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבָּר־סִין׃
בְּדֶפְחָה׃
מֵאֵלֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפְדִּים וְלֹא־הָיָה שָׁם מֵי־לֶעֶם
לְשִׁתּוֹת׃
וַיֵּסְעוּ מִמִּדְבָּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאוֹרִי׃
וַיֵּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתְּאוֹרִי וַיַּחֲנוּ בַחצֹרֹת׃
וַיֵּסְעוּ מַחצֹרֹת וַיַּחֲנוּ בְּרֶתְמָה׃
וַיַּחֲנוּ בְּרֶמֶן פָּרָץ׃
וַיֵּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרֶסֶף׃
וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלָתָה׃
שֶׁפֶר׃
מִחֶרֶד וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלֹת׃
וַיַּחֲנוּ בְּתַחֲרָה׃
וַיֵּסְעוּ מִתַּחֲרָה וַיַּחֲנוּ בְּתָרַח׃
וַיֵּסְעוּ מִתַּרְח וַיַּחֲנוּ בְּמֶתְקָה׃
וַיַּחֲנוּ בַחֲשֹׁמֶנָה׃
בְּמַסְרוֹת׃
וַיֵּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחֶרֶד גָּדָד׃
מִחֶרֶד הַגָּדָד וַיַּחֲנוּ בִּיטְבַתָּה׃
וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה׃
גִּבְרָה׃
קָדֵשׁ׃
אֶרֶץ אֲדוֹם׃

* Et profecti sunt ex Sochoth, & castrametati sunt in Ethan, quæ est pars deserti. * Et profecti sunt ex Ethā, et castrametati sunt ad os Eroth, quæ est contra Beelsephon, & castrametati sunt contra Magdalo. * Et profecti sunt contra Eroth, & trāsierunt per medium maris in desertū, & ambulauerunt viā trium dierū per desertū ipsi, & castrametati sunt in Mara. * Et profecti sunt ex Mara, et venerūt in Heli, & in Heli duodecim fontes aquarum, & septuaginta trunci palmarū, & castrametati sunt illic apud aquā. * Et profecti sunt ex Heli, et castrametati sunt super mare rubrū. * Et profecti sunt a mari rubro, & castrametati sunt in desertū Sin.

* Et profecti sunt de deserto Sin, & castrametati sunt in Dephcha. * Et profecti sunt Dephcha, & castrametati sunt in Halus. * Et profecti sunt ex Halus, et castrametati sunt in Raphidim, et non erat illic aqua ad bibendum. * Et profecti sunt ex Raphidim, et castrametati sunt in deserto Sinai. * Et profecti sunt de deserto Sinai, et castrametati sunt in sepulchris concupiscētiæ. * Et profecti sunt ex sepulchris concupiscētiæ, et castrametati sunt in Asseroth. * Et profecti sunt ex Asseroth, et castrametati sunt in Rethma. * Et profecti sunt ex Rethma, et castrametati sunt in Remō-Phares. * Et profecti sunt ex Remō-Phares, et castrametati sunt in Lebna. * Et profecti sunt de Lebna, et castrametati sunt in Ressa. * Et profecti sunt de Ressa, et castrametati sunt in Calatha. * Et profecti sunt de Calatha, et castrametati sunt in Arsaphar. * Et profecti sunt ex Arsaphar, et castrametati sunt in Arada. * Et profecti sunt de Arada, et castrametati sunt in Maceloth. * Et profecti sunt de Maceloth, & castrametati sunt in Thaath. * Et profecti sunt de Thaath, & castrametati sunt in Thare. * Et profecti sunt de Thare, et castrametati sunt in Metcha. * Et profecti sunt ex Metcha, et castrametati sunt in Esmona. * Et profecti sunt ex Esmona, et castrametati sunt in Moseroth. * Et profecti sunt de Moseroth, & castrametati sunt in Baneiacan. * Et profecti sunt de Baneiacan, et castrametati sunt in montē Gadgad. * Et profecti sunt de monte Gadgad, et castrametati sunt in Jethebatha.

* Et profecti sunt de Jethebatha, et castrametati sunt in Ebrona. * Et profecti sunt de Ebrona, et castrametati sunt in Asion Gaber. * Et profecti sunt de Asion Gaber, et castrametati sunt in deserto Sin. * Et profecti sunt de deserto Sin: hæc est Cades. * Et profecti sunt de Cades, & castrametati sunt in Hor monte prope terram Edom.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et profecti sunt de Sochoth, & castrametati sunt in Ethan, quæ est in latere deserti. * Et profecti sunt de Ethan, & reuerſi sunt cōtra Phiaioth, quæ est ante Beelsephon, & castrametati sunt ante Magdalu. * Et profecti sunt de conspectu Hiroth, & transierunt per medium maris in desertum, & abierunt itinere trium dierum per solitudinem, & castrametati sunt in Mara. * Et profecti sunt de Mara, & venerunt in Elim, & in Elim erant duodecim fontes aquarum & septuaginta palmæ, & manserunt ibi. * Et profecti sunt de Elim, & castrametati sunt iuxta mare rubrum. * Et profecti sunt de mari rubro, & castrametati sunt in deserto Sin. * Et profecti sunt de deserto Sin, & castrametati sunt in Dephcha. * Profectique sunt de Dephcha, & castrametati sunt in Alus. * Et profecti sunt de Alus, & castrametati sunt in Raphidim, & non erant ibi aquæ ut biberet populus. * Profectiq; sunt de Raphidim, & castrametati sunt in deserto Sinai. * Profectiq; sunt de deserto Sinai, & castrametati sunt in sepulchris concupiscētiū. * Et profecti sunt de sepulchris concupiscētiū, & castrametati sunt in Asseroth. * Et profecti sunt de Asseroth, & castrametati sunt in Rethma. * Et profecti sunt de Rethma, & castrametati sunt in Remonphares. * Et profectique sunt de Remonphares, & castrametati sunt in Lebna. * Et profecti sunt de Lebna, & castrametati sunt in Refa. * Et profectique sunt de Refa, & castrametati sunt in Cehalata. * Profectiq; sunt de Cehalata, & castrametati sunt in mōte Sapher. * Et profecti sunt de mōte Sapher, & castrametati sunt in Harada. * Profectiq; sunt de Harada, & castrametati sunt in Maceloth. * Et profecti sunt de Maceloth, & castrametati sunt in Taath. * Profectiq; sunt de Taath, & castrametati sunt in Thare. * Profectiq; sunt de Thare, & castrametati sunt in Metcha. * Et profecti sunt de Metcha, & castrametati sunt in Afemona. * Et profecti sunt de Afemona, & castrametati sunt in Moseroth. * Profectiq; sunt de Moseroth, & castrametati sunt in Baneiacan. * Profectiq; sunt de Baneiacan, & castrametati sunt in mōte Gadgad. * Profectiq; sunt de monte Gadgad, & castrametati sunt in Ietbatha. * Et profecti sunt de Ietbatha, & castrametati sunt in Ebrona. * Et profecti sunt de Ebrona, & castrametati sunt in Asiongaber. * Et profecti sunt de Asiongaber, & castrametati sunt in desertum Sin: hæc est Cades. * Et profecti sunt de Cades, & castrametati sunt in monte Hor in finibus terræ Edom.

* ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה
 וימר שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל
 מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש:
 * ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו
 בחר ההר: * וישמע הכנעני מלך ערד
 והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל:
 * ויסעו מהר רהר ויחנו בצלמנה: * ויסעו
 מצלמנה ויחנו בפונן: * ויסעו מפונן באבת:
 * ויסעו מאבת ויחנו בעיי העבריים בגבול מואב:
 * ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: * ויסעו מדיבן
 גד ויחנו בעלמן דבלתימרה: * ויסעו מעלמן
 דבלתימרה ויחנו בהרי העבריים לפני נבו:
 * ויסעו מהרי העבריים ויחנו בערברת מואב
 על ירדן ירחו: * ויחנו על הירדן מבית הישמח עד
 אבל השטים בערברת מואב: * וידבר
 יהוה אל משה בערברת מואב על ירדן ירחו
 לאמר: * דבר אל בני ישראל ואמרת להם כי אתם
 עברים את הירדן אל ארץ כנען: * והורשתם
 את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל
 משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל
 במותם תשמדו: * והורשתם את הארץ וישבתם
 בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה:
 * והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתכם לרב
 תרבו את נחלתו ולמעט תמעט את נחלתו אל
 אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם
 והתנחלו: * ואם לא תורישו את ישבי הארץ
 מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשבים בעיניכם
 ולצנינים בצדיכם וצרו אתכם על הארץ אשר
 אתם יושבים בה: * והיה כאשר דמיתי לעשות להם
 אעשה לכם:

38 * Ascenditque Aaron sacerdos in montem
 Horiubente Domino, & ibi mortuus est an-
 no quadragesimo egressionis filiorum Israel
 ex Ægypto mense quinto primo die mensis:
 39 * Cum esset annorum centum viginti triu.
 40 * Audiuitque Chanaanæus rex Arad qui ha-
 bitabat ad meridiem, in terram Chanaan ve-
 nisse filios Israel.
 41 * Et profecti de monte Hor castrametati
 42 sunt in Salmona. * Vnde egressi venerunt
 43 in Phinon. * Profectique de Phinon castra-
 metati sunt in Oboth.
 44 * Et de Oboth venerunt in Icabarim quæ
 est in finibus Moabitarum.
 45 * Profectique de Icabarim, fixere tentoria in
 46 Dibon-Gad. * Vnde egressi castrametati
 F sunt in Elmon-deblathaim.
 47 * Egressiq; de Elmon-deblathaim, venerunt
 ad montem Abarim contra Nabo.
 48 * Profectique de motibus Abarim transie-
 runt ad campestria Moab supra Iordanem con-
 tra Hiericho.
 49 * Ibique castrametati sunt de Bethsimon
 vsque ad Bellsathim planioribus locis Moabi-
 tarum.
 50 * Vbi locutus est Dominus ad Moysem.
 51 * Præcipe filiis Israel & dic ad eos, Quando
 transieritis Iordanem, intrantes terram Cha-
 naan:
 52 * Disperдите cunctos habitantes terræ il-
 lius, confringite titulos, & statuas comminui-
 te, atque omnia excelsa vastate,
 53 * Mundantes terram & habitantes in ea.
 54 * Ego enim dedi vobis illam in possessionem,
 Quam diuidetis vobis sorte. Pluribus da-
 bitis latiore, & paucioribus angustiore,
 singulis ut fors ceciderit, ita tribuetur hære-
 ditas. Per tribus & familias possessio diuide-
 55 tur. * Sin autem nolueritis interficere habi-
 tantes terræ qui remanserint, erunt vobis
 quasi clavi in oculis, & lanceæ in lateribus, &
 56 aduersabuntur vobis in terra habitationis ve-
 stræ. * Et quicquid illis cogitaueram facere,
 vobis faciam.

תרגום אונקלוס

38 וסליק אהרן כהנא להר טורא על מימרא דיי ומית תמן בשנת ארבעין למיפק בני ישראל
 39 ואהרן בר מאה ועשרין ותלת שנין כד מית בהור טורא: * ושמע כנענא מלכא
 40 ונטלו מהר טורא ושרו בצלמנה: * ונטלו מצלמנה ושרו בפונן:
 41 ונטלו מאבת ושרו במנה עבראי בתחום מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 42 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 43 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 44 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 45 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 46 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 47 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 48 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 49 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 50 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 51 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 52 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 53 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 54 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:
 55 ונטלו מאבת ושרו בעיי העבריים בגבול מואב: * ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד:
 56 ונטלו מצלמנה ושרו בפונן: * ונטלו מפונן באבת:

³⁸ Et ascendit Aaron sacerdos in montem propter
iussu Domini, & mortuus est illic in quadragesi-
mo anno exitus filiorum Israel de terra Egypti men-
se quinto una mensis.

³⁹ Et Aaron erat trium
& viginti & centum annorum, quando mortuus
fuit in Or monte.

⁴⁰ Et audiens Chanaan rex
Arad, & hic habitabat in terra Chanaan, quando
ingrediebantur filij Israel.

⁴¹ Et profecti sunt ex
Or monte, & castrametati sunt in Salmona.

⁴² Et profecti sunt de Salmona, & castrametati
sunt in Phinon.

⁴³ Et profecti sunt de Phinon, &
castrametati sunt in Oboth.

⁴⁴ Et profecti sunt ex
Oboth, & castrametati sunt in Gai, in eo quod vl-
tra in finibus Moab.

⁴⁵ Et profecti sunt ex Gai,
& castrametati sunt in Dibon Gad.

⁴⁶ Et profecti sunt ex Dibon Gad, & castrame-
tati sunt in Elmon Deblathaim.

⁴⁷ Et profecti sunt
ex Elmon Deblathaim, & castrametati sunt super
montes Abarim contra Nabo.

⁴⁸ Et profecti sunt
de finibus Abarim, & castrametati sunt in occiden-
te Moab, supra Jordanem iuxta Hiericho.

⁴⁹ Et castrametati sunt apud Jordanem inter Beth-
simon, & usque ad Belsathim in occidente Moab.

⁵⁰ Et locutus est Dominus ad Moysen, in occiden-
te Moab apud Jordanem, contra Hiericho, dicens:

⁵¹ Loquere filiis Israel, et dices ad illos, Vos tran-
site Jordanem in terram Chanaan.

⁵² Et perdetis omnes habitantes in terra ante fa-
ciem vestram, & auferetis speculas eorum, & om-
nia idola conflata eorum perdetis ea, & omnes sta-
tuas eorum auferetis.

⁵³ Et perdetis habitantes terram, & habitabitis
in ea, & vobis enim dedi terram eorum in sorte.

⁵⁴ Et possidebitis terram in sorte per tribus ve-
stras, pluribus multiplicabitur possessio eorum,
& paucioribus minuetur possessio eorum, in quod
exierit nomen eius, illic eius erit, per tribus fami-
liarum vestrarum possidebitis.

⁵⁵ Si verò non perdideritis habitantes in terra de
facie vestra, & erit quoscunque reliqueritis ex eis,
aculei in oculis vestris, & iacula in lateribus ve-
stris, & aduersabuntur vobis in terra, in quam
vos habitabitis.

⁵⁶ Et erit quemadmodum decreue-
ram facere eis, faciam vobis.

³⁸ ὁ δὲ ἄρα ὁ ἀρὼν ὁ ἱερεὺς εἰς τὸ ὄρη διὰ παροργισμῶν
κυρίου, & ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν
ἱσραήλ ἐκ γῆς αἰγύπτου τῷ μὲν τῷ πέμπτῳ μηνί
νόσ.

³⁹ καὶ ἀρὼν ἡλικίας τετράκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτην, ὅτε ἀπέ-
θανεν ἐν ὄρει τῷ ὄρει.

⁴⁰ καὶ ἀκούσας ὁ χανανὶς βασιλεὺς ἀράδ, & ἔστος κατῴκει
ἐν γῇ χανανί, ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ ἱσραήλ.

⁴¹ ὁ δὲ ἀπῆραν ἐξ ὄρου ὄρους, & παρενέβαλον ἐν σαλμωνά.

⁴² καὶ ἀπῆραν ἐν σαλμωνά, & παρενέβαλον ἐν φινώ.

⁴³ καὶ ἀπῆραν ἐν φινώ, & παρενέβαλον ἐν ὀβώθ.

⁴⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ ὀβώθ, & παρενέβαλον ἐν γαί, ἐν τῇ πέ-
ραν Ἰπὶ τῶν ὀρίων μοάβ.

⁴⁵ καὶ ἀπῆραν ἐν γαί, & παρενέβαλον εἰς δαϊβὼν γαδ.

⁴⁶ καὶ ἀπῆραν ἐν δαϊβὼν γαδ, καὶ παρενέβαλον εἰς γελ-
μὼν δεβλααθαίμ.

⁴⁷ καὶ ἀπῆραν ἐν γελμὼν δεβλαα-
θαίμ, καὶ παρενέβαλον Ἰπὶ τῶν ὀρίων τὰ ἀβαρὶμ, ἀπέναντι
ναβαύ.

⁴⁸ καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρίων ἀβαρὶμ, & παρενέβα-
λον Ἰπὶ δυσμῶν μοάβ, Ἰπὶ τῆς ἰορδάνου καὶ ἱεριχώ.

⁴⁹ καὶ παρενέβαλον παρὰ τὴν ἰορδάνου ἀναμέθεν αἰσιμῶθ,
ἕως ἀβελσατὶμ καὶ δυσμῶν μοάβ.

⁵⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσὴν Ἰπὶ δυσμῶν μοάβ
παρὰ τὴν ἰορδάνου καὶ ἱεριχώ, λέγων·

⁵¹ ἄλῃθιν τῆς ὑμῶν ἰσραήλ, καὶ εἰρεῖς πρὸς αὐτοὺς, ὑμεῖς
διαβαίνετε τὴν ἰορδάνου εἰς γῆν χανανί.

⁵² καὶ ἀπολεῖτε
πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸς πρὸς ὁπποῦ ὑμεῖς, &
ἐξαρεῖτε τὰς σκοπίας αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ εἰδωλά τὰ χο-
νιδία αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτά, καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν
ἐξαρεῖτε.

⁵³ καὶ ἀπολεῖτε τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, & κα-
τοικήσετε ἐν αὐτῇ, ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ.

⁵⁴ καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν ἐν κλήρῳ καὶ φυλαῖς
ὑμῶν, τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς
ἐλάττωσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάχεσιν αὐτῶν, εἰς ὃ δὲ ἐξέλθῃ
τὸ ὄνομα αὐτῶν, ἐκεῖ αὐτῶν ἔσται, καὶ φυλαῖς πατρῶν ὑμῶν κλη-
ρονομήσετε.

⁵⁵ ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσῃς τοὺς κατοικοῦντας Ἰπὶ
τῆς γῆς ἀπὸ πρὸς ὁπποῦ ὑμεῖς, & ἔσται ὡς καὶ κατελίπητε ἐξ αὐ-
τῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ βολίδες ἐν ταῖς
πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθροὶ ὑμῶν Ἰπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς
ὑμεῖς κατοικήσετε.

⁵⁶ καὶ ἔσται καὶ ὅτι διεγνώκαν ποιῆσαι
αὐτοὺς, ποιήσω ὑμῖν.

CHALDAICÆ ARAPHRASIS TRANSLATIO.

³⁸ Ascenditq; Aaron sacerdos in montem Hor, iuxta verbum Domini, & mortuus est ibi in anno quadragesimo egressionis filiorum Israel de terra Egypti in mense quinto in prima die mensis.

³⁹ Aaron autē centum viginti triū annorū ætatis erat, quando mortuus est in mōre Hor.

⁴⁰ Et au-
diuit Chanaan rex Arad, & ipse habitabat ad meridiē in terra Chanaan quando veniebant filij Israel.

⁴¹ Profectiq; sunt de mōte Hor, & castra-
metati sunt in Salmona.

⁴² Et pfecti sunt de Salmona, & castrametati sunt in Phunon.

⁴³ Et profecti sunt de Phunon, & castrametati sunt in
Oboth.

⁴⁴ Et profecti sunt de Oboth, & castrametati sunt iuxta vada transeuntium in termino Moab.

⁴⁵ Profectique sunt de Hujm, & castra-
metati sunt in Dibon gad.

⁴⁶ Profectique sunt de Dibon-gad, & castrametati sunt in Elmon Deblathaim.

⁴⁷ Et profecti sunt de Elmon Debla-
thaim, & castrametati sunt in monte Abarim contra Nabo.

⁴⁸ Profectiq; sunt de monte Abarim, & castrametati sunt in campestribus Moab iuxta
Jordanem Hiericho.

⁴⁹ Castrametatique sunt iuxta Iordanem de Beth-iesimoth vsque ad conuallem Setim in campestribus Moab.

⁵⁰ Locutusque est Dominus cum Moysē in campestribus Moab iuxta Iordanem Hiericho, dicens:

⁵¹ Loquere cum filiis Israel, & dices ad
eos, Quando transieritis Iordanem ad terram Chanaan:

⁵² Ejicietis habitatores terræ a conspectu vestro, & disperdetis omne templum adora-
tionis eorum, & omnes statuas conflabiles eorum disperdetis, & omnia excelsa eorum vastabitis.

⁵³ Et possidebitis terram, & habitabitis in
ea, quia vobis dedi terram ut possideatis eam.

⁵⁴ Possidebitisque terram sorte per cognationes vestras; pluribus augebitis possessionem
suam, & paucioribus diminuetis possessionem suam, vnicuique vbi fors ei exierit, ibi dabitur possessio eius, per tribus patrum vestrorum posside-
bitis.

⁵⁵ Si autem non eieceritis habitatores terræ a conspectu vestro, qui remanserint ex eis, erunt in turmas assumentes arma contra vos,
& in castra circumdantia vos, & angustabunt vos in terra in qua vos habitabitis.

⁵⁶ Et erit sicut cogitavi facere illis, sic vobis faciam.

לד

* וידבר יהוה אל משה לאמר:
 * צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
 באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר תפל
 לכם בנהלה ארץ כנען לגבלתיה: * והיה
 לכם פאר נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
 לכם גבול נגב מקצת ים המלח קדמה:
 * ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבם
 ועבר צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא
 חצר אדר ועבר עצמנה: * ונסב הגבול מעצמון
 נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימנה: * וגבול
 ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
 לכם גבול ים: * וזה יהיה לכם גבול צפון
 * מן הים הגדול תתאו לכם הר החר: * מהר
 החר תתאו לבא חמת והיו תוצאות הגבל צדדה:
 * ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן
 * והיה לכם גבול צפון: * והתאוויתם לכם
 לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: * וירד הגבל
 משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומהר
 על כתף ים כנרת קדמה: * וירד הגבול
 הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה
 לכם הארץ לגבלתיה סביב: * ויצו משה את
 בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו
 אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת לשעת
 המטות וחצי המטה: * כי לקחו מטה בני הראובני
 לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי
 מטה מנשה לקחו נחלתם: * שני המטות
 וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו
 קדמה מזרחה: * וידבר יהוה אל
 משה לאמר:

CAP. XXXIII.

L Ocutusq; est Dominus ad Moysen dicens,
 A * Præcipe filiis Israel & dices ad eos, Cum
 2 ingressi fueritis terram Chanaan & in posses-
 sionem vobis sorte ceciderit, his finibus ter-
 3 minabitur. * Pars Meridiana incipiet à so-
 litudine Sin, quæ est iuxta Edom, & habebit
 4 terminos contra Orientem mare falsissimum.
 * Qui circuibunt Australem plagam per as-
 censum Scorpionum, ita vt transeant in Sen-
 na, & peruenient ad Meridiem vsque ad Ca-
 def-barne, vnde egredientur cōfinia ad villam
 nomine Adar, & tendent vsque Asemona.
 5 * Ibitq; per gyrum terminus ab Asemona
 vsque ad Torrentem Ægypti, & magni maris
 litore finiatur.
 6 * Plaga autem Occidentalis à mari magno
 B incipiet, & ipso fine claudetur.
 7 * Porro ad Septentrionalem plagam à ma-
 ri magno termini incipient peruenientes vs-
 que ad montem altissimum.
 8 * A quo venient in Emath vsque ad termi-
 nos Sedada.
 9 * Ibuntq; confinia vsque ad Hebrona &
 villam Henan. hi erunt termini in parte A-
 quilonis.
 10 * Inde metabuntur fines contra Orienta-
 lem plagam de villa Henan vsque Sephama.
 11 * Et de Sephama descendet termini in Re-
 blata contra fontem Daphnin. Inde perue-
 C nient contra Orientem ad mare Cenereth.
 12 * Et tendent vsque Iordanem, & ad vlti-
 mum falsissimo claudentur mari. Hanc habe-
 bitis terram per fines suos in circuitu.
 13 * Præcepitq; Moyses filiis Israel dicens:
 Hæc erit terra quam possidebitis sorte, & quæ
 iussit Dominus dari nouem tribubus & dimi-
 diæ tribui.
 14 * Tribus enim filiorum Ruben per fami-
 lias suas, & tribus filiorum Gad iuxta cogna-
 tionum numerum. media quoque tribus Ma-
 15 nasse, * Id est duæ semis tribus acceperunt par-
 tē suam trans Iordanem contra Hiericho ad
 16 Orientalē plagā. * Et ait Dñs ad Moysen:

תרגום אונקלוס

לד

1 ומליל יוי עם משה למימר:
 2 פקיד ית בני ישראל ותימר להון ארי אתח עליו לארעא דכנען דא ארעא דתפל לכון באחסנא ארעא דכנען לתחומהא:
 3 ויהי לכון רוח דרומא ממדברא דסין על ידי אדומא ויהי לכון תחום דרומא מסופי ימא דמלחא קידומא:
 4 ויסחר לכון תחומא דרומא למסקני עקרבם וייעבר לצין ויהון מפקננהי מדרומא לרקם גיאה ויפוק לחצר אדר וייעבר לעצמון:
 5 ויסחר תחומא מעצמון לנחלה דמצרים ויהון מפקננהי לימא מערבא:
 6 ותחום מערבא ויהי לכון ימא רבא ותחומיה דין ויהי לכון תחום מערבא:
 7 ודין ויהי לכון תחום ציפונא מן ימא רבא חכונן לכון להר סורא:
 8 מהר סורא חכונן למטי חסת ויהון מפקני תחומא לצדה:
 9 ותכונן לכון לתחום קידומא מחצר עינן לשפם:
 10 ויחזות תחומא לירדנה ויהון:
 11 ויפוק תחומא משפם לרבלה ממדנח לעין ויחזות תחומא וימטי על כתף ים כנרת קידומא:
 12 ויפוק תחומא לזפרנה ויחזות תחומא וימטי על כתף ים כנרת קידומא:
 13 ופקיד משה ית בני ישראל למימר דא ארעא דתפל לכון באחסנא ארעא דכנען דא ארעא דתפל לכון באחסנא ארעא דכנען לתחומהא:
 14 ארי קבילו שבטא דבני ראובן לבית אבתהון ושכטא דכני גד לבית
 15 תרי שבטין ופלגות שבטא קבילו אחסנתהון מעברא לירדנה דיריחו קידומא
 16 ומליל יוי עם משה למימר:

CAP. XXXIIII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 1
 *Præcipe filiis Israel, & dices ad eos, Vos in- 2
 grediemini in terram Chanaan, hæc erit vobis in
 possessionem, terra Chanaan cum terminis suis.

*Et erit vobis latus quod ad meridiem à deser- 3
 to Sin usque ad contiguum Edon; & erunt vobis
 termini qui ad meridiem à parte maris salis ab
 Oriente.

*Et circundabunt vos termini ab Austro ad 4
 ascensum scorpionis, & pertransibit Senna, & erit
 transitus eius ad austrum Cades-Barne, & exi-
 bit ad villam Adar, & præteribit Asemona.

*Et circuibunt termini ab Asemona torrentem 5
 Agypti, & erit exitus mare.

*Et termini maris erunt vobis, mare magnum 6
 terminabit: hoc erit vobis termini maris.

*Et hoc erit vobis termini ad Aquilonem, à 7
 mari magno metietur vobis ipsis apud montem.

*Et à monte mons metietur vobis ipsis ingre- 8
 dientibus in Emath, & erit exitus eius fines Se-
 dada.

*Et exibunt termini Sephrona, & erit exitus 9
 eius Asernaan: hoc erit vobis termini ab Aquilone.

*Et metientur vobismetipsis termini Orientis 10
 ab Henam Sephama.

*Et descendent termini à Sephama Reblatha 11
 ab Oriente in fontes, & descendent termini Bel,
 & tangent in dorso maris Cenereth ab Oriente.

*Et descendent termini in Jordanem, & erit 12
 exitus mare salsum: hæc erit vobis terra & termi-
 nieius in circuitu.

*Et præcepit Moyses filiis Israel, dicens: Hæc 13
 terra quam possidebitis eam cum sorte, quemadmo-
 dum præcepit Dominus dare eam novem tribubus,
 & dimidio tribus Manasses.

*Quia accepit tribus filiorum Ruben per domos 14
 familiarum suarum, & tribus filiorum Gad per do-
 mos familiarum suarum; & dimidium tribus Ma-
 nasses acceperunt sortes suas:

*Dux tribus et dimidium tribus acceperunt 15
 sortes suas trans Jordanem iuxta Hiericho ab austro
 ad Orientem.

*Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens: 16

λδ.

1 *Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·
 2 *ἐντείλαμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, ὑμεῖς εἰ-
 σπορεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἡχαναάν, αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρο-
 νομίαν, γῆ ἡχαναάν συν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς.

3 *καὶ ἔσται ὑμῖν ὁ κλίτος πρὸς λίβαν ἀπὸ τῆς ἐρήμου σὶν
 ἕως ἐχόμδρον ἐδών· ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τὰ πρὸς λίβαν ἀπὸ
 μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ δυνάτολιν.

4 *καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λίβαν πρὸς δυνάβασιν
 ἀκρεβίν, (ὅτι παρελθὺς ἐστὶν) ἐννὰ κ, (ὅτι ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν) πρὸς
 λίβαν καδῆς τοῦ βαρνή· καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἐπαυλιν ἀράδ, καὶ
 παρελθὺς ἐστὶν) ἀσεμωνά.

5 *καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ ἀσεμωνὰ χεῖμαρρον αἰγύ-
 πλου, (ὅτι ἔσται ἡ διέξοδος) ἡ θαλάσσα.

6 *καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν ἡ θαλάσσα ἡ με-
 γάλῃ ὁρίῃ· τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης.

7 *καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βορρῶν, ἀπὸ τῆς θα-
 λάσσης τῆς μεγάλης κατὰ μετρή(εῖ) ὑμῖν αὐτοῖς ὡς τὸ ὄρος.

8 *καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς ὄρος κατὰ μετρή(εῖ) αὐτοῖς εἰσπο-
 ρουμύρων εἰς ἐμαθ, (ὅτι ἔσται ἡ ἐξοδος αὐτῶν) τὰ ὅρια σαδαδά.

9 *καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια ζεφρωνά, (ὅτι ἔσται ἡ ἐξοδος αὐτῶν)
 ἀσερναάν· τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ βορρά.

10 *καὶ κατὰ μετρή(εῖ) ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια δυνάτολιν ἀπὸ
 ἀσερναίμ σεπφάμα.

11 *καὶ κατὰ βή(εῖ) τὰ ὅρια ἀπὸ σεπφάμ ἀρβηλά ἀπὸ δυνά-
 τολιν ἐπὶ πηγᾷ· (ὅτι κατὰ βή(εῖ) τὰ ὅρια βήλ, (ὅτι συγκρέ-
 σαι ἐπὶ νότου θαλάσσης) χενερέθ ἀπὸ δυνάτολιν.

12 *καὶ κατὰ βή(εῖ) τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν ἰορδάνην, (ὅτι ἔσται ἡ ἐξοδος
 θαλάσσα ἡ ἀλυκή, αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ) (ὅτι τὰ ὅρια αὐτῶν) κύ-
 κλω.

13 *καὶ ἐντείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων·
 αὕτη ἡ γῆ ὑμῶν κατὰ κληρονομίαν αὐτῶν κατὰ κλήρας ὅν τρέ-
 πον σκέταξε κύριος· δοῦναί αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς, (ὅτι
 τὰ ἡμίσει φυλῆς μανασσῆ.

14 *ὅτι ἔλαβε φυλὴ ὑμῶν ρουβὴμ κατ' οἴκους πατρῶν αὐ-
 τῶν, (ὅτι φυλὴ ὑμῶν γὰρ κατ' οἴκους πατρῶν αὐτῶν. (ὅτι ἡμισυ
 φυλῆς μανασσῆ) ἀπέλαβον ὅθεν κλήρας αὐτῶν.

15 *ὁὖο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον ὅθεν κλήρας αὐτῶν
 πέραν τῆς ἰορδάνος κατὰ ἰερεχὼ ἀπὸ νότου πρὸς δυνάτολιν.

16 *καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσέω, λέγων·

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXXIIII.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS: 1 PRÆCIPE FILIIS ISRAEL & DICES AD EOS, QUANDO INGRESSI FUERITIS IN TERRAM CHANAAN, HÆC EST
 TERRA QUÆ SORTE CADET VOBIS IN POSSESSIONEM TERRÆ CHANAAN PER TERMINOS EIU. 2 ERITQUE VOBIS PLAGA AUSTRALIS À DESERTO SIN IUXTA EDM, &

ERIT VOBIS TERMINUS AUSTRALIS À FINIBUS MARIS SALIS AD ORIENTEM. 3 ET CIRCUIBIT VOS TERMINUS AB AUSTRO PER ASCENSUM SCORPIONUM, & TRANSIBIT IN
 SIN, & ERUNT EXITUS EIU AB AUSTRO IN CADES-BARNE, & EGREDIETUR IN ASARADAR, & PERTRANSIBIT IN SEMON. 4 ET CIRCUIBIT TERMINUS AB

ASEMON AD TURRENTEM ÆGYPTI, & ERUNT EXITUS EIU AD MARE OCCIDENTIS. 5 TERMINUS AUTEM OCCIDENTALIS ERIT VOBIS
 MARE MAGNUM CONTRA MONTEM HOR. 6 ET À MONTE HOR USQUE AD INTROITUM HEMATH, & ERUNT EXITUS TERMINI IN SEDADA.

7 HIC AUTEM ERIT VOBIS TERMINUS SEPTENTRIONALIS, À
 ZEPHRON, & ERUNT EXITUS EIU USQUE AD ASARENAN. ISTE ERIT VOBIS TERMINUS AQUILONIS. 8 ET DESCENDET TERMINUS À SEPHAN IN

REBLA AB ORIENTE FONTIS, & DESCENDET TERMINUS & PERTINGET AD LITTUS MARIS GENEFAR AD ORIENTEM. 9 DESCRIBETISQUE VOBIS TERMINUM ORIENTALEM AB ASARENAN IN SEPHAN.

10 ET DESCENDET TERMINUS AD JORDANEM, & ERUNT EXITUS EIU IN MARE SALIS: HÆC ERIT VOBIS TERRA PER TERMINOS EIU IN CIRCUITU.

11 PRÆCEPITQUE MOYSES FILIIS ISRAEL, DICENS: HÆC ERIT TERRA QUAM POSSIDEBITIS SORTE, QUAM IUSSIT DOMINUS DARI NOUEM TRIBUBUS & DIMIDIAE TRI-
 BUI. 12 TRIBUS ENIM FILIORUM RUBEN, & TRIBUS FILIORUM GAD, & DIMIDIA TRIBUS MANASSE, SUSCEPERUNT POSSESSIONEM SUAM IUXTA

COGNATIONES SUAS PER DOMOS PATRUM SUORUM. 13 DUO TRIBUS & DIMIDIA ACCEPERUNT HÆREDITATEM SUAM TRANS JORDANEM AD
 ORIENTALEM PLAGAM. 14 LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE, DICENS:

17 * אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את
18 הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון : * ונשיא אחד
נשיא אחד ממטה תקחו לנחל ארץ הארץ :
19 * ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן
20 יפנה : * ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד :
21 * למטה בנימין אלידד בן בסלון : * ולמטה בני
22 דן נשיא בקי בן יגלי : * לבני יוסף למטה בני
23 מנשה נשיא חניאל בן גאפר : * ולמטה בני
24 אפרים נשיא קמואל בן שפטן : * ולמטה
25 בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך : * ולמטה בני
26 יששכר נשיא פלטיאל בן עזן : * ולמטה בני אשר
27 נשיא אחיהוד בן שלמי : * ולמטה בני נפתלי
28 נשיא פדהאל בן עמיהוד : * אלה אשר צוה יהוה
29 לנחל ארץ בני ישראל בארץ כנען :

לה

1 * וידבר יהוה אל משה בערבת מואב
על ירדן ירחו לאמר : * צו את בני ישראל ונתנו
2 ללויים מנחלות אחותם ערים לשבת ומגרש לערים
3 סביבתיים תתנו ללויים : * והיו הערים להם
לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם
4 ולכל חיתם : * ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים
5 מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב : * ומדתם
מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואר
6 פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים
באמה ואר פאת צפון אלפים באמה והעיר
בתוך זרועיהם להם מגרשי הערים : * ואת
הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט
אשר תתנו לנשמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים
ושתיים עיר :

17 * Hæc sunt nomina virorum qui terram
vobis diuident, Eleazar sacerdos & Iosue fi-
lius Nun.
18 * Et singuli principes de tribubus singulis.
19 * Quorum ista sunt vocabula: de tribu Iu-
da, Caleb filius Iephone.
20 * De tribu Simeon, Samuel filius Amiud.
21 * De tribu Benjamin, Helidad filius Cae-
lon.
22 * De tribu filiorum Dan, Bocci filius Iogli.
23 * Filiorum Ioseph de tribu Manasse, Ban-
nihel filius Ephot.
24 * De tribu Ephraim, Camuhel filius Septhá.
25 * De tribu Zabulon, Helisaphan filius Phar-
nath.
26 * De tribu Isachar, dux Phaltihel filius
Ozan.
27 * De tribu Aser, Abiud filius Salomi.
28 * De tribu Neptalim, Phedahel filius A-
miud.
29 * Hi sunt quibus præceperat Dominus vt
diuiderent filiis Israel terram Chanaan.

CAP. XXXV.

1 Hæc quoq; locutus est Dominus ad Moy-
A sen in campestribus Moab supra Iorda-
nem contra Hiericho:
2 * Præcipe filiis Israel vt dent Leuitis de pos-
sessionibus suis vrbes ad habitandum & sub-
urbana earum per circuitum:
3 * Vt ipsi in oppidis maneant, & suburba-
na sint pecoribus ac iumentis:
4 * Quæ à muris ciuitatum forinsecus per
circuitum mille passuum spacio tendentur.
5 * Contra Orientem duo milia erunt cubi-
ti, & contra Meridiem similiter erunt duo mi-
lia, ad mare quoq; quod respicit ad Occiden-
tem eadem mensura erit, & Septentrionalis
plaga æquali termino finietur. Eruntq; vrbes
in medio & foris suburbana.
6 * De ipsis autem oppidis quæ Leuitis da-
bitis, sex erunt in fugitiuorum auxilio sepa-
rata, vt fugiat ad ea qui fuderit sanguinem, &
exceptis his alia quadraginta duo oppida.

תרגום אונקלוס

17 * אלה שמות גבריא דיוחסנן לכוז ית ארעא אלעזר כהנא ויהושע בר נון:
18 * ונשיא אחד ממטה יהודה כלב בר יפנה:
19 * ונשיא אחד ממטה בנימין אלידד בר בסלון:
20 * ולמטה בני שמעון שמואל בר עמיהוד:
21 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
22 * ולמטה בני דן נשיא בקי בר יגלי:
23 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
24 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
25 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
26 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
27 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
28 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
29 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
30 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
31 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
32 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
33 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
34 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
35 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
36 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
37 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
38 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
39 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
40 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
41 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
42 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
43 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
44 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
45 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
46 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
47 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
48 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
49 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
50 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
51 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
52 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
53 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
54 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
55 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
56 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
57 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
58 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
59 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
60 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
61 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
62 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
63 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
64 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
65 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
66 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
67 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
68 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
69 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
70 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
71 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
72 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
73 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
74 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
75 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
76 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
77 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
78 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
79 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
80 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
81 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
82 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
83 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
84 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
85 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
86 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
87 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
88 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
89 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
90 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
91 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
92 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
93 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
94 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
95 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
96 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
97 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
98 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
99 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:
100 * ולמטה בנימין חניאל בר גאפר:

* Hec nomina virorum, qui sortientur vobis terram, Eleazar sacerdos, & Josue filius Nun.

* Et principem unum de tribu sumetis ad sortiendum vobis terram.

* Et hæc nomina virorum: de tribu Juda, Caleb filius Iephone.

* De tribu Simeon, Samuel filius Amiud.

* De tribu Benjamin, Helidab filius Chafelon.

* De tribu Dan, princeps Bocci filius Fogli.

* Filiorum Joseph de tribu filiorum Manasse, princeps Bannihel filius Ephod.

* De tribu filiorum Ephraim, princeps Camuel filius Septan.

* De tribu Zabulon, princeps Elisaphan filius Pharnath.

* De tribu filiorum Issachar, princeps Phaltiel filius Ozan.

* De tribu filiorum Aser, princeps Achior filius Selomi.

* De tribu Nephthalim, princeps Phadael filius Amiud.

* Hi quibus præcepit Dominus dividere filios Israel in terra Chanaan.

CAP. XXXV.

ET locutus est Dominus ad Moysen in Occidente Moab iuxta Jordanem contra Hiericho, dicens:

* Præcipe filiis Israel, & dabunt Levitis de sortibus possessionis suæ civitates ad habitandum, & suburbia civitatum in circuitu suo dabunt Levitis.

* Et erunt civitates eis ad habitandum, & segregationes earum erunt iumentis eorum & quadrupedibus eorum.

* Et subiecta civitatum, quas dabitis Levitis, a muro civitatis & extra, mille cubiti in circuitu.

* Et metieris extra civitatem latus quod ad Orientem, duo milia cubitorum, & latus quod ad Meridiem, duo milia cubitorum, & latus quod ad mare, duo milia cubitorum, & latus quod ad Aquilonem, duo milia cubitorum: & civitas in medio horum erit vobis, & confinia civitatum.

* Et civitates dabitis Levitis, sex civitates fugitivorum quas dabitis ad fugiendum illum homicidæ, & præter has quadraginta & duas civitates.

17 * Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν, ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυῆ.

18 * καὶ ἀρχόντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήβεδε καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν.

19 * καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν. τῆς φυλῆς ἰούδα, χαλεβ υἱὸς ἰεφονή.

20 * τῆς φυλῆς σιμεὼν, σαμουὴλ υἱὸς ἐμιᾶδ.

21 * τῆς φυλῆς βενιαμίν, ἐνδὰδ υἱὸς χασελών.

22 * τῆς φυλῆς δαδ, ἀρχὸν βοκκὶ υἱὸς ἰοκλί.

23 * τῶν υἱῶν ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν μανασσῆ, ἀρχὸν δανιὴλ υἱὸς ἐφὶδ.

24 * τῆς φυλῆς ἐφραίμ, ἀρχὸν καμουὴλ υἱὸς σαφτάδ.

25 * τῆς φυλῆς ζαβουλών, ἀρχὸν ἐλισταφάν υἱὸς δρανάχ.

26 * τῆς φυλῆς υἱῶν ἰσάχαρ, ἀρχὸν φαλτιὴλ υἱὸς ὀζά.

27 * τῆς φυλῆς υἱῶν ἀσήρ, ἀρχὸν ἀχιὼρ υἱὸς σελεμί.

28 * τῆς φυλῆς νεφθαλί, ἀρχὸν φαδαὴλ υἱὸς ἀμιᾶδ.

29 * ἔτσι οἷς ἐνετείλατο κύριος καὶ ταμεῖσαι εἶπεν ὁ κύριος ἰσραὴλ ἐν γῇ χanaan.

λέ.

1 * Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσὴν ἐπὶ δυσμῶν μουσῆ, λέγων·

2 * σὺντάξον τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, & δώθουσι τοῖς λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων καὶ ἀρχέσεως αὐτῶν πόλεις καὶ κῆκιν, καὶ τὰ περὶ αἵματός τῶν πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώθουσι τοῖς λευίταις.

3 * καὶ ἐπὶ αἱ πόλεις αὐτοῖς καὶ κῆκιν, & τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσαι τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν & τοῖς τετραπόσιν αὐτῶν.

4 * καὶ τὰ συγκυρδύτα τῶν πόλεων, αἷς δώσετε τοῖς λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως & ἔξω χίλιοι πήχεις κύκλῳ.

5 * καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτθον πρὸς δύσιν· τὸ πρὸς ἀνατολὰς διχίλιους πήχεις, καὶ τὸ κλίτθον πρὸς λίβαν διχίλιους πήχεις, καὶ τὸ κλίτθον πρὸς βορρῆν διχίλιους πήχεις· καὶ ἡ πόλις μέσον τούτων ἔσαι ὑμῖν, καὶ τὰ ὁμοῦρα τῶν πόλεων.

6 * καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς λευίταις, τὰς ἐξ πόλεως τῶν φυγαδευτηρίων αἷς δώσετε φυγεῖν ἐκείνῳ φονδύσῳ· καὶ πρὸς ταύταις τεσσαρὰ καὶ δύο πόλεις.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Hæc sunt nomina virorum qui diuident vobis possessiones terræ, Eleazar sacerdos & Josue filius Nun.

* Et principem unum de tribu sumetis ad diuidendas possessiones terræ.

* De tribu filiorum Simeon, Samuel filius Amiud.

* De tribu Benjamin, Elidad filius Cafelon.

* De tribu Dan, princeps Bocci filius Fogli.

* Filiorum Ioseph de tribu filiorum Manasse princeps, Hanniel filius Ephod.

* De tribu filiorum Ephraim princeps, Camuel filius Septan.

* De tribu filiorum Issachar princeps, Paltiel filius Azan.

* Et de tribu filiorum Aser princeps, Ahiud filius Selomi.

* Isti sunt quibus præcepit Dominus ut diuiderent possessiones filijs Israel in terra Chanaan.

CAP. XXXV.

LOCUTUSQUE EST DOMINUS CUM MOYSE IN CAMPESTRIBUS MOAB SUPRA JORDANEM HIERICHO, Dicens:

* Præcipe filiis Israel, ut dent Levitis de hereditate possessionum suarum vrbes ad habitandum, & suburbana urbium quæ sunt per circuitum earum dabitur Levitis.

* Et suburbana urbium quæ dabitur Levitis a muro civitatis & forinsecus, erunt mille cubitorum per circuitum.

* Et metiemini extra urbem ad plagam Orientalem duo milia cubitorum, & ad plagam Occidentalem duo milia cubitorum, & ad plagam Septentrionalem duo milia cubitorum: & vrbs erit sita in medio. Hæc erunt vobis suburbana urbium.

* Et de urbibus quas dabitur Levitis: sex erunt vrbes refugij, quas dabitur ut fugiat illum homicida, & exceptis his dabitur alias quadraginta duas vrbes.

7 * כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים
 8 ושמונה עיר אתהן וארץ מגרשיהן * והערים
 אשר תתנו מאחורי בני ישראל מארץ הרב
 הרבו ומארץ המעט תמעיטו איש כפי נחלתו
 אשר ינחלו יתן מעריו ללויים:
 9 * וידבר יהוה אל משה לאמר:
 10 * דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
 עברים את הירדן ארצה כנען * והקרייתם
 לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה
 רצח מכה נפש בשגגה * והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימותו רצח עד עמדו לפני
 העדה למשפט * והערים אשר תתנו שש ערי
 מקלט תהיינה לכם * את שלש הערים תתנו
 מעבר הירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען
 ערי מקלט תהיינה * לבני ישראל ולגר ולתושב
 בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט
 לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה * ואם
 בכלי ברזל רחקה וימת רצח הוא מורת יומת
 הרצח * ואם באבן יד אשר ימות בה רחקה
 וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * או בכלי עץ
 יד אשר ימות בו רחקה וימת רצח הוא מורת
 יומת הרצח * גאל הדם הוא ימית את הרצח
 בפגעו בו הוא ימתנו * ואם בשנאה יהרגנו
 או השליך עליו בצדיה וימת * או באיבה
 רחקה בידו וימת מורת יומת המכה רצח הוא
 גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו * ואם
 בפתע בלא איבה הרפו או השליך עליו כל כלי
 בלא צדיה * או בכל אבן אשר ימות בה בלא
 ראור ויפל עליו וימת והוא לא מויב לו ולא
 מבקש רעתו:

7 * Id est simul quadraginta octo cum sub-
 urbanis suis.
 8 * Ipsaq; vrbes quæ dabuntur de possessio-
 nibus filiorum Israel, ab his qui plus habent
 B plures auferentur, & qui minus, pauciores.
 Singuli iuxta mensuram hæreditatis suæ da-
 bunt oppida Leuitis.
 9 * Ait Dominus ad Moysen:
 10 * Loquere filiis Israel & dices ad eos: Quæ-
 do transgressi fueritis Iordanem in terram
 Chanaan;
 11 * Decernite quæ vrbes esse debeant in præ-
 sidia fugitiuorum, qui nolentes sanguinem
 fuderint.
 12 * In quibus cum fugerit profugus cognatus
 occisi, non poterit eum occidere, donec
 stet in conspectu multitudinis, & causa illius
 iudicetur.
 13 * De ipsis autem vrbibus quæ ad fugitio-
 rum subsidia separantur;
 14 * Tres erunt trans Iordanem, & tres in ter-
 ra Chanaan.
 15 * Tam filiis Israel quàm aduenis atque pe-
 regrinis, vt confugiat ad eas qui nolens san-
 guinem fuderit.
 16 * Si quis ferro percusserit, & mortuus fue-
 rit qui percussus est, reus erit homicidij, & ipse
 morietur.
 17 * Si lapidem iecerit & ictus oecubuerit, si-
 militer punietur.
 18 * Si ligno percussus interierit, percussoris
 C sanguine vindicabitur.
 19 * Propinquus occisi homicidam interficiet;
 statim vt apprehenderit eum, interficietur.
 20 * Si per odium quis hominem impulerit,
 vel iecerit quippiam in eum per insidias:
 21 * Aut cum esset inimicus manu percusserit,
 & ille mortuus fuerit, percussor homicidij
 reus erit, cognatus occisi statim vt inuenit
 eum, iugulabit.
 22 * Quod si fortuitu & absque odio & ini-
 micitijs quicquam horum fecerit:
 23 * Et hoc audiente populo fuerit compro-
 batum:

תרגום אונקלוס

7 כל קריות ותתנו ללויאי ארבעין ותמני קריות ותתן וית רוחיהן:
 8 ומליל ייעם משה למימר: מליל עם בני ישראל ותימר:
 9 ותתנו ללויאי קריות שיתביתא יתון לכון ועירוק לתמן קטולא ויקטול נפשא בשלון:
 10 וקריות ותתנו מאחורי בני ישראל מארץ הרב הרבו ומארץ המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים:
 11 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען * והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה * והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימותו רצח עד עמדו לפני העדה למשפט * והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם * את שלש הערים תתנו מעבר הירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה * לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה * ואם בכלי ברזל רחקה וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * ואם באבן יד אשר ימות בה רחקה וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * או בכלי עץ יד אשר ימות בו רחקה וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו * ואם בשנאה יהרגנו או השליך עליו בצדיה וימת * או באיבה רחקה בידו וימת מורת יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו * ואם בפתע בלא איבה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה * או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראור ויפל עליו וימת והוא לא מויב לו ולא מבקש רעתו:
 13 וקריות ותתנו מאחורי בני ישראל מארץ הרב הרבו ומארץ המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים:
 14 וקריות ותתנו מאחורי בני ישראל מארץ הרב הרבו ומארץ המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים:
 15 לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה * ואם בכלי ברזל רחקה וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * ואם באבן יד אשר ימות בה רחקה וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * או בכלי עץ יד אשר ימות בו רחקה וימת רצח הוא מורת יומת הרצח * גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימתנו * ואם בשנאה יהרגנו או השליך עליו בצדיה וימת * או באיבה רחקה בידו וימת מורת יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו * ואם בפתע בלא איבה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה * או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראור ויפל עליו וימת והוא לא מויב לו ולא מבקש רעתו:
 16 ואם בשנאה יהרגנו או השליך עליו בצדיה וימת * או באיבה רחקה בידו וימת מורת יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו * ואם בפתע בלא איבה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה * או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראור ויפל עליו וימת והוא לא מויב לו ולא מבקש רעתו:
 17 ואם בשנאה יהרגנו או השליך עליו בצדיה וימת * או באיבה רחקה בידו וימת מורת יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפגעו בו * ואם בפתע בלא איבה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה * או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראור ויפל עליו וימת והוא לא מויב לו ולא מבקש רעתו:
 18 או במאן דאע דמתנסב ביד דהוא כמיסת דימורת ביה מחתי וקטליה קטולא הוא אתקטלא:
 19 גאל דמא הוא יקטול ית קטולא ביד אתחייב ליה מן דינא הוא יקטליה:
 20 או בדבבו מחתי בידיה וקטליה אתקטלא יתקטל מחתי קטולא הוא גאל דמא יקטול ית קטולא ביד אתחייב ליה:
 21 ואם בחפז בלא דבבו מחתי או רמא עלתיה כל מאן בלא כמון ליה:
 22 ואם בחפז בלא דבבו מחתי או רמא עלתיה כל מאן בלא כמון ליה:
 23 או בכל אבנא דהוא כמיסת דימורת ביה בלא חזי ורמא עלתיה וקטליה והוא לא שני ליה ולא חבש בשתיה:

* Omnes ciuitates quas dabitis Leuitis, quadra-
ginta & octo ciuitates has, & suburbia earum.

* Et ciuitates quas dabitis à possessione filiorum
Israel, ab his qui multa, multa; & à paucioribus,
minus, unusquisque secundum hereditatem suam
quam possidebunt, dabunt à ciuitatibus Leuitis.

* Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens:

* Loquere filiis Israel, & dices ad eos, Quia vos
transitis Iordanem in terram Chanaan:

* Et decernetis vobis ipsis ciuitates, confugia
erunt vobis ut fugiat illuc homicida, omnis percu-
tiens animam inuoluntariè.

* Et erunt ciuitates vobis confugia ab appropin-
quante sanguine, et non morietur homicida quousq;
stet coram congregatione in iudicium.

* Et ciuitates quas dabitis sex ciuitates, cōfugia
erunt vobis.

* Tres ciuitates dabit in eo quod ultra Jorda-
nem, & tres ciuitates dabit in terra Chanaan,

confugium erit. * Filij Israel; & aduenæ, & co-
lono qui inter vos erunt ciuitates hæ in confugium

ad fugiendum illuc omni qui percussit animam inuo-
luntariè. * Si verò in vase ferri percusserit eum,

& mortuus fuerit, homicida est, morte morietur
homicida. * Si autem in lapide ex manu in quo

morietur, in eodem percusserit eum, et morietur, ho-
micida est, morte morietur homicida.

* Si verò in vase ligneo ex manu ex quo morie-
tur percusserit eum, et morietur, homicida est, mor-
te morietur homicida.

* Propinquus sanguine hic occidet homicidam,

cum obuius fuerit illi hic occidet illum. * Si autē
ob inimicitiam impulerit eum, & proiecerit super

eum omne vas ex insidijs, & mortuus fuerit.

* Aut per iram percussit eum in manu, & mor-
tuus fuerit, morte morietur qui percussit, homicida

est, propinquus sanguine occidet homicidam cum
obuius fuerit ei.

* Si autem subito non per inimicitiam impulerit
eum, aut proiecerit in eum omne vas non ex insi-
dijs. * Aut omni lapide in quo morietur in ipso

non sciens, & inciderit in illum & mortuus fue-
rit, ipse verò non inimicus eius fuit neque quærens

malefacere ei:

* πᾶσας τὰς πόλεις αἷς δώσετε τοῖς λουίταις τεσσαράκον-
τα & ὀκτὼ πόλεις ταύτας, καὶ τὰ περὶ αὐτάς.

* καὶ τὰς πόλεις αἷς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν υἱῶν
ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων,
ἐλαττον, ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατὰ κληρο-
νομίαν αὐτοῦ, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς λουίταις.

* καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Moysen λέγων·

* λάληθι τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, & εἰπὲς πρὸς αὐτούς, ὅτι ὑμεῖς

διαβαίνετε τὴν ἰορδάνην εἰς γῆν χαναάν. * & διασελεῖτε
ὑμῶν αὐτοῖς πόλεις, φυγαδυτήρια ἕσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ

τὴν φονδυλῶν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως.

* καὶ ἐβόη αἱ πόλεις ὑμῶν φυγαδυτήρια ἀπὸ ἀγχιθύ-
οντος τοῦ αἵματος, καὶ ἐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονδύων ἕως δὴ εἴεναν-
τι τὴν συναγωγὴν εἰς κέρας.

* καὶ αἱ πόλεις αἷς δώσετε τὰς ἑξ πόλεις, φυγαδυτήρια

ὑμῖν. * τὰς τεῖς πόλεις δώσετε ἐν τῇ πέτρῃ τῇ ἰορδάν-
τι, & τὰς τεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ χαναάν· φυγαδεῖον ἕσται

τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ, & τὰ περὶ αὐτῶν & τὰ παροίκων τῶν ἐν
ὑμῖν ἐβόη αἱ πόλεις αὐταὶ εἰς φυγαδυτήριον φυγεῖν ἐκεῖ

παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως.

* ἐὰν δὲ ἐν σιδέῳ σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, & τελευτήσῃ, φο-
νδυτής ἐστὶ, θανάτῳ θανατεύσῃ ὁ φονδυτής.

* ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθνήσκει ἐν αὐτῷ πα-
τάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονδυτής ἐστὶ, θανάτῳ θανατεύσῃ ὁ

φονδυτής. * ἐὰν δὲ ἐν σιδέῳ ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς εἴς τὸ ἀποθα-
νῇ πατάξῃ αὐτόν, & ἀποθάνῃ, φονδυτής ἐστὶ, θανάτῳ ἀπο-
θανῇ ὁ φονευτής.

* ὁ ἀγχιθύων τοῦ αἵματος εἴδῃ ἀποκτενεῖ τὸν φονδύσαντα, ὅ-
ταν συνδυσθῇ αὐτῷ εἴδῃ ἀποκτενεῖ αὐτόν.

* ἐὰν δὲ δι' ἐχθρὰν ὥσῃ αὐτόν, & ἀπὸ τῆς ἐχθρᾶς ἐπ' αὐτόν πρὸς
σκῶτος ἐξ ἐνέδρου, & ἀποθάνῃ.

* ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν ἐν τῇ χειρὶ, & ἀποθάνῃ, θά-
νάτῳ θανατεύσῃ ὁ πατάξας, φονδυτής ἐστὶν ὁ ἀγχιθύων

τοῦ αἵματος ἀποκτενεῖ τὸν φονδύσαντα ἐν τῇ συναντήσῃ αὐτῷ.

* ἐὰν δὲ ἐξ ἀπίνης εἰς δι' ἐχθρὰν ὥσῃ αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῆς ἐχθρᾶς ἐπ'
αὐτόν πρὸς σκῶτος ἐκ ἐνέδρου.

* ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθνήσκει ἐν αὐτῷ εἴδῃ, & ἀπὸ
πέτρῃς ἐπ' αὐτόν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ εἴς τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὐ-

δέ ζητᾷ κακοποιῆσαι αὐτόν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Omnes vrbes quas dabitis Leuitis erunt quadraginta & octo cum suburbanis earum. * Vrbes autem quas dabitis de possessione filiorum
Israel, ab his qui plures habent, plures auferetis, & ab his qui minus habent, pauciores auferetis: unusquisque iuxta hereditatē suam quam posside-
bunt, dabunt de vrbibus suis Leuitis. * Locutusque est Dominus cum Moysē, dicens: * Loquere cum filiis Israel, & dices ad eos: Quando vos
transgressi fueritis Iordanem in terram Chanaan: * Constituetis vobis vrbes, vrbes refugij erunt vobis, vt fugiat illuc homicida qui occiderit ani-
mam per ignorantiam. * Eruntque vobis vrbes in refugium propter consanguineum occisi, vt non morietur homicida, donec stet in conspectu
cortus in iudicio. * Et de vrbibus quas dabitis, sex vrbes refugij erunt vobis. * Tres vrbes dabitis trans Iordanem, & tres vrbes dabit in terra
Chanaan, vrbes refugij erunt. * Filij Israel & peregrinis & aduenis qui sunt inter eos. Eruntque sex vrbes istæ in refugium, vt fugiat illuc
omnis qui occiderit animam per ignorantiam. * Si autem ferro percussit eum & occidit eum, homicida est, occisione occidetur occisor. * Et
si lapide qui manu tollitur percussit eum, & occidit eum, & ipse lapis sufficiens est vt morietur qui eo percussus fuerit, homicida est percussor, occisione
occidetur occisor. * Si autē lignū quod manu tollitur, est sufficiens vt morietur qui eo percussus fuerit in iudicio, ipse interficiet eum. * Et si per odium
impulerit eum aut per insidias iaculatus fuerit quippiam in eum & occiderit eum; * Aut per inimicitias percusserit eum manu sua & occiderit
eum, occisione occidetur percussor, homicida est, consanguineus occisi occidet homicidam, quando condemnatus fuerit.
* Et si fortuito & absque odio percussit eum aut proiecit in eum omne telum absque insidijs;
* Aut percussit eum omni lapide qui sufficiens est ad occidendum in eo, & proiecit in eum, percussore non vidente, & occidit eum, & ille
non erat inimicus eius nec querebat malum illi:

וְשִׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמָּכָה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם
 עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה: * וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־
 הַרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהָשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־
 עִיר מְקֻלָּטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד־מוֹת
 הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:
 * וְאִם־יֵצֵא יֵצֵא הַרֹצֵחַ אֶת־גִּבּוֹל עִיר מְקֻלָּטוֹ אֲשֶׁר
 יָנוֹס שָׁמָּה: * וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לַגִּבּוֹל
 עִיר מְקֻלָּטוֹ וְרֹצֵחַ גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הַרֹצֵחַ מֵאֵין לוֹ דָּם:
 * כִּי בְעִיר מְקֻלָּטוֹ יֵשֶׁב עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל
 וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יָשׁוּב הַרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ
 אֲבוֹתָיו: * וְהָיוּ אֵלֶּה לְכֶם לַחֲקֵת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם
 בְּכָל מוֹשְׁבֵי תֵיכֶם: * כָּל־מִכָּה־נֶּפֶשׁ לְפִי עֵדִים
 יִרְצַח אֶת־הַרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא־יַעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹתוֹ:
 * וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר־הוּא רָשָׁע
 לְמוֹתוֹ כִּי מוֹת יוֹמָרוֹ: * וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לָנוֹס
 אֶל־עִיר מְקֻלָּטוֹ לָשׁוּב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן:
 * וְלֹא־תַחֲנִיפוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם
 הוּא יַחֲנִיף אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא־יִכָּפֵר לַדָּם
 אֲשֶׁר שָׁפַךְ־בָּהּ כִּי־אִם בְּדָם שִׁפְכוּ: * וְלֹא־
 תִטְמְאוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ
 אֲשֶׁר־אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי־אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לו

* וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמִּשְׁפָּחָה בְּנֵי־
 גִלְעָד בֶּן־מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף
 וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: * וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֲדֹנֵי צֹוֹת יְהוָה
 לֵאמֹר אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוֹרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֲדֹנֵי צֹוֹת בִּיהוָה לֵאמֹר אֶת־נַחֲלָתְךָ צִלְפַּחַד אֲחִינוּ
 לְבָנְתָיו:

24 * Atque inter percussorem & propinquum sanguinis quaestio ventilata.
 25 * Liberabitur innocens de ultoris manu, & reduceretur per sententiam in urbem ad quam confugerat, manebitque ibi, donec sacerdos magnus qui oleo sancto unctus est, moriatur.
 26 * Si interfector extra fines urbium quæ exulibus deputatæ sunt, fuerit inuentus,
 27 * Et percussus ab eo qui ultor est sanguinis, absque noxa erit qui eum occiderit.
 28 * Debuerat enim profugus usque ad mortem pontificis in vrbe residere. Postquam autem ille obierit, homicida reuertetur in terram suam.
 29 * Hæc sempiterna erunt & legitima in cunctis habitationibus vestris.
 30 * Homicida sub testibus punietur: At vnus testimonium nullus condemnabitur.
 31 * Non accipietis precium ab eo qui reus est sanguinis, statim & ipse morietur.
 32 * Exules & profugi ante mortem pontificis nullo modo in vrbes suas reuerti poterunt.
 33 * Ne polluatis terram habitationis vestræ quæ infontium cruore maculatur, nec aliter expiari potest nisi per eius sanguinem qui alterius sanguinem fuderit.
 34 * Atque ita emundabitur vestra possessio me commorante vobiscum. Ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israel.

CAP. XXXVI.

1 **A** Ccefferunt autem & principes familiarum Galaad, filij Machir, filij Manasse de stirpe filiorum Ioseph, locuti que sunt Moyse coram principibus Israel.
 2 * Atque dixerunt, Tibi domino nostro præcepit Dominus vt terram sorte diuideres filiis Israel, & vt filiabus Salphaad fratris nostri dares possessionem debitam patri.

תרגום אונקלוס

24 וַיִּדְבְּרוּ בְנֵי מְנַשֶּׁה וּבֵין גֹּאֵל דָּם עַל דִּינָא הָאֵלִין:
 25 וַיִּשְׁכְּחוּ בְנֵי מְנַשֶּׁה יֵת קְטוּלָא מִיַּד גֹּאֵל דָּם וַיִּתְּבוּן יְתִיבָהּ בְּנִשְׁתָּא לְקִרְיָת
 26 וְאִם מִיפָּק יפֹּק קְטוּלָא מִן תַּחֲוֹם קִרְיָת שִׁיבֻתִּיהָ דִּי יִשְׁרָאֵל
 27 וַיִּשְׁכַּח יְתִיבָהּ גֹּאֵל דָּם מִבְּרָא לְתַחֲוֹם קִרְיָת שִׁיבֻתִּיהָ וַיִּקְטוּל גֹּאֵל דָּם יֵת קְטוּלָא לִית לִיה דָּם
 28 אֲרִי בְּקִרְיָת
 29 וַיִּתְּבוּן אֵלִין לְכוּן לְגוֹרְתָּ דִין לְדִרְכוּן כָּל
 30 כָּל דִּי קְטוּל נֶפֶשׁ לְפִים מְהִירִין וַיִּקְטוּל יֵת קְטוּלָא וְסִתִּיד כְּאִנְשׁ לְמִקְטוּל
 31 וְלֹא תִקְבְּלוּן מִמּוֹן עַל
 32 וְלֹא תִקְבְּלוּן מִמּוֹן לְמַעֲרֹזָא לְקִרְיָת שִׁיבֻתִּיהָ לְמִיתָב לְמִיתָב בְּאַרְעָא עַד
 33 וְלֹא תִתְּבוּן יֵת אֲרָעָא דְאַחֲוִין יִתְבִּין בָּהּ אֲרִי דָם הוּא יִתְּבוּן יֵת אֲרָעָא וְלֹא יִתְכַּפֵּר עַל דָּם
 34 וְלֹא תִסְמְכוּ יֵת אֲרָעָא דְאַחֲוִין יִתְבִּין בָּהּ דְשִׁכְנִיתִי שְׂרִיא בְּגִנָּה אֲרִי אֲנָא וַיִּשְׁכְּנִיתִי שְׂרִיא
 לו
 1 וַיִּקְרְבוּ רִישֵׁי אֲבוֹתָא לְזֹרְעִית בְּנֵי גִלְעָד בֶּר מְכִיר בֶּר מְנַשֶּׁה מִזִּמְנֵי בְנֵי יוֹסֵף וְקִדְּמוּ וְכִרְבִּיא רִישֵׁי אֲבוֹתָא
 2 וַיִּדְבְּרוּ יֵת אֲרָעָא בְּאַחֲסָנָא בְּעִדְבָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְרִבּוּנֵי אֲחִפְקָד בְּמִימְרָא דִּי לְמִיתָב
 וַיִּתְּבוּן אֲחִיבָּהּ צִלְפַּחַד אֲחִיבָּהּ לְבָנְתִּיהָ:

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּתְּבוּן אֲחִיבָּהּ צִלְפַּחַד אֲחִיבָּהּ לְבָנְתִּיהָ

²⁴ Et iudicabit congregatio inter eum qui percussit ²⁵ et inter propinquum sanguine secundum iudicia hæc. ²⁶ Et auferet congregatio homicidam a propinquo sanguine, et restituent eum congregatio in ciuitatem confugij eius, quò confugit, et habitabit ibi quousque moriatur sacerdos magnus, quem vixerunt eum oleo sancto.

²⁷ Si autem exitu exierit homicida terminos ciuitatis, in quam confugit illuc.

²⁸ Et inuenerit eum propinquus sanguine extra terminos ciuitatis confugij eius, et occiderit propinquus sanguine homicidam, non reus est.

²⁹ In enim ciuitate confugij eius habitet quousque moriatur sacerdos magnus; et postquam mortuus fuerit sacerdos magnus, reuertetur homicida in terram possessionis sue.

³⁰ Et erunt hæc vobis in iustificationem iudicij in generationes vestras in omnibus habitationibus vestris.

³¹ Omnis qui occiderit animam, per testes occidet homicidam, et testis unus non testificabitur in animam ut moriatur.

³² Et non accipietis redemptionem pro anima ab homicida reo existente ut interficiatur, morte enim morietur.

³³ Et non accipietis redemptionem ut fugiat in ciuitatem confugiorum, ut rursus habitet in terra, quousque moriatur sacerdos magnus.

³⁴ Et non polluatis terram in qua vos habitatis in ea, nam sanguis hic polluit terram, et non expiabitur terra a sanguine effuso super eam, sed in sanguine effundentis.

³⁵ Et non polluetis terram in qua habitatis in ea, in qua ego commoror inter vos: ego enim sum Dominus habitans in medio filiorum Israel.

CAP. XXXVI.

¹ ET accesserunt principes familiarum tribus filiorum Galaad filij Machir, filij Manasse ex tribu filiorum Ioseph, et locuti sunt coram Moysè, et coram Eleazar sacerdote, et coram principibus domorum familiarum filiorum Israel. ² Et dixerunt, Domino nostro præcepit Dominus reddere terram hereditatis in sorte filijs Israel, et Dñs præcepit Dñs dare hereditatē Salphaad fratris nostri filiabus eius.

²⁴ καὶ κρινεῖ ἡ σὺναγωγὴ δὴ ἀμέθεν ἑπατάξαντο καὶ δὴ ἀμέθεν ἑαγχιθύνοντο τὸ αἷμα καὶ τὰ κείμενα ταῦτα.

²⁵ καὶ ἐξελεῖται ἡ σὺναγωγὴ τὸν φονδύσαντα ἀπὸ ἑαγχιθύνοντο τὸ αἷμα, ὃς ἀποκαταστήθουσιν αὐτὸν ἡ σὺναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν ἑφυγαδουτηρίαις αὐτοῦ, ὃς κατέφυγεν, ὃς κατεκίσει ἐκεῖ ἕως δὴ ἀποθῇ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τὰ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. ²⁶ ἐδὴ ὃς ἐξῆλθῃ ὁ φονδύσας τὰ ὄρια τῆς πόλεως εἰς ἡὺ κατέφυγεν ἐκεῖ.

²⁷ ὃς δὴ αὐτὸν ὁ ἀγχιθύνων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως κατέφυγῃς αὐτοῦ, ὃς φονδύσῃ ὁ ἀγχιθύνων τὸ αἷμα τὸν φονδύσαντα, ὃς ἐνοχός ἐστιν. ²⁸ ἐν γὰρ τῇ πόλει τῇ κατεφυγῃς αὐτοῦ κατεκίετο ἕως ἀποθῇ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας· καὶ μὴ τὸ ἀποθῇ εἶναι τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐπαναστασίᾳ (ἐξ) ὁ φονδύσας εἰς τὴν γῆν τῇ κατεχέσεως αὐτοῦ.

²⁹ καὶ ἔσονται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματός εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατεκίαις ὑμῶν.

³⁰ πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονδύσει τὸν φονδύσαντα, ὃς μάρτυς εἰς ὃς μαρτυρήσῃ ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν.

³¹ καὶ ἐλήψεθε λύτρα περὶ ψυχῆς ὅσας φονδύσαντος ἑνόχου ὄντος δὴ αὐρεθῶμαι, θανάτῳ γὰρ θανατωθή(εξ).

³² καὶ ἐλήψεθε λύτρα ἑφυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδουτηρίων, ἑπάλιν κατεκίει ἐπὶ γῆς, ἕως δὴ ἀποθῇ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας.

³³ καὶ ἐμὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν ἐφ' ἧς ὑμεῖς κατεκίετε ἐπ' αὐτῆς, τὸ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν. ὃς ὃς ἐξήλασεν) ἡ γῆ ἀπὸ ἑαίματος ἑκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ἑαίματος ἑκχέοντος.

³⁴ καὶ ἐμιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς κατεκίετε ἐπ' αὐτῇ, ἐφ' ἧς ἐγὼ κατεσκύω ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ κατεσκύων ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.

λς.

¹ Καὶ προσήλθον ὁ ἀρχόντες πατρῶν φυλῆς υἱῶν γαλαὰδ υἱὸς μαχὶρ υἱὸς μανασσῆ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντι μουσῆ, ὃς ἐναντι ἐλεάζαρ ἑιερέως, ὃς ἐναντι τῶν ἀρχόντων οἰκῶν πατρῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.

² καὶ εἶπον, τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῇ κληρονομίᾳς ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ. ὃς τῷ κυρίῳ σωεταξέ κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν σαλπαὰδ ἑ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS. TRANSLATIO.

²⁴ Iudicabit cœtus inter percussorem & inter propinquum sanguinis iuxta iudicia hæc. ²⁵ Et liberabit cœtus occisorem de manu consanguinei occisi, & reducent illum in urbem refugij sui ad quam fugerat, & habitabit in ea donec moriatur sacerdos magnus qui vinctus est oleo sancto.

²⁶ Si autem egrediens egressus fuerit homicida termino urbis refugij sui ad quam fugerat: ²⁷ Et inuenerit eum propinquus sanguinis extra terminum urbis refugij sui, & occiderit consanguineus occisi homicidam, non erit reus sanguinis.

²⁸ In urbe enim refugij sui manebit donec moriatur sacerdos magnus, & postquam mortuus fuerit sacerdos magnus, reuertetur occisor in terram possessionis sue. ²⁹ Et erunt hæc vobis in generationibus vestris, in cunctis habitationibus vestris.

³⁰ Omnis qui occiderit animam, per testes occidatur homicida, & testis unus non testificabitur in morte hominis. ³¹ Et non accipietis pecuniam pro homine homicida qui est reus occisionis, sed occisione occidetur.

³² Neque accipietis pecuniam ab eo qui fugit in urbem refugij, ut reuertatur, & habitet in terra, donec moriatur sacerdos. ³³ Neque contaminetis terram in qua vos habitatis, quia sanguis contaminat terram, & terra non expiabitur a sanguine innocente qui effusus est in ea nisi per sanguinem eius qui effudit eum.

³⁴ Et non polluatis terram in qua vos habitatis, quia maiestas mea manet in medio eius: Quia ego Dominus, & maiestas mea habitat in medio filiorum Israel.

CAP. XXXVI.

¹ Accesserunt autem principes patrum familiarum filiorum Galaad filij Machir, filij Manasse de cognatione filiorum Ioseph, & locuti sunt coram Moysè, & coram ducibus, & principibus patrum filiorum Israel. ² Atque dixerunt, Dominus meus præcepit ut daretur terra per sortem in possessionem filijs Israel, & domino meo mandatum est per verbum Domini ut daretur possessio Salphaad fratris nostri filiabus eius.

* Et erunt vni tribuum filiorum Israel uxores, 3
& auferetur fors earum de possessione patrum nostrorum, & apponetur in hereditatem tribus, quibus fuerint uxores, & ex sorte hereditatis nostræ auferetur.

* Si autem fuerit ablatio filiorum Israel, & ad- 4
detur hereditas earum ad hereditatem tribus quibus fuerint uxores, & ab hereditate tribus patrum nostrorum auferetur hereditas earum.

* Et præcipit Moyses filiis Israel per præceptum 5
Domini, dicens: Sic tribus filiorum Joseph dicunt:

* Hoc verbum quod præcepit Dominus filiabus 6
Salphaad, dicens: Cuius placuerit corâ eis sint uxores, veruntamen de populo patris earum sint uxores.

* Et non reuertetur hereditas filijs Israel à tri- 7
bu in tribum, quoniam quilibet in hereditate tribus paternæ adhærebit filij Israel.

* Et omnis filia propinqua hereditatem ex tri- 8
bus filiorum Israel, vni eorum qui ex populo patris sui erunt uxores, ut propinqui sint filij Israel quilibet hereditatem paternam suam.

* Et non circumuertetur hereditas ex tribu in 9
tribum aliam, sed quilibet in hereditate sua adhærebunt filij Israel.

* Quemadmodum præcepit Dominus ad Moy- 10
sen, sic fecerunt filiae Salphaad.

* Et fuerunt Maala & Thersa, & Egla, & 11
Melcha, & Noa filiae Salphaad, consobrinis suis.

* De populo Manasse filiorum Joseph fuerunt 12
uxores, & fuit hereditas earum in tribu populi patris sui.

* Hæc præcepta & iustificationes, & iudicia, 13
quæ præcepit Dominus in manu Moysi filiis Israel, in Occidente Moab in Jordane contra Hiericho.

* καὶ ἐὼν ἐν τῶν φυλῶν υἱὸν Ἰσραὴλ γυναῖκες, & ἀφαι-
ρεθῇ(εῖ) ὁ κλῆρ ὁ αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων
ἡμῶν, & πωρεθῇ(εῖ) εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς δὲ
γίνονται γυναῖκες, & ἐκ τῆς κλήρας τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀ-
φαιρεθῇ(εῖ). * ἐδὼ ὅ γινῇ ἡ ἀφαίρεσις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, &
πωρεθῇ(εῖ) ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς
φυλῆς οἷς ἐδὼ γίνονται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυ-
λῆς πατέρων ἡμῶν ἀφαιρεθῇ(εῖ) ἡ κληρονομία αὐτῶν.

* καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ πωρεάγ-
ματος κυρίου, λέγων· ἔστω φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι.

* τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος ταῖς θυγατέρας σαλ-
παὰδ, λέγων, ὅτι δὲ ἐσθὲ ἐναντίον αὐτῶν ἔσταν γυναῖκες,
πλὴν ἐκ τῆς δῆμου τῆς πατρὸς αὐτῶν ἔσταν γυναῖκες.

* καὶ ἐχὶ περιεραφῇ(εῖ) ἡ κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυ-
λῆς τῆς πατρικῆς πωροκολληθῇ(εῖ) ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ.

* & πᾶσα θυγάτηρ ἀγχεδύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν
φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῶν ἐκ τῆς δῆμου τῆς πατρὸς αὐτῆς ἐὼν-
ται γυναῖκες, ἵνα ἀγχεδύσωσιν ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν
κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτῆς.

* καὶ ἐπεριεραφῇ(εῖ) κλῆρ ὁ ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἐτέ-
ραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτῆς πωροκολληθῇ(εῖ)
ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ. * ὃν τρόπον συνέταξε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
ἔστω ἐποίησαν θυγατέρες σαλπαὰδ.

* καὶ ἐγένοντο μααλὰ, & θερσα, & αἰγλὰ, & μελχα, &
νοὰ θυγατέρες σαλπαὰδ, τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν,

* ἐκ τῆς δῆμου Μανασσῆ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγέννησαν γυναῖκες.
& ἐγέννηθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δῆμου τοῦ
πατρὸς αὐτῶν. * αὗται αἱ ἐντολαὶ & τὰ δικαιώματα & τὰ
κρίματα, ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τῇ ὁρδῶν καὶ ἱερὶχώ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Eruntque uxores alicui de filiis tribuum filiorum Israel, & minuetur possessio earum à possessione patrum nostrorum, & addetur ad posses-
sionem tribus cui fuerint uxores, & de sorte hereditatis nostræ minuetur.

* Et cum fuerit Iubileus filiis Israel, addetur possessio earum ad
possessionem tribus cui fuerint uxores, & de possessione tribus patrum nostrorum minuetur possessio earum.

* Præcepitque Moyses filiis
Israel iuxta verbum Domini, dicens: Rectè tribus filiorum Joseph loquitur.

* Iste est sermo quem præcepit Dominus super filiabus Sal-
phaad, dicens, Quibus placuerit in oculis suis sint uxores, veruntamen hominibus cognationis tribus patris sui sint uxores.

* Et non
transferatur hereditas filiorum Israel de tribu in tribum, sed singuli possessioni tribus patrum suorum adhærebunt filij Israel.

* Et omnis filia hæres possessionis de tribu filiorum Israel vni de familia tribus patris sui sit in uxorem, ut hæreditent filij Israel singuli posses-
sionem patrum suorum.

* Et non transferatur possessio de vna tribu in aliam tribum, sed unusquisque tribuum filiorum Israel adhæreat
possessioni suæ.

* Sicut præceperat Dominus Moysi, ita fecerunt filiae Salphaad.

* Et fuerunt in uxores Maala & Thersa, & Egla, &
Melcha, & Noa filiae Salphaad, filiis patris sui.

* In cognatione filiorum Manasse filij Joseph fuerunt in uxores, & fuit possessio earum in
tribu familiae patris earum.

* Hæc sunt præcepta & iudicia quæ mandauit Dominus per Moysen filiis Israel in campestribus Moab iuxta
Iordanem Hiericho.

Finis Numeri.

EX REGIS CATHOLICI MANDATO

Benedictus Arias Montanus D. Th. recensuit & probauit.

B. Arias Montanus

E c

CAP. I.

HÆC verba quæ locutus est Moyses 1
omni Israhel trans Jordanem in deserto
ad Occidentem prope rubrum mare in-
ter Pharan, Thophel, & Laban, &
Aferoth, & Aurifodinas.

* Undecim dierum ex Oreb via super montē Seir 2
usque ad Cades-barne.

* Et factum est in quadragesimo anno in unde- 3
cimo mense prima mensis, locutus est Moyses ad o-
mnes filios Israhel iuxta omnia quæcunque præcepit
ei Dominus ad illos;

* Postquam percussit Seon regem Amorraeorum 4
qui habitavit in Efebon, & Og regem Basan qui
habitavit in Astaroth & in Edrain:

* Trans Jordanem in terra Moab, cæpit expla- 5
nare Moyses legem hanc, dicens:

* Dominus Deus noster locutus est nobis in Cho- 6
reb, dicens: Sufficiat vobis habitare in monte hoc.

* Reuertimini & discedite vos & ingrediemi- 7
ni in montē Amorraeorum, & ad omnes circumba-
bitatores Araba ad montem, & campum, & ad
meridiem & maritimam terram Chananæorum et
Antilibanon, usque ad flumen magnum, flumen
Euphratem.

* En tradidi coram vobis terram, ingredientibus 8
possidete terram, quam iuravi patribus vestris
Abraham, & Isaac, & Jacob dare eis & semini eo-
rum post eos.

* Et dixi ad vos in tempore illo, dicens: Non po- 9
tero solus ferre vos.

* Dominus Deus vester multiplicavit vos, & 10
ecce estis hodie sicut astra celi multitudine.

* Dominus Deus patrum vestrorum addat vo- 11
bis ut sitis millies pluries, & benedicat vobis si-
cut locutus est vobis.

* Quomodo potero solus ferre laborem vestrum 12
& pondus vestrum & iurgia vestra?

* Date ex vobis viros sapientes & gnaros & 13
intelligentes in tribus vestras, & statuam eos su-
per vos duces vestros.

* Et respondistis mihi, & dixistis, Bonum ver- 14
bum quod locutus es facere.

α.

Υτοι ὁ λόγος ἐλάλησε μουσῆς παντὶ Ἰσρα-
ὴλ πέραν τῆς Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμὰς
πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀπὸ μέθης φαράν
τοφὸν καὶ λοβὸν καὶ αὐλὸν καὶ καταχεύσεα.

* Ἐνδεκά ἡμερῶν ἐν χωρὶς ὁδὸς ἐπ' ὄρεος σὴρ ἕως καδῆς
βαρνῆ. * καὶ ἐχρήσθη ἐν τῷ τεσσαρακοσῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ
μυῖα μίᾳ τοῦ μυῖος, ἐλάλησε μουσῆς πρὸς πάντας τοὺς
Ἰσραὴλ καὶ πάντα ὅσα ἐνείλετο ἀπὸ κυρίου πρὸς αὐτούς,
* καὶ ἡ πατάξαι τὴν σὴὼν βασιλέα ἀμορραίων τὴν κατι-
κήσαντα ἐν ἐσεβῶν, καὶ ὡς βασιλέα τῆς βασάν τὴν κατικῆ-
σαντα ἐν ἀσαρώθ καὶ ἐν ἐδραίν.

* ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ μαάβ, ἤρξατο διασαφῆ-
σαι μουσῆς τὸν νόμον τοῦτον, λέγων·

* κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν χωρὶς, λέγων·
ικανέσθω ὑμῖν κατὰ κῆν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.

* Ὑπιστάφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρεος
ἀμορραίων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιόικους ἀραβά, εἰς ὄρεος
καὶ πεδίου, καὶ πρὸς λίβα, καὶ παραλίαν γῆν χανααίων, καὶ
ἀπὸ λίβανος ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ δι-
φράτου.

* Ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν, ὡς ὥμοσα τοῖς πατέρας ὑμῶν τῷ
ἀβραάμ, καὶ τῷ ἰσαάκ, καὶ τῷ ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς.

* καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, ὁ διωθή-
σθαι μόνον φέρειν ὑμᾶς.

* κύριε ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδὲ ἐστὶ τῆμε-
ρον ὥστε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὰ πλήθει.

* κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσείη ὑμῖν ὥς ἐστὶ
χιλιοπλασίως, καὶ διλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν.

* πᾶς διωθήσθαι μόνον φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπό-
στασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀπὸ διλογίας ὑμῶν;

* δότε ἑαυτοῖς ἀνδρας θοροὺς καὶ ἐπισήμονας καὶ σωετούς
εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, καὶ κατὰ σῆσω αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς ἡγουμέ-
νους ὑμῶν.

* καὶ ἀπεκρίθητέ μοι, καὶ εἶπατε, καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλη-
σας ποιῆσαι.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. I.

HÆC sunt verba quæ locutus est Moyses cum omni Israhel trans Iordanem: corripuit eos eo quod peccauerunt in deserto, & quia irritauerunt Deum in campestribus contra mare rubrum, & in Pharan ubi murmurati sunt aduersus manna, & in Aferoth ubi irritauerunt Deum super carnes, & in eo quod fecerunt vitulum aureum. Iter undecim dierum est de Oreb per viam montis Seir usque ad Cades-barne.

* Et factum est in quadragesimo anno in undecimo mense, primo die mensis, locutus est Moyses cum filiis Israhel iuxta omnia quæ præceperat Dominus ut diceret eis.

* Postquam percussit Seon regem Amorraeorum qui habitabat in Efebon, & Og regem Basan qui habitabat in Astaroth in Edrai; Trans Iordanem in terra Moab cæpit Moyses explanare doctrinam legis huius, dicens: Dominus Deus no-

ster locutus est nobiscum in Oreb, dicens: Sufficit vobis quod mansistis in hoc monte. Reuertimini & mouete castra vestra & ingredimini

in montem Amorraei, & in omnia vicinia eius, quæ sunt in campestribus & in monte, & in humilioribus locis, & in austro, & in portibus maris in terram Chananæorum, & Libani usque ad fluvium magnum qui est fluvius Euphrates. Videte quod tradidi terram in conspectu vestro.

Ingedimini & possidete terram super quam iuravit Dominus patribus vestris Abraham, Isaac, & Iacob, ut daret eam illis & filiis eorum post eos. Dominus Deus vester multiplicavit vos, & ecce vos estis hodie sicut stellæ cæli in multitudine.

* Et dixi vobis in tempore illo, dicens: Non possum ego solus sustinere vos. Dominus Deus patrum vestrorum addat super vos millies super id quod nunc estis, & benedicat vobis sicut locutus est vobis.

Quomodo sustinebo ego solus laborem vestrum & negotia vestra & iudicia vestra? Et respondistis mihi atque dixistis, Rectum est verbum quod locutus es ut faciamus.

* ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידעים ואתם ראשים עליכם שרי אלפים
 ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושרים
 לשבטיכם: * ואצוה את שפטיכם בעת
 ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
 בין איש ובין אחיו ובין גרו:
 * לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון
 לא תגדלו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
 והדבר אשר יקשר מכם תקרבון אלי ושמעתיו:
 * ואצוה אתכם בעת ההיא את כל הדברים
 אשר העשון: * ונסע מחרב ונלך את כל
 המדבר הגדול והנודל ההוא אשר ראיתם
 דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו ואתנו
 ונבא עד קדש ברנע: * ואמר אלכם באתם
 עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
 * ראיה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ
 עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל
 הר אירא ואל תחור: * ותקרבון אלי כלכם
 ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו
 את הארץ וישבו ואתנו דבר את הדרך אשר
 נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
 * וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר
 אנשים איש אחד לשבט: * ויפנו ויעלו ההרה
 ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: * ויקחו בידם
 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו ואתנו דבר ויאמרו
 טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: * ולא
 אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם:
 * ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתרת אתנו ביד האמרי
 להשמידנו:

15 * Tuliq; de tribubus vestris viros sapientes
 & nobiles, & constitui eos principes tribunos
 & centuriones, & quinquagenarios, ac deca-
 nos, qui docerent vos singula.

16 * Præcipiq; eis, dicēs: Audite illos, & quod
 iustum est iudicate. Siue ciuis sit ille siue pere-
 grinus;

17 * Nulla erit distantia personarum.
 Ita paruum audietis vt magnum, nec accipie-
 tis cuiusquam personam, quia Dei iudicium
 est. quod si difficile vobis visum aliquid fue-
 rit, referte ad me, & ego audiam.

18 * Præcipique omnia quæ facere deberetis.

19 * Profecti autem de Oreb transiuimus per
 eremum terribilem & maximam solitudinē,
 quam vidistis per viam montis Amorræi, si-
 cut præceperat Dominus Deus noster nobis.
 Cūque venissemus in Cades-barne;

20 * Dixi vobis, Venistis ad montem Amor-
 ræi, quem Dominus Deus noster daturus est
 nobis.

21 * Vide terram quam Dominus Deus tuus
 dabit tibi. Ascende & posside eam sicut locu-
 tus est Dominus Deus noster patribus tuis.
 Noli timere, nec quicquam paueas.

22 * Et accessistis ad me omnes atque dixistis,
 Mittamus viros qui considerent terram, &
 renuntient per quod iter debeamus ascende-
 re, & ad quas pergere ciuitates.

23 * Cūque mihi sermo placuisset, misi ex
 vobis duodecim viros singulos de tribubus
 suis.

24 * Qui cū perrexissent in montana, vene-
 runt vsque ad vallem Botri; & considerata
 terra,

25 * Sumentes de fructibus eius vt ostende-
 rent vbertatem, attulerunt ad nos atque di-
 xerunt: Bona est terra quam Dominus Deus
 noster daturus est nobis.

26 * Et nolulistis ascendere; sed increduli ad
 sermonem Dei vestri,

27 * Murmurastis in tabernaculis vestris, atq;
 dixistis: Odit nos Dominus, & idcirco eduxit
 E nos de terra Ægypti, vt traderet nos in manu
 Amorræi, atque deleret.

תרגום אונקלוס

15 ודבריה יר רישי שבטיכון גברין חכמיין ומגדעין ומגדעין ויהוה רישין עליכון רבני אלפין ורבני מאותא רבני חמשיין
 ורבני עשריותא וסרכין לשבטיכון: *
 16 ופקידית יר ריניכון בעדנא ההוא למימר שמעון בין אחיכון ודינא קשטא בין גבר
 17 לא תשחמודעון אפין דינא מילי ועירא כרבא תשמעון לא תדחלו מקדס אנש ארי דינא
 18 ופקידית יתכון בעדנא ההוא יר כל פתגמא דתעבדון: * ונטלנא מחורב
 19 ויבאנו עד נחל אשכל וירגלו אתה: * ויקחו בידם
 20 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו ואתנו דבר ויאמרו
 21 טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: * ולא
 22 אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם:
 23 * ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 24 הוציאנו מארץ מצרים לתרת אתנו ביד האמרי
 25 להשמידנו:

* Et accepi ex vobis viros sapientes, & gnaros, & intelligentes in tribus vestras, et statui eos præesse inter vos tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decuriones, & magistros iudicibus vestris.

* Et præcepi iudicibus vestris in tempore illo, dicens: Audite inter fratres vestros, & iudicate iustè inter virum & inter fratrem eius, & inter aduenam eius.

* Non cognoscetis faciem in iudicio, secundum paruum & magnum iudicabis, non distingues faciem hominis, quia iudicium Dei est, & verbum quod durum fuerit, feretis illud ad me à vobis, & audiam illud.

* Et præcepi vobis in tempore illo omnia verba quæ facietis.

* Et profecti ex Oreb transiimus omne desertum magnum & terribile illud, quod vidistis per viam montis Amorraei, sicut præcepit Dominus Deus noster nobis, & venimus vsque ad Cadesbarne.

* Et dixi ad vos, Venistis vsque ad montem Amorraei, quem Dominus Deus vester dat vobis.

* Ecce tradidit vobis Dominus Deus vester ante faciem vestrâ terram, ascendentes possidete quemadmodum dixit Dominus Deus patrum nostrorum vobis, ne timeatis neq; formidetis.

* Et accessistis ad me omnes vos, & dixistis, Mittamus viros priores nobis, & cõsiderent nobis terram, & annuncient nobis responsonem viam per quam ascendemus in ea, & ciuitates in quas ibimus in eas.

* Et placuit coram me verbum, & accepi ex vobis duodecim viros virum unum per tribum.

* Et reuersi ascenderunt in montem, & venerunt vsque ad vallem Botri, & cõsiderauerunt eam.

* Et acceperunt in manibus suis de fructu terræ, & attulerunt ad nos, & dixerunt, Bona terra, quam Dominus Deus noster dat nobis.

* Et non voluistis ascendere, & non credidistis verbum Domini Dei vestri. * Et murmurastis in tabernaculis vestris, & dixistis, Quia odit Dñs nos, eduxit nos de terra Egypti vt traderet nos in manus Amorraeorum, & perderet nos.

15 * καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἀνδρας ὄφεις, & ἐπισήμονας, καὶ συνελθὼς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, & κατέστησα αὐτὰς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, & ἑκατοντάρχους, & πεντηκοντάρχους, & δεκαρχούς, & γραμματεῖς αἰσχυροὺς τοῖς κριταῖς ὑμῶν.

16 * καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακρίετε δυνάμειν πάντων ἀδελφῶν ὑμῶν, & κρίνετε δικαίως δυνάμειν ἀνδρὸς & δυνάμειν ἀδελφοῦ αὐτοῦ, & δυνάμειν παροισχυροῦ αὐτοῦ.

17 * ὅτι ἐπιγνώσεσθε παροισχυρον ἐν κρίσει, καὶ τὸν μικρόν & τὸν μέγαν κρινεῖς, καὶ μὴ ὑποσείλῃς παροισχυρον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις ἐστὶ θεοῦ ἐστὶ· & τὸ ῥῆμα ὃ ἐδὴ σκληρὸν ἦ, ἀντίσσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμὲ ἀφ' ὑμῶν, & ἀκράθμαι αὐτό.

18 * καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους τοὺς ποιήσετε.

19 * καὶ ἀπάραντες ἐν χωρὶς ἐπορεύθημεν πάντες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην, & τὴν φοβεράν ἐκείνην, καὶ ἴδετε ὁδὸν τοῦ ὄρους τοῦ ἀμωρραίου, καὶ ὅτι ἐνείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν, & ἤλθομεν ἕως κάδης βαρνῆ.

20 * & εἶπα πρὸς ὑμᾶς, ἦλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ ἀμωρραίου, ὃ ὁ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

21 * ἴδετε παραδεδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς παροισχυρον ὑμῶν τὴν γῆν, δυνάστες κληρονομεῖτε ὃν τρόπον εἶπε κύριος ὁ θεὸς πάντων πατέρων ἡμῶν ὑμῖν· μὴ φοβῆσθε, μηδὲ δειλιάσητε.

22 * καὶ παροισχυράτε μοι πάντες ὑμεῖς, & εἶπατε, ὑποσείλωμεν ἀνδρας παροισχυροὺς ἡμῶν, καὶ ἐφοδυσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ δυνάστεται ἡμῖν ὑποκρίσιν τὴν ὁδὸν δι' ἧς δυνάβησόμεθα ἐν αὐτῇ, & τὰς πόλεις εἰς αἷς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς.

23 * καὶ ἤρρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ τὸ ῥῆμα, & ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἀνδρας, ἀνδρα ἑνα καὶ φυλὴν.

24 * καὶ ὑποσχεφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦλθον ἕως φάραγος ὁδοῦ, & κατεσκόπευσαν αὐτήν. * & ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς γῆς, & κατέλιπον πρὸς ἡμᾶς, & ἔλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ, καὶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.

26 * καὶ ὅτι ἠβελήσατε ἀντιλέγειν, καὶ ἠπειθήσατε τὰ ῥήματα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

27 * & διεγογγύσατε ἐν ταῖς σκηναῖς ὑμῶν, & εἶπατε, διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐν γῆς αἰγυπτιᾷ παραδοῦναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἀμωρραίων, & ἐξολοθρῶσαι ἡμᾶς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

15 Et tuli principes tribuum vestrarum viros sapientes, & scientes, & constitui eos principes super vos tribunos & centuriones, & quinquagenarios, & decuriones, & præfectos in tribubus vestris.

16 Et præcepi iudicibus vestris in tempore illo, dicens, Audite inter fratres vestros, & iudicate rectè inter virum & inter fratrem suum, & inter peregrinum.

17 Non accipietis personam in iudicio. Verba parui audietis sicut verba magni; ne timeatis à facie hominis, quoniam iudicium Dei est, & rem quæ fuerit vobis difficilis, referetis ad me & audiam illam.

18 Præcepique vobis in tempore illo omnia verba quæ facere deberetis.

19 Et profecti sumus de Oreb, & ambulauimus per omne desertum illud magnum, & terribile quod vidistis per viam montis Amorraei, sicut præcepit Dominus Deus noster, & venimus vsque ad Cadesbarne.

20 Et dixi vobis, Venistis vsque ad montem Amorraei quem Dominus Deus noster dabit nobis.

21 Vide quod tradidit Dominus Deus tuus terram in conspectu tuo: ascende & posside eam, sicut locutus est tibi Dominus Deus patrum tuorum, ne timeas neque formides.

22 Et accessistis ad me omnes vos, & dixistis, Mittamus viros ante nos, & explorent nobis terram, & referant ad nos verbum per quam viam ascendere debemus, & ad quas vrbes veniemus.

23 Et placuit sermo in oculis meis, & tuli ex vobis duodecim viros, virum vnum de vnaquaque tribu.

24 Et perrexerunt & ascenderunt in montem, & venerunt vsque ad torrentem Botri, & explorauerunt terram illam.

25 Et tulerunt in manibus suis de fructu terræ, & retulerunt nobis verbum, & dixerunt: Bona est terra quam Dominus Deus noster dabit nobis.

26 Et nolulistis ascendere, & rebellastis contra verbum Domini Dei vestri.

27 Et murmurastis in tabernaculis vestris atque dixistis, Quia odio habuit nos Dominus, eduxit nos de terra Egypti vt traderet nos in manu Amorraei, vt consumeret nos.

* אָנֹכִי אֲנַחֲנוּ עֲלֵיכֶם וְאֶחָיוֹ הַמִּסּוֹ אֶת־לִבְכֶּנּוּ
 לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרַם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדוֹלוֹת וּבְצוּרוֹת
 בְּשָׁמַיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם : * וְאָמַר
 * אֱלֹהֵיכֶם לֹא־תַעֲרָצוּן וְלֹא־תִירָאוּן מֵהֶם : * יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֶם לָכֶם כָּל־אֲשֶׁר
 עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם : * וּבִמְדָּבָר אֲשֶׁר
 רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא אִישׁ
 אֶת־בְּנוֹ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם עַד־בָּאֲכֶם עַד־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה : * וּבִדְבַר הַזֶּה אֵינְכֶם מֵאֲמִינִים
 בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם : * הֵהָלַךְ לִפְנֵיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר
 לָכֶם מִקּוֹם לְחַנְתְּכֶם בְּאֵשׁ לַיְלָה לִרְאֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ
 אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ וּבַעֲנֵן יוֹמָם : * וַיִּשְׁמַע יְהוָה
 אֶת־קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר : * אִם־
 יֵרָאֶה אִישׁ בְּאַנְשֵׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הַזֶּה הוֹדוּ אֶת־
 הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְתַתָּהּ לְאַבְתִּיכֶם :
 * וְזוֹלָתִי כָּל־בֶּן־יִפְנֶה הוּא יִרְאֶנּוּ וְלוֹ־אֶתְּןָ אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר דֶּרֶךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרֵי
 יְהוָה : * גַּם־בִּי הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגַלְלָכֶם לֵאמֹר גַּם־
 אֲתָה לֹא־תִבָּא שָׁם : * יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעָמֵד לִפְנֵיךָ
 הוּא יִבָּא שָׁמָּה אִתּוֹ חֹזֶק כִּי־הוּא יִנְחִלְנָה אֶת־
 יִשְׂרָאֵל : * וְטַפְכֶּם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹי יְהוָה וּבְנֵיכֶם
 אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הַמָּוֶה יִבָּאוּ שָׁמָּה
 וְלֹהֶם אֶתְנַנְּהוּ וְהֵם יִירָשׁוּהָ :
 * וְאַתֶּם פָּנּוּ לָכֶם וּסְעוּ הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יָם־
 סוּף : * וְהִזְעַנּוּ וְתֹאמְרוּ אֵלֵינוּ לִיהוָה
 אֲנַחֲנוּ נַעֲלֶה וְנִלְחַמְנוּ כָּל־אֲשֶׁר צִוֵּנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְתַחֲגֹרּוּ אִישׁ אֶת־כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ וְתַחֲיִנוּ
 לַעֲלֹת הַהָרָה : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵינוּ אָמַר לָהֶם לֹא
 תַעֲלוּ וְלֹא־תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִגְּפּוּ
 לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם :

* Quò ascendemus? nuntij terruerunt cor
 nostrum, dicentes: Maxima multitudo est, &
 nobis statura procerior. Vibes magnæ, & ad
 cælum vsq; munitæ. filios Enachim vidimus
 ibi. * Et dixi vobis, Nolite metuere, nec
 timeatis eos.
 * Dominus Deus qui ductor est vester pro
 vobis ipse pugnabit, sicut fecit in Ægypto
 cunctis videntibus.
 * Et in solitudine ipsi vidistis. Portauit te
 Dominus Deus tuus vt solet homo gestare
 paruulum filium suum in omni via per quam
 ambulastis, donec veniretis ad locum istum.
 * Et nec sic quidē credidistis Domino Deo
 vestro;
 * Qui præcessit vos in via, & metatus est lo
 cum in quo tentoria figere deberetis, nocte
 ostendens vobis iter per ignem, & die per co
 lumnam nubis. * Cúmque audisset Dñs vo
 cem sermonum vestrorum, iratus iurauit & ait:
 * Non videbit quispiam de hominibus ge
 nerationis huius pessimæ, terram bonam quā
 iuramento pollicitus sum patribus vestris;
 * Præter Caleb filium Iephone: ipse enim
 videbit eam, & ipsi dabo terram quam calca
 uit, & filiis eius, quia secutus est Dominum.
 * Nec miranda indignatio in populum, cū
 mihi quoque iratus Dominus propter vos di
 xerit, Nec tu ingredieris illuc.
 * Sed Iosue filius Nun minister tuus, ipse
 intrabit pro te; hunc exhortare & roborare, &
 ipse sorte terram diuidet Israeli.
 * Paruuli vestri de quibus dixistis quòd ca
 ptiui ducerentur, & filij qui hodie boni ac ma
 li ignorant distantiam, ipsi ingredientur, &
 ipsis dabo terram & possidebunt eam.
 * Vos autem reuertimini & abite in solitu
 dinem per viam maris rubri. * Et respon
 distis mihi, Peccauimus Domino, ascēdemus
 & pugnabimus sicut præcepit Dñs Deus no
 ster. Cúmque instructi armis pergeretis in mon
 tem; * Ait mihi Dñs, Dic ad eos, Nolite
 ascendere neque pugnetis. Non enim sum vo
 biscum, ne cadatis coram inimicis vestris.

תרגום אונקלוס

* לֹא־אֲנַחְנָא מְלָקִין אֶתְחַנְּנָא חֲבֵרֵינוּ לִבְנֵי לְמִימְרָא עִם רַב וְתַקִּיף מִנְּנָא קְרוֹיָן רַבְרָבָן וְכִרְיָן עַד צִית שְׁמִיָּא וְאִף בְּנֵי גִבְרִיָּא חֲזִינָא תַּמָּן
 * וְאִמְרִית לָכוֹן לֹא תַחֲבִירוּ וְלֹא תִרְחִלּוּן מִנְּהוֹן : * וַיִּי אֱלֹהֵינוּ דְּמִדְבַּר קְדָמִיכוֹן מִימְרֵיהּ וַיֵּחַ לָכוֹן קֶרֶב כָּל דְּעִבְד עֲמִיכוֹן לְעֵינֵיכוֹן
 * וּבִמְדָּבָר דְּחִזִּיתָא דְּסוּבְרָךְ יִי אֱלֹהֵךָ קָמָא דְּסוּבְרָךְ גִּבְרָא יִתְבָּרִיָּה בְּכָל אֹרְחָא דְּחִלְיָתָךְ עַד מִיתִיכוֹן עַד אֶתְרָא דְּרִין
 * וּבִפְתַּחְמָא דְּרִין לִיתִיכוֹן מִמְּמִינָן בְּמִימְרָא דִּי אֱלֹהֵינוּ : * דְּמִדְבַּר קְדָמִיכוֹן בְּאֹרְחָא לְאַתְקִנָּאָה לָכוֹן אֶתְרָא בֵּית מִשְׁכָּן לְאַשְׁרֵי יִתְחַבֵּן
 * וְשִׁמְיָא קְדָם יִי יֵרָא קַל פְּתַחְמִיכוֹן וְרִגְזָא
 * אִם יִחְזִי גִבְרָא בְּגִבְרִיָּא הָאֵלִין דְּרָא בִּישָׁא דְּרִין יֵה אֶרְעָא טַבְחָא דְּקִיּוּמִית לְמִיתָן לְאַבְתִּיכוֹן : * אֱלֹהֵינוּ
 * כָּל־בֶּן־יִפְנֶה הוּא יִרְאֶנּוּ וְלוֹ־אֶתְּנָא אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דֶּרֶךְ־בָּהּ וּלְבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרֵי יְהוָה : * אִף עָלֵינוּ רִגְזָא מִן קְדָם יִי
 * יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעָמֵד לִפְנֵיכֶם הוּא יִבָּא שָׁמָּה אִתּוֹ חֹזֶק כִּי־הוּא יִנְחִלְנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל : * יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן הָעָמֵד לִפְנֵיכֶם הוּא יִבָּא שָׁמָּה אִתּוֹ חֹזֶק כִּי־הוּא יִנְחִלְנָה אֶת־יִשְׂרָאֵל : *
 * וְטַפְכֶּם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹי יְהוָה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הַמָּוֶה יִבָּאוּ שָׁמָּה : * וְטַפְכֶּם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹי יְהוָה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הַמָּוֶה יִבָּאוּ שָׁמָּה : *
 * וְאִתְּנָא לָכוֹן וְשׁוּלוֹ לְמִדְבָּרָא אֶרֶץ יִמָּא דְּסוּף : * וְאִתְּנָא לָכוֹן וְשׁוּלוֹ לְמִדְבָּרָא אֶרֶץ יִמָּא דְּסוּף : *
 * וְאִתְּנָא לָכוֹן וְשׁוּלוֹ לְמִדְבָּרָא אֶרֶץ יִמָּא דְּסוּף : * וְאִתְּנָא לָכוֹן וְשׁוּלוֹ לְמִדְבָּרָא אֶרֶץ יִמָּא דְּסוּף : *
 * וְאִתְּנָא לָכוֹן וְשׁוּלוֹ לְמִדְבָּרָא אֶרֶץ יִמָּא דְּסוּף : * וְאִתְּנָא לָכוֹן וְשׁוּלוֹ לְמִדְבָּרָא אֶרֶץ יִמָּא דְּסוּף : *

* Quò nos ascendimus? at fratres nostri auerte-
runt nostrum cor, dicentes: Gens magna & multa
& potentior nobis, & vrbes magnæ & muratæ
vsq; ad cælum, sed & filios Gigantū vidimus illic.
* Et dixi ad vos, Ne timeatis, neque formidētis

ab eis.
* Dominus Deus noster precedens ante faciem
vestram, ipse debellabit eos vobiscum iuxta omnia
quæcunque fecit nobis in terra Egypti.

* Et in deserto hoc, quod vidistis, quomodo por-
tauit te Dominus Deus tuus, sicut si quis portaret
homo filium suum, per omnem viam quamambu-
lastis, quousque venistis in locum hunc.

* Et in verbo hoc non credidistis Domino Deo
vestro;

* Qui antecedit prior vobis in via vt eligat vo-
bis locum, ducens vos in igne nocte demonstrans
vobis viam per quam ambulatis super eam, & in
nube die. * Et audiuit Dominus vocem sermo-

rum vestrorum, & indignatus iurauit, dicens:

* Si videbit quis virorum istorū prauorum ter-
ram bonam istam, quam iuraui patribus eorum;

* Præter Caleb filius Jephone, hic videbit eam,
& huic dabo terrā in quam ascendit, & filiis eius,
quia secutus est ipse ea quæ ad Dominum.

* Et mihi iratus est Dominus propter vos, di-
cens: Neque tu non intrabis illuc.

* Josue filius Nun qui astat tibi, hic introibit il-
luc: illum conforta, quia ipse sorte diuidet eam Is-
raeli.

* Et pueri vestri quos dixistis in rapina fore, &
omnis filius iuuenis, qui non vidit hodie bonum aut
malum, hi introibunt illuc, & his dabo eam, &
isti possidebunt eam.

* Et vos reuersi castrametati fuistis in deserta
via quæ super rubro mari.

* Et respondistis & dixistis mihi, Peccauimus
coram Domino Deo nostro: nos ascendentes pugna-
bimus iuxta omnia quæcunque præcepit Dominus
Deus noster nobis: & assumentes unusquisq; va-
sa bellica sua, & congregati ascendistis in montem.

* Et dixit Dominus ad me, Dic eis, non ascende-
tis neq; pugnabitis, non enim sum vobiscum, & nō
conteremini coram inimicis vestris.

* ποδὲς ἡμεῖς ἀναβαίνομεν, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀπέστησαν
ἡμῶν τὴν καρδίαν, λέγοντες· ἔθνος μέγα & πολὺ & δυνατώτε-
ρον ἡμῶν, & πόλεις μεγάλας & τεταχυμέναις ἕως ἔσχατος,
ἀλλὰ & υἱὸς γιγάντων ἐώρακαμεν ἐκεῖ. * & εἶπα πρὸς υἱ-
οὺς μου, μὴ πλῆξετε, μὴ δὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν.

* κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ προπορεύμενος πρὸ προσώπου
υἱοῦ, αὐτὸς συνεπολεμήσας αὐτοῖς μεθ' υἱοῦ καὶ πάντα ὅσα
ἐποίησεν ἡμῖν ἐν γῇ αἰγύπτου. * καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, ἡν
ἴδετε ὡς ἐπεποφόρησέ σε κύριος ὁ θεός σου ὡς εἰ τις πεποφο-
ρήσας ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἡ προε-
δύηται ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον.

* καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ὅτι ἐνεπιστάσατε κυρίῳ τῷ θεῷ
υἱοῦ. * ὁ δὲ προπορεύς) πρὸτερος υἱοῦ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέεσθαι
υἱὸν τόν, ὁδηγῶν υἱοὺς ἐν πυρὶ νυκτὸς δεικνύων υἱὸν τὴν
ὁδὸν καθ' ἡ προεδύετο ἐπ' αὐτῆς, & ἐν νεφέλῃ ἡμέρας.

* καὶ ἤκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων υἱοῦ, καὶ πα-
ροξυνθεὶς ὤμοσε, λέγων·

* εἰ ὅψεται τις τῶν ἀνδρῶν τούτων τῶν πονηρῶν τὴν γῆν τὴν
ἀγαθὴν ταύτην, ἡ ὤμοσα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν.

* πλὴν χαλὲς υἱὸς ἰεφονή· ἔτι ὅψεται αὐτὴν, & τούτῳ δώ-
σω τὴν γῆν ἐφ' ἡ ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ πεποιθεῖσθαι
αὐτὸν τὰ πρὸς κύριον.

* καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι' υἱοὺς, λέγων· ἔδὲ σὺ ἐμὴν
εἰσελθῆς ἐκεῖ.

* ἡ τοῦ υἱοῦ ναυὴ ὁ παρεστηκὼς τοῖς υἱοῖς εἰσελδύς) ἐκεῖ·
αὐτὸν κατήχον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ
Ἰσραὴλ.

* καὶ τὰ παῖδια υἱοῦ αὐτοῦ εἶπατε ἐν τῇ ἀρπαγῇ ἐσεσθαι, &
πᾶν παῖδιον νέον, ὅστις εἶδε σήμερον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἔτοι-
μὸς εἰσελδύς) ἐκεῖ, & τοῖς υἱοῖς δώσω αὐτήν, & αὐτοὶ κληρονομή-
σουσιν αὐτήν. * καὶ ὑμεῖς Ἰσραηλῖταις ἐσεσθαι πρὸς αὐτὴν
εἰς τὴν ἐρήμον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

* καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἶπατέ μοι, ἡμάρτομεν ἐναντίον κυ-
ρίου· ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσαμεν καὶ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν· καὶ ἀναλαβόντες
ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ, & συναθροισθέντες ἀνε-
βάνετε εἰς τὸ ὄρος. * καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, εἶπον αὐτοῖς,
ὅτι ἀναβήσεσθε ἔδὲ μὴ πολεμήσετε, ἔγάρ εἰμι μεθ' υἱοῦ,
καὶ ἐμὴ συνεπολεμήσεσθε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν υἱοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Quò nos ascendimus? fratres nostri confregerunt cor nostrum, dicentes: Populus multus est & fortior nobis, & ciuitates magnæ & muni-
tæ vsque ad cælum, filios quoque Gigantum vidimus ibi.

* Et dixi vobis, Ne formidētis, neque timeatis eos.

* Verbum Domini
Dei vestri qui ductor est coram vobis, pugnabit pro vobis, iuxta omnia quæ fecit vobiscum in Egypto in oculis vestris.

* Et in solitudine,
quia vidisti quòd portauit te Dominus Deus tuus sicut portat vir filium suum in omni via per quam ambulastis donec veniretis ad locum istum.

* Et in verbo hoc non vos credidistis in verbo Domini Dei vestri.

* Qui ductor fuit coram vobis in via, vt prapararet vobis locum
domus mansionis in quo maneretis, in columna ignis per noctem, vt ostenderet vobis viam per quam ambulastis, & in columna nubis per diem.

* Et audita est coram Domino vox sermonum vestrorum, & iratus est & iurauit, dicens:

* Si viderit vir de hominibus generationis
huius pessimæ terram bonam pro qua iuraui vt darem eam patribus vestris;

* Præter Caleb filium Iephone qui videbit eam, & ipsi
dabo terram quam calcavit, & filiis eius pro eo quòd perfectus fuit in timore Domini.

* Contra me quoque fuit ira à facie Domini
propter vos dicens: Tu quoque non ingredieris illuc.

* Josue filius Nun qui stat coram te, ipse ingreditur illuc; ipsum robora, quia
ipse hereditare faciet terram Israel.

* Et familia vestra, de qua dixistis, in prædam erit, & filij vestri qui nesciunt hodie bonum
& malum, ipsi ingredientur illuc, & illis dabo eam, & ipsi hereditabunt eam.

* Vos autem reuertimini & proficiscimini in deser-
tum per viam maris rubri.

* Et respondistis & dixistis mihi: Peccauimus coram Domino; nos ascendemus & pugnabimus iuxta
omnia quæ præcepit nobis Dominus Deus noster, & accinxistis vos unusquisque armis bellicis, & cœpistis ascendere in montem.

* Et dixit Dominus ad me, Dic eis, ne ascendatis nec pugnetis, quoniam maiestas mea non habitat inter vos, ne conteramini coram ini-
micis vestris.

* וְאָדָבֶר אֵלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתִּמְרוּ אֶת־פִּי
 יְהוָה וַתִּזְדוּרוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה : * וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב
 בְּהַר־רִהוּא לִקְרֹאתְכֶם וַיְרִדְפוּ אֹתְכֶם כַּאֲשֶׁר
 תַּעֲשִׂינָהוּ הַדְּבָרִים וַיָּבִתוּ אֹתְכֶם בְּשַׁעִיר עַד־חֲרָמָה :
 * וַהֲשִׁיבוּ וַתֵּבֹכוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה
 בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֵלֵיכֶם : * וַתֵּשְׁבוּ בְּקֶדֶשׁ יָמִים
 רַבִּים בְּיָמִים אֲשֶׁר יֹשְׁבֹתֶם :

CAP. II.

ב

* וַנִּפֶן וַנִּסַּע הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יָם סוּף בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֵלַי וַנִּסַּב אֶת־הָר־שְׁעֵיר יַמִּים רַבִּים׃
* וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ * רַב לָכֶם סֹב
אֶת־הָהָר הַזֶּה פָּנּוּ לָכֶם צָפְנָה׃ * וְאֶת־הָעַם צִוּ
לֵאמֹר גַּתֶּם עֲבָרִים בַּגִּבּוֹל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֲשׂו
הַיִּשְׁבִּים בְּשְׁעֵיר וַיִּירָאוּ מִכֶּם וַנִּשְׁמַרְתֶּם מְאֹד׃
* אַל־תִּתְּנוּ בָם כִּי לֹא־גַתָּן לָכֶם מֵאֶרֶץ עַד
מִדְּרָךְ כַּף־הַגֹּל כִּי־יִרְשָׁה לַעֲשׂו נָתַתִּי אֶת־הָר־שְׁעֵיר׃
* וְאֶכֶל תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתֶם בִּכְסֶּף וְאֶכְלֹתֶם וְגַם־מִיָּם
וְהִזְכְּרוּ מֵאֲתֶם בִּכְסֶּף וּשְׁתִּיתֶם׃ * כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בִּרְכֶּךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂיו יָדְךָ יִדַּע לְכַוְּנֶךָ אֶת־הַמִּדְבָּר
הַגָּדֹל הַזֶּה אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ
לֹא חֲסַרְתָּ דָבָר׃ * וַנַּעֲבֹר מֵאֶת־אֲחֵינוּ בְּנֵי־עֲשׂו
הַיִּשְׁבִּים בְּשְׁעֵיר מִדְּרָךְ הָעֲרָבוֹת מֵאֵילָן וּמִעֲצִין
גִּבֹּר וַנִּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְּבָר מוֹאָב׃ * וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי אַל־תִּצֹר אֶת־מוֹאָב וְאֶל־הַתְּנָנִים בָּם
מִלְחָמָה כִּי לֹא־גַתָּן לָךְ מֵאֶרֶץ יִרְשָׁה כִּי לְבָנֵי־
לוֹט נָתַתִּי אֶת־עַר יִרְשָׁה׃ * הָאֲמִים לִפְנֵים
יָשְׁבוּ בָהּ עִם גְּדוֹל וְרַב וְרַם כְּעֶנְקִים׃ * רַפָּאִים
יִחְשְׁבוּ גַּם־הֵם כְּעֶנְקִים וְהַמֶּאֱבִים יִקְרָאוּ
לָהֶם אֲמִים׃

תרנום אונקלוס

43 וּמִלִּילִית עֲמֻכּוֹן וְלֹא קִבְלָתָהּ וְסָרִיבָתָהּ עַל מִימָרָא דִּינָי וְאַרְשָׁעָתָהּ וְסָלִיקָתָהּ לְטוֹרָא : 44 וּנְפַק אֲמוֹרָאָה דִּיתִיב בְּטוֹרָא הִהוּא לְקִרְמָתָהּ כּוֹן וְדִפְּנוּתָהּ כְּמָא דְנִתְחַן דְּבִרְתָּא וְסִרְרוּתָהּ כּוֹן בְּשַׁעֲרֵי עַד חֶרְמָה : 45 וְתִתְחַן וּבִבְתִּין קֶרֶם יֵי וְלֹא קָבִיל יֵי אֲצִית לְמִילִיכּוֹן : 46 וְתִתְחַן בְּרָקִס יוֹמִין סְגִיּאִין כִּימָּא דִּיתְתְּחַן :

ב

וְהִתְפַּנֵּינָא וְנִשְׁלָא לְמִדְבְּרָא אֹורָח וְיָא דְסוּף כְּמָא דְמִלִּיל וְיִי עָמִי וְאַקִּיפְנָא יְת טוּרָא דְשַׁעִיר וְיִמִּין סְגִיָּאִין * וְאָמַר וְיִי לִי לְמִימְרִי * סְגִי
לְכוּ דְאַקְפְּחוּן יְת טוּרָא הָרִין אֲתֶפְנוּ לְכוּן צְפוּנָא : 4 וְיִת עָמָא פְקִיד לְמִימְרִי אֲחוּן עֲבָרִין בְּתַחֲוִים אֲחִיכוֹן בְּנֵי עָשׂוּ דִּיתְבִּין בְּשַׁעִיר וְיִדְחִלוּ מִנְכוֹן
וְתִסְתַּמְרוּן לְחֵדָא : 5 לֹא תִתְגַּרְיוּן בְּהוֹן אֲרִי לֹא אֲחֵן לְכוּן מֵאַרְעָהוֹן עַד מִדְּרָךְ פְּרִסְתִּי רַגְלִי אֲרִי יִרְחֹא לַעֲשׂוּ וְיִתְבִּית יְת טוּרָא דְשַׁעִיר : 6 עֵיבֹרָא
תִּתְבִּין מִנְהוֹן בְּכִסְפָּא וְיִתְכִּילוֹן וְאַף מִיָּא תִּתְבִּינוֹן מִנְהוֹן בְּכִסְפָּא וְתִשְׁתִּין : 7 אֲרִי וְיִי אֱלֹהֶךָ בְּרַכְךָ בְּכָל עֹבְדֵי יִדְךָ סָפֵק לֶךְ צְרַכְךָ בְּמַחְכֶּךָ בְּמִדְבְּרָא
רַבָּא הָרִין דְּנֵן אֲרַבְעִין שָׁנִין מִמָּרָא דִּי אֱלֹהֶךָ עֲמָךְ לֹא מִנְעָתָא מִדְּעַם : 8 וְעֵבֹרָנָא מִלּוֹת אֲחִנָּא בְּנֵי עָשׂוּ דִּיתְבִּין בְּשַׁעִיר מֵאֹורָח מִיִּשְׂרָא מֵאִילַת
9 וְאָמַר וְיִי לִי לֹא תִצּוֹר יְת מֹאֲבָאִי וְלֹא תִתְגַּרְיִי לְמַעַבְדַּ עִמְהוֹן קֶרֶב אֲרִי לֹא אֲחֵן לֶךְ
10 אֲמַתְנִי מִלְּקִדְמִין יְתִיבֻבָּה עֲכָרְבִי וְסִגִּי וְתִקִּיף כְּגִבְרִיא : 11 גִּבְרִיא

* Et locutus sum vobis, & non audistis me, & transgressi estis verbum Domini, et superbi stetitis, & vim facientes ascendistis in montem.

* Et exiuit Amorraeus habitans in monte illo in occursum vestrum, & persecutus est vos, sicut fecissent apes, et vulnerabāt vos à Seir usque ad Horma.

* Et sedentes plorabatis coram Domino Deo vestro, & non audiuit Dominus vocem vestram, neque attendit vobis.

* Et sedistis in Cades dies multos quos quondam dies sedistis.

CAP. II.

ET reuersi profecti sumus in desertum via maris rubri quemadmodum locutus est ad me Dominus Deus, & circuiuimus montem Seir dies multos.

* Et dixit Dominus ad me, Sufficiat vobis circuire montem hunc; reuertimini igitur ad Aquilonem.

* Et populo præcipe, dicens: Vos transitis per fines fratrum vestrorum filiorum Esau, qui habitant in Seir, & timebunt vos & vitabunt vos valde.

* Ne moueatis contra ipsos bellum, non enim dabo vobis de terra eorum neque vestigium pedis, quia in possessionem dedi Esau montem Seir.

* Cibos argento emite ab eis & comedetis, & aquam mensura argento accipietis ab eis, & bibetis.

* Nam Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum: cognosce quomodo transiisti desertum magnum & terribile illud, ecce quadraginta annis Dominus Deus tuus tecum, non indiguisti verbo.

* Et transiuimus fratres nostros filios Esau, habitantes in Seir iuxta viam Araba ab Helath, & ab Asion Gaber, & reuersi prateriuimus viam desertam Moab.

* Et dixit Dominus ad me, Ne inimici sitis Moabitibus, & non ineatis contra eos bellum, non enim dabo vobis de terra eorum in sorte, nam filijs Loth dedi Aroer ad possidendum.

* Emim priores sederunt in ea, gens magna & multa, & fortis, sicut filij Enachim.

* Raphaim aestimabuntur & hi, sicut filij Enachim; & Moabita nominant eos Emim.

* Ἐλάλησα ὑμῖν, & οὐκ εἰσηκούσατέ μου, καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου & ἐπερηφανήσατε, & παραβιάσαμενοι ὤκεισθε εἰς τὸ ὄρη.

* Ἐξῆλθεν ὁ ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῶν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς, ὡς εἰ ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι, & ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ σήρ ἕως ἑρμά.

* καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον κυρίου ὁ Θεοῦ ὑμῶν, & οὐκ εἰσήκουσε κύριος τὸ φωνῆς ὑμῶν, οὐδὲ προσέχεν ὑμῖν.

* καὶ ἐνεκάθιστε ἐν κάδης ἡμέρας πολλὰς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθιστε.

β'.

* Καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θαλάσσης ἐρυθρῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς με κύριος ὁ Θεός, & ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρη τὸ σήρ ἡμέρας πολλὰς.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς με· ἰκανώτω ὑμῖν κυκλῶν τὸ ὄρη τοῦτο· ἐπιστραφέντες οὖν ἐπὶ βορρῆν.

* καὶ τὰ λαὸν ἐντείλαι, λέγων, ὑμεῖς διαπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἡσαὺ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν σήρ, & φοβηθήσονται ὑμᾶς & διλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα.

* μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, ἵνα μὴ δώ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τὰ ἡσαὺ τὸ ὄρη τὸ σήρ.

* βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε, & ὕδωρ μέτρω δρυμνίσκῳ λήψετε παρ' αὐτῶν, καὶ πίετε.

* ὅτι κύριος ὁ Θεός σου ἠυλόγησέ σε ἐν παντί ἔργῳ τῶν χειρῶν σου· διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ φοβεράν ἐκείνην· ἰδὲ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ Θεός σου μετ' σοῦ, οὐκ ἐπέδειξεν ῥήματός.

* Ἐπαρήλθομεν οὖν ἀδελφοὺς ἡμῶν ἡσὺς ἡσαὺ, οὗτοι κατοικῶντες ἐν σήρ πρὸς τὴν ὁδὸν τὴν ἀραβὰ ἀπὸ ἐλῶν & ἀπὸ γασίων γασέρ· καὶ ἐπιστραφέντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον μωαβ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, μὴ ἐχθραίνετε τοῖς μωαβίταις, καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, ἵνα μὴ δώ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ, τοῖς γὰρ ὑοῖς λῶτ δέδωκα τὴν ἀρῶν κληρονομεῖν.

* Ὅμῖν πρῶτον ἐνεκάθιστε ἐπ' αὐτῆς ἔθνη μεγάλα & πολὺ & ἰσχυρὰ, ὡς περ ἐνακίμ.

* ῥαφαὶμ λογιζήσονται & οἱ ὡς περ ἐνακίμ· & μωαβίται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς θρμῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

⁴¹ Locutusque sum vobiscum, & non obedistis, sed rebellastis in verbum Domini, & impiè egistis, & ascendistis in montem.

⁴² Egressus est Amorraeus qui habitabat in monte illo, & persecutus est vos, sicut persequuntur apes, & percusserunt vos in Seir usque ad Hormam.

⁴³ Et conuersi estis & plorastis coram Domino, & non suscepit Dominus orationem vestram, neque auscultauit verba vestra.

⁴⁴ Et habitastis in Cades diebus multis, sicut dies quibus habitastis.

CAP. II.

ET perreximus, & profecti sumus in desertum per viam maris rubri, sicut locutus est Dominus mecum, & circuiuimus montem Seir diebus multis.

² Et ait Dominus ad me, dicens: Sufficit vobis circuire montem istum; declinate vos ad Aquilonem.

³ Sufficit vobis circuire montem istum; declinate vos ad Aquilonem.

⁴ Et populo præcipe, dicens: Vos transitis per terminum fratrum vestrorum filiorum Esau, qui habitant in Seir, & timebunt vos, caute nimis.

⁵ Ne pugnetis cum eis, quoniam non dabo vobis de terra eorum, quantum potest calcare planta pedis, quoniam in possessionem Esau dedi montem Seir.

⁶ Frumentum emetis ab eis argento, & comedetis; & etiam aquam emetis ab eis argento, & bibetis.

⁷ Dominus enim Deus tuus benedixit tibi in omnibus operibus manuum tuarum: sufficienter tribuit tibi necessaria cum ambulares per desertum magnum hoc istis quadraginta annis, verbum Domini Dei tui fuit tecum, nec quicquam tibi defuit.

⁸ Et transiuimus à fratribus nostris filiis Esau, qui habitant in Seir à via campestri ab Elath & ab Esion-Gaber, & perreximus, & transiuimus per viam deserti Moab.

⁹ Et dixit Dominus ad me, Ne obsideas Moabitas, neque contendas facere cum eis bellum, quoniam non dabo tibi de terra eorum hereditatem, quia filijs Loth dedi Ar in possessionem.

¹⁰ Terribiles à principio habitauerunt in ea, populus magnus & multus & fortis sicut Gigantes.

¹¹ Reputantur etiam ipsi sicut Gigantes, & Moabita vocabant eos terribiles.

* Et in Seir sedit Horraeus prius, & filij Esau 12
perdiderunt eos, & deleuerunt illos à facie sua, &
habitaauerunt pro illis, quemadmodum fecit Israel
terra possessionis suæ, quam dedit Dominus illis.

* Nunc ergo surgite & discedite vos, & per- 13
transite vallem Zareth. Et transiuimus vallem
Zareth. * Et dies quas pertransiuimus à Cades- 14
barne vsquequo pertransiuimus vallem Zareth,
triginta octo anni, vsquequo cecidit omnis genera-
tio virorum bellatorum morientes de castris, sicut
iurauit illis Dominus.

* Et manus Dei fuit contra illos, perdidit illos de 15
medio castrorum vsquequo ceciderunt.

* Et factum est postquam ceciderunt omnes mo- 15
rientes viri bellatores de medio populi.

* Et locutus est Dominus ad me, dicens: * Tu 17
pertransibis hodie fines Moab Aroer. * Et accede- 18
tis prope filios Ammon, ne inimici sitis illis, neque 19
ineatis cum eis in prælum, non enim dabo de terra
filiorum Ammon tibi in sorte, quia filijs Loth dedi
eam in sorte.

* Terra Gigantum reputabitur, & enim in ea 20
habitant Gigantes prius, & Ammonita nomi-
nant eos Zomim.

* Gens magna, & multa, & potentior vobis, 21
quemadmodum filij Enachim, & perdidit eos Do-
minus à facie eorum, & possederunt eos, & habita-
uerunt pro illis vsque in diem hanc.

* Sicut fecerunt filijs Esau habitantibus in Seir, 22
quemadmodum deleuit Horraeum à facie eorum, &
possederunt eos, & habitaauerunt pro illis vsque ad
diem hanc. * Et Euai habitantes in Aseroth 23
vsque Gazam, & Cappadoces egressi ex Cappado-
cia deleuerunt eos, & habitaauerunt pro illis.

* Nunc ergo surgite, & discedite, & pertransite 24
vos vallem Arnon: ecce tradidi in manus tuas Seon
regem Esëbon Amorraeum & terram eius: incipe
possidere, committe aduersus eum bellum

* In die hac, incipe dare timorem tuum & ter- 25
rorem tuum in faciem omnium gentium quæ sub cæ-
lo, quæ audientes nomen tuum turbabuntur, & do-
lores habebunt à facie tua.

* Et misi legatos à deserto Cademoth ad Seon re- 26
gem Esëbon verbis pacificis dicens:

12 * Ἐν σὴρ ἐνεκάθη ὁ χορραῖος τῷ ποθέτῳ, καὶ οἱ υἱοὶ ἡσαὺ
ἀπώλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξέτεψαν αὐτούς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,
καὶ κατωκίδησαν αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν ἰσραὴλ τὴν
γῆν τῆς κληρονομίας αὐτῆς, ἣν ἔδωκεν κύριος αὐτοῖς.

13 * νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παρεμπορεύεσθε
τὴν φάραγα ζαρέδ. καὶ παρήλθομεν τὴν φάραγα ζαρέδ.

14 * καὶ αἱ ἡμέραι αἷς παρεμπορεύθημεν ἀπὸ κάδης βαρνὴ ἕως
ἐπαρήλθομεν τὴν φάραγα ζαρέδ τελακονταοκτὼ ἔτη, ἕως
ὅτι διέπεσε πάντα ἡ γυνεὴ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες
ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καθ' ὅτι ὤμοσεν αὐτοῖς κύριος.

15 * καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ἀλώσιν αὐτούς ἐκ

16 μέσου τῆς παρεμβολῆς ἕως ὅτι διέπεθον. * καὶ ἐκλήθη ἐπεὶ δὴ ἐπεθῆ
πρόντες οἱ ἀποθνήσκοντες ἀνδρες πολεμισαὶ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ.

17 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς με, λέγων·

18 * σὺ παρεμπορεύσῃ σήμερον τὰ ὄρια μαῶβ τὴν ἀρώρ.

19 * καὶ προσάξετε ἐχθρὸς ὑμῶν ἀμμόν· μὴ ἐχθραίνετε αὐ-
τοῖς, μηδὲ συνάψετε αὐτοῖς εἰς πόλεμον, ὅτι μὴ δώδωκ ὁ
κύριος ὑμῶν ἀμμόν τῇ ἐν κλήρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς λώτ ἔδωκε αὐτὴν

20 ἐν κλήρῳ. * γῆ ραφαὴν λογιθήσεται, καὶ γῆ ἐπ' αὐτῆς κα-
τάκουσιν ὁ ραφαὴν τῷ ποθέτῳ, καὶ ὁ ἀμμανίται ὀνομά-
ζουσιν αὐτούς ζομὶν.

21 * ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον
ὑμῶν, ὥσπερ ὁ ἐνακίμ, καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς κύριος ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτούς, καὶ κατωκί-
δησαν αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

22 * ὥσπερ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς ἡσαὺ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν σὴρ, ὃν
τρόπον ἵκετεψεν τὸν χορραῖον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κα-
τεκληρονόμησαν αὐτούς, καὶ κατωκίδησαν αὐτῶν ἕως τῆς

23 ἡμέρας ταύτης. * καὶ ὁ ἐβαῖοι οἱ κατοικῶντες ἐν ἀσηρὼ ἕως
γαζης, καὶ οἱ καππαδόκες ἐξελθόντες ἐκ καππαδοκίας ἐξέ-
τεψαν αὐτούς, καὶ κατωκίδησαν αὐτῶν.

24 * νῦν οὖν ἀνά-
στητε, καὶ ἀπάρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς τὴν φάραγα ἀρῶν·
ὅτι παραδὲδωκα εἰς τὰς χεῖράς σε τὸν σηνὸν βασιλέα ἐσεβὼν
τὸν ἀμορραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτῆς ἐν ἀρχῇ κληρονομεῖν· συνάπ-

25 τε πρὸς αὐτὸν πόλεμον. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ δεῖναι
τὸν φόβον σε καὶ τὸν τρόμον σε ἐπὶ προσώπῳ πάντων τῶν ἐθ-
νῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, οἵτινες ἀκούσαντες τὸ ὄνομα σου
ταραχθήσονται, καὶ ὠδύνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου.

26 * καὶ ἀπέστειλα πρέσβεις ἀπὸ τῆς ἐρήμου κεδλαμὼθ πρὸς
σηνὸν βασιλέα ἐσεβὼν λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων·

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 * Et in Seir habitauerunt Horraei à principio, & filij Esau eiecerunt eos, & exterminauerunt à conspectu suo, & habitauerunt in loco eorum, sicut fecit Israel in terra hereditatis suæ quam dedit eis Dominus.

13 * Nunc surgite, transite torrentem Zared, & transiuimus torrentem Zared. 14 * Dies autem quibus ambulauimus de Cades-barne donec transiremus torrentem Zared, triginta & octo anni fuerunt, donec consumeretur omnis generatio virorum bellatorum de medio castrorum, sicut iurauit eis Dominus.

15 * Et factum est postquam consumpti sunt omnes viri bellatores, & mortui sunt de medio castrorum, donec consumerentur. 16 * Et locutus est Dominus ad me, dicens: Tu transibis hodie terminum Moab urbem Ar.

17 * Et accedes contra filios Ammon, ne obsideas eos, neque contendas facere cum eis bellum, quoniam non dabo tibi de terra eorum hereditatem, quia filijs Loth dedi eam in hereditatem.

18 * Terra Gigantum reputatur etiam ipsa, Gigantes habitauerunt in ea à principio, & Ammonita vocabant eos Hosbanin. 19 * Populus magnus, & multus, & fortis sicut Gigantes, & disperdidit eos Dominus à facie eorum, & eiecit eos, & habitauerunt in locis eorum.

20 * Sicut fecit filius Esau qui habitabant in Seir, quia disperdidit Horraeos à facie eorum, & eiecit eos, & habitauerunt in locis eorum vsque in diem hanc.

21 * Et Euos qui habitabant in villis vsque Gazam Cappadoces qui egressi sunt de Cappadocia exterminauerunt eos, & habitauerunt in locis eorum.

22 * Surgite, mouete castra, & transite torrentem Arnon vide quod tradidi in manu tua Seon regem Esëbon Amorraeum & terram eius: incipe eicere eum, & contende ut facias bellum aduersus eum.

23 * Hodie incipiam dare terrorem tuum & timorem tuum super faciem populorum qui sunt sub omni cælo, qui audient famam tuam, & contremiscent & conterentur à facie tua.

24 * Et misi nuncios de solitudine Cedemoth ad Seon regem Esëbon verbis pacificis dicens:

* אַעֲבֹרָה בְּאַרְצְךָ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֵלֶיךָ לֹא אֶסּוּר יָמִין
 * וְשִׁמְאוֹל : * אֲכַל בִּכְסֶּף תִּשְׁכַּרְנִי וְאֶכְלֹתִי וּמִים
 בִּכְסֶּף תִּתֶּן לִי וְשִׁתִּיתִי רֶק אֶעֱבֹרָה בְּרַגְלִי :
 * כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְנֵי עִשׂוֹ הַיִּשְׁכִּים בְּשַׁעִיר וְהַמּוֹאֲבִים
 הַיִּשְׁכִּים בָּעֵר עַד אֲשֶׁר אֶעֱבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ
 * אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ : * וְלֹא אֲבָה סִיחֹן
 מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן הָעֵבְרָנוּ בּוֹ כִּי-הִקְשֹׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת-רוּחוֹ וְאִמָּץ אֶת-לִבּוֹ לִמְעַן תִּתּוּ בְיָדְךָ כִּיּוֹם
 הַזֶּה : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רֹאה הִחַלְתִּי לִתֵּת
 לְפָנֶיךָ אֶת-סִיחֹן וְאֶת-אֶרְצוֹ הִחַל רֶשֶׁת לָרֶשֶׁת אֶת-
 * אֶרְצוֹ : * וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ
 לְמִלְחָמָה יִהְיֶה : * וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ
 * וְנָךְ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ : * וְנִלְכַּד אֶת-כָּל-
 עָרָיו בַּעַת הַהוּא וְנַחֲרַם אֶת-כָּל-עִיר מֵתָם וְהַנְּשִׁים
 * וְהַטָּף לֹא הִשְׁאֲרָנוּ שָׂרִיד : * רֶק הִבְהֵמָה בְּזִוְנוֹ לָנוּ
 * וְשָׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר לִבְדָּנוּ : * מִעֲרֹעַר אֲשֶׁר
 עַל-שְׂפָרַת נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל וְעַד-הַגִּלְעָד
 לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר שָׁנְבָה מִמֶּנּוּ אֶת-הַכָּל נָתַן
 * יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ : * רֶק אֶל-אֶרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן
 לֹא קִרְבָּה כָּל-יָד נַחַל יַבֵּק וְעָרֵי הָהָר וְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :

ג

* וְנַפֵּן וְנַעַל דָּרֶךְ רִבְשָׁן וַיֵּצֵא עֹג
 מֶלֶךְ-רִבְשָׁן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמִלְחָמָה
 * אֶדְרָעִי : * וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תִּירָא אֹתוֹ
 כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ וְעַשִׂיתָ
 לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב
 בְּחֲשִׁבּוֹן : * וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְיָדֵנוּ גַם אֶת-עֹג
 מֶלֶךְ-רִבְשָׁן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְנִכְהוּ עַד-בְּלֹתִי הַשָּׂאִיר
 לוֹ שָׂרִיד :

תרגום אונקלוס

* אַעֲבֹרָה בְּאַרְעֶךָ בְּאַרְחָא אֵיזֵל לֹא נִסְטוּ יָמִינָא וְשִׁמְאוֹל :
 * כַּמָּא וְעֵבְרוּ לִי בְנֵי עִשׂוֹ דִּיתְבִּין בְּשַׁעִיר וּמוֹאֲבֵא דִּיתְבִּין בְּלַחֲיָתָא עַד דְּאֵעִיבֵר יֵת יִרְדְּנָא לְאַרְעָא דְּיִי אֱלֹהֵנָא יְהִיב לָנָא :
 * וְלֹא אֲבִי סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן לְמַשְׁבַּקְנָא לְמַעֲבַר בְּתַחוּמֵיהָ אֲרִי אֶקְשִׁי יִי אֱלֹהֶיךָ יִתְּ רִיחִיָּה וְתַקִּיף יִתְּ לִבִּיהָ בְּדִיל לְמַסְרִיהָ
 * וַאֲמַר יִי לִי חַי דְּשָׁרִיתִי לְמַסְרָא קִרְמֶךָ יִתְּ סִיחֹן וְיִתְּ אֶרְעִיהָ לְתַרְכּוּתִיהָ לְמִיתָּת יִתְּ אֶרְעִיהָ :
 * וּמַסְרִיהָ יִי אֱלֹהֵנָא קִרְמֶנָּא וּמַחֲיָנָא יִתְּ וְיִתְּ בְּנֵהוּ וְיִתְּ כָּל עַמִּיהָ :
 * מִעֲרֹעַר דְּעַל כִּיף נַחֲלָא דְּאֶרְנֹן וְקִרְמֶנָּא דִּי בְּנַחֲלָא וְעַד גִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְמֶנָּא דְּתַקִּיפָתָא מִנָּנָא יִתְּ כּוֹלָא מַסְרָא יִי
 * לְחוּד לְאַרְעֵי בְנֵי עַמּוֹן לֹא קִרְבָּתָא כָּל כִּיף נַחֲלָא יִתְּ וְקִרְמֶנָּא וְכָל דְּפִקִּיר יִי אֱלֹהֵנָא :

ג

* וְאֶתְפָּנִינָא וְסִלִּיקְנָא לְאַרְחָא מִחֲנֵן וְנַפֵּן עֹג מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן לְקִרְמֶנָּא הוּא וְכָל עַמִּיהָ לְאַגְחָא קִרְבָּא לְאַדְרָעִי :
 * וְיִי לִי אֱלֹהֵיךָ כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל עַמִּיהָ וְאֶת-אֶרְצוֹ וְעַשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֲשִׁבּוֹן :
 * וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְיָדֵנוּ גַם אֶת-עֹג מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן וְאֶת-כָּל עַמִּיהָ וְנִכְהוּ עַד-בְּלֹתִי הַשָּׂאִיר לוֹ שָׂרִיד :

*Transibimus per terram tuā, publica gra-
 diemur via, non declinabimus neque ad de-
 xtram neq; ad sinistram. *Alimēta precio ven-
 de nobis vt vescamur, aquā pecunia tribue &
 sic bibemus. Tantum est vt nobis concedas
 transitum: *Sicut fecerunt filij Esau qui ha-
 bitant in Seir, & Moabitæ qui moratur in Ar,
 donec veniamus ad Iordanē, & transeamus ad
 terrā quā Dñs Deus noster daturus est nobis.
 *Noluitq; Seon rex Efebō dare nobis tran-
 situm, quia indurauerat Dñs Deus tuus spiri-
 tum eius; & obfirmauerat cor illius, ita vt tra-
 deretur in manus tuas sicut nunc vides.
 *Dixitq; Dñs ad me; Ecce cœpi tibi tradere
 G Seon & terrā eius, incipe possidere eam.
 *Egressusq; est Seon obuiam nobis cū om-
 ni populo suo ad prælium in Iafa. *Et tra-
 didit eum Dñs Deus noster nobis, percussim-
 usq; eum cū filiis suis, & omni populo suo.
 *Cunctasq; vrbes in tempore illo cepimus,
 interfectis habitatoribus earum viris ac mu-
 lieribus & paruulis. Non reliquimus in eis
 quicquam, *Absque iumentis, quæ in par-
 tem venere prædantium, & spoliis vrbiū quas
 cepimus, *Ab Aroer quæ est super ripā tor-
 rentis Arnon oppido, quod in valle situm
 est vsque Galaad. Non fuit vicus & ciuitas
 quæ nostras effugeret manus. Omnes tradidit
 Dominus Deus noster nobis: *Absque terra
 filiorum Ammon, ad quam non accessimus,
 & cunctis quæ adiacent torrenti Ieboc & vr-
 bibus montanis, vniuersisque locis à quibus
 nos prohibuit Dominus Deus noster.

CAP. III.

I Táque conuersi ascendimus per iter Bafan.
 A Egressusq; est Og rex Bafan in occursum no-
 bis cum populo suo ad bellandum in Edrai.
 *Dixitq; Dñs ad me, Ne timeas eum, quia
 in manu tua traditus est cū omni populo ac
 terra sua; faciēsq; ei sicut fecisti Seon regi Am-
 moræorū qui habitauit in Efebon. *Tradi-
 dit ergo Dñs Deus noster in manibus nostris
 etiam Og regem Bafan & vniuersum populū
 eius, percussimusq; eos vsq; ad interuiccionē:

* Transibimus per terram tuam: in via ibo, non
declinabo ad dextram neque ad sinistram. * Cibos
argento tribues mihi & comedam, & aquā argen-
to tribues mihi & bibam, nisi quod transibo pedi-
bus. * Sicut fecerunt mihi filij Esau habitantes in
Seir, & Moabitæ habitantes in Ar, quoad transeā
Jordanem in terram, quam Dominus Deus noster
dat nobis. * Et non voluit Seon rex Efebon per-
trāsire nos per eum, quia induravit Dominus Deus
noster spiritum eius, & obfirmavit cor eius, ut tra-
deretur in manus tuas, ut in die hac. * Et dixit
Dominus ad me, Ecce incepti tradere ante faciem tuā
Seon regem Efebon Amorraum & terram eius: in-
cipe possidere terram eius. * Et exijt Seon rex Efe-
bon in occursum nobis & ipse et omnis populus eius
in prælum in Jafa. * Et tradidit eum Dominus
Deus noster in manus nostras ante faciem nostram,
& percussimus eum & filios eius, & omnem po-
pulum eius. * Et obtinuimus omnes ciuitates eius
in tempore illo, & euertimus omnem ciuitatem, de-
inceps & uxores eorum & filios eorum non reli-
quimus viuos.

* Verum iumenta prædati sumus nobis ipsis, &
spolia ciuitatum cepimus;

* Ex Aroer, quæ est apud ripam torrentis Ar-
non, & ciuitatem existentem in valle, & usque
ad montem Galaad: non fuit ciuitas, quæ effugeret
nos: omnes tradidit Dominus Deus noster in ma-
nus nostras.

* Verum in terram filiorum Ammon non transi-
uimus, omnia propinqua torrenti Jaboc, & ciuita-
tes quæ in montana, sicut præcepit nobis Dominus
Deus noster.

CAP. III.

ET reuersi ascendimus viam quæ in Basan, &
exijt Og rex Basan in occursum nobis, ipse &
omnis populus eius in prælum in Edrai. * Et di-
xit Dominus ad me, Ne timeas eum, quia in manus
tuas tradidi eum, & omnē populum eius et omnem
terram eius; et facies ei sicut fecisti Seon regi Amor-
reorum, qui habitabat in Efebon. * Et tradidit
eum Dominus Deus noster in manus nostras, &
Og regem Basan & omnem populum eius, & per-
cussimus eum ita quod non reliquimus eius semen.

27 * παρελθόντων διὰ τῆς γῆς σου ἐν τῇ ὁδῷ πορεύομαι, ὅτε
28 ἐκκλινῶ δεξιὰ ἢ ἀριστερά. * βρώματα δὲ γυγίς ἀποδώσῃ
μοι & φάγομαι, & ὕδωρ δὲ γυγίς ἀποδώσῃ μοι καὶ πίωμαι,
29 πλὴν ὅτι παρελθόντων τοῖς ποσὶ. * καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ
υἱοὶ ἡσαὺ οἱ κατεκόντες ἐν σήρ, & οἱ μωαβίται οἱ κατεκόν-
τες ἐν ἀρ' ἕως οὗ παρέλθω τὴν ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν, καὶ κύριος
30 ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν. * & ὅτε ἠθέλησε σὴὼν βασιλεὺς
ἐσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτῶν· ὅτι ἐσκληρώκε κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, & κατήχυσεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἵνα πα-
31 ραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας σου, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. * & εἶπε
κύριος πρὸς με, ἰδὲ ἤργημα παραδοῦναι πρὸ προσώπου
σου τὸν σὴὼν βασιλέα ἐσεβῶν τὸν ἀμορραῖον & τὴν γῆν αὐτοῦ·
32 ἐναρξάμενος κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτοῦ. * & ἐξῆλθε σὴὼν βα-
σιλεὺς ἐσεβῶν εἰς συνδύτησιν ἡμῶν καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
33 αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς ἰασά. * & παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν. * & ἐπατά-
ξαμεν αὐτὸν & τὸν υἱὸν αὐτοῦ & πᾶν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

34 * & ἐκράτησάμενος πάντων τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν ταῖς καὶ
ἐκείνῃ, & ἐξῶλο θρόνον αὐτοῦ πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν & τὰ τέκνα αὐτῶν & κατελίπομεν ζωρίαν.

35 * πλὴν τὰ κτήνη ἐπεκρομούσαμεν ἑαυτοῖς. * & τὰ σκύλα
36 τῶν πόλεων ἐλάβομεν, * ἐξ ἀρώρης ἢ ἐστὶ πρὸς τὸ χεῖλος & χει-
μάρρην δένων, & τὴν πόλιν τὴν ἔσαν ἐν τῇ φάραγι, & ἕως
ὄρους & γαλαὰδ· ὅτε ἐγλήθη πόλις, ἥ τις διέφυγεν ἡμᾶς· τὰς
πάσας παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.

37 * πλὴν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀμμων ἐπαρήλθομεν, πᾶντα τὰ
συγκυροῦντα χειμάρρῳ ἰαβόκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ τῇ
ὀρεινῇ, καθότι ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

γ.

1 * Καὶ ἔπειτα φέντες δυνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς βασάν, καὶ
ἐξῆλθεν ὢν βασιλεὺς τῆς βασάν εἰς συνδύτησιν ἡμῶν, αὐτὸς &
2 πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς ἐδραῖμ. * & εἶπε κύριος
πρὸς με, μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς χεῖρας σου παραδέ-
δωκα αὐτὸν, & πᾶν τὸν λαὸν αὐτοῦ, & πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ,
& ποιήσεις αὐτῷ ὡς περ ἐποίησας τῷ σὴὼν βασιλεὶ τῶν ἀμορ-
3 ραίων, ὃς κατώκει ἐν ἐσεβῶν. * & παρέδωκεν αὐτὸν κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν ὢν βασιλέα τῆς βα-
σάν & πᾶν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν ἕως τοῦ
μὴ κατελίπειν αὐτὸν σπέρμα.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

27 Transibo per terram tuam; per viam publicam ibo, non declinabimus ad dexteram nec ad sinistram. 28 Frumentum argento vendes mihi, ut comedam; & aquam argento dabis mihi, ut bibam; tantummodo transibo pedibus meis. 29 Sicut fecerunt mihi filij Esau qui habitant in Seir, & Moabitæ qui habitant in ciuitate Ar, donec transeam Iordanem ad terram quam Dominus Deus noster daturus est nobis. 30 Et noluit Seon rex Efebon dimittere nos transire per terminum suum, quia induravit Dominus Deus tuus spiritum eius, & roborauit cor eius, ut traderet eum in manus tuas sicut in die hac. 31 Et dixit Dominus ad me, Vide quod incepti tradere in conspectu tuo Seon & terram eius: incipe eicere eum ut possideas terram eius. 32 Et egressus est Seon in occursum nostrum ipse & omnis populus eius, ut pugnaret in Iahas. 33 Et tradidit eum Dominus Deus noster in conspectu nostro, & percussimus eum & filios eius, & omnem populum eius. 34 Et subiecimus omnes ciuitates eius in tempore illo, & destruximus omnes vrbes, & viros ac mulieres, & paruulos, non reliquimus reliquias. 35 Tantummodo iumenta deprædati sumus nobis, & spolia ciuitatum quas subiecimus. 36 Ab Aroer quæ est super ripam torrentis Arnon & ciuitatem quæ est in torrente, & usque ad Galaad, nulla fuit ciuitas quæ fortior nobis esset, sed omnes tradidit Dominus Deus noster in conspectu nostro. 37 Tantummodo ad terram filiorum Ammon non accessisti, & ad omnem ripam torrentis Iaboc, & ad vrbes montis, & ad omnia loca quæ præcepit Dominus Deus noster.

CAP. III.

ET perreximus & ascendimus per viam Basan, & egressus est Og rex Basan in occursum nostrum, ipse & omnis populus eius ut committeret bellum in Edrai. 2 Et dixit Dominus ad me, Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi eum, & omnem populum eius, & terram eius: & facies ei sicut fecisti Seon regi Amorraeorum qui habitabat in Efebon. 3 Et dedit Dominus Deus noster in manu nostra etiam Og regem Basan & omnem populum eius, & percussimus eum donec nullus ex eis relictus esset.

FF

* ונלכד את כל עירי בערת ההימל לא
 היתרו קרוי אשר לא לקחנו מאתם ששים
 עיר כל חבל ארנב ממלכת עוג בבשן :
 * כל אלה ערים בצורת חומה גבהה
 דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד :
 * ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך
 חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף :
 * וכל הבחמה ושלל הערים בזונו לנו :
 * ונקח בערת ההימל את הארץ מיד שני מלכי
 האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הור
 הרמון : * צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי
 יקראו לו שניר : * כל ערי המישור וכל הגלעד
 וכל הבשן עד סלכא ואדרעי ערי ממלכת עוג
 בבשן : * כירק עוג מלך הבשן נשאר מירור
 הרפאים הנזה ערשו ערש ברזל הלזה הוא ברכת
 בני עמון תשע אמורת ארבה וארבע אמורת
 רחבה באמת איש : * ואת הארץ הזאת ירשנו
 בערת ההימל מערער אשר על נחל ארנן וחצי
 הר הגלעד ועירי נתתי לראובני ולגדי :
 * ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי
 לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל הבשן
 ההימל יקרא ארץ רפאים : * יאיר בן מנשה
 לקח את כל חבל ארנב עד גבול הגשורי והמעבתי
 ויקרא אתם על שמו את הבשן חור יאיר
 עד היום הזה : * ולמכיר נתתי את הגלעד :
 * ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד
 נחל ארנן רחוק הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול
 בני עמון : * והערבה והירדן וגבול מבגרת ועד
 ים הערבה ים המלח תחת אשדוד הפסגה
 מזרח :

* Vastantes cunctas ciuitates illius vno
 tempore. Non fuit oppidum quod nos effu-
 geret. sexaginta vrbes & omnem regionem
 Argob regni Og in Basan.
 * Cunctæ vrbes erant munitæ muris altif-
 simis portisque & vectibus absq; oppidis in-
 numeris, quæ non habebant muros.
 * Et deleuimus eos sicut feceramus Seon
 regi Efebon, disperdentes omnem ciuitatem,
 virósque ac mulieres, & paruulos.
 * Iumenta auté & spolia vrbiû diripuimus.
 * Tulimúsque illo in tempore terram de
 B manu duorum regum Amorrhæorum, qui
 erant trans Iordanem, à torrente Arnon vf-
 que ad montem Hermon, * Quem Sidonij
 Sarion vocant, & Amorrhæi Sanir.
 * Omnes ciuitates quæ sitæ sunt in plani-
 cie, & vniuersam terrâ Galaad & Basan, vsque
 ad Selcha & Edrai ciuitates regni Og in Basan.
 * Solus quippe Og rex Basan restiterat de
 stirpe Gigantum : & monstratur lectus eius
 ferreus, qui est in Rabath filiorum Ammon,
 nouë cubitos habens lōgitudinis, & quatuor
 latitudinis ad mensurâ cubiti virilis manus.
 * Terrámque possedimus tempore illo ab
 Aroer, quæ est super ripam torrentis Arnon,
 vsque ad mediam partem montis Galaad. &
 ciuitates illius dedi Ruben & Gad.
 * Reliquam autem partem Galaad & om-
 nem Basan regni Og tradidi mediæ tribui Ma-
 nasse, omnem regionem Argob. Cunctaque
 Basan vocabatur terra Gigantum.
 * Iair filius Manasse possedit omnem regio-
 nem Argob vsque ad terminos Gessuri & Ma-
 chati. vocauitq; ex nomine suo Basan Auoth-
 iair, id est villas Iair, vsque in præsentē diem.
 * Machir quoque dedi Galaad. * Et tri-
 bubus Ruben & Gad dedi de terra Galaad vs-
 que ad torrentē Arnon medium torrentis &
 confinium vsq; ad torrentē Ieboc, qui est ter-
 minus filiorū Ammon. * Et planiciem solitu-
 dinis atque Iordanē, & terminos Cenereth vs-
 que ad mare deserti, quod est salissimum, ad
 radicem montis Phasga contra Orientem.

תרגום אונקלוס

* וכבשנא ית כל קרוי בעדנא ההוא לא הות קרתא ולא נסיבנא מנחון שיתין קרוין כל בית פלך טרכונא מלכותיה דעוג במחנן :
 * כל אלין קרוין כריכן מקפן שור דילתן דשין ועברין בר מקרוי פצחנא סגיא לחדא :
 * ונסיבנא יתהון כמא דעברנא לסיחן :
 * ונסיבנא בעדנא ההוא ית ארעא מיד
 * צידונאי קרן לחרמון שרין ואמוראי קרן ליה
 * ארי לחוד עוג מלכא :
 * כל קרוי מישור וכל גלעד וכל מחנן עד סלכא ואדרעי קרוי מלכותיה דעוג במחנן :
 * ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל הבשן ההימל יקרא ארץ רפאים :
 * יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארנב עד גבול הגשורי והמעבתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חור יאיר עד היום הזה :
 * ולמכיר נתתי את הגלעד :
 * ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן רחוק הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון :
 * והערבה והירדן וגבול מבגרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדוד הפסגה מזרח :
 * ונסיבנא יתהון כמא דעברנא לסיחן :
 * ונסיבנא בעדנא ההוא ית ארעא מיד
 * צידונאי קרן לחרמון שרין ואמוראי קרן ליה
 * ארי לחוד עוג מלכא :
 * כל קרוי מישור וכל גלעד וכל מחנן עד סלכא ואדרעי קרוי מלכותיה דעוג במחנן :
 * ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל הבשן ההימל יקרא ארץ רפאים :
 * יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארנב עד גבול הגשורי והמעבתי ויקרא אתם על שמו את הבשן חור יאיר עד היום הזה :
 * ולמכיר נתתי את הגלעד :
 * ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן רחוק הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול בני עמון :
 * והערבה והירדן וגבול מבגרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדוד הפסגה מזרח :

* Et obtinimus omnes ciuitates eius in tempore 4
illo, non fuit ciuitas quam non cepimus ab eis: se-
xaginta ciuitates, omnia confinia Argob regis Og
in Basan.

* Omnes hæ ciuitates munitæ, muri alti, portæ 5
& veſtes, præter ciuitates Pherezæorum multas
valde.

* Deſtruximus eos, ſicut fecimus Seon regi Eſe- 6
bon, & deſtruximus omnem ciuitatem, deinceps
& mulieres & filios.

* Et omnia iumenta & ſpolia ciuitatum præda- 7
tiſumus nobis ipſis.

* Et cepimus in tempore illo terram de manibus 8
duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans For-
danem à torrente Arnon vſq; ad montem Hermon.

* Phœnices cognominant Hermon Sarion, & 9
Amorrhæus cognominauit id Sanir.

* Omnes ciuitates Miſor & omnis Galaad & 10
omnis Baſan vſque ad Selcha & Edrai ciuitates
regni Og in Baſan.

* Quia tamen Og rex Baſan reſtiterat de Ra- 11
phaim: ecce lectus eius lectus ferreus, ecce hic in
Rabath filiorum Ammon: nouem cubitorum longi-
tudo eius, & quatuor cubitorum latitudo eius in
cubito viri.

* Et terram illam poſſedimus in tempore illo ab 12
Aroer, quæ eſt iuxta ripam torrentis Arnon, & di-
midium montis Galaad, & ciuitates eius dedi Ru-
bem & Gath.

* Et reliquum Galaad et omnem Baſan regnum 13
Og dedi dimidiæ tribui Manaſſe, & omnem cir-
cum regionem Argob, & omnem Baſan illam, ter-
ra Raphaim computabitur.

* Et Jaer filius Manaſſe accepit omnem circum 14
regionem Argob vſq; ad terminos Geſſuri & Ma-
chati; & cognominauit illas in nomine ſuo Baſan
Auothiair vſque ad diem hanc.

* Et Machir dedi Galaad. 15

* Et Ruben & Gad dedi à Galaad vſq; ad tor- 16
rentem Arnon medium torrentis terminum & vſ-
que ad Iaboc, & torrens finis filijs Ammon.

* Et planities & Jordanis terminus à Cenereth 17
& vſque ad maris planitiem maris ſaſſi à Sedoth
vallem Orientis.

4 * καὶ ἐκράτησα μὲν πασὰν τὰν πόλεων αὐτῶ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οὐ πόλις οὐδὲ ἐλάβομεν πρὸς αὐτῶν, ἐξ-
ήκοντα πόλεις, πάντα τὰ περὶ χωρὰ δὲ γὰρ βασιλείας αὐτῶ
ἐν τῇ βασιλείᾳ.

5 * πᾶσαι αὐταὶ πόλεις ὀχυραὶ, τείχη ὑψηλά, πύλαι
καὶ μοχλοί, πλὴν τῶν πόλεων τῶν φερεζαίων τῶν πολλῶν
6 σφόδρα.

* Ἰζωλοθρόνισα μὲν αὐτὰς, ὥσπερ ἐποίησα-
μεν τὴν σηὼν βασιλείᾳ ἐσεβῶν καὶ Ἰζωλοθρόνισα μὲν πᾶσαν
πόλιν, ἐξῆς δὲ τὰς γυναῖκας δὲ τὰ τέκνα.

7 * καὶ πᾶν τὰ κτήνη δὲ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπαρνο-
μύσαμεν ἑαυτοῖς.

8 * καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρὸν δύο
βασιλείων τῶν ἀμορραίων, οἵ ᾤσαν πέραν τοῦ ἰορδάνου ἀπὸ τῆς
χειμάρρου δὲ γὰρ ἕως ὄρους ἑρμών.

9 * ④ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ ἑρμών σαριὼν, δὲ ὁ ἀμορ-
ραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ σανίρ.

10 * πᾶσαι πόλεις μισὼρ καὶ πᾶσα γαλαὰδ καὶ πᾶσα
βασὼν ἕως ἐλκὰ, καὶ ἐδραῖν πόλεις βασιλείας τοῦ αὐτοῦ ἐν
τῇ βασιλείᾳ.

11 * ὅτι πλὴν αὐτῶ βασιλεὺς βασὼν κατελείφθη ἀπὸ τῶν
ῥαφαῖν· ἰδὲ ἡ κλίνη αὐτῶ κλίνη σιδηρὰ, ἰδὲ αὐτῇ ἐν τῇ ἀκρᾷ
τῶν ὤμων ἀμμών· ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τεσσά-
ρων πηχέων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει δούδρός.

12 * καὶ τὴν γῆν ἐκείνῃ ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ἀπὸ ἀρώης, ἥ ἐστι· ὡς δὲ τὸ χεῖλ τοῦ χειμάρρου ἀρνῶν, δὲ
τὸ ἡμῖς τοῦ ὄρους γαλαὰδ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶ ἔδωκα τῷ
13 ῥουβὲν καὶ τῷ γὰδ.

* καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ γαλαὰδ καὶ
πᾶσαν τὴν βασὼν βασιλείᾳ αὐτῶ ἔδωκα τῷ ἡμίσει τῆς φυ-
λῆς μανασῆ, δὲ πᾶσαν τὴν περὶ χωρὰν δὲ γὰρ, καὶ πᾶσαν
τὴν βασὼν ἐκείνην, γῆ ῥαφαῖν λογιζομένη.

14 * καὶ ἰαὴρ υἱὸς μανασῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περὶ χωρὰν
δὲ γὰρ ἕως τῶν ὀρίων γεσουρὶ δὲ μαχαθὶ· δὲ ἐπωνόμασεν
αὐτὰς ὅτι τῷ ὀνόματι αὐτῶ τὴν βασὼν ἀβωθιαὶ ἕως τῆς
15 ἡμέρας ταύτης.

* δὲ τῷ μαχὶρ ἔδωκα τὴν γαλαὰδ.
16 * καὶ τῷ ῥουβὲν δὲ τῷ γὰδ ἔδωκα ἀπὸ τῆς γαλαὰδ ἕως τῆς
χειμάρρου δὲ γὰρ μέθις τῆς χειμάρρου ὄριον δὲ ἕως τοῦ ἰαβὼκ,

17 καὶ ὁ χειμάρρος ὄριον τοῖς υἱοῖς ἀμμών. * δὲ ἡ ἀραβά δὲ ὁ
ἰορδάνης ὄριον ἀπὸ χενερέθ, καὶ ἕως θαλάσσης ἀραβά θα-
λάσσης ἀλκυῆς ἀπὸ σηδὼθ τὴν φάραγα δὲ αὐτῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et subiecimus omnes vrbes eius in tempore illo, non fuit ciuitas quam non acceperimus ab eis, sexaginta vrbes omnia loca prouinciæ Argob regni Og in Baſan.

* Omnes istæ vrbes munitæ & muratæ quæ habebant ſeras & veſtes præter villas abſque muris multas nimis.

* Et deſtruximus eas, ſicut fecimus Seon regi Eſebon, diſperdentes omnium ciuitatum viros & mulieres & paruulos.

* Et omnia iumenta, & ſpolia vrbium diripimus nobis.

* Et tulimus in tempo- re illo terram de manu duorum regum Amorrhæorum qui erant trans Iordanem, à torrente Arnon vſque ad montem Hermon.

* Sidonij vocabant Hermon Sarion, & Amorrhæi appellabant eum montem niuis.

* Omnes vrbes quæ ſunt in planitie, & omnem Galaad, & omnem Baſan vſque ad Selca & Edrai vrbes regni Og in Baſan.

* Quoniam ſolus Og rex Baſan re- manſit de reliquijs Gigantum: ecce lectus eius lectus eſt ferreus, qui vtiq; eſt in Rabath filiorum Ammon, nouem cubitos habens longitudinis & quatuor cubitos latitudinis in cubito eiufdem regis.

* Et terram hanc poſſedimus in tempore illo ab Aroer quæ eſt iuxta tor- rentem Arnon vſque ad mediam partem montis Galaad, & ciuitates illius dedi tribui Ruben & tribui Gad.

* Reliquam autem partem Galaad & omnem Baſan regni Og dedi dimidiæ tribui Manaſſe omnem regionem prouinciæ Argob. Omnis illa prouincia Baſan vocabatur terra Gigantum.

* Iair filius Manaſſe tulit omnem prouinciã regionis Argob vſque ad ter- minum Geſuri & Machati, & vocauit ex nomine ſuo Baſan oppida Iair vſque in diem hanc.

* Et tribui Ruben & tribui Gad dedi à Galaad vſque ad torrentem Arnon medium torren- tis & terminum eius vſque ad torrentem Iaboc, qui eſt terminus filiorum Ammon.

* Et planiciem & Iordanem & terminum eius à Geſar vſque ad mare planicie quod eſt mare ſalis ſub decliuio collis ad Orientem.

18 * ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה
אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעבדו לפני אחיכם בני ישראל כל
בני חיל: * רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי
כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי
לכם: * עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשונם הם את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
לירשתו אשר נתתי לכם: * וארץ יהושוע
צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראו את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה
בן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה: * לא תיראום כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם:

23 * ואתחנן אל יהוה בעת ההוא
לאמר: * גאדני יהוה אתה והחלוצה
להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה
אשר מי גאל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכנבורתך: * מעברה נא ואראה
את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן והער
הטוב הזה והלבנן: * ויתעבר יהוה בי למענכם
ולא שמע אלי ואמר יהוה אלי רב לך גאל תוסף
דבר גאלי עוד בדבר הזה:

27 * עלה ראש הפסגה ושמע עיניך ימה וצפנה
ותימנה ומזרח וראה בעיניך כי לא תעבר
את הירדן הזה: * וצו את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא
ינחיל אותם את הארץ אשר תראה:

29 * ונשב בניא מול בית פעור:

18 * Præcepique vobis in tempore illo dicens,
Dominus Deus vester dat vobis terram hanc
in hæreditatem; expediti præcedite fratres ve
stros filios Israel omnes viri robusti,
19 * Absque vxoribus & paruulis atque iu
mentis. Noui enim quod plura habeatis pe
cora, & in vrbibus remanere debebunt quas
tradidi vobis:
20 * Donec requiem tribuat Dominus fratri
bus vestris sicut vobis tribuit, & possideant
ipsi etiam terram quam daturus est eis trans
Iordanem, tunc reuertetur vnusquisque in
possessionem suam quam dedi vobis.
21 * Iosue quoque in tempore illo præcepi,
Dicens: Oculi tui viderunt quæ fecit Domi
nus Deus vester duobus his regibus, sic faciet
omnibus regnis ad quæ transiturus es.
22 * Ne timeas eos. Dominus enim Deus ve
ster pugnabit pro vobis.
23 * Precatúsque sum Dominum in tempore
illo, dicens:
24 * Domine Deus tu cœpisti ostendere seruo
tuo magnitudinem tuam, manúmque fortif
simam. Neque enim est alius Deus vel in cœ
lo, vel in terra qui possit facere opera tua, &
comparari fortitudini tuæ.
25 * Transibo igitur, & videbo terram hanc
optimam trans Iordanem & montem istum
egregium & Libanum.
26 * Iratúsque est Dominus mihi propter vos,
nec exaudiuit me, sed dixit mihi, Sufficit tibi,
nequaquam vltra loquaris de hac re ad me.
27 * Ascende cacumen Phasgæ, & oculos tuos
circunfer ad Occidentem & ad Aquilonem,
Austrúmque & Orientem, & aspice: nec enim
transibis Iordanem istum.
28 * Præcipe Iosue & corrobora eum atque
conforta, quia ipse præcedet populum istum,
& diuidet eis terram quam visurus es.
29 * Mansimúsque in valle contra Fanum
Phogor.

תרגום אונקלוס

18 * ופקידתי אתכם בעת ההוא להאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעבדו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל: * רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי
כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם: * עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשונם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש
לירשתו אשר נתתי לכם: * וארץ יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראו את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה בן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה: * לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:

23 * ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: * גאדני יהוה אתה והחלוצה
להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי גאל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכנבורתך: * מעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן והער
הטוב הזה והלבנן: * ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ואמר יהוה אלי רב לך גאל תוסף
דבר גאלי עוד בדבר הזה:

27 * עלה ראש הפסגה ושמע עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרח וראה בעיניך כי לא תעבר
את הירדן הזה: * וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא
ינחיל אותם את הארץ אשר תראה:

29 * ונשב בניא מול בית פעור:

* Et præcepi vobis in tempore illo, dicens: Domi-
nus Deus noster dedit vobis terram hanc in hære-
ditatem; armati præcedite ante faciem fratrum ve-
strorum filiorum Israel omnis potens.

* Veruntamen vxores vestra & filij vestri & iu-
menta vestra, scio quod multa iumenta vobis,
habitent in ciuitatibus vestris, quas dedi vobis;

* Quousque quiescere faciat Dominus Deus ve-
ster fratres vestros, sicut & vos; & possideant
etiam ipsi terram, quam Dominus Deus noster dat
eis trans Jordanem: & reuertemini vnusquisque
in hereditatem suam, quam dedi vobis.

* Et Josue præcepi in tempore illo, dicens: Oculi
vestri viderunt omnia quaecunque fecit Dominus
Deus noster duobus regibus istis: sic faciet Domi-
nus omnibus regnis, in qua tu transis illuc.

* Non timebitis ab eis; quia Dominus Deus no-
ster ipse pugnabit pro vobis.

* Et orauit Dominum in tempore illo, dicens:

* Domine, Domine, tu cœpisti ostendere tuo
seruo fortitudinem tuam & potentiam tuam, &
manum tuam fortem, & brachium tuum excel-
sum. quis enim Deus in cælo aut in terra, qui fa-
ciat sicut fecisti tu secundum opera tua & secundum
fortitudinem tuam?

* Transiens igitur videbo terram bonam hanc
existentem trans Jordanem, montem bonum hunc
& antilibanum.

* Et contempsit me Dominus propter vos, &
non exaudiuit me. Et dixit Dominus ad me: Suf-
ficiat tibi, ne addas ultra loqui ad me verbum
hoc.

* Ascende in verticem excisi, & respice ocu-
lis tuis versus mare, & Aquilonem, & Austrum,
& Orientem, & vide oculis tuis, quia non tran-
sibis Jordanem hunc.

* Et præcipe Josue, & corrobora eum, & con-
forta eum; quia hic transibit ante faciem popu-
li huius, & ipse diuidet eis terram quam vi-
disti.

* Et sedimus in valle prope domum Phogor.

* καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· κύ-
ριε· ὁ θεὸς ἡμῶν δέδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ,
ἐν οὐκιστάμενοι παρορδύεσθε παρὰ παρῳάπου τῶν ἀδελ-
φῶν ὑμῶν ἡν ἰσραὴλ πᾶς δυνατός.

* πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν & τὰ κτήνη
ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν, κατεκείτωσαν ἐν ταῖς
πόλεσιν ὑμῶν, αἷς ἐδωκα ὑμῖν,

* ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριε· ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ἀδελφούς
ὑμῶν, ὥσπερ & ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι & αὐτοὶ τὴν
γῆν, ἣν κύριε· ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ
ἰορδάνου· καὶ ἐπανασταθήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ, ἣν δέδωκα ὑμῖν.

* καὶ τῷ Ἰησοῦ ἐνετείλαμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, ὁ
ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακασιν πάντα ὅσα ἐποίησε κύριε· ὁ
θεὸς ἡμῶν τοῖς δύο βασιλεῦσι τούτοις, οὕτως ποιήσει κύριε
πάσαις ταῖς βασιλείαις, ἐφ' αἷς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ.

* & φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριε· ὁ θεὸς ἡμῶν αὐ-
τὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν.

* καὶ ἐδέξην κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων·

* κύριε, κύριε, σὺ ἤρξω δεῖξαι τὰ σὰ θεράποντι τὴν ἰσχύ σου
καὶ τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, & τὸν
βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν· τίς γὰρ θεὸς ἐν τῷ ἔρεινῳ ἢ Ἰππὶ
τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας σὺ κατὰ τὰ ἔργα σου
καὶ κατὰ τὴν ἰσχύ σου;

* διαβὰς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὐ-
σαν πέραν τοῦ ἰορδάνου, τὸ ὅρ· τὸ ἀγαθόν. τοῦτο καὶ ἀντιλί-
βαινον.

* καὶ ὑπερεῖδέν με κύριε· ἐνεκεν ὑμῶν, καὶ ὅτι εἰσέκουσέν
μου. & εἶπε κύριε πρὸς με· ἱκανούω σοι, μὴ πρὸς τῆς ἐλ-
λαλήσας πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον·

* ἀνάβηθι Ἰππὶ τὴν κορυφὴν τοῦ λελαξευμένου, καὶ ἀνά-
βλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν & βορρᾶν & λί-
βα καὶ ἀνατολὰς. & ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅτι οὐ διαβήσῃ
τὸν ἰορδάνην τοῦτον.

* & ἐντείλαμαι τῷ Ἰησοῦ & κατήχυσον αὐτὸν & παρακάλε-
σον αὐτόν, ὅτι ὅδε διαβήσεται πρὸς παρῳάπου τοῦ λαοῦ
τούτου, καὶ αὐτὸς ἐγκληρονομήσει αὐτοῖς τὴν γῆν ἣν ἐώ-
ρακας.

* & ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη συνέχους οἴκου φογὸρ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et præcepi vobis in tempore illo, dicens: Dominus Deus vester dedit vobis terram hanc in hæreditatem; accincti transibitis coram fratribus vestris filiis Israel omnes fortes exercitus.

* Tantummodo vxores vestra & familia vestra & iumenta vestra; noui enim quod iumenta multa sint vobis, habitent in vrbibus vestris quas dedi vobis, & possideant etiam ipsi terram quam Dominus Deus vester daturus est eis ultra Iordanem; & reuertemini vnusquisque ad hæreditatem suam quam dedi vobis.

* Et Josue præcepi in tempore illo, dicens: Oculi tui vident omnia quæ fecit Dominus Deus vester duobus his regibus, sic faciet Dominus omnibus regnis ad quæ tu transis.

* Ne timeas eos, quoniam verbum Domini Dei vestri pugnabit pro vobis.

* Domine Deus, tu cœpisti ostendere seruo tuo magnitudinem tuam, & manum tuam fortissimam; quoniam tu es Deus, & maiestas tua est in cælis desuper, & dominaris in terra deorsum, & non est qui faciat iuxta opera tua, & iuxta potentiam tuam.

* Transiam obsecro, & videam terram bonam, quæ est ultra Jordanem, & montem istum bonum, & domum sanctuarij.

* Et fuit ira à facie Domini contra me propter vos, & non exaudiuit me. Et dixit Dominus ad me: Sufficit tibi, ne addas ultra loqui coram me de hac re.

* Ascende ad verticem collis, & leua oculos tuos ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Austrum, & ad Orientem; & vide oculis tuis, quoniam non transibis Iordanem istum.

* Præcipe autem Josue, & conforta eum, & corrobora eum, quoniam ipse transibit coram populo isto, & ipse possidere eos faciet terram quam videbis.

* Et habitauimus in valle contra Beth-Phogor.

CAP. IIII.

וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שִׁמְעֵנִי אֱלֹהֵי הַחֲקִים וְאַל־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מִלְמֵד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תִּחְיוּ וּבְאַתֶּם וְיִרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם׃ * לֹא תִסְפּוּ עַל־
הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְדְּעוּ מִמֶּנּוּ
לְשׂוֹמֵר אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה אֶתְכֶם׃ * עֵינֵיכֶם הִרְאֹתִי אֶת־אֲשֶׁר־
עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעֹר בִּי כֹל־הָאִישׁ אֲשֶׁר חָלַךְ
אֶחָדִי בְּעַל־פְּעֹר הַשָּׁמַיִם יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִקְרָבְךָ׃
* וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם
הַיּוֹם׃ * רְאֵה לְמַדְתִּי אֶתְכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים
בְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת בֶּן בְּקָרֵב הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ * וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻמַּתְכֶם וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עַם־חֲכָם וְנָכוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ * כִּי מִי־גּוֹי
גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִיבִים אֵלָיו בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו׃ * וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֲקִים
וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר־
אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ * רַק הִשְׁמַר לָךְ וּשְׁמַר
נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ
עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְיִזְדַּעְתֶּם
לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ׃ * יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֹב בְּאָמַר יְהוָה אֵלַי רַחֵם־לִי
אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן
לִירְאָה אֹתִי כֹל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
הָאָרֶץ וְאַתֶּם בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן׃ * וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן
תַּחַת הַהָר וְהַהָר בָּעַר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֲשָׁךְ
עָנָן וְעָרַפֶּל׃

ET nunc Israel audi præcepta & iudicia quæ
A ego doceo te, vt faciens ea viuas, & ingre-
diens possideas terram quam Dominus Deus
patrum vestrorum daturus est vobis.
* Non addetis ad verbum quod vobis lo-
quor, nec auferetis ex eo. Custodite mandata
Domini Dei vestri, quæ ego præcipio vobis.
* Oculi vestri viderunt omnia quæ fecit
Dominus cōtra Beel-phegor, quomodo con-
triuertit omnes cultores eius de medio vestri.
* Vos autem qui adhæretis Domino Deo
vestro, viuitis vniuersi vsque in præsentem
diem.
* Scitis quodd docuerim vos præcepta at-
que iustitias, sicut mandauit mihi Dominus
Deus meus, sic facietis ea in terra quam posses-
suri estis.
* Et obseruabitis & implebitis opere. Hæc
est enim vestra sapientia & intellectus coram
populis, vt audientes vniuersi præcepta hæc,
dicant: En populus sapiens & intelligens gens
magna.
* Nec est alia natio tam grandis quæ ha-
beat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus
noster adest cunctis obsecrationibus nostris.
* Quæ enim est alia gens sic inclyta, vt ha-
beat ceremonias iustaq, iudicia & vniuersam
legem, quam ego proponam hodie ante oculo-
s vestros?
* Custodi igitur temetipsum & animam
tuam sollicitè, ne obliuiscaris verborum quæ
B viderunt oculi tui, & ne excidant de corde
tuo cunctis diebus vitæ tuæ. Docebis ea filios
ac nepotes tuos,
* Die quo stetisti coram Domino Deo tuo
in Oreb, quando Dominus locutus est mihi,
dicens: Congrega ad me populum vt audiat
sermone meos, & discant timere me in omni
tempore, quo viuunt in terra, doceantque fi-
lios suos.
* Et accessistis ad radices montis qui arde-
bat vsque ad cœlum, erantque in eo tenebræ
& nubes & caligo.

תרגום אונקלוס

וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שִׁמְעֵנִי אֱלֹהֵי הַחֲקִים וְאַל־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מִלְמֵד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
לְמַעַן תִּחְיוּ וּבְאַתֶּם וְיִרְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם׃ * לֹא תִסְפּוּ עַל־
הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְדְּעוּ מִמֶּנּוּ
לְשׂוֹמֵר אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה אֶתְכֶם׃ * עֵינֵיכֶם הִרְאֹתִי אֶת־אֲשֶׁר־
עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעֹר בִּי כֹל־הָאִישׁ אֲשֶׁר חָלַךְ
אֶחָדִי בְּעַל־פְּעֹר הַשָּׁמַיִם יְהוָה אֱלֹהֵיךְ מִקְרָבְךָ׃
* וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם
הַיּוֹם׃ * רְאֵה לְמַדְתִּי אֶתְכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים
בְּאֲשֶׁר צִוֵּנִי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת בֶּן בְּקָרֵב הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃ * וּשְׁמַרְתֶּם
וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻמַּתְכֶם וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים
אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת־כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק
עַם־חֲכָם וְנָכוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ * כִּי מִי־גּוֹי
גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִיבִים אֵלָיו בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו׃ * וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֲקִים
וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר־
אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃ * רַק הִשְׁמַר לָךְ וּשְׁמַר
נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ
עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְיִזְדַּעְתֶּם
לְבָנֶיךָ וּלְבָנֵי בָנֶיךָ׃ * יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחָרֹב בְּאָמַר יְהוָה אֵלַי רַחֵם־לִי
אֶת־הָעָם וְאִשְׁמַעֵם אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן
לִירְאָה אֹתִי כֹל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־
הָאָרֶץ וְאַתֶּם בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן׃ * וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן
תַּחַת הַהָר וְהַהָר בָּעַר בָּאֵשׁ עַד־לֵב הַשָּׁמַיִם חֲשָׁךְ
עָנָן וְעָרַפֶּל׃

CAP. IIII.

ET nunc Israhel audi iustificationes & iudicia, quæcunque ego doceo vos hodie facere, ut uiuatis & multiplicemini, & ingressi possideatis terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum dat vobis.

* Non addetis ad verbum quod ego præcipio vobis, & non auferetis ab eo: custodite mandata Domini Dei vestri, quæcunque ego præcipio vobis hodie.

* Oculi vestri viderunt omnia quæcunque fecit Dominus Deus noster Beel-phegor, quia omnis homo qui ambulauit post Beel-phegor, contriuit illum Dominus Deus noster ex vobis.

* Vos autem adherentes Domino Deo nostro, & uiuistis omnes in hodiernum.

* Scitis, ostendi vobis iustificationes & iudicia, sicut præcepit mihi Dominus Deus meus, ut faciatis sic vos in terra quam vos intratis illuc ut possideatis eam.

* Et obseruabitis & facietis, quia hæc sapientia vestra & intellectus vester coram omnibus gentibus, quæcunque audierint omnes iustificationes has, & dicent, Ecce populus sapiens & sciens gens magna hæc.

* Quia quæ gens magna, cui est ei Deus appropinquans eis, ut Dominus Deus noster in omnibus quibus eum inuocauerimus?

* Et quæ gens magna cui sunt ei iustificationes & iudicia iuxta omnem legem hanc, quam ego do coram vobis hodie?

* Attende tibi ipsi, & custodi animam tuam, valde, ne aliquando obliuiscaris omnium verborum, quæ viderunt oculi tui, & ne excidant à corde tuo omnibus diebus vitæ tuæ, & docebis filios tuos, & filios filiorum tuorum,

* Die quo stetistis coram Domino Deo tuo in Oreb die concionis, quando dixit Dominus ad me, Congrega ad me populum hunc, & audiant verba mea, ut discant timere me omnibus diebus quos ipsi uiuunt super terram, & filios suos doceant.

* Et accessistis & stetistis sub monte, & mons comburebatur igne usque ad cælum, tenebræ & caligo & procella.

δ.

1 * Καὶ νῦν ἰσραὴλ ἀκούε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζῆτε ἐν πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

2 * Ἐπεὶ θήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτῶν, φυλάσσετε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

3 * Ὁ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακασι πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τῷ βεελ-φεγὼρ, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἰσραὴλ τοῖς ἐπορεύσιν ὀπίσω βεελ-φεγὼρ, ὅτι ἐξέτριψεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν.

4 * Ὑμεῖς δὲ ἐπεσκέμνητε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον.

5 * Ἰδετε δεδειχᾶ ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός μου, ὅτι ποιῆσαι ἔτρω ὑμᾶς ἐν τῇ γῇ ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

6 * καὶ φυλάξεσθε, καὶ ποιήσετε, ὅτι αὕτη ἡ ἑσθία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ὑμῶν ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν, ὅτι δὴ ἀκέσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ ἐροῦσιν, ἰδοὺ λαὸς ἁγίος καὶ ἐπισήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

7 * Ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ὃ ἔστιν αὐτῷ θεῷ ἐγγίζων αὐτοῖς, ὡς κύριος ὁ θεός ὑμῶν ἐν πᾶσιν οἷς αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα;

8 * καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ὃ ἔστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια καὶ πάντα τὸν νόμον τοῦτον, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον;

9 * Ὥστε σεαυτὰ, καὶ φυλάξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα, μήποτε ἐπιλάθῃς πάντα τὰς λόγους, ἃς ἐώρακασι ὁ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς ἀπὸ τῆς καρδίας σου πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ συμβιβάσεις ὅτι ἔστις σου καὶ ὅτι υἱὸς τῶν ἡνθρώπων σου,

10 * ἡμέραν ἣν ἐσητε ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν χωρὶς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκκλησίας, ὅτε εἶπε κύριος πρὸς με, ἐκκλησίασθον πρὸς με τὸν λαόν τοῦτον, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πᾶσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅτι ἔστις αὐτῶν διδάσκαλος.

11 * καὶ προσήλθετε καὶ ἐσητε ὑποὺς τὸ ὄρος, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, σκότος καὶ γνόφος καὶ θυελλα.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. IIII.

ET nunc Israhel audite præcepta & iudicia quæ ego doceo vos ad faciendum, ut uiuatis & ingrediamini, & possideatis terram quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis.

* Non addetis ad verba quæ ego præcipio vobis, nec auferetis ex eis, ut custodiat præcepta Domini Dei vestri quæ ego præcipio vobis.

* Oculi vestri viderunt quod fecit Dominus contra cultores Beelphegor, quoniam omnem virum qui ambulauit post cultores Beel-phegor disperdidit Dominus Deus tuus de medio tui.

* Vos autem qui adhæstistis timori Domini Dei vestri, permanetis vniuersi hodie.

* Videte quod docui vos præcepta & iudicia sicut præcepit mihi Dominus Deus meus, ut sic faciatis in medio terræ, ad quam vos ingredimini ut possideatis eam.

* Et seruabitis & facietis ea, quoniam hæc est sapientia vestra & intellectus in oculis populorum qui audierint omnia præcepta hæc, & dicent;

* Certè sapiens & intelligens est populus hic magnus.

* Quis est enim populus magnus qui habeat Deum appropinquantem sibi ut suscipiat orationem eius in tempore tribulationis suæ, sicut Deus noster in omni tempore quo nos oramus coram eo? Et quis est populus magnus qui habeat statuta & iudicia vera, sicut vniuersa lex ista quam ego pono coram vobis hodie? Veruntamen custodi temetipsum & custodi animam tuam nimis, ne fortè obliuiscaris verborum quæ viderunt oculi tui, & ne fortè recedant de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ, & docebis ea filios tuos, & filios filiorum tuorum.

* Die quo stetisti coram Domino Deo tuo in Oreb, quando dixit mihi Dominus, Congrega populum in conspectu meo, & audire faciam eos verba mea, ut discant timere me omnibus diebus, quibus ipsi permanent super terram, & filios suos doceant.

* Et accessistis & stetistis in humiliiori loco montis, & mons ardebat igni usque ad cælum, & erant tenebræ & nubes & caligo.

* וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים
 אתם שמעים ותמונה אינכם ראים וזלתי קול:
 * ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם
 לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות
 אבנים: * ואתי צוה יהוה בעת ההיא
 ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותם אתם
 בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
 * ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
 כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך
 האש: * פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
 תמונה כל סמל תבנית זכר או נקבה:
 * תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית
 כל צפור כנף אשר רועה בשמים:
 * תבנית כל דמש באדמה תבנית כל
 דגה אשר במים מתחת לארץ: * ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח
 ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדרחת והשתחווית
 להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם
 לכל העמים תחת כל השמים: * ואתכם לקח
 יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות
 לו לעם נחלה ביום הזה: * ויהוה התאנף
 בי על דבריכם וישבע לבלתי עבדתי את הירדן
 ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה: * כי אנכי מרת בארץ
 הזאת אינני עבד את הירדן ואתם עברים וירשתם
 את הארץ הטובה הזאת: * השמרו לכם
 פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת
 עמכם ועשיתם לכם פסל תמונה כל אשר צוה
 יהוה אלהיך: * כי יהוה אלהיך אש אכלה
 הוא אל קנא:

12 Locutusque est Dominus ad vos de me-
 dio ignis: Vocem verborum eius audistis,
 & formam penitus non vidistis.
 13 * Et ostendit vobis pactum suum, quod
 præcepit vt faceretur, & decem verba quæ scri-
 psit in duabus tabulis lapideis.
 14 * Mihiq; mandauit in illo tempore, vt
 docerem vos ceremonias & iudicia, quæ fa-
 cere deberetis in terra, quam possessuri estis.
 15 * Custodite igitur sollicitè animas vestras.
 Non vidistis aliquam similitudinem in die
 qua locutus est vobis Dominus in Ore de
 medio ignis.
 16 * Ne fortè decepti faciatis vobis sculptam
 similitudinem aut imaginem masculi vel fœ-
 minæ similitudinem.
 17 * Omnium iumentorum quæ sunt super
 terram, vel auum sub cælo volantium;
 18 * Atque reptilium quæ mouentur in ter-
 ra; siue piscium, qui sub terra morantur in
 aquis.
 19 * Ne fortè eleuatis oculis ad cælum videas
 Solem & Lunam, & omnia astra cæli, & er-
 rore deceptus adores ea & colas, quæ creauit
 Dominus Deus tuus in ministerium cunctis
 gentibus quæ sub cælo sunt.
 20 * Vos autem tulit Dominus & eduxit de
 fornace ferrea Ægypti, vt haberet populum
 hæreditarium sicut est in præsentia die.
 21 * Iratusque est Dominus contra me pro-
 pter sermones vestros, & iurauit vt non tran-
 sirem Iordanem, nec ingrederer terram opti-
 mam quam daturus est vobis.
 22 * Ecce moriar in hac humo, non transibo
 Iordanem, vos transibitis & possidebitis ter-
 ram egregiam.
 23 * Caue ne quando obliuiscaris pacti Do-
 mini Dei tui quod pepigit tecum, & facias
 tibi sculpram similitudinem eorum, quæ fieri
 Dominus prohibuit.
 24 * Quia Dominus Deus tuus ignis consu-
 mens est, Deus æmulator.

תרגום אונקלוס

12 ומליל יהוה עמכם מגו אשתא קל פתגמין אחת שמעין דמור ויתכונ חזן אלהיך קלא:
 13 למעבר עשרא פתגמין וכתבינן על חרין לוחי אבנא:
 14 ויהי פקיד ויביעידנא ההוא לאלפא יתכונ קומין ודינין למעברכון יתחזן
 15 ותסתמרון לחדא לנפשתיכון ארי לא חזיתון כל דמור בימא דמליל יהוה עמכם
 16 וילמא תחבולות ותעברון לכון צלמא דמור כל צורא דמור או נקבא:
 17 דמור כל בעירא די בארעא
 18 דמור כל רחשא די בארעא דמור כל נוגי די במיא מלרע
 19 ודילמא תזקוף עינך לשמיא ותחזי ית שמשא וית סחרא וית כוכביא כל חילא דשמיא ותטעי ותסגור להון
 20 ויתכונ קרב ויילח להויה ואפיק יתכונ סכורא דפרולא
 21 ומן קדם וייהוה רגז עלי על פתגמיכון וקייים בדיל דלא למעבר ית ירדנא
 22 ארי אנא מאור בארעא תכא לית אנא עבר ית ירדנא ואחת
 23 איסתמרו לכון דילמא תנשון ית קומא דיני אלהיכון דגור עמכם ותעברון לכון
 24 ארי ויילחך מימריה אשא אכלא הוא אל קנא:
 12 ומליל יהוה עמכם מגו אשתא קל פתגמין אחת שמעין דמור ויתכונ חזן אלהיך קלא:
 13 למעבר עשרא פתגמין וכתבינן על חרין לוחי אבנא:
 14 ויהי פקיד ויביעידנא ההוא לאלפא יתכונ קומין ודינין למעברכון יתחזן
 15 ותסתמרון לחדא לנפשתיכון ארי לא חזיתון כל דמור בימא דמליל יהוה עמכם
 16 וילמא תחבולות ותעברון לכון צלמא דמור כל צורא דמור או נקבא:
 17 דמור כל בעירא די בארעא
 18 דמור כל רחשא די בארעא דמור כל נוגי די במיא מלרע
 19 ודילמא תזקוף עינך לשמיא ותחזי ית שמשא וית סחרא וית כוכביא כל חילא דשמיא ותטעי ותסגור להון
 20 ויתכונ קרב ויילח להויה ואפיק יתכונ סכורא דפרולא
 21 ומן קדם וייהוה רגז עלי על פתגמיכון וקייים בדיל דלא למעבר ית ירדנא
 22 ארי אנא מאור בארעא תכא לית אנא עבר ית ירדנא ואחת
 23 איסתמרו לכון דילמא תנשון ית קומא דיני אלהיכון דגור עמכם ותעברון לכון
 24 ארי ויילחך מימריה אשא אכלא הוא אל קנא:

* Et locutus est Dominus ad vos in monte de medio ignis vocem verborum, vos audistis & formam non vidistis, sed vocem.

* Et annunciauit vobis pactum suum, quod præcepit vobis vt faceretis decem verba; & scripsit ea in duabus tabulis lapideis.

* Et mihi præcepit Dominus in tempore illo, vt docerem vos iustificationes & iudicia, vt faceretis hæc vos super terram, in quam vos intratis illuc vt possideatis illam.

* Et custodite valde animas vestras, quia non vidistis omnem similitudinem in die qua locutus est Dominus ad vos in Oreb in monte de medio ignis.

* Ne fortè delinquatis & faciatis vobis ipsis sculptam similitudinem, omnē imaginem similitudinem masculi aut fœminæ.

* Similitudinem omnis iumenti quæ sunt super terram, similitudinem omnis avis alatæ quæ volat sub cælo.

* Similitudinem omnis reptilis, quod repit super terram, similitudinem omnis piscis, quæcunque sunt in aquis sub terra.

* Et ne fortè respiciens in cælum, & videns Solem & Lunam, & stellas, & omnem ornatum cæli, deceptus adores ea, & colas ea, quæ distribuit Dominus Deus tuus hæc omnibus gentibus quæ sub cælo.

* Vos autem accepit Dominus Deus, & eduxit vos de fornace ferrea de Ægypto, vt essetis ei populus hereditarius, vt in die hac.

* Et Dominus iratus est mihi pro his quæ dicuntur à vobis, & iurauit vt non transirem Iordanem hunc, & non ingrederer in terram bonam, quam Dominus Deus dat vobis in sorte.

* Ego enim morior in terra hac, & non transeo Iordanem, vos autem transitis Iordanem, & possidebitis terram bonam hanc.

* Et attendite vos, ne vnquam obliuiscamini pacti Domini Dei vestri, quod disposuit ad vos, & faciatis vobis ipsis sculptam similitudinem omnium quæ præcepit tibi Dominus Deus tuus.

* Quoniam Dominus Deus tuus ignis consumens est ipse, Deus zelotes.

12 * καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐν μέσῳ τοῦ πυρός φωνῇ ῥημάτων ὑμεῖς ἤκούσατε & ὁμοίωμα οὐκ ἴδετε, ἀλλ' ἢ φωνῇ.

13 * καὶ ἀνήγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτῆς, ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιῆναι τὰ δέκα ῥήματα, & ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλακάς λιθίνας.

14 * καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα & κρίσεις ποιῆναι αὐτὰ ὑμᾶς ἐπὶ τῇ γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς ἐξοπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

15 * καὶ φυλάξατε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἴδετε πλὴν ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χωρὶς ἐν τῷ ὄρει ἐν μέσῳ τοῦ πυρός.

16 * μὴ ποτε ἀσχημάτιστε καὶ ποιήσητε ὑμῖν αὐτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ὁρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ.

17 * ὁμοίωμα παντὸς κτιώους τῶν ὄντων ἐπὶ τῇ γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πετάταται ὑπὸ τοῦ ἔρανου.

18 * ὁμοίωμα παντὸς ἐρπετοῦ, ὃ ἐρπεῖ ἐπὶ τῇ γῆς, ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐσὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῇ γῆς.

19 * καὶ μὴ ποτε ἀσβελέψας εἰς τὸν ἔρανον, & ἰδὼν τὸν ἥλιον & τὴν σελήνην & τοὺς ἀστέρας, & πᾶν τὸν κόσμον τοῦ ἔρανου, πλανηθεὶς προσκυλήσῃς αὐτοῖς, & λατρεύσῃς αὐτοῖς, ἀπένειμε κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω τοῦ ἔρανου.

20 * ὑμᾶς δ' ἐλάβε κύριος ὁ θεός, & ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν ἑγκληρον, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.

21 * & κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν. καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν ἰορδάνην τοῦτον, & ἐμὴ εἰσελθῶ εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν κύριος ὁ θεός δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ.

22 * ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ ἐ διαβαίνω τὸν ἰορδάνην, ὑμεῖς δ' διαβαίνετε τὸν ἰορδάνην, & κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην.

23 * καὶ προσέχετε ὑμεῖς μὴ ποτε ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς, & ποιήσητε ὑμῖν αὐτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πᾶντων ὧν σινέταξέ θ' ὁ κύριος ὁ θεός σου.

24 * ὅτι κύριος ὁ θεός σου πῦρ κατὰναλίσκων ἐστὶν αὐτός, θεός ζηλωτής.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Et locutus est Dominus vobiscum de medio ignis. vocem verborum vos audiebatis, & formam non videbatis nisi vocem.

13 Et nunciauit vobis pactum suum quod præcepit vobis vt faceretis decem verba, & scripsit ea in duabus tabulis lapideis.

14 Et mihi præcepit Dominus in tempore illo vt docerem vos præcepta & iudicia, vt faceretis ea in terra ad quam vos transitis vt possideatis eam.

15 Custodite valde animas vestras, quia nullam similitudinem vidistis in die qua locutus est Dominus vobiscum in Oreb de medio ignis.

16 Ne fortè corrumpamini & faciatis vobis imaginem aut similitudinem omnis figuræ, similitudinem masculi aut fœminæ.

17 Similitudinem omnis iumenti quod est in terra, similitudinem omnis avis pennatæ quæ volat per aërem firmamenti cæli;

18 Similitudinem omnis reptilis quod est in terra, similitudinem omnium piscium qui sunt in aqua sub terra.

19 Et ne fortè eleues oculos tuos ad cælum, & videas Solem & Lunam, & stellas, & omnem militiam cæli, & decipiaris, & adores ea, & colas ea, quæ præparauit Dominus Deus tuus omnibus populis sub omni cælo.

20 Vos autem applicauit Dominus ad timorem suum, & eduxit vos de fornace ferrea de Ægypto, vt sitis ei in populum hereditarium sicut in die hac.

21 Et à facie Domini fuit ira contra me propter verba vestra, & iurauit vt non transirem Iordanem, neque intrarem in terram bonam quam Dominus Deus tuus daturus est tibi in possessionem.

22 Ego enim moriar in terra hac, non enim transibo Iordanem, & vos transibitis & possidebitis terram bonam illam.

23 Caute vobis ne fortè obliuiscamini pacti Domini Dei vestri quod pepigit vobiscum, & faciatis vobis simulachrum vel similitudinē omnium, de quibus præcepit Dominus Deus tuus.

24 Quoniam verbum Domini Dei tui ignis consumens est, Deus zelotes.

* כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
 בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
 הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: * העידתי
 בכם היום את השמים וארץ הארץ כי אבד
 האבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים
 את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים
 עליה כי השמד תשמדון: * והפיץ יהוה
 אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר
 ינהג יהוה אתכם שמה: * ועבדתם שם
 אלהים מעשר ירי אדם עץ ואבן אשר לא
 יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון:
 * ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאתם
 כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: * בצר לך
 ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: * כי אל
 רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
 ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: * כי
 שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן
 היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצת
 השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
 הוה או הנשמע כמהו: * השמע עם קול אלהים
 מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: * או
 הנספה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
 באתר ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
 נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
 יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: * אתה הראת
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
 * מן השמים השמיעך את קלו ליסודך ועל
 הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
 מתוך האש:

* Si genueritis filios ac nepotes, & morati
 fueritis in terra, deceptiq; feceritis vobis ali-
 quam similitudinem, patrâtes malum coram
 Dño Deo vestro vt eû ad iracundiam prouo-
 cetis: * Testes inuoco hodie cœlum & ter-
 ram, citò perituros vos esse de terra quam
 transito Iordane possessuri estis. Non habita-
 bitis in ea longo tēpore, sed delebit vos Dñs;
 * Atque disperget in omnes gentes; & re-
 manebitis pauci in nationibus ad quas vos
 ducturus est Dominus.
 * Ibique seruietis diis qui hominum manu
 fabricati sunt, ligno & lapidi qui non vident
 nec audiunt nec comedunt nec odorantur.
 * Cúmque quæsieris ibi Dominum Deum
 tuum, inuenies eum, si tamen toto corde quæ-
 sieris; * Et tota tribulatione animę tuę, post-
 quā te inuenerint omnia quę prædicta sunt.
 E Nouissimo autem tempore reuertēris ad Do-
 minum Deum tuum, & audies vocem eius.
 * Quia Deus misericors Dñs Deus tuus est.
 Nō dimittet te nec omnino delebit, neq; ob-
 liuiscetur pacti in quo iurauit patribus tuis.
 * Interroga de diebus antiquis qui fuerunt
 ante te ex die quo creauit Dominus Deus ho-
 minem super terram à summo cœlo vsque ad
 summum eius, si facta est aliquando huiusce-
 modi res, aut vnquam cognitum est:
 * Vt audiret populus vocem Domini Dei
 loquentis de medio ignis, sicut tu audisti &
 vixisti.
 * Si fecit Deus vt ingrederetur, & tolleretur
 sibi gentem de medio nationum per tenta-
 tiones, signa atque portenta, per pugnam &
 robustam manum extentumq; brachium &
 horribiles visiones, iuxta omnia quę fecit pro
 vobis Dominus Deus vester in Ægypto vi-
 dentibus oculis tuis.
 * Vt scires quoniam Dominus ipse est Deus,
 & non est alius præter eum.
 * De cœlo te fecit audire vocem suam vt do-
 ceret te, & in terra ostendit tibi ignem suum
 maximum, & audisti verba illius de medio
 ignis.

תרגום אונקלוס

25 ארי תלדון בנים ובני בנים ותעבדון צלמא דמות כולא ותעבדון דביש קדם ויאלהך לארמוא
 26 אסחיתך בכון וימא דין ית שמיא וית ארעא ארי מיבד תיבדון בפריע מעל ארעא דאחון עכרין ית ירדנא לתמן למיתתה
 27 ויבדר יהוה יתכון ביני עממיא ותשחאדון עם דמנן בעממיא דאגלי וייתכון
 28 ותפלחון תמן לעממיא פלחי מענותא עובר ירי אנשא אעא ואבנא דלא חזון ולא שמעין ולא אכלין ולא מריחין:
 29 ותחבעון מחמן ית דחלתא דיי אלהך ותשכח ארי תחבעיניה בכל ליבך ובכל נפשך:
 30 כד יעזוק לך ויערעונך כל פתגמיא האלין
 31 ארי אלהא רחמנא וי אלהך לא ירשניך ולא יתכליך ולא
 32 ארי שאיל בען לוימא קדמאי דחון קדמך למן יומא די ברא יי אדם על ארעא ומסופי
 33 השמע עמא קל מימרא דיי מסללת מגו אשחא
 34 או ניסין דעבר יי לאתגללא למפרק ליה עמא מגו עמא בניסין באחין ובמופתין ובקרבא ובירא
 35 את אחחיות לסידע ארי וי הוה
 36 מן שמיא אשמעך ית קל מימריה לאלפותך ועל ארעא אחונך ית אשחיה בכתא דפתגמותי שמעתא
 מגו אשחא

* Si autem genueris filios & filios filiorum tuo-
rum, & morati fueritis super terram, & delique-
ritis & feceritis sculptam similitudinem omnis, &
feceritis malum coram Domino Deo nostro, ut ir-
ritetis illum.

* Obtestor vobis hodie & calum & terram,
quod perditione peribitis cito à terra, in quam vos
transitis Jordanem illuc, ut possideatis eam. non mul-
tos morabimini dies super eam, sed deletionem delebi-
mini.

* Et disperget Dominus vos in omnibus gen-
tibus, & remanebitis pauci numero in gentibus, in
quas congregabit Dominus vos illuc.

* Et seruietis illic dijs alijs, operibus manuum
hominum, lignis & lapidibus, quæ non videbunt,
neque audient, neque comedent, neque olfacient.

* Et queretis illic Dominum Deum vestrum, &
inuenietis eum quando quaesieritis eum ex toto cor-
de tuo, & ex tota anima tua.

* In tribulatione tua: & inuenient te omnes
sermone hi, in nouissimo dierum, & conuertèris ad
Dominum Deum tuum, & audies vocem eius:

* Quia Deus misericors & miserator Dominus
Deus tuus, non derelinquet te neque delebit te, non
obliuiscetur pacti patrum tuorum, quod iurauit eis.

* Interrogate de diebus prioribus, quæ fuerunt
prioribus te, à die qua creauit Deus hominem super ter-
ram, & super summum cali vsque ad summum cali,
si factum est secundum verbum magnum hoc, si
audiuistis tale.

* Si audiuit gens vocem Dei uiuentis loquentis
de medio ignis, quemadmodum audisti tu & vixisti.

* Si tentauit Deus ut intrans acciperet sibi gen-
tem de medio gentis in tentatione, & in signis, &
in prodigijs, & in bello, et in manu forti, & in bra-
chio excelso, & in visionibus magnis: iuxta omnia
quacunque fecit nobis Dominus Deus noster in Ae-
gypto coram te vidente.

* Ita ut scires tu quod Dominus Deus tuus ipse
Deus est, & non est Deus præter eum.

* De calo audibilem tibi fecit vocem suam, ut
erudiret te, & super terram ostendit tibi ignem
suum magnum, & verba eius audisti de medio
ignis.

25 * ἐὰν ὃ γυνήσῃς υἱὸς & υἱὸς τῶν υἱῶν σου, & χρησίσῃτε ἑπὶ τῇ
γῆς & ἀνομίσητε, & ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντός, &
ποιήσητε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, παρορ-
γίσαι αὐτὸν.

26 * διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε ἔρανον & τὴν γῆν,
ὅτι ἀπωλεία ἀπολείωδε τὰχὺ ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαί-
νετε τὸν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, ἐχὶ πολυχρο-
νιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ἐκτελεθῇ ἐκτελεσθήσεται.

27 * καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν, & κα-
ταλείψει ἑσέως ὀλίγοι ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς ἃς συναΐξει
κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ.

28 * καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ἔργοις χειρῶν ἀνθρώ-
πων ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ ὀφονται, οὐδ' ἀκάζωσιν, οὐδ' ἐμὴ
φάγωσιν, οὐδ' ἐμὴ ὀσφραίνωσιν.

29 * καὶ ἐκζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, & εὐρήσετε
αὐτὸν ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, & ἐξ
ὅλης τῆς ψυχῆς σου,

30 * ἐν τῇ θλίψει σου, & εὐρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι ἑτοί-
μοι ἐκ στόματος τοῦ ἡμετέρου, & ἡπισταθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν
σου, καὶ εἰσακέσῃ τὸ φωνῆς αὐτοῦ.

31 * ὅτι θεὸς οἰκτίρμων & ἐλεήμων κύριος ὁ θεός σου, οὐκ
ἐγκαταλείψει σε, οὐδ' ἐμὴ ἐκτρίψει σε, οὐκ ἡπλήσει τὴν
διαθήκην τῶν πατέρων σου, ἡ ὁμοσει αὐτοῖς.

32 * ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς χρονίας προ-
τέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐκπέσεν ὁ θεὸς ἀνθρώπον ἑπὶ τῆς
γῆς, & ἑπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἔρμου ἕως ἄκρου τοῦ ἔρανου, εἰ γέ-
γονε κτ' ἢ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, εἰ ἠκούσατε τοῦτο.

33 * εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζώντος λαλοῦντος ἐν μέ-
σῳ τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ & ἔζησας.

34 * εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐν μέ-
σῳ ἔθνους ἐν πειρασμῷ, & ἐν σημείοις, & ἐν τέρασιν, & ἐν πο-
λέμῳ, & ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν
ὀράμασι μεγάλοις, καὶ πᾶσι ὅσα ἐποίησεν ἡμῖν κύριος
ὁ θεός ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος.

35 * ὥστε εἰδέναι σε ὅτι κύριος ὁ θεός σου αὐτὸς θεός ἐστὶ, καὶ
οὐκ ἐστὶ θεὸς πλὴν αὐτοῦ.

36 * ἐν ἔρανον ἀκουσῶν θεὸς ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ παι-
δύσαι σε, & ἑπὶ τῇ γῆς ἐδείξε θεὸς τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, & τὰ
ῥήματα αὐτοῦ ἠκούσας ἐν μέσῳ τοῦ πυρός.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

25 Quando genueris filios & filios filiorum, & seruieritis in terra, & corrupti fueritis, & feceritis aliquam imaginem aut similitudinem, & fe-
ceritis quod malum est in conspectu Domini Dei tui ut ad iracundiam prouocetis eum:

26 Testes adhibeo contra vos hodie calum & terram quia perditione peribitis cito de super terram propter quam vos transibitis Jordanem ut possideatis eam, non longo tempore habitabitis
in ea, sed ex terminatione exterminabimini.

27 Et disperget vos Dominus inter populos, & remanebitis populus numeratus in popu-
lis ad quos migrare vos fecit Dominus.

28 Et seruietis ibi populis seruientibus idolis quæ sunt opus manuum hominum lignea aut
lapidea, quæ non vident, neque audiunt, neque comedunt, neque odorantur.

29 Et quæres inde timorem Domini Dei tui & inuenies, si
cum tribulatus fueris, & euenerint tibi omnia verba hæc in fine dierum, & conuertè-
ris ad timorem Domini Dei tui, & obedies verbo eius.

30 Quoniam Deus misericors est Dominus Deus tuus, non relinquet te, nec
interroga enim nunc de diebus antiquis qui fuerunt ante te à
die quo creauit Dominus hominem super terram, à summo cali vsque ad summum cali, si fuit res magna sicut ista, aut si audita est similis eius.

31 Si audiuit populus vocem verbi Dei loquentem de medio ignis, sicut tu audisti, & vixerit.

32 Aut viderit miracula quæ fecit Do-
minus ut reuelaretur & redimeret sibi populum de medio populi, per miracula, per signa & portenta, & in bello, & in manu forti, & in brachio ex-
celso, & in visionibus magnis, iuxta omnia quæ fecit vobis Dominus Deus vester in Ægypto ante oculos tuos.

33 Tibi ostensum est, ut
scias quoniam Dominus ipse est Deus, non est alius præter eum.

34 De calis audire te fecit vocem verbi sui ut doceret te, & super
terra ostendit tibi ignem suum magnum, & verba eius audisti de medio ignis.

37 * וַתַּחַר כִּי אָהַב אֶת-יִצְחָק וַיִּבְחַר בְּיֶדְעוֹ
אֶחָדָם וַיִּצְיֵאֵךְ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמֶּצְרַיִם:

38 * לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָּ מִפְּנֵי
לְהַבְיֵאֵךְ לְתֹת-לְךָ אֶת-אֶרֶץ נַחֲלָה בְיוֹם
הַזֶּה:

39 * וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשָּׁבָת אֶל-לִבְךָ
כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-
הָאָרֶץ מִתַּחַת יָמִין עוֹד:

40 * וְשָׁמַרְתָּ אֶת-חֻקֵּי וְאֶת-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
מֵצִוְךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן
תֵּאָרִיד יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ כָּל-הַיָּמִים:

41 * אִם יִבְדִּיל מִשְׁחָה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר

42 * הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שֶׁמֶשׁ: * לָנֶס שְׂמֹה רוֹצֵחַ

אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת-רֵעֵהוּ בְּכֹל-דַּעַת וְהוּא לֹא-

שָׂנֵא לוֹ מִתְמַל שְׁלֹשׁ וְנֶס אֶל-אַחֶרֶת מִן-הָעָרִים

43 * הָאֵל וְחִי: * אֶת-בָּצֵר בְּמִדְבַּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר

לְרֵאשֹׁנֵי וְאֶת-רָאמֹת בְּגִלְעָד לְבָדִי וְאֶת-גּוֹלָן

44 * בְּבִשָּׁן לְמִנְשֵׁי: * וְאֶת-הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׂם

45 * מִשְׁחָה לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: * אֱלֹהֵי הָעֵדוּת

וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מִשְׁחָה אֶל-

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם:

46 * בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּנִיָּה מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ

סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן אֲשֶׁר הִכָּה

מִשְׁחָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם:

47 * וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרֶץ וְאֶת-אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ-הַבִּשָּׁן

שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָח

48 * שֶׁמֶשׁ: * מִעֲרֹעַר אֲשֶׁר עַל-שְׂפַרְתִּי נַחֲלֵי אֲרָן

49 * וְעַד-הַיָּרֵךְ שִׁיאֵן הוּא חֶרְמוֹן: * וְכָל-הָעֲרֵבָה

עַבְרַת הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרֵבָה תַּחַת אֲשֶׁר־
הַפְּסָגָה:

37 * Quia dilexit patres tuos, & elegit semen
eorum post eos. Eduxitque te præcedens in
virtute sua magna ex Ægypto:

38 * Vt deleret nationes maximas & fortiores
te in introitu tuo, & introduceret te, darétq;
tibi terram earum in possessionem, sicut cer-
nis in præsentí die.

39 * Scito ergo hodie & cogitato in corde tuo,
quòd Dominus ipse est Deus in cælo sursum
& in terra deorsum, & non sit alius.

40 * Custodi præcepta eius atq; mandata quæ
ego præcipio tibi, vt bene sit tibi & filiis tuis
post te, & perman eas multo tēpore super ter-
ram quam Dominus Deus tuus daturus est
tibi.

41 * Túc separauit Moyfes tres ciuitates trans
Iordanem ad Orientalem plagam:

42 * Vt confugiat ad eas qui occiderit nolens
proximum suum, nec sibi fuerit inimicus an-
te vnum & alterum diem, & ad harum ali-
quam vrbium possit euadere.

43 * Bosor in solitudine quæsita est in terra
campestri de tribu Ruben, & Ramoth in Ga-
laad quæ est in tribu Gad, & Golam, in Balan
quæ est in tribu Manasse.

44 * Ista est lex quam proposuit Moyfes co-
ram filiis Israel.

45 * Et hæc testimonia & ceremoniæ, atque iu-
dicia quæ locutus est ad filios Israel, quando
egressi sunt de Ægypto;

46 * Trans Iordanem in valle contra fanum
Phogor, in terra Seon regis Amorræi, qui ha-
bitauit in Efebon quem percussit Moyfes. Fi-
lij quoque Israel egressi ex Ægypto,

47 * Possederunt terram eius, & terram Og re-
gis Balan duorum regum Amorrhæorum qui
erant trans Iordanem ad Solis ortum;

48 * Ab Aroer quæ sita est super ripam torren-
tis Arnon vsque ad montem Seon qui est &
Hermon.

49 * Omnem planitiem trans Iordanem ad
Orientalem plagam vsque ad mare solitudi-
nis & vsque ad radices montis Phasga.

תרגום אונקלוס

37 * וַחֲלַף דְּרַחֲמֵי יִתְּ אֶבְרָהָם וַיִּתְּרֵי בְּבִנְיָהוֹן בְּתֵרִיחוֹן וַאֲפָקֵךְ בְּמִימְרוֹה בְּחִילֵיהּ רַבָּא מִמִּצְרַיִם: * לְחַרְכָּא עֲמִמִּין רַבְרָבִין

39 * וַחֲדַע יוֹמָא דִּין וְחַתּוּב לְלִבְךָ אֲרִי יְיָ הוּא: * וַחֲדַע יוֹמָא דִּין וְחַתּוּב לְלִבְךָ אֲרִי יְיָ הוּא:

40 * וַחֲדַע יוֹמָא דִּין וְחַתּוּב לְלִבְךָ אֲרִי יְיָ הוּא: * וַחֲדַע יוֹמָא דִּין וְחַתּוּב לְלִבְךָ אֲרִי יְיָ הוּא:

41 * בְּכֹן יִפְרִישׁ מִשְׁחָה תַּלְתִּי קְרוֹיִן בְּעִיבְרָא דִּירְדְנָא מִמִּדְבַּר: * בְּכֹן יִפְרִישׁ מִשְׁחָה תַּלְתִּי קְרוֹיִן בְּעִיבְרָא דִּירְדְנָא מִמִּדְבַּר:

42 * לְמַעַרְוֹק לְחֶמֶן קְטוּלָא דִּיקְטוּלִית חֲבֵרִיָּה בְּלֹא מִדְעִיָּה וְהוּא לֹא שָׂנֵא לִיהּ מִתְמַלִּי וּמִדְקֻמוֹתֵי וַיִּשְׁרוּק לְחֶד מִן קְרוֹיָא: * לְמַעַרְוֹק לְחֶמֶן קְטוּלָא דִּיקְטוּלִית חֲבֵרִיָּה בְּלֹא מִדְעִיָּה וְהוּא לֹא שָׂנֵא לִיהּ מִתְמַלִּי וּמִדְקֻמוֹתֵי וַיִּשְׁרוּק לְחֶד מִן קְרוֹיָא:

43 * יִתְּ בָצֵר בְּמִדְבַּרָא בְּאֶרֶץ דְּמִישָׁרָא לְשִׁבְטָא דְּרֵאשֹׁנֵי וְיִתְּ רָאמֹת בְּגִלְעָד לְשִׁבְטָא דְּגֵר וְיִתְּ גּוֹלָן: * יִתְּ בָצֵר בְּמִדְבַּרָא בְּאֶרֶץ דְּמִישָׁרָא לְשִׁבְטָא דְּרֵאשֹׁנֵי וְיִתְּ רָאמֹת בְּגִלְעָד לְשִׁבְטָא דְּגֵר וְיִתְּ גּוֹלָן:

44 * וְיִתְּ אֲוִרִיתָא דְּסוֹדֵר מִשְׁחָה קֶדֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * וְיִתְּ אֲוִרִיתָא דְּסוֹדֵר מִשְׁחָה קֶדֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

45 * אֲלִין סִחְדוֹתָא וְקִימָא וְיִנְיָא דְּמִלִּיל מִשְׁחָה עִם: * אֲלִין סִחְדוֹתָא וְקִימָא וְיִנְיָא דְּמִלִּיל מִשְׁחָה עִם:

46 * בְּעִיבְרָא דִּירְדְנָא בְּחִילָתָא לְקַבִּיל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ דְּסִיחֹן מֶלֶכָא דְּאֲמֹרָא דִּיתִיב בְּחִשְׁבוֹן: * בְּעִיבְרָא דִּירְדְנָא בְּחִילָתָא לְקַבִּיל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ דְּסִיחֹן מֶלֶכָא דְּאֲמֹרָא דִּיתִיב בְּחִשְׁבוֹן:

47 * וַיִּרְחוּ יִתְּ אֶרֶץ וַיִּתְּ אֶרֶץ דְּעֹג מֶלֶכָא דְּמִתְנֵן חֶרְמוֹן מַלְכֵי אֲמֹרָא דִּי: * וַיִּרְחוּ יִתְּ אֶרֶץ וַיִּתְּ אֶרֶץ דְּעֹג מֶלֶכָא דְּמִתְנֵן חֶרְמוֹן מַלְכֵי אֲמֹרָא דִּי:

48 * מִעֲרֹעַר דִּי עַל כִּיף נַחֲלָא דְּאֲרָנוֹן וְעַד טוֹרָא דְּשִׁיאֵן הוּא חֶרְמוֹן: * מִעֲרֹעַר דִּי עַל כִּיף נַחֲלָא דְּאֲרָנוֹן וְעַד טוֹרָא דְּשִׁיאֵן הוּא חֶרְמוֹן:

49 * וְכָל-הָעֲרֵבָה מִיִּשְׂרָאֵל תַּחַת מִשְׁפַּךְ מִירְמָתָא: * וְכָל-הָעֲרֵבָה מִיִּשְׂרָאֵל תַּחַת מִשְׁפַּךְ מִירְמָתָא:

* Quia amavit ipse patres tuos, & elegit semen
eorum post eos vos supra omnes gentes, & eduxit
te ipse in fortitudine sua magna de Ægypto;

* Ad perdendum gentes magnas & fortiores te
ante faciem tuam, ad introducendum te ut da-
ret tibi terram hanc ad possidendum, sicut habes
hodie.

* Et cognosces hodie & conuertēris in men-
te, quia Dominus Deus tuus hic Deus in cælo
suprà & in terra infrà, & non est ultra præter
eum.

* Et custodies iustificationes eius, & præcepta
eius, quæcunque ego præcipio tibi hodie, ut benè ti-
bi sit & filiis tuis post te, ut longæui sitis super
terram, quam Dominus Deus tuus dat tibi omnes
dies.

* Tunc separavit Moyses tres vrbes trans Jor-
danem ab Oriente Solis:

* Ut fugiat illuc homicida, qui occiderit proxi-
mum non sciens, & hic non odio habens eum ante
heri & tertium, & fugiet in unam urbium ista-
rum, & viuet.

* Bosor in solitudine in terra campestri Rubem,
& Ramoth in Galaad quæ est Gad, & Golan in
Basan quæ est Manasse.

* Ista lex quam proposuit Moyses coram filiis
Israel.

* Et hæc testimonia & iustificationes & iudi-
cia, quæcunque præcepit Moyses filiis Israel in soli-
tudine, egressis ipsis de terra Ægypti,

* In eo qui trans Jordanem, in valle, prope do-
mum Phogor, in terra Seon regis Amoræorum, qui
habitabat in Efebon, quem percussit Moyses & fi-
lij Israel, egressis ipsis de terra Ægypti.

* Et possederunt terram eius, & terram Og regis
Basan, duorum regum Amoræorum, qui erāt trans
Jordanem ad ortum Solis;

* Ab Aroer, quæ est in ripa torrentis Arnon,
& in monte Seon, qui est Hermon.

* Omnem Araba trans Jordanem ad ortum So-
lis sub Asedoth excisum.

37 * διὰ τὸ ἀγαπήσασθαι αὐτὸν ὁ θεὸς πατέρας σου, καὶ ἐξελέ-
ξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς ὡς πρῶτα τὰ
ἔθνη, & ἐξήγαγέ σε αὐτοὺς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ
αἰγύπτου.

38 * ἐξολοθρεύσαι ἔθνη μεγάλα & ἰσχυρότερα σου πρὸ σου
σώπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναι σοὶ τὴν γῆν ταύτην κληρο-
νομεῖν, καθὼς ἔχεις σήμερον.

39 * καὶ γνώσῃ σήμερον & ἐπισραφήσῃ ἐν τῇ διανοίᾳ, ὅτι
κύριός ἐστι θεός σου ἔτι θεός ἐν ἐρανὶ δυνάω καὶ ἐπὶ τῇ γῆς
κάτω, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πλὴν αὐτοῦ.

40 * καὶ φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, & τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ,
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἵνα δὲ σοὶ γῆν, καὶ τοῖς
υἱοῖς σου μετ' σέ, ὅπως μακροήμερον γῆνῃς ἐπὶ τῇ γῆς, ἧς κύ-
ριός ἐστι θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς ἡμέρας.

41 * ὅτε ἀφώρῃσε μουσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ ἰορδάνου
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

42 * φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεὺν τινά, ὃς δὴ φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ
εἰδώς, καὶ ἔτι & μισθὸν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθρῆς & τρίτης, καὶ κα-
ταφύξῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, & ζήσῃ.

43 * τὴν βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τοῦ ρουβὲν,
& τὴν ῥαμὸθ ἐν γαλαὰδ πρὸ γαδδί, & τὴν γαυλὼν ἐν βα-
σάν πρὸ μανασσῆ.

44 * ἔτι & νόμος ὃν παρέθετο μουσῆς ἐνώπιον πάντων υἱῶν
ἰσραὴλ.

45 * καὶ ταῦτα τὰ μαρτύρια, & τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κεί-
ματα, ὅσα ἐνετείλατο μουσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου.

46 * ἐν τῇ πέραν τοῦ ἰορδάνου, ἐν φάραγι, ἐγγὺς οἴκου φο-
γὼρ, ἐν γῇ σηὼν βασιλείας τῶν ἀμορραίων, ὃς κατώκει ἐν ἐ-
σεβὼν, ὃν ἐπάταξε μουσῆς & υἱοὶ ἰσραὴλ, ἐξελθόντων
αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου.

47 * καὶ ἐκληρονόμησθαι τὴν γῆν αὐτοῦ, & τὴν γῆν ὡς βασι-
λείας τῆς βασάν, δύο βασιλείων τῶν ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν
τοῦ ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου.

48 * ἀπὸ ἀροὴρ, ἣ ἐστὶ ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου ὀρεῶν, καὶ
ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ σηὼν, ὃ ἐστὶν ἀερμών.

49 * πᾶσαν τὴν ἀραβὰ πέραν τοῦ ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς
ἡλίου ὑπὸ ἀσπιδὸς τὴν λαξδότην.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

37 Et pro eo quod dilexit patres tuos & elegit filios eorum post eos, eduxit te in verbo suo & in virtute sua magna de Ægypto.

38 Ut eijceret populos magnos & fortiores te à facie tua, ut introduceret te: ut daret tibi terram eorum in possessionem sicut in die hac.

39 Et scies hodie & conuertēris in corde tuo, quoniam Dominus ipse est Deus, cuius maiestas est in cælo, sursum & in terra deorsum, & non est alius.

40 Et custodies pacta eius & præcepta eius, quæ ego præcipio tibi hodie, ut bene sit tibi & filiis tuis post te, & ut prolongentur dies tui super terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi omnibus diebus.

41 Tunc separavit Moyses tres ciuitates trans Iordanem ad Orientem Solis:

42 Ut fugeret illuc homicida qui occiderit proximum suum ignoranter, & ipse non oderat illum ab heri & nudius tertius, ut fugiat ad unam de ciuitatibus his & viuat.

43 Bosor in solitudine in terra campestri de tribu Ruben, & Ramoth in Galaad de tribu Gad, & Golan in Basan de tribu Manasse.

44 Hæc sunt testimonia & præcepta, & iudicia quæ locutus est Moyses cum filiis Israel quando egressi sunt de Ægypto:

45 Trans Iordanem in valle contra Bethphogor in terra Seon regis Amoræorum qui habitabat in Efebon, quem occidit Moyses & filij Israel cum egredierentur de terra Ægypti.

46 Et possederunt terram eius & terram Og regis Basan duorum regum Amoræorum qui erant trans Iordanem ad Orientem Solis.

47 Ab Aroer quæ est super ripam torrentis Arnon, & usque ad montem Seon qui est Hermon.

48 Et omnem planiciem quæ est trans Iordanem ad Orientem, & usque ad mare quod est in planicie & usque ad radices collis.

CAP. V.

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 יֹאמְרֵי דְבַר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם
 וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹתָם: * יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֶּרֶת עִמָּנוּ
 בְּרִית בְּחֹרֶב: * לֹא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ כֶּרֶת יְהוָה אֶת-
 הַבְּרִית הַזֹּאת בִּי אֲתָנוּ יֹאמְרוּ אֲלֵהֶם פֶּה הַיּוֹם
 כָּלְנוּ חַיִּים: * פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
 בְּהַר מְתוֹךְ הָאֵשׁ: * אֲנֹכִי עִמָּךְ בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם
 בַּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם
 מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-עָלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: * אֲנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת
 עַבְדִּים: * לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי:
 * לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
 לָאָרֶץ: * לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא-תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גֵּזֶל קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבוֹתַי עַל-בְּנֵי
 וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאִי: * וַעֲשֵׂה חֶסֶד
 לְאֱלֹהִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: * לֹא תִשָּׂא
 אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
 אֶת-אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא: * שָׁמֹר
 אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 * שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלָאכְתְּךָ: * וְיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-
 מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְשׁוֹרְךָ
 וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ וְגִרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
 עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כָּמוֹךָ: * וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבֵּד הָיִיתָ בָּאָרֶץ
 מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
 וּבְזֶרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-
 יוֹם הַשַּׁבָּת:

Vocauitq; Moyſes omnem Iſraelem, & di-
 A xit ad eum, Audi Iſrael ceremonias atque
 iudicia quæ ego loquor in auribus veſtris ho-
 die: diſcite ea & opere complete.
 * Dominus Deus noſter pepigit nobiſcum
 fœdus in Oreb.
 * Non cum patribus noſtris iniit pactum,
 ſed nobiſcum, qui in præſentiarum ſumus &
 viuimus. * Facie ad faciem locutus eſt
 nobis in monte de medio ignis.
 * Ego ſequeſter & medius fui inter Domi-
 num & vos in tempore illo, vt annunciarẽ
 vobis verba eius. Timuiſtis enim ignem, &
 non aſcendiſtis in montem. Et ait:
 * Ego Dominus Deus tuus qui eduxi te de
 7 terra Egypti de domo ſeruitutis. * Non
 habebis Deos alienos in conſpectu meo.
 * Non facies tibi ſculptile nec ſimilitudi-
 nem omnium quæ in cælo ſunt deſuper, &
 quæ in terra deorſum, & quæ verſantur in
 aquis ſub terra.
 * Non adorabis ea, & non coles: Ego enim
 ſum Dñs Deus tuus, Deus æmulator, reddens
 iniquitatem patrum ſuper filios in tertiam &
 quartam generationem hiſ qui oderunt me.
 * Et faciẽs miſericordiã in multa milia di-
 ligẽtib; me & cuſtodienti; præcepta mea.
 * Non uſurpabis nomen Dei tui fruſtrã,
 B quia nõ erit impunitus qui ſuper re vana no-
 men eius aſſumpſerit. * Obſerua diem ſab-
 bati vt ſanctifices eum, ſicut præcepit tibi Do-
 minus Deus tuus. * Sex diebus operabe-
 riſ, & faciẽs omnia opera tua.
 * Septimus dies ſabbati eſt, id eſt, requies
 Domini Dei tui. Non faciẽs in eo quicquam
 operis tu & filius tuus & filia, ſeruus & ancil-
 la, boſ & aſinus, & omne iumentum tuum, &
 peregrinus qui eſt intra portas tuas, vt re-
 quieſcat ſeruus & ancilla tua, ſicut & tu.
 * Memento quòd & ipſe ſeruiſ in Ægy-
 pto, & eduxerit te inde Dominus Deus tuus
 in manu forti & brachio extẽto. Idcirco præ-
 cepit tibi vt ſeruareſ diem ſabbati.

תרגום אונקלוס

ה

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְהוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל
 1 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל
 2 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֶּרֶת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֶב: * לֹא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ כֶּרֶת יְהוָה אֶת-
 3 הַבְּרִית הַזֹּאת בִּי אֲתָנוּ יֹאמְרוּ אֲלֵהֶם פֶּה הַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים: * פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
 4 בְּהַר מְתוֹךְ הָאֵשׁ: * אֲנֹכִי עִמָּךְ בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בַּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם
 5 מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-עָלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: * אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת
 6 עַבְדִּים: * לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי: * לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
 7 מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: * לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא-תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי
 8 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גֵּזֶל קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבוֹתַי עַל-בְּנֵי וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאִי: * וַעֲשֵׂה חֶסֶד
 9 לְאֱלֹהִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: * לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
 10 אֶת-אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא: * שָׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 11 * שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלָאכְתְּךָ: * וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-
 12 מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ וְגִרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
 13 עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כָּמוֹךָ: * וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבֵּד הָיִיתָ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
 14 וּבְזֶרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת:
 15 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְהוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל
 16 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע יִשְׂרָאֵל
 17 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֶּרֶת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֹרֶב: * לֹא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ כֶּרֶת יְהוָה אֶת-
 18 הַבְּרִית הַזֹּאת בִּי אֲתָנוּ יֹאמְרוּ אֲלֵהֶם פֶּה הַיּוֹם כָּלְנוּ חַיִּים: * פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם
 19 בְּהַר מְתוֹךְ הָאֵשׁ: * אֲנֹכִי עִמָּךְ בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם בַּעַת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה כִּי יִרְאֶתֶם
 20 מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-עָלִיתֶם בְּהַר לֵאמֹר: * אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת
 21 עַבְדִּים: * לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי: * לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
 22 מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: * לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא-תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי
 23 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גֵּזֶל קָנָא פֶקֶד עוֹן אֲבוֹתַי עַל-בְּנֵי וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאִי: * וַעֲשֵׂה חֶסֶד
 24 לְאֱלֹהִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: * לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
 25 אֶת-אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא: * שָׁמֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 26 * שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלָאכְתְּךָ: * וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל-
 27 מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ וְגִרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
 28 עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ כָּמוֹךָ: * וְזָכַרְתָּ כִּי-עַבֵּד הָיִיתָ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
 29 וּבְזֶרַע נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת:

CAP. V.

ET vocavit Moyses omnem Israel, & dixit ad eos, Audi Israel iustificationes & iudicia, quaecunque ego loquor in auribus vestris in die hac, & discetis ea, & custodietis facere ea.

² Dominus Deus noster pepigit ad vos pactum in Oreb. ³ Non patribus vestris disposuit Dominus testamentum hoc, sed ad vos: vos autem omnes hic viuentes hodie.

⁴ Facie ad faciem locutus est Dominus ad vos in monte de medio ignis.

⁵ Et ego steti inter Dominum & inter vos in tempore illo ut annuntiarem vobis verba Domini, quoniam timuistis à facie ignis, & non ascendistis in montem, dicens:

⁶ Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Egypti ex domo seruitutis.

⁷ Non erunt tibi dii alij, præter me.

⁸ Non facies tibi ipsi sculptile neq; omnis similitudinem, quaecunq; in celo supra, & quaecunque in terra deorsum, & quaecunque in aqua sub terra.

⁹ Non adorabis ea, neq; seruias eis, quoniam ego sum Dominus Deus tuus, Deus zelotes, reddens peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem odientibus me.

¹⁰ Et faciens misericordiam in milia diligentibus me, & custodientibus præcepta mea.

¹¹ Non accipies nomē Domini Dei tui in vanum, non enim mundabit Dominus accipientem nomen eius in vanum.

¹² Custodi diem sabbatorum ut sanctifices illum, quemadmodum præcepit tibi Dominus Deus tuus.

¹³ Sex dies operaberis, & facies omnia opera tua.

¹⁴ At die septimo sabbata Domino Deo tuo, non facies in eo omne opus tu et filius tuus, & filia tua, seruus tuus & ancilla tua, bos tuus & subingale tuum, & omne iumentum tuum, & peregrinus habitans in te, ut quiescat seruus tuus, & ancilla tua sicut & tu.

¹⁵ Et recordaberis quoniam seruus fuisti in terra Egypti, et eduxit te Dominus Deus tuus inde in manu forti, & in brachio excelsō; propter hoc præcepit tibi Dominus Deus tuus, ut custodias tu diem sabbatorum, & sanctifices illum.

ε.

¹ Καὶ ἐκάλεσε μωυσῆς πᾶντα ἰσραήλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἀκούετε ἰσραήλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτά, & φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά.

² κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν διεθέτετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν ὄρει ρήε. ³ ἐχθὲς τοῖς πατέράσιν ὑμῶν διεθέτετο κύριε τὴν διαθήκην ταύτην, ἀλλ' ἢ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ὅ πάντες ὧδε ζῶντες σήμερον. ⁴ πρὸς ὅσον κτ' πρὸς ὅσον ἐλάλησε κύριε πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐν μέσῳ τοῦ πυρός.

⁵ καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἀνάμεσον κυρίου & ἀνάμεσον ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναγγέλλων ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου, ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ πρὸς ὅσον κτ' πρὸς ὅσον, & οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων·

⁶ ἐγὼ εἰμι κύριε ὁ θεός σου, ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.

⁷ οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι, πλην ἐμοῦ.

⁸ ἐποίησας σεαυτῷ γλυπτὸν εἶδος πλὴν ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ ἔρεινῳ ἦν, & ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὕδατι ὑποκάτω τῆς γῆς.

⁹ ἐπεσοικυήσεις αὐτοῖς, εἰ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριε ὁ θεός σου, θεός ζηλωτής, ἀποδίδως ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτῳ καὶ τεταρτῳ γυνεὶ τοῖς μετέσθις.

¹⁰ καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, & τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς μου.

¹¹ ἐλήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου ὁ θεός σου ἐπὶ μαλαίῳ, εἰ μὴ καθάρῃς κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ μαλαίῳ.

¹² φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζων αὐτήν, ὃν τρέπον ἐνετείλατό σοι κύριε ὁ θεός σου.

¹³ ἐξ ἡμέρας ἐργᾶς, & ποιήσεις πᾶν τὰ ἔργα σου.

¹⁴ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου, & ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σου & ὁ ἰός σου & ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου & ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, & πᾶν κτήνός σου, & ὁ πρὸς ἡλύτος ὁ παροικὼν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου ὡς περ & σύ.

¹⁵ & μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ αἰγύπτου, & ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς κραταιᾶς, & ἐκ βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο σιωπέταξέ σοι κύριος ὁ θεός σου, ὥστε φυλάσσει αἵ σε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων & ἀγιάζειν αὐτήν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. V.

ET vocavit Moyses omnem Israel, & dixit eis, Audi Israel pacta & iudicia, quæ ego loquor coram vobis hodie, & discetis ea & obseruabitis ea.

² Dominus Deus noster pepigit nobiscum pactum in Oreb. ³ Non cum patribus nostris pepigit Dominus pactum istud, sed nobiscum qui sumus hic hodie omnes nos viui.

⁴ Verbum verbo locutus est Dominus vobiscum in monte de medio ignis.

⁵ Ego stabam inter verbum Domini & vos in tempore illo, ut nunciarem vobis verbum Domini, timuistis enim à facie ignis, & non ascendistis in montem, & ait:

⁶ Ego Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Egypti de domo seruitutis. ⁷ Non sit tibi alius Deus præter me.

⁸ Non facies tibi imaginem nec omnem similitudinem eorum quæ in cælis sursum, & quæ in terra sunt deorsum, & quæ in aquis sunt sub terra.

⁹ Non adorabis ea neque coles ea, quoniam ego Dominus Deus tuus, Deus zelotes, visitans peccata patrum super filios rebelles in tertiam & quartam generationem his qui oderunt me, quando filij sequuntur peccata patrum suorum.

¹⁰ Et faciens misericordiam in mille generationibus diligentibus me, & custodientibus præcepta mea.

¹¹ Non iurabis per nomen Domini Dei tui frustra, quia non iustificabit Dominus illum qui iurauerit per nomen eius in vanum.

¹² Obserua diem sabbati ut sanctifices illum, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus.

¹³ Sex diebus operaberis, & facies omne opus tuum.

¹⁴ Septimus autem dies sabbatum est coram Domino: non facies omne opus tu & filius tuus, & filia tua, & seruus tuus, & ancilla tua, & bos tuus, & asinus tuus, & omne iumentum tuum, & peregrinus tuus qui est in urbibus tuis, ut quiescat seruus tuus & ancilla tua sicut tu.

¹⁵ Et recordaberis quod seruus fuisti in terra Egypti, & eduxit te Dominus Deus tuus inde in manu forti & in brachio excelsō; propterea præcepit tibi Dominus Deus tuus ut serues diem sabbati.

16 כבוד ארתי אביו ואמו * כבוד ארתי אביו ואמו *
 צוה יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך
 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
 * לא תרצח: * ולא תנאף:
 * ולא תגנב: * ולא תענה ברעך
 עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך
 ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו
 וחמורו וכל אשר לרעך:
 * את הדברים האלה דבר יהוה אל-
 כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול
 גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות מאבנים
 ויתנם אלי: * ויהי כשמעכם את הקול מתוך
 החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי
 שבטיכם וזקניכם: * ותאמרו הן הראנו יהוה
 גלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קולו שמענו
 מתוך האש היום הוראנו כי ידבר אלהים
 את האדם וחי: * ועתה למד נמורה כי
 תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיקם אנחנו
 לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: * כי מי
 כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
 מתוך האש כמנו וחי: * קרב אתה ושמע את
 כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו
 את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו
 ועשינו: * וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם
 אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
 הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
 * מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי
 ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
 ולבניהם לעלם: * לך אמר להם שובו לכם
 לאהליכם:

16 * Honora patrem tuum & matrem, sicut
 praecepit tibi Dominus Deus tuus, ut longo
 viuas tempore, & bene sit tibi in terra quam
 Dominus Deus tuus daturus est tibi.
 17 * Non occides: * Neque moechaberis,
 18 * Furtumque non facies.
 19 * Nec loquaris contra proximum tuum
 20 falsum testimonium.
 21 * Non concupisces vxorem proximi tui,
 non domum, non agrum, non seruum, non
 ancillam, non bouem, non asinum, & vniuer-
 sa quæ illius sunt.
 22 * Hæc verba locutus est Dominus ad om-
 nem multitudinem vestram in monte de me-
 dio ignis & nubis & caliginis, voce magna,
 nihil addens amplius: & scripsit ea in duabus
 tabulis lapideis quas tradidit mihi.
 23 * Vos autem postquam audistis vocem de
 medio tenebrarum, & montem ardere vidistis,
 accessistis ad me omnes principes tribuum &
 maiores natu:
 24 * Atque dixistis, Ecce ostendit nobis Do-
 minus Deus noster maiestatem & magnitudi-
 nem suam. Vocem enim eius audiuius de
 medio ignis, & probauimus hodie quod lo-
 quente Deo cum homine vixerit homo.
 25 * Cur ergo moriemur & deuorabit nos
 Dignis hic maximus? Si enim audierimus vltra
 vocem Domini Dei nostri, moriemur.
 26 * Quid est omnis caro ut audiat vocem Dei
 viuentis, qui de medio ignis loquitur, sicut
 nos audiuius & possit viuere?
 27 * Tu magis accede & audi cuncta quæ di-
 xerit Dominus Deus noster tibi; loquerisque
 ad nos, & nos audientes faciemus ea.
 28 * Quod cum audisset Dominus, ait ad me,
 Audiui vocem verborum populi huius, quæ
 locuti sunt tibi: bene omnia sunt locuti.
 29 * Quis det talem eos habere mentem ut ti-
 meant me & custodiant vniuersa mandata
 mea in omni tempore, ut bene sit eis & filiis
 eorum in sempiternum!
 30 * Vade ergo & dic eis, Reuertimini in ten-
 toria vestra.

תרגום אונקלוס

16 יקר יה אביו ויה אמו כבוד ארתי אביו ואמו *
 17 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 18 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 19 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 20 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 21 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 22 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 23 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 24 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 25 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 26 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 27 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 28 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 29 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *
 30 חקטול נפש * ולא תגנב: * ולא תרצח: * ולא תענה ברעך עד שווא: * ולא תחמד גשת רעך: * ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: *

* Honora patrem tuum et matrem tuam, quem- 16
admodum præcepit tibi Dominus Deus tuus, ut
bene tibi sit, & longævus sis super terram, quam
Dominus Deus tuus dat tibi.

* Non occides:

* Neque mæchaberis: * Non furaberis:

* Non mendaciū testificaberis contra proximum 19
tuum testimonium falsum.

* Non concupisces uxorem proximi tui; non con- 21
cupisces domum proximi tui, neque agrum eius, neq;
seruum eius, neque ancillam eius, neque bouem eius,
neque subiugale eius, neque omne iumentum eius,
neque omnia quæcunque proximi tui sunt.

* Verba hæc locutus est Dominus ad omnē con- 22
gregationem vestram in monte de medio ignis. tene-
bræ, caligo, procella, vox magna, & non addidit, &
scripsit ea in duabus tabulis lapideis, & dedit mihi.

* Et factum est postquam audiuiſtis vocem de 23
medio ignis, & mons comburebatur igne, & acces-
sistis ad me omnes principes tribuum vestrarum,
& senatus vester.

* Et dixistis: Ecce ostendit nobis Dominus Deus 24
noster gloriam suam, & vocem eius audiuiſmus de
medio ignis: in die hac cognouimus quod loquetur
Deus ad hominem, & viuet.

* Et nunc ne fortè moriamur, quoniam deuora- 25
bit nos ignis magnus hic, si addimus audire nos vo-
cem Domini Dei nostri adhuc, & moriemur.

* Quæ enim caro quæ audiuit vocem Dei vi- 26
uentis loquentis de medio ignis, sicut nos, & viuet?

* Accede tu & audi omnia quæcunque dixerit 27
Dominus Deus noster ad te, & tu loqueris ad nos
omnia quæcunque loquetur Dominus Deus noster
ad te, & audiemus & faciemus.

* Et audiuit Dominus vocem sermonum ve- 28
strorum loquentium ad me; & dixit Dominus ad
me, Audiui vocem sermonum populi huius, quæcun-
que locuti sunt ad te rectè omnia quæcunque dicta
sunt.

* Quis dabit esse sic cor illorum in ipsis, ut ti- 29
meant me, et custodiant præcepta mea omnibus die-
bus, ut bene sit eis, & filiis eorum in sæculum!

* Vade, dic eis, Reuertimini vos in domos ve- 30
stras.

16 * τίμα τὴν πατέρα σου & τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετεί-
λατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ἵνα δὲ σοι γῆν) & μακροχρόνιος
γῆν) ᾤπῃ τῇ γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι.

17 * ἐφονεύσεις· * ἐδὲ μοιχοῦσῃς·

18 * ἐκλέψεις· * ἐψευδομαρτυρήσεις κτ) τοῦ πλησίον
σου μαρτυρεῖν ψευδῆ. * ὅκ) ἐπιθυμήσῃς τὴν γυναῖκα

20 τοῦ πλησίον σου· ὅκ) ἐπιθυμήσῃς τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου,
21 ἐδὲ τὴν ἀγρόν αὐτοῦ, ἐδὲ τὴν παιῖδα αὐτοῦ, ἕτε) τὴν παιδίσκην αὐ-
τοῦ, ἕτε) τοῦ βοῦς αὐτοῦ, ἕτε) τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, ἕτε) πάντας
κτήνους αὐτοῦ, ἕτε) πάντα ὅσα ἔ) πλησίον σου ἐστί.

22 * τὰ ῥήματα ταῦτα ἐλάλησε κύριος πρὸς πάντας συνα-
γωγὴν ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τῆς πυρρς· σκότ)· γνόφ)·
θύελλα, φωνὴ μεγάλη, & ἐπεσέσθηκε, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ
ἐπὶ δύο πλακάς λιθίνας, & ἔδωκεν ἐμοί.

23 * καὶ ἐχρῆτο ὡς ἠκούσατε τῆς φωνῆς ἐκ μέσου τοῦ πυρρς, καὶ
τὸ ὄρ) ἐκαίετο πυρὶ, καὶ περσῆθητε πρὸς με πάντες·
24 ἠγέρθητε πάντες φυλὰν ὑμῶν, & ἡ γερουσία ὑμῶν, * ἐἐλέγε-
τε, ἰδὲ ἐδείξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεός ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, &
τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ πυρρς· ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ταύτῃ οἶδαμεν ὅτι λαλήσει ὁ θεός πρὸς ἄνθρωπον, καὶ
ζήσεται.

25 * καὶ ἵδὲ μήποτε ἀποθνήσκωμεν, ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς τὸ
πῦρ τὸ μέγα τοῦτο, ἐδὲ περσώμεν ἀκούσαι ἡμεῖς τὴν φω-
νὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ἐτι & ἀποθανέμεθα.

26 * τίς γ) σὰρξ ἥ τις ἠκούσε φωνὴν θεοῦ ζώντ) λαλοῦντος
ἐκ μέσου τῆς πυρρς, ὡς ἡμεῖς, & ζή(ε);

27 * πρὸςέλθε σὺ & ἀκούθῃς πάντα ὅσα εἶπεν κύριος ὁ
θεός ἡμῶν πρὸς σέ, & σὺ λαλήσῃς πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα
εἶπεν κύριος ὁ θεός ἡμῶν πρὸς σέ, & ἀκούσόμεθα &
ποιήσωμεν.

28 * καὶ ἠκούσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλόν-
των πρὸς με, καὶ εἶπε κύριος πρὸς με· ἠκούσα τὴν φωνὴν
τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου, ὅσα ἐλάλησθον πρὸς σε ὀρθῶς
πάντα ὅσα ἐλάληθον.

29 * τίς δώσει εἶναι ἕτως τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε
φοβεῖσθαι με, & φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡ-
μέρας, ἵνα δὲ ἡ αὐτοῖς & τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶν)·

30 * βαδίζοντες, εἶπον αὐτοῖς, ἀποστρέφητε ὑμεῖς εἰς οἶκους
ὑμῶν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 "Honora patrem tuum & matrem tuam, sicut præcepit tibi Dominus Deus tuus, ut prolongentur dies tui, & ut bene sit tibi super terra quam Dominus Deus tuus dabit tibi. 17 Non occides animam: 18 Non adulterabis: 19 Neque furaberis: 20 Neque testi-
ficaberis contra proximum tuum testimonium falsum. 21 Neque concupisces uxorem proximi tui; nec desideres domum proximi tui, ne-
que agrum eius, neque seruum eius, neque ancillam eius, nec bouem eius, nec asinum eius, neque omnia quæ sunt proximi tui.

22 Hæc verba locutus est Dominus cum omni ecclesia vestra in monte de medio ignis, & nubis, & caliginis voce magna, & non cessauit, & scri-
psit ea super duas tabulas lapideas, & dedit eas mihi. 23 Et factum est cum audissetis vocem de medio tenebrarum
& montem ardentem igni, accessistis ad me omnes principes tribuum vestrarum & senes vestri. 24 Et dixistis, Ecce ostendit nobis Do-
minus Deus noster gloriam suam & magnitudinem suam, vocemque verbi eius audiuiſmus de medio ignis: hodie vidimus quod loquitur Do-
minus cum homine, & viuit. 25 Et nunc cur moriemur? quia deuorabit nos ignis magnus iste, si addiderimus nos
viri loquentis de medio ignis sicut nos, & viuere possit? 26 Quoniam quid est omnis caro ut audiat vocem verbi Dei
27 Accede tu & suscipe omnia quæ dixerit Dominus Deus
28 noster, & tu loqueris nobis omnia quæ locutus fuerit Dominus Deus noster tecum, & obediemus & faciemus.

29 Et audita est coram Domino vox sermonum vestrarum cum loqueremini mecum, & dixit Dominus ad me, Audita est coram me vox sermo-
num populi huius quæ locuti sunt tecum, recta sunt omnia quæ locuti sunt.

30 Utinam esset tale cor eis ut timerent me, & custodirent omnia præcepta mea omnibus diebus, ut bene esset eis & filiis eorum in sæ-
piternum!

30 Vade dic eis, Reuertimini in tabernacula vestra.

* ואתה פה עמד עמדי ואדברתי אליך
את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר
תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:
* ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל: * בכל הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר
תירשון:

1

* וזאת המצוה והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:
* למען תירש את יהוה אלהיך לשמר
את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה אתה
ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימיה:
* ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יטב
לך ואשר תרבו מאד כאשר דבר יהוה אלהי
אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש:
* שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
* ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך: * והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוה היום על לבבך: * ושננתם
לבנך ודברתם בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: * וקשרתם לאות על ירך והיו
לטופת בין עיניך: * וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך: * והיה כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדולות וטברת אשר
לא בניתי:

11 * Tu verò hîc sta mecum, & loquar tibi omnia mandata mea, & ceremonias atque iudicia, quæ docebis eos, vt faciant ea in terra, quam dabo illis in possessionem.

12 * Custodite igitur & facite quæ præcepit Dominus Deus vobis: non declinabitis neq; ad dextram neque ad sinistram.

13 * Sed per viam quam præcepit Dominus Deus vester ambulabitis, vt viuatis & bene sit vobis, & protelentur dies vestri in terra possessionis vestræ.

CAP. VI.

1 Hæc sunt præcepta & ceremoniæ atque iudicia, quæ mandauit Dominus Deus vester vt docerem vos, vt faciatis ea in terra ad quam transgredimini possidendam.

2 * Vt timeas Dominum Deum tuum, & custodias omnia mandata & præcepta eius, quæ ego præcipio tibi, & filiis ac nepotibus tuis cunctis diebus vitæ tuæ, vt prolongetur dies tui.

3 * Audi Israel & obserua vt facias quæ præcepit tibi Dominus, & bene sit tibi, & multipliceris amplius, sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte & melle manantem.

4 * Audi Israel, Dominus Deus noster Dominus vnus est.

5 * Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua.

6 * Eruntque verba hæc quæ ego præcipio tibi hodie in corde tuo.

7 * Et narrabis ea filiis tuis, & meditaberis sedens in domo tua, & ambulans in itinere, dormiens atque confurgens.

8 * Et ligabis ea quasi signum in manu tua, eruntq; & mouebuntur inter oculos tuos.

9 * Scribesque ea in limine & ostiis domus tuæ.

10 * Cùmque introduxerit te Dominus Deus tuus in terram pro qua iurauit patribus tuis Abraam, Isaac, & Iacob, & dederit tibi ciuitates magnas & optimas, quas non ædificasti.

תרגום אונקלוס

11 ואתה חבא חזי קאמי קדמי ואמליל עימך ית כל תפקדתא וקנימא ודינא ותליפניא ויעבדון בארעא דאנא ותיב להון למירתה:

12 ותשרון למעבד כמא דפקיד ויי אלחכון ותכון לא תססון לימינא ולשמלא:

13 בכל ארעא דפקיד ויי אלחכון ותכון תהבון בדיל דתיחון ויטיב לכון ותורכון ימין בארעא דתירתון:

1

1 וזאת תפקדתא וקנימא ודינא דפקיד יהוה אלחכון לאלפא ותכון למעבד בארעא דאחון עברין לתמן למירתה:

2 בדיל דתרחל ית ויי אלחך למשר ית כל קמיותי ופקודותי דאנא ספקיד לך את וברך וברך כל יומי חייך ובדיל דיורכון יומך:

3 ותקבל ישראל ותשר למעבד דיוטב לך ודתסגון לחדא כמא דמליל ויי אלחא דאכחך לך ארע עבדא חלב ודבש:

4 קביל ישראל ויי אלחנא ויי חד: * ותרחס ית ויי אלחך בכל לבך ובכל נפשך ובכל נכסך: * ויהון פתגמיא האלון דאנא ספקיד

לך וקמא דיוטב לך: * ותתנינך לבנך ותמליל בהון כמחך בביתך ובמחך בארעא ובמשכך ובמקמך:

5 ותקטרינך לאח על ירך ויהון לתפלין בין עינך:

6 ותכתבינך על מזוזון ותקבעינך בסיפי ביתך ובתערך:

7 ויהי ארי ועלינך ויי אלחך לארעא דקניס לאבחתך לאברהם ליצחק וליעקב למחן לך קרוין רברבן וטברין לא בניתי:

* Tu autem hic sta mecum, & loquar ad te omnia mandata & iustificationes & iudicia, quæcunque docebis eos, & faciant sic in terra, quam ego do eis in sorte.

* Et custodietis facere quemadmodum præcepit tibi Dominus Deus tuus: non declinabis ad dextram neque ad sinistram,

* Secundum omnem viam, quam præcepit Dominus Deus tuus tibi ambulare in ea, ut requiem det tibi, & bene tibi sit, & longævi sitis super terram, quam possidebitis.

CAP. VI.

ET hæc mandata & iustificationes, & iudicia, quæcunque præcepit Dominus Deus noster ut docerem vos ut faciatis sic in terra in quam vos pergitis illuc possidendam.

* Ut timeatis Dominum Deum nostrum: custodite omnes iustificationes eius, & præcepta eius, qua ego præcipio tibi hodie, tu & filij tui, & filij filiorum tuorum omnibus diebus vitæ tuæ, ut longævi sitis.

* Et audi Israel, & custodi ut facias, ut bene sit tibi, & ut multiplicemini valde, sicut locutus est Dominus Deus patrum tuorum ut daret tibi terram fluentem lacte & melle, & hæc iustificationes & iudicia quæcunque præcepit Moyses filijs Israel in deserto, egressis illis de terra Egypti.

* Audi Israel, Dominus Deus noster Dominus unus est.

* Et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. * Et erunt verba hæc quæcunque ego præcipio tibi hodie in corde tuo.

* Et præmonebis ea filiis tuis, & loqueris in eis sedens in domo, & ambulans in via, & dormiens, & surgens. * Et ligabis ea in signum in manu tua, & sint immobilia ante oculos tuos.

* Et scribes ea in liminibus domorum tuarum & portarum tuarum.

* Et erit cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, quæ iuravit patribus tuis Abraam, & Isaac, & Jacob dare tibi vrbes magnas & pulchras, quas non edificasti.

31 * σὺ δὲ αὐτῶν στήθι μετ' ἐμοῦ, & λαλήσω πρὸς σε πάσας τὰς ἐντολὰς & τὰ δικαιώματα & τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αὐτούς, & ποιήτωσαν ὅπως ἐν τῇ γῇ, ἧς ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ.

32 * καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό θ' ὁ κύριος ὁ θεὸς σας, ὅπως ἐκκλινεῖς δεξιά & δὲ ἀριστερά,

33 * καὶ πάντα τὴν ὁδόν, ἧς ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς σας θ' ὁ προσδύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, & δὲ θ' ἡ, & μακροημερεύσητε ἐπὶ τῇ γῆς, ἧς κληρονομήσετε.

5.

1 * Καὶ αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ & τὰ δικαιώματα & τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν ὅπως ἐν τῇ γῇ, εἰς ἧς ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεί κληρονομήσαι.

2 * ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν· φυλάσσεσθε πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, & τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, αἷς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, σὺ & ὁ υἱός σου, & ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακροημερεύσητε.

3 * καὶ ἀκούθῃ ἰσραὴλ, & φυλάξαι ποιεῖν, ὅπως δὲ ἡ θ' ὁ κύριος, καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφόδρα, καθάπερ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σας δοῦναι θ' ἡ γῆν ῥέσαν γάλα & μέλι. καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα & τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο μωυσῆς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου.

4 * ἀκούει ἰσραὴλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν.

5 * καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, & ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, & ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου.

6 * καὶ ἔσαι τὰ ῥήματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι θ' σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

7 * καὶ περιβάσεις αὐτὰ στῦν ὑἷός σου, καὶ λαλήσεις ἐπ' αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ, & πορεύομενος ἐν ὁδῷ, & κοιτάζομενος, καὶ διανιστάμενος.

8 * καὶ ἀφάψῃ αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου, & ἔσωζαν ἀσάλευτα πρὸ ὀφθαλμῶν σου.

9 * καὶ γράψῃς αὐτὰ ἐν ταῖς φλιαῖς τῶν οἰκίων σου & τῶν πυλῶν σου.

10 * καὶ ἔσαι ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἧς ὤμοσε τοῖς πατέράσι σου τῷ ἀβραάμ, & ἰσαὰκ, καὶ ἰακώβ, δοῦναι σοὶ πόλεις μεγάλας & καλάς, αἷς οὐκ ὤκοδόμησας.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Tu autem sta hic in conspectu meo, & loquar tecum omnia præcepta & pacta, & iudicia, quæ docebis eos ut faciant in terra quam ego dabo eis in possessionem.

12 Et custodietis & facietis ea, sicut præcepit vobis Dominus Deus vester; non declinabitis ad dexteram neque ad sinistram.

13 In omni via quam Dominus Deus vester præcepit vobis, ambulabitis, ut vivatis, & bene sit vobis, & prolongentur dies vestri in terra quam possidebitis.

CAP. VI.

Hoc est autem præceptum & pacta & iudicia quæ præcepit Dominus Deus vester, ut docerem vos ut faciatis ea in terra ad quam transitis, ut possideatis eam.

2 Ut timeas Dominum Deum tuum, ut custodias omnia mandata eius & præcepta eius quæ ego præcipio tibi, tu & filij tui, & filij filiorum tuorum omnibus diebus vitæ tuæ, & ut prolongentur dies tui.

3 Et obediens Israel & custodies, & facies ea, ut bene sit tibi, & ut multiplicemini nimis, sicut locutus est Dominus Deus patrum tuorum ut daret tibi terram lacte & melle manantem.

4 Audi Israel, Dominus Deus noster Dominus unus est.

5 Et diliges Dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota substantia tua.

6 Et erunt verba hæc quæ ego præcipio tibi hodie in corde tuo.

7 Et narrabis ea filiis tuis, & loqueris ea cum sederis in domo tua, & cum ambulaveris in via, & cum cubueris, & cum surrexeris.

8 Et ligabis ea in signum super manum tuam, & erunt quasi appendix quædam inter oculos tuos.

9 Et scribes ea in liminibus, & affiges ea postibus domus tuæ, & ostio tuo.

10 Et erit cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram, pro qua iuravit patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob, ut daret tibi civitates magnas & bonas quas non edificasti.

* ובתי מלאים כל טוב אשר לא מלאה
 וברתי חצובים אשר לא חצבה כרמים וזיתים
 אשר לא נטעה ואכלת ושבעת: * השמר לך
 פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים
 מבית עבדים: * את יהוה אלהיך תירא
 ואתו תעבד ובשמו תשבע: * לא תלכוני אחרי
 אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם:
 * כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף
 יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה:
 * לא תנסו את יהוה אלהיכם
 כאשר נסיתם במסרה: * שמור רחשמוך את
 מצוות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוה:
 * ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב
 לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע
 יהוה לאבותיך: * להרף את כל ימיך
 מפניך כאשר דבר יהוה:
 * כי ישאלך בנך מחר לאמר מה
 העדרת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהינו אתכם: * ואמרת לבנך עבדים
 היינו לפרעה במצרים ויצאנו יהוה ממצרים
 ביד חזקה: * ויתן יהוה אותות ומפתים
 גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו
 לעינינו: * ואותנו הוציא משם למען הביא
 אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
 לאבותינו: * ויצאנו יהוה לעשות את כל
 החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו
 לטוב לנו כל הימים לחיתנו בהיום הזה:
 * וצדקתו תהיה לנו כי נשמר לעשות את
 כל המצוות הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר
 צונו:

11 * Domos plenas multarum opum quas nō
 extruxisti, cisternas quas non fodisti, vineta &
 oliueta quæ non plantasti, & comederis & sa-
 turatus fueris:
 12 * Caue diligenter ne obliuiscaris Domini,
 qui eduxit te de terra Ægypti & de domo ser-
 uitutis.
 13 * Dominum Deum tuum timebis & illi so-
 li seruias, ac per nomen illius iurabis.
 14 * Non ibitis post Deos alienos cunctarum
 gentium quæ in circuitu vestro sunt.
 15 * Quoniā Deus æmulator Dominus Deus
 tuus in medio tui, ne quando irascatur furor
 Domini Dei tui contra te, & auferat te de su-
 perficie terræ.
 16 * Non tentabis Dominum Deum tuum,
 sicut tentasti in loco tentationis.
 17 * Custodi præcepta Domini Dei tui ac te-
 stimonia & ceremonias quas præcepi tibi.
 18 * Et fac quod placitum est & bonum in con-
 spectu Domini vt bene sit tibi, & ingressus
 possideas terram optimam, de qua iurauit Do-
 minus patribus tuis:
 19 * Vt deleat omnes inimicos tuos coram te,
 sicut locutus est.
 20 * Cū interrogauerit te filius tuus cras, di-
 cens, Quid sibi volunt testimonia hæc, & ce-
 remoniæ atque iudicia, quæ præcepit Domi-
 nus Deus noster nobis?
 21 * Dices ei, Serui eramus Pharaonis in Ægy-
 pto, & eduxit nos Dominus de Ægypto in ma-
 nu forti.
 22 * Fecitque signa atque prodigia magna &
 pessima in Ægypto contra Pharaonem & om-
 nem domum illius in conspectu nostro.
 23 * Et eduxit nos inde, vt introductis daret
 terram super qua iurauit patribus nostris.
 24 * Præcepitq; nobis vt faciamus omnia le-
 gitima hæc, & timeamus Dominum Deum
 nostrum, vt bene sit nobis cunctis diebus vi-
 tæ nostræ, sicut est hodie.
 25 * Erítq; nostri misericors, si custodierimus
 & fecerimus omnia præcepta eius coram Do-
 mino Deo nostro sicut mandauit nobis.

תרגום אונקלוס

11 וביתין מלון מל טוב דלא מליחא וגובין פסילן דלא פסלת כרמין וזיתין ולא נצבתא וחיכול ותשבע:
 12 ותנשי ית דחלתא דיי דאפקד מארעא דמצרים מבית עבדותא:
 13 לא תהכון בחר טעות עממיא מטעות עממיא די בסחרניכון:
 14 ותקף רגזא דיי אלהך בך וישצינך מעל אפי ארעא:
 15 פקודיא דיי אלהכון וסדרותיה וקיימותיה דפקדך:
 16 טבמא דקייים יי לאבתך:
 17 מה סדרותא וקיימא ודינא דפקודי יי אלהכא יתכון:
 18 מסצרים בידא חקיפא:
 19 סחמך בדיל לאעלא יתנא למחן לנא ית ארעא דקייים לאבתנא:
 20 אלהכא כמיטב לנא כל יומיא לקיימותנא כיומא חרין:
 21 קדם יי אלהכא כמא דפקדנא:
 12 אסתמר לך דלמא
 13 ית יי אלהך תדחל וקדמויה תפלה ובשמיא תקייים:
 15 ארי אלהא קנא יי אלהך שכנתיה שריא בינך דילמא
 16 לא תנסון ית יי אלהכון כמא דנסיתון בניסא:
 17 מישר תישרון ית
 18 ותעביד דכשר ותחקין קדם יי בדיל דיוטב לך ותעול ותירא ית ארעא
 20 ארי ישאלנך בך מחר למסר
 21 ותומר לבך עבדן הוינא לפרעה במצרים ואפקנא יי
 23 ויתנא אפיק
 24 ופקדנא יי למעבד ית כל קיימא האלן למדחל ית יהוה
 25 וזכתא חתי לנא ארי נישר למעבד ית כל הפקדנא הדא

* Domos plenas omnium bonorum, quas non impleuisti; cisternas effossas, quas non effodisti; vineta & oliueta, quæ non plantasti: & cum comederis et saturatus fueris;

* Cane tibi, ne obliuiscaris Domini Dei tui, qui eduxit te de terra Ægypti de domo seruitutis.

* Dominum Deum tuum timebis, & illi soli serui- uies, & ad eum adharebis, & in nomine eius iurabis.

* Ne eatis post Deos alienos à dijs gentium quæ in circuitu uestro.

* Quoniam Deus zelotes Dominus Deus tuus in te, ne iratus irascatur Dominus Deus tuus in te, & perdat te à facie terræ.

* Non tentabis Dominum Deum tuum quem admodum tentauistis in tentatione.

* Custodiens custodies præcepta Domini Dei tui, & testimonia eius & iustificationes eius, quæcumque præcepit tibi.

* Et facies bonum & placitum coram Domino Deo tuo, ut bene tibi sit, & intres & possideas terram bonā, quam iurauit Dominus patribus tuis:

* Ut expellat omnes inimicos tuos ante faciem tuam, sicut locutus est Dominus.

* Et erit quando interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quæ sunt testimonia & iustificationes & iudicia, quæcumque præcepit Dominus Deus noster nobis?

* Et dices filio tuo, Serui eramus Pharaoni in terra Ægypti, & eduxit nos Dominus illinc in manu forti & in brachio excelsō.

* Et dedit Dominus signa & prodigia magna & praua in Ægypto in Pharaone & in domo eius coram nobis.

* Et nos eduxit Dominus illinc, ut introduceret nos ut daret nobis terram hanc quā iurauit Dominus Deus noster patribus nostris dare nobis.

* Et præcepit nobis Dominus ut faciamus omnes iustificationes has: timete Dominum Deum nostrum, ut bene sit nobis cunctis diebus, ut uiuamus sicut & hodie.

* Et misericordia erit nobis si custodierimus facere omnia mandata legis huius coram Domino Deo nostro sicut præcepit nobis.

11 * οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν, αἷς ὅκ ἐνέπλησας, λάκ- κες λελατομηθῆντες, αἷς ὅκ ἐξελατόμησας, ἀμπελῶνας & ἐλαιῶνας, αἷς ὅκ ἐφύτλυσας, & φαγὼν & ἐμπλησθεὶς,

12 * πορεύσεσθε σὺ καὶ ὁ υἱὸς σου ἐν γῆ αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.

13 * κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ, & αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, & ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ.

14 * μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ πάντων θεῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν.

15 * ὅτι θεὸς ζηλωτὴς κύριος ὁ θεός σου ἐν γῇ, μὴ ὀργισθῇς θυμῷ καὶ κύριος ὁ θεός σου ἐν γῇ, καὶ ἐξολοθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

16 * ὅκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ὃν τρόπον ἐξεπειράσατε ἐν τῇ πειρασμῷ.

17 * φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐνετείλατό σοι.

18 * καὶ ποιήσεις τὸ καλὸν & τὸ δίκαιον ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἵνα δὲ σοι γῆ, καὶ εἰσέλθῃς & κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατέράσι σου.

19 * ἐκδιώξαι πάντας ἐξ ἡμερῶν σου πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος.

20 * καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὐτίον, λέγων, τίνα ἐστὶ τὰ μαρτύρια & τὰ δικαιώματα & τὰ κείμενα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεός ἡμῶν ἡμῖν;

21 * καὶ εἰπὺς τῷ υἱῷ σου, οἰκέταί ἡμεν τῷ φαραῶ ἐν γῇ αἰγύπτου, & ἐξήγαγόν ἡμᾶς κύριος ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ & ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

22 * & ἔδωκε κύριος σημεῖα & τέρατα μεγάλα & πονηρὰ ἐν αἰγύπτῳ ἐν φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν.

23 * & ἡμᾶς ἐξήγαγε κύριος ἐκείθεν, ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσε κύριος ὁ θεός ἡμῶν τοῖς πατέράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν.

24 * & ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα· φοβεῖσθε κύριον τὸν θεόν ἡμῶν, ἵνα δὲ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὥσπερ & σήμερον.

25 * καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς τοῦ νόμου τούτου ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et domos plenas omnibus bonis quas non repleuisti, & cisternas excisas quas non excidisti; vineta & oliueta quæ non plantasti, & comederis & saturatus fueris.

12 Cane tibi ne obliuiscaris timoris Domini qui eduxit te de terra Ægypti de domo seruitutis.

13 Dominum Deum tuum timebis, & in conspectu eius seruias, & per nomen illius iurabis.

14 Non ambuletis post idola populorum, de idolis quæ sunt in circuitu uestro.

15 Quoniam Deus amulator est Dominus

Deus tuus, cuius maiestas habitat in medio tui, ne fortè irascatur furor Domini Dei tui contra te, & disperdat te de superficie terræ.

16 Observatione obseruabis præ-

17 Non tentabis Dominum Deum vestrum, sicut tentastis in loco tentationis.

18 Et facies quod bonum & quod re-

19 Non tentabis Dominum Deum vestrum, sicut tentastis in loco tentationis.

20 Cepta Domini Dei vestri, & testimonia eius, & pacta eius, quæ præcepit tibi.

21 Et facies bonum & placitum coram Domino, ut bene tibi sit, ut ingrediaris & possideas terram bonam, de qua iurauit Dominus patribus tuis:

22 Quando interrogauerit te filius tuus cras,

23 Ut conterat omnes inimicos tuos à facie tua, sicut locutus est Dominus.

24 Dices filio tuo,

25 Serui eramus Pharaonis in Ægypto, & eduxit nos Dominus de Ægypto in manu forti.

26 Et posuit Dominus signa & pro-

27 digia magna & pessima in Ægypto, in Pharaonem, & in omnes homines domus eius ante oculos nostros.

28 Et præcepit nobis ut fa-

29 ciamus omnia præcepta hæc, ut timeamus Dominum Deum nostrum, ut bene sit nobis omnibus diebus, ut uiuificet nos sicut in die hac.

30 Et premium erit nobis si custodierimus ut faciamus omnia præcepta hæc coram Domino Deo nostro, sicut præcepit nobis.

CAP. VII.

* כי יביאך יהוה אלהיך אל-
 הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונגל
 גוים רבים מפניך והחתי והגרששי והאמורי
 והכנעני והפרזי והחוי והיבסי שבעה גוים רבים
 ועצומים ממך * ונתנם יהוה אלהיך
 לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת
 להם ברית ולא תחנם * ולא תחתן
 בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך *
 * כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים
 אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר *
 * כי אם כוה תעשו להם מזבחתיהם
 רתצו ומזבחתם רשברו ואשיריהם רגדעו
 ופסיליהם תשרפון באש *
 * כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך
 בחר יהוה אלהיך להיורס לו לעם סגולה
 מכל העמים אשר על פני האדמה *
 * לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה
 בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים *
 * כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את-
 השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה
 אתכם ביר חזקה ויפדך מבית עבדים מיר
 פרעה מלך מצרים *
 * וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
 האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
 מצותיו לא לה דור * ומשלם לשנאיו אל-
 פניו להאבדו לא יאחר לשנאיו אל פניו ישלם
 לו * ושמרת את המצוה ואת החקים
 ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום
 לעשתם *

1 C Vm verò introduxerit te Dominus Deus
 A tuus in terram quam possessurus ingre-
 dieris, & deleuerit gentes multas coram te,
 Ethæum, & Gergesæum, & Ammoræum, &
 Chananæum, & Pherezæum, & Euæum, & Ie-
 busæum, septem gentes multo maioris nu-
 meri quàm tu es & robustiores te.
 2 * Tradideritque eas Dominus Deus tuus
 tibi, percuties eas vsque ad interencionem. Nō
 inibis cum eis foedus, nec misereberis earum.
 3 * Neque sociabis, cum eis coniugia. Filiam
 tuam non dabis filio eius, nec filiam illius ac-
 cipies filio tuo.
 4 * Quia seducet filium tuum ne sequatur
 me, & vt magis seruiat diis alienis. Irasceturq;
 furor Domini & delebit te citò.
 5 * Quin potius hæc facietis eis: Aras eorum
 B subuertite, & confringite statuas, lucosque
 succidite, & sculptilia comburite.
 6 * Quia populus es sanctus Domino Deo
 tuo. Te elegit Dominus Deus tuus vt sis ei po-
 pulus peculiaris de cunctis populis qui sunt
 super terram.
 7 * Non quia cunctas gentes numero vince-
 batis vobis iūctus est Dominus, & elegit vos,
 cum omnibus sitis populis pauciores.
 8 * Sed quia dilexit vos Dominus & custo-
 diuit iuramentum quod iurauit patribus ve-
 stris. eduxitque vos in manu forti & redemit
 de domo seruitutis de manu Pharaonis regis
 Egypti.
 9 * Et scies quia Dominus Deus tuus ipse
 est Deus fortis & fidelis, custodiens pactum
 & misericordiam diligentibus se, & his qui
 custodiunt præcepta eius in mille genera-
 tiones.
 10 * Et reddens odientibus se statim, ita vt di-
 sperdat eos & vltra non differat protinus eis
 restituens quod merentur.
 11 * Custodi ergo præcepta & ceremonias at-
 que iudicia quæ ego mandabo tibi hodie vt
 facias.

תרגום אונקלוס

1 ארי ועליך יי אלהך לארעא דאת עליל לתמן למירחה ויתריך עממין סגיאין מן קדמך חיתאי וגרששי ואמוראי וכנענאי
 2 וימסרנך יי אלהך קדמך ותמחנך נגמרא תגמר ותחזן
 3 ולא תחתן כחן כרסך לא תתן לכריתיה לא תסב לכרך * ארי ישעין יר כרך סבחר
 4 אלהיך ברין מעבדון להון אגוריהון תתעון וקמתהון
 5 ארי עם קדוש את קדם יי אלהך כך אתרעי יי אלהך למחוי
 6 לא מדסגיאין אחן מכל עממא עבי יי בכון ואתרעי בכון ארי אחן ועירין
 7 ארי מדרחיים יי יתכון ומדנטר יר קיסא דקיים לאכחיתכון אפיק יי יתכון בינא תקיפא ופרקך מבית
 8 ותדע ארי יי אלהך הוא אלהים אלהא מהימנא נסיר קיסא וחיסדא לרחמיה ולנטרין
 9 ומשלם לשנאיהי טבון דאנת עבדון קדמיהי בחייהון לאוכריהון ולא מאחר עובד טב לשנאיהי טבון
 10 ותישר יר תפקדחא ויר קיסא ויר דינא דאנא מפקיד לך יוסא דין
 11 למעבדון

CAP. VII.

SI autem introduxerit te Dominus Deus tuus in terram in quam ingrederis illuc ad possidendum ipsam, & deleuerit gentes magnas & multas à facie tua, Ethæum, & Gergezum, & Amorraeum, & Chananeum, & Pherezæum, & Eucum, & Jebusæum, septem gentes magnas & multas & fortiores tuis.

² Et tradiderit eos Dominus Deus tuus in manus tuas, & percuties eos, internecone delebis eos, non inibis ad eos fœdus neq; misereberis eorum.

³ Neque sociabitis coniugia ad eos. filiam tuam non dabis filio eius, & filiam eius non accipies filio tuo.

⁴ Seducet enim filium tuum à me, & seruiet dijs alienis, & irascetur furore Dominus in vos, & delebit citò.

⁵ Sed sic facietis eis: Aras eorum subuertetis, & statuas eorum confringetis, & lucos eorum succidetis, & sculptilia deorum eorum comburentis igni.

⁶ Quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo, & te elegit Dominus Deus tuus ut esses ei populus peculiaris super omnes gentes, quæcunque super faciem terræ.

⁷ Non quia multiplicati estis supra omnes gentes, assumpsit Dominus vos, & elegit vos; vos enim estis paucissimi supra omnes gentes.

⁸ Sed quia diligit Dominus vos ad custodiendum iuramentum quod iurauit patribus vestris, eduxit Dominus vos in manu forti & in brachio excelsò, & redemit te ex domo seruitutis ex manu Pharaonis regis Egypti.

⁹ Et nosces, quia Dñs Deus tuus, hic Deus Deus fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus eum, & custodientibus mandata eius in mille generationes.

¹⁰ Et reddens odientibus statim ut perdat eos, & non differet odientibus, protinus reddet eis.

¹¹ Et custodies præcepta & iustificationes & iudicia hæc, quæcunque ego præcipio tibi hodie ut facias.

ζ.

¹ Ἐὰν ὁ θεὸς σε εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν εἰς τὴν ἐκείνην κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ ἐξάρῃς ἐκ τῆς με-
γάλας & πολλὰς ἀπὸ προσώπου σου τὴν χετλαῖον & τὴν γέργε-
σαῖον & τὴν ἀμορραῖον, καὶ χαναναῖον, καὶ φερεζαῖον, καὶ τὴν
εὐαῖον, καὶ τὴν ἰεβουσαῖον, ἐπὶ αὐτὴν μεγάλα & πολλὰ καὶ
ἰσχυρότερα ὑμῶν.

² καὶ παραδώσῃ αὐτὰς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖρας
σου, & πατάξεις αὐτὰς, ἀφανισμῶ ἀφανίσεις αὐτὰς, & διαθήσῃ
πρὸς αὐτὰς διαθήκην, & οὐ μὴ ἐλεήσῃς αὐτὰς.

³ & οὐ μὴ γαμβρῶσῃς πρὸς αὐτὰς: τὴν θυγατέρα
σου οὐδώσεις τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς οὐ λήψῃ τῷ
υἱῷ σου.

⁴ ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, & λατρεύσει θεοὺς ἑ-
τέροις καὶ ὀργισθήσεται ἐν τῷ κυρίῳ ὁ θεός ὑμῶν, καὶ ἐξολο-
θρεύσει τὸταχὺ.

⁵ ἀλλ' ὅπως ποιήσετε αὐτοῖς: οὗτοι βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖ-
τε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν
ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε
πυρρί.

⁶ ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κύριος τὸ θεὸς σου, καὶ σὺ πρὸς αὐτὸν
κύριος ὁ θεός σου εἶναι ἀπὸ λαὸν περιέσσιον ὡς πᾶν τὰ
ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

⁷ ἐχ' ὅτι πολυπληθεῖτε ὡς πᾶν τὰ ἔθνη, πρὸς αὐτὸν
κύριος ὑμᾶς, & ἐξελέξατο ὑμᾶς, ὑμεῖς γὰρ ἐστέ ὀλιγοὶ
ὡς πᾶν τὰ ἔθνη.

⁸ ἀλλὰ ὡς ἀγαπᾷ κύριος ὑμᾶς διατηρεῖν τὸν ὅρκον
ὃν ὤμοσε τοῖς πατέράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν κύριος ὑμᾶς ἐν
χειρὶ κραταιᾷ & ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐλυτρώσατο σε ἐξ
οἰκῆ δουλείας ἐν χειρὶ φαρυῶ βασιλέως αἰγυπτίου.

⁹ καὶ γνώσῃ, ὅτι κύριος ὁ θεός σου, ὅτι ὁ θεός ὁ θεός ὁ πι-
στός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην & τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν
αὐτὸν, καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίους
ἔτη.

¹⁰ καὶ ἀποδοῖς τοῖς μισοῦσι καὶ πρὸς ὅσον ἐξολοθρεύσαι
αὐτὰς, καὶ ἐχ' βραδυῖ τοῖς μισοῦσι, καὶ πρὸς ὅσον ἀπο-
δώσει αὐτοῖς.

¹¹ καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ
κείμενα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον ποιεῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. VII.

CUm autem introduxerit te Dominus Deus tuus in terram ad quam tu ingrederis ut possideas eam, & eiecerit populos multos à facie tua, Ethæos, & Gergeæos, & Amorraeos, & Chananaeos, & Pherezaeos, & Euaos, & Iebusaos, septem populos magnos & fortiores te.

² Et tradiderit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo, percuties eos, & consumatione consumes eos, non inibis cum eis pactum, nec misereberis eorum.

³ Neque sociabis cum eis coniugia. Filiam tuam non dabis filio eius, & filiam eius non accipies filio tuo.

⁴ Quoniam aberrare facient filium tuum à timore meo, & seruiant idolis populorum, & irascetur furor Domini contra vos, & disperdet te citò.

⁵ Sed hæc facietis eis: Aras eorum confringetis, & statuas eorum conteretis, & lucoseorum succidetis, & imagines idolorum eorum comburentis igni.

⁶ Quoniam populus sanctus es coram Domino Deo tuo, & te elegit Dominus Deus tuus, ut sis ei in populum electum magis quam omnes populi, complacuit in vobis Domino, & elegit vos, cum vos sitis pauciores omnibus populis.

⁷ Non quia multi estis vos magis quam omnes populi, complacuit in vobis Domino, & elegit vos, cum vos sitis pauciores omnibus populis.

⁸ Sed quia dilexit vos Dominus & quia custodiuit iuramentum quod iurauit patribus vestris, eduxit vos in manu forti, & redemit te de domo seruitutis, de manu Pharaonis regis Egypti.

⁹ Et nosces, quia Dominus Deus tuus ipse est Deus, Deus fidelis, custodiens pactum & misericordiam diligentibus se & custodientibus præcepta eius in mille generationes.

¹⁰ Et retribuens inimicis suis bona quæ ipsi faciunt coram eo in vita sua, ut perdat eos; & non differt facere bonum inimicis suis pro bonis quæ faciunt coram eo, sed in vita eorum retribuit eis.

¹¹ Et custodies præcepta & mandata, & iudicia, quæ ego præcipio tibi hodie ut facias ea.

* והיה עקב השמעון את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
 אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע
 לאבותיך: * ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטןך
 ופרי מאדמתך דגנך ותירשך ויצהריך שגר מלפך
 ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך
 לתת לך: * ברוך תהיה מכל העמים לא
 יהיה בך עקר ועקרה ובהמתך: * והסיר
 יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר
 ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך:
 * ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
 אלהיהם כי מוקש הוא לך:
 * כי תאמר בלבבך רבים הנוגים
 האלה ממני איכרה אוכל להורישם: * לא
 תירא מהם וזכר תזכר את אשר עשה יהוה
 אלהיך לפרעה ולכל מצרים: * המסות
 הגדלות אשר ראו עיניך והאתרת והמפתים והיד
 החזקה והורע הנטויה אשר הוציאת יהוה
 אלהיך בן יעשו יהוה אלהיך לכל העמים
 אשר אתה ירא מפניהם: * וגם את
 הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס ער אבד הנשאים
 והנסתרים מפניך: * לא תערץ מפניהם כי יהוה
 אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: * ונשל יהוה
 אלהיך את הנוגים האל מפניך מעט מעט לא
 תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה:
 * ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מחומה גדולה
 עד השמים: * ונתן מלכיהם בידך והאבדת את
 שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד
 השמדך אתם:

12 * Si postquam audieris hæc iudicia, custo-
 dieris ea & feceris, custodiet & Dominus
 Deus tuus pactum tibi & misericordiam quã
 iuravit patribus tuis.
 13 * Et diliget te & multiplicabit, benedicetq;
 fructui ventris tui & fructui terræ tuæ, fru-
 cumento tuo atque vindemiæ, oleo & armentis,
 gregibus ouium tuarum super terram pro qua
 iuravit patribus tuis vt daret eam tibi.
 14 * Benedictus eris inter omnes populos. Nô
 erit apud te sterilis vtriusque sexus tam in ho-
 minibus quàm in gregibus tuis.
 15 * Auferet Dominus à te omnẽ languorem,
 & infirmitates Ægypti pessimas quas nouisti
 non inferet tibi, sed cunctis hostibus tuis.
 16 * Deuorabis omnes populos quos Domi-
 nus Deus tuus daturus est tibi. Non parceret
 eis oculus tuus, nec seruiēs diis eorum, ne sint
 in ruinam tui.
 17 * Si dixeris in corde tuo, Plures sunt gentes
 istæ quàm ego, quomodo potero delere eas?
 18 * Noli metuere, sed recordare quæ fecerit
 Dominus Deus tuus Pharaoni & cunctis
 Ægyptiis:
 19 * Plagas maximas quas viderunt oculi tui
 & signa atque portenta manumq; robustam,
 & extensum brachium, vt educeret te Domi-
 nus Deus tuus. Sic faciet cunctis populis quos
 metuis.
 20 * Insuper & crabrones mittet Dominus
 Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque
 disperdat qui te fugerint & latere poterint.
 21 * Non timebis eos, quia Dñs Deus tuus
 in medio tui est, Deus magnus & terribilis.
 22 * Ipse consumet nationes has in conspectu
 tuo paulatim atque per partes. Non poteris
 eas delere pariter, ne forte multiplicentur cõ-
 tra te bestię terræ.
 23 * Dabitque eos Dominus Deus tuus in con-
 spectu tuo, & interficiet illos donec penitus
 delcantur.
 24 * Tradetque reges eorum in manus tuas, &
 disperdes nomina eorum sub cælo. Nullus po-
 terit resistere tibi donec conteras eos.

תרגום אונקלוס

12 ויהי חלף ותקבלון ית דינא האלון ותשרון ותעבדון יתהון וישר יי אלהך לך ית קמיא וית חסדא דקיים לאביתך:
 13 וירחמינך ויברכינך ויסגינך ויברך ולדא דמער ואיכא דארעך עיבורך וחמרך ומשחך בקרי חורך ועורי ענך על ארעא דקיים
 14 בריך תהי מכל עממיא לא יהי בך עקר ועקרא ובבעירך:
 15 ויעדי יי מינך כל סרעין וכל
 16 ותגמר ית כל עממיא דיי אלהך ותיב לך לא תחוס עינך
 17 ולמא תימר בלבך סגיאי עממיא האלון מני אכדין איכול לתרכותהון:
 18 לא תרחל מנהון מדבר תדבר ית ועבר יי אלהך לפרעה ולכל מצראי:
 19 נסין רברבין דחזא עינך ואמא ומפתא
 20 ואף ית ערעיתא
 21 לא תחבר מקדמיהון ארי יהוה אלהך שכנחיה בינך אלהא
 22 ויתקין יי אלהך ית עממיא האלון מקדמך ועיר לא תכול לשצותהון בפריע דילמא חסגי
 23 וימסרינן יי אלהך קדמך ושגישנן שיגוש רב עד דישחיתון
 24 וימסר מלכיהון בידך ותוביד
 12 ויהי חלף ותקבלון ית דינא האלון ותשרון ותעבדון יתהון וישר יי אלהך לך ית קמיא וית חסדא דקיים לאביתך:
 13 וירחמינך ויברכינך ויסגינך ויברך ולדא דמער ואיכא דארעך עיבורך וחמרך ומשחך בקרי חורך ועורי ענך על ארעא דקיים
 14 בריך תהי מכל עממיא לא יהי בך עקר ועקרא ובבעירך:
 15 ויעדי יי מינך כל סרעין וכל
 16 ותגמר ית כל עממיא דיי אלהך ותיב לך לא תחוס עינך
 17 ולמא תימר בלבך סגיאי עממיא האלון מני אכדין איכול לתרכותהון:
 18 לא תרחל מנהון מדבר תדבר ית ועבר יי אלהך לפרעה ולכל מצראי:
 19 נסין רברבין דחזא עינך ואמא ומפתא
 20 ואף ית ערעיתא
 21 לא תחבר מקדמיהון ארי יהוה אלהך שכנחיה בינך אלהא
 22 ויתקין יי אלהך ית עממיא האלון מקדמך ועיר לא תכול לשצותהון בפריע דילמא חסגי
 23 וימסרינן יי אלהך קדמך ושגישנן שיגוש רב עד דישחיתון
 24 וימסר מלכיהון בידך ותוביד

* Et erit quādo audieritis omnes iustificationes 12
has, & custodieritis, & feceritis ea, & custodiet
Dominus Deus tuus tibi pactum et misericordiam,
sicut iuravit patribus vestris.

* Et diliget te, & benedicet tibi, & multiplica- 13
bitte, & benedicet fœtibus ventris tui, & fructui
terræ tuæ, frumento tuo, & vino tuo, & oleo tuo,
& armentis bouum tuorum, & gregibus ovium tua-
rum super terram quam iuravit Dominus patribus
tuis ut daret tibi.

* Benedictus es super omnes gentes; non erit in 14
vobis non generans neque sterilis, & in iumentis
tuis.

* Et auferet Dominus à te omnem languorem, 15
et omnes infirmitates Ægypti malas, quas novisti,
non inferet in te, & imponet ea super omnes odien-
tes te. * Et deuorabis omnia spolia gentium, quæ 16

Dominus Deus tuus dat tibi; nō parcat oculus tuus
in ipsis, & non seruiēs dijs eorum, quoniam ruina
hoc erit tibi. * Si autem dixeris in mente tua, 17
quoniam multa gens hæc quā ego, quomodo potero
delere eos?

* Non timebis eos: recordatione recordaberis 18
quæcunque fecit Dominus Deus tuus Pharaoni &
omnibus Ægyptijs.

* Tentationes magnas, quas viderunt oculi tui, 19
signa & prodigia magna illa, manum robustam, &
brachium excelsum, quomodo eduxit te Dominus
Deus tuus, sic faciet Dominus Deus noster omni-
bus gentibus, quas tu metuis à facie earum.

* Et crabrones mittet Dominus Deus tuus in 20
eos, donec deleantur relictī & absconditi à te.

* Non vulneraberis à facie eorum, quoniam Do- 21
minus Deus tuus in te Deus magnus & fortis.

* Et consumet Dominus Deus tuus gentes has à 22
facie tua paulatim paulatim: non poteris consumere
eos citò, ut non fiat terra deserta, & multiplicen-
tur contra te bestie feræ.

* Et tradet eos Dominus Deus tuus in manus 23
tuas, & perdet eos perditione magna, quousque de-
leas illos.

* Et tradet reges eorum in manus vestras, & 24
peribit nomen eorum sub cælo, non resistet vllus
contra faciem tuam, quousque deleas illos.

12 * καὶ ἔσται ῥῶμα δὴ ἀκέρητε πάντα τὰ δικαιώματα ταύ-
τα, & φυλάξετε, & ποιήσετε αὐτά, & διαφυλάξει κύριος
ὁ θεός σας τὴν διαθήκην & τὸ ἔλεος, καθὰ ὡμοσε τοῖς πα-

13 τράσιν ὑμῶν. * & ἀπαθήσει σε, & δολοήσει σε, & πληθυνεῖ σε,
& δολογήσει τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σας, καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς
σας, τὸν σῖττον σου, & τὸν οἶνον σου, & τὸ ἔλαιόν σου, & τὰ βεκόλια
τῶν βοῶν σας, & τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σας ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
ὡμοσε κύριος τοῖς πατέράσι σας δυνάει θεῷ.

14 * δολογήσῃς εἰς ὅσον πάντα τὰ ἔθνη· ὅτι ἔσαι ἐν ὑμῖν
ἄγονος ἐξ ἐσθῆρα & ἐν τοῖς κτήνεσί σας.

15 * & περιελεῖ κύριος ἀπὸ τοῦ πάσαν μαλακίαν, & πάσας
νόσους αἰγυπίας τὰς πονηρίας, αἷς ἔγνωσ, ὅτι ἐπιθήσει ἐπὶ σέ,
καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοδυντάς σε.

16 * & φαγῇ πάντα τὰ σκύλα τῶν ἐθνῶν, ἃ κύριος ὁ θεός σας
δίδωσί σοι· ἐφεί(ε) ὁ ὀφθαλμός σας ἐπ' αὐτοῖς, & ἐμὴ λα-
τρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τοῦτο ἔσαι σοι.

17 * ἐδὴ τὴν λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σας, ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ
ἐγώ, πῶς διωθήμαι ἐξολοθρεύσαι αὐτούς;

18 * ἐφοβήθησιν αὐτούς, μνηστῆρσι μνηστῆρσι ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ
θεός σας τὰ φαραῶν & πᾶσι τοῖς αἰγυπτίοις.

19 * ὅτι περισσὺς ὅτι μεγάλους, ὅς εἶδον ὁ ὀφθαλμοί
σας, τὰ σημεῖα & τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκείνα, τὴν χεῖρα
τὴν κραταιά, & τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέ σε κύ-
ριος ὁ θεός σου, ἔγω ποιήσει κύριος ὁ θεός ἡμῶν πᾶσι τοῖς
ἐθνεσιν, ὅς σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

20 * καὶ τὰς σφικίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σας εἰς αὐτούς,
ἕως δὴ ἐκτελεῶσιν ὁ καταλελειμμένοι & οἱ κεκρυμμένοι
21 ἀπὸ τοῦ. * ἐτεθνήκη ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός
σας ἐν σοὶ θεός μέγας & κραταῖος.

22 * καὶ καταναλώσει κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ
προσώπου σας καὶ μικρὸν μικρόν· ἐδιωθήσιν ἐξαναλώσαι αὐ-
τούς ὅτι τάχος, ἵνα μὴ γῆ) ἡ γῆ ἔρημος, & πληθυνθῇ ἐπὶ σέ
τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

23 * καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σας εἰς τὰς χεῖρας σας,
& ἀπολεῖ αὐτούς ἀπὸ μεία μεάλῃ, ἕως δὴ ἐξολοθρεύσῃς αὐ-

24 τούς. * & παραδώσει ὅτι βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας
ὑμῶν, & ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτω τοῦ ἐρηνοῦ.
ὅτι δυνάστη(ε) ἔδεῖς κατὰ πρὸς ὡπὸν σου, ἕως δὴ ἐξολο-
θρεύσῃς αὐτούς.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

12 Et si susceperitis iudicia hæc, & custodieritis, & feceritis ea, custodiet Dominus Deus tuus tibi pactum & misericordiam quam iuravit pa-
tribus tuis.

13 Et diliget te, & benedicet tibi, & multiplicabit te, & benedicet filiis ventris tui, & fructui terræ tuæ, & frumento tuo,
& vino tuo, & oleo tuo, & vaccis armenti tui, & gregibus ovium tuarum super terram de qua iuravit patribus tuis ut daret eam tibi.

14 Benedictus eris magis quàm omnes populi, non erit in te sterilis masculus nec fœmina, neque in iumentis tuis.

15 Et auferet Dominus à te cunctas infirmitates, & omnes plagas Ægypti pessimas quas novisti, & non ponet eas in te, sed dabit eas in omni-
bus inimicis tuis.

16 Et consumes omnes populos quos Dominus Deus tuus tradet tibi: non parcat eis oculus tuus, ne-
que seruiēs idolis eorum, quia in scandalum erunt tibi.

17 Si dixeris in corde tuo, Plures sunt populi isti quàm ego, &
quomodo potero eijcere eos?

18 Ne timeas eos: recordans recordaberis quæ fecit Dominus Deus tuus Pharaoni, &
omnibus Ægyptijs.

19 Mirabilia grandia quæ viderunt oculi tui & signa, & portenta, & manum fortem, & brachium
excelsum, quo eduxit te Dominus Deus tuus, sic faciet Dominus Deus tuus cunctis populis, à facie quorum tu metuis.

20 Insuper & vesperam mittet Dominus Deus tuus in eos donec pereant qui remanserint, & qui absconditi fuerint à facie tua.

21 Ne formides à facie eorum, quoniam maiestas Domini Dei tui habitat in medio tui, qui est Deus magnus & terribilis.

22 Et eijciet Dominus Deus tuus populos istos à facie tua paulatim: non poteris consumere eos citò, ne fortè multiplicentur contra te bestie
agri.

23 Et tradet eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo, & conturbabit eos conturbatione magna donec consuman-
tur.

24 Et tradet reges eorum in manu tua, & perdes nomen eorum sub cælo. non stabit vir coram te donec consu-
mas illos.

25 * פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף
וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבר
26 יהוה אלהיך הוא : * ולא תביא תועבר אל-
ביתך והיית חרם כמחו שקץ תשקצנו ותעב התעבנו
כי חרם הוא :

ח

1 * כל המצורה אשר אנכי מצוך היום
השמרון לעשות למען תחיון ורבותם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם :
2 * וזכרת את כל הדרך אשר הוליךך יהוה אלהיך
זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך
לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם-
3 לא : * ויענך וירעבך ויאכלך ארם המן אשר
לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
4 פי יהוה יחיה האדם : * שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקרה זה ארבעים שנה :
5 * וידעת עם לבבך כי כאשר יסר ארם בנו
יהוה אלהיך מיסרך : * ושמרת את מצות יהוה
6 אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : * כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים
7 עינת ותהמות יצאים בבקעה ובהר : * ארץ
חטה ושערה וגפן ותאנר ורמון ארץ זית שמן
8 ודבש : * ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה
לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
9 ומהרריה תחצב נחשת : * ואכלת ושבעת וברכת
את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך :
10 * השמר לך פן רשעך את יהוה אלהיך
לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי
מצוך היום :

25 * Sculptilia eorū igne combures; non con-
cupisces argentum & aurum de quibus facta
sunt, neq; assumes ex eis tibi quicquā, ne of-
fendas propter ea, quia abominatio est Dñi
26 Dei tui. * Nec inferes quippiam ex idolo in
domū tuā, ne fias anathema sicut & illud est.
Quali spurcitiam detestaberis, & velut inqui-
namentum ac sordes abominationi habebis,
quia anathema est. CAP. VIII.

1 O Mne mandatū quod ego præcipio tibi ho-
A die caue diligēter vt facias, vt possitis vi-
uere & multiplicemini, ingressiq; possideatis
2 terrā p qua iurauit Dñs patribus vestris. * Et
recordaberis cuncti itineris per quod adduxit
te Dñs Deus tuus quadraginta annis per de-
fertum, vt affligeret te atque tentaret & nota
fierent quæ in tuo animo versabantur, vtrum
3 custodires mandata illius, an non. * Affixit
te penuria, & dedit tibi cibum manna quod
ignorabas tu & patres tui, vt ostenderet tibi
quod nō in solo pane viuit homo, sed in om-
4 ni verbo quod egreditur de ore Dñi. * Vesti-
mentū tuū quo operiebaris, nequaquā vetu-
state defecit, & pes tuus non est subtritus. En
5 quadragesimus annus est. * Vt recogites in
B corde tuo, quia sicut erudit filiū suū homo, sic
6 Dñs Deus tuus erudiuit te. * Vt custodias
mandata Dñi Dei tui, & ambules in viis eius,
7 & timeas eum. * Dñs enim Deus tuus in-
troducet te in terram bonā, terram riuorum,
aquarūque, & fontium, in cuius campis &
montibus erumpunt fluuiorum abyssi.
8 * Terram frumenti, ordeī ac vinearū, in qua
ficus & malogranata & oliueta nascuntur,
9 terrā olei ac mellis. * Vbi absq; vlla penuria
comedes panem tuū, & rerum omnium abun-
dantia perfrueris, cuius lapides ferrum sunt,
& de montibus eius æris metalla fodiuntur.
10 * Vt cū comederis & satiatus fueris, bene-
dicas Dño Deo tuo pro terra optima quam
11 dedit tibi. * Obserua & caue ne quando
C obliuiscaris Domini Dei tui, & negligas man-
data eius atque iudicia & ceremonias quas
ego præcipio tibi hodie.

תרגום אונקלוס

25 * עלמי טעוהון תוקרון כנורא לא תחמד כסף וזהב
26 * ולא תעיל דמרתך לבייתך והיית חרם כמחו שקץ תשקצנו ותעב התעבנו
כי חרם הוא :

ח

1 * כל תפקדתא דאנא מפקד לך יומא דין חטון למעבר ברזל ותחיון ותעלות ותירחון ית ארעא וקניס יי לאביתכון :
2 ותדבר ית כל אורחא ודברך יי אלהך וכן ארבעין שנין במדברא ברזל לענייתך לנסיותך למדע ית די בלבך תחטר פקודותיאם לא
ועניך ואכפיך ואוכלך ית מנא דלא ידעת ולא ידעו אבותך ברזל לאודעיתך ארי לא על לחמא בלחודותי ותקניס אנשא ארי על כל
3 תפקות מימרא דיי ותקניס אנשא : * כסותך לא בליאת מינך ומסנך לא יחיפו וכן ארבעין שנין : * ותידע עם לבך ארי כמא
דמארי גבר ית בריה יי אלהך מאלפיך : * ותשרייה פיקודיא דיי אלהך למחך באורחן ותקנו קדמותי ולמרחל יתיה : * ארי יי
4 אלהך מעליך לארעא טבא ארעא נגדא נחלין דמין ומכועי עינין ותחוסין נפקין בבקעו ובטורין : * ארעא חטין ושערין וגפנין ותאנין
5 דמין ארעא דויתחא עבדין משחא והיא עבדא דבש : * ארעא דלא במסכנת תאכל בה לחמא לא תחסר מדעם בה ארעא
6 דאבניה ברזל ומן טורחא תפסל נחשא : * וחיכול ותשבע ותברך ית יי אלהך על ארעא טבא דיהב לך : * אסתמר לך דלמא
7 תשי ית דמלתא דיי אלהך ברזל דלא למטר פקודותי ודיבותי וקדמותי דאנא מפקד לך יומא דין :

* Sculptilia eorum eorum comburetis igne: non concupisces argentum, neque aurum ab eis accipere tibi, ne offendas propter illud, quia abominatio Domino Deo tuo est.

* Et non inferes abominationem in domum tuam, anathema eris sicut hoc; detestatione detestaberis, & abominatione abominaberis, quia anathema est.

CAP. VIII.

Omnia præcepta hæc quæ ego præcipio vobis hodie servabitis facere, ut vivatis & multiplicemini, & ingrediamini, & possideatis terram, quam iuravit Dominus patribus vestris.

* Et recordaberis omnis viæ, per quam duxit te Dominus Deus tuus hunc quadragesimum annum in deserto, ut affligeret te & tentaret te, & nota fierent quæ in corde tuo, si custodires mandata eius vel non.

* Et afflixit te, & affecit fame te, & cibavit te manna in deserto, quod non cognoverunt patres tui, ut ostenderet tibi, quod non in pane solo vivet homo, sed in omni verbo progrediente per os Dei vivet homo. * Vestes tuæ non consumptæ sunt à te, pedes tui non occalluerunt, ecce quadraginta anni.

* Et cognosces corde tuo, quod sicut quidam homo erudit filium suum, sic Dominus Deus tuus erudit te.

* Et custodies mandata Domini Dei tui ut ambules in viis eius, & timeas eum.

* Nam Dominus Deus tuus introducet te in terram bonam & multam, ubi torrentes aquarum & fontes abyssi exeuntes per montes & per campos.

* Terra tritici & ordeï, vineæ, ficus, malognata, terra oliuæ, olei & mellis.

* Terra in qua non cum mendicitate comedes panem tuum, & non indigebis aliquo in ipsa; terra cuius lapides eius ferrum, & ex montibus eius educes metalla æs.

* Et comedes & saturaberis, & benedices Domino Deo tuo super terram bonam, quam dedit tibi Dominus Deus tuus.

* Caue tibi ne obliuiscaris Domini Dei tui, ut non custodias mandata eius, & iudicia eius, & instructiones eius, quæcumque ego præcipio tibi hodie.

* τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἀκαὶσέτε πυρί· ὅκ ἔπιθυμήσεις ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν λαβεῖν σεαυτῷ, μὴ πλάσῃς δι' αὐτὰ, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τὰ θεῶ σου ἐστίν.

* καὶ ὅκ εἰσίοις βδέλυγμα εἰς τὴν οἰκὸν σου, & ἀνάθεμα ἔσῃ ὡς περ τοῦτο· περὶ ὁχθίσματι περὶ ὁχθίεις, & βδέλυγμα καὶ βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

ἢ.

* Πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας αἱ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον φυλάξετε ποιεῖν, ἵνα ζήτε & πολυπλασιασθῆτε, & εἰσέλθῃτε & κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἣν ὁμοσε κύριος τοῖς πατέράσιν ὑμῶν.

* καὶ μνησθήσῃ πᾶσιν τὴν ὁδόν, ἣν ἡγάγε σε κύριος ὁ θεός σου τοῦτο τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως δὴ κακώσῃ σε & περιόσῃ σε, & διαγνώσῃ τὰ ἐν καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτῆς ἢ ἔ.

* καὶ ἐκαίωσέ σε, & ἐλίμαγχόν σε, καὶ ἐψώμῃ σε τὸ μῶνα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅ ὅκ εἶδον & πατέρες σου, ἵνα ἀναγγείλῃ σοι, ὅτι ὅκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔπι πᾶσι τῇς ῥήματι ἐκπορεύομεν διὰ σώματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος.

* τὰ ἱμάτια σου ὅκ ἀπετερίθη ἀπὸ σοῦ· & πόδες σου ὅκ ἐτυλώθησαν, ἰδὲ τεσσαράκοντα ἔτη.

* καὶ γνώσῃ τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὡσεὶ υἱὸς ἄνθρωπος παίδῃ τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἔτω κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε.

* καὶ φυλάξεις τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς, & φοβεῖσθαι αὐτήν.

* ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, & χεῖμαρροι ὑδάτων & πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορεύομεν διὰ τῶν ὀρέων & διὰ τῶν πεδίων.

* γῆ πυργὸς & κελῆς, ἄμπελοι, συκαὶ, ῥόαι, γῆ ἐλαίας ἐλαίου & μέλιτος.

* γῆ ἐφ' ἧς ἐμὴ πτωχείας φαγῇ τὸν ἄρτον σου, & ὅκ ἐνδεηθῇς ἐν ἐπ' αὐτῆς, γῆ ἧς & λίθοι αὐτῆς σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν.

* & φαγῇ καὶ ἐμὴ πληθῇ, & δολογήσῃς κύριον τὸν θεόν σου ἔπι τῇ γῆς τῇ ἀγαθῇ, ἧς ἔδωκέ σοι κύριος ὁ θεός σου.

* ὥστε σεαυτῷ μὴ ὑπλάθῃ κυρίου ὁ θεός σου, & μὴ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς αὐτῆς, & τὰ κείμενα αὐτῆς καὶ τὰ διακείμενα αὐτῆς, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

CHALDAIC PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Simulacra idolorum eorum comburetis igni; non concupisces aurum & argentum quod est super ea; nec assumes tibi, ne forte offendas in eo, quia abominatio est coram Domino Deo tuo. * Ne inferas quod abominabile est in domum tuam, ne sis anathema sicut illud est: sed detestatione detestaberis illud, & abominatione abominaberis illud, quia anathema est.

CAP. VIII.

Omne mandatum quod ego præcipio tibi hodie custodieris ad faciendum, ut vivas & multiplicemini, & ingrediamini, & possideatis terram pro qua iuravit Dominus patribus vestris.

* Et recordaberis cuncti itineris quod duxit te Dominus Deus tuus istis quadraginta annis in deserto, ut affligeret te, & ut tentaret te, & ut sciretur quod erat in corde tuo, utrum custodires præcepta eius an non.

* Et afflixit te, & esurire te fecit, & comedere te fecit manna, quod nesciebas, & nesciebant patres tui, ut ostenderet tibi, quia non in pane solo vivit homo, sed in omni quod egreditur à verbo Domini vivit homo.

* Et scies in corde tuo quia sicut erudit vir filium suum, sic Dominus Deus tuus erudit te.

* Et custodies præcepta Domini Dei tui, ut ambules in viis quæ rectæ sunt coram eo, & ut timeas eum.

* Nam Dominus Deus tuus introducet te in terram bonam, terram fluentem torrentibus aquarum, & fontibus manantibus ex abyssi, & egredientibus in campis & in montibus.

* Terram tritici & ordeï, & vitium, & ficum, & malognatorum, terram cuius oliuæ producant oleum, & ipsa fluit melle.

* Terram ubi absque penuria comedes panem, & nihil deficit in ea; terram cuius lapides ferrum sunt, & de montibus eius succides æs.

* Et comedes & saturaberis, & benedices Domino Deo tuo pro terra bona quam dedit tibi.

* Caue tibi ne obliuiscaris timoris Domini Dei tui, ut non custodias præcepta eius, & iudicia eius, & pacta eius, quæ ego præcipio tibi hodie.

* פן תאכל ושבעת ובתים טבים תבנה וישבת :
 * ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל
 אשר לך ירבה : * ורם לבבך ושכחת את
 יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :
 * המוליך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
 ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
 מצור החלמיש : * המאכלך מן במדבר אשר לא
 ידעון לבתיך למען ענתך ולמען נסותך להיטבך
 באחריתך : * ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי
 עשה לי את החיל הזה : * וזכרת את יהוה
 אלהיך כי הוא חנן לך כח לעשות חיל למען הקים
 את בריתו אשר נשבע לאבותיך ביום הזה :
 * והיה אם שכח השכח את
 יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים
 ועבדתם והשתחווית לחם העדתי בכם היום
 כי לא תאבדון : * בננים אשר יהוה מאביר
 מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
 אלהיכם :

ט

* שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבוא
 לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצורת
 בשמים : * עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה
 ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק :
 * וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
 מאש אכלה הוא ישמידם והוא יבניעם לפניך
 והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך :
 * אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם
 מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את
 הארץ הזאת ובדשעת הגוים האלה יהוה מורישם
 מפניך :

תרגום אונקלוס

* ואלא תיכול ותשבע ובחין שפירין חבני ותיבת :
 * ודברך וענך יסגון וכסף וזהב יסגי לך וכל דלך יסגי :
 * ודברך במדברא רבא ודחילא אתר חינו קלז ועקרבינ וביה
 דאכלך מנא במדברא די לא ידעו אבהתך בדיל לעניותך ובדיל לנסיותך לאושבא
 ותדבר ית וי אלהך ארי הוא דיהב לך חילא למקני נכסין
 ויהי אם מנשא חנשי ית וי אלהך ותהך פתר שעות עסמא ותפלי חינו ותסגר
 בעסמא די מלי מן קדמיכות בן תיבדון חלף די לא קבלתון בסימרא די אלהך :

ט

* שמע ישראל את עבר יוסא דין יה ירנא למיעל לתרכא עממין רברבין ותקפין מינך קרוין רברבין וכריכין עד צית שמא :
 * עם רב ותקיף בני גברא דאת ידעת ואת שמעת מן וכול למיקם קדם בני גברא :
 * וידע יוסא דין ארי וי אלהך הוא דעבר
 * לא תאמר בלבבך בר יתבר וי אלהך יהוה מן קדמך למיסר בזכותי איתני וי למירת ית ארעא תדא ובחובי עסמא האלין וי תרכינן
 מן קדמך :

* Ne postquā comederis & satiatus fueris,
 domos pulchras ædificaueris & habitaueris
 in eis; * Habuerisq; armenta boum & ouiu
 greges, argēti & auri cunctarūmq; rerū copīa:
 * Eleuetur cor tuum & nō reminiscaris Do
 mini Dei tui qui eduxit te de terra Ægypti
 de domo seruitutis.
 * Et ductor tuus fuit in solitudine magna
 atque terribili, in qua erat serpens flatu adu
 rens, & scorpio ac dipsas, & nullæ omnino
 aquæ, qui eduxit riuos de petra durissima.
 * Et cibauit te manna in solitudine quod
 nescierunt patres tui. & postquam afflixit ac
 probauit, ad extremum misertus est tui.
 * Ne diceres in corde tuo, Fortitudo mea,
 & robur manus meæ hæc mihi omnia præsti
 terunt.
 * Sed recorderis Domini Dei tui quod ipse
 vires tibi præbuerit, vt impleret pactū suum,
 super quo iurauit patribus tuis sicut præsens
 indicat dies.
 * Sin autem oblitus Domini Dei tui secu
 tus fueris Deos alienos, coluerisq; illos &
 adoraueris, ecce nunc prædico tibi quod om
 nino dispereas. * Sicut gentes quas deleuit
 Dominus in introitu tuo, ita & vos peribitis
 si inobedientes fueritis voci Dñi Dei vestri.

CAP. IX.

A Vdi Israel, Tu transgredieris hodie Ior
 danem vt possideas nationes maximas &
 fortiores te, ciuitates ingentes & ad cœlum
 usque muratas. * Populum magnum atque
 sublimem, filios Enachim, quos ipse vidisti &
 audisti, quibus nullus potest ex aduerso resi
 stere. * Scies ergo hodie quod Dñs Deus
 tuus ipse transibit ante te ignis deuorans
 atque consumens, qui conterat eos, & deleat
 atque disperdat ante faciem tuam velociter,
 sicut locutus est tibi. * Ne dicas in corde
 tuo cum deleuerit eos Dominus Deus tuus in
 cōspectu tuo, Propter iustitiam meam intro
 duxit me Dominus, vt terram hanc posside
 rem, cum propter impietates suas istæ deletæ
 sunt nationes.

* Ne postquam comederis & satiatus fueris et domos pulchras ædificaueris & habitaueris in eis:

* Et bobus tuis, & ouibus tuis multiplicatis tibi, & argento, & auro multiplicatis tibi, & omnibus quæcunque tibi erunt multiplicatis,

* Eleuetur cor tuum, et obliuiscaris Dñi Dei tui, qui eduxit te de terra Aegypti ex domo seruitutis:

* Qui eduxit te per desertum magnum & terribile illud, ubi serpens mordens, & scorpio, & dipsas, ubi non erat aqua, qui eduxit tibi de petra durissima fontem aquæ.

* Qui cibauit te manna in deserto, quod non cognouisti tu, & non scierunt patres tui, ut affligeret te, & ut tentaret te, ut bene tibi faceret in extremo dierum tuorum. * Et ne dices in corde tuo,

Fortitudo mea & robur manus meæ fecit mihi potentiam magnam hanc. * Et recordaberis Domini Dei tui, quoniam ipse tibi dat fortitudinem ad faciendum potentiam, ut impleat pactum suum, quod iurauit patribus tuis sicut hodie.

* Et erit si obliuione oblitus fueris Domini Dei tui, & abieris post Deos alienos, & colueris eos, & adoraueris eos, obtestor vobis hodie & cælum, & terram, quod interitu peribitis:

* Sicut & reliquæ gentes, quas Dominus perdit ante faciem vestram, sic peribitis, quia non audiuistis vocem Domini Dei vestri.

CAP. IX.

A Vdi Israel, tu transgredieris hodie Jordanem ut intres ad possidendū gentes magnas & fortiores magis quàm vos, vrbes magnas et muratas vsque ad cælum. * Populum magnū & multum et sublimem, filios Enac, quos tu scis, & tu audiuisti, quis resistet contra faciem filiorum Enac?

* Et scies hodie, quod Dominus Deus tuus hic præibit ante faciem tuam, ignis consumens est, hic perdet eos, & hic auertet illos ante faciem tuam, & delebit eos & perdet eos velociter, sicut dixit tibi Dominus: * Ne dicas in corde tuo cū deleuerit Dominus Deus tuus gentes has ante faciem tuam, dicens: Propter iustitias meas introduxit me Dominus ut possiderem terram bonam hanc, sed propter impietatem gentium harum consumet eos Dominus ante faciem tuam.

12 * μὴ φαγὼν καὶ ἐμπληθεὶς ἐοικίας καλὰς οἰκοδομήσας
13 ἐκατεκλήσας ἐν αὐταῖς. * ἐπὶ τῶν βοῶν σου, ἐπὶ τῶν πορβο-
των σου πληθυνθέντων σοι, ἐπὶ τῶν ἀργυρίων, καὶ χρυσίου πληθυνθέν-
των σοι, ἐπὶ πάντων ὅσα σοι ἔσονται πληθυνθέντων,

14 * ἐψωθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου, ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
ὅς σε ἔξαγαγόντ' ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.

15 * τὸν ἔξαγαγόντ' σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ φο-
βεραῆς ἐκείνης, ὅπου δάκνων, ἐσκορπίον, ἐδίψα, καὶ οὐκ ἔβρι-
σθ' ὕδωρ. ὅς σε ἔξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροῦ πηγὴν ὕδατος.

16 * ἐψωμίσαντές σε τὸ μὲν ἄν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου εἶδες σου,
καὶ οὐκ εἶδον πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε, καὶ ἵνα ἐκπειρά-
σῃ σε, ὡς ποιεῖσαι ἐπ' ἐσχάτῃ τῶν ἡμερῶν σου.

17 * καὶ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ κράτος τῆς
χειρὸς μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην.

18 * καὶ μνησθήσῃ κυρίου ὁ θεός σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύϊ καὶ
ποιεῖσαι δύναμιν, ἵνα σήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ὡς ὡμοσε
τοῖς πατέράσι σου ὡς σήμερον.

19 * καὶ ἔσονται ἐν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πο-
ρβοθήσῃς ὅπως θεῶν ἑτέρων, καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, καὶ πορβο-
νήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρημα ὑμῖν σήμερον ὅτι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, ὅτι ἀπολείπει ἀπολείπει.

20 * καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα ὁ κύριος ἀπολλύει πρὸς
πρὸς ὁπποῦ ὑμῶν, ὅπως ἀπολείπει, ἀπὸ ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς
φωνῆς κυρίου ὁ θεοῦ ὑμῶν.

9.

1 * Ἀκούε Ἰσραὴλ, σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν ἰορδάνην εἰσελ-
θεῖν κληρονομήσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μάλλον ἢ
ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχίρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ.

2 * λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ δεινὸν, ὃς ἐν ἑαυτῷ, ὅς ἐν οἰκῇ,
σὺ ἀκήκοας. τίς ἀνστήσει ἐπ' αὐτοῦ πρὸς ὁπποῦ ὑμῶν ἐν ἑαυτῷ;

3 * καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἔστι πρὸς ὁπο-
ρδύσει αὐτούς, καὶ ἔστι πρὸς ὁπορδύσει αὐτούς πρὸς ὁπο-
σώπου σου, καὶ ὁπορδύσει αὐτούς καὶ ἀπολείπει αὐτούς ἐν ἰσχύϊ,
καθὰ περ εἶπεν σοι κύριος. * μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ

ἔξαγαγόντ' ἐκ τοῦ θεοῦ σου τὰ ἔθνη ταῦτα πρὸς ὁπορδύσει
σου, λέγων, διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσῆλθόν με κύριος κληρο-
νομήσαι τὴν γῆν τὴν αἰθαλὴν ταύτην, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν
ἐθνῶν τούτων ὁπορδύσει αὐτούς κύριος πρὸς ὁπορδύσει σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Ne forte cū comederis & satiatus fueris, & domos pulchras ædificaueris & habitaueris in eis: cati fuerint, & argentum, & aurum multiplicatum fuerit tibi, & omnia tua multiplicata fuerint:

12 Qui duxit te per desertum magnum & terribile, locum serpentum vrentiam, & scorpionum, & locum sitis, ubi non est aqua, qui eduxit tibi aquam de petra durissima. quod nescierunt patres tui, ut affligeret te, & ut tentaret te, ut beneficeret tibi in nouissimis tuis.

13 Recordaberis Domini Dei tui, quoniam ipse dedit tibi fortitudinem meā, & robur manus meæ possidere me fecerunt substantias istas: ut acquireret substantiam, & ut firmaret pactum suum quod iurauit patribus tuis sicut in die hac.

14 Et erit si obliuione oblitus fueris Domini Dei tui, & ambulaueris post idola populorum, & seruieris eis, & adoraueris ea, contestor vobis hodie quoniam perditione peribitis.

15 Sicut populi quos Dominus transtulit à facie vestra, sic peribitis, pro eo quod non obedistis verbo Domini Dei vestri.

CAP. IX.

A Vdi Israel, tu transis hodie Iordanem ut ingrediaris & ejicias populos fortiores te, & possideas ciuitates magnas & muratas vsque ad cælum.

1 * Populum magnum & fortem, filios Gigantum; tu enim nosti & audisti quod nullus potest resistere filijs Gigantum.

2 * Et scies hodie quia verbum Domini Dei tui quod transit coram te, ignis consumens est, ipse consumet eos, & ipse conteret eos coram te, & ejicies eos & perdes eos citò, sicut locutus est tibi Dominus.

3 * Ne dicas in corde tuo, cū contriuerit Dominus Deus tuus eos à facie tua, dicens: Propter iustitiam meam introduxit me Dominus ut possiderem terram hanc; sed propter peccata populorum istorum ejiciet eos Dominus à facie tua.

* לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-
 ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהיה אלהיך
 מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר
 נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב:
 * וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את-
 הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה-ערה
 אתה: * וזכר אל תשכח את אשר הקצפה את-
 יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאתי
 מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים
 הייתם עם יהוה: * ובחרב הקצפתם את יהוה
 ויתאנק יהוה בכם להשמיד אתכם: * בעלתי
 חהרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר-
 ברת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי:
 * ויתן יהוה אלי את שני לוחות האבנים כתבים
 באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: * ויהי
 מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי
 את שני לוחות האבנים לוחות הברית: * ויאמר
 יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחר עמך אשר
 הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
 עשו להם מסכה: * ויאמר יהוה אלי לאמר
 ראיתי את העם הזה והנה עם קשה-ערה הוא:
 * הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם
 מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב
 ממנו: * ואפן וארד מן ההר וההר בער באש
 ושני לוחות הברית על שתי ידי: * וארא
 והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם
 עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה
 אתכם:

5 * Neq; enim propter iustitias tuas & æqui-
 tatem cordis tui ingredieris, vt possideas ter-
 ras earū, sed quia illę egerunt impię, introeun-
 te te deletę sunt, & vt compleret verbū suum
 Dñs quod sub iuramento pollicitus est patri-
 bus tuis Abraam, Isaac, & Iacob. * Scito
 6 ergo quod non propter iustitias tuas Domi-
 nus Deus tuus dederit tibi terram hanc opti-
 mā in possessionē, cū durissimę ceruicis sis
 7 populus. * Memēto & ne obliuiscaris quo-
 modo ad iracundiam prouocaueris Dominū
 Deum tuum in solitudine, & ex eo die quo
 egressus es ex Ægypto vsque ad locum istum
 semper aduersum Dominum contendisti.
 8 * Nam & in Oreb prouocasti eum, & iratus
 delere te voluit.
 9 * Quando ascendi in montē vt acciperem
 duas tabulas lapideas pacti quod pepigit vo-
 bis cum Dñs, & perseueraui in monte quadra-
 ginta diebus ac noctibus, panem non come-
 dens & aquam non bibens.
 10 * Deditq; mihi Dominus duas tabulas la-
 pideas scriptas digito Dei, & continentes om-
 nia verba quę vobis locutus est in monte de
 medio ignis quando concio populi congre-
 11 gata est. * Cūmq; transfissent quadraginta
 dies & totidem noctes, dedit mihi Dominus
 duas tabulas lapideas, tabulas fœderis.
 12 * Dixitq; mihi, Surge & descende hinc ci-
 tō quia populus tuus quem eduxisti de Ægy-
 Cpto, deferuerūt velociter viam quam demon-
 strasti eis, feceruntque sibi conflatile.
 13 * Rursūmq; ait Dñs ad me, Cerno quod
 populus iste durę ceruicis sit.
 14 * Dimitte me vt conteram eum, & deleam
 nomen eius de sub cælo, & constituam te su-
 per gentem quę hac maior & fortior sit.
 15 * Cūmq; de monte ardente descende-
 rem & duas tabulas fœderis vtraque tenerem
 manu:
 16 * Vidissēmq; peccasse vos Domino Deo
 vestro, & fecisse vobis vitulum conflatilem,
 ac deseruisse velociter viam eius quam vobis
 ostenderat:

תרגום אונקלוס

5 לא בזכותך ובקשיותך לבך את עליל למירת ית ארעהון ארי בחובי עממא האלון ויי אלהך מתרכינן מן קדמך ובדיל לקימא ית
 6 ותדע ארי לא בזכותך ויי אלהך ותיב לך ית ארעא טבתא דנא
 7 אדבר לא תנשי ית דארגזתא קדם ויי אלהך במדברא למן יומא דנפקתא מארעא דמצרים
 8 ובחורב ארגזתא קדם ויי ויהוה רגז מן קדם ויי בכון לשיצאה יתכון:
 9 במסקי לטורא למסב לוחי אבנא לוחי קימא דגור יהוה עמכון ויחיבה בטורא ארבעין יממין וארבעין לילת לחמא לא אכלית ומיא לא
 10 ויהב ויי לך ית חרין לוחי אבנא כתיבין באצבעא דיי ועליהון ככל פתגמא דמליל יהוה עמכון בטורא
 11 ויהוה מסוף ארבעין יממין וארבעין לילת ית ויי לך ית חרין לוחי אבנא לוחי קימא:
 12 ואמר ויי לך קום חזר בפריע מכא ארי חביל עמך דאפיקתא ממצרים סטן בפריע מן אורחא דפקדיתנן עברו להון מחכא:
 13 ואמר ויי לך למימר גלי קדמי ית עמא דרין ויהא עם קשי קדל הוא:
 14 אגח בעותך מן קדמי ואשיצנן ואמחי ית שמהון
 15 ואחפניתי ונחתית מן טורא וטורא בער באשתא וחרין
 16 וחזית ויהא חביתן קדם ויי אלהכון עבדתן לכון עגל מחכא סמחון בפריע מן אורחא דפקיד
 פתגמא דקיים ויי לאבדתך לאברהם ליצחק וליעקב:
 למירתא ארי עם קשי קדל את:
 עד מיתוכון ער אחרא דרין מסרבין הויתון קדם ויי:
 שתינו:
 מן אשתא ביומא דקהלא:
 מחזרת שמא ואעביר יתך לעם תקיף וסגי מנהון:
 לוחי קימא על חרין ידי:
 ויי יתכון:

* Non propter iustitiam tuam neq; propter aequitatem cordis tui, tu ingrederis ut possideas terram earum, sed propter iniquitatem gentium harum Dñs Deus tuus disperdet eos à facie tua, & ut completeret fœdus quod iuravit Dominus patribus vestris Abraam, & Isaac, & Jacob. * Et cognosces hodie, quod non propter iustitias tuas Dominus Deus dat tibi terram bonam hanc ut possideas, quoniam populus duræ cervicis es.

* Memento ne obliuiscaris quotquot irritasti Dominum Deum tuum in deserto, à quo die egressi estis de terra Egypti donec venistis in locum hunc, increduli perseveratis circa ea quæ ad Dominum.

* Et in Oreb prouocastis Dominum: & iratus est Dominus in vos ut perderet vos.

* Ascendente me in montem ut acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti, quod pepigit ad vos, & perseveravi in monte quadraginta diebus & quadraginta noctibus, panem non comedi & aquam non bibi.

* Et dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas scriptas in digito Dei, & in eis omnes sermones, quos locutus est Dominus ad vos in monte de medio ignis in die congregationis.

* Et factum est per quadraginta dies et per quadraginta noctes dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas, tabulas fœderis.

* Et dixit Dominus ad me, Surge, descende citò hinc, quoniam deliquit populus tuus, quos eduxisti de terra Egypti: transgressi sunt citò de via, quam præcepisti illis; fecerunt sibi conflatile.

* Et ait Dominus ad me, dicens: Locutus sum ad te semel & bis, dicens: Vidi populum hunc, & ecce populus duræ cervicis est.

* Dimitte me ut conteram illos, & deleam nomen eorum de sub cælo, & faciam te in gentem magnam & fortem, & multam magis quam hæc.

* Et reuersus descendi de monte, & mons ardebat igne, & duæ tabulæ fœderis in duabus manibus meis.

* Et videns quod peccauistis coram Domino Deo vestro, & fecistis vobis ipsis vitulum conflatilem, & transgressi estis citò de via quam præcepit Dominus vobis.

5 * ἐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου εἰς διὰ τὴν ὁσιότητά σου καρδίας σου οὐ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ διὰ τὴν ἀνομίαν τῶν ἐθνῶν τῶν κείνων ὁ θεὸς σου ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, & ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην σου ὡς ποτε κύριος τοῖς πατέράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ, & Ἰσαάκ, & Ἰακώβ.

6 * καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι εἰς διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεὸς δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ.

7 * μνήσθητι μὴ ὑπὸ πλάτῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθετε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ἀπειθοῦντες διατελεῖτε τὰς ἐνείκας κύριον.

8 * καὶ ἐν χωρὶς παρώξυνάτε κύριον. & ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς.

9 * ἀνὰ βαίνοντες μὲ εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἧς διέθετο πρὸς ὑμᾶς. & καλεγεῖτο νόμῳ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον & ὕδωρ οὐκ ἔπιον.

10 * καὶ ἔδωκέ μοι κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ, & ἐπ' αὐταῖς πᾶντες οἱ λόγοι, ὅς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐν μέσῳ τοῦ πυρός ἐν ἡμέρᾳ ἐκκλησίας.

11 * καὶ ἔλαλε διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν & διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκέ μοι κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης.

12 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, ἀνάστηθι κατὰ βῆθι τῆς ὁδοῦ ἐν τῷ ὄρει, ὅτι ἡ νόμῳ σου ὁ λαός σου, ὅς ἐξῆγαγες ἐκ γῆς αἰγύπτου, παρέβησαν τὰς ἐνείκας σου, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς, ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνδύμα.

13 * καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, λέγων. λελάληκα πρὸς σε ἅπασι & δὲς, λέγων. ἑώρακα τὸν λαόν τούτον & ἰδὲ λαὸς σκληροτράχηλος ἐστίν. * ἑσόν με ἐξολοθρεύσαι αὐτοὺς, καὶ ἐξάλειψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀπὸ κατῳθεν & ἐξαφανίσω, & ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα & ἰσχυρὸν & πολὺ μᾶλλον ἢ τούτο.

15 * καὶ ὑπὸ πλάτῃ κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, & τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ, & αἱ δύο πλάκες τῆς διαθήκης ὑπὸ ταῖς δυσὶ χερσὶ μου.

16 * καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμαρτήτε ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποίησατε ὑμῖν ἑαυτοῖς μόσχον χωνδύον, & παρέβητε τὰς ἐνείκας σου, ἧς ἐνετείλατο κύριος ὑμῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non propter iustitiam tuam neque propter rectitudinem cordis tui, tu ingredieris ad possidendam terram eorum, sed propter peccata populorum istorum Dominus Deus tuus eiciet eos à facie tua, & ut confirmet verbum quod iuravit Dominus patribus tuis Abraham, Isaac, & Jacob.

* Et scies quoniam non propter iustitiam tuam Dominus Deus tuus dabit tibi terram bonam hanc ut possideas eam, quia tu es populus duræ cervicis.

* Memento ne obliuiscaris quomodo ad iracundiam prouocasti Dominum Deum tuum in deserto, à die quo egressus es de terra Egypti donec venistis usque ad locum istum rebelles fuistis coram Domino.

* Et in Oreb prouocastis ad iracundiam Dominum, & fuit ira à facie Domini contra vos ut consumeret vos. * Quando ascendisti in montem ut acciperem duas tabulas lapideas, tabulas pacti quod pepigit Dominus vobiscum; & mansi in monte quadraginta diebus & quadraginta noctibus; panem non comedi, & aquam non bibi.

* Et dedit Dominus mihi duas tabulas lapideas scriptas digito Dei, & super eas iuxta omnia verba quæ locutus est Dominus vobiscum de medio ignis in die congregationis.

* Et factum est post quadraginta dies & quadraginta noctes dedit Dominus mihi duas tabulas lapideas, tabulas fœderis.

* Et dixit Dominus ad me: Surge, descende citò hinc, quia corruptus est populus tuus quem eduxisti de Egypto: recesserunt citò de via quam præcepisti eis; fecerunt sibi conflatile.

* Et ait Dominus ad me, dicens: Notus est coram me populus hic, & ecce populus duræ cervicis est. * Dimitte deprecationem tuam à conspectu meo ut consumam eos, & delebo nomen eorum de sub cælis, & faciam te in populum fortiolem & maiorem his.

* Et vidi, & ecce peccastis coram Domino Deo vestro, fecistis vobis vitulum conflatilem, & declinastis citò à via quam præcepit Dominus vobis.

* ואתפש בשני הלחתי ואשליכם מעל שתי ידי ¹⁷
 * ואשברם לעיניכם : * ואתנפל לפני יהוה ¹⁸
 כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם
 אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו :
 * כי יגדתי מפני האף והחמור אשר קצף יהוה ¹⁹
 עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא : * ובאהרן התאנף יהוה מאד ²⁰
 להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בערת ההיא :
 * ואר חטאתכם אשר עשיתם את העגל ²¹
 לקחתי ואשרף אותו באש ואכר אתו טחון היטב
 עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל
 היד מן ההר : * ובתבערה ובמסרה ²²
 ובקברת התאורה מקצפים הייתם את יהוה :
 * ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר ²³
 עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את
 פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
 בקלו : * ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי ²⁴
 אתכם : * ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ²⁵
 ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר
 יהוה להשמיד אתכם : * ואתפלל אל יהוה ²⁶
 ואמר גדי יהוה אל תשחר עמך ונחלתך
 אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
 חזקה : * וזכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב ²⁷
 אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל
 חטאתו : * פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם ²⁸
 מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר
 להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר :
 * והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ²⁹
 ובזרעך הנטויה :

¹⁷ * Proieci tabulas de manibus meis, confre-
 gique eas in conspectu vestro.

¹⁸ * Et procidi ante Dominum sicut prius qua-
 draginta diebus & noctibus, panem non co-
 medens & aquam non bibens, propter omnia
 peccata vestra quæ gessistis cōtra Dominum,
 & cum ad iracundiam prouocastis.

¹⁹ * Timui enim indignationem & iram illius,
 qua aduersum vos concitatus, delere vos vo-
 luit. Et exaudiuit me Dominus etiā hac vice.

²⁰ * Aduersum Aaron quoq; vehementer ira-
 tus voluit eum conterere, & pro illo similiter
²¹ deprecatus sum. * Peccatum autē vestrum
 quod feceratis, id est, vitulum, arripiens, igne
 combusti, & in frustra comminuens, omnino
 quoque in puluerem redigens, proieci in tor-
 rentem qui de monte descendit.

²² * In incendio quoq; & in tentatione, & in
 sepulchris concupiscentiæ prouocastis Domi-

²³ num. * Et quādo misit vos de Cades-barne
 dicens : Ascendite & possidete terram quam
 D dedi vobis, & contempsistis imperium Do-
 mini Dei vestri, & non credidistis ei, neque
 vocem eius audire voluistis:

²⁴ * Sed semper fuistis rebelles à die qua nosse
²⁵ vos cœpi. * Et iacui coram Domino qua-
 draginta diebus ac noctibus, quibus eum sup-
 pliciter deprecabar, ne deleret vos vt fuerat
 comminatus.

²⁶ * Et orans dixi, Domine Deus ne disper-
 das populum tuum & hereditatem tuā quam
 redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti
 in manu forti.

²⁷ * Recordare seruorum tuorum Abraam,
 Isaac, & Iacob. Ne aspicias duritiam populi
 huius & impietatem atque peccatum.

²⁸ * Ne fortè dicant habitatores terræ de qua
 eduxisti nos, Nō poterat Dominus introdu-
 cere eos in terram quam pollicitus est eis, &
 oderat illos; idcirco eduxit vt interficeret eos
 in solitudine.

²⁹ * Qui sunt populus tuus & hæreditas tua,
 quos eduxisti in fortitudine tua magna, & in
 brachio tuo extento.

תרגום אונקלוס

* ואחרית בתרין לוחיא ורמינתון מעל חרתיני ידי ותכרתיונן לעיניכון : ¹⁷
 * ואתנפל לפני יהוה : * ואתנפל לפני יהוה ¹⁸
 כראשנה ארבעין יומין וארבעין לילין לחם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם
 אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו :
 * כי יגדתי מפני האף והחמור אשר קצף יהוה ¹⁹
 עליכם להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא : * ובאהרן התאנף יהוה מאד ²⁰
 להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בערת ההיא :
 * ואר חטאתכם אשר עשיתם את העגל ²¹
 לקחתי ואשרף אותו באש ואכר אתו טחון היטב
 עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל
 היד מן ההר : * ובתבערה ובמסרה ²²
 ובקברת התאורה מקצפים הייתם את יהוה :
 * ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר ²³
 עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את
 פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
 בקלו : * ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי ²⁴
 אתכם : * ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ²⁵
 ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר
 יהוה להשמיד אתכם : * ואתפלל אל יהוה ²⁶
 ואמר גדי יהוה אל תשחר עמך ונחלתך
 אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
 חזקה : * וזכר לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב ²⁷
 אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל
 חטאתו : * פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם ²⁸
 מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר
 להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר :
 * והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ²⁹
 ובזרעך הנטויה :

¹⁷ * Et accipiens duas tabulas, proieci eas à duabus
manibus meis, & confregi eas coram vobis.

¹⁸ * Et deprecatus sum coram Domino secundo si-
cut & prius; quadraginta diebus & quadraginta
noctibus panem nō comedi, & aquam non bibi pro
omnibus peccatis vestris, quæ peccavistis, cum feci-
stis malum coram Domino Deo nostro ut irritare-
tis eum.

¹⁹ * Et timidus sum propter iram & furorem, quo-
niam irritatus est Dominus contra vos, ut dele-
ret vos; & exaudivit Dominus me & in tēpore illo.

²⁰ * Et contra Aaron iratus est Dominus valde ut
contereret eum, & oravi et pro Aaron in tēpore illo.

²¹ * Et peccatum vestrum quod fecistis, vitulum
accepi, & combussi eum igne, & confregi eum &
comminui vehementer quousq; factus est minutum,
& factus est sicut pulvis, & proieci pulverem in
torrentem descendantem de monte.

²² * Et in incendio & in tentatione & in sepul-
chris concupiscentiæ irritantes fuistis Dominum
Deum nostrum.

²³ * Et quādo misit Dominus vos de Cades-barne,
dicens, Ascendite & possidete terram, quam do vo-
bis, & contempsistis verbum Domini Dei vestri, et
non credidistis ei, & non audistis vocem eius.

²⁴ * Et rebelles fuistis quæ ad Dominum, à qua die
cognitus fuit vobis. ²⁵ * Et oravi coram Domino
quadraginta diebus & quadraginta noctibus, qui-
bus deprecatus sum; dixit enim Dñs perditurū vos.

²⁶ * Et oravi ad Deū, et dixi, Domine Domine, ne
disperdas populum tuū, & hereditatē tuam, quam
redemisti in fortitudine tua magna, quos eduxisti de
terra Egypti in manu tua forti & in brachio tuo
excelsō. ²⁷ * Recordare Abraam, et Isaac et Jacob ser-
uorū tuorū, quibus iurasti per teipsum: ne aspicias in
duritiam populi huius, & in impietates eorū, & in
peccata eorum. ²⁸ * Ne forte dicant habitantes ter-
ram unde eduxisti nos illinc, dicētes, Quia non po-
terat Dominus introducere eos in terram, quam di-
xit eis, & quia oderat Dominus eos, eduxit illos ut
interficeret in deserto.

²⁹ * Et hi populus tuus & hereditas tua, quos edu-
xisti de terra Egypti in fortitudine tua magna, &
in brachio tuo excelsō.

¹⁷ * καὶ ἑπὶ λαβόμεναι τῶν δύο πλακῶν, ἔρριψα αὐτάς
ἀπὸ τῶν δύο χερῶν μου, & συνέτριψα αὐτάς ἐναντίον ὑμῶν.

¹⁸ * καὶ ἐδεήθην ἐναντὶ κυρίου δευτέρῃ καθάπερ & τοῦ πρώτε-
ρον· τεσσαράκοντα ἡμέρας & τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ
ἔφαγον, & ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πάντων τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν
ἃς ἡμαρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντὶ κυρίου & θεοῦ ὑμῶν &

¹⁹ παροξυνῶμαι αὐτόν. * καὶ ἐμφοβός εἰμι διὰ τὴν ὀργὴν & τὴν
θυμὸν, ὅτι παροξυνήθη κύριος ἐφ' ὑμῖν & ἐξολοθρεύσκει ὑ-
μᾶς, & εἰσθήκουσε κύριος ἐμὸν & ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

²⁰ * καὶ ἑπὶ αἰσχροῦ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα & ἐξολοθρεύ-
σαι αὐτόν· καὶ ἠυξάμην & περὶ αἰσχροῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.

²¹ * & τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ἐποίησατε τὴν μόχον ἔλαβον,
& κατέκαυσα αὐτὸν πυρὶ, & κατέκοψα αὐτόν & κατήλασα
σφόδρα ἕως ὅτι ἐγένετο λεπτόν, & ἐγένηθη ὡσεὶ κονιορτός, & ἔρρι-
ψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὴν χειμάρρουν τὴν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ

²² ὄρους. * & ἐν τῷ ἐμπυρεσμῷ, & ἐν τῷ περυσμῷ, & ἐν τῇ
μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξυνήθητε ἥτε κύριον τὸν θεόν

²³ ὑμῶν. * & ὅτε ἐξαπέστειλε κύριος ὑμᾶς ἐκ κάδης βαρνή,
λέγων· ἀνάβητε & κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν,
καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου & θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπι-
στεύσατε αὐτῷ, & οὐκ εἰσηκούσατε τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

²⁴ * καὶ ἀπειθοῦντες ἥτε τὰ πρὸς κύριον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐ-
γνώθη ὑμῖν. ²⁵ * καὶ ἐδεήθην ἐναντὶ κυρίου τεσσαράκοντα
ἡμέρας & τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἐδεήθην, εἶπε γὰρ κύριος
ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς.

²⁶ * καὶ ἠυξάμην πρὸς τὸν θεόν, & εἶπα, κύριε κύριε, μὴ ἐξο-
λοθρώσῃς τὸν λαόν σου, καὶ τὴν κληρονομίαν σου, ἣν ἐλυτρώσω
ἐν τῇ ἰσχυρί σου τῇ μεγάλῃ, ὅς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγυπτίου ἐν
τῇ χειρί σου τὴν κραταιά, & ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

²⁷ * μνήσθητι ἀβραάμ & ἰσαὰκ & ἰακώβ τῶν θεραπόντων
σου, οἷς ὅμοσας κτ'· σεαυτοῦ, μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκλη-
ρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, & ἐπὶ τὰ ἀσεβήματα αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν.

²⁸ * μὴ ποτε εἴπωσιν ὁ κατὰ κύν-
τες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκείθεν, λέγοντες· ὡς ἂν
μὴ διώσας κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν εἶπεν
αὐτοῖς, καὶ ὡς ἂν τὸ μισῆσαι κύριον αὐτοὺς, ἐξήγαγον αὐτοὺς

²⁹ ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ. * & εἶποι λαός σου & κληρονομία
σου, ὅς ἐξήγαγες ἐκ γῆς αἰγυπτίου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ,
& ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁷ Et apprehendi duas tabulas, & proieci eas de duabus manibus meis, & confregi eas ante oculos vestros. ¹⁸ Et prostratus sum co-
ram Domino sicut prius; quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, panem non comedi, & aquam non bibi, propter omnia peccata vestra in
quibus peccastis faciendo quod malum est coram Domino ad irritandum eum.

¹⁹ Timui enim propter iram & indignationem qua
iratus erat Dominus contra vos ut consumeret vos. Et suscepit Dominus orationem meam etiam in tempore illo.

²⁰ Contra Aaron quoque fuit ira à facie Domini ut disperderet eum. & oravi etiam pro Aaron in illo tempore.

²¹ Et peccatum ve-
strum quod fecistis, id est, vitulum tuli & combussi eum igni, & comminui eum in pillo vehementer, donec fuit comminutum in pulverem, &
proieci pulverem eius in torrentem qui descendit de monte.

²² In incendio quoque & in tentatione & in sepulchris concupiscentium
irastis Dominum.

²³ Et quando misit vos Dominus de Cades-barne, dicens: Ascendite & possidete terram quam dedi vobis, re-
belles fuistis verbo Domini Dei vestri, & non credidistis ei neque obedistis verbo eius.

²⁴ Rebelles fuistis coram Domino à
die quo cognovi vos.

²⁵ Et prostratus sum coram Domino quadraginta diebus & quadraginta noctibus quibus prostratus sum,
quoniam dixerat Dominus ut consumeret vos.

²⁶ Et oravi coram Domino, & dixi: Domine Deus ne dissipēs populum tuum
& hereditatem tuam quam redemisti in fortitudine tua, quem eduxisti de Ægypto in manu forti.

²⁷ Recordare servorum tuorum
Abraham, Isaac, & Iacob: ne aspicias duritiam populi huius, & impietatem eorum, & peccata eorum.

²⁸ Ne forte dicant habitatores terræ de qua eduxisti nos, Eo quod non erat potestas coram Domino ut introduceret eos in terram, quam locu-
tus est eis, & quia oderat illos, eduxit eos ut occideret eos in deserto.

²⁹ Et ipsi sunt populus tuus & hereditas tua, quos eduxisti in
virtute tua magna, & in brachio tuo excelsō.

יוד

* בערתי הנה אמר יהוה אלי פסל לך
 שני לוחות אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה
 ועשית לך ארון עץ * ואכתב על הלוחות את
 הדברים אשר היו על הלוחות הראשנים אשר
 שברתי ושמתם בארון * ונעש ארון עצי
 שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשנים ואעל
 ההרה ושני הלוחות בידי * * ויכתב על הלוחות
 במכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר
 יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל
 ויתנם יהוה אלי * * ואפן וארד מן ההר
 ואשם את הלוחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם
 כאשר צוני יהוה * * ובני ישראל נסעו מבארות
 בני יעקן מוסרה שם מן הארץ ויקבר שם
 ויבנה אלעזר בנו תחתיו * * משם נסעו הגדגד
 ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים * בעת ההוא
 הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאר את ארון
 ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולבחך
 בשמו עד היום הזה * * על כן לא היה ללוי
 חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוה נחלתו כאשר
 דבר יהוה אליהם לו * * ואנכי עמדתי בהר בימים
 הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע
 יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך
 * * ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם
 לתת להם * * ועתה ישראל מזה
 יהוה אליהם שאל מעמד כי אם ליראה
 את יהוה אליהם ללכת בכל דרכיו ולא אהבה
 נאטו ולעבד את יהוה אליהם בכל לבבך
 ובכל נפשך

CAP. X.

1 IN tempore illo dixit Dominus ad me, Do-
 A la tibi duas tabulas lapideas sicut priores
 fuerunt, & ascende ad me in montem, faciēsq;
 arcam ligneam.
 2 * Et scribam in tabulis verba quæ fuerunt
 in his quas antè confregisti, ponēsque eas in
 arca.
 3 * Feci igitur arcā de lignis sethim. Cūmq;
 dolassem duas tabulas lapideas instar priorū,
 ascendi in montem habens eas in manibus.
 4 * Scripsitque in tabulis iuxta id quod
 prius scripserat verba decem, quæ locutus est
 Dñs ad vos in monte de medio ignis, quando
 populus congregatus est, & dedit eas mihi.
 5 * Reuersusque de monte descendi, & posui
 tabulas in arcam quam feceram, quæ hucusq;
 ibi sunt sicut mihi præcepit Dominus.
 6 * Filij autem Israel mouerunt castra ex Be-
 roth filiorum Iachan in Mosera, vbi Aaron
 B mortuus & sepultus est, pro quo sacerdotio
 7 functus est Eleazar filius eius. * Inde vene-
 runt in Gadgad, de quo loco profecti castra-
 metati sunt in Ierhabatha in terra aquarum
 atque torrentium.
 8 * Eo tempore separaui tribum Leui vt por-
 taret arcam fœderis Domini, & staret corā eo
 in ministerio, ac bene diceret in nomine illius
 vsque in præsentem diem.
 9 * Quamobrem non habuit Leui partē ne-
 que possessionem cum fratribus suis, quia ipse
 Dominus possessio eius est, sicut promisit ei
 Dominus Deus tuus.
 10 * Ego autem steti in monte sicut prius, qua-
 draginta diebus ac noctibus, exaudiuitq; me
 Dominus etiam hac vice, & te perdere noluit.
 11 * Dixitque mihi, Vade & præcede populum
 C vt ingrediatur & possideat terram, quam iu-
 rari patribus eorum vt tradere eis.
 12 * Et nunc Israel quid Dominus Deus tuus
 petit à te, nisi vt timeas Dominum Deum
 tuum, & ambules in viis eius & diligas eum,
 ac seruias Domino Deo tuo in toto corde tuo
 & in tota anima tua?

תרגום אונקלוס

יוד

1 בעדנא יהוה אמר וי לי פסל לך תרין לוחי אבניא כקדמאי וסך לקדמי לטורא ותעבד לך ארונא דאע *
 על לוחי ית פתגמיא דהוה על לוחי קדמאי דתברת ותשוינון בארונא *
 2 ועבדית ארונא דאע שטין ופסלית תרין לוחי אבניא
 3 וכתב על לוחיא ככתבא קדמא ית עשרא פתגמיא דמליל וי עמכוז בטורא סגו אשתא
 4 וכתב על לוחיא ככתבא קדמא ית עשרא פתגמיא דמליל וי עמכוז בטורא סגו אשתא
 5 ואתפנתי ונחתית מן טורא ושוייתי ית לוחיא בארונא דעבדית ויהו תמן כמא דפקדני וי *
 6 ובני ישראל נטלו מבארות בני יעקן מוסרה תמן מן הארץ ויקבר שם
 7 ויבנה אלעזר בנו תחתיו * משם נסעו הגדגד ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים * בעת ההוא
 8 הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאר את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולבחך
 9 בשמו עד היום הזה * על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוה נחלתו כאשר
 10 דבר יהוה אליהם לו * ואנכי עמדתי בהר בימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע
 11 יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך * ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם
 12 ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם * ועתה ישראל מזה יהוה אליהם שאל מעמד כי אם ליראה
 את יהוה אליהם ללכת בכל דרכיו ולא אהבה נאטו ולעבד את יהוה אליהם בכל לבבך ובכל נפשך

CAP. X.

IN illo tempore dixit Dominus ad me, Dola tibi i
duas tabulas lapideas sicut primas, & ascende
ad me in montem, & facies tibi arcam ligneam.

* Et scribam super tabulas verba, quaecunque
fuerunt in tabulis primis, quas confregisti, et pones
eas in arcam.

* Et feci arcam de lignis incorruptilibus, &
dolaui duas tabulas lapideas, sicut primas, et ascendi
in montem, & duae tabulae in duabus manibus meis.

* Et scripsit super tabulas secundum scripturam
primam decem verba, quae locutus est Dominus ad
vos in monte de medio ignis in die congregationis.
& dedit eas Dominus mihi.

* Et reuersus descendi de monte, & posui tabu-
las in arcam, quam feceram, & fuerunt ibi, sicut
praecepit mihi Dominus.

* Et filij Israel profecti sunt de Beroth filiorum
Iachan in Mosera; illic mortuus est Aaron, & se-
pultus est illic, & sacerdotio functus est Eleazar
filius eius pro eo. * Illinc profecti sunt in Gad-
gad, & de Gadgad, ad Iethabatha, terram ubi
torrentes aquarum.

* In illo tempore separauit Dominus tribum Le-
ui, ut portaret arcam foederis Domini, ut staret co-
ram Domino, ut ministraret & precaretur in no-
mine eius usque in diem hanc.

* Propter hoc non erit Leuitis pars & possessio
apud fratres suos; Dominus ipse possessio eius, sicut
dixit ei Dominus Deus vester.

* Et ego steti in monte quadraginta diebus, &
quadraginta noctibus, & exaudiuit me Dominus,
& in tempore illo non voluit Dominus perdere
vos.

* Et dixit Dominus ad me, Vade, praecede coram
populo hoc, & ingrediantur & possideant terram,
quam iuravi patribus eorum ut darem eis.

* Et nunc Israel quid Dominus Deus tuus pe-
tit à te, nisi ut timeas Dominum Deum tuum, ut
ambules in omnibus vijs eius, & diligas eum, &
seruias Domino Deo tuo, ex toto corde tuo, & ex
tota anima tua.

CAP. X.

1 * Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε κύριος πρὸς με, λάξδου σε-
αὐτὰ δύο πλάκας λιθίνας ὥσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάστηθι
πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, & ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνῳ.

2 * & γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ὅσα ἔστιν ταῖς
πλάξι ταῖς πρώταις, αἷς σφωδέτηται, καὶ ἐμβαλεῖς αὐ-
τὰς εἰς τὴν κιβωτὸν.

3 * & ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήμελων, & ἐλάξδουσα ταῖς
δύο πλάκας τὰς λιθίνας, ὥσπερ αἱ πρώται, & ὤνείλω εἰς τὸ
ὄρος, & αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυοὶ χερσὶ μου.

4 * καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν
πρώτην ὅτι δέκα λόγους, ἃς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς
ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν ἡμέρᾳ τῇ συναγωγῆς· καὶ
ἔδωκεν αὐτὰς κύριος ἐμοί.

5 * καὶ ἔπλεξεν κατέβλεψεν ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνέβλεπον τὰς
πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν, ὡς ἐποίησα, & ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνε-
τείλατό μοι κύριος.

6 * καὶ ὁ υἱὸς Ἰσραὴλ ἀπῆρκεν ἐκ βηρώθ υἱὸν Ἰακὼμ μοσε-
ρά· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, & ἱερεύσεν Ἐ-
λεάζαρ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

7 * ἐκείθεν ἀπῆρκεν εἰς γαδγάδ, & ἀπὸ γαδγάδ, εἰς ἐτεβά-
θ· γῆν, ἥ ἐστιν χεῖμαρροι ὑδάτων.

8 * ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευί,
αἵρεν τὴν κιβωτὸν τὴν διαθήκης κυρίου, παρὰ δούλην ἐναντὶ κυρίου,
λατρεῖν ἐν ἐπιδύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης.

9 * διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται τοῖς Λευίταις μερίς & κληρονομία
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτῶν, καθὰ εἶ-
πεν αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

10 * καὶ γὰρ ἔβλεψεν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας ἢ τεσσα-
ράκοντα νύκτας, ἢ εἰσήκουσέ μου κύριος, & ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἐξολοθρεῖν ὑμᾶς.

11 * καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με, βάδιζε ἀπαρὸν ἐναντὶ τοῦ
λαοῦ τούτου, & εἰσπορεύεσθαι ἐκ κληρονομίᾳ τὴν γῆν,
ὡς ὡμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς.

12 * καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ Θεός σου αἰτεῖ ἀπὸ τοῦ, ἀλλ'
ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁ-
δοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾷν αὐτόν, καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ Θεῷ
σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. X.

IN tempore illo dixit Dominus ad me, Dola tibi duas tabulas lapideas sicut priores, & ascende ad me in montem, & facies tibi arcam ligneam.

* Et scribam super tabulas verba quæ erant super tabulas priores quas confregisti, & pones eas in arca.

* Et feci arcam de lignis sethim, & dolaui duas tabulas lapideas sicut priores, & ascendi in montem, & duas tabulas lapideas habebam in ma-
nu mea.

* Et scripsit in tabulis iuxta scripturam priorem decem verba quæ locutus est Dominus vobiscum in monte
de medio ignis in die congregationis, & dedit eas Dominus mihi.

* Et reuersus sum & descendi de monte, & posui
tabulas in arca quam feci, & fuerunt ibi, sicut præcepit mihi Dominus.

* Et filij Israel profecti sunt de Beroth filiorum
Iachan in Mosera, vbi mortuus est Aaron & sepultus est ibi, & ministravit Eleazar filius eius pro eo.

* Inde profecti sunt in Gadgad, & de
Gadgad in Iatabatha, in terram in qua fluunt torrentes aquarum.

* In tempore illo separauit Dominus tribum Leui, ut portaret ar-
cam foederis Domini, & ut staret coram Domino ut ministraret ei, & ut benediceret in nomine eius usque in diem hanc.

* Propterea non habuit Leui partem, & hæreditatem cum fratribus suis: quia dona quæ dedit ei Dominus, ipsa sunt hæreditas eius sicut locu-
tus est ei Dominus Deus tuus.

* Et ego steti in monte sicut diebus prioribus quadraginta diebus & quadraginta no-
ctibus; & suscepit Dominus orationem meam etiam hac vice, & noluit Dominus disperdere te.

* Et dixit Dominus ad me, Surge,
vade ut proficiscaris coram populo, ut ingrediantur & possideant terram quam iuravi patribus suis ut traderem eis.

* Et nunc Israel quid Dominus Deus tuus querit à te, nisi ut timeas Dominum Deum tuum, & ut ambules in omnibus vijs quæ rectæ sunt
coram eo, & ut diligas eum, ut seruias coram Domino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota anima tua.

* לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי
 מצות היום לטוב לך : * הן ליהוה אלהיך השמים
 ושמי השמים הארץ וכל אשר בה : * רק
 באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בורעם
 ואחריהם בכם מכל העמים ביום הזה :
 * ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
 עוד : * כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלים
 ואדני האדנים האל הגדל הגבור והנורא אשר
 לא ישא פנים ולא יקח שחד : * עשה משפט
 יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה :
 * ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ
 מצרים : * את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד
 ובו תדבק ובשמו תשבע : הוה תהלתך והוה
 אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת
 הנוראת האלה אשר ראו עיניך : בשבעים נפש
 ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך
 ככוכבי השמים לרב :

יא

* ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת
 משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים :
 * וידעתם היום כי לא ארת בניכם אשר
 לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
 את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה :
 * ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו :
 * ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
 אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם
 ואחריהם ויאבדם יהוה עד היום הזה :
 * ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד
 המקום הזה :

* Custodiâsq; mandata Domini & ceremo-
 nias eius quas ego hodie præcipio tibi, vt be-
 ne sit tibi.

* En Domini Dei tui cœlum est, & cœ-
 lum cœli, terra & omnia quæ in ea sunt:

* Et ramen patribus tuis conglutinaturs est
 Dominus, & amavit eos, elegitque semen eo-
 rum post eos, id est, vos de cunctis gentibus,
 sicut hodie comprobatur.

* Circuncidite igitur præputium cordis ve-
 stri, & cervicem vestrâ ne induretis amplius.

* Quia Dominus Deus vester ipse est Deus
 Deorum, & Dominus dominantium, Deus
 magnus & potens & terribilis, qui personam
 non accipit nec munera.

* Facit iudicium pupillo & viduæ, amat pe-
 regrinum & dat ei victum atque vestitum.

* Et vos ergo amate peregrinos, quia & ipsi
 fuistis aduenæ in terra Ægypti.

* Dominum Deum tuum timebis, & ei so-
 li seruias. Ipsi adhærebis, iurabisq; in nomine

illius. * Ipse est laus tua & Deus tuus, qui fe-
 cit tibi hæc magnalia & terribilia, quæ vide-
 runt oculi tui.

* In septuaginta animabus descenderunt
 patres tui in Ægyptum, & ecce nunc multi-
 plicauit te Dñs Deus tuus sicut astra cœli.

CAP. XI.

A Ma itaq; Dominum Deum tuum, & ob-
 serua præcepta eius & ceremonias, iudi-
 cia atque mandata omni tempore.

* Cognoscite hodie quæ ignorant filij ve-
 stri qui non viderunt disciplinam Domini
 Dei vestri: magnalia eius & robustam manû
 extentumque brachium:

* Signa & opera quæ fecit in medio Ægy-
 pti Pharaoni regi & vniuersæ terræ eius;

* Omnisque exercitui Ægyptiorû & equis
 ac curribus; quomodo operuerint eos aquæ
 maris rubri, cum vos persequerentur, & dele-
 uerit eos Dominus vsq; in præsentem diem.

* Vobisq; quæ fecerit in solitudine do-
 nec veniretis ad hunc locum.

תרגום אונקלוס

* למשר ית פקודתא דיי וית קימותא דא מפקד לך יומא דין דיוטב לך :
 * לחור באבתיך צבי יהוה למרתם יהוה ואתרעי בבניהון בתריהון בכון מכל עממא כיומא הדין :
 * לא תקשו עוד :
 * לקבלא שוחדא :
 * ומצרים :
 * ית רברבתא וית חסינתא האליו דחוצה עינך :
 * תא דיי אלהך שמיא ושמי שמיא ארעא וכל דבה :
 * ותעדון ית טפשות לבכון וקד לבכון :
 * ארי יי אלהכון הוא אלה אלהין ומרי מלכין אלהא רבא גברא ודחילא דלית קדמותי מסב אפין ואף לא
 * עביר דין יתים וארמלא ורחם גורא למחן ליה מזון וכסו :
 * ית יי אלהך תרחל וקדמותי תפלח ולדחלתי תתקרב ובשמי תקיים :
 * בשבעין נפשן נחתו אבהתך למצרים וכען שוין יי אלהך ככוכבי שמיא לסגי :
 * ותרחם ית יי אלהך והשר מטרה מימריה וקימותי ודיכוהי ופקודותי כל יומא :
 * וית אלתהון ית רבותיה ית ידיה תקיפא ודרעיה מרמסא :
 * ודעבד למשרת מצראי לסוסותהון ולרתיכיהון דאשיף ית מי ימא דסוף :
 * ודעבד לבכון במדברא עד מתיכון עד אתרא הדין :

יא

* Ut custodias mandata Domini Dei tui, & iustificaciones eius, quacunque ego præcipio tibi hodie, ut bene tibi sit.

* En Domini Dei tui calum & calum cali, terra & omnia quacunque sunt in ea.

* Veruntamen patres nostros elegit Dominus ad amandum eos, & elegit semen eorum post eos, vos; præter omnes gentes secundum diem hanc.

* Et circumcidetis duritiem cordis vestri, & cervicem vestram non indurabitis ultra.

* Nam Dominus Deus vester, hic Deus deorum, & Dominus Dominorum, Deus magnus & potens, & terribilis, qui non admiratur personam, neque accipit munus.

* Faciens iudicium aduenæ, & pupillo, & viduæ, & amat peregrinū ut det illi panem & vestē.

* Et amabitis peregrinum, aduenæ enim fuistis in terra Egypti.

* Dominū Deum tuū timebis, & illi soli servies, & ad eum adharebis, & in nomine eius iurabis.

* Ipse laus tua, & ipse Deus tuus, qui fecit tibi magnalia & gloriosa hæc, quæ viderunt oculi tui.

* In septuaginta animabus descenderunt patres tui in Egyptum; nunc autē fecit te Dominus Deus tuus sicut astra cæli multitudine.

CAP. XI.

ET diliges Dominum Deum tuum, & custodies custodias eius, & iustificaciones eius, et mandata eius, & iudicia eius omnibus diebus.

* Et cognoscetis hodie, quod non filij vestri, quicunque non cognouerunt neque viderunt disciplinam Domini Dei tui, & magnalia eius, & manum robustam & brachium excelsum;

* Et signa eius & prodigia eius, quacunque fecit in medio Egypti Pharaoni regi Egypti & universæ terræ eius.

* Et quacunque fecit exercitui Aegyptiorum, currus eorum & equitatum eorum, quomodo inundavit aqua maris rubri in facie eorum persequentibus ipsis ex tergo vestro, & deleuit eos Dominus usque ad hodiernum diem.

* Et quacunque fecit vobis in deserto donec veniretis in locum hunc.

13 * φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου & θεοῦ σου, & τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα ὁ θεὸς ἦ ἡμετέρα ἀγαθή. 14 * ἰδοὺ κύριος & θεὸς σου ὁ ἔρανος & ὁ ἔρανος & ὁ ἔρανος σου, ἡ γῆ & πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ.

15 * πλὴν οὗτοι πατέρες ἡμῶν παρεῖλατο κύριον ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμεῖς, ὡς ἀγαπᾶται πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην.

16 * καὶ περιτεμεῖτε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὴν τραχηλον ὑμῶν & σκληρυνεῖτε ἐπὶ.

17 * ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ἔστι θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων, ὁ θεὸς ὁ μέγας, & ἰσχυρὸς, & φοβερός, ὅστις & θαυμάζει πρὸς ὅσων ἐστὶν μὴ λαβὴ δώρον.

18 * ὁ ποιῶν κρίσιν πρὸς πτωχὸν καὶ ὀρφθύναν & χήραν, & ἀγαπᾶ τὸν πρὸς ἡλίκον δοῦναί αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον.

19 * καὶ ἀγαπήσατε τὸν πρὸς ἡλίκον, πρὸς ἡλίκον γὰρ ἦτε ἐν γῇ αἰγύπτου. * κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ, & αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, & πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, & ἐπὶ τὰ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ.

20 * αὐτοῦ καὶ χημά σου, καὶ αὐτοῦ θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα, καὶ τὰ ἐνδοξά ταῦτα, ἃ εἶδον οὗτοι ὀφθαλμοί σου.

21 * ἐν ἐβδόμηκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς αἰγύπτον, νῦν δ' ἐποίησέ σε κύριος ὁ θεός σου ὡς τὰ ἀστρά τοῦ ἔρανος τὰ πλήθει.

ια'.

1 * Καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, & φυλάξεις τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, & τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, & τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

2 * καὶ γνώσεσθε σήμερον, ὅτι ἐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅτι οὐκ οἶδασιν ὅτι ἴδωσαν τὴν παιδείαν κυρίου & θεοῦ σου, καὶ τὰ μεγάλα αὐτοῦ, & τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, & τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν.

3 * καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, & τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ αἰγύπτου φαραὼ βασιλεὶ αἰγύπτου & πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ.

4 * καὶ ὅσα ἐποίησε τῇ δυναμεί τῶν αἰγυπτίων, τὰ ἄρματα αὐτῶν & τὴν ἵππον αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆ θαλάσσης τὸ ἐρυθρᾶς ἐπὶ πρὸς ὅσων αὐτῶν κατεδιωκόντων αὐτὸν ἐν τῇ ὀπίσῳ ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς κύριος ὁ θεός σου ἕως τῆ σήμερον ἡμέρας.

5 * καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et ut custodias præcepta Domini & mandata eius quæ ego præcipio tibi hodie, ut bene sit tibi.

12 Attamen patres tuos elegit Dominus ut diligeret eos, & elegit filios eorum post eos, id est, vos de cunctis populis sicut in die hac.

13 Quoniam Dominus Deus vester ipse est Deus Deorum, & Dominus regum, Deus magnus, fortis & terribilis, in cuius conspectu non est acceptio personarum, nec recipit munus.

14 Facit iudicium pupillo & viduæ, & misereatur peregrini ut det ei victum & vestitum.

15 Et diligetis peregrinum, quoniam habitatores fuistis in terra Egypti.

16 Dominum Deum tuum timebis, & coram eo servies, & timori eius adharebis, & in nomine eius iurabis.

17 Ipse est laus tua, & ipse est Deus tuus, qui fecit tecum magnalia & terribilia hæc quæ viderunt oculi tui.

18 In septuaginta animabus descenderunt patres tui in Egyptum, & nunc posuit te Dominus Deus tuus sicut stellas cæli in multitudine.

CAP. XI.

Diliges itaque Dominum Deum tuum, & custodies custodiam verbi eius, & pacta eius, & iudicia eius, & præcepta eius omnibus diebus.

1 Et scietis hodie quæ non cognouerunt filij vestri, neque viderunt doctrinam Domini Dei vestri, & magnitudinem eius, & manum eius fortem, & brachium eius excelsum.

2 Et signa eius, & opera eius quæ fecit in medio Egypti Pharaoni regi Egypti & universæ terræ eius.

3 Et quod fecit exercitui Aegyptiorum & equis eorum, & curribus eorum, qui inundare fecit aquas maris rubri super faciem eorum cum persequerentur vos, & perdidit eos Dominus usque in diem hanc.

4 Et quod fecit vobis in deserto donec veniretis usque ad locum hunc.

* ואשר עשו לדתן ולאבירם בני אליאב בן
 ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם
 ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
 אשר ברגליהם בקרב כל ישראל:
 * כי עיניכם הראו את כל מעשה יהוה
 הגדל אשר עשה: * ושמרתם את כל
 המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו
 ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם
 עברים שמה לרשתה: * ולמען תאריכו
 ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש:
 * כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
 לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר
 תזרע את זרעך והשקירה בגלגל בגן הירק:
 * והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה
 ארץ הרים ובקעות למטר השמים תשתה מים:
 * הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה
 תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד
 אחרית שנה: * והיה אם שמע
 תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם: * ונרתי מטר
 ארצכם בעת יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
 ויצהרך: * ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: * השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: * ודעה אף יהוה בכם ועצר את השמים
 ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן ארביב
 ואבדתם מהרר מעל הארץ הטובה אשר יהוה
 נתן לכם:

6 * Et Dathan atque Abiron filiis Eliab qui
 fuit filius Rubē, quos aperto ore suo terra ab-
 sorbuit cum domibus & tabernaculis & vni-
 uersa substantia eorum, quam habebant in
 medio Israel.
 7 * Oculi vestri viderunt omnia opera Do-
 mini magna quæ fecit.
 8 * Vt custodiatis vniuersa mandata illius,
 quæ ego hodie præcipio vobis, & possitis in-
 troire & possidere terrā ad quā ingredimini:
 9 * Multoꝛque in ea viuatis tempore, quam
 sub iuramento pollicitus est Dñs patribus ve-
 stris & semini eorum lacte & melle manantē.
 10 * Terra enim ad quam ingredieris possi-
 dendam, non est sicut terra Ægypti de qua
 existi, vbi iacto semine in hortorum morem
 aquæ ducuntur irriguæ.
 11 * Sed montosa est & campestris, de cælo ex-
 pectans pluuias.
 12 * Quam Dominus Deus tuus semper inui-
 sit, & oculi illius in ea sunt à principio anni
 vsque ad finem eius.
 13 * Si ergo obedieritis mandatis meis, quæ
 ego hodie præcipio vobis, vt diligatis Domi-
 num Deum vestrum, & seruiatis ei in toto
 corde vestro & in tota anima vestra:
 14 * Dabit pluuiam terræ vestræ tempora-
 neam & ferotinam, vt colligatis frumen-
 tum, & vinum, & oleum.
 15 * Fœnũque ex agris ad pascenda iumen-
 ta, & vt ipsi comedatis ac saturemini.
 16 * Cauete ne fortè decipiatur cor vestrum,
 & recedatis à Domino, seruiatĩsque diis alic-
 nis, & adoretis eos.
 17 * Iratũsque Dominus claudat cælum, &
 pluuię non descendant, nec terra det germen
 suum, pereatĩsque velociter de terra optima,
 quam Dominus daturus est vobis.

תרגום אונקלוס

6 ודעבד לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן דפתחה ארעא ויתאכש בתיהון ויתאכש משכניהון ויתאכש כל יקומא דעמהון
 בגו כל ישראל:
 7 ארי עיניכון חזון ית כל עובדא דיי רבא די עבד:
 8 ותשרון ית כל חפקרתא דאנא מפקד לך יומא דין בדיל דתחקפון ותעלון ותירחון ית ארעא דאחון עברין תמן למרתה:
 9 ובדיל דתורכון יומין על ארעא דקיים יי לאבחתכון לסתן להון ולבניהון ארע עבדא חלב ודבש:
 10 ארי ארעא דאח עליל לתמן למירתה לא כארעא דמצרים היא דנפקתון מתמן ותזרע ית זרעך ומשקת ליה בגלגל כגנת ירקא:
 11 וארעא דאחון עברין לתמן למירתה ארע טורין ובקען למטר שמיא תשמי מנא:
 12 ארעא דיי אלהך תבע יתה דירא עיני יי אלהך בה מריש שתא ועד סוף שתא:
 13 ויהי אם קבלא תקבלון לפקודי דאנא מפקד יתכון יומא דין למרחם ית יי אלהכון ולמפלח קדמוהי בכל לבכון ובכל נפשכון:
 14 ואחון מטר דארעכון בעידיניה בכיר ולקיש ותכנוש עיבורך ותמרך ומשחרך:
 15 ואחון עשבא בחקלך לבעירך ותיכול ותשבוע:
 16 אסתמרו לכון ולמא יסעי לבכון ותסתון ותפלחון לטעות עממיא ותסגדון להון:
 17 ויתקף רגל דיי בכון ויתחור ית שמיא ולא יהי מסררא וארעא לא תתן ית עללה ותיכדון בפריע מעל ארעא שבתא דיי
 ויהי לכון:

* Et quæcunque fecit Dathan & Abiron filijs Eliab filij Ruben, quos aperiens terra os suum obforbuit eos, & domos eorum, & tabernacula eorum, & vniuersam substantiam quæ cum illis in medio totius Israel.

* Quoniam oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna, quæcunque fecit nobis hodie.

* Et custodietis vniuersa præcepta eius, quæcunque ego præcipio vobis hodie, vt vniatis & multiplicemini, & intretis & possideatis terram, ad quam vos transitis Jordanem illuc, vt possideatis illam.

* Vt longæui sitis super terram, quam iurauit Dominus patribus vestris dare illis, & semini eorum post eos, terram manantem lacte & melle.

* Est enim terra ad quam tu ingrederis illuc possidendam illam, non sicut terra Aegypti est, vnde egredimini illinc, quando seminauerint semen, & irrigant pedibus, sicut hortum oleris.

* At terra in quam ingrederis illuc ad possidendam eam, terra montuosa & campestris, ex pluuia cali bibet aquam.

* Terra, quam Dominus Deus tuus vifitat illam semper, oculi Domini Dei tui in ipsa à principio anni, & vsque ad finem anni.

* Si autē auditu audieritis omnia præcepta eius, quæcunque ego præcipio tibi hodie, vt diligas Dominum Deum tuum, & seruias ei ex toto corde tuo, et ex tota anima tua.

* Et dabit pluuiam terræ tuæ ad tempus temporaneam et serotinam, et colliges frumentum tuum, et vinum tuum, et oleum tuum.

* Et dabit fœnum in agris tuis iumentis tuis: et cum comederis & saturatus fueris,

* Cauete vobis ipsis, ne dilatetur cor vestrum, et transgrediamini, et seruiatis dijs alienis, et adoretis eos.

* Et iratus irascatur Dominus contra vos, et claudat calum, et non erit pluuiam, et terra non dabit fructum suum, et peribitis velociter à terra bona, quam dedit Dominus vobis.

6 * καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ δαθὼν καὶ τῷ ἀβιρὼν υἱοῖς ἐλιαβ υἱοῦ ρουβὴν, ὅς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς, καὶ οἶκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνάς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ.

7 * ὅτι ὁ φθαλμοὺς ὑμῶν ἐώραν πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα, ὅσα ἐποίησεν ἡμῖν σήμερον.

8 * καὶ φυλάξετε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτῆς, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, ἵνα ζῆτε, καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ εἰσέλθῃτε, καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὴν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαί αὐτήν.

9 * ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῇ γῆς, ἥς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς, γῆν ῥέουσθαι γάλα καὶ μέλι.

10 * ἐπὶ γῇ ἣν εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαί αὐτήν, ἔχ' ὥσπερ ἡ γῆ αἰγυπτίου ἐστίν, ὅθεν ἐκπορεύεσθε ἐκείθεν, ὅταν σπείρωσι τὸν σπόρον, καὶ ποτίζωσι τοῖς ποσίν, ὥσπερ κήπον λαχανίας.

11 * ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαί αὐτήν, γῆ ὄρεον καὶ πεδινή, ἐκ τῆς ὑετοῦ καὶ ὕδατος πίεται ὕδωρ.

12 * γῆ, ἣν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διαπαντός, ὁ φθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ καὶ ἐως τῆς συντελείας ἐνιαυτοῦ.

13 * ἐδὼν δὲ ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτῆς, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾷ κύριον τὸν θεόν σου, καὶ λατρεύει αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

14 * καὶ δώσει τὸν ὑετὸν τῆς γῆς σου καθ' ὥραν πρωῒμου καὶ ὀψιμου, καὶ εἰθίσεις τὸν σῖτόν σου, καὶ τὸ οἶνόν σου, καὶ τὸ ἔλαιόν σου.

15 * καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου, καὶ φάγων, καὶ ἐμπληθεῖς.

16 * προσέχετε ἑαυτοῖς, μὴ πλατυθῇ ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ παραβῇτε, καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυλήσητε αὐτοῖς.

17 * καὶ θυμωθεὶς ὀργισθῇ κύριος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ συχῇ τὸ ἐρραῖόν σου, καὶ ὅσα ἔσαι ὑετός· καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολείψῃ ἐντάχαι ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἥς ἔδωκε κύριος ὑμῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et quod fecit Dathan & Abiram filiis Eliab filij Ruben, quando aperuit terra os suum, & deglutivit eos, & homines domus eorum, & tabernacula eorum, & vniuersam substantiam quæ erat cum eis in medio totius Israel.

* Et custodietis omnia præcepta quæ ego præcipio vobis hodie, vt confortemini & ingrediamini, & possideatis terram, ad quam vos ingredimini vt possideatis eam.

* Et vt prolongentur dies vestri super terram, pro qua iurauit Dominus patribus vestris, vt traderet eis terram lacte & melle manantem.

* Terra autem ad quam vos transitis vt possideatis eam, terra montium est & camporum, de pluuiam cali bibet aquam.

* Terra, quam Dominus Deus tuus requirit eam semper, oculi Domini Dei tui sunt in ea à principio anni.

* Et erit si obedientes obedieritis præceptis meis, quæ ego præcipio vobis hodie, vt diligatis Dominum Deum vestrum, & vt seruiatis coram eo in toto corde vestro, & in tota anima vestra.

* Et dabo fœnum in agro tuo iumentis tuis, & comedes & saturaberis.

* Cauete vobis, ne fortè decipiatur cor vestrum, & declinetis & seruiatis idolis populorum, & adoretis ea.

* Et irascatur furor Domini contra vos, & claudat celos, & non sit pluuiam, & terra non det germen suum, & pereatis citò de terra bona, quam Dominus dabit vobis.

* ושמעתם את דברי אלה על לבבכם ועל-
 נפשכם וקשרתם אתם לאזני על ידכם והיו
 לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : * וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך : * למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם
 כימי השמים על הארץ :
 * כי אם שמו תשמרון את כל-
 המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
 לאתבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
 ולדבקה בו : * והוריש יהוה את כל-
 הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
 ועצמים מכם : * כל המקום אשר
 תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר
 והלבנון מן הנחר נחר פורת ועד הים האחרון
 יהיה גבולכם : * לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על-
 פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר
 לכם :
 * ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
 וקללה : * את הברכה אשר תשמעו אל-
 מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
 היום : * והקללה אם לא תשמעו אל מצות
 יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
 אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר
 לא ידעתם : * והיה כי יביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
 ונתתה את הברכה על הר גזים ואת הקללה
 על הר עיבל :

18 * Ponite hæc verba mea in cordibus &
 in animis vestris, & suspendite ea pro si-
 gno in manibus, & inter oculos vestros collo-
 cate.
 19 * Docete filios vestros vt illa meditentur
 quando federis in domo tua, & ambulaueris
 in via, & accubueris atque surrexeris.
 20 * Scribes ea super postes & ianuas domus
 tuæ:
 21 * Vt multiplicentur dies tui & filiorum
 tuorum in terra quam iurauit Dominus pa-
 tribus tuis, vt daret eis quamdiu cælum im-
 minet terræ.
 22 * Si enim custodieritis mandata quæ ego
 præcipio vobis, & feceritis ea vt diligatis Do-
 minum Deum vestrum, & ambuletis in om-
 nibus viis eius adhærentes ei:
 23 * Disperdet Dominus omnes gentes istas
 ante faciem vestram, & possidebitis eas quæ
 maiores sunt, & fortiores vobis.
 24 * Omnis locus quem calcauerit pes vester,
 vester erit. A deserto & Libano, & flumine ma-
 gno Euphrate vsque ad mare Occidentale erūt
 termini vestri.
 25 * Nullus stabit contra vos. terrorem ve-
 strum & formidinem dabit Dominus Deus
 vester super omnem terram quam calcaturi
 estis, sicut locutus est vobis.
 26 * En propono in conspectu vestro hodie
 benedictionem & maledictionem.
 27 * Benedictionem, si obedieritis mandatis
 Domini Dei vestri quæ ego hodie præcipio
 vobis.
 28 * Maledictionem, si non obedieritis man-
 datis Domini Dei vestri, sed recesseritis de via
 quam ego nunc ostendo vobis, & ambu-
 laueritis post deos alienos quos ignoratis.
 29 * Cum verò introduxerit te Dominus
 Deus tuus in terram ad quam pergis habi-
 tandam, pones benedictionem super mon-
 tem Garizim, maledictionem super montem
 Hebal.

תרגום אונקלוס

18 ותשון יר פתגמי אלה על לבבך ועל נפשך ותקטורן ותהון לאת על ידך ויהון לתפלין בין עיניך :
 19 ותלפון ותהון ית בניכון למלא בהון כמחך בביתך ובמחך בארץ ובמחך ובמקד :
 20 ותכתבונן על מזוזות ותקבעונן בסיפי ביתך ובתריעך :
 21 כדיל דייסגון יומיכון ויומי בניכון על ארעא דקיים יי לאבתחכון
 22 ארי אם משר תטרון יתכל תפקדחא דא דאנא מפקד יתכון למעבדה למרחם ית יי
 למתן להון כיומי שמיא על ארעא :
 23 אלהכון ולמתך בארצך ותקנן קדמוהי ולא תקרבא לרחלחיה :
 24 ויתריך יי ית כל עממיא הארץ מקדמיכון ותירחון עממין דברבין ותקיפין מנכון :
 25 כל ארעא ותדרך פרסת רגלכון ביה דילכון יהי מן מדברא ולבנן מן נהרא נהרא פרה ועד ימא מערבא יהי חחומכון :
 26 לא יתעחד אנש קדמיכון ואלתכון ואיסתכון יתן יי אלתכון על אפי כל ארעא ותדרך בה כמא דמליל לכון :
 27 חו דאנא יתיב קדמיכון וימא דין ברבן ולוטי :
 28 ית ברקתא ותקבלון לפקודיא דיי אלתכון דאנא מפקד יתכון וימא דין :
 29 וליטין אם לא תקבלון לפקודיא דיי אלתכון ותסטון מן ארעא דאנא מפקד יתכון על טורא דגריזים ויהי מלפטיא על טורא דעיבל :

* Et ponetis verba hæc in cor vestrum, & in animam vestram, & suspendetis ea in signum in manu vestra, & erit immobile ante oculos vestros.

* Et docebitis ea filios vestros ut percipiant illa sedentes in domo, & ambulantes in via, & accubantes, & surgentes.

* Et scribebitis illa in liminibus domuum vestrarum, & portarum vestrarum.

* Ut multiplicentur dies vestri, & dies filiorum vestrorum in terra, quam iuravit Dominus patribus vestris ut daret eis, sicut dies cæli super terram.

* Et erit si auditu audieritis omnia mandata hæc quæ ego præcipio vobis hodie facere, ut diligatis Dominum Deum vestrum, & ambuletis in omnibus vijs eius, & adhæreatis ei.

* Et disperdet Dominus omnes gentes istas à facie vestra, & possidebitis gentes magnas, & fortiores magis quam vos.

* Omnem locum quem calcaverit vestigium pedis vestri, vobis erit à deserto & antilibano, & à flumine magno flumine Euphrate, et vsque ad mare Occidentis erunt termini vestri.

* Non resistet ullus contra faciem vestram, terrorem vestrum, & formidinem vestram, imponet Dominus Deus vester super faciem omnis terræ, in quam ascenderitis in illam, quemadmodum locutus est Dominus ad vos.

* Ecce ego do coram vobis hodie benedictionem & maledictionem.

* Benedictionem, si audieritis præcepta Domini Dei vestri, quæcumque ego præcipio vobis hodie.

* Et maledictionem, si non audieritis præcepta Domini Dei vestri, quæcumque ego præcipio vobis hodie, & aberraveritis à via quam præcepi vobis, ut ambulantes serviretis dijs alijs, quos non cognovistis.

* Et erit cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram in quam pergis illuc ad possidendum eam, & dabis benedictionem super montem Garizim, & maledictionem super montem Hebal.

18 * καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν.

19 * καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαβεῖν αὐτὰ καθήκονους ἐν οἴκῳ, & πορδομῶνους ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζομῶνους ἐκ διδουσαμῶνους.

20 * & γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλίας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, & τῶν πυλῶν ὑμῶν.

21 * ἵνα πληθυνθῶσιν αἱ ἡμέραι ὑμῶν, & αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε κύριος ὁ θεὸς πατεράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι & ἔρανος ἐπὶ τῆς γῆς.

22 * καὶ ἔσται ἐδὼ ἀκοῇ ἀκρόσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον ποιεῖν, ἀγαπᾷ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, & πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ πρὸς κολλᾶσθαι αὐτῷ.

23 * καὶ ἐμβαλεῖ κύριος πρῶτα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ πρὸς ὧν ὑμεῖς, & κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα, & ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς.

24 * πρῶτα τὸν ῥέπον ὃν δὴ πατήσῃ τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου, & ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ ποταμοῦ & μεγάλου ποταμοῦ ὀφρῶν, & ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν.

25 * ὅκ ἀντιστήσεται ἐδῆς κατὰ πρὸς ὧν ὑμεῖς, τὸν φόβον ὑμῶν, & τὸν τρέμον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρὸς ὧν πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἧς δὴ ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρέπον ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς.

26 * ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν.

27 * τὴν εὐλογίαν, ἐδὼ ἀκρόσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον.

28 * καὶ τὴν κατάραν, ἐδὼ μὴ εἰσακρόσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλαμιν ὑμῖν, πορδοθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οἷς ὅκ οἶδατε.

29 * καὶ ἔσται ὅτ' δὴ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὅρος γαριζίν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος ἑβάλ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 * Et ponetis verba mea hæc in cordibus vestris, & in animis vestris, & ligabitis ea in signum super manum vestram, & erunt quasi appendix inter oculos vestros.

19 * Et docebitis ea filios vestros, ut loquamini in eis cum sederis in domo tua, & cum ambulaveris in via, & accubueris & surrexeris.

20 * Et scribes ea super postes, & affiges ea in liminibus domus tuæ, & in portis tuis.

21 * Ut multiplicentur dies vestri, & dies filiorum vestrorum super terra quam iuravit Dominus patribus vestris ut traderet eis, sicut sunt dies cæli super terram.

22 * Quoniam si custodientes custodieritis omnia præcepta hæc quæ ego præcipio vobis ut faciatis ea, ut diligatis Dominum Deum vestrum & ut ambuletis in viis quæ rectæ sunt coram eo, ut adhæreatis timori eius:

23 * Eijciat Dominus omnes populos istos à facie vestra, & possidebitis populos multos fortiores vobis.

24 * Omnis locus in quo calcaverit planta pedis vestri, vester erit, à deserto & Libano à fluvio Euphrate, & vsque ad mare occidentale erit terminus vester.

25 * Non stabit vir in conspectu vestro; timorem vestrum dabit Dominus Deus vester super faciem vniuersæ terræ quam calcabitis sicut locutus est vobis.

26 * En ego pono ante vos hodie benedictiones & maledictiones.

27 * Benedictiones, si obedieritis præceptis Domini Dei vestri quæ ego præcipio vobis hodie.

28 * Maledictiones autem, si non obedieritis præceptis Domini Dei vestri, & declinaueritis à via quam ego præcipio vobis hodie, & ambulaveritis post idola populorum quæ non cognovistis.

29 * Et erit quando introduxerit te Dominus Deus tuus in terram ad quam tu ingrederis ut possideas eam, pones benedicentes super montem Garizim, & maledicentes super montem Ebal.

* הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
השמש בארץ הכנעני היושב בערכרה מול הגלגל
אצל אלוני מורה: * כי אתם עברים את
הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה:
* ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

יב

* אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות
בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: * אבד
תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחרת כל עץ רענן:
* ונתצתם את מזבחתם ושבחתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: * לא
תעשון כן ליהוה אלהיכם: * כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה:
* והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכורת בקרבכם וצאנכם: * ואכלתם שם
לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך:
* לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים
פה היום איש כל הישר בעיניו: * כי לא באתם
עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה
אלהיך נתן לך:

30 * Qui sunt trans Iordanem post viam quæ
vergit ad Solis occubitum in terra Chananæi,
qui habitat in campestribus contra Galga-
lam quæ est iuxta vallem tendentem & in-
trantem procul.

31 * Vos enim transibitis Iordanem vt possi-
deatis terram quam Dominus Deus vester da-
turus est vobis, vt habeatis & possideatis
illam.

32 * Videte ergo vt impleatis ceremonias at-
que iudicia quæ ego hodie ponam in conspe-
ctu vestro.

CAP. XII.

1 HÆc sunt præcepta atque iudicia quæ fa-
cere debetis in terra quæ Dominus Deus
patrum tuorum daturus est tibi, vt possideas
eam cunctis diebus quibus super humum gra-
dieris.

2 * Subuertite omnia loca in quibus coluerunt
gentes quas possessuri estis deos suos super
montes excelsos & colles & subter omne li-
gnum frondosum.

3 * Dissipate aras earum, & confringite sta-
tuas, lucos igne comburite, & idola commi-
nuite, disperdite nomina eorum de locis illis.

4 * Non facietis ita Domino Deo vestro.

5 * Sed ad locum quem elegerit Dominus
Deus vester de cunctis tribubus vestris, vt po-
nat nomen suum ibi, & habitet in eo, ve-
nietis;

6 * Et offeretis in loco illo holocausta & vi-
ctimas vestras, decimas & primitias manuum
vestrarum & vota atque donaria, primogeni-
ta boum & ouium.

7 * Et comedetis ibi in conspectu Domini
Dei vestri, ac lætabimini in cunctis ad quæ
miseritis manum vos & domus vestræ, in qui-
bus benedixerit vobis Dominus Deus vester.

8 * Non facietis ibi quæ nos hic facimus ho-
die, singuli quod sibi rectum videtur.

9 * Neque enim vsque in præsens tempus
B venistis ad requiem & possessionem quam
Dominus Deus vester daturus est vobis.

תרגום אונקלוס

30 הלא אנן בעברא דירדנא אחורי אורח מעלני שמשא בארע כנענאה דתיב במישרא לקבל גלגל בסטר מישרי מורה:

31 ארי אחז עברין ירדנא למיעל למירת ית ארעא דיי אלהכז יחיב לכוז ותירחון יתה ותחבון בה:

32 ותשרון למעבר ית כל קימא וית דינא דאנא יחיב קדמיכוז יומא דין:

יב

1 אליו קימא ודינא דחשרון למעבר בארעא דתיב יי אלהך דאבתך לך למירתה כל יומא דאחז קימין על ארעא:

2 אבדא תאבדון ית כל אתריא דפלוז חמן עסמא דאחז ירחין ותחזון על טוריא רמא ועל רמתא ותחזון כל אילן עבוף:

3 ותחרעון ית אגוריהון ותחברון ית קמתהון ואשיריהון תוקרון כנורא ועלמי טעותהון תקצצון ותאבדון ית שמחון מן אתרא ההוא:

4 לא תעבדון כדון קדם יי אלהכז:

5 אלהן לאתרא דיתרעי יי אלהכז מכל שבטיכוז לאשראה שכנתיה חמן

6 ותחזון לחמן עלוחכז ונכסת קדשיכוז וית מעשרתכוז וית אפרשור ידכוז

7 ותיכלח חמן קדם יי אלהכז ותחדון ככל אושטות ידכוז אחז ואנש בתיכוז דברכך יי אלהך:

8 לא תעבדון ככל דאנחנא עברין חכא יומא דין גבר כל דכשר בעיניה:

9 ארי לא אחיתון עד קען לבית נחא ולא חסנא דיי אלהך יחיב לך:

* Non ecce hæc ultra Jordanem post viam Occidentis Solis in terra Chananæi qui habitat in Occidente prope Galgalam prope quercum excelsam.

* Vos enim transitis Jordanem, intrantes ut possideatis terram, quam Dominus Deus noster dat vobis in possessionem omnibus diebus, & possidebitis eam, & habitabitis in ea.

* Et custodietis ut faciatis omnia præcepta eius, & iudicia, quæ ego do coram vobis hodie.

CAP. XII.

ET hæc præcepta & iudicia quæ observabitis ut faciatis in terra quam Dominus Deus patrum nostrorum dat vobis in possessionem cunctis diebus, quibus vos vivetis super terram.

* Perditione perdetis omnia loca in quibus coluerunt illic gentes deos suos, quos vos possidetis eos super montes excelsos, & super colles, & subter omnem arborem frondosam.

* Et dissipate aras earum, & confringite statuas earum, & lucos earum eradicabitis, & sculpta eorum comburentis igne, & disperdetis nomen eorum de loco illo.

* Non facietis ita Domino Deo vestro.

* Sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris ad cognominandum nomen suum illic ut inuocetur, & inquiretis & intrabitis illuc.

* Et offeretis ibi holocausta vestra, & sacrificia vestra, & decimas vestras, & vota vestra, & donaria vestra, & confessiones vestras, & primogenita bouum vestrorum, & ovium vestrarum.

* Et comedetis ibi coram Domino Deo vestro, & letabimini in cunctis, quæcunque miseritis manus vestras vos & domus vestra, secundum quod benedixit tibi Dominus Deus tuus.

* Non facietis iuxta omnia quæ nos facimus hic hodie unusquisque quod placitum est coram se.

* Non enim venistis usque nunc ad requiem, & ad possessionem, quam Dominus Deus noster dat vobis.

30 * Ἐκ ἰδὲ ταῦτα πέρεν τοῦ ἰορδάνου ὁπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ χαναναίῳ ὁ κατοικῶν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ γολγολ πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς ὑψηλῆς.

31 * Ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν ἰορδάνον, εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κληρονομήσετε αὐτήν, & κατοικήσετε ἐν αὐτῇ.

32 * καὶ φυλάξετε τοῦ ποιεῖν πάντα τὰ περὶ τὰς ἀρχαίας αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις, αἷς ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

β.

1 * Καὶ ταῦτα τὰ περὶ τὰς ἀρχαίας & τὰ κρίματα ἃ φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεὸς πάντων πατέρων ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, αἷς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς.

2 * ἀπωλεία ἀπολείτε πάντας ὅν τῶν ἐν οἷς ἐλάτρευσθαι ἐκεῖ τὰ ἔθνη τοῖς θεοῖς αὐτῶν, αἷς ὑμεῖς κατακληρονομήετε αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, & ἐπὶ τῶν θινῶν, καὶ ὑποκάτω πάντες δένδρου δασέως.

3 * καὶ κατασκάψατε ὅν βωμοὺς αὐτῶν, & σὺντρίψατε τὰς στήλας αὐτῶν, & τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε, & τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, & ἀπολείτε τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκεῖνου.

4 * ἐποιήσετε ἕτω κύριον τῶν θεῶν ὑμῶν.

5 * ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν δὲ ἐκλέξῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι, & ἐκζητήσετε, καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ.

6 * καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, & τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς δεκάτας ὑμῶν, & τὰς δόχας ὑμῶν, & τὰ ἐκείσια ὑμῶν, & τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰ πρῶτόκα τῶν βοῶν ὑμῶν & τῶν πορβάτων ὑμῶν.

7 * καὶ φάγετε ἐκεῖ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ διφραθήσεσθε ἐπὶ πάντι, ἔξθ' ἐπὶ ἐβάλητε τὰς χεῖρας ὑμῶν ὑμεῖς, & οἱ οἴκοι ὑμῶν, καθ' ὅπ' ἐυλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου.

8 * ἐποιήσετε κατὰ πάντα ἃ ἡμεῖς ποιούμεθα ὡς σήμερον ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον αὐτοῦ.

9 * ἐγὼ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν, & εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

30 Qui montes sunt trans Iordanem post viam quæ vergit ad occasum Solis in terra Chananæi qui habitat in campestribus contra Galgalam in latere planitie More.

& possidebitis eam & habitabitis in ea.

31 Vos enim transitis Iordanem ut possideatis terram quam Dominus Deus vester dabit vobis.

32 Et custodietis ut faciatis omnia mandata & iudicia quæ ego pono in conspectu vestro hodie.

CAP. XII.

Hæc sunt mandata & iudicia quæ custodietis ut faciatis ea in terra quam dedit tibi Dominus Deus patrum tuorum, ut possideas eam omnibus diebus quibus vos permanetis super terram.

* Perditione disperdetis omnia loca in quibus servierunt populi quos vos possessuri estis idolis suis super montes excelsos & super colles, & sub omni ligno frondoso.

* Et confringetis aras eorum, & conteretis statuas eorum, & lucos eorum comburentis igni, & imagines idolorum suorum succidite, & disperdetis nomina eorum de loco illo.

* Sed ad locum quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris ut collocet ibi maiestatem suam venietis, & domum maiestatis eius requiretis.

* Et offeretis ibi holocausta vestra & victimas sanctificatas vestras, & decimas vestras, & primitias manuum vestrarum, & vota vestra, & quæ sponte donatis, & primogenita bouum vestrorum & ovium vestrarum.

* Et comedetis ibi coram Domino Deo vestro, & letabimini in cunctis ad quæ miseritis manum vestram, vos & homines domus vestra, quia benedicet tibi Dominus Deus tuus.

* Quia non venistis adhuc ad locum quietis & ad possessionem quam

hic hodie singuli quod rectum videtur in oculis suis.

Dominus Deus tuus daturus est tibi.

וַעֲבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־
אֹיְבֵיכֶם מִסְבִּיב וְיִשְׁבַּתֶּם בְּטָח׃

וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בּוֹ לִשְׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם שִׁמְרֵהוּ תִבְיֹאוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
אֶנְכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם
מִעֲשֵׂדֵיכֶם וְתִרְמֹת יִדְכֶם וְכָל מִבְחַר נְדָרֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה׃ * וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם
וְאִמְהַתֵּיכֶם וְחֵלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ
חֶלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם׃ * הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה

עֲלֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ * כִּי אִם־

בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שָׁם
הָעֶלְיָה עֲלֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל־אֲשֶׁר אֶנְכִי
מִצְוֶה׃ * רַק בְּכָל־אוֹרֵת נֶפֶשׁךָ תִּזְבַּח וְאִבִּלְתָּ

בְּשֶׁר בְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל־
שַׁעֲרֶיךָ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלוּ כֶּצֶבִי וְכֹאִיל׃

* רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכוּ

בְּמַיִם׃ * לֹא־רֹוּחַ לֹא־לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מִעֲשֶׂה

דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבִכּוֹרֶיךָ בְּקֶרֶךְ וְצֹאנְךָ וְכָל־
נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹה וְנִדְבַתֶּךָ וְתִרְוֹמֶיךָ יִדֹּךְ׃

* כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתְרוֹ וּבִנְךָ וּבִתְךָ
וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְחֵלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדֶיךָ׃ * הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־

תַּעֲזֹב אֶת־הַלֵּוִי כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמַתְךָ׃

* כִּי יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־

גְּבֻלְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאִמְרָתְךָ אִכְלָה בְּשֶׁר כִּי־

תֹּאדָה נֶפֶשְׁךָ לֶאֱכֹל בְּשֶׁר בְּכָל־גִּזְיוֹת נֶפֶשְׁךָ תֹאכֵל

בְּשֶׁר׃

10 * Transibitis Iordanem & habitabitis in
B terra quam Dominus Deus vester daturus est
vobis, vt requiescatis à cunctis hostibus per
circuitum, & absque vlllo timore habitetis

11 * In loco quem elegerit Dominus Deus ve
ster, vt sit nomen eius in eo. Illuc omnia quæ
præcipio, conferetis holocausta & hostias ac
decimas & primitias manuum vestrarum, &
quicquid præcipuum est in muneribus quæ

12 vouistis Domino. * Ibi epulabimini coram
Domino Deo vestro, vos & filij & filiæ vestre,
famuli & famulæ atque Leuites qui in vestris
urbibus commorantur, neque enim habet
aliam partem & possessionem inter vos.

13 * Caue ne offeras holocausta tua in omni
loco quem videris.

14 * Sed in eo quem elegerit Dominus in vna
tribuum tuarum offeres hostias, & facies quæ
cunque præcipio tibi.

15 * Si autem comedere volueris, & te esus
carnium delectauerit, occide, & comede iuxta
benedictionem Domini Dei tui, quam dedit
tibi in urbibus tuis, siue immundum fuerit,
hoc est maculatum & debile; siue mundum,
hoc est integrum & sine macula, quod offerri
licet, sicut capream & ceruum.

16 * Comedes absque esu duntaxat sanguinis
quem super terram quasi aquam effundes.

17 * Nō poteris comedere in oppidis tuis de
C cimam frumenti & vini, & olei tui, primoge
nita armentorum & pecorum, & omnia quæ
voueris & sponte offerre volueritis & primi
tias manuum tuarum.

18 * Sed coram Domino Deo tuo comedes ea
in loco quem elegerit Dominus Deus tuus,
tu & filius tuus, & filia, & seruus, & famula
atque Leuites qui manet in urbibus tuis, &
lætaberis & reficeris coram Domino Deo tuo,
in cunctis ad quæ extenderis manum tuam.

19 * Caue ne derelinquas Leuitē in omni tem
20 pore quo versaris in terra. * Quando dila
tauerit Dñs Deus tuus terminos tuos sicut lo
cutus est tibi, & volueris vesci carnibus quas
desiderat anima tua.

תרגום אונקלוס

10 וְהָעָבְרוּ יָדָה וְתִבְנָה בְּאֶרֶץ דִּינִי אֱלֹהֵיכֶם מִנְחִיל וְיִנְחִי לָכֶם מִכָּל־
אֹיְבֵיכֶם מִסְבִּיב וְיִשְׁבַּתֶּם בְּטָח׃

11 וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לִשְׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם שִׁמְרֵהוּ תִבְיֹאוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
אֶנְכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מִעֲשֵׂדֵיכֶם וְתִרְמֹת יִדְכֶם וְכָל מִבְחַר נְדָרֵיכֶם

12 אֲשֶׁר תִּדְרוּ לַיהוָה * וְשִׁמַּחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם
וְאִמְהַתֵּיכֶם וְחֵלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה אִתְּכֶם׃ * הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה

עֲלֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה׃ * כִּי אִם־בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבָטֶיךָ שָׁם

הָעֶלְיָה עֲלֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל־אֲשֶׁר אֶנְכִי מִצְוֶה׃ * רַק בְּכָל־אוֹרֵת נֶפֶשְׁךָ תִּזְבַּח וְאִבִּלְתָּ

בְּשֶׁר בְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל־שַׁעֲרֶיךָ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יֹאכְלוּ כֶּצֶבִי וְכֹאִיל׃

* רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכוּ בְּמַיִם׃ * לֹא־רֹוּחַ לֹא־לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מִעֲשֶׂה

דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ וּבִכּוֹרֶיךָ בְּקֶרֶךְ וְצֹאנְךָ וְכָל־נְדָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְרֹה וְנִדְבַתֶּךָ

וְתִרְוֹמֶיךָ יִדֹּךְ׃ * כִּי אִם־לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ אֶתְרוֹ וּבִנְךָ וּבִתְךָ

וְעַבְדְּךָ וְאִמְרָתְךָ וְחֵלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדֶיךָ׃ * הִשְׁמַר לָךְ פֶּן־תַּעֲזֹב

אֶת־הַלֵּוִי כָּל־יָמֶיךָ עַל־אַדְמַתְךָ׃ * כִּי יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְאִמְרָתְךָ אִכְלָה בְּשֶׁר כִּי־תֹאדָה

נֶפֶשְׁךָ לֶאֱכֹל בְּשֶׁר בְּכָל־גִּזְיוֹת נֶפֶשְׁךָ תֹאכֵל בְּשֶׁר׃

¹⁰ * Et transibitis Jordanem, & habitabitis in terra quam Dominus Deus vester in possessionem dabit vobis, & requiescere faciet vos à cunctis hostibus vestris qui in circuitu, & habitabitis cum securitate.

¹¹ * Et erit locus, quem elegerit Dominus Deus vester ut inuocetur nomen eius illic, illuc feretis omnia, quaecunque ego præcipio vobis hodie, holocausta vestra, & sacrificia vestra, & decimas vestras, & primitias manuum vestrarum, & omne electum donorum vestrorum, quaecunque voveritis Domino vestro.

¹² * Et letabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij vestri & filia vestra, famuli vestri, & famule vestrae, & Leuita qui in urbibus vestris, quia non est illi pars neque possessio vobiscum.

¹³ * Cave tibiipsum ne offeras holocausta tua in omni loco quem videris. ¹⁴ * Sed in locum, quem elegerit Dominus Deus tuus eum, in vna urbium tuarum illic offeres holocausta tua, et illic facies omnia quaecunque ego præcipio tibi hodie.

¹⁵ * Sed in omni desiderio tuo sacrificabis, & comedes carnes secundum benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi in omni urbe, immundus in te & mundus super idem comedent idem, sicut capream vel ceruum. ¹⁶ * Veruntamen sanguinem non comedetis, super terram effundetis illum quasi aquam.

¹⁷ * Non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti tui, & vini tui, & olei tui, primogenita bouum tuorum, & ouium tuarum, & omnia vota, quaecunque voveritis, & confessiones vestras, & primitias manuum vestrarum. ¹⁸ * Sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus tuus sibi, tu & filius tuus, & filia tua, famulus tuus et ancilla tua, & Leuita, & advena qui in urbibus tuis, & lataberis coram Domino Deo tuo in cunctis vbicunq; inieceris manum tuam. ¹⁹ * Cave tibiipsum ne derelinquas Leuitam omni tempore quo vixeris in terra.

²⁰ * Si autem dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, et dices, Comedam carnes, si concupiuerit anima tua, ut comedat carnes, in omni concupiscentia animæ tuæ comedes carnes.

¹⁰ * καὶ διαβήσεσθε τὴν ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἀκληρονομήσει ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ, καὶ κατοικήσετε μετ' ἀσφαλείας.

¹¹ * καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν δὴ ἐκλέξει ὁ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἰσετέ πρῶτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς πάντων χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν, ὅσα δὴ ἐυξήσατε τῷ κυρίῳ ὑμῶν.

¹² * καὶ διφραγθήσεσθε ἐναντὶ κυρίου ὁ θεὸς ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ λουίτης ὁ ἐπὶ τῶν πόλεων ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετ' ὑμῶν.

¹³ * προσέχε σεαυτῷ, μὴ δυνέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σε ἐν παντὶ τόπῳ ὃν ἴδῃς. ¹⁴ * ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐκλέξει ὁ κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐκεῖ δυνόσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σε, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πρῶτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

¹⁵ * ἀλλ' ἢ ἐν πάτῃ ἐπιθυμία σου θύσεις, καὶ φαγῇ κρέα καὶ τὴν δύλογίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὡς ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγοντες αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον. ¹⁶ * πλὴν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

¹⁷ * οὐδυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσί σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρῶτόκεα πάντων βοῶν σου, καὶ πάντων περβάτων σου καὶ πάσας τὰς δυχάς, ὅσας δὴ ἐυξήσατε, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν. ¹⁸ * ἀλλ' ἢ ἐναντὶ κυρίου ὁ θεός σου φαγῇ αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ ὃν ἐκλέξει ὁ κύριος ὁ θεός σου αὐτό, σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ λουίτης, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου. καὶ διφραγθήσῃ ἐναντὶ κυρίου ὁ θεός σου ἐπὶ πρῶτα ὃ ἐδὴν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου.

¹⁹ * προσέχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὴν λουίτην πρῶτα τὸν χρόνον ὃν δὴ ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς.

²⁰ * ἐδὴν δ' ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅριά σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι, καὶ ἐρεῖς, φάγομαι κρέα ἐδὴν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχή σου, ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁰ Et transibitis Iordanem, & habitabitis in terra quam Dominus Deus vester possidere faciet vos, & requiem dabit vobis ab omnibus inimicis vestris per circuitum, & habitabitis confidenter.

¹¹ Et erit locus quem elegerit Dominus Deus vester ut collocet maiestatem suam ibi, illuc offeretis omnia quæ ego præcipio vobis, holocausta vestra, & victimas sanctificatas vestras, decimas vestras & primitias manuum vestrarum, & omnia optima votorum vestrorum quæ voveritis coram Domino.

¹² Et letabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij vestri, & filia vestra, & serui vestri, & ancillæ vestrae, & Leuita qui est in urbibus vestris, quia non habet partem & hereditatem vobiscum.

¹³ Cave tibi ne offeras holocausta tua in omni loco quem videris. ¹⁴ Sed in loco quem elegerit Dominus in vna tribuum tuarum, ibi offeres holocausta tua, & ibi facies omnia quæ ego præcipio tibi.

¹⁵ Attamen in omni desiderio animæ tuæ occides & comedes carnes, iuxta benedictionem Domini Dei tui quam dedit tibi in omnibus urbibus tuis, mundus & immundus comedet illam sicut carnem capreae & cerui.

¹⁶ Attamen sanguinem non comedetis, super terram effundetis illum sicut aquam.

¹⁷ Non erit tibi licitum ut comedas in urbibus tuis decimas frumenti tui, & vini tui, & olei tui, & primogenita bouum tuorum, & ouium tuarum, & omnia vota tua, quæ voveris, & quæ sponte obruleris, & primitias manuum tuarum.

¹⁸ Sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus, & filia tua, & seruus tuus, & ancilla tua, & Leuita qui est in urbibus tuis, & lataberis coram Domino Deo tuo in omnibus ad quæ miseris manum tuam.

¹⁹ Cave tibi ne relinquas Leuitam omnibus diebus tuis in terra tua. ²⁰ Cum autem dilatauerit Dominus Deus tuus terminum tuum sicut locutus est tibi, & dixeris, Comedam carnem, quando desiderauerit anima tua comedere carnem, in omni desiderio animæ tuæ comedes carnem.

* Si autem longius absit à te locus, quem elegerit 21
Dominus Deus tuus ut inuocetur nomen eius illic,
& sacrificabis de bobus tuis, & de ouibus tuis,
quas dederit tibi Dominus Deus tuus, quemadmo-
dum præcepi tibi, & comedes in oppidis tuis secun-
dum desiderium animæ tuæ.

* Sicut comeditur caprea & ceruus, ita vesceris 22
eo; immundus in te & mundus similiter vescetur.

* Caue fortiter ne comedas sanguinem; nam san- 23
guis eius anima; non comedetur anima cum car-
nibus.

* Non comedetis, super terram fundetis illum 24
quasi aquam.

* Non vesceris eo, ut benè tibi sit, & filijs tuis 25
post te, si feceris bonum & placitum coram Domino
Deo tuo.

* Veruntamen sancta tua quæ tibi fuerint, & 26
vota tua accipiens venies in locum, quem elegerit
Dominus Deus tuus ut inuocetur nomen eius illic.

* Et facies holocausta tua, carnes offeres super 27
altare Domini Dei tui; at sanguinē hostiarum tua-
rum fundes ad basim altaris Domini Dei tui, at
carnibus vesceris.

* Obserua & audi, & facies omnia verba, quæ 28
ego præcipio tibi, ut bene tibi sit, & filijs tuis in
sempiternum, si feceris bonum & placitum coram
Domino Deo tuo.

* Si autem disperdiderit Dominus Deus tuus, 29
gentes, ad quas tu ingredieris illuc ut possideas ter-
ram earum à facie tua, & possederis eos, et habita-
ueris in terra eorum:

* Caue tibi ipsi, ne inquiras sequi eos postquam 30
exterminati fuerint illi à facie tua, non requiras
deos illorum, dicens: Quomodo faciunt gentes istæ
dijs eorum, faciam & ego.

* Non facies similiter Domino Deo tuo, nam abo- 31
minationes quas Dominus aduersatus est, fecerunt
dijs suis, quoniam & filios suos, & filias suas com-
burunt igne dijs suis.

* Omne verbum quod ego præcipio tibi hodie, 32
hoc custodies facere, non addes ad illud neque mi-
nuēs ab eo.

2 * ἐδὴ ὃ μακρότερον ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἐδὴ ἐκλέξε-
ται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, &
θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, & ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν δὴ δέ-
δωκεν κύριος ὁ θεός σου, ὃν τρόπον ἐνετείλαμιν σοι, & φαγῇ ἐν
ταῖς πόλεσίν σου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου.

22 * ὥς ἐδεῖται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἐλαφὸς, ὥτως φαγῇ αὐτὸ ὁ
ἀκάθαρτος ἐν σοὶ & ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἐδεῖ.

23 * πρὸς ἐχέτω μὴ φαγεῖν αἷμα, τὸ γὰρ αἷμα αὐ-
τοῦ ψυχῆς, ὡς βρωθή(ε) ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν.

24 * οὐ φαγεῶδε, ἐπὶ τὴν γλῶττιν ἐκχεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

25 * οὐ φαγῇ αὐτὸ, ἵνα δὲ σοὶ γῇται, καὶ τοῖς υἱοῖς σου με-
τὰ σέ, ἐδὴ ποιήσης τὸ καλὸν, καὶ τὸ δέξῃ ἐναντι κυρίου τοῦ
θεοῦ σου.

26 * πλὴν τὰ ἁγία σου ἀδὴ σοὶ γῇται, & τὰς διχάς σου λα-
βὼν ἤξεις εἰς τὸν τόπον, ὃν δὴ ἐκλέξε(ν) κύριος ὁ θεός σου ἐπι-
κληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

27 * καὶ ποιήσεις τὰ ὁλοκαυτώματά σου· τὰ κρέα δώσεις
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου· τὸ δὲ αἷμα τῶν θυ-
σιῶν σου πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου
θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ.

28 * φυλάσσε καὶ ἀκουε, καὶ ποιήσεις πάντα τὰς ἐντολὰς
ἐς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι, ἵνα δὲ σοὶ γῇται, καὶ τοῖς υἱοῖς σου
δι' αἰῶν, ἐδὴ ποιήσης τὸ καλὸν & τὸ δέξῃ ἐναντι κυρίου
τοῦ θεοῦ σου.

29 * ἐδὴ δὲ ἐξολοθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς
ὧς σὺ εἰσπορεύσῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γλῶττιν αὐτῶν ἀπὸ
προσώπου σου, καὶ κατοικηρονομήσης αὐτάς, & κατοικήσεις
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

30 * πρὸς ἐχέσεαυτὰ, μὴ ἐκζητήσης ἐπακολουθῆσαι αὐ-
τοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτάς ἀπὸ προσώπου σου, ὅτι μὴ
ἐκζητήσης ἐδὴ θεὸς αὐτῶν, λέγων· πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταύ-
τα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω καὶ ἐγώ.

31 * ὅτι ποιήσεις ὥτως κυρίῳ τῷ θεῷ σου, τὰ ὅτι βδελύγματα
ἀκύριος ἐμίσησεν, ἐποίησάν τοις θεοῖς αὐτῶν, ὅτι καὶ ἐδὴ
υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίει πυρὶ
τοῖς θεοῖς αὐτῶν.

32 * πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, τοῦτο φυ-
λάξῃ ποιεῖν· ὅτι πρὸς ἐπ' αὐτὸ, ὅτι ἀφελῆς ἀπ' αὐτοῦ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

21 Si procul fuerit à te locus quem elegerit Dominus Deus tuus, ut collocet ibi maiestatem suam, occides de bobus tuis & de ouibus tuis, quas dedit tibi Dominus sicut præcepit tibi, & comedes in urbibus tuis in omni desiderio animæ tuæ.

22 Sicut enim comeditur caro caprea & cerui, sic comedes illa; mundus & immundus simul comedent.

23 Sicut enim comeditur caro caprea & cerui, sic comedes illa; mundus & immundus simul comedent.

24 fortare ut non comedas sanguinem, quia sanguis est anima, & non comedas animam cum carne.

25 super terram fundes illum sicut aquam.

26 rectum est coram Domino.

27 Veruntamen decimas sanctificatas quas habueris & vota tua tolles, & venies ad locum quem elegerit Dominus.

28 Et facies holocausta tua, quorum caro & sanguis offeretur super altare Domini Dei tui, & carnem comedes.

29 Custodi & suscipe omnia verba hæc quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi & filiis tuis post te usque in seculum, cum feceris quod rectum est, & quod placitum est coram Domino Deo tuo.

30 Cum disperdiderit Dominus Deus tuus populos ad quos tu ingredieris ut eiicias eos à facie tua, & eieceris eos & habitaueris in terra eorum:

31 facie tua, & ne requiras idola eorum, dicens: Quomodo seruierunt populi isti idolis suis, ita & ego faciam.

32 Non ita facies coram Domino Deo tuo, quoniam omne quod abominabile est coram Domino, & quod odit Dominus, faciunt idolis suis, quoniam etiam filios suos, & filias suas comburunt igni propter idola sua.

33 uabitis ut faciatis, neque addetis ad illud neque ex eo minuetis.

23 Attamen con-

24 Non comedes illum, sed

25 Non comedes illum ut benè sit tibi & filiis tuis post te, si feceris quod

26 Veruntamen decimas sanctificatas quas habueris & vota tua tolles, & venies ad

27 Et facies holocausta tua, quorum caro & sanguis offeretur super altare Do-

28 Et facies holocausta tua, quorum caro & sanguis offeretur super altare Do-

29 Custodi & suscipe omnia verba hæc quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi & filiis tuis post te usque in seculum, cum feceris quod rectum

30 Cum disperdiderit Dominus Deus tuus populos ad quos tu ingredieris ut eiicias eos à facie tua, & eieceris eos & habitaueris in terra eorum:

31 facie tua, & ne requiras idola eorum, dicens: Quomodo seruierunt populi isti idolis suis, ita & ego faciam.

32 Non ita facies coram Domino Deo tuo, quoniam omne quod abominabile est coram Domino, & quod odit Dominus, faciunt idolis suis, quoniam etiam filios suos, & filias suas comburunt igni propter idola sua.

33 uabitis ut faciatis, neque addetis ad illud neque ex eo minuetis.

33 Omne præceptum quod ego præcipio vobis obser-

יג

* כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
 אליך אות או מופת: * ובא האות והמופת אשר-
 דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
 אשר לא ידעתם ונעבדם: * לא תשמע אל דברי
 הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה
 יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
 את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:
 * אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת-
 מצוותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו
 תדבקו: * והנביא ההוא או חלם החלום ההוא
 יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא
 אתכם מארץ מצרים והפך מבירת עבדים
 להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת
 בה ובערתה הרע מקרבך:
 * כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או
 אשר חיקך או רעהך אשר כנפשך בסתר לאמר
 נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
 ואבתיך: * מאלהי העמים אשר סביבתיכם
 הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ
 ועד קצה הארץ: * לא תאבה לו ולא תשמע
 אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא
 תכסר עליו: * כי הרג תהרגנו ידך תהיר בו
 בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה:
 * וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה
 אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבירת עבדים:
 * וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות
 כדבר הרע הזה בקרבך: * כי תשמע
 באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת
 שם לאמר:

CAP. XIII.

1 **S**I surrexerit in medio tui propheta aut qui
 A somnium vidisse se dicat, & prædixerit li-
 gnum atque portentum;
 2 * Et euenerit quod locutus est, & dixerit ti-
 bi, Eamus & sequamur Deos alienos quos
 ignoras, & seruiamus eis:
 3 * Non audies verba Prophetæ illius aut so-
 mniatoris, quia tentat vos Dominus Deus
 vester, ut palam fiat vtrum diligatis eum an
 non in toto corde, & in tota anima vestra.
 4 * Dominum Deum vestrum sequimini, &
 ipsum timete, & mandata illius custodite, &
 audite vocem eius. ipsi seruietis, & ipsi adhæ-
 rebitis.
 5 * Propheta autem ille aut fictor somnio-
 rum interficietur, quia locutus est ut vos auer-
 teret à Domino Deo vestro, qui eduxit vos de
 B terra Ægypti, & redemit vos de domo serui-
 tutis, ut errare te faceret de via quam tibi præ-
 cepit Dominus Deus tuus, & auferes malum
 de medio tui.
 6 * Si tibi voluerit persuadere frater tuus fi-
 lius matris tuæ, aut filius tuus, vel filia, siue
 vxor quæ est in sinu tuo, aut amicus quem di-
 ligis ut animam tuam, clam dicens: Eamus &
 seruiamus diis alienis quos ignoras tu & pa-
 tres tui;
 7 * Cunctarum in circuitu gentium quæ iux-
 ta vel procul sunt ab initio usque ad finem
 8 terræ. * Non acquiescas ei, nec audias, ne-
 que parcat ei oculus tuus ut miserearis & oc-
 cultes eum.
 9 * Sed statim interficies: sit primum ma-
 C nus tua super eum, & post te omnis populus
 10 mittat manū. * Lapidibus obrutus necabi-
 tur, quia voluit te abstrahere à Dño Deo tuo,
 qui eduxit te de terra Ægypti de domo serui-
 11 tutis. * Vt & omnis Israel audiens timeat,
 & nequaquam vltra faciat quippiam huius
 rei simile.
 12 * Si audieris in vna vrbium tuarum, quas
 Dominus Deus tuus dabit tibi ad habitan-
 dum, dicentes aliquos:

תרגום אונקלוס

יג

1 ארי יקום בינך נביא או חלם חלום ויתן לך את או מופת:
 2 לא ידעתינו ונפלחינו: 3 לא תקבל לפתגמי נביא ההוא או לחלם חלום ההוא ארי מנסי יי אלהכון יתכון למדע תאיתכון רחמין
 4 בחר דחלתא דיי אלהכון תתכון ויתיה תדחלון וית פקודותי תשרון ולמסריה תקבלון
 5 ונביא ההוא או חלם חלום ההוא יתקטל ארי מליל סטנא על יי אלהכון דאפיק יתכון
 6 ארי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או אשר חיקך או רעהך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך:
 7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ:
 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסר עליו:
 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיר בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה:
 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבירת עבדים:
 11 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך:
 12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר:
 13 ויתיה אתה ומופתא דמליל עמך למימר ניהך בחר טענות עממא
 14 לא תקבל לפתגמי נביא ההוא או לחלם חלום ההוא ארי מנסי יי אלהכון יתכון למדע תאיתכון רחמין
 15 בחר דחלתא דיי אלהכון תתכון ויתיה תדחלון וית פקודותי תשרון ולמסריה תקבלון
 16 ונביא ההוא או חלם חלום ההוא יתקטל ארי מליל סטנא על יי אלהכון דאפיק יתכון
 17 ארי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או אשר חיקך או רעהך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך:
 18 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ:
 19 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסר עליו:
 20 כי הרג תהרגנו ידך תהיר בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה:
 21 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבירת עבדים:
 22 וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך:
 23 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר:

CAP. XIII.

SI autem surrexerit in te Propheta aut somnians ¹ somnium, & dederit tibi signum vel portetum:

² Et euenerit signum vel portentum quod locutus est ad te, dicens: Eamus & seruiamus dijs alienis quos non nouistis:

³ Non audietis sermones Prophetae illius vel somniantis somnium illud, quoniam tentat Dominus Deus vester vos, vt sciat, si diligitis Dominum Deum vestrum ex toto corde vestro, & ex tota anima vestra.

⁴ Post Dominum Deum vestrum ambulate, & eum timete, & praecepta eius custodite, & vocem eius audietis, & ei seruietis, & ei adhaerebitis.

⁵ Et Propheta ille vel somnium somnians ille, morietur: locutus est enim vt auerteret te à Domino Deo tuo, qui eduxit te de terra Aegypti, qui redemit te de seruitute, vt errare faceret te de via, quam praecepit tibi Dominus Deus tuus, vt ambules in ea, & auferetis malum ex vobis ipsis.

⁶ Si autem hortatus fuerit frater tuus ex patre tuo vel ex matre tua, vel filius tuus, aut filia tua, vel uxor tua, quæ in sinu tuo, vel amicus tuus equalis animæ tuæ, clam dicens: Eamus & seruiamus dijs alienis, quos non nouisti tu & patres tui,

⁷ De dijs gentium quæ in circuitu vestro, quæ prope sunt tibi, vel quæ longè à te ab extremo terre vsque ad extremum terræ:

⁸ Non consenties illi, & non exaudies illum, & non parcat oculus tuus super eum, non misereberis in eo, neque occultabis eum.

⁹ Annuntians annuntiabis pro eo, & manus tua erit super eum in primis vt interficiat eum, & manus omnis populi in ultimo.

¹⁰ Et lapidabunt eum in lapidibus, & morietur, quoniam quæsiuit abstrahere te à Domino Deo tuo, qui eduxit te de terra Aegypti, de domo seruitutis.

¹¹ Et omnis Israel audiens timebit, & non addent ultra facere secundum verbum malum hoc in vobis.

¹² Si autem audieris in vna vrbiū tuarum, quas Dominus Deus tuus dat tibi ad habitandum ibi, dicentes:

γ.

¹ Ἐάν τις ἀνὰς ἢ ἐν θεῷ παροφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνυπνιον, καὶ δώῃ θεῷ σημεῖον ἢ τέρας·

² καὶ ἔλθοι τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σε, λέγων· πορεύσῃ με καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἐτέροις οἷς οὐκ οἶδατε.

³ οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ παροφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνυπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμᾶς, τοῦ εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

⁴ ὅπισθον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε, καὶ αὐτὸν φοβεῖσθε, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούσεσθε, καὶ αὐτῷ δουλεύσετε, καὶ αὐτῷ παροσέσθησεσθε.

⁵ καὶ ὁ παροφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ ἐνυπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος, ἀποθάνειται· ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἐξ ἀγαγόντος σε ἐκ γῆς αἰγύπτου, τοῦ λυτρώσασθαι σε ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῴσαι σε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, πορεύεσθαι ἐπ' αὐτῇ· καὶ ἀφανίσετε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

⁶ Ἐάν τις πατέρα σου ἢ ἀδελφόν σου ἢ πατέρα σου ἢ ἐκ τῆς μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγάτηρ σου, ἢ ἡ γυνὴ σου, ἢ ἐν τῷ κόλπῳ σου, ἢ ὁ φίλος σου ὁ ὢν τῇ ψυχῇ σου, λάθρα λέγων, πορεύσῃ με καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἐτέροις, οἷς οὐκ εἶδης σὺ καὶ πατέρες σου,

⁷ ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρῶν ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἀκροῦ τῆς γῆς ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς.

⁸ καὶ σιωπήσεις αὐτῷ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτῷ, καὶ ἐφεί(ε)ς ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐλεήσεις ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκτελέσεις αὐτόν.

⁹ ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ σου ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ πάντος τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ.

¹⁰ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνειται, ὅτι ἐζήτησεν ἀποσῆσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

¹¹ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθή(ε)ται, καὶ οὐ παροσθήσουσιν ἐπὶ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

¹² Ἐάν τις ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὅτι κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι καὶ τοικεῖν ἐκεῖ, λεγόντων·

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XIII.

Quando surrexerit in medio tui propheta aut somnians somnium, & dederit tibi signum aut portentum: ¹ Et euenerit signum & portentum quod locutus est ad te, dicens: Eamus post idola populorum quæ ignoras, & seruiamus eis: ² Non acquiescas verbis prophetæ illius aut somnio somniantis illius, quia tētat vos Dominus Deus vester, vt cognoscatur si diligitis Dominum Deum vestrum in toto corde vestro, & in tota anima vestra.

³ Post timorem Domini Dei vestri ambulabitis, & ipsum timebitis, & mandata eius seruabitis, & verbo eius obedietis, & ei seruietis, & timori eius adhaerebitis.

⁴ Propheta autem ille aut somniator somnij illius occidatur, quia locutus est prauaricationem contra Dominum Deum vestrum qui eduxit vos de terra Aegypti, & qui redemit te de domo seruitutis, vt errare te faceret à via quam praecepit tibi Dominus Deus tuus vt ambulares in ea, & auferes eum qui operatur malum de medio tui.

⁵ Si persuaserit tibi frater tuus, filius matris tuæ, aut filius tuus, aut filia tua, aut uxor fœderis tui, aut socius tuus qui est sicut anima tua in occulto, dicens: Eamus & seruiamus dijs alienis, quos non nouisti tu & patres tui:

⁶ De idolis populorum quæ ignoras tu & patres tui:

⁷ sunt à te à finibus terræ, & vsque ad finem terræ:

⁸ neque occultes eum.

⁹ Sed occidens occides eum; manus tua sit in eum in principio vt occidas eum, & manus totius populi postea.

¹⁰ Et lapidabis eum lapidibus vt moriatur, quoniam voluit abstrahere te à timore Domini Dei tui qui eduxit te de terra Aegypti de domo seruitutis.

¹¹ Et omnis Israel audient & timebunt, & non addent facere iuxta sermonem hunc pessimum in medio tui.

¹² Si audieris in vna vrbiū tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi vt habites ibi, dicentes:

* יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו
 את ישבי עירם לאמר נלכדו ונעבדו אלהים
 אחרים אשר לא ידעתם: * ודרשת וחקרת
 ושאלת ריטב והנה אמר נכון הדבר נעשתה
 התועבה הזאת בקרבך: * הבה תכה את ישבי
 העיר ההוא לפי חרב החרם אתה וארץ כל
 אשר בה וארץ בהמתה לפי חרב: * ואת כל
 שללך תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את
 העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתר
 תל עולם לא תבנה עוד: * ולא ידבק בידך
 מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון
 אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע
 לאבותיך: * כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות
 הישר בעיני יהוה אלהיך:

יד

* בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא
 תשימו קרחו בין עיניכם למת: * כי עס קדוש
 אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם
 סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה:
 * לא תאכל כל תועבה: * ואת הבהמה
 אשר תאכלו שור שיה כשבים ושה עזים:
 * איל וצבי ויחמור ואקו ודישון ותאו וזמר: * וכל
 בהמה מפרסת פרסה ושסערת שסע שתי פרסות
 מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: * אך את זה
 לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה
 השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן
 כי מעלה גרה היתה ופרסה לא הפריסו טמאים
 הם לכם:

תרגום אונקלוס

13 נפקו גברין בני רישעא מבינך ואטעו יד יתבי קרחהון למימר ניהך ונפלה לסעות עממא דלא ידעתה:
 14 ותחבצו ותבדוק ותשאל ואות והא קשטא בין פתגמא אהעבידא תועבתא דהא בנך:
 15 ממחא תסחי יד יתבי קרחה הווא
 16 וית כל עדאה תכנוש לגו פתאה ותזקיד בנורא ית קרחה וית כל עדאה
 17 ולא ידבק בידך מדעם מן חרמא בריל ויתוב יי סתקוף
 18 ארי תקבל במימרא דיי אלהך למשר יתכל

יד

1 בנין אתון קדם יי אלהכון לא תתחממן ולא תשוון סרט בין עיניכון על מית:
 2 יי למחוי ליה לעם חביב מכל עממא דעל אפי ארעא:
 3 לא תיכול כל דמרחק:
 4 דין בעירא דתיכלח חורין אמרין ורחלין
 5 אילא וטביא ויחמורא ויעלא ורימא ותרבלא ודעא:
 6 וכל בעירא דסדיקא פרסתא ומטילפא טילפין תרחין
 7 ברם ית דין לא תיכלחן מסקין פשרא ומסדיקי פרסתא מטילפי טלפין ית
 8 גמלא וית ארנבא וית טפוא ארי מסקי פשרא אינון ופרסתהון לא סדיקא מסאבין אינון לכוון:

13 * Egressi sunt filij Belial de medio tui, & auerterunt habitatores vrbis suæ, atque dixerunt, Eamus & seruiamus diis alienis quos ignoratis.

14 * Quære sollicitè & diligenter rei veritate perspecta si inueneris certum esse quod dicitur, & abominationem hanc opere pertratam:

15 * Statim percuties habitatores vrbis illius in ore gladij, & delebis eam, omniâque quæ in illa sunt vsque ad pecora.

16 * Quicquid etiam supellectilis fuerit, congregabis in medio platearû eius, & cum ipsa ciuitate succendes, ita vt vniuersa consumas Domino Deo tuo, & sit tumultus sempiternus. Non ædificabitur amplius.

17 * Et non adhærebit de illo anathemate quicquam in manu tua, vt auertatur Dominus ab ira furoris sui, & misereatur tui, multiplicetque te sicut iurauit patribus tuis.

18 * Quando audieris vocem Domini Dei tui, custodiens omnia præcepta eius, quæ ego præcipio tibi hodie, vt facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui.

CAP. XIII.

1 Filij estote Domini Dei vestri. Non vos incideris nec facietis caluitium super mortuo.

2 * Quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo, & te elegit vt sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus, quæ sunt super terram.

3 * Ne comedatis quæ immunda sunt.

4 * Hoc est animal quod comedere debetis, bouem & ouem & capram.

5 * Ceruum & capream, bubalum, tragelaphum, pygargum, orygen, camelopardum.

6 * Omne animal quod in duas partes findit vngulam & ruminat, comedetis.

7 * De his autem quæ ruminant & vngulam non findunt, hæc comedere non debetis, camelum, leporē, chærogryllum, quia ruminant & non diuidunt vngulam, immunda erunt vobis.

* Egressi sunt viri iniqui ex vobis, & auerte-
runt omnes habitantes urbem eorum, dicentes: Ea-
mus & seruiamus dijs alienis, quos nō cognouistis.

* Et queres et interrogabis, & scrutaberis val-
de, & ecce verus manifeste sermo factus est abo-
minatio hæc in vobis.

* Occidens occides omnes habitantes in vrbe illa
in nece gladij, anathemate anathematizabitis eā, et
omnia quæ in ea, & omnia pecora eius in ore gladij.

* Et omnia spolia eius congregabis in transitus
eius, & combures urbem in igne, & omnia spolia
eius funditus coram Domino Deo tuo, & erit inha-
bitabilis in æternum, non reedificabitur amplius.

* Nō adhærebit in manu tua quippiā ab anathe-
mate, vt auertatur Dominus ab ira furoris sui, &
det tibi misericordiam & misereatur tui, & mul-
tiplicet te, quemadmodum iurauit Dominus patri-
bus tuis.

* Si audieritis vocem Domini Dei tui, vt custo-
diatis omnia præcepta eius, quæ ego præcipio tibi ho-
die, vt facias bonum & placitum coram Domino
Deo tuo.

CAP. XIII.

Filij estote Domini Dei vestri, nō incidemini, non
imponetis caluitium in medio oculorum vestro-
rum super mortuo.

* Quoniam populus sanctus es Domino Deo tuo,
& te elegit Dominus Deus tuus vt sis tu ei popu-
lus peculiaris de cunctis gentibus quæ super faciem
terre.

* Non comedetis omnem abominationem.

* Hæc pecora, quæ comedetis, vitulum ex bobus,
& agnum ex ouibus, & hædum ex capris.

* Ceruum, & capream, & bubalum, & trage-
laphum, & pygargum, & orygem, & camelopar-
dalum.

* Omne animal fissam habens vngulam & un-
gues diuidens duarum vngularum & reducens ru-
minationem in animalibus, hæc comedetis.

* Et hæc non comedetis à reducuntibus rumina-
tionem, & à diuisas habentibus vngulas, & diui-
dentibus ungues, camelum & leporem, & chiro-
gryllum, quoniam reducunt ruminationem, hæc &
vngulam non diuidunt, immunda hæc vobis erunt.

* Ἰξήλθον ἀνδρες ἀνόμοι ἐξ ὑμῶν, & ἀπέστησαν πρὸς
τοὺς ὁδοῦ καὶ τοικοῦντας τὴν πόλιν αὐτῶν, λέγοντες, πορευώ-
μεν & λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ εἶδότε.

* καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις, & ἐξερευνήσεις σφόδρα, & ἰδοὺ
ἀληθὴς σαφὴς ὁ λόγος γεγῆναι τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν
ὑμῖν.

* ἀναιρῶν ἀναιρήσεις πρὸς τοὺς ὁδοῦ καὶ τοικοῦντας ἐν τῇ πό-
λει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας, ἀνάθεμα αἰ ἀναθεματίζετε
αὐτὴν, & πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, & πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἐν
σώματι μαχαίρας.

* καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῆς σπάζεις εἰς τὰς διόδους
αὐτῆς, & ἐμπίσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ, & πάντα τὰ σκύλα
αὐτῆς πρὸς θεὸν ἐναντὶ κυρίου ὁ θεός σου, καὶ ἔσαι ἀσκήτης
εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθή(ε) ἔτι.

* ὁ περιεκολληθή(ε) ἐν τῇ χειρὶ σου ἐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέ-
ματος, ἵνα ἀποσραφῇ κύριος ἀπὸ τοῦ θυμοῦ τοῦ ὀργῆς αὐτοῦ,
καὶ δώσῃ τοῖς ἐλεῶ, καὶ ἐλεήσῃ σε, καὶ πληθύνῃ σε, ὡς τρόπον
ᾧ μοσε κύριος τοῖς πατέράσι σου.

* ἐλθέτε ἀκούετε τὴν φωνὴν κυρίου ὁ θεός σου, φυλάσσειν
πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, αἷς ἐγὼ ἐντέλλομαι τοῖς ἡμέτερον,
ποιεῖν τὸ καλὸν & τὸ δίκαιον ἐναντὶ κυρίου ὁ θεός σου.
ιδί.

* Υἱοὶ ἔσε κύριος ὁ θεός ὑμῶν, & κοφθήσεσθε οὐκ ἐπιθήσετε
φαλάκρωμα ἀνάμεσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ.

* ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κύριος τὸς θεός σου, καὶ σε ἐξελέξατο
κύριος ὁ θεός σου ἡμέτερος σε ἀπὸ λαὸν περιέσιον ἀπὸ πρὸς
τῶν πάντων ἐθνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. * & φάγεσθε πρὸς
βδέλυγμα.

* Ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε, μόσχον ἐκ βοῶν,
καὶ ἀμνὸν ἐκ περὶβάτων, & χίμαρον ἐξ αἰγῶν.

* ἔλαφον, & δορκάδα, καὶ βέβαλον, καὶ τραγέλαφον, καὶ
πύγαργον, & ὄρυγα, καὶ καμηλοπαρδάλιν.

* πρὸς κτήνη διχηλοῦν ὅπλιν, καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχιστον
δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηκισμόν ἐν τοῖς κλίμασι, ταῦτα
φάγεσθε.

* καὶ ταῦτα & φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηκισμόν,
& ἀπὸ τῶν διχηλόντων τὰς ὀπλάς, καὶ ὄνυχιστων ὄνυχισ-
τας, τὸν κάμηλον, καὶ δασύποδα, καὶ χοιρογρύλιον, ὅτι ἀ-
νάγου μνηκισμόν ταῦτα, καὶ ὅπλιν & διχηλοῦσιν, ἀκάθαρ-
τα ταῦτα ὑμῖν ἔσαι.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Egressi sunt viri filij impietatis de medio tui, & seduxerunt habitatores urbis suæ dicentes, Eamus & seruiamus idolis populorum quæ igno-
ratis.

* Quæres & inuestigabis & interrogabis diligenter, & si verum & certum est verbum, & facta est abominatio hæc in medio tui:
Percuties percuties habitatores urbis illius, in ore gladij disperdes eam, & omnia quæ in ea sunt, & iumenta eius in ore gladij.

* Et omnia spolia eius congregabis in medio plateæ eius, & combures igni ciuitatem & omnia spolia eius omnino coram Domino Deo tuo,
& erit tumulus destructionis, & non ædificabitur ultra.

* Et non adhærebit manui tuæ quicquam de anathemate, vt reuertatur Dominus
ab ira furoris sui, & det tibi misericordiam & misereatur tui, & multiplicet te sicut iurauit patribus tuis.

* Si obedieris verbo Domini Dei
tui, vt custodias omnia præcepta eius quæ ego præcipio tibi hodie, vt facias quod rectum est coram Domino Deo tuo.

CAP. XIII.

Filij estis vos Domini Dei vestri. Non vos incidatis neque faciatis caluitium inter oculos vestros super mortuo.

* Quoniam populus sanctus es tu coram Domino Deo tuo, & te elegit Dominus, vt sis ei in populum dilectum præ omnibus populis,
qui sunt super faciem terræ.

* Non comedes omne quod abominabile est.

* Ceruum & capream, bubalum, & tragela-
phum, & pygargum, & orygen, & camelopardalum.

* Omneque animal quod vngulam habet fissam, & in duas par-
tes findit vngulam, & ruminat, in animalibus illud comedetis.

* Veruntamen hoc non comedetis de his quæ ruminant
& de his quæ fissam habent vngulam in duas partes diuisam, camelum & leporem, & cuniculum, qui ruminant & vngula eorum non est diuisa,
immunda erunt vobis.

* ואר-החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
* ובנבלתם לא תנעו: * את זר-תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו: * וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא
תאכלו טמא הוא לכם: * כל צפור
טהרה תאכלו: * וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה: * והראה ואר-תאיה והדירה
למינה: * ואת כל ערב למינו: * ואת בת היענה
ואת התחמס ואת השחק ואת הנץ למינהו: * את-
הכוס ואת הינשוף והתנשמת: * והקאת ואר-
הרחמה ואת השלך: * והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפה והעטלף: * וכל שרץ העוף טמא הוא
לכם לא יאכלו: * כל עוף טהור תאכלו: * לא-
תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תהנהגו
ואכלה גז מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
* עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה
שנה שנה: * ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכורת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה
את יהוה אלהיך כל הימים: * וכי ירבה ממך
הדדך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשון שמו שם כי
יברכך יהוה אלהיך: * ונתתה בכסף וצרת הכסף
בדדך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו: * ונתתה הכסף בכל אשר תאור
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתה אתה
וביתך:

* Sus quoq; quoniam diuidit vngulam &
non ruminat, immunda erit. Carnibus eorum
B non vescemini, & cadauera non tangetis.
* Hæc comedetis ex omnibus quæ moran-
tur in aquis. * Quæ habent pennulas &
squamas comedite: quæ absque pennulis &
squamis sunt, ne comedatis, quia immunda
sunt. * Omnes aues mundas comedite.
* Immundas ne comedatis, aquilam scili-
cet & gryphen & halæetum.
* Ixion & vulturæ ac miluum iuxta genus
suum. * Et omne coruini generis:
* Et struthionem ac noctuam, & larum at-
que accipitrem iuxta genus suum.
* Herodium ac cygnum & ibin; * Ac
mergulum, porphyriionem, & nycticoracem.
* Onocrotalum & charadrium singula in
genere suo, vpupam quoq; & vespertilionem.
* Et omne quod reptat & pennulas habet,
immundum erit & non comedetur.
* Omne quod mundum est comedite.
* Quicquid autem morticinium est, ne ve-
scamini ex eo. Peregrino qui intra portas tuas
C est, da vt comedat aut vende ei, quia tu popu-
lus sanctus Domini Dei tui es: Non coques
hædum in lacte matris suæ. * Decimam par-
tem separabis de cunctis fructibus tuis, qui na-
scuntur in terra per annos singulos.
* Et comedes in conspectu Dñi Dei tui in
loco quem elegerit, vt in eo nomen illius in-
uocetur, decimam frumenti tui, & vini, & olei,
& primogenita de armentis, & ouibus tuis, vt
discas timere Dñm Deum tuum in omni tem-
pore. * Cum autem longior fuerit via & locus
D quem elegerit Dñs Deus tuus, tibiq; benedi-
xerit, nec poteris ad eum hæc cuncta portare:
* Vendes omnia & in preciũ rediges, porta-
bisq; manu tua, & proficisceris ad locũ quem
elegerit Dominus Deus tuus.
* Et emes ex eadem pecunia quicquid tibi
placuerit siue ex armentis, siue ex ouibus, vi-
num quoque & siceram & omne quod desi-
derat anima tua, & comedes coram Domino
Deo tuo, & epulaberis tu & domus tua.

תרנום אונקלוס

8 וית חזירא ארי סדיק פרסותא הוא ולא פשר מסאב הוא לכון מבשרהון לא תיכלון ובנבלתהון לא תקרבון:
10 וכל דליה ליה ציצין וקלפין תיכלון:
12 ודק דלא תיכלון מנהון נשרא וער ועזיא:
14 ובת כנפא וטרפיתא ודיתא לזנה:
16 וית קריא וקיפופא ובזתא:
18 וקתא וירקרקא ושלינונא:
20 כל עוף דכי תיכלון:
22 עשרת מעשר ית כל עללה זרעך דיופוק לחקלא שתא שתא:
24 ויתן כספא בכל דיתרעי נפשך בחורי ובענא ובחמר חדה ועתיק ובכל דתשאליןך נפשך ותיכול חסן קדם יי אלהך ויתרעי
9 וירדך
11 כל ציפור
13 ובת כנפא וטרפיתא ודיתא לזנה:
15 ויתן כספא בכל דיתרעי נפשך בחורי ובענא ובחמר חדה ועתיק ובכל דתשאליןך נפשך ותיכול חסן קדם יי אלהך ויתרעי
17 וקתא וירקרקא ושלינונא:
19 וכל רחשא דעופא מסאב הוא לכון לא תאכלון:
21 לא תיכלון
23 ותיכול קדם יי אלהך באתרא דיתרעי לאשרא
25 ויתן כספא בכל דיתרעי נפשך בחורי ובענא ובחמר חדה ועתיק ובכל דתשאליןך נפשך ותיכול חסן קדם יי אלהך ויתרעי
26 ויתן כספא בכל דיתרעי נפשך בחורי ובענא ובחמר חדה ועתיק ובכל דתשאליןך נפשך ותיכול חסן קדם יי אלהך ויתרעי

את ואנש ביתך

* Et suem, quia diuidit ungulam hoc, & diuidit 8
ungues ungula, & hoc ruminatiōe non ruminat,
immundum hoc vobis, de carnibus eorum non co-
medetis, & cadauera eorum non tangetis.

* Et hæc comedetis de omnibus quæ in aquis. 9

* Omnia quæcunq; sunt ipsis pennule & squa- 10
mæ, comedetis, & omnia quæcunque non sunt ipsis
pennule neque squamæ, non comedetis, immunda
hæc erunt vobis.

* Omnem auem mundam comedetis. 11

* Et hæc non comedetis de illis, aquilam, & gry- 12
phem, & haliaetū, * & vulturē, & miluum, & 13
similia illi. * Et omne coruini generis, & similia 14
illi. * Et struthionem, & noctuam, & larum, & 15
accipitrem, & similia illi.

* Et herodionem, & cygnum, & ibin, * Et 16
mergulum, & porphyriionem, & nycticoracem. 17

* Et pelicanum, & chaladrium, & similia illi, 18
& vrupam, & vespertilionem.

* Et omnia reptilia volatiliū immunda hæc erunt 19
vobis, non comedetis de ipsis: omne volatile mun-
dum comedetis. * Et omne morticinium non co- 20
medetis, peregrino qui in urbibus tuis, dabitur,
& comedet, vel vendes alienigenæ, quoniam po-
pulus sanctus es Domino Deo tuo, nō coques agnum
in lacte matris sue. * Decimam decimabis omnis 21
frugis seminis tui, fructū agri tui annum in annum.

* Et comedes illum coram Domino Deo tuo in 22
loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut inuocetur
nomen eius, illuc feres decimas frumenti tui, et
vini tui, & olei tui, & primogenita bouum tuorum,
& ouium tuarum, ut discas timere Dominum
Deum tuum omnibus diebus. * Si autē longē fue- 23
rit via à te, & non potueris referre ea, quoniam
longē à te locus, quem elegerit Dominus Deus tuus,
ut inuocetur nomen eius illic, quoniam benedixit
tibi Dominus Deus tuus. * Et vendes ea ar- 24
gento, & accipies argentum in manibus tuis, &
proficisceris in locum, quem elegerit Dominus Deus
tuus eum. * Et dabis argentum in omni quod de- 25
siderauerit anima tua, in bobus vel in ouibus, vel in
vino, vel in sicera, vel in omni quod desiderauerit
anima tua, & comedes illic coram Domino Deo
tuo, & letaberis tu & domus tua.

8 * καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχληθεὶς ὅπλιν τοῦτο, καὶ ὄνυχίζει ὄνυχας ὁ-
πλῆς, καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν ἔχει μηρυκαῖται, ἀκαθάρτον τὸ
ὑμῖν, ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν ἔφαγεθε, & τῶν θησιμαίων αὐ-
τῶν ὅσα ἄψαθε. * καὶ ταῦτα φάγεθε ἀπὸ πρῶτων ἰδὼν ἐν τοῖς
10 ὕδασι. * πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς περύγια & λεπίδες, φά-
γεθε & πάντα ὅσα ὅσα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς περύγια ἔδὲ λεπίδες, ἔ-
φαγεθε, ἀκαθάρτα ταῦτα ἔσται ὑμῖν.

11 * πρῶτον καθαρὸν φάγεθε. * καὶ ταῦτα ἔφαγε-
θε ἀπ' αὐτῶν, τὸν ἀετῶν, & τὸν γρύπα, & τὸν ἀλκίαιετον.

12 * καὶ τὸν γύπα, & τὸν ἰκτίνα, & τὰ ὅμοια αὐτῶν.

13 * καὶ πάντα τὰ κόρακα, & τὰ ὅμοια αὐτῶν.

14 * καὶ στρῆθον, καὶ γλαύκα, & λάρυν, & ἰέρακα, & τὰ ὅμοια
15 αὐτῶν. * καὶ δρωδὸν, & κύκνον, & ἰβιν.

16 * καὶ κατὰρτίλιν, & πορφυρίωνα, & νυκτικόρακα.

17 * & πελεκύνα, & χαλάδριον, & τὰ ὅμοια αὐτῶν, & ἐποπα,
18 καὶ νυκτερίδα. * καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀ-
καθάρτα ταῦτα ἔσται ὑμῖν, ἔφαγεθε ἀπ' αὐτῶν. πρῶτον πε-
20 τεινὸν καθαρὸν φάγεθε. * & πρῶτον θησιμαίων ἔφαγεθε

τὰ πρῶτα τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, & δοθή(ε), & φάγε(ε), ἢ ἀπο-
δώσῃ τὸ ἀλλοτρίω, ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. ἔχ
ἐψήσας ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

21 * δεκάτῳ ἀποδεκατώσεις πρῶτον ἡμέρας & σπέρ-
ματός σου, τὸ ἡννῆμα & ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν.

22 * καὶ φαγῇ αὐτὸ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃν
ἐκλέξῃ κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
ἐκεῖ οἴσεις τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου, & τὸ οἶνον σου, καὶ τοῦ
ἐλαίου σου, καὶ τὰ πρῶτότοκα τῶν βοῶν σου, & τῶν πορβάτων
σε, ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας.
23 * ἐὰν δὲ μακρὸν ᾖ ἡ ὁδὸς ἀπὸ τοῦ, & μὴ δύῃ ἀναφέ-
ρειν αὐτά, ὅτι μακρὸν ἀπὸ τοῦ τόπου, ὃν ἐκλέξῃ κύ-
ριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι ἡνυλ-
γησέ σε κύριος ὁ θεός σου.

24 * καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ δρογέριον, καὶ λήψῃ τὸ δρογέριον ἐν
ταῖς χερσὶ σου, καὶ ποδώσῃ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐκλέξεται κύ-
ριος ὁ θεός σου αὐτόν. * καὶ δώσεις τὸ δρογέριον ἐπὶ παν-
25 τὸς ὃν ἐπικληθῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ πορβάτοις,
ἢ ἐπὶ οἴνῳ, ἢ ἐπὶ σικερα, ἢ ἐπὶ παντί, ὃν ἐκλέξῃ ἡ ψυχὴ
σου, & φαγῇ ἐκεῖ ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, & διφρανήσῃ σὺ
καὶ ὁ οἶκός σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et sus qui habet ungulam diuisam & non ruminat, immundus erit vobis: de carnibus eorum non comedetis, & cadauera eorum non tangetis.

* Hæc autem comedetis de omnibus quæ sunt in aquis, omne quod habet pennulas & squamas comedetis.

habet pennulas & squamas, non comedetis, immundum erit vobis.

* Et ixon, & vulturem, & miluum in genere suo.

* Et omne quod non

* Et hæc non come-

detis ex eis, aquilam & gryphum, & haliaetum,

* Et struthionem, & noctuam, & larum, & accipitrem iuxta genus suum.

* Et omnem coruum iuxta ge-

nus suum,

* Et struthionem, & noctuam, & larum, & accipitrem iuxta genus suum.

* Herodium & cygnum, & ibin,

* Et mergulum, & porphyriionem, & nycticoracem,

* Et onocrotalum, & charadrium iuxta genus suum, & vrupam, & vespertilio-

nem,

* Et omne reptile auium immundum erit vobis & non comedetur. Omnem volucrem mundam comedetis.

* Non comedetis omne morticinium: peregrino qui est intra portas tuas dabis illud & comedet illud; aut vendes extraneo, quia populus

sanctus es tu coram Domino Deo tuo: Non comedetis carnem cum lacte.

* Et comedes coram Domino Deo tuo in loco quem elegerit ut collocet ibi maiestatem

suam, illuc afferes decimas frumenti tui, & vini tui, & olei tui, & primogenita bouum tuorum, & ouium tuarum, ut discas timere coram Domino

Deo tuo omnibus diebus.

* Et quando longior fuerit via, & non poteris portare illa, quoniam longē est à te locus quem

elegit Dominus Deus tuus, ut collocet ibi maiestatem suam, quoniam benedicet tibi Dominus Deus tuus.

* Et dabis argentum pro omnibus quæ vo-

luerit anima tua, pro bobus & ouibus, & pro vino nouo & veteri, & pro omnibus quæ petierit anima tua, & comedes ibi coram Domino Deo

tuo, & letaberis tu & viri domus tuæ.

והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך: * מקצתו שלש שנים תוציא את
כל מעשר תבואתך בשנה ההוא ונהנת בשעריך:
* ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו
למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
תעשה:

טו

* מקץ שבע שנים תעשה שמיטה:
* וזה דבר השמיטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישראל ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי
קרא שמיטה ליהוה: * את הנכרי תגש ואשר יהיה
לך את אחיך תשמיט ירך: * אפס כי לא יהיה בך
אביון כי בך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: * רק אם שמוע
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל המצוות הזאת אשר אנכי מצוך היום:
* כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו: * כי יהיה בך אביון
מאחר אחיך באחד שעריך בארץ אשר יהוה
אלהיך נרץ לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
את ירך מאחיק האביון: * כי פתח תפתח את
ירך לו ורעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו:
* השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר
קרבה שנת השבע שנת השמיטה ורעו עיניך
באחיק האביון ולא רתן לו וקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא: * נתון נתן לו ולא ירע לבבך
בתתן לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשך ובכל משלך ירך:

27 * Et Leuita qui intra portas tuas est. caue
ne derelinquas eum, quia non habet aliam
28 partē in possessione tua. * Anno tertio sepa-
rabis aliam decimā ex omnibus quæ nascun-
tur tibi eo tempore, & repones intra ianuas
29 tuas. * Veniētq; Leuites qui aliam non ha-
bet partem nec possessionem tecum, & pere-
grinus ac pupillus, & vidua qui intra portas
tuas sunt, & comedent & saturabuntur, vt be-
nedicat tibi Dñs Deus tuus in cunctis operi-
bus manuum tuarum quæ feceris.

CAP. XV.

1 * Septimo anno facies remissionem, * Quæ
2 hoc ordine celebrabitur. Cui debetur ali-
A quid ab amico vel proximo ac fratre suo, re-
petere non poterit, quia annus remissionis est
3 Dñi. * A peregrino & aduena exiges, ciuem
& propinquum repetendi non habebis pote-
4 statem. * Et omnino indigens & mendicus
nō erit inter vos vt benedicat tibi Dñs Deus
tuus in terra quam traditurus est tibi in pos-
5 sessionem. * Si tamen audieris vocem Do-
mini Dei tui, & custodieris vniuersa quæ ius-
sit, & quæ ego hodie præcipio tibi,
6 * Benedicet tibi vt pollicitus est. Fecnerabis
gentibus multis, & ipse à nullo accipies mu-
tuum. Dominaberis nationibus plurimis, &
tui nemo dominabitur.
7 * Si vnus de fratribus tuis qui moratur intra
portas ciuitatis tuæ in terra quam Dñs Deus
B tuus daturus est tibi, ad paupertatem deue-
nerit, non obdurabis cor tuum, nec contrahes
8 manum. * Sed aperies eam pauperi & dabis
mutuum quo eum indigere perspexeris.
9 * Caue ne fortè subrepat tibi impia cogita-
tio, & dicas in corde tuo, Appropinquat septi-
mus annus remissionis, & auertas oculos tuos
à paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat
mutuum commodare, ne clamet contra te
ad Dominum, & fiat tibi in peccatum.
10 * Sed dabis ei: nec ages quippiam callidè
in eius necessitatibus subleuandis, vt benedi-
cat tibi Dominus Deus tuus in omni opere
& in cunctis ad quæ manum miseris.

תרגום אונקלוס

27 ולינא דין בקרנך לא תשקיקנה ארי לית ליה חלק ואחסנא עמך:
28 וייתי לינא ארי לית ליה חלק ואחסנא עמך וגירא ויחמא וארמלתא דין בקרנך ויכלון וישבעון בדיל דיברכינך
ויתעב בקרנך:
29 ויאלהך בכל עובדי ירך ותעביר:
1 מסוף שבע שנים תעביר שמיטתא:
2 מן חבריה ומן אחותי ארי קרא שמיטתא קדם יי:
3 מן בר עממין תתבע ויהי לך עם אחוד תשמיט ירך:
4 לחוד ארי לא יתי:
5 לחוד אם קבלא תקבל במימרא דיי אלהך למטר
6 ארי יי אלהך ברכך כמא דמליל לך ותזיף לעממין סגיאין ואת לא
7 ארי יתי בך מסכיןא מחדא מאחד בחדא מן קרנך בארעך דיי אלהך יתיב לך
8 אלהין מפתח תפתח ית ירך ליה ואזפא תזפוגיה במיסת חסרניה
9 אסתמר לך דילמא יתי פתגם עם לךך ברשע למימר קריבת שנת שביעיתא שחא דשמיטתא ותבאיש עינך
10 סנתן תתן ליה ולא יבאיש לךך במתנך ליה ארי בדיל פתגמא
מז חבריה ומן אחותי ארי קרא שמיטתא קדם יי:
בך מסכיןא ארי ברכא וברכינך יי בארעא דיי אלהך יתיב לך אחסנא למירתה:
למעבר ית כל תפקידתא תדא דאנא מפקיד לך יומא דין:
תעף ותשלוט בעממין סגיאין ובך לא ושלטון:
לא תחקין ית לךך ולא תקמוט ית ירך מאחוד מסכיןא:
דיחסר ליה:
באחוד מסכיןא ולא תתן ליה ויקרי עלך קדם יי ויחי בך חובא:
דינ וברכינך יי אלהך בכל עובדך ובכל אושטרת ירך:

²⁷ *Et Leuita qui in vrbibus tuis, non derelinques eum, quoniam non est illi pars neq; possessio tecum.

²⁸ *Post tres annos educes omnem decimam fructuum tuorum, in anno illo pones illam in vrbibus tuis.

²⁹ *Et veniet Leuita, quoniam non est illi pars neque possessio tecum: & peregrinus, & pupillus, & vidua quæ in vrbibus tuis, & comedent & saturabuntur, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quæ feceris.

CAP. XV.

Per septem annos facies remissionem;

Et sic ordo remissionis: Remittes omne debitum proprium, quod debet tibi proximus, & a fratre tuo non repetes, quoniam cognominata est remissio Domini Dei tui.

*Ab alieno exiges quæcunque fuerint tibi apud eum: fratri tuo remissionem facies debiti tui.

⁴ *Quoniam nō erit in te egenus, quoniam benedicens benedicet tibi Dominus Deus tuus in terra, quam Dominus Deus tuus dat tibi in possessionem ad possidendum eam. *Si autem auditu audieritis vocem Domini Dei vestri, ut custodiat & faciat omnia mandata hæc, quæ ego præcipio tibi hodie. *Quoniam Dominus Deus tuus benedixit tibi quemadmodū locutus est tibi, & fructificabis gentibus multis, tu verò non accipies mutuum, & dominaberis tu nationibus multis, tui autem nō dominabuntur. *Si autē fuerit in te egenus ex fratribus tuis in vna vrbium tuarum in terra, quam Dñs Deus tuus dat tibi, non auertes cor tuum, neq; contrahes manum tuam a fratre tuo indigente.

*Aperiens aperies manus tuas ei, mutuum mutuabis ei, quantum rogauerit, & secundum quod indiguerit. *Caue tibi ne forte fiat verbum occultū in corde tuo, iniquitas, dicens: Appropinquat annus septimus, annus remissionis, & iniquus sit oculus tuus fratri tuo indigenti, et non des ei, & clamabit contra te ad Dominum, & erit in te peccatum magnum.

¹⁰ *Distribuens dabis ei, & mutuum mutuabis ei, quodcumq; rogauerit te, & nō tristaberis corde tuo dante te illi, quoniam propter verbū hoc benedicet tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus tuis, & in cunctis ubi miseris manum tuam.

²⁷ *καὶ ὁ λαΐτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου, καὶ καταλείψεις αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς ἐδὲ κληρονομία σου. *μὴ τρεῖς ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ὑπὲρ δέκατον τῶν κληρονομάτων σου, ἐν ταῖς ἐνιαυτοῖς ἐκείναις θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου.

²⁹ *καὶ ἐλθὺν(ε) ὁ λαΐτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς ἐδὲ κληρονομία σου, καὶ ὁ παροσώλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, & ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσίν σου, & φάγον(ε) καὶ ἐμπλησθήσιν(ε), ἵνα δὴλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου οἷς δύνῃς ποιῆς.

¹ *Δι' ἐπὶ αὐτῶν ποιήσεις ἀφ᾽ ἑσιν, *ὥστε τὸ πρῶτον τῆς ἀφέσεως. ἀφ᾽ ἑσιν πᾶν χρέος ἰδίου, ὃ οφείλει τοῖς πλησίον, & τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις, ὅτι ὑπὲρ δέκατον ἀφ᾽ ἑσιν κύριος ὁ θεός σου.

³ *τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις, ὅσα ἐδὴν ἦ τοι παρ' αὐτῷ, τῷ ἀδελφῷ σου ἀφ᾽ ἑσιν ποιήσεις τὸ χρέος σου.

⁴ *ὅτι οὐκ ἔστι ἐν τοῖς ἐνδεῇς, ὅτι δὴλογῶν δὴλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῇ, καὶ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί τοι ἐν κλήρῳ καὶ κληρονομοῦσαι αὐτῷ.

⁵ *ἐδὴν δὲ ἀκοῇ ἀκήσῃτε τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, φυλάσσειν & ποιῆν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, αἷς ἐγὼ ἐντέλλομαι τοι σήμερον. *ὅτι κύριος ὁ θεός σου δὴλόγησέ σε ὃν τρέπον ἐλάλησέ τοι, & δανιεῖς ἔθνησι πολλοῖς, σὺ δὲ καὶ δανιῇ & ἀρξῇς σὺ ἐν ἔθνεσιν πολλοῖς, τοῖς δὲ οὐκ ἀρξῇς.

⁷ *ἐδὴν δὲ ἤρῃς ἐν τοῖς ἐνδεῇς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ, ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί τοι, οὐκ ὀπισθόρῃς τὴν καρδίαν σου, ἐδὲ μὴ συσφίγῃς τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ὑποδουμένου.

⁸ *δουρίγων δουρίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, δούλειον δανιεῖς αὐτῷ, ὅσον δὴν ὑπὲρ δέκατον, & καθ' ὅσον ὑπερήται.

⁹ *ὡς ἐσέχε σε αὐτῷ μήποτε ἤρῃται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὡς ὁμήματα, λέγων· ἐγγίξει τὸ ἔτος τὸ ἐβδομόν, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηροῦσῃ ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ὑποδουμένῳ, & ἐδὴν αὐτῷ, & βοήσεται κατὰ τὸ πρῶτον κύριον, & ἔσται ἐν τοῖς ἁμαρτίαις μεγάλη.

¹⁰ *μεταδίδως δώσεις αὐτῷ, & δούλειον δανιεῖς αὐτῷ, ὅσον δὴν ὑπὲρ δέκατον. & ἐλυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου δίδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο δὴλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν πᾶσιν ἐδὴν ὑπεράβης τὴν χεῖρά σου.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²⁷ Et Leuita qui est in vrbibus tuis, ne dimittas eum quoniam non habet partem & hæreditatem tecum. ²⁸ In fine trium annorum educes omnes decimas frugum tuarum in anno illo, & recondes in vrbibus tuis. ²⁹ Et veniet Leuita qui non habet partem & hæreditatem tecum, & peregrinus, & pupillus, & vidua qui sunt in vrbibus tuis, & comedent & saturabuntur, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omnibus operibus manuum tuarum quæ facies.

CAP. XV.

In anno ultimo septem annorum facies remissionem.

Aliquid à proximo suo, non repetat à fratre suo, quia vocauit remissionem coram Domino.

Rit tibi cum fratre tuo, remittes manum tuam.

Attamen non erit in te egenus, quoniam benedictione benedicet tibi Dominus in terra

quam Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem ut possideas eam.

Veruntamen si obediens obedieris verbo Domini Dei tui, ut cu-

quodias & facias omnia præcepta hæc quæ ego præcipio tibi hodie.

Quoniam Dominus Deus tuus benedicet tibi sicut locutus est tibi,

& mutuabis populis multis, & tu non accipies mutuum, & dominaberis populorum multorum, tui autem non dominabuntur.

Si vnus de fra-

tribus tuis fuerit egenus in vna vrbium tuarum in terra tua quam Dominus Deus tuus dabit tibi, non indurabis cor tuum, neque contrahes ma-

num tuam à fratre tuo egeno.

Sed aperiens aperies ei manum tuam, & mutuans mutuabis ei iuxta id quo indiget.

Caue tibi ne sit verbum impietatis in corde tuo, dicens: Appropinquat annus septimus annus remissionis, & oculus tuus sit nequam con-

tra fratrem tuum egenum, & non dederis ei, & clamet contra te coram Domino & sit in te peccatum.

Tribuens tribues ei, & non dis-

splicebit cordi tuo cum dederis ei, quia propter verbum hoc benedicet tibi Dominus Deus tuus in omnibus operibus tuis, & in cunctis ad quæ

miseris manum tuam.

* כי לא יחדל מביון מקרב ווארץ על-כן
מנכי מצוד לאמר פתח תפתח את-ידך לאחיק
לעניך ולאבינך בארץ:

* כי ימכר לך אחיק העברי או העבריה

ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו

חפשי מעמד: * וכי תשלחנו חפשי מעמד לא

תשלחנו ריקם: * והעניק תעניק לו מצאנך

ומגדנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו:

* וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה

אלהיך על-כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום:

* והירה כי יאמר אליך לא אצא מעמד כי אהבך

ואת-ביתך כי טוב לו עמך: * ולקחת את-

המרצע ונתתה באונן ובדלת והיה לך עבד עולם

ואם לאמתך תעשה כן: * לא יקשה בעינך בשלחך

אתו חפשי מעמד כי משנה שבר שכיר עבדך שש

שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה:

* כל רבבכור אשר יולד בבקרך

ובצאנך תזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד

בבקר שורך ולא תגז בכור צאנך: * לפני יהוה

אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה

אתה וביתך: * וכי יהיה בו מוס פסח או עור כל

מוס רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: * בשעריך

תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: * רק

את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו במים:

יו

* שמור את חרש האביב ועשית

פסח ליהוה אלהיך כי בחרש האביב רוציאך

יהוה אלהיך ממצרים לילה: * וזבח פסח ליהוה

אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן

שמו שם:

Dño Deo tuo de ouibus & de bobus, in loco quẽ elegerit Dominus Deus tuus, vt habitat nomen eius ibi.

תרגום אונקלוס

ארי לא יפסוק מסביבא מגו ארעא על כן אנא מפקד לך למימר מפתח תפתח את ידך לאחך לעניך ולמסכנך בארעך: *
וידון לך אחך בר ישראל או בת ישראל ויפליחך שירת שנים ובשחא שביעתא תפטריניה לבר חורין מעמד: *
חורין מעמד לא תפטריניה ריקן: * אפרשא תפריש ליה מעמד ומאדך וממצעך דברך וי אלחך תתן ליה: *
חורית בארעא דמצרים ופרקך וי אלחך על כן אנא מפקד לך ית פתגמא חרין יוסא דין: * ויהי ארי יוסר לך לא אפוק מעמד ארי רחמך
ויר אנש ביתך ארי טוב ליה עמך: * ותסב ית מרצעא ותתן בארניה ובדשא ויהי לך עבד פלח לעלם ואף לאסמך תעבד כן: *
בעינך במפטך ויהי בר חורין מעמד ארי על תרין אגרא דאגרא פלחך שית שנת ויברכינך וי אלחך בכל דתעביד: *
דאחיליד בתורך ובענך דכרין תקדש קדם וי אלחך לא תפלח בבכרא דתורך ולא תיגז בבכרא דענך: *
תיכליניה שתא בשחא באחרא דיתרעי וי את ואנש ביתך: * וארי יהי ביה מוסא חגיר או עזיר כל מדעם ביש לא תכסיניה קדם
יהוה אלהיך: * בקרנך תיכליניה מסבא ודכיא בתרא כבשר טבא ואילא: * לחור ית דמיה לא תיכול על ארעא תשדיניה כמיה: *
טר ית ירחא דאכבא ותעביד פסחא קדם וי אלחך ארי בירחא דאכבא אפקך וי אלחך ממצרים בלילא: *
והיכום פיסחא קדם וי אלחך מן ענא וגבסח קדשיא מן תורי באחרא דיתרעי וי לאשראיה שכיניה תסן:

* Non enim deerit egenus à terra tua ; propter hoc ego tibi præcipio vt facias verbum hoc, dicens: *Aperiens aperies manus tuas fratri tuo pauperi et egenti in terra tua.*

* Si autem venditus fuerit tibi frater tuus Hebraeus aut Hebraea, seruiet tibi sex annis, et septimo dimittes eum liberum à te.

* Quum autem dimiseris eum liberum à te, non dimittes eum vacuum.

* Viaticum suppeditabis ei de ouibus tuis, & de frumento tuo, & de torculari tuo, sicut benedixit tibi Dominus Deus tuus, dabis ei.

* Et recordaberis quòd seruus fuisti in terra Aegypti, & redemit te Dominus Deus tuus illinc; propter hoc ego tibi præcipio vt facias verbum hoc.

* Si autem dixerit ad te, non exibo à te, quoniam dilexit te & domū tuam, quia bene est illi apud te.

* Et assumes subulam, & perforabis aurē eius in ianua, & erit seruus tuus in aeternum: & ancilla tuae facies similiter. * Non durum sit coram te, cum dimittuntur ipsi liberi à te, quoniam annuam mercedem mercenarij seruiuit tibi sex annis, & benedixit tibi Dñs Deus tuus in cunctis quæ feceris.

* Omne primogenitum quod genitum fuerit in bobus tuis & in ouibus tuis, mascula sanctificabis Domino Deo tuo; non operaberis in primogenito vitulo tuo, & nō tondebis primogenitum ouium tuarū.

* Coram Domino Deo tuo comedes illud annum ex anno, in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, tu & domus tua.

* Si autem fuerit in eo macula, claudum vel cæcum, vel & omnis macula mala, non sacrificabis illud Domino Deo tuo. * In urbibus tuis comedes illud: immundus in te & mundus similiter comedet, quasi capream vel ceruum.

* Veruntamen sanguinem eius non comedes: in terram effundes illum quasi aquam.

CAP. XVI.

Obserua mensem nouorū, & facies Pascha Domino Deo tuo, quoniam in mense nouorū eduxit te Dominus Deus tuus de Aegypto nocte.

* Et sacrificabis Pascha Domino Deo tuo oves et boues in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, vt inuocetur nomen eius illic.

11 * & γὰρ μὴ ἐκλείπῃ ἐνδεὲς ἀπὸ τῆς γῆς σου· διὰ τοῦτο ἐγὼ θεὸς ἐντέλλομαι ποιῆν τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων· ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖρας σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πένῃτι, καὶ τῷ ἐνδεομένῳ ἐπὶ τῆς γῆς σου.

12 * ἐὰν ᾗ πρᾶθῇ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ ἑβραῖος ἢ ἡ ἑβραία, δουλεύσει σοι ἕξ ἔτη, καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἐξαποσελεύς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ. * ὅταν ᾗ ἐξαποσεύλης αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἀποσελεύς αὐτὸν κενόν.

14 * ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν περὶβάτων σου, & ἀπὸ σίτου σου, & ἀπὸ τῆς λειῶς σου, καθὰ ἠυλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου, δώσεις αὐτῷ.

15 * καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ αἰγυπτίου, καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ αἰθέρος, διὰ τοῦτο ἐγὼ θεὸς ἐντέλλομαι ποιῆν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

16 * ἐὰν ᾗ λέγει πρὸς σε, οὐκ ἐξελεύσμαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἠγάπησέ σε & τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εἰς ἐν αὐτῷ ᾤξά σοι.

17 * καὶ λήψῃ τὸ ὀπήτιον, & τυπήσεις τὸ ἔξ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θύραν, & ἔσαι οἰκέτης σου εἰς τὴν αἰῶνα, & τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις ὡσαύτως.

18 * & σκληρὸν ἔσω ἐναντίον σου, ἐξαποσελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτιον μισθὸν μισθῶν ἐδύλασέ σοι ἕξ ἔτη, & δυλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντί οἷς ἀνποιῆς.

19 * πρῶτον πρῶτοκον ὃ ἀντεχθῇ ἐν τοῖς βοσίοις σου, καὶ ἐν τοῖς περὶβάτοις σου, τὰ ἀρσενικὰ ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐκ ἐργάσῃ ἐν τῷ πρῶτῳ μόχῳ σου, καὶ ἐμὴ κείρης τὸ πρῶτον τῶν περὶβάτων σου.

20 * ἐν αὐτῷ κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν αὐτῷ ἐξ ἐνιαυτοῦ τοῦ ἐν τῷ ῥῶμῳ ἀντεκλήξῃ κύριος ὁ θεός σου, σὺ & ὁ οἶκός σου. * ἐὰν ᾗ ἐν αὐτῷ μᾶμθ & χολὸν ἢ τυφλὸν, ἢ καὶ πᾶς μᾶμθ & πονηρός, ἐθύσεις αὐτὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου.

22 * ἐν ταῖς πόλεσί σου φαγῇ αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοί, & ὁ καθαρός ὡσαύτως φάγεται, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον.

23 * πλὴν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφαγῇ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

15.

1 * Φύλαξον τὸν μῆνα τῶν νέων, & ποιήσεις τὸ πάχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μῶσῃ τῶν νέων ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ θεός σου ἐξ αἰγυπτίου νυκτός. & ἐθύσεις τὸ πάχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου περὶβάτω & βόας ἐν τῷ ῥῶμῳ ἀντεκλήξεται κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

CHALDAICÆ PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Non enim deerit egenus in medio terræ; ideo ego præcipio tibi hodie, dicens: Aperiens aperies manum tuam fratribus tuis pauperibus tuis, & egenis tuis in terra tua.

12 Si venditus fuerit tibi frater tuus filius Israel aut filia Israel, seruiet tibi sex annis, & in anno septimo dimittes eum liberum à te.

14 Et quando dimiseris eum liberum à te, non dimittes eum vacuum.

15 Sed separans separabis ei de ouibus tuis, & de arca tua, & de torculari tuo, & dabis ei de his quibus Dominus benedixit tibi.

16 Et recordaberis quòd seruus fuisti in terra Aegypti & redemit te Dominus Deus tuus; ideo ego præcipio tibi verbum hoc hodie.

17 Et si dixerit tibi, Non egrediar à te, eo quòd diligit te, & homines domus tuæ, quia bene est ei apud te:

18 Tolles subulam & perforabis aurem eius in ianua, & erit tibi seruus ministrans in seculum: ancillæ quoque tuæ facies similiter.

19 Non sit graue in oculis tuis cum dimiseris eum liberum à te, quoniam duplici mercede mercenarij seruiuit tibi sex annis, & benedicet tibi Dominus Deus tuus in omnibus quæ feceris.

20 Omne primogenitum quod natum fuerit masculum in bobus tuis, & in ouibus tuis sanctificabis coram Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bouum tuorum, nec tondebis primogenitam ouium tuarum.

21 Coram Domino Deo tuo comedes illud per singulos annos in loco quem elegerit Dominus, tu & homines domus tuæ.

22 Et si fuerit in eo macula, si claudum fuerit aut cæcum, aut si fuerit in eo aliquid mali, non immolabis illud coram Domino Deo tuo.

23 In urbibus tuis comedes illud, mundus & immundus simul, sicut carnem capræ & cerui.

CAP. XVI.

Obserua mensem nouarum frugum, & facies Phase Dño Deo tuo, quoniam in mense nouarum frugum eduxit te Dñs Deus tuus de Aegypto nocte.

* Et immolabis Phase corā Dño Deo tuo de ouibus, & victimā sanctificatā de bobus, in loco quē elegerit Dñs vt collocet ibi maiestatem suā.

3 * לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל-
עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ
מצרים למען רחוק את יום צאתך מארץ מצרים
4 כל ימי חיך: * ולא יראה לך שאר בכל גבולך
שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר רחוב בערב
5 ביום הראשון לבקר: * לא תוכל לזבח ארז
הפסח באחד שעריך אשר יהיה אלהיך נתן לך:
6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם רחוב את הפסח בערב כבוא
7 השמש מועד צאתך ממצרים: * ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופניו
8 בבקר והלכת לאחריך: * ששת ימים תאכל
מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
תעשה מלאכה:

9 * שבעה שבעת תספר לך מחל
חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: * ועשית
חג שבעות ליהוה אלהיך מסות נדבר ידך אשר
10 רחוק כאשר יברכך יהוה אלהיך: * ושמת לפני
יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך וחלוי
אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
בקרובך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
11 שמו שם: * וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה:

12 * חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך
מגרנך ומיקבך: * ושמת בחג אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך וחלוי וגר והיתום והאלמנה
13 אשר בשעריך: * שבעת ימים תחג ליהוה
אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשר ידך והיית
אך שמח:

3 * Non comedes in eo panē fermentatum.
Septem diebus comedes absque fermento af-
flictionis panem, quoniam in pauore egressus
es de Ægypto, vt memineris diei egressionis
tuæ de Ægypto omnibus diebus vitæ tuæ.

4 * Non apparebit fermentatum in omnibus
terminis tuis septem diebus, & nō remanebit
de carnibus eius quod immolatum est vespere
in die primo vsque manē. * Non poteris
B immolare Phasē in qualibet vrbiū tuarum
quas Dominus Deus tuus daturus est tibi.

6 * Sed in loco quē elegerit Dominus Deus
tuus vt habitet nomen eius ibi: immolabisq;
Phasē vespere ad Solis occasum quādo egres-
7 sus es de Ægypto. * Et coques & comedes in
loco quem elegerit Dñs Deus tuus, manēque
confurgens vades in tabernacula tua.

8 * Sex diebus comedes azyma, & in die se-
ptima, quia collecta est Domini Dei tui, non
facies opus. * Septē hebdomadas numera-
bis tibi ab ea die qua falcē in segetem miseris.

10 * Et celebrabis diem festum hebdomada-
rum Domino Deo tuo oblationem sponta-
neam manus tuæ, quam offeres iuxta benedi-
11 ctionem Dñi Dei tui. * & epulaberis coram
Dño Deo tuo, tu & filius tuus, & filia tua, &
seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites qui est
intra portas tuas, & aduena, ac pupillus & vi-
dua qui morantur vobiscū in loco quē elegerit
Dñs Deus tuus, vt habitet nomen eius ibi.

12 * Et recordaberis quoniam seruus fueris in
Ægypto, custodiēsque ac facies quæ tibi præ-
13 cepta sunt. * Solemnitatem quoq; taberna-
culorum celebrabis per septem dies, quando
C collegeris de area & torculari fruges tuas.

14 * Et epulaberis in festiuitate tua, tu & filius
tuus, & filia, & seruus tuus, & ancilla, Leuites
quoque & aduena, & pupillus, & vidua qui
intra portas tuas sunt.

15 * Septem diebus Domino Deo tuo festa ce-
lebrabis in loco quem elegerit Dominus, be-
nedicētque tibi Dominus Deus tuus in cun-
ctis frugibus tuis & in omni opere manuum
tuarum, erisq; in lætitia.

תרגום אונקלוס

3 לא תיכול עלוהי חמץ שבעה יומין תיכול עלוהי פטיר לחם עני ארי בבחילו נפקתא מארעא דמצרים בדיל דתדבר ית יום מפקד מארעא
דמצרים כל יומי חיך: * ולא יתחזי לך חמיר בכל תחומך שבעה יומין ולא יבית מן בישרא דתיכוס ברמשא כיומא קדמא
לצפרא: * לירת לך רשו למיכס ית פיסחא בחדא מן קרנך דיין אלהך יתיב לך: * אילתין לאתרא דיתרעי יין אלהך לאשראה
שכינתיה תמן תיכוס ית פיסחא ברמשא כמיעל שמשא זמן מפקד ממצרים: * ותבשל ותיכול באתרא דיתרעי יין אלהך
כיה ותתפני בצפרא ותתך למשכנך: * שיתא יומין תיכול פטירא וביזמא שביעאא כניש קדם יין אלהך לא תעבד עיבדתא:
9 שבעה שבועין תמני לך מדשרי מגלא בחצר עומרא דארמותא תשרי לממני שבעה שבועין: * ותעבד חגא דשבועא
קדם יין אלהך מיסת נדבת ידך דתתן כמא דיבריך יין אלהך: * ותחדי קדם יין אלהך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
וליואח די בקרנך וגירא ויתמא וארמלתא דבינך באתרא דיתרעי יין אלהך לאשראה שכינתיה תמן:
12 ותדבר ארי עבדא הוירא במצרים ותישר ותעבד ית קיסמא הארץ:
13 חגא דמטותא תעבד לך שבעה יומין במכנשך מארץ וממצרתך:
14 ותחדי בחג אתה ובתך ועבדך ואמתא וליואח וגירא ויתמא וארמלתא די בקרנך:
15 שבעה יומין תיחוג קדם יין אלהך באתרא דיתרעי יהוה ארי יברכיך יין אלהך בכל עלתך ובכל עובדי ידך ותהי ברכא חדי:

* Non comedes in illo fermentum, septem diebus comedes in eo azyma, panem afflictionis, quoniam in velocitate egressi estis de Ægypto nocte, ut recordemini diei egressionis vestrae de terra Ægypti omnibus diebus vitæ vestrae.

* Non apparebit tibi fermentum in omnibus terminis tuis septem diebus, & non remanebit de carnibus quas sacrificaueritis vespere die primo usque mane. * Non poteris sacrificare Pascha in vllis urbium tuarum quas Dominus Deus tuus dat tibi.

* Sed in locum quæ elegerit Dominus Deus tuus, ut inuocetur nomen eius illic, sacrificabis Pascha vespere ad occasum Solis in tempore quo egressus es de terra Ægypti.

* Et coques & torrebis, & comedes in loco quæ elegerit Dominus Deus tuus eum, & auerteris mane, & proficisceris in domos tuas.

* Sex diebus comedes azyma, & die septima exitus festum Domino Deo tuo, non facies in eo omne opus præter quæ fient animæ.

* Septem hebdomadas integras numerabis tibi ipsi, cum inceperis tu falcem in messem, incipies numerare septem hebdomadas.

* Et facies festum hebdomadarum Domino Deo tuo, secundum quod potest manus tua, quæ dederit tibi, prout benedixit tibi Dominus Deus tuus.

* Et letaberis coram Domino Deo tuo, tu & filius tuus & filia tua, seruus tuus & ancilla tua, & Leuita qui in urbibus tuis, & aduena, & pupillus, & vidua quæ in vobis, in loco quem elegerit Dñs Deus tuus eum, ut inuocetur nomen eius illic. * Et recordaberis, quoniam seruus fuisti in terra Ægypti, & custodies & facies præcepta hæc.

* Solemnitatem tabernaculorum facies tibi septem dies, cum collegeris tu de area tua, & de torculari tuo. * Et letaberis in festo tuo, tu & filius tuus, & filia tua, seruus tuus & ancilla tua, & Leuita, & aduena, & pupillus, & vidua existens in urbibus tuis.

* Septem diebus festa celebrabis Domino Deo tuo in loco quem elegerit Dominus Deus tuus eum: si autem benedixerit tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis & in omni opere manuum tuarum, & eris letus.

3 * & φαγῇ ἐπ' αὐτῷ ζύμῳ, ἐπὶ αἱμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτῷ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθατε ἐξ αἰγύπτου νυκτὸς, ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τὴν ἐξορίας ὑμῶν ἐκ γῆς αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τὴν ζωὴν ὑμῶν.

4 * & κοίμηθῃ(εῖ)τε ζύμη ἐν πάσι τοῖς ὁρίοις τοῦ ἐπὶ αἱμέρας, & κοιμηθῇ(εῖ)τε ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ὁ κύριός σου δούσῃ(ε) τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τὸ πρωῒ.

5 * & δυνήσῃ δύσασαι τὸ πάχος ἐν ἐδεμῖα τῶν πόλεων τοῦ ὧν κύριός σου ὁ θεός σου δίδωσί σοι.

6 * ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ὁ κύριός σου ἐκλέξῃ κύριος ὁ θεός σου, & πικληθῇαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, δύσεις τὸ πάχος ἐσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῇ καιρῷ ᾗ ἐξῆλθες ἐκ γῆς αἰγύπτου.

7 * καὶ ἐψήσεις & ὀπήσεις, & φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ ᾗ ὁ κύριός σου ἐκλέξῃ κύριος ὁ θεός σου αὐτόν· καὶ ἀποσφαθήσῃ τὸ πρωῒ, καὶ ἀπελδύσῃ εἰς ὅν οἶκός σου.

8 * ἐξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, & τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξοδίου ἑορτὴν κυρίου τῷ θεῷ σου· & ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθῇ(εῖ) ψυχῇ.

9 * ἐπὶ ἐβδομάδας ὁλοκλήρεις ἐξαριθμήσεις σεαυτὰ, & ἐξαριθμήσεις σε δρέπανον ἐπ' αἶμην, ἀρξῇ ἐξαριθμεῖσθαι ἐπὶ ἐβδομάδας.

10 * καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἐβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καθ' ὅτι ἰχρύει ἡ χεὶρ σου, ὅσα δὴ δίδω(ε) σοι, καθ' ὅτι ἠυλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου.

11 * καὶ δὴ φραγθήσῃ ἐναντὶ κυρίου ὁ θεός σου σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, & ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, & ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ λαδίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσί σου, & ὁ πωροσλήλυτός, & ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἡ ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ ᾗ ὁ κύριός σου ἐκλέξῃ κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, & πικληθῇαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

12 * καὶ μνησθήσῃ, ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ φυλάξῃ, & ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας. * ἑορτὴν τῶν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτὰ ἐπὶ αἱμέρας, ἐν τῇ σὺναγωγῇ σου ἐκ τῆς

13 ἁλωνός σου, καὶ ἀπὸ τῆς λῆνός σου. * καὶ δὴ φραγθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, & ἡ παιδίσκη σου, & ὁ λαδίτης, & ὁ πωροσλήλυτος, & ὁ ὀρφανός, & ἡ χήρα

14 ἡ ἐν ταῖς πόλεσί σου. * ἐπὶ αἱμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾗ ὁ κύριός σου ἐκλέξῃ κύριος ὁ θεός σου αὐτόν· ἐδὴ δὴ διλογήσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσι τοῖς ἡμετέροις σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ δὴ φραγνόμενος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Non comedes cum eo fermentatum: septem diebus comedes cum eo azymum, panem afflictionis, quoniam festinanter egressus es de terra Ægypti, ut recordēris diei exitus tui de terra Ægypti omnibus diebus vitæ tuæ.

2 Et non apparebit tibi fermentatum in omni termino tuo septem diebus, neque remanebit de carne quam immolaueris vespere in die primo usque mane.

3 Non habebis potestatem immolandi Phasce in vna urbium tuarum quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

4 Sed in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitare faciat maiestatem suam in eo, ibi immolabis Phasce vespere ad occasum Solis in tempore quo egressus es de Ægypto.

5 Et coques illud, & comedes in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, & manē confurgens ibis in tabernacula tua.

6 Sex diebus comedes azymum, & in die septimo quia collecta est coram Domino Deo tuo, nullum opus facies in ea.

7 Septem hebdomadas numerabis tibi, à principio quo falce metitur manipulus eleuationis, incipies numerare septem hebdomadas.

8 Et celebrabis festum hebdomadarum coram Domino Deo tuo iuxta oblationem spontaneam manus tuæ quam dederis, sicut benedixerit tibi Dominus Deus tuus.

9 Et letaberis coram Domino Deo tuo, tu & filius tuus, & filia tua, & seruus tuus, & ancilla tua, & Leuita qui est in urbibus tuis, & peregrinus, & pupillus, & vidua qui sunt in medio tui in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut collocet ibi maiestatem suam.

10 Et recordaberis quod seruus fuisti in Ægypto, & custodies & facies mandata hæc.

11 Festum tabernaculorum facies tibi septem diebus, quando collegeris de area tua, & de torculari tuo.

12 Et letaberis in solennitate tua, tu & filius tuus, & filia tua, & seruus tuus, & ancilla tua, & Leuita, & peregrinus, & pupillus, & vidua, qui sunt in urbibus tuis.

13 Septem diebus celebrabis festa coram Domino Deo tuo, in loco quem elegerit Dominus, quoniam benedixit tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis & in omnibus operibus manus tuæ, & eris utique letus.

16 * שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני
יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם: * איש כמתנת ידו כבכרת יהוה
אלהיך אשר נתן לך:
17 * שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו
את העם משפט צדק: * לא תטרו משפט לא
רעיר פנים ולא תקח שחד כי רשע יעור עיני
חכמים ויסלף דברי צדיקים: * צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשה את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך: * לא תטע לך אשורה
כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
לך: * ולא תקים לך מצבה אשר שגא יהוה
אלהיך:

יז

1 * לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה
בזמנם כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
2 * כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה
את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: * וילך
ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או
לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי:
3 * והגר לך ושמעת ודרשה היטב והנה אמת נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: * והוצאת
את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו
את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או
את האשה וסקלתם באבנים ומתו: * על פי
שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת
על פי עד אחד:

תרגום אונקלוס

16 חלת זימנין בשתא יתחזק כל זכורך קדם ויאלהך באחרא דיתרעו בחגא דפסחא ובחגא דשבועות ובחגא דמטות ולא יתחזק קדם
17 זימנין ופסחא דחמני לך בכל קרנך דיי אלהך ויחב לך
18 גבר כמתנת ידיה כבכרתא דיי אלהך ויחב לך
19 לא תצלי דין לא תשתמודע אפיז ולא תקבל שוחדא ארי שוחדא מעור עיני חכמיך ומקלקל
20 קשטא קשטא תהי רדיף בדיל דתיחי ותירת ית ארעא דיי אלהך ויחב לך
21 לא תנצוב לך אשירת כל אילן
22 ולא תקים לך קמא דרתיק ויאלהך
1 לא תכוס קדם ויאלהך תור ואמר דיתי ביה מומא כל מדעם ביש ארי מרחק קדם ויאלהך הוא
2 ארי וישתכח בינך בחדא
3 ואזל ופלח לטעות עממיא וסגיד
4 ואתחנה לך ותשמע ותחבע ואור ותא קשטא בית פתגמא
5 ותפיק ית גברא ההוא או ית אתתא ההוא ועברו ית פתגמא בישא הרין לקרנך ית
6 על מימר הרין סהרין או חלתא סהרין ותקטל דתיב קטול לא ותקטל
7 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בזמנם כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא
8 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו
9 וילך ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי
10 והגר לך ושמעת ודרשה היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל
11 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו
12 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד
13 תרגום אונקלוס
14 חלת זימנין בשתא יתחזק כל זכורך קדם ויאלהך באחרא דיתרעו בחגא דפסחא ובחגא דשבועות ובחגא דמטות ולא יתחזק קדם
15 זימנין ופסחא דחמני לך בכל קרנך דיי אלהך ויחב לך
16 גבר כמתנת ידיה כבכרתא דיי אלהך ויחב לך
17 לא תצלי דין לא תשתמודע אפיז ולא תקבל שוחדא ארי שוחדא מעור עיני חכמיך ומקלקל
18 קשטא קשטא תהי רדיף בדיל דתיחי ותירת ית ארעא דיי אלהך ויחב לך
19 לא תנצוב לך אשירת כל אילן
20 ולא תקים לך קמא דרתיק ויאלהך
21 לא תכוס קדם ויאלהך תור ואמר דיתי ביה מומא כל מדעם ביש ארי מרחק קדם ויאלהך הוא
22 ארי וישתכח בינך בחדא
23 ואזל ופלח לטעות עממיא וסגיד
24 ואתחנה לך ותשמע ותחבע ואור ותא קשטא בית פתגמא
25 ותפיק ית גברא ההוא או ית אתתא ההוא ועברו ית פתגמא בישא הרין לקרנך ית
26 על מימר הרין סהרין או חלתא סהרין ותקטל דתיב קטול לא ותקטל
27 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בזמנם כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא
28 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו
29 וילך ויעבר אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי
30 והגר לך ושמעת ודרשה היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל
31 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו
32 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד

* Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum coram domino Deo tuo in loco quem elegerit Dominus, in solennitate azymorum, & in solennitate hebdomadarum, & in solennitate scenopægiæ. non apparebis coram Domino Deo tuo vacuus:

* Unusquisque secundum facultatem manuum vestrarum, iuxta benedictionem domini Dei tui, quam dedit tibi.

* Iudices & magistros constitues tibi in omnibus urbibus tuis, quas dominus Deus tuus dat tibi per tribus: & iudicabunt populum iudicium iustum:

* Non declinabunt iudicium iustum: non cognoscent personam, neque accipient munera. nam munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum.

* Iuste quod iustum est persequeris, ut uiuas, & ingressi possideatis terram, quam dominus Deus tuus dat tibi.

* Non plantabis tibi lucum. omne lignum apud altare domini Dei tui non facies tibi.

* Non constitues tibi statuam, quæ odit dominus Deus tuus.

CAP. XVII.

Non sacrificabis domino Deo tuo vitulum vel ouem in quo est in eo macula, omne verbum malum, quia abominatio domino Deo tuo est.

* Si autem repertus fuerit apud te in vna urbium tuarum quas dominus Deus tuus dat tibi, vir vel mulier qui faciat malum coram domino Deo tuo ut transgrediantur pactum illius:

* Et abeuntes seruiert diis alienis, & adorauerint eos, solem vel lunam, vel quodcunque quod ex ornatu celi, quæ non præcepi:

* Et nunciatum fuerit tibi: & audies & quæres vehementer, & ecce verè factum est verbum, perpetrata est abominatio hæc in Israël:

* Et educes hominem illum aut mulierem illam, qui fecerunt præceptum malum hoc, ad portam, & lapidabis eos in lapidibus, & morientur.

* In duobus testibus aut tribus testibus morietur: moriens non morietur in uno teste.

16 * τρεῖς καὶ ἑξῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁφείσεται πᾶν ἄνθρωπος ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃν ἀνέκλεξῃται κύριος ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἑβδομαδῶν, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ σκηνωπηγίας. ὅκ ὁφείσῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός.

17 * ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἃ ἐδώκε σοι.

18 * κριτὰς καὶ γραμματεῖς αὐτοὺς κατεστήσεις ἐαυτῶν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου, αἷς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατὰ φυλάς· καὶ κρινούσι τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν.

19 * ὅκ ἐκκλινούσι κρίσιν δικαίαν, ὅκ ἀπὸ γνώσεως περὶ σωπῶν, οὐδ' ἀλήθειαν δώρεται, καὶ ὅ δώρεται ἐκ τυφλοῦ ὀφθαλμοῦ σοφῶν, καὶ ὅ ἀίρει λόγους δικαίων.

20 * δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζητῇ, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσῃτε τὴν γῆν, ἃν κύριος ὁ θεός σας δίδωσί σοι.

21 * οὐ φυτεύσεις ἐαυτῶν ἄλσος· πᾶν ξύλον ὡς αὐτὸ τὸ θυσιάζηρον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ ποιήσεις ἐαυτῶν.

22 * οὐ στήσεις ἐαυτῶν στήλην, ἀλλ' ἐμίσησε κύριος ὁ θεός σου.

ιζ.

1 * Οὐ θύσεις κυρίῳ τὰ θεῶς σου μόσχον ἢ περὶ βῆτον, ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ῥήμα πονηρὸν, ὅτι ἐδέλυμα κυρίῳ τὰ θεῶς σου ἐστίν.

2 * ἐδὼ δὲ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν κύριος ὁ θεός σου διδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ποιήσῃ τὸ πονηρὸν ὃ ἐδύτη κυρίου τοῦ θεοῦ σου, παρελθὲν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

3 * καὶ ἀπελθόντες λατρεύσωσι θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῇ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ παντὶ τῷ ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἐπεσέταξα.

4 * καὶ ἀναγγελήσῃ, καὶ ἀκούσεις καὶ ζητήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥήμα, γεγῆνται τὰ ἐδέλυμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ.

5 * καὶ ὁρᾷς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, οἵτινες ἐποίησαν τὸ πρῶτον τὸ πονηρὸν τοῦτο, ἐπὶ τῇ πύλῃ, καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν.

6 * ἐπὶ δυσὶ μαρτυσὶν ἢ τεσσάρτοις μαρτυρῶσι δόξαι ἀναίται· ὁ ἀποθνήσκων ὅκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μαρτυρίᾳ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

16 Tribus vicibus in anno apparebunt omnes masculi tui coram domino Deo tuo in loco quem elegerit, in solennitate azymorum, & in solennitate hebdomadarum, & in solennitate tabernaculorum; & non apparebunt vacui coram Domino: 17 Sed unusquisque secundum donationem manus suæ, iuxta benedictionem Domini Dei tui quam dabit tibi. 18 Iudices & præfectos constitues tibi in omnibus ciuitatibus tuis, quas dominus Deus tuus dabit tibi per tribus tuas: & iudicabunt populum iudicio recto. 19 Non perueras iudicium: non accipies personam, nec recipies munera: quoniam munera excæcant oculos sapientum, & deprauant verba recta. 20 Quod iustum est & verum sequeris, ut viuas & possideas terram quam dominus Deus tuus dabit tibi. 21 Non plantabis tibi lucum & omnem arborem in latere altaris domini Dei tui quod facies tibi. 22 Et non eriges tibi statuam, quam odit dominus Deus tuus.

CAP. XVII.

Non immolabis coram domino Deo tuo bouem & agnum in quo est macula aut quippiam mali; quia abominatio est coram domino Deo tuo. Si inuentus fuerit in medio tui in vna urbium tuarum quam dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier qui fecerint quod malum est coram domino Deo tuo, ut transgrediantur pactum eius:

Et abierint & seruiert idolis populorum, & adorauerint ea, aut solem & lunam, aut omnem militiam celi quod non præcepi;

Et nunciatum fuerit tibi & audieris, inquires diligenter; & si verum & certum est verbum hoc, & facta est abominatio hæc in Israël:

Educes virum illum aut mulierem illam qui fecerunt abominationem hanc in vrbe tua, & lapidabis eos lapidibus, virum scilicet aut mulierem, & morientur.

Per dictum duorum testium aut trium testium occidatur qui reus est occisionis: non occidatur per dictum vnus testis.

7 * יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד
כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך:
8 * כי יפל א ממך דבר למשפט בין
דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
בשעריך וקמת עליה אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: * ובאת אל הכהנים
הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
9 * ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל
אשר יורה: * על פי התורה אשר יורה
ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור
מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:
10 * והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל
הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או
אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:
11 * וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד:
12 * כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת נשימה
עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:
13 * שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
אלהיך בזמקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:
14 * רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם
מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם
לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: * ולא ירבה
לו נשים ולא יסור לבבו ובסוף וזהב לא ירבה לו
מאד: * והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב
לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
הלויים:

7 * Manus testium prima interficiet eum, & manus reliqui populi extrema mittetur, vt auferas malum de medio tui.

8 * Si difficile & ambiguum apud te iudiciū esse prospexeris inter sanguinem & sanguinē, causam & causam, lepram & non lepram, & iudicum intra portas tuas videris verba variari, surge & ascende ad locum quem elegerit dominus Deus tuus:

9 * Veniesque ad sacerdotes Leuitici generis, & ad iudicem qui fuerit illo tempore, queresque ab eis, qui indicabunt tibi iudicij veritatem:

10 * Et facies quodcunque dixerint qui praesunt loco quem elegerit Dominus, & docuerint te

11 * Iuxta legem eius, sequerisque sententiam eorum, nec declinabis ad dexteram neque ad sinistram.

12 * Qui autem superbierit nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat domino Deo tuo, ex decreto iudicis morietur homo ille: & auferes malum de Israel.

13 * Cunctusque populus audiens timebit, vt nullus deinceps intumescat superbia.

14 * Cum ingressus fueris terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, & possederis eā, habitauerisque in illa: & dixeris, Constitutam super me regem, sicut habent omnes per circuitum nationes; * cum constitues quem dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum tuorum. Non poteris alterius gentis hominem regem facere, qui non sit frater tuus.

15 * Cumque fuerit constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec reducet populum in Aegyptum equitatus numero subleuatus, praefertim cum Dominus preceperit vobis, vt nequaquam amplius per eandem viā reuertamini.

16 * Non habebit vxores plurimas, quae alligant animum eius: neque argenti & auri im-

17 * mensa pondera. * Postquam autem sederit in folio regni sui, describet sibi Deuteronomium legis huius in volumine, accipiens exemplar a sacerdotibus Leuiticæ tribus:

תרגום אונקלוס

7 * ידא דסחרתא חחי ביה בקדמיתא למקטליה וידא דכל עמא ככתריהא ותפלי עבד דביש מבינך: *
8 * פתגמא לדינא בין דם לדם בין דין לדין ובין מכחש סגור למכחש סגור פתגמי פלוגת דינא בקרנך ותקים ותיסק לאתרא דיתרעי ויי אלהך ביה:
9 * ותיתי לור כהנא ליואי ולות דינא דיהי ביומא האינון ותתבע ויתוון לך ית פתגמא דדינא: * ותעבד על מסר פתגמא דיתוון לך
10 * על מימר אוריתא דילפונך ועל דינא דימרון לך תעבד לא תסטי מן
11 * וגברא דיעבד ברשע בדיל ולא לקבלא מן כהנא דקאיים לשמשא תמן קדם יי
12 * אלהך או מן דינא ויתקטל גברא ההוא ותפלי עבד דביש מישראל:
13 * וכל עמא ישמעון ויראון ולא ירשעון עוד:
14 * כי תבא לארעא דיי אלהך ויתרבה ויתחב בה ותימר אמיני עלי מלכא ככל עממיא די בסחרני:
15 * מנארה חמני עלך מלכא דיתרעי ויי אלהך ביה מגו אחך חמני עלך מלכא לית לך רשו למנאח עלך גבר נכרי ולא אחך הוא:
16 * לחוד לא יסגי ליה סוסון ולא יתיב ית עמא למצרים בדיל לאסנאח ליה סוסון ויי אמר לכון לא חסיפון למיתב באורחא תרין עוד:
17 * ולא יסגי ליה נשין ולא יטעי ליביה וכספא וזהבא לא יסגי ליה לחדא:
18 * ויתי כמחביה על כורמי מלכותיה ויכתוב ליה ית פתגמא אוריתא הרא על ספרא מן קדם כהנא ליואי:

* Et manus testium erit contra illum in primis 7
ut interficiat illum, & manus uniuersi populi in
ultimo: & auferetis malum ex vobis ipsis.

* Si autem impossibile sit verbum à te in iudicio 8
inter sanguinem & sanguinem, & inter iudicium
& iudicium, & inter lepram & lepram, & inter
controuersiam & controuersiam, & verba iudicij in
tribus tuis, & surgens ascendes ad locum quem
elegerit dominus Deus tuus ut inuocetur nomen
illius illic:

* Et venies ad sacerdotes Leuitas, & ad iudi- 9
cem qui fuerit in diebus illis, & querentes nuncia-
bunt tibi iudicium: * Et facies secundum ver- 10
bum quod nunciauerint tibi ex loco quem elegerit
dominus Deus tuus, & custodies valde, ut facias
secundum omnia quæ sancita fuerint tibi:

* Secundum legem & iuxta iudicium quod di- 11
xerint tibi, facies non declinabis à verbo quod nū-
ciauerint tibi ad dexteram neque ad sinistram.

* Et homo qui fecerit in superbia, ut non audiat 12
sacerdotem præsentem ad ministrandum in nomi-
ne domini Dei tui, & iudicis qui fuerit in diebus
illis, & morietur homo ille: & auferetis malum ex
Israel. * Et cunctus populus audiens, time- 13
bit: & non erit impius ultra.

* Si autem ingressus fueris in terram quam do- 14
minus Deus tuus dat tibi in possessionem, & posside-
ris eam, & habitaueris in ea, & dixeris, Consti-
tuam super me ipsum principem, sicut & reliquæ
gentes quæ in circuitu meo: * Constituens con- 15
stitues super te ipsum principem; quem elegerit do-
minus Deus tuus eum ex fratribus tuis constitues
super te ipsum principem. Non poteris constituere
super te ipsum hominem alienigenam, quoniam non
frater tuus est. * Veruntamen non multiplicabit 16
sibi equitatum, neque reducet populum in Ægyptum,
ut multiplicet sibi equitatum. At Dominus dixit
vobis: Non addetis reuerti via hac ultra.

* Et non multiplicabit sibi uxores, ut non alie- 17
netur eius cor: & argentum & aurum non mul-
tiplicabit sibi vehementer.

* Et erit quando sederit super solio principatus 18
sui, & scribet sibi Deuteronomium hoc in volumi-
ne à sacerdotibus Leuitarum:

7 * καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτῳ· ἀ-
νατῶσαι αὐτὸν, καὶ ἡ χεὶρ πάντος τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ· καὶ ἔξ-
αρῆτε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 * εἰ δὲ ἀδυνατήσῃ ῥῆμα ἀπὸ τοῦ ἐν κρίσει δυνάμεθον αἰ-
μα αἵματος, καὶ δυνάμεθον κρίσις κρίσεως, καὶ δυνάμεθον ἀ-
φῆ ἀφῆς, καὶ δυνάμεθον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα κρί-
σεως ἐν ταῖς πόλεσίν σου, καὶ δυνάσας δυνάσῃς εἰς τὸν τόπον ὃν
αὐ ἐκλέξῃ) κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ·

9 * καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ πρὸς τὸν
κριτὴν ὃς δὴ γῆται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητή-
σαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν·

10 * καὶ ποιήσῃς κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ δὴ δυνάμει λωσί σοι ἐκ τῶ-
που ὃ ἐν ἐκλέξει) κύριος ὁ θεός σου· καὶ φυλάξεις σφόδρα
ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα δὴ νομοθετήσῃ σοι·

11 * κατὰ τὸν νόμον ὃς κατὰ τὴν κρίσιν ἡ ἐπίταξις δὴ σοι ποιήσεις.
ὅτι ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος εἰ δὴ δυνάμει λωσί σοι δεξιὰ
12 οὐδ' ἀριστερά· * καὶ ὁ ἀνὴρ ὅς ἐστι ποιήσῃ ἐν τῷ ἐρη-
φανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακούειν τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς δὴ γῆται
ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθάνειται ὁ ἀνὴρ ὁ ἐκεῖ-
νος, καὶ ἔξαρῆτε τὸ πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ·

13 * καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ ὅτι ἀσεβή-
σαι τί·

14 * ἐὰν δὲ εἰσελθῇς εἰς τὴν γῆν, ἡν κύριος ὁ θεός σου δίδω-
σί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ'
αὐτῇ, καὶ εἴπῃς, κατέστησά ἐπ' ἐμαυτὸν ἀρχόντα, καὶ δὴ καὶ
ταῖς λοιπαῖς ἐθνεῖς τὰ κύκλω μου·

15 * καὶ διδῶν κατέστησας ἐπὶ σεαυτὸν ἀρχόντα, ὃν δὴ ἐκλέ-
ξῃ) κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου κατέστησας ἐ-
πὶ σεαυτὸν ἀρχόντα. οὐδ' ὑνῆσῃ κατέστησαι ἐπὶ σεαυτὸν δὴ
ἄνθρωπον ἄλλοτερον, ὅτι ὅτι ἀδελφός σου ἐστί·

16 * πληθύνῃς πληθυνεῖς ἐαυτὰ ἵππον, οὐδ' μὴ ἀποσρέψῃς τὸν
λαὸν εἰς ἄγρην, ὅπως πληθυνεῖς ἐαυτὰ ἵππον· ὁ δὲ κύριος εἶ-
πεν ὑμῖν, καὶ προσέθετε ἀποσρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἐπ·

17 * ὅτι πληθυνεῖς ἐαυτὰ ἵππους, ἵνα μὴ μετὰ σὴ αὐτῶν ἡ καρ-
δία· καὶ δούλῳ καὶ χερσὶν καὶ πληθυνεῖς ἐαυτὰ σφόδρα·

18 * καὶ ἔσται ὅτι δὴ κατισθῇ ἐπὶ τοῦ δίφρου τῆς δόξης αὐ-
τοῦ, καὶ γράψῃ ἐαυτὰ τὸ δούτερον ὅμιον τοῦ τοῦ βιβλίου πα-
ρὰ τῶν ἱερέων τῶν λαβιτῶν·

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Manus testium erit in eo primò, ut interficiant eum, & manus totius populi postea: & auferes facientem quod malum est de medio tui.
8 Si difficile fuerit tibi verbum iudicij inter sanguinem & sanguinem, inter causam & causam, & inter plagam lepræ & plagam lepræ, & fuerint verba iudicij discordantia in ciuitatibus tuis, confurges & ascendes in locum quem elegerit dominus Deus tuus:

9 Et venies ad sacerdotes Leuitas & ad iudices qui fuerint in diebus illis, & quæres ab eis, & nuntiabunt tibi verbum iudicij.
10 Et facies secundum præceptum & verbum quod nunciauerint tibi de loco illo quem elegerit Dominus: & custodies ut facias iuxta omnia quæ docuerint te:

11 Iuxta præceptum legis quod docuerint, & secundum iudicium quod dixerint tibi, facies non declinabis à verbo quod indicauerint tibi ad dexteram neque ad sinistram.
12 Vir autem qui malignè egerit, ut non obediat sacerdotibus qui stant ibi ut ministrent coram domino Deo tuo, aut iudici, occidetur vir ille: & auferes facientem malum de Israel.

13 Et omnis populus audient, & timebunt; & non agent impiè deinceps.
14 Quando ingressus fueris in terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, & possederis eam, & habitaueris in ea: & dixeris, Constituam super me regem, sicut omnes populi qui sunt in circuitu meo:

15 Constitue super te regem quem elegerit dominus Deus tuus, de medio fratrum tuorum con-stitues super te regem. non erit tibi licitum ut constituas super te virum extraneum, qui non sit frater tuus.
16 Veruntamen non multiplicet sibi equos, ut non reducat populum in Ægyptum ad multiplicandos sibi equos. & Dominus dixit vobis: Non reuertamini per viam istam amplius.

17 Et non multiplicet sibi uxores, ut non decipiatur cor eius: & argentum & aurum non multiplicet sibi nimis.
18 Et cum sederit in solio regni sui, scribat sibi exemplum legis huius in libro per sacer-
dotes & Leuitas.

19 * והיתה עמו וקרבתו בו כל ימי חייו למען ילמד
ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה
הזאת וארץ החקים האלה לעשתם:
20 * לבלתי רום לבבו מאהיו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל:

יח

* לא יהיה לכהנים הלויים
כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
ונחלתו יאכלון: * ונחלה לא יהיה לו בקרב
אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו:
* וזה יהיה משפט הכהנים מארץ העם
מארץ זבתי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן
הזרע והלחיים והקבה: * ראשית דגנך תירשך
ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: * כי בו בחר
יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם
יהוה הוא ובניו כל הימים: * וכי
יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר
שם ובא בכל ארץ נפשו אל המקום אשר
יבחר יהוה: * ושרת בשם יהוה אלהיו בכל
אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: * חלק כחלק
יאכלו לבד ממכרו על האבות:
* כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: * לא
ימצא בך מעביר בנו ובתו באשקם קסמים מעונן
ומנחש ומכשף: * וחבר חבר ושאל אוב וידעני
ודרש אל המתים: * כי תועבת יהוה כל עשה
אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש
אותם מפניך:

19 * Et habebit secum, legetque illud omni-
bus diebus vitæ suæ, vt discat timere dominum
Deum suum, & custodire verba & ceremonias
eius quæ in lege præcepta sunt.

20 * Nec eleuetur cor eius in superbiam super
fratres suos; neque declinet in partem dexte-
ram vel sinistram, vt longo tempore regnet
ipse & filij eius super Israel.

CAP. XVIII.

1 Non habebunt sacerdotes & Leuitæ, & om-
nes qui de eadem tribu sunt, partem & hereditatem cum reliquo populo Israel: quia sa-
crificia Domini & oblationes eius comedent.

2 * Et nihil aliud accipient de possessione fra-
trum suorum. Dominus enim ipse est heredi-
tas eorum, sicut locutus est illis.

3 * Hoc erit iudicium sacerdotum à popu-
lo, & ab his qui offerunt victimas, siue bouem
siue ouem immolauerint, dabunt sacerdoti ar-
mum ac ventriculum:

4 * Primitias frumenti, vini, & olei, & lana-
rum partem ex ouium tonsione.

5 * Ipsum enim elegit dominus Deus tuus
de cunctis tribubus tuis, vt stet & ministret
nomini domini Dei tui ipse & filij eius in sem-
piternum.

6 * Si exierit Leuitæ ex vna urbium tuarum
Bex omni Israel in qua habitat, & voluerit ve-
nire desiderans locum quem elegerit Dñs:

7 * Ministrabit in nomine domini Dei sui,
sicut omnes fratres eius Leuitæ qui stabunt
eo tempore coram Domino. * Partem ciborum
eandem accipiet quæ & ceteri, excepto eo quod
in vrbe sua ex paterna ei successione debetur.

9 * Quando ingressus fueris terram quam dñs
Deus tuus dabit tibi, caue ne imitari velis ab-
ominationes illarum gentium: * nec inueniatur
in te qui lustret filium suum aut filiam ducens
per ignem, aut qui ariolos sciscitetur, aut ob-
seruet somnia atque auguria, nesit maleficus,

11 * nec incantator, neq; phytones consulat, nec
diuinos, & querat à mortuis veritatem. * Om-
nia enim hæc abominatur Dominus: & propter
istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo.

תרגום אונקלוס

19 ויהי עימיה ויהי קרובו ביה כל יומי חייו בדיל דילף למרחק קדם יי אלהיה למישר ית כל פתגמי אוריתא דדא וית קיטא האלין למעבדהו:
20 בדיל דלא ירים לביה מאחותי ובדיל דלא למסטי מן חפקדתא לימינא ולשמאלא בדיל דיורך יומין על מלכותיה הוא ובנותי בגו ישראל:

יח

1 לא יהי לכהנא לינאי כל שבטא דלוי חלק ואחסנא עם ישראל קרבנא דיי ואחסנתיה
2 ואחסנא לא יהי ליה בגו אחותי מתנן דיהב ליה יי אינון אחסנתיה כמא דמליל ליה: 3 ודין יהי דחוי לכהנא מן עמא מן
4 ריש עיבורך חמרך ומשחך וריש גינת ענך תתן ליה: 5 וארי ייתי לינא מחרא מן קרנך מכל
6 וישמש בשמא דיי אלהיה ככל אחותי לינאי דמשמשין חסן קדם
7 ארי את עליל לארעא דיי אלהך יתיב לך לא תילף
8 חולק כחולק ייכלון בר ממשרתא דיתי בשבתא דכן אתקינו אבתא: 9 ארי את עליל לארעא דיי אלהך יתיב לך לא תילף
10 לא ישתכח בך מעבר בריה וברתיה בנורא קסמין מענן ומנחש וחרש: 11 ורשין
12 ארי מרחק קדם יי כל עבד אילין ובדיל חועיבתא האלין יי אלהך חמרך

* Et erit secum, & leget in illo omnibus diebus vite sue, ut discat timere dominum Deum suum, custodire omnia præcepta hæc, & iustificationes has facere:

* Ut non eleuetur cor eius à fratribus suis, ut non transgrediatur à præceptis ad dexteram vel ad sinistram, ut longæuius sit super principatu suo, ipse & filij eius in filiis Israel.

CAP. XVIII.

Non est sacerdotibus Leuitis toti tribui Leui pars neque hereditas cum Israel: oblationes Domini possessio eorum; comedent eas.

* Possessio autem non erit ei in fratribus eius: Dominus ipse possessio eius, secundum quod dixit ei.

* Et hoc iudicium sacerdotum quæ à populo à sacrificantibus sacrificia, siue vitulum siue ouem, & dabit sacerdoti armum & maxillas & ventriculum; * Et primitias frumenti tui & vini tui, & olei tui, & primitias lanarum ouium tuarum dabis ei:

* Quoniam eum elegit dominus Deus tuus ex cunctis tribubus tuis, ut assistat coram domino Deo tuo, ad ministrandum in nomine Domini, ipse & filij eius omnibus diebus.

* Si autem aduenerit Leuita ex vna urbium vestrarum ex omnibus filiis Israel, ubi ipse habitat, secundum quod desiderat anima eius in locum, quæ elegerit Dominus: * Et ministrabit nomini domini Dei sui, sicut omnes fratres eius Leuitæ astantes illi coram Domino:

* Partem diuisam comedet, præter venditionem suam quæ est secundum familiam.

* Si autem ingressus fueris in terram quam dominus Deus tuus dat tibi, non discas facere secundum abominationes gentium illarum. * Non inuenietur in te qui lustret filium suum vel filiam suam in igne, vaticinans vaticinium, & qui verba obseruet, & ariolos qui sciscitetur, veneficus;

* Incantans incantationem, ventriloquus, & qui monstra considerat, querens à mortuis:

* Est enim abominatio domino Deo tuo omnis faciens hæc. causa enim abominationum harum Dominus Deus tuus delebit eos à facie tua.

* καὶ ἔσαι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσῃ ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ, φυλάσσει δὲ πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταύτα ποιεῖν.

* ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παρὰ τὸν νόμον δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, ὅπως δὲ μακροχρόνιος ᾖ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

ἡ.

* Οὐκ ἔστι τοῖς ἱεροῦσι τοῖς λουῖταις ὅλη φυλὴ λουὶ μερὶς οὐδ' κληρὸς μὲν Ἰσραὴλ· καρπώματα κυρίου ὁ κληρὸς αὐτῶν, φάγονται αὐτά.

* κληρὸς δ' οὐκ ἔστι αὐτῶν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, κύριος αὐτῶν κληρὸς αὐτοῦ, κατ' ὅτι εἶπεν αὐτῷ.

* καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ πρὸς τὸ λαὸν πρὸς τῶν θυόντων τὰς θυσίας, ἐδύ τε μόσχον, ἐδύ τε περὶ βότανον, καὶ δώσει τὰ ἱερεῖ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνα καὶ τὸ εὔσθρον.

* καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, καὶ τὴν ἀπ' ἀρχῆς τῶν κουρῶν τῶν περὶ βότανον σου δώσεις αὐτῷ. * ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, πρὸς τὴν ἐνδοτίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας.

* ἐδύ δ' ὁ πρὸς ἀρχὴν ὁ λουῖτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃς αὐτὸς παροικεῖ, καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον, ὃν αὐτὸς ἐκλέξῃ κύριος.

* καὶ λειτουργήσει τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὡς περ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ λουῖται παρεσηκότες ἐκείνῳ ἐναντι κυρίου. * μερίδα μεμερικυμένη φάγεται, πλὴν τῆς προέσεως αὐτοῦ τῆς καὶ πατρῆας.

* ἐδύ δ' εἰσελθὼν εἰς τὴν γῆν σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ μαθήσῃ ποιεῖν καὶ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων.

* οὐχ ὀρέσῃ ἐν σοὶ θεοκαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντὸς μαντεῖαν, καὶ κληρονομίαν, καὶ οἰωνίζοντος, φαρμακός, * ἐπ' αὐτῶν ἐπαοιδὴν, ἐξασέμντος, καὶ τερατοκόπος, ἐπερωτῶν ὅτι νεκρός.

* ἐστὶ γὰρ βδελύγμα κυρίου τὸ θεῶ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα. ἐνεκα γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ὁ θεός σου ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et erit cum eo, & leget in eo omnibus diebus vite sue, ut discat timere coram domino Deo suo, ut custodiat omnia verba legis huius & mandata hæc, ut faciat ea.

* Ut non eleuetur cor eius super fratres suos: nec declinet à præcepto Domini ad dexteram nec ad sinistram, ut longo tempore sit in regno suo ipse & filij eius in medio Israel.

CAP. XVIII.

Non erit sacerdotibus & Leuitis & omni tribui Leui pars & hereditas cum Israel: oblationes Domini & hereditatem eius comedent.

* Et hereditas non erit ei in medio fratrum suorum: munera quæ dedit ei Dominus, sunt hereditas eius, sicut locutus est ei.

* Et hoc est quod pertinet sacerdotibus à populo ab immolantibus victimam, siue bouem siue agnum, dabunt sacerdoti brachium, & maxillam & ventriculum.

* Primitias frumenti tui, & vini tui, & olei tui, & primitias velleris ouium tuarum dabis ei.

* Quoniam illum elegit dominus Deus tuus ex omnibus tribubus tuis, ut ipse & filij eius stent & ministrent in nomine Domini omnibus diebus.

* Si autem venerit Leuita ex vna urbium tuarum ex omni Israel in qua habitat, & venerit cum omni desiderio animæ suæ ad locum quem elegerit Dominus;

* Ministrabit in nomine domini Dei sui, sicut omnes fratres eius Leuitæ qui ministrant ibi coram Domino:

* Partem ciborum comedet sicut & cæteri, præter id quod per vices sabbati ei venerit sicut patres constituerunt.

* Quando ingressus fueris terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, non discas facere iuxta abominationes populorum illorum.

* Non inueniatur in te transferens filium suum aut filiam suam per ignem, aut qui diuinet diuinationes, aut qui obseruet horas & auguria, nec maleficus:

* Neque incantator, neque qui consulat phytionem & ariolum, neque qui requirat aliquid à mortuis.

* Quoniam detestabilis est coram Domino omnis qui facit hæc: & propter abominationes istas dominus Deus tuus eiiciet illos à facie tua.

13 * תמים תהיה עם יהוה אלהיך: * כי הגוים
14 האלה אשר אתה יורש אותם אל-מעננים
ואל-קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
15 אלהיך: * נביא מקרבך מאחריך כמני יקים
16 לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: * ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל
לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת-
האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות:
17 * ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו:
18 * נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו:
19 * והיה האיש אשר לא ישמע אל-דברי אשר
20 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: * אך הנביא
אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו
לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא
21 ההוא: * וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר
22 אשר לא דברו יהוה: * אשר ידבר הנביא
בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר
אשר לא דברו יהוה בודון דברו הנביא לא תגור
ממנו:

יט

* כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
ובבתיהם: * שלוש ערים תבדיל לך בתוך
ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
* תבין לך הדרך ושלשת ארצ גבול ארצך אשר
ינחיל לך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח:
* וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יברא
את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל
שלשם:

תרגום אונקלוס

13 * שלים תהי ברחלחא דיי אלהך: * ארי עממא האלין דאת ירית יהוה מן מענניא ומן קסמא שמעון ואת לא כן יחב
14 נביא מבינך מאחך דכתי יקים לך יי אלהך מניה תקבלון: * ככל דשאלתא מן קדם יי אלהך בחרב ביוםא
15 דקהל לא מימר לא אסף למשמע ית קל מימר דיי אלהי וית אשתא רבתא דלא אחזי עוד ולא אמות: * ואמר יי לי אתקינו
16 דמליל: * נביא אקים להון מגו אחיהון דכותך ואתן פתגמי נביאותי בפומיה וימליל עמהון ית כל דאפקדיניה: * ויהי גברא
17 דלא יקבל מן פתגמי דימליל בשמי ממרי יתבע מיניה: * ברם נביא דירשע למלא פתגמא בשמי ית דלא פקדניה למלא ודי מליל בשום
18 שער עממא ויהקטל נביא ההוא: * וארי תאמר בלבך איכרין נידע ית פתגמא דלא מליליה יי: * די מליל נביא בשמא דיי ודלא
19 ית פתגמא ולא יתקיים הוא פתגמא דלא מליליה יי ברשע מליליה נביא לא תדחל מיניה:

יט

1 * ארי ושתיו יי אלהך ית עממא דיי אלהך יחב לך ית ארעהון ותרמינן ויתב בקרניהון ובבתיהון:
* חלח קרוין תפריש לך בגו ארעך דיי אלהך יחב לך למירתה: * תתקין לך אורחא ותתלית ית חחום ארעך דיתסנינך יי אלהך
2 * ודין פתגם קטולא דיעורוק לתמן ויתקיים דקטול ית חבריה בלא מדעיה והוא לא סני ליה
3 * מאמליל ומדקמותי:

13 * Perfectus eris & absque macula cum do-
14 mino Deo tuo. * Gentes istæ quarum pos-
sides terram, augures & diuinos audiunt: tu
autem à domino Deo tuo aliter institutus es.
15 * Prophetam de gente tua & de fratribus
tuis, sicut me, suscitabit tibi dominus Deus
16 tuus: ipsum audies. * Vt petisti à domino
Deo tuo in Oreb, quando concio congregata
est, atque dixisti: Ultrà non audiam vocem
domini Dei mei; & ignem hunc maximum
17 amplius non videbo, ne moriar. * Et ait Do-
minus mihi: Bene omnia sunt locuti.
18 * Prophetam suscitabo eis de medio fra-
trum suorum, similem tui: & ponam verba
D mea in ore eius, loqueturque ad eos omnia
quæ præcepero illi.
19 * Qui autem verba eius quæ loquetur in
nomine meo audire noluerit, ego ultor existã.
20 * Propheta autem qui arrogantia depraua-
tus voluerit loqui in nomine meo, quæ ego
non præcepi illi ut diceret, aut ex nomine a-
lienorum deorum, interficietur.
21 * Quod si tacita cogitatione responderis:
Quomodo possum intelligere verbum quod
Dominus non est locutus? hoc habebis signũ:
22 * Quod in nomine Domini Propheta ille
prædixerit, & non euenerit, hoc Dominus nõ
est locutus: sed per tumore animi sui Prophe-
ta confinxit; & idcirco non timebis eum.

CAP. XIX.

1 C Vm disperdiderit dominus Deus tuus ge-
tes, quarum tibi traditurus est terram, &
possederis eam, habitauerisque in vrbibus e-
2 ius & in ædibus; * Tres ciuitates separabis
tibi in medio terre quam dominus Deus tuus
dabit tibi in possessionem:
3 * Sternes diligenter viam, & in tres equali-
ter partes totam terræ tuæ prouinciam diui-
des, ut habeat è vicino qui propter homici-
dium profugus est, quò possit euadere.
4 * Hæc erit lex homicidæ fugietis, cuius vi-
ta seruanda est: qui percusserit proximum
suũ nesciens, & qui heri & nudiustertius nul-
lum contra eum odium habuisse cõprobat.

* Perfectus eris coram domino Deo tuo.
 * Nam gentes hæ, quos tu possides eos, hi diuina-
 tiones & uaticinia audient. tibi autem non sic de-
 dit dominus Deus tuus.

* Prophetam ex fratribus tuis, ut me, suscita-
 bit tibi dominus Deus tuus. ipsum audietis:

* Juxta omnia quæcunque petisti à domino Deo
 tuo in Ore die congregationis, dicentes: Non adij-
 ciemus audire vocem domini Dei nostri, & ignem
 magnum hunc non uidebimus ultra, neque mo-
 riamur.

* Et dixit Dominus ad me: Rectè omnia quæcun-
 que locuti sunt.

* Prophetam suscitabo eis de medio fratrum eo-
 rum, sicut te: & dabo verbum meum in ore eius, et
 loquetur eis secundum quod precipiam ei.

* Et homo qui non audierit uerba eius, quæ lo-
 quetur Propheta in nomine meo, ego uiscer de eo.

* Verum Propheta qui impius fuerit, ut loqua-
 tur uerbum in nomine meo, quod non precepi ei ut
 loqueretur, & qui locutus fuerit in nomine deorum
 alienorum, morietur Propheta ille.

* Si autem dixeris in corde tuo: Quomodo co-
 gnoscemus uerbum quod non locutus est Domi-
 nus?

* Quæcunque locutus fuerit Propheta in nomi-
 ne Domini, & non factum fuerit uerbum, & non
 euenerit hoc uerbum, non locutus est Dominus: in
 impietate locutus est Propheta: non abstinebitis
 ab eo.

CAP. XIX.

SI autem disperdiderit dominus Deus tuus gen-
 tes, quas Deus tuus dat tibi terram earum, &
 possederis eos, & habitaueris in urbibus eorum,
 & in ædibus eorum:

* Tres urbes separabis tibi in medio terræ tuæ,
 quam dominus Deus tuus dat tibi.

* Coniecta tibi uiam, & trifariam diuides ter-
 minos terræ tuæ, quam diuidit tibi dominus Deus
 tuus: & erit refugium illi omni homicidæ.

* Hæc autem erit lex homicidæ, qui fugerit il-
 luc, & uiuet, qui percusserit proximum suum in-
 uoluntariè, & hic non odio habens eum ante heri
 & ante tertium:

* τέλει ἐσὶ ἐν δουτίῳ κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

* Ταῦτα γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ κατεκληρονομήσεις αὐτῶν, οὗτοι
 κληρονομοῦν καὶ μετὰ τῶν ἀκέραιων σου. σοὶ δὲ οὐχ ἔτι εἰς ἔθνη
 κύριος ὁ θεός σου.

* παροφῆται ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ὡς ἐμέ, ἀναστήσει σου
 κύριος ὁ θεός σου· αὐτὸς ἀκέραιός ἐστι· καὶ πάντα ὅσα ἡτοίμα-
 σάν σου, κύριος ὁ θεός σου ἐν χωρὶς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκκλησίας, λέγον-
 τες, & παροφῆται ἀκέραια τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, &
 τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο σὺ οὐ φοβέσθαι ἐπὶ, οὐδὲ μὴ ἀποθανῶμεν.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, ὁρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν·

* παροφῆται ἀναστήσει αὐτοῖς ἐκ μέσων τῶν ἀδελφῶν αὐ-
 τῶν ὡς ἐγώ· καὶ δώσω τὸ ῥῆμα μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ
 λαλήσει αὐτοῖς κατὰ ὅτι ἐντέλλωμαι αὐτοῖς.

* καὶ ὁ ἀνθρώπος ὃς ἀντὶ ἀκέραια τῶν λόγων αὐτοῦ, ὅσα ἀν-
 λαλήσει ὁ παροφῆτης ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ.

* πλὴν ὁ παροφῆτης ὃς ἀντὶ ἀσεβήσῃ λαλήσῃ ῥῆμα ἐπὶ
 τῷ ὀνόματί μου, ὃ ἐπεσέταξα αὐτῷ λαλήσαι, & ὃς ἀντὶ λα-
 λήσῃ ἐπὶ ὀνόματι θεῶν ἑτέρων, ἀποθανεῖται ὁ παροφῆτης ἐ-
 κείνου.

* εἰ δὲ λέγῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα
 ὃ σὺ ἐλάλησες κύριος;

* ὅσα ἀντὶ λαλήσῃ ὁ παροφῆτης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ
 μὴ γῆνηται τὸ ῥῆμα, καὶ μὴ συμβῇ τοῦτο τὸ ῥῆμα, σὺ ἐλά-
 λησες κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ παροφῆτης, σὺ ἀφέ-
 ξεσθε ἀπὸ αὐτοῦ.

19.

* Εὐδὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου ταῖς ἔθνη, ἃ ὁ θεός
 σου δίδωσι σοὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ κατεκληρονομήσεις αὐ-
 τῶν, καὶ κατοικήσεις ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἰκοῖς
 αὐτῶν.

* πρὸς πόλεις διασελεύς σε αὐτὰ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἥς
 κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σοι.

* εὐχασαί σοι τὴν ὁδόν, καὶ τρυφεύεις ταῖς ὁρίαις τῆς γῆς
 σου, καὶ καταμερίζεις σοι κύριος ὁ θεός σου, καὶ εἶσαι καταφυ-
 γὴ ἐκείνῳ τῷ φονεῖ.

* τοῦτο δὲ εἶσαι τὸ παράγαγμα τοῦ φονεῦ, ὃ ἀντὶ φύ-
 γῃ ἐκεῖ, καὶ ζήσεται, ὃς ἀντὶ πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀκου-
 σίως, καὶ εἴπῃ οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸς τῆς ἐχθρῆς καὶ πρὸς τῆς
 τρίτης.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

13 Perfectus eris in timore domini Dei tui:

14 tem non sic instituit dominus Deus tuus.

15 tuus, illi obedietis.

16 Iuxta omnia quæ petisti à facie domini Dei tui in Ore in die congregationis, dicens: Non addam audi-

17 re vocem uerbi domini Dei mei, & ignem magnum hunc non uidebo amplius, ne moriar.

18 Et ait Dominus mihi: Rectè

19 locuti sunt.

20 Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum, sicut tu es: & dabo uerba prophetiæ meæ in ore eius, & lo-

21 quetur cum eis omnia quæ præcepero illi.

22 verbum meum exquiret ab eo.

23 Et si aliquis uir non obedierit uerbis meis quæ locutus fuerit in nomine meo,

24 Prophetam autem qui impiè egerit ut loquatur uerbum in nomine meo, quod non præ-

25 cepi ei ut loqueretur, & qui locutus fuerit in nomine idolorum populorum, occidatur propheta ille.

26 Et si dixeris in corde

27 tuo: Quomodo sciemus uerbum quod non locutus est Dominus?

28 Prophetam qui locutus fuerit uerbum in nomine Domini, & non

29 euenerit neque firmatum fuerit, hoc est uerbum quod Dominus non est locutus; sed impiè locutus est illud Propheta: non timeatis eum.

CAP. XIX.

CVm autem disperdiderit dominus Deus tuus gentes quarum terram dabit tibi, & possederis eam, & habitaueris in urbibus earum, & in domi-

bus earum;

* Tres ciuitates separabis tibi in medio terræ tuæ, quam dominus Deus tuus dabit tibi ut possideas eam:

* Et sternes tibi uiam, & in tres partes diuides terminum terræ tuæ, quam dominus Deus tuus possidere te faciet: & erunt ut fugiat illuc

homicida.

* Et hæc erit lex homicidæ qui fugiet illuc ut uiuat, qui occiderit proximum suum nesciens: & ipse non erat inimi-

cus eius heri & nudiustertius.

* ואשר יבא ארצהו ביער לחטב עצים ונדחה
ידו בגרון לכוף העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא
ארצהו ומרת הוא ינוס אל אחת הערים
האלה וחי: * פן ירדה גאל הדם אחרי הרצח
כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש
ולא אין משפט מור כי לא שגא הוא לו מתמל
שלשום: * על בן אנכי מצוך לאמר שלש
ערים תבדיל לך: * ואם ירחיב יהודה
אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך ונתן לך
את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך:
* כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהודה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד
שלש ערים על השלש האלה: * ולא ישפך
דם נקי בקרב ארצך אשר יהיה אלהיך נתן לך
נחלה והיה עליך דמים: * וכי
יהיה איש שגא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו
נפש ומרת ונס אל אחת הערים האלה:
* ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו
ביד גאל הדם ומרת: * לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך:
* לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
אשר תנחל בארץ אשר יהיה אלהיך נתן לך לרשתה:
* לא יקום עד אחד באיש לכל
עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי
שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר:
* כי יקום עד חמש באיש לענוה בו סרה:
* ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני
יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
ההם:

* Sed abiisse cum eo simpliciter in syluam
ad ligna cædenda, & in succisione lignorum
securis fugerit manu, ferrumque lapsus de
manubrio amicum eius percusserit & occide-
rit, hic ad vnam supradictarum urbium con-
fugiet, & viuet: * Ne forsitan proximus eius,
cuius effusus est sanguis, dolore stimulatus,
persequatur & apprehendat eum si longior
via fuerit, & percutiat animam eius qui non
est reus mortis: quia nullū contra eū qui oc-
census est, odiū prius habuisse monstratur. * Id-
circo præcipio tibi, vt tres ciuitates equales in-
tra se spatij diuidas. * Cum autem dilatauerit
C dominus Deus tuus terminos tuos, sicut iura-
uit patribus tuis, & dederit tibi cunctam ter-
ram quam eis pollicitus est: * Si tamen custo-
dieris mandata eius, & feceris quæ hodie præ-
cipio tibi, vt diligas dominum Deum tuum,
& ambules in viis eius omni tempore, addes
tibi tres alias ciuitates, & supradictarum triū
urbium numerum duplicabis: * Vt non effun-
datur sanguis innoxius in medio terræ quam
dominus Deus tuus dabit tibi possidendam,
ne sis sanguinis reus. * Si quis autem odio ha-
bens proximum, insidiatus fuerit vitæ eius,
furgensque percusserit illum, & mortuus fue-
rit, fugeritque ad vnam de supradictis vrbi-
bus: * Mittent seniores ciuitatis illius, &
arripiant eum de loco effugij, tradentque in
manu proximi cuius sanguis effusus est, &
moriatur. * Non misereberis eius: & au-
feres noxium sanguinem de Israel, vt bene sit
tibi. * Non assumes & transferes terminos
D proximi tui, quos fixerunt priores in posses-
sione tua, quam dominus Deus tuus dabit ti-
bi in terram quam acceperis possidendam.
* Non stabit testis vnus contra aliquem,
quicquid illud peccati & facinoris fuerit: sed
in ore duorum aut trium testium stabit om-
ne verbum. * Si steterit testis mendax con-
tra hominem accusans eum præuaricationis,
* Stabunt ambo quorum causa est ante
Dominum in conspectu sacerdotum & iudi-
cum qui fuerint in diebus illis.

תרגום אונקלוס

* וייעזול עם חבריה בחדשא למיקץ אעין ותחמרג ידיו בברזל למקצי אע"א וישחלוף ברזל מן אע"א וישכח ית חבריה וימות הוא
ועירוק לחרא מן קרנא הארץ ותקיים: *
נפש וליה לית חובה דין דקטול ארי לא סגי הוא ליה מאחמלי ומדקמחתי: *
ואם יפתי וי אלחך יתחומך כמא דקיים לאבחתך ויחז לך ית כל ארעא דמליל למתן לאבחתך: *
למיעבדה דאנא מפקד לך יומא דין למרחם ית יי אלחך ולמחך באורחך דתקנן קדמוהי כל יומא ותוסף לך עוד חלת קרוין על חלת אילין: *
ולא ישפך דם זכאי בגו ארעך דיי אלחך יתיב לך אחסנא ויחי עלך חובה דין דקטול: *
ויקום עלוהי ויקטלינה נפש וימרת ויערוק לחרא מן קרנא הארץ: *
בני גאל דמא וימרת: * לא תחוס עינך עלוהי ותפלי אשרי דם זכאי מישראל ויטב לך: *
דחברך דחומי קדמאי באחסנך דתחסינ בארעא דיי אלחך יתיב לך למירסה: *
עניין ולכל חובין בכל חטא דחסי על מימר תרין סהדין או על מימר תלתא סהדין ותקיים פתגמא: *
סהדין שקר בגבר לאסתרא ביה ססנא: *
קיומיא תאנח:

* Et qui intrauerit cum proximo suo in syluam ad congreganda ligna, et percussa fuerit manus eius securi scindentis lignum, & excidens ferrum à ligno percusserit proximum, & mortuus fuerit, hic confugiet in vnam urbium harum, & uiuet:

* Ut non persequens propinquus sanguine post homicidam, quoniam inflammatus est corde suo, & apprehendat eum, si longior fuerit uia, & percutiat eius animam, & moriatur. & huic non est iudicium mortis; quoniam non odio habens erat illum ante heri & ante tertium.

* Propter hoc ego tibi præcipio uerbum hoc, dicens: Tres urbes diuides tibi.

* Si autem dilatauerit dominus Deus tuus terminos tuos, quemadmodum iurauit patribus tuis, & dederit tibi Dominus cunctam terram quam dixit Dominus se daturum patribus tuis: * Si audieris ut facias omnia præcepta hæc, quæ ego præcipio tibi hodie, ut diligas dominum Deum tuum, ut ambules in omnibus uis eius omnibus diebus, & addes tibi adhuc tres ciuitates ad tres istas.

* Et non effundetur sanguis innoxius super terram, quam dominus Deus tuus dat tibi in possessionem, & non erit in te sanguinis reus.

* Si autem fuerit homo odio habens proximum suum, & insidians illi, & insurrexerit contra illum, & percusserit eius animam, & mortuus fuerit, & fugerit ad vnam urbium istarum:

* Et accipient eum illinc, & tradent illum in manus propinquo sanguine, & morietur.

* Non parcat oculus tuus super eum: et purgabis sanguinem innoxium ex Israel, & bene tibi erit.

* Non commouebis terminos proximi tui, quos fixerunt priores te in possessione tua, quam possedisti in terra quam dñs Deus tuus dat tibi in possessionem. * Non stabit testis vnus ad testificandum

contra hominem secundum omne facinus, & secundum omne peccatum, & secundum omne delictum quod peccauerit. in ore duorum testium et in ore trium testium stabit omne uerbum. * Si autem steterit testis iniustus contra hominem, accusans eum impietatis:

* Et stabunt duo homines, quibus est ipsis controuersia coram Domino, & coram sacerdotibus, et coram iudicibus qui fuerint in diebus illis:

5 * καὶ ὅς αὖ εἰσέλθῃ μὲν πλῆσιον αὐτοῦ εἰς τὸν δρυμόν συναγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκερυνθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ πεσὼν τὸ σιδήρεον ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἰσχύῃ τοῦ πλῆσιον, & ἀποθανῇ, ὅς τε καὶ φθόγγος εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, & ζή(ε). * ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχισίων τοῦ αἵματος ὁπίσω τοῦ φονδύσαντος, ὅτι παρὰ τὴν ἐρμηνείαν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, ἐδὼ μακροτέρᾳ ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτὸν τὴν ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ. καὶ τούτῳ ὅτι ἐστὶ κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν αὐτὸν παρὰ τῆς ἐχθρῆς καὶ παρὰ τῆς τρίτης.

7 * διὰ τοῦτο ἐγὼ οἱ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων, τρεῖς πόλεις διασελεῖς σεαυτῷ.

8 * ἐὰν ᾗ ἐμπλατυνῇ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὅρια σου, ὃν τρόπον ὡμοσε τοῖς πατέράσι σου, καὶ δὲ οἱ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς εἶπε κύριος δοῦναι τοῖς πατέράσι σου.

9 * ἐὰν εἰσακτάς τις ποιῇ πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, αἷς ἐγὼ ἐντέλλομαι οἱ σήμερον, ἀγαπᾷ κύριον τὸν θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ παρὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐπὶ τρεῖς πόλεις παρὰ τὰς τρεῖς ταύτας.

10 * καὶ ὅς ἐκ κεκοιμήσετο αἷμα ἀναιτίον ἐπὶ τὴν γῆν, ἢ ἐκ κεκοιμήσετο ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, & ὅς ἐστι ἐν οἱ αἵματι ἐκχοχλός.

11 * ἐὰν ᾗ γῆραι δὲ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλῆσιον αὐτοῦ, καὶ ἐνεδρεύων αὐτὸν, καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτὸν, καὶ πατάξῃ αὐτὸν τὴν ψυχὴν, & ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων. * καὶ λήψον αὐτὸν ἐκεῖθεν, & παρὰ τὴν ἐρμηνείαν αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἀγχισίου τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθάνετω.

12 * οὐ φείσεται ὁ φθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καταριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναιτίον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ δὲ οἱ ἐστὶ.

13 * οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλῆσιον σου, ἀἴρησαν ὁ πατήρ σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου, ὡς κατεκληρονόμησας ἐν τῇ γῇ ὡς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

14 * ὅς ἐμυθήσῃ μάρτυς εἰς μαρτυρήσασιν καὶ ἀνθρώπου καὶ πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ καὶ πᾶν ἁμαρτήμα, καὶ καὶ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ὡς ἁμαρτή. ἐπὶ φόματος δύο μαρτύρων, καὶ ἐπὶ φόματος τριῶν μαρτύρων σταθή(ε) τὸ ῥῆμα.

15 * ἐδὼ ᾗ κατὰ τὴν μάρτυς ἀδικῇ καὶ ἀνθρώπου, κατὰ λέγων αὐτὸν ἀσέβειαν.

16 * καὶ σῴζονται ὁ δύο ἄνθρωποι, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἐναντι κυρίου, καὶ ἐναντι τῶν ἱερέων, καὶ ἐναντι τῶν κριτῶν, οἱ αὖ ὅσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

1 Et qui ingressus fuerit cum proximo suo in syluam ut succidat ligna, & ferrum fugerit manum eius succidendo ligna, & elapsus fuerit ferrum de manubrio, & inuenerit proximum eius, & mortuus fuerit, ille fugiat ad vnam urbium istarum, & uiuet: Ne forte persequatur propinquus sanguinis homicidam, cum incaluerit cor eius, & apprehendat eum, si longa fuerit uia, & occidat animam eius, qui non est reus iudicij mortis: quoniam non oderat illum ab heri & nudiustertius.

2 Et quando dilatauerit dominus Deus tuus terminum tuum, sicut iurauit patribus tuis, & dederit tibi omnem terram quam locutus est ut daret patribus tuis: Si custodieris omnia præcepta hæc, ut facias quæ ego præcipio tibi hodie, ut diligas dominum Deum tuum, & ut ambules in uis quæ rectæ sunt coram eo omnibus diebus, addes tibi alias tres ciuitates præter tres illas.

3 Et non effundetur sanguis innoxius in medio terræ tuæ, quam dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem: ne sit in te reatus iudicij mortis. 4 Et quando vir oderit proximum suum, & insidiatus fuerit ei, & surrexerit contra eum & occiderit animam eius, & mortuus fuerit, & fugerit ad vnā de ciuitatibus istis: Mittent seniores ciuitatis illius, & tollent eum inde, & tradent eum in manu propinqui sanguinis, ut moriatur.

5 Non parcat ei oculus tuus: & auferes effundentem sanguinem innoxientem de Israel, ut bene sit tibi. 6 Non transferas terminum proximi tui quem constituerunt priores in possessione tua, quam possidebis in terra quam dominus Deus tuus dabit tibi ut possideas eam.

7 Non stabit testis vnus contra virum in omnibus iniquitatibus & in omnibus delictis, & in omni peccato quod peccauerit: sed in ore duorum aut trium testium stabit uerbum. 8 Si steterit testis falsus contra virum

17 Stabunt duo viri quorum est causa coram Domino, & coram sacerdotibus & iudicibus qui fuerint in diebus illis:

18 * ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר הער שקר
19 ענה באחיו: * ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
20 לאחיו ובערת הרע מקרבך: * והנשאים ישמעו
ויראו ולא יספו לעשות עוד בדבר הרע הזה
21 בקרבך: * ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל:

כ

* כי תצא למלחמה על-
איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם
כי יהיה אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים:
* והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר
אל העם: * ואמר אלהים שמע ישראל אתם
קרבים היום למלחמה על-איביכם אל-ירך
לבבכם אל-תיראו ואל-תחפזו ואל-תערצו מפניהם:
* כי יהיה אלהיכם ההלך עמכם להלחם
לכם עם-איביכם להושיע אתכם:
* ודברו השטרים אל-העם לאמר מי-האיש אשר
בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן-
ימות במלחמה ואיש אחר יחננו: * ומי-האיש
אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן-
ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: * ומי-האיש
אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן-
ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: * ויספו
השטרים לדבר אל-העם ואמרו מי-האיש הירא ורך
הלכך ילך וישב לביתו ולא ימס ארץ לבב אחיו
כלבבו: * והיה ככלת השטרים לדבר אל-העם
ופקדו שרי צבאות בראש העם:
* כי תקרב אל-עיר להלחם עליה וקראת אליה
לשלו:

18 * Cumque diligentissime perscrutantes inue-
nerint falsum testem dixisse contra fratrem suum
19 mendacium, * Reddent ei sicut fratri suo fa-
cere cogitavit: & auferes malum de medio tui:
20 * Vt audientes ceteri, timorem habeant, & ne-
21 quaquam talia audeant facere. * Non misere-
beris eius: sed animam pro anima, oculum
pro oculo, dentem pro dente, manum pro ma-
nu, pedem pro pede exiges.

CAP. XX.

1 * I exieris ad bellum contra hostes tuos, &
A S videris equitatus & currus, & maiorē quam
tu habeas aduersarij exercitus multitudinem,
non timebis eos: quia dominus Deus tuus te-
2 cum est, qui eduxit te de terra Ægypti. * Ap-
propinquante autem iam prælio, stabit sacer-
dos ante aciem, & sic loquetur ad populum:
3 * Audi Israel: Vos hodie contra inimicos ve-
stros pugnam committitis: non pertimescat
cor vestrum: nolite metuerē, nolite cedere, nec
4 formideris eos: * Quia dominus Deus vester
in medio vestri est, & pro vobis contra aduer-
sarios dimicabit, ut eruat vos de periculo.
5 * Duces quoque per singulas turmas audien-
te exercitu proclamabunt: Quis est homo qui
B ædificauit domum nouam, & non dedicauit
eam? Vadat & reuertatur in domum suam, ne
fortē moriatur in bello, & alius dedicet eam.
6 * Quis est homo qui plātauit vineā, & necdū
fecit eā esse cōmunē, de qua vesci omnibus li-
ceat? Vadat & reuertatur in domū suā, ne for-
tē moriatur in bello, & alius homo eius fun-
7 gatur officio. * Quis est homo qui despōdit v-
xorē, & nō accepit eā? Vadat & reuertatur in
domū suā, ne fortē moriatur in bello, & alius
8 homo accipiat eā. * His dictis addēt reliqua &
loquentur ad populū: Quis est homo formi-
dolosus & corde pauido? vadat & reuertatur
in domum suā, ne pauere faciat corda fra-
trum suorum, sicut ipse timore perterritus est.
9 * Cumq; siluerint duces exercitus, & finem lo-
quendi fecerint, vnusquisq; suos ad bellandū
10 cuneos preparabit. * Si quādo accesseris ad ex-
pugnandā ciuitatē, offeres ei primū pacem.

תרגום אונקלוס

18 * ויתבעון דינא ואחיהם סהיד שקרא אסחיד באחיהם: *
19 * וישיחארו וישמעון וידחלו ולא יוספו למעבר עוד כפתנא בישא הדין בינך: *
21 * ולא תחוס עינך נפשא חלף נפשא
עין חלף עינא שניא חלף ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא:
כ
1 * ויהי תפוק לאגחא קרבא על בעלי דבבך ותחזי סיסון
2 * ויהי כמקרבכון לאגחא קרבא ויתקרב
3 * וימר להון שמע ישראל אתון מתקרבין וימא דין לאגחא קרבא על בעלי דבבכון לא יזוע לבכון לא תדחלון ולא
4 * ארי יי אלהך דמבבר קדמיכון לאגחא לבון קרב עם בעלי דבבכון למפרק ותכון: *
5 * וימללון
6 * וימ
7 * וימז גברא דארש אחתא ולא נסבה יתך
8 * ויסופון סרכיא למללא עם עמא וימרון מן גברא דדחיל ותביר לבא יתך ויתוב
9 * ויהי כד ישעון סרכיא למללא עם עמא וימרון רבגי חילא בריש עמא: *
10 * ארי תקרב לקרנא
לאגחא קרבא עלה ותקרי לה סלין דשלם:

¹⁸ * Et perscrutati fuerint indices diligenter, & ecce testis iniustus testificatus est iniusta, cōtra stetit aduersus fratrem suum: * Et facietis illi quemadmodum nequiter cogitauerat facere contra fratrem suum: & auferetis malum ex vobis ipsis.

²⁰ * Et reliqui audientes timebunt, & non addent vltra facere secundum verbum malum hoc in vobis.

²¹ * Non parcat oculus tuus super eum: animā pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede: secundum quod dederit maculam proximo, sic dabitis illi.

CAP. XX.

¹ Si autem exieris in bellum contra hostes tuos, & videris equitatum, & ascensorem & populum maiorem te, non timebis ab eis: quoniam dominus Deus tuus tecum, qui eduxit te de terra Egypti.

² * Et erit quando appropinquaueris praelio, & accedens sacerdos, loquetur populo: * Et dicet ad eos: Audi, Israel: Vos acceditis hodie in pugnam contra inimicos vestros: ne dissoluatur cor vestrum, neque timeatis, neque turbemini, neque declinetis a facie eorum: * Quoniam dominus Deus vester qui praeit vobiscum, debellabit vobis inimicos vestros, & saluabit vos. * Et loquentur scribe ad populum, dicentes: Quis homo qui edificauit domum nouam, & non dedicauit eam? vadat & reuertatur in domum suam, ne moriatur in bello, & homo alius dedicabit eam.

⁴ * Et quis homo qui plantauit vineam, & non letatus est ex ea? vadat & reuertatur in domum suam, ne moriatur in bello, & homo alius letabitur ex ea.

⁵ * Et quis homo qui despondit uxorem, & non accepit eam? vadat et reuertatur in domum suam, ne moriatur in bello, & homo alius accipiet eam.

⁶ * Et addent scribe loqui ad populum, et dicent: Quis homo metuens & timidus corde? vadat & reuertatur in domum suam, ne pauere faciat cor fratris sui, sicut & suum.

⁷ * Et erit quando cessauerint scribe loquentes ad populum, & constituent principes exercitus praecedentes populum.

⁸ * Si autem accesseris ad ciuitatem ad expugnandum eam, & vocabis eos cum pace.

¹⁸ * καὶ ἐξετάσωσιν ἐκείνοι ἀκριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἀδικος ἐμαρτύρησεν ἀδικία, ἀντίστη κατὰ τὸ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

¹⁹ * καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ ποιῆσαι κατὰ τὸ ἀδελφοῦ αὐτοῦ: καὶ ἐξαρείτε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

²⁰ * καὶ ἐπίλοιποι ἀκρίσαντες φοβηθήσονται, καὶ οὐ προσθήσουσιν ἐπὶ ποιεῖν κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.

²¹ * οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός, καθ' ὅτι ὃν δὲ μῶμον τῷ πλησίον, οὕτω δώσετε αὐτῷ.

κ'.

¹ * Εὐὼν ὅτι ἐξέλθης εἰς πόλεμον ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἐκείνη ἡ ἡμέρα καὶ ἀναβῆναι καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριός ἐστις ὁ θεός σου μετὰ σοῦ, ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς αἰγυπίου.

² * καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσης τῷ πολέμῳ, καὶ προσγγίσας ὁ ἱερεὺς, λαλήσει τὰς λέξεις: καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτοὺς, ἀκούετε, Ἰσραὴλ, ὑμεῖς προσπορεύεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ ὑμῶν μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδιά ὑμῶν, μὴ φοβηθῆτε μὴ ὅτι προσήσθε μὴ ὅτι ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.

³ * ὅτι κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὁ προσπορεύσας μετὰ ὑμῶν συνεκπολεμήσει ὑμῖν τὸν ἐχθρόν ὑμῶν, ἐκ διασώσει ὑμᾶς.

⁴ * καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες, τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καὶ οὐκ ἐνεκακύνεισεν αὐτὴν; πορεύεσθω καὶ ἀποσραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐκείνου νεύει αὐτῷ.

⁵ * καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐφύτρωσεν ἀμπελώνα, καὶ οὐκ ἐνυφράνθη ἐξ αὐτοῦ; πορεύεσθω ἐκ διασώσει αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος διφραθήσεται ἐξ αὐτοῦ.

⁶ * καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις μέμνηται τὴν γυναῖκα καὶ οὐκ ἐλάβεν αὐτὴν; πορεύεσθω καὶ ἀποσραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτὴν.

⁷ * καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν, ἐρεῖσι, τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ; πορεύεσθω ἐκ διασώσει αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δειλιάνη τὴν καρδίαν ἐκ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τὴν ἑαυτοῦ.

⁸ * ἐῖς αὐτὸν ὅταν πύσωσιν οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαόν, ἐκ καταστήσουσιν ἀρχοντας τῆς στρατίας προσεχόμενους τὸν λαόν.

⁹ * εἰάν ὅτι προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμήσαι αὐτὴν, ἐκ καλέσῃ αὐτοὺς μετ' ἐιρήνης.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁸ Et requirant indices diligenter: & si testis falsus fuerit, & testimonium falsum testificatus est contra fratrem suum;

¹⁹ Facietis ei sicut cogitauit facere fratri suo: & auferes facientem quod malum est de medio tui.

²⁰ Et qui relictus fuerint audient, & timebunt; & non addent ut faciant vltra iuxta verbum hoc pessimum in medio tui.

²¹ Non parcat ei oculus tuus: sed dabis animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede.

CAP. XX.

¹ Si exieris ad bellum contra hostes tuos, & videris equos & quadrigas, & populum multum magis quam tu es, ne timeas eos: quoniam verbum domini Dei tui est in auxilium tuum, qui eduxit te de terra Egypti.

² Et cum appropinquaueris ad pugnam, accedet sacerdos & loquetur ad populum: Et dicet ei: Audi, Israel: Vos acceditis hodie ad pugnam contra inimicos vestros: ne commoueat cor vestrum, neque timeatis, neque conturbemini, nec terreamini a facie eorum: Quoniam dominus Deus vester ipse dux erit coram vobis, ut pugnet pro vobis cum inimicis vestris, ut eruat vos.

³ Et loquentur duces ad populum, dicentes: Quis est vir qui edificauit domum nouam, & non dedicauit eam? vadat & reuertatur in domum suam, ne forte occidatur in bello, & vir alius dedicet illam.

⁴ Et quis est vir qui plantauit vineam, & non letatus est ex ea? vadat & reuertatur in domum suam, ne forte occidatur in bello, & vir alius faciat eam esse communem.

⁵ Et quis est vir qui despondit uxorem, & non accepit eam? vadat & reuertatur in domum suam, ne forte occidatur in bello, & vir alius accipiat eam.

⁶ Et addent qui despondit uxorem, & non accepit eam? vadat & reuertatur in domum suam, ne formidare faciat cor fratrum suorum sicut cor eius.

⁷ Et cum consummauerint duces loqui ad populum, constituent principes exercitus in capite populi.

⁸ Cum accesseris ad expugnandam urbem, vocabis eam verbis pacificis.

11 * והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה
כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך:
12 * ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה: * ונתנה יהוה אלהיך בידך
13 והפירה את כל זכורה לפי חרב: * רק הנשים
והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה
תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה
14 אלהיך לך: * בן תעשה לכל הערים הרחקת
ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנדו:
15 * רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: * כי
16 החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי
והיבסי כאשר צוה יהוה אלהיך: * למען אשר
לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר
עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם:
17 * כי תצור אל עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה
עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם
עץ השדה לבא מפניך במצור: * רק עץ אשר תדע
18 כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית
מצור על העיר אשר הוא עשרה עמך מלחמה עד
רדתה:

כא

* כי ימצא
חלל בארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
נפל בשדה לא נודע מי הכהו: * ויצאו זקניך
ושפטיך ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל:
* והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר
ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא
משכרה בעול:

11 * Si receperit & aperuerit tibi portas, cun-
ctus populus qui in ea est saluabitur, & ser-
uiet tibi sub tributo. * Sin autem fœdus inire
noluerit, & coeperit contra te bellum, oppug-
nabis eam: * Cumque tradiderit dñs Deus tuus
illam in manu tua, percuties omne quod in
ea generis masculini est in ore gladij, * Absq;
mulieribus & infantibus, iumentis, & cæteris
quæ in ciuitate sunt. Omnem prædam exerci-
tui diuides, & comedes de spoliis hostiũ tuo-
rum, quæ dominus Deus tuus dederit tibi.
15 * Sic facies cunctis ciuitatibus quæ à te pro-
cul valde sunt, & nō sunt de his vrbibus quas
in possessionem accepturus es. * De his autē
D ciuitatibus quæ dabuntur tibi, nullum om-
nino permittes viuere: * Sed interficies in ore
gladij, Ethæum videlicet & Ammoræum, &
Chananaum, Pherezeum, & Euæum, & Iebu-
sæum, sicut præcepit tibi dominus Deus tuus:
18 * Ne fortè doceant vos facere cunctas abomi-
nationes quas ipsi operati sunt diis suis, & pec-
cetis in dominum Deum vestrum.
19 * Quando obsederis ciuitatem multo tem-
pore, & munitionibus circumdederis vt ex-
pugnes eam, non succides arbores de qui-
bus vesci potest, nec securibus per circuitum
debes vastare regionem; quoniam lignum
est, & non homo: nec potest bellantium con-
tra te augere numerum. * Si qua autem li-
gna non sunt pomifera, sed agrestia, & in cæ-
teros apta vsus, succide & extrue machinas,
donec capias ciuitatem quæ contra te dimi-
cat.

CAP. XXI.

1 Vando inuentum fuerit in terra quam do-
minus Deus tuus daturus est tibi, homi-
nis cadauer occisi, & ignorabitur cadis reus:
2 * Egredientur maiores natu & iudices tui,
& metientur à loco cadaueris singularum per
circuitum spacia ciuitatum:
3 * Et quam viciniorem cæteris esse perspe-
xerint, seniores ciuitatis illius tollent vitulam
de armento, quæ non traxit iugum, nec ter-
ram scidit vomere:

תרגום אונקלוס

11 והיה אם שלום תתבינך ותפתח לך ויהי כל עמא דישתכח בה יהיו לך למסקי מסין ויפלו חונך:
עמך קרבה ותצור עליה: * וימסרינה ויי אלהך בידך ותמחי ית כל זכורה לפתגם דחרב:
12 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: * ונתנה יהוה אלהיך בידך
13 והפירה את כל זכורה לפי חרב: * רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה
תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: * בן תעשה לכל הערים הרחקת
ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנדו:
15 * רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: * כי
16 החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבסי כאשר צוה יהוה אלהיך: * למען אשר
לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם:
17 * כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה
עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור:
18 * רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשרה עמך מלחמה עד רדתה:

כא

* כי ימצא חלל בארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו:
* ויצאו זקניך ושפטיך ומדרו אל הערים אשר סביבת החלל:
* והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא
משכרה בעול:
1 ויפקחו סבך ודייגך וימשחו לקרנא די בסתרנות קטילא:
2 ויחחי קרנא דקרנא לקטילא ויסבון סבי קרנא ההיא עגלת חורין ולא
אחפל בה ולא נגידה בכירה:

* Et erit siquidem pacifica responderint tibi, & aperuerint tibi, erit cunctus populus qui inuenti sunt in ea, erunt tibi tributarij & subditi tibi.

* Si autem non obedierint tibi, & fecerint contra te bellum, & obsidebis eam: * Et tradet eam dominus Deus tuus in manus tuas, et percuties omne masculinum illius in nece gladij:

* Absque mulieribus & sarcina. & omnia iumenta, & omnia quaecunque sunt in ciuitate, & omnem sarcinam diuides tibi: & comedes omnem prædam hostium tuorum, quos dominus Deus tuus dat tibi.

* Sic facies cunctis ciuitatibus longè existentibus à te valdè, & non de urbibus gentium harum.

* Ecce autem de urbibus gentium harum, quas dominus Deus tuus dat tibi ut possideas terram earum, non capietis vinum omne spirans:

* Sed anathematizabit eos, Ethæi, & Amoræum, & Chananeum, & Pherezæum, & Eueum & Iebuseum, & Gergesæum, quemadmodum præcepit tibi dominus Deus tuus:

* Ut non doceant vos facere cunctas abominationes eorum, quas fecerunt diis suis, & peccabitis coram domino Deo vestro.

* Si autem obsederis circa ciuitatem diebus pluribus ut expugnes eam in captiuitatem eius, non succides arbores eius, ut immittas in eas ferrum: sed ab ea comedes, ipsam verò non succides. nunc quid homo lignum quod in sylua, ut ingrediatur à facie tua in vallum?

* Sed lignum quod scis quod non fructiferum est, hoc perdes, & succides, & extrues vallum contra ciuitatem quæ facit aduersum te bellum, quousque tradatur.

CAP. XXI.

SI autem inuentus fuerit necatus in terra, quam dominus Deus tuus dat tibi possidendam, qui ceciderit in campo, & non cognouerunt eum qui percussit illum:

* Egredietur senatus tuus et iudices tui, et metientur ad vrbes quæ in circuitu necati:

* Et erit vrbs propinqua necato, & accipiet senatus vrbs illius vitulam ex bobus, quæ non operata est, & quæ non traxit iugum:

11 * καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰρήνικα ἀποκριθῶσί σοι, καὶ ἀνοίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαὸς ὃς ὀρεθύντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φοβητοὶ καὶ ὑποήκοοί σοι.

12 * ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσῃ σοι καὶ ποιήσῃσι πρὸς σε πόλεμον, καὶ ἀδικαδίῃς αὐτῷ. * καὶ παραδώσει αὐτὸν κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖρας σου, καὶ πατάξεις πρὸς δέξ-

13 στερικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας, * πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποκυλῆς. καὶ πρὸς τὰ κτήνη, καὶ πρὸς τὰ ὄξυα δὲ ὑπάρχει ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν πνευματικῆς αὐτοῦ, καὶ φαγὴν πᾶσιν τὴν πνευματικὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ὣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι.

15 * ἔγω ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν ἔσας ἀπὸ σὲ φόβου, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων.

16 * ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἐξωθήσετε πᾶν ἐμπνέον.

17 * ἀλλ' ἀναθεματίετε αὐτοὺς, τὸν χετταῖον, καὶ τὸν ἀμορραῖον, καὶ τὸν χαναναῖον, καὶ φερεζαῖον, καὶ εὐαῖον, καὶ εἰβουσαῖον, καὶ γεργεζαῖον, ὃν τρέπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου. * ἵνα μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησεν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἀμαρτήσῃτε ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

19 * ἐὰν δὲ ἀδικαδίῃς πρὸς πόλιν ἡμέρας πλείους ἐμπόλεμῃσαι αὐτῷ εἰς κατάληψιν αὐτοῦ, ἐκ ἐξολοθρεύσεως αὐτοῦ, ἐπιβαλλεῖν ἐπ' αὐτὴν σιδηρὸν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῆς φαγὴν, αὐτὴ δὲ ὅλη ἐκκόψῃς. μὴ δὲ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δρυμῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ πρὸς ὧν σὺ εἰς τὸν χετταῖον, * ἀλλὰ τὸ ξύλον ὃ ἐπὶ τῇ σάσῃ ὅτι ἐκαρπόβρωτόν ἐστι, τοῦτο ἐξολοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἥτις ποιεῖ πρὸς σε τὸν πόλεμον, ἕως δὲ παραδοθῇ.

καί.

1 * Ἐὰν δὲ ὀρεθῇ τρευματίας ἐν τῇ γῇ ἡνὶ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, πεπρωκὼς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὅσοι οἶδασιν τὸν πατάξαντα αὐτόν.

2 * ἐξελθὼν (εἴ) ἡ γεργυσία σου καὶ ὁ κρηταῖός σου, καὶ ἐμετήθουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τῆς τρευματίας.

3 * καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῇ τρευματίᾳ, καὶ λήψεται ἡ γεργυσία τὴν πόλιν ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ εἰργασαί, καὶ ἥτις ἐχέει κύνες ζυγόν.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Et si pacificè responderit tibi, & aperuerit tibi, omnis populus qui inuentus fuerit in ea, erunt tibi tributarij, & seruient tibi.

12 Et si non fecerit pacem tecum, & fecerit bellum aduersum te, obsidebis eam:

13 Veruntamen mulieres & paruulos, & iumenta, & omnia quæ fuerint in tua: & percuties omnes masculos eius in ore gladij:

14 ciuitate, & omnia spolia eius diripies tibi: & comedes spolia inimicorum tuorum quæ dedit tibi dominus Deus tuus.

15 Sic facies cunctis ciuitatibus quæ longè sunt à te, quæ non sunt de ciuitatibus populorum istorum:

16 Sed in ciuitatibus populorum istorum, quos dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem, nullam animam permittes viuere:

17 scilicet & Amorrhæos, & Chananeos, & Pherezæos, & Eueos, & Iebuseos, sicut præcepit tibi dominus Deus tuus:

18 Ut non doceant vos facere iuxta omnes abominationes suas quas faciebant idolis suis, & peccetis coram domino Deo vestro.

19 Quando obsederis ciuitatem diebus multis ut expugnes eam & ut subiicias eam, non dissipabis arbores eius, neque leuabis super eas ferrum:

20 ex illis enim comedes, & eas non succides: quoniam non est sicut homo arbor agri, ut veniat contra te in obsidionem.

21 Attamen arbor quam scis quod non est arbor ex qua vesci potes, ipsam dissipabis & succides: & ædificabis machinas contra ciuitatem quæ dimicat contra te, donec subiicias eam.

CAP. XXI.

Q Vando inuentus fuerit in terra, quam dominus Deus tuus dabit tibi ut possideas eam, homo occisus proiectus in agro, & ignoratur quis occidit eum: * Egredientur senes tui & iudices tui, & metientur à loco cadaueris vsque ad ciuitates quæ sunt in circuitu occisi.

2 Et erit ciuitas quæ propinquior est occiso, tollent senes ciuitatis illius vitulam boum, qua nullus operatus est, nec traxit iugum:

M m

* וְהוֹדְדוּ זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת־הָעִגְלָה אֶל־
 גַּחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעָרְפוּ־שָׁם
 אֶת־הָעִגְלָה בְּגַחַל * וַנִּגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי
 בִּי בָם בַּחֲרֵי הוֹרֵה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁרְתּוֹ וּלְכַרְךָ בְּשֵׁם יְהוָה
 וְעַל־פִּיתָם יִהְיֶה כָּל־רִיב וְכָל־נִגַּע * וְכָל זִקְנֵי
 הָעִיר הַהוּא הִקְרִבִים אֶל־הַחֹלֶל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 עַל־הָעִגְלָה הָעָרֹפָה בְּגַחַל * וַעֲנוּ וַאֲמָרוּ יְדֵינוּ
 לֹא שָׁפְכָה אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ * כִּפְרֹ
 לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּלִיתָ יְהוָה וְאֶל־תַּתֵּן דָּם
 נָקִי בְּקָרֵב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם *
 וְאַתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנָּקִי מִקֶּרְבְּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר
 בְּעֵינֵי יְהוָה *
 * כִּי־תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל־
 אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִית שָׁבִי *
 * וְרֵאִיתָ בַּשָּׂבִירָה אֲשֶׁר יָפְרָה תֹארוֹ וְחִשְׁקָתָהּ
 וְלִקְחָתָהּ לָךְ לְאִשּׁוּרָה * וְהִבֵּאתָה אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ
 וּגְלַחְתָּהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וַעֲשִׂיתָהּ אֶת־צִפְרָנֶיהָ *
 * וְהִסִּירָהּ אֶת־שְׁמֹלֹת שַׁבִּיָּהּ מֵעַל־יָהּ וַיֵּשֶׁבֶה בְּבֵיתְךָ
 וּבִבְתָּהּ אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֲרַיִם תָּבוֹא
 אֵלֶיהָ וּבַעֲלֹתָהּ וְהִיתָה לָּךְ לְאִשּׁוּרָה * וְהָיָה
 אִם־לֹא חֲפָצָתָהּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־
 תִמְכְּרֶנָּה בְּכֶסֶף לֹא־תִתַּעֲמַר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה *
 * כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָהּ
 וְהָאֲחֵרָה שְׂנוּאָהּ וַיֵּלְדוּ לוֹ בָּנִים הָאֲהוּבָהּ וְהַשְּׂנוּאָהּ
 וְהָיָה הַבֵּן הַכֹּבֵד לְשְׂנוּאָהּ * וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחִילוֹ
 אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְכַבֵּר אֶת־בֶּן־
 הָאֲהוּבָהּ עַל־פָּנָיו בֶּן־הַשְּׂנוּאָהּ הַכֹּבֵד *
 * כִּי אֶת־הַכֹּבֵד בֶּן־הַשְּׂנוּאָהּ יִכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנָיִם
 בְּכָל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֹאשִׁית אָנּוּ לוֹ מִשְׁפָּט
 הַכֹּבֵד *

4 * Et ducent eam ad vallem asperam atque
 saxosam, quæ nunquam arata est, nec semen-
 tem recepit, & cèdent in ea ceruices vitulæ.
 5 * Accedentque sacerdotes filij Leui, quos
 elegerit dominus Deus tuus vt ministrent ei,
 & benedicant in nomine eius: & ad verbum
 eorum omne negotium pendet; & quicquid
 mundum vel immundum est iudicetur.
 6 * Et venient maiores natu ciuitatis illius
 Bad interfectum; lauabuntque manus suas su-
 per vitulam quæ in valle percussa est:
 7 * Et dicent: Manus nostræ non effuderunt
 sanguinem hunc, nec oculi viderunt.
 8 * Propitius esto populo tuo Israel quem
 redemisti Domine, & nō reputes sanguinem
 innocentem in medio populi tui Israel: & au-
 feretur ab eis reatus sanguinis.
 9 * Tu autē alienus eris ab innocentis cruo-
 re qui fusus est, cū feceris quod præcepit Do-
 10 minus. * Si egressus fueris ad pugnam con-
 tra inimicos tuos, & tradiderit eos dominus
 Deus tuus in manu tua, captiuosque duxeris,
 11 * Et videris in numero captiuorum mulie-
 Crem pulchram, & adamaueris eam, volueris-
 12 que habere vxorem, * Introduces eam in
 domum tuam: quæ radet cæsariem, & circū-
 13 cidet vngues: * Et deponet vestem in qua
 capta est, sedēsque in domo tua flebit patrem
 & matrem suam vno mense; & postea intra-
 bis ad eā, dormiesque cum illa, & erit vxor tua.
 14 * Si autem postea non federit animo tuo,
 dimittes eam liberam: nec videri poteris pec-
 15 cunia, nec opprimere per potentiam, quia hu-
 miliasti eam. * Si habuerit homo vxores
 duas, vnam dilectam, & alteram odiosam, ge-
 nueritque ex eis liberos, & fuerit filius odio-
 sæ primogenitus:
 16 * Volueritque substantiam inter filios suos
 diuidere, nō poterit filium dilectæ facere pri-
 mogenitum, & præferre filio odiosæ:
 17 * Sed filium odiosæ agnoscet primogeni-
 tum, dabitque ei de his quæ habuerit cuncta
 duplicia. iste est enim principium liberorum
 Dei, & huic debentur primogenita.

תרגום אונקלוס

4 ויחתוך סבי קרמא והיא ית עגלתא לנחלא בניר דלא יתפלח ביה ולא יזדרע ויקפח תמן ית עגלתא בנחלא :
5 ויתקרבון כהניא :
6 וכל סבי קרמא והיא דקריבין לקטילא יסחון ית ויהוון על עגלתא דנקיפא בנחלא :
7 ויתיבון וימרון ידנא לא אשדא ית דמא הרין ועיננא לא חזא :
8 כהניא ימרון כפר לעמד ישראל דפרקמא יהודה ולא תתן חובתדם זפי בגו עמד ישראל ויתכפר להון על דמא :
9 ואת תפלי אשדא :
10 אריתפוק לאנחא קרבא על בעלי דבבך וימסרינן וי אלחך בידך ותשבי שביוון :
11 ותחזי בשביא איתחא שפירת חזו ותתריעי בה ותסבה לך לאינתו :
12 ותעלינה לגו ביתך ותגלח ית רישה וחרבי ית טופרתא :
13 ותעדי ית כסות שביה מינה ותחב בביתך ותכפי ית אבותא וית אמה ירח יומין ובתר כן תעול לוחה ותבעלינה ותחי לך לאחיו :
14 ויהי אם לא תתריעי בה ותפטרינה לנפשה וחבנא לא תזבנינה בכספא לא תתגר בה חלף דעניתה :
15 ארי יהוון לגבר חרתין נשין חדא רחומתא ותרא שנואתא ויליון ליה בנין רחומתא ושנואתא ויהי ברא בכרא לסנואתא :
16 ויהי ביומא דיוחסין לבנותי ית דיהי ליה לית רשו לבכרא ית בר רחומתא על אפי בר שנואתא בכרא :
17 ארי ית בכרא בר שנואתא ופריש למתן ליה חרין חולקין בכל דישתכח ליה ארי הוא ריש תקפיה ליה חזיא בכירותא :

* Et deducunt senatus urbis illius vitulam in vallem asperam, quæ non culta est neque seminatur, & cadent vitulam in valle.

* Et accedent sacerdotes Leuitæ, quoniam illos elegit dominus Deus tuus ut astent illi, & benedicant in nomine eius: & in ore eorum erit omnis controuersia, & omnis lepra:

* Et omnis senatus ciuitatis illius qui propinqui sunt necato, lauabunt manus super caput vitule percussæ in valle. * Et respondentes, dicent: Manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc, & oculi nostri non viderunt.

* Propitius esto populo tuo Israel, quos redemisti, Domine, de terra Egypti, ut non sit sanguis innocens in populo tuo Israel, & placatus erit eis sanguis. * Tu autem auferes sanguinem innocentem ex vobis ipsis, si feceritis bonum & placitum coram domino Deo tuo.

* Si autem exieris in pugnam contra inimicos tuos, & tradiderit eos dominus Deus tuus in manus tuas, & captiuaueris captiuitatem eorum:

* Et videris in captiuis mulierem pulchrâ formæ, & desideraueris eam, et acceperis eam tibi vxorē:

* Et induces eam intus in domum tuam, & radas caput eius, & circuncides ungues illius:

* Et auferes vestes captiuitatis eius ab ea: & sedebit in domo tua, & plorabit patrem et matrem mensis dies: & post hæc intrabis ad eam, & simul dormies cum ea, & erit tua vxor.

* Et erit si non volueris eam, dimittes eam liberam, & venditione non vendetur argento: non opprimes eam, quoniam humiliasti eam.

* Si autem fuerint homini duæ vxores, una earum dilecta, & una earum odiosa: & pepererint ei dilecta & odiosa, & fuerit filius primogenitus odiosæ:

* Et erit qua die diuiserit filiis suis substantiam suam, non poterit primogenitum facere filium dilectæ, contemnens filium odiosæ primogenitum:

* Sed primogenitum filium odiosæ agnoscet, ut det ei duplicia de omnibus quæ inuenta fuerint ei: quoniam hic est principium liberorum eius, & huic debentur primogenita.

* καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γεργυσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν εἰς φάραγγα ἱερὰ χεῖαν, ἥ τις ὁκ εἶρασα καὶ ὁ ποιεῖ, καὶ ἡδωροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν φάραγγι.

* καὶ προσελθόντες ἱερεῖς ὁδοῦται, ὅτι αὐτοὶ ἐπέξελέξατο κύριος ὁ θεὸς σε παρεστηκέναι αὐτὰς, καὶ διλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ σόματι αὐτῶν ἔσαι πάντα διπλογία καὶ πάντα ἀφή.

* καὶ πάντα ἡ γεργυσία τῆς πόλεως ἐκείνης ἐγγίζοντες τὰς τραυματίας, καὶ οὐκ ἔσονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δάμαλως τῆς ἡδωροκοπηθείσης ἐν τῇ φάραγγι.

* καὶ ἀποκρινόμενοι ἐρῶσιν, αἱ χεῖρες ἡμεῖς ὁκ εἶχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐκ ὁφθαλμοὶ ἡμεῖς οὐκ εἶδεκα σιν.

* ἰλεως γένου τῷ λαῷ σου ἰσραήλ, οὓς ἐλυτρώσω κύριος ἐκ γῆς αἰγύπτου, ἵνα μὴ γῆνται αἷμα ἀνείπον ἐν τῷ λαῷ σου ἰσραήλ, καὶ ἐξιλασθῇται αὐτοῖς τὸ αἷμα.

* σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀνείπον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἐὰν ποιήσῃτε τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

* ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ σὺν ἐχθροῖς σου, & παρὰ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖρας σου, καὶ πονομήσῃς τὴν πόλιν αὐτῶν.

* καὶ ἰδὼς ἐν τῇ πονομῇ μὴ γυναῖκα καλὴν τὰ εἶδη, καὶ ἐπιθυμήσῃς αὐτήν, καὶ λάβῃς αὐτὴν ὡς γυναῖκα.

* καὶ εἰσαίξῃς αὐτὴν ἐν τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιτομήσεις αὐτὴν.

* καὶ περιελεύσῃς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιέται ἐν τῇ οἰκίᾳ σε, καὶ κλαύσει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μελὸς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συννοικήσῃ αὐτὴν, & ἔσαι σε γυναῖκα.

* καὶ ἔσαι ἐὰν μὴ θελήσῃς αὐτήν, ἐξαποσελεύς αὐτήν ἐλευθέραν, καὶ πρᾶσει οὐ πρᾶθῇς ἐξ ὧν ἀφείλῃς αὐτήν, διότι ἐξ ἀπένωσας αὐτὴν.

* ἐὰν δὲ ἦν ἄνθρωπος δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἡγαπημένη, & μία αὐτῶν μισημένη, καὶ τέκωπιν αὐτῶν ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισημένη, καὶ γῆνται υἱὸς πρῶτος καὶ τῆς μισημένης.

* καὶ ἔσαι ἡ αὐτῆς ἡμέρα κατὰ κληροδοτὴν τοῖς υἱοῖς αὐτῆς τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, & διωθήσεται πρῶτος τοῦτον τὸν υἱὸν τῆς ἡγαπημένης.

* ἀλλὰ τὸν πρῶτον υἱὸν τῆς μισημένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλὰ ἀπὸ πάντων ὧν αὐτῷ ὀρέσῃ αὐτὰς, ὅτι ὁ υἱὸς ἐστὶν ἀρχιτέκνων αὐτῆς, καὶ τούτω καθήκει τὰ πρῶτοκεία.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et deferent senes ciuitatis illius vitulam ad vallem desertam quæ non est culta nec seminata, & cadent ibi ceruicem vitulæ in torrente.

* Et accedent sacerdotes filij Leui (quoniam ipsos elegit dominus Deus tuus ut ministrant ei, & ut benedicant in nomine Domini) & iuxta verbum eorum erit omne iudicium, & omnis plaga lepræ:

* Et omnes senes ciuitatis illius quæ propinquior est interfecto, lauabunt manus suas super vitulam quæ percussa est in valle: Sacerdotes dicent: Propitius esto populo tuo Israel, quem redemisti, Domine: & ne des peccatum sanguinis innocentis in medio populi tui Israel. & dimittetur eis reatus sanguinis.

* Tu autem auferes effundentem sanguinem innocentem de medio tui, cum feceris quod rectum est coram Domino. Si egressus fueris ad pugnam contra inimicos tuos, & tradiderit eos dominus Deus tuus in manu tua, & captiuaueris captiuitatem eorum:

* Et videris in captiuitate mulierem pulchram, & adamaueris eam, & acceperis eam tibi in vxorem; Introduces eam in domum tuam, & tondebit caput suum, & crescere dimittet ungues suos. Et auferet à se vestimentum captiuitatis suæ: & habitabit in domo tua, & planget patrem suum & matrem suam mense dierum: & postea ingredieris ad eam, & eris maritus eius, & ipsa erit tibi in vxorem.

* Et si postea nolueris eam, dimittes eam ut liberè eat quocunque voluerit: & non vendes eam argento, neque opprimes eam, eo quod humiliasti eam. Si fuerint viro duæ vxores, vna dilecta & altera odiosa, & pepererint ei filios dilecta & odiosa, & fuerit filius odiosæ primogenitus;

* Et euenerit dies in quo hereditatem diuisurus est filiis suis earum rerum quæ habuerit, non habebit potestatem ut filium dilectæ faciat primogenitum, viuente filio odiosæ primogenito. Sed filium odiosæ agnoscet primogenitum, ut det ei duplicem portionem in omnibus quæ inuenta fuerint apud eum: quoniam ipse est principium fortitudinis eius; & ei pertinet primogenitura.

* כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: * ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו: * ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו וזלל וסבא: * ורגמחו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערתהו הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: * וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: * לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהיה אלהיך נתן לך נחלה:

כב

* לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיק: * ואם לא קרב אחיק אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והייר עמך עד דרש אחיק אותו והשבתו לו: * וכן תעשה לחמור וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיק אשר תאבד ממנו ומצאתה לא רובל להתעלים: * לא תראה את חמור אחיק או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: * לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: * כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצה על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים:

18 * Si genuerit homo filium contumacem & proteruum, qui non audierit patris ac matris imperium, & coercitus obedire contempserit, 19 * Apprehendent eum, & ducent ad seniores ciuitatis illius, & ad portam iudicij: 20 * Dicentque ad eos: Filius noster iste proteruus & contumax est: monita nostra audire contemnit; comestationibus vacat, & luxuriae atque conuiujs. 21 * Lapidibus eum obruet populus ciuitatis, & morietur: vt auferatis malum de medio vestri: & vniuersus Israel audiens pertimescat. 22 * Quando peccauerit homo quod morte plectendum est, & adiudicatus morti appensus fuerit in patibulo, 23 * Non permanebit cadauer eius in ligno; sed in eadem die sepelietur: quia maledictus a Deo est qui pender in ligno: & nequaquam contaminabis terram tuam, quam dominus Deus tuus dederit tibi in possessionem.

CAP. XXII.

1 Non videbis bouem fratris tui aut ouem errantem, & præteribis; sed reduces fratri tuo. 2 * Etiam si non est propinquus frater tuus, nec nosti eum, duces in domum tuam, & erunt apud te quandiu quærat ea frater tuus, & recipiat. 3 * Similiter facies de asino, & de vestimento, & de omni re fratris tui quæ perierit: si inueneris eam, ne negligas quasi alienam. 4 * Si videris asinum fratris tui aut bouem cecidisse in via, non despicias; sed subleuabis cum eo. 5 * Non inductur mulier veste virili, nec vir vtetur veste fœminea. abominabilis enim apud Deum est qui facit hoc. 6 * Si ambulans per viam in arbore vel in terra nidum auis inueneris, & matrem pullis vel ouis desuper incubantem, non tenebis eam cum filiis:

תרגום אונקלוס

18 וארי יהי לגבר בר סטי ומרוד ליתוהי מקבל למימר אבותי ולמימר אמויה ומלפין יתיה ולא מקביל מנהון: 19 ויחדון ביה אבותיה ואמויה ויפקון יתיה לקדם סבי קרתיה ולתרע בית דין אתריה: 20 וימרון לסבי קרתיה בננא דין סטי ומרוד ליתוהי מקבל לממרנא וליל בשר וסבא חמר: 21 וירגמוניה כל אנשי קרתיה באבניא וימרת ותפלי עביר דביש מבינך וכל ישראל ישמעון וידחלון: 22 וארי יהי בגבר חוברת דין דקטול ויתקטל ויתצלוכ יתיה על צליבא: 23 לא תבית נבילתיה על צליבא ארי מקבר תקבריניה ביומא תחומא ארי על דחב קדם יהוה אצטלב ולא תסאיב ית ארעך דיני אלהך יחיב לך אחסנא:

כב

1 לא תחזי ית חורא דאחיק או ית אמריה דשען ותתכבש מנהון אתבא תתיבנין לאחיק: 2 ואם לא קריב אחיק לותך ולא ידעת ליה ותכנשיניה לגו ביתך ויהי עמך עד דתבע אחיק יתיה ותתיבניה ליה: 3 וכן תעביר לחמריה וכן תעביר לחסותיה וכן תעביר לכל אבדת אחיק דתיבר מניה ותשכחיניה לית לך רשו לאתכסארה: 4 לא תחזי ית חמרא דאחיק או חוריה רמז דאחיק ותתכבש מנהון אקמא תקים עימיה: 5 לא יתי תיקון דגבר על איתא ולא יתקן גבר בתיקוני איתא ארי מרחק קדם יי אלהך כל עביר אלין: 6 וארי תערע קינא דצפרא קרמך בארמא בכל אילן או על ארעא אפרוחין או בעיען ואמא רביעא על אפרוחין או על בעיען לא תסב אפא על בניה:

* Si autem alicui fuerit filius contumax & proteruus, non obediens voci patris & voci matris suæ, & erudierint eum, & non audierit eos:

* Et apprehendentes eum pater eius & mater eius, educent illum ad senatum ciuitatis illius, & ad portam loci illius:

* Et dicent viris ciuitatis illorum: Filius noster hic proteruus est & irritat, non obedit voci nostræ, comessationibus vacans ebriatur;

* Et lapidabunt eum viri ciuitatis illius in lapidibus, & morietur: & auferes malum ex vobis ipsis. & uniuersus Israel audientes, pertimescent.

* Si autem fuerit in aliquo peccatum iudicium mortis, & mortuus fuerit, & suspenderit eum in ligno;

* Non pernoctabit corpus eius in ligno: sed sepultura sepelietis eum in die illa: quoniam maledictus à Deo omnis qui pendet in ligno. & non contaminabitis terram, quam dominus Deus tuus dat tibi in possessionem.

CAP. XXII.

NE uidens vitulum fratris tui aut ouem eius errantia in via contempnas ea: reductione reduces ea fratri tuo, & reddes ea.

* Si autem non appropinquat ad te frater tuus, neque nosti eum, duces ea intro in domum tuam, & erunt tecum, quoad querat ea frater tuus, & reddes ea illi.

* Sic facies asino eius, & sic facies vestimento eius, & sic facies in omni amissa re fratris tui, quæcunque perierint ab eo, & inueneris ea, non poteris negligere.

* Non videbis asinum fratris tui, aut vitulum eius qui ceciderit in via, non despicias ea, subleuans subleuabis cum eo.

* Non erit vestitus viri in muliere, neque induetur vir veste feminea; quoniam abominatio domino Deo tuo est omnis faciens hæc.

* Si autem obuiaueris nido auium ante faciem tuam in via, vel in omni arbore, vel in terra pulvis vel ouis, & mater incubat super pullos aut super oua, non capies matrem cum filiis.

18 * ἐὰν δὲ τινὶ ἢ υἱὸς ἀπειθήνης καὶ ἐρεπτης οὐχ ὑπακούων φωνῇ πατρὸς καὶ φωνῇ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ παιδύσωσιν αὐ-

19 τὸν, καὶ μὴ εἰσακούσῃ αὐτῶν. * καὶ λαβόντες αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

20 * καὶ ἐρῶσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν, ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεὶς καὶ ἐρεπὴς, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἶνον φλυγῆ.

21 * καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ὁ δῆμος τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, καὶ ἐξαρεῖς τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται.

22 * ἐὰν δὲ γήνηται ἐν πινυ αἵμαρτία κρέμα θανάτου, καὶ ἀποθανῇ, καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου,

23 * ὅχι ἐπικοιμηθῇ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμμένον ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου. καὶ οὐ μὴ μιανήτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσί ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

κβ.

1 * Μὴ ἰδὼν τὸν μόχον τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν, ἢ τὸ παρόν αὐτοῦ πλανώμενον ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερέδης αὐτοῦ, ἀποσφραγίσας αὐτὸν, καὶ ἀποδώσεις αὐτὸν αὐτῷ.

2 * ἐὰν δὲ μὴ ἐγίγνωσθῇ ὁ ἀδελφός ὑμῶν μὴ δὲ ἐπίσῃ αὐτὸν, ἀνάξεις αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ὑμῶν, καὶ ἔσται μετὰ ὑμῶν, ἕως ἀζητήσῃ αὐτὸν ὁ ἀδελφός ὑμῶν, καὶ ἀποδώσῃς αὐτὸν αὐτῷ.

3 * οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις καὶ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν, ὅσα αὐτὸν ἀπολήται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὅρης αὐτοῦ, οὐ δυνήσῃ ὑποδεῖν.

4 * ὅχι ὅψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ ὑμῶν ἢ τὸν μόχον αὐτοῦ πεπλωκότα ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπερέδης αὐτοῦ, ἀνίστων ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ.

5 * ὅχι ἔσται σκιδὴν ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσεται αἰὲρ πολλὴν γυναικείῃ, ὅτι βδέλυγμα κυρίου τὸ θεῶν ὑμῶν ἐστὶ πᾶς ποιεὼν ταῦτα.

6 * ἐὰν δὲ συναντίσῃς νοσσοῦν ὄρνέων παρὰ πηγάδα ἢ ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νοσοῦν ἢ ὠρεῖς, καὶ ἡ μήτηρ θάλλῃ ἐπὶ τῶν νοσούντων ἢ ἐπὶ τῶν ὠρέων, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

18 Si fuerit viro filius præuaricator & rebellis, & non obedierit verbo patris sui & verbo matris suæ, & corripuerint eum & non obedierit eis:

19 Apprehendent eum pater eius & mater eius, & educent illum in conspectum seniorum ciuitatis suæ, & ad portam domus iudicij loci sui.

20 Et dicent senioribus ciuitatis illius: Filius noster hic præuaricator est & rebellis: non obedit verbis nostris: edax est carni, & potator vini.

21 Et lapidabunt eum omnes homines ciuitatis illius, ut moriatur: & auferes facientem quod malum est de medio tui. & omnis Israel audient, & timebunt.

22 Quando autem fuerit in viro peccatum iudicij occisionis, & occisus fuerit, & suspenderit eum in patibulo:

23 Non manebit cadauer eius in patibulo, sed sepelies eum in die illa: quia pro eo quod peccauit coram Domino, suspensus est: & non contaminabis terram tuam, quam dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem.

CAP. XXII.

NOn videbis bouem fratris tui aut agnum eius errantes, & auertes oculos ab eis; sed reducens reduces eos fratri tuo.

2 Et si non est propè frater tuus, nec cognoscis eum, introduces eum in domum tuam; & erit apud te, donec querat eum frater tuus, & reddes eum illi.

3 Similiter facies de asino eius, & sic facies de vestimento eius, & sic facies de omni re quam perdiderit frater tuus, & inueneris eam, non est tibi licitum cælare eam.

4 Non videas asinum fratris tui aut bouem eius cadentes in via, & auertas oculos ab eis, sed subleuans subleuabis cum eo.

5 Non erit ornamentum viri super mulierem, quia abominabilis est coram domino Deo tuo omnis qui facit hæc.

6 Si occurreris nido auis ante te in via in omni arbore aut super terram cum pullis aut ouis, & mater incubat super pullos aut super oua, non accipies matrem cum filiis.

7 * שלח תשלח את האם ואר-הבנים תקח
לך למען ייטב לך והארבת ימים:
8 * כי תבנה ביר חדש ועשית מעקה לגגך
ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו:
9 * לא תזרע כרמך כל אים פן תקדש המלאה הזרע
אשר תזרע ותבואר הכרם:
10 * לא תלבוש שעטני
תחרש בשור ובחמור יחדו:
11 * צמר ופשתים יחדו:
12 * גדלים תעשה
לך על ארבע בנפורה כסותך אשר תכסו בה:
13 * כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה:
14 * ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר
את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים:
15 * ולקח אבי הנער ואמה והוציאו
את בתולי הנער אל זקני העיר השערה:
16 * ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאשה וישנאה:
17 * והנה הוצא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
לפני זקני העיר:
18 * ולקחו זקני העיר את
האיש ויסרו אותו:
19 * וענשו אותו מאה כסף ונתנו
לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו
תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:
20 * ואם אמר היה הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנער:
21 * והוציאו את הנער אל פתח
בית אביו וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי
עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת
הרע מקרבך:
22 * כי ימצא איש
שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם
האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
מישראל:

7 * Sed abire patieris, captos tenens filios, vt bene sit tibi, & longo viuas tempore.
8 * Cum ædificaueris domum nouam, facies B murum tecti per circuitum, ne effundatur sanguis in domo tua, & sis reus labente alio, & in præceptu ruente.
9 * Non seres vineam tuam altero semine, ne & sementis quam se-
uisti, & quæ nascuntur ex vinea, pariter sanctificentur.
10 * Non arabis in boue simul & asino.
11 * Non indueris vestimento quod ex lana linoque contextum est.
12 * Funiculos in fimbriis facies per quatuor angulos pallij tui quo operiris.
13 * Si duxerit vir vxorem, & postea odio habuerit eam:
14 * Quæsieritque occasiones quibus dimittat eam, obiciens ei nomen pessimum: & dixerit, Vxorem hanc accepi, & ingressus ad eam, non inueni virginem:
15 * Tollent eam pater & mater eius, & ferent secum signa virginittatis eius ad seniores vrbs C qui in porta sunt:
16 * Et dicet pater: Filiam meam dedi huic vxorem: quam quia odit,
17 * imponit ei nomen pessimum, vt dicat, Non inueni filiam tuam virginem: & ecce hæc sunt signa virginittatis filix mee. expandet vestimentum coram senioribus ciuitatis.
18 * Apprehendentque senes vrbs illius virum, & verberabunt illum:
19 * Condemnantes insuper centum siclis argenti, quos dabit patri puellæ, quoniam dif-
famauit nomen pessimum super virginem Israel: habebitque eam vxorem, & non poterit dimittere omnibus diebus vitæ suæ.
20 * Quod si verum est quod obiicit, & non est in puella inuenta virginittas:
21 * Eiciet eam extra fores domus patris sui, & lapidibus obruent viri ciuitatis illius, & morietur: quoniam fecit nefas in Israel, vt fornicaretur in domo patris sui: & auferes malum de medio tui.
22 * Si dormierit vir cum vxore alterius, vterque morietur, id est, adulter & adultera, & auferes malum de Israel.

תרומם אונקלוס

7 * שלח תשלח את האם ואר-הבנים תקח
חזרת קטול בביתך ארי יפול דנפיל מינה:
8 * כי תבנה ביר חדש ועשית מעקה לגגך
ביתך ובחמור כחדא:
9 * ולא תלבוש שעטני
ארי יסב גבר אחת ויעזר לוה ויסנינה:
10 * צמר ופשתים יחדו:
11 * גדלים תעשה
לך על ארבע בנפורה כסותך דחכסי בה:
12 * כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה:
13 * ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר
את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי
לה בתולים:
14 * ולקח אבי הנער ואמה והוציאו
את בתולי הנער אל זקני העיר השערה:
15 * ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי
לאיש הזה לאשה וישנאה:
16 * והנה הוצא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה
לפני זקני העיר:
17 * ולקחו זקני העיר את
האיש ויסרו אותו:
18 * וענשו אותו מאה כסף ונתנו
לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו
תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו:
19 * ואם אמר היה הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנער:
20 * והוציאו את הנער אל פתח
בית אביו וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי
עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת
הרע מקרבך:
21 * כי ימצא איש
שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם
האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
מישראל:
22 * עבד דביש מישראל:

* Dimissione dimittes matrem; at filios tenebis tibi, ut bene tibi sit, & longæuus eris.

* Si autem edificaueris domum nouam, & facies coronam domui tuæ, et non facies cadem in domo tua, si ceciderit cadens ab ea.

* Non seminabis vineam tuam diuerso semine, ut ne sanctificetur fructus & semen, quod seminaueris, cum fructu vineæ tuæ.

* Non arabis in boue & asino in idipsum.

* Non indueris adulterata veste, lana & lino in idipsum.

* Funiculos facies tibi in quatuor fimbriis vestium tuarum, quibus operiris in ipsis.

* Si autem quis duxerit uxorem, & cohabita- uerit cum ea, & odio habuerit eam:

* Et imposuerit illi occasionarios sermones, et obiecit ei nomen malum, & dixerit: Uxorem hanc accepi, & ingressus ad eam, non inueni eius uirginitatem:

* Et tollens pater puellæ & mater ferent uirginitatem puellæ ad senatum ad portam:

* Et dicet pater puellæ senatui: Filiam meam hanc dedi homini huic uxorem: & odio habens eam ipse,

* nunc imponit ei occasionarios sermones, dicens: Non inueni filia tuæ uirginitatem: & hæc uirginitas filia mea. & expandent vestem coram senatu ciuitatis.

* Et apprehendet senatus urbis illius hominem illum, & corripient illum:

* Et condemnabunt illum centum siclis: & dabunt patri puellæ; quoniam diffamauit nomen malum super virginem Israeliticam: et illius erit uxor; non poterit dimittere eam omni tempore.

* Si autem in veritate fuerit sermo hic, & non inuenta sit uirginitas puellæ;

* Et eijcient puellam ad fores domus patris eius, & lapidabunt eam viri ciuitatis illius in lapidibus, & morietur: quoniam fecit nefas in filiis Israel, ut fornicariam faceret domum patris sui. & auferetis malum ex vobis ipsis.

* Si autem inuentus fuerit homo dormiens cum muliere maritata viro, occidetis utrumque, virum dormientem cum uxore, & uxorem: & auferetis malum ex Israel.

* Ἀποδολὴν ἀποσελεύς τὴν μητέρα, καὶ τὰ ἑαυτοῦ παῖδια λήψῃ σε αὐτῷ, ἵνα ὅτε ἤσῃ καὶ πολυήμερος ἔσῃ.

* ἐὰν δὲ οἰκοδομήσεις οἰκίαν καὶ κλῆν, καὶ ποιήσῃς σεφάλλω τὰ δώματί σου, καὶ οὐ ποιήσῃς φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἐδὼ πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ.

* οὐ κατὰσπερεῖς τὴν ἀμπελῶνά σου διάφορον, ἵνα μὴ ἀμαθῇ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα, ὃ αὐτῷ σπείρης, καὶ τὸ γένημα καὶ τὸ ἀμπελῶνός σου.

* ὅτε ἀροτριάσεις ἐν μόχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό.

* ὅτε ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐπὶ τὸ αὐτό.

* σρεπλὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κερασσέδων τῶν περὶ βολαίων σου, ἀδὴν περὶ βόλλῃ ἐν αὐτοῖς.

* ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, ὥς μισήσῃ αὐτήν.

* καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ περὶ φασισικὰς λέξεις, καὶ κατενέκῃ αὐτὴν ὄνομα πονηρὸν, καὶ λέγῃ, Ἦν γυναῖκα ταύτην εἰληφα, καὶ περὶ τῶν αὐτῇ οὐχ ὀρθῶς αὐτῆς παρθενία.

* καὶ λαβὼν ὁ πατήρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσωσι τὰ παρθεύοντα τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γεφυσίαν ἐπὶ τὴν πόλιν.

* καὶ ἐρεῖ ὁ πατήρ τῆς παιδὸς τῇ γεφυσίᾳ, τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνδρὶ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτὴν αὐτός,

* καὶ ἐπιτίθησιν αὐτῇ περὶ φασισικοὺς λόγους, λέγων, ὅτι ὀρθῶς τῇ θυγατρὶ σου παρθενία, καὶ ταῦτα ταῦτα παρθενία τῆς θυγατρὸς μου. καὶ ἀναπύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντὶ τῆς γε-

φυσίας τῆς πόλεως. * καὶ ἡ ψῆφος ἡ γεφυσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἀνδραπὸν ἐκείνον, καὶ παιδεύσιν αὐτόν.

* καὶ ζημιώσιν αὐτὸν ἑκάστην σίκλον, καὶ δώσωσι τὰ παρθεύοντα τῆς νεότητος, ὅτι ἐξέλεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθενίαν ἰσραηλίτιν. καὶ αὐτὸς ἔσται γυνή. & διωθήσεται ἐξ ἀποστείλας

αὐτὴν τὸν ἀπὸ τῆς χερός. * ἐδὼ δὲ ἐπ' ἀληθείας γήνηται ὁ λόγος ἐστὶν, καὶ μὴ εὗρεθῇ παρθενία τῇ νεότητι. * ἐξ ἀξίω-

σιν τὴν νεότην ἐπὶ τὰς θυγάς οἰκῆς τῶν πατρὸς αὐτῆς, & λιθοβολήσωσιν αὐτήν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν τοῖς ἰσραήλ, ἐκπορνεύσαι τὸν οἶκον τῶν πατρὸς αὐτῆς. καὶ ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ

ὑμῶν πάντων. * ἐδὼ δὲ εὗρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συγκατακλινῆς ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον καὶ τὴν γυναῖκα. & τὴν γυναῖκα. & ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ἰσραήλ.

ἐδὼ δὲ εὗρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συγκατακλινῆς ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον καὶ τὴν γυναῖκα. & τὴν γυναῖκα. & ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ἰσραήλ.

ἐδὼ δὲ εὗρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συγκατακλινῆς ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον καὶ τὴν γυναῖκα. & τὴν γυναῖκα. & ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ἰσραήλ.

ἐδὼ δὲ εὗρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συγκατακλινῆς ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον καὶ τὴν γυναῖκα. & τὴν γυναῖκα. & ἐξαρεῖτε τὸ πονηρὸν ἐξ ἰσραήλ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Sed dimittens dimittes matrem, & filios tolles tibi, ut bene sit tibi, & prolongentur dies tui.

8 Si edificaueris domum nouam, facies murum tecti tui: & non pones reatum occisionis in domo tua, si ceciderit aliquis cadens ex eo.

9 Non seminabis vineam tuam mixtis seminibus, ne forte polluat quod producit ex semine quam seminasti & fructus vineæ.

10 Non arabis cum boue & asino simul.

11 Non indueris vestimento quod ex lana & lino confectum sit.

12 Funiculos facies tibi super quatuor angulos vestimenti tui quo operiris.

13 Si acceperit vir uxorem, & ingressus fuerit ad eam, & odio habuerit eam:

14 Et imposuerit ei occasiones verborum, & protulerit de ea nomen pessimum, & dixerit: Mulierem istam accepi, & accessi ad eam, & non inueni eam virginem:

15 Toller pater puellæ & mater eius, & educent signa uirginitatis puellæ

16 Et dicet pater puellæ senioribus: Filiam meam dedi huic viro in uxorem, & odit eam:

17 Et ecce ipse posuit occasiones verborum, dicens: Non inueni uirginitatem filia tuæ: & hæc sunt signa uirginitatis filia meæ; & expandent sindonem coram senioribus ciuitatis.

18 Et tollent seniores ciuitatis illius virum, & verberabunt illum.

19 Et mulctabunt eum centum siclis argenti, & dabunt patri puellæ, quia produxit nomen pessimum super filiam Israel: & erit ei in uxorem:

20 Et si verum est verbum hoc, & non est inuenta uirginitas in puella,

21 Educant puellam ad portam domus iudicii patris sui, & lapidabunt eam homines ciuitatis illius lapidibus, ut moriatur: quia fecit ignominiam in Israel, ut fornicaretur in domo patris sui: & auferes facientem quod malum est de medio tui.

22 Si inuentus fuerit vir qui dormierit cum uxore alterius, morientur ambo, id est vir qui dormiuit cum muliere, & mulier: & auferes facientem quod malum est ab Israel.

23 * כי יהיה נער בתולה לאיש ומצאה איש
24 בעיר ושכב עמה: * והוצאתם את שניהם אל-
שער העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו אר-
הנער על דבר אשר לא צעקו בעיר ואר-האיש
על דבר אשר ענה אר-אשר רעהו ובערת הרע
25 מקרבך: * ואם בשדה ימצא האיש
אר-הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה
26 ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: * ולנער לא-
תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש
27 על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: * כי בשדה
מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה:
28 * כי ימצא איש נער בתולה אשר לא-ארשו
29 ותפשה ושכב עמה ונמצאו: * ונתן האיש השכב
עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו-תהיה לאשר-
תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל-ימיו:
30 * לא יקח איש אר-אשר אביו ולא יגלוה
כנף אביו:

כג

* לא יבא פצוע דבא וכרוז שפכה
בקהל יהוה: * לא יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה:
* לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם
דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד-עולם:
* על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים
בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך אר-
בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך:
* ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל-בלעם ויהפך
יהוה אלהיך לך את-הקללה לברכה כי אהבך יהוה
אלהיך: * לא תדרש שלום וטבתם כל-ימך
לעולם:

23 * Si puellam virginem desponderit vir, & inuenerit eam aliquis in ciuitate, & concubuerit cum ea;
24 * Educes vtrumque ad portam ciuitatis illius, & lapidibus obruentur: puella, quia non clamauit cum esset in ciuitate; vir, quia humiliavit vxorem proximi sui: & auferes malum de medio tui. * Sin autem in agro reperit vir puellam quæ desponsata est, & apprehendens concubuerit cum ea, ipse morietur solus: * Puella nihil patietur: nec est rea mortis, quoniam sicut latro confurgit contra fratrem suum, & occidit animam eius, ita & puella perpeffa est.
27 * Sola erat in agro: clamauit, & nullus affuit qui liberaret eam.
28 * Si inuenerit vir puellam virginem quæ non habet sponsum, & apprehendens concubuerit cum illa, & res ad iudicium venerit,
29 * Dabit qui dormiuit cum ea, patri puellæ quinquaginta siclos argenti: & habebit eam vxorem, quia humiliauit illam. non poterit dimittere eam cunctis diebus vitæ suæ.
30 * Non accipiet homo vxorem patris sui, nec reuelabit operimentum eius.

CAP. XXIII.

1 **N**on intrabit eunuchus attritis vel amputatis testiculis & abscisso veretro ecclesiam Domini.
2 * Non ingreditur manzer, hoc est de scorto natus, in ecclesiam Domini, vsq; ad decimam generationem.
3 * Ammonites & Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam Domini in æternum: * Quia noluerunt vobis occurrere cum pane & aqua in via quâdo egressi estis de Ægypto: & quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamia Syriæ, vt malediceret tibi.
5 * Et noluit dominus Deus tuus audire Balaam: vertitque maledictionem eius in benedictionem tuam, eo quod diligeret te.
6 * Non facies cum eis pacem, nec quæras eis bona cunctis diebus vitæ tuæ in sempiternum.

תרגום אונקלוס

23 * ארי יהוה עלימתא בתולתא דמארסא לגבר וישכב עמה: * ותפקין ית תרויהון לתרע קרמא תתיא ותרגמן ותהון באבניא וימותון ית עלימתא על עיסק דלא צוחת בקרמא וית גברא על עיסק דעמי ית אחת חבריה ותפלי עביר דביש מבינך:
24 * ואם בחקלא ישכב גבר ית עלימתא דמארסא ויתקף בה גברא וישכב עמה וימות גברא בלחוריה: * ארי בחקלא אשכחה צוחת תעביר מדעם לית לעלימתא חוכה דין דקטול ארי כמא דיקום גבר על חבריה ויקטליניה נפש כן פתגמא חרין:
25 * ארי ישכב גבר עלימתא בתולתא די לא מארסא ויתחניה וישכב עמה וישתכחון: * ויתן גברא וישכב עמה לאבותא דעלימתא חמשין סלעין דכסף וליה תהי לאינתו חלף דעניה לית ליה רשו למפסרה כל יומותי: * לא יסב גבר ית אחת אבותי ולא יגלי כנפא דאבותי:

כג

1 * לא ידבי דפסיק ודמחבל ודגזיר דמשלף למעל בקהל דייני: * לא ידבי עמונאי ומואבאי למיעל בקהל דייני אף דרע עשירא לא ידבי להון למיעל בקהל דייני: * לא ידבי עמונאי ומואבאי למיעל בקהל דייני אף דרע עשירא לא ידבי להון למיעל בקהל דייני עד-עלמא:
2 * על עיסק דלא ערעו ותכזון בלחמא ובמים בארמא במפקכון ממצרים ודי אגר עלך ית בלעם בר בעור מפתור ארם דעל פרת ללשיתך: * ולא אביי וי אללה לקבלא מן בלעם ותפך יי אללה לך ית לוטיא לברכתא ארי רחמך יי אללה: * לא תחבע שלמהון וטבתהון כל יומך לעלם:

* Si autem fuerit puella virgo desponsata viro, & inueniens eam homo in ciuitate dormierit cum ea:

* Educetis vtrumque ad portam ciuitatis eorum, & lapidabuntur in lapidibus, & morientur. puellam, quia non clamauit in ciuitate: & hominem, quia humiliavit uxorem proximi sui: & auferetis malum ex vobis ipsis.

* Si autem in agro repererit homo puellā desponsatam, & vim inferens dormierit cum ea, occidetis hominem dormientem cum ea solūm:

* At puellæ facietis nihil: non est puellæ peccatum mortis. quoniam sicut si quis insurgat homo contra proximum suum, & occiderit eius animam, sic res hæc:

* Quoniam in agro inuenit eam: clamauit puella desponsata, & qui auxiliaretur non erat illi.

* Si autem quis inuenerit puellam virginē, quæ non desponsata est, & vim faciens illi dormierit cum ea, & inuentus fuerit,

* Dabit homo qui dormiuit cum ea, patri puellæ quinquaginta siclos argenti: & eius erit uxor, quia humiliavit eam: non poterit dimittere eam omni tempore.

* Non accipiet homo uxorem patris sui, & non reuelabit operimentum patris sui.

CAP. XXIII.

Non intrabit eunuchus & amputatus in ecclesiam Domini. * Non ingreditur de scorto natus in ecclesiam Domini usque ad decimam generationem. * Non intrabit Ammonites & Moabites in ecclesiam Domini, & usque ad decimam generationem non intrabit in ecclesiam Domini, & usque in æternum: * Quia non occurrerunt ipsi vobis cum panibus & aqua in via, egredientibus vobis ex Ægypto: & quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor ex Mesopotamia Syria, vt malediceret tibi.

* Et non voluit dominus Deus tuus exaudire Balaam: & vertit dominus Deus tuus maledictiones in benedictiones; quoniam dilexit te dominus Deus tuus.

* Non dices pacifica illis, & quæ utilia sunt illis cunctis diebus tuis in sempiternum.

23 * ἐὰν ὃ γυνήται παῖς παρθένος & μεμνησδυμένη ἀνδρός, καὶ ἀνδρὶ αὐτῇ ἀνδρὶ ἐν πόλει, κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς.

24 * ἔξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανοῦνται. τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἀνδρῶπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτῆς, καὶ ἔξαρείτε τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

25 * ἐὰν ὃ ἐν πεδίῳ δῶρῃ ἀνδρὶ αὐτῇ τὴν παῖδα τὴν μεμνησδυμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν ἀνδρῶπον τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον.

26 * τῇ ὃ νεανίδι ἐποιήσετε οὐδέν· οὐκ ἔστι τῇ νεανίδι ἀμαρτημα θανάτου· ὅτι ὡς εἰ τις ἐπιδρασῇ ἀνδρὶ αὐτῇ τὸν πλησίον αὐτῆς, καὶ φονδύσῃ αὐτῆς ψυχὴν, ἕως τὸ πᾶν τοῦ σώματος αὐτῆς.

27 * ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ δῶρῃ αὐτῇ, ἐβόησεν ἡ νεανὶς ἡ μεμνησδυμένη, καὶ ὁ βοηθήσων οὐκ ἔστι αὐτῇ.

28 * ἐὰν δέ τις δῶρῃ τὴν παῖδα τὴν παρθένον, ἥ τις ἐμμενήσεται, καὶ βιασάμενος αὐτὴν, κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ δῶρῇ,

29 * δώσει ὁ ἀνδρὶ αὐτῇ ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τὰ πατρὸς τῆς νεανίδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτὴ ἔσται γυνή, ἀνδρὶ ὃν ἐταπείνωσεν αὐτὴν· οὐ διωθήσεται ἔξ ἀποστείλας αὐτὴν τὸν ἀπὸ τοῦ χρόνου.

30 * οὐ λήψεται ἀνδρὶ αὐτῇ τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀνακαλύψει σιγὰ καλυμμένα τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

κγ.

1 * Οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. * οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου ἕως δεκάτης γενεᾶς.

2 * οὐκ εἰσελεύσεται ἀμμανίτης καὶ μοαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου, καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

3 * ὡς δὲ τὸ μὴ συνδυῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετ' ἁρτῶν ἐξ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκ ποταμῶν ὑμῶν ἐξ αἰγυπίου, καὶ ὅτι ἐμίσθωσαν τὸν βαλαάμ υἱὸν βεῶρ ἐκ τῆς μεσοποταμίας συρίας, καὶ ἐταπείνωσάν τε.

4 * καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τὸν βαλαάμ, καὶ μετ' ἐξέφρε κύριος ὁ θεός σου τὰς καταράς εἰς εὐλογία, ὅτι ἠγάπησέν τε κύριος ὁ θεός σου.

5 * ἐπερσατορδύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς, καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Si fuerit puella virgo desponsata viro, & inuenerit eam vir in ciuitate, & concubuerit cum ea; Educetis vtrumque ad portam ciuitatis illius, & lapidabitis eos lapidibus, & morientur: puella, quia non clamauit in ciuitate: & vir, eo quod humiliavit uxorem proximi sui: & auferes facientem quod malum est de medio tui.

24 Et si in agro inuenerit vir puellam desponsatam, & apprehenderit eam, & concubuerit cum ea, moriatur solus vir qui concubuerit cum ea. Puellæ autem nihil mali facies: non est puellæ reatus iudicij mortis: quoniam sicut confurgit vir contra proximum suum, & occidit animam eius, sic est verbum hoc.

25 Quoniam in agro inuenit eam: clamauit puella quæ erat desponsata, & nullus affuit qui liberaret eam. Quando inuenerit vir puellam virginem quæ non est desponsata, & apprehenderit eam, & concubuerit cum ea, & fuerint deprehensi; Dabit vir qui concubuerit cum ea, patri puellæ quinquaginta siclos argenti: & ei erit in uxorem, eo quod humiliavit eam. non habebit potestatem vt dimittat eam omnibus diebus vitæ suæ.

26 Non accipiet homo uxorem patris sui, neque reuelabit operimentum patris sui. CAP. XXIII. Non erit mundus qui abscissus est vel attritus testiculis, vt ingreditur in ecclesiam Domini. * Non erit mundus manzer, vt ingreditur in ecclesiam Domini. * Non erit mundus Ammonita & Moabita vt ingreditur in ecclesiam Domini: etiā decima generatio eorū non erit munda, vt ingreditur in ecclesiam Dñi vsq; in seculū. * Eo quod non occurrerunt vobis cū pane & aqua in via, quādo egressi estis de Ægypto: & quia mercede conduxerūt contra te Balaā filiū Beor de Pethor Syria, quæ est iuxta Euphratē, vt malediceret tibi. * Et noluit dominus Deus tuus acquiescere Balaā: & vertit dominus Deus tuus tibi maledictiones in benedictionem; quoniam dilexit te dominus Deus tuus. * Non quaras pacem eorum, & bonum eorum omnibus diebus vitæ tuæ vsque in æternum.

* לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא-
 תתעב מצרי כי גר היית בארצו : * בנים
 אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל
 יהוה : * כי רוצה מחנה
 על איביך ונשמרת מכל דבר רע :
 * כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה-
 לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך
 המחנה : * והיה לפנות ערב ירחץ במים
 וכבא השמש יבא אל תוך המחנה :
 * וידתהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ :
 * ויתר תהיה לך על אונך והיה בשבתך חוץ
 וחפרתו בה וישבת וכסית את צאתך :
 * כי יהיה אליהך מתהלך בקרב מחנה להצילך
 ולתור איביך לפניך והיה מחנה קדוש ולא יראה
 בך ערות דבר ושב מאחריך :
 * לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך
 מעם אדניו : * עמך ישב בקרבך במקום אשר
 יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו :
 * לא תהיה קדשה מבנות ישראל
 ולא יהיה קדש מבני ישראל : * לא תביא
 אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אליהך לכל נדר
 כי תועבת יהוה אליהך גם שניהם :
 * לא תשיך לאחיק נשך בסף נשך אכל נשך
 כל דבר אשר ישך : * לנכרי תשיך ולאחיק לא
 תשיך למען יברכך יהוה אליהך בכל משלח ידך
 על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה :
 * כי תדר נדר ליהוה אליהך לא
 תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אליהך מעמך
 והיה בך חטא : * וכי תחדל לנדר לא יהיה
 בך חטא :

7 * Non abominaberis Idumæum, quia fra-
 ter tuus est: nec Ægyptium, quia aduena fui-
 sti in terra eius.
 8 * Quinati fuerint ex eis tertia generatione,
 B intrabunt in ecclesiam Domini.
 9 * Quando egressus fueris aduersus hostes
 tuos in pugna, custodias te ab omni re mala.
 10 * Si fuerit inter vos homo qui nocturno
 pollutus sit somnio, egredietur extra castra:
 11 & non reuertetur, * priusquam ad vesperam
 lauetur aqua: & post Solis occasum regredie-
 tur in castra.
 12 * Habebis locum extra castra, ad quem e-
 grediaris ad requisita naturæ:
 13 * Gerens paxillum in balteo. Cumque se-
 deris, fodies per circuitum, & egesta humo o-
 peries quo reuelatus es.
 14 * Dominus enim Deus tuus ambulat in
 C medio castrorum, vt cruat te, & tradat tibi ini-
 micos tuos: & sint castra tua sancta, & nihil in
 eis appareat foeditatis, ne derelinquat te.
 15 * Non trades seruum domino suo, qui ad
 te confugerit.
 16 * Habitabit tecum in loco qui ei placue-
 rit, & in vna vrbium tuarum requiescet; ne
 contristes eum.
 17 * Non erit meretrix de filiabus Israel, nec
 scortator de filiis Israel.
 18 * Non offeres mercedem prostibuli, nec p-
 cium canis in domo domini Dei tui, quicquid
 illud est quod vouerint; quia abominatio est
 vtrunque apud dominum Deum tuum.
 19 * Non foenerabis fratri tuo ad vsuram pe-
 D cuniam, nec fruges, nec quamlibet aliam
 rem:
 20 * Sed alieno. fratri autem tuo absque vsu-
 raid quo indiget commodabis, vt benedicat
 tibi dominus Deus tuus in omni opere tuo in
 terra ad quam ingredieris possidendam.
 21 * Cum votum voueris domino Deo tuo,
 non tardabis reddere, quia requirer illud do-
 minus Deus tuus. & si moratus fueris, repu-
 tabitur tibi in peccatum.
 22 * Si nolueris polliceri, absque peccato cris.

תרגום אונקלוס

7 לא תרחק אדומא ארי אחיך הוא לא תרחק מצראא ארי דמיר תוית בארעיה :
 8 ארי תפוק למשריתא על בעלי רכבך ותסמך מכל מדעם ביש :
 9 ויהי לעידן רמשא יסחי במיא ובמיעל שמשא יעול לגו
 10 ויהי לעידן רמשא יסחי במיא ובמיעל שמשא יעול לגו
 11 וסיקתא תהי לך על אונך ויהי בסחבך לכרא
 12 ואחר מתקן תהי לך מכרא למשריתא ותפוק תמן לכרא
 13 ארי ויי אליהך שכינתיה מהלכא בגו משריתך לשינכותך ולמסר סגאך בידך ויהי משריתך
 14 לא תמסר עבד עממין לרבוניה דישתוב לותך מלוח רבוניה :
 15 לא תהי אחתא מבנות ישראל לגבר עבד
 16 לא תעיל אגר וניתא וחלפן כלכא לביתא דיי אליהך לכל נדרא ארי מרחקא
 17 לא תרבי לאחור רבית כסף רבית עיבור רבית כל מדעם דיתרבי :
 18 לא תרבי לאחור לא תרבי גדיל די וברכבך ויי אליהך בכל אושטור ידך על ארעא דאח עליל תמן למירתה :
 19 ארי תדר נדר קדם ויי אליהך לא תאחר לשלמיה ארי מתבע ותבעיניה ויי אליהך מינך ויהי בך חובא :
 20 וארי תתמנע למנר לא יהי בך חובא :

* Non abominaberis Idumæum, quoniam frater tuus est: non abominaberis Ægyptium, quoniam aduena fuisti in terra eius.

* Filij si nati fuerint illis, generatione tertia intrabunt in ecclesiam Domini.

* Si autem egressus fueris ad castrametandum contra hostes tuos, & custodies te ab omni malo verbo.

* Si fuerit in te homo qui non est mundus ex fluxu suo nocte, & egredietur extra castra, & non reuertetur in castra:

* Et erit ad vesperam lauabit corpus suum aqua, & occidente sole ingredietur in castra.

* Et locus erit tibi extra castra, & exhibis illuc extra:

* Et paxillus erit tibi in balteo tuo. et erit quando sederis extra, & fodies in illo, & superinducens cooperies pudorem tuum in eo:

* Quoniam dominus Deus tuus ambulat in castris, ut eruat te, & tradat inimicum tuum ante faciem tuam: & erunt castra tua sancta, & non apparebit in te fœditas rei, & recedet à te.

* Non trades seruum domino suo, qui confugit ad te à domino suo:

* Tecum habitabit in vobis in omni loco vbi placuerit illi, non contristabis eum.

* Non erit meretrix de filiabus Israël, & non erit scortator de filiis Israël.

* Non offeres mercedem meretricis, neque precium canis in domum domini Dei tui ad omne votum, quoniam abominatio domino Deo tuo est & utrumque.

* Non fœnerabis fratri tuo usuram argenti, & usuram ciborum, & usuram cuiuslibet rei quam fœneraueris.

* Alieno fœnerabis: fratri tuo non fœnerabis, ut benedicat tibi dominus Deus tuus in omnibus operibus tuis in terra ad quam ingrederis illuc ut possideas eam.

* Si autem voueris votum domino Deo tuo, non tardabis reddere illud: quoniam querēs quæret dñs Deus tuus à te, & erit in te peccatum.

* Si autem non volueris vouere, non est tibi peccatum.

7 * οὐ βδελύξῃ ἰδομαῖον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν· οὐ βδελύξῃ αἰγύπτιον, ὅτι παρόικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτῇ.

8 * υἱοὶ ἐὰν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου.

9 * ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβάλειν ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ σου, & φυλάξῃς ἀπὸ παντὸς πονηροῦ ῥήματος.

10 * ἐὰν δὲ ᾧ ἐν σοὶ ἀνὴρ ὁποῖος οὗτος οὐκ ἐστὶ καθαρός ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἐξέλθῃ (εἰ) ἐξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσελεύσῃ (εἰ) εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 * & ἔσται τὸ πρὸς ἑσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δεδυκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν.

12 * καὶ τόπος ὁ ἔσται σοὶ ἐξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξέλθῃς ἐκεῖ ἐξω.

13 * καὶ πάσσαλος ἔσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζώνης σου. καὶ ἔσται ὅταν διακαθίζῃς ἐξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀνημοσιωλήν σου ἐν αὐτῷ.

14 * ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεπαταῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἐξελεύσῃ (εἰ) καὶ πρὸς αὐτὴν τὸν ἐχθρόν σου πρὸς πρὸς ὅπου σου, καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθήσῃ ἐν σοὶ ἀνημοσιωὴ πρᾶγματός, καὶ ἀποσρέψῃ ἀπὸ σοῦ.

15 * οὐ πρὸς αὐτοῖς παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτῷ, ὅς ποτε εἰσέλθῃ σοὶ πρὸς τὸν κύριον αὐτῷ.

16 * μή σοι κατὰ κήσῃ ἐν ὑμῖν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἀν' ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψῃς αὐτόν.

17 * οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἔσται πορνύων ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ.

18 * οὐ πρὸς αὐτοῖς μίσθωμα πόρνῃς, οὐ δὲ ἀλλαγμα κύνος εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσιν δούλοις, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμώτερον.

19 * οὐκ ἐκτεκίῃς τῷ ἀδελφῷ σου τέκον ἀργυρίου καὶ τέκον βρωμάτων καὶ τέκον πλοῦτος πρᾶγματός, οὐδὲ ἐκδαθείσης.

20 * τῷ ἀλλοτρίῳ ἐκτεκίῃς τῷ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτεκίῃς, ἵνα δόλογῃς (εἰ) κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν.

21 * ἐὰν δὲ δόξῃς δούλῳ κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ χρονοῖς ἀποδοῦναι αὐτῷ, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσῃ κύριος ὁ θεός σου πρὸς σέ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ αἵμαρτία.

22 * ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς δόξασθαι, οὐκ ἐστὶ σοὶ αἵμαρτία.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

7 Non abominaberis Idumæum, quoniam frater tuus est: non abominaberis Ægyptium, quoniam aduena fuisti in terra eius.

8 Filij qui nati fuerint ex eis in tertia generatione erunt mundi ut ingrediantur in ecclesiam Domini.

9 Si egressus fueris in castris contra inimicos tuos, obseruabis te ab omni re mala.

10 Si egressus fueris in castris contra inimicos tuos, obseruabis te ab omni re mala.

11 Et locus erit paratus tibi extra castra, & egredietis illuc foras.

12 Et paxillus erit tibi super arma tua: & cum sederis foris, fodies cum eo, & reuerteris & operies quæ à te egesta sunt.

13 Quoniam maiestas domini Dei tui ambulat in medio castrorum tuorum, ut liberet te, & ut tradat inimicos tuos in manu tua. & erunt castra tua sancta, & non appareat in te aliquid fœditatis, ut non auertatur verbum eius benefaciens tibi.

14 Non trades seruum gentium domino suo, qui confugerit ad te à domino suo.

15 Tecum habitabit in medio tui in loco quem elegerit in vna urbium tuarum vbi bene sit ei, ne decipias illum.

16 Non erit mulier de filiabus Israël vxor viro seruo, neque accipiet vir de filiis Israël vxorem ancillam.

17 Non offeres mercedem meretricis & precium canis in domum domini Dei tui pro omni voto, quia utrumque abominabile est coram domino Deo tuo.

18 Non fœnerabis fratri tuo ad usuram pecuniam neque frumentum, neque quicquam fœnerabis ad usuram.

19 Filio autem alienigenæ fœnerabis, & à fratre tuo non accipies usuram, ut benedicat tibi dominus Deus tuus in omnibus ad quæ miseris manum tuam in terra ad quam ingrederis possidendam.

20 Quando voueris votum coram domino Deo tuo, non tardabis reddere illud: quoniam requirens requireret illud dominus Deus tuus à te, & erit in te peccatum.

21 Et si defieris vouere, non erit in te peccatum.

23 * מוציא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרתי ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיקך:

24 * כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כללך לא תתן: * כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך:

כד

1 * כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר בריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: * ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: * ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר בריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימור האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: * לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיורט לו לאשה אחרת אשר הטמא את כי תועבד הוה לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: * כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח: * לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוה חבל:

2 * כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוה ובערת הרע מקרבך: * השמר בנגע הצרעות לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: * זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: * כי תשר ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו:

23 * Quod autem semel egressum est de labiis tuis, obseruabis, & facies sicut promissisti domino Deo tuo, & propria voluntate & ore tuo locutus es.

24 * Ingressus vineam proximi tui, comedes vuas quantum tibi placuerit; foras autem ne efferas tecum.

25 * Si intraueris segetem amici tui, franges spicas, & manu conteres, falce autem non metes.

CAP. XXIII.

1 **S**I acceperit homo vxorem, & habuerit eam, & non inuenerit gratiam ante oculos eius propter aliquam fœditatem, scribet libellum repudij, & dabit in manu illius, & dimittet eam de domo sua.

2 * Cumque egressa alterum maritum duxerit, & ille quoque oderit eam, dederitque ei libellum repudij, & dimiserit de domo sua, vel certe mortuus fuerit; * Non poterit prior maritus recipere eam in vxorem: quia polluta est, & abominabilis facta coram Domino: ne peccare facias terram tuam quam dominus Deus tuus tradiderit tibi possidendam.

3 * Cum acceperit homo nuper vxorem, non procedet ad bellum: nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicè: sed vacabit absque culpa domui suæ, ut vno anno lætetur cum vxore sua.

6 * Non accipies loco pignoris inferiorem & superiorem molam, quia animam suam appo-
7 fuit tibi. * Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit precium, interficietur, & auferes malum de medio tui.

8 * Obserua diligenter ne incurras plagam lepræ: sed facies quæcunque docuerint te sacerdotes Leuitici generis, iuxta id quod præcepi eis & imple sollicitè.

9 * Mementote quæ fecerit dñs Deus vester Mariæ in via, cum egredere mini de Ægypto.

10 * Cum repetes à proximo tuo rem aliquam quam debet tibi, non ingredieris domum eius, ut pignus auferas:

תרגום אונקלוס

23 אפקדת שפתיך תשמר ותעביר כמא דנדרת קדם יי אלהך נדבתא דמלילתא בפומך: 24 ארי תתגר בכרמא דחברך ותיכול ענבין כנפשך למשבך ולמנך לא תתן: 25 ארי תתגר בקמתא דחברך ותקטוף מלילת בידך ומגלא לא תניף על קמתא דחברך:

כד

1 ארי יסב גבר אתמא ויבעלינה ויהי אם לא תשבח רחמיך בעינוחי ארי אשבח בה עבדת פתגם ויכתוב לה גט פטורין ויתן בידה ויפטרנה מביתיה: 2 ותפוק מביתיה ותהי לגבר אחרון: 3 ויסנינה גברא בתרא ויכתוב לה גט פטורין ויתן בידה ויפטרנה מביתיה או ארי ימות גברא בתרא ונסבה ליה לאתו: 4 ליה ליה רשו לבעלה קדמא דפטרה למחוב לנסבה למחוי ליה לאתו בתר דאסתאבה ארי מרחקא היא קדם יי ולא תחייב ית ארעא דיי אלהך ויחייב לך אחסנא: 5 ארי יסב גבר אתמא חדתא לא יפוק בחילא ולא יעבר עלהי לכל מדעם פני יחי לביתיה שתא חדא ויחדיו ית אתמיה דנסיב: 6 לא תסב משכונא רחמי ורכבא ארי בהון מהעבר טוון לכל נפש: 7 ארי ישכח גבר דיעגוב נפשא מאחיה מבני ישראל ויתגר ביה ויזניניה ויתקטל גנבא ההוא ותפלי עבד דביש מבינך: 8 אסתמר במכתש סגירו למטר לחדא ולמעבר ככל דילפון יתכון כחנא לאוי כמא דפקדתנין תשרון למעבר: 9 תוי דכיר ית דעבר יי אלהך למרים בצאתה ממצרים: 10 ארי תרשי בחברך רשות מדעם לא תעול לביתיה למסב משכוניה:

** Quae egrediuntur per labia tua observabis. & 13
facies quemadmodum vouisti domino Deo tuo do-
num, quod locutus es ore tuo.*

^s Si autem intraveris in segetem proximi tui, et ²⁴
colliges in manibus tuis spicas, & falcem non mit-
tes in segetem proximi tui.

²⁵ Si autem ingressus fueris in vineam proximi tui, comedes uvas quantum anima tua impleatur: in autem uas non iniicies.

CAP. XXIII.

SI autem quis acceperit uxorem, & cohabitauerit cum illa; & erit si non inuenerit gratiam coram eo, quoniam inuenit in ea scdam rem, & scribet illi libellum repudij, & dabit in manibus eius, & emittet eam ex domo sua.

‡ Et egressa nupsit viro alteri.

⁸ ¹⁵
* Et oderit eam vir ultimus, & scripserit ei
libellum repudij, & dederit ei in manibus eius, &
dimiserit eam de domo sua, vel & mortuus fuerit
vir eius ultimus, qui accepit eam sibi uxorem;

¹ * Non poterit vir prior qui dimisit eam reuer-
sus recipere eam sibi uxorem, postquam polluta est
illa: quoniam abominatio est coram domino Deo
tuo: & non polluetis terram quam dominus Deus
vester dat vobis in possessionem.

* Si autem quis acceperit uxorem nuper, non
procedet ad bellum, et non iniungetur ei aliqua res:
immunus erit in domo sua: annum vnum latificabit
uxorem suam quam accepit.

³ Non pignerabis molam neque super molam: ⁶
quia animam hic dat in pignore.

* Si autem deprehensus fuerit homo furans ani-
mam de fratribus suis filiis Israel, & dominus fa-
ctus illum vendiderit, & interficietur fur ille: &
auferes malum de vobis ipsis. Caue tibi ipsi in con-
tactu lepræ. * Custodies vehementer vt facias

*iuxta omnem legem quam docuerint vobis sacer-
dotes Levitæ: quemadmodum præcepi vobis, cu-
sodietis ut faciatis.*

* Mementote quæ fecit dominus Deus tuus Ma
rie in via, egredientibus vobis de Ægypto.

* Si autem debitum fuerit in proximo tuo, debitum quodcunque, non ingredieris in domum eius ad pignerandum pignus.

25 * Τα ἑκπορεύομεθα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ. Ἐποίη-
 ρεις ὃν τρόπον ἠύξω κυρίῳ τῷ θεῷ σου δόμα, ὃ ἐλάλησας τῷ σό-
 24 ματί σου. * ἐσθὲν ἡ εἰσέλθῃς εἰς ἀμνηρὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ

συλλέξεις ἐν ταῖς χερσί σου δάχρυας, καὶ ὀρέπανον οὐ μὴ ἐπι-
βάλῃς ἐπὶ τὸν αἶματόν τοῦ πλῆθους σου.

25 ἔσθ' ὃ εἰσέλθης εἰς τὴν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σε, φαγῇ
· σαφυλὴν, ὅθ' ἐν ψυχῇ σου ἐμπλησθῇ· καὶ εἰς τὸν ἀγρὸς ἐκ ἐμβα-
λεῖς.

५०१.

* Εάν δὲ τις λάβῃ τὴν αἰκά, καὶ συνιοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται
ἐὰν μὴ ὄρη χάριν ἐν θυτίον αὐτοῦ, ὅτι ὄρηκεν ἐν αὐτῇ ἀγνη-
μον πρᾶγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ὑποσαςίς, καὶ δώσῃ
εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, ἥ ἔξαποσελεῖ αὐτῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

2 [†] καὶ ἀπελθοῦσα χύηται δι' ὁδοῦ ἑτέρας·

3 καὶ μίσσησεν αὐτὴν ὁ δυνῆς ὁ ἔχρατος, ἔγραψεν αὐτῇ ἐπι-
 βολίον λησασίου, καὶ δώσῃ αὐτῇ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἔξ-
 αποσελῇ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτῆς, ἢ καὶ λησθαι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 4 ὁ ἔχρατος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῆς Γενναῖας, ἔδωκεν αὐτῇ

ὁ δὲ ἦρ ὁ παρότερος ὁ ὕστατος αἰὼς αὐτῶν ἐπαναστρέψας
λαβεῖν αὐτῶν ἐαυτὰ γυναικα, μὲν τὴν μιαν θλίψαι αὐτήν, ὅτι
βδέλυγμα ἐστὶν ἅνθρωπος κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν
γυνῶν, κύριε ὁ Θεός υἱοῦ διδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ.

5 * ἐὰν δέ τις λάβῃ τὴν αἰκὴν παρὰ τὸν πλάτωνα, ὅτι ἐξελύσεται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι ἐπιληθῇ σέται αὐτῷ ἔργον πρᾶγμα, ἀπὸ τοῦ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, ἐν αὐτὸν εἶνα δύσφραγέ τὴν γυναικὰ αὐτῆς ἡ ἐλαβε.

6 ⁴ ὅσῃ ἐνεχυράζει μύλον, οὕτῃ ἔπι μύλον, ὅπῃ ψυχὴν ἔ-
τος ἐνεχυράζει.

7 * ἐδούθη αὐτῷ δούλωπος κλέπτης ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν
αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ κατεδύνας δύσας αὐτὸν διποδῶται,
καὶ διποθάνεται ὁ κλέπτης ἐκείνος, καὶ ἔξαρείς τὸ πονηρὸν ἔξ
ὕμῃς αὐτῶν. περὶ σέ γε βασιλεῦ ἐν τῇ ἀφῇ τῇ λέπρῳ.

8 φυλάξῃ σφόδρα ποιῆν κτ' παύσαι τὸν νόμον ὃν αὐτὸς ἀνα-
γάλωσιν ὑμῖν ④ ἱερᾶς ④ λαοῦται, ὃν τρέπον ἐν εἰλαμῶ ὑ-
μῖν, φυλάξῃ ποιεῖν.

9 ⁴ μνήσθητε ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός ὑμῶν ἐν τῇ μαριὰμ ἐν
τῇ ὁδῷ, ἐκ ποταμῶν ὑμῶν ἕως αἰνυρίου.

10 * εἰν' ὃ ὀφείλημα ἢ ἐν ταῖς πλησίον σου, ὀφείλημα ὅποιω,
ὅσα εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²¹ Quod egressum est de labijs tuis, obseruabis, & facies sicut vouisti coram domino Deo tuo, & quod spontè locutus es ore tuo.

²⁴ Si mercede conductus fueris in vineam proximi tui, comedere poteris uvas iuxta voluntatem tuam usque ad saturitatem; & in vase tuo non repones eas. ²⁵ Si conductus fueris in messem proximi tui, franges spicas plenas manu tua, & falcem non leuabis super segetem proximi tui.

CAP. XXIII.

Si acceperit vir uxorem, & concubuerit cum ea, & non inuenerit gratiam in oculis eius, quoniam inuenit in ea aliquid fœditatis, scribet ei libellum repudij, & dabit in manu eius, & dimittet eam de domo sua. Et egredietur de domo eius & recedat, & sit uxor viro alteri.

³ Et si oderit eam vir alter, & scripserit ei libellum repudij, & dederit in manu eius, & dimiserit eam de domo sua, aut si mortuus fuerit vir posterior, qui accepit eam in uxorem;

quam inquinata est: quoniam abominatio est coram domino Deo tuo. & non facias peccare terram, quam dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem.

erit in domo sua anno vno, & letabitur cum vxore sua quam accepit. ⁶ Non accipies loco pignoris inferiorem & superiorem molam, quia cum eis fit esca omni animæ. ⁷ Si inuentus fuerit vir furans animam de fratribus suis de filiis Israel, & sicut mercatorem diligenter

tor vendiderit eam, occidetur fur ille: & auferes facientem quod malum est de medio tui. Obserua diligenter ne incurras
plagam lepræ, vt custodias valdè, & vt facias iuxta omnia quæ docuerint vos facientes & Leuitæ; sicut præcepi eis, custodietis vt faciatis.

¹⁰ Quando mutuaueris aliquid proximo tuo; non ingrediaris in domum eius, vt accipias pignus eius:

N n

* בחוץ תעמוד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא
 אליך את העבט החוצה: * ואם איש עני הוא
 לא תשכב בעבטו: * השב תשיב לו את העבט
 כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה
 צדקה לפני יהוה אלהיך: * לא תעשק
 שכיר עני ואביון מאחריך ואו מגדך אשר בארצך
 בשעריך: * ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
 השמש כי עני הוא ואליה הוא נשא את נפשו ולא
 יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: * לא יומתו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
 בחטאו יומתו: * לא תטה משפט גר יתום
 ולא תחבל בגד אלמנה: * וזכרת כי עבד היית
 במצרים ויפרך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
 לעשות את הדבר הזה: * כי תקצר
 קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
 לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה
 אלהיך בכל מעשה ידיך: * כי תחבט זיתך
 לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה:
 * כי תבצר ברמך לא תעולל אחריו לגר ליתום
 ולא למנה יהיה: * וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
 הזה:

כה

* כי יהיה ריב
 בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטו והצדיקו
 את הצדיק והרשעו את הרשע: * והיה
 אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי
 רשעתו במספר: * ארבעים יכנו לא יסוף פן
 יסוף להכתו על אלו מכה רבה ונקלה אחיך
 לעיניך:

תרגום אונקלוס

* כבדא תקום וגברא דא תרשי ביה יפיק לותך ית משכונא לברא: *
 * ואתה תבא ליה ית משכונא כמעל שמשא וישכב בכסותיה ויברכך ולך תהי זכו קדם יי אלהך: *
 * וימשיבא מאחך או מן גיורך די בארעך בקרנך: *
 * ולא יקרי עלך קדם יי ויהי בך חובא: *
 * תעלי דין דיין יתים ולא תסב משכונא לבוש ארמלא: *
 * למעבר ית פתגמא תדין: *
 * יי אלהך בכל עובדי ידך: *
 * לגיורא ליתמא ולא רמלא ית: *
 * ותדבר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים על כן אנא מפקד לך למעבר ית פתגמא תדין:

כה

* ארי ית דיין בין גברין ויתקרבין לות דינא וידגננו ויזכרו ויחייבון ית חובא:
 * ויהי אם בר חייב לאלקא חובא וירמינה דינא וילקינה קדמוהי כמסרת חובתיה במנן:
 * ארבעין ילקינה לא יוסף ולמא יוסף לאלקיותיה על ארין מתא סגי ונקל אחך לעינך:

* Sed stabis foris, & ille tibi proferet quod
 habuerit. * Si autem pauper est, non per-
 noctabit apud te pignus: * Sed statim reddes
 ei ante Solis occasum, vt dormiens in vestime-
 to suo, benedicat tibi, & habeas iustitiam co-
 ram domino Deo tuo.

* Non negabis mercedem indigentis &
 pauperis fratris tui, siue aduenæ qui tecum
 moratur in terra, & intra portas tuas est:

* Sed eadem die reddes ei precium laboris
 sui ante Solis occasum, quia pauper est, & ex
 eo sustentat animam suam: ne clamet contra
 te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatū.

* Non occidentur patres pro filiis, nec filij
 pro patribus: sed vnusquisq, pro peccato suo
 morietur. * Non peruerteris iudicium ad-
 Duæ & pupilli; nec auferes pignoris loco vi-
 duæ vestimentum.

* Memento quod ser-
 uieris in Ægypto, & eruerit te dominus Deus
 tuus inde. idcirco præcipio tibi vt facias hanc
 rem.

* Quando messueris segetem in agro
 tuo, & oblitus manipulum reliqueris, non re-
 uertêris vt tollas illum: sed aduenam & pu-
 pillum & viduam auferre patieris, vt benedi-
 cat tibi dominus Deus tuus in omni opere

* Si fruges collegeris
 oliuarum, quicquid remanserit in arboribus,
 non reuertêris vt colligas, sed relinques adue-
 næ, pupillo ac viduæ.

* Si vindemiaueris vi-
 neam tuam, non colliges remanêtes racemos;
 sed cedent in vsus aduenæ, pupilli ac viduæ.

* Memento quod & tu seruieris in Ægypto;
 & idcirco præcipio tibi vt facias hanc rem.

CAP. XXV.

* I fuerit causa inter aliquos, & interpella-
 Auerint iudices; quem iustum esse perspexe-
 rint, illi iustitiæ palmam dabunt: quem im-
 pium, condemnabunt impietatis.

* Sin autem eum qui peccauit dignum vi-
 derint plagis, prosternent & coram se facient
 verberari. Pro mensura peccati erit & plaga-
 rum modus: * ita duntaxat vt quadrage-
 narium numerum non excedant, ne fœdè la-
 ceratus ante oculos tuos obeat frater tuus.

* Foris stabis, & homo cuius debitum tuum est in ipso, proferet tibi pignus extra.

* Si autem homo pauper est, non pernoctabis in pignore illius:

* Restitutione restitues ei vestem suam circa occasum solis: & dormiet in vestimento suo, & benedicet tibi; & tibi erit misericordia coram domino Deo tuo.

* Non negabis mercedem pauperis & egeni ex fratribus tuis, siue ex aduenis qui in urbibus tuis.

* Eadem die reddes mercedem suam: non occidet sol super eo; quia pauper est, et in eo habet spem: & non clamabit contra te ad Dominum, & erit in te peccatum.

* Non occidentur patres pro filiis, & filij non morientur pro patribus. unusquisque suo peccato morientur.

* Non pervertes iudicium aduenæ & pupilli et viduæ. non pignerabis vestimentum viduæ.

* Et memor eris quod seruus fuisti in terra Ægypti, & eruerit te dominus Deus tuus inde. propter hoc ego tibi precipio vt facias verbum hoc.

* Si autem messueris messem tuam in agro tuo, & oblitus fueris manipuli, non reuertêris vt tollas illum: mendico, & aduenæ, & pupillo & viduæ erit, vt benedicat tibi dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum.

* Si autem oliuas collegeris, non reuertêris vt colligas quæ post te: aduenæ et pupillo et viduæ erunt.

* Si autem vindemiaueris vineam tuam, non reuindemiabis quæ post te: aduenæ, & pupillo, & viduæ erunt.

* Et memineris quod seruus fuisti in terra Ægypti. propter hoc ego tibi precipio vt facias verbum hoc.

CAP. XXV.

Si autem fuerit controuersia inter homines, et accesserint ad iudicium, & iudicauerint, & iustificauerint iustum & condemnauerint impium:

* Et erit si dignus fuerit plagis ipsius, & prosternes eum coram iudicibus, & flagellabunt eum coram eis secundum impietatem illius. numero flagellabunt eum;

* quadraginta non addent. si autem addiderint flagellare eum super has plagas, plagas plures, ruperit aget frater tuus coram te.

* ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἀνδρῶν οὗ τὸ δανειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ὁ δὲ οἶκεν τὸ ἐνέχυρον ἔξω.

* εἰ δὲ ὁ ἄνθρωπος πνίῃ, ἐκοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχυρῷ αὐτοῦ.

* ἀποδόσεις ἀποδώσεις αὐτῷ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ περὶ δύσματος ἡλίου, καὶ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλογησὶς σε, & οἶκεν ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

* οὐκ ἀποσερήσεις μισθὸν πνίῃτος καὶ ἐνδεῆς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν πωροσπλῦτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου.

* αὐθήμερον ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ. οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πνίῃς ἐστὶς, & ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ ἐκαταβοήσῃ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία.

* ἐκ ἀποθανόντων πατέρες ὑπὲρ τέκνων, & υἱοὶ ἐκ ἀποθανόντων ὑπὲρ πατέρων. ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθνήσκειται.

* οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν πωροσπλῦτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας.

* καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ ἔλυτρώσας σε κύριος ὁ θεός σου ἐκείθεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

* εἰ δὲ ἡ ἀμύθησις τὴν ἀμηνήν σου ἐν τῷ ἀγρῷ σου, & ἐπιλάθῃ δράκμα, οὐκ ἐπαναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό, τὰ πτωχὰ καὶ τὰ πωροσπλῦτα καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὴν χήραν ἔσαι, ἵνα εὐλογησὶς σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντί ἔργῳ τῶν χειρῶν σου.

* εἰ δὲ ἡ ἐλαιολογήσις, οὐκ ἐπαναστρέψῃ καλαμὴν σου τὰ ὀπίσω σου, τὰ πωροσπλῦτα καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὴν χήραν ἔσαι.

* εἰ δὲ ἡ τευγήσις τὴν ἀμπελῶνά σου, οὐκ ἐπαναστεγγήσεις τὰ ὀπίσω σου. τὰ πωροσπλῦτα καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὴν χήραν ἔσαι.

* καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ αἰγύπτου. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

κε.

* Εἰ δὲ ἡ γήνηται δὴ πλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, & πωροσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρινώσι, καὶ δικαιώσωσι τὸν δίκαιον & καταγνώσιν τοῦ ἀδικοῦς.

* καὶ ἔσαι εἰάν ἀξίος ᾗ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καὶ κατιεῖς αὐτὸν ἐν αἰνῇ τῶν χειρῶν, καὶ μαστιγώσῃ αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀδίκειαν αὐτοῦ. ὁ δὲ θυμὸς μαστιγώσῃ αὐτὸν,

* τεσσαράκοντα ἐπαρῶσιν αὐτὸν. εἰ δὲ παρῶσιν μαστιγώσῃ αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς, πληγὰς πλείους, ἀχρημάτησιν ὁ ἀδελφός σου ἐν δούτιόν σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

11 Sed foris stabis: & vir qui est debitor tibi, proferet ad te pignus foras.

12 Et si vir pauper est, non dormias in pignore eius:

13 Sed reddes ei pignus cum occubuerit sol, vt dormiat in vestimento suo, vt benedicat tibi: & tibi erit iustitia coram domino Deo tuo.

14 Non retinebis violenter mercedem pauperis & egeni de fratribus tuis, aut de aduenis qui sunt in terra tua in ciuitatibus tuis:

15 Sed in eodem die dabis mercedem eius ante occasum solis: quoniam pauper est, & pro eo ponit animam suam, vt non clamet aduersum te coram Domino, & sit in te peccatum.

16 Non moriantur patres pro filiis, neque filij moriantur pro patribus: sed singuli pro peccato suo moriantur.

17 Non declinabis iudicium aduenæ & pupilli, neque tolles pro pignore vestimentum viduæ.

18 Et recordaberis quod seruus fuisti in Ægypto, & redemit te inde dominus Deus tuus: ideo ego precipio tibi vt facias hanc rem.

19 Quando messueris messem tuam in agro tuo, & oblitus fueris manipuli in agro, non reuerteris vt tollas illum: sed peregrino & pupillo & viduæ erit, vt benedicat tibi dominus Deus tuus in omnibus operibus manus tuæ.

20 Quando excusseris oliuas tuas, non reuertaris ad colligendum quod post te reliqueris, sed peregrino & pupillo & viduæ erit.

21 Si vindemiaueris vineam tuam, non colliges remanentes racemos quos post te reliqueris, sed peregrino & pupillo & viduæ erunt.

22 Et recordaberis quod seruus fuisti in terra Ægypti: idcirco ego precipio tibi vt facias rem hanc.

CAP. XXV.

Si fuerit causa inter viros, venerintque ad iudicium, iudicabunt eos iudices: & iustificabunt iustum, & condemnabunt impium.

Si autem impius dignus fuerit verberibus, prosternet eum iudex, & in conspectu suo verberabit eum: iuxta mensuram delicti erit modus plagarum, usque ad numerum quadragenarium flagellabit eum, & non amplius, ne forte addat verberare eum super hanc plagam magnam, & ignominiam patiatur frater tuus ante oculos tuos.

* לא תחכם שור בדישו: * כי ישבו
 אחים יחדו ומר אחד מהם ובן איז לו לא תהיה
 אשר המר החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה
 ולקחה לו לאשה ויבמה: * והיה הבכור אשר
 תלד יקום על שם אחיו המר ולא ימחה שמו
 מישראל: * ואם לא יחפץ האיש לקחת את
 יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה
 מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אברה
 יבמי: * וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד
 ואמר לא חפצתי לקחתה: * ונגשה יבמתו אליו
 לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקרה בפניו
 וענתה ואמרה בכה יעשה לאיש אשר לא
 יבנה ארץ בית אחיו: * ונקרא שמו בישראל
 ביר חלוץ הנעל: * כי ינצו אנשים
 יחדו איש ואחיו וקרבה אשר האחד להציל את
 אישה מיד מכה ושלחה ידה והחזיקה במבשיו:
 * וקצתה ארץ בפה לא תחוס עינך:
 * לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה
 וקטנה: * לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה
 גדולה וקטנה: * אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה
 שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על
 האדמה אשר יהיה אלהיך נתן לך: * כי תועבת
 יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול:
 * זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
 ממצרים: * אשר קרך בדרך ויונב בך כל הנחשלים
 אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים:
 * והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך
 מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
 לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא
 תשכח:

4 * Non ligabis os bouis terentis in area fru-
 ges tuas. * Quando habitauerint fratres simul,
 & vnus ex eis absque liberis mortuus fuerit,
 B vxor defuncti non nubet alteri, sed accipiet
 eam frater eius, & suscitabit semen fratris sui:
 6 * Et primogenitum ex ea filium nomine il-
 lius appellabit, vt non deleatur nomen eius
 7 ex Israel. * Sin autem noluerit accipere vxorē
 fratris sui, quæ ei lege debetur, perget mulier
 ad portam ciuitatis, & interpellabit maiores
 natu: dicetque, Non vult frater viri mei suf-
 citare semen fratris sui in Israel, nec me in
 8 coniugium sumere. * Statimque accersiri
 C eum facient: & interrogabunt. si responderit,
 9 Nolo eam vxorem accipere: * Accedet mulier
 ad eum coram senioribus: & tollet calciamen-
 tum de pede eius; spuetque in faciem eius, &
 10 dicit: Sic fiet homini qui non ædificat domū
 fratris sui. * Et vocabitur nomen illius in Is-
 11 rael, Domus discalciati. * Si habuerint in-
 ter feiurgium viri duo, & vnus contra alterū
 rixari cœperit, volensque vxor alterius eruerē
 virum suum de manu fortioris: miseritque
 12 manum, & apprehenderit verenda eius: * Ab-
 scindes manum illius; nec flecteris super eam
 13 vlla misericordia. * Non habebis in saccu-
 14 lo diuersa pondera, maius & minus: * Nec
 D erit in domo tua modius maior & minor.
 15 * Pondus habebis iustum & verum: & mo-
 dius æqualis & verus erit tibi, vt multo viuas
 tempore super terram quam Dominus Deus
 tuus dederit tibi.
 16 * Abominatur enim Dominus eum qui fa-
 cit hæc; & aduersatur omnem iniustitiam.
 17 * Memento quæ fecerit tibi Amalech in
 18 via, quando egrediebaris ex Ægypto: * Quo-
 modo occurrerit tibi, & extremos agminis tui
 qui lasi refidebant, ceciderit: quando tu eras
 fame & labore confectus, & non timuerit
 19 Deum. * Cùm ergo dominus Deus tuus
 dederit tibi requiem, & subiecerit cunctas per
 circuitum nationes in terra quam tibi polli-
 citus est, delebis nomen eius sub cælo. caue ne
 obliuiscaris.

תרגום אונקלוס

4 לא תחיד פום חוצה בדישו: *
 חלוצי יבמה ועל עליה ויבמה ליה לא יבמה ויבמה:
 7 ואם לא יבמה יבמה ליה לא יבמה ויבמה:
 8 ויקרן ליה סבי קרחה וימללן עמיה ויקום וימר לא רעיתי לנסבה:
 9 ויתקרב יבמה ליה לקדם
 10 ויתקרי שמה בישראל:
 11 ארי ינצו גברין פחדא גברא ואחיה ויתקרב איתת חד לשויבא ית בעלה מידא דמחיה ותושט ידה ויתקרי
 12 ויתקרי ית ידה לא תחוס עינך:
 13 לא ית לך בכיסך מתקל ומתקל רבא וזעירא:
 14 לא
 15 מתקליון שלמין דקשוט יהוה לך מכילן שלמין דקשוט יהוה לך גדול דיורכון יוסך
 16 ארי מרחקא דניי אלהך כל עבד אלהך כל עבד שקר:
 17 וזעירך באורחא וקטיל בך כל דתו מתאחרין פחדך ואח משלהי
 18 ויהי כד יניח יי אלהך לך מכל בעלי דכבך מסחור מסחור בארעא דניי אלהך ויתב לך אחסנה
 19 ויהי כד יניח יי אלהך לך מכל בעלי דכבך מסחור מסחור בארעא דניי אלהך ויתב לך אחסנה
 4 לא תחיד פום חוצה בדישו:
 חלוצי יבמה ועל עליה ויבמה ליה לא יבמה ויבמה:
 7 ואם לא יבמה יבמה ליה לא יבמה ויבמה:
 8 ויקרן ליה סבי קרחה וימללן עמיה ויקום וימר לא רעיתי לנסבה:
 9 ויתקרב יבמה ליה לקדם
 10 ויתקרי שמה בישראל:
 11 ארי ינצו גברין פחדא גברא ואחיה ויתקרב איתת חד לשויבא ית בעלה מידא דמחיה ותושט ידה ויתקרי
 12 ויתקרי ית ידה לא תחוס עינך:
 13 לא ית לך בכיסך מתקל ומתקל רבא וזעירא:
 14 לא
 15 מתקליון שלמין דקשוט יהוה לך מכילן שלמין דקשוט יהוה לך גדול דיורכון יוסך
 16 ארי מרחקא דניי אלהך כל עבד אלהך כל עבד שקר:
 17 וזעירך באורחא וקטיל בך כל דתו מתאחרין פחדך ואח משלהי
 18 ויהי כד יניח יי אלהך לך מכל בעלי דכבך מסחור מסחור בארעא דניי אלהך ויתב לך אחסנה
 19 ויהי כד יניח יי אלהך לך מכל בעלי דכבך מסחור מסחור בארעא דניי אלהך ויתב לך אחסנה

* Non ligabis os bouis triturantis.

* Si autem habitauerint fratres simul, & mortuus fuerit vnus ex eis, semen autem non sit illi, nō erit vxor mortui extrā viro non propinquo: frater viri eius accedet ad illam, & accipiet eam sibi ipsi uxorem, & cohabitabit ei:

* Et erit infans qui genitus fuerit, constituetur ex nomine illius qui mortuus est, & non delebitur nomen illius ex Israel.

* Si autem non voluerit homo accipere uxorem fratris sui, & perget vxor ad portam ad senatum, & dicet: Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel, non voluit frater viri mei.

* Et vocabunt eum senatus urbis illius, & dicent ei. & stans dixerit, Non volo accipere eam.

* Et accedens mulier fratris eius ad eum coram senatu, & soluet calciamentum eius vnum de pede eius, & spuet in faciem eius: & respondens dicet: Sic facient homini, qui non edificabit domum fratris sui. * Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus discalciati calciamentum.

* Si autem pugnaverint duo homines in idipsum, homo cum fratre suo, & accesserit vxor vnius eorum, vt eruat virum suum de manu percutientis eum, & extendens manum suam apprehenderit verenda eius; * Abscides manum illius: non par-

cet oculus tuus super eam. * Non erit in sacculo tuo pondus & pondus, magnum vel paruum. * Non erit in domo tua mensura vel mensura, magna & parua.

* Pondus verum & iustum erit tibi, & mensura vera & iusta erit tibi; vt longauus sis super terram quam dominus Deus tuus dat tibi in possessionem: * Quoniam abominatio domino Deo tuo omnis faciens hæc, & omnis faciens iniustum.

* Memento quæ fecit tibi Amalech in via, egrediente te ex Aegypto:

* Quomodo restitit tibi in via, & cecidit extremum agmen tuum lassos post te: tu autem famefuebas & laborabas, & non timuit Deum.

* Et erit cum dederit requiem tibi dñs Deus tuus ab omnibus inimicis tuis qui in circuitu tuo in terra quæ dat tibi in possessionem ad possidendum, delebis nomen Amalech de sub celo, & non obliuiscaris.

* οὐ φιμώσης βουὴν ἀλουργῶσα.

* εἰὰν ὁ κατ' οἰκῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀποθῇ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾗ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ ὁ τεθνηκὼς ἐξω θύρῃ μὴ ἐγγίζοντι, ὁ ἀδελφὸς τοῦ θνήσκοντος αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν, καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῇ γυναῖκα, & συνοικήσει αὐτῇ. * καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ δὴ τεχθήσεται, καταθήσει ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ τετελευτηκὸς, καὶ οὐκ ἔσται λειψῶσέ) τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐξ Ἰσραὴλ.

* εἰὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἀνὴρ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπὶ τὴν γερουσίαν, καὶ ἐρεῖ, οὐ θέλω ὁ ἀδελφός) τῷ θνήσκοντι μὲ ἀναστήσαι τὸ ὄνομα ὁ ἀδελφός) αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ θέλησεν ὁ ἀδελφός) τῷ ἀνδρός) μὲ.

* καὶ καλέσουσιν αὐτὴν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ ἐροῦσιν αὐτῇ. καὶ εἰπὴ, οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν.

* καὶ περσελεύσεται ἡ γυνὴ τὸν ἀδελφόν) αὐτοῦ πρὸς αὐτὴν ἐναντὶ τῆς γερουσίας, καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ὑποπόδιον) αὐτοῦ, καὶ ἐμπύσει αἰς τὸ πρὸς τὸν αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ, οὕτως ποιήσουσι τῷ ἀνδρώ) τῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν) τῳ ἀδελφός) αὐτοῦ. * καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος) τῳ ὑπολυθεί) τῳ ὑπόδημα.

* ἐάν) μάχων) δύο ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος) μὲ) τῳ ἀδελφῷ) αὐτοῦ, καὶ περσεύσεται ἡ γυνὴ εἰς αὐτὸν, ὥστε ἐλθεῖν τὸν ἄνδρα) αὐτοῦ ἐκ χειρὸς) τῳ τύπον) τῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκτενάσει αὐτὴν ὑπὸ τὴν χεῖρα) αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν) τῳ διδύμων) αὐτοῦ. * ἀποκόψεις) τὴν χεῖρα) αὐτοῦ. οὐ φείσεται) ὁ ὀφθαλμός) σου ἐπ' αὐτήν.

* καὶ ἔσαι ἐν τῷ μέτρον) σου ἐν τῇ οἰκίᾳ) σου μέτρον) ἢ μέτρον) μέγα ἢ μικρόν). * οὐκ ἔσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ) σου μέτρον) ἢ μέτρον) μέγα καὶ μικρόν). * σάθμιον ἀληθινόν) καὶ δίκαιον) ἔσαι) σου, & μέτρον) ἀληθινόν) καὶ δίκαιον) ἔσαι) σου, ἵνα πολυήμερος) γῆ) ἐπὶ τῇ) γῆ) ᾗς) κύριός) ὁ θεός) σου δίδωσί) σου ἐν κλήρῳ). * ὅτι ἐδέλυμα) κυρίου) τῳ θεῷ) σου πᾶς) ποιῶν) τὰ) ταῦτα) & πᾶς) ποιῶν) ἀδικίαν).

* μνήσθη) πᾶς) ἐποίησέ) σου ἀμαλήκ) ἐν τῇ) ὁδῷ) ἐκ πορεύσεως) σου ἐξ Αἰγύπτου), * πῶς) ἀνέστη) σου ἐν τῇ) ὁδῷ), & ἐκοψέ) σου τὸν οὐρανόν) σου ὅτε) κοπιῶν) ὀπίσω) σου, σὺ) δὲ) ἐπείνας) καὶ ἐκοπίας), καὶ οὐκ ἐφοβήθη) τὸν) θεόν).

* καὶ ἔσαι) ἡνίκα) αὐτῷ) καταπαύσῃ) σε) κύριός) ὁ θεός) σου ἀπὸ πάντων) τῶν) ἐχθρῶν) σου τῶν) κύκλῳ) σου ἐν γῇ) ᾗ) δίδωσί) σου ἐν κλήρῳ) κατακληρονομήσαι), ὥστε) αἰψέ) τὸ ὄνομα) ἀμαλήκ) ἐκ τῆς) γῆς) ὑπο τὸν) οὐρανόν), καὶ) μὴ) ἐπιλάθῃ).

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Non claudes os boui trituranti. * Si habitauerint fratres in vnum, & mortuus fuerit vnus ex eis, & filius non est ei, non nubet vxor mortui foras viro alieno: frater defuncti ingreditur ad eam, & accipiet eam sibi in vxorem pro fratre suo: Et primogenitus quem genuerit, suscitabit nomen fratris eius defuncti, & non delebitur nomen eius de Israel. * Et si noluerit vir accipere uxorem fratris sui, ascendet illa ad portam domus iudicij ante seniores, & dicet: Renuit frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel, non vult me in conjugem accipere. * Et vocabunt eum seniores ciuitatis, & loquentur cum eo. & si renuerit, & dixerit, Nolo accipere eam:

* Accedet vxor fratris eius ad eum coram senioribus, & soluet calciamentum eius de pede eius, & spuet in faciem eius: & respondebit & dicet: Sic fiet viro qui non edificat domum fratris sui. * Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus discalciati.

* Si rixati fuerint viri adinuicem, vir & frater eius, & accesserit vxor vnius vt eruat maritum suum de manu illius qui percutit eum, & extendit manum suam, & apprehenderit verenda eius; * Abscides manum illius: & non parcat oculus tuus.

* Non sit tibi in sacculo tuo pondus & pondus, maius & minus: * Non erit tibi in domo tua modius & modius, maior & minor. * Pondera perfecta & recta erunt tibi, modij perfecti & veri erunt tibi; vt prolongentur dies tui super terram quam dominus Deus tuus dabit tibi: Quia abominatio est domini Dei tui omnis qui facit hæc, omnis qui facit iniquitatem. * Quomodo occurrerit tibi in via, & occiderit in te omnes qui remanserant post tergum tuum: & tu eras lassus & fatigatus, & non timens gloriam Dei.

* Cumque requiem dederit tibi dominus Deus tuus ab omnibus inimicis tuis in circuitu, in terra quam dominus Deus tuus dabit tibi in hereditatem vt possideas eam, delebis memoriam Amalech sub celo: ne obliuiscaris.

CAP. XXVI.

כו

* והיור כי תבוא אל הארץ אשר יהיה
אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה:
* ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא
מארצך אשר יהיה יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם: * ובאת אל הכהן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת אליו הנדתי היום ליהוה
אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותינו לתת לנו: * ולקח הכהן הטנא מידך
והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך: * וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי
גדול עצום ורב: * וירעו אתנו המצרים
ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: * ונצעק אל
יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא
את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו:
* ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה
ובמך גדל ובאתור ובמפתים: * ויבאנו
אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבת חלב ודבש: * ועתה הנה הבאתי את
ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו
לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה
אלהיך: * ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה
אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך:
* כי תכלה לעשר את כל
מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר
ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך
ושבעו:

1 C Vmque intraueris terram quam dominus
A Deus tuus tibi daturus est possidendam,
& obtinueris eam, atque habitaueris in illa: ^{Sup. 17. 6}
2 * Tolles de cunctis frugibus tuis primitias,
& pones in cartallo, pergesque ad locum que
dominus Deus tuus elegerit, vt ibi inuocetur
nomen eius:
3 * Accedesque ad sacerdotem qui fuerit in
diebus illis, & dices ad eum: Profiteor hodie
coram domino Deo tuo, quod ingressus sum
in terram pro qua iurauit patribus nostris, vt
B daret eam nobis.
4 * Suscipiensque sacerdos cartallum de ma-
nu tua, ponet ante altare domini Dei tui:
5 * Et loquēris in conspectu domini Dei tui,
Syrus persequēbatur patrem meum: qui def-
cendit in Ægyptum, & ibi peregrinatus est in
paucissimo numero, creuitque in gentem ma-
gnam ac robustam, & infinitæ multitudinis.
6 * Affligeruntque nos Ægyptij & persecuti
sunt, imponentes onera grauissima.
7 * Et clamauius ad dominum Deum pa-
trum nostrorum: qui exaudiuit nos; & respec-
xit humilitatem nostram, & laborem atque
angustiam:
8 * Et eduxit nos de Ægypto in manu forti,
& brachio extento, in ingenti pauore, in sig-
nis atque portentis:
9 * Et introduxit ad locum istum, & tradidit
nobis terram lacte & melle manantem.
10 * Et idcirco nunc offero primitias frugum
terræ quam Dominus dedit mihi. Et dimittes
Ceas in conspectu domini Dei tui; & adorato
domino Deo tuo,
11 * Epulaberis in omnibus bonis quæ Do-
minus Deus tuus dederit tibi & domui tuæ,
tu, & Leuitæ, & aduena qui tecum est.
12 * Quando compleueris decimam cuncta-
rum frugum tuarum anno decimarum ter-
tio, dabis Leuitæ, & aduenæ, & pupillo, &
viduæ, vt comedant intra portas tuas, & sa-
turentur.

תרגום אונקלוס

כו

1 ויהי ארי העול לארץ דיין אלהך יחייב לך אחסנא ותירחה ותחב בה:
2 אבא דארעא ותיתי מארעך דיין אלהך יחייב לך וחשוי בסלא ותתך לאתרא דיתרעיי יי אלהך לאשרארה שכינתיה תמן:
3 לור כהנא די יתי ביומיה האינון ותימר ליה חותי יוסא דין קדם יי אלהך ארי עלית לארעא דקנים יי לאכהתנא למתן לנא:
4 ויסב כהנא סלא מן ירך ויצנעניניה קדם מדכחא דיין אלהך:
5 אבא ונחת למצרים ודר תמן בעם ועיר ונהיה תמן לעם רב תקיף וסגוי:
6 ואבאישו לנא מצראי וענינונא ויחבו עלנא פלחנא קשינא:
7 וצלינא קדם יי אלהא דאבהתנא וקביל יי צלהנא וגלי קרמוהי עמלנא וליאוחנא ודוחקנא:
8 ואפקנא יי ממצרים בידא תקיפא:
9 ואיתינא לאתרא תרין ויחב לנא ית ארעא תרא ארעא עבדא חלב ודבש:
10 וכען תא איתיני ית ריש אבא דארעא דיתבת לי יי ותצנעניניה קדם יי אלהך ותסגוד קדם יי אלהך:
11 ותחרי בכל שבתא די יחב לך יי אלהך ולאנש ביתך את וליארה וגיורא די בינך:
12 ארי חשוי לעשרא ית כל מעשר עולתך בשמא חלימארה שחא דמעשרתא ותחן ללוארה לגיורא לחסא ולארסלמא ויכלת בקרנך
ושיבעו:

CAP. XXVI.

Erit cum intraueris in terram quam dominus Deus tuus dat tibi in possessionem ut possideas eam, & habitaueris in ea:

* Et tolles de primitiis frugum terræ tuæ quam dñs Deus tuus dat tibi in possessionem, & pones in cartallo, & perges ad locum quem elegerit dominus Deus tuus, ut inuocetur nomen eius ibi:

* Et accedes ad sacerdotem qui fuerit in diebus illis, & dices ad eum: Annuncio hodie domino Deo tuo, quod ingressus sum in terram quam iurauit dominus Deus patribus nostris ut daret nobis.

* Et suscipiet sacerdos cartallum de manibus tuis, & ponet eum coram altare Domini Dei tui.

* Et respondebis, & dices coram domino Deo tuo: Syriam dereliquit pater meus, & descendit in Egyptum; & peregrinatus est ibi in numero paucissimo, & fuit ibi in gentem magnam & multitudinem multam:

* Et afflixerunt nos Egyptij, & humiliauerunt nos; & imposuerunt nobis opera dura.

* Et clamauius ad dominum Deum patrum nostrorum: & exaudiuit Dominus vocem nostram, & uidit humilitatem nostram & laborem nostrum & angustiam nostram:

* Et eduxit nos Dominus de Egypto in fortitudine magna, & in manu forti, & in brachio excelso, & in visionibus magnis, & in signis & portentis:

* Et introduxit nos in locum istum, & tradidit nobis terram hanc, terram manantem lacte & melle.

* Et nunc ecce attuli primitias frugum terræ, quam dedisti mihi Domine. et dimittes illud coram domino Deo tuo: & adorabis illic coram domino Deo tuo:

* Et letaberis in omnibus bonis quæ dominus Deus tuus dedit tibi, & domui tuæ, tu & Leuita, & aduena qui apud te.

* Si autem compleueris decimare omnem decimam frugum terræ tuæ in anno tertio, secundam decimam dabis Leuitæ & aduena, & pupillo & uiduæ: & comedent in urbibus tuis, & implebuntur.

κς.

1 * Καὶ ἔσαι ὅταν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ καὶ κατακληρονομήσῃ αὐτῇ, καὶ κατοικήσῃ ἐπ' αὐτῆς. * καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς καρτάλλον, καὶ παραστήσεις τὸν τόπον ὃν ὁ κύριος ὁ θεός σου ἔπηκται τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐκεῖ.

3 * καὶ εἰσελεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ὦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν, ὁ κύριος ὁ θεός σου δὲ ἀγγέλω σήμερον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι εἰσέληυθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὡμοσε κύριος ὁ θεός τοῖς πατέράσιν ἡμῶν δαῖναι ἡμῖν.

4 * καὶ λήψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν καρτάλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶθήσεται αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυψαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

5 * καὶ ἀποκριθήσῃ, καὶ ἔρεις ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, συρίαν ἀπέλιπον ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς αἴγυπτον, καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν δρυτμῷ βραχεί, καὶ ἐχρέτω ἐκεῖ εἰς ἔτη μεγάλα καὶ πληθύνθη πολὺ.

6 * καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς αἱ αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά.

7 * καὶ ὤρεθήσαμην πρὸς κύριον τὸν θεόν τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἰδεὶ τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν.

8 * καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταίᾳ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὀράμασι μεγάλοις, καὶ ἐν σημείοις καὶ τέρασι.

9 * καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην, γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι.

10 * καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν ἐνώχῃ τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἡρημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκας μοι κύριε. καὶ ἀφίξῃς αὐτὸ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

11 * καὶ διφραθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς κύριος ὁ θεός σου ἔδωκε σοι, καὶ τῇ οἰκίᾳ σου, σὺ καὶ ὁ λαός σου καὶ ὁ πρῶτος ὁ ἐν σοί.

12 * ἐφ' ᾧ δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πρὸς τὸν ἑπτάκατον τῶν ἡρημάτων τῆς γῆς σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ ὄγδοον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ λαῷ τῇ καὶ τῷ πρῶτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ φάγοντες ἐν ταῖς πόλεσίν σου, & ἐμπληθύνονται.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXVI.

Cum autem intraueris in terram quam dominus Deus tuus dabit tibi in hereditatem, & possederis eam, & habitaueris in ea:

1 Tollēs de primitiis omnis fructus terræ tuæ, quas afferes de terra tua quam dominus Deus tuus dabit tibi, & pones in cartallo, & perges ad locum quem elegerit dominus Deus tuus, ut habitare faciat ibi maiestatem suam.

2 Et venies ad sacerdotem qui fuerit in diebus illis, & dices ei: Annuncio hodie coram domino Deo tuo, quod ingressus sum in terram quam iurauit Dominus dare patribus nostris.

3 Et tollet sacerdos cartallum de manu tua, & reponet illum coram altari domini Dei tui.

4 Et respondebis & dices coram domino Deo tuo: Laban Syrus quæsiuit perdere patrem meum: & descendit in Egyptum, & moratus est ibi in populo paucio, & fuit ibi in populum magnum, & fortem & multum.

5 Et malefecerunt nobis Egyptij, & affligerunt nos, & posuerunt super nos seruitutem durissimam.

6 Et orauimus coram domino Deo patrum nostrorum; & suscepit orationem nostram, & manifestus fuit coram eo labor noster, & fatigatio nostra, & angustia nostra.

7 Et eduxit nos de Egypto in manu forti, & in brachio excelso, & in visione magna, & in signis & in portentis:

8 Et adduxit nos ad locum hunc, & dedidit nobis terram hanc, terram fluentem lacte & melle.

9 Et nunc ecce afferro primitias fructus terræ quam dedisti mihi, Domine: & repones eas coram domino Deo tuo, & adorabis coram domino Deo tuo:

10 Et letaberis in omnibus bonis quæ dedit tibi Dominus, & viris domus tuæ, tu & Leuitæ & aduena qui est in medio tui.

11 Quando compleueris decimare omnes decimas frugum tuarum in anno tertio anno decimarum, dabis Leuitæ, & peregrino, & pupillo, & uiduæ; & comedent in urbibus tuis, & saturabuntur.

13 * ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן
הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולא למנא
ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא
שכחתי : * לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי
ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול
יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :

15 * השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את
עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו
כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :

16 * היום הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות
את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת
ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך : * את יהוה
האמרת היום להיורש לך לאלהים וללכת בדרכיו
ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו :

18 * ויהוה האמירך היום להיורש לו לעם סגולה
כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו : * ולתתך
עליון על כל הגוים אשר עשרו לתהלה ולשם
ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר :

כז

1 * ויצו משה וזקני ישראל
את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום : * והיה ביום אשר תעברו
את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיר :
* וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך :

תרגום אונקלוס

13 * ותימר קדם יי אלהך פלתי קדש מעשרא מן ביתא ואף יתכתי ללואה לגיורא ליתמא ולא רמלחא ככל תפקדך דפקדנך לא עברית
מפקדך ולא אנשיתי : * לא אכלית באכלי מיניה ולא פלית מיניה בדמסאב ולא יתבית מיניה על מית קבילית במיסרא דיי אלהי עברית
ככל דפקדנך : * אסחכי ממדור קדשך מן שמיא וברך ית עמך ית ישראל וית ארעא דיתבת לנא כמא דקניסתא לאבתנא ארעא עברא
חלב ודבש : * יומא דרין יי אלהך מפקדך למעבר ית קנימא תאלין וית דינא ותשר ותעבר יתהון ככל לבך ובכל נפשך : * ית יי
חטבת יומא דין למתוי לך לאלה ולסתך באורחן ותקנו קדמוהי ולמשר קימוהי ופקדוהי ודינוהי ולקבלא במימריה : * ויי חטבך יומא דין
למתוי ליה לעם חביב כמא דמליל לך ולמשר כל פקדוהי : * ולסתך עלאה על כל עממא דעבר לתשכחא ולשום ולרבו ולסתך עם קדש
קדם יי אלהך כמא דמליל :

כז

1 * ופקיד משה וסבי ישראל ית עמא למימר טר ית כל תפקדךא דאנא מפקד יתבין יומא דין :
* ויתי ביומא דתעברון ית ירנא לארעא דיי אלהך יחבי לך ותקים לך אבנין רבבין ותסוד יתהון בסינא :
* ותכתוב עליהון ית כל פתגמי אורייתא דנא כמעברך בדיל דתעור לארעא דיי אלהך יחבי לך ארעא עברא חלב ודבש כמא דמליל יי אלהא
דאבתך לך :

13 * Loquerisque in conspectu domini Dei tui : Attuli quod sanctificatum est de domo mea, & dedi illud Leuitæ, & aduenæ, & pupillo ac viduæ, sicut iussisti mihi. non prædriui madata tua, nec sum oblitus imperij tui.

14 * Non comedi ex eis in luctu meo, nec separavi ea in qualibet immunditia, nec expendi ex his quicquam in re funebri. Obediui voci domini Dei mei, & feci omnia sicut præcepisti mihi.

15 * Respice de sanctuario tuo, & de excelsso celorum habitaculo, & benedic populo tuo Israel & terræ quam dedisti nobis, sicut iurasti patribus nostris, terræ lacte & melle mananti.

16 * Hodie dominus Deus tuus præcepit tibi ut facias mandata hæc atque iudicia, ut custodias & impleas ex toto corde tuo, & ex tota anima tua.

17 * Dominum elegisti hodie, ut sit tibi Deus, & ambules in viis eius, ut custodias ceremonias illius, & mandata atque iudicia, & obedias eius imperio.

18 * En Dominus elegit te hodie, ut sis ei populus peculiaris, sicut locutus est tibi; & custodias omnia præcepta illius:

19 * Et faciet te excelsiorem cunctis gentibus quas creavit in laudem & nomen & gloriam suam; ut sis populus sanctus domini Dei tui, sicut locutus est.

CAP. XXVII.

1 Præcepit autem Moyses & seniores populo Israel, dicentes : Custodite omne mandatum quod præcipio vobis hodie.

2 * Cumque transferis Iordanem in terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, eriges ingentes lapides, & calce leuigabis eos;

3 * Ut possis in eis scribere omnia verba legis huius Iordane transmissio, ut introeas terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, terram lacte & melle manantem, sicut iuravit patribus tuis.

* Et dices coram domino Deo tuo : Abstuli san-
cta de domo mea, & dedi ea Levitæ, & aduenæ, et
pupillo, & viduæ, secundum omnia præcepta tua,
quæ præcepisti mihi. non præterivi mandatum tuum,
& non oblitus sum.

* Et non comedi in luctu meo ex eis, non fructum
collegi ab eis in immundum: non dedi ex eis mortuo.
obediui voci domini Dei mei, feci sicut præcepisti
mihi.

* Respice de domo sancta tua de calo, & benedic
populo tuo Israel, & terræ quam dedisti eis, sicut
iurasti patribus nostris, ut dares nobis terram ma-
nantem lacte & melle.

* In die hac dominus Deus tuus præcepit tibi ut
facias omnes iustificationes has & iudicia, & cu-
stodietis & facietis ea ex toto corde vestro, & ex
tota anima vestra.

* Deum elegisti hodie, ut sit tuus Deus, & am-
bules in viis eius, & custodias iustificationes, &
mandata, & iudicia eius, & obedias voci eius.

* Et dominus elegit te hodie, ut sis tu ei popu-
lus peculiaris, sicut locutus est tibi, ut custodias om-
nia præcepta illius:

* Et sis tu super cunctas gentes, sicut fecit te no-
minatum, & laudem & gloriosum, ut esses tu po-
pulus sanctus domino Deo tuo, sicut locutus est.

CAP. XXVII.

ET præcepit Moyses & senatus Israel, dicens:
Custodite omnia mandata quaecunque ego præ-
cipio vobis hodie.

* Et erit qua die transferitis Iordanem, in ter-
ram quam dominus Deus tuus dat tibi, & eriges
tibi lapides ingentes, & leuigabis eos calce:

* Et scribes in lapidibus omnia verba legis hu-
ius, postquam transferitis Iordanem, quando intra-
ueris in terram quam dominus Deus tuus dat tibi,
terram manantem lacte & melle, quemadmodum
dixit dominus Deus patrum tuorum tibi.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹³ Et dices coram domino Deo tuo: Abstuli decimas sanctificatas de domo mea, & etiam dedi eas Levitæ, & aduenæ, & pupillo & viduæ, iux-
ta omnia præcepta tua quæ præcepisti mihi: non præterivi mandata tua, nec oblitus sum.

¹⁴ Non comedi in luctu meo ex eis, nec abstuli ex eis pro immundo. neque dedi ex eis super mortuo. obediui verbo domini Dei mei, feci iuxta
omnia quæ præcepisti mihi.

¹⁵ Respice de habitaculo sancto tuo de cælis, & benedic populo tuo Israel, & terræ quam
dedisti mihi, sicut iurasti patribus nostris, ut dares nobis terram lacte & melle manantem.

¹⁶ Hodie dominus Deus tuus præcepit tibi, ut facias mandata hæc & iudicia, & custodies & facies ea in toto corde tuo, & in tota anima tua.

¹⁷ Dominum elegisti hodie, ut sit tibi in Deum; & ut ambules in viis quæ rectæ sunt coram eo, & ut custodias mandata eius, & præcepta eius,
& iudicia eius, & ut obedias verbo eius.

¹⁸ Et Dominus elegit te hodie, ut sis ei in populum dilectum, sicut locutus est tibi; & ut custodias omnia præcepta eius:

¹⁹ Et ut ponat te excelsum super omnes populos quos fecit in laudem, & in nomen & magnitudinem; & ut sis populus sanctus coram domi-
no Deo tuo, sicut locutus est.

CAP. XXVII.

ET præcepit Moyses & seniores Israel populo, dicentes: Custodite omnia præcepta quæ ego præcipio vobis hodie.

* Et erit in die quo transferitis Iordanem ad terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, eriges tibi lapides grandes, & leuigabis eos calce:

* Et scribes super eos omnia verba legis huius, cum transferis ut ingrediaris terram quam dominus Deus tuus dabit tibi, terram manantem
lacte & melle, sicut locutus est tibi dominus Deus patrum tuorum.

¹³ καὶ ἐρεῖς ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι ἐκκαθάρασα τὰ ἁ-
γία ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ λευίτῃ, & τῷ προ-
σηλύτῳ, καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρῃ, καὶ πάσας τὰς ἐντολάς
σου, αἵς ἐνετείλω μοι. οὐκ ἀπαρῆλθον τι τῶν ἐντολῶν σου, καὶ οὐκ ἐ-
πελάθόμην.

¹⁴ καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδυνῇ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρπω-
σα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνη-
κότι, ἐπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ μου, ἐποίησα κατὰ
ἐνετείλω μοι.

¹⁵ καὶ περὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δι-
λόγηθαι τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ περὶ γῆν ἣν ἔδωκας αὐ-
τοῖς, καθὰ ὥμοσας τοῖς πατέράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέε-
σαν γάλα καὶ μέλι.

¹⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριε ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι
ποιῆσαι πᾶσι ταῖς δικαιομασίαις ταύταις καὶ ταῖς κείμαις, & φυ-
λάξεαι καὶ ποιήσετε αὐτὰς ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, & ὅλης
τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

¹⁷ τὸν θεὸν εἰλον σήμερον εἶναί σου θεόν, καὶ πορεύεαι ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσει ταῖς δικαιομασίαις καὶ τὰς ἐντολάς
καὶ τὰς κείμας αὐτοῦ, καὶ ὑπακούει τῇ φωνῇ αὐτοῦ.

¹⁸ καὶ κύριος εἰλάτο σε σήμερον ἡμέρας & αὐτὰς λαὸν πε-
ριούσιον, κατὰ τὸ εἶπε σοι, φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ.

¹⁹ καὶ εἶναί σε ὑπερένω πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὥς ἐποίησέν σε
ὀνομαστόν & καύχημα καὶ δοξαστόν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον κυ-
ρίῳ τῷ θεῷ σου, κατὰ τὸ ἐλάλησεν.

κζ.

¹ Καὶ παρετάξατο Μωυσῆς καὶ ἡ Γερουσία Ἰσραὴλ, λέγων,
φυλάσσειτε πάσας τὰς ἐντολάς ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν
σήμερον.

² καὶ ἔσται ἡ δὴ ἡμέρα διαβῆτε τὸν ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ σήσεις σε αὐτῇ λίθους με-
γάλους, καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονίᾳ.

³ καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου
τούτου, ὥς ἀν διαβῆτε τὸν ἰορδάνην, ἡνίκα δὴ εἰσέλθῃς εἰς τὴν
γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέεσαν γάλα & μέ-
λι, ὃν τρόπον εἶπε κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων σου σοι.

4 * ויהי בעברכם את הירדן תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבל
ושדת אותם בשיר: * ובנית שם מזבח ליהוה
אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל:
* אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עולות ליהוה אלהיך:
* וזבחת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה
אלהיך: * וכתבת על האבנים את כל דברי
התורה הזאת באר היטב: * וידבר
משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
הסבת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה
אלהיך: * ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את
מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום:
* ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
* אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים
בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן: * ואלה יעמדו על הקללה בחר
עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: * וענו
הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:
* ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשר ידי חרש ושם בסתר וענו כל
העם ואמרו אמן: * ארור מקלה אביו
ואמו ואמר כל העם אמן: * ארור מסיג
גבול רעהו ואמר כל העם אמן:
* ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם אמן:
* ארור מטרו משפט גר יתום ואלמנה
ואמר כל העם אמן: * ארור שכב
עם אשת אביו כי גלה בנה אביו ואמר כל העם
אמן: * ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל
העם אמן:

4 * Quando ergo transieritis Iordanem, eri-
gite lapides quos ego hodie præcipio vobis
in monte Hebal, & leuigabis eos calce:
5 * Et ædificabis ibi altare domino Deo tuo
de lapidibus quos ferrum non tetigit;
6 * & de saxis informibus & impolitis: & of-
feres super eo holocausta domino Deo tuo:
7 * Et immolabis hostias pacificas, comedet-
que ibi, & epulaberis coram domino Deo tuo.
8 * Et scribes super lapides omnia verba le-
gis huius planè & lucidè.
9 * Dixeruntque Moyses & sacerdotes Le-
uitici generis ad omnem Israelem: Attende &
audi, Israel: Hodie factus es populus domini
Dei tui.
10 * Audies vocem eius, & facies mandata at-
que iustitias quas ego præcipio tibi.
11 * Præcepitque Moyses populo in die illo, di-
cens: * Hi stabunt ad benedicendum Do-
mino super montem Garizim Iordane trans-
misso, Symeon, Leui, Iudas, Isachar, Ioseph &
Beniamin.
12 * Et è regione isti stabunt ad maledicendū
in monte Hebal, Ruben, Gad, & Aser, Zabul-
on, Dan & Neptalim.
13 * Et pronuntiabunt Leuitæ, dicentque ad
omnes viros Israel excelsa voce: * Maledi-
ctus homo qui facit sculptile, & conflatile ab-
ominationem Domini opus manuum artifi-
cum, ponitque illud in abscondito. & respon-
det omnis populus, & dicet, Amen.
14 * Maledictus qui non honorat patrè suum
& matrè suam. & dicet omnis populus, Amè.
15 * Maledictus qui transfert terminos pro-
ximi sui. & dicet omnis populus, Amen.
16 * Maledictus qui errare facit cæcum in iti-
nere. & dicet omnis populus, Amen.
17 * Maledictus qui peruertit iudiciū aduenæ,
pupilli & viduæ. & dicet ois populus, Amen.
18 * Maledictus qui dormit cum vxore patris
sui, & reuelat operimentum lectuli eius. &
dicet omnis populus, Amen.
19 * Maledictus qui dormit cum omni iumẽ-
D to. & dicet omnis populus, Amen.

תרגום אונקלוס

4 ויהי בעברכן את הירדן תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבל
ושדת אותם בשיר: * ובנית שם מזבח ליהוה
אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל:
* אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עולות ליהוה אלהיך:
* וזבחת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה
אלהיך: * וכתבת על האבנים את כל דברי
התורה הזאת באר היטב: * וידבר
משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר
הסבת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה
אלהיך: * ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את
מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום:
* ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
* אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים
בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן: * ואלה יעמדו על הקללה בחר
עיבל ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי: * וענו
הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם:
* ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשר ידי חרש ושם בסתר וענו כל
העם ואמרו אמן: * ארור מקלה אביו
ואמו ואמר כל העם אמן: * ארור מסיג
גבול רעהו ואמר כל העם אמן:
* ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם אמן:
* ארור מטרו משפט גר יתום ואלמנה
ואמר כל העם אמן: * ארור שכב
עם אשת אביו כי גלה בנה אביו ואמר כל העם
אמן: * ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל
העם אמן:

* Et erit cū transieritis Jordanem, erigētis lapides hos, quos ego præcipio vobis hodie in monte Hebal; & leuigabis eos calce:

* Et ædificabis ibi altare domino Deo tuo, altare de lapidibus: non inijcies super eos ferrum:

* Lapidibus integris ædificabis altare domino Deo tuo: & offeres super eo holocausta domino Deo tuo.

* Et immolabis hostiam salutaris Domino: & comedes ibi & epulaberis, & letaberis coram domino Deo tuo.

* Et scribes super lapides omnem legem hanc clare valde.

* Et locutus est Moyses et sacerdotes Leuitæ omni Israhel, dicentes: Tace, & audi, Israhel; In die hac factus es in populum domino Deo tuo:

* Et audies vocem domini Dei tui, & facies omnia mandata eius, & iustificationes eius, quas ego præcipio tibi hodie.

* Et præcepit Moyses populo in die illo, dicens:

* Hi stabunt ad benedicendum populo in monte Garizin, cū transierint Jordanem, Symeon, Leui, Judas, Isachar, Ioseph, & Benjamin.

* Et hi stabunt ad maledictionem in monte Hebal, Ruben, Gad, & Aser, Zabulon, Dan et Neptalin.

* Respondentes Leuitæ, dicent omni Israhel voce excelsa:

* Maledictus homo qui faciet sculptile & conflatile, abominationem Domino, opus manuum artificis, & ponet illud in abscondito. & respondens omnis populus dicet, Fiat.

* Maledictus qui non honorat patrem suum aut matrem suam. & dicent omnis populus, Fiat.

* Maledictus qui transfert terminos proximi. & dicent omnis populus, Fiat.

* Maledictus qui errare facit cæcum in itinere. & dicent omnis populus, Fiat.

* Maledictus qui peruerterit iudicium aduenæ, & pupilli & viduæ. & dicet omnis populus, Fiat.

* Maledictus qui dormit cum vxore patris sui, quoniam reuelauit operimentum patris sui. & dicet omnis populus, Fiat.

* Maledictus qui dormit cum omni iumento. et dicent omnis populus, Fiat.

* καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὴν ἰορδάνην, στήσετε ὅτ' λίθους τούτους, ὡς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον ἐν ὄρει ἑβὲλ. καὶ κοινιάσεις αὐτοὺς κονία.

* καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων· ὅχι θύβωλεις ἐπ' αὐτοὺς σίδηρον.

* λίθους ὁλοκλήρους οἰκοδομήσεις τὸ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ἐκ ἀνοίστης ἐπ' αὐτῷ ὁλοκαυώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου.

* καὶ θύσεις θυσίαν σωτηρίας κυρίῳ, καὶ φαγὴν ἐκεῖ ἐμπληρώσεις, καὶ διφραγνῶσιν ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

* καὶ γράψεις ἐπὶ λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς (φόνδε).

* καὶ ἐλάλησε μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς τοῖς λαοῖς παρὰ ἰσραήλ, λέγοντες, σιώπα καὶ ἀκούε ἰσραήλ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου.

* καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτῆς καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς, ὥς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον.

* ὣς ἐνείλατο μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων·

* οὗτοι στήθονται διλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει ἑβὲλ, διαβάντες τὴν ἰορδάνην, συμεών, λουὶ, ἰσάχαρ, ἰωσήφ, καὶ βενιαμὴν.

* ὣς ἔτι στήθον ἐπὶ τῇ καταράς ἐν ὄρει ἑβὲλ, ῥεβλώ, γὰδ, καὶ ἄσθης, ζαβουλών, δάν καὶ νεφθαλίμ.

* ὣς ἀποκρίθόντες οἱ λαοὶ, ἔρπον παρὰ ἰσραήλ φωνῇ μεγάλῃ·

* Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνδυτὸν, βδέλυγμα κυρίῳ ἔργον χειρῶν τεχνίτου, ὃ θέσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἔρει, ἡρώϊτο.

* Ἐπικατάρατος ὁ ἀπειμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἔρπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡρώϊτο.

* Ἐπικατάρατος ὁ μεταπείθεις ὄρεα ἢ πλησίον, ὃ ἔρπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡρώϊτο.

* Ἐπικατάρατος ὁ πλῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. καὶ ἔρπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡρώϊτο.

* Ἐπικατάρατος ὁ ἐκκλίνων κρίσιν ἀπὸ πλάτους, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας· καὶ ἔρπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡρώϊτο.

* Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναῖκος ἢ πατρὸς αὐτοῦ, ὃ πᾶν ἀπεκάλυψε σκεπάσμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔρπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡρώϊτο.

* Ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πᾶσι κτηνώσι. καὶ ἔρπον πᾶς ὁ λαὸς, ἡρώϊτο.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et erit cū transieritis Iordanem, erigētis lapides istos quos ego præcipio vobis hodie in monte Hebal, & leuigabis eos calce:

* Et ædificabis ibi altare coram domino Deo tuo, altare de lapidibus: non leuabis super eos ferrum.

* De lapidibus integris ædificabis altare domini Dei tui: & offeres super eo holocausta coram domino Deo tuo.

* Et immolabis victimas sanctificatas: & comedes ibi, & letaberis coram domino Deo tuo.

* Et scribes super lapides omnia verba legis huius planè atque distinctè.

* Et locutus est Moyses & sacerdotes Leuitæ cum omni Israhel, dicentes: Ausculta & audi, Israhel: Hodie fuisti in populum coram domino Deo tuo.

* Et præcepit Moyses populo in die illo, dicens:

* Hi stabunt ad benedicendum populo super montem Garizim, quando transieritis Iordanem, Symeon, & Leui, & Judas, & Isachar, & Ioseph, & Benjamin.

* Et isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal, Ruben, Gad, & Aser, & Zabulon, Dan & Neptali.

* Et isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal, Ruben, Gad, & Aser, & Zabulon, Dan & Neptali.

* Et respondebunt Leuitæ, & dicent ad omnes viros Israhel alta voce:

* Maledictus vir qui fecerit simulacrum & conflatile abominationem Domini opus manuum artificis, & posuerit in abscondito. & respondebit omnis populus & dicent, Amen.

* Maledictus qui non honorat patrem suum & matrem suam. & dicet omnis populus, Amen.

* Maledictus qui errare fecerit cæcum in via. & dicet omnis populus, Amen.

* Maledictus qui declinauerit iudicium aduenæ, pupilli & viduæ. & dicet omnis populus, Amen.

* Maledictus qui concubuerit cum vxore patris sui, quoniam reuelabit operimentum patris sui. & dicet omnis populus, Amen.

* Maledictus qui concubuerit cum omni iumento. & dicet omnis populus, Amen.

22 * אָרוֹר שֹׁכֵב עִם-אֶחָתָּו בֵּרַת-אָבִיו אוֹ בֵּרַת-
אִמּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן;
23 * אָרוֹר שֹׁכֵב עִם-חֲתָנָתּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם
אָמֵן;
24 * אָרוֹר מַכֵּה רֵעֵהוּ בִּסְתֵר וְאָמַר
כָּל-הָעָם אָמֵן;
25 * אָרוֹר לֹקֵחַ שֹׁחַד לְהַכּוֹת
נַפֶּשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן;
26 * אָרוֹר אֲשֶׁר לֹא-יִקְיָם אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן;

כח

* וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצוּךְ הַיּוֹם וְנִתְּנָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ
עַל כָּל-גּוֹיֵי הָאָרֶץ; * וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַבְּרָכוֹת
הָאֵלֶּה וְהִשְׁיִגְךָ כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ;
* בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶךָ;
* בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שֶׁנֶּרֶךְ
אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנְךָ; * בְּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ;
* בְּרוּךְ אֶתֶּרֶךָ בִּבְאֵךְ וּבְרוּךְ אֶתֶּרֶךָ בְּצֹאנְךָ;
* יִתֵּן יְהוָה אֶת-אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נֶגְפִים
לִפְנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים
יָנוּסוּ לִפְנֶיךָ; * יֵצֵא יְהוָה אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה
בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְרִכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ; * יִקְיָמְךָ יְהוָה לֹא לָעַם קָדוֹשׁ
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ כִּי תִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו; * וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וִירָאוּ מִמֶּךָ;
* וְהוֹתֵרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בְּפִרְי בִטְנְךָ וּבְפִרְי בְהֶמְתְּךָ
וּבְפִרְי אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֶּיךָ
לֵאמֹר לָךְ;

22 * Maledictus qui dormit cum forore sua filia patris sui vel matris suæ. & dicet omnis populus, Amen. * Maledictus qui dormit cum socru sua. & dicet omnis populus, Amen. * Maledictus qui clam percussit proximum suum. & dicet omnis populus, Amen. * Maledictus qui accipit munera vt percutiat animam sanguinis innocentis. & dicet omnis populus, Amen. * Maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius, nec eos opere perficit. & dicet omnis populus, Amen.

CAP. XXVIII.

1 **S**I autem audieris vocem domini Dei tui, vt facias atque custodias omnia mandata eius quæ ego præcipio tibi hodie, faciet te dominus Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus quæ versantur in terra.
2 * Venientque super te vniuersæ benedictiones istæ & apprehendent te. Si tamen præcepta eius audieris: * Benedictus tu in ciuitate, & benedictus in agro. * Benedictus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, fructusque iumentorum tuorum, greges armentorum tuorum & caule ouium tuarum.
3 * Benedicta horrea tua, & benedictæ reliquæ tuæ.
4 * Benedictus eris ingrediens & egrediens.
5 * Dabit Dominus inimicos tuos qui confluent aduersum te, corruentes in conspectu tuo. Per vnâ viam venient contra te, & per septem fugient à facie tua. * Emittere Dominus benedictionem super cellaria tua, & super omnia opera manuum tuarum; benedicetque tibi in terra quam acceperis. * Suscitabit te Dominus sibi in populum sanctum, sicut iurauit tibi, si custodieris mandata domini Dei tui, & ambulaueris in viis eius. * Videbuntque omnes terrarum populi, quod nomen Domini inuocatum sit super te: & timebunt te.
6 * Abundare te faciet Dominus omnibus bonis, fructu vteritui & fructu iumentorum tuorum, fructu terræ tuæ quam iurauit Dominus patribus tuis vt daret tibi.

תרגום אונקלוס

22 לִישׁ דִּישְׁכַּב עִם אֶחָתָּו אוֹ בֵּרַת אִמּוֹ וְיִמַּר כָּל עַמָּא אָמֵן;
23 לִישׁ דִּישְׁכַּב עִם חֲתָנָתּוֹ וְיִמַּר כָּל עַמָּא אָמֵן;
24 לִישׁ דִּישְׁכַּב עִם חֲתָנָתּוֹ וְיִמַּר כָּל עַמָּא אָמֵן;
25 לִישׁ דִּישְׁכַּב עִם חֲתָנָתּוֹ וְיִמַּר כָּל עַמָּא אָמֵן;
26 לִישׁ דִּישְׁכַּב עִם חֲתָנָתּוֹ וְיִמַּר כָּל עַמָּא אָמֵן;

כח

1 וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו
2 וְנִתְּנָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ עַל כָּל-גּוֹיֵי הָאָרֶץ;
3 וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַבְּרָכוֹת
4 הָאֵלֶּה וְהִשְׁיִגְךָ כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ;
5 בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶךָ;
6 בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שֶׁנֶּרֶךְ
7 אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנְךָ;
8 בְּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ;
9 בְּרוּךְ אֶתֶּרֶךָ בִּבְאֵךְ וּבְרוּךְ אֶתֶּרֶךָ בְּצֹאנְךָ;
10 יִתֵּן יְהוָה אֶת-אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נֶגְפִים
11 לִפְנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים
12 יָנוּסוּ לִפְנֶיךָ;
13 יֵצֵא יְהוָה אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה
14 בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ וּבְרִכְךָ בָּאָרֶץ
15 אֲשֶׁר יְהוָה
16 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ;
17 יִקְיָמְךָ יְהוָה לֹא לָעַם קָדוֹשׁ
18 כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ
19 כִּי תִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה
20 אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו;
21 וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ
22 כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וִירָאוּ מִמֶּךָ;
23 וְהוֹתֵרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה
24 בְּפִרְי בִטְנְךָ וּבְפִרְי בְהֶמְתְּךָ
25 וּבְפִרְי אֲדָמָתְךָ
26 עַל הָאֲדָמָה
27 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
28 לְאַבְתֶּיךָ
29 לֵאמֹר לָךְ;

12 * יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את
השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את
כל מעשר ידך והלויית גוים רבים ואתה לא
תלוי: * ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית
רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות
יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר
ולעשות: * ולא תסור מכל הדברים אשר
אנכי מצוך אתכם היום ימין ושמאל ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם: *
15 * והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה
והשיגוך: * ארור אתה בעיר וארור אתה
בשדה: * ארור טנאך ומשארתך: * ארור
פרי בטנך ופרי אדמתך שגר אלפיד ועשתרות
צאנך: * ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך:
20 * ישלח יהוה בך את המארה את המחומה
ואת המנערה בכל משלח ידך אשר תעשה
עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני: * ידבק יהוה בך את הדבר
עד בלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה
לרשתה: * יכבד יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוך
עד אבדך: * והיו שמיד אשר על ראשך
נחשת והארץ אשר תחמיק ברזל:
24 * יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמדך: * יתנך יהוה נגף לפני
איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים
תנוס לפניו ויהי לזעורה לבל ממלכות
הארץ:

12 * Aperiet Dominus thesaurum suum op-
timum celum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ in
tempore suo, benedicetque cunctis operibus
manuum tuarum. & fœnerabis gentibus mul-
tis, & ipse à nullo fœnus accipies. * Consti-
tuet te dominus Deus tuus in caput, & non
B in caudam: & eris semper suprâ, & non sub-
ter: si tamen audieris mandata domini Dei
tui quæ ego præcipio tibi hodie, & custodieris
14 & feceris, * ac non declinaueris ab eis, nec ad
dexteram nec ad sinistram; nec secutus fueris
15 deos alienos neque colueris eos. * Quod si
audire nolueris vocem domini Dei tui, ut cu-
stodias & facias omnia mandata eius & cere-
monias quas ego præcipio tibi hodie, venient
super te omnes maledictiones istæ & apprehē-
16 dent te. * Maledictus eris in ciuitate, male-
17 dictus in agro. * Maledictum horreum
tuum, & maledictæ reliquæ tuæ.
18 * Maledictus fructus ventris tui, & fructus
terræ tuæ, armenta bouum tuorum, & greges
ouium tuarum.
19 * Maledictus eris ingrediens, & maledictus
egrediens.
20 * Mittet Dominus super te famem & esu-
riem, & increpationē in omnia opera tua quæ
tu facies, donec conterat te & perdat veloci-
ter, propter adinventiones tuas pessimas in
quibus reliquisti me.
21 * Adiungat tibi Dominus pestilentiam,
donec consumat te de terra ad quam ingre-
dieris possidendam.
22 * Percutiat te Dominus egestate, feбри &
frigore, ardore & æstu, & aëre corrupto ac ru-
bigine, & persequentur donec pereas.
23 * Sit celum quod super te est, æneum; &
terra quam calcas, ferrea.
24 * Det Dominus imbrem terræ tuæ pulue-
C rem: & de celo descendat super te cinis, donec
conteraris.
25 * Tradet te Dominus corruentem ante ho-
stes tuos: & per vnam viam egrediaris contra
eos, & per septem fugias, & dispergaris per
omnia regna terræ.

תרגום אונקלוס

12 * יפתח יי לך את אוצרו הטוב את
13 * ויתניך יי לתקוף ולא לחלש ויהי לחוד לעילא ולא תהי לתחתא ארי תקביל לפקודי דיי אלהך דאנא מפקד לך יומא דין למטר ולמעבר:
14 * ולא תסטי מכל פתגמי דאנא מפקד יתכון יומא דין ימינא ושמאלא למתך בחר טעור עממיא למפלחיגון:
15 * ויהי אם לא
16 * תקביל במימרא דיי אלהך למטר למעבר ית כל פקודי וקיימותי דאנא מפקד לך יומא דין ויהון עלך כל לויטא הארץ וידבקונך:
17 * ליט סלך ואצותך:
18 * ליט ולדא דמטע ואיבא דארעך בקרי חורך ועדרי
19 * יגרי יי בך ית מארתא ית שגושיא וית מוופיתא בכל אושטור יך
20 * ידבק יי בך ית סותנא עד דישצי יך מעל
21 * יתניך יי בשחפתא ובקדחתא ובחרחרא ובחרבא ובשדפונא ובירקונא
22 * ויהון שמיא דעלוי ראשך חסיגין כנחשא סלאחתא מטרא וארעא דחחומך חקיפא
23 * יתן יי ית מטר ארעך אבקא ועפרא מן שמיא וחות עלך עד דתשחצך:
24 * יתניך יי חביר קדם בעלי דבבך באורחא חד תפנק לחיה ובשבעא אורחין חסרוק מן קדמותי ויהי לזעו לכל
25 * מלכות ארעא:

* Aperiat tibi Dominus thesaurum suum boni ¹² calum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ in tempore suo: benedicat cunctis operibus manuum tuarum: et fœnerabis gentibus multis, tu verò nō fœnus accipies.

* Et imperabis tu gentibus multis, tibi autem ¹³ non imperabunt. Constituat te dominus Deus tuus in caput, & non in caudam. & eris tunc suprâ, & non eris subter: si audieris mandata domini Dei tui, quacunque ego præcipio tibi hodie, ut custodias & facias. * Non declinabis ab omnibus sermoni- ¹⁴ bus, quos ego præcipio tibi hodie, ad dexteram vel ad sinistram; ut eas post deos alienos, ut seruias eis.

* Et erit si non audieris vocem domini Dei tui, ¹⁵ ut custodias & facias omnia mandata eius quacunque ego præcipio tibi hodie, & venient super te omnes maledictiones istæ, & apprehendent te.

* Maledictus tu in ciuitate, & maledictus tu ¹⁶ in agro.

* Maledicta horreatua, & reliquæ tuæ. ¹⁷

* Maledicti fructus ventris tui, & fructus ¹⁸ terræ tuæ, armenta bouum tuorum, & greges ouium tuarum.

* Maledictus tu in ingressu tuo, & maledictus tu ¹⁹ in egressu tuo.

* Mittat Dominus tibi egestatem, & esuriem, ²⁰ et consumptionem in omnia in quæ inieceris manum tuam, quacunque feceris, donec conterat te, & donec perdat te velociter propter malas adinuationes tuas; quoniam reliquisti me.

* Adiungat Dominus in te mortem, donec con- ²¹ sumat te de terra ad quam tu ingrederis illuc possidendam illam.

* Percutiat te Dominus egestate, & febri, & ²² frigore, & irritatione, & cæde, & aëre corrupto, et rubigine, & persequentur te, donec perdant te.

* Et erit tibi calum quod super caput tuum, & ²³ neum, & terra quæ sub te, ferrea.

* Det Dominus imbrem terra tuæ puluerem, et ²⁴ cinis de cælo descendet super te, donec conterat te, et donec perdat te.

* Tradat te Dominus in occisionem coram hosti- ²⁵ bus tuis, in via vna egredieris contra eos, & in septem viis fugies à facie eorum. & eris in dispersione in omnibus regnis terræ.

¹² ἀνοίξαι σοι κύριε τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν τὸν ἐ-
ραυρόν, δέξαι τὸν ὕετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιρὸν αὐτοῦ· δὴλογήσαι
πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, & δόξαις ἐθνέσι πολλοῖς, σὺ δὲ

¹³ οὐ δανήσῃ. * καὶ ἀρξῇς σὺ ἐθνῶν πολλῶν, ὅτι σὺ ἀρξῇσιν.
καταστήσαι σε κύριε ὁ θεὸς σου εἰς κεφαλὴν, καὶ μὴ εἰς ὄπισθεν.
καὶ ἔσῃ ὅτε ἐπὶ δώμῳ, καὶ σὺ ἔσῃ ὑποκάτω, ἐν δὲ ἐξουσίᾳ
τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
σήμερον, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν.

¹⁴ * οὐκ ἀποστήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, ὧν ἐγὼ ἐντέλλο-
μαι σοι σήμερον, δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ, πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέ-
ρων, λατρεύειν αὐτοῖς.

¹⁵ * καὶ ἔσαι ἐν δὲ μὴ εἰσακέρσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου,
φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐν-
τέλλομαι σοι σήμερον, καὶ ἐλθόντι ἐπὶ σὲ πάντα αἱ καλὰ-
ραὶ αὐτῶν, καὶ καταλήψονται σε.

¹⁶ * ἐπικαίρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικαίρατος σὺ ἐν ἀγρῷ.

¹⁷ * ἐπικαίρατος αἱ ἀποθήκαί σου, & ἡ ἐκκαταλείμματα σου.

¹⁸ * ἐπικατάρατα τὰ ἐκ τῆς κοιλίας σου, & τὰ ἔνθηματά
τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, & τὰ ποίμνια τῶν προ-
βάτων σου. * ἐπικαίρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε,

καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε.

²⁰ * Ἐξαποστείλας κύριος σοὶ τὴν εὐδίαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν.
& τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα τὰ ἐναντὶ τοῦ βαλεῖς τὴν χειρὰ σου,
ὅσα αὐτὸ ποιῇς, ἕως δὲ ἔξωλθῇ σε, καὶ ἕως αὐτὸ ἀπολέσῃ σε
ἐν ταχείᾳ διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα σου, διότι ἐγκατέλι-
πές με.

²¹ * ἀποσπολήσαι κύριε εἰς σὲ θανάτον, ἕως δὲ
ἔξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονο-
μήσας αὐτήν. * πατάξαι σε κύριε ἀπορία, καὶ πυρετὸν,
καὶ ῥίπον, καὶ ἐρεθισμόν, καὶ φόνον, καὶ δυνεμοφθορίαν, καὶ τὴν ὡ-
χρῆν, καὶ καταδιώξονται σε ἕως δὲ ἀπολέσῃ σε.

²² * καὶ ἔσαι σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς,
καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρεῖ.

²³ * δώη κύριε τὸν ὕετὸν τῆς γῆς σου κοινοῦτόν, καὶ χοῖς ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβήσῃ ἐπὶ σε, ἕως αὐτὸ ἐκτελέψῃ σε, καὶ ἕως
δὲ ἀπολέσῃ σε.

²⁴ * δώη σε κύριε ἐπὶ κοπῇ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου. ἐν
ὁδῷ μὲν ἔξελθῇ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐν ἐπὶ ὁδοῖς φθῇ αὐ-
τὸν πρὸ προσώπου αὐτῶν· καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βα-
σιλείαις τῆς γῆς.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹² Aperiet Dominus tibi thesaurum suum optimum calum, ut tribuat pluuiam terræ tuæ in tempore suo, & ut benedicat cunctis operibus ma-
nuum tuarum: & mutuabis populis multis, tu autem non accipies mutuum. ¹³ Et faciet te Dominus fortem, & non infirmum: &
eris semper superior, & non inferior, si obedieris præceptis domini Dei tui, quæ ego præcipio tibi hodie, ut custodias & ut facias ea.

¹⁴ Ut non declines ab omnibus verbis quæ ego præcipio tibi hodie ad dexteram neque ad sinistram: neque ambules post idola populorum, nec
seruias eis. ¹⁵ Si autem non obedieris verbo domini Dei tui, ut custodias & facias omnia præcepta eius, & mandata eius quæ
ego præcipio tibi hodie, venient super te omnes maledictiones istæ, & apprehendent te.

¹⁶ Maledictus tu in ciuitate, & male-
dictus tu in agro. ¹⁷ Maledictum canistrum tuum, & panaria tua. ¹⁸ Maledicta generatio ventris tui, &
fructus terræ tuæ, boues armenti tui, & greges ouium tuarum.

¹⁹ Maledictus tu cum ingrederis, & maledictus tu cum egredieris.
²⁰ Immittet Dominus in te maledictionem, & increpationem in omnibus ad quæ extenderis manum tuam, & quæ operatus fueris, donec con-
sumaris, & donec pereas citò, propter malitiam operum tuorum in quibus dereliquisti timorem meum.

²¹ Mittet in te Dominus pestilentiam, donec consumat te de terra ad quam ingrederis possidendam.

²² Percutiet te Dominus egestate, & febri, & incendio, & siccitate, & gladio, & aëre corrupto, & rubigine, & persequentur te donec pereas.

²³ Et erunt cæli qui sunt super caput tuum fortes quasi ænei, ut non deducant pluuiam: & terra quæ est subter te, erit fortis sicut ferrum, ne fa-
ciat fructus. ²⁴ Dabit Dominus pluuiam terræ tuæ fauillam & puluerem: de cælis descendet super te, donec disperdat te.

²⁵ Tradet te Dominus confectum in conspectu inimicorum tuorum, per viam vnam egredieris in eos, & per septem vias fugies à facie eorum,
& eris in commotionem omnibus regnis terræ.

והייתָ נבלֹחֶת לְמֵאֵל לְכָל־עוֹף־הַשָּׁמַיִם *
 וּלְבִהְמֵי־הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד * יִכְבֹּר יְהוָה
 בְּשָׁחִין מִצִּירִים וּבְעַפְלִים וּבְגִרְבּוֹ וּבְחֶרֶס אֲשֶׁר לֹא־
 תֹכֵל לְהִרְפֹּא * יִכְבֹּר יְהוָה בְּשִׁנְעוֹן
 וּבְעוֹרוֹן וּבְתַמְהוֹן לִבּוֹ * וְהָיִית מִמַּשֵּׁשׁ בַּצְּהָרִים
 כְּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָרָה וְלֹא תִצְלִיחַ אֶת־
 דְּרָכֶיךָ וְהָיִית אֶת עֲשׂוֹק וְגִזּוֹל כָּל־הַיָּמִים וְאִין
 מוֹשִׁיעַ * אִשָּׁה תֹאדָשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגַּלְנָה
 בֵּית תְּבִנָּה וְלֹא תֵשֵׁב בּוֹ כְּרֹם תִּטַּע וְלֹא תַחֲלִלְנֹו
 * שׂוֹרֶךְ טִבּוֹחַ לְעֵינֶיךָ וְלֹא רִמְאֵל מִמֶּנּוּ חֲמֹרֶךָ
 גִּזּוֹל מִלִּפְנֶיךָ וְלֹא יֵשׁוּב לָךְ צֶאֱנֶךָ נִתְנוּרָה לְאִיבֶיךָ
 וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ * בְּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ נִתְּנִים
 לְעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוּרָה וּכְלוּרָה אֱלֹהִים כָּל־
 הַיּוֹם וְאִין לְאֵל יָדָךְ * פְּרִי אֲדָמְתְּךָ וְכָל־יִגְיעֶךָ
 יֵאָכֵל עִם אֲשֶׁר לֹא יָדַעַת וְהָיִיתָ רָק עֲשׂוֹק וְרָצוֹן
 כָּל־הַיָּמִים * וְהָיִית מִשְׁנַע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ
 אֲשֶׁר תִּרְאֶה * יִכְבֹּר יְהוָה בְּשָׁחִין רַע
 עַל־חֲבֵרִים וְעַל־הַשָּׁקִים אֲשֶׁר לֹא־רֹכֵב
 לְהִרְפֹּא מִכָּה רִגְלֶךָ וְעַד קִדְקֶדֶךָ
 * יוֹלֵךְ יְהוָה אֶתְךָ וְאֶת־מַלְכְּךָ אֲשֶׁר תִּקִּים עֲלֶיךָ
 אֶל־גֹּי אֲשֶׁר לֹא יָדַעַת אֶתָּה וְאֶבְתִּיךָ וְעַבְדָּת שָׁם
 אֱלֹהִים אַחֲרִים עֵץ וְאֶבֶן * וְהָיִית לִשְׁמָה
 לְמַשָּׁל וּלְשִׁנְיָה בְּכָל־הָעַמִּים אֲשֶׁר־יִנְהַגֶּךָ יְהוָה
 שְׁמוֹ * וְרַעַב תִּוצִיֵּא הַשָּׂדֶה וּמַעַט תִּאֲסָף
 כִּי יַחֲסִלְנֹו הָאָרֶב * כְּרִמִּים תִּטַּע וְעַבְדָּת
 וַיִּין לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֹאגֵר כִּי תֵאָכְלְנֹו חֲתֻלְעָרָה
 * זֵיתִים יִהְיוּ לָךְ בְּכָל־גִּבּוֹלֶךָ וְשֶׁמֶן לֹא תִסּוֹךְ כִּי
 יִשָּׁל זֵיתְךָ * בָּנִים וּבְנוֹת תוֹלִיד וְלֹא־יִהְיוּ
 לָךְ כִּי יִלְכוּ בְּשָׁבִי * כָּל־עֵצֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ יִירֹשׁ
 הַצִּלְצֵל

26 * Sitque cadauer tuum in escam cunctis vo-
 latilibus cæli & bestiis terre, & non sit qui ab-
 27 igit. * Percutiat te Dominus vlcere Ægypti,
 & partem corporis per quam stercora dige-
 28 runtur, scabie quoque & prurigine, ita vt cu-
 29 rari nequeas. * Percutiat te Dominus
 amentia & cæcitate ac furore mentis:
 29 * Et palpes in meridie, sicut palpare solet cæ-
 cus in tenebris, & non dirigas vias tuas. Om-
 niq̃ue tempore calumniam sustineas, & oppri-
 maris violentia, nec habeas qui liberet te.
 30 * Vxorem accipias, & alius dormiat cum ea:
 domum ædifices, & non habites in ea: plan-
 31 tes vineam, & non vindemias eam. * Bos tuus
 immoletur coram te, & non comedas ex eo. a-
 sinus tuus rapiatur in conspectu tuo, & non
 reddatur tibi. oues tuæ dentur inimicis tuis,
 32 & non sit qui te adiuuet. * Filij tui & filix
 D tuæ tradantur alteri populo videntibus ocu-
 lis tuis, & deficientibus ad conspectum eorum
 tota die, & non sit fortitudo in manu tua.
 33 * Fructus terræ tuæ & omnes labores tuos
 comedat populus quem ignoras. & sis semper
 calumniam sustinens & oppressus cunctis die-
 34 bus: * Et stupens ad terrorem eorum quæ vi-
 35 debunt oculi tui. * Percutiat te Dominus
 vlcere pessimo in genibus & in suris, sanariq̃;
 non possis à planta pedis vsque ad verticem
 36 tuum. * Ducetque te Dominus & regem
 tuum quem cõstitues super te in gentē quam
 ignoras tu & patres tui: & seruies ibi diis alic-
 37 nis, ligno & lapidi: * Et eris perditus in pro-
 uerbiū ac fabulā omnibus populis ad quos
 38 te introduxerit Dominus. * Sementem mul-
 tam iacies in terram, & modicum congrega-
 bis; quia locustæ deuorabunt omnia.
 39 * Vineam plantabis & fodies, & vitiū non
 bibes, nec colliges ex ea quippiam, quoniam
 40 vastabitur vermibus. * Oliuas habebis in
 omnibus terminis tuis, & non vngēris oleo;
 41 quia defluent & deperibunt. * Filios genera-
 bis & filias, & non fruēris eis; quoniam ducē-
 42 tur in captiuitatem. * Omnes arbores tuas
 & fruges terræ tuæ rubigo consumet.

תרגום אונקלוס

26 ותחִי נבלֹחֶת מִשְׁגָּרָא לְמִיכָל לְכָל עוֹפֵא דְשָׁמַיָא וּלְבִעִירָא דְאַרְעָא וְלִית דְּמִנִּיד *
 27 וּבְגִרְבָּא וּבְחֶרֶס יִבִּישׁ דִּי לֹא תִיכּוֹל לְאַחֲסָאָה *
 28 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 29 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 30 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 31 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 32 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 33 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 34 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 35 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 36 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 37 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 38 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 39 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 40 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 41 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *
 42 וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא וּבְשָׁחִין מִצִּירָא *

* Et erunt cadauera vestra esca volatilibus celi, 26
& bestiis terræ; & non erit qui abigat.

* Percutiat te Dominus in ulcere Egyptiorum 27
in natibus, & scabie agresti, & prurigine, ita ut non
queas tu curari.

* Percutiat te Dominus a- 28
mentia, & cecitate, & furore mentis:

* Et eris palps in meridie, sicut palparet cæcus 29
in tenebris. & non dirigit vias tuas: & eris tunc
iniuriam sustinens & qui violentia opprimaris om-
nibus diebus, et non erit tibi qui auxilietur.

* Uxorem accipies, & vir alius habebit eam: 30
domum edificabis, & alter habitabit in ea: vineam
plantabis, & non vindemiabis eam.

* Vitulus tuus mactatus coram te, & non come- 31
des ex eo. asinus tuus raptus à te, & non reddetur
tibi. oves tuæ date inimicis tuis, et non erit tibi ad-
iuuās. * filij tui & filiae tuæ traditi genti alteri: & o- 32
culi tui videbunt deficientes in ipsos: & non poterit
manus tua.

* Fructus terræ tuæ, & omnes la- 33
bores tuos comedet gens, quam non cognoscis. & eris
calumniam sustinens & oppressus cunctis diebus:

* Et eris stupidus propter visiones oculorum tuo- 34
rum quas videbis.

* Percutiat te Dominus in ulcere malo in geni- 35
bus & in suris, ita ut non possis sanari tu à planta
pedum tuorum vsque ad verticem tuum.

* Deducat Dominus te & principes tuos quos 36
constitues super te ipsum, in gentem quam non cog-
noscis tu & patres tui; & seruias ibi diis alienis, li-
gnis & lapidibus:

* Et eris ibi in prouerbum & parabolam, et fa- 37
bulam in omnibus gentibus, ad quas introduxerit
te Dominus illuc.

* Sementem multam iacies in campum, & mo- 38
dica congregabis: quia deuorabit ea locusta.

* Vineam plantabis & operaberis, & vinum 39
non bibes, neque letaberis ex eo: quoniam deuorabit
ea vermis.

* Oliuæ erunt in omnibus terminis tuis, & oleo 40
non vngēris, quia defluet oliua tua.

* Filios et filias generabis, et non erunt tibi, du- 41
centur enim in captiuitatem.

* Omnia ligna tua, et fruges terræ tuæ consumet 42
rubigo.

26 * καὶ ἐὼν) ὁ νεκρὸς ὑμῶν κατὰ βρωμα τοῖς πετεινοῖς &
ἐρανοῖς, & τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, & οὐκ ἔσται ὁ λυποῦν.

27 * πατάξαι σε κύριος ἐν ἑλκεὶ αἰγυπίων ἐν ταῖς ἑσθραῖς, &
ψώρα ἀγρία, & κνήφη, ὥστε μὴ διώσθαι σε ἰαθῆναι.

28 * πατάξαι σε κύριος ὡδραπληξία, καὶ ἀορασία, καὶ ἐκ-
τάσει διανοίας.

29 * καὶ ἔσθ' ὡς ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὥστε ἰ-
ψηλαφῆσαι ὁ τυφλὸς ἐν τῇ σκοτίᾳ. & οὐκ διώσθαι τὰς ὁδοὺς
σου, & ἔσθ' ὥστε ἀδικέμεν & διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡ-
μέρας, καὶ οὐκ ἔσται τοῖς βοηθῶν.

30 * Γυναικα λήψῃ, &
ἀνὴρ ἕτερος ἐξελεύσεται· οἰκίαν οἰκοδομήσῃς, καὶ ἕτερος οἰκήσει
ἐν αὐτῇ· ἀμπελῶνα φυτεύσεις, & οὐ μὴ τευλήσεις αὐτήν.

31 * ὁ μόχθος σου ἐσθ' ὡς φαγῆναι, καὶ οὐ φαγῇ ὅτι αὐ-
τὸ οὐκ ἔστι σου ὑπασπόμενόν σου, καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται
σοι· τὰ ὡδρατὰ σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, & οὐκ ἔσται
σοι ὁ βοηθῶν.

32 * ὁ υἱός σου & αἱ θυγατέρες σου δεδομέ-
νοι ἔθνη ἕτερά, καὶ ὁ φθαλμοὶ σου ὄψονται σφακελίζοντες
εἰς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἰχύσει ἡ χεὶρ σου.

33 * τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου, καὶ πᾶν τὸ ἐν πόντοις σου φά-
γε) ἔθνος, ὃ οὐκ ἔπισσας. καὶ ἔσθ' ὡς ἀδικέμεν & τετραυσ-

34 μῶν πάσας τὰς ἡμέρας. * καὶ ἔσθ' ὡς ἀπληκτὸς
διὰ τὰ ὀφθαλμοὺς τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀβλέψῃ.

35 * πατάξαι σε κύριος ἐν ἑλκεὶ πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ
ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ διώσθαι ἰαθῆναι σε ἀπὸ ἰχνυὶ τῶν
ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου.

36 * ἀπαγάλοι κύριος σε καὶ οὐκ ἀρχονίας σου ἐς αὐτὴν κατὰ-
στήσεις ἐπὶ σεαυτὸν, εἰς ἔθνη ὃ οὐκ ἔπισσας σὺ καὶ ὁ πατέ-
ρες σου, & λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις.

37 * καὶ ἔσθ' ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ ὡδραβολῇ καὶ διηγέματι
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς ἃς ἀπαγάλοι σε κύριος ἐκεῖ.

38 * σπέρμα πολὺ ἔξοίσεις εἰς τὸ πεδῖον, καὶ ὀλίγα εἰσίοίσεις,
ὅτι κατέδεν) αὐτὰ ἡ ἀκρίς.

39 * ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ οἶνον ἐπίσεις, καὶ οὐ
φραγήσῃ ὅτι αὐτὸς, ὅτι κατὰ φάγε) αὐτὰ ὁ σκώληξ.

40 * ἐλαῖαι ἔσονται ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου, καὶ ἐλαιον οὐ χρί-
ση, ὅτι ἐκρυσῇ) ἡ ἐλαία σου.

41 * υἱὸς καὶ θυγατέρα γενήσῃς, καὶ οὐκ ἔσονται σοι· ἀπε-
λθόνται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

42 * πᾶν τὸ ξύλον σου, καὶ τὰ γηνήματα τῆς γῆς σου ἔξ-
αναλώσει ἡ ἐρυσίη.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

26 Et erit cadauer tuum proiectum in cibum omni volatili celi & iumentis terræ; & non erit qui commoueat.

27 Percutiet te Dominus vlcere pessimo Egyptiorum, & hæmorrhoidis, & scabie, & prurigine sicca; ex quibus non poteris sanari.

28 Et eris palps in meridie, sicut palpat cæcus in tenebris; & non proficies in via tua. & eris

vtique oppressus & vim patiens omnibus diebus, & non erit qui liberet te.

29 Mulierem despondebis, & vir alius cubabit cum ea: domum

edificabis, & non habitabis in ea: vineam plantabis, & non vindemiabis eam: Bos tuus erit iugulatus ante oculos tuos, & non

comedes ex eo: asinus tuus erit violenter raptus à facie tua, & non reuertetur ad te: oves tuæ erunt traditæ inimicis tuis, & non erit qui saluet te.

30 Filij tui & filie tuæ tradentur populo alieno, & oculi tui videbunt, & deficient pro eis tota die, & non erit fortitudo in manu tua.

31 Fructus terræ tuæ, & omnes labores tuos comedet populus quem non cognouisti: & eris semper calumniam sustinens & oppressus omnibus

diebus. 32 Et eris stupens propter visionem oculorum tuorum quam videbis.

33 Percutiet te Dominus vlcere pessimo in geni-

bus & in femoribus, ex quo non poteris sanari, à planta pedis tui & vsque ad cerebrum tuum.

34 Migrare te faciet Dominus, & regem

tuum quem constitues super te, ad populum quem ignoras tu & patres tui, & seruias ibi populis seruientibus idolis ligneis & lapideis.

35 Et eris in desolationem, & in prouerbum & in fabulam in omnibus populis ad quos transmigrare te faciet Dominus.

36 Sementem multam educes ad agrum, & parum congregabis, quoniam deuorabit eam locusta.

37 Vineas plantabis &

coles, & vinum non bibes nec colliges, quoniam comedet illud vermis.

38 Oliuæ erunt tibi in omni termino tuo, & oleo non vn-

gēris, quia defluent oliuæ tuæ.

39 Filios & filias generabis, & non erunt tibi, quoniam ibunt in captiuitatem.

40 Omnes arbores tuæ & fructum terræ tuæ consumet rubigo.

43 * הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה
44 ואתה תרד מטה מטה: * הוצא ילדך ואתה לא
תלוננו הוצא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:
45 * ובאו עליך כל הקללות האלה וירדפוּך והשיגוּך
עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך
46 לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוּך: * והיו בך לאות
47 ולמופת ובזרעך עד עולם: * תחת אשר לא
עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל:
48 * ועבדת את אלהיך אשר ישלחנו יהוה בך
ברעב ובצמא ובצער ובחסר כל ונתן על ברזל על-
49 צוארך עד השמידו אתך: * ישא יהוה עליך
גוי מרחק מקצו הארץ כאשר ידארה הנשר גוי
50 אשר לא תשמע לשנו: * גוי עז פנים אשר לא
51 ישא פנים לזקן ונער לא יחן: * ואכל פרי בהמתך
ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
תירוש ויצהר שגר אלפיק ועשתרות צאנך עד
52 האבדו אתך: * והצר לך בכל שערך עד
רדת חמתך הגבהרת והבצורת אשר אתה
בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שערך בכל
ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך:
53 * ואכלת פרי בטנך בשר בנך ובנתיך אשר נתן
לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך
54 איבך: * האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו
באחיו ובאשר חיקו וביתר בניו אשר יותיר:
55 * מתת לאחד מהם מבשר בנו אשר יאכל
מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק
לך איבך בכל שערך:
56 * הרפה בך והענגה אשר לא נסתה כח רגלה הצג
על הארץ מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה
ובבנה ובבתה:

43 * Aduena qui tecum versatur in terra, ascē-
det super te, eritque sublimior: tu autem def-
44 cendes, & eris inferior. * Ipse fœnerabit ti-
bi, & tu non fœnerabis ei. ipse erit in caput,
45 & tu eris in caudam. * Et venient super te
omnes maledictiones istæ, & persequentes ap-
E prehendent te, donec intereas: quia non au-
disti vocem domini Dei tui, nec seruasti man-
data eius & ceremonias quas præcepit tibi.
46 * Et erunt in te signa atque prodigia & in
47 femine tuo usque in sempiternum: * Eo quod
non seruieris domino Deo tuo in gaudio cor-
disque lætitia propter rerum omnium abun-
48 dantiam: * Seruies inimico tuo, quem emitter
tibi Dominus in fame & siti, & nuditate &
omni penuria; & ponet iugum ferreum super
cervicem tuam, donec te conterat.
49 * Adducet Dominus super te gentē de lon-
gino, & de extremis terræ finibus in simi-
litudinem aquilæ volantis cum impetu, cuius
50 linguam intelligere non possis; * Gentem
procacissimam, quæ non deferat seni, nec mi-
51 fereatur paruuli: * Et deuoret fructum iumē-
torum tuorum ac fruges terræ tuæ, donec in-
tereas; & nō relinquat tibi triticum, vinum &
oleum, armenta boum & greges ouīū, donec
52 te disperdat, * & conterat in cunctis vrbibus
tuis, & destruuntur muri tui firmi atque sub-
limes, in quibus habebas fiduciā in omni ter-
ra tua. obsideberis intra portas tuas in omni
terra tua quā dabit tibi dominus Deus tuus: 4. Re. 61
53 * Et comedes fructum vteri tui, & carnes filio-
rum tuorum & filiarum tuarum quas dederit
tibi dñs Deus tuus ī angustia & vastitate qua
54 opprimet te hostis tuus. * Homo delicatus in
te & luxuriosus valdē inuidebit fratri suo, &
55 vxori quę cubat in sinu suo: * Ne det eis de car-
nibus filiorū suorū quas comedet: eo q̄ nihil
aliud habeat in obsidione & penuria qua va-
stauerint te inimici tui intra oēs portas tuas.
56 * Tenera mulier & delicata quę sup terrā ingre-
di nō valebat, nec pedis vestigiū figere ppter
mollitiē & teneritudinē nimīā, inuidebit viro
suo q̄ cubat ī sinu eius sup filij & filię carnib⁹,

תרגום אונקלוס

43 תותב ערל די בינך יהי סליק עיל מינך לעילא לעילא ואת חתי נחיר לתחתא לתחתא: 44 הוא יחפיקך ואת לא תחפיקניה הוא
45 ויתח עלך כל לוסמא האלין וירדפונך עד דתשתעך ארי לא קבילתא במימרא דיי אלתך למטר
46 ויהון בך לאתין ולמופתין ובבנך עד עולם: 47 חלף די לא פלחמא קדם יי אלתך בחדוה ובקשיטות
48 ותפלח ית בעלי דבבך דיגרי יי בך בכפנא ובצחוחא ובחסירות כולא ויתן ניר פרזלא על צוארך עד
49 ויתיי עלך עם מרחיק מסיפי ארעא כמא דישתרי נשרא עם דלא תקבל בלישניה: 50 עם חקיק אפיין די לא נסיב
51 ויכול ולדא דבערך ואיבא דארעך עד דתשתעך די לא ישאר לך עיבורא חמרא ומשחא בקרי הורך
52 ויעיק לך בכל קירך עד דכבש שורך פריכתא ותקיפתא דאת רחיש לאשתובא בהון בכל ארעא
53 ויכול ולדא דמעך בשר בנך ובנתיך די יתב לך יי אלתך בצורה
54 גברא ורביך בך ודמפנק לחדא תבאיש עיניה באחיה ובאתר קימיה ובשאר בנחיה דישתאר:
55 מלמחן לחד מנהון מבשר בנחיה דיאכול מללא אישתאר ליה כולא בצורה ויעיק לך סנאך בכל קרנך:
56 דרביכא בך ודי מפקא די לא נסאת פרסו רגלה לאחמא על ארעא מדפנקותא ומרכיכו תבאיש עיניה בגבר קימיה ובברה
וברתה:

* Aduena qui est in te, ascendet super te supra 43
supra, tu autem descendes infra infra. * Hic fœne- 44
rabit tibi, tu autem huic non fœnerabis: hic erit in
caput, tu autem eris in caudam. * Et venient 45

super te omnes maledictiones istæ, & persequentur
te, & apprehendent te, donec interimat te, & do-
nec perdat te: quia non audisti vocem domini Dei
tui, vt serues mandata eius & iustificationes eius,
quas praecepit tibi. * Et erunt in te signa & pro- 46
digia & in semine tuo usque in sempiternum:

* Eo quod non seruiers domino Deo tuo in gau- 47
dio & in bono corde propter abundantiam omniū.

* Et seruiers illic inimicis tuis, quos immittet Do 48
minus super te in fame & siti, & in nuditate, &
in penuria omnium: & imponet iugum ferreum su-
per cervicem tuam, donec conterat te. * Adducet 49
Dominus super te gentem de longinquo, de extremo

terre quasi impetum aquile, gentem cuius non in-
telliges vocem eius: * Gentem impudentem fa- 50
cie, quæ non admirabitur faciem senioris, et iuuenis
non miserebitur. * Et deuorabit fœtus iumento- 51
rum tuorum, & fruges terræ tuæ, donec non relin-
quat tibi triticum, vinum, oleum, armenta bouum
tuorum, & greges ouium tuarum, donec disperdat
te: * Et conterat te in cunctis vrbibus tuis, do- 52
nec destruantur muri tui sublimes & firmi, in qui-

bus tu confisus es in eis in omni terra tua: et affliget
te in omnibus vrbibus tuis, quas dedit tibi domi-
nus Deus tuus. * Et comedes fœtus uteri tui 53
carnem filiorum tuorum & filiarum tuarum, quas
dedit tibi dominus Deus tuus in angustia tua & in
afflictione tua, qua affliget te hostis tuus.

* Tener in te & delicatus valdè inuidebit oculo 54
suo fratri suo, & uxori quæ in sinu suo, & relictis
filiis, qui relictis fuerint ei:

* Vt det vni eorum de carnibus filiorum suorum 55
quos comedet, quia non relictum est ei quippiam in
angustia & in afflictione qua afflixerint te inimici
tui in omnibus vrbibus tuis.

* Et tenera in vobis & delicata valdè, cuius 56
non experientiam accepit pes eius ingredi super ter-
ram propter molliciem & propter teneritudinem,
inuidebit oculo suo viro suo qui in sinu eius, & fi-
lio & filia suæ:

43 * ὁ παροήλυτος ὅς ἐστι ἐν σοί, ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ ὡς ὡς ὡς,
44 σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω. * ὅστις δὲ ἀρκεῖ σοί, σὺ δὲ τούτῳ
οὐ δανείσῃ. ὅστις ἐξαίς κεφαλῶν, σὺ δὲ ἐπὶ εἰς οὐρανόν.

45 * καὶ ἐλθόντων ἐπὶ σὲ πάσαι αἱ καταράαι αὐτῶν, καὶ κα-
ταδιώξονται σε, καὶ καταλήψονται σε, ἕως ἃν ἐξολοθῇ ἡ σὺ, καὶ
ἕως ἃν ἀπολέσῃ σε. ὅτι ὅτε εἰσήκασας τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ
θεοῦ σου, ὅτι φυλάσσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματά
46 αὐτοῦ, ὅσα ἐνετείλατό σοι. * καὶ ἐξαίς ἐν σοὶ σημεῖα & τέρα-
47 τα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἵωνος, * ἀνδρῶν ὅτε
ἐλάττωσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν διφροσύνῃ & ἐν ἀγαθῇ
48 καρδίᾳ διὰ τὸ πλῆθος πᾶντων. * καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ τοῖς
ἐχθροῖς σου, οὓς ἐξαποσελεῖ κύριος ἐπὶ σὲ ἐν λιμῇ & δίψει,
καὶ ἐν γυμνότητι, & ἐν ἐκλείψει πάντων. & ἐπὶ τῆς κληρονομίας
συνεργῶν ἐπὶ τὴν τραχὺν γῆν σου, ἕως ἃν ἐξολοθῇ ἡ σὺ.

49 * ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἔθνη μακρόθεν ἀπ' ἐξοχῆς τῆς
γῆς ὥστε ὁρμημα αἰῶνος, ἔθνος δὲ ὅτε ἀκέρση τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
50 * ἔθνη ἀναιδὲς παροσώπου, ὅστις δὲ θαυμάσει παροσώπον
51 πρεσβυτέρου, & νέον ὅτε ἐλεήσει. * καὶ κατέδεται τὰ ἐκγον-
να τῶν κτηνῶν σου, καὶ τὰ γυνήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ κα-
ταλιπεῖν σοὶ σῖτον, οἶνον, ἔλαιον, βοσκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ
ποίμνια τῶν ποσειδῶν σου, ἕως ἃν ἀπολέσῃ σε.

52 * καὶ ἐκτελέσει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου, ἕως ἃν κα-
ταρθῇ τὰ τεῖχη σου καὶ ὑψηλὰ & τὰ ὀχυρά, ἐφ' οἷς σὺ πέ-
ποιθας ἐπ' αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου. καὶ θλίψει σε ἐν πά-
σαις ταῖς πόλεσίν σου, αἷς ἐδώκε σοὶ κύριος ὁ θεός σου.
53 * καὶ φάγῃ τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σου κρέα ὑἱῶν σου καὶ
θυγατέρων σου, ὅσας ἐδώκε σοὶ κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ στενοχω-
ρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου.

54 * ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τευφερός (φόδρα βασιλευσὶ τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν
κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ τὰ καταλειμμένα τέκνα, ἃ ἂν καταλει-
55 φθῇ αὐτῷ. * ὥστε δοῦναι ἐν αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν ἱε-
κνῶν αὐτοῦ, ὃν καταφάγεται διὰ τὸ μὴ καταλελεῖσθαι αὐτῷ
μητρὸν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ καὶ ἐν τῇ θλίψει, ἢ αὐτὸν θλίψωσιν οἱ
56 ἐχθροὶ σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου. * καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν ὑ-
μῖν καὶ ἡ τευφερά (φόδρα, ἥ ἐστι πείραν ἐλαβὼν ὁ πῆξ αὐτῷ
βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τευφερότητα, καὶ διὰ τὴν ἀπα-
λότητα, βασιλευσὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὸν ἀνδρα αὐτοῦ τὸν
ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

43 Aduena incircuncisus qui est in medio tui, ascendet super te superius, & tu descendes inferius. 44 Ipse mutuabit tibi, & tu non mu-
tuabis ei: ipse erit fortis, & tu eris infirmus. 45 Et venient super te omnes maledictiones istæ, & persequentur te, & apprehendent te, do-
nec dispereas: quoniam non obedisti verbo domini Dei tui, vt custodires præcepta eius & mandata eius quæ præcepi tibi. 46 Et erunt tibi
in signa & in portenta & in filiis tuis vsque in seculum; 47 Eo quod non seruiers coram domino Deo tuo in gaudio & in rectitudine cordis,
propter multitudinem omnium rerum: 48 Et seruiers inimicis tuis, quos mittet Dominus in te in fame & in siti, & in nuditate & in penu-
ria omnium rerum. & ponent iugum ferreum super cervicem tuam, donec disperdant te. 49 Adducet Dominus super te populum de lon-
ginquo à finibus terræ, sicut volat aquila, populum cuius linguam non intelliges: 50 Populum impudentem facie, qui non accipit perso-
nam senis, neque miserebitur paruuli. 51 Et comedet fœtus iumentorum tuorum, & fructum terræ tuæ, donec consumat te: qui non relin-
quet tibi frumentum, vinum & oleum, nec vaccas bouum tuorum, nec greges ouium tuarum, donec disperdat te. 52 Et angustiaabit te in cun-
ctis vrbibus tuis, donec subuertat muros tuos munitos & fortes, in quibus confidebas vt euaderes in eis in omni terra tua. & angustiaabit te in cun-
ctis vrbibus tuis, in omni terra tuam quam dabit dominus Deus tuus tibi. 53 Et comedes fœtus ventris tui, & carnes filiorum tuorum
& filiarum tuarum quas dederit tibi dominus Deus tuus, in obsidione & angustia qua angustiaabit te inimicus tuus. 54 Vir tener in te &
delicatus valdè habebit oculum nequam contra fratrem suum, & contra uxorem fœderis sui, & contra reliquos filios suos quos reliquerit.
55 Ne det vni ex eis de carne filiorum suorum quos comedet, eo quod nihil aliud ei remanserit in obsidione & in angustia qua angustiaabit te
inimicus tuus in omnibus vrbibus tuis. 56 Quæ tenera est in te & delicata, quæ non est experta ponere plantam pedis sui super terram pro-
pter delicias, habebit oculum nequam contra virum fœderis sui, & contra filium suum & filiam suam:

* ובשליטה היוצרת מבין רגליה ובבניה אשר
 תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק
 אשר יציק לך איבך בשעריך: * אם לא תשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתבים
 בספר הזה לראות את השם הנכבד והנורא
 הזה את יהוה אלהיך: * והפלא יהוה
 את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: * והשיב
 בך את כל מדורי מצרים אשר יגרת מפניהם
 ודבקו בך: * גם כל חלי וכל מכה אשר לא
 כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך
 עד השמדך: * ונשארתם במתי מעט תחרת
 אשר הייתם כבוכבי השמים לרב כי לא שמעת
 בקול יהוה אלהיך: * והיה כאשר שש
 יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם
 בן ישיש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיד
 אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא
 שמה לרשתה: * והפיצך יהוה בכל העמים
 מקצת הארץ ועד קצת הארץ ועבדת שם אלהים
 אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן:
 * ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לך
 רגלך ונתן יהוה לך שם לב רצו וכליון עינים
 ודאבון נפש: * והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת
 לילה ויומם ולא תאמין בחיך:
 * בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן
 בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראו עיניך אשר
 תראה: * והשיבך יהוה מצרים באניות
 בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראותה
 והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין
 קנא:

* Et illuue secundinarum quæ egrediun-
 tur de medio feminum eius, & super liberis
 qui eadem hora nati sunt. Comedent enim
 eos clam propter rerum omnium penuriam,
 in obsidione & vastitate qua opprimet te ini-
 micus tuus intra portas tuas. * Nisi custodie-
 ris & feceris omnia verba legis huius quæ scri-
 pta sunt in hoc volumine, & timueris nomen
 eius gloriosum & terribile, hoc est, dominum
 Deum tuum, * Augebit Dominus plagas tuas,
 & plagas feminis tui, plagas magnas & perfe-
 uerantes, infirmitates pessimas & perpetuas:
 * Et conuertet in te omnes afflictiones Æ-
 gypti, quas timuisti, & adhærebunt tibi.
 * Insuper & vniuersos languores & plagas
 quæ non sunt scriptæ in volumine legis huius,
 G inducet Dominus super te, donec te coterat.
 * Et remanebitis pauci numero, qui prius
 eratis sicut astra cæli præ multitudine, quoniã
 non audistis vocem domini Dei vestri.
 * Et sicut antè lætatus est Dominus super
 vos, bene vobis faciens vosque multiplicans,
 sic lætabitur disperdens vos atque subuertēs,
 vt auferamini de terra ad quam ingredieris
 possidendam.
 * Disperget te Dominus in omnes popu-
 los, à summitate terræ vsque ad terminos e-
 ius: & seruias ibi diis alienis, quos & tu igno-
 ras & patres tui, lignis & lapidibus.
 * In gentibus quoque illis non quiesces,
 neque erit requies vestigio pedis tui. Da-
 bit enim tibi Dominus ibi cor pauidum, &
 deficientes oculos, & animam consumptam
 mœrore:
 * Et erit vita tua quasi pendens ante te. ti-
 mebis nocte & die, & non credes vitæ tuæ.
 * Manè dices: Quis mihi det vespereum? &
 vespere: Quis mihi det manè? propter cordis
 tui formidinem qua terreberis: & propter ea
 quæ tuis videbis oculis:
 * Reducet te Dominus classibus in Ægy-
 ptum per viam, de qua dixit tibi, vt eam am-
 plius non videres. ibi vendêris inimicis tuis
 in seruos & ancillas, & non erit qui emat.

תרגום אונקלוס

* ובזעיר בנהא ויפקון מנהא ובבנהא דחליד ארי תיכלינן בחסירות כולא בסתרא בצערא ובעקמא דיעיק לך סנאך בקרנך:
 * אם לא תשמר למעבד ית כל פתגמי אורייתא דרעא ודכתיבין בספרא דרין למדחל ית שמא יקרא ודחילא דרין ית יי אלהך:
 * ויפריש יי ית מכתך וית מחת בך מחן סגיאן ותימנן ומרעין בישין ודמנין:
 * אף כל מרעין וכל מחאן די לא כתיב בספר אורייתא דרין יסקינן יי עלך עד דתשחצך:
 * מן קרמיהון וידבקין בך:
 * ותשחצרון עם דמנן חלף דחוייתון כבוכבי שמיא למסגי ארי לא קבלתא במימרא דיי אלהך:
 * לאושבא יתכון ולאסגארה יתכון כן יחדי יהוה עליכון ויהוה עליכון לאושבא יתכון ולשיצארה יתכון ותטלטלון מעל ארעא דאח עליל לתמן למירתה:
 * ויבדרינך יי בכל עממיה מסופי ארעא ועד סופי ארעא ותפלח תמן לעממיה פלחי טעותא די לא ידעתא את ואכתתך אעא ואבנא:
 * ובעממיה תאלין לא תנח ולא יהי מנח לפרסר רגלך ויתן יי לך תמן לב תחי וחשכו עינין ומפתן נפש:
 * ויהוה חייך תלן לך מלקבל ותחי פחיד בליליא וביסמא ולא תחמין בחיך:
 * בצפרא תימר מן יתן רמשא וברמשא תימר מן יתן צפרא מתהות לבך ותחי תחי ומחיו עינך דתחי:
 * ויחיבך יי למצרים בספינן בארשא דאמרית לך לא תוסף עוד למחזה ותודבנן תמן לבעלי דבבך לעבדן ולאמנן ולית דקני:

* Et intestino suo egredienti per femina sua, & 57
filio suo quæ pepererit: comedet enim eos propter pe-
nuriam omnium clam in angustia & in afflictione
qua affliget te inimicus tuus in urbibus tuis:

* Si non audieritis ut faciatis omnia verba legis 58
huius, scripta in volumine hoc, ut timeatis nomen
gloriosum & admirabile hoc, dominum Deum tuum:

* Et admirabiles faciet Dominus plagas tuas, et 59
plagas seminis tui: plagas magnas & mirabiles, &
infirmities malas & perpetuas.

* Et conuertet in te omnem afflictionem Egypti 60
malam, quam timuisti à facie eorum, et adharebunt
in te.

* Et uniuersum languorem, & omnem plagam 61
non scriptam, & omnem scriptam in volumine legis
huius, inducet Dominus super te, donec conterat te.

* Et remanebitis in numero breui, eo quod fuistis 62
sicut astra cali in multitudinem: quoniam non audi-
stis vocem domini Dei vestri.

* Et erit sicut letatus est Dominus super vos ut 63
benefaceret vobis, & multiplicaret vos; sic leta-
bitur Dominus super vos ut disperdat vos. et au-
feremini de terra ad quam vos ingredimini illuc
possidendam eam.

* Et disperget te dominus Deus tuus in omnes 64
gentes, à summitate terræ usque ad terminum ter-
ræ. & seruias illic diis alienis, lignis & lapidibus,
quos non cognouerast tu & patres tui.

* Sed & in gentibus illis non requiem dabit ti- 65
bi, neque erit requies vestigio pedis tui. & dabit
tibi Dominus illic cor pauidum, & deficientes ocu-
los, & liquefcentem animam.

* Et erit vita tua suspensa coram oculis 66
tuis. & timebis die & nocte, & non credes vi-
tæ tue.

* Manè dices: Quomodo erit vespéra? & ve- 67
sperè dices: Quomodo erit manè? propter formidi-
nem cordis tui qua terreberis, & propter visiones
oculorum tuorum quas videbis.

* Et reducet te Dominus in Egyptum in na- 68
uibus, & in via quam dixi, Non adijcietis
ultra videre eam. & vendemini ibi inimi-
cis vestris in seruos & ancillas, & non erit quie-
mat.

* καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξελθὼν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ
τὸ τέκνον αὐτῆς ὃ δὴ τέκνη. καὶ φαίνεται ὅτι αὐτὰ διὰ τὴν
ἐνδοχὴν πόντων κρυφῇ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι,
ἢ ἐλπίσει σε ὁ ἐχθρὸς σου ἐν ταῖς πόλεσίν σου.

* ἐὰν μὴ εἰσακούσῃτε ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου
τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ, φοβῆσθαι τὸ ὄνο-
μα τὸ ἐν πνεύματι καὶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, κύριον τὸν θεόν σου.

* καὶ ἀδυνατήσει κύριος τὰς πληγὰς σου, καὶ τὰς πλη-
γὰς τοῦ σπέρματός σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμασὰς,
καὶ νότοις πονηραῖς καὶ πιαῖς. καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σέ
πᾶσαν τὴν ὀδυνην αἰγυπίου τὴν πονηρὰν, ἣν διδουλαβὲς ἀ-
πὸ παρθένων ἀπαῖν, καὶ κολληθῇ ἐν σοί.

* καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γε-
γραμμένην, καὶ πᾶσαν ἡν γεγραμμένην ἐν τῇ βιβλίῳ τοῦ
νόμου τούτου, ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ὃν ἐξολοθρεύσῃ σε.

* καὶ καταλείψει σε ἐν ὄρει θανάτου, ὡς ὃν ὅτι
ἦτε ὡς αἱ ἀστὲς τοῦ οὐρανοῦ ἐν πληθύνει, ὅτι οὐκ εἰσκησάτε
τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

* καὶ ἔσται ὁν τρόπον ἡν φράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν δι' οὐκ
σαῦμας, καὶ πληθυνθήσονται ὑμᾶς, οὕτως δι' οὐ φράνθησέ) κύριος
ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσονται ὑμᾶς. καὶ ἐξαρθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς
εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν.

* καὶ διασπερῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντί ταῖς ἐθνεσιν, ἀπὸ
ἀκροῦ τῆς γῆς ἕως ἀκροῦ τῆς γῆς. καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἐτε-
ροῖς, ξύλοις καὶ λίθοις, οἷς οὐκ ἐπίστωσιν καὶ πατέρες σου.

* ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, ὅ-
τι μὴ γήνηται σάσις τῇ ἡνι τοῦ ποδός σου. καὶ δώσει σοι κύ-
ριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν, καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμούς,
καὶ πικρομένην ψυχὴν.

* καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμασμένη ἀπὸ ὀφθαλ-
μῶν σου. καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πισύσεις
τῇ ζωῇ σου.

* τὸ πρῶτον εἶπες, πῶς ὃν γήνηται ἡ σάσις; καὶ
τὸ ἑσπέρως εἶπες, πῶς ὃν γήνηται πρῶτον; ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρ-
δίας σου, οὗ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὀφθαλ-
μῶν σου ὃν ὁψῇ.

* καὶ ἀποστέψει σε κύριος εἰς αἰγυπion ἐν πλοίοις, καὶ ἐν
τῇ ὁδῷ ἣν εἶπα, ὅτι παρθένος εἶπες ἰδεῖν αὐτὴν. καὶ παρθένος
εἶπες ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ κτώμενος.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

57 Et contra filios suos paruulos qui egressi sunt ex ea, & contra filios suos quos peperit: quoniam comedet eos in penuria omnium rerum in abscondito in obsidione & in angustia, qua angustiaabit te inimicus tuus in urbibus tuis: 58 Si non custodieris ut facias omnia verba legis huius quæ scripta sunt in hoc libro, ut timeas nomen gloriosum & terribile domini Dei tui.

59 Et admirabiles faciet Dominus plagas tuas & plagas filiorum tuorum, plagas magnas & perseverantes, & infirmitates pessimas & permanentes.

60 Et conuertet in te omnes plagas Egypti quas timuisti, & adharebunt tibi.

61 Omnes quoque infirmitates & omnes plagas quæ non sunt scriptæ in libro legis huius, inducet Dominus super te, donec disperdat te.

62 Et remanebitis populus pauci numero, qui prius fuisti sicut astra cali in multitudinem; quoniam non obedisti verbo domini Dei tui.

63 Et erit sicut letatus est Dominus super vos ut benefaceret vobis, & ut multiplicaret vos; sic letabitur Dominus super vos ut disperdat vos & ut consumat vos. & migrabitis à terra ad quam tu ingrederis possidendam.

64 Et seruias ibi populis colentibus idola quæ ignorasti tu & patres tui, lignea & lapidea.

65 Et in populis illis non requiesces, neque erit requies plantæ pedis tui: & dabit tibi Dominus cor pauidum, & tenebrosos oculos, & macerem animam.

66 Et erit vita tua quasi pendens ante te: & eris timens die ac nocte, & non credes vitæ tuæ.

67 Manè dices: Quis mihi det vespèrum? & vespèrè dices: Quis mihi det manè? propter pauorem cordis tui quo pauebis, & propter visionem oculorum tuorum quam videbis.

68 Et reducet te Dominus in Egyptum in nauibus per viam de qua dixi tibi, Non addes ultra videre eam. & vendemini ibi inimicis tuis in seruos & in ancillas, & non erit qui emat.

כט

* אלה דברי הברית אשר צוה יהוה
את משה לכתוב את בני ישראל בארץ מואב
מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב:
* ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה
לעניניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו: * המסות הגדולות אשר ראו עיניך
האתרת והמפתים הגדלים ההם: * ולא
נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה: * ואולך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא
בלתה מעל רגלך: * לחם לא אכלתם ויין ושכר
לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם:
* ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון
ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונבסם:
* ונקח את ארצם ונתתה לנחל לרואבני ולגדי
ולחצי שבט המנשי: * ושמרתם את דברי הברית
הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר
תעשון:

* אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקנייכם ושטריכם כל
איש ישראל: * טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציד עד שאב מימך: * לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום: * למען הקים אתך היום לו לעם
והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: * ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואלה האלה
הזאת:

CAP. XXIX.

A Hæc sunt verba fœderis, quod præcepit Dominus Moyfi vt feriret cum filiis Israel in terra Moab, præter illud fœdus quod cum eis pepigit in Oreb.

* Vocauitque Moyfes omnem Israel, & dixit ad eos: Vos vidistis vniuersa quæ fecit Dominus coram vobis in terra Ægypti Pharaoni & omnibus seruis eius, vniuersæque terræ illius: * Tentationes magnas quas viderunt oculi tui, signa illa portentaque ingentia:

* Et non dedit vobis Dominus cor intelligens, & oculos videntes, & aures quæ possint audire vsque in præsentem diem.

* Adduxit vos quadraginta annis per desertum: non sunt attrita vestimenta vestra, nec calciamenta pedum vestrorum vetustate consumpta sunt.

* Panem non comedistis, vinum & siceram non bibistis, vt sciretis quia ipse est dominus Deus vester.

* Et venistis ad hunc locum: egressusque est Seon rex Efebon, & Og rex Basan occurrentes nobis ad pugnam; & percussimus eos, * Et tulimus terram eorum, ac tradidimus possidendam Ruben, & Gad, & dimidiæ tribui Manasse.

* Custodite ergo verba pacti huius & implete ea, vt intelligatis vniuersa quæ facitis.

* Vos statis hodie cuncti coram domino Deo vestro, principes vestri, & tribus ac maiores natu atque doctores, omnis populus Israel:

* Liberi & vxores vestræ, & aduenæ qui tecum morantur in castris, exceptis lignorum cæforibus, & his qui comportant aquas:

* Vt transeas in fœdere domini Dei tui, & in iureiurando quod hodie dominus Deus tuus percutit tecum;

* Vt suscitet te sibi in populum, & ipse sit dominus Deus tuus, sicut locutus est tibi, & sicut iurauit patribus tuis, Abraam, Isaac, & Iacob.

* Nec vobis solis ego hoc fœdus ferio, & hæc iuramenta confirmo:

תרגום אונקלוס

כט

1 ארין פתגמי קיימא דפקיד יי וית משה למגזר ית בני ישראל בארעא דמואב בר מקיימא
2 וקרא משה לכל ישראל ואמר לחזן אחזן חזיתון ית כל דעבר יי לעניכון בארעא דמצרים לפרעה ולכל
3 נסין רברבין דחזו עינך אתי ומופתיא רברבא דאנינן: * ולא יתב יהוה לכוז ליבא למדע ואף
4 ודברית יתכזן ארבעין שנין במדברא לא בליאת כסותכזן מנכזן ומסנך לא יחיפו
5 לחמא לא אכלתון וחמר ומרי לא שתיתון בדיל דתדעון ארי אנא יי אלהך: * ואחיתון
6 וכתבשנא ית ארעהון ויהבנה לאחסנא
7 ואתרם הדין ונפק סיחון מלכא דחשבון ועוג מלכא דמתנן לקדמותנא קרבא ומחנינן:
8 ויתרון ית פתגמי קיימא דהא ותעבדון יתחזן בדיל דתשכלון ית כל דתעבדון:
9 אחזן קיימין יומא דין כלכזן קדם יי אלהכזן רישיכזן שבטיכזן וסרכיכזן כל אנש ישראל: * טפליכזן נשיכזן וגירך די
10 בגו משריתך מלקט אער עד מלי מימך: * לאעלותך בקיימא דיי אלהך ובמסתיה דיי אלהך גזר עמך יומא דין: * בדיל לקיימא יתך
11 יומא דין קדמותי לעם והוא יתי לך לאלה כמא דמליל לך וקמא דקיימא לאבחתך לאברהם ליצחק וליעקב: * ולא עמכזן בלחזיכזן
12 אנא גזר ית קיימא דהא וית מומתא דהא:

CAP. XXIX.

Hæc verba fœderis, quæ præcepit Dominus Moysi ut statueret filiis Israël in terra Moab, præter fœdus quod pepigit eis in Oreb.

* Et vocavit Moyses omnes filios Israël, & dixit ad eos: Vos vidistis uniuersa quæ fecit dominus Deus vester in terra Ægypti coram vobis Pharaoni & omnibus seruis eius, & uniuersæ terræ eius:

* Tentationes quas viderunt oculi tui: signa & portenta ingentia illa, manum fortem, & brachium excelsum.

* Et non dedit dominus Deus vobis cor ad intelligendum, & oculos ad videndum, & aures ad audiendum, usque in diem hanc.

* Et adduxit vos quadraginta annis in deserto: nec inueterata sunt vestimenta vestra, & calciamenta vestra non sunt attrita à pedibus vestris.

* Panem non comedistis, vinum & siceram non bibistis, ut sciretis quia ipse dominus Deus vester.

* Et venistis usque in locum hunc. et egressus est Seon rex Esëbon, & Og rex Basan in occursum nobis in pugna: & percussimus eos,

* Et tulimus terram eorum, & tradidimus eam in possessionem Ruben, & Gad, & dimidiæ tribui Manassæ.

* Et custodietis omnia verba pacti huius, ut faciatis ea, ut intelligatis uniuersa quæ facitis.

* Vos stetistis hodie cuncti coram domino Deo vestro, principes tribuum vestri, & senatus vester, & iudices vestri, & doctores vestri, omnis vir Israël:

* Uxores vestre, & liberi vestri, & aduena qui in medio castrorum vestrorum, à lignorum castroribus vestris, usque ad aquam comportantes vestros:

* Ut transeas tu in fœdere domini Dei tui, & in imprecationibus eius, quæ dominus Deus tuus disponit ad te hodie:

* Ut statuatur tibi in populum, & ipse erit tuus Deus, quemadmodum locutus est tibi, & quemadmodum iurauit patribus tuis Abraam & Isaac et Jacob. * Et non vobis solis dispono ego fœdus hoc & imprecationem hanc:

κθ'.

* Οὗτοι ὁ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο κύριος πρὸς Μωυσὴν, & ἔφησεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωάβ, πληρὴ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν χωρὶς.

* καὶ ἐκάλεσε Μωυσὴς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ὑμεῖς ἐώρακατε πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύπτου ἐνώπιον ὑμῶν Φαραὼ καὶ πάνσι τοῖς θεράπευσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ.

* τοὺς πειρασμοὺς οὓς εἶδον ὁφθαλμοί σου ταῖς σημεῖα καὶ ταῖς τέρατα ταῖς μεγάλας ἐκείνα, τὴν χεῖρα τὴν κραταίω, καὶ τὴν βραχίονα τὴν ὑψηλὴν.

* καὶ ὅτι ἐδῶκε κύριος ὁ θεὸς ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι, καὶ ὁφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὦτα ἀκροῦν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

* καὶ ἡ γὰρ ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ· ὅτι ἐπαλαιώθησαν ταῖς ἱμάσι ὑμῶν, & ταῖς ὑποδήμασι ὑμῶν· καὶ ἀπερρίβη δὲ τὰ ποδῶν ὑμῶν.

* ἄρτον ὅτι ἐφάγετε, οἶνον καὶ σικεράν ὅτι ἐπίετε, ἵνα γινώτε, ὅτι ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

* καὶ ἦλθετε ἕως τοῦ ῥέπου τούτου. καὶ ἐξῆλθε σιὼν βασιλδὺς ἐσεβῶν, καὶ ὡγ βασιλδὺς τῆ βασιλῆος εἰς Γυζομένησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ· καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς,

* καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐδώκαμεν αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ ρουβὲν, καὶ τῷ γαδδί, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῇς Μανασσῆ.

* καὶ φυλάξετε πάντα τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ποιῶν αὐτούς, ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιεῖτε.

* ὑμεῖς ἐστήκατε σήμερον πάντες ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὁ δὲρχίφυλοι ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν, καὶ ὁ κληταὶ ὑμῶν, καὶ ὁ γραμματεὺς αἰσῶν ὑμῶν, πᾶς δούλος Ἰσραὴλ.

* αἱ γυναῖκες ὑμῶν, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, καὶ ὁ παροῦς ὅς ἐστιν μεσση τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν, δὲ ξυλοκόπος ὑμῶν ἕως ὅδε φέρου ὑμῶν.

* παρελθεῖν σε ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ, ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθει πρὸς σε σήμερον.

* ἵνα εἴσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, & αὐτὸς ἔσται σου θεός, ὃν πρόπον εἶπέ σοι, καὶ ὃν τρόπον ὡμοσε ταῖς πατράσι σου ἀβραάμ, καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ.

* καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις διατίθεμαι ἐγὼ τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν δόξαν ταύτην.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

CAP. XXIX.

Hæc sunt verba fœderis quod præcepit Dominus Moysi, ut feriret cum filiis Israël in terra Moab, præter fœdus quod pepigit cum eis in Oreb.

* Et vocavit Moyses omnem Israël, & dixit ad eos: Vos vidistis omnia quæ fecit Dominus ante oculos vestros in terra Ægypti Pharaoni & omnibus seruis eius & uniuersæ terræ illius: Tentationes magnas quas viderunt oculi tui, & signa atque portenta magna illa.

* Et non dedit vobis Dominus cor ad sciendum, neque oculos ad videndum, neque aures ad audiendum usque in diem hanc.

* Et duxi vos quadraginta annis per desertum: non inueterata sunt vestimenta vestra in vobis, & calciamenta vestra non sunt attrita in pedibus vestris.

* Panem non comedistis, & vinum & quicquid inebriare potest non bibistis, ut sciretis quoniam ego sum Dominus Deus vester.

* Et venistis ad locum hunc: & egressus est Seon rex Esëbon, & Og rex Basan in occursum nostrum ad pugnam: & percussimus eos.

* Et subiecimus terram eorum, & dedimus eam in possessionem tribui Ruben, & tribui Gad, & dimidiæ tribui Manassæ.

* Et custodietis verba pacti huius, & facieris ea, ut intelligatis uniuersa quæ facitis.

* Vos statis hodie cuncti coram domino Deo vestro, principes vestri & tribus vestre, senes vestri & præfecti vestri, omnes viri Israël: Paruuli vestri & uxores vestre, & peregrini tui qui sunt in medio castrorum tuorum, ab eo qui colligit ligna tua usque ad haurientem aquam tuam.

* Ut intres in fœdus domini Dei tui, & in iuramentum eius quod dominus Deus tuus statuit tecum hodie:

* Ut suscitetur te hodie in conspectu suo in populum, & ipse sit tibi in Deum, sicut locutus est tibi, & sicut iurauit patribus tuis Abraham, Isaac & Iacob.

* Non vobiscum solis ego statui pactum hoc & iuramentum hoc:

15 * כל ארץ אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
 יהוה אלהינו וארץ אשר איננו פה עמנו היום :
 16 * כי אתם ידעתם את אשר ישנו בארץ
 מצרים וארץ אשר עברנו בקרב הגוים אשר
 עברתם : * ותראו את שקוציהם ואת
 גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמחם :
 18 * פן יש בכם איש או אשה או משפחה או
 שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו
 ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש
 19 בכם שרש פרה ראש ולענה : * והיה
 בשמעו את דברי האלה הזאת והתבונן
 בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרדות לבי
 אלך למען ספורת הרוח את הצמאה :
 20 * לא יאבה יהוה סלח לזכי גזו יעשן אף
 יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בוכל האלה
 הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת
 השמים : * והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי
 ישראל ככל אלות הבירות הכתובה בספר
 22 התורה הזו : * ואמר הדור האחרון בניכם
 אשר יקומו מאחריכם והנבירי אשר יבא מארץ
 רחוקה וראו את מכורת הארץ ההוא ואת
 23 תחלאתה אשר חלה יהוה בה : * גפרית ומלח
 שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה
 בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביים
 אשר חפץ יהוה באפו ובחמתו :
 24 * ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ
 הזאת מה חרי האף הגדול הזה :
 25 * ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי
 אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ
 מצרים :

15 * Sed cunctis præsentibus & absentibus.
 16 * Vos enī nōstis quomodo habitauimus
 C in terra Ægypti, & quomodo trāsierimus per
 medium nationum:
 17 * Quas transeuntes, vidistis abominatio-
 nes & sordes, id est, idola eorum, lignū, & la-
 pidem, argentum & aurum quæ colebant.
 18 * Ne fortè sit inter vos vir aut mulier, fa-
 milia aut tribus cuius cor auersum est hodie à
 domino Deo nostro, vt vadat & seruiat diis
 illarum gentium; & sit inter vos radix germi-
 nans fel & amaritudinem.
 19 * Cumque audierit verba iuramenti hu-
 ius, benedicat sibi in corde suo, dicens: Pax e-
 rit mihi, & ambulabo in prauitate cordis mei
 & absumat ebria sitientem,
 20 * Et Dominus non ignoscat ei. sed tunc
 quàm maximè furor eius fumer, & zelus
 contra hominem illum: & sedeant super
 eum omnia maledicta quæ scripta sunt in hoc
 volumine. & deleat Dominus nomen eius
 sub cælo:
 21 * Et consumat eum in perditione ex om-
 nibus tribubus Israël, iuxta maledictiones
 quæ in libro legis huius ac fœderis conti-
 nentur.
 22 * Dicitque sequens generatio, & filij qui
 nascentur deinceps, & peregrini qui de lon-
 gè venerint, videntes plagas terræ illius,
 & infirmitates quibus eam afflixerit Domi-
 nus,
 23 * Sulphure & solis ardore comburens: ita
 vt ultra non feratur, nec virens quippiam
 germinet, in exemplum subuersionis Sodo-
 mæ & Gomorræ, Adamæ, & Seboim, quas
 subuertit Dominus in ira, & in furore
 suo.
 24 * Et dicent omnes gentes: Quare sic fecit
 Dominus terræ huic? quæ est hæc ira furoris
 eius immensa?
 25 * Et respondebunt: Quia derelique-
 runt pactum Domini, quod pepigit cum pa-
 tribus eorum quando eduxit eos de terra Æ-
 gypti.

תרגום אונקלוס

15 * ארץ מן דאיתוהי הקא עמנא קאים יומא דין קדם יי אלהנא וית מן דליתוהי הקא עמנא יומא דין :
 16 * ויתוהי ית דאיתוהי הקא עמנא יומא דין : * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 17 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 18 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 19 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 20 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 21 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 22 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 23 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 24 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא
 25 * ויתוהי ית שקוציהון וית טעותהון אעא ואבנא כספא

* Sed & hic existentibus vobiscum hodie coram domino Deo vestro, & non existentibus hic vobiscum hodie.

* Quoniam vos nostis quomodo habitauerimus in terra Ægypti, & quomodo transierimus in medio gentium quas transiistis:

* Et vidistis abominationes earum, & idola earum, lignum & lapidem, argentum & aurum, quæ sunt apud eos.

* Ne quis sit in vobis vir aut mulier, aut familia aut tribus, cuius mens auersa est à domino Deo vestro, vt vadat ad seruiendum diis gentium illarum: neque sit in vobis radix sursum germinans felle & amaritudine.

* Erit si audierit verba imprecationis huius, & benedicat in corde suo, dicens, Sancta mihi sint, quoniam in errore cordis mei ambulabo, vt non simul perdat peccator innocentem:

* Non velit Deus ignoscere ei, sed tunc comburetur furore Domini, & zelus eius in homine illo. & adhærebunt in eo omnes maledictiones fœderis huius, scriptæ in volumine legis huius. & delebit Dominus nomen eius de sub celo:

* Et disperget eum Dominus in mala ex omnibus filiis Israël, iuxta omnes maledictiones fœderis scriptas in libro legis huius.

* Et dicent generatio altera filij vestri, qui surgent post vos, & peregrinus qui venerit de terra longinqua, & videbunt plagas terræ illius, & infirmitates eius, quas immisit Dominus super eam,

* Sulphur & sal ardens: omnis terra eius non seminabitur, neque germinabit, neque crescet in ea omne viride: sicut subuersa est Sodoma & Gomorra, Adame & Seboim, quas subuertit Dominus in furore suo & ira.

* Et dicent omnes gentes: Quare fecit Dominus sic terræ huic? quis furor iræ immensus iste?

* Et dicent: Quia dereliquerunt pactum Domini Dei patrum suorum, quæ pepigit patribus eorum, quando eduxit eos de terra Ægypti.

* ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅδε ἐπ' ἐμὴν σήμερον ἐναντὶ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, & τοῖς μὴ ὄντι ὅδε μετ' ὑμῶν σήμερον.

* ὅτι ὑμεῖς οἰδατε ὡς κατὰ κῆρα ἐν γῇ αἰγύπτου, καὶ ὡς παρήλατο ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλατε:

* καὶ ἴδετε τὰ βδέλυγματά αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδωλά αὐτῶν, ξύλον & λίθον, χρυσεόν & χερσίον, ἃ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς.

* μὴ τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατεὶρ ἢ φυλὴ, τίς ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, πορεύσας λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων· μὴ τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ῥίζα αἰῶ φύουσα χολὴν καὶ πικρίαν.

* καὶ ἐὰν ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρχῆς ταύτης, καὶ ἐπιφημήσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, λέγων, ὅσα μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλυνήσει τῆς καρδίας μου πορεύομαι, ἵνα μὴ ῥυπαρολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὴν δόξαν αὐτοῦ.

* οὐ μὴ θελήσῃ ὁ θεὸς διίλατόν αὐτῶν, ἀλλ' ἢ τότε ἐγκαυθήσῃ ὁργῇ κυρίου, καὶ ὁ ζῆλος αὐτῆς ἐν τῷ δούλῳ ἑαυτοῦ. καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πάσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς διαθήκης ταύτης, αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς.

* καὶ διασελεύσονται κύριος εἰς κακὰ ἐν πάντων τῶν υἱῶν ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.

* καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἐτέρα ὅτι οἱ ὑμῶν, οἱ δὲ ἀσκήθονται μετ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἀλλότριος, ὃς ἀνέλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης & τὰς νότις αὐτῆς, αἷς ἀπέσειλκεν κύριος ἐπ' αὐτήν.

* θεῖον καὶ ἄλλας κατακαυμύρον, πάντα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται, οὐδὲ δώατελεῖ, οὐδὲ μὴ δώαβῃ ἐπ' αὐτῆς πλὴν χλωρόν. ὥσπερ κατεσφράφη σόδομα καὶ γόμορρα, ἀδάμα καὶ σεβώιμ, αἷς κατέσρεψεν κύριος ἐν θυμῷ αὐτοῦ καὶ ὀργῇ.

* καὶ ἐροῦσι πάντα τὰ ἔθνη, διὰ τί ἐποίησε κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος;

* καὶ ἐροῦσιν, ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου ὃν θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέθετο τοῖς πατέρεσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹⁵ Sed cum eo qui stat hic hodie nobiscum coram domino Deo nostro, & cum eo qui non est hic hodie nobiscum.

¹⁶ Quoniam vos scitis quomodo habitauerimus in terra Ægypti, & quomodo transierimus per medium populorum per quos transiistis:

¹⁷ Et vidistis abominationes eorum, & idola eorum lignea & lapidea, argentea & aurea quæ sunt in eis.

¹⁸ Ne fortè sit in vobis vir aut mulier, aut familia, aut tribus, cuius cor auersum est hodie à timore domini Dei nostri, vt vadat & seruiat idolis populorum illorum; ne fortè sit in vobis vir cogitans peccata aut superbiam.

¹⁹ Et cum audierit verba iuramenti huius, cogitet in corde suo, dicens: Pax erit mihi, quoniam in cogitatione cordis mei ego ambulabo: vt addantur ei peccata ignorantie peccatis superbiam.

²⁰ Non volet Dominus dimittere ei: sed tunc irascetur furor Domini & indignatio eius contra virum illum, & adhærebunt ei omnes maledictiones quæ scriptæ sunt in libro legis huius: & delebit Dominus nomen eius sub celo.

²¹ Et diuidet eum Dominus in malum de omnibus tribubus Israël, iuxta omnes maledictiones fœderis quæ scriptæ sunt in libro legis huius.

²² Et dicet generatio sequens, & filij vestri qui surgent post vos, & filij alienigenarum qui venerint de terra longinqua, videntes plagas terræ illius, & infirmitates eius quibus afflixerit eam Dominus:

²³ Sulphure & sale combusta erit omnis terra eius: non seminabitur, neque germinabit, neque crescet in ea omnis herba; sicut subuersio Sodoma & Gomorra, Adame & Seboim, quas subuertit Dominus in ira sua & in furore suo.

²⁴ Et dicent omnes populi: Propter quid fecit Dominus sic terræ huic? quæ est ira furoris magni huius?

²⁵ Et dicent: Quia dereliquerunt pactum domini Dei patrum suorum, quod statuit cum eis quando eduxit eos de terra Ægypti:

וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעו ולא חלק להם: * ויהר-
אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה אר-
הקללה הכתובה בספר הזה: * ויתשם יהוה מעל
אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל-
ארץ אחרת כיום הזה: * הנסתרת ליהוה
אלהינו ורנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות
אר-כל דברי התורה הזאת:

ל

* והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה
הברכה והקללה אשר נתתי לפניך וזה שבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמרה:
* ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר
אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
* ושב יהוה אלהיך אר-שביתך ורחמך ושב
וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה:
* אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יהוה אלהיך ומשם יקחך: * והביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבותיך: * ומל יהוה אלהיך את
לבבך ואר-לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך: * ונתן יהוה
אלהיך אר-כל האלות האלה על איביך ועל-
שנאיך אשר רדפוך: * ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית אר-כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום: * והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה
ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטבה
כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על-
אבותיך:

26 * Et seruierunt diis alienis, & adorauerunt
eos quos nesciebant, & quibus non fuerant at-
tributi: 27 * Idcirco iratus est furor Domini
contra terram istam, vt induceret super eam
omnia maledicta quæ in hoc volumine scrip-
ta sunt: 28 * Et eiecit eos de terra sua in ira &
in furore & in indignatione maxima; proie-
citque in terram alienam, sicut hodie com-
probatur. 29 * Abscondita domino Deo
nostro, quæ manifesta sunt nobis & filiis no-
stris vsque in sempiternum, vt faciamus vni-
uersa legis huius.

CAP. XXX.

2 * Vm ergo venerint super te omnes sermo-
A nes isti, benedictio siue maledictio quam
propofui in conspectu tuo, & ductus poenitu-
dine cordis tui in vniuersis gentibus in quas
2 disperferit te dominus Deus tuus: * Et re-
uersus fueris ad eum, & obedieris eius impe-
riis, sicut ego hodie præcipio tibi cū filiis tuis
in toto corde tuo, & in tota anima tua;
3 * Reducet te dominus Deus tuus de capti-
uitate tua, ac miserebitur tui. & rursum con-
gregabit te de cunctis populis in quos te antè
4 disperfit. * Si ad cardines cæli fueris disipa-
tus, indè te retrahet dominus Deus tuus. & af-
5 fumet, * atq; introducet in terram quam pos-
sederunt patres tui, & obtinebis eam. & be-
B nedicens tibi maioris numeri te esse faciet q̃
6 fuerunt patres tui. * Circumcidet dominus
Deus tuus cor tuum & cor seminis tui, vt dili-
gas dominum Deum tuum ex toto corde tuo,
& in tota anima tua; vt possis viuere.
7 * Omnes autem maledictiones has conuer-
tet super inimicos tuos, & eos qui oderunt te
8 & persequuntur. * Tu autem reuertèris, &
audies vocem dñi Dei tui, faciesque vniuersa
9 mandata quæ ego præcipio tibi hodie. * Et
abundare te faciet dñs Deus tuus in cunctis o-
peribus manuum tuarum in sobole vteri tui,
& in fructu iumentorum tuorum, in vbertate
terræ tuæ, & in rerum omnium largitate. Re-
uertetur enim Dominus vt gaudeat sup te in
oibus bonis, sicut gauisus est in patribus tuis:

תרגום אונקלוס

26 ואלו ואלו למענות עממיא וסגידו להון ולא ידעו ולא אוסיבא להון: 27 ותקוף רגז דיי בארעא תהיא לאיתארה
עלה יר כל לוסיא רבתיבין בספרא דדין: 28 וטלילינן יי מעל ארעהון ברגז ובחמה ובחקה רב ואגלינן לארע אחרת כיומא דדין:
29 ומטמון קדם יי אלהנא ודגלינן לנא ולבננא עד עלמא למעבד יר כל פתגמי אנריהא דנא:

1 ויהי ארי יתון עלך כל פתגמיא האלין ברכן ולוסינ דיתביה קרמך ותחייב לבך בכל עממיא דאגלינך
2 ויהי אלהיך לממן: 3 ותהוב לרחמך דיי אלהך ותקבל בממריה ככל דאנא מפקד לך יומא דין את ובנך בכל לבך ובכל נפשך: 4 ותחייב
יי אלהך ית שבי גלותך וירחם עלך ויהיב ויכנשינך מכל עממיא דבדרך יי אלהך לממן: 5 אם יהוין גלותך בספי שמיא מחמן וכנשינך
יי אלהך ומחמן יקרבינך: 6 ויעלינך יי אלהך לארעא דיריתו אכתתך ותירחה ויוטב לך ויסגינך מאבתתך: 7 ויעדי יי אלהך
ית טפשות ליבך וית טפשות ליבא דבנך למרחם ית יי אלהך בכל לבך ובכל נפשך בריל חייך: 8 ואת תהוב ותקבל למימרא דיי ותעביד ית כל פיקודיה דאנא מפקד לך
דאלין על בעלי רבך ועל סנאך ורדפוך: 9 ויחרינך יי אלהך בכל עובדי ידך בללא דמעך ובולדא דבעירך ובאיבא דארעך לטבא ארי ותוב יהוה למחרי עלך
יומא דין: 10 ויחרינך יי אלהך בכל עובדי ידך בללא דמעך ובולדא דבעירך ובאיבא דארעך לטבא ארי ותוב יהוה למחרי עלך
לטבא כמא דחדי על אבתתך:

²⁶ * Et abeuntes seruiuerunt diis alienis, & adora-
uerunt eos, quos non sciebant, neque distribuit
illis.

²⁷ * Et iratus est Dominus furore contra terram il-
lam, ut induceret super eam iuxta omnes maledictio-
nes scriptas in libro legis huius.

²⁸ * Et eiecit eos Dominus de terra eorum in furore
& ira, & indignatione magna valde, & proiecit
eos in terram alienam sicut nunc.

²⁹ * Occulta domino Deo nostro: at manifesta nobis
& filiis nostris in sempiternum, ut faciamus uni-
uersa verba legis huius.

CAP. XXX.

¹ **E**rit cum venerint super te omnia verba hæc,
benedictio & maledictio, quam dedi ante fa-
ciem tuam, & susceperis in cor tuum in uniuersis
gentibus, ubicunque disperferit te dominus Deus
tuus illuc:

² * Et reuersus fueris ad dominum Deum tuum,
et obedieris voci eius iuxta omnia quæ ego tibi præ-
cipio hodie, ex toto corde tuo et ex tota anima tua:

³ * Et sanabit Dominus peccata tua, & miserebi-
tur tui: & rursum congregabit te de cunctis genti-
bus, in quas disperfit te dominus Deus tuus illuc.

⁴ * Si fuerit dispersio tua à summitate celi, inde con-
gregabit te dominus Deus tuus, et illinc assumet te:

⁵ * Et introducet te dominus Deus tuus in terram
quam possederunt patres tui: & possidebis eam, &
bene tibi faciet, & numerosiorem te faciet super pa-
tres tuos.

⁶ * Et mundabit Dominus cor tuum,
& cor seminis tui, ut diligas dominum Deum tuum
ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, ut viuas tu.

⁷ * Et dabit dominus Deus tuus maledictiones
has super inimicos tuos, & super odientes te qui
persecuti sunt te.

⁸ * Et tu reuertêris, & audies vocem domini Dei
tui, & facies mandata eius, quæ ego precipio tibi
hodie.

⁹ * Et abundare faciet te dominus Deus tuus in
omni opere manuum tuarum, & in sobole vteri tui,
& in fructibus iumentorum tuorum, et in fructibus
terre tue: quoniam reuertetur dominus Deus tuus
ut gaudeat super te in bonis, sicut gauisus est in pa-
tribus tuis:

²⁶ * καὶ πορεύοντες ἐλάτρευον θεοὺς ἑτέροις, & προσε-
κύνησαν αὐτοῖς, οἷς οὐκ ἐπίσταντο, οὐδ' ἐκείνοι αὐτοῖς.

²⁷ * καὶ ὀργίσθη κύριος τῇ γῇ ἐπὶ τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐπα-
γαγεῖν ἐπ' αὐτὴν κατὰ πάσας τὰς δόξας τὰς γεγραμμένας
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.

²⁸ * καὶ ἐξήρσαν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ
ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα, & ἐξέβαλεν αὐτοὺς
εἰς γῆν ἑτέραν ὡσεὶ νῦν. * τὰ κρυπτά κυρίου τῷ θεῷ ἡμῶν.

²⁹ * τὰ δὲ φανερά ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου.

λ.

¹ * Καὶ ἔσται ὡς ἐλάτρωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα ταύ-
τα, ἡ δὲ λογία & ἡ καταρά, ἃ δέδωκα περὶ προσώπου σου, &
δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν, & ἀν' διασκορπίσῃ
καὶ κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ.

² * καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου, καὶ ὑπακούσῃ τῇ
φωνῇ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐλάτρωσα ἐντέλλομαι σήμερον, ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας σου, & ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

³ * καὶ ἰάσῃ) κύριος τὰς ἀμαρτίας σου, καὶ ἐλεήσῃ σε, καὶ
πάλιν συλλάξῃ σε ἐν πάντων τῶν ἔθνων, εἰς οὓς διεσκορπίσῃ
σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ.

⁴ * ἐὰν ᾖ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἀκροῦ τῆς ἕρμινης, ἐκεῖθεν συν-
άξῃ σε κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν λήψεται σε.

⁵ * & εἰσαξῇ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἃ ἐκλήρο-
νησαν οἱ πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν, & δώσει σοὶ ποιή-
σαι, & πλεονασόν σε ποιήσει ὑπὲρ πάντων πατέρων σου.

⁶ * καὶ καθαρεύῃ κύριος τὴν καρδίαν σου, & τὴν καρδίαν
τῆς ἀφῆματός σου, ἀπαλύνει κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σύ.

⁷ * καὶ δώσει κύριος ὁ θεός σου τὰς δόξας ταύτας ἐπὶ τοῖς ἐχ-
θροῖς σου, καὶ ἐπὶ τοῖς μισοῦντάς σε, οἱ ἐδίωξαν σε.

⁸ * καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου
θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐλάτρωσα ἐντέλλο-
μαι σοὶ σήμερον.

⁹ * καὶ πολυωρήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν
χειρῶν σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκ-
γόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐν τοῖς χυρήμασι τῆς γῆς σου, ὅπως ἐ-
πιστρέψῃ κύριος ὁ θεός σου δὲ φραγθῇ τὸ πᾶν ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθὰ.
καθὼς πᾶν φράσθη ἐπὶ τοῖς πατέράσι σου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²⁶ Et ambulauerunt & seruiuerunt idolis populorum, & adorauerunt portenta quæ nescierunt, & quæ non possunt bene facere eis.

²⁷ Et iratus est furor Domini contra terram illam, ut induceret super eam omnes maledictiones quæ scriptæ sunt in libro hoc.

²⁸ Et eiecit eos Dominus de terra sua in ira & in indignatione & in furore magno, & migrare fecit eos in terram aliam, sicut in die hac.

²⁹ Quæ occulta sunt, sint coram domino Deo nostro: quæ autem manifesta sunt, nobis & filiis nostris usque in sæculum, ut faciamus omnia ver-
ba legis huius.

CAP. XXX.

¹ **E**rit cum venerint super te omnia verba hæc benedictionum & maledictionum quæ posui coram te, conuertêris ad cor tuum in omnibus po-
pulis ad quos migrare te fecit Dominus.

² Et conuertêris ad timorem domini Dei tui, & obedies verbo eius, iuxta omnia quæ ego
præcipio tibi hodie tu & filij tui in toto corde tuo, & in tota anima tua.

³ Et reducet dominus Deus tuus captiuitatem transmigrationis
tuæ, & miserebitur tui, & conuertetur & congregabit te ex omnibus populis in quibus disperfit te dominus Deus tuus.

⁴ Si fuerit dispersio tua in fines celi, inde congregabit te dominus Deus tuus, & inde applicabit te: ⁵ Et introducet te dominus
Deus tuus in terram quam possederunt patres tui, & possidebis eam: & bene faciet tibi, & multiplicabit te magis quàm patres tuos.

⁶ Et auferet dominus Deus tuus insipientiam cordis tui, & insipientiam cordis filiorum tuorum, ut diligas dominum Deum tuum in toto cor-
de tuo & in tota anima tua, ut viuas.

⁷ Et dabit dominus Deus tuus omnes maledictiones has super inimicos tuos, & super hostes tuos
qui persecuti fuerunt te. ⁸ Tu autem conuertêris, & obedies verbo Domini: & facies omnia præcepta eius quæ ego præcipio tibi hodie.

⁹ Et abundare te faciet dominus Deus tuus in omnibus operibus manuum tuarum, in fructu ventris tui, & in fructu iumentorum tuorum, & in
fructu terræ tuæ in bonum: quoniam conuertetur Dominus ut gaudeat super te in bonum, sicut gauisus est super patres tuos.

כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו הכתובה בספר התורה הזו כי תשוב
אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
היום לא נפלאה הוה ממך ולא רחוקה הוה
לא בשמים הוה לאמר מי יעלה לנו
השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה
ולא מעבר לים הוה לאמר מי יעבר לנו אל
עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך לעשתו
ראו נתתי לפניך היום את החיים ואת
הטוב ואת המוות ואת הרע
אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו
ומשפטיו וחיות וברכה וברכה יהוה אלהיך
בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית
לאלהים אחרים ועבדתם הנהגתי לכם
היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על
האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה
לרשתה העדתי בכס היום את השמים ואת
הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה
בו כי הוה חיך וארך ימיו לשבת על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב
לתת להם

לא

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל

10 Si tamen audieris vocem domini Dei tui,
& custodieris præcepta eius, & ceremonias
quæ in hac lege scripta sunt, & reuertaris ad
dominum Deum tuum in toto corde tuo, & in
C tota anima tua:
11 Mandatum hoc quod ego præcipio tibi
hodie, non supra te est, neq; procul positum:
12 Nec in cælo situm, vt possis dicere, Quis
nostrum valet ad cælum ascendere, vt deferat
illud ad nos, vt audiamus atque opere com-
13 pleamus? Neque trans mare positum, vt
cauferis & dicas, Quis è nobis poterit mare
trâsfretare, & illud ad nos vsq; deferre, vt pos-
14 simus audire & facere quod præceptum est?
Sed iuxta te est sermo valdè in ore tuo, &
in corde tuo, vt facias illum.
15 Confidera quòd hodie proposuerim in
conspectu tuo vitam & bonum, & econtrario
mortem & malum:
16 Vt diligas dominum Deum tuum, & am-
bules in viis eius, & custodias mandata illius,
D & ceremonias atque iudicia, & viuas, atq; mul-
tiplicet te, benedicatq; tibi in terra ad quam
ingredieris possidendam.
17 Si autem auersum fuerit cor tuum, & au-
dire nolueris, atque errore deceptus adorauc-
ris deos alienos, & seruiers eis:
18 Prædico tibi hodie quòd pereas, & paruo
tempore morèris in terra, ad quam Iordane
transmisso ingredieris possidendam.
19 Testes inuoco hodie cælum & terram,
quòd proposuerim vobis vitam & bonum,
benedictionem & maledictionem. Elige ergo
vitam, vt & tu viuas & semen tuum:
20 Et diligas dominum Deum tuum, atq; obe-
dias voci eius, & illi adhæreas. ipse est enim
vita tua & longitudo dierum tuorum: vt ha-
bitas in terra, pro qua iurauit Dominus pa-
tribus tuis, Abraam, Isaac & Iacob, vt daret
eam illis.

CAP. XXXI.

1 A Biit itaque Moyse, & locutus est omnia
A verba hæc ad vniuersum Israel:

תרגום אונקלוס

10 ארי תקבל למימרא דיי אלהך למשר פקודותי וקיסמותי דכתיבין בספר אוריתא דדין ארי חתוב לדחלתא דיי אלהך בכל לבך
11 ארי תפקידתא דרא דאנא מפקד לך יומא דין לא מפרשא הוא מינך ולא רחיקא הוא
12 ארי תפקידתא דרא דאנא מפקד לך יומא דין לא מעברא לימא הוא למימר מן יעבר לנא לעברא דיימא ויסבה לנא
13 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
14 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
15 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
16 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
17 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
18 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
19 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה
20 ארי קריב לך פתגמא לחרא בפומך ובלבך למעבריה

לא

וילך משה וילך ית פתגמא האלן עם כל ישראל

* Si audieris vocem domini Dei tui, ut custodias 10
præcepta eius & iustificationes eius scriptas in libro
legis huius, si conuersus fueris ad dominum Deum
tuum ex toto corde tuo & ex tota anima tua:

* Quoniam mandatum hoc quod ego præcipio ti- 11
bi hodie, non graue est, neque procul à te est:

* Non in celo est, dicens: Quis ascendet nostrum 12
in celum, & accipiet nobis illud, & audientes illud
faciemus?

* Neque trans mare est, dicens: Quis transfre- 13
tabit ad trans mare, & accipiet nobis illud, & au-
dientes illud faciemus?

* Iuxta te est verbum valde in ore tuo, & in 14
corde tuo, & in manibus tuis, ut facias illud.

* Ecce dedi ante faciem tuam hodie vitam & 15
mortem, bonum & malum. Si autem audieritis man-
data domini Dei vestri,

* Quæ ego præcipio vobis hodie, Ut diligatis do- 16
minum Deum tuum, ambuletis in omnibus viis e-
ius, & custodiat is iustificationes eius, & mandata
eius & iudicia, & viuetis, & multi eritis: & be-
nedicet tibi dominus Deus tuus in omni terra, ad
quam ingrederis illuc possidendam eam.

* Et si auersum fuerit cor tuum, & non audie- 17
ris, & errore deceptus adoraueris deos alienos, &
seruieris eis:

* Annuncio tibi hodie quod perditione peribitis: 18
& non longæui eritis in terra, in quam vos transi-
tis Jordanem illuc ut possideatis eam.

* Testes in uoco vobis hodie & celum et terram: 19
vitam & mortem dedi ante faciem vestram, bene-
dictionem & maledictionem. & elige vitam, ut
vivas tu & semen tuum:

* Ut diligas dominum Deum tuum, audias vo- 20
cem eius, & adhareas ei: quoniam hoc vita tua; &
longitudo dierum tuorum, ut habites tu in terra,
quam iurauit Dominus patribus tuis Abraam &
Isaac & Iacob ut daret eis.

CAP. XXXI.

ET finem fecit Moyses loquendi omnia verba hæc 1
ad omnes filios Israel.

* εἰ ἐσακήσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεαι 10
ταῖς ἐντολαῖς αὐτῆς καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῆς τὰ γεγραμμένα
ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς νόμου τούτου, ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ κύριον τὸν
θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου & ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

* ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ὡς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἐχ- 11
ὥστε ῥηκὸς ἐστίν, οὐδ' ἡ μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἐσίν.

* ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ ἐσὶ, λέγων, τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὴν ἐ- 12
ρηκὸν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσαντες αὐτῶν ποιήσωμεν;

* οὐδ' ἡ πέραν τῆς θαλάσσης ἐσὶ, λέγων, τίς διαπεράσει εἰς 13
τὴν πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκού-
σαντες αὐτῶν ποιήσωμεν;

* ἐγγὺς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῇ σωματί σου, καὶ ἐν 14
τῇ καρδίᾳ σου, & ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιῇ αὐτό.

* ἰδοὺ δέδωκα πρὸς σε πρὸς σὲ σήμερον τὴν ζωὴν & 15
τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. ἐὰν δ' ἐσακήσῃς τὰς ἐν-
τολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν,

* ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, ἀγαπαὶ κύριον 16
τὸν θεόν σου, πορεύεαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς, καὶ φυλάσ-
σει τὰ δικαιώματα αὐτῆς καὶ τὰς ἐντολάς αὐτῆς καὶ τὰς κε-
λεύσεις, καὶ ζήσεις. καὶ πολλοὶ ἔξεσθαι, καὶ διλογῇσει σε κύ-
ριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ὃν ἐξαρρήσει ἐκεί κληρο-
νομήσαι αὐτὴν.

* καὶ ἐὰν μετὰ τῆς ἡ καρδίας σου, καὶ μὴ ἐσακήσῃς, καὶ πλα- 17
νηθῇς ἀποστρέψῃς τοὺς ἑτέροισι, καὶ λατρεύῃς αὐτοῖς,

* ἀναγγέλλω σοὶ σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολείδεται ἐκ μὴ 18
πολυμέρου γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν
ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν.

* διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν 19
γῆν, τὴν ζωὴν & τὸν θάνατον δέδωκα πρὸς σε ὑμῶν,
τὴν διλογίαν καὶ τὴν καταράν. καὶ ἐκλεξαι τὴν ζωὴν, ἵνα
ζῇς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου.

* ἀγαπαὶ κύριον τὸν θεόν σου, ἐσακούειν τῆς φωνῆς αὐτῆς, 20
καὶ ἔχει αὐτῆς, ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου. καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡ-
μερῶν σου, κατεκείναι σε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὤμοσε κύριος τοῖς πα-
τέράσιν σου ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.

λα.

* Καὶ συνετέλεσε μωσὴς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους 1
τούτους πρὸς πᾶν τὸν λαόν Ἰσραὴλ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Si obedieris verbo domini Dei tui, ut custodias præcepta eius & mandata eius quæ scripta sunt in libro legis huius: quoniam conuertêris ad timorem domini Dei tui in toto corde tuo, & in tota anima tua.

* Quoniam præceptum hoc quod ego præcipio tibi hodie, non est separatim à te, nec longè est.

* Non est in celis, ut dicas: Quis ascendet pro nobis in celum, ut deferat illud nobis, & audiamus illud & faciamus illud?

* Neque est trans mare, ut dicas: Quis transibit pro nobis trans mare, & afferet illud nobis, & audiemus illud & faciemus illud?

* Sed iuxta te est sermo valde in ore tuo & in corde tuo, ut facias illum. 16

* Quod ego præcipio tibi hodie, est, Ut diligas dominum Deum tuum, & ut ambules in viis quæ rectæ sunt coram eo: & custodias præcepta eius & mandata eius, & iudicia eius; ut viuas & multipliceris, & benedicat tibi dominus Deus tuus in terra ad quam tu ingredieris possidendam.

* Et si auersum fuerit cor tuum, & non obedieris, & erraueris & adoraueris idola populorum, & seruieris eis; 17

* Annuncio vobis hodie quod perditione peribitis: non prolongabuntur dies vestri super terram propter quam tu transis Jordanem, ut ingrediaris & possideas eam.

* Confestor vobis hodie celum & terram, vitam & mortem posui coram te, benedictiones & maledictiones. eliges autem vitam, ut viuas tu & filij tui: 20

* Ut diligas dominum Deum tuum, ut obedias verbo eius, & ut adhareas timori eius: quoniam ipse est vita tua & prolongatio dierum tuorum, ut habites in terra pro qua iurauit Dominus patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob, ut daret eam illis.

CAP. XXXI.

* Abiit itaque Moyses, & locutus est verba hæc ad omnem Israel:

* ויאמר אלהים בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהיה
אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה :

* יהיה אלהיך הוה עבר לפניך הוה ישמיד
את הגוים האלה מלפניך וירשיתם יחושע
הוה עבר לפניך כאשר דבר יהוה :

* ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי
האמרי ולארצם אשר השמיד אתם :

* ונתתם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל-
המצוה אשר צויתי אתכם :

* חזקו ואמצו
אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך
הוה ההלך עמך לא ירפך ולא יעזבך :

* ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו
לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את
העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
לתת להם ואתה תנהילנה אותם :

* ויהוה הוה ההלך לפניך הוה יהיה עמך לא
ירפך ולא יעזבך לא תירא ולא תחזק :

* וכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון
ברית יהוה ואל כל זקני ישראל :

* ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים
במער שנת השמטה בחג הסכור :

* בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
נגד כל ישראל באזניהם :

* הקהל את העם
האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה
הזאת :

* Et dixit ad eos: Centum viginti annorum
fum hodie. non possum vltra egredi & ingre-
di: præsertim cum & Dominus dixerit mihi,
Non transibis Iordanem istum.

* Dominus ergo Deus tuus transibit ante
te. ipse delebit omnes gentes has in conspectu
tuo, & possidebis eas. Et Iosue iste transibit
ante te, sicut locutus est Dominus.

* Facietque Dominus eis sicut fecit Seon
& Og regibus Amorræorum, & terræ eorum,
delebitque eos.

* Cum ergo & hos tradiderit vobis, simili-
ter facietis eis sicut præcepi vobis.

* Viriliter agite, & confortamini. nolite ti-
mere, nec paueatis ad cōspectum eorum: quia
dominus Deus tuus ipse est ductor tuus, & nō
dimittet nec derelinquet te.

* Vocauitque Moyse Iosue, & dixit ei co-
B ram omni Israel: Confortare & esto robustus:
tu enim introduces populum istum in terram
quam daturum se patribus eorum iurauit Do-
minus: & tu eam diuides sorte.

* Et Dominus qui ductor est vester, ipse e-
rit tecum: non dimittet, nec derelinquet te.
noli timere, nec paueas.

* Scripsit itaque Moyse legem hanc, & tra-
didit eam sacerdotibus filiis Leui, qui porta-
bant arcam fœderis Domini, & cunctis senio-
ribus Israel.

* Præcepitque eis, dicens: Post septem an-
nos anno remissionis in solennitate taberna-
culorum,

* Conuenientibus cunctis ex Israel, vt ap-
C pareant in conspectu domini Dei tui in loco
quem elegerit Dominus, leges verba legis hu-
ius coram omni Israel, audientibus eis,

* Et in vnum omni populo congregato,
tam viris quàm mulieribus, paruulis & adue-
nis qui sunt intra portas tuas, vt audientes
discât, & timeant dominum Deum vestrum:
& custodiant impleantque omnes sermones
legis huius.

תרגום אונקלוס

2 ויאמר להזן בר מאה ועשרין שנים אנא יומא דין לית אנא יכול עוד למפק ולמיעל ויני אמר לי לא תעבר ית ירדנא הדין :

3 ויני אלהיך הוה עבר קדמך הוה ושיצי ית עממא תאילין מן קדמך ויתרתינן יהושע הוה עבר קדמך כמא דמליל יהוה :

4 ויעבר ויני להזן כמא דעבר לסיחון ולעוג מלכי אמורא וירשיתם יחושע וירשיתם יחושע :

5 וימסרינן ויני קדמיכון ויתעברון להזן ככל תפקידתא דפקדית יתכון :

6 תקפו ועלימו לא תדחלו ולא תחברון מן קדמיהזן ארי ויני אלהיך מימריה דמדרב קדמך לא ישבקינך ולא ירחקינך :

7 וקרא משה ליהושע ואמר ליה לעיני כל ישראל תקיף ועלים ארי את תעול עם עמא הדין לארעא דקנים ויני לא תחזקון למתן להזן ואת :

8 ויני הוה מדבר קדמך מימריה יתי בסעך לא ישבקינך ולא ירחקינך לא תדחל ולא תחבר :

9 וכתב משה ית אורייתא דנא ויחבה לכתבנא בני לוי דנטלין ית ארון קימא דיני ולכל סבי ישראל :

10 ופקיד משה יתהזן למימר מסוף שבע שנים בזמן שחא דשמיטתא בחגא דמטליא :

11 במיתי כל ישראל לאתחזקא קדם ויני אלהיך בארתא דיתרעי תקרי ית אורייתא דנא קדם כל ישראל ותשמעיונן :

12 בנוש ית עמא גבריא ונשיא וטפלא וגירך די בקרנך בריל דישמעון ובריל דילפון וידחלו קדם ויני אלתכון וישרון למעבר ית כל פתמי

אורייתא דנא :

* Et dixit ad eos: Centum & viginti annorum ego sum hodie: non potero ultra ingredi & egredi. Dominus autem dixit ad me, Non transibis Jordanem hunc.

* Dominus Deus tuus qui praeit ante faciem tuam, ipse delebit gentes has à facie tua, & possidebis eos: & Josue qui praeit ante faciem tuam, sicut locutus est Dominus.

* Et faciet Dominus eis, sicut fecit Seon & Og duobus regibus Amorrhæorum, qui fuerunt ultra Jordanem, & terræ eorum, sicut deleuit eos:

* Et tradidit eos Dominus coram vobis: & facietis eis sicut praecepi vobis.

* Viriliter age, & confortare: ne timeas, neque paueas, neque terrearis à conspectu eorum: quoniam dominus Deus tuus qui praecedit tibi, non te dimittet neque te derelinquet.

* Et vocavit Moyses Josue, & dixit ei coram omni Israhel: Viriliter age, & esto robustus: tu enim intrabis ante faciem populi huius in terram quam iuravit Dominus patribus vestris se daturum eis: & tu sorte divides eam eis.

* Et Dominus progrediens tecum, non dimittet te neque derelinquet te. non timeas neque paueas.

* Et scripsit Moyses verba legis huius in librum, & dedit illum sacerdotibus filiis Levi, qui tollunt arcam fœderis Domini, & senioribus filiorum Israhel.

* Et praecepit Moyses eis in die illo, dicens: Post septem annos in tempore anni remissionis, in solennitate scenopægiæ,

* Cum congregaretur omnis Israhel ut appareat coram Domino Deo tuo, in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, legetis legem hanc coram omni Israhel in aures eorum.

* Congrega populum, viros, & mulieres, & filios, & aduenam qui in urbibus tuis, ut audiant, & ut discant timere dominum Deum vestrum: & audient ut faciant omnes sermones legis huius.

* καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἐκατὼν καὶ εἰκοσὶ ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον· οὐ δύνημαι ἐπὶ εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι. κύριος δ' εἶπεν πρὸς με, οὐ διαβήσῃ τὴν ἰορδάνην τούτων.

* κύριος ὁ θεὸς σου ὁ πορροδύμνητος πρὸς πορρώπου σου, αὐτὸς ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ πορρώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτοὺς, ὡς ἔφη ὁ πορροδύμνητος πρὸς πορρώπου σου, καὶ ἐλάλησε κύριος.

* καὶ ποιήσῃ κύριος αὐτοῖς, κατὰ τὸ ἐποίησεν σὴν καὶ ὡγ τοῖς δυσὶ βασιλῶσι τῶν ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τῆς ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθὼς ἐξολοθρεύσιν αὐτοὺς.

* καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐνώπιον ὑμῶν. καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, κατὰ τὸ ἐνετείλαμην ὑμῖν.

* ἀνδρίζου, καὶ ἰσχυε· μὴ φοβοῦ, μὴ δ' ἐδειλία, μηδὲ πλοηθῆς ἀπὸ πορρώπου αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ὁ πορροδύμνητος μεθ' ὑμῶν, οὐ μή σε ἀφήσῃ οὐδ' ἐκκαταλίπη.

* καὶ ἐλάλησε μωυσῆς ἰησοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐναντι πάντων ἰσραὴλ, ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸς πορρώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὡμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, δοῦναι αὐτοῖς· καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς.

* καὶ κύριος ὁ συμπορροδύμνητος μετὰ σοῦ, ὅτι ἀφήσει σε, καὶ οὐδ' ἐκκαταλίπη σε· μὴ φοβοῦ, μὴ δ' ἐδειλία.

* καὶ ἐγράψεν μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον, καὶ ἐδωκεν αὐτὸ τοῖς ἱερῶσιν τοῖς υἱοῖς λεβὶ τοῖς αἰγροῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἡγῶν ἰσραὴλ.

* καὶ ἐνετείλατο μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων· μετὰ ἑπτὰ ἐνιαυτῶν ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἐορτῇ σκηνωπηγίας,

* ἐν τῇ συμπορεύεσθαι πάντας ἰσραὴλ ὁφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἐν τῇ ῥήματι ὃν ἐκλέξεται κύριος ὁ θεός σου, ἀναγνώσεαι τὸν νόμον τούτων ἐν ἀντίον πάντων ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν.

* ἐκκλησιάσαι τὸν λαὸν σὺν ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναῖκασι καὶ ταῖς ἐκγόνοις, καὶ τὸν πορρήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσίν σου, ἵνα ἀκούσῃ, καὶ ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν. καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας ὅς ἐστι λόγος τοῦ νόμου τούτου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et dixit ad eos: Centum & viginti annorum ætatis sum hodie: non possum ultra egredi & ingredi. & Dominus dixit ad me: Non transibis Iordanem istum.

* Dominus Deus tuus ipse transibit ante te; & ipse disperdet populos istos in conspectu tuo, & possidebis eos. Josue autem ipse transibit ante te, sicut locutus est Dominus.

* Et faciet Dominus eis sicut fecit Seon & Og regibus Amorrhæorum & terræ eorum; quia disperdidit eos.

* Et tradet eos Dominus in conspectu vestro, & facietis eis iuxta omnia præcepta quæ præcepi vobis.

* Confortamini & roboramini: ne timeatis neque formidatis à facie eorum; quoniam verbum domini Dei tui dux erit coram te: non relinquet te, nec dimittet te.

* Et vocavit Moyses Josue, & dixit ei ante oculos omnis Israhel: Confortare & esto robustus: quoniam tu introduces populum istum in terram quam iuravit Dominus dare patribus eorum, & tu dabis eis eam in possessionem.

* Dominus autem ipse dux erit coram te: verbum eius erit in auxilium tuum; non derelinquet te, nec dimittet te: ne timeas neque formides.

* Et scripsit Moyses legem hanc, & tradidit eam sacerdotibus filiis Levi, qui portabant arcam fœderis Domini, & omnibus senioribus Israhel.

* Præcepitque Moyses eis, dicens: In fine septem annorum in tempore anni remissionis in solennitate tabernaculorum:

* Cum venerit omnis Israhel ut appareant coram domino Deo tuo, in loco quem elegerit; leges legem istam coram omni Israhel, & audire facies eos.

* Congrega populum, viros & mulieres, parvulos, & peregrinos tuos qui sunt in urbibus tuis, ut audiant, & ut discant, & timeant coram Domino Deo vestro; & custodiant & faciant omnia verba legis huius.

13 * ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה : *
14 * ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד :
15 * וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל : *
16 * ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנרו אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרב ויעזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו : *
17 * וחררו אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאו רעור רבוע וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה :
18 * ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשיתי כי פנה אל אלהים אחרים :
19 * ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל : *
20 * כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותי זכר חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופגרו אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי :
21 * והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפיו ורעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי : *
22 * וכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדו את בני ישראל :

13 * Filij quoque eorum qui nunc ignorant, vt audire possint, & timeant dominum Deum suum cunctis diebus quibus versantur in terra, ad quam vos Iordane transmissio pergitis obtinendam.
14 * Et ait Dominus ad Moysen: Ecce propè sunt dies mortis tuæ. voca Iosue, & stete in tabernaculo testimonij, vt præcipiam ei. Abierunt ergo Moyses & Iosue, & steterunt in tabernaculo testimonij.
15 * Apparuitque Dominus ibi in columna nubis, quæ stetit in introitu tabernaculi.
16 * Dixitque Dominus ad Moysen: Ecce tu dormies cum patribus tuis: & populus iste cõfurgens fornicabitur post deos alienos in terra, ad quam ingredietur, vt habitet in ea. ibi derelinquet me, & irritum faciet foedus quod pepigim cum eo.
17 * Et irascetur furor meus contra eum in die illo; & derelinquam eum, & abscondam faciem E meam ab eo, & erit in deuoratione. Inuenient eum omnia mala & afflictiones: ita vt dicat in illo die: Verè quia non est Deus mecum, inuenerunt me hæc mala.
18 * Ego autem abscondam & celabo faciem meam in die illo propter omnia mala quæ fecit; quia secutus est deos alienos.
19 * Nunc itaq; scribite vobis canticum istud, & docete filios Israel vt memoriter teneant, & ore decantent: & sit mihi carmen istud pro testimonio inter filios Israel.
20 * Introducam enim eum in terram, pro qua iuraui patribus eius, lacte & melle manantem. Cumque comederint & saturati crassiq; fuerint, conuertentur ad deos alienos, & seruiant eis: detrahentque mihi, & irritum facient pactum meum. *
21 * Postquam inuenerint eum mala multa & afflictiones, respondebit ei canticum istud pro testimonio, quod nulla delebit obliuio ex ore feminis sui. Scio enim cogitationes eius quæ facturus sit hodie antequam introducam eum in terram quam ei pollicitus sum. *
22 * Scripsit quoque Moyses canticum, & docuit filios Israel.

תרגום אונקלוס

13 * ובניהו דלא ידעו וישמעו וילפון למרחל קדם וי אל הכוז כל יומיא דאחון קיימין על ארעא דאחון עברין ית ירדנא תמן למירתה :
14 * ואמר וי למשה הא קריבו יומך למסת קרי ית יהושע ואחשדו במשכן זימנא ואיפקדיניה ואזל משה ויהושע ואחשדו במשכן זימנא :
15 * ואחגלי וי במשכנא בעמודא דעננא וקם עמודא דעננא על פתח האהל :
16 * וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל :
17 * ויאמר יהוה אל משה הנה שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנרו אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרב ויעזבני והפר את בריתי אשר כרתי אתו :
18 * וחררו אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאו רעור רבוע וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה :
19 * ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשיתי כי פנה אל אלהים אחרים :
20 * ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל :
21 * כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותי זכר חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופגרו אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו והפר את בריתי :
22 * והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפיו ורעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי :
23 * וכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדו את בני ישראל :

* Et filij eorum qui non sciunt, audient, & dis-
cent timere dominum Deum vestrum cunctis die-
bus, quibus ipsi vivunt in terra, ad quā vos trans-
itis Iordanem illuc ut possideatis eam.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Ecce propè
sunt dies mortis tue: voca Iosue, & state apud por-
tas tabernaculi testimonij, & precipiam ei. Et abiit
Moyses & Iosue in tabernaculum testimonij, &
steterunt ad portas tabernaculi testimonij.

* Et descendit Dominus in columna nubis, &
stetit in portis tabernaculi testimonij, & stetit co-
lumna nubis ad portas tabernaculi.

* Et dixit Dominus ad Moysen: Ecce tu dormies
cum patribus tuis. & surgens populus iste fornicabitur
post deos alienos terræ ad quam iste ingreditur
illuc in eam: & derelinquent me, & irritum
facient fœdus meum quod pepigi eis.

* Et irascar furore in eos in die illo, & derelin-
quam eos: & auertam faciem meam ab eis, & e-
runt deuoratio. & inuenient eum mala multa &
afflictiones. et dicet in die illo, Quia non est dominus
Deus meus in nobis, inuenerunt me mala hæc.

* Ego autem auersione auertam faciem meam ab
eis in die illo propter omnes nequitias quas fecerunt
quia conuersi sunt ad deos alienos.

* Et nunc scribite verba cantici huius, et docete
illud filios Israel: & immittetis illud in os eorum,
ut sit mihi carmen istud in testimonium in filiis
Israel.

* Introducam enim eos in terram bonam, quam
iuraui patribus eorum, terram manantem lacte &
melle: & comedent, & saturati fastidient, et con-
uertentur ad deos alienos, & seruiant eis: & irri-
tabunt me, & irritum facient pactum meum quod
disposui illis.

* Et erit cum inuenerint eum mala multa &
afflictiones, & respondebit canticum istud in con-
spectu eorum testificans. non enim delebitur obliuio-
ne ab ore eorum, & ab ore seminis eorum. ego enim
scio malignitatem illorum, quæ faciunt hic hodie, an-
tequam introducam ego eos in terram bonam, quam
iuraui patribus eorum.

* Et scripsit Moyses canticum hoc in illo die, et
docuit illud filios Israel.

* καὶ ὁ υἱὸς αὐτῶν οὗ οὐκ οἶδ' αὖτις, ἀκούσας, καὶ μαθήσαν-
ται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας αἱ αὐτοὶ
ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὴν ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομήσαι αὐτῶν.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μω-
σῆν, ἰδοὺ ἡ γῆ καὶ σὺ αἱ ἡμέραι ἐξ ἁνάτου σου· καλέσων ἰησὺν,
καὶ στήτε πρὸς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντε-
λούμαι αὐτοῖς. καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ ἰησὺς εἰς ἱλὺ σκηνὴν
ἐξ μαρτυρίας, & ἐστησαν πρὸς τὰς θύρας τῆς σκηνῆς ἐξ μαρτυρίας.

* Ἐκατέβη κύριος ἐν σύλῳ νεφέλης, & ἔστη ἐπὶ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστη ὁ σὺλος τῆς νεφέλης ἐπὶ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς.

* καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μω-
σῆν, ἰδὲ σὺ κοιμᾶ μὲν τῶν πατέρων σου. καὶ ἀνάσας ὁ λαὸς
ἐστὶ ἐκπορνέυσαι ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς, εἰς ἣν ἐστὶ
ἐξορεύσῃ ἐκεῖ εἰς αὐτῶν, καὶ ἐκκαλεῖσθαι με, & διασκε-
δάθουσι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

* καὶ ὀργισθήσονται θυμῷ αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, & κα-
τελείψω αὐτοὺς, καὶ ἀποσρέψω τὸ πρὸς ὁπὸν με ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἐσθὲν κατάβρωμα. καὶ δυρήσονται αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ
θλίψεις. καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διότι οὐκ ἔστι κύριος ὁ
θεὸς μου ἐν ἡμῖν, διὸ ἐξέτα κακὰ ταῦτα.

* ἐγὼ δὲ ἀποσρέψω τὸ πρὸς ὁπὸν μου ἀπ' αὐ-
τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, διὰ πάσας τὰς κακίας, αἱς ἐποίησαν,
ὅτι ἐπέσρεψαν ἐπὶ θεοῖς ἀλλοτρίοις.

* καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὥδης ταύτης, καὶ δι-
δάξατε αὐτῶν τὰς υἱοὺς ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ
στόμα αὐτῶν, ἵνα γνήσιαι μοι ἡ ὥδὴ αὕτη εἰς μαρτύριον ἐν υἱοῖς
ἰσραὴλ.

* εἰσαξὼν δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν
ὡμοσα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι-
καὶ φάγονται, καὶ ἐμπληθύνουσι κορήθουσι, καὶ ἐπισταφί-
θονται ἐπὶ θεοῖς ἀλλοτρίοις, & λατρεύουσιν αὐτοῖς, καὶ προδο-
νέσι με, καὶ διασκεδάθουσι τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην αὐτοῖς.

* καὶ ἐσαόταν δύνωσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις, &
ἀνέκκατα σῆμα (ἐ) ἡ ὥδὴ αὕτη καὶ πρὸς ὁπὸν αὐτῶν μαρτυρε-
σά. & μὴ ἐπιληθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ πνεύματος αὐτῶν. ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα
ποιῶσιν ὡς σήμερον, πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὡμοσα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν.

* καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ὥδην ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹³ Filij quoque eorum qui nescierunt, audient & discant timere coram domino Deo vestro omnibus diebus quibus vos permanebitis super ter-
ra, propter quam vos transitis Iordanem ut possideatis eam.

¹⁴ Et dixit Dominus ad Moysen: Ecce appropinquauerunt dies tui ut
moriaris: voca Iosue, & state in tabernaculo fœderis, ut precipiam ei. Et abiit Moyses & Iosue, & steterunt in tabernaculo fœderis.

¹⁵ Et reuelatus est Dominus in tabernaculo in columna nubis, & stetit columna nubis super portam tabernaculi fœderis.

¹⁶ Et dixit Dominus ad Moysen: Ecce tu dormies cum patribus tuis: & confurget populus iste, & errabit post idola populorum terræ ad quam
ipse ingreditur inter eos: & relinquent timorem meum, & mutabunt pactum meum quod pepigi cum eis.

¹⁷ Et irascetur furor
meus contra eos in tempore illo: & proiciam eos, & auferam maiestatem meam ab eis: & erunt in direptionem, & euenient eis mala & angustiae
multae. & dicet in tempore illo: Quia non est maiestas Dei mei in medio mei, occurrerunt mihi hæc mala.

¹⁸ Ego autem auferens auferam maiestatem meam ab eis in tempore illo, propter omnia mala quæ fecit: quoniam conuersi sunt ad idola popu-
lorum.

¹⁹ Et nunc scribite vobis canticum istud, & docete illud filios Israel: pone illud in ore eorum, ut sit coram me
canticum istud in testimonium contra filios Israel.

²⁰ Introducam enim eos in terram quam iuraui patribus suis fluentem
lacte & melle: & comedent, & saturabuntur, & deliciis affluent: & conuertentur ad idola populorum, & seruiant eis: & ad iracundiam pronoca-
bunt me, & mutabunt pactum meum.

²¹ Et erit quando euenient eis mala multa & angustiae, responde-
bit canticum istud eis in testimonium, quod non tradetur obliuioni ex ore filiorum suorum. quia manifesta est coram me cogitatio eius, & quod ip-
si faciunt hodie, antequam introducam eos in terram pro qua iuraui eis.

²² Et scripsit Moyses canticum istud in die illa, & docuit illud filios Israel.

וַיֵּצֵא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון וַיֹּאמֶר חֹזֶק וְאַמֶּץ כִּי
 אַתָּה תְּבִינָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי אֵהְיֶה עִמָּךְ * וַיְהִי כַּכֹּל
 מִשְׁרֵה לִכְתֹּב אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל-סֵפֶר עֹד
 תָּמִים * וַיֵּצֵא מִשְׁרֵה אֶת-הַלְוִיִּם נְשָׂאֵי אֲרוֹן
 בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר * לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּה
 וְשַׁמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה-
 שֵׁם בְּךָ לְעֹד * כִּי אֲנֹכִי יֹדַעְתִּי אֶת-מִרְיָךְ וְאֶת-
 עֲרֹפְךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדְנִי חַי עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמֵּרִים הֵיתֶם
 עִם-יְהוָה וְאַף כִּי-אַחֲרֵי מוֹתִי * הִקְהִילוּ אֵלַי אֶת-
 כָּל-זִקְנֵי שְׁבִטֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם וְאֶדְבָרָה בְּאָזְנֵיהֶם
 אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶעֱיֶדָה בָּם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
 הָאָרֶץ * כִּי יֹדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי-הִשְׁתַּתְּתָה תִּשְׁחַתּוֹן
 וְסִרְתָּם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתֶם אֶתְכֶם
 הָרַעְוָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּי-תַעֲשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי
 יְהוָה לַהֲכַעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם *
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל-קָהָל יִשְׂרָאֵל אֶת-דְּבָרֵי
 הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תָּמִים :

לב

* הָאָזְנוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָרָה וְתִשְׁמַע
 הָאָרֶץ אֲמִרֵי פִי *
 * יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחֵי תֹזֶל כִּטְל אֲמַרְתִּי בִשְׁעֵירִם
 עַל-יְדֵשָׁא וְכִרְבִּיבִים עַל-יְעֶשֶׂב *
 * כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא חֲבו גִדְל
 לֵאלֹהֵינוּ *
 * הַצֹּר תָּמִים פַּעֲלוֹ כִּי כָל-דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה
 וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשְׁר הוּא *
 * שְׁחַרָה לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמִים דֹּר עַקֵּשׁ
 וּפְתִלְתֵּל * :

תרגום אונקלוס

23 ופקיד ית יהושע בר נון ואמר תקיף ועלים ארי את העיל ית בני ישראל לארעא דקומית להון ומימרי יתי בסעוד * ויהוה כד
 שיעי משרה למכתב ית פתגמי אורייתא דרא על ספרא עד דשלימו * 25 ופקיד משרה ית ליואי נטלי ארון קימא דיני למימר * 26 סבו ית
 ספרא דאורייתא דרין ותשון יתיה בסטר ארון קימא דיני אלהכון ויהי תמן בך לסחיד * 27 ארי אנא ידענא ית סרבנותך וית קדלך קשיא
 הא עד דאנא קיים עמכון יומא דין מסרבין תויתון קדם יי ואף ארי בתר דאמות * 28 כנשו לותי ית כל סבי שבטיכון וסרכיכון ואמליל
 קרמיהון ית פתגמיא האלין ואסחר בהון ית שמיא וית ארעא * 29 ארי ידענא בתר דאמות ארי חבלא תחבלון ותסטון סן אורחא דפקידית
 יתכון ותערע יתכון בישתא בסוף יומיא ארי תעבדון דביש קדם יי לארנא קרמותי בעובדי יריכון * 30 ומליל משרה קדם כל קהלא דישראל
 ית פתגמי תשבחתא דרא עד דשלימו :

לב

1 אציתו שמיא ואמליל ותשמע ארעא מימרי פומי * 2 יבסם כמטרא אלפני ותקבל כטלא מימרי ברוחי מטרא דנשבין
 על דחארה וברסמי מלקושא דעל עשבא * 3 ארי בשמא דיני אנא מעלי חבו רכותא קדם אלהנא * 4 תקיפא דשלמין עובדותי ארי
 כל ארחתיה דינא אלהא מחימנא דמן קרמותי עולה לא נפק מן קדם זכי וקשיט הוא * 5 חבילו להון ולא ליה בנא דפלחו לטעותא דרא
 דאשגיו עובדותי ואשחניו :

23 * Præcepitque Dominus Iosue filio Nun, & ait: Confortare, & esto robustus: tu enim introduces filios Israel in terram quam pollicitus sum: et ego ero tecum. ^{Sup. 20.}
 24 * Postquam ergo scripsit Moyfes verba legis huius in volumine atque compleuit;
 25 * Præcepit Leuitis qui portabant arcam fœderis Domini, dicens:
 26 * Tollite librum istum, & ponite eum in latere arcæ fœderis domini Dei vestri, vt sit ibi contra te in testimonium.
 27 * Ego enim scio contentionem tuam, & ceruicem tuam durissimam. Adhuc viuente me & ingrediente vobiscum, semper contentiosè egistis contra Dominum, quanto magis cùm mortuus fuero?
 28 * Congregate ad me omnes maiores nati per tribus vestras atque doctores; & loquar audientibus eis sermones istos: & inuocabo contra eos cælum & terram.
 29 * Noui enim quòd post mortem meam iniquè agetis, & declinabitis citò de via quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Domini, vt irritetis eum per opera manuum vestrarum.
 30 * Locutus est ergo Moyfes audiente vniuerso cœtu Israel verba carminis huius, & ad finem vsque compleuit.

CAP. XXXII.

1 **A** Vdite cæli quæ loquor, audiat terra verba oris mei.
 2 * Concresecat in pluuiâ doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum: quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina:
 3 * Quia nomen Domini inuocabo. Date magnificentiam Deo nostro.
 4 * Dei perfectæ sunt opera, & omnes viæ eius iudicia: Deus fidelis & absque vlla iniquitate, iustus & rectus.
 5 * Peccauerunt ei, & non filij eius in fordibus. Generatio praua atque peruerfa:

²³ Et præcepit Moyses Iosue filio Nun, & ait ei: ²³ Confortare & robustus esto: tu enim introduces filios Israel in terram, quam iuravit Dominus eis: et ipse erit tecum.

²⁴ Quando autem perfecit Moyses scribens omnia verba legis huius in volumine usque ad finem:

²⁵ Et præcepit Leuitis portantibus arcam fœderis domini, dicens:

²⁶ Tollentes librum legis huius, ponetis illum in latere arce fœderis domini Dei vestri. & erit ibi in te in testimonium:

²⁷ Quoniam ego scio contentionem tuam, & ceruicem tuam duram. adhuc enim me viuentem vobiscum hodie, contentiosi fuistis quæ ad Deum; quomodo non & ad ultimum mortis meæ?

²⁸ Congregate ad me tribuum principes vestros, & doctores vestros, ut loquar in aures eorum omnes sermones istos: & testificer eis & celum & terram:

²⁹ Noui enim quod ultimum mortis meæ, delictum delinquetis, & declinabitis de via quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremis diebus: quoniam facietis malum coram Domino, ut iritetis eum in operibus manuum vestrarum.

³⁰ Et locutus est Moyses in aures cætus uniuersi Israel verba carminis huius usque ad finem:

CAP. XXXII.

Atende celum, & loquar; et audiat terra verba ex ore meo.

² Expectetur ut pluuia doctrina mea, & descendant ut ros verba mea: quasi imber super herbam, & quasi stilla super gramen:

³ Quoniam nomen Domini inuocaui. Date magnificentiā Deo nostro.

⁴ Deus, vera opera eius, & omnes via eius iudicium. Deus fidelis, & non est iniquitas in eo: iustus & rektus Dominus.

⁵ Peccauerunt non ei filij vituperabiles. generatio praua atque peruersa:

²³ καὶ ἐνετείλατο μωυσῆς ἰησοῦ υἱοῦ νουν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνδρίζου καὶ ἰσχυρὲς γένησθα· ὅτι ἐγὼ εἰσαγάγω σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς ἔσταμεν σου.

²⁴ ἥνικα ὁ κυριετέλεσε μωυσῆς γράφων πᾶσας τὰς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος.

²⁵ καὶ ἐνετείλατο τοῖς λευίταις τοῖς ἀγροῦσι τῶν κιβωτῶν διαθήκης κυρίου, λέγων·

²⁶ λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου, θήσετε αὐτὸ ἐν πλατείᾳ τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἔσται ἐνέαν τοῖς μαρτύροις.

²⁷ ὅτι ἐγὼ ὤπισθαμαι τὴν ἐρεθίσμῳ σου, καὶ τὴν τετραχλίῳ σου τὴν σκληρόν. ἐπὶ γὰρ ἐμοὶ ζῶντες μετ' ὑμῶν σήμερον, παρὰ πικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν θεόν· πῶς οὐκ καὶ ἔχατον τοῦ θυμοῦ μου;

²⁸ ἐκκλησιάσατε πρὸς με σὺν φυλάρχοις ὑμῶν καὶ σὺν γραμματέισιν αὐτοῖς ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὴν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

²⁹ οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου, ἀνομήσετε, καὶ ἐκκλινέτε ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλαμαι ὑμῖν, καὶ κυρωθήσεται ὑμῖν τὰ κακά ἐπ' ἐχάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε τὸ πονηρὸν ἐναντὶ κυρίου, παροργίσαντες αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

³⁰ καὶ ἐλάλησε μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας πάσης ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τὰ ὁδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος.

λβ.

¹ Πρὸς ἑχὲ οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκούετω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

² ὡς δρόσος ὡς ὑετός τὸ δρόσος τοῦ θυμοῦ μου, καὶ καθέβητω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὁμβρὸς ἐπ' ἀγρῶν, ὥστε νιφετός ἐπὶ χορτῶν.

³ ὅτι ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα. τότε μεγαλωσώμεν τὰ θεῶ ἡμῶν.

⁴ Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις. Θεός πιστός, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος.

⁵ ἡμαρτόσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμηταί. ἡρεὰ σκολῖα καὶ διεσπαρμμένα.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²³ Et præcepit Iosue filio Nun, & ait: Confortare & esto robustus; quoniam tu introduces filios Israel in terram quam iuravi: & verbum meum erit in auxilium tuum.

²⁴ Et factum est cum consumasset Moyses scribere verba legis huius in libro, donec compleret ea:

²⁵ Præcepit Moyses Leuitis qui portabant arcam fœderis Domini, dicens:

²⁶ Tollite librum legis huius, & ponite illum in latere arce fœderis domini Dei vestri, ut sit ibi contra te in testimonium:

²⁷ Quoniam ego scio contumaciam tuam, & ceruicem tuam duram. Si enim dum ego vivo vobiscum hodie rebelles fuistis coram Domino, quanto magis postquam mortuus fuero?

²⁸ Congregate ad me omnes senes tribuum vestrarum & præfatos vestros, & loquar coram eis verba hæc: & contestabor contra eos celum & terram.

²⁹ Scio enim quod postquam mortuus fuero, iniquè agetis, & declinabitis à via quam præcepi vobis: & euenient vobis mala in fine dierum, si feceritis quod malum est in conspectu Domini, ad irritandum eum in operibus manuum vestrarum.

³⁰ Locutusque est Moyses coram omni cætu filiorum Israel verba cantici huius, donec compleret ea.

CAP. XXXII.

Avdite cæli, & loquar; & audiat terra verbum oris mei. Suavis sit sicut pluuia doctrina mea: suscipiatur sicut ros verbum meum: sicut ventus pluuie qui perflat super herbam, & sicut guttæ imbris serotini quæ fluunt super fœnum.

² Quando in nomine Domini ego oro, date magnificentiā coram Deo nostro. Fortis, cuius opera perfecta sunt, & omnes viæ eius iudicium: Deus fidelis, à cuius conspectu non egredietur iniquitas: iustus & rektus est.

³ Dissipauerunt seipso, & non illum, filij qui seruiunt idolis. generatio quæ deprauauit opera sua, & aliena facta est.

* הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
 הלא הוא אבך קניך הוא עשך ויבנך
 * זכר ימות עולם כינו שנות דר ודר שאל אביך
 ויגדך זקניך ויאמרו לך
 * בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב
 גבלת עמים למספר בני ישראל
 * כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
 * ימצאו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו
 יבוננהו יצרנהו כאישון עינו
 * כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו
 ישאהו על אברתו
 * יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר
 * ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקחו
 רבש מפלע ושמן מחלמיש צור
 * חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים
 בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם
 ענב תשתה חמר
 * וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית בשיר ויטש
 אלוה עשהו וינבל צור ישעתו
 * יקנאו בורים בתועבת יבעיסהו
 * יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום
 חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם
 * צור ילדך תשיות שכח אל מחללך
 * וירא יהוה וינאץ מבועס בני ובנתיו
 * ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם
 כי דור תהפכת המה בני לא אמן בם
 * הם קנאוני בלא אל בעסוני בהבליהם ואני
 אקניאם בלא עם בגוי נבל אבעיסם
 * כי אש קדחה באפי ותיקר עד שאול תחתית
 ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים

6 * Hęcine reddis Domino popule stulte & insipiens? Nunquid non ipse est pater tuus q
 7 possedit te, & fecit & creauit te? * Memeto die-
 rum antiquorum, cogita generationes singu-
 las. Interroga patrem tuum, & annuntiabit ti-
 8 bi: maiores tuos, & dicent tibi. * Quando di-
 uidebat Altissimus gentes, quando separabat
 filios Adam, constituit terminos populorum,
 9 iuxta numerum filiorum Israel. * Pars autē Do-
 mini populus eius: Iacob funiculus hæredita-
 10 tis eius. * Inuenit eum in terra deserta, in loco
 B horrois & vastæ solitudinis. Circumduxit eū
 & docuit, & custodiuit quasi pupillam oculi
 11 fui. * Sicut aquila prouocans ad volandū pul-
 los suos, & sup eos volitans expandit alas suas,
 & assumpsit eum atque portauit in humeris
 12 suis. * Dominus solus dux eius fuit, & non erat
 13 cum eo Deus alienus. * Constituit eum super
 excelsum terram, vt comederet fructus agro-
 rum, vt fugeret mel de petra, oleumque de
 14 saxo durissimo: * Butyrum de armento, & lac
 de ouibus, cum adipe agnorum & arietum fi-
 15 liorum Basan, & hircos cum medulla tritici,
 & sanguinem vñ biberent meracissimū. * In-
 crassatus est dilectus, & recalcitrauit, incrassa-
 16 tus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum
 C factorem suum, & recessit à Deo salutari suo.
 17 * Prouocauerunt eum in diis alienis, & in abo-
 minationibus ad iracundiam concitauerunt.
 18 * Immolauerunt dæmoniis, & non Deo: diis
 quos ignorabant. noui recentēque venerunt,
 19 quos non coluerunt patres eorum. * Deū q te
 genuit dereliquisti, & oblitus es Dei creatoris
 20 tui. * Vidit Dñs, & ad iracundiā concitatus est,
 21 quia prouocauerunt eum filij & filie. * Et ait: Ab-
 fcondā faciē meā ab eis, & considerabo nouis-
 22 sima corū. Generatio enim peruersa est, & in-
 fideles filij. * Ipsi me prouocauerunt in eo q nō
 erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus suis.
 & ego prouocabo eos in eo q non est popul⁹,
 22 & in gente stulta irritabo illos. * Ignis succen-
 D sus est in furore meo, & ardebit vsque ad in-
 ferni nouissima. Deuorabitq; terram cum ger-
 mine suo, & montium fundamēta comburet.

Ro. 10. d
 Hie. 19. c

תרגום אונקלוס

6 תא קדם יי אחון גמלין דא עמא דקבילו אוריתא ולא חכמו תלא הוא אבך ואת דיליה הוא עבך ואתקנך
 7 אדכר יומין דמן עלמא
 8 באחסנות עיראח עממא באפרשותיה בני אינשא קנים תחומי עממא למנן
 9 ארי חולקא דיי עמיה יעקב ערב אחסנתיה
 10 ספק צרכיהון בארע מדברא וביית צחונא אתר דלית מיא אשרינון סחור
 11 כנשרא דמחיש לקניה על בנותי מתחופף פרס גרפוחי מקבלהון מנשלהון
 12 ויי בלחוריהון עתיד לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולא יתקיים קדמוהי פלחן טעואן
 13 אשרינון על
 14 יתב להון ביית מלכיהון ושליטיהון עם עותר
 15 ועתר ישראל ובעט אצלח תקוף
 16 אקניאו קדמוהי בפלחן טעואן בתועיבתא ארגיו קדמוהי
 17 רבחו
 18 רחלח תקיפא די ברך אתנשית שבקתא פלחן
 19 ואמר אסליק שכנתי מנהון גלי קדמי מה יהי בסופיהון ארי
 20 אינון אקניו קדמי בלא רחלח ארגיו קדמי בפלחן טעואן ואנא אקנינון בלא עם בעמא טפשא
 21 דרא דאשניו אינון בנאי דלית בהון חכמו
 22 ארי קידום תקיף באישא נפק מן קדמי ברגו ושיעי עד שאול ארעיתא אסיף ארעא ועללתה ושיעי עד סיפי טורי

* Hæc Domino redditur: iste populus stultus & non sapiens. non ipse hic tuus pater? possedit te, & fecit te, & creauit te.

* Mementote diei seculi: intelligite iam annos generationis generationum. interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi: seniores tuos, & dicent tibi:

* Quando diuidebat Altissimus gentes, quando disseminauit filios Adam, constituit terminos gentium iuxta numerum angelorum Dei.

* Et fuit pars Domini populus eius Jacob, funiculus hereditatis eius Israel.

* Sufficientia dedit ei in deserto, in siti æstus in inaquoso. circumduxit eum & docuit eum, & custodiuit eum quasi pupillam oculi.

* Sicut aquila cooperiat nidum suum, & super pullos suos volauit: expandens alas suas suscepit eos, & assumpsit eos in scapulis suis.

* Dominus solus duxit eos, & non erat cum eis deus alienus.

* Constituit eos super fortitudinem terre. cibauit eos fructibus agrorum. suxit mel de petra, & oleum de duro saxo:

* Butyrum bouum, & lac ouium, cum adipe agnorum & arietum, filiorum taurorum & hircorum, cum adipe renum tritici, et sanguinem vuae biberunt vinum.

* Et comedit Jacob & repletus est, & recalcitrauit dilectus: impinguatus est, incrassatus est, dilatatus est: & dereliquit Deum qui fecit eum, & recessit à Deo saluatore suo.

* Prouocauerunt me in alienis, & in abominationibus eorum exacerbauerunt me: Imolauerunt demoniis, & non Deo: diis quos non cognouerunt. noui & recentes venerunt, quos non cognouerunt patres eorum.

* Deum qui genuit te dereliquisti, & oblitus es Dei qui nutrit te?

* Et vidit Dñs, & zelauit: et concitatus est propter iram filiorum suorum & filiarum.

* Et ait: Abscondam faciem meam ab eis: & ostendam quid erit eis in nouissimis: quoniam generatio peruersa est, filij quibus non est fides in eis.

* Ipsi prouocauerunt me in non Deo; irritauerunt me in idolis suis. & ego prouocabo eos in non gente. in gente stulta irritabo illos.

* Quoniam ignis succensus est ex furore meo, ardebit vsque ad infernum nouissimum. deuorabit terram & germina eius: comburet fundamenta montium.

* Ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε: ὁτος λαὸς μωρὸς. & ὁχι φός. ὅχι αὐτὸς οὗτος ὁ πατήρ σου, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε.

* μνήσθητε ἡμέρας αἰῶν, & ζῶτε δὲ ἐπὶ χρεῶς χρεῶν. ἐπερώτηθι τὴν πατέρα σου, καὶ διὰγγελεῖ σοι.

* ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψις τὴν γῆν, ὡς διέσπειρεν υἱοῖς ἀδάμ, ἐποίησεν ὅρια ἐθνῶν καὶ ὄριθ' μὲν ἀγγέλων θεοῦ.

* καὶ ἐχρημάτισεν κυρίῳ λαὸς αὐτῷ ἰακώβ. χάριν ἰσχυρὰ κληρονομίας αὐτῷ ἰσχυρήν.

* αὐτὰρ κηλῶν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψῃ καὶ καύματι ἐν αὐδῶν. ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρυς ὁ φθαλμοῦ.

* ὡς ἀετὶς σκεπάσαι νοσίδι αὐτοῦ, & ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπότισε, διείσ' ἰὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐδέξατο αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετὰφρένων αὐτῶν.

* κύριος μόνος ἦν αὐτοῦ, & ὅχι ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλος.

* ὡς ἐβίβασεν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἰχθυὶν τῆς γῆς. ἐψώμιζεν αὐτοῦ χυμῶματα ἀγρῶν. ἐθήλασε μέλι ἐκ πέτρων, καὶ ἐλαιον ἐκ σερραῶν πέτρων.

* βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων, καὶ σῆατος δρυῶν καὶ κελῶν, ὡς ταύρων καὶ τραγῶν, καὶ σῆατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σαφυλῆς ἐπινόον οἶνον.

* καὶ ἔφα' χυμῶματι ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγετημύριος, ἐλιπὼν ἦν, ἐπαχυώθη, ἐπλατυώθη, καὶ ἐκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτόν, & ἀπέστη ἀπὸ θεῶν σωτῆρ' αὐτῶν.

* πρῶξιν δὲ με ἐπ' ἀλλοτρίοις. καὶ ἐν βδελύμασιν αὐτῶν ἔξεπ' ἰκερᾶν με. ἔδυσαν δαίμονιοις, καὶ οὐ θεῷ. θεοῖς, οἷς ὅχι ἠδ' ἔσαν. καὶ οἱ πρόσφατοι ἠέκασιν, οἷς ὅχι ἠδέσαντο.

* πατέρες αὐτῶν. θεὸν τὸν χυμῶσαντα σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάτεις θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε: καὶ εἶδε κύριος, καὶ ἐζήλωσε.

* καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν ὡς αὐτῶν καὶ θυγατέρων.

* καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἐστι αὐτοῖς ἐπ' ἐχάτων, ὅτι χυμῶα ἔξεσ' ἀμυμνήτες ἵν'. υἱοὶ οἷς ὅχι ἐστὶ πίστις ἐν αὐτοῖς.

* αὐτοὶ παρεζήλωσαν με ἐπ' οὐ θεῷ, πρῶργισαν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. καὶ γὰρ παραζήλωσά με αὐτοῦ ἐπ' ὅχι ἐθνεῖ. ἐπὶ ἐθνεῖ ἀσωμένῳ παροργισά με αὐτοῖς.

* ὅτι πῦρ ἐκέκαυ' ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ θήσεται ἔως ἄδου κατωτάτου. καταφάγει γῆν καὶ τὰ χυμῶματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Nunquid coram Dño vos redditis hoc? populus qui susceperunt legē, & non fuerunt sapientes: nonne ipse est pater tuus, & tu es eius qui fecit te & firmavit? * Memento dierū qui à seculo sunt, intellige in annis generationis & generationis. interroga patrē tuū, & annuntiabit tibi: senes tuos, & dicent tibi. * Quando possidere faciebat Altissimus gentes, cū diuidebat filios hominum, statuit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel. * Pars enim Dñi est populus eius, iacob fors hereditatis eius. * Tribuit eis necessaria in terra deserta, & in loco sitiēti ubi non erat aqua. Collocauit eos in circuitu maiestatis suæ: docuit eos verba legis suæ: custodiuit eos sicut pupillā oculi sui. * Sicut aquila quæ festinat ad nidū suū, & super filios suos incubat: expādit alas suas, suscipit eos, portat eos in fortitudine pennarū suarum. * Dñs collocabit eos seorsum in seculo illo quod ipse renouaturus est: & non stabit in conspectu eius cultus idolorum. * Collocauit eos super fortitudinem terræ: cibauit eos pda inimicorū suorū, & dedit eis pdam potentiū vrbiū & substantias habitantiū in ciuitatibus fortissimis. * Dedit eis pda regū ipsarū & dominatorū earū cum diuitiis principum eorū, & fortiū populi terræ eorū, & possessionē eorū cum præda exercitus eorū, & castrorū eorum, & sanguis fortiū eorū effusus est sicut aqua. * Et diues factus est Israel, & recalcitrauit, p'speratusq, & cōfortatus possedit substantiā, & reliquit cultū Dei qui fecit eū, & irritauit corā fortissimo redēptore suo. * Prouocauerūt corā eo ī cultu idolorū, in abominationib' irritauerūt corā eo. * Sacrificauerūt demoniis, in qbus nō est utilitas, & portētis quæ nescierūt: noua quæ nup facta sunt: nō coluerūt ea patres vestri. * Terribilis & fortis qui te creauit oblit' es, & reliquisti cultū Dei qui fecit te. * Et manifestū fuit corā Dño: & irat' est furor eius, eo q ad irā prouocauerūt corā eo filij & filię. * Et ait: Auferā maiestātē meā ab eis: notum est corā me quid erit in nouissimis eorū: quoniā generatio puerfa est, & filij in quibus nō est fides. * Ipsi prouocauerunt corā me in eo quod non erat timendū: irritauerunt corā me in cultu idolorū: & ego prouocabo eos in eo qui nō est populus: in populo insipiēte irritabo illos. * Quoniā incēdiū forte sicut ignis egressum est à facie mea in ira, & consumpsit vsq; ad infernū inferiōrē: & perdidit terram & fructū eius, & consumpsit vsque ad fines montium.

23	אֶסְפְּרוּ עָלֵימוֹרְעוֹתַי חֲצִי אֲכַלְהֶם בָּם :	23	* Congregabo super eos mala, & sagittas meas complebo in eis. * Confumentur fame, & devorabunt eos aves morfu amarissimo. Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram atque serpentium.
24	מִזֵּי רָעַב וּלְחָמִי רֶשֶׁף וְקָטָב מִרִירִי וְשֵׁן בְּהִמְרוֹ אֲשַׁלְּחֶם בָּם עִם-חֲמַרְתִּי זֹחֲלֵי עֶפְרָי :	24	* Foris vastabit eos gladius, & intus paucior; iuuenem simul ac virginem, lactentem cum homine fene. * Et dixi: Vbinam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum. * Sed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum, & dicerent: Manus nostra excelsa, & non Dominus fecit hec omnia. * Gens absque consilio est, & sine prudentia. * Vtinam saperent & intelligerent, ac nouissima prouiderent!
25	מִחוּץ תִּשְׁכַּל-חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם-בַּחוּר גַּם-בְּתוּלָה יִזְנֹק עִם-אִישׁ שִׁיבָה :	25	* Quomodo persequeretur vnus mille, & duo fugarent decem milia? Nonne ideo quia Deus suus vendidit eos, & Dominus conclusit illos? * Non enim est Deus noster vt dii eorum; & inimici nostri sunt iudices.
26	אִמְרָתִי אֶפְאִיֵּהֶם אֲשֶׁבִיתָהּ מֵאֲנוּשׁ וְזָכָרִם :	26	* De vinea Sodomorum vinea eorum, & de suburbanis Gomorræ. Vua eorum vua fellis, & botrus amarissimus. * Fel draconum vinum eorum, & venenum aspidum insanabile.
27	לֹאִלֵּי כָעֵס גְּאוּיָב אֲגֹדֶר פֶּן-יִנָּכְרוּ צְרִימוֹ פֶּן-יֹאמְרוּ יִדְנוּ רָמָה וְלֹא יִהְיֶה פֶעַל כָּל-זֹאת :	27	* Nonne hec condita sunt apud me, & signata in thesauris meis? * Mea est ultio, & ego retribuam eis in tempore, vt labatur pes eorum. iuxta est dies perditionis, & adesse festinant tempora. * Iudicabit Dominus populum suum, & in seruis suis miserebitur. Videbit q̄ infirmata sit manus, & clausi quoq; defecerunt, residuiq; consumpti sunt. * Et dicet: Vbi sunt dii eorum, in quibus habebant fiducia? * De quorum victimis comedebat adipem, & bibebant vinum libaminum, surgant & opitulentur vobis, & in necessitate vos ptegant. * Videte q̄ ego sim solus, & non sit alius Deus præter me. ego occidam, & ego viuere faciam: percutiam, & ego sanabo: & non est qui de manu mea possit eruere. * Leuabo ad cælum manum meam, & dicam: Viuo ego in eternum.
28	כִּי-גֹוִי אֲבֹד עֲצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה :	28	* Si acuero vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea, reddam ultionem hostibus meis, & his qui oderunt me retribuam.
29	לֹא חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת יִבְנוּ לְאַחֲרִיתָם :	29	
30	אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יִגִּיסוּ רַבָּה אִם-לֹא כִי-צוּרִם מְכָרִם וַיְהִיֵּה הַסְּגִירָם :	30	
31	כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרִם וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים :	31	
32	כִּי מִנֶּפֶן סֹדֶם גִּפְגִּם וּמִשְׁדֵּמֶת עֲמֹרָה עֲנִבְמוּ עֲנִבֵי רוֹשׁ אֲשַׁכֵּלֶת מִרְדֵּר לָמוֹ :	32	
33	חֲמַת תַּנִּינִים יִינָם וְרֹאשׁ פִּתְנִים אֲבֹדֶר :	33	
34	הֲלוֹא הוּא כֶּמֶס עֲמָדֵי חֲתוּם בְּאַצְרֹתַי :	34	
35	לִי נֶקֶם וְשָׁלֵם לָעֵת תִּמּוֹט רִגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אִידֶם וְחֵשׁ עֲתֵדוֹת לָמוֹ :	35	
36	כִּי יִדִּין יְהוָה עֲמּוֹ וְעַל-עֲבָדָיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּי-אֲזַלְתִּי יָד וְאֶפֶס עֲצוֹר וְעֲזוּב :	36	
37	וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוֹר חֲסִיו בּוֹ :	37	
38	אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ וַיֵּן נְסִיכָם יִקְוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה :	38	
39	רְאוּ עֲתֹדִי כִי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי אֲמִירָתִי וְאֲחִירָתִי מִחֲצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִדֵּי מִצִּיל :	39	
40	כִּי-אֲשָׂא אֶל-שָׁמַיִם יָדִי וְאִמְרָתִי חֵי אֲנִכִּי לְעֹלָם :	40	
41	אִם-שְׁנוֹתַי בָּרַק חֲרָבִי וּתְאֵחוֹ בְּמִשְׁפַּט יָדִי אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרֵי וּלְמִשְׁנָאֵי אֲשָׁלֵם :	41	

תרגום אונקלוס

23	אֶסְפִּי עֲלֵיהוֹן בִּישוֹן מִכְחָשֵׁי אִיגְרִי בְּהוֹן :	24	נִפְחִי כֶפֶן וְאֶכְלִי עוֹף וְכִחְשֵׁי רוּחִין בִּישוֹן וְשֵׁן חוֹת בְּרֹא אִיגְרִי בְּהוֹן עִם חֲמַת תַּנִּינִים וְזֹחֲלִין בְּעֶפְרָא :
25	מִבְּרָא חֲתַל חֲרָבָא וּמִתְּנִינִא חֲרָבָא מוֹתָא אֶף עֲלִימָהוֹן אֶף עוֹלִימָתְהוֹן יִנְקִיָּהוֹן עִם סְבִיָּהוֹן :	26	אִמְרִית יִחוּל רִגְזִי עֲלֵיהוֹן וְאֲשִׁינָהוֹן אֲבַטֵּל מִכְּנִי אִינְשָׁא דְכִרְנָהוֹן :
27	אֶלְלִפּוֹן רִגְזָא דְסִנְאָה כְּנִישׁ דִּילְמָא וְתִרְבֵּרֵב בְּעַל דְּבִכָּא דִּילְמָא יִמְרוֹן יִדְנָא חֲקִיפִת לָנָא וְלֹא מִן קִדָּם יִי הוֹת כָּל דָּא :	28	אֶרִיעַ עִם מֵאֲבָדִי עֲצָה אֵינִן וְלִית בְּהוֹן סְכֻלְתָּנִי :
29	אֶרִיעַ חֲכִימוֹ אֶסְתַּכְּלוּ בְּרָא סְכָרוֹ מִדֵּי יְהִי בְּסוֹפְהוֹן :	30	אִיכְרִין יִרְדּוּף חֲדָא אֶלְפָא וְהִרִין יַעֲרִקוֹן לְרִבּוּתָא אֶלְתִּין חֲקִיפְהוֹן מִסְרִינִין וַיְהִיֵּה אֲשֶׁלִּימִנִין :
31	אֶרִיעַ לֹא כְחֲקִפְנָא חֲקִפְהוֹן וְכִעֲלִי דְכִבְנָא הוּוֹ דִּינָא :	32	אֶרִיעַ כְּפֹרְעָנוֹת עֲמָא דְסִדּוֹם פִּרְעָנוֹתְהוֹן וְלִקְוִתְהוֹן כְּעֵם עֲמֹרָה מִתְּהוֹן בִּישוֹן כְּרִישֵׁי חִיּוֹן וְתִשְׁלוּמִת עוֹבְדֵי הוֹן כְּמִרְדֵּיהוֹן :
33	הַכְּמִרְתִּי תַנִּינִא כֶּם פִּרְעָנוֹתְהוֹן וְכִרִישׁ פִּתְנִי חִיּוֹן אֲבֹרָאִין :	34	חֲלֹא כָל עוֹבְדֵי הוֹן גִּלְזִין קִדְמֵי גִנְזִין לִיּוֹם דִּינָא בְּאוֹצְרֵי :
35	קִדְמֵי פִרְעָנוֹתָא וְאִנָּא אֲשָׁלֵם לְעִידִין דִּיגִלּוֹן מִן אֶרְעוֹתָא אֶרִיעַ קָרִיב יוֹם חֲבִרְהוֹן וּמִבְּעֵד דְּעֵתִיד לְהוֹן :	36	אֶרִיעַ יָדִין יִי דִינָא דְעֵמִית וּפִרְעָנוֹת עוֹבְדֵיהִי צְרִינָא וְהִפְרַע אֶרִיעַ גִּלְזִין קִדְמוֹתֵיהִי דְּבַעֲיָן דְּחִתְקוֹף עֲלֵיהוֹן מִחַת סִנְאָרִי הוֹן מִטְּלִטְלִין וּשְׁבִיקוֹן :
37	וְיִימִר אֶן דְּחִלְהוֹן חֲקִיפָא דְּחִוֹ רְחִיצִין בֵּית :	38	דִּי חֲרֵב נִכְסֵיהוֹן הוּוֹ אֲכַלֵּת שִׁתּוֹן חֲמֵר נִכְסֵיהוֹן יִקְמוֹת פֶּעַן וּיִסְעִדוּנְכוֹן הוֹן עֲלִיכוֹן מִגִּז :
39	אֶרִיעַ אִנָּא הוּוֹ לִית אֱלֹהֵי בְרַמִּי אִנָּא מִמִּית וּמִחֵי מִחִינָא וְאֶף מִסִּינָא וְלִית מִן יָדִי מִשְׁחִיב :	40	אֶרִיעַ אֲחִיקָתִי בְּשִׁמְיָא בֵּית שְׁכֻנָּתִי וְאִמְרִית קִיָּם אִנָּא לְעֹלְמִין :

* Congregabo super eos mala, & sagittas meas 23
complebo in eos.

* Consumptifame & esca auium, & morsus im- 24
medicabilis. dentes bestiarum immittam in eos, cum
furore trahentium super terram.

* Foris orbatos faciet eos gladius, & ex pene- 25
tralibus, pauor. iuuenis cum uirgine, lactens cum
constituto sene.

* Dixi, Dispergam eos: cessare faciam iam ex ho- 26
minibus memoriam eorum.

* Nisi propter iram inimicorum, ut non longevi 27
sint, & ut non insurgant contrarij. ne dicant, Ma-
nus nostra excelsa, et non Dominus fecit hæc omnia.

* Quoniam gens qua amisit consilium est, & non 28
est in eis scientia: * Non sapientes fuerunt ad 29
intelligendum. hæc omnia suscipiant in nouissimum

tempus. * Quomodo persequetur vnus mille, 30
& duo fugabunt decem milia, nisi Deus vendide-
rit eos, & Dominus tradiderit eos?

* Non enim sunt dei eorum ut Deus noster. at 31
inimici nostri stulti. * Ex enim vineis Sodomo- 32

rum vinea eorum, & vitis eorum de Gomorra. v-
ua eorum vna fellis, botrus amaritudinis eorum.

* Fel draconum vinum eorum, & venenum 33
aspidium insanabile. * Nonne hæc omnia condi- 34

ta sunt apud me, & signata sunt in thesauris meis?

* In die ultionis retribuam in tempore quando 35
labatur pes eorum: quoniam iuxta dies perditionis

eorum. & adsunt parata vobis: * Quoniam iudi- 36
cabit Dominus populum suum, et in seruis suis con-

solabitur. vidit enim eos dissolutos et deficientes in
captiuitate & remissos. * Et dixit Dominus: Vbi 37

sunt dij eorum, quibus confisi erant in ipsis?

* Quorum adipem sacrificiorum eorum comede- 38
batis, et bibebatis vinum libaminum eorum. surgat
& opulentur vobis, & fiant vestri protectores.

* Videte, videte quod ego sum, et non est Deus præ- 39
ter me. ego occidam et viuere faciam, percutiā et ego
sanabo: & non est qui eruat de manibus meis.

* Quoniam leuabo in celum manum meam, & 40
iurabo dextera mea: et dicam, Vivo ego in æternum.

* Quoniam acuam ut fulgur gladium meum, et 41
arripiet iudicium manus mea: & reddam ultio-
nem hostibus, & odientibus me retribuam.

23 * συναζω εἰς αὐτοὺς κακὰ, & τὰ βέλη μου συνέλεσω εἰς αὐ-
τοὺς. 24 * τῆκόμῃροι λιμὸς καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπιόθονθ' αὐ-
τῶν. ὁδόντας θηρίων ἐπαποσελῶ εἰς αὐτοὺς, μὲν θυμοῦ συ-
25 ρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. * ἐξώθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαι-
ρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων, φόβος. νεανίσκος & γυνὴ παρθένω
θηλάζων μὲν καὶ τεθηκότες πρεσβύτου.

26 * εἶπον, διασπερῶ αὐτοὺς. παύσω δὲ ἔξ ἀνθρώπων τὸ μνη-
27 μόζων αὐτῶν. * εἰμὴ δι' ὀργῆν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχ-
ρονίσωσι, & ἵνα μὴ συνεπιθῶν οἱ ὑποκινῶσι. μὴ εἰποῖσαν,
ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή, καὶ ἡ χεὶρ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

28 * ὅτι ἐστὶν ἀπολωλεκὸς βουλῇ ἐστὶ καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐ-
29 τοῖς θηήσημιν. * ὅσα ἐφρόνησαν συνέκριναι. ταῦτα πάντα
καταδεξάσθωσαν εἰς τὴν ἐπιόντα χρόνον.

30 * πῶς διώξε' εἰς χιλίους, καὶ δύο μετὰ κινήσουσι μυριάδας,
εἰμὴ ὁ θεὸς ἐπέδωκε αὐτοῖς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτοῖς.

31 * & γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. ὅτι ἐχθροὶ ἡμῶν
32 ἀνόητοι. * ἐκ γὰρ ἀμπελῶν θεόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν.

καὶ ἡ κληματαὶς αὐτῶν ἐκ γομόρεας. ἡ σαφυλὴ αὐτῶν σα-
φυλὴ χολῆς, βότερις πεκρίας αὐτῶν.

33 * θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀ-
34 νίατος. * ὅσα ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνέκριναι παρ' ἐμοί, &
ἐξφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

35 * ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως αὐτὰ ποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν ῥα-
36 λῇ ὁ πούς αὐτῶν. ὅτι ἐγὼ ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ παρέ-
37 σιν ἐτίμα ὑμῖν. * ὅτι κρινεὶ κύριος τὴν λαὸν αὐτῶν. & ἐπὶ
τοῖς δέλοις αὐτῶν ὥσπερ κληθήσεται. εἶδε γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ κλη-
38 μῆροις καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρεμυρίοις.

37 * καὶ εἶπε κύριος, ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποί-
38 θησαν ἐπ' αὐτοῖς; ὡς τὸ σῆμα τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠδ' ἴετε, καὶ
ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀνάστητε & βοη-
39 θησάτωσαν ὑμῖν, καὶ χρηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασαί.

39 * ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ὅσα ἐστὶ θεὸς πλὴν ἐμεῦ. ἐγὼ
40 ἀποκτενώ, καὶ ζῶ ποιήσω. πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσθωμαι. καὶ ὅσα
ἐστὶν ὅς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

40 * ὅτι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ
δεξιᾷ μου. καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

41 * ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀσραπλὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ δώ-
θησεται κείμενος ἡ χεὶρ μου. & δώσω ποδώσω δίκην τοῖς ἐχ-
θροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με αὐτὰ ποδώσω.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

23 Congregabo super eos mala, plagas meas immittam in eos. 24 Inflat erunt fame, & comesti ab anibus, & vexati à spiritibus malignis: & dentem bestiarum agri immittam in eos, cum furore draconum qui reptant in puluere. 25 Foris absque liberis faciet eos gladius, & in cubiculis timor mortis, iuuenes simul ac puellas, lactentes cum senibus eorum. 26 Dixi: Residebit ira mea super eos, & consummabo eos: cessare faciam à filiis hominum memoriam eorum. 27 Nisi ira inimici collecta esset, ne forte magnificaretur inimicus: ne forte dicerent, Manus nostra praeualuit nobis, & non fuerunt à facie Domini omnia hæc. 28 Populus enim perdens consilium sunt, & non est in eis intelligentia. 29 Utinam saperent & contemplarentur hoc, & intelligerent quid erit in nouissimis eorum! 30 Quomodo persequeretur vnus mille, & duo fugabant decem milia: nisi quod Fortis eorum tradidit eos, & Dominus retribuit eis? 31 Quoniam non est sicut fortitudo nostra fortitudo eorum: & inimici nostri sunt iudices. 32 Quoniam sicut vindicta populi Sodomorum, erit vindicta eorum, & percussio eorum sicut populi Gomorrae. plagæ eorum pessimæ sicut capita colubrorum, & retributio operum suorum sicut venenum. 33 Sicut fel draconum est calix ultionis eorum, & sicut caput aspidum crudelium. 34 Nonne omnia opera eorum manifesta sunt coram me, & conseruata in die iudicii in thesauris meis? 35 Coram me est ultio, & ego retribuam in tempore quo migrabunt de terra sua; quoniam propè est dies interitus eorum, & festinabit quod futurum est eis. 36 Quoniam iudicabit Dominus iudicium populi sui, & ultionem seruorum suorum iustorum ulciscetur: quoniam manifestum est coram eo, quod in tempore quo praeualebit contra eos plaga inimici, erunt instabiles & derelicti. 37 Et dicet: Vbi est terribilis eorum, & fortis in quo habebant fiduciam? 38 De quorum victimis comedebant adipem, & bibebant vinum libaminum eorum: surgant nunc & auxilientur vos, & sint super vos in protectionem. 39 Videte nunc quoniam ego sum, & non est Deus præter me. ego occido & viuifico, percutio & etiam sano: & non est qui de manu mea possit eruere. 40 Quoniam praparaui in caelis domum maiestatis meæ: & dixi, Vivo ego in sempiternum. 41 Si in duplum plusquam fulgur apparet à summitate cæli, & usque ad summitatem eius reuelabitur gladius meus, & apprehendet iudicium manus mea: reddam ultionem hostibus meis, & inimicis meis retribuam.

42 * אֲשַׁכִּיר חַצִי מַדָּם וְחֶרְבִי תֹאכַל בֶּשֶׂר מַדָּם
43 חָלַל וְשִׁבְחִיהֶם מִרָאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: * הֲרִנֵנוּ
גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדֵינוּ יָקוּם וְנִקָּם יֵשִׁיב לְצִדּוֹ
וּכְפַר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ:

44 * וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דְּבָרֵי

הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן-נּוֹן:

45 * וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-

46 כָּל-יִשְׂרָאֵל: * וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לְבַבְכֶּם לְכָל-

הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי מַעֲיֵד בְּכֶם הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּצְאוּ

אֶת-בְּנֵיכֶם לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה

הַזֹּאת: * כִּי לֹא-דָבָר רֶק הוּא מִכֶּם כִּי הוּא חַיִּיכֶם

וּבְדָבָר הַזֶּה תֵּאֲרִיכוּ יָמִים עַל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתֶּם

עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

48 * וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר:

49 * עֲלֶה אֶל-הָרֵי הָעֵבְרִים הַזֶּה הָרִ-נָּבוֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ

מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ וּרְאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן

50 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָזָה: * וּמֵת בְּהָרִי

אֲשֶׁר אֵתָּה עֲלֶה שָׁמָּה וְהֶאֱסַף אֶל-עַמִּיךָ כֹּאֲשֶׁר-מֵרַת

אֶהְרֹן אֶחֱיֶיךָ בְּהָרֵי הַחֵר וַיֵּאֱסַף אֶל-עַמּוֹ:

51 * עַל-אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-

מְרִיבָתִּי קֹדֶשׁ מִדְּבַר-צֶן עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדְשִׁיתֶם

52 אוֹתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: * כִּי מִנְּגִד תִּרְאֶה אֶת-

הָאֶרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

לג

וַיֹּאמֶר הַבְּרֹכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ

מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:

* וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בָּא וּזְרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ

מִתֵּר פֶּאֶרְזֵן וְאֶתָּה מִרְבֵּכֶת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֲשֶׁר דָּרַת

לְמוֹ:

42 * Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus deuorabit carnes de cruore occisorum, & de captiuitate nudati inimicorum capitis. 43 * Laudate gentes populum eius, quia sanguinem feruorum suorum vlciscetur. & vindictam retribuet in hostes eorum: & propitius erit terræ populi sui.

44 * Venit ergo Moyses, & locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi, ipse & Iosue filius Nun.

45 * Compleuitque omnes sermones istos loquens ad vniuersum Israel:

46 * Et dixit ad eos: Ponite corda vestra in omnia verba quæ ego testificor vobis hodie, vt mandetis ea filiis vestris custodire & facere, & implere vniuersa quæ scripta sunt in volumi-

47 ne legis huius. 48 * Quia non incassum præcepta sunt vobis, sed vt singuli in eis viuerent: quæ facientes longo perseveretis tempore in terra ad quam Iordane transmissio ingredimini possidendam.

49 * Locutusque est Dominus ad Moysen in eadem die, dicens: 50 * Ascende in montem istum Abarim, id est transitum, in montem Nebo, qui est in terra Moab contra Hiericho: & vide terram Chanaan, quam ego tradam filiis Israel obtinendam.

51 * Et morere in monte. quem conscendens iungêris populis tuis, sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor, & appositus populis suis.

52 * Quia prauaricati estis contra me in medio filiorum Israel ad aquas contradictionis in Cades deserti Sin, & non sanctificastis me inter filios Israel.

53 * E contra videbis terram, & non ingredieris in eam, quam ego dabo filiis Israel.

54 * CAP. XXXIII.

55 * Hæc est benedictio qua benedixit Moyses homo Dei filiis Israel, ante mortem suam.

56 * Et ait: Dominus de Sina venit, & de Seir ortus est nobis. apparuit de monte Pharan, & cum eo sanctorum milia. in dextera eius ignea lex.

תרגום אונקלוס

41 * אִם עַל חֹר חֲרִין כְּחִיּוֹ בְּרָקָא מְסוּף שְׁמִיָּא וְעַד סוּף שְׁמִיָּא חֲתָגְלִי חֲרָבִי וְחֲתָקָא בְּדִינָא יְדִי אֲחֵיב פְּרָעוֹתָא לְסַנְאִי וּלְבַעֲלִי דְּבָבִי אֲשִׁלָּם:
42 * אִירִי גִירִי מִדָּמָא וְחֶרְבִי תִקְטֹל בְּעַסְמִיָּא מַדָּם קִטְלִין וְשִׁבְן לְאַעְדָּאָה כְּחִרִין מְרִישׁ סַנְאָה וּבַעֲלִי דְּבָבָא:
43 * אִירִי פּוֹרְעָנוֹת עֲבָדוֹתֵי צְדִיקָא מִחֶפְרַע וּפּוֹרְעָנוֹתָא יִתִּיב לְסַנְאָה וּיְכַפֵּר עַל אֲרַעֲיָה וְעַל עַמִּיָּה:
44 * וְאַתָּה מֹשֶׁה וּמִלֵּיל יֵת כָּל פְּתָגְמֵי חֲשִׁבְחָא וְאַתָּה לְהוֹן שׁוֹן לְכַכּוֹן לְכָל
45 * וְשִׁיְצִי מֹשֶׁה לְמַלְלָא יֵת כָּל פְּתָגְמֵי הַאֲלִילִין עִם כָּל יִשְׂרָאֵל:
46 * וְאַתָּה לְהוֹן שׁוֹן לְכַכּוֹן לְכָל הָרָא קֹדֶם עַמָּא הוּא וְהוֹשַׁע בֶּן נּוֹן:
47 * אִירִי לֹא פְתָגְמֵי אֲוִרִיתָא הָרָא:
48 * וּמִלֵּיל יִיְעֵם מִשָּׁח בְּכֶרֶן יוֹמָא הָרִין לְמִיָּר:
49 * סָק לְטוֹרָא וְעֵבְרָאִי הָרִין לְטוֹרָא דְּנָבוֹ דִּי בְּאַרְעָא דְּמוֹאָב דְּעַל אֲפִי יַרְחוֹ וְחִזִּי יֵת אֲרַעָא דְּכַנְעַן דְּאֵנָּה יִתֵּב לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲסָנָא:
50 * וּמִוֹרֵת בְּטוֹרָא דְּאֵת סִלִּיק לְחֶסֶן וְאַחֲכַנֵּשׁ לְעַמְּךָ כְּמָא דְּמִית אֶחָד אֶחָד בְּהָרִי טוֹרָא וְיִתְכַנֵּשׁ לְעַמִּיָּה:
51 * עַל דְּסַרְיָבְחָן בְּמִסְרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי מַעֲוָה דְּקָם מִדְּבָרָא דְּצֶן עַל דְּלֹא קִדְשִׁיתִין יֵתִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
52 * אִירִי מִקְבִּיל חֲחִזִּי יֵת אֲרַעָא וְלְחֶסֶן לֹא תַעֲוֹל לְאַרְעָא דְּאֵנָּה יִתֵּב לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
53 * וְאַתָּה יִי מִסִּינֵי אֲחָגְלִי וְיִהְיֶה יְקָרִיָּה מִשְׁעִיר אֲחָחִזִּי:
54 * וְדָא בְּרִכְתָּא דְּבִרְיָךְ מֹשֶׁה נְבִיָּא דִּי יֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קֹדֶם מוֹתוֹ:
55 * וְאַתָּה אֲחָגְלִי בְּגִבְרִיתָא עַל טוֹרָא דְּפֶאֶרְזֵן וְעִמִּיָּה רְבוּת קִדְשִׁין כְּתִב יְמִינִיה מְגוֹ אִישְׁתָּא אֲוִרִיתָא יִתֵּב לְנָא:

⁴² Inebriabo sagittas meas à sanguine, & gladius meus deuorabit carnes de cruore occisorū, & captiuitate à capite principū inimicorū. Letamini cali simul cum eo, & adorent eum uniuersi angeli Dei.

⁴³ Letamini gentes cum populo eius, & roborentur in eo omnes filij Dei: quoniam sanguinem filiorum eius ulciscitur. & ulciscetur et retribuet vindictam inimicis, & odientibus eum retribuet. & expurgabit Dominus terram populi sui. Et scripsit Moyses canticum hoc in illa die, & docuit illud filios Israel.

⁴⁴ Et accessit Moyses, & locutus est omnia uerba legis huius in auribus populi, ipse & Iosue filius Nun.

⁴⁵ Et compleuit Moyses loquens sermones istos uniuerso Israel.

⁴⁶ Et dixit ad eos: Attendite corde uostro in omnia uerba hæc, quæ ego testificor uobis hodie: quæ mandetis filiis uestris, custodire & facere omnes sermones legis huius:

⁴⁷ Quoniam non sermo vanus hic uobis: quoniam hæc uita uestra, & propter sermonem hunc longæui eritis in terra, in quam uos transitis Iordanem illuc ut possideatis illam.

⁴⁸ Et locutus est Dominus ad Moysen in die hac, dicens:

⁴⁹ Ascende in montem Abarim, hunc montem Nebo qui est in terra Moab contra Hiericho. et uide terram Chanaan, quam ego do filiis Israel in possessionem.

⁵⁰ Et morere in monte in quem ascendis illuc. et iungere ad populum tuum, quemadmodum mortuus est Aaron frater tuus in Hor monte; & appositus est ad populum suum:

⁵¹ Quia increduli fuistis uerbo meo in filiis Israel ad aquam contradictionis Cades in deserto Sin: quoniam non sanctificastis me in filiis Israel.

⁵² Quoniam e regione uidebis terram, & illuc non ingredieris in terram quam ego do filiis Israel.

CAP. XXXIII.

Hæc benedictio qua benedixit Moyses homo Dei filiis Israel ante mortem suam. Et ait: Dominus de Sina uenit, & apparuit de Seir nobis: et festinauit de monte Pharan, cum milibus Cades à dextris eius angeli cum eo.

⁴² μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἱμάτων, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα ἀφ' αἱμάτων τετυμαπῶν καὶ αἰχμαλωτίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν. διφραγθήτε οὐρανοὶ ἅμα ὡπλῶν, καὶ περισπυησάτω (δὴ ὡπλῶν) πάντες ἄγγελοι θεοῦ.

⁴³ διφραγθήτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν ὡπλῶν πῶτες υἱοὶ θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται. καὶ ἐκδικήσεται καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει. καὶ ἐκαθαρίσει κύριος τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐγγραφείτω μουσῆς τὴν ἀδελφότητά του ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδιδάξεν αὐτὸν τὰς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

⁴⁴ ὁ δὲ περὶ τῆς μουσῆς, καὶ ἐλάλησε πᾶντας τὰς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τῶν λαῶν, αὐτὸς καὶ ἰησοῦς ὁ υἱὸς ναυή.

⁴⁵ καὶ συνετέλεσε μουσῆς λαλῶν τὰς λόγους τούτους πᾶν τὸ Ἰσραὴλ.

⁴⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, προσέχετε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ἐπὶ πᾶσι τὰς ἐντολαῖς τούτοις, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον. ἀντελεῖθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰς λόγους τοῦ νόμου τούτου.

⁴⁷ ὅτι ἐχὶ λόγος κυρίου ὅτι ὑμῖν, ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἐνέκειντο τοῦ λόγου τούτου μακροήμεροί εστε ἐπὶ τῇ γῆ, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὴν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσατε αὐτήν.

⁴⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μουσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λέγων. ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἀβαρίμ, τὸ ὄρος ναβαὺ ὅ ἐστιν ἐν γῇ μοάβ κατὰ πρὸς ὄριον ἰερουζαλὴμ. καὶ ἴδε τὴν γλῶσσαν χανααν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάχρῃσιν.

⁵⁰ καὶ τελευτᾷ ἐν τῷ ὄρει εἰς τὸ ἀναβαίνειν ἐκεῖ. καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν λαὸν σου, ὃν τρέπον ἀπὸ ἐξ ὁρῶν ἀδελφός σου ἐν ὅς τῷ ὄρει, καὶ περὶ τῆς πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

⁵¹ διότι ἠπειθήσατε τὰ ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ὁπλοῦ καὶ καδὴς ἐν τῇ ἐρήμῳ σὴν. διότι ὅκ ἠγάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

⁵² ὅτι ἀπρόσμενος ὦν τὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκεῖ ὅκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν γλῶσσαν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

λγ.

¹ Αὕτη ἡ δὲ λόγια ἣν ἠνολόγησε μουσῆς ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ὅτι υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ.

² καὶ εἶπε, κύριος ἐκ σινὰ ἤκει, ὅς ἐφανεν ἐκ σινὲρ ἡμῶν, καὶ κατέσπευδεν ἐξ ὄρους φαραν, ἣν μυριάσι καδὴς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

⁴² Inebriabo sagittas meas sanguine, & gladius meus occidet populos, de cruore occisorum & captiuorum, ut auferam coronas de capite hostis & inimici.

⁴³ Laudate gentes populum eius, quoniam vindictam seruorum suorum iustorum ulciscetur, & ultionem reddet inimicis suis, & propitius erit terræ suæ & populo suo.

⁴⁴ Et uenit Moyses, & locutus est omnia uerba cantici huius coram populo, ipse & Iosue filius Nun.

⁴⁵ Et consumauit Moyses loqui omnia uerba hæc cum omni Israel.

⁴⁶ Et dixit ad eos: Ponite cor uestrum ad omnia uerba quæ ego testificor uobis hodie: quæ præcipietis filiis uestris, ut custodiant & faciant omnia uerba legis huius.

⁴⁷ Quia uerba non uana sunt uobis: sed hæc est uita uestra, & in uerbo hoc prolongabuntur dies uestri super terram quam transitis Iordanem ut possideatis eam.

⁴⁸ Ascende in montem istum transeuntium in monte Nebo, qui est in terra Moab quæ est contra faciem Hiericho; & uide terram Chanaan, quam ego dabo filiis Israel in possessionem.

⁴⁹ Et morere in monte in quem conscendes: & colligēs ad populum tuum, sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor, & collectus est ad populum suum.

⁵⁰ Eo quod prauaricati estis in uerbum meum in medio filiorum Israel in aquis contradictionis in Cades deserti Sin; & quia non sanctificastis me in medio filiorum Israel.

CAP. XXXIII.

Et hæc est benedictio qua benedixit Moyses propheta Dei filiis Israel ante mortem suam: & splendor gloriæ eius apparuit nobis de Seir: reuelatus est in fortitudine sua super monte Pharan, & cum eo sanctorum milia: legem scriptam dextera eius dedit nobis de medio ignis.

* אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם חכו
 לרגלך ישיב מדברתיך: * תורה צוה לנו
 משה מורשה קהלת יעקב: * ויהי בישראל
 מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
 * יחי ראובן ואל ימר ויהי מתיו מספר:
 * וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה
 קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו
 תהיה: * וללוי אמר תמיד
 ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסרה תריבהו
 על מי מריבה: * האמר לאביו ולאמו לא
 ראיתיו וארתי אחיו לא הכיר וארתי בנו לא ידע
 כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו:
 * יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישימו
 קטורה באפך וכליל על מזבחך: * בריך יהוה
 חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
 מן יקומון: * לבנימן אמר
 ידיר יהודה ישכן לבטח עליו חפה עליו כל היום
 ובין כתפיו שכן: * וליוסף
 אמר מברכת יהודה ארצו ממגד שמים מטל
 ומתהום רבצת תחרת: * וממגד תבואת
 שמש וממגד גרש ירחים: * ומראש הררי
 קדם וממגד גבעות עולם: * וממגד ארץ
 ומלאה ורצון שבני סנה תבואתה לראש יוסף
 ולקדקד נזיר אחיו: * בכור שורו הדר לו וקרני
 ראם קרניו בהם עמים ינח יחרו אפסי ארץ
 והם רבבון אפרים והם אלפי מנשה:
 * ולזבולן אמר שמש זבולן בצאתך
 ויששכר באהלך: * עמים חר יקראו שם
 יזבחו וזכי צדק כי שפע ימים ינקו ושפני טמוני
 חול:

3 * Dilexit populos . omnes sancti in manu
 illius sunt : & qui appropinquant pedibus e-
 4 ius , accipient de doctrina illius . * Legem præ-
 cepit nobis Moyfes , hæreditatem multitudi-
 5 nis Iacob . * Erit apud rectissimum rex , con-
 gregatis principibus populi cum tribubus Is-
 6 rael . * Viuat Ruben , & non moriatur , & sit
 7 parvus in numero . * Hæc est Iudæ benedi-
 ctio : Audi Domine vocem Iudæ , & ad popu-
 lum suum introduce eum . manus eius pugna-
 8 bunt pro eo , & adiutor illius contra aduersa-
 rios eius erit . * Leui quoque ait : Perfectio tua
 & doctrina tua à viro sancto tuo , quem pro-
 9 basti in tentatione , & iudicasti ad aquas con-
 tradictionis . * Qui dixit patri suo & matri
 suæ , nescio vos : & fratribus suis , ignoro illos :
 & nescierunt filios suos . hi custodierunt elo-
 10 quium tuum , & pactum tuum seruauerunt .
 10 * Iudicia tua ô Iacob , & legem tuam ô Is-
 rael . Ponent thymiana in furore tuo , & ho-
 11 locausta super altare tuum . * Benedic Do-
 mine fortitudini eius , & opera manuum il-
 lius suscipe . percute dorfa inimicorum eius ,
 & qui oderunt eum , non confurgant .
 12 * Et Benjamin ait , Amantissimus Domini
 habitabit confidenter in eo : quasi in thala-
 mo tota die morabitur , & inter humeros illius
 13 requiescet . * Ioseph quoque ait : De be-
 nedictione Domini terra eius , de pomis cæli ,
 14 & rore atque abyssu subiacente . * De pomis
 15 fructuû Solis ac Lunæ : * De vertice antiquorû
 16 montiû , de pomis colliû eternorû . * Et de fru-
 gibus terræ & de plenitudine eius . Benedictio
 illius qui apparuit in rubo veniat super caput
 Ioseph , & super verticem nazaræi inter fratres
 17 suos . * Quasi primogeniti tauri pulchritudo
 18 eius : cornua rhinocerotis cornua illius . in ip-
 sis ventilabit gentes vsq; ad terminos terræ .
 hæ sunt multitudines Ephraim , & hæc milia
 18 Manasse . * Et Zabulôn ait : Lætare Zabulôn in
 19 exitu tuo , & Isachar in tabernaculis tuis . * Po-
 pulos vocabût ad môtê , ibi immolabût victi-
 mas iustitiæ : qui inûdationem maris quasi lac
 fugent , & thesauros absconditos arenarum .

תרגום אונקלוס

3 ברם חביביון לשבטיא כל קדשוהי בית ישראל בגבורא אפיקינון ממצרים ואנון מדברין תחוח עננך נטלין על מימרך: * אורייתא יתב לנא
 משה מסרה יותא לכנשת יעקב: * ויהוה בישראל מלכא באתנשוח רישו עמא כחדא שבטיא דישראל: * יחי ראובן לחיי עלמא ומוחא חניינא
 לא ימות ויקבלון בנהוי אחסנהון במניניהון: * ודא ליהודה ואמר קביל יי צלותיה דיהודה במפקיה לקרבא ולעמיה תתיביניה לשלם ידוהי עבד
 ליה פורענותא מסנאיה וסעיד מבעלי רבבוהי הוי ליה: * וללוי אמר תומיא ואורייתא אלבשתא לגבר דאשתכח חסיד קרמך דגסותוהי בניסחא וחת
 שלים בחנניה על מי מצותא ואשתכח מהימן: * ועל אבוהי ועל אמיה לא רחיס כד חבו מן דינא ואפי אחוהי ובנהוי לא נסיב ארי נטרו מטרת
 מימרך וקומך לא אשניו: * כשרין אילן דילפת דינך ליעקב ואורייתך לישראל ישון קטרה בסמין קרמך וגמיר לרעוא על מדבחך: * בריך יי
 נכסוהי וקרבן ידוהי קביל ברעוא חבר חרצא דסנאיה ורבעלי רבבוהי דלא יקומון: * לבנימן אמר רחמא דיי ישרי לרוחצן עלוהי יהי מגין עלוהי
 כל יומיא ובארעיה חשרי שביתא: * וליוסף אמר מברכא מן קדם יי ארעיה עבדא מגדנין מטלא דשמיא מלעילא וממבועי עינות תחומין דנגדון
 ממעמקי ארעא: * ועבדא מגדנין עללן מכול שמשא ועבדא מגדנין מריש ירח בירח: * ומריש טוריא בכיריא ומטוב רמן דלא פסקון: * ומטוב
 ארע ומלאה רעי ליה דשכנתיה בשמיא ועל משה אתגלי באסנא יתיין כל ארץ לרישא דיוסף ולגברא פרישא דאחוהי: * רבא דבנהוי וינא ליה
 וזבולן דאחעבירא ליה מן קדם חקפא ורמא דוליה בגבורתיה עממא וקטל כחדא עד סופי ארעא ואינון רביתא דבית אפרים ואינון אלפא דבית
 מנשה: * ולזבולן אמר חזי זבולן במפקך לאגתא קרבא על בעלי דבכך ויששכר במתכך למעבד זמני מועדיא בירושלם: * שבטיא דישראל
 לטור בית מקדשא ותכנשון תמן וכסון נכסן קדשין לרעוא ארי נכסי עממא וכלון וסימן דמטמון בחלא ותגליין לחת:

* Et pepercit populo suo, & omnes sanctificati in manibus tuis. hi sub te sunt.

* Et suscepit de sermonibus eius legem, quā praecepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Jacob.

* Et erit in amato princeps, congregatis principibus populorum simul cum tribubus Israel.

* Viuat Ruben, & non moriatur; & Symeon sit multus in numero.

* Et haec Iudæ: Audi Dñe vocem Iudæ, & ad populum suum introducatur: manus eius diiudicabunt ei. & adiutor ex aduersariis eius eris.

* Et Leui ait: Date Leui manifestationes eius. et veritatem eius viro sancto, quem tentauerunt eum in tentatione. conuictiati sunt ei ad aquam contradictionis. * Qui dicit patri suo & matri suæ, non vidi te; & fratres suos non cognouit; & filios suos non cognouit. custodiuit eloquia tua, & pactum tuū seruauit. * Ostendent iustificationes tuas Jacob, & legē tuam Israel. ponent thymiana coram te semper in altari tuo.

* Benedic Domine fortitudini eius: et opera manuum illius suscipe: percutite ilia insurgentium inimicorum eius, & odientes eum non resurgant.

* Et Benjamin ait: Dilectus à Domino habitabit confidenter. & Deus obumbrat super eo omnibus diebus, & inter humeros eius requieuit.

* Et Ioseph ait: De benedictione Domini terra eius, de fructibus celi & rore, & de abyssorum fontibus ab infra.

* Et ad tempus fructibus solis conuersionum, & de synodis mensium: * Et de vertice montium principij, & de vertice collium æternorum.

* Et ad tempus terræ plenitudine. & acceptabilia ei qui apparuit in rubo veniant super caput Ioseph, & super verticem glorificatus in fratribus.

* Primogenitus tauri pulchritudo eius: cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis gentes cornupetet simul, usque ad terminum terræ. hæc miliaria Ephraim, & hæc milia Manasse.

* Et Zabulon ait: Letare Zabulon in exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis.

* Gentes perdent, & inuocabitis illic, & immolabitis victimas iustitiæ: quoniam diuitias maris sugetis, & in abundantia maritimam habitantiū.

* καὶ ἐφείσατο τὸ λαὸν αὐτῶν, καὶ πάντες ὁ ἡγασμένοι ἐπὶ ταῖς χεῖράς σου. οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι.

* καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν ὡς ἀγαγῆς ἱακώβ.

* καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ἀρχῶν, ὡς ἀγαγῆς τῶν λαῶν ἅμα φυλαῖς ἰσραὴλ. * ζήτω ρουβὴμ, καὶ μὴ ὀλιγοσύνῃ, καὶ συμπαρῇ ἔστω πολὺς ἐν δυνάμει.

* καὶ αὐτῇ ἰούδα· εἰσακούσθω κύριε φωνῆς ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτῶν εἰσέλθοις· αἱ χεῖρες αὐτῶν διακρινούσιν αὐτὰς. καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἔσθι.

* καὶ τῷ λευὶ εἶπεν· δότε λευὶ δόξας αὐτῶν. καὶ ἀλήθειαν αὐτῶν τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ· ὃν ἐπείρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ. ἐλπίδωρῃ αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας.

* ὁ λέων τῷ πατρὶ αὐτῶν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτῶν, ὃς ἐώρακά σε· ἐκ δὲ ἀδελφῶν αὐτῶν ὅσα ἐπέγνω, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν ὅσα ἔγνω. ἐφύλαξεν τὰ λόγια σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησεν.

* δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ ἱακώβ, καὶ τὸν νόμον σε τῷ ἰσραὴλ. ἐπὶ τῇ σου θυμιάματι ἐνώπιόν σου διαπαινήσῃς τὴν

ἐπιστάτην σου. * ἀνολόγηθι κύριε τὴν ἰσχυρίαν αὐτῶν· ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν δέξαι, πάλαι ὅς φωνῇ ἐπανεσηκότων ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ὁμιλιώτες αὐτὸν μὴ διασῇσαν.

* καὶ τῷ βενιαμὴν εἶπεν· ἡγεμονίᾳ σου ἐπὶ κυρίου κατεσκληρώσει πεποιθὼς. καὶ ὁ θεὸς σκιαζέτω αὐτὸν πᾶσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναμέθω τῶν ὤμων αὐτῶν κατέπαυσε.

* καὶ τῷ ἰωσήφ εἶπεν· ἀπ' ἀντιλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτῶν, ἀπὸ ὧρων ἐξαυτοῦ καὶ ὁρόθου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηλῶν κατέσθεν.

* καὶ καθ' ὥραν γνησιμῶν ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόρων μεσῶν. * καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων δρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων.

* ἐκ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως, καὶ τὰ δένδρα τὰ ὅφθοντι ἐν τῇ βάτει ἐλθοῖσαν ἐπὶ κεφαλὴν ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῇ δοξαζομένης ἐν ἀδελφοῖς.

* πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτῶν· κέρατα μονοκέρω· τὰ κέρατα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατίζονται ἅμα, ἕως ἀπ' ἀκρῶν τῆς γῆς. αὐταὶ μυριάδες ἐφραίμ, ἐκ αὐτῶν χιλιάδες μανασσῆ.

* καὶ τῷ ζαβουλὸν εἶπεν· ὀφρύνθητι ζαβουλὸν ἐν ἔξοδῷ σου, καὶ ἰσάχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασί σου.

* ἔθνη ἐξολοθρεύσου καὶ ἐπὶ καλέσει δὲ ἐκεῖ, καὶ θύσει θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλούτον θαλάσσης θαλάσσει, ἐκ ἐν πορείᾳ ὁδάλιον κατεκοιμήτων.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

¹ Dilexit utiq; tribus, & oēs sanctos domus Israel: in fortitudine eduxit eos de Aegypto, & ipsi ducebantur sub nube tua, & perficiebantur ad verbū tuū. ² Legē dedit nobis Moyses, & tradidit eā in hereditatē ceteri Jacob. ³ Et fuit in Israel rex, cū cōgregaretur p̄cipes populi simul cum tribubus Israel. ⁴ Viuat Rubē in vita aeterna, & nō moriatur morte secūda: & accipiant filij sui hereditatem suā iuxta numerū eorū. ⁵ Et hoc dixit Iudæ: Suscipe Dñe orationē Iudæ cū egressus fuerit ad bellū; & ad populū eius reduces eum in pace. manus eius facient ultionē de inimicis suis, & auxiliator contra hostes eius eris ei. ⁶ Ad Leui quoq; dixit: Perfectione & lumine induisti virum qui inuentus est sanctus coram te: quem probasti in tentatione, & inuentus est perfectus: probasti eum apud aquā contradictionis, & inuētus est fidelis. ⁷ Qui nō est misertus patris sui & matris suæ in iudicio quando peccauerunt: & personam fratris & filij sui non accepit: quoniam custodierunt custodiam verbi tui, & pactum tuū non mutauerunt. ⁸ Digni sunt isti vt doceāt iudicia tua Jacob, & legē tuam Israel: ponent thymiana aromatum coram te, & holocausta voluntaria super altare tuum. ⁹ Benedic, Domine, substantiæ eius, & oblationem manū suarū suscipe voluntariē. contere dorsum hostiū suorū & inimicorū suorū, vt non cōsurgant. ¹⁰ Ad Benjamin dixit: Dilectus Dñi habitabit confidenter: super eum erit protegens eum omnibus diebus, & in terra eius habitabit maiestas Domini. ¹¹ Ad Ioseph quoque ait: Benedicta à facie Domini terra eius: faciens fructum erit: de rore celi desuper, & de venis fontū abyssi quæ fluūt à profundis terræ. ¹² Et faciet poma & fructus quæ sol germinare facit, & faciet poma in principio mēsiū. ¹³ Et de vertice montū primitiarū, & de bonis collū quæ non deficiūt: ¹⁴ Et de bonis terræ & plenitudinis eius, & de bñplacito illi cuius maiestas habitat in celis, & Moyse reuelat est in rubo: veniēt oīa hæc super caput Ioseph, & super virū dedicatū inter fratres suos. ¹⁵ Primogenitū filiorū suorū pulchritudo ei, & magnalia quæ facta sunt ei à facie fortissimi & excelsi: i cuius fortitudine occidet populos simul vsq; ad fines terræ. hæc sūt miliaria Ephraim, & hæc sunt milia Manasse. ¹⁶ Et ad Zabulō ait: Letare Zabulō cū egressus fueris ad pugnā cōtra inimicos tuos, & Issachar cū federis ad cōputanda tēpora solēnitatū i Hierusalē. ¹⁷ Tribus Israel cōgregabūt i mōte domus sanctuarij: ibi imolabūt volūtariē hostias sacrificatas: quoniā substantias populorū comedēt, & thesauri q̄ absconditi sūt in arena reuelabūt eis.

ולגד אמר ברוך מרחיב גר כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד: * וירא ראשית לו כי
שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת
יהודה עשרו ומשפטיו עם ישראל:
* ולדן אמר דן נור אריה יזנק מן הבשן:
* ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכה
יהודה ים ודרום ירשה: * ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצון אחיו וטבל בשמן רגלו:
* ברזל ונחשת מנעלך וכימך דבאך:
* זמין כאל ישרון רכב שמים בעורך ובגאותו
שחקים: * מענה אלהי קדם ומתחרה
זרעו עולם ויגרש מפניך אויבויאמר השמד:
* וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן
ותירוש אף שמיו יערפורטל:
* אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהודה מגן
עורך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה
על במותימו תדרך:

לד

* ויעל משה מערבת מואב אל-
הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה
את כל הארץ את הגלעד עד דן:
* ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון:
* ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר התמרים
עד צער: * ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
אתננה הראיתך בעיניך ושמה לא תעבר:
* ויאמר שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי
יהוה:

תרגום אונקלוס

ולגד אמר ברוך דופתי לגד כליתא שרי ויקטל שלטנין עם מלכין:
וישראל קביר והוא נפיק ועאל בריש עמא זכין קדם יי עבד ודינתי עם ישראל:
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכין מן קדם יי מערב ים גינוסר ודרומא ירת:
ולאשר אמר ברוך סברכת בניא אשר
תקיף כפרזלא וכנחשא מותכך וכיומי עלימותך תקפך:
* מדור אלהך דמלקדמין וכמימריה אחעבר עלמא ותריך מן קדמך סנאה ואמר שיצי:
* ושרא ישראל לרוחצן בלחודותי בעין ברכתא דבריכינון יעקב אבוהון בארע עכרא עיבור וחמר אף שמיא דעלויהון ישמשונן בטלא:
* טובך ישראל לירד וכותך עמא דפרקניה מן קדם יי תקוף סעודך ודמן קדמותי נצחן גברותך ויתכדבון סנאך לך ואת על פריקת צווארי
מלכיהון תדרוך:

לד

* וסליק משה ממשריא דמואב לסורא דנבו ריש רמתא דעל אפי ירחו ואחזייה יי ית כל ארעא ויהלעד עד דן:
* וית כל נפתלי וית ארע אפרים ומנשה וית כל ארע יהודה עד ימא מערבא:
* וית דרומא וית משרא בקעת ירחו קרתא דדקלא עד צער:
* ואמר יי ליה דא ארעא דקיימית לאברהם ליצחק וליעקב למימר לבנך אחזניה אחזיתך בעינך והמן לא תעבר:
* ומית חמן משה עבדא דיי בארעא דמואב על מימרא דיי:

20 * Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad. quasi leo requieuit, cepitque brachium & ver-
ticem.
21 * Et vidit principatum suum quod in par-
te sua doctor esset repositus: qui fuit cum prin-
cipibus populi, & fecit iustitias Domini, & iu-
dicium suum cum Israel.
22 * Dan quoque ait: Dan catulus leonis, fluet largiter de Bafan.
23 * Et Neptalim dixit: Neptalim abundan-
tia perfruetur, & plenus erit benedictionibus Domini. mare & Meridiem possidebit.
24 * Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser. sit placens in fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum.
25 * Ferrum & æs calciamentum eius. Sicut dies iuventutis tuæ, ita & senectus tua.
26 * Non est alius vt Deus rectissimi. Ascen-
sor cæli auxiliator tuus, magnificentia eius discurrunt nubes:
27 * Habitaculum eius sursum, & subter bra-
chia sempiterna. Eiiciet à facie tua inimicum; dicetque, conterere.
28 * Habitabit Israel confidenter & solus. O-
culus Iacob in terra frumenti & vini, cælique caligabunt rore.
29 * Beatus tu, Israel. Quis similis tui, popule, qui saluaris in Domino? Scutum auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ. Negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis. CAP. XXXIII.
1 Scédit ergo Moyses de campestribus Moab
A super montem Nebo in verticem Phasga contra Hiericho: ostenditque ei Dñs omnem
2 terram Galaad vsque Dan, & vniuersum Neptalim, terramque Ephraim & Manasse, & om-
nem terram Iudæ vsque ad mare nouissimum;
3 * Et Australem partem, & latitudinem capi Hiericho ciuitatis palmarum vsque Segor.
4 * Dixitque Dominus ad eum: Hæc est terra
B pro qua iuraui Abraam, Isaac & Iacob, dicēs: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & non transibis ad illam.
5 * Mortuusque est ibi Moyses seruus Do-
mini in terra Moab iubente Domino.

Hic. 23. d

Gen. 12. b. & 15. d

²⁰ * Et Gad ait : Benedictus dilatans Gad. quasi leo requieuit, conterens brachium & principem.

²¹ * Et vidit principatum suum: quoniam illic diuisa est terra principum congregatorum simul cum principibus populorum. iustitiam Dominus fecit, et iudicium suum cum Israel.

²² * Et Dan ait : Dan catulus leonis, & saltabit ex Basan.

²³ * Et Neptalim dixit: Neptalim abundantia suseptibilium: & impleatur benedictione à Domino. mare & meridiem possidebis.

²⁴ * Et Aser ait: Benedictus à filiis Aser. & erit placens fratribus suis. tinget in oleo pedem suum.

²⁵ * Ferrum & as calciamentum eius erit. & si cut dies tui fortitudo tua.

²⁶ * Non est sicut Deus dilecti. qui ascendit in caelum auxiliator tuus, & magnificus firmamenti.

²⁷ * Et teget te Dei principatus, & sub fortitudine brachiorum sempiternorum. & eijcet à facie tua inimicum: dicens, pereas.

²⁸ * Et habitabit Israel solus confidenter. fons Jacob in frumento & vino: & calum ei caligans rore.

²⁹ * Beatus tu Israel: quis similis tibi, popule, qui saluaris à Domino? Scuto teget auxiliator tuus, & gladius gloria tua. & negabunt te inimici tui, et tu super collum eorum calcabis.

CAP. XXXIIII.

¹ **E**T ascendit Moyses de campatribus Moab super montem Nebo, in verticem Phasga qui est contra faciem Hiericho. & ostendit ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan:

² * Et uniuersam terram Neptalim, & uniuersam terram Ephraim & Manasse, & omnem terram Iuda usque ad mare nouissimum:

³ * Et desertum, & circa regiones Hiericho, ciuitatem palmarum usque Segor.

⁴ * Et dixit Dominus ad Moysen: Hæc terra quam iuraui Abraam & Isaac & Iacob, dicens: Semini vestro dabo eam. ostendi eam oculis tuis, et illuc non ingredieris.

⁵ * Et mortuus est ibi Moyses seruus Domini in terra Moab per verbum Domini.

²⁰ * καὶ τῷ γὰρ εἶπεν, διλογημὸς ἐμπλατυνῶν γὰρ. ὡς λέων ἀνέπαυσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἀρχόντα.

²¹ * καὶ εἶδεν ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ δὲ ῥαχόντων συντρίψαν ἀμα δὲ ῥαχόντων λαῶν. δικαιοσύνη κυρίου ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ. * καὶ τῷ δὲ δὴν εἶπεν, ὁ δὴν σκύμνος λέωνος, καὶ ἐκπηδήσει ἐκ τοῦ βαζάνου.

²³ * ὁ δὲ τῷ νεφθαλίμ εἶπεν, νεφθαλίμ πλησμονὴ δεκτῶν. καὶ ἐμπλησθήτω διλογίας τοῦ κυρίου. θάλασσαν καὶ λίβαν κληρονομήσεις.

²⁴ * καὶ τῷ ἀσερ εἶπεν, διλογημὸς ἀπὸ τέκνων ἀσής. ὁ δὲ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψῃ ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ.

²⁵ * σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται. καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχύς σου.

²⁶ * ὅτι ἐστὶν ὡς πατήρ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου. ὁ δὲ ὑπακούων ἐπὶ τὸν ἔρανον βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς ὁ σφερέματός.

²⁷ * καὶ σκεπάσει σε θεοῦ ἀρχή, καὶ ὑπὸ ἰσχύϊ βραχιόνων ἀνείων. καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ τοῦ ποσώπου σου ἐχθρὸν, λέγων, ἀπόλοιτο.

²⁸ * καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ μόνος πεποιστός. πηγὴ ἡ ἰακώβ ἐπὶ σίτου καὶ οἴνου. καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτοῦ ὡς νεφέης δρόσω.

²⁹ * μακάριος σὺ Ἰσραὴλ. τίς ὁμοίός σοι λαὸς ὡς ὁ ἐμενὺς τοῦ κυρίου; ὑπεραποκατεβήσεται ὁ βοηθός σου, καὶ ἡ μάχη σου καὶ ἡ ψάθυός σου. καὶ ὑπὸ τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν πύργον αὐτῶν ἐπιθήσῃ.

λδ.

¹ * Καὶ ἀνέβη μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος ναβώ, ἐπὶ κορυφῇ φασγὰ ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποσώπου ἰερριχῶ. καὶ εἶδεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἑλαιοῦ καὶ ὄρους.

² * καὶ πᾶσαν τὴν γῆν νεφθαλίμ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης.

³ * καὶ τὴν ἐρημον, καὶ τὰ περὶχωρὰ ἰερριχῶ, πόλιν φοινίκων ἕως σιγῶς.

⁴ * καὶ εἶπε κύριος πρὸς μωυσῆν, αὕτη ἡ γῆ ἡ ὥμοσα ἀβραάμ, καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ, λέγων, τῷ σπέρματι σου δώσω αὐτήν. εἰδείξα αὐτῷ τοὺς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ ὅτι ἐσελεύσῃς.

⁵ * καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῇ μωαβ διὰ ῥήματος κυρίου.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

²⁰ Et ad Gad dixit: Benedictus qui dilatat Gad: sicut leona habitabit, & occidet principes cum regibus. ²¹ Et suscipiet in principio partem suam, quoniam ibi in hereditate sua Moyses scriba magnus, & princeps Israel sepultus est: & ipse egressus est & ingressus est ante populum: iustitias coram Domino fecit, & iudicia eius cum Israel. ²² Et ad Dan ait: Dan fortis sicut catulus leonis: terra eius irrigatur à torrentibus qui defluunt de Basan.

²³ Et ad Neptali dixit: Neptali implebitur desiderio, & plenus erit benedictionibus à facie Domini. ad Occidentale mare Genesar & ad Meridiem possidebit. ²⁴ Et ad Aser dixit: Benedictus benedictionibus filiorum erit Aser: erit placens fratribus suis; & nutrietur deliciis regum. ²⁵ Fortis sicut ferrum & sicut as erit habitatio tua, & sicut dies iuuentutis tuæ erit fortitudo tua. ²⁶ Non est Deus sicut Deus Israel; cuius maiestas est in caelis in auxilium tuum, & fortitudo eius in caelis caelorum. ²⁷ Habitaculum Dei ab initio, & in verbo eius factum est seculum. & eiecit à facie tua inimicum: dicetq; Conterere. ²⁸ Et habitabit Israel confidenter & solus, iuxta benedictionem qua benedixit eis Iacob pater eorum in terra producente frumentum & vinum: celi quoq; qui sunt super eos distillabunt rore. ²⁹ Beatus es Israel: non est qui similis sit tibi: popule cuius salus est à facie Domini, & fortitudo auxilij tui, & à facie eius sunt victoria fortitudinis tuæ. & mentientur tibi inimici tui, & tu colla regum eorum calcabis.

CAP. XXXIIII.

¹ **E**T ascendit Moyses de campatribus Moab ad montem Nabo ad verticem collis qui est contra Hiericho: & ostendit ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan:

² Et omnem terram Neptali, & Ephraim & Manasse, & omnem terram Iuda usque ad mare Occidentale:

³ Et Australem plagam & planiciem campi Hiericho ciuitatis palmarum usque Segor. ⁴ Et dixit ei Dominus: Hæc est terra pro qua iuraui Abraham, Isaac & Iacob, dicens: Filiis tuis dabo eam. vidisti eam oculis tuis, & illuc non transibis.

⁵ Et mortuus est ibi Moyses seruus Domini.

* ויקבר אתו בג' בארץ מואב מול בית פֶּעֹר ולא-
 ידע איש את קברתו עד היום הזה:
 * ומשה בן מאר וועשרים שנה במתו לא-
 כהתרה עינו ולא נס לחור:
 * ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב
 שלשים יום ויתמו ימי בבי אבל משה:
 * ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה
 את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו
 כאשר צוה יהוה את משה:
 * ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
 ידעו יהוה פנים אל פנים:
 * לכל האתרת והמופתים אשר שלחו יהוה
 לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל
 ארצו:
 * ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר
 עשה משה לעיני כל ישראל:

6 * Et sepeliuit eum in valle terræ Moab con-
 tra Phogor: & non cognouit homo sepul-
 chrum eius vsque in præsentem diem.

7 * Moyses centum & viginti annorum erat,
 quando mortuus est. Non caligauit oculus
 eius, nec dentes illius moti sunt.

8 * Fleueruntque eum filij Israel in campe-
 stribus Moab triginta diebus. & cõpleti sunt
 dies planctus lugentium Moysen.

9 * Iosue verò filius Nun repletus est spiritu
 sapientiæ; quia Moyses posuit super eum ma-
 nus suas. Et obedierunt ei filij Israel: fecerunt-
 D que sicut præcepit Dominus Moysi.

10 * Et non surrexit propheta vltra in Israel,
 sicut Moyses: quem nosset Dominus facie ad
 faciem,

11 * In omnibus signis atque portentis quæ
 misit per eum vt faceret in terra Ægypti Pha-
 raoni & omnibus seruis eius, vniuersęque ter-
 ræ illius:

12 * Et cunctam manum robustam, magna que
 mirabilia quæ fecit Moyses coram vniuerso
 Israel.

תרגום אונקלוס

6 ויקבר יתיה בחילתא בארעא דמואב לקבל בית פֶּעֹר ולא ידע אַנְשׁ ית קבורתיה עד יומא הדין:

7 ומשה בר מאר וועשרין שנין בר מית לא כהת עיניה ולא שניא זיו וקרא דאפוחי:

8 ויבכו בני ישראל ית משה במשריא דמואב חלתינ יומין ושלמינ יומי בכיתא אבליה דמשה:

9 ויהושע בר נון מלי רוח חכמתא ארי סמך משה ית ידוהי עלוהי וקבילו מיניה בני ישראל ועברו כמא דפקיד ית משה:

10 ולא קם נביאח עוד בישראל כמשה דאחגלי ליה יי אפיין באפיין:

11 לכל אתיא ומפתא דשלחיה יי למעבר בארעא דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה:

12 ולכל ידא תקיפתא ולכל חזקא רבא דעבר משה לעיני כל ישראל:

תם ספר אלה הדברים:

נאם איש שנפשו זכה והוא בא מארץ רחוקה
 ואריאש מונטנוס שמו אשר עזב בני עמו
 הוקם במצות פיליפוש המושל מספרד עד כוש
 מלאכה זאת להוקירה כל אנשי תבל מאירה:
 הן ספר התורה נשלם יתברך ארון העולם
 והוא יחזיק ידי עבדיו למלא את שאר כתוביו
 ולהראותם בזה דמות אשר נדפס בשלימות:

אמר גברא מלי זכו ראול מאיספניה מלכו
 ושמיה אריאש דמונתח די שבק אתרא דילדותיה
 ממנא על מימר מלכא שליט מן ימא עד הכא
 לכוונא יתעבירא דמברא כל אנש בידא:
 חזח דין ספר אוריתא שלים לאלחים חושבתתא
 דאנא בעא ית רחמוהי מיתן וכלא לעבדוהי
 ית כל מקרא לשלמות ברמות דספרא דא יאות

ותחי השלמתו בחדש ניסן בשנת שכט לפק:

Z

ז א ם

* Et sepelierunt eum in terra Moab, iuxta domum Phogor. & non cognouit ullus sepulchrum eius usque in diem hunc.

* Moyses autem erat centum & viginti annorum quando mortuus est ipse. Non caligauerunt oculi eius, neque corrupta sunt labia illius.

* Et fleuerunt filij Israel Moysen in campestribus Moab in Jordane, contra Hiericho, triginta diebus. & completi sunt dies planctus fletus Moysi.

* Et Iosue filius Nun repletus est spiritu sapientie, (posuit enim Moyses manus suas super eum) & obedierunt ei filij Israel: & fecerunt sicut praecepit Dominus Moysi.

* Et non surrexit ultra Prophetas in Israel, sicut Moyses: quem nouit Dominus eum facie ad faciem,

* In omnibus signis et portentis, quem misit Dominus eum ut faceret ea in terra Aegypti Pharaoni & seruis eius, & vniuersa terra illius:

* Et mirabilia magna, & cunctam manum robustam, quae fecit Moyses coram vniuerso Israel.

* καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν γῇ μωάβ, ἐγγὺς οἴκου φογόρ. καὶ οὐκ οἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

* μωυσῆς δὲ ἠὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐν ταῖς τελευταῖς αὐτοῦ. οὐκ ἤμαυρώθησαν οὐδὲ φθαλμοὶ αὐτοῦ. οὐδ' ἐφθάρησαν τὰ χεῖλη αὐτοῦ.

* καὶ ἐκλαυσεν ὁ υἱὸς ἰσραὴλ τὸν μωυσίον ἐν δρυμὴν μωάβ ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἰεριχώ ἰερικὸν τὰς ἡμέρας. & συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τῶν πένθους κλαυθμοῦ μωυσῆ.

* καὶ ἰησοῦς υἱὸς νουν ἐπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέστη καὶ μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. καὶ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσί.

* καὶ οὐκ ἀνέστη ἐπὶ προφήτης ἐν ἰσραὴλ ὡς μωυσῆς. ὃν ἔγνω κύριος αὐτὸν πρὸς ὅσωπον κατὰ πρόσωπον

* ἐν πάσι τοῖς σημείοις & τέρασιν, ὃν ἀπέστειλε κύριος αὐτὸν ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ αἰγύπτου φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ.

* καὶ τὰ θαυμασὰ τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν τὴν χεῖρα τὴν κραταιά, ἃ ἐποίησε μωυσῆς ἐναντὶ πάντων ἰσραὴλ.

CHALDAICAE PARAPHRASIS TRANSLATIO.

* Et sepeliuit eum in valle in terra Moab contra Bethphogor. & non cognouit vir sepulchrum eius usque hodie.

* Moyses autem erat aetatis centum & viginti annorum quando mortuus est. non caligauit oculus eius, neque mutatus est splendor gloriae vultus eius.

* Et fleuerunt filij Israel Moysen in campestribus Moab triginta diebus. & completi sunt dies planctus lugentium Moysen.

* Iosue autem filius Nun erat plenus spiritu sapientiae, quoniam imposuit Moyses manus suas super eum; & obedierunt ei filij Israel, & fecerunt sicut praecepit Dominus Moysi.

* Et non surrexit ultra propheta in Israel sicut Moyses, cui reuelatus est Dominus facie ad faciem:

* In omnibus signis & portentis quae misit per eum Dominus ut faceret in terra Aegypti Pharaoni & omnibus seruis eius, & in vniuersa terra illius: Et in omni manu robusta, & in omnibus mirabilibus magnis quae fecit Moyses ante oculos omnis Israel.

FINIS DEUTERONOMII.

Quinque Moysis libros Hebraicè, Græcè, & Latinè cum paraphrasi Chaldaica & Latinis versionibus, summa diligentia à Plantino excusos, Benedictus Arias Montanus, ex Philippi Catholici regis mandato Legatus, à se cum Complutensi & correctissimis aliis exemplaribus collatos, recensuit & probauit. Antuerpiæ Calend. Martiis, clō IO LXIX.

B. Arias Montanus

Θεομοθέτης ἀγαθὸν τέλ' ἔλλαχεν ἐνθάδε Μωσῆς,
ὃς πόρρον ἐβραῖω θεσφατὰ γραπτὰ γῆραι.
ἀλλ' ἐπανορθωτῆς βίβλου καὶ μοῖραν ἐχέφρων
Αειὼ λυγρῶν περὶ δὴν τρέφειμ'.

τὸν δ' καλὸς κ' ἀγαθὸς βασιλὺς ἐκπεμψεν ἰσὶ ἥρων,

ὥς ἐπανορθώσεν βιβλία θεασέσια.
ὣ δ' ἄνα παντοκράτωρ τοῖον βασιλῆα φύλαττε,
καὶ ἐπανορθωτὴν Αειὼν ἐνδυκέως.
Πλαντίνω δ' ἄρετ' ἰώτε καὶ ἀρχιον ὄλβον ὀπάσσε,
μηδὲν εἰς βίβλους φειδομὲν καμάτου.

Φ.

Γ.

Res.
1348A

